

VÕ HÙNG THANH

(Nhà Thơ Đại Ngàn)

★★

TẬP THƠ

"KẺ SĨ"

KẾT TẬP SỐ I : TỚI NGÀY 28/10/2015

TỚI 2460 BÀI THƠ

GỒM KHOẢNG 60.500 CÂU THƠ ĐỦ LOẠI

TRÊN 2900 TRANG GIẤY A4

SAU ĐÂY LÀ KẾT TẬP SƠ BỘ CÁC THI PHẨM CỦA NHÀ THƠ ĐẠI NGÀN [VÕ HÙNG THANH]

Tạm đặt tên Tập thơ

"KẼ SĨ"

(Chủ yếu làm từ giữa năm 2010 đến quá giữa năm 2015)

LỜI GIỚI THIỆU

Đây quả thật là tập thơ hoàn toàn bất ngờ. Lý do vì trong cuộc đời mình tác giả không hề coi thơ là trọng hoặc cũng không nhằm mục đích làm thơ. Do đó tự coi mình là "nhà thơ" cũng chỉ mang ý nghĩa thậm xưng, không có gì quan trọng cả. Chẳng qua chỉ vì do làm thơ quá dễ, kiểu ngày xưa ông bà ta nói xuất khẩu thành thơ thế thôi. Có nghĩa thơ chỉ nhằm làm chơi, tiểu ngạo, đùa vui trong chốc lát trước các vấn đề gì đó mình gặp. Cho nên tác giả đã từng ví von, kiểu tài thơ như Tố Hữu (nịnh thần), tác giả có thể làm tới "cả gánh", nhưng nào có làm để làm gì. Trái lại quan điểm thơ kiểu nhà thơ Nguyễn Đình Chiểu, "chở bao nhiêu đạo thuyền không khẳm, đâm mấy thằng gian bút chẳng tà", lại là quan điểm mà tác giả rất tâm đắc. Cho nên thơ là tiếng nói của tình cảm, tâm hồn, của lý trí và của con tim chính là như thế.

Nhưng thơ là gì ? Có thể cho được đó là thể văn ngắn, có điệu vần. Điệu là các thể thơ. Vần là sự phối hợp nhịp nhàng giữa điệu với âm sắc các thành phần gắn bó trong mỗi đơn vị là câu thơ. Chính vần tạo nên sự êm tai, sự hài hòa, sự thi vị, đó là chất thơ, hay bản sắc riêng của thơ. Tuy vần là cốt yếu, nhưng không phải bắt buộc có vần mới ra thơ. Thơ không vần đúng ra chỉ là loại thơ vần loãng, vần không tập trung, vần không chủ ý. Vần ở đây chỉ bàng bạc trong thơ mà không rõ rệt ra nơi mỗi câu thơ. Có thể nói đó là vần ẩn mà không phải loại vần bộc bạch ra ở từng câu, từng chữ.

Vậy cũng có nghĩa thơ chủ yếu là tứ, là ý, mà không nhất thiết phải ở vần. Nên nếu thơ không có vần mà cũng thiếu ý, thiếu chất, thì thơ đó cũng chỉ có thể là dạng văn xuôi mà không thể bảo được chính đó là thơ. Mà vần không hoàn toàn quyết định thì thể thơ cũng không hoàn toàn quyết định. Nhà thơ đúng nghĩa làm thơ, không phải ở thể thơ, tức sự lệ thuộc vào thể thơ, mà chủ yếu là ở nội dung thơ, tức nơi ý nghĩa và mục đích bài thơ nhằm nói lên điều gì, chuyên chở điều gì. Nên khi làm thơ, chính điều gì muốn nói và tình huống cần thể hiện quyết định hay dẫn đến thể thơ và vần điệu liên quan, mà hoàn toàn không phải là điều ngược lại.

Thơ như vậy chính là một nghệ thuật, nghệ thuật của ngôn ngữ và nghệ thuật của tư duy. Nghệ thuật của ngôn ngữ thường được gọi là thi pháp hay bút pháp của thơ. Nghệ thuật của tư duy là điều cấu tứ và nội dung chuyển tải của thơ. Có nghĩa giữa nội dung và hình thức trong thơ thật sự không hề có ranh giới. Chính nội dung tạo nên hình thức của thơ mà thơ không hoàn toàn chỉ duy là hình thức. Hình thức của thơ đó chính là bộ dạng, bề ngoài của tác phẩm thi ca, nhưng chính nội dung của thơ, tức là tư tưởng ẩn chứa, ý nghĩa và giá trị bút pháp thể hiện ra trong thơ đó mới chính là điều mang mục đích và giá trị quyết định nhất.

Nhưng nói về bút pháp hay nghệ thuật trong thơ, đó hoàn toàn là năng khiếu tự nhiên. Có nghĩa là điều không thể chỉ học mà có được. Thơ là nghệ thuật mà không phải là nghề thơ chính là như vậy. Nghệ thuật là cái gì bẩm sinh, thiên phú, nó hoàn toàn khác với kỹ thuật là cái được truyền đi do kinh nghiệm hay do học được. Cho nên ý nghĩa và giá trị cao nhất của kỹ thuật lại chính là nghệ thuật mà không bao giờ là điều ngược lại. Đó là điều làm phân biệt được giữa thợ thơ và nhà thơ đúng nghĩa chính là như vậy. Đó cũng là lý do thường tại sao thơ không thể làm có ý mà phải do sự xúc cảm, sự ngẫu hứng, tức tức cảnh sinh tình, cơ hội tạo thành sáng tác mà không thể sáng tác chỉ do một sự cố tình chỉ thuần giả tạo nào đó.

Thế nhưng cái tài của thơ cũng không phải chỉ là ngôn ngữ thuần túy thường tình. Nếu chỉ như thế, thơ thật sự cũng không khác gì văn xuôi là mấy. Hay nói khác đi, thơ kiểu ấy cũng chỉ là loại văn vần mà không thể thoát xác để thành thơ. Bởi thơ đích thực nhất luôn chính là ngôn ngữ của nghệ thuật, thậm chí còn là nghệ thuật cao. Nói cụ thể, thơ hoàn toàn không phải là một bài văn vần. Bởi bài văn vần chủ yếu chỉ là vần mà không còn là gì khác. Trong khi đó, thơ lại chính là hình tượng, là bút pháp hay thi pháp, và chính hình tượng cùng ngữ điệu khắc họa ra thơ mà không là gì khác. Cái đó gọi là mạch thơ và hình ảnh của thơ. Hình ảnh của thơ luôn đẹp như hình ảnh

của trăng, và mạch thơ luôn uyển chuyển, phong phú, và hoàn toàn tự nhiên như suối nguồn lai láng. Thơ của Nguyễn Du, của Đoàn Thị Điểm, của Chu Mạnh Trinh chính là các điển hình của loại chính thơ như thế.

Cuối cùng, nếu văn hay văn chương luôn luôn vẫn là một sự dàn trải, sự phân tích, đào sâu tỉ mỉ, sự miêu tả bề bộn, nhiều khô, phức tạp, thì ngược lại thơ bao giờ cũng vẫn là tính cách súc tích, ngắn gọn, chọn lọc ý tứ, ngôn ngữ, nội dung hàm súc, cho dầu những tác phẩm thi ca dài hay những câu chuyện thơ như Truyện Kiều chẳng hạn. Trong khi văn chỉ là ngôn ngữ đời thường, thì thơ lại là ngôn ngữ nghệ thuật, ngôn ngữ thi ca chính là như thế. Hay nói khác, thơ luôn luôn như một sự chắt lọc, là tinh hoa, tinh túy của ngôn ngữ con người là như vậy. Ngoài ra, nếu nghệ thuật là ý nghĩa và giá trị nhân văn cao nhất, bởi thế giới thiên thần thì không ai biết có tồn tại hay không, nhưng trong thế giới loài vật thì tất nhiên không có, thì quả thi ca và âm nhạc chính là đỉnh cao toàn diện nhất của chính điều đó. Bởi thì cũng một chủ đề, một đề tài, nhưng một tác phẩm văn phải cần trên dưới nhiều trăm trang mới chuyên chở được hết nội dung của mình, song một bài thơ chỉ cần vài câu đôi câu cũng đã có thể bộc bạch hết các ý nghĩa súc tích nào mà mình muốn diễn đạt. Tức thơ không thể làm thấp quá hay vượt lên trên quá tâm thức của bản thân người làm thơ chính là như thế.

Cho nên có thể nói thi ca cũng là đỉnh cao tuyệt hảo của tinh thần, ý thức con người. Bởi nếu âm nhạc chỉ có âm thanh, không có hình ảnh rõ rệt; hội họa thì màu sắc phong phú, hình ảnh đa dạng, song lại chỉ luôn luôn tĩnh lặng; thì thơ ca vừa kết hợp được cả nhạc điệu cùng với hình tượng mang đầy tính chất sống động và linh hoạt. Bởi thế thơ vừa là tiếng nói của con tim, của đầu óc, trí tuệ, của cảm xúc mà cũng vừa kể cả phần giác quan của con người. Một từ thơ hay như có thể vừa nhìn thấy được kể cả cũng vừa cảm giác được. Thơ chẳng những là ngôn ngữ của giác quan, của tâm hồn, của lý trí, mà kể cả còn là của tư duy và trí tuệ. Do đó, nếu thơ mà thiếu trí tuệ, thiếu nghệ thuật, chỉ hoàn toàn tầm thường thì hay được gọi là thơ con cóc. Nhưng nếu thơ cũng chỉ hoàn toàn thường tình kiểu hiếu hỉ, kiểu ca hoa, vịnh nguyệt, thì thật sự thơ đó cũng chẳng có gì cao cả hay đáng nói tới làm gì. Bởi vì nó thường vẫn nhan nhản xuất hiện hàng ngày hay có khắp nơi trong cuộc sống xã hội. Trái lại trong tập thơ này đều là những dữ liệu có thật, những sự thật có mặt hay xảy ra trong đời sống xã hội, và đó mới chính là những ý nghĩa lịch sử luôn cần được xem xét đến.

Bởi thế, chỉ khi nào thi thơ đạt đến các ý nghĩa tư duy cao mới là điều đáng nói nhất. Vì ở đây chính hai thái cực hoàn toàn khác biệt lại được gắn

vào nhau, hòa quyện lẫn nhau. Đó chính là ý nghĩa kết hợp hài hòa hay đến mức hoàn toàn đồng hóa nhau giữa thi ca và ý tưởng, hay giữa thơ và yếu tố tư duy, tư tưởng. Đây chính là sự thăng hoa cao nhất của thơ là như thế. Thơ đã vượt lên được thế giới âm sắc bình thường của mình để bước vào lãnh vực của trí tuệ, tư duy, tức những điều gì hoàn toàn vô dạng hình hay tuyệt đối trừu tượng. Ở đây nó thể hiện được ý nghĩa, giá trị tâm cao, đồng thời có sự mở rộng, đào sâu, nâng lên về mặt hình tượng và cảm xúc chính là như vậy. Có nghĩa thơ đồng nhất hay chuyển tải cả tư tưởng.

Trong tất cả những ý nghĩa như trên đã nói, tập thơ này có thể nói là tập thơ hoàn toàn bất ngờ và ngẫu nhiên. Bởi vì nó không hề có sự dàn dựng hay mục đích ban đầu nào. Đây chẳng qua chỉ là một khối lượng khổng lồ các bài thơ chỉ có mục đích làm chơi được tập hợp lại. Nó có thể được phổ biến trên mạng hay một nơi nào đó. Và nếu không tập hợp lại lại trở nên uổng phí, nên đó chính là sự xuất hiện của chúng ở đây thế thôi. Có nghĩa đây là các bài thơ hoàn toàn làm ra không nháp, tức hầu hết được gõ trực tiếp trên bàn phím chỉ trong thoáng chốc, có khi không có kịp có thì giờ để rà sửa hay chỉnh lại. Nó cứ xuất hiện ra như mưa rào hay như những giọt nước tuôn ra từ một dòng suối. Mục đích hoàn toàn để chơi mà không hề nhằm ý nghĩa sáng tác.

Kể chung lại, chúng đã xuất hiện liên tục chỉ trong hơn ba năm qua, chủ yếu từ 2010 đến nay, một ngày có khi chỉ một hay vài bài thơ, tùy theo có vào mạng hay không. Bởi vì mỗi khi vào mạng, mà cốt yếu là "Đàn Chim Việt" [Đàn Chim Việt Online] (www.danchimviet), cứ đọc nơi đó, thấy có bài viết nào sinh tình, thế là gõ ngay vào dưới đó, trong mục phản hồi, chỉ trong khoảng vài mươi phút, tùy theo cảm hứng, một hay vài bài thơ dài hay ngắn, vậy thôi. Chủ yếu chỉ chơi là chính, nhưng với quan niệm đây là một loại chơi có ích cho tất cả mọi người và cho toàn xã hội. Trong ý nghĩa là cuộc chơi như thế, chính tác giả đã lấy hàng loạt bút hiệu khác nhau, nên trong khi tập hợp vẫn giữ nguyên khách quan và vạch mốc thời gian đã đưa lên mạng một cách chi tiết và cụ thể mà không có ý cần thay đổi bất cứ những chi tiết nào.

Sự lên mạng như vậy, tuy chỉ vài mươi phút mỗi ngày, nhưng chủ yếu là để theo sát mạch đập của thời sự xã hội, đồng thời ở đây cũng tìm ra nguồn xúc tác, tìm thấy những gì cần được góp ý và phê phán hiệu quả, nhưng đơn giản cũng như tiết kiệm nhất, không phải bằng những bài viết chính trang hay chính diện, mà chỉ là những nội dung phản hồi giản dị, nhưng hiệu quả, nhằm đến với mọi người có ý thức liên quan, cả trong nước cũng như ngoài

nước. Do vậy, những bài viết cũng khá nhiều, cũng sẽ được tập hợp lại. Song nổi bật nhất ở đây, cần phải kể đến những tác phẩm thi ca, hoàn toàn làm theo ngẫu hứng, đột xuất, mau lẹ, mới thật sự có ý nghĩa cốt yếu, vì chúng đã bay đi khắp nơi.

Dĩ nhiên trong cuộc sống, không phải tất cả mọi người đều yêu thơ. Nhưng riêng đối với những người yêu thơ, quả đây không thể không xem như một món lạ. Tức thơ hoàn toàn tự nhiên, phong phú nơi tất cả mọi chủ đề, đề tài, đặc biệt nhất là các nội dung vấn đề hoàn toàn sát sườn với những yêu cầu thời sự đang xảy ra trong xã hội. Rõ ràng một nội dung như thế thì không thể nào được xuất bản tại Việt Nam hiện nay mà nó chỉ có thể nhiều lắm là được phổ biến và tồn tại trên mạng, cũng như được tập hợp lại dành riêng cho một vài bạn bè thân hữu. Bởi tác giả không chủ yếu làm thơ mà thật sự chỉ mang mục đích là một nhà tư duy triết học, một nhà tư tưởng, cho nên thơ ở đây cũng nhuộm đầy tính chất hay màu sắc tư duy, tư tưởng là như thế.

Có nghĩa việc sáng tạo và tập hợp thơ này thực chất chỉ là một cuộc chơi, một cuộc chơi nhẹ nhàng và lặng lẽ, trong khi chờ đợi những tác phẩm tư duy triết học đúng nghĩa mà tác giả luôn đặt mục tiêu nhất thiết cần phải có trong cuộc đời mình. Chính ý nghĩa ở đây chỉ giống như một trò chơi thơ, cho nên chất thơ luôn đầy tính cách hài hước, cười cợt, đùa chơi thoải mái cũng chính là như vậy mà bất kỳ ai đều có thể nhìn thấy ra được. Thế nhưng ý nghĩa thực chất sâu xa nhất của những bài thơ trong tập thơ, không phải chỉ để nhằm mô tả hay phê phán các sự kiện, mà là để nhằm đưa ra các lối thoát, các giải pháp cho các sự kiện, ít nhất cũng là mặt nguyên tắc, lý thuyết hay nhận thức, còn việc có thể thực hiện được trong thực tế hay không lại là chuyện khác.

Đây, tính cách, hay giá trị hiện thực, nhập thế của văn nghệ hoặc thi ca chính là như thế. Bởi vậy, chính lối ra hay các biện pháp cho những cho những vấn nạn liên quan lại mới chính là các yêu cầu, mục đích hay ý nghĩa mà chính tác giả vẫn hằng quan tâm đến nhất. Mặc dầu đó chỉ là một việc làm hoàn toàn công quả, vô cầu, không nhằm đưa lại bất kỳ những lợi ích cá nhân cụ thể nào, nếu không nói chỉ là một sự đầu tư theo tính cách chí ít trước mắt cũng vô tích sự, theo kiểu vô công ngồi rồi, nếu được nhìn trong nhiều mặt nào đó. Nó giống như kiểu "gặp thời thế thế thời phải thế", bởi cũng không thể nào làm khác đi được cho dầu có muốn như vậy.

Cho nên, mặt khác, đây cũng rất có thể trở thành một sự kiện thi ca hết sức đặc biệt và bất ngờ trong lịch sử văn học nước nhà sau này, nếu quả

nhiên như thế, và nếu điều này lại thật sự xảy ra ngoài dự tính như thế. Bởi vì thi ca hay nghệ thuật sáng tác luôn luôn phản ánh lòng người, luôn luôn phản ánh cuộc sống thực tế và những giai đoạn lịch sử nào đó nhất định trong xã hội. Nếu quan điểm như thế, tập hợp thơ này quả nhiên là một chứng tích. Nó cho thấy nhiều khía cạnh khác nhau trong giai đoạn xã hội đã qua như thế ra sao để nhằm trở thành một dữ liệu so sánh, tham khảo cho các giai đoạn lịch sử sau này. Có nghĩa nếu chúng có giá trị những mặt nào đó thật sự, chúng có thể trở thành là những thành quả văn học nhất định mặt dầu ngay từ đầu chúng không hàm những mục tiêu như thế. Còn như đối với mọi người và trong tính cách khách quan chúng hoàn toàn không giá trị cho dầu bất cứ mặt nào, thì chẳng qua đây cũng chỉ là một cuộc chơi trong vô vàn bao cuộc chơi khác rồi cũng qua đi, thế thôi. Chẳng có gì quan trọng mà cũng chẳng có gì để nhằm hối tiếc cả.

Vậy thì, khi tập hợp tập thơ này, đó cũng chỉ là một việc chẳng đáng dừng, vì nếu bỏ qua thì uổng, sau này dễ gì có ai tập hợp lại đầy đủ được, đồng thời sự tập hợp theo thứ tự ngược thời gian cũng một mặt cho thấy trình tự khách quan của ngoại cảnh, còn mặt khác cũng phản ánh các diễn tiến trong tâm tư và trong các ý tưởng của tác giả tương hợp theo đó. Có điều có những bài thơ nếu được đặt trong hoàn cảnh hình thành nên nó thì mới có ý nghĩa, còn tách ra khỏi bối cảnh nào đó có khi lại phần nào khó hiểu. Nhưng cũng đành phải vậy. Và chẳng, có thể sự tập hợp hiện nay cũng không hoàn toàn đầy đủ lắm, tuy vậy cũng không phải là thiếu sót quá nhiều, nên quả thực đây chính là một dữ liệu không đến nỗi hoàn toàn vô bổ, vô ích, hay vô nghĩa gì. Nhưng những gì người ta tâm đắc nhất ở đây có thể không phải là những nội dung nói về điều gì, mà đó lại là chính chất thơ, nghệ thuật nghiêm túc của thơ bằng bạc khắp nơi, nên có thể đọc bất kỳ câu thơ nào dù ở bài nào đều cũng vẫn thấy thú đối với những người yêu thơ thật sự.

Bởi thế nếu những ai sẽ nhận được tập hợp này, đều có thể tùy nghi sử dụng, kể cả vứt đi nếu cảm thấy nó chỉ xoàng xĩnh. Nhưng dầu sao nó cũng là một kinh nghiệm sáng tác cho bất kỳ ai có quan tâm đến việc sáng tác trong nghệ thuật thơ văn chính là như thế. Kể cả nếu thấy thích, người ta có thể nhân đó gởi tiếp tới các bạn bè, coi như một sự mở rộng việc bảo lưu các ý nghĩa và giá trị thi ca nếu có trong lịch sử. Và nếu mỗi người tùy thích vẫn đều có thể bảo lưu lại, coi như một sự lưu trữ riêng tư, hoặc nếu có phương tiện và với sự đánh giá cần thiết, có thể giúp gởi tới Google, coi như một sự lưu giữ bất tận, hay kể cả một sự phổ biến hoàn toàn rộng rãi không giới hạn sau này, biết đâu nó cũng là một sự lợi ích cho nhiều người hay cho cả xã hội về mặt này hay mặt khác.

Bởi đây cũng có thể nói chưa có tiền lệ trong lịch sử văn học Việt Nam. Vì từ xưa đến nay, chỉ duy có nhà thơ Nguyễn Du, ngoài nhiều tập thơ chữ Hán, thì tác phẩm Truyện Kiều quý giá và danh tiếng của ông chứa đựng đến 3.234 câu thơ lục bát, đó quả là một kỷ lục mà đến nay chưa có nhà thơ nước ta nào vượt được. Nhưng nếu thơ chữ Hán của Nguyễn Du cũng chỉ để dành cho riêng ông, bởi vì nó được viết bằng thứ tiếng nước ngoài, không được phổ biến rộng rãi, không đi vào lịch sử văn chương nước nhà thật sự, thì chính tác phẩm Truyện Kiều của Tố Như mới thật là viên ngọc sang tự nhiên của lịch sử văn học đất nước. Tất nhiên ở đây chủ yếu nói về chất lượng và giá trị để đời mà không phải nói về số lượng hoặc ý nghĩa thoáng qua như phân đông các nhà thơ.

Thế nên, tuy vẫn còn một trời một vực so với thi hào Nguyễn Du, song với thời gian chỉ trên ba năm, một ngày bỏ ra chỉ đôi mươi phút, trong tính cách chơi là chính, mà đến nay (giữa năm 2015) đã tập hợp được kể từ giữa năm 2010, tức trong thời gian 5 năm với chừng 2.460 bài thơ, gồm khoảng 60.500 câu thơ, trong tổng số 2938 trang giấy A4. Tuy có thể vẫn còn thiếu sót, song đó chẳng phải cũng là một kỷ lục lần vừa điều rất nên đáng lưu ý hay sao. Hơn thế, sự tập hợp này tất yếu vẫn chưa phải là sự gạn đục khơi trong, bởi đây trước nhất vẫn chỉ là sự hợp thô đối với hầu như phần lớn những bài thơ đã có, thượng vàng hạ cám, tuy vẫn chưa phải là sự đãi cát tìm vàng, nhưng mỗi bài thơ, dù ngắn dù dài, bao giờ cũng có phần nào đó sự chất lọc ngôn từ, bút pháp đến một mức nhất định, dù đây chỉ là một loại thơ ngẫu hứng, làm chơi, không phải bỏ nhiều công sức hay thời giờ, kể cả chưa được rảnh rỗi để sửa chữa tốt lại hơn.

Bởi thế, dù gì chẳng nữa, thì trong chính số lượng lớn như trên, hẳn lẽ cũng có thể lọc được ra vài trăm bài tạm gọi được là khá tốt chứ. Cho dù chúng được làm ra y như là kiểu công nghiệp. Dĩ nhiên, tính cách lịch sử thì luôn phổ quát, còn văn chương nghệ thuật lại tùy theo thị hiếu, mục đích và tâm lý thưởng ngoạn của mỗi người, đó là ý nghĩa khách quan đáng nói nhất, mà không thể bao giờ lại có thể làm thế nào cho khác đi được. Nên tất yếu mọi sự chất lọc đều tất yếu phải qua chính ý nghĩa lịch sử khách quan thế thôi. Đúng ra, lúc đầu tác giả cũng định làm xong rồi bỏ, không có mục đích tập hợp lại làm gì, nhưng thấy cũng tiếc nếu để thất lạc cả sau này khó tìm lại hết được, lại mất công cho người nào có ý sao lục lại sau này, thôi thà chịu khó vậy. Bởi thường tình, có khi cả đời một người chỉ làm ra được mười bài thơ hay vài tập thơ mỏng ra hồn, còn ở đây lại chán vạn tràn hề kiểu thơ chơi, thơ tếu, thơ nghiêm chỉnh, vậy chẳng không bỏ công lắm sao.

Bởi thế, rõ ràng không hề bất kỳ ai có thể chủ quan được mọi điều gì trong cuộc sống, mà mọi ý nghĩa và giá trị liên quan, cũng chỉ đều là ý nghĩa và giá trị xuyên qua không gian, thời gian, do đó có thể bị đào thải, hoặc được chọn lọc lại thế thôi. Cuộc chơi này, tất nhiên cũng sẽ vẫn còn dài, và sự tập hợp này, cũng chẳng qua chỉ là một bước đầu, để rồi còn dần thân đi tiếp. Còn khi nào tác giả muốn trở thành một nhà thơ chuyên nghiệp với những sáng tác nghiêm túc hơn, cùng những chủ đề hay mục đích chủ động hơn trong tương lai, lại là chuyện khác. Có nghĩa về phương diện sáng tạo nghệ thuật, văn hóa, hay nói đặc thù hơn là tác phẩm thi ca và tư duy triết học, vấn đề đích thực không phải khi nào nó xuất hiện, hay xuất hiện ra sao, mà chính là nó có được giá trị lâu dài hoặc trường cửu hay không.

Nên điều cần nói, là nếu một người làm triết học, hay một nhà triết học thật sự, nhất thiết buộc phải có chuyên sâu, nghiêm túc, đúng nghĩa, hay chính quy thật sự. Như thế, nếu không phải chuyên môn đích thực, thì thi ca đó nhất quyết không thể được gọi là thi ca triết học thật sự, nhưng nó chỉ có màu sắc triết học nói chung nào đó. Ví như Nguyễn Du chỉ thuần túy là nhà thơ, nhưng ý nghĩa tác phẩm Truyện Kiều của ông lại mang đầy màu sắc triết học Phật giáo là chủ yếu. Bởi thế, ai cũng biết, thi hào vĩ đại Nguyễn Du khi kết thúc danh tác Truyện Kiều của mình, chỉ nói khiêm tốn và đơn giản là "mua vui cũng được một vài trống canh", nhưng chính yếu tố giá trị khách quan của nó đã trở thành mãi mãi vượt thời gian mà chắc chắn ngay bản thân nhà thơ kể từ lúc ban đầu cũng đã không hề bao giờ nghĩ đến. Ý nghĩa của việc chỉ nhằm mua vui theo cách thực nào đó của tập thơ bất đắc dĩ này chắc hẳn phần nào cũng có mang tính chất tương tự như thế. Dầu sao hầu hết các bài thơ trong tập thơ này cũng đều đã xuất hiện trên mạng thường ngày trong nhiều năm rồi, có nghĩa chúng cũng chẳng còn lạ gì đối với một số người đọc có quan tâm lưu ý đến, do đó đây chẳng qua cũng là cách tập hợp chung lại lần đầu để sau này khỏi bị thất lạc và dễ lưu lại thế thôi.

Cuối cùng, bởi cho đến hiện nay số lượng bài thơ nhiều quá, chỉ có thể tập hợp đại nét mà không có thời gian để đọc dò kỹ lại, cũng như không thể làm được phần Mục lục ghi rõ số trang và tên từng bài để tiện tra cứu được. Điều này xin dành lại cho bất kỳ những người yêu thơ nào, nếu cảm thấy thích thú và có thiện ý, có thể chỉnh đốn và lưu giữ lại cho riêng mình, đồng thời làm chất liệu cho việc nghiên cứu, suy gẫm, từ các phương diện nghệ thuật sáng tạo, ngôn ngữ, xã hội, lịch sử, đời sống, cho đến tư duy triết học, tư tưởng bao quát, để biết đâu sau này, đây có thể cũng sẽ là một tập tư liệu khá dĩ đánh dấu được một thời kỳ về lịch sử hiện đại, cũng như về thi ca, đối với nền văn học sử nói chung của nước nhà chúng ta chẳng. Nhất là đặc biệt tập thơ

này cứ hàng mỗi ngày lại được nối dài ra thêm mãi. Có nghĩa chúng là những bài thơ có cảm xúc thật sự, lấy cảm xúc từ chính trong cuộc sống, không phải chỉ loại thơ tự cấu tứ hay tưởng tượng kiểu viễn mơ như thông thường trong đời hay có.

Bởi đó có điều thú vị là trong tập thơ này, bất kỳ mỗi bài thơ nào, không kể dài ngắn, và cho dù vốn có nội dung đùa cợt hay nghiêm chỉnh, cũng đều giống như những viên ngọc nhỏ, hay những viên kim cương hoặc thủy tinh chiếu lóng lánh, vì ngoài tính cách phong phú của sự hàm chứa, của chiều sâu phản ánh, mặt thi pháp luôn chuẩn mực, đều mang tính kinh điển về văn điệu, mang tính sáng tạo trong nghệ thuật, mặc dầu vẫn luôn thuần khiết, tự nhiên, hồn nhiên, giản dị và tự tại, chẳng khác gì những đóa hoa đồng nội, chẳng cần một chút gì cốt nhằm làm dáng, hay để tỏ ra khác lạ theo những kiểu cách tầm thường hoặc xoàng xĩnh như kiểu của những thứ thi ca dung tục mà ở khắp nơi mọi người vẫn đều thường thấy. Dĩ nhiên với số lượng thơ đồ sộ như vậy, không thể ai có thể đủ thời gian hay kiên nhẫn để đọc hết được, và như vậy có thể chọn ngẫu hứng bất cứ vài bài thơ hay câu thơ nào để đọc mỗi tùy lúc, cũng là điều thật sự thú vị và có ích về vài phương diện nào đó nếu có thể đều cùng đồng ý như thế.

Sau hết có điều cũng cần nói, thực chất thơ cũng chỉ là một loại văn vần. Có điều nếu văn vần có tính bình dân, tầm thường, thơ lại mang tính chất trí thức, súc tích, tinh túy, hình tượng, cao khiết và lãng mạn hơn. Nhưng đã nói là văn vần, tất nhiên cũng phải dễ hiểu, sáng sủa, tự nhiên, giản dị, rành rọt như văn. Bởi vậy những kiểu thơ mang tính làm dáng, hủ nút, khó hiểu, mơ hồ, trừu tượng thái quá, đó thực chất không phải là thơ nữa mà thật sự chỉ trở nên một thứ tạo dáng giả tạo, nghèo nàn và kém ý nghĩa hay giá trị thuần khiết thế thôi. Hơn thế, chính điều thiết yếu trước nhất, là phải xem thi ca như một loại nghệ thuật của ngôn ngữ, bởi vậy yêu cầu về nghệ thuật hay về thi pháp trong thơ cần phải được lưu tâm trước nhất, rồi kể đến mới nói tới ý nghĩa của nội dung, tức các mục đích của chủ đề, hay về các đề tài cụ thể, muốn được nói đến, hay muốn được chuyên chở, ở trong thơ. Và chẳng các đề tài ở đây thật vô cùng phong phú, trên trời dưới đất, thượng vàng hạ cám, kể cả đến các chuyện trời mây trăng gió chẳng thiếu một thứ gì, thật quả là điều mà trên đời này cũng hiếm thấy có khác. Và điều đáng nói nhất, nếu thơ chỉ mang tính cách trữ tình hay tâm tình riêng tư của cá nhân, nhằm cần sự đồng cảm của cá nhân nào đó khác, kiểu thương trăng khóc gió, yêu hoa mộ nguyệt, hay nói những chuyện tầm thường hoặc thấp kém trong cuộc đời, cũng chẳng đáng nói làm gì. Nhưng ở đây thơ là tâm tình của nhiều người, của xã hội, nói đến những chủ đề vượt lên trên mọi cái

thường nhật, thì âu đó cũng là điều để được nhiều người cùng cảm thông, cùng tâm đắc hay cùng suy nghĩ.

Tuy vậy, cho dầu gì thì dầu, nghệ thuật, hay ở đây là bút pháp thi ca, phải luôn là điều được đặt lên hàng đầu trước nhất. Bởi vì cho dầu nghệ thuật phục vụ nhân sinh thì trước tiên nghệ thuật cũng phải tồn tại đầu tiên cái đã, nhất là nghệ thuật đó phải luôn luôn thật sự hồn nhiên, đích thực, thoải mái, mà không bắt kỳ sự giả tạo hoặc làm dáng khiến cưỡng nào, bởi nếu không có giá trị hay ý nghĩa nghệ thuật, nhất thiết nó cũng không thể phục vụ nhân sinh được chút nào cả. Vậy nên ngày xưa cũng từng có một thời nhiều người cùng đua tranh tranh luận về chuyện nghệ thuật chỉ vì nghệ thuật hay nghệ thuật phải vì nhân sinh. Thật ra nghệ thuật đúng nghĩa phải đều phục vụ cả hai.

Nhưng nếu thế, nhân sinh ở đây cũng phải là nhân sinh khách quan, đúng đắn thật sự, không thể kiểu nhân sinh áp đặt chủ quan mà chính Trương Tửu vẫn muốn, hay kiểu nghệ thuật tự nó không tròn vành hoặc chỉ xoàng xĩnh như trong thơ Tố Hữu, rồi nhằm phục vụ nhân sinh cũng chỉ kiểu nhân sinh chủ quan, rập khuôn, giáo điều, nô lệ, hoặc mang tính giả tạo, tuyên truyền không thật lòng, thực chất, thì liệu ý nghĩa nghệ thuật hay nhân sinh như thế đó hỏi có còn gì. Âu đó cũng là bài học cho mọi người, nhất là với những ai ham chuộng hoặc theo nghiệp thi ca, cho nên mọi tính thời sự nếu có của tập thơ này tất yếu hẳn cũng đều không ngoài như thế. Đặc biệt nếu từ đây về sau này, lại được có ai đó, trong nước hay ở nước ngoài, có sự đồng cảm, để quan tâm chất lọc lại (mới thật sự khách quan) và giúp cho xuất bản như một thứ dữ liệu bên lề, hay ngẫu nhiên của văn học, hay của nền thi ca nước nhà thì lại thật sự vô cùng quá tốt. Mong như thế lắm thay nếu quả sẽ có được một sự duyên may như thế. Và cũng mong nếu có ai đó thiện chí hãy xin vui lòng liên hệ cùng tác giả.

Saigòn, cuối tháng 7 năm 2015

VÕ HÙNG THANH

THƠ TA

Thơ ta hoàn chỉnh mỗi bài
 Từng câu từng chữ cả khi từng vần
 Dầu chưa tới mức tuyệt trần
 Nhưng về hình thức lẫn phần nội dung
 Luôn giữ mực cân phân
 Quả điều chưa thấy có trong hồng trần

Đến nay trên sáu nghìn lần
 Những người vào mạng đọc tràn thơ ta
 Hẳn là lan tỏa gần xa
 Rồi tăng lên mãi hóa ra nào thừa
 Nên cho tiền lệ cũng vừa
 Tập Thơ "Kẻ Sĩ" quả lần đầu tiên

Gồm trên sáu vạn rưỡi câu
 Kết lần thứ nhất vượt đôi ngàn bài
 Lại còn lớn mãi dài dài
 Để ai chờ đếm trên đời này không

Tiền đây một chút rồi lòng
Gửi cùng thân hữu đôi người xem chơi

Thơ dẫu dưới mức tuyệt vời
Nhưng mà nhân thế sau này còn nguyên
Khác gì một chuyện thần tiên
Vốn chưa tiền lệ mọi miền xưa nay
Tập thơ ghi chuyện con người
Với bao nhiêu việc quả thời hay ho

Để sau lịch sử dẫn đo
Coi như dữ liệu dành cho mọi người
Bao nhiêu tốt xấu ở đời
Xem như dấu mốc một thời đã qua
Nguyễn Du vốn nói từ xưa
Mua vui cũng được một vài trống canh

Ta nào đâu sánh thiên tài
Nhưng điều khả úy cũng người hậu sinh
Làm thơ không nháp thiệt tình
Cốt chơi mà thật có người nào hơn
Dân ta thơ mãi còn luôn
Ta như giọt nước mà thêm mãi vào

NHÀ THƠ ĐẠI NGÀN
(28/10/15)

★★

GIÓ NGÀN says:

26/10/2015 at 20:10

BÙI GIÁNG

*Chuyện này biết thật hay hư
Hoặc do ai đó đặt điều nói phao
Trường đâu Bùi Giáng tầm phào
Ai ngờ đây chuyện anh hào thế gian*

*Cầm nhầm một cái guidon
Giả đồ làm thế để mong người cười
Tiếp liền Bùi Giáng đáp lời
Guidon với nước cái nào hơn đây ?*

*Đúng là điên cỡ bậc thầy
Giả đồ mượn chuyện để rầy thế gian
Nước non mất chẳng ai màng
Còn guidon mất la làng mới ghê !*

*Nhà thơ này hết chỗ chê
Chuyên môn thơ tếu tưởng là thơ điên
Nhưng mà hồn sáng tựa trăng
Chát ngông Bùi Giáng quả nòi Quảng Nam*

TRĂNG NGÀN

(27/10/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[25/10/2015 at 22:35](#)

ĐIỀU ĐÓM ĂN TÀN

*Những đồ điếu đóm ăn tàn
 Bây giờ nhung nhúc tràn lan khắp trời
 Ở trong lẫn cả ở ngoài
 Chúng đều một bọn ngoác mồm ăn theo*

*Ai gây có sự hiểm nghèo
 Tuyên truyền dối gạt eo sèo người dân
 Đã non thế kỷ cù lần
 Để còn có chí anh hùng ngày xưa*

*Nên thôi nói mấy cho vừa
 Ngậm ngùi biết mấy anh hồn Chu Trinh
 Tây Hồ chẳng khác Bội Châu
 Bôn ba cứu nước cũng hầu như không*

*Bởi nay con cháu Tiên rồng
 Đã thành bầy bá cả trong cõi đời
 Chỉ như một đám ma trôi
 Đâu còn yêu nước thương nòi như xưa*

SẮC NGÀN
 (26/10/15)

[Reply](#)

★★

[NẮNG NGÀN](#) says:

[25/10/2015 at 22:19](#)

MAHATMA GANDHI

*Đế quốc Anh rộng lớn nhất toàn cầu
 Nước tự hào mặt trời không bao giờ lặn*

Với vũ lực tận răng tận miệng
 Sự khôn ngoan chính trị kiểu thực dân

Nhưng Mahatma Gandhi người yêu nước thương nòi
 Đâu có thể vì lẽ gì mà chịu khuất
 Dân Ấn độ đang từng ngày rên xiết
 Căm hờn này buốt giá tận tâm can

Lại than ôi không vũ khí trong tay
 Lấy gì để toàn dân đánh tan quân xâm lược
 Để đứng dậy bẻ gông cùm xiềng xích
 Giải phóng toàn dân và non nước thiêng liêng

Không cách gì hơn là biến tư duy thành sức mạnh kiên cường
 Mà tư duy đã có sẵn hằng hà trong mỗi người dân Ấn độ
 Lòng yêu nước hòa chung vào lý trí
 Vậy là Mahatma Gandhi đã hùng dũng đứng lên

Sau bao năm tranh đấu cách nhiệt nồng
 Chỉ bằng có trái tim và bằng ngôn từ yên lặng
 Nhưng sức mạnh quả kinh hồn bạt vía
 Thực dân Anh đành xuống nước chịu hòa

Chẳng súng gươm chẳng khẩu hiệu chói lòa
 Duy bất bạo động thôi nhưng ý chí hoàn toàn cương quyết
 Mahatma Gandhi đã lãnh đạo toàn dân đấu tranh quyết liệt
 Giành lại được tự do độc lập chẳng bao lâu

Cho bản thân và cho cả giống nòi
 Thật bản lĩnh người anh hùng cứu quốc
 Nhân cách ấy như vì sao không bao giờ tắt
 Trên bầu trời quê hương và trên cả thế gian này

Ôi Mahatma Gandhi thật khôn ngoan và anh dũng tuyệt vời
 Dùng sức mạnh để diệt tan sức mạnh

*Sức mạnh đó vô hình từ con tim khối óc
Mà xua tan sức mạnh hữu hình vật chất của ngoại xâm*

MÂY NGÀN
(26/10/15)

★★

TIẾNG NGÀN says:
26/10/2015 at 04:40

CÔNG ON CỦA BÁC

*Công ơn của Bác muôn đời
Nói sao cho hết biển trời bao la
Chỉ là mấy bận tà ma
Mới ham hận Bác sa đà bấy nay*

*Công đầu là lúc thắng Tây
Có hơn ba triệu đồng bào vô Nam
Rồi ngày thống nhất giang san
Lại thêm ba triệu vượt ra nước ngoài*

*Nghĩ đi nghĩ lại rạch ròi
Bao người ngã xuống chiến trường quên đi
Lại thời bao cấp suy vi
Toàn dân bóp bụng được gì cho cam*

*Tới khi đổi mới hòm hòm
Trong Nam ngoài Bắc tranh làm cu li
Mượn danh xuất khẩu thường khi
Để đi làm mướn có gì hơn đâu*

*Lại bao trí thức bạc đầu
Suốt đời chỉ tụng bác Hồ Mác Lê*

Dạy cho đám trẻ nã nê
 Ngoác mồm tâng bốc lẽ nào hơn chi

Văn chương chữ nghĩa ra gì
 Nhân tài đâu có lấy gì mà ham
 Dân ngu chỉ mãi tràn lan
 Tiêu ma nguyên khí mà toàn vạy thôi

Nhưng ai gan trách Bác Hồ
 Dễ chi nói ngược chỉ toàn nói xuôi
 Tượng đồng Bác dựng khắp nơi
 Đạp lên lịch sử đời đời mai sau

Nghĩ đi nghĩ lại nực cười
 Anh hùng hảo hán trên đời vạy sao
 Đều toàn sản phẩm Bác Hồ
 Không tôn vinh Bác thì nào tôn ai

Văn chương trong nước xạt xài
 Trăm năm chỉ thấy nhân tài như không
 Hóa toàn một bọn lông nhông
 Còn chi hãnh diện con Rồng cháu Tiên

DẶM NGÀN
 (26/10/15)

[Reply](#)

★★

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[25/10/2015 at 22:52](#)

CON HƠN CHA NHÀ CÓ PHÚC

Ngày xưa cha mẹ khôn ngoan
 Làm ăn phần phát giàu sang bao đời
 Đến nay con cháu tẻ rồi
 Làm ăn lỗ vốn chỉ ngồi mà than

Ấy là do thói sang đàng
 Tin anh hàng xóm phá làng mà thôi
 Đến nay quá trễ than ôi
 Để nào đời lại huy hoàng như xưa

Thật là oan uổng có thừa
 Cha đâu ăn mặn mà con khát hoài
 Chẳng qua lâu lổ ở đời
 Ham chơi ít học nay thời vậy thôi

BAT NGÀN
 (26/10/15)

[Reply](#)

**

[LÁ NGÀN](#) says:
[26/10/2015 at 00:18](#)

PHÁP LUẬT Ở ĐÂU

Ở đời pháp luật đúng sai
 Vẫn luôn là chỗ để dân dựa vào
 Còn như xã hội cào cào
 Không còn pháp luật lẽ nào vinh quang

Như quần áo mặc mới sang
 Cởi truồng nhong nhong chỉ càng người chê
 Nên chi pháp luật nào nề
 Nếu toàn rình rú ê chề bốn phương

Hỏi ai không biết tỏ tường
 Kẻ nào ném đá giấu tay loại này
 Còn không cũng kiểu mặc bay
 Quả nhằm dung túng dạng này đáng khinh

Vậy nên pháp luật thật tình
 Người dân đóng thuế quả tình ra chi
 Cô thân cô thế vậy thì
 Ai người cảm cán được gì hay chẳng

Côn đồ du đảng hung hăng
 Thay quyền pháp luật san bằng thế gian
 Mỗi giếng quả đã tan hoang
 Còn ai bùm miện cả làng được không

Bởi vì nếu thật Bác Hồ
 Con người thánh thiện lẽ nào ai chê
 Nên chi lịch sử sẽ phê
 Bắt dân ngậm miệng chỉ bề lời ra

Nguyễn Lân Thắng cũng gọi là
 Khác nào giọt nước tràn bờ thế thôi
 Tại sao du đảng lên ngôi
 Mượn danh mượn có để hầu tác uy

Giở điều khủng bố li bì
 Ai người nẩy mực cầm cân đầu rồi
 Hay là pháp luật xuống ngôi
 Nhường cho rùng rú lên đời thế sao

CÂY NGÀN
 (26/10/15)

[Reply](#)

★★

NGÀN THÔNG says:
25/10/2015 at 23:27

LỘN SÒNG

*Anh là nhân vật lộn sòng
 Đã từng theo Pháp còn mong tốt gì
 Chẳng qua cũng phận cu li
 Sống lâu lên Tướng có gì mà vinh*

*Thế rồi anh lại nằm vùng
 Nay phong liệt sĩ lạ lòng hơi ơ
 Anh từng Tổng thống Cộng hòa
 Ba ngày danh nghĩa cũng là thua ai*

*Lại như Quảng Đức thầy tu
 Nay phong liệt sĩ cũng hù được đâu
 Cà sa xăng tưới lên đầu
 Lửa phòng phục cháy hỏi tài ai hơn*

*Bây giờ mới biết nguồn cơn
 Bao nhiêu chuyện cũ chờn vờn hiện ra
 Đúng là đời vẫn tà ma
 Càng xây bao tượng cũng là thế thôi*

*Người xưa vốn đã nói rồi
 Thù đồ bao bậc cũng hầu như không
 Chẳng bằng làm phước một người
 Đúng lời Phật dạy còn hoài thế gian*

*Chờ khi lịch sử sang trang
 Bao nhiêu tượng giả lại càng vô duyên*

*Lộn sòng phải bắt tuyên truyền
 Dương Văn Minh đó ai phiền không ai ?*

THÔNG NGÀN
 (26/10/15)

[Reply](#)

**

[DẶM NGÀN](#) says:
[23/10/2015 at 23:07](#)

RA NGOÀI

*Tưởng đâu chúng nó ra ngoài
 Được khôn lên chút lại hoài ngu si
 Nói toàn kiểu giọng thị phi
 Bởi vì não trạng có gì khác đâu*

*Tợ như con cún ra ngoài
 Hay con cu nhỏ học đòi làm theo
 Khiến cho nhân thế bật cười
 Con cu, con cún, con người hời ơ*

BẬT NGÀN
 (24/10/15)

[Reply](#)

**

DANH CHÍNH NGÔN THUẬN

*Ở đời chân chính mới hay
 Đã từng làm ác thì nay xin chữa*

Chờ còn sóng đánh đò đưa
Chỉ luôn nguy trá quả thừa lưu manh

Dĩ nhiên vào lúc chiến tranh
Cắm thù là chính bởi do tuyên truyền
Chưa ăn mà thấy đã ghiền
Máu đào vô tội có phiền chi ai

Nghĩ mình mới đúng nhân tài
Cứu nguy dân tộc có sai điều gì
Nó là thằng địch ngu si
Đập đầu chôn sống lẽ gì xấu đâu

Ôi thôi xứ Huế dải dầu
Bảy nghìn nhân mệnh có đâu chuyện đùa
Nay thì sám hối còn chưa
Đáng khen Hoàng Phủ Ngọc Tường, Ngọc Phan

Ngày nào đã thật hiên ngang
Nhưng nay sao lại số sàng chối bay
Lại thêm có Nguyễn Đắc Xuân
Trăm năm lịch sử ngày sau vẫn còn

Thương thay bao kiếp oan hồn
Huế xưa than khóc mãi còn đó đây
Khăn xô trắng xóa nơi này
Ai gây nên nỗi bây giờ hỏi ai

Đoạn trường Trời chỉ mới hay
Anh làm cách mạng những ngày tang thương
Giờ đây dư luận phố phường
Anh luôn chối tội cũng thường vậy thôi

Bởi khi cuồng tín lên ngôi
 Anh đầy nhiệt huyết mạng người sá chi
 Nó là địch phải diệt đi
 Ta là cách mạng có chi mà gờm

Bây giờ thành chuyện ba lơ
 Mà chưa sám hối hỏi còn khi nao
 Thét kinh gõ mõ ào ào
 Miệng nam vô Phật ai nào giống anh

GIÓ NGÀN
 (24/10/15)

BIẾN BÁO

Kẻ nguy biến vẫn luôn lòng gian dối
 Xưa đã gian nay lại cũng càng gian
 Không sửa lỗi mà còn luôn chối tội
 Gở gạc chi chỉ càng thấy thêm tồi
 Bởi khinh dân nên mới thành như thế
 Vỗ bụng mình yêu nước quả hời ôi
 Càng báo biến chỉ lời chành té mửa
 Đời toàn khinh không thọ được nữa rồi
 Không sám hối lại cứ đà dần tới
 Bởi vì trong xương tủy chỉ vậy thôi

PHƯƠNG NGÀN
 (24/10/15)

ĂN CƯỚP VÀ ĂN CẤP

Cấp là lén lấy của người
 Cướp thì trắng trợn buộc người phải đưa
 Ý vào võ lực hay chưa
 Đã là võ lực cần gì lén ai

Ăngghen xưa đã nói rồi
 Phải dùng vũ lực mới thời thành công
 Đó là bà đỡ vô song
 Giúp cho cách mạng càng nhanh ra đời

Trăm năm trăm triệu con người
 Trên toàn thế giới quả thời đi đoong
 Khiến toàn nhân loại bàng hoàng
 Cuối cùng cộng sản chạy làng tan thôi

Liên Xô do vậy sụp rồi
 Chờ khi Trung Quốc cũng hồi quay lơ
 Bởi do đạo đức vật vờ
 Hiếp người vô lối dễ gì bền lâu

Ngày xưa nhớ lại rõ ôi
 Tịch thu ruộng đất có nào nương tay
 Lại đem đấu tố đọa đầy
 Chỉ vì học thuyết Mác Lê vậy mà

Bây giờ cũng lại xót xa
 Người dân mất đất có mà kêu oan
 Bản năng luôn mãi rộn ràng
 Con người là thế nói càng vô duyên

Nên thơ văn chỉ chuyện riêng

Cũng còn ăn cắp thì phiên điều chi
 Để toàn thấy bọn thị phi
 Xúm vào la lối bởi điều còn con

Chỉ riêng các chuyện nước non
 Chúng đều im thin thít thì còn ra sao
 Kiểu như châu chấu cào cào
 Đố mà dám đụng tường rào hơi ơ

Nên thôi còn có ông Trời
 Khác nhau cướp cắp ông Trời thấy ngay
 Nhưng dành thư thả dài ngày
 Cuối cùng mới tóm bộ Trời quên sao

Vậy đừng nên quá ghen ngào
 Qua cơn bể cực cũng vào thái lai
 Dễ Trời mà có quên ai
 Tội công còn đó khó mời tính gian

DẶM NGÀN
 (24/10/15)

★★

NGÀN THƠ says:
23/10/2015 at 09:54

TRIỆU NHÀ THƠ

Hiện thời đến triệu nhà thơ
 Ở trong cả nước dật dờ bao nhiêu
 Đọc thơ muốn mửa thật nhiều
 Bởi thơ nào khác cái lều mấm hôi

Người xưa từng đã nói rồi
 Câu thơ Thi Xã con thuyền Nghệ An
 Ngày nay chẳng kém phũ phàng
 Câu tiêu công cộng thơ phang đủ mùi

Lý gì thử nói nghe coi
 Ấy tài chẳng có cũng đòi làm thơ
 Nhất là học vấn lơ mơ
 Thấp như ngọn cỏ làm thơ nổi gì

Nguyễn Du khoa bảng ai bì
 Tài năng trác tuyệt mới thì làm thơ
 Truyện Kiều dấu dấu viết rong chơi
 Ngàn năm sự nghiệp để đời vô song

Nên thôi chớ có đèo bòng
 Làm thơ chọc giận người xem tốt gì
 Giả đồ ngôn ngữ lâm li
 Tứ thơ chẳng có khác gì lá khô

THƠ NGÀN
 (23/10/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[23/10/2015 at 09:27](#)

EO OI

Eo ơi ngu thế là cùng
 Chỉ toàn nói bậy tưởng mình làm thơ

*Thi ca giờ đúng lơ mơ
Phan Huyền Thư đó vật vờ nháy vô*

*Nên đi chôm chĩa ào ào
Bài thơ người khác lẽ nào buông tha
Khác gì một bọn tà ma
Thi ca nước Việt xót xa hiện giờ*

*Chân tài nào khác ma trôi
Bởi toàn cái dốt nổi trôi vậy mà
Đọc vào mới thấy xót xa
Phía ngu "cái sọ tự do" ngon lành*

*Bởi do dốt nát học hành
Cắt dây cuống rốn cũng thành làm thơ
Tâng lên "độc lập" ngu khờ
Quả điều hiểu biết bá vơ trong đời*

*Cái này do giáo dục tồi
Tài năng hạ cấp cợt người lạ thay
Vậy mà giải thưởng trao tay
Mẹ cha cái đám gọi là văn chương*

PHƯƠNG NGÀN
(23/10/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[23/10/2015 at 05:31](#)

LÒI CHÀNH

Chuyện này người biết lâu rồi
 Có chi lạ lắm trên đời này đâu
 Chỉ do anh Mác ngu lâu
 Nghĩ rằng cách mạng luôn màu trơn tru

Anh đem vô sản mà hù
 Nói rằng chuyên chính thiên thu vẫn ngẫu
 Anh quên cái cốt con người
 Vẫn chuyên lau lách trên đời thế thôi

Như tay lãnh đạo họ Giang
 Khai man lý lịch leo lên tột cùng
 Hán gian những chẳng thẹn thùng
 Luôn sâu chúc trọng vậy vùng bấy năm

Giống ngày xưa lũ Giang Thanh
 Bây giờ Giang Trạch cũng không khác gì
 Quả là anh Mác ngu si
 Hô lên chuyên chính phỉnh người cả tin

Thành Đô thành chuyện thân tiên
 Nó đem giai cấp dụ miền phía Nam
 Bao anh yếu vía cảm rằm
 U mê liền ký đâu ham nước nhà

Chỉ nhằm quyền lợi "phe ta"
 Non sông coi cứt thật là đáng khi
 Giờ đây còn biết nói gì
 Chờ cho nó siết vậy thì đi tong

Ngàn năm nô lệ long đong
 May nhờ Lê Lợi ngẩng đầu kháng Minh
 Giờ dân ta thấy xập xình
 Thành Đô nào khác bãi sinh ngập luôn

Nói ra thật quả là buồn
 Ai người giấu biệt giấu luôn vậy cả
 Chỉ vì đâu thiết nước nhà
 Mà luôn chỉ thiết quân bài Mác Lê

Rồi xem mưa gió náo nề
 Chỉ mươi năm nữa ê chề núi sông
 Đến giờ dân chỉ ngậm tăm
 Nên thành ra hén còn dân nổi gì

NON NGÀN
 (23/10/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[23/10/2015 at 06:03](#)

HỔNG RỒI

Từ lâu nó đã hỏng rồi
 Có còn chi nữa mà ngồi thở than
 Tội thay ông Nguyễn Thanh Giang
 Còn ngồi hi vọng quả oan cho đời

Ông nêu trách nhiệm ai kìa
 Chỉ là tập thể có gì mà la
 Nên cảm như cả nước ta
 Từ lâu chiếc lá bay là trên sông

Kể từ ông Phạm Văn Đồng
 Hoàng Sa đã mất tổng tong còn gì
 Giờ mà nói đến Trường Sa
 Chỉ như bọt nước tà tà tan đi

Bởi vì dân có quyền gì
 Chỉ toàn quyết định ở nơi triều đình
 Vị vua tập thể hết mình
 Tránh qua tránh lại cũng mình vậy thôi

Ai lên ai xuống một hồi
 Vẫn là vở kịch diễn hoài bao năm
 Vẫn là Các Mác Lênin
 Vẫn là giai cấp như in trong đầu

Mọi điều cũng chỉ cầu âu
 Chờ anh Trung Quốc ngỏ hầu đi theo
 Có đâu tự chống tự chèo
 Máy ai mà muốn nằm queo sao đành

Việt Nam đã xóa anh hùng
 Để ai tiếp tục giống giòng tinh hoa
 Toàn nòi cán bộ gọi là
 Học theo lời Bác mới ta hào hùng

Nên thôi ông Nguyễn Thanh Giang
 Nói hươu nói vượn lại càng thêm đau
 Giới thì nên nói rạch ròi
 Làm sao dân chủ ông thì mới ngon

NGÀN KHÔI
 (23/10/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[23/10/2015 at 04:13](#)

CỨ TÔN VINH TUỔI XUÔI VÀO

Đầu tiên ông Mác ông Lê
Đương nhiên tiếp đến phải tôn Bác Hồ
Không tôn thì hỏi lẽ nào
Ngày nay đất nước ào ào hiên ngang

Cũng nhờ vô sản huy hoàng
Mà nay chính trị hoàn toàn khác xưa
Con ông với lại cháu cha
Chuyển nhau cai trị ai mà dám chê

Nhân dân chỉ có não nề
Không bầu người cũng mọi bề ngồi trên
Bởi vì nó đã tênh hênh
Không bầu cứ chữa ối mèn đéc ời

Giấu đầu cũng tắt hờ đuôi
Trên trời rớt xuống thành người chỉ huy
Nhiều khi đâu có biết gì
Nhưng con ông lớn hoặc khi Đảng đoàn

Cũng làm thiên hạ hân hoan
Nó từng tu học nước ngoài về đây
Gia thêm cái mác đủ đầy
Tì tì lợi thế leo ngồi mâm trên

Thương thay xã hội trùm mèn
Than ôi đất nước lênh bênh nổi trôi
Dân dầu khóc đứng khóc ngồi
Quyền ta cứ giữ đại gì lại buông

Ngàn năm nô lệ luông tuông
Trăm năm đô hộ cũng thương vạ thôi
Dẫu nay thời hiện đại rồi
Mặc ai hiện đại còn ta thụt lùi

GIÓ NGÀN
(23/10/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[21/10/2015 at 22:31](#)

LÀM CHÍNH TRỊ

Muốn làm chính trị cho hay
Thì luôn đứng đắn mới người khôn ngoan
Chớ như kiểu đứng đầu làng
Truyền đơn phân phát người càng khó coi

Cái này chỉ bọn loi choai
Riêng người lãnh đạo phải thời ngon hơn
Đường dài cần biết thật chơn
Kiểu mà ăn xôi ở thì tốt sao

Thời nay trên mạng ào ào
Có gì giấu được giống ao trong nhà
Vậy nên chuyện lở sa đà
Đành mà chịu trận cũng là tự nhiên

Cuộc đời bao nỗi huyền thuyên
Cách làm chính trị nghiệp chuyên đáng cười
Vì đâu nhằm ích cho đời
Mà nhằm danh phận riêng mình cao chi

Tự do độc lập khả khi
Còn mà theo lệnh hỏi gì lạ đâu

*Non sông chẳng chuyện cầu âu
Nhưng là gánh nặng trên đầu mới hay*

*Nên thành công được một ngày
Nước nhờ vạn đời mới người khôn ngoan
Tránh điều sơn phết tràn lan
Cơn mưa kéo đến lại oan cho đời*

*Ở đây phải nói mà chơi
Người làm chính trị tuyệt vời khi xưa
Ai ngoài nhân cách Bội Châu
Ai ngoài nhân cách Tây hồ Chu Trinh !*

TIẾNG NGÀN
(22/10/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[21/10/2015 at 20:10](#)

NGẠN NGỌC

*Nó Ngạn Ngọc hay là ngạn nọc
Một nickname đặt chẳng nên thân
Chửi tung tóe ai là "phản quốc"
Chỉ bày lưng người khác nhòm vào*

*Ngôn ngữ ấy mới chính nòi phản quốc
Bới dốt tràn nên thành kiểu vong nô
Chuyên xu nịnh mà lấy làm vinh hạnh
Nước non ời còn nhục nhã hơn nào*

Trần Mạnh Hảo dù sao người biết viết
 Dở cùng hay cứ để đó xem sau
 Dám chụp mũ "vái nhau" là chó má
 Đúng là tên chó để chực cựa cắn càn

Nó tự xưng hiện đang bên Đức
 Nhưng cô hồn hẩn rửa cầu tiêu
 Kiểu Việt kiều mà đầy chất dòm
 Như lưu manh trà trộn xứ người

Chuyện Đỗ Trường ai mà không biết
 Ngọc Ngạn ôi như chó nháy tru
 Nó tru thế chắc mong đóp cút
 Thật trời ơi nhân cách thế nào

Sống mà không biết gì sai đúng
 Chỉ về hòa chi khác lưu manh
 Nó ngọc hoàn thay vì ngọc ngạn
 Thứ dĩ thừa nhân cách hôi tanh

SAO NGÀN
 (22/10/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[21/10/2015 at 20:26](#)

TỔ HỮU

Cái anh Tổ Hữu bá vợ
 Chuyên môn nịnh hót thi thơ nổi gì
 Ôm tròn lãnh tụ li bì
 Nhà toàn khẩu hiệu nuốt gì biết ngay

TẾU NGÀN
(22/10/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[21/10/2015 at 21:58](#)

TRƯỜNG NHƯ TẮNG

*Chuyện rằng anh Tảng ngày xưa
Tưởng to như núi tưởng thừa thông minh
Ngờ đâu lỡ đại thiệt tình
Rửa tay vội vả nhúng chàm mà đông*

*Kiểu anh cốt ý theo dòng
Nửa chừng ngậm đắng mới đành ra đi
Anh quay tuốt lại Paris
Bây giờ ai nhớ anh gì nữa đâu*

*Đúng là một bọn lau hau
Miền Nam khuyh tả quả hầu trước kia
Bây giờ lộ thấy trật chĩa
Cu li một thuở rồi dĩa cho nhanh*

*Y như một mụ Bá Thành
Ngô khoai chẳng giống thì danh phận gì
Đến mà khốc lóc tí ti
Được ngay anh Sáu lì xì chút chơi*

*Tưởng làm địa vị lên ngôi
Ai hay rồi cũng mây trời vãn vi*

Nên thôi còn nói làm gì
 Bao anh điều đóm nhớ chi lại buồn

Khác gì thầy Nguyễn Văn Trung
 Hay là thầy Lý Chánh Trung một thời
 Lúc nào cũng Mác ới ới
 Cũng trời khuynh tả vạn đời còn ghi

MÂY NGÀN
 (22/10/15)

[Reply](#)

**

[GIÓ NGÀN](#) says:
[20/10/2015 at 21:27](#)

TRÀO LƯU HIỆN ĐẠI

Bây giờ thế giờ thành làng
 Thôn trên xóm dưới quả toàn thấy nhau
 Thấy nhau như gặp trên cầu
 Ai qua ai lại cũng hầu quen tên

Hoan hô chính phủ Việt Nam
 Bây giờ Facebook cũng ham nhảy vào
 Chuyện này đâu có là sao
 Mình chơi xả láng mới nòi bình dân

Nghệt là giữ thói cân phân
 Ham khen thì chính chẳng cần ai chê
 Vuốt đuôi thì khoái cười hề
 Còn như vuốt tóc thì tê tái lòng

Đúng là lịch sử long đong
 Kiểu này thế kỷ khó hồng đi lên
 Bởi đều kịch bản mình ên
 Toàn dân trong nước chỉ quyền xem chơi

Thông minh kiểu vậy tuyệt vời
 Nghĩ mình là nhất coi đời là khinh
 Khoái toàn bọn nịnh linh tinh
 Dễ nào chấp nhận ngay tình thế gian

Nên thôi nói vậy chẳng oan
 Khiến người sẽ chán chuyển sang chợ chiều
 Sẽ vô xem chẳng còn nhiều
 Khó mà hi vọng đánh liều hồi ôi

Nên cần đổi mới đi thôi
 Khách quan dân chủ để người cùng ra
 Bỏ đi toàn những chuyện thừa
 Mà điều ngay thẳng mới ra mọi người

Cần coi dân tợ ông Trời
 Chớ như đầy tớ mọi người chỉ khinh
 Non sông muốn được linh đình
 Phải đầy thiện chí nơi mình mới hay

NON NGÀN
 (21/10/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[20/10/2015 at 23:05](#)

AN NINH CHÍNH TRỊ VÀ AN NINH QUỐC GIA

*Quốc gia như bản thân
Chính trị như cung cách
Bản thân mà không còn
Cung cách liệu còn có*

*Quốc gia như cái gốc
Chính trị chỉ ngọn ngành
Gốc nếu như biến mất
Ngọn hỏi có còn không*

*Việt Nam và Trung Quốc
Hai cái gốc khác nhau
Nếu quên đi chỗ gốc
Mọi cành lá ích gì*

*Vậy quốc gia mới trọng
Còn chính trị tùy nghi
Chỉ chính trị coi trọng
Đất nước phải mất đi*

*Chuyện đời thật như thế
Chân lý quá rõ ràng
Ai không cho như vậy
Thì đừng có kêu oan*

*Nên dân không lên tiếng
Liệu hỏi có còn dân
Trí thức không lên tiếng
Cũng nào đâu khác phân*

NẮNG NGÀN
(21/10/15)

[Reply](#)

[SAO NGÀN](#) says:
[20/10/2015 at 23:45](#)

NGUYỄN TRỌNG KHA

*Một người yêu nước chí tình
 Dầu là dân dã chỉ mình biết thôi
 Chuyện này đâu hiếm trên đời
 Những người yêu nước để đâu cảm quyền*

*Cho nên đừng nói huyền thuyên
 Chính em chính trị chỉ phiền nhân dân
 Quyền hành đã đến một lần
 Để ai buông bỏ cù lân thế sao*

*Nên thôi cách mạng mưa rào
 Mưa chưa wót đất đã khô ngay rồi
 Nghĩ về anh Mác eo ôi
 Hô lên chuyên chính để đời xót xa*

*Bây giờ bao chuyện tà ma
 Ở trên thế giới cũng là do anh
 Thuyền nhân ai trải bao lần
 Ở trong số ấy Trọng Kha một người*

*Nhưng rồi chẳng sợ ai cười
 Quay về đất nước giúp đời đi lên
 Hóa ra cũng chỉ mình ên
 Mọi điều đất nước tênh hênh cả rồi*

Trước sau anh chỉ ngậm ngùi
 Ra đi lần nữa thế đời đi luôn
 Nói ra để rõ ngọn nguồn
 Để chi dân tộc luôn luôn tuyệt vời

Anh hùng mới giúp được đời
 Còn toàn các kẻ cũng đời vậy thôi
 Khi nào trí thức lên ngôi
 Thay anh bản cổ thì đời mới lên

Nghĩ về anh Mác buồn tênh
 Cái ngu quả thật mông mênh khắp trời
 Anh làm thế giới hồi ôi
 Một lần tan nát cũng vì thuyết anh

Cái ngu sao lại thập thành
 Bài trừ trí thức tình anh ở đời
 Hô lên vô sản khắp nơi
 Hãy đoàn kết lại hại đời vì anh

Nay thì hết đỏ ra xanh
 Vòng quay dốt nát cũng ngàn ấy thôi
 Lại lên kinh tế thị trường
 Bao ngày mác xít tuyệt đường quay lơ

TIÊNG NGÀN
 (21/10/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[21/10/2015 at 04:28](#)

ALAN PHAN

Đúng nguyên bảy bố lại đi
 Alan Phan hồi quả thì tiếc thay
 Người tài bay nhảy lâu nay
 Đi về như gió bẩy chầy hồi ơ

Coi như sự nghiệp ngưng rồi
 Nhiệt tình vì nước nay hồi cũng buông
 May mà đã viết lương tuồng
 Để nhiều mỹ cảm cũng không uống gì

Làm giàu ở Mỹ khả khi
 Còn như về nước hỏi gì ngon đâu
 Cầm bằng một cánh hải âu
 Khó so cánh én cũng hầu đáng khen

Người thì bảo đã qui tiên
 Người thì lại bảo "hôn mê" tạm thời
 Dù sao giữa chốn đường đời
 Đi thì vẫn tiếc ở thời mới vui

BIỂN NGÀN
 (21/10/15)

[Reply](#)

★★

TRẦN ĐĂNG KHOA

Trần Đăng Khoa đã cũ xì
 Bây giờ quân Mỹ đi về từ lâu
 Còn đâu đàn cá trong ao
 Kiên cường nằm đợi Mỹ nhào ném bom

Eo ơ một phút thần đồng

Thơ ca một chút mơ màng vậy thôi
 Giống như từng được bơm rồi
 Bây giờ bơm tháo cũng thành xẹp luôn

Đúng thơ toàn chỉ một khuôn
 Nhét toàn khẩu hiệu lá buông chếp vào
 Thổi thơ bay tận trời cao
 Xong rồi rút xuống áo ào khắp nơi

Mỹ đi nay cũng lại rồi
 Bạn hàng buôn bán thơ thành tịt luôn
 Quả là Đế quốc lông chồn
 Đâu bằng bò sữa mới ngon hơn nhiều

Thơ Khoa tưởng chút mỹ miều
 Giống như con trẻ nói liều vậy thôi
 Ngôn từ tạo dựng khắp nơi
 Mà trong thực tế chỉ toàn bo bo

Nên giờ đọc lại thên thò
 Một thời chống địch tò vò bay cao
 Biến thơ thành đạn ào ào
 Hoặc là toàn Mig Liên Xô mang về

NGÀN THƠ
 (21/10/15)

★★

PHÚC ĐÁP

Lâu rồi mới mở hộp thơ
 Gặp ngay phản phé của Hồ Sĩ Giang

Ta đây luôn chỗ đường hoàng
 Email rõ rệt có oan không nào
 Thơ làm vô số như sao
 Giang hồ sĩ tử hãy vào mà xem
 Google dòng chảy êm đềm
 Mời vào truy cập biết thêm nhiều điều

VHT
 (thanhvohung63@gmail.com)
 21/10/15

**

[BÓNG NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 22:40](#)

DÂY THẦN KINH XẤU HỔ

Lương tâm cũng ở nơi mây
 Thần kinh xấu hổ sao nay đứt rồi
 Đứt rồi nên mới eo ôi
 Có mà nói lại trên đời dễ đâu

Đừng nói lại mới hầu toàn sừng
 Sóng trên đời khỏi vướng điều chi
 Mới toàn một mực chai lý
 Mặt mày có sạn hỏi chi mà phiền

Nói cụ thể khắp miền đất nước
 Cha làm quan con tất làm quan
 Con vua thì lại ngai vàng
 Con dân thì quét chỉ toàn lá đa

Đời cách mạng của cha là vậy
 Tháng tám hay kể cả tháng mười
 Dễ mà công cốc ở đời
 Không là bỏ tép chắc thời câu tôm

Nay đã bớt đỡ lòm như cũ
 Chuyển xanh dòn thì cũng thế thôi
 Nước nhà cũng phận mây trôi
 Quan quyền cũng phận nói ngời dài dài

Thật làm dân như là tám thớt
 Kê cho người đập khứa có sao
 Dân ta luôn vẫn tự hào
 Có quan trên trước lao xao mọi bề

Quan thăng tiến dân thì cũng vậy
 Vua lên vua dân vẫn hoàn dân
 Ráng làm ăn thật chuyên cần
 Để hầu đóng thuế nuôi quan tốt rồi

Quan không lợi ai ham làm nhĩ
 Ngoài lợi danh đôi lúc lợi tình
 Có cha nâng đỡ hết mình
 Đại gì từ chối để mình làm quan

Dây thần kinh rõ ràng đã cắt
 Còn biết gì xấu hổ được sao
 Cha luôn hãnh diện ỏi dào
 Thằng con quá bảnh lễ nào không lên

Nên bầu cử đời phen cũng thế
 Con thò lò sáu mặt vậy thôi
 Ưu tiên mặt đỏ lên đời
 Ba la úm máy cũng thời y nguyên

*Chuyện đời đúng thần tiên ít có
Tầng lớp trên cứ mãi ngồi trên
Dân quèn rảnh có mà rên
Rên hoài cũng vậy ối mèn đét ời*

*Ông Mác bảo rặng ngời chuyên chính
Ông Lê còn gia cố thêm lên
Đến thời ông Stalin
Làm vua thế giới không tin vậy à*

*Chuyện nước ta chỉ là chuyện nhỏ
Nó rầm trời đâu chỉ riêng ta
Sãi chùa phải quét lá đa
Con vua thì lại sẵn đà làm vua*

TIẾNG NGÀN
(20/10/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 23:11](#)

GIAI CẤP MỚI

*Từ lâu cách mạng thành rồi
Vậy là giai cấp mới thời đi lên
Sẵn tiền thuế dân quèn cùng góp
Thành hồng ân giai cấp mới xài*

*Những nhà lý luận choai choai
Hay là già hóp mái đầu hoa râu
Tha hồ viết lãn nhăng lãn cuội
Lấy tiền xài trăm tỉ là bao*

Chia nhau nhà mãi lên cao
 "Ngựa xe như nước áo quần như nen
 Ngổn ngang gò đống kéo lên
 Thoi vàng vó rắc tro tiền giấy bay"

Cúng cô hồn Mác xưa nay
 Lặp đi lặp lại chẳng tày lòn đâu
 Trước sau chỉ có mấy câu
 Độc tài giai cấp để hầu lên tiên

Giai cấp mới chiến chiến có khác
 Toàn học hàm học vị nhiều khê
 Nói ra cũng chỉ ê chê
 Một thùng lý luận lê thê dài dòng

Nhưng mà cóc biết tổng tong
 Mác Lê cốt lõi nó là điều chi
 Chỉ luôn học lóm vậy thì
 Cha truyền con nói có chi phải bàn

Giai cấp mới quả sang là thế
 Bởi toàn dân chỉ mãi dân ngu
 Ai làm dân phải lù khù
 Ngu lâu ta mới tha hồ phát lên

Ý NGÀN
 (20/10/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[20/10/2015 at 06:01](#)

CÓ NÊN TIN CHĂNG ?

Đọc rồi mà chẳng muốn tin
 Chuyện Trần Mạnh Hảo kể riêng Đỗ Trường
 Hai người đều ở bắc phương
 Còn ta vẫn ở phương nam từ đầu

Đỗ Trường quả phận bèo dâu
 Hay bèo Nhật bản nổi trôi sông dài
 Ra đi xuất khẩu nước ngoài
 Để làm lao động lén rồi viết văn

Viết chui viết nhủi đáng khen
 Pháp phòng lòng chỉ sợ hăng công an
 Người thân đã phải kinh hoàng
 Vào ngày khám phá Đỗ Trường viết chui

Hỡi ơi "phản động" rõ rồi
 Mũ đầy một đống dễ người mà tha
 Đỗ Trường quả thật xót xa
 Khi về liền vương có là vui chi

Khác nào cá chậu chim lồng
 Day qua day lại chán song đưng hoài
 Cả khi thoát được ra ngoài
 Cũng toàn sợ hãi trong ngoài như nhau

Cuộc đời đúng thật hơi ôi
 Ai làm đến nỗi này đây Đỗ Trường
 Tự do người có mười phương
 Ở ta sao chỉ con đường khoanh tay

Giờ nào còn có giấc Tây
 Trăm năm đô hộ nó quay về rồi
 Hiện thời chỉ có dân mình
 Mà sao toàn sợ giống thời thực dân ?

Ta dù người ở phương nam
 Ngày xưa đâu có bây giờ phải tin
 Chuyên kia đâu chỉ Đỗ Trường
 Mà toàn dân sợ hỏi tin không nào ?

Nhìn lên tìm hỏi Trời cao
 Có chẳng độc lập lẽ nào vậy kia ?
 Trong ngoài cả thấy như nhau
 Đều trong hệ thống mấy ai yên lòng ?

DẮM NGÀN
 (20/10/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 23:28](#)

HAY

Tonydo hay quả là hay
 Biết chêm biết chế thơ cay đại ngàn
 Mây ngàn lúc rảnh lang thang
 Phiêu du trên mạng cười vang chuyện đời
 Chuyện đời toàn giống ma trôi
 Ban ngày mà tưởng cứ toàn ban đêm
 ÁNH NGÀN
 (20/10/15)

★★

[NON NGÀN](#) says:

[19/10/2015 at 02:44](#)

DÂN KHÍ, DÂN TRÍ, DÂN SINH

*Người chí khí mới là dân một nước
Nếu mà không chỉ sinh vật vậy thôi
Nước phải mất nếu dân không chí khí
Toàn khom lưng để đội giặc lên đầu*

*Trí phải có mới nâng cao chí khí
Còn bèn không toàn ngu dốt hời ôi
Nên dân ngu thì khí nào có được
Thò mũi ra để giặc dẫn đi rồi*

*Nước mà mất thì dân sinh cũng mất
Chỉ phận nghèo làm tội mọi cho người
Sống lây lất cũng cho là hạnh phúc
Nên quê hương đất nước chỉ thêm tồi*

*Trăm năm trước cụ Tây Hồ nói vậy
Trăm năm sau nhân thế hãy xem sao
Cả dân khí dân sinh và dân trí
Phải còn nguyên hay bỏ trước cái nào*

*Mất một cái cũng mất luôn ba cái
Phải còn nguyên mới đất nước giống nòi
Dân Hồng Lạc ngày nay còn mấy cái
Hãy tự mình sờ ót nói lên coi*

ĐẠI NGÀN
(19/10/15)

[Reply](#)

★★

[MÙA NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 22:47](#)

VIỆT GIAN

Thằng này đúng thật Việt gian
 Vốn là dốt nát nên càng đáng thương
 Đọc vô ai nấy tỏ tường
 Khỏi khai ai cũng biết mày là sao

Động quan thầy là mày lại rú
 Nói Việt gian chỉ thế mà thôi
 Sẵn sàng bán nước cầu vinh
 Dầu là một cắc cũng tin xộp rồi

BẠT NGÀN
 (20/10/15)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 03:41](#)

PHẠM TƯỜNG LONG

Hoan hô tướng Phạm Tường Long
 Đưa ra tuyên bố nhẹ tong cả người
 Bảo rằng thiên hạ sợ gì
 Bởi vì Trung Quốc hòa bình nêu cao

Trường Sa dù đắp dù đào
 Hải đăng dầu dựng cũng đâu lo gì
 Ấy là chỉ để giúp người
 Đêm trường giữa biển có nơi dẫn mình

Chỉ là dịch vụ linh tinh
 Cùng là quà mọn chút tình anh em
 Việt Nam nghe nói mừng rơn
 Bởi vì quên mất nguồn cơn đảo mình

Đúng là miệng lưỡi thật tình
 Không xương lắt léo ai lường được sao
 Trước nhà anh chặn lối vào
 Anh chìa đại bác lẽ nào ngây thơ

Hoàng Sa đâu có bất ngờ
 Trường Sa cũng vậy ừ ơ qua cầu
 Qua cầu run rẩy mà rầu
 Cầu tre lắt lẻo dạ sầu bao nhiêu

Hoan hô Trung Quốc thật nhiều
 Phạm Tường Long đó nói điều dễ thương
 Bao giờ dậy sóng khác thường
 Biển Đông mới biết ai thương dân mình

NGÀN KHOI
 (19/10/15)

[Reply](#)

★★

[BIỂN NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 02:59](#)

CON VOI VÀ CON CỌP

Trung Quốc như con voi
 Còn Mỹ như con cọp

*Con voi khi nằm im
Cọp giả vờ không thấy*

*Con voi nằm im đó
Con chồn mà đi qua
Thấy lù lù một đống
Vẫn ngỡ là phe ta*

*Con voi nằm cản mũi
Ở ngay trước cửa nhà
Cụp tai giả đồ ngủ
Con chồn càng thiết tha*

*Con cọp vẫn thản nhiên
Chuyện ai người nấy biết
Chừng nào voi tránh mặt
Thì can gì đến ta*

SÓNG NGÀN
(19/10/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 02:25](#)

NHẮN VỚI TONYDO

*Ừ ừ nhắn với Tony
Tất nhiên kinh tế phải thì trước tiên
Nhưng mà kinh tế huyền thiên
Làm nhiều hưởng ít chỉ phiền nhân gian*

Bao năm cũng chỉ làng nhàng
 Vẫn nghèo năng suất cốt làm gia công
 Làm nhiều đóng thuế chống mông
 Ai ăn đâu hết mình mong được gì

Vậy thì kinh tế nhiều khi
 Chẳng ăn cái giải do vì nhân văn
 Bởi mà sĩ khí lèng èng
 Chỉ làm đầy tớ đâu bằng người ta

Nghĩ đi nghĩ lại xót xa
 Chính điều dân trí mới là đáng trông
 Trí thì giúp khí hào hùng
 Còn như không có chỉ khùng chỉ điên

Tony từng ở Bắc miền
 Bây giờ qua Mỹ chắc ghiền đô la
 Nhiều năm bao cấp xót xa
 Nhớ hồi tem phiếu quả là hiên ngang

Anh hùng đầu gối lang thang
 Hễ ra thì gập sữa vang quả cừ
 Nghe hoài chẳng thấy chói tai
 Còn thêm hãnh diện giống ta đàn bầy

MÂY NGÀN
 (19/10/15)

**

TRĂNG NGÀN says:
19/10/2015 at 05:45

XƯA VÀ NAY

Nay dù hổ gấu hay beo
 Thì anh Trung Quốc cũng lèo vạy thôi
 Ngày xưa đã thử thách rồi
 Liệt cường xâu xé anh ngồi thở than

Bây giờ anh mới kêu oan
 Bảo ta cần phải nhịp nhàng tiến lên
 Quyết lòng trả hận thù xưa
 Biển Đông phải chiếm mới vừa lòng ta

Đầu tiên là đảo Hoàng Sa
 Tiếp theo là đảo Trường Sa hiện giờ
 Bê tông phải lấp thêm chơi
 Hải đăng phải dựng cho đời lên hương

Dầu ai đều biết tỏ tường
 Bởi vì nguồn gốc của thành Việt Nam
 Nhưng giờ ta muốn chơi vua
 Nó mà lén phéng dễ gì tha cho

Ta nay to đã cỡ bò
 Tàu ngầm ta có thì lo điều gì
 Hàng không mẫu hạm ai bì
 Mua đồ cũ chữa đồ cười được ta

Riêng bom nguyên tử kể ra
 Cũng vai mười trái bộ là ít sao
 Ai chê kỹ thuật ta nào
 Bản quyền ta có có nào ai hay

Nên chi trời cũng chịu người
 Ngày xưa ta yếu bây giờ ta ngon
 Mộng làm bá chủ lớn hơn
 Để bù những thuở yếu hèn ngày xưa

NẮNG NGÀN

(19/10/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:

[19/10/2015 at 05:22](#)

CON NGƯỜI VÀ CƠ CHẾ

Ôi thôi thơ gởi làm gì
Gửi lên Bộ trưởng cũng thì vậy thôi
Chỉ là cơ chế hỏi ôi
Để gì được quyết bởi từng cá nhân

Nói xa rồi lại nói gần
Con người ý thức ở trong cõi đời
Nếu mà đạo đức hỏng rồi
Hỏi còn ca thán việc đời làm chi

Kệ cha kệ mẹ nó đi
Bẻ que để chống dễ trời không nghiêng
Đã thành một thứ thiêng liêng
Để nào cơ chế mọi miền bỏ đi

Vậy là cách mạng còn gì
Hoa lài hoa bưởi càng thêm ngại ngùng
Có mà bấm bụng cho xong
Ai tùy phận nấy đừng mong đổi đời

Đổi hoài cũng vậy mà thôi
Vòng quay luôn thế dễ mà bung ra
Đổi lui đổi tới la đà
Khác gì cái áo cởi ra mặc vào

Bắc thang lên hỏi trời cao
 Bao giờ cơ chế mới thành đổi thay
 Trời rằng ông Mác ngày xưa
 Đã nêu "chuyên chính" nên giờ vậy thôi

Đừng hòng dân chủ tự do
 Kiểu nòi tư sản oánh cho bỏ xừ
 Phải yêu kết quả bấy chừ
 Thách ai dám cản cái vòng quay sao

ÁNH NGÀN
 (19/10/15)

[Reply](#)

★★

HIỆN TÌNH DÂN TA

Dân ta sướng nhất trên đời
 Cả trong đất nước lẫn ngoài phương xa
 Ở trong ba triệu đảng viên
 Ở ngoài ba triệu các anh Việt kiều

Đảng viên trong nước hạng sang
 Công dân số một mới càng hay sao
 Khác gì xưa kiểu dân Tây
 Ăn trên ngồi trước hàng ngày chứ sao

Việt kiều quốc tịch nước ngoài
 Ở đâu cũng được nước ngoài chăm lo
 Lâu lâu đại hội toàn to
 Đưa ra tiếng nói oang oang hào hùng

Dân quèn thì tựa thẳng hùng
 Trên đe dưới búa ngại ngừng bao nơi
 Có bao thứ mũ trên đời
 Hở ra là chụp triệu người im re

Đời này thật hết chỗ chê
 Công ơn của Đảng công ơn Bác Hồ
 Phải hoan hô thật ào ào
 Đó là nguyên tắc lẽ nào không ai

Bởi xưa tin Mác Lênin
 Một Trần Đức Thảo như in rõ ràng
 Còn thêm ông Nguyễn Mạnh Tường
 Một lần thiện chí nhìn tường bao năm

Bây giờ có Nguyễn Hữu Liêm
 Việt kiều hải ngoại tung tăng mọi bề
 Hoan hô Nhà nước ê hê
 Mong rằng có chút đặc quyền tương lai

Thôi thì cũng chỉ con người
 Ai chê danh vọng chê quyền thế gian
 Chỉ xưa anh Mác tội tàn
 Toàn ngu không biết thế gian là gì

Đưa ra học thuyết thị phi
 Đấu tranh giai cấp được gì hở anh
 Toàn cầu trăm triệu đi đoong
 Ai người còn lại ngậm tấm miệng mồm

Sao mai thì cũng sao hôm
 Ban đêm mọc lặn ban ngày ở đâu
 Đêm về sao thế mặt trời

Nhà nhà đều tụng Bác Hồ kính yêu

*Nước ta giờ thấy mỹ miều
 Nhân dân hồ hởi kính yêu Bác Hồ
 Tượng đồng người dựng lao xao
 Hùng Vương đâu thấy lẽ nào biết không ?*

HƯƠNG NGÀN

(19/10/15)

NGÀN MÂY says:
19/10/2015 at 04:33

CON ÔNG CHÁU CHA

*Cái thời phong kiến qua rồi
 Bây giờ tái lại chẳng tôi lắm sao
 Chuyện là con cháu cha ông
 Trành trành cũng được bầu vào Bí thư*

*Bí thư nào khác ông vua
 Cầm quyền một chốn nơi xa triều đình
 Con nhiều ông lớn học về
 Nước ngoài biết có tay nghề nào không*

*Cho dù dầu có long nhong
 Nhưng nhờ được mác là trông ngon lành
 Bởi do nguyên tắc đã thành
 Con vua hi vọng cũng mình làm vua*

*Chỉ duy con sãi ở chùa
 Ngàn đời đành quét mãi hoài lá đa*

Nghĩ chi mà phải xót xa
Trăm năm nhân thế vẫn là vạ thôi

Nào ai dám vạch chuyện đời
Vạch là phản động mủ ngoài chụp vô
Bây giờ đâu có Bác Hồ
Lấy ai phân xử lẽ nào cho dân

Chỉ là điều luật chần dần
Giống như cái bóng cứ ngày càng to
Mọi người đều phải co ro
Dân toàn ren rét im re mọi miền

Quả là đất nước thần tiên
Ai ai lặng lẽ đâu phiền điều chi
Tung hô mới chuyện phải thì
Đừng nên nói ngược nhiều khi phiền hà

Non sông gần gũi đâu xa
Sao như cảm thấy ta bà mây trôi
Chuyện đâu như thể chuyện người
Cái này mới thật dân mình tài cao

Bởi nên thế giới lạc loài
Tụt xa nhiều nước đến vài trăm năm
Chỉ nhờ khen mãi hà râm
Với bao thành tích đem hâm lại hoài

Vậy nên sao cứ ngậm ngùi
Cha làm con hưởng việc đời vạ thôi
Ngàn năm vẫn bóng mây trôi
Việc quan gió thổi phù du ấy mà

Làm dân vạ đời tà tà
Đó là cái gốc ai mà không hay

*Có gì để phải phân bì
Chuyện đời luôn thế lấy chi lạ lòng*

*Mây vẫn đen kịt cũng xong
Hết đêm lại sáng nào mong là vừa
Anh hùng nói mãi cũng thừa
Mò kim đáy bể chuyện đời ngày nay*

*Thời xưa giặc Pháp đi rồi
Ngày nay còn lại chỉ mình với ta
Nhìn lên hắt thấy ba hoa
Hoan hô cách mạng mới là khôn ngoan*

TRĂNG NGÀN
(18/10/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[19/10/2015 at 04:43](#)

BI QUAN

*Sao anh lại quá bi quan
Bảo nhìn chẳng thấy ánh dương nơi nào
Nhìn lên toàn thấy Bác Hồ
Mặt trời che khuất có nào chi hơn*

*Đúng là chưa hiểu nguồn cơn
Con đường Lê Mác Bác từng vạch ra
Bao năm sao lại xót xa
Giờ ham trách Bác quả là lạ chưa*

Trường Sơn bao nã nắng mưa
 Nếu cần cũng đốt Bác thừa thông minh
 Bảy lăm sấm sét lôi đình
 Bác choàng tỉnh dậy có lãng mình rồi

Gần non thế kỷ trôi mau
 Có ngày thống nhất quả là vinh quang
 Đáng đời bọn "Ngụy" miền Nam
 Tập trung cải tạo quả càng nên thân

Khác xa so Thái thượng hoàng
 Trần Nhân Tông trước thật càng cảm thương
 Lệnh ban đốt chứng từ xưa
 Xóa bao tội cũ để vơi lòng dân

Chẳng qua do Mác Lênin
 Đấu tranh giai cấp không tin vậy à
 Thân hào trí phú đâu xa
 Phải gom đi sạch mới là anh minh

Để làm Cách mạng một mình
 Giờ thì lời thầy lại toàn con ông
 Cháu cha mấy thuở mà xong
 Quả đời lộn ngược một vòng thuở xưa

Con vua lại cứ làm vua
 Còn sãi ở chùa lại quét lá đa
 Chừng nào chạch đẻ ngọn đa
 Kiến bò mặt nước mới ra ngon lành

Đúng là cách mạng công thành
 Tại sao anh trách thực tình ngu si
 Bác Hồ sự nghiệp ai bì
 Mác Lê cũng thế cần nhiều hoan hô

GIÓ NGÀN

(18/10/15)

[Reply](#)

**

[NÚI NGÀN](#) says:

[17/10/2015 at 23:10](#)

XẺ DỌC TRƯỜNG SƠN

Cái anh Tố Hữu tờ mờ
Đốt đen cái đất làm thơ phỉnh người
Trường Sơn xẻ dọc chuyện cười
Ba hoa chích chóe làm đời đảo điên

Máu đào từng chảy huyền thiên
Cờ hồng xương trắng mọi miền oan thay
Xót xa ai rõ đời này
Chết rồi chẳng biết phận mình do đâu

Giờ thì ngọn cỏ rầu rầu
Chiến trường xưa đã phủ màu thời gian
Nghĩa trang liệt sĩ bạt ngàn
Nước nhà bao chuyện xốn xang còn thừa

Đêm nhìn sao mọc lưa thưa
Hồn anh Tố Hữu vật vờ nơi đâu
Hồ hào giai cấp đấu tranh
Ngôn từ lếu láo quả thành vinh quang

Trường Sơn giờ lại ngổn ngang
Đón rừng cưa núi ngang tàng hơn xưa
Chiến trường lâm tặc hiện giờ
Hú hồn Tố Hữu chẳng chờ đến nay

Quả là con nít lau hau
 Con tim bình sáng những ngày xa xôi
 Ngôn từ dụ khị bao người
 Bây giờ ra đó một Trần Anh Kim

BAT NGÀN
 (18/10/15)

**

[NGÀN DẪM](#) says:
[17/10/2015 at 23:44](#)

MƯA

Ngày xưa Huy Cận tả mưa
 Đêm khuya rả rích như đùa lòng ai
 Mưa đêm xong cũng tạnh rồi
 Nhưng giờ thế kỷ mưa đời chưa ngưng

Nhà thơ thư ký Bác Hồ
 Con trai giờ chạy ra ngoài từ lâu
 Non sông như bạc mái đầu
 Đọc thơ Tố Hữu toàn màu ử ê

Đạn đồng súng thép ê chề
 Máu hồng khẩu hiệu lê thê tháng ngày
 Trường Sơn xẻ dọc quả hay
 Mưa tuông ngày tháng đầm đìa núi sông

Điện Biên một Giáp anh hùng
 Hòa bình trở lại bịt lù chị em
 Ca dao dân dã ai thêm
 Nguyên văn toàn vậy mới êm cuộc đời

Bởi xưa Đại tướng công đồn
 Về già thất thế bòn chôn tẻ thay
 Nên chi mở miệng "Bác Hồ"
 Bám vào phao nổi mới hồng cứu tinh

Mưa ôi quả thật xập xình
 Mưa trên sông núi mưa tuông trong lòng
 Bao kỳ Đại hội rồi xong
 Dân ta nào có khác chi nàng Kiều

Cuộc đời vẫn chỉ hẩm hiu
 Trao thân gởi phận biết vào tay ai
 Nên thôi than ngắn thở dài
 Trăm năm lại chỉ đau lòng Nguyễn Du

Tố Như dám biết bây chừ
 Thà đầu thai lại để còn làm thơ
 Nàng Kiều non nước bơ vơ
 Thúc Sinh Kim Trọng ai ngờ là ai

DẶM NGÀN
 (18/10/12)

[Reply](#)

[NGÀN KHOI](#) says:
[17/10/2015 at 22:47](#)

THẾ GIỚI VÀ CHÚNG TA

Ngày xưa thế giới biết rồi
 Hitler Đức xă một thời vang danh

Miệng hô lia lia hòa bình
Cuối cùng nuốt chửng một mình châu Âu

Đạn bom khói lửa toi bời
80 cả thấy triệu người đi đoong
Bây giờ lại Tập Cận Bình
Phải chăng sao chép tận tình Hitler

Chuyện xưa tút lại mới phê
Ai mà ngờ đến mọi bề thế đâu
Bây giờ diễn tại Á châu
Hoàng Sa ngoại trước xong rồi Trường Sa

Hải đăng đang phát sáng lòà
Đó là tia sáng Ánh hồng phương Nam
Nam chinh là của Trạch Đông
Bây giờ họ Tập cũng đều sách xưa

Nên chi nói mấy cho vừa
Việt Nam lại kẹt như từ ngàn năm
Bây giờ yếu thế ngờ ngàng
Hoan hô Lê Mác mở đảng đi lên

Nói ra chỉ sợ bề trên
Theo lời Bác dạy anh em ngại gì
Môi răng hở lạnh nhiều khi
Núi sông liền dãy hướng gì đảo xa

SÓNG NGÀN
(18/10/15)

[Reply](#)

★★

[TƠ NGÀN](#) says:

16/10/2015 at 22:10

TRANH CHẤP TÁC QUYỀN

*Thơ như cắt cũng đua đòi tranh chấp
Tác quyền ời nào có quý gì đâu
Như con nít bộn trẻ ranh có khác
Kiểu lon chon như đòi mẹ chút quà*

*Có phải chẳng thơ này Ngô Xuân Phúc
Hay đúng là của Phan Nguyễn Quế Mai
Dầu của ai cũng đều thơ dỏm cả
Lại tranh nhau ấy thế mới khôi hài*

*Quả không ngờ đời nay toàn sa sút
Thơ ca chi chỉ lũ trẻ học đòi
Bài "Tổ Quốc Gọi Tên Mình" dỏm tôi
Ngay tiêu đề cũng dốt nát vậy sao*

*Ai trách nhiệm hiện thời đây giáo dục
Thấy sinh ra đều một thứ trẻ thơ
Phi đầu óc lấy chi làm nghệ thuật
Mà khắp nơi chỉ bày cá thòi lòi*

*Cá thòi lòi trèo lên cây tưởng thích
Ai nhìn vào chỉ thấy đám loi chơi
Cá chẳng cá mà cóc nào ra cóc
Thật ra thì toàn một thứ sấm soi*

*Sấm soi đặng thấy mình như hay lắm
Đầy nỉ non rên rỉ ở bờ ao
Phùng mang thở ra hơi toàn khẩu hiêu
Tiêu gì đâu mà người khác nhét vào*

Đúng trơ trẽn hay thương tâm là thế
 Đời nhân văn như cỏ úa trong ao
 Chỉ chờ mục khó đơm bông kết trái
 Ôi cuộc đời sao đến độ tào lao

THƠ NGÀN
 (17/10/15)

[Reply](#)

**

[SAO NGÀN](#) says:
[16/10/2015 at 21:39](#)

CÔNG NHÂN LAO ĐỘNG

Công nhân lao động thật tình
 Cái ăn thiếu thốn chỉ mình mới hay
 Công đoàn toàn kiêu trên mây
 Giống quan giám sát nói ngay chỉ thừa

Công nhân giờ biết hay chưa
 Người nào tốt nhất do mình bầu lên
 Mới là sâu sát anh em
 Quan trên cử đến bảo nên đi về

Ăn lương làm việc người thuê
 Mình cần trực tiếp hợp đồng mới hay
 Mới là dân chủ đời này
 Mới là đích thực con người tự do

Chớ còn gom hết đảng đoàn
 Mà mình đâu quyết cũng toàn giả thôi
 Bởi vì giá trị trên đời
 Phải luôn thực chất mới người văn minh

NÚI NGÀN
(17/10/15)

[Reply](#)

**

[BIỂN NGÀN](#) says:
[16/10/2015 at 21:20](#)

GO HOME TẬP CẬN BÌNH

*Go home đi Tập Cận Bình
Trả ta biển đảo trước rồi vào thăm
Hoàng Sa sóng nước ghen lòng
Trường Sa đá tảng còn thăm được à ?*

*Đúng là thái độ chơi cha
Có đâu bình đẳng chi mà vào thăm
Chuyện đòi trợ tráo đừng hòng
Dân đâu cảm phục mà mong xuề xòa*

*Thôi đi nào hãy về nhà
Go home mới đúng đến ta làm gì
Đừng hòng giả dạng vâng vi
Con bài lật tẩy có gì hay đâu*

*Ngây thơ đừng tưởng ai cầu
Đây là dân Việt có thừa thông minh
Ngày xưa từng Đặng Tiểu Bình
U đầu sứt trán Cận Bình giỏi sao ?*

SÓNG NGÀN
(17/10/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:

[16/10/2015 at 20:52](#)

THƠ TRẺ NÍT

*Bài thơ không biết của ai
Bởi vì người viết chưa hề gọi ra
Nam nhi ẻo lã ba hoa
Tựa đề "Tổ Quốc Gọi Tên" dỏm xì*

*Hơi toàn của thứ vãn vi
Giả đồ làm dáng có gì mà hay
Kém hèn đâu dám thẳng ngay
Vạch tên kẻ địch bảo tao đây này*

*Than ôi non nước ngày nay
Ai người thương mến ai người yêu dân
Chỉ đầy một bọn cù lần
Rên toàn sáo ngữ còn phân trong lòng*

*Ai gây có sự non sông
Khiến dân ngu muội chống mộng kêu trời
Thơ toàn trẻ nít hời ơ
Can trường đâu có chỉ bày lâu lâu*

BIỂN NGÀN

(17/10/15)

[Reply](#)

★★

SẮC NGÀN says:

16/10/2015 at 00:49

DÂN SINH, DÂN TRÍ, DÂN KHÍ

Một trăm năm đã qua rồi
 Bây giờ ngồi nghĩ ngậm ngùi Chu Trinh
 Hỏi sao cứ mãi xập xình
 Hiện thời vẫn tụt sau người trăm năm

Quả là đất nước long đong
 Một vì sao sáng tong tong trên trời
 Bác Hồ Cách mạng tháng Mười
 Đỉnh cao trí tuệ bây giờ vậy sao

Cái nghèo tràn ngập lao xao
 Ngàn ông "tiến sĩ" đổ vào nơi đâu
 Hay là chỉ ngỗng cổ cò
 Hết tung nịnh Bác lại thờ Mác Lê

Hãy nào đi khắp thôn quê
 Bao người đói khổ mọi bề đáng thương
 Nói ra như tợ hoang đường
 Lại e phản động lại vương chuyện đời

Thôi thì chỉ nói mà chơi
 Dân ta là vậy cuộc đời là kia
 Luôn toàn mồm mép lia chia
 Còn mà thực chất dễ đâu bì người

Nói ra dở khóc dở cười
 Ngày nay phố thị tràn lan nhân tài
 Cò môi, điệu đóm không sai
 Ôsin chẳng thiếu đầy người gia công

Nói thì phải tội nói nông
 Nhưng mà sĩ khí chỉ trong gằm giường
 Ra đường im thít như thường
 Đố ai hó hế liệu đường công an

Còn như báo chí bạt ngàn
 Ngàn tờ như một có oan không nào
 Chỉ toàn cóc nhảy bờ ao
 Xem mà lộn ruột lộn phèo thế thôi

Truyền hình cũng vậy người ơi
 Mở ra là thấy một trời bao la
 Toàn phim thấp kém xót xa
 Diễn đán trí thức hầu là nâng bi

Quả nhiên xem có được gì
 Hết toàn quá khứ có gì mới đâu
 Kể công kể trạng mà rầu
 Cùng nhau xúm xạo để hầu tâng nhau

Tương lai biết sẽ về đâu
 Bởi vì dân trí quả hầu số không
 Chỉ toàn một kiểu chống mông
 Hoan hô tâng bốc cà nhong vậy mà

Nói ra chỉ có Bác Hồ
 Nào đâu thấy nói dân tình non sông
 Lại còn nói mãi Mác Lê
 Chỉ toàn bài bản ê chề bấy nay

Thật là dân khí thời nay
 Chỉ toàn trí thức ngủ ngày vậy thôi
 Tư duy tự chủ có đâu
 Một hai học tập bê nguyên Bác Hồ

Quả toàn đạo đức nịnh thần
 Có đâu đạo đức một phần tự do
 Hồi ơi dân trí tò vò
 Nuôi con nhèn nhện nó tò nó đi

Khác gì ngòi vẽ bức tranh
 Toàn màu u uẩn Chu Trinh lại cười
 Ngày xưa diều dất Chú mà
 Bây giờ Bác đã cũng là non sông !

DẶM NGÀN
 (16/10/15)

[Reply](#)

**

[TỨ NGÀN](#) says:
[16/10/2015 at 01:09](#)

NHÂN VĂN

Ừ ừ có kẻ như ta
 Thương người khốn đốn mới là nhân văn
 Anh hùng đâu phải hung hăng
 Chỉ hoài vì nước mới mong đẹp đời

Nhân văn là có tình người
 Còn ai ái quốc vì đời mới lo
 Muốn cho sự nghiệp ra trò
 Suốt đời tranh đấu đâu chi một ngày

Dãi dầu gan góc nắng mưa
 Có thừa ửng biếc mới người đại nhân
 Hơn nhau chí khí vạn lần
 Chỉ cần thể hiện một lần rõ thôi

Đâu vì ham sống buông đời
 Mà người đại chí suốt đời bôn ba
 Để chi như kiểu đàn bà
 Anh hùng ngọn cỏ đáì xòa hay chi

TÌNH NGÀN
 (16/10/15)

[Reply](#)

★★

SƯỞNG TAI

Đọc xong nghe sưởng lỗ tai
 Chuyện như Tam Quốc giữa đời hôm nay
 Xưa hơn cũng kiểu Phong Thần
 Hay là cũng giống Đông Châu vậy mà

Tợ như liệt quốc phân ra
 Mỗi anh một cõi quả là hay ho
 Cùng lên sân khấu ra trò
 Cổ trang luôn quả khỏi lo chán phèo

Ngoài miền thiên hạ dỗi theo
 Khác gì bèo nước dưới cầu vẫn trôi
 Cung đình vẫn thuộc mạng Trời
 Thần dân luôn chỉ đứng xa nhìn vào

Nghe ra tưởng chuyện tào lao
 Nhưng mà nó quyết lẽ nào chẳng hay
 Than ôi quả nước non này
 Bèo dâu trôi giạt dễ ngày nào ngưng

Bởi đâu còn có anh hùng
 Mà luôn một gánh hát rong vậy mà
 Nói thì chỉ những xót xa
 Còn thêm mang tiếng ngược nhà nước nghe

Để nào dân chủ tự do
 Quyền dân đúng thật đi xa mắt rồi
 Bởi từ xuất hiện Bác Hồ
 Non sông mình Bác một người quyết ôi

Rồi thì cứ thế mà trôi
 Cũng non thế kỷ qua rồi còn chi
 Dân tình giờ có thiết gì
 Kệ cha mọi chuyện ta thì ngủ thôi

MÂY NGÀN
 (16/10/12)

★★

PHẠM CHI LAN

Ôi thôi bà Phạm Chi Lan
 Nói câu cũng chỉ cả làng huê thôi
 Vậy mà thiên hạ mê rồi
 Cho rằng cả nước đâu cần tiến lên !

Bởi trên giường mãi đắp mền
 Ngủ non thế kỷ quả yên vậy mà
 Anh hùng đâu để hiện ra
 Mà tung mền dậy hỏi bà Chi Lan ?

NẮNG NGÀN
(16/10/15)

**

NGÀN MÂY says:
14/10/2015 at 19:50

HOAN HỒ

*Hoan hô sự nghiệp Bác Hồ
Hầu như phần lớn tạo nòi khùng điên
Dân ngu xã hội triền miên
Trong vòng lạc hậu mọi miền ghê thay*

*Giờ so thế giới dài dài
Nước ta chậm cũng ít vài chục năm
Không ngoa cả đến trăm năm
Lỗi này hỏi lại ai làm ra đây*

*Sao toàn chỉ kiểu đàn bà
Mở hơi là tụng là tụng Bác Hồ
Nước nhà có nghĩ là bao
Nhân dân cũng vậy ai nào thương yêu*

*Chỉ toàn nói phịa nói lieù
Than ôi đất nước mỹ miều còn đâu
Hoặc toàn đá cá lẫn dơ
Ghét liền chụp mũ có chùa ai đâu*

*Hở ra là phản động rồi
Đâu còn suy nghĩ rạch ròi điều chi
Đúng là dân tộc suy vi
Trăm năm biết có lấy gì bù đây*

Chỉ toàn lơ láo mặt mày
 Lợi mình là chính lợi đời kẻ chi
 Thật là câu chuyện mê ly
 Cả non thế kỷ còn gì nói sao

Ôi đời sao quả tào lao
 Giống Giòng Hồng Lạc lẽ nào vậy ư
 Nên thôi biết nói chi chừ
 Coi như mên phú nước nhà mà thôi

MÂY NGÀN
 (15/10/15)

[Reply](#)

**

BIẾT RỒI

Điều này quả thật biết rồi
 Hiện còn lưu trữ trong Tàng thư Anh
 Ấy là "ông nội" Trường Chinh
 Đã chê quốc ngữ "la tinh" chỉ tồi

Hồ hào dùng tiếng Trung thôi
 Bảo rằng dân tộc ta là Tàu xưa
 Chư hầu quay lại là vờ
 Đó là cách mạng thời nay rất cần

Chuyện này ai nấy giấu bưng
 Giống ông đầu tổ cha mình vậy thôi
 Thật là cách mạng động trời
 Con người cuồng tín một thời lên ngai

Ông thành ông kẻ dài dài

Tới hồi cải cách rớt đài mới thôi
 Tại vì đầu tổ đã man
 Đất đai một đạo đã loang máu hồng

Ông mê một đạo trời hồng
 Giống như ngôn ngữ Mao quân ấy mà
 Bây giờ nghĩ lại xót xa
 Hỏi người yêu nước có là vậy không

Bởi yêu đất nước non sông
 Thương dân trước nhất có cần nói chi
 Còn như vì lợi riêng thì
 Mười voi bát xáo lấy gì mà tin

TRÚC NGÀN
 (15/10/15)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[14/10/2015 at 00:10](#)

HỒ HỮU TƯỜNG

Thông minh quả thật tuyệt vời
 Nhớ hồi còn bé mê hoài ông ta
 Bao nhiêu chuyện đọc sa đà
 Nó hằng nuôi dưỡng trí người Việt Nam

Nhưng tên ông quả hữu tường
 Ủa luôn mãi hỗn danh Hưởng Từ
 Nhưng mà đến tận thiên thu
 Ông Tường quả vẫn danh tài Việt Nam

Tiếc là sinh chẳng cùng thời
 Thông minh tuyệt đỉnh mà thời lại không
 Khiến ông chính trị chạy rong
 Chạy hoài mỗi cảng đành xông vào tù

Nhân tài đất nước âm u
 Phận thân người Việt lù đù như ông
 Cho dầu đáng mặt thần đồng
 Vậy mà sắp chết sa lông mới về

Ông ơi thôi chẳng cần chê
 Ông mê Đệ tứ đâu bì Đệ tam
 Dầu ông cố tránh đồ lòn
 Cuối cùng sự nghiệp lam nham phí đời

Thương ông phải viết đôi lời
 Trách thì chẳng trách giận thời cũng không
 Chẳng qua số phận non sông
 Sinh làm thế kỷ uống công Hữu Tường

VIỄN NGÀN
 (14/10/15)

[Reply](#)

[TIẾU NGÀN](#) says:
[13/10/2015 at 21:15](#)

THẬT RA

Thật ra cũng có lạ gì
 Nếu như quốc tịch Hoa Kỳ nhập chơi

*Xưa nay vẫn chuyện rằm trời
 Tại sao phân biệt giữa người và ta*

*Trên đời nếu quả tự do
 Ai ung thì nhập có gì ghê đâu
 Ai quyền ngăn trở dài lâu
 Nếu như phía Mỹ đã hầu như ung*

*Chỉ điều luật nói thẳng thừng
 Đảng viên cộng sản cấm vô nước này
 Chờ mười năm nữa mới hay
 Từ ngày hết đảng mới thời cho vô*

*Vậy nên cháu Phượng thế nào
 Có chồng Mỹ tịch cũng nào lạ chi
 Chỉ điều có chuyện rằm rì
 Là con Thủ tướng nên thì khó thay*

*Khó vì tâm lý đời này
 Đâu vì pháp lý một mai sau này
 Cha con độc lập mới hay
 Chớ còn liên kết rồi đời ra chi*

PHIẾM NGÀN
 (14/10/15)

[Reply](#)

★★

[PHIẾM NGÀN](#) says:
[13/10/2015 at 23:50](#)

MẠNG NGƯỜI

Mạng người quý nhất trên đời
 Dầu ai cũng vậy mới điều quan tâm
 Cho dầu bao chuyện thương tâm
 Giết người đến mạng vẫn đều từ xưa

Nhưng mà luật pháp không thừa
 Phải luôn xét nét vì duyên có gì
 Nên luôn trách nhiệm thường khi
 Phải trong tình hướng chẳng gì cho qua

Vậy nên ý thức mới là
 Chính điều quyết định khỏi sa đại khờ
 Xem thường sinh mệnh con người
 Tạo điều tội ác khiến người đều ghê

Bởi vì dầu mạng của ai
 Một khi đã chết lại thành sống sao
 Thế nên đừng có tào lao
 Giết người thì dễ tạo người khó a

Nói chung mọi chuyện dọc dài
 Ai người trực tiếp việc này lỗi kia
 Ai người gián tiếp gây ra
 Phải cần qui trách hài hòa mới hay

PHIẾM NGÀN

(14/10/15)

[Reply](#)

★★

QUA RỒI

Qua rồi một thuở chiến tranh
 Qua rồi tình nguyện đẹp trong tâm hồn

*Giống như trong bụi ai chôn
Quả mìn nằm đó thì mong nổi gì*

*Chiến tranh giờ đã qua đi
Bao nhiêu sáng tỏ cũng thì rõ ra
Tình nguyện viên đã về nhà
Bây giờ nhớ lại tuổi già mệnh mang*

*Nào ai muốn dựng địa đàn
Nào ai muốn giúp bao người lỡ cơ
Tranh nhau một thuở đại khờ
Nhưng rồi lịch sử hai bờ vẫn trôi*

*Chẳng qua tội lỗi con người
Chẳng qua điểm yếu trong tình nhân văn
Nhìn trời ảo tưởng hàng đêm
Rồi ra trời sáng còn niềm tâm tư*

*Qua rồi còn nói chi chừ
Nó như ảo ảnh giữa mùa tuyết rơi
Hay trong sa mạc xa xôi
Cũng là ảo giác làm người khát khao*

NẮNG NGÀN
(14/10/15)

THÔI THÌ

*Thôi thì việc đã vậy rồi
Có còn chi nữa mà người vẽ tranh
Chẳng qua sự thật rành rành*

Đâu vàng đâu tốt đối mình người ơi

Hắn là phải chịu vạ thôi
 Đến trôn rồi đó có còn nói chi
 Cả gần thế kỷ vãn vi
 Bao nhiêu ảo ảnh giờ thì nở hoa

Nở hoa đơm trái mới là
 Ai ăn ai sướng chẳng qua điều này
 Nhìn trời gió thổi mây bay
 Tiền nhân đâu nữa mà rầy cháu con

Hoàng, Trường nay quả chẳng còn
 Hải đăng người dựng chon von rồi kìa
 Nhìn mà nước mắt đầm đìa
 Dân ta đau xót một thời nhiều khê

Sóng ngàn càng thấy ê chề
 Ai gây có sự nẽo về đường ra
 Thôi thì đành phải xót xa
 Đâu hay định mệnh ta bà thế kia

TRĂNG NGÀN
 (14/10/15)

★★

NGUYỄN DU VÀ TRUYỆN KIỀU

Cho dù xuất xứ từ đâu
 Thiên tài họ Nguyễn vượt màu thời gian
 Nhà thơ trình khiết đoan trang
 Có đâu đào mạn số sàng hay chi

Chia báo kẻ ở người đi
 Non sông vạn dặm quả khi càng buồn
 Bụi hồng vó ngựa bồn chồn
 Thúy Kiều Kim Trọng quả càng thương tâm

Người về nơi chốn xa xăm
 Còn người ở lại long đong má hồng
 Mảnh trăng xẻ nửa hai lòng
 Mối tình vạn thử quả trong hồng trần

Ngàn năm hay thật tuyết trần
 Đọc hoài vẫn mới quả tài Nguyễn Du
 Ba trăm năm giữa thiên thu
 Biết ai người khóc Tố Như sau này

MÂY NGÀN
 (14/10/15)

★★

NHÂN VĂN

Ôi thôi tội nghiệp con người
 Một thời bất hạnh trong vòng bản năng
 Để gì còn chút nhân văn
 Bởi vì cái dốt vạn lần nhân danh

Giờ thương hay giận chẳng thành
 Chỉ vì thuở ấy đã qua lâu rồi
 Bản năng thành dạng con người
 Con người thành dạng vật toàn đã man

Việc này bao nỗi hàm oan
 Ai đưa lý thuyết lại toàn nhiều khê
 Tốt đâu chưa thấy nã nê
 Hay đâu chưa thấy khiến người trầm luân

Bản năng quả được sở lòng
 Con người ngược lại vào trong nhót đầy
 Ngàn năm lịch sử còn đây
 Tinh hoa chà đạp loài người thảm thương

Đời thành toàn chuyện đoạn trường
 Nhà văn muốn sống xuống đường gấp phân
 Nhà thơ toàn chỉ hờn căm
 Còn nhà triết học gấp toàn lao đao

Nhân văn biết nói thế nào
 Con người ngôn ngữ còn nào hiểu nhau
 Trải qua một cuộc biển dâu
 Những điều trông thấy toàn đau đón lòng

Con người nhân bản nào mong
 Sao toàn cái ác giữa dòng nhân sinh
 Trời cao liệu có bất bình
 Công nào hay tội quả tình oái ăm

Giữa đời mà rét căm căm
 Con tim sưởi ấm còn mong được gì
 Nhân văn xệ cánh bay đi
 Trên đời còn lại chỉ toàn vô nhân

Nơi xa cho tới nơi gần
 Trên toàn thế giới còn đang được nào
 Con người hóa chỉ tào lao

Thế gian hóa chỉ cào cào như rươi

*Quả thương thân phận con người
 Tự mình vằm nát cuộc đời nhân văn
 Đời toàn còn có cuội nhăng
 Nhân văn rách nát hỏi Trời có hay*

PHIẾM NGÀN

(14/10/15)

PHIẾM NGÀN says:

12/10/2015 at 21:48

TỘI NÀY

*Tội này quả thật do ai
 Chỉ do ông Mác còn ai mà vào
 Đưa ra học thuyết tào lao
 Bao người tin sái cổ cò vạy thôi*

*Bao năm bao cấp biết rồi
 Nó đưa nhân loại vào vòng âm ti
 Con người sống chỉ vô nghi
 Sống như loài vật còn chi nhân quyền*

*Chỉ là để dựng địa đàng
 Ngờ đâu dóm tối lại càng chua cay
 Trước kia ai dễ nào tà
 Vào xong mới biết bao ngày thần tiên*

*Thật toàn nói xạo huyền thuyên
 Bo bo ăn độn khắp miền dân gian*

*Quả phi nhân bản rõ ràng
Sống bằng gian dối mới càng thương thay*

*Nhưng rồi lịch sử sau này
Có ai chép lại những ngày này không
Bởi non thế kỷ tô hồng
Hóa ra thấy chỉ trong vòng cu li*

*Nói ra cũng chẳng được gì
Người người câm miệng nhiều khi cũng buồn
Một mai cũng rõ ngọn nguồn
Và công hay tội hỏi còn nói sao*

PHIÊN NGÀN
(13/10/15)

[Reply](#)

★★

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[10/10/2015 at 21:29](#)

DÂN TA

*Dân ta thấy vậy mà khôn
Nhưng vì mạng sống hết còn ngo ngoe
Trước sau chỉ có im re
Ai làm chi kệ cứ nghe không à*

*Chuyện này phải hỏi Bác Hồ
Nguyên nhân sao đó có nào biết không
Nhưng giờ Bác cũng chẳng còn
Vậy thì có sự biết còn hỏi ai ?*

BẠT NGÀN

(11/10/15)

[Reply](#)

**

[SÔNG NGÀN](#) says:

[10/10/2015 at 22:22](#)

ỒI DÀO

Ồi dào anh Mác bá vợ
Chuyên ngồi nghĩ chuyện viễn mơ trên đời
Nói anh rằng đại người cười
Nói anh khôn lỏi thì đời lại chê

Bởi anh giống kiểu bùa mê
Chỉ cần áp má là mê được rồi
Hướng hồ đeo cổ lâu dài
Đeo vào thì dễ khó mà cởi ra

Than ôi thế sự ta bà
Người đời mê lú biết là về đâu
Quanh đi quẩn lại chỉ rầu
Thắp hương khấn vái đeo bùa thành sang

Người khôn nào thấy vinh quang
Bao anh thơ đại mới càng mê tơi
Bây giờ mọi chuyện qua rồi
Vẫn còn vót vát vài lời Mác xưa

MƯA NGÀN

(11/10/15)

[Reply](#)

★★

[CÂY NGÀN](#) says:
[10/10/2015 at 21:42](#)

TUYỆT VỜI

*Dân ta đúng thật tuyệt vời
 Nghĩ toàn chuyện tiểu quả thời khác ai
 Trước tiên đã có Trạng Quỳnh
 Tiếp theo sau đó bà Hồ Xuân Hương*

*Bây giờ qua cái nỡn nường
 Dân mình lại tếu cũng toàn chuyện hay
 Bởi vì "thời đại Bác Hồ"
 Có bao chuyện tiểu nơi nào bằng ta*

LÁ NGÀN
 (10/10/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[10/10/2015 at 22:06](#)

TỪ NGỌN ĐUỐT TỚI HOA LÀI

*Mohamed Bouazizi đã bùng lên ngọn lửa
 Lửa tự thiêu liền mọc nhánh hoa lài
 Nhưng than ôi hoa lài thành lò lửa
 Tunisie gần cháy xém thành tro*

*Chuyện thế đó ai tìm ra duyên có
 Cũng chẳng qua vì tham vọng cầm quyền
 Của thiểu số đẩy dân vào vòng lửa
 Tunisie ôi quả tội Tunisie*

*Người là vậy cuộc đời là thế đấy
 Đâu dễ gì mà dân chủ tự do
 Người vẫn yếu như là ngàn lau sậy
 Khó vươn lên như cây cứng được nào*

*Hỡi hoa hồng hay hoa nhài đều quý
 Bởi đều toàn những cuộc cách mạng nhưng
 Không cách mạng làm sao đời hạnh phúc
 Chỉ có điều hoa cần phải thông minh*

GIÓ NGÀN
 (10/10/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MAI](#) says:
[10/10/2015 at 06:32](#)

THÔI MÀ

*Thôi mà đi Mỹ cũng hay
 Trần Huỳnh Duy Thức gan tày làm chi
 Hơi đâu bẻ gãy chống trời
 Dầu không có mợ chợ thì cũng đông*

*Có lời đề nghị Công an
 Cũng nên theo đó mà sang Hoa Kỳ
 Cần gì cứ phải lâm li
 Cha già ngày tháng dù chi cũng rầu*

*Chuyện đời đâu phải một mai
 Bởi vì trái đất xoay hoài đâu ngưng
 Ra ngoài mới biết là xuân
 Ở trong tù mãi cũng chừng ấy thôi*

*Anh hùng có mãi trên đời
 Đâu nào duy chỉ một mình ta đâu
 Đấu tranh coi tựa cuộc chơi
 Tùy cơ ứng biến mới người thông minh*

*Nên chi đừng tự ép mình
 Theo van đóng mở mới mình thông dong
 Miễn luôn tự chủ đảng hoàng
 Miễn luôn biết sống vì đời mới hay*

MAI NGÀN
 (10/10/12)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[09/10/2015 at 22:28](#)

CHUYỆN ĐỜI

*Có mưa nào mãi trên đời
 Mưa hoài cũng phải một ngày sáng ra
 Chuyện do anh Mác ba hoa
 Dự toàn thế giới quả là trở trêu*

*Hay đâu anh chỉ nói lèo
 Tuyên dương chuyên chính làm nghèo nhân gian*

Khiến đời thành chỉ phũ phàng
 Bao tay lợi dụng hiên ngang trên đời

Bạo lực trị hấn đủ rồi
 Toàn dân mọi lối đành thời im re
 Chỉ còn một đám tí toe
 Quây đuôi ngoan ngoãn hùa bè cùng nhau

Họ Mao đời thấy đủ rồi
 Trước sau mánh khóe đầy trò đảo điên
 Tuyên truyền lẻo lự huyền thuyên
 Thật thì chỉ gạt mọi miền nhân gian

Có gì đâu để vinh quang
 Nhà Thanh bị lật do toàn Tôn Văn
 Trung Hoa Dân Quốc đần thần
 Mới người thắng Nhật vẽ vang trên đời

Chẳng qua anh Mác trời ơi
 Hô lên giai cấp khiến đời lộn thìn
 Đấu tranh bạt mạng ai tin
 Nhân văn chà đạp chỉ vì do anh

Bây giờ thế giới đã rành
 Mười voi bát xáo quả anh ra gì
 Khmer đỏ đó chối đi
 Thiên An Môn cũng cãi gì mai sau

Liên Xô giờ đã đổ rồi
 Cả phe "xã hội" cũng đều tiêu ma
 Chẳng qua vì Mác sa đà
 Nhờ qua xách động căm thù lẫn nhau

Tội này mới thật thiên thu
 Gây bao xương máu cầm tù thế gian

Tin anh người thấy mê man
Hết còn kiến thức hết còn nhân văn

Hòn cuội mà biết nói năng
Chắc là Các Mác hàm răng chẳng còn
Hết còn nguy biện hại người
Còn đâu gian dối làm đời đảo điên

Địa đàng anh vẽ huyền thuyên
Chỉ đưa nhân loại xuống miền hoang vu
Cà sa anh khoác lù lù
Thật ra chỉ khiến chống khu kêu trời

Bởi vì anh hại con người
Lấy mê làm thật tạo đời đảo điên
Cắm thù thành chuyện thần tiên
Để gì không hại mọi miền nhân gian

HOA NGÀN
(10/10/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[08/10/2015 at 20:02](#)

WIKIPEDIA

Wiki tiếng ngoại rất hay
Nhưng còn tiếng Việt nói ngay thường lèo
Bởi phần "tiến sĩ" lêu têu
Cá mè một lứa neho neho vậy mà
Bây giờ có kẻ khai ra
Đúng điều mang tiếng cũng là Wiki

NGÀN PHƯƠNG
(09/10/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[09/10/2015 at 19:51](#)

BIẾT NÓI GÌ

*Đọc xong chẳng biết nói gì
Bởi vì nói đúng khối người nãy lên
Còn mà nếu bảo rằng sai
Có toàn bị chửi hỏi ai đại gì*

*Cho nên bao chuyện nghĩ suy
Mỗi người mỗi cảnh biết gì nói đây
Ai mà không có mặt mày
Ai mà chẳng có óc đầu nghĩ suy*

*Thời gian rồi thả trôi đi
Bao nhiêu mộng ảo cũng thì xóa theo
Nhưng mà sự thật mọi điều
Để ai che tối mặt trời được sao*

*Nên thôi bao chuyện tào lao
Trên đời vốn vẫn rạt rào như mưa
Vấn đề là chỉ con người
Khôn ngoan mới có cuộc đời nhân văn*

ĐẠI NGÀN
(10/10/15)

[Reply](#)

[NGÀN KHOI](#) says:

[09/10/2015 at 21:41](#)

PHÁT CỜ

Tay ai thì nấy phát cờ
Đúng xa cũng chỉ hững hờ vậy thôi
Chuyện này xưa cũ biết rồi
Nó là quy luật trong đời khác đâu

Như xưa từng có Bác Hồ
Cờ vào tay đã phát liền hiên ngang
Tiếc thay kết quả làng nhàng
Nước non chinh chiến mới toàn hẩm hiu

Rồi khi chết trước hòa bình
Nước nhà cũng vậy quả tình chẳng hơn
Nhiều năm lạc hậu xanh rờn
So toàn thế giới có hơn chi người

Toàn dân dở khóc dở cười
Dám ai chê để vướng vào công an
Bây giờ sự thế rõ ràng
Toàn tâm hầu để làm quan trên đời

Nói ra chẳng thiết ai cười
Vì ai đều biết việc đời tởn tưng
Nhưng thôi chuyện cũ chẳng hòng
Chuyện bây giờ mới để mong đổi đời

Việc này sắp định liệu rồi
Chờ ngày đại hội Đảng lần 12

Thấy ai lên xuống trên đài
 Đều do các vị Trung Ương đặt mà

Thế nhưng cũng nói mà chơi
 Đang ba nhân vật người ta trông vào
 Một Sang khẩu hiệu ào ào
 Hai là anh Trọng giáo điều ai hơn

Chỉ còn anh Dũng ít hơn
 Thường là hành động giản đơn vậy mà
 May khi cò được tung ra
 Vào tay anh Dũng hẳn là hay hơn

Sự tình dầu bấy nguồn cơn
 Nói vui cũng để ba lơn chút mà
 Đường dài lịch sử còn xa
 Con tàu đất nước đâu mà tới ngay

Bởi vì dân chủ tự do
 Dễ nào đến được một mai một chiều
 Mà càng nỗ lực thêm nhiều
 Cần dân lên tiếng mới điều khả quan

Còn như mãi Mác Lênin
 Khác nào như thể chạy xe trên lề
 Chỉ làm thế giới cười chê
 Nước nhà lạc hậu mọi bề đâu nên

ĐẠI NGÀN
 (10/10/15)

[Reply](#)

★★

[ĐÌNH NGÀN](#) says:

09/10/2015 at 23:25

CON ĐƯỜNG LỊCH SỬ

Nhân loại vốn chung nguồn
Phân chia vì lịch sử
Nhưng rồi dòng sông chảy
Cuối cùng về biển khơi

Quy luật này tất yếu
Có ai cưỡng lại nào
Bởi khách quan là thế
Đừng có nói tào lao

Vì cá nhân cụ thể
Đều có óc có tim
Nhờ cạnh tranh chính đáng
Lịch sử mới đi lên

Không óc sao khoa học
Không tim sao nhân văn
Kỹ thuật nhờ khoa học
Kinh tế nhờ văn minh

Một thời Mác nói bậy
Mà thiên hạ cũng tin
Hô đấu tranh giai cấp
Để giải phóng loài người

Cái ngu thật tốt độ
Đấu tranh chỉ giành nhau
Giai cấp nào cụ thể
Chỉ cụ thể cá nhân

Hồ độc tài chuyên chính
 Cá nhân lợi dụng liền
 Giải phóng đâu không thấy
 Toàn bạo lực như điên

Cái ngu tâm cỡ ấy
 Khiến loài người đảo điên
 Bây giờ thế giới sáng
 Mới bỏ đi liền liền

Vậy mà còn số nước
 Cứ mê muội trước tiên
 Vẫn mãi mê theo Mác
 Thật là chỉ gàn điên

Nay thị trường thế giới
 Gàn thống nhất mọi miền
 Không tự do dân chủ
 Còn khiến bao chuyện phiền

Bởi vì dòng sông lớn
 Tại sao còn thác ghềnh
 Cứ muốn hoài con lạch
 Ôi quả thật thông minh

Tội này do ở Mác
 Mang cháo lú cho người
 Ăn một lần lú mãi
 Còn chi nói trong đời

Nhưng nếu đã hết lú
 Lại thành kiểu dở hơi
 Bởi bo bo ích kỷ
 Nào có thương gì ai

*Bởi tự do dân chủ
Mới giải phóng con người
Mới tăng đà kinh tế
Hạnh phúc mới thành vui*

*Còn độc tài ích kỷ
Chỉ làm hại cho đời
Làm kinh tế lụn bại
Khiến người chẳng ra người*

THƯỢNG NGÀN
(10/10/15)

[Reply](#)

**

[SÔNG NGÀN](#) says:
[09/10/2015 at 20:27](#)

CÁC ANH

*Các anh cũng chỉ vậy thôi
Cũng đều do Đảng đặt ngòi khác chi
Thế nên nói chẳng được gì
Bởi vì ai biết Đảng thì ở đâu*

*Cây xanh xanh vẫn một màu
Nhưng còn lá rụng biết đâu mà lường
Nếu toàn dở dở ương ương
Anh hùng hảo hán ai tường được sao*

*Thật ra cũng có kẻ ngầu
Im re nhưng vẫn lái tàu như chơi
Chỉ là biển sóng xa khơi
Tàu đi nhưng chẳng biết là về mô*

Núi sông dân tộc lô xô
 Đứng ngoài xem mãi cuộc đời chán ghê
 Toàn dân cũng chỉ ê chề
 Ai lên sân khấu đều mình xem chơi

Chỉ khi dân chủ ở đời
 Quyền dân đích thực mới do dân bầu
 Có đâu rớt xuống tự trời
 Bác Hồ có trước rồi thời các anh

BIÊN NGÀN
 (10/10/15)

[Reply](#)

★★

TÂM HỒN

Tâm hồn mới chính con người
 Tài năng mới chính của trời ban cho
 Nói về thơ nhạc dân ta
 Ngũ âm quả chỗ khác xa trên đời
 Sắc huyền ngã nặng tuyệt vời
 Hỏi đâu lại có trên đời chỗ mô
 Qua đây tình cảm dạt dào
 Qua đây luyến láy nhạc vào thi ca
 Giá mà thử đặt Nguyễn Du
 Làm thơ tiếng Pháp đó mà hay sao
 Cảm ơn người đã trông vào
 Giúp Ngàn càng sáng thêm ra tiếng mình

TƠ NGÀN
 (10/10/15)

★★

NGÀN DẠM says:

09/10/2015 at 03:32

"CƯỜNG QUỐC" THƠ

Hai đồng một chục "nhà thơ"
 Mua xong chất đồng để chờ đồ đi
 Không đồ đi biết làm gì
 Để lâu càng thối hay chỉ cho đời

Than ôi "cường quốc" thơ ôi
 Gàn non thế kỷ thiệt tình là thơ
 Gom bao khẩu hiệu vật vờ
 Nhét vào tai trẻ ngây thơ mọi miền

Đúng là hết chuyện thần tiên
 Bo bo nhai đại rồi liền học thơ
 Dễ chi không đến vật vờ
 Trăm năm đều chỉ bơ thờ hơn đầu

Nhắc làm chi để ghen ngào
 Toàn khoai lang sống lẽ nào là thơ
 Mượn vay cảm xúc ơ hờ
 Nhồi thêm công thức quả thơ sinh lầy

Nhìn lên trời thấy mây bay
 Ai gây nông nổi thơ này là ai
 Trăm năm kiểm lại nhân tài
 Chỉ toàn rác mục hỏi ai tin nào

Đúng là đời chuyện tào lao
 Thi ca công cụ lẽ nào khác đi

*Bởi vì nghệ sĩ cu li
Thương vay khóc mượn hăn thì thế thôi*

DẶM NGÀN
(09/10/15)

[Reply](#)

**

[CÂY NGÀN](#) says:
[08/10/2015 at 19:47](#)

CÓ CHI GIẤU ĐƯỢC

*Có chi giấu được trên đời
Nhất là lên mạng mọi người biết ngay
Diệu Chân tiến sĩ rõ tài
Không xưng cũng tất có người thò ra*

*Ngoài thì khoa học đâu xa
Cũng trong cuộc sống có là lạ chi
Thiên tài nhằm nói những gì
Nói người thiên phú cho dù ở đâu*

LÁ NGÀN
(09/10/15)

[Reply](#)

**

[MÙA NGÀN](#) says:
[08/10/2015 at 21:47](#)

GAN LÝ

Ở đời phải kẻ gan lỳ
 Còn như ngoan hết khác chi bầy cừ
 Trần Anh Kim quả vậy rồi
 Chiến trường tình trải mới thành sĩ quan

Đã từng Trung tá đeo lon
 Nhưng rồi quan điểm chuyển nên thành lý
 Dầu già chẳng chút suy vi
 Cứ hoài gan góc thật thì mới hay

Đúng sai khỏi phải bàn đây
 Nhưng ngay trước mắt quả tay thật cừ
 Kiên trinh đúng nghĩa bấy chừ
 Tư duy tự chủ kiểu người tự do

Cần chi mà phải thập thò
 Đường đường minh bạch tỏ ta hào hùng
 Đâu như ra ngõ gặp hùng
 Anh hùng kiểu ấy mịt mù khác sao

GIÓ NGÀN
 (09/10/15)

[Reply](#)

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời rồi cũng ra đi
 Ai thì cũng vậy có gì muôn năm
 Việc này Nhật Tuấn đã làm
 Nhà văn tiến bộ bây giờ còn đâu

Chỉ còn một bọn lau nhau
 Văn chương thế cuộc khác đâu phận bèo
 Anh hùng mấy kẻ noi theo
 Mà toàn noi kiểu chuột mèo vậy thôi

Thật là ngán ngấm cho đời
 Nhà văn nhà báo một thời đảo điên
 Chỉ toàn viết nịnh huyên thuyên
 Trăm năm rồi cũng về miền hoang vu

Biển khơi gió thổi vù vù
 Non sông sự nghiệp nghìn thu chẳng còn
 Chỉ còn một bọn ăn đong
 Quý gì một kiếp long nhong làm người

TƠ NGÀN
 (09/10/15)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[08/10/2015 at 03:37](#)

CÔNG VÀ TỘI VỚI LỊCH SỬ

Định công và tội trên đời
 Phải cần lịch sử một thời qua lâu
 Còn như chỉ mới sớm hôm
 Để nào công tội một ngày rõ sao

Gia Long một thuở tội đồ
 Do tình cố Pháp cùng Xiêm vào nhà

Nhưng khi chiến thắng hóa ra
 Dụng xây non nước hài hòa bao năm

Núi sông rạn vỡ bội phần
 Mở mang bờ cõi khỏi cần ai chề
 Nước nhà thống nhất mọi bề
 Mặc dầu khởi điểm chỉ hầu tranh ngôi

Khác chi Nguyễn Huệ một thời
 Nông dân cách mạng mọi người đều hay
 Dứt êm Trịnh Nguyễn vài ngày
 Trăm năm nội chiến có ngay hòa bình

Lên ngôi Hoàng đế quang vinh
 Bảo toàn đất nước giặc Thanh chạy dài
 Anh hùng quả một không hai
 Ngàn đời dân tộc chân tài là đây

Vậy thì thág rộng năm dài
 Xong trang lịch sử mới ai anh hùng
 Bởi vì phải kết cục chung
 Hơn nhau mới định anh hùng là sao

Phải từng dựng nước thế nào
 Khiến dân hạnh phúc xứng danh anh hùng
 Còn như chỉ kiêu khật khùng
 Đồ vương tranh bá anh hùng nổi chi

Vậy nên nào có khó gì
 Cứ vào thành quả rồi ai anh hùng
 Chớ toàn hành sự lung tung
 Mười voi bát xáo cũng toàn khùng điên

Anh hùng hẳn tự mình ên
 Vạch bao kế sách dựng nên nước nhà

*Nếu toàn học lóm người ta
Vác mai chạy quấy chắc đâu công gì*

NGÀN KHOI

(08/10/15)

[Reply](#)

[NGÀN MÂY](#) says:

[08/10/2015 at 06:10](#)

ĐỜI NGƯỜI

*Đời người sao thấy ngoằng ngoèo
Chỉ toàn gai góc leo queo vạy cà
Nhà thơ Chí Thiện quả là
Con người bất hạnh nói ra ngậm ngùi*

*Thư Hiên viết vạy tốt rồi
Để đời còn biết kiếp người ra chi
Thôi thì có nói làm gì
Người đi cũng đã ba mùa tuyết rơi*

MÂY NGÀN

(08/10/12)

[Reply](#)

[SẮC NGÀN](#) says:

[08/10/2015 at 05:43](#)

CON NGƯỜI VÀ BẠO LỰC

Trời sinh anh Mác khật khờ
 Đưa ra học thuyết lơ mơ trên đời
 Tưởng rằng giải phóng phóng loài người
 Hóa đưa nhân loại vào vòng cu li

Hỏi rằng anh nói những gì
 Chỉ toàn tranh đấu mới kỳ làm sao
 Đề cao giai cấp tào lao
 Chỉ quên đi mất bản năng con người

Làm đời dở khóc dở cười
 Khiến toàn thế giới chịu nhiều đa đoan
 Trên trăm triệu mạng đi đoong
 Chỉ do chuyên chính anh toàn nói nông

Mãi rồi mới thấy không xong
 Bao nhiêu đồ đệ đành sang thị trường
 Nhưng còn bao kẻ vẫn vương
 Nắm hoài chuyên chính giữ đường công danh

Ai gây nhân loại tanh bành
 Chỉ do anh Mác thập thành vậ thôi
 Nhân văn vốn quý trên đời
 Biến thành giai cấp đè người quả ghê

Ôi thôi lý luận ê chề
 Vì toàn lý dỏm đau bề nhân gian
 Để làm nhân loại hàm oan
 Là do anh Mác mới càng thương tâm

Bốn phương bạo lực ầm ầm
 Loài người ren rét sống trong cõi đời
 Tội này quả thật động trời
 Ai mà không biết do chàng dở hơi

PHIẾM NGÀN
(08/10/15)

[Reply](#)

**

[THÔNG NGÀN](#) says:
[08/10/2015 at 04:37](#)

TỰ DO VÀ CON NGƯỜI

*Con người khi mất tự do
Đâu còn độc lập để ra con người
Nguyễn Tuân chứng tỏ điều này
Khi vắn điệu thuốc miện người chết queo*

*Kể thêm Xuân Diệu càng lèo
Giả đồ khốc lóc thịt heo đang cần
Phận người sao quả long đong
Ai gây nên nỗi đoạn trường này đây*

*Lại còn nói đến Tô Hoài
Giả đồ đóng kịch tát tai kẻ thù
Đúng toàn ý thức âm u
Con người hèn kém cho dù ai kia*

*Đúng là một bọn nhà văn
Hóa thân thành kẻ kém hèn bao nhiêu
Vinh quang giữa buổi chợ chiều
Nguyễn Đình Toàn nói còn nhiều hơn ai*

*Tạ Ôn tạp bút đông dài
Bông Hồng mang cấm giữa toàn phân trâu
Con người thân phận bạt màu
Tô hồng chuốt lục cuộc đời cu li*

BẠT NGÀN
(08/10/15)

[Reply](#)

★★

ĐỌC LẠI "LUẬN NGŨ"

*Nỗi thế giới đây ta hâm chuyện cũ
Chuyện ngàn xưa còn thơm phức hôm nay
Người có rãnh hãy lưu tâm để đọc
Còn bèn không nên đi rửa mặt mày
Rửa cho mát rồi quay vòng tiếp tục
Ta khuyên thôi nào có muốn thày lay
Đời cha ông đã vọng về Khổng tử
Giờ cháu con xem lại cũng là hay
Hoặc Google hãy tự mình vào đọc
Số người xem lên trên sáu ngàn rồi ...*

ĐẠI NGÀN
(08/10/15)

★★

HAI THẮNG HẢI NGOẠI

*Hai thắng hải ngoại lưu manh
Bolsa, Mẹ Đốp loanh quanh trong đời
Loạn viên chúng rở ngời ngời
Dư hơi đâu để xem nòi bá vơ
Chúng xưng toàn ở nước ngoài
Để gì ai biết chúng chùi cầu tiêu*

BƯỞM NGÀN
(08/10/15)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[07/10/2015 at 03:05](#)

ĐỊNH MỆNH

Ở đời số mệnh là thường
Có người phú quý có người truân chuyên
Nói ra đâu có sợ phiền
Mỗi người tự xét quả liền hay thôi

Kẻ luôn lịch sử trên đời
Cũng còn số mệnh hướng người nhân gian
Giày còn có số đặt hàng
Để chi nhân thế bộ toan thoát à

Nói gần rồi đến nói xa
Nước ta thuộc Pháp cũng đã trăm năm
Xong thì cộng sản Việt Minh
Ông Trời đã sắp quả tình hay chưa

Trường Sơn bao bận nắng mưa
Để gì thay đổi mệnh thừa vậy sao
Trước sao phải có Cụ Hồ
Để làm cộng sản lẽ nào lại không

Nhớ lần quân Pháp chơi nông
Nhảy dù Bắc Cạn tóm ông định rồi
Tóm luôn ông Giáp đủ đôi
Nhưng nhờ Trời giúp để rồi thoát êm

Bây giờ nhìn lại mà xem
 Trên đời bao chuyện lênh khênh vậy mà
 Có Trời mà cũng có ta
 Chuyện gì Trời muốn thì ta cũng huê

Nên đừng ổng ẹo khen chê
 Trăm năm cộng sản cũng về nơi đâu
 Giống như bọn Pháp ban đầu
 Trăm năm rồi cũng xuống tàu rút đi

Nước ta cũng chẳng lo gì
 Ông Trời đã định nói chi cũng thừa
 Nhìn trời thấy đám sao thưa
 Qua đêm lại sáng cũng vừa vậy thôi

SAO NGÀN
 (07/10/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[07/10/2015 at 02:36](#)

BA ÔNG GIÁO SƯ

Ba ông là Kháng Nguyễn Đình
 Rồi Tùng Đỗ Thế và Sùng Lưu Văn
 Lâu nay dạy cuội dạy nhăng
 Gạt phòong con nít lằng xằng trong đời

Bây giờ mọi việc sáng rồi
 Quả chơi một cú rỗ thời biết ngay

Để làm như cờ ta đây
Mác Lê chính thông bảo hoàng hơn vua

Vì nhè cháu Phượng chọc vào
Bị ghì tay lại bèn thua trong đời
Tưởng đâu dạy Viện Bác Hồ
Là ta ngon lắm lẽ nào kém ai

Thật thì nói dóc dài dài
Đâu nhìn thế giới người ta thế nào
Khác gì cóc nhảy quanh ao
Lòng vòng cũng vậy có nào thoát ra

Bởi vì từ thuở mẹ cha
Đã hoài nhuộm kỹ dễ nào hay hơn
Lớn lên "học vị" xanh rờn
Nhưng mà trong chỉ toàn xưa đổ lòn

Hiểu gì đâu Mác Lênin
Chẳng qua nhai lại những gì người đưa
Cỏ từ Trung Quốc Liên Xô
Trăm năm trồng tốt phơi khô lâu rồi

Nên thôi nói vậy mà chơi
Để tìm trí thức dưới trời nước ta
Tự nhiên kỹ thuật may ra
Chớ còn điều đóm toàn là nhân văn

Vô trường lên lớp làng nhàng
Nói hươu nói vượn phỉnh bày trẻ thơ
Nào là tư tưởng Bác Hồ
Toàn là Lê Mác một trời bao la

Thật thì nghĩ cũng xót xa
Tư duy chẳng có nên là vô duyên

*Bởi đều ngậm miệng ăn tiền
Hoặc nhằm nói phứa mọi miền cười chê*

*Ôi thôi sự thể não nề
Gần trăm năm cũng biết là về đâu
Nước non dân tộc phủ đầu
Bởi bao "trí thức" dõm tàu thế kia*

NGÀN TRẮNG
(07/10/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[05/10/2015 at 21:15](#)

QUAY MÔNG

*Nước Tàu ngấm lại cũng vui
Thanh triều vừa dứt lại triều Mao quân
Trăm năm thấy bước khắp khùng
Rồi trăm năm kể chẳng ngừng loay hoay*

*Giống xưa ngoại tộc lên đài
Còn giờ ngoại thuyết cũng oai quá trời
Dân Tàu xó rớ mà chơi
Chuyện mình cả thấy đều người lo toan*

*Tôn Văn dầu thuở rộn ràng
Chẳng may Thống Tướng Đài Loan chạy ù
Mao làm đất nước hoang vu
Đặng bèn dựng lại quả càng đỡ hơn*

Bây giờ lớp mới lòn bơn
 Đập ruồi đã hổ rổ càng hiên ngang
 Ngờ rằng lịch sử chói chang
 Ai ngờ cũng thế giống ngàn đời xưa

Cũng là phong kiến kỳ chưa
 Song theo mốt mới trong đời cách tân
 Miệng hô cách mạng vang rân
 Chỉ đều theo sách của phần người đứng

Xưa ham bỏ Khổng tưởng mình
 Giờ thì dựng lại Khổng ngày xa xưa
 Đường kim mũi chỉ rõ thừa
 Bối toàn khâu vấy có vừa lòng ai

PHƯƠNG NGÀN
 (06/10/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[05/10/2015 at 20:31](#)

TIẾC THƯƠNG VÕ PHIẾN

Nhớ thời còn tuổi học trò
 Đọc văn Võ Phiến toàn mê quá trời
 Giờ đây ông đã lìa đời
 Chân thành biểu hiện vài dòng tâm tư

Ông về nơi cõi chân như
 Văn chương để lại cho đời dài lâu
 Miền Nam xưa cứ còn hoài
 Như bao kỷ niệm trong đời Võ quân

*Giờ thì ông đã lìa trần
 Dành nhiều mỹ cảm cho đời mới hay
 Văn chương chừng mực xưa nay
 Quả là Võ Phiến đã ngày nên danh*

*Ra đi bỏ hết đã đành
 Chỉ còn mang với nỗi niềm tâm tư
 Bóng dĩa Bình Định bây chừ
 Chắc hoài nhớ mãi người đi chẳng về*

ĐẠI NGÀN
 (06/10/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[04/10/2015 at 22:42](#)

ÁN MỜ VÀ ÁN MỎ

*Án mờ là án mù mờ
 Còn như án mở mọi người biết tong
 Án mờ khó đếm khó đong
 Làm sao để xử được lòng các nơi*

*Chỉ riêng án mở trong đời
 Như cây cổ thụ cũng thời khó leo
 Khiến cho pháp luật thành lèo
 Tợ như tấm lưới khó đèo được voi*

TẾU NGÀN
 (05/10/15)

[Reply](#)

★★

SƯƠNG NGÀN says:

04/10/2015 at 20:30

ĐẤT NƯỚC VÀ CÁCH MẠNG

*Dễ ai yêu nước thương dân
Phần nhiều chỉ biết riêng mình mà thôi
Chuyện này ở bốn phương trời
Dân ta càng lại tội bởi lá hoa*

*Xưa vì ghét Pháp lang sa
Lỡ quơ Mác xít về ta một lèo
Giờ dù thế giới bỏ rồi
Bao anh điều đóm tỏ mình kiên trinh*

*Nên thôi nói chỉ bực mình
Mong gì cách mạng dân tình thế kia
Bởi toàn đầu óc cùi dĩa
Để nào khoa học cùng người đi lên*

*Thối thường ích kỷ mình ên
Để chi yêu nước thương dân mà chờ
Nên đừng lại kiểu ngây thơ
Mong sao hàng một tới giờ đổi thay*

*Cá mè cùng loại loay hoay
Ngàn năm y vậy chờ ngày lên chân
Toàn hô khẩu hiệu rần rần
Giữ mình cho chắc để mong lợi quyền*

*Ích gì ngồi nghĩ huyền thuyên
Trăm năm nó đã nứt niềng vậy thôi*

*Ai gây có sự này ôi
Mỗi người tự hỏi hẳn thời sáng ra*

*Người ta như ánh sao sa
Còn mình luôn chỉ lòi ra khật khùng
Nhưng luôn vỗ ngực anh hùng
Xếp hàng kiếm ghế nã nùng vậy thay*

*Thương thay cho đất nước này
Để nào có lại những ngày Quang Trung
Bội Châu lẫn cả Chu Trinh
Mà nay toàn chỉ xập xình vậy thôi*

*Nói ra thành oán cuộc đời
Nhưng mà không nói ai thời biết đâu
Chỉ toàn cả đám lao nhao
Mạnh ai nấy sống lẽ nào thế ư ?*

BẬT NGÀN
(05/10/15)

[Reply](#)

★★

[TÚ NGÀN](#) says:
[04/10/2015 at 20:56](#)

MẸ ĐÓP

*Mày thẳng ở Mỹ bao năm
Mà như hơi hám còn toàn lưu manh
San Jose tự khoe danh
Khó mà thơm được hôi tanh kiểu mày*

Đúng là một bọn giả cây
 Bây giờ nhúng Mỹ cùng Tây Âu
 Thở ra hơi hướm tạp ngầu
 Khác gì chó ghê cũng hầu vênh vang

BẬT NGÀN
 (05/10/15)

[Reply](#)

**

[DẶM NGÀN](#) says:
[04/10/2015 at 19:46](#)

CÔNG TÂM VÀ CÔNG LUẬN

Công tâm mới chuyện trên đời
 Còn như công luận cũng thường vạy thôi
 Dân nuôi công bộc vạn thời
 Mà không phục vụ cướp đời của dân

Hóa thành công cốc vạn phần
 Ráng làm đóng thuế chết trên vạy cà
 Còn như công luận tà ma
 Công tâm không có cũng là về đâu

Nên chi mọi sự trên đời
 Không ngoài hai chữ lòng người công tâm
 Công tâm chính đáng triệu lần
 Nếu toàn tà vạy hóa thành lanh mừ

Nói chơi thiên hạ đừng cười
 Tự xem mình phải là người công tâm
 Xem xong hãy phán hà rằm
 Đâu là công luận thật cần nêu cao

PHIẾM NGÀN
(05/10/15)

[Reply](#)

LƯU MANH

*Thằng này chó má lưu manh
Xưng là ở Mỹ lại thành lâu la
Cờ vàng nguyên một quốc gia
Bây giờ mày chưởi thành ra nổi gì*

*Ngu si quả thật ngu si
Trọng người người mới trọng mình nghe chưa
Thương thay mày chỉ giống lừa
Bảo sao nói vậy rõ thừa biết ngay*

LÁ NGÀN
(05/10/15)

TỘI THAY CHÂU ÂU

*Bây giờ mác xít hết rồi
Âu châu xâm nhập toàn đầy Islam
Mới qua cái họa đỏ lòm
Nay thành đen kịt biết làm sao đây*

*Rồi thì IS tràn đầy
Có Trời mà gỡ chuyện này đâu xa*

*Ôi chao nhân loại tà ma
Hay là thần thánh đổ mà biện minh*

*Chẳng qua đời chỉ linh tinh
Để mà chọn lọc tinh anh được à
Ngày xưa có Mác sa đà
Bây giờ không Mác cũng là vậy thôi*

*Nói ra thành trách cuộc đời
Nhưng mà chẳng nói cũng thời ra chi
Châu Âu trong cảnh lâm li
Chẳng qua trả nợ những gì ngày xưa*

BƯỚC NGÀN
(05/10/15)

[NGÀN MAI](#) says:
[04/10/2015 at 22:04](#)

LƯƠNG TÂM LUẬT SƯ

*Luật sư biết luật ở đời
Nhưng mà quan trọng chính là lương tâm
Không lương tâm thành anh ba trợn
Có lương tâm mới đáng làm người*

*Nên chi danh tiết luật sư
Phải vì công lý phải vì người dân
Không công lý khiến đời tạt nập
Vì công tâm mới đáng luật sư*

Nên chi giữa chốn hồ đồ
 Luật sư phần lớn thả mỗi buông câu
 Chuyên chạy án đúng nòi ghẻ lở
 Và bịp người tư cách còn gì

Nhưng rồi chuyện vẫn nhiều khi
 Giữa bùn vẫn có sen hồng trổ hoa
 Đòi là thế người đòi là thế
 Giữa tà ma vẫn có anh hùng

Bởi đời toàn chỉ lung tung
 Còn đâu xứng mặt con người thế gian
 Lương tâm đáy hào hùng thế ấy
 It ra thì đời cũng còn người

MAI NGÀN
 (05/10/15)

[Reply](#)

★★

MỘT LẦN LỖ DẠI

Ôi thôi ông Phạm Văn Đồng
 Một lần lỗ đại ngàn đời ô danh
 Công hàm 58 rành rành
 Ngây thơ dân đảo cũng thành ra chi

Sợ tình "hữu nghị" lỗi nghị
 Phận mình em út ngại gì không ưng
 Hay đâu thời cuộc bập bùng
 Qua cơn lửa đạn cũng lòi chành ra

Cha ông để lại Hoàng Sa

Tự nhiên cho giặc xót xa cỡ nào
 Đúng là suy nghĩ tầm phào
 Con người có học lễ nào thế a

Chẳng qua tâm thức sa đà
 Mụ trong ý hệ tưởng là hay ho
 Cả tin nên mới làm trò
 Hỏi ai sáng suốt mà cho không à

Đánh Tây nghĩ lại xót xa
 Tấm lòng yêu nước hóa ra chỉ thừa
 Bây giờ dân oán cũng vừa
 Tâm thường cỡ đó ai ưa không nào

Nên đời bao chuyện tào lao
 Anh hùng một thuở có nào thật đâu
 Chỉ khi đây nắp quan tài
 Mới lời cả thấy mọi ai anh hùng

BIÊN NGÀN
 (05/10/15)

★★

[TẾU NGÀN](#) says:
[04/10/2015 at 03:01](#)

ĐẶT ĐIỀU

Tại bay chỉ có đặt điều
 Ta là Thanh Phụng nói liều mà chi
 Saigon ta cứ ở lý
 Tại sao qua Mỹ làm chi dở ồm

Ở nhà ta vẫn thượng nguồn
 Còn qua bên đó dễ còn ra chi
 Của tiền nay hỏi thiếu gì
 Tại sao qua Mỹ điều gì ham sao

Xưa kia quốc tịch thế nào
 Thì nay cũng thế lẽ nào đổi thay
 Tụi bay chỉ có thày lay
 Đồn rùm quá lẽ chuyện này giống ai

Ta còn chức sắc dài dài
 Tụi bay ẩn ý lai rai làm gì
 Chừng nào ta muốn ta đi
 Bây giờ chưa muốn hỏi gì được ta

TIẾU NGÀN
 (04/10/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[04/10/2015 at 04:04](#)

PHONG THÁNH

Hồ Chí Minh cũng con người
 Tại sao phong thánh trong đời là sao
 Đúng là toàn chuyện tào lao
 Ông thành đỉnh chóp dân nào cao hơn

Nên luôn học tập lớn hơn
 Làm theo gương Bác gần trăm năm rồi

Bức đồng cũng bởi con người
 Dựng lên lăng Bác để đời cười chê

Bởi vì nghĩ lại nẻo nê
 Không chôn đã chớ còn đi dựng hình
 Thế đâu tôn trọng thực tình
 Sửa cần di chúc hỏi tình không nào

Lăng xây tốn kém tâm phào
 Nhân danh "dân nước" ai nào cãi sao
 Bởi đời bao chuyện tào lao
 Cãi thời lãnh đủ dễ nào ai ngu

Bây giờ học tập lu bù
 Giống như hùa gió thả dù tự coi
 Đúng là một kiểu học đòi
 Đâu cần khoa học đâu cần đi lên

Toàn moi quá khứ buồn tênh
 Chiến tranh tàn khốc tự nên thần đồng
 Nước non đâu nghĩ trong lòng
 Chỉ nhằm hoài vọng Bác Hồ kính yêu

Tương lai ôi thật mỹ miều
 Dậm chân tại chỗ Bác hoài muôn năm
 Nói ra ngại chạm cộng an
 Toàn dân im lặng mới càng vô duyên

Lê Nin một thuở thần tiên
 Liên Xô tiền lệ trên đời đầy thôi
 Xây lăng hoành tráng tuyệt vời
 Nên ta lăng Bác phải thời thua chi

Người giàu có trách làm gì
 Ta nghèo kiệt xát lại đi phân bì

Nhờ ông Lê Duẩn một khi
Mất toàn đấm lệ tạo nền xây lăng

Đến nay bao nã con trăng
Thành nơi du lịch triệu người vào xem
Nói ra chỉ thấy gương nguyệt ngừng
Cả trời thánh hóa thật tình là đây

Người ta cao tận đỉnh mây
Dân mình thấp kém mặt mày láo lơ
Phải luôn học tập Bác Hồ
Làm theo lời Bác lẽ nào lại không

Dù gì còn chút non sông
Mà không theo Bác thì mong nổi gì
Không theo chỉ sợ lỗi nghi
Bởi vì có Bác mới thì có ta

TRĂNG NGÀN
(04/9/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[03/10/2015 at 05:07](#)

HỒ, CÁO, VÀ RUỒI

Hồ nào rồi cũng phải già
Cáo nào rồi cũng phải ngày lòi đuôi
Còn bao thân phận bọn ruồi
Vo ve một bận cũng rồi tan theo

*Bây giờ quả Tập Cận Bình
Chơi vù một cái giật mình những ai
Thối thường trong nước độc tài
Bế lâu cũng phải một mai lòi chành*

*Luôn sâu leo lách cho nhanh
Cuối cùng rồi cũng tanh bành Trạch Dân
Như thời bọn Tứ nhân bang
Rốt rồi cũng rụi chỉ toàn vậy thôi*

*Nên chi chỉ thói con người
Để đều lương thiện trong đời như nhau
Người xưa đã có nói rồi
Nhân nào quả đấy gặt rồi mới hay*

*Chẳng qua ông Mác bài bậy
Nghĩ rằng giai cấp công nhân mới ngầu
Xương lên chuyên chính độc tài
Toàn là lợi dụng quét hoai đổ xong*

TẾU NGÀN
(03/10/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[03/10/2015 at 05:28](#)

CON NGƯỜI SINH VẬT

*Con người sinh vật chuyện thường
Bỏ mang thân xác vốn đường tự nhiên
Thiếu ăn chỉ có qui tiên
Cái ăn quả thật vô duyên trên đời !*

Nhưng tình thần mới tuyệt vời
 Văn minh ý nghĩa con người là đây
 Thế nên sống kiểu dạ dày
 Ốc tim không có thì đâu ra người !

Nhân văn bởi vậy trên đời
 Thương người là chính giúp người mới hay
 Chớ toàn chỉ biết mình đây
 Sống đời sinh vật khó ngày vinh quang !

Mác xưa từng thuở huênh hoang
 Tưởng rằng xây dựng địa đàng dễ không
 Bây giờ mới chống chông mông
 Địa đàng mù mịt hại trăm triệu người !

Vậy nên điều dễ trong đời
 Không ngoài tự giác thương người mới cao
 Nhớ mình thừa thãi thế nào
 Mà bao người đói hỏi còn ra chi ?

NGÀN MÂY
 (04/9/15)

[Reply](#)

**

[DẶM NGÀN](#) says:
[01/10/2015 at 22:16](#)

BÀ NĂM

Than ôi tội nghiệp bà Năm
 Vàng quyền ngàn lượng cũng thành ra chi

Bà người yêu nước chỉ vì
Thương dân ghét Pháp chờ ngày thắng Tây

Vậy mà tính toán thành sai
Bị đưa đầu tổ quả ngày âm u
Chỉ vì bà loại nhà giàu
Kẻ thù vô sản lấy đầu tin bà

Đánh Tây chưa dứt lệ nhòa
Một thiên bạc mệnh rõ ràng là đây
Bị đem chôn sống trâu cày
Cái đầu ló cát mặt mày thảm thương

Con bà chiến sĩ đường đường
Sĩ quan cấp tá hỏi hòng được sao
Chẳng qua cũng chỉ ghen ngào
Cuối cùng số phận cũng nào khác chi

Thật là kiểu chuyện lỗi nghi
Trên đời đạo đức dễ chi kiểu này
Chỉ do ông Mác bài bày
Đấu tranh giai cấp tạo đời tằm vơ

LÝ NGÀN
(02/10/15)

[Reply](#)

★★

SỰ THỂ

Thật tình sự thể vậy rồi
Nói hươu nói vượn chỉ càng tôi thêm
Căn cơ là ở Việt Nam
Từ thời nhà Nguyễn Pháp Lang sa vào

Bao nhiêu tranh đấu tự hào
 Vẫn chưa đánh sập bức rào thực dân
 Đến khi Thế chiến gần tàn
 Nhật vào hát căng thập đoàn Pháp ra

Núi sông chưa hết lệ nhòa
 Nhật đầu hàng Mỹ hóa ra ta nhờ
 Ngờ đâu xuất hiện Bác Hồ
 Để thành nhuộm đỏ cơ đồ từ đây

Bác Hồ choảng với thằng Tây
 Rồi thì với Mỹ tháng ngày lao đao
 Nước non như gặp mưa ào
 Trước sau lấy lợi làm sao bây giờ

Miền Nam ông Diệm phát cờ
 Mười năm giọng dậy chẳng ngờ đi đoong
 Gặp cơn lũ quét cờ vàng
 Cuối cùng binh biến tan hoang một thời

Bỗng nhiên ông Thiệu ra đời
 Giọng mình co kéo một thời cũng ghê
 Nhưng vì xã hội ê chề
 Lòng người bão táp tứ bề đau thương

Bao nhiêu phe phái mọi đường
 Trong ngoài đều chỉ cùng tương cù Hồ
 Bề ngoài yêu nước thương dân
 Mà trong Quốc tế nào dân có ngờ

Tiến bao ngưỡng vọng đợi chờ
 Rồi ào một cái tới ngày bảy lăm

Công phu bao kẻ thâm mong
 Trở thành tiêu tán trong vòng đỏ tươi

Mới hay cách mạng tháng Mười
 Kết vào tháng Tám mọi người bẽ ngoe
 Tưởng thành công tốt nào nhè
 Liên Xô đổ sụm toe hoe nẫu nùng

Thôi thì vận thế đã xong
 Bây giờ quay lại cũng trong thị trường
 Tuyên truyền ai có mà lường
 Đầu voi đuôi chuột tổ tường như không

Dân ta chỉ có quay mòng
 Nước ta chỉ có long đong lạ lùng
 Nhưng càng xu nịnh mới xong
 Còn như nghĩ ngược khó mong ở đời

Ông Lê ông Mác eo ơi
 Phải chi đã đúng thì đời lên hương
 Tưởng đâu một cái nỡn nường
 Thật tình xám ngoách thì thương nỗi gì

Trải bao lịch sử lâm li
 Bây giờ nhớ lại còn gì nữa đâu
 Thôi thì ta viết vài câu
 Sau này còn lại cũng hầu sử xưa

ĐẠI NGÀN
 (01/10/15)

★★

NGÀN THÔNG says:
30/09/2015 at 22:35

TUYÊN TRUYỀN

*Ông Lê ông Mác bảo rồi
 Phải làm cách mạng mới đời lên hương
 Phải luôn vô sản mọi đường
 Và luôn chuyên chính cần trưong hàng đầu*

*Đảng viên đều phải thuộc lâu
 Sai trong gang tấc là hầu đi đoong
 Chỉ đời mục đích vinh quang
 Còn bao chuyện khác đều toàn là không*

*Phải chôn tư sản tận nguồn
 Chôn thẳng tư bản mới mong đổi đời
 Nếu thẳng đế quốc còn hoài
 Coi như tiêu mất tán đường trong tay*

*Tuyên truyền cần phải đêm ngày
 Dùng như vũ khí và luôn luyện rèn
 Chớ hòng một phút mơ màng
 Đều là giả tảng lập làng vậy thôi*

*Dẫu cho đình chiến tạm thời
 Xong rồi đánh tiếp để đời vinh quang
 Đừng bao giờ để lỡ làng
 Mà luôn kiên định lập trường mới hay*

*Thế nên chớ có mơ hồ
 Giữa ta và địch đường nào bắt tay
 Không cho thảng đoạn ngày chày
 Cần luôn dụ địch mới hay trong đời*

Nên đừng tưởng bỏ dở hơi
 Cho dù chụp ảnh hòa bình khác đâu
 Cốt luôn chặn địch từ đầu
 Phải làm sao để ta hầu thắng luôn

Bây giờ tuy rõ ngọn nguồn
 Liên Xô đã mất thì còn chi đâu
 Nhưng liệu cảnh giác trước sau
 Ta luôn dắt mũi nắm đầu mới ngon

Mặc cho sự thể nguồn cơn
 Trăm năm cũng thế đừng mong lạc loài
 Bới dầu cà cuống chết rồi
 Cũng còn cái đít mãi hoài đều cay

Lập trường như thế vạn ngày
 Chỉ ngu mới tưởng ta đây huê rồi
 Bởi vì Lê Mác dặn rồi
 Như đinh đóng cột đó thời nhỏ ra

Tuyên truyền như vậy mới là
 Dễ trong lịch sử ai mà hơn sao
 Đã trong xương tủy nhập vào
 Có Trời mới biết cách nào bóc ra

THÔNG NGÀN
 (30/9/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[30/09/2015 at 21:33](#)

ĐÔI THƯỜNG

Đời thường vẫn chỉ vậy thôi
 Lên ngôi thì được bao người tung hô
 Chuyện này đâu ngoại Bác Hồ
 Làm người có số không ngoài tử vi

Nên thôi có cái làm gì
 Năm sinh ngày đẻ có chi mà ngẫu
 Chẳng qua số bởi ông Trời
 Vạn người tranh đấu một người thành danh

Nên chi việc cũ rành rành
 Điều còn sửa liệu dễ mong sửa gì
 Ban đầu chưa định hướng chi
 Làm đơn xin học cũng thì tự nhiên

Bởi vì người Pháp cầm quyền
 Không xin ông chủ có phiền được ai
 Cũng là đâu có gì sai
 Bình thường như kiểu hàng ngày củ khoai

Khác là tháng rộng năm dài
 Thực dân từ khước phải bèn loay hoay
 Đã mà không khứng được Tây
 Qua Nga cũng tốt việc này lạ sao

Từ đây cách mạng ào ào
 Sự đời như vậy có nào chủ quan
 Lênin Các Mác rõ ràng
 Như sao bắc đẩu hoành ngang bầu trời

Mở lòng cách mạng tháng mười
 Bác Hồ nháy mắt thấy đời là đây
 Đúng rồi lịch sử chuyển xoay
 13 năm đó tới ngày vinh quang

Đồng hành lịch sử sang trang
Chiến tranh tàn khốc âm vang một thời
Cuối cùng mới được cơ đồ
Hỏi ai tranh được Bác Hồ hay chẳng

Dẫu mà dậy sóng đất bằng
Có ai nên được chiến công cờ này
Tuy giờ thế giới đổi thay
Chẳng qua thời vận của ngày hôm qua

Hèm là bao kẻ sa đà
Mãi luôn thần thánh thiết tha mọi chiều
Non sông dân tộc nào yêu
Riêng yêu mọi nỗi Bác Hồ mà thôi

Thành ra quả ngán cho đời
Ai đưa đất nước mãi vào lâm li
Dân tình ra nỗi thảm bi
Bác Hồ số một còn gì nữa sao

Khiến cho đời quả nghẹn ngào
Bao nhiêu lạc hậu dồn vào cho dân
Người ngoài phần chấn vụn lần
Dân ta u trệ quỳ chân Bác Hồ

Đúng đời bao chuyện tào lao
Bác Hồ cũng chỉ một người vậy thôi
Có sao thánh hóa trong đời
Chỉ vì cộng sản thôi thời khác chi

NON NGÀN
(30/9/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[29/09/2015 at 22:12](#)

HAI TRONG MỘT

*Bây giờ chỉ một trong hai
 Nếu không theo Mác độc tài làm chi
 Hay là hai cũng một thôi
 Kết hoài một khối liệu rồi tới đâu*

*Ông Lê ông Mác xưa rồi
 Liên Xô tiêu mất cượng mà được sao
 Còn như muốn kịp toàn cầu
 Sao không dân chủ để hầu đi lên*

PHƯƠNG NGÀN
 (30/9/15)
[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[29/09/2015 at 21:54](#)

CÁI NÀY

*Cái này ông Mác đặt ra
 Cách đây chỉ ít cũng vài trăm năm
 Bởi xưa ông vốn mơ mòng
 San bằng cả thấy để mong đổi đời*

*Bây giờ thời đại khác rồi
 Thị trường quay lại toàn cầu như ai*

*Quả nhiên ông Mác rõ tài
Một lần định hướng quay vòng vạy thôi*

*Ông yêu xã hội đứng ngôi
Cho rằng bao cấp mới đời vinh quang
Ai hay bít lối thiên đàng
Loài người lụi lại cả ngàn năm xưa*

*Lênin theo đó kế thừa
Liên Xô cũng chỉ chuyện đùa vạy thôi
Bảy mươi năm quả sụm rồi
Bây giờ Nga cũng trở về Nga xưa*

*Nên thôi định hướng thành thừa
Giải ngôi mà định sáng khuya sớm chiều
Chỉ làm xã hội tiêu điều
Nên bèn "đổi mới" đã liều còn chi*

TẾU NGÀN
(30/9/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[28/09/2015 at 22:43](#)

CON SỐ

*Ôi tin con số làm gì
Nó như số đếm có chi mà gờm
Con người tựa cái bù loong
Gom vào một rổ cũng còn ít thay*

Hiện giờ cộng sản loay hoay
 Xua trên trăm nước bây giờ còn đâu
 Chỉ còn bốn nước bạc màu
 Lại chùng nửa đỏ nửa xanh lạ kỳ

Nhớ thời tin Mác lâm li
 Bây giờ đã vậy còn gì mà tin
 Chẳng qua ráng sống im lìm
 Nên dầu bốn triệu cũng toàn vậy thôi

Bởi do từng lở leo rồi
 Nay trên lưng cọp dễ thời xuống sao
 Xuống thì phải bị nó vồ
 Đành ỳ ra đó làm sao thì làm

Cũng vì đời vốn đa đoan
 Một người lý tưởng chín người lý do
 Lý do tất phải bao trò
 Khiến người lý tưởng lần dò mà đi

Nay còn tin Mác được gì
 Mà toàn thực tế nhiều khi tức cười
 Trở thành cơ hội mười mười
 Chỉ vì sau trước con người vậy thôi

TẾU NGÀN
 (29/9/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MAI](#) says:
[28/09/2015 at 22:18](#)

ĐỊA CẦU VÀ CON NGƯỜI

*Con người như cây cỏ
Cứ mọc mãi ra hoài
Bây giờ đã tám tỷ
Chẳng lâu mười tỷ thôi*

*Lấy gì nuôi sống nó
Thật là chuyện hơi ôi
Trái đất già đi mất
Để kham nổi chuyện này*

*Xưa kia anh Các Mác
Quả là gã ngây thơ
Mơ thiên đường hạ giới
Khiến thiên hạ vật vờ*

*Bao năm trường ấu ó
Giờ càng thêm ngẩn ngơ
Trăm triệu người đi đút
Tới nay chưa hết khờ*

*Bởi người như cây cỏ
Nên đừng tưởng lơ mơ
Chỉ cây cho trái ngọt
Cuộc đời mới được nhờ*

*Còn nếu toàn gai góc
Lại càng thêm bơ phờ
Thế giới là thế đó
Nên đừng có lừng lơ*

MAI NGÀN
(29/9/25)

Reply

**

CHẲNG QUAN TRỌNG GÌ

Cái này chẳng phải dở hơi
 Hoặc nhiều rãnh rồi mà thời chơi nông
 Chỉ vì im chẳng đành lòng
 Nên đành viết lách vài dòng cho vui
 Gửi chư quân tử vài người
 Trong đời cũng tựa cát giùm cho ta
 Đọc thì nhiều việc sáng ra
 Còn như không đọc cũng là vậy thôi
 Cuộc chơi vẫn thế trên đời
 Có gì đâu để làm người bắn khoăn

ĐẠI NGÀN

(29/9/15)

**

MỖI THỜI

Thời nào cũng có anh hùng
 Thời nào cũng có kẻ khùng kẻ điên
 Anh hùng thì chỉ vì đời
 Khùng điên thì chỉ vì mình mà thôi

Chỉ khi lịch sử qua rồi
 Anh hùng mới khác những tay nào khùng
 Nên đời vạn chuyện lung tung
 Ai tình ý cũng tượng hình được ngay

Tre tàn măng mọc dài ngày
 Có đâu một tháng một giờ được sao
 Trông lên mới thấy trời cao
 Còn nhìn xuống đất dễ nào sâu chi

Đừng nên kiểu sống nhứt thì
 Làm người như thế khác gì rong rêu
 Mà như lội suối trèo đèo
 Anh hùng mới tố ai người thế gian

ÁNH NGÀN
 (29/9/15)

★★

ÔI THÔI

Ôi thôi có nói làm chi
 Những phường xu nịnh dễ gì mà hay
 Chẳng qua thân phận cùi đày
 Chỉ nhằm kiếm chác mặt mày lão liêng

Hay ăn phải bã tuyên truyền
 Lâu ngày phải lậm vào miền tâm sâu
 Thoát ra ngôn ngữ cầu âu
 Đều tro mặt mốc thấy hầu ai ưa

Người đời nói mấy cho vừa
 Chia làm ba hạng thời xưa rõ rồi
 Hạng thì chỉ có một đồng
 Hạng lên đồng rươi còn không rõ à

Chỉ là nhân cách ấy mà
 Người ngay lưng thẳng ta bà để chi
 Còn bao nhiêu kẻ cu li
 Thà dùng cái nịnh kiếm gì chả xong

LÁ NGÀN
 (29/9/15)
 **

XANH VÀ ĐỎ

Nó xanh mình đỏ gờm gờm
 Chỉ là chuyện cũ xưa rồi còn đâu
 Bây giờ mình hết đỏ rồi
 Chẳng qua còn giữ chút hình thức xưa

Người đời đã biết quá thừa
 Mình thôi bao cấp tụt ra thị trường
 Bây giờ xanh đỏ đường đường
 Chỉ hai trong một tổ trường làm sao

Nay vì biết Mác tào lao
 Mình đành buông bỏ lẽ nào lại không
 Ông Bình thay hẳn ông Đông
 Bò càn bao nỗi còn mong ích gì

Cho dầu lỗi đạo lỗi nghi
 Phải chơi với Mỹ hẹm gì nữa đâu
 Nó luôn một đĩa toàn giàu
 Mình từng nghèo xác phải hầu đi lên

Giờ nên chén chú chén anh
 Tiểu cùng đại yến cũng còn sao đâu

*Nước Nga đã nhảy khỏi tàu
Bộ mình ngu mãi đeo tàu chạy rong*

PHƯƠNG NGÀN
(29/9/15)

SAY

*Khi say đất cũng lặn quay
Khi say mặt cũng đỏ gay ai cười
Khi say cách mạng tháng mười
Lộn vòng một thuở ai người cười chê*

*Bởi say luôn phải lè nhè
Bởi say đời cũng loe hoe cả mà
Bảy mươi năm dấu sa đà
Bây giờ nhớ lại cũng là vậy thôi*

*Bắc thang lên hỏi ông Trời
Đem tiền cho gái có đòi được sao
Bây giờ đông mất Liên Xô
Chỉ còn Trung Quốc lẽ nào mà buông*

*Chuyện đời ôi quả tầm ruồng
Hễ say thì vẫn luông tuồng vậy thôi
Chừng nào tỉnh được rồi coi
Mới càng hối tiếc cái bầu rượu xưa*

PHIẾM NGÀN
(29/9/15)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[25/09/2015 at 20:02](#)

ÔI ÔNG VIỆN TRƯỞNG

Danh ông cứ tưởng đầu ngon
 Quả nhiên ông nói chỉ toàn vuốt đuôi
 Xứng về giúp vợ đuổi gà
 Còn hoài ở đó sa đà ích chi

Ông là tiến sĩ Ngọc Giao
 Thâm niên đã bấy có nào ai hay
 Chuyên nghiên cứu tợn mỗi ngày
 Nào là phát triển nào là pháp quy

Bây giờ ông nói những gì
 Đang là như vậy ta thì bó tay
 Con ông cháu chú loay hoay
 Vốn là thực tiễn thảng ngày vậy thôi

Cái này dân hiểu lâu rồi
 Vậy ông Viện Trưởng nói hầu ích sao
 Chẳng qua đời chỉ tào lao
 Viện này Bộ nọ ối dào ghê chưa

TẾU NGÀN
 (27/9/15)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[25/09/2015 at 21:33](#)

TUẦN TỰ ĐI LÊN

Đầu tiên "ưu việt" tràn hè
 Dân thì nghèo xát mọi bề chao ôi
 Tháng qua ngày lại phải rồi
 Tới chừng "đổi mới" lại càng tung lên

Thật là toàn kiểu bông phèn
 Dẫu sai bảo đúng quả đời hơn ai
 Nước nhà cam phận loay hoay
 Tới hồi kiệt lực phải quay thị trường

Mác Lê một thuở hoang đường
 Chỉ toàn gan cóc ai nào trưng ra
 Mà toàn cách sống tà ma
 Phạ bao khẩu hiệu mới ra nổi này

Miệng câm đều đáng bực thầy
 Nói toàn giả dối quả bày khôn ngoan
 Than ôi xây dựng "địa đàng"
 Ngàn năm bánh vẽ mới càng thấm thương

Ai làm lịch sử vắn vường
 Trăm năm rồi cũng tỏ tường vậy thôi
 Hỏi ai công tội trên đời
 Để gì một phút mà người hiểu ngay

Thôi thì tháng đoạn ngày chầy
 Tạm đành buông phận để trôi theo dòng
 Anh hùng hảo hán nhong nhong
 Đều toàn một bọn dối lòng thế thôi

Thương dân sao kiểu toàn tôi
 Tuyên truyền láo gạt hỏi đời nào thương

*Chẳng qua cấp tợ cục đường
Hè nhau bẻ mút mọi đường bấy nay*

BẬT NGÀN
(27/9/15)

[Reply](#)

★★

[LÁ NGÀN](#) says:
[25/09/2015 at 21:39](#)

ĐẠO LÝ

*Còn chi đạo lý ở đời
Như Lênin nói mới thời lạ thay
Cứ toàn khùng bố vạ ngày
Để nào chế độ lung lay được mà*

CÂY NGÀN
(27/9/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[25/09/2015 at 00:01](#)

NHỚ HỒI

*Nhớ hồi giải phóng hôm qua
Toàn cầm giấy đọc gọi là trung kiên
Tuổi đời thấy đã chiến chiến
Muối tiêu tóc điểm càng thiêng trên đời*

Xong qua nửa thế kỷ rồi
 Lớp kia xuống lỗ lớp này ngoi lên
 Con ông cháu chú lênh khênh
 Cử đi học Mỹ ênh ênh ghê chưa

Tiếng Anh nhờ vậy biết thừa
 Đi về nắm chớp có chùa cho ai
 Chẳng cần chi có thực tài
 Cần cha làm lớn là ngoi được rồi

Quảng Nam chỉ ví dụ thôi
 Như Lê Phước Bảo con người quan to
 Con đường hoạn lộ khỏi lo
 Chỉ năm năm chẵn đã tò lên cao

Bây giờ Giám đốc ào ào
 Bỏ qua cái thế thuở nào cha ông
 Toàn cầm giấy đọc càn hông
 Sợ điều phạm úy còn mong nổi gì

Nên dân miệng tí tí ti
 Đã non thế kỷ nói gì cho cam
 Còng lưng cứ cố mà làm
 Còn ai khảnh tướng cũng càng vậy thôi

Pháp đi ta tốt mấy hồi
 Ai dè nay lại như thời xa xưa
 Dân quèn quét lá ở chùa
 Còn bao danh phận vẫn nhà con quan

NGÀN KHÔI
 (26/9/15)

[Reply](#)

★★

[CÂY NGÀN](#) says:

24/09/2015 at 20:39

NGÔ BẢO CHÂU

*Bảo Châu là ngọc quý
Định mệnh nó vậy rồi
Nên bảo sao cũng được
Có người bảo chỉ tồi*

*Ngọc quý nên cao giá
Mua bằng bạc tỷ thôi
Mua xong cất vào tủ
Thiên hạ càng bồi hồi*

*Lâu lâu đem lau lại
Update tháng ngày trôi
Hào quang ít chiếu mới
Đời vậy là phải rồi*

*Một lần lãng xê tợn
Rồi thì con nước trôi
Nước trôi trôi đi mãi
Người đời càng hỏi ôi*

LÁ NGÀN
(25/9/15)

[Reply](#)

★★

BUỒN CƯỜI

*Mấy tay tổ xúm vào ai cũng thấy
Vì phe ta nên chửi Mỹ như điên
Nên quả thật chuyện đời thành trái khoáy*

Kết quả đây là nhờ bởi tuyên truyền

*Gần trăm năm chỉ nghe toàn đế quốc
Toàn sen đầm quốc tế chỉ vậy thôi
Chỉ phe ta mới thấy toàn cộm cán
Nên thành ra người ngợm chỉ toàn tồi*

*Người có đó mà tư duy không độc lập
Có khác nào bỏ nhìn giữ bãi dưa
Dù dưa thối bỏ nhìn chi hay biết
Cứ hung hăng bọ xít ở trên đời*

*Tội văn hóa tội này ai chuốt lấy
Vì lợi riêng mà tàn hại con người
Biến nhân loại chỉ toàn người đất sét
Tội này duy ông Mác chớ còn ai*

*Hỏi không gian có nước nào bằng Mỹ
Còn Google người Mỹ chứ ai vào
Cuốn sách lớn trải ra toàn thế giới
Thật quang vinh nước Mỹ quả làm sao*

*Những anh ngổ chỉ ngoác mồm chưởi Mỹ
Chẳng cần sai cần đúng ở trên đời
Không phe ta nên hòa vào mà chưởi
Kiểu đàn bầy điệu đóm thật trời ơi*

*Mỹ cũng người nên đâu đều toàn tốt
Nhưng có điều luôn cố đi lên
Khác những anh óc chai lì ý hệ
Sống tồi tàn lại nghĩ quá thông minh*

*Tự bom sưng là đỉnh cao trí tuệ
Mà thường ngu hơn ai hết ở đời
Coi dân chủ tự do là rác mục
Lấy độc tài chuyên chế để làm sang*

PHƯƠNG NGÀN

(25/9/15)

★★

TỰ TRỌNG

*Trọng người người mới trọng mình
Kiểu mà đá cá thật tình ra chi
Thế gian nếu thấy vô nghi
Hỏi rằng còn được cuộc đời này không ?*

*Nên đừng suy nghĩ cuồng nông
Lăn đura vô lối dễ trông thành người
Đội trời đạp đất ở đời
Con người tự chủ mới người nhân văn*

PHIẾM NGÀN
(25/9/15)

★★

[TỜ NGÀN](#) says:
[23/09/2015 at 22:44](#)

VÒNG ĐI QUẢN LẠI

*Vòng đi quản lại cũng vậy thôi
Cũng chỉ bao ông ở trên đời
Sắp trước đặt sau rồi cũng thế
Chỉ là sau trước lại lên ngôi*

*Nhân dân nhìn đó sáng khoái cười
Ai thiết chi ta một phiếu bầu
Dẫu bỏ hay không đều cũng thế
Cổ bàn đã dọn sẵn mà thôi*

*Lý vì tài đức người cao tốt
Trời vốn sinh ra đã thế rồi*

Đã sắp công danh cùng phú quý
Dân đừng chỏ mỏ chỉ than ôi

Dân chủ tự do cả triệu lần
Có gì đâu để phải bâng khuâng
Bác Hồ đã bảo dân là chủ
Ông chủ như đây mới chết trân

Nhưng thôi chớ nói kiêu cù lần
Khéo lại mang vào họa bản thân
Chuyên chính xưa kia ông Mác bảo
Đừng mà giỡn mặt kiêu nhân dân

Nhân dân làm chủ cốt nhằm chơi
Thiếu chủ còn đâu để sống đời
Ông chủ phải tuân đầy tớ cả
Ai ngu mới nghĩ chuyện ngược đời

PHIẾM NGÀN
(24/9/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[23/09/2015 at 21:51](#)

XƯA RỒI

Ôi thôi chuyện cũ xưa rồi
Bóng chim tắm cá dễ nào đào ra
Đành coi như hạt mưa sa
Thấm xong vào đất đỏ mà bươi lên

Nên đời lắm chuyện tênh hênh
Như không như có quả mèn dẹt ơ
Chỉ duy đạo đức trên đời
Còn hoài muôn kiếp mới thòi hơn nhau

*Còn mà những thói đa đoan
Già non tính toán cũng còn chi đâu
Biển xanh sóng mãi bạc đầu
Lợi trong một thuở cũng hầu ra chi*

*Đúng anh Các Mác vô nghị
Hô lên cách mạng chuyện gì không ham
Bỏ coi mục đích vẹn toàn
Dấn lên đạo đức cũng càng sao đâu*

TIẾNG NGÀN

(24/9/15)

[Reply](#)

TÉP RIU

*Một thời anh cũng tép riu
Như bao anh khác cũng liều vậ thôi
Nghe sao tin vậ trong đời
Có chi oách lắm cho mình là hay*

*Chẳng qua thời cuộc loay hoay
Anh quay theo đó tháng ngày ngon thôi
Lập Trường anh cò vẽ vôi
Đưa dân vào máu tướng đời lên hương*

*Anh là Hoàng Phủ Ngọc Tường
Từ lâu ai đã có lòng được anh
Mặn thân cả Huế kinh thành
Giải khấn sô trắng sao anh lạnh lung*

*Thời lên anh nói lung tung
Xưng thần xưng tướng oai hùng như ai
Bây giờ thời đã thoái trào
Anh bèn ngó ngán ào ào thanh minh*

Bảo người quy chụp cho anh
 Anh đâu dính máu hôi tanh một thời
 Anh quên rằng có mặt trời
 Vẫn soi rõ nét anh thời chạy đâu

Giờ lương tâm dầu có rầu
 Ở ngoài mọi mặt anh hầu chối quanh
 Thời gian trôi dầu là nhanh
 Năm mươi năm đó còn thành Hué xưa

Nhưng trăm năm cũng chẳng thừa
 Đông Ba Gia Hội bao người rõ anh
 Thôi thì thân phận đã đành
 Tép riu từng thuở loanh quanh lẽ nào

Tép riu cũng dạng cào cào
 Nhảy bung tanh tách thời nào vậy thôi
 Có gì danh giá trên đời
 Tưởng mình cách mạng quả đời cười anh

Anh từng lên tiếng đấu tranh
 Kiểu như chó sữa thập thành vậy thôi
 Giờ đây sao lại bồi hồi
 Chối quanh chối quẩn quả tài hùng anh

Thôi thì Hué cũng kinh thành
 Cũng như non nước tanh banh một thời
 Anh nay cũng sắp lìa đời
 Oan hồn để lại bao người nhớ anh

Mỗi chiều mưa gió về thành
 Oan hồn than khóc anh đành quên sao
 Sao không sám hối lẽ nào
 Còn luôn cãi bướng ai người tin anh

MÂY NGÀN
 (24/9/15)

★★

ÔNG TƯỜNG

Ông Tường một thuở bôn ba
 Dấn thân cứu nước hóa ra đủ điều
 Văn chương ông quả mỹ miều
 Óc đầu sắc bén đúng người thông minh

Chẳng qua thời buổi gập ghềnh
 Hữu tường đã vậy dễ mình lo xong
 Hồ đồ bao kẻ mới mong
 Còn như ông tính chỉ càng te ra

NGÀN TRĂNG
 (24/9/15)

★★

DÂN NGU

Dân ngu có nói làm gì
 Cái đầu bã đậu cần chi phải bàn
 Ở trên biểu dạ dạ vang
 Nếu trên bảo chửi lại càng chửi to
 Chẳng qua tính chất con người
 Ít khi nhân cách ở đời sáng ra
 Nên luôn bao kẻ tà ma
 Tầm thường tự hạ quả thời ra chi

THÔNG NGÀN
 (24/9/15)

★★

NHẬP NHÒE

Ôi thôi ngôn ngữ nhập nhòe
 Dừng trong hình luật để đề nhau chơi
 Cốt nhằm phán một cái ào
 Nhân dân chống gọng té nhào thảm thương

Nội hàm đâu có tỏ tường
 Ngoại hàm gom sạch khó lường được đâu
 Giống như cái mũ chụp đầu
 Chụp trùm kín mít để hầu biết ai

Chỉ luôn nhà nước không sai
 Còn dân cựa quậy dễ nào đúng đâu
 Coi như là chống phá rồi
 Luật này Quốc hội ai người làm ra ?

Chỉ như điều đóm quả là
 Tuân theo trên khiến nói ra ngậm ngùi
 Chờ khi đời đã đổi rồi
 Biết đâu hơn thiệt mới thời ngán ngơ

PHƯƠNG NGÀN
 (24/9/15)

★★

"ĐỒNG CHÍ PHE TA"

Đã cùng "đồng chí" chẳng còn mình
 Toàn phát ra điều nịnh nọt thôi
 Cái đó vốn đi vào máu thịt
 Nên còn chi nữa để than ôi

"Phe ta" nó vốn từ lâu rồi
 Không cánh cũng thì phải giống lông
 Dầu hét Liên Xô còn Trung Quốc
 Dễ nào ý thức chạy lông bông

BẠT NGÀN

(24/9/15)

CÒ MÔI

Văn phong quả đúng thứ cò môi
Ai nấy nhìn vào thấy rõ thôi
Bởi óc chỉ toàn đồ bã đậu
Chỉ còn tư thế kiểu người tồi

Nên đâu có lợi ích cho đời
Chỉ giống bù nhìn cỡ thế thôi
Gió giật mới liền hơi giật giật
Đâu cần đầu óc quả than ôi

Ai tạo nên chi có sự này
Tuyên truyền lâu quá đúng ghê thay
Cái thân có đó không đầu óc
Thật tiếc làm sao một kiểu người

Sao tưởng đời ngu hời cò môi
Mình ngu nên mới thật trời ơi
Ngu thì đi tới đâu ngu cả
Chỉ khéo ngu lâu uống tháng ngày

MAI NGÀN
(24/9/15)

TƯỞNG LÀ

Tưởng là tiền đếm nhiều chi
Ai đời mươi triệu có gì là hay
Quý mù mà kiểu thế này
Hắn là sáng mắt một bầy trẻ thơ

Xôm xôm xái xái ai ngờ
 Đầu voi đuôi chuột vật vờ thế kia
 Toàn tay máu mặt ô kìa
 Mua vài quyển sách trật chìa làm sao

Quả đời bao chuyện tào lao
 Mượn làm quảng cáo lẽ nào không hay
 Trưng lên các thứ mặt mặt
 Nghe danh lâu thấy đến nay mắt nhìn

Thật ra cũng lợi đôi miền
 Biết danh thấy mặt quả tin trong đời
 Chiều về mây nổi chơi vơi
 Nhìn lên đỉnh tháp thấy trời lênh bênh

NẮNG NGÀN
 (24/9/15)

★★

TÂM HỒN NHÀ THƠ

Ta nhìn tấm ảnh nhà thơ
 Ôi xinh trai thật bất ngờ làm sao
 Đọc thơ càng thấy dạt dào
 Tâm hồn Nga đầy dễ nào mà không ?

Esenin một tấm lòng
 Bao la như tuyết giữa đồng nước Nga
 Nhưng thơ ấm cúng thật là
 Bởi vì cách mạng tháng mười còn chưa !

Nên đầy tính chất mơ màng
 Chưa vào hợp tác quả càng dễ thương
 Lênin còn ở phố phường
 Chưa về đồng nội đâu vươn nổi sào !

Esenin quả hồn thơ

*Chưa gì vướng bận việc đời là đây
 Tâm hồn Nga đẹp như mây
 Chưa thành giai cấp vẫn ngày còn trong !*

*Đọc thơ càng nhớ Nguyễn Du
 Một tâm hồn Việt cho dù lâu hơn
 Khác nhau qua thế kỷ tròn
 Nhưng tình nhân bản loài người như nhau !*

*Nhưng sao đời lại cù đày
 Hồn thơ chai sạn tháng ngày bơ vơ
 Như anh Tố Hữu vật vờ
 Toàn thơ dao nhọn phạt người ra chi*

NGÀN TRẮNG
 (24/9/15)

BẢN NHÁP

*Cái này bản nháp mà thôi
 Một lần phóng bút trên đời nên quên
 Lâu rồi tìm được cũng hên
 Lên Google đó đăng xem nhiều người*

*Tiền đây bỏ chút thì giờ
 Email gửi đến đôi người phương xa
 Coi như chút đỉnh gọi là
 Tâm tình một thuở nào ham để đời*

VHT
 (23/9/15)

NĂNG NGÀN says:
22/09/2015 at 01:00

CAN ĐÁM

Con người can đảm ở đời
 Biết tôn sự thật mới thời quang vinh
 Đâu như đập mãnh thủy tinh
 Lầy gai rạch thịt quả tình ngu ngơ

Quả nhiên bọn dốt nên khờ
 Soạn đồ sách vở vật vờ đó thôi
 Thời kỳ chiến trận qua rồi
 Hết còn dạy trẻ tính bằng cây chông

Đúng là mèo mả gà đồng
 Chẳng tha con nít dễ trông được gì
 Mơ toàn nhân loại cu li
 Dễ chi nhân bản dễ gì nhân văn

Nên thôi thế tục lằng xằng
 Thua ông Minh Chính bài thơ để đời
 Nâng niu hồn trẻ tuyệt vời
 Hoàn toàn trong sáng mọi thời mở ra

Hay như Thanh Tịnh ngày nào
 Tự Trường muôn thuở dễ nào ai quên
 Ai làm giáo dục tênh hênh
 Quả là bọn dốt lênh khênh trong đời

Bây giờ có nói mà chơi
 Thời gian qua mất dễ thời lượm sao
 Đã non một thế kỷ rồi
 Bao nhiêu chai sạn tháng ngày tương lai

NGÀN TRẮNG

(22/9/15)

[Reply](#)

**

NGÀN TRÙNG says:
21/09/2015 at 20:10

ĐI DÂY

Bác Hồ hồi trước đi dây
 Giờ thì thế hệ sau này vẫn theo
 Ôi chao đất nước ta lèo
 Giữa bao anh bự cheo leo lạ kỳ

Xưa đu Trung Quốc Liên Xô
 Khi sà bên nọ khi sà bên kia
 Bây giờ Nga hết cộng rồi
 Chỉ còn Trung Quốc sa đà chớ sao

Nhưng ông Trời ở trên cao
 Vẫn dung dưỡng Mỹ ai nào có hay
 Nên dù thuyết Mác loay hoay
 Cuối cùng Mỹ vẫn càng ngày đi lên

Dù giờ Trung Quốc tên hên
 Vẫn không bỏ mộng biển Đông nuốt vào
 Mới hay thế giới ba đào
 Nói đường làm nẻo tào lao ở đời

Thôi thì dây vẫn căng hoài
 Bên là đỉnh Mác bên thời tự do
 Việt Nam trong tổ tò vò
 Hết chơi bên nọ lại xò bên kia

Dù cho thuyết Mác trật chìa
 Dễ gì chọn lựa chìa lìa cùng nhau
 Nên dù ai đến trước sau
 Trong mê hồn trận cùng nhau cũng huề

Chẳng qua đã kẹt nguyện thề
 Dễ gì một sớm một chiều phui nhau

*Cận Bình hãy đến trước mau
Chận Obama lại giữ hoài "phe ta"*

SUỐI NGÀN

(22/9/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[22/09/2015 at 00:41](#)

ĐỪNG PHIỀN

*Bởi do Nhà nước toàn quyền
Công an theo lệnh nên phiền làm chi
Tù ra đâu thiết nghĩ gì
Thanh Nghiên chỉ oán nhiều khi tức cười*

*Toàn quyền thì phải trên đời
Không ai được trái ý mình mới hay
Hoàng Sa là của ta đây
Nhưng mà động đến biết ngay vậy mà*

*Nên thôi chính trị sa đà
Nó như chong chóng biết là chiều nao
Im re mới thật anh hào
Còn như cộ quậy dễ nào được yên*

*Quả là cô Phạm Thanh Nghiên
Ngây thơ nên phải vào miền lao lung
Nhiều người thích chửi cô khùng
Còn ta lại thấy anh hùng là đây*

*Thế nên chờ đó tháng ngày
Ai sai ai quấy chuyện đời rõ ra
Hoàng, Trường là của chúng ta
Tại sao né tránh đúng là vô duyên*

MÂY NGÀN

(22/9/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN MAI](#) says:

[21/09/2015 at 21:54](#)

PARIS ĐẦY CÚT CHÓ

*Em cứ hỏi Paris đầy cút chó
Tại làm sao không giống Bắc Kinh
Bởi dân Pháp toàn yêu loài vật
Còn người Tàu vẫn thích dạ dày*

*Nhưng đông quá làm sao để sống
Nên càng nhiều phải tản phương xa
Toàn cầu đó họ đều có cả
Từ xa xưa tận mãi hiện giờ*

*Hơn thế nữa người Tàu lắm chuyện
Kiểu dài hơi Tam Quốc lâu rồi
Giờ biến Đông lại thêm chuyện mới
Ấy hử vì nhân mãn mà thôi*

*Cần tranh sống phải đành xuất khẩu
Lao động nhiều giá rẻ đời yêu
Cho dầu vậy khiến người xuống cấp
Nhọc nhằn thêm tưởng hết dãi dầu*

*Quả khổ thật đời người đến vậy
Theo Bác Mao giờ cũng ngỡ ngàng
Mà hóa ra Mác toàn nói bậy
Đời vòng quay nghiệt ngã đa đoan*

Thiên An Môn đã lần dậy sóng
 Trên đất bằng rồi hết là sao
 Bởi người Tàu ngàn đời vẫn vậy
 Chọn dạ dày đi trước mới cao

MAI NGÀN

(22/9/15)

[Reply](#)

★★

ÔI THÔI NGUYỄN HẠ

Cái đầu lô-gích anh để đâu
 Đã bảo nói chung tất có rồi
 Cần cóc gì mà hài riêng nữa
 Tổng hàm như vậy chạy đường trời

Còn thêm thuyết Mác không chân chính
 Vậy hỏi người theo chính đáng sao
 Nguyễn Hạ ôi chao sao chụp mũ
 Vì do không hiểu ý Thượng Ngàn

NGÀN PHƯƠNG

(21/9/15)

★★

CÁI TẠO CÔNG THƯƠNG

Ngôn từ khẩu hiệu mỹ miều
 Nhưng còn thực chất chỉ điều vầy thôi
 Đã tin ông Mác vậy rồi
 Con đường vô sản ngồi ngồi đi lên

Sá gì một dãy Trường Sơn
 Nếu cần cũng đốt hỏi hơn chi nào
 Bảy lăm chiến thắng ào ào

Miền Nam điều đứng té nhào càng ghê

*Bao lần lịch sử ê chê
 Bây giờ lặp lại mọi bề như nhau
 Đánh địa chủ đã rõ rồi
 Hai trăm nghìn mạng quả thời tiêu ma*

*Miền Nam giờ lại sa đà
 Đánh tư sản nữa xót xa bao người
 Khi không dở khóc dở cười
 Đi kinh tế mới triệu người bơ vơ*

*Chiến tranh quả thật không ngờ
 Hô toàn giải phóng bây giờ là đây
 Năm mươi năm quả không tà
 Kéo lùi lịch sử đọa đầy thảm thương*

*Giờ thì dầu đã tỏ tường
 Cái đuôi định hướng nồn nường trơ ra
 Lạc Hồng quả đúng xót xa
 Ngàn năm một thuở chính là ở đây*

*Quang vinh ưu việt đầy đầy
 Chỉ toàn ra ngổ gập ngay anh hùng
 Trung toàn khẩu hiệu rùng rùng
 Hoàng Sa mất mẹ mịt mù núi sông*

*Trăm năm ai sẽ chờ trông
 Để xem lịch sử định hình ra sao
 Nhân dân thật kiếp ba đào
 Tội này ông Mác hỏi nào còn ai*

MÂY NGÀN
 (21/9/15)

MỤN RỒI

Dân ta giờ đã mụn rồi
 Chỉ toàn ăn nhậu kèm thời rượu bia
 Đúng là lịch sử trật chĩa
 Còn đâu nghĩa khí như thời thời xưa

Phan Chu Trinh đã thành thừa
 Kiếm đâu dân trí chỉ toàn dân sinh
 Khác chi một đám lục bình
 Khó tìm dân khí quả tình than ôi

Thật là lịch sử nổi trôi
 Toàn đồ lạc hậu tưởng đời lên hương
 Ngó ra mọi nẻo phố phường
 Làm thuê làm mướn ăn lương của người

Gia công như vậy tốt rồi
 Chiều về ăn nhậu dễ thời thua ai
 Non sông dân tộc lạc loài
 Mà điều bia bọt mới vừa lòng ai

Tất nhiên nay rõ chân tài
 Lốp người đi trước đất người theo sau
 Hùng hùng hổ hổ bấy nay
 Quang vinh giờ quả cỡ này khác chi

Yên thân yên phận ai bì
 Cu li hạnh phúc lạ chi trên đời
 Nhân văn sĩ khí chơi vơi
 Còn gì to tát bằng châu nhậu say

SƯƠNG NGÀN
 (21/9/15)

**

BIỂN NGÀN

Quảng nam hay cãi
 Nói đi nói lại
 Hay cãi Quảng Nam
 Chuyện xưa đã vậy
 Chuyện nay không nhàm
 Phan Khôi nổi tiếng
 Ai mà chẳng ham
 Nay Trần Gia Phụng
 Đem ra mạn đàm
 Non Ngàn thấy thế
 Thêm chút gió nồm !

MÂY NGÀN
 (20/12/14)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[18/09/2015 at 21:57](#)

**THÂN GỬI BÙI LÂN,
 TONYDO, BAN MAI**

Ôi quả thật ta là ngàn đũa thứ
 Nên các anh mới phịa đại Ngàn Ngàn
 Phịa thiện chí nên dễ chi mà giận
 Dù non ngàn, biển, suối ... cũng như nhau
 Nhưng hên quá ở vào thời hiện đại
 Muốn tìm ta chỉ cần gõ Gu Gô
 Trong chốc lát chẳng phí công chi mệt
 Thì nhà thơ Đại Ngàn đó lời ra
 Ta thật sự cho mình nhà triết học
 Nhưng làm thơ do ngứa máu anh hào
 Bàn chuyện đời cùng mọi người tranh cãi
 Dù dở hay cũng nào thấy có sao
 Bởi ở đời thường khi đều ngẫu nhiên
 Dẫu làm chơi ăn thật có ai ngờ

*Còn cố ý muốn đời thành chắc mẫm
 Hóa ra rồi cũng toàn chỉ tay mơ
 Ta hầu chơi nhưng chơi sao có lợi
 Cho riêng mình và cho cả mọi người
 Chơi như thế cũng là chơi sáng giá
 Đời có gì phải nghiêm trọng không chơi*

BẬT NGÀN

(19/9/15)

[Reply](#)

★★

ĐỈNH CAO

*Việt Nam trí tuệ đỉnh cao
 Bị anh Các Mác lật nhào thế thôi
 Bây giờ xôi hỏng bỏng rồi
 Chỉ ngồi mà thở biết đời nào lên*

*Ba lần chiến thắng Nguyên Mông
 Khi toàn Âu lục phải run ầm ầm
 Nguyễn Du nghệ thuật khơi dòng
 Trạng Trình cũng vậy tâm hồn Việt Nam*

*Đoàn Thị Điểm sánh như nam
 Hồ Xuân Hương nữa đều toàn tài cao
 Còn như hiện đại thua ai
 Những nhà khoa học Việt người phải kinh*

*Chẳng qua giống phận lục bình
 Gặp cơn bão tố mới linh bình trôi
 Than ôi cũng tại ông Trời
 Ngậm ngùi một thuở biết hồi nào nguôi*

MAI NGÀN

(18/9/15)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[18/09/2015 at 21:02](#)

TRỞ TRÊU TRONG ĐỜI

Trong đời nhiều chuyện trở trêu
 Lê Thương dạy sử tập khéo nhạc chơi
 Ai ngờ trời phú cho tài
 Vạn đời để lại một Hòn Vọng Phu

Còn ông Đại Tướng ù ù
 Cũng thời dạy sử lù đù đầu ưng
 Bèn chơi một trận Điện Biên
 Bác Hồ ra lệnh giữa nghiêng đất trời

Con thuyền đất nước chơi vui
 Đi đâu cũng Bác quả thời ngon chưa
 Cuối đời cai để cũng vừa
 Anh hùng mặt lộ có nào hơn ai

Nên đời bao chuyện trở trêu
 Như ông Các Mác nói lèo lại tin
 Đầu tiên quả có Lenin
 Cuối cùng ông Giáp cũng in trong đời

Nên thôi ta nói mà chơi
 Ai nghe cũng được không thời chẳng sao
 Nhìn trời mới thấy mây cao
 Còn toàn nhìn xuống cào cào loạn thiên

NGÀN MÂY
 (19/9/15)

[Reply](#)

★★

TIẾNG NGÀN says:
18/09/2015 at 22:51

"GÓP Ý" VỚI ĐẢNG

*Đảng lâu nay như cả một ông Trời
 Ai ngờ ngân mới lau nhau góp ý
 Góp trái ý thì hiểu là phản động
 Góp vuốt đuôi thì cũng có lợi gì*

*Nên phải hiểu nó con đường thiên lý
 Đường một chiều xe chạy mãi đâu ngừng
 Đường xe chạy hai bên đầy lính tráng
 Còn đổ xăng có thuế đóng toàn dân*

*Hay hôm na tợ đường rây xe lửa
 Đã từ lâu tà vẹt được lắp rồi
 Luôn chắc nịch cả toàn đầu chí cuối
 Ai mà lo trật bánh được bao giờ*

*Đường song song quả hai con đường sắt
 Một Mác Lê và một của Bác Hồ
 Chúng vô tận nút bốn mùa lệ thủy
 Dễ nào ai gan tợn cản tàu đầu*

*Dân nói thật chẳng qua là nền đất
 Được nện bèn sỏi đá đổ lên trên
 Chính nhờ vậy mà hai lần đường sắt
 Dẫn tàu đi cứ mãi mãi phom phom*

*Nên góp ý phải toàn luôn một cách
 Hiến kế sao nền đất nện chặt hoài
 Hiến kế sao bù lon cùng tà vẹt
 Được luôn luôn bảo đảm chất lượng cao*

*Ai không hưỡn có hơi đâu góp ý
 Ai nhõn nhơ thì cố góp ý vào*

Trời còn đó đất vẫn luôn còn đó
Rừng còn kia thì giấy bộ cạn sao

Được no đủ thì phải nên góp ý
Bởi nhờ ơn Bác Đảng có ngày này
No cái bụng còn cái đầu mặc kệ
Góp làm sao để bụng được phình ra

Đời thực tế cũng là đời duy vật
Mác Lênin đã nói từ ngày nào
Bằng mọi cách phải nuôi gà công nghiệp
Gà thả vườn để kiểm soát được sao

Nên tự do có nghĩa là khuôn khổ
Gấp triệu lần hơn cả tự do xưa
Nhờ có Bác không đổi đời mới lạ
Dù đổi đời đổi mới khác gì nhau

Củ cà rốt được bổ sung cây gậy
Hãy hân hoan tiến tới mãi thi đua
Thi đua mãi trên con tàu tiến tới
Đừng bắn khoăn nó chạy đến hướng nào

Nên nói vậy để mọi người suy gẫm
Và dĩ nhiên trong đó có Đảng rồi
Riêng góp ý xin kiểu từ một xó
Chỉ ăn hoài bánh vẽ có mà no

ĐẠI NGÀN
(19/9/15)

[Reply](#)

**

[GIÓ NGÀN](#) says:
[17/09/2015 at 21:06](#)

TA THƯỜNG

Ta thường không nghĩ mình khôn
 Bởi Tonydo còn khôn hơn nhiều
 Không khôn sao hiểu được người
 Hiểu ta quả thật người đời toàn khôn

BỤI NGÀN
 (18/9/15)

★★

THÔNG NGÀN
 (17/9/15)

CÁI ĐÀU BÃ ĐẬU

Cái đầu bã đậu quả là ghê
 Ai làm cho nó đến ê chề
 Giống hệt dải bằng thu và phát
 Toàn như cái máy thật ngô nghê
 Con người độc lập đâu còn nữa
 Mà lục bình trôi cả một dề
 Cơ khổ kiếp người theo kiểu ấy
 Đâu còn nhận thức để khen chê

THÔNG NGÀN
 (17/9/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[16/09/2015 at 23:59](#)

LÒNG DÂN

Dân ta yêu nước lạ thường
 Tám mươi năm đô hộ đường đường đứng lên

Quyên vàng nhằm cứu nước non
Hăng say vào lính cốt giành tự do

Pháp thua đành phải chạy dài
Cuối cùng chót lại pháo đài Điện Biên
Nhưng rồi dinh lũy sụm luôn
Hoàn toàn sụp đổ dân mình hân hoan

Hay đâu đời nổi đa đoan
Ngờ sau chiến thắng chỉ toàn đi lên
Bất ngờ hợp tác lênh khênh
Làm chung lấy điểm tênh hênh cuộc đời

Đây là cách mạng tháng mười
Truyền cho tháng tám người người băng khuâng
Rồi thì tiếp đến chiến chinh
Hai mươi năm nữa thật tình làm sao

Cuối cùng cũng tới bảy lăm
Bỏ nhà bỏ cửa vượt biên ngõ ngàng
Cho dù thống nhất giang san
Mười năm bao cấp lại càng thảm thương

Đúng là lịch sử khác thường
Điều này quả có ai tường trước đâu
Gánh vàng đi đổ sông ngô
Máu đào đổ quánh lối nào để ra

Nên thôi thế sự sa đà
Ông Trời biểu vậy dân ta biết gì
Bác Hồ bảo cứ tin đi
Ông Lê ông Mác lý gì mà không

Bây giờ tượng dựng rầm rầm
Lăng Người cũng lập đã bao năm rồi
Lòng dân giờ chỉ hời ợt
Bảo sao hay vậy một thời ngô nghê

SAO NGÀN

(17/9/15)

[Reply](#)

**

[TƠ NGÀN](#) says:

[17/09/2015 at 00:19](#)

MỖI NGƯỜI

*Mỗi người cần góp một tay
Biết chi nói nấy mới hay cho đời
Chớ còn như chỉ tịt ngòi
Bảo sao hay vậy biết đời nào khôn*

*Than ôi thế sự nước non
Chỉ toàn xuyên tạc thì còn gì đâu
Khiến cho lịch sử càng rầu
Vì sai sự thật bởi do tuyên truyền*

*Cuộc đời mà lắm đảo điên
Chỉ làm dân tộc triền miên đại khờ
Càng khờ vì tưởng lên đời
Hay đâu xuống cấp mới thời vô duyên*

*Nên mau thức tỉnh liền liền
Càng lâu càng đọa rỗng tiên còn gì
Giàn ngoa nào có ích chi
Phải vì sự thật mới thì vinh quang*

PHIẾM NGÀN

(17/9/15)

[Reply](#)

**

NÓI NGAY

Nói ngay vì sợ méch lòng
 Nên bèn nói trớ chẳng mong người cười
 Cái khôn cái dại ở đời
 Làm sao tránh hết mọi người thế gian
 Nên thôi dầu chẳng mơ màng
 Cũng nên nói nhẹ để làng xã yên
 Đời mà có cái huyền thuyên
 Không bằng nói mát đỡ phiền lòng ai
 Thời gian cho dầu hơi dài
 Mỗi ngày một thấm dễ sai được nào

PHƯƠNG NGÀN
 (17/9/15)

★★

TIÊN VÀ TIỀN

Có tiên vẫn dễ mua tiên
 Không tiền tráng sĩ chịu phiền nằm co
 Hơi công hơi sức mà lo
 Lo như Các Mác có ra nổi gì

Nghĩ mình ông thánh ai bì
 Hóa ra chỉ kẻ chai lì vô duyên
 Hô lên chuyên chính triền triền
 Đè đầu nhân loại mọi miền nhân gian

Nên đời lấy đá thử vàng
 Như ngài Lão tử thiệt vàng sợ ai
 Khuyên đời phải chuộng vô vi
 Ngàn năm ai hiểu được gì hay sao

Tưởng rằng kiêu nói tào lao
 Ngờ đâu mình triết dễ ai nào bì
 Lãng xãng đời kiêu Trọng Ni
 Hóa ra rồi cũng được gì hay chưa

Đời ngu mình đã biết thừa
 Làm cho đời sáng lại mình ngu thêm
 Cái ngu quay riết rồi nên
 Cái khôn sẽ đến giục người dễ sao

Đời ham danh phận rạt rào
 Để thêm tiền của lẽ nào không ngu
 Chẳng qua éch nhót trong lu
 Dầu kêu ồm oạp có hù được ai

Nên ngu cứ để ngu dài
 Tượng đài cứ để xây hoài chẳng sao
 Mặc cho loạn xạ cào cào
 Tới hồi mới căng cũng nhào ra thôi

PHƯƠNG NGÀN
 (17/9/15)

★★

[TIỂU NGÀN](#) says:
[15/09/2015 at 20:46](#)

TỪ TÔN ĐỨC THẮNG
ĐẾN LÊ VĂN TÁM

Cái này ăn đứt trạng Quỳnh
 Nói hươu nói vượn chẳng mình chi ai
 Từ không đến có mới tài
 Còn như ngược lại mấy ai trong đời

Lê Văn Tám đuốt cháy ngời
 Tắm xăng tự đốt khó đời không tin
 Còn thêm Hắc Hải treo cờ
 Búa Liềm phát phới biển bờ xa xăm

Tôn Đức Thắng một tấm lòng
 Bây giờ lại hóa cũng trong tuyên truyền
 Chuyện này quả rõ thật phiền
 Ngàn năm còn đó mọi miền đều hay

Ôi thôi khôn lỏi thế này
 Hóa ra đại đột khuyển nay nên chừa
 Từ không thành có nói bừa
 Muôn đời để lại trận cười không nguôi

TẾU NGÀN

(16/9/15)

[Reply](#)

**TỪ BẢO ĐẠI ĐẾN
 DƯƠNG VĂN MINH**

Bây giờ mọi chuyện qua rồi
 Nhưng hai điểm mốc người đời chẳng quên
 Đầu tiên hoàng đế Việt Nam
 Là ông Vĩnh Thụy buông ngai ném cờ

Ông tuyên bố thật bất ngờ
 Làm dân độc lập từ đây tự mình
 Hơn vua nô lệ chẳng vinh
 Trong tay người Pháp đình ninh rõ ràng

Bốn lăm rồi tới bảy lăm
 Thêm ông Tổng Thống rút tay buông cờ
 Miền Nam lần nữa bất ngờ
 Dương Văn Minh đó bây giờ kém đâu

Nay dù lịch sử đổi màu
 Tướng tài vẫn lộ hai người không sai
 Một là tướng Nguyễn Khoa Nam
 Lê Văn Hưng cũng nêu danh thật cừ

*Hai ông quả chẳng ngần ngại
 Tường mà thua trận tự mình xử thôi
 Màng tai súng sáu kê vào
 Bóp cò như vậy cuộc đời mới vinh*

*Nên thôi thế sự gập ghềnh
 Mai sau còn mãi sự tình như trên
 Cuộc trần dâu bể đảo điên
 Anh hùng một bận nêu danh vạn đời*

NON NGÀN
 (15/9/15)

TRỜI VÀ TA

*Lâu lâu cường điệu mà chơi
 Để người chia sẻ trong đời cũng vui
 Có trời mà cũng có ta
 Ta đà muốn thế hắt trời tắt ưng*

PHƯƠNG NGÀN
 (15/9/15)

GIỚI THIỆU

*Ai người nếu có hườn
 Nên đọc để làm vui
 Bởi không nhiều cũng ít
 Đều có lợi cho đời*

*Còn mà nếu chẳng thích
 Cứ coi như mây trôi
 Hay như cơn gió thoảng*

Vẫn còn mãi trong đời

VHT
(14/9/15)

★★

XEM ẢNH

*Dầu quen hay dầu chưa quen
Cũng nên xem ảnh nhà thơ Đại Ngàn
Cuộc đời tuy chút đa đoan
Nhưng luôn tự tại lại càng bảnh bao*

VHT
(14/9/15)

★★

THƠ TA

*Thơ ta vô tận trên đời
Dẫu rằng cốt viết nhằm chơi với người
Nhưng nay trên số vài nghìn
Biết đâu để dấu cho đời mai sau*

*Tương lai nhìn lại chắc vui
Bởi vì biết có nhà thơ Đại Ngàn
Làm thơ như dạo trên đàn
Đường trường muôn dặm thơ càng mãi theo*

VHT
(14/9/15)

★★

THỂ CUỘC

*Kệ cha nó âu vẫn là thế cuộc
Ta đùa vui nhằm viết lách trên đời
Cái ta viết sẽ bao trùm vũ trụ
Há gì đây đôi chút của thời gian*

*Mà có viết ta cũng toàn chơi cả
Dòng đời trôi thay kệ bấy con người
Chơi có ích cũng là chơi chẳng uổng
Vì nhân gian con nước chảy mà trôi*

VHT
(14/9/15)

★★

ÔI CHAO NHÌN LẠI

*Ôi chao nhìn lại cũng là vui
Đã mấy năm qua giữa cuộc đời
Thỉnh thoảng bỏ ra vài ba phút
Mà nay ngót nghét bảy trăm bài*

*Nó như con nước còn đi nữa
Vì chỉ suối nguồn chưa tới sông
Rồi tới một ngày ra sông lớn
Chảy về biển rộng ở trời đông*

VHT
(14/9/15)

★★

HÌNH VÀ NGƯỜI

*Quả hình phiên ảnh của con người
Khi giống khi không cũng tức cười
Giống tất nhìn vào ai cũng biết
Còn như không giống thật trời ơi*

*Nhìn hình đâu biết người chẳng tá
Còn đã gặp người chẳng thiết hình
Bởi lẽ chỉ người là nhận thức
Còn hình chỉ cốt để chơi thôi*

NON NGÀN
(14/9/15)

[NGÀN TRĂNG](#) says:
[09/09/2015 at 22:44](#)

CON NGƯỜI

Điều gì quý nơi người anh có biết
 Đó không ngoài tri thức lẫn nhân văn
 Có tri thức con người ra chín chắn
 Có nhân văn người mới thấy đàng hoàng

Thiếu hai cái con người thành mê độ
 Sống nhằm vào ích kỷ của riêng mình
 Lấy thị hiếu cốt che đi thú tính
 Thiếu can trường nhằm tuân thủ bản năng

Xưa từng nói sinh con ai sinh từ
 Tính trời sinh mà phải giáo dục vào
 Dựng vô sản như kiểu là thần thánh
 Các Mác kìa quả thực quá tào lao

Người quý nhất là tự do độc lập
 Đấy nhân văn hay tính cách con người
 Nhưng xã hội lại biến thành bầy nhóm
 Cái ngu này của Mác thật trời ơi

Thôi nói thế để đời cùng suy nghĩ
 Bởi trong đời ai chẳng phải con người
 Nhưng đốt nát làm cho đời tê tái
 Và bạo quyền đầy người xuống dã nhân

MÂY NGÀN
 (10/9/15)

[Reply](#)

★★

THƯƠNG NGÀN says:
09/09/2015 at 21:30

HÈN KÉM

Mấy thằng ngu đại tưởng mình khôn
 Cứ vẫn hoài theo một lối mòn
 Láy dốt của mình đo người khác
 Càng ngu bỏ mẹ ngờ là ngon
 Ta đây viết tếu vì nhân thế
 Ai đọc hay không đó vẫn còn
 Dễ biết trăm năm rồi sẽ thấy
 Ở đời bao kẻ tấm lòng son
 Nguyễn Du đã thuở từng ca thán
 Thế cuộc ai người hiểu Tố Như

ĐẠI NGÀN
 (10/9/15)

[Reply](#)

★★

VÀO MẠNG

Mỗi ngày vào mạng ta chơi
 Làm thơ trái khoáy để đời cùng xem
 Những ai hiểu biết thì khen
 Còn ai ngu tối thì chuyên chửi thề

Khen chê ta cũng chẳng nề
 Bởi vì ta viết mọi bề cho ta
 Viết không tâm bók "Bác Hồ"
 Viết không chửi tục lẽ nào không nên

Rõ ràng ta thích mình ên
 Nói điều ngay thẳng cốt nên việc đời
 Người khen ông Mác sáng ngời
 Còn ta lại thấy ông toàn tối om

Bởi vì đời thấy đở lòm
 Thì còn tìm được chút gì nhân văn
 Nên ta khó thể nào khen
 Vì ta cho Mác chỉ toàn ngu ngơ

Bởi chưng thiên hạ vật vờ
 Tự do không có mà mơ nổi gì
 Mọi người thành phận cu li
 Còn đâu nhân bản lấy gì nhân văn

Thật ra Mác nói cuội nhăng
 Lừa bao anh dốt cũng bằng như không
 Tiêng là xây dựng đại đồng
 Thật tình ngược đãi loài người thảm thương

Chỉ còn khuôn khổ mọi đường
 Chỉ còn ý thức mười phương một chiều
 Con người đành phận lêu têu
 Vinh quang gì nổi kiêu lẻo thế kia

Nên chi anh Mác trật chĩa
 Công đâu không thấy tội nhiều như rươi
 Nói ngay thiên hạ đừng cười
 Thử nhìn vào chính lòng mình xem sao

PHƯƠNG NGÀN
 (10/9/15)

**

LÝ TƯỜNG KHÔNG THỂ ÁP ĐẶT

Cho dầu "lý tưởng" nào anh thích

Đó cũng chỉ phần của chính anh
Sai đúng ở đời đừng cố chấp
Đại khờ mới áp đặt sinh viên !

Anh đâu phải thần thánh trong đời
"Cộng sản" anh cho là tuyệt vời
Nhưng với những người không thích nó
Làm sao anh truat quyền làm người ?

Lịch sử luôn như dòng sông chảy
Hoài hoài vẫn tiến tới tương lai
Biển đời bát ngát luôn vô tận
Đừng nghĩ rằng ai mới thực tài !

Xã hội luôn luôn vẫn cái nền
Con người mọi hướng vẫn đi lên
Đa nguyên đa diện là nhân loại
Đốt nát dễ thành tôn mình ên !

Luật pháp phải luôn của mọi người
Đừng làm công cụ để ép đời
Lấy điều sai trái làm "chân lý"
Đấy hại con người vẫn thế thôi !

Tự do dân chủ mãi nhân văn
Độc đoán độc tài chỉ lèng èng
Không nại lý gì mà độc đoán
Nếu không bản chất rõ cuội nhăng !

NGÀN KHÔI
(09/9/15)

**

[SẮC NGÀN](#) says:

[08/09/2015 at 05:34](#)

CÁCH MẠNG XƯA VÀ NAY

Cách mạng phải từ dân
 Đứng lên nhằm lật đổ
 Xóa tan những bạo quyền
 Để canh tân đất nước

Cách mạng phải tự mình
 Những lực lượng trong nước
 Nếu du nhập từ ngoài
 Đâu phải là cách mạng

Đó cách mạng nhập khẩu
 Từ hai ông Mác Lê
 Ông Mác là người Đức
 Ông Lê là người Nga

Ông Mác thích vô sản
 Ông Lê hưởng ứng theo
 Quyết đập tan tư hữu
 Vô sản tiến lên đều

Khi Nhật lật người Pháp
 Chính quyền được chuyển tay
 Nhưng khi Nhật thua Mỹ
 Bỏ chính quyền chạy dài

Nhật trả quyền Bảo Đại
 Trần Trọng Kim được mời
 Ủy quyền lập chính phủ
 Chính phủ nước ta rồi

Nhưng chính phủ tư sản
 Bác Hồ há chịu sao
 Bác Hồ làm cách mạng
 Trần Trọng Kim lật nhào

Sự đòi đơn giản thế
 Đừng nên nói tầm phào

Khó qua mắt dân được
Biến thành chuyện tào lao

Bác Hồ làm cách mạng
Gần suốt ba mươi năm
Qua hai cuộc chiến lớn
Cuối cùng nắm được dòng

Nhưng Liên Xô sụp đổ
Vô sản đành đi đoong
Thị trường về như cũ
Tư sản lại mới tong

Quả một vòng quay lớn
Khởi lộn lại từ đầu
Vì Tháng Mười tan rã
Tháng Tám phải nối sau

Bây giờ thành hội nhập
Toàn cầu Mỹ dẫn đầu
Khô kiệt ba dòng thác
Cần phải rõ trước sau

Đời khách quan là vậy
Tại sao mãi cơ cầu
Nên tôn trọng sự thật
Vì chân lý bền lâu

Con người phải đúng đắn
Hiểu biết cần bề sâu
Nếu tuyên truyền nông cạn
Thì nào thương dân đâu

TIẾNG NGÀN

(08/9/15)

[Reply](#)

**

DUYỆT BINH VÀ NHÂN QUYỀN

Người ta nghiên cứu không gian
Đưa người lên tận những miền xa xôi
Mình thời trần trụi hồi ời
Duyệt binh cốt để dọa đời lấy le

Ngon lành dưới mái hiên che
Tập đoàn lãnh đạo quyền đề lên dân
Đưa tay vấy vấy láng láng
Duyệt đoàn quân dưới ngược lên rập rình

Nhân dân chỉ thấy làm thịnh
Để nào hó hế sự tình nước non
Cốt sao để được sống còn
Mọi điều ngậm đó còn hơn tỏ bày

Nhân quyền mới thật ghê thay
Nó như cuộn chỉ bọc đầy cái thoi
Quả đời có một không hai
Cái thoi lãnh đạo tôn mình vinh quang

Kìa xem như Tập Cận Bình
Đứng đầu non tỷ rười người Trung Hoa
Bao công gây dựng vẫn là
Vòng quay chuyên chính ta bà là đây

GIÓ NGÀN
(08/9/15)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[08/09/2015 at 05:58](#)

LÃNH ĐẠO THẾ GIỚI
KIỀU MỸ

Mỹ là nước tự do
 Chẳng ép ai sai trái
 Dùng kinh tế lãnh đạo
 Dùng tài chánh để sai

Vì là nước tự do
 Nhân quyền luôn tôn trọng
 Đó là vì nguyên tắc
 Khác đi hẳn đường hòng

Tự do trên nước Mỹ
 Tự do trên toàn cầu
 Ai làm điều ngược lại
 Mỹ chắc đến khỏi mời

Nên bị người bêu rếu
 Sen đầm đã từ lâu
 Kiểu sen đầm quốc tế
 Chống Liên Xô một thời

Bây giờ Liên Xô sụm
 Đông Âu cũng đi đời
 Trung Quốc đã đổi hướng
 Mỹ lại càng lên ngôi

Vậy lãnh đạo thế giới
 Kiểu Mỹ quả không tồi
 Đi đầu nhờ giàu có
 Nhưng hòa đồng mọi nơi

Trước hết là không gian
 Kế sau là kinh tế
 Hoặc dẫn là quân sự
 Mỹ cầm đầu không oan

Mỹ vốn dĩ tài giỏi
 Nhờ tôn trọng con người

*Tự do luôn khuyến khích
Lãnh đạo vậy phải rồi*

DẶM NGÀN

(08/9/15)

[Reply](#)

[THƠ NGÀN](#) says:

[07/09/2015 at 23:53](#)

TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM

*Lương tâm đặc biệt nhất con người
Gỗ đất làm chi có ở đời
Nhân ái con người hơn sự vật
Con người nhân bản có lương tâm*

*Sinh vật ở đời chỉ bản năng
Nhưng người chân chính vốn lương tâm
Lương tâm ý thức yêu người đó
Bức xúc vì đời mới xót thương*

*Tự do đôi lấy giúp bao người
Tranh đấu nhằm xây tốt cuộc đời
Không xắn tay vào sao chịu được
Chính điều cốt lõi bởi lương tâm*

*Hoan hô châu Á hiện bây giờ
Riêng ở Việt Nam có hai người
Trong số hai mươi người chung đó
Là tù chính trị bởi lương tâm*

*Kể đến trước tiên Bùi Minh Hằng
Tiếp theo sau đó Tạ Phong Tần
Minh Hằng tranh đấu như dân dã
Còn Tạ Phong Tần cưu công an*

Hiện giờ nước Mỹ đã vinh danh
 Các đáng nữ nhi giữa đời thường
 Thái độ nhân quyền là xứng đáng
 Sống đời như vậy mới hùng anh

Mong mỗi làm sao sớm trở về
 Minh Hằng cùng với Tạ Phong Tần
 Hai kẻ vì đời mà tù tội
 Sao người như thế lại đành tâm

PHIẾM NGÀN

(08/9/15)

[Reply](#)

**

[TẾU NGÀN](#) says:

[07/09/2015 at 06:56](#)

XÃ HỘI TẬP THỂ

Hoan hô ông Mác ông Lê
 Đưa ra chủ thuyết đê mê thế nào
 Trước tiên tập thể ào ào
 Làm ăn chấm điểm sau là cái loa

Nhiều người không biết xót xa
 Nhưng người nào biết thấy là tự nhiên
 Vì cần tập thể triền miên
 Con đường chính yếu nhằm lên đại đồng

Chiến tranh giờ đâu chẳng còn
 Quyền hành đã nắm phải cần có thêm
 Giữ hoài tập thể không quên
 Đập tan tư hữu tiến lên mọi đường

Dẫu giờ quay lại thị trường
 Đã thành cá thể phải thường thể thôi
 Luôn cần giữ lại cái loa
 Trấn nơi công cộng mọi nhà phải nghe

Bởi vì quần chúng nhân dân
 Ất cần lãnh đạo lẫn cần chỉ huy
 Cái loa cần thiết tức thì
 Để truyền mệnh lệnh bỏ đi được à

TIỂU NGÀN

(07/9/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[06/09/2015 at 21:50](#)

NHÀ BÁO

Tưởng đâu nhà báo là hay
 Hóa ra anh chỉ mặt mày láo lơ
 Anh là công cụ bơ thờ
 Của người điều khiển có ngờ không anh ?

Anh nào dễ sống cho mình
 Tức người nhân bản hoàn toàn tự do
 Thông tin không phải dẫn đo
 Miễn toàn trung thực để lo cho đời ?

Hoan hô cách mạng sáng ngời
 Ai ngờ lại chỉ thụt lùi thế gian
 Cuộc đời thực chất đa nguyên
 Hóa ra lại chỉ chiềng chiềng mình ta !

Nói ra hẳn phải xót xa
 Chuyện này ông Mác ta bà gây nên

Ông hô giải phóng lệnh khênh
Hóa ra ông nhốt mọi miền thế gian !

Ông mơ xây dựng địa đàng
Lâu đài trên cát quả càng thông minh
Công ông thật tợ cái bình
Tội ông như núi quả tình hay chưa !

Bởi vì nói mấy cho vừa
Ông lừa nhân loại vào trong rọ rồi
Ngay như nhà báo không thôi
Nói toàn một sách hỏi thời ra chi !

NGÀN KHOI
(07/9/15)
[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[05/09/2015 at 22:47](#)

LƯỠI KHÔNG XƯƠNG

Con người có lưỡi không xương
Nói hươu nói vượn ai lường được đâu
Như nay bảo Mác không tòi
Còn Liên Xô sụp bởi mình làm sai

Khác gì khoai củ trần ai
Mao sai cũng tại khinh tài Mác xưa
Cũng như Pôn pốt Sê ri
Búa người hàng loạt là do lỗi mình

Đúng là biện luận xập xình
Những anh đốt nát tội tình làm sao
Tựa như tàu chạy hướng đông
Trèo lên để nhắm hướng tây mà về

Trăm năm đã quá nảo nề
 Cả toàn thế giới ê chê làm sao
 Nên toàn kiểu nói tầm phào
 Căn cơ tri thức có nào biết đâu

Mác sai là bởi trong đầu
 Nghĩ điều non dại nên hầu là sai
 Nếu như có chút chân tài
 Đã không dại dột đưa ra thuyết mình

Nên toàn nguy biện linh tinh
 Gạt người để tưởng chỉ mình là hay
 Nhưng mà nghịch lý tràn đầy
 Làm sao khoa học để hay được cả

Bao anh hiểu biết là đà
 Nhìn lên quả thấy nóc nhà là cao
 Còn người ngắm tới trăng sao
 Ngọn cây quả thực ối dào cao chi

Nhưng thôi có nói làm gì
 Phỉnh người thấp kém tội này ghê chưa
 Ngây thơ Mác quả không thừa
 Dẫu ngây thơ cụ cũng thừa thơ ngây

Nên đừng nói tốt nói hay
 Chỉ vì quyền lợi hàng ngày vậy thôi
 Để gì nhân ái trên đời
 Để nào lý tưởng bao người nhận vơ

SÓNG NGÀN
 (06/9/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

05/09/2015 at 20:25

TỰ CỨU

*Việc mình mình phải tự lo
 Tại sao ngóng cổ chờ do bên ngoài
 Mỹ thì cũng chỉ vậy thôi
 Nói rồi làm ngược để trời biết đâu*

*Tự do dân chủ vốn hâu
 Của toàn đất nước chớ đâu ai nào
 Những người đang nắm quyền cao
 Có ngu hay sáng lẽ nào chẳng thông*

*Sáng thì vẫn được dân trông
 Còn ngu dân bảo quả ông độc tài
 Dân tuy im miệng dài dài
 Nhưng thuyền có lật cũng tài ở dân*

*Dầu cho chuyên chế muôn phần
 Tuyên truyền muôn lối cũng không ích gì
 Nếu làm đất nước gian nguy
 Lâu ngày kết quả cần gì nói ra*

*Nên khôn thì lợi nước nhà
 Còn như chỉ đại ta bà thế gian
 Vấn đề đừng có chủ quan
 Tưởng mình làm đúng quả càng tanh banh*

*Nhưng bao nhiêu sự tập thành
 Rồi ra lịch sử sau này sẽ ghi
 Vinh quang đừng tưởng những gì
 Bao nhiêu thần tượng rồi đi vào mồ*

*Vấn đề là ở con người
 Tư duy độc lập mới là vinh quang
 Còn như thấy kiểu làng nhàng
 Cá mè một lứa chỉ oan trên đời*

Nói ra quả thật hồ người
 Tôn vinh cho lắm vẫn đòi ra chi
 Bởi vì ý thức con người
 Nếu không minh bạch cũng đều tà ma

NGÀN PHƯƠNG

(06/9/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRĂNG](#) says:
[05/09/2015 at 20:48](#)

TỘI NGHIỆP CON NGƯỜI

Con người thật tội nghiệp
 Vì bản chất đa đoan
 Oan hay ưng ai biết
 Dễ gì đâu thập toàn

Thấy chết mà không cứu
 Thì còn nghĩa làm sao
 Cứu nuôi ong tay áo
 Ôi còn biết thế nào

Như Đông Âu nhiều nước
 Nào rõ đúng hay tồi
 Đóng cửa ngay biên giới
 Ôi thật sự hồi ôi

Chỉ có Đức và Pháp
 Luôn mở rộng vòng tay
 Mọi điều không kỳ thị
 Đó thật nghĩa cử hay

Bởi cuộc đời là thế
 Khó nói điều công bằng
 Khó kiêu đời ảo tưởng
 Như thuyết Mác lăng nhăng

TRĂNG NGÀN
 (06/9/15)

[Reply](#)

★★

CÔNG NHÂN NHẠC SĨ VĂN CAO

Công nhân "số một" Văn Cao
 Trời sinh tài phú quả nào hay chưa
 Lại thêm có chút hương thừa
 Lương từ nhà máy lãnh hoài cũng vui

Cuộc đời được vậy mới hay
 Trời cho cái số để ngày vinh quang
 Con tem in bản nhạc tràn
 Quốc ca từ thuở sao vàng tung bay

Nhớ xưa khẩu súng trong tay
 Văn Cao từng đã một ngày xung phong
 Tiến quân ca viết vội vàng
 Nhưng rồi cách mạng lại càng dài lâu

Bao nhiêu ký ức trong đầu
 Bao thời quá độ có hầu nào quên
 Mỗi khi nhạc trời vang rền
 Máu nồng sát khí tiến lên đại đông

Chân trời xa tím màu hồng
 Văn Cao nằm xuống mà lòng vẫn vương
 Nhân Văn Giai Phẩm khôn lường
 Khác Trần Đức Thảo mọi đường đều hay

NGÀN MÂY
(06/9/15)

**

NÓI MẤY CHO VỪA

*Chuyện đời nói mấy cho vừa
Chỉ điều sai đúng ở đời vậy thôi
Làm sai xã hội càng tồi
Chỉ khi làm đúng thì đời mới nên*

*Con người nào khác cái cây
Tự nhiên phát triển rồi thời luôn hay
Chớ như toàn kiểu bon sai
Uốn cành tạo dáng nói ngay tầm xàm*

*Rừng cây nhân loại bạt ngàn
Ngàn đời kết quả thành càng phát huy
Bởi nhờ tiến hóa từ từ
Đều trong trật tự đâu như thác ghềnh*

*Khiến đời hóa kiểu tênh hênh
Lộn thìn lộn nhộng triệt nền ngàn xưa
Để nhằm xào xáo bừa bừa
Hô là cách mạng rồi thừa ngu ngơ*

*Ôi chao anh Mác quả khờ
Phá rừng trồng lại tơ mơ thể nào
Khiến đời thành đám bù cào
Rào rào hỗn loạn lật nhào lối xưa*

*Giờ thì nói mấy cho vừa
Bao nhiêu ngẫu tượng phứa phứa mọc lên
Làm đời bao nổi lênh kênh
Khác nào lâm tặc đi lên phá rừng*

Bao người nước mắt rưng rưng

Đành nhìn nào biết lấy gì cản ngăn
 Thôi thì thời buổi cuối những
 Đất bằng sấm dậy dễ hằng khác sao

Nhưng xong một trận mưa ào
 Rồi trời lại sáng lẽ nào mà không
 Ráng chờ ở đó mà trông
 Dễ gì đời mãi trong vòng nhiều nhưng

NGÀN SAO
 (06/9/15)

★★

[NON NGÀN](#), on [05.09.2015 at 18:18](#)
 said:

NGÔI ĐÈN Ở PHÍA CHÂN TRỜI

Ngôi đèn ở phía chân trời
 Lung linh huyền ảo của người phương xa
 Ngôi đèn ở chốn người ta
 Bây giờ thêm nữa hóa ra ở mình

Đời người phải mãi linh tinh
 Ban ngày đốt đuốt soi đèn mới hay
 Khiến bao nghệ sĩ thời nay
 Bao nhiêu nhạc sĩ phải mơ về đèn

Chân trời quả lại mông mênh
 Hễ mà tới đó thì đèn lùi xa
 Khác gì như cõi tà ma
 Mà chàng Khắc Phục nói ra ghen ngào

Bắc thang lên hỏi trời cao
 Tựa vào tê giác lẽ nào không nên
 Quả con tê giác lành kèn
 Lẽ đời cũng vậy mới nên kiểu này

*Chữ thiền nghĩ lại cũng hay
 Nhập thiền quên hết mọi màu thế gian
 Người đời vốn dĩ đa đoan
 Càng xây bao tượng đèn càng lụi ra*

BÁT NGÀN

(05/9/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[05.09.2015 lúc 5:50 Chiều](#)

SỰ ĐỜI

*Sự đời cũng thế mà thôi
 Cái vòng ngũ uẩn có thời khác chi
 Xin bao năm nữa làm gì
 Ông Trời khi gọi dễ chi mà lờ*

*Bây giờ cặp mắt cha hiền
 Khác xa hơn lúc vẫn còn trong bụng
 Lóe lên ánh lửa hào hùng
 Bao người ở Huế máu thân tàn đời*

*Nay thì lịch sử qua rồi
 Hòa bình trở lại nào ai không hiền
 Sông đời vẫn chảy triền miên
 Để còn mơ chuyện thần tiên một thời*

*Lập trường cũng biến đổi rồi
 Về nương lại Phật để đời phơi pha
 Bao nhiêu si hận trong ta
 Bây giờ rõ được ta bà là sao*

Dù sao cũng chẳng làm sao
 Mong cho Hoàng Phủ Ngọc Tường thọ thêm
 Có trong tâm tưởng êm đềm
 Vất đi ký ức một thời liệt oanh

SUỐI NGÀN

(05/9/15)

[Trả lời](#)

★★

[MUA NGÀN](#) says:

[05/09/2015 at 04:12](#)

CHUYỆN ĐÙA

Đọc qua như thế chuyện đùa
 Đỗ Hùng viết thế thì đời ai ưng
 Giọng văn toàn chỉ lờng khùng
 Lại toàn dấu sắc rưng rưng vậy mà

Đúng là một kiểu chơi cha
 Nghĩ mình có thớ quả là hay chi
 Sống đời cần phải biết nghi
 Tự do khép kín chớ đi ngoài vòng

Dễ nào ăn nói thẳng bong
 Nghĩ sao nói vậy hỏi hòng còn đâu
 Công danh địa vị trên đời
 Đùng đem mà giỡn ông trời trên cao

Bởi trời muốn bắt thế nào
 Phải in như thế mới hầu vinh quang
 Chớ mà phóng túng tàng tàng
 Rõ là phạm giới mơ màng vậy sao

GIÓ NGÀN

(05/9/15)

Reply

**

NON NGÀN nói:
05.09.2015 lúc 5:08 Chiều

"LẬP TRƯỜNG"

Bao năm anh dựng "Lập Trường"
 Một tờ báo ấy nỡn nường còn chi
 Anh làm thiên hạ mê ly
 Công anh ở Huế ai thì hiểu sai

Lập trường anh hát dài dài
 Bây giờ sao lại chối bay lập trường
 Cờ vàng Phật giáo anh nương
 Nhưng cờ hồng đó lên đường là anh

Vào khu anh những đấu tranh
 Ra khu anh vẫn hùng anh ngày nào
 Mậu Thân chiến trận ào ào
 Anh khoe công lớn bây giờ chối chi

Thanh minh anh chẳng biết gì
 Tại người đổ vấy cho anh tội nào
 Dễ gì nói bướng được sao
 Huế xưa còn đó người xưa còn kìa

Trăng tàn sao nhạt đêm khuya
 Việc làm nào chẳng có Trời biết sao
 Tám mươi nay tuổi hạc cao
 Sao anh còn mãi ghen ngào hờ anh

Giết người tập thể đã thành
 Tội anh không có cũng anh dự phần
 Anh nêu cao bầy "lập trường"
 Bao năm như thế dễ thường vô can

Bây giờ anh bảo hàm oan
 Trẻ con anh dụ thêm càng ngán ngơ
 Đã nghe anh khiến thần thờ
 Bây giờ anh chối có ngờ được sao

Ngọc Tường Hoàng Phủ ôi chao
 Anh hùng quả thật ai nào hơn anh
 Gió lên anh giật phành phành
 Bây giờ gió xuống anh đành chối bay

Đời như anh quả dạn dày
 "Lập trường" một thuở bây giờ còn đâu
 Biết đời một cuộc bể dâu
 Anh đi gieo rắc giờ hầu ai thương

SAO NGÀN
 (05/9/15)
[Trả lời](#)

★★

[BIỂN NGÀN](#) says:
[04/09/2015 at 20:07](#)

NHÂN ÁI

Người đâu cũng vẫn con người
 Cũng là nhân loại trong đời khác đâu
 Hoan hô nước Đức đi đầu
 Hiện giờ để cứu bao người bơ vơ

Lạc loài giữa biển chiến tranh
 Nêu tình bác ái mới thành nhân văn
 Mặc cho ai nói lằng nhằng
 Kulturkampf hẳn phải đây nhìn vào

Đúng là quá khứ lật nhào
 Ở đây rửa được tội nào Hitler
 Cả anh Karl Marx ba hoa
 Khiến cho nhân loại mưa sa trên đầu

Nên chi nhân ái con người
 Phải điều thực chất trên đời mới hay
 Chớ còn giả dối hàng ngày
 Mời voi bát xáo có thời hay chi

NGÀN KHOI

(05/9/15)

[Reply](#)

**

TIẾN HÓA XÃ HỘI

Xã hội tiến tự nhiên
 Vốn quy luật tất yếu
 Như con voi trong rừng
 Đâu cần gì nài cỡi

Thằng nài cỡi con voi
 Bảo nhờ ta nó tiến
 Dẫn bảo đi thật lùi
 Để nào voi hó hé

Nên dân chủ tự do
 Mới điều người cần đến
 Còn nếu chỉ cần sống
 Nào khác gì con heo

Con người sống tự do
 Mới làm nên văn hóa
 Còn mãi trong khuôn khổ
 Thì có gì nhân văn

Bởi loài người tự do
 Lấy đa nguyên làm chính
 Nhót hoài trong hủ Mác
 Đâu khác cá trong lu

Sự đời đơn giản thế
 Biết gì đâu dân ngu
 Bởi ngu toàn đi xuống
 Còn trí thức đi lên

Nước nhà muốn tiến tới
 Phải cần bao người tài
 Chớ mà toàn điếu đóm
 Quả không có ngày mai

BẠT NGÀN
 (05/9/15)

★★

ÔI THÔI

Ôi thôi các cháu trên đời
 Cứ ham cãi bướng có thời hay chi
 Hãy mà căng óc ra đi
 Chớ hoài căng mắt lấy gì là ngon

Kẻ khen ông Diệm ông Nhu
 Kẻ khen ông Duẩn ông Chinh ông Hồ
 Cũng đều toàn chuyện tầm phào
 Sao không nghĩ đến cơ đồ nước non

Nước non luôn mãi vẫn còn
 Tương lai quá khứ lại còn hiện nay
 Cân phân mãi để thấy đời
 Con người là chính chờ thời ai vô

Con người độc lập tự do

*Con người chính trực mới mong đổi đời
Chớ còn toàn kiêu thòai lòi
Cá không ra cá thì hoài ra chi*

*Cho nên thông tuệ ngu si
Miễn mình có trí thì đời mới nên
Còn như chỉ kiêu tênh hênh
Óc toàn bã đậu thì nên nổi gì*

*Thế nên độc lập tự do
Tự duy tự chủ mới nên con người
Chớ còn khuôn đúc ở đời
Cũng đều hình nộm khác nào chó rơm*

BẬT NGÀN
(05/9/15)

★★

TÂM NHÌN

*Tâm nhìn nó đã vậy rồi
Bây giờ phải chịu có ngòi mà than
Có than cũng đã muộn màng
Để người giờ đập giải oan cho mình*

*Đàn anh đâu có vô tình
Tại mình không biết nên mình ngó lơ
Mê không giờ chỉ lơ đờ
Còn bao nhiêu nước để mình hưởng đây*

*Đồng khô cỏ cháy hẩn ngày
Còn giờ nhiễm mặn nói ngay còn dài
Rồi thì khoai củ trần ai
Mình không thấy trước hỏi ai thương mình*

*Thôi đành hữu nghị xập xình
Người càng xây đập thì mình quay lơ*

Vô nhân kiêu ắt ai ngờ
 Nhân tình thế thái chẳng chờ tới mai

Nói ra rõ quả ức dài
 Nhưng mà dấu nói cũng tài chi mô
 Tâm nhìn cỡ ắt quả cao
 Mất bỏ lại chẳng lấy chi làm chuông

DẶM NGÀN
 (05/9/15)

★★

CÙ HUY HÀ VŨ

Bây giờ quả tiến bộ rồi
 Khác hồi Hà Vũ còn ngại trong tù
 Thời gian trôi thật vù vù
 Cũng nhờ ở Mỹ ù ù đi lên

Trong tù ai thuở nào quên
 Họa hình tướng Giáp từng phen giải sầu
 Mác Lê thuộc bấy lâu lâu
 Nhưng giờ suy nghĩ đã hầu khác xưa

Mới hay đời cũng chẳng thừa
 Ra ngoài gió mát lại càng ngưu ngoa
 Biết người rồi cũng biết ta
 Những lời tiến bộ thật là đáng ghi

Nhưng mà chút ít sá gì
 Bước đường phát triển cứ hoài còn kia
 Dù hoa đã mọc lia chia
 Chờ chừng trái mọng mới càng hay thêm

MÂY NGÀN
 (05/9/15)

★★

NON NGÀN nói:
04.09.2015 lúc 5:17 Chiều

NÓI VỀ BÀI PHÁT BIỂU CỦA THƯỢNG TƯỚNG LƯU Á CHÂU

*Anh này phát biểu cũng hay
 Chê người Trung Quốc kiểu này mới nên
 Nhưng dù phát biểu lênh khênh
 Cuối cùng ngã mũ vẫn thờ họ Mao*

*Hỏi anh có biết thế nào
 Nếu mà Mao tốt tại sao bây hầy
 Phải chờ tới Đặng Tiểu Bình
 Bốn điều hiện đại mới thành đi lên ?*

*Nên chi đầu giấu lời đuôi
 Hỏi anh gốc gác từ người đâu ra
 Dĩ nhiên cũng kiểu cháu cha
 Mới đưa qua Mỹ là cả mười năm*

*Bây giờ đã thắm phương Tây
 Cái hay của nó để anh giật mình
 Cái hay đó nói thật tình
 Con người trong sáng mới thành ngon hơn*

*Khác hơn toàn kiểu thồn bơn
 Cá mè một lứa thì hơn ai nào
 Toàn dân chỉ biết tụng Mao
 Tụng Lê tụng Mác chó nào khác chi*

*Khiến dân thành phận cu li
 Dễ gì độc lập dễ gì tự do
 Chẳng qua trên dưới làm trò
 Chỉ toàn đóng kịch hay ho lẽ nào*

Nhưng anh quả mới tào lao
 Chê từ nguồn cội dân mình hay chi
 Đúng là lóa mắt thành si
 Anh chê Khổng Mạnh kể gì Lão Trang

Anh tôn chí thượng Hegel
 Bởi vì tưởng Mác từ ông này thành
 Ngặt vì Mác chỉ ma lạnh
 Ồm ờ biện chứng dựng hình vậy thôi

Tự chê mình quả không tồi
 Nhưng tôn người quá cũng thời hay chi
 Anh ngây thơ lắm còn gì
 Ông Lê ông Mác hỏi thì phương nao ?

Nên thôi đừng có tầm phào
 Trên đời chính yếu loài người tự do
 Còn mà chuyên chính bày trò
 Con người vật hóa hỏi hay nổi gì ?

Nên Mao cũng chẳng tốt chi
 Một là lợi dụng hai thì u mê
 Làm bao tệ hại ê chề
 Vin vào mác xít anh thề nói đi ?

Ở đời bao chuyện thị phi
 Anh đưa một nửa có chi ngon lành
 Bao giờ tắt hết ngọn ngành
 Quả là khi ấy mới đều trắng trong

Chớ như vẫn kiểu đa đoan
 Tổ bày một nửa rồi hơn ai nào
 Người ta luôn ở tầm cao
 Tự do tự chủ lẽ nào anh ngu ?

Nên chi chỉ kiểu lù đù
 Độc tài giữ mãi thì ngu vẫn hoàn

*Vậy thì sự thật đa đoan
Cứ đưa một nửa vẫn hoàn ngu ngơ*

PHƯƠNG NGÀN

(04/9/15)

[Trả lời](#)

LỊCH SỬ RỒI QUA

*Cuối cùng lịch sử rồi qua
Cái gì đọng lại ở ta bây giờ
Tất nhiên độc lập tuyệt vời
Tại sao lơ lảo bao người hôm nay ?*

*Thôi thì quá khứ vui đây
Mọi điều lịch sử sau này hắc ghi
Những gì đúng đắn thị phi
Những gì ngay thẳng những gì bóp cong !*

*Nói ra chỉ mãi lòng vòng
Thời gian chưa chín nào đang được gì
Lâm li cứ để lâm li
Qua rồi thấy hết liệu gì giấu sao !*

*Chẳng qua như đợt mưa rào
Cỏ cây sống wót lẽ nào lại không
Chừng nào có lại trời trong
Mặt trời lại sáng vẫn hằng vậy thôi !*

NGÀN KHÔI

(04/9/15)

CUỐI CÙNG

Cuối cùng Đại tướng cũng đi
 Sống trên trăm tuổi tiếc gì nữa sao
 Về cùng ông Mác ông Lê
 Về theo "giai cấp" thỏa thuê một đời

Đọc qua văn điệu Đàm Xòe
 Ngâm ngùi người lính của ngài năm xưa
 Công thành hấn vạn cốt khô
 Nhưng vui biết mấy Bác Hồ muôn năm

Rõ là Đại tướng cà lăm
 Lặp hoài mấy chữ oái ăm không nào
 Nên do Đại tướng tài cao
 Cầm quân vừa dứt cầm vào chị em

Khiến giờ quân chúng còn rên
 Tội thân đại tướng ối mèn đéc ơi
 Lại còn bao kẻ rưng rờ
 Hãi hùng Đại tướng bảo hoàng hơn vua

Công danh phú quý luôn thừa
 Bảo hoàng bảo thủ mấy ai lại bì
 Nay khi Đại tướng ra đi
 Võ nguyên còn đó giáp thì về đâu

MÂY NGÀN
 (04/9/15)

**

ĐÀO CÔNG TIỀN

Ông này chẳng hiểu Bác Hồ
 Nói hưu nói vượn lẽ nào ai nghe
 VẬY mà cũng đã Giáo sư
 Chưa thông sách vở giống như học trò

Ông quên rằng chính Bác Hồ

*Luôn người cộng sản lẽ nào khác đâu
Bỏ qua quẹo lại chỉ rầu
Chuyện ông góp ý để hầu rồi xem*

*Bây giờ khỏi nhắc lại thêm
Vấn U Như Kỷ ông cần nói chi
Khen ông Hiếu Trưởng một thì
Ê mu khi thấy góp chi có thành*

*Thôi về giúp vợ nấu canh
Lặt rau cho khéo mới thành nam nhi
Đua ham Hiến pháp làm gì
Chuyện ông ý kiến nhiều khi tức cười*

*LÁ NGÀN
(04/9/15)*

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[02/09/2015 at 20:59](#)

NỀN GIÁO DỤC Ý THỨC HỆ

*Ông Lê ông Mác sáng ngời
Phải đưa dân tộc tới đời vinh quang
Trẻ con là những hạt vàng
Phải gò cho đẹp mới càng nên danh*

*Thành đồng cách mạng phải thành
Xây cao ngất ngưỡng mới toanh trong đời
Phải là phương tiện khắp nơi
Đặng nhằm "cứu cánh" ở đời mai sau*

*Cần quên ý nghĩa "con người"
Nêu cao "giai cấp" thì rồi mới hay
Tạo nên chuyên chính đêm ngày
Con đường độc đạo buộc đời đi lên*

Tự do dân chủ lên kên
 Phải gom vào cả đưng nên ngại ngùng
 "Đại đồng" mới mục đích chung
 "Nhân văn tư sản" phải lùg tướt đi

Nên thôi có nói làm gì
 Con đường của Mác liệu người hiểu đâu
 Cá nhân không phải hàng đầu
 Mà là "giai cấp" mới hâu trung kiên

Nên non thế kỷ hiện tiền
 Đi lên rông rảnh khắp miền gần xa
 Có sao giờ lại khóc òa
 Chưởi vào giáo dục quả là nông ơ

Con đường giáo dục sáng ngời
 Như đêm tăm tối giữa trời trăng sao
 Dù ai có nói thế nào
 Hướng theo "bắc đẩu" nghen ngào mà chi

PHƯƠNG NGÀN
 (03/9/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[02/09/2015 at 20:24](#)

LỊCH SỬ VÀ KHOA HỌC

Nhân loại như rừng cây
 Cả triệu năm mới có
 Anh Các Mác đại khờ
 Hủy hoại trồng so đũa

Tưởng thế mới là hay
 Là độc tài vô sản
 Mọi người đều giống nhau
 Tựa rừng cây so đũa

Nhưng than ôi so đũa
 Vẫn cây thấp cây cao
 Cây mập lù cây ốm
 Thì tằm tấp dễ nào

Mác quả ngu là vậy
 Diệt qui luật khách quan
 Đưa chủ quan vào thế
 Khiến đời chịu hàm oan

Nhưng khối kẻ lằng loàn
 Hô đỉnh cao trí tuệ
 Quả nói không ngại mồm
 Bời toàn óc bã đậu

Mác đâu biết con người
 Luôn bản năng là chính
 Chỉ dân chủ rạch ròi
 Tự do mới không chế

Còn "độc tài giai cấp"
 Đều chỉ có nhân danh
 Để thiếu số quyền lực
 Tha hồ bá m quyền hành

Ôi cái ngu của Mác
 Ngàn đời nói hết sao
 Nó tạo nên cơ chế
 Để người ăn thịt người

Ăn bằng cách đè đầu
 Khiến tự do không có

*Hay bằng moi tim óc
Biến người thành chó rom*

*Con người không còn người
Mà chỉ toàn hình nộm
Trên dưới đều như nhau
Chỉ vì mình là chính*

*Tự thân thấy ích kỷ
Nhưng mỹ ngữ thì nhiều
Tất cả núp vào đấy
Khiến xã hội tiêu điều*

*Thật tội cho lịch sử
Đã bị bóp méo đi
Chỉ vì Mác mê tín
Tin "biện chứng" Hegel*

*Nhưng đó niềm tin dỏm
Chỉ vì mê tín thôi
Tự nghĩ là "khoa học"
Nhưng sai lầm vạn thời*

*Bởi lịch sử khách quan
Như rừng cây luôn lớn
Phát triển qua từng cây
Bị phia là nhờ nhóm*

*Triệt tự do dân chủ
Triệt mọi cái đa nguyên
Tôn nhất nguyên mê tín
Thật là kiểu tàn điên*

*Quả cái ngu của Mác
Ngàn đời khó xóa đi
Trên trăm năm trôi mất
Tạo người đời ngu si*

NON NGÀN

(03/9/15)

[Reply](#)

**

CỘI NGUỒN

*Mác Lê vốn gốc Châu Âu
Những người Cộng sản mê hầu tái tê
Vatican cũng vậy hề
Tại sao Công giáo không ưa trong đầu ?*

*Chẳng qua vì Mác nói rồi
Nó là "thuốc phiện" trong đời khác chi
Nên lời Thầy dạy quả thì
Như đinh đóng cột có chi mà bàn !*

*Thật là đất nước vinh quang
Trước sau đều thấy theo toàn Người Âu
Nhưng theo tự lập có sao
Còn theo nô lệ mới hầu giống ai*

*Thối đời em út anh hai
Dầu sao nói thẳng chẳng qua con người
Tự ti mặc cảm ở đời
Để mà tiến tới như người hay sao*

*Vậy nên đừng có ồn ào
Ta đây số một khác hơn trên đời
Giống anh lếu láo trỗ trời
Mong mình đêm ngủ thành người Việt Nam !*

PHƯƠNG NGÀN

(03/9/15)

**

THỰC CHẤT CON NGƯỜI

Con người luôn vẫn con người
 Có chi thần thánh trên đời hay sao
 Chỉ khi ý thức lên cao
 Mới làm điều tốt cho bao nhiêu người

Hay khi tâm thức tuyệt vời
 Trở thành thông đạt cõi trời thiêng liêng
 Hòa cùng Thượng đế mọi miền
 Sống ân đây đúng dành riêng khác đời

Những anh duy vật trời ơi
 Coi đời cục đất thô thời nói sao
 Nhưng luôn miệng lưỡi thét gào
 Hầu làm lãnh tụ của nòi bá vơ

Nên thôi quả chẳng mong chờ
 Con người thần thánh làm chi trong đời
 Nhân văn đúng chất con người
 Mới thường chân chính để đời noi theo

HƯƠNG NGÀN
 (03/9/15)

CHÂN LÝ VÀ KHÁCH QUAN

Chân lý là sự thật
 Tức điều gì khách quan
 Nhưng khi bị bóp méo
 Nó đã thành chủ quan

Tất cả do con người
 Bởi cái nhìn thiên cận
 Dù chủ quan tràn hề
 Tưởng khách quan vô kể

Hay nói bằng cách khác
 Quy luật luôn khách quan
 Ngược quy luật đều xấu
 Bởi đã thành chủ quan

Quy luật thuộc tự do
 Quy luật thuộc dân chủ
 Ngược lại hai điều này
 Chỉ là trái quy luật

Như cái cây ra hoa
 Vốn khách quan là vậy
 Khác với lấy cành khô
 Để treo toàn hoa giả

Nên con người thông minh
 Phải noi theo quy luật
 Trái với kẻ ngu đần
 Lấy chủ quan làm trọng

Chủ quan là cảm tính
 Thường dễ bị mắc lừa
 Giống khi bị tạt nước
 Cũng tưởng là cơn mưa

Nhưng con người lý tính
 Hoàn toàn lại khác xưa
 Sống dựa trên lý trí
 Trên hiểu biết mới là

Sự đòi đơn giản vậy
 Tiếc dân ngu biết gì
 Do tuyên truyền thành dốt
 Ấy hội chứng Stockholm

Tựa bờ nhìn bằng rơm
 Được cấy vào ý thức

*Được nhét vào niềm tin
Cứ tưởng mình hảo hán*

*Chỉ khi nào giải phóng
Mới thành lại con người
Con người của ý thức
Của tự chủ và tự do*

NGÀN KHOI
(03/9/15)

★★

[TƠ NGÀN](#) says:
[01/09/2015 at 21:02](#)

KIÊN CƯỜNG

*Bác Hồ từng đã kiên cường
Quyết làm Quốc tế mọi đường mới hay
Trường Sơn dầu đốt một ngày
Cũng cần cương quyết có đâu ngàn ngừ*

*Bao năm kháng chiến trường kỳ
Dứt xong người Pháp Mỹ thì lại sang
Chiến tranh "ý hệ" không oan
Chiến trường đẫm máu lại càng tiến lên*

*Bảy Lăm chiến thắng vang rền
Giữa khi Quốc tế tên hênh rã rời
Tính sao qua được ông Trời
Nên thôi Bác đã ngậm ngùi ra đi*

*Bây giờ nghĩ lại cũng kỳ
Người ta hô Bác xuất dương ngày nào
Chỉ lòng yêu nước là cao
Chớ đâu Quốc tế như "Người" vẫn mong*

PHIẾM NGÀN

(02/9/15)

[Reply](#)

**

LÊN VOI XUỐNG CHÓ

Ở đời xuống chó lên voi
 Nếu không hành xử kiểu như con người
 Bản năng cái ác trong đời
 Mãi hoài vun xới con người còn chi

Nắm quyền phóng túng kể gì
 Giương cao cái ác nhiều khi cũng buồn
 Bởi vì lý thuyết đa đoan
 Đề cao chuyên chính mới càng đáng thương

Quả đời những lúc nhiều nhưong
 Con người thua lặn những phùng không đâu
 Nhân văn còn chừ cầu âu
 Đời chi đáng sá hỏi đâu con người

Toàn đều giương sống trên đời
 Tự do dân chủ quả thời bấy bay
 Con quay đâu mãi hoài quay
 Chỉ khi nhào xuống mới hay chuyện gì

DẠM NGÀN

(02/9/15)

**

LÒNG DÂN

Ba hoa năm tháng nhiều rồi
 Lúc nào cũng mượn ê hề "lòng dân"
 Bây giờ quả thấy rõ ngàn

Lòng dân đơn giản dễ đâu mượn trần
 Pháo hoa dựng sập hàng hoàng
 Tự mình tiếp đón anh Đoàn Văn Vươn
 Công khai chống lại một phường
 Chặn đầu cướp đất mới tường là đây
 Quả nay mới thật những ngày
 Người dân Tiên Lãng tỏ mình là ai

CÂY NGÀN
 (02/9/15)

**

XƯA VÀ NAY

Ngày xưa nước Mỹ là ai
 Bảo toàn "đế quốc" sao nay bình thường
 Lòng người thật quả khôn lường
 Chỉ đồ quay quắt khó thương trong đời
 Trách ai đã tạo con người
 Trở thành lếu láo ở đời là sao
 Làm cho dân nước ghen ngào
 Trở thành bọn ngọng tội này đâu ra
 Ngẫm đời càng thấy xót xa
 Dân ngu kiêu ấy dễ mà đi lên

Ý NGÀN
 (02/9/15)

**

SÁM HỐI

Có sai thì sám hối đi
 Hay chi chối mãi nhiều khi cũng buồn
 Mới hay Hoàng Phủ Ngọc Tường
 Nói hươu nói vượn có lòng được ai

Một lần từng nhận trên đài
 Sao nay lại sợ người khinh ở đời
 Anh hùng ra ngõ eo ôi
 Khi vào tâm tưởng lại tài lu loa

Bao giờ đất nước chúng ta
 Thấy toàn trung thực mới ra con người
 Chớ như toàn kiểu dối đời
 Chỉ càng làm nhục tổ tiên tốt gì

NĂNG NGÀN
 (02/9/15)

★★

TIẾN BỘ

Lâu nay anh tiến bộ rồi
 Đâu hoài theo kiểu như hồi xa xưa
 Con cò trong cánh rào thưa
 Tất nhiên giờ lúc cũng vừa bay lên

Đúng anh là Nguyễn Quang "A"
 Khác anh "Minh Triết" ở trong đời này
 Lên đài toàn mãi nhay nhay
 Ngôn từ ca ngợi tháng ngày thoi đưa

Nên thôi nói mấy cho vừa
 Làm người phát triển khác người cu ki
 Năm mươi năm hỏi còn gì
 Lại sao "Minh Triết" chẳng đi bước nào

Rõ ràng khối óc làm sao
 Khác chi hồi trẻ lúc còn sinh viên
 Nói ra chỉ ngại làm phiền
 Cấp bằng non nước giữa miền hoang vu

Cuba giờ đã chạy ù

Mãi chi thức ngủ canh người ngu ngơ
 Ôi chàng "Minh Triết" ngây thơ
 Hay là cố chấp vật vờ ai tin

NGÀN KHOI
 (02/9/15)

★★

CON NGƯỜI Ở ĐỜI

Con người khi sống ở đời
 Ưu tiên tồn tại dễ thời khác sao
 Nên chi phải có đầu vào
 Đầu vào có được mới thành đầu ra

Cạnh tranh thương mại quả là
 Ngàn đời xã hội tạo ra con người
 Bổng dưng anh Mác nực cười
 Đưa ra học thuyết làm đời đảo điên

Tưởng đâu cộng sản thần tiên
 Phạ ra giai cấp đấu tranh nhác người
 Ôi thôi quả thật tức cười
 Làm theo tiếng kẻng người người đói meo

Trách thay bao kẻ trèo đèo
 Phỉnh phờ nhân loại hiểm nghèo trăm năm
 Vinh quang lếu láo hà rầm
 Bây giờ mới thấy toàn hăm ở đời

Bởi vì bản chất con người
 Nó mềm như bún dễ thời khác sao
 Anh hùng gặt gẫm cào cào
 Dụ phòng con trẻ lẽ nào hay đâu

Khiến đời thành cuộc bể dâu
 Con người tự hại chó hầu ai vô

*Tự do dân chủ lật nhào
Tròng vào chuyên chính ghệt đầu mới ung*

NGÀN PHƯƠNG
(01/9/15)

CHIM VIỆT CÀNH NAM

*Chim Việt cành nam vẫn nhớ hoài
Bội Châu từng thuở cũng không ngoài
Bây giờ mọi sự dầu thay đổi
Người nhắc chuyện xưa hẵn để soi
Kim cổ xưa nay đều thế cả
Đời luôn mọi sự bởi con người
Biết nhiều quả đó tài thông thái
Nhưng biết càng sâu lại đáng noi
Nước biết non xanh tường vẫn vậy
Song dòng lịch sử cứ trôi dài
Chuyện xưa còn lại bao chẳng tá
Ngọn bút thời gian mãi chẳng phai*

NON NGÀN
(01/9/15)

TIẾC RẰNG

*Tiếc rằng thuyết Mác là sai
Nếu như mà đúng thì ai nói gì
Bởi sai đời mới bỏ đi
Liên Xô mới sụp còn gì nữa đâu*

*Đông Âu cũng vậy từ lâu
Còn như Trung Quốc ngõ hầu phạt ngang
Cuba giờ cũng sang ngang*

Việt Nam "đổi mới" thấy toàn vậy thôi

*Có chi bóc mẽ Bác Hồ
 Tại sao không thật lời nào với dân
 Bởi từng đã nói chân dân
 Bác Hồ theo Mác Lênin về trời*

*Than ôi đất nước than ôi
 Toàn không tự trọng trên đời là sao
 Tự do độc lập thế nào
 Nếu không thẳng thắn tội này hỏi ai*

NGÀN KHOI
 (31/8/15)

[SẮC NGÀN](#) says:
[30/08/2015 at 22:43](#)

ỒI CHAO

*Ồi chao anh Mác điên tàn
 Một lần đưa thuyết vật ngang cuộc đời
 Hồ lên chuyên chính khơi khơi
 Bởi vì lỗ miệng vạn thời ngu ngơ*

*Khiến hoài chỉ vậy mà thôi
 Cầm quyền lên được cứ thời nhân danh
 Nhân danh giai cấp đã đành
 Nhân danh đủ thứ mới thành ghê chưa*

*Nên thì có nói mà chơi
 Làm người dễ mấy trong đời trắng trong
 Bản năng quyền chính nằm lòng
 Ngu gì để mắt ở trong bụi trần*

Đúng đời bao chuyện lần khôn
 Mỹ từ giải phóng một lần tồn luôn
 Tạo thành xã hội tầm ruông
 Tự do độc lập biết tìm đâu ra

Trên trời giống chiếc lá đa
 Khiến cho chú cuội xót xa giạt mình
 Cây đa cũng chỉ dựng hình
 Giữa thình không đó sự tình hay chưa

Tự do dân chủ cùi dừa
 Trong tay thao túng của ai nắm quyền
 Danh từ thủ đoạn trước tiên
 Điều này quả Mác tạo phiền nhân gian

Thông minh tưởng cỡ bạt ngàn
 Ai ngờ hăm lăm mới càng ngu ngơ
 Kim cô cái mũ đại khờ
 Một lần chụp xuống quay lơ phận người

TIẾNG NGÀN
 (31/8/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN THÔNG](#) says:
[30/08/2015 at 23:20](#)

NÓN CỐI

Đừng luôn nón cối mà cười
 Nó là "cách mạng" bộ người quên sao
 Giống như câu chuyện bảy lăm
 Sĩ quan học tập về thăm lại nhà

Một anh bắt chợt nhận ra
 Quả là nón cối là đà treo kia

Tức mình tìm cách vượt biên
 Nay thì không lãnh đám con hai giò

Quả đời nhiều chuyện long đong
 Cái hần nón cối mãi còn trong anh
 Lâu rồi dấu đã hòa bình
 Tang tình nón cối vẫn hình ảnh xưa

Việt Nam cộng sản lạ chưa
 Gắn liền nón cối mấy mùa từng qua
 Nó từ "bộ đội cụ Hồ"
 Phải luôn giữ nó lẽ nào khác đi

Đã non thế kỷ rồi thì
 Cứ nguyên cách thế từ hồi xa xưa
 Dù đời chuyển mấy nắng mưa
 Ta hoài nón cối đâu cần giống ai

THÔNG NGÀN
 (31/8/15)
[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[30/08/2015 at 21:49](#)

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời có đến có đi
 Nào ai ở được trên đời muôn năm
 Thôi thì thiên hạ hà rầm
 Mình như hạt nước chảy trong sông dài

Ra đi giải thoát được rồi
 Chỉ hiềm một nỗi tuổi đời còn xanh
 Nói ra đâu hết ngọn ngành
 Trời kêu phải dạ chớ đành nói sao

*Miền là đã sống thanh tao
 Đâu như chỉ đám cào cào hay chi
 Tây phương cực lạc nào bì
 Về nương cửa Phật vậy thì cũng hay*

NGÀN SAO

(31/8/15)

[Reply](#)

★★

[NẮNG NGÀN](#) says:
[30/08/2015 at 21:34](#)

MẶC CẢM

*Ôi thôi mặc cảm làm gì
 Cái điều đích thực mới thì khôn ngoan
 Đừng nên giả dạng đạo vàng
 Mà trong tâm tưởng chỉ toàn màu đen*

*Ở đời đừng kiêu đồ điên
 Mà nên như Phật giữ lòng trống không
 Sân si tà ý tông ngồng
 Tổ ta Phật từ dóm thành vô duyên*

*Chuyện đời đã rõ khắp miền
 Mình sao mặc cảm cố tình chữa ngồng
 Đã từng lỡ đại một lần
 Phải nên sám hối mới đành nguôi ngoa*

*Con đường chính đạo không tà
 Rủi tà bề lại mới ra con người
 Còn hoài gian dối ở đời
 Bao giờ thoát được ra ngoài bến mê*

NGÀN PHƯƠNG

(31/8/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[30/08/2015 at 21:00](#)

VÔ THƯỜNG VÀ QUANG VINH

*Ở đâu cũng nước non này
Ở đâu cũng thế gian này vậy thôi
Ngày xưa Phật đã dạy rồi
Vô thường thì có lấy gì quang vinh*

MÂY NGÀN

(31/8/15)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[30/08/2015 at 21:18](#)

Ý NGHĨA

*Ở đời ý nghĩa mới hay
Chớ còn nói láo thì hay nổi gì
Tuyên truyền gian dối để chi
Cuối cùng rồi cũng có gì chính chuyên*

PHIẾM NGÀN

(31/8/15)

**

[TUYẾT NGÀN](#) says:

[30/08/2015 at 21:13](#)

HƯƠNG VỊ CÀ PHÊ

Cà phê buổi sáng nhâm nhi
 Buổi trưa cũng tốt buổi chiều cũng hay
 Cảm ơn anh bạn đã mời
 Hương thơm hòa quyện coi đời ra chi
 Đời bao nhiêu chuyện thị phi
 Những ai đạt đạo mới thì thanh tao

GIÓ NGÀN
 (31/8/15)

★★

NON NGÀN nói:
Tháng Tám 31, 2015 vào lúc 8:54 sáng

THÔI ĐỪNG

Thôi đừng ngu dốt giữa đời
 Hoặc là lấp liếm hỏi thời ra chi
 Bác Hồ rời nước ra đi
 Có nhiều duyên cớ há vì tự do

Nhưng khi gặp gỡ ở ngoài
 Lênin Bác đọc Luận cương rõ ràng
 Bác liền nhảy cẫng oang oang
 Đây rồi cứu nước con đảng phải theo

Trải bao khó nhọc gian nguy
 Cuối cùng chiến thắng sau ngày bảy lăm
 Liên Xô liền lại đi đoong
 Chiến tranh biên giới tổng tong lạ gì

Trường Sơn Bác bảo đốt đi
 Để làm cách mạng chẳng gì chùn chân

*Gần như mười triệu con người
Hi sinh để cắm lá cờ tung bay*

*Tiếc rằng thời đại hôm nay
Những gì đã khác mộng ngày xa xưa
Toàn cầu hội nhập lạ chưa
Lênin Các Mác đi về nơi mô*

*Thế nên công cán Bác Hồ
Nên giành lịch sử sau này trắng đen
Tại sao lại mãi nhập nhằng
Quốc gia quốc tế lằng xằng thế sao*

*Khác chi giữa trận mưa rào
Bụi tay mà hứng lẽ nào khôn ngoan
Bởi vì nước chảy tràn lan
Sau này lịch sử mới càng cười chê*

MÂY NGÀN
(31/8/15)

NON NGÀN nói:
Tháng Tám 31, 2015 vào lúc 9:24 sáng

BÁC HỒ VÀ MÁC LÊ

*Bác Hồ gắn với Mác Lê
Vẫn luôn sự việc mọi bề khách quan
Tại sao có kẻ trái ngang
Muốn đi cứu vãn một đảng trong hai*

*Mác Lê giờ đã đổ rồi
Chẳng qua vớt vát những ngày còn không
Liên Xô chẳng ở mà trông
Đông Âu cũng vậy đành lòng đi sông*

Nước ta lại mãi buông tuồng
 Ôm hoài kỷ niệm từng mong đổi đời
 Bây giờ thiên hạ tiến mười
 Còn ta tiến một rõ thời tâm vor

Hi sinh độc lập tự do
 Cá nhân triệt hết để cho địa đảng
 Tội này quả Mác không oan
 Một lần nông nổi mới càng oái oăm

Nhân văn như ánh trăng rằm
 Láy mo che hết thì mong được gì
 Đấu tranh giai cấp liền tì
 Thông minh của Mác nhiều khi tức cười

Bây giờ cũng đã sáng rồi
 Trên đời coi Mác như nùi giẻ lau
 Bác Hồ còn lại một màu
 Cũng toàn ảnh tượng do đời lập nên

Vậy cần đặt nước lên trên
 Đặt dân ra trước mới mong nên người
 Chớ còn bao chuyện hỏ người
 Nhân danh đủ thứ hỏi đời ra chi

Nhân quyền đội nón ra đi
 Tự do không có ích gì công dân
 Mãi hô dân chủ triệu lần
 Mà toàn bánh vẽ thì dân ăn gì

Thế nên yêu nước phải thì
 Yêu dân phải lúc mới người khôn ngoan
 Chớ còn mãi giọng oang oang
 Mười voi bát xáo chỉ toàn hời ôi

PHƯƠNG NGÀN

(31/8/15)

[Trả lời](#)

NON NGÀN says:
30/08/2015 at 03:56

CƠ CHẾ

*Nói chung cơ chế mà thôi
 Một lần đã lập đề thời phá bung
 Nó như kiểu một cái thùng
 Chỉ xoay trong ấy cuối cùng về đâu*

*"Mô tô bay" thầy biết rồi
 Chạy nhanh chạy chậm đều ngay trong thùng
 Âm thanh nghe chỉ rùng rùng
 Người xem bu ngó miệng thùng chung quanh*

*Đó là chính trị tinh anh
 Độc tài độc đảng Mác Lê nói rồi
 Phải cần đừng chạy ra ngoài
 Ly tâm luôn lực làm toi mạng mà*

*Vậy nên đừng có xót xa
 Một lần nghe Mác thiệt là còn đâu
 Bác Mao đâu khác bác Hồ
 Dốc tâm xây dựng cơ đồ này đây*

*Mây bay gió thổi tháng ngày
 Cứ quay quay mãi đừng ngay được à
 Đừng ngay thực sự khó a
 Tự do dân chủ có mà về không*

NGÀN KHÔI
 (30/8/15)

[Reply](#)

[NON NGÀN](#) nói:

[30.08.2015 lúc 8:25 Sáng](#)

GIÓ MÂY

Ôi chao trong đám mây bay
 Bên kia anh đấy bên này là em
 Quả thơ Nguyễn Tạo êm đềm
 Cái hình gợi cảm toàn mềm mới ghê
 Thích mây thích gió thỏa thuê
 Chuyện đời mây gió dễ bề nào phai
 Gió mây là chuyện của trời
 Cuộc đời mây gió chuyện người thế gian
 Gợi hình quả thật không oan
 Nhìn vào mà thấy chỉ toàn mây mưa

MÂY NGÀN

(30/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:

[30/08/2015 at 06:11](#)

NÓI ĐI NÓI LẠI

Nói đi nói lại mới hay
 Chớ còn nói kiểu một chiều ra chi
 Ở đời thắng bại thường khi
 Ít theo quy luật mà theo tình cờ

Có nhiều tình huống bất ngờ
 Ngay như định mệnh ai ngờ được đâu
 Bởi đời toàn chuyện biến dâu
 Đâu hoài như cách thuyền trôi xuôi dòng

Có khi lên thác xuống ghềnh
 Chẳng qua lịch sử cũng trong thế này
 Ba lần ta thắng Nguyên Mông
 Tại sao thua Pháp lạnh lùng là sao

Chẳng qua thời buổi lật nhào
 Đạn đồng súng thép ta nào có đâu
 Tây Hồ mới nói một câu
 Duy tân chìa khóa mở đầu nước lên

Nhưng mà vận nước bỗng bênh
 Lại thua Quốc tế mới nên nổi kia
 Bây giờ thân phận trệt chĩa
 Tự kênh thì có hỏi nào bằng ai

Người lên khoa học dài dài
 Còn ta ý hệ lai rai tưng hoai
 Thông minh quả thật thua người
 Chính ta bó buộc lấy mình chứ ai

Nhìn ra đâu thấy một hai
 Nhìn vào tự khoái triệu lần vậy thôi
 Bởi người dân chủ tự do
 Còn ta cố giữ quân bài Mác Lê

Nên thôi nói mấy cũng huề
 Ai người quyết định cho người Việt Nam
 Anh hùng như đá lẫn vàng
 Đá nhiều vô số thì vàng đâu ra

Cứ ra ngoài ngõ chẳng xa
 Gặp toàn đá cuội tưởng đâu anh hùng
 Miền Nam một thuở bập bùng
 Bao anh khuyh tả tưng bừng khắp nơi

Bây giờ họ ở đâu rồi
 Cuộc cờ đã dứt miện thời ngậm tăm

*Hoan hô cơ hội ngàn năm
Dẫn đưa dân tộc tới miền lênh đênh*

HƯƠNG NGÀN

(29/8/15)

[Reply](#)

★★

TRỜI SINH

*Trời sinh nghĩ thật cũng hay
Nam thì ưa sắc nữ thì xinh ngoan
Cho nên dưới biển trên ngàn
Đố ai đếm được chuyện trong ái tình*

*Từ thơ tới họa xinh xinh
Đôi gò bông đảo thật tình ưu tiên
Khỏa thân tranh vẽ triền miên
Còn thơ vẫn thích thiên nhiên một tòa*

*Tiên Điền lãng mạng không ngoa
Nàng Kiều tuyệt sắc nỡn nà giai nhân
Bút thơ vẽ phác là xong
Ngàn đời còn mãi ở trong nhân tình*

*Bà Đoàn Thị Điểm cũng kinh
Bích Câu Kỳ Ngộ quả mình thua ai
Đài trang thơ ấy mới tài
Cũng trong tình ái hòa hài thế gian*

*Trước đây thời buổi sang trang
Có tranh thiếu nữ ba nàng cùng xinh
Che chung mảnh vải thật tình
Của thời bao cấp lộ hình cũng vui*

BẠT NGÀN

(29/8/15)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[28/08/2015 at 23:12](#)

CHÍNH TRỊ VÀ XÃ HỘI DÂN SỰ

*Hiểu sai nguyên lý chính quyền
 Tội này ắt hằn ngàn năm sau bàn
 Bởi vì mục đích con người
 Tại sao chính trị lại thành ưu tiên ?*

*Chẳng qua kiểu nắm chính quyền
 Lợi mình trước hết còn dân kể gì
 Thay vì phục vụ dân thì
 Bắt dân phục vụ lại mình mới ưng !*

*Cho nên khẩu hiệu thành rừng
 Mỹ từ thành núi cũng đều ngoa ngôn
 Nếu mà dân chủ không còn
 Tự do không có hỏi còn ra chi !*

*Thế nên chính trị độc tài
 Sai trong trướng nước ích gì cãi nhau
 Nhân danh vẫn chuyện hàng đầu
 Con người không thánh dễ đâu lại thần !*

*Dầu hô "giai cấp" trăm phần
 Vạn phần cũng chỉ bụng mình mà ra
 Xưa kia Mác chẳng thấy xa
 Đưa điều mê tín làm đời u mê !*

*Con người mãi vẫn nhiều khê
 Tuy ngoài văn hóa trong toàn bản năng
 Thế thì nguyên lý làm răng
 Tự do dân chủ nhập nhằng thế kia !*

Nên cần luật pháp rõ ràng
 Không ai lợi dụng nói quàng nói xiên
 Phải đưa dân chủ mọi miền
 Vào trong luật pháp mới nên công bằng !

Chớ còn thiếu số lǎng nhǎng
 Nhân danh đủ thứ cũng bằng như không
 Dân luôn đứng đó mà trông
 Quyền hành ai nắm mình mong nổi gì

ĐẠI NGÀN

(29/8/15)

[Reply](#)

**

GIÁO DỤC VÀ CHÍNH TRỊ

Cái ngu nào lớn trên đời
 Cho bằng chính trị đưa vô học đường
 Ấy là nhìn góc nhân văn
 Còn nhìn ích kỷ thì hòng nói sao

Họ Mao đã một thuở nào
 Từng hô chính trị trên đầu lưỡi lê
 Làm cho đất nước ê chề
 Bởi vì trí thức khác nào cục phân

Ôi chao lý thuyết phù vân
 Chuyện này truy gốc là ông Mác kìa
 Đưa ra học thuyết cùi dĩa
 Đấu tranh giai cấp từ khuya hồng rồi

Bạo hành vô sản nơi nơi
 Có đâu nghĩ tới con người bản năng
 Thật là sấm dậy đất bằng
 Tư duy vớ vẩn làm bằng hoại đời

Khiến người cuồng tín mê tơi
 Học đường chính trị khơi khơi đưa vào
 Nghĩ là trí tuệ đỉnh cao
 Ai ngờ quả loan cào cào thương thay

Nước non non nước cùi đầy
 Bởi vì đâu có con người tự do
 Tinh thần nhân bản nằm co
 Chỉ còn có thấy tò tò tuân theo

Con người phương tiện thành nghèo
 Toàn thành công cụ sống trèo lên nhau
 Để nào ý thức tự do
 Mà toàn ích kỷ chỉ lo riêng mình

Rập đầu để được quang vinh
 Học đường giáo dục cũng in vấy cà
 Chui vào khuôn khổ khó ra
 Quẩn quanh trong ấy mới là hồng chuyên

Thôi thì có nói cũng phiền
 Nó thành cội rễ mọi miền ăn sâu
 Đã qua non thế kỷ rồi
 Để nào đào được lên rồi đốt đi

Nên than nên vẫn làm gì
 Cắm đầu nhắm mắt liền tì tôn vinh
 Bởi vì chính trị thành tinh
 Nghĩ mình hay nhất chỉ mình cao thôi

Hóa ra cũng bởi người tôi
 Muốn coi chính trị con bò khác đâu
 Con bò vắt sữa mỗi ngày
 Cho mình được sượng mặc đời kệ ai

Nói chung Các Mác thật tài
 Một lần cài chốt mà đời điêu linh
 Đỉnh cao trí tuệ linh đình

Tiếc ngồi vào đó để mình lợi thôi

*Nói hoài đâu hết chuyện đời
Con người thấp kém dễ người khôn ngoan
Khôn riêng tàn phá xóm làng
Khôn chung quả chuyện mơ màng còn lâu*

*Ôi thôi đời quả dài dẫu
Xếp vào hàng một nhưng thời ngắn ngang
Đó ai ra được khỏi hàng
Bởi toàn chính trị phũ phàng chụp lên*

*Tiếc thay đời lại tênh hênh
Một chiều chuyên chính hỏi còn nói sao
Triệt đi khoa học tự do
Mà còn chỉ kiểu con bò thế thôi*

*Ích gì than đứng thở ngồi
Từ lâu nó đã trên đời khác sao
Hề mà chính trị càng tồi
Thì là giáo dục chỉ ngồi khóc oan*

*Bởi đời duy một vinh quang
Tám thân nô dịch mới càng công danh
Để đâu kiểu cách học đường
Hoàn toàn nhân bản của người tự do*

NGÀN PHƯƠNG
(29/8/15)

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời thường chỉ vậy thôi
Lên voi xuống chó nào hay nổi gì
Hiếm ai hiểu rõ chữ Thì
Như ông Không tử trong thời xa xưa*

Chính danh nói mấy cho vừa
 Còn điều cong vạy chỉ thừa xấu xa
 Bẻ cong mọi sự tà ma
 Thẳng ngay quân tử mới là nhân văn

PHƯƠNG NGÀN
 (29/8/15)

★★

NON NGÀN · [14 hours ago](#)

NGÀY XƯA ÔNG MÁC

Ngày xưa ông Mác phán rồi
 Phải lên vô sản thì đời mới hay
 Phải thành chuyên chính đêm ngày
 Phá tan tư sản để thay đổi đời
 Vậy nên Cách mạng tháng mười
 Bảy mươi năm ấy bây giờ là đây
 Liên Xô dầu bắt tay ngay
 Nhưng nay đi mất tháng ngày buông xuôi
 Nghĩa là ông Mác quê rồi
 Nay toàn cầu hóa thị trường lên nhanh
 Tiếc rằng còn có Việt Nam
 Mãi ăn xôi độn nên thành ra chi
 Mà thôi có nói ích gì
 Con quay đã ném dẽ nào đứng yên
 Coi như sự việc nhẩn tiền
 Chờ cho hết trón có phiên gì đâu

BẠT NGÀN
 (29/8/15)

★★

BÔNG HOA

Ôi em xinh đẹp như hoa
 Môi hồng tóc lượn dễ mà ai hơn
 Và thơ em thật nguồn cơn
 Mơ mộng đã chạm dễ còn băng quơ

Đọc thơ em chỉ tình cờ
 Ta làm thơ chẳng đợi chờ gì đâu
 Tên em là Đậu Thị Thương
 Một nhà thơ nữ dễ thương thế nào

Song em nhan sắc hơn thơ
 Ta yêu nhan sắc còn thơ chẳng màng
 Việc đời bao nỗi đa đoan
 Em nên chăm bón thơ càng mới hay

Thương em ta nhắn lời này
 Làm thơ phải thật cho hay mới cừ
 Muốn hay phải cứ từ từ
 Đừng nên vội quá thành hư đường đời

NGÀN THƠ
 (29/8/15)

★★

NON NGÀN nói:

Tháng Tám 29, 2015 vào lúc 12:28 chiều

NHỮNG VẦN THƠ CÒN LẠI

Chiến chinh qua đã lâu rồi
 Giờ đây còn lại không ngoài vần thơ
 Thơ anh bộ đội cụ Hồ
 Thơ anh chiến sĩ Cộng hòa miền Nam
 Một thời khói lửa đạn bom
 Thân găm súng đạn vẫn toàn làm thơ
 Dân ta quả thật không ngờ

Mê thơ mê nhạc mộng mơ trong đời
Chiến tranh vốn chỉ chuyện tôi
Trừ bao nhiêu kẻ mê đời máu xương

PHƯƠNG NGÀN
(29/8/15)

★★

KẾT THÚC THỂ CHIẾN HAI

Hitler là kẻ bóc đồng
Bồi nuôi tham vọng làm thần Âu châu
Sát nhân thành kẻ đứng đầu
Giết người Do thái kẻ bao triệu người

Cũng nhờ nước Mỹ cao bồi
Để nào trước cảnh bất bình mà tha
Xấn tay tham chiến mới là
Hitler tự sát để ra hòa bình

Trong khi châu Á giạt mình
Nhật tràn chiếm hết quả tình ra sao
Cuối cùng cũng Mỹ nhảy vào
Liệng bom nguyên tử Nhật nhào im re

Nên thôi giờ nói mà nghe
Chuyện đời quả thế đừng nhè nói điều
Tướng quân mới thắng Nhật nhiều
Mao quân lại ké nói liều nhờ ta

Việt Nam cũng chẳng khác mà
Nhật thua độc lập kêu ta trả về
Nhưng mà cách mạng nổi lên
Chiến tranh với Pháp trở nên công đầu

Sử xanh xanh mãi một màu
Ngàn năm rồi cũng trước sau rõ ràng

Đời đâu dễ chịu tiếng oan
 Biển đời bao nổi dã tràng vạ thôi

Hơi đâu mà trách người đời
 Được vua thua giặc chuyện đời khác sao
 Nhìn lên mới thấy núi cao
 Còn hoài nhìn xuống chỉ toàn vực sâu

DẶM NGÀN
 (28/8/15)

★★

TẠI SAO ĐẤT NƯỚC CHÚNG TA NGHÈO

Cái nghèo đeo đẳng nước ta
 Bởi vì ta mãi ba hoa chích chòe
 Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào
 Mười lần xây dựng lẽ nào nghèo ư

Hóa ra nhờ Mác Lênin
 Mười năm bao cấp niềm tin khác gì
 Liên Xô sao lại ra đi
 Còn như Trung Quốc chiếm lý Hoàng Sa

Trên trời bao hạt mưa sa
 Sống bằng khẩu hiệu nói ra ngượng ngùng
 Đấu tranh giai cấp điên cuồng
 Triệt nền tư sản lấy lòng bao nhiêu

Đưa vào hợp tác mọi điều
 Làm ăn chấm điểm không nghèo lạ chưa
 Chán thiu đành phải phá rào
 Cùng nhau đổi mới ào ào quả vui

Giống xưa cải cách một thời
 Từng bưng ruột đất dân cày tưởng giao

*Ai ngờ hợp tác cái ào
Nông dân vô sản lại đòi như không*

*Chẳng qua ông Mác nói nông
Lênin hưởng ứng tổng ngồng đáy thôi
Giờ thì dở khóc dở cười
Nhả ra hồi tiếc ngậm hoài vô duyên*

*Lên rừng mà bắt chim quỳên
Để cho thế giới mọi miền ấm no
Nhìn mây lại tưởng con đò
Thời kỳ quá độ lò dò bao năm*

*Giờ thì thiên hạ hà rầm
Tiến lên mình lại âm thầm thụt lui
Nên toàn rắng sức gia công
Lỡ tin ông Mác còn trông nổi gì*

*Người ta khoa học gan lì
Còn mình giai cấp tì tì đấu tranh
Đúng là như chuyện thông manh
Hè nhau gấu ó hỏi thành giàu sao*

TẾU NGÀN
(28/8/15)

AI VỀ

*Ai về nhắn với Bảo Châu
Vào đây mà đọc ý ngầu kiêu ni
Ta thì chẳng muốn nói chi
Để cho thiên hạ nghĩ gì cũng hay
Bảo Châu ơi Bảo Châu này
Ngô hay Thục Ngụy những ngày xa xưa
Bây giờ thế giới có thừa
Mô hình cứ lựa say sưa làm gì*

*Muốn yêu thì hãy yêu đi
Nước non còn đó cần gì tơ mợ*

TẾU NGÀN
(28/8/15)

THÔNG TIN

*Thông tin đây rầy cũng vui
Những ai lên mạng bây giờ sướng ghê
Ngồi nhà mà biết thỏa thuê
Chuyện toàn thế giới mọi bề hay ho
Cám ơn những vị chăm lo
Bỏ công một chút mà đời lợi ngay*

GIÓ NGÀN
(28/8/15)

CHO VÀ NHẬN

*Người xưa vốn đã nói rồi
Phú sinh lễ nghĩa vạn thời đúng bong
Còn nghèo hèn chỉ long nhong
Ngược trông để nhận chớ hòng cho ai*

*Nước ta vẫn nhận dài dài
Đầu tiên nhận Mác Lênin làm thầy
Nhận hoài đã thế kỷ nay
Nghèo hoài thì biết lấy gì cho ai*

*Giờ dân tị nạn khắp nơi
Ai cho ai nhận kẻ người phương xa
Còn ta vẫn cứ tà tà
Một lòng vì Bác thiết tha đủ rồi*

Nhân văn hay kệ người đời
 Riêng ta chủ nghĩa mới thời hân hoan
 Tôi nay chưa thấy giàu sang
 Thì lo thế giới sang đàng làm chi

TẾU NGÀN
 (28/8/15)

★★

VIỆT NAM - TRUNG QUỐC

Nó luôn như một con bò
 Còn ta con én dễ thờ nó sao
 Nên đừng nói kiêu tào lao
 Hở môi răng lạnh quả nào giống ai

Ta luôn bị húc dài dài
 Trên đời đủ cách từ lâu lạ gì
 May mà ta giỏi không thì
 Nát xương với nó lấy gì mà ca

Bao lần lịch sử xót xa
 Bao lần dân tộc cũng là vinh quang
 Đuổi quân xâm lược ngang tàng
 Bảo tồn cương thổ rõ ràng chẳng sai

Đã nhiều bài học không phai
 Chớ lơ dao bén dễ rồi đứt tay
 Đừng coi thường lửa hãn ngày
 Chỉ còn lại chút tro bay tốt gì

Dẫu nay thời đại khác đi
 Không nhìn xa trước quả thì ngu ngơ
 Đừng mà hát hồng ừ ơ
 Núi sông liền dãy đại khờ bao nhiêu

NGÀN KHOI

(28/8/15)

**

VIỆT NAM HỒ CHÍ MINH

Việt Nam đã hết anh hùng
 Nên giờ còn lại chỉ Hồ Chí Minh
 Bởi vì thời Mác Lênin
 Công nông vô sản phải tin rạt rào

Chớ còn xưa lắc ối dào
 Ở thời phong kiến quả nào cơ man
 Chỉ duy Bác mới lên đảng
 Theo chân Lê Mác đọc ngang anh hùng

Năm châu bốn biển vang lừng
 Nhờ Nga Xô Viết dẫn đầu tiến lên
 Tiếc rằng nay đã tênh hênh
 Dầu cho có sụm còn Trung Quốc mà

Kệ thay bạn thiết Cuba
 Nản lòng lui gót vẫn còn Triều Tiên
 Con đường cách mạng vô biên
 Luôn nguồn an ủi đợi ngày phản công

Nên chi Bác vẫn thành đồng
 Tượng đài phải lập để đâu ngại ngừng
 Mặc cho tốn phí không cùng
 Cứ nghe lời Bác kể gì Trường Sơn

PHIẾM NGÀN

(28/8/15)

**

ĐỪNG NÊN

Đừng nên nhạo Bác làm gì
 Cái thời say đắm nó thì vậ thôi
 Thành cha thành mẹ mấy hồi
 Thành là thầy nữa quả là Lenin

Bác trông chỉ thấy búa liềm
 Thấy toàn năm cánh sao vàng tung bay
 Tại giờ thời buổi đổi rồi
 Đã toàn cầu hóa có ngồi mà than

TIỂU NGÀN
 (28/8/15)

★★

ĐEM CHUÔNG ĐI ĐẮM XỨ NGƯỜI

Mang chuông đi đắm xứ người
 Nói chung cũng chỉ việc làm tốt thôi
 Tiếc rằng thơ Tào chưa hay
 Ừ thì cũng được qua ngày thế thôi

Tạo từng bộ đội Cụ Hồ
 Dép râu để lớp đi vào Trường Sơn
 Giờ thì Bắc Mỹ thăm chơi
 Thấy ngay tư bản chẳng thời giống ta

Nên chuông đem đắm tà tà
 Người ta thấy lạ cũng a vào nhìn
 Đám hăng đừng để im lìm
 Phí đi bao lá đốt rừng Trường Sơn

Nên giờ Tào muốn tiến hơn
 Phải nhiều tu luyện đừng nên ỡm ờ
 Trước cần tu luyện ở thơ
 Sau là tu luyện thành người mới đi

NGÀN PHƯƠNG
(28/8/15)

**

THÁI NHÃ VÂN

*Em đứng đó nhìn yếm nâu em mặc
Anh tưởng chừng mây ngủ sắc đổi màu
Dáng em thon lại cao cao
Làn da em trắng ngát ngào hồ em*

*Anh nhìn ảnh mà chưa từng gặp
Nên bao giờ thấy dáng em xinh
Em oi đẹp quá trong hình
Như mây bay giữa trời xanh ô kìa*

*Nhìn phản ngực thật như trái mọng
Anh tưởng chừng hương ngát đâu đây
Mắt em xa lẫn vào mây
Tóc em lựa chảy giống mây đen tuyền*

*Anh tưởng tượng đừng phiền em nhé
Thái Nhã Vân nay đã tuổi nào
Bởi vì Nguyễn Tạo làm thơ
Anh bèn cũng thử ké vào chút thôi*

MÂY NGÀN
(28/8/15)

**

ĐỌC THƠ VIÊN LINH

*Lâu rồi không thấy Viên Linh
Bây giờ đọc lại bình bình vậy sao
Thơ tiền chiến vốn dạt dào
Nhưng giờ xem lại cũng nào thấy hay*

Có hay thường chỉ vài câu
 Ít khi nào thấy được hay toàn bài
 Dầu thơ Huy Cận hòa hài
 Cũng vài bài để trên đời vậy thôi

Có người tuy chỉ lẻ loi
 Một bài thành mốc của thời thi ca
 Nói ra mà thấy xót xa
 Nước ta sao khó ai bằng Tố Như

Tuyệt trần quả thật Nguyễn Du
 Và Đoàn Thị Điểm khác chi bông hồng
 Khiến dù gạn đục khơi trong
 Thi ca tuyệt sắc khó hồng ai hơn

Thời nay thơ giống sóng cồn
 Biển Đông ló nhố hủi còn biết đâu
 Đó ai gom nổi trong đời
 Quả là dân Việt vạn thời mê thơ

Thôi nào ta viết tầm vơ
 Rảo chơi bàn phím ơ hồ vậy thôi
 Nhờ giờ công nghiệp không tòi
 Làm thơ theo kiểu thơ chơi mới cừ

NON NGÀN
 (28/8/15)

[NON NGÀN](#) nói:
[28.08.2015 lúc 11:51 Sáng](#)

THƠ ĐỀ ĐỜI

Anh đi nhiều bốn phương trời
 Làm thơ nghĩ tưởng đề đời hay sao

Để đời thơ chẳng tào lao
Mà luôn cần phải đạt dào con tim

Muốn thơ hay phải đi tìm
Hay về rắng học thi tài Nguyễn Du
Ngàn năm non nước thiên thu
Nước ta mãi mãi Tố Như còn hoài

TRĂNG NGÀN

(28/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[28.08.2015 lúc 1:24 Chiều](#)

NHẠC VÀ THƠ

Nói thơ nói nhạc mà chơi
Chúng như cái tứ con người vậy thôi
Hoa nào chẳng trở từ cây
Còn đem hoa giả gắn vào ích chi

Thơ và nhạc nhiều khi chỉ một
Thơ là lời còn nhạc thanh âm
Khiến thơ có nhạc mới thành
Giống như khi nhạc hay thành nên thơ

Nên cái đẹp dễ chờ để nói
Nào khác chi ngôn ngữ không lời
Vô ngôn vẫn cái tự trời
Nhạc thơ vẫn cách nơi người thế gian

Nên đạo nhạc đạo thơ quả dỏm
Đâu tự nguồn máu huyết mà ra
Chẳng gì khác biệt trong ta
Chỉ khi sáng tạo mới là thành riêng

PHƯƠNG NGÀN

(28/8/15)

Trả lời

★★

NON NGÀN nói:

Tháng Tám 28, 2015 vào lúc 10:59 sáng

VIỆT NAM CẬN ĐẠI

Việt Nam cận đại hai người
 Bội Châu là một Tây Hồ là hai
 Thật là hai kẻ anh tài
 Tấm lòng ái quốc không phai bao giờ
 Thấy dân nước mất bơ vơ
 Can trường trải mật hùng tâm cứu đời
 Thành công dầu chữa đến nơi
 Nhưng xây nên được móng nền bền sâu
 Quả là gương sáng thiên thu
 Vạn đời vì nước lớp sau nhìn vào

ĐẠI NGÀN

(28/8/15)

★★

DẦU AI

Dầu ai nói ngã nói nghiêng
 Nhưng rồi lịch sử cũng liền thấy ra
 Kissenger kẻ cáo già
 Song riêng ông Thiệu dễ mà non cơ

Vậy nhưng lịch sử bất ngờ
 Hồ thì nan địch quân hồ vậy thôi
 Miền Nam đã nát như rươi

Bao anh khuynh tả hè nhau xuống đường

*Thật thì nhớ lại mà thương
Bọn toàn cơ hội tìm đường cứu nguy
Đỏ trong vàng giả ích gì
Xum xum xoe xoe cùng đi một phường*

*Khác chi thế sự mười phương
Miền Nam kẹt cứng ai tường được đâu
Bây giờ mọi việc cũng rồi
Để cho lịch sử hạ hồi xét sau*

NGÀN KHÔI
(28/8/15)

NON NGÀN nói:
Tháng Tám 28, 2015 vào lúc 11:48 sáng

VÔ DUYÊN

*Vô duyên anh Mác trong đời
"Đấu tranh giai cấp" một thời hô lên
Bởi không tiêu hóa Hegel
Bụng sinh "biện chứng" xây nền vu vơ*

*Khiến cho thiên hạ vật vờ
Tưởng đâu chân lý bàn thờ xây nên
Hóa ra rồi chỉ tênh hênh
Vòng quay diễn lại triệt nền ngoa ngôn*

*Bây giờ chứng tích hãy còn
Ngàn năm lịch sử đó còn chạy đâu
Bởi vì sai đúng đã lâu
Từ thời phong kiến tại sao lộn về*

Đúng là thật quá u mê
 Chẳng qua đâu thoát bản năng con người
 Tà tâm độc ác ở đời
 Nhân danh đủ thứ một thời vậy thôi

Điều này mà nói khúc nơi
 Đều do ông Mác ngu ngơ dựng thành
 Cá nhân vẫn mãi đấu tranh
 Hô thành "giai cấp" để thành hố to

"Đỉnh cao trí tuệ loài người"
 Những phường nịnh hót chọc đời dễ ôi
 Bới đời vẫn cuộc bể dâu
 Dễ tìm trong đám bèo dâu hoa hồng

GIÓ NGÀN
 (28/8/15)

★★

BÂY GIỜ

Bây giờ nghĩ lại cũng vui
 Chiến tranh một thuở bụi ngùi ghê chưa
 Cuộc đời như nắng như mưa
 Hết bình lại chiến dễ thời đứng yên

Như hai miền của Triều Tiên
 Cù cưa cù cưa có yên bao giờ
 Một bên cách mạng như mơ
 Nghèo xơ nghèo xác bây giờ chưa lên

Trung Hoa cũng thế vang rền
 Quốc quân bỏ chạy lại nên trong đời
 Chờ còn Hồng vệ than ôi
 Một thời tiêu tán bao lời của Mao

Việt Nam như đợt mưa ào
 Ba mươi năm ấy lẽ nào buồn tênh
 Trung Đông nay cũng lênh khênh
 Bao nhiêu máu lửa lênh đênh dân tình

Bảy lăm rồi cũng hòa bình
 Ai ngờ bao cấp quặn mình mười năm
 Đứng đời toàn những oái oăm
 Nói đường làm ngõ đừng mong mà cười

Chẳng qua cũng chỉ con người
 Vào quân thành lính có gì hùng anh
 Bàn cờ cũng chỉ loanh quanh
 Bàn tay ai đó giục mình mà thôi

Những anh ngu dốt trên đời
 Mới thần thánh hóa người đời không ngoa
 Biết gì cái kiếp người ta
 Chứa gì trong bụng xót xa muôn phần

Nên thôi đã có hòa bình
 Quên đi dĩ vãng mới mình khôn ngoan
 Chớ còn cứ mãi oang oang
 Xưng mình thần thánh quả càng ngu ngơ

PHƯƠNG NGÀN
 (28/8/15)

**

NÓI ĐI NÓI LẠI

Nói đi nói lại vậy thôi
 Có gì đã rõ trên đời này đâu
 Chỉ khi lịch sử ngã màu

Sang trang mới thấy việc hầu là sao

*Nên chi mọi việc tầm phào
Nói đi nói lại có nào khác nhau
Quyền uy khi đã trên cao
Cũng toàn sự thật cào cào khác chi*

*Thuyền đi thì sóng cũng đi
Nhưng gì còn lại mới thì trong veo
Chỉ ai từng đã trèo đèo
Xuống đèo mới biết hiểm nghèo là sao*

*Chớ còn ở mãi trên cao
Tưởng đời nào khác cái ao trong vườn
Nên đời vẫn chỉ đáng thương
Đùa nhau như lá ngoài đường khác chi*

NẮNG NGÀN
(28/8/15)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[26/08/2015 at 21:43](#)

MỘT THỜI CUỒNG TÍN

*Ôi thôi cuồng tín một thời
Anh vì cách mạng hay vì điều chi
Anh xưng đạo pháp tì tì
Có chi anh nở ra tay giết người*

*Bây giờ lịch sử qua rồi
Dầu anh trần trối giấu đầu lòi đuôi
Oan khiên hồn ấy ngậm ngùi
Bị chôn tập thể dễ rời xa anh*

Một thời hăng hái đấu tranh
 Bên ngoài đạo pháp bên trong đồ ngẫu
 Lười lê anh giấu trong đầu
 Ở ngoài văn nghệ vạ màu dụ ai

"Lập Trường" tờ báo lên đài
 Ngọc Tường Hoàng Phủ nào ai không tường
 Kinh thành Huế quả nhiều nhưng
 Anh hô hào tợn phố phường hăng say

Xuống đường hương án liệt bày
 Án Quang rạng rỡ nhờ thầy Trí Quang
 Bên ngoài Phật giáo cờ vàng
 Bên trong cờ đỏ quả toàn phe anh

Rồi ra mọi việc cũng thành
 Hương thừa một chút vẫn đành vinh quang
 Rồi ngày lịch sử sang ngang
 Đố anh giấu được cả ngàn năm sau

Thương anh bại liệt giờ đây
 Ai gây nên nỗi chuyện này hờ anh
 Phật xưa đã dạy rành rành
 Gieo nhân gặt quả anh thành ra chi

NGÀN KHOI
 (27/8/15)

[Reply](#)

**

HỌC THUYẾT ĐẤU TRANH GIAI CẤP CỦA CÁC MÁC

Ôi thôi ông Mác khi xưa
 Đưa ra học thuyết bông thùa mà kinh
 Đọc vào ai nấy lạnh mình
 Chỉ trừ những kẻ kinh thiên động trời

Đã non thế kỷ qua rồi
 Những điều Mác nói đều thời khác xa
 Bởi vì hễ kiếp người ta
 Dễ mà ai nấy đều là vô tư

Khi mình nghèo khó chưa dư
 Tinh thần cách mạng vẫn cừ như điên
 Tới khi quyền lực khắp miền
 Càng ôm khư lấy giữ riêng cho mình

Thật là lý thuyết linh tinh
 Nói hươu nói vượn quả tình đúng đâu
 Nhân văn đơn giản trong đời
 Lại hô tranh đấu kiểu người man di

Một trăm triệu phải chết đi
 Trên toàn thế giới mới có gì ghê hơn
 Riêng Khmer đỏ đỏ lòm
 Giết người bằng búa dựng nền Ang ca

Nghĩ đi nghĩ lại xót xa
 Phi nhân phi nghĩa khiến ra lỗi này
 Kiểu làm khoa học bày hầy
 Cho mình số một thật thầy cũng kinh

NGÀN SAO
 (27/8/15)

**

[NON NGÀN](#) nói:
[27.08.2015 lúc 10:45 Sáng](#)

THÂM CUNG BÍ SỬ

Thâm cung bí sử đời luôn có
 Nói trạo ngày xưa phỏng ích gì

*Chuyện cũ giờ đây càng xa lắc
Đời này thử dám viết chơi đi*

*Ngày xưa vua chúa đã qua rồi
Cung nữ ngàn cô cũng thế thôi
Có khác gì đâu thời hiện đại
Cái dâm xưa ấy cũng không tòi*

*Vua quan cố cựu đời xưa ấy
Chán mửa mà chơi chẳng giấu ai
Chỉ có ở thời tranh đấu mới
Cả bao nhiêu chuyện giấu dài dài*

*Nhưng rồi lịch sử đều qua hết
Thánh thượng bao nhiêu cũng xuống đài
Phé tích thời gian nào để sót
Tượng đài diêm dúa thấy tàn phai*

*Con người thần thánh gì chẳng tá
Sao cấp người đời cứ mãi ngu
Ai chẳng biết tong đều cũng vậy
Nực cười sao lại mãi chổng khu*

*Danh từ dán mãi thành quen nét
Tai vẫn nghe hoài phải thấy hay
Cá mú ở sâu trong nước đục
Còn đâu thấy sáng giữa ban ngày*

*Ôi thôi quả tội kiếp con người
Thấp kém mà lòng vẫn thấy vui
Ngược cổ trông lên trời chín bệ
Thâm cung bí sử dễ nào hay*

THÔNG NGÀN

(27/8/15)

[Trả lời](#)

NON NGÀN nói:

27.08.2015 lúc 11:11 Sáng

THƠ

Thơ cần giản dị mới hay
 Đọc vào liền hiểu nói ngày mới cừ
 Còn thơ như chỉ mịt mù
 Giống như đổ chữ hỏi còn chi mô
 Và thơ cũng giống con đò
 Chở bao nhiêu ý mà đò không xiêu
 Chở như ý ít chữ nhiều
 Vần nghèo tứ dán dễ điều hay đâu
 Thương em tâm sự vườn sâu
 Y như gió thoảng hương cau lạ gì
 Trồng cây hái trái lên đi
 Ráng mà chăm bón hoa thì sẽ ra
 Đường đời đừng nổi sa đà
 Thi ca phải chỗ người ta thám vào
 Trời xanh chim hót tiếng cao
 Chớ nên chỉ kiêu mưa rào nghe em

THƠ NGÀN

(27/8/15)

Trả lời

★★

NON NGÀN nói:

27.08.2015 lúc 11:24 Sáng

THƠ PHẠM NGỌC SAN

Thơ đâu chẳng thấy mô tê
 Chỉ toàn giới thiệu ê hề vậ thôi
 Đều toàn chỉ chữ không ôi
 Làm sao ta viết vài lời góp vô

*Thơ ta đâu có thể nào
Cúng như nói rồn trên đời khác đâu
Vườn thơ thường dạo liên hồi
Chỉ khi mỗi vắng mới thời đi ra*

THƠ NGÀN
(27/8/15)
[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[27.08.2015 lúc 11:53 Sáng](#)

THƠ NGUYỄN BẮC SƠN

*Thơ Bắc Sơn quả ta chưa hề đọc
Chỉ vài bài lác đác ở đây thôi
Nhưng ta cho như vậy cũng đủ rồi
Chỉ chừng ấy cũng là nhà thơ đó*

*Rừng núi bao la trắng hoang đầy cỏ
Vài vản thơ như vậy gọi đủ rồi
Chiến tranh qua Sơn ở lại với đời
Nay đi mất thơ hãy còn luôn ấy*

*Bảy hai tuổi tuy đời không còn thấy
Đi mãi rồi nhưng thơ vẫn y nguyên
Những ý thơ bạt mạng kiêu tàn điên
Đời người lính quỵên thơ sao duyên quá*

*Chưa quen biết nghĩa là người xa lạ
Nhưng nhân đây ta cũng viết vài dòng
Tiến người đi vào vũ trụ cong cong
Cong vô hạn như cuộc đời chẳng thẳng*

Phan Thiết biển khơi tạm thời im ắng
 Sơn đi rồi sóng lại mới lao xao
 Ủ cứ đi dầu có tới nơi nào
 Đâu chinh chiến như loài người đã có

Ta vốn ghét hoan hô và đả đảo
 Đọc thơ Sơn vui thấy được tình người
 Trái tim nồng dù lửa đạn bom rơi
 Tình nhân ái vẫn luôn điều đáng nói

MÂY NGÀN

(27/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[27.08.2015 lúc 1:10 Chiều](#)

ĐỌC THƠ

Đọc thơ người khác cũng vui
 Đọc rồi mới thấy buồn ngủi hay không
 Buồn ngủi vì chẳng như mong
 Còn vui thơ đạt nên không buồn ngủi

Thơ đòi hoặc kiêu trời ui
 Hay như trời nắng hoặc là trời mưa
 Bay cao hay thấp hay vừa
 Khác chi đôi cánh tò vò vậy thôi

Tò vò rung cánh liền hồi
 Bay đi bay lại giữa miền không gian
 Bay đi lấy đất vội vàng
 Bay về xây tổ nhanh càng hẳn vui

Nắng mưa là chuyện của trời
 Để con là chuyện giống loài cánh trong

Mang sâu về tổ bịt xong
Chỉ trông con lớn và mong trưởng thành

Cuộc đời vốn vẫn phù vân
Nên yêu bao kẻ ân cần làm thơ
Miễn sao đừng kiêu tò vò
Mà như chim én bay ngoài biển đông

Tức thơ trong dáng trời trong
Mây xa bằng bạc mới mong thơ cù
Tránh điều chấp vá tâm thường
Hay khô khan quá hỏi người hay sao

Như từng cuộc chiến vừa qua
Thơ như khẩu hiệu nào ra nổi gì
Vì đời mọi việc qua đi
Duy điều nhân bản thường khi mới bền

Con người đừng quá lênh khênh
Thi ca đừng kiêu lênh khênh trong đời
Phải cần chất lọc mới tươi
Chẳng như cát mịn mà là kim cương

MAI NGÀN
(27/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[26.08.2015 lúc 9:58 Sáng](#)

TƯ DUY VÀ TRƯỜNG PHÁI

Bây giờ Thảo đã đi rồi
Vượng cùng đi nốt nghĩ thời cũng vui
Văn chương chứ nghĩa bụi ngủi
Một thời oanh liệt những người năm xưa

Thảo thì có viết Thăng Bờm
 Vượng thì tư tưởng chỉ toàn Mác Lê
 Thật là non nước ê hề
 Một thời chọn rợn cũng về tay không

Tư duy xuôi mái một dòng
 Giống như chiếc lá long đong quay mòng
 Để gì độc lập mà mong
 Để gì trường phái mà hồng nói điều

Nên thôi nói ít hiểu nhiều
 Đúng là trí thức buồn hiu trên đời
 Bò hòn mãi ngậm làm vui
 Xanh xang áo mảo trò cười nhân gian

Cũng ngày lịch sử sang trang
 Khoảng không còn lại huy hoàng gì đâu
 Chỉ luôn tư tưởng nhuộm màu
 Có chi độc lập mà cầu cao xa

Phải trong khuôn khổ mới là
 Ra ngoài khuôn khổ có ma nào còn
 Nhìn lên trí tuệ chon von
 Của toàn nhân loại quả còn tụt xa

Éo ôi ông Mác ta bà
 Phán điều chuyên chính nghĩ ra buồn cười
 Từ ngày cách mạng tháng mười
 Việt Nam hết hẳn con người tầm cao

DẠM NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

CÁ MÈ MỘT LỬA

Cá mè một lứa hay chưa
 Với người Trung Quốc cũng vừa vậy thôi
 Từ ngày chủ tịch họ Mao
 Cầm quyền đó dám đưa nào lơ mơ

Mác Lê phải mãi tôn thờ
 Ngàn năm văn hiến bây giờ là đâu
 Khổng Khâu lật tượng đổ nhào
 Để cho toàn diện có Mao thế vào

Tưởng mình trí tuệ tâm cao
 Ngờ đâu chỉ thấy ghen ngào thế gian
 Cuối cùng đám Tứ nhân bang
 Mũ lừa trí thức diều đảng tái tê

Ba mươi năm quả trò hề
 Mang danh lý luận mọi bề văn chương
 Khác nào như đám hề phường
 Ăn xôi ngậm miệng mà nuông cuộc đời

Tha hồ mà tán vượn hươu
 Cùng nhau hội nghị hỏi lừa được ai
 Nêu bao kết luận đông dài
 Khác chi thêm nước quây hồ nhão ra

Thật là bao nỗi xót xa
 Nhận đầu dân xuống có mà nhân văn
 Văn chương chữ nghĩa lèng èng
 Mười voi bát xáo hỏi bằng được ai

Thật là có một không hai
 Dám còn hơn cả dưới thời Nguyên Mông
 Tưởng đâu cách mạng màu hồng
 Vong thân cả nước hỏi còn đâu chê

Trung Hoa trí tuệ nã nê
 Chỉ còn trí thức cá mè vậy thôi

*Còng lưng rụt cổ ôi chao
Tự hào dân tộc quả hồi này đây*

TRĂNG NGÀN
(26/8/15)

★★

NON NGÀN nói:
26.08.2015 lúc 11:18 Sáng

LỊCH SỬ VÀ TƯỢNG ĐÀI

*Phải cần trí tuệ tâm cao
Nhìn vào lịch sử mặt nào mới thông
Còn như chỉ kiểu nạ dòng
Tô hồng chuốt lục thì mong nổi gì*

*Văn minh người dựng tượng đài
Nhắm vào lịch sử lâu dài đã qua
Tượng đài bao đáng kiêu sa
Nhắm cho thế hệ tương lai tự hào*

*Nước ta như đợt mưa rào
Mưa đâu vuốt đáy lễ nào mà hay
Công nhân lẫn cả dân cày
Trở thành biểu tượng tượng đài mọc lên*

*Còn không thấy chỉ Bác Hồ
Tượng đài vô số chỗ nào trống đầu
Vẫn luôn mô típ trước sau
Nhìn vào phát chán cũng hầu như không*

*Nên chi lịch sử tượng đồng
Phải cần như rượu lâu năm mới cừ
Còn theo kiểu dạng bây chừ
Cứ còn quyền thế coi như tượng thành*

Thật là khác nước văn minh
 Muốn xây dựng tượng cần dân tán đồng
 Hoặc dân tự góp lòng thành
 Cùng nhau dựng tượng uy danh lâu dài

Ở ta hoài kiêu trên sai
 Dưới làm theo lệnh tượng đài mọc lên
 Khiến giờ quả thấy lệnh khênh
 Để người bảo tể tượng nhiều hơn dân

Đúng là hí họa muôn phần
 Tượng từ ngân sách bởi dân đóng vào
 Ngược lên nhìn tượng trên cao
 Dân càng bé lại ỏi dào mà thương

PHƯƠNG NGÀN
 (26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[26.08.2015 lúc 11:58 Sáng](#)

MỸ NỮ KHỎA THÂN

Diễm kiều hơn ngọc hơn hoa
 Trời cho kiêu ấy quả là hay sao
 Đúng là nghệ thuật rạt rào
 Nhìn vào chỉ thấy biết bao hương trần

Cuộc đời tuy thế một lần
 Cái thời xuân sắc vạn phần quý thay
 Xuân qua hạ lại mấy ngày
 Hoa tàn nhị héo rồi ai thương cùng

Ôi thôi càng thấy ngại ngùng
 Của trời ngồng ngồng hồng trần dễ chi

Trái đời sao nỡ ăn đi
 Hương tàn nhụy rữa còn gì nữa sao

Nên đời bao nỗi ước ao
 Để toàn nhìn ngắm thì sao thỏa lòng
 Nhưng mà giấy xéo vừa xong
 Cũng còn chi nữa mơ màng như xưa

HƯƠNG NGÀN
 (26/8/15)
[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[26.08.2015 lúc 12:25 Chiều](#)

CHIẾN TRANH

Đạn bom rồi cũng đi qua
 Có ai đánh mãi sa đà vậy sao
 Chiến tranh chỉ mãi ghen ngào
 Có gì hay để cứ đào nó lên

Cuộc đời đâu chỉ mình ên
 Bởi trang lịch sử làm nền vậy thôi
 Góc nhìn tùy mỗi con người
 Thời gian qua sẽ cuộc đời sáng ra

Giống như bao hạt mưa sa
 Rồi xong vẫn tạnh xuân qua hạ về
 Đêm đi sáng lại đề huề
 Cuộc đời quán trọ đầy người đâu lời

Người đi kẻ đến trong đời
 Há đâu một lối vẽ với mà chi
 Tình người không để lỗi nghi
 Mới đời nhân bản cần chi om sòm

NGÀN PHƯƠNG

(26/8/15)

[Trả lời](#)

**

[NON NGÀN](#) nói:

[26.08.2015 lúc 12:58 Chiều](#)

VỐN TỰ CÓ

*Trời sinh cho vốn đàn hoàng
 Những ai nhan sắc quả càng tươi vui
 Như nàng Marilyn Monro
 Cái thân kiều diễm triệu người đều ưa*

*Xưa chàng Bùi Giáng phương Nam
 Một thời mê mẩn làm thơ "Liên Tôn"
 Nhà thơ được bảo là khủng
 Nhưng nhiều người thấy chuyện trần vậy thôi*

*Quả nhìn tám ảnh không tồi
 Hai gò bông đào hỏi ỏi tuyệt trần
 Lại thêm mặt đẹp vạn phần
 Toàn thân quả thật một tòa thiên nhiên*

*Ngắm thôi chưa thỏa được ghiền
 Nên chàng Bùi Giáng mơ tiên loạn ngẫu
 Trâm toàn tên của Monro
 "Đào nguyên suối nhỏ" ngày nào cũng thơ*

TIẾU NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

**

NON NGÀN nói:
26.08.2015 lúc 6:02 Chiều

TỔNG LUẬN VỀ NHÀ TRIẾT HỌC TRẦN ĐỨC THẢO

*Ôi thôi ông Thảo cũng hay
 Trước sau đều Mác tháng ngày đầu quên
 Cuộc đời dầu đã tên hên
 Cuối cùng vẫn mãi cái mền ấy thôi*

*Đấu tranh giai cấp biết tôi
 Vẫn còn nhìn ở trong vòng nhân gian
 Quả nhà triết học vinh quang
 Vẫn còn chưa thấy con đường Mác đi*

*Hegel đọc để làm gì
 Lại còn đọc Mác liền tì bao năm
 Husserl biện luận hà rằm
 Hồi ơi cũng chỉ tầm tầm khác đâu*

*Khó bung xì quách trong nôi
 Mác hàm từ thuở dậy vung ban đầu
 Eo ôi triết học sao tôi
 Chỉ nhìn hiện tượng bên ngoài thế kia*

*Thật là danh hã lia chia
 Vòng ngoài như thế cao chi cuộc đời
 Nào mong yếu chất được khơi
 Cái nhìn của Thảo vẫn hời thế thôi*

*Việt Nam quả thật than ôi
 Thiên tài hoài vọng Thảo thời như không
 Trước tiên Thảo thích màu hồng
 Sau cùng mới rõ được màu máu thôi*

*Hơn chi thực tế cuộc đời
 Tư duy mãi cạn như hồi xa xưa*

*Đỉnh cao trí tuệ còn thừa
Bây giờ đã chết để nào với đâu*

*Văn Cao cũng bạn từ lâu
Nhân Văn Giai Phẩm những ngày tang thương
Bây giờ đều thấy lên đường
Quê hương để lại vấn vương cho đời*

ĐẠI NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[26.08.2015 lúc 6:29 Chiều](#)

VĂN CHƯƠNG TRẦN THẾ

*Văn chương trần thế tốt hay tồi
Thời buổi qua rồi mới biết thôi
Mũ áo xanh xang càng thấy tệ
Lòng như ruột ốc rõ trời ơi*

*Xề xang qua lại bao năm tháng
Cò cử theo trên thấy chán rồi
Giai Phẩm Nhân Văn đời đã thấy
Chết rồi sống lại quả hay ôi*

PHIẾM NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[26.08.2015 lúc 6:49 Chiều](#)

BIỂN MẶN

*Biển nào chẳng mặn hỡi người ơi
Biển chết càng thêm kiêu mạn tôi
Biển sống biển đời sao nhạt théch
Dầu người bỏ muối cũng than ôi*

*Biển đời sóng cuốn bao nhiêu lớp
Sao chỉ xạt xào có thể thôi
Biển đứng đã thời xôn xao ấy
Người ơi liệu có thấy bồi hồi*

*Văn chương biển mặn ừ hay nhỉ
Hạt muối trên đời chắc đã rơi
Vóc mãi mà luôn sao vẫn nhạt
Thôi thì tưởng tượng mặn đi thôi*

*Vi vu gió thổi mãi trên đời
Sóng đánh rạt rào giữa biển khơi
Thủy thủ con tàu đâu thấy nhỉ
Chỉ nghe thơ thẩn bốn phương trời*

DẶM NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[26.08.2015 lúc 7:03 Chiều](#)

VĂN CHƯƠNG KHOA BẢNG

*Cái học ngày xưa đã hỏng rồi
Bây giờ ta học Mác Lê thôi
Cái thời phong kiến đã xa lắc
Giai cấp đấu tranh đã mấy hồi
Chống Pháp sau cùng ta chống Mỹ*

*Văn chương tập thể rạng trên đời
Chiến thắng hào hùng non thế kỷ
Giờ thì Đế quốc lại qua chơi*

NGÀN TRẮNG

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[26.08.2015 lúc 7:10 Chiều](#)

NGOÀNH LẠI HƯ VÔ

*Hư vô ngoành lại thấy gì
Sao anh nói tướng làm chi vậy cà
Bác Hồ khi phải đi xa
Đã từng nói rõ về nhà Mác Lê
Nghĩa là duy vật đã chê
Tội cho ông Mác ê hề biết chưa
Cuộc đời hết nắng thì mưa
Mưa xong lại nắng đâu là hư vô*

SUỐI NGÀN

(26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

HƯ VÔ

*Nhà thơ rồi cũng ra đi
Cũng về quá khứ cũng về hư vô
Lãng xãng đời mệt thấy mờ
Mờ hôi vã trán cũng chào mà đi*

Nhưng thơ để lại được gì

Đọc thơ phải có thấy chi trong lòng
 Dẫu đời bao nỗi đa đoan
 Quang Huy lần đã nói tràn cũng hay

Vinh quang sự nghiệp đời này
 Chết rồi cũng hết loay hoay được gì
 Tượng đồng bia đá mà chi
 Lòng người không mền cũng thì như không

Hư vô ai có mà trông
 Chỉ mong danh hảo cuộc trần vậy thôi
 Nói chung toàn cũng con người
 Như con nòng nọc đứt đuôi vậy mà

TƠ NGÀN
 (26/8/15)

**

[NON NGÀN](#) nói:
[26.08.2015 lúc 7:42 Chiều](#)

NGÀY ANH VÀO LÍNH

Ngày anh vào lính tự nhiên
 Chiến tranh đang có hai miền Bắc Nam
 Anh thì mũ cối dép râu
 Bởi anh bộ đội cụ Hồ ai chê

Tiếp rồi anh vượt Trường Sơn
 Anh vào giải phóng miền Nam mấy hồi
 Chẳng qua cũng chỉ chuyện đời
 Chiến tranh thì cũng có chừa ai đâu

Bây giờ anh ở tầm cao
 Dương Thu Hương lại xé rào ra đi
 Nên thôi kẻ lẻ làm gì
 Đạn bom bao kẻ ra đi không về

Súng gươm luôn chỉ ê chê
 Nhân văn mới giúp loài người đi lên
 Hòa bình bao cấp từng rên
 Giờ sang đổi mới mới nên con người

Khi xưa vẫn cứ sáng ngời
 Nay thì đổi mới hô càng sáng thêm
 Thật là ý thức mình ên
 Con đường theo Mác rộng thênh vầy mà

Đời luôn bao chuyện sa đà
 Cổ kim cũng thế có là khác đâu
 Chẳng qua xuống chó lên voi
 Con người vẫn chỉ hoài hoài vầy thôi

BẬT NGÀN
 (26/8/15)
[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[26.08.2015 lúc 8:21 Chiều](#)

MẸ TÔI

Mẹ tôi là Mẹ Việt Nam
 Ngàn xưa vẫn vậy tôi càng yêu thương
 Từ ngày thế sự nhiều nhưong
 Mẹ tôi khăn áo lên đường đánh Tây

Chiến khu khổ ải chất đầy
 Mẹ luôn mong được hết ngày chiến chinh
 Lòng đều cứ mãi đình ninh
 Khi Tây về hết thì mình hân hoan

Ai ngờ quân Mỹ lại sang
 Đạn bom bùng lại mới càng thương đau
 Chiến tranh ý hệ thêm rầu
 Cài lên thế giới mẹ hầu biết chi

Mỹ thua Mỹ lại ra đi
 Cả toàn đất nước ỳ ỳ tiến lên
 Dựng xây chủ nghĩa vang rền
 Bổng nhiên đổi mới mình ên lạ kỳ

Bây giờ nhớ lại lâm li
 Khăn rằn mẹ bỏ nay thì quần gin
 Mỹ qua buôn bán kìn kìn
 Toàn cầu hội nhập có tin không nào

Ngày xưa lời của Bác Hồ
 Ngày nay lời của phong trào đi lên
 Tương lai mở rộng thênh thênh
 Một thời ý hệ bập bênh rồi qua

Liên Xô giờ lại thành Nga
 Còn như Trung Quốc hóa ra thành mèo
 Mèo đen mèo trắng cũng mèo
 Chỉ hiềm một nỗi nó khèo nước ta

Tuy lòng mẹ thấy xót xa
 Nhưng đành phải chịu quả là buồn thêm
 Nhìn ra thế giới đi lên
 Mình sao lệt bệt càng thêm ngượng ngùng

Dẫu đời muôn sự của chung
 Hơn nhau một tiếng anh hùng mà thôi
 Nhưng lòng mẹ mãi bồi hồi
 Chỉ luôn tha thiết mẹ người Việt Nam

PHƯƠNG NGÀN
 (26/8/15)

[Trả lời](#)

★★

25.08.2015 lúc 12:00 Chiều

THƠ KHẨU HIỆU

Thơ toàn khẩu hiệu ráp nhau
 Có chi cảm xúc mà hầu nên thơ
 Uống công người đọc đợi chờ
 Cuối cùng chỉ thấy tơ mơ ngậm ngùi

Thà rằng viết kiểu thơ vui
 Hồn nhiên trong sáng mới đời nhân văn
 Kiểu như chính trị lèng èng
 Hướng theo lệnh lạc cũng bằng như không

Kiểu toàn chuốt lục tô hồng
 Như thơ Tố Hữu còn trông nổi gò
 Thơ mà như kiểu cu li
 Thương vay khóc mượn lấy gì thành hay

Nên ai yêu nước non này
 Phải từ tim óc bởi mình mà ra
 Chớ còn như hạt mưa sa
 Trên trời rớt xuống ta bà quý chi

TUYẾT NGÀN

(25/8/15)

Trả lời

★★

NON NGÀN, on 25.08.2015 at 20:12

said:

HỘI NGỘ VĂN CHƯƠNG

Văn chương gập gờ đây rồi
 Tình cò chop được ta bèn làm thơ
 Thơ ta vốn kiểu xẹt lờ
 Đụng đâu làm đó lơ mơ trên đời

Lâu rồi làm kiểu thơ rơi
 Bây giờ có chỗ làm chơi đỡ ghiền
 Thơ ta vốn nói huyền thuyên
 Bây giờ đồng hội đồng thuyền cũng vui

Đúng là trang mạng của trời
 Ở đâu rơi xuống trong đời nước ta
 Ta làm kiểu thử dò la
 Không ngờ đăng hết hóa ra cũng ngẫu

Thôi thì cũng có sao đâu
 Chiếu manh buồn ngủ quả hầu càng vui
 Nếu hay để lại cho đời
 Không hay thì cấp như thời gió bay

Thơ ta thuần kiểu bản bài
 Cách luôn cổ điển rạch ròi khác ai
 Nhưng ra lục bát chơi hoài
 Dẫu là mọi lối đâu ngoài khả năng

Lối thơ tám chữ đăng thần
 Lối thơ năm chữ băng băng ngọt ngào
 Lối thơ song thất cao trào
 Còn thơ bảy chữ dạt dào luôn tươi

Song làm lục bát mới vui
 Nó như đi dạo giữa vườn đầy trăng
 Tổ Như xưa đã ai bằng
 Chỉ toàn lục bát làm nên Truyện Kiều

Ta thì chỉ thứ lêu têu
 Làm thơ tán dóc mọi điều nhân gian

*Người ưa kẻ ghét không oan
Đường thơ vẫn cứ đàng hoàng ta đi*

*Thơ chơi tới bến ngại gì
Bởi thơ đâu phải hại chi cho đời
Ta người vốn sống vô tư
Nên thơ vẫn mãi bấy chừ mới vô*

*Có vô đời mới dạt dào
Vì thơ ta kiêu sóng trào biển khơi
Nghĩa là chỉ viết nhằm chơi
Vậy mà nay đã trên đôi ngàn bài*

*Cũng nhờ cứ viết dài dài
Hễ vào bàn phím khối bài tuôn ra
Dẫu luôn không để sa đà
Bởi thơ riêng đối với ta ham gì*

*Vốn vì ta chuộng tư duy
Thơ ca nào khác thuyền đi theo dòng
Chở đầy tư tưởng thông dong
Biển ngàn tiến bước mới lòng ta vui*

*Nói chơi thiên hạ đừng cười
Thơ ta vẫn tếu trên đời vậy thôi
Như mây bay mãi khắp nơi
Hỏi ai đếm được mây trời hay sao*

NGÀN KHÔI
(25/8/15)
[Trả lời](#)

[NON NGÀN](#) nói:
[27.08.2015 lúc 8:01 Chiều](#)

ĐỒNG DAO NGƯỜI LỚN

Tuổi đời đã hết trẻ con
 Anh thành người lớn hỏi còn hay chi
 Trẻ em trong trắng những gì
 Khi thành người lớn anh đi lọc lừa

Lừa mình trước hết hay chưa
 Vẫn còn chưa đủ đi lừa thế gian
 Giờ đây chỉ sống vội vàng
 Đâu còn thư thái của ngàn ngày qua

Vẫn là như hạt mưa sa
 Hạt vào góc tía hạt sa vũng lầy
 Vậy mà cứ tưởng mình hay
 Tranh đời kết quả nên thay phận mình

Còn như thất thế buồn tình
 Chười đời anh cũng linh tinh vạn phần
 Anh theo bạo lực rần rần
 Bước lên xương máu tinh thần giương cao

Nhưng khi gặp trận mưa rào
 Bao nhiêu áo giấy ào ào mất đi
 Cũng thành những gã ra chi
 Hổ hùm cho lắm nhiều khi cũng buồn

Lúc vui phơi phới tâm hồn
 Nghĩ dù đá sỏi phải làm thành cơm
 Coi trời đâu khác cọng rơm
 Hân hoan tiến tới tưởng nên địa đàn

Song rồi mọi chuyện không oan
 Vòng quay lặp lại thế gian vẫn hề
 Đồng dao giờ chẳng còn chề
 Bởi vì ảo tưởng đã về nơi đâu

Vô tư không sống dài lâu
 Mà đi ham hố mọi điều viễn vông

*Hiếp người tưởng đối non sông
Vỡ ra cũng chỉ toàn công dã tràng*

*Nên thôi đã cố đèo bòng
Vẫn hoài chiếc bách giữa dòng dẫu hơn
Khi nào rõ được nguồn cơn
Tu nhân tích đức để còn nhân văn*

BIÊN NGÀN

(27/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#), on [25.08.2015 at 12:20](#)
said:

TINH TÚY CỦA THƠ

*Cuộc đời chắc lọc mới hay
Còn như đàn trái nói ngay chỉ thừa
Thơ cần như ánh sao thưa
Chớ như mây xám mịt mù hay chi*

*Nên thơ chắc lọc lắm khi
Khác nào tinh chất rõ thì tinh anh
Ngôn từ súc tích đã đành
Lại còn âm hưởng cũng thành nhạc reo*

*Phải sao thơ tỏ không nghèo
Mà luôn lưu loát đi theo một dòng
Khác nào một đóa hoa hồng
Nhìn vào đã thấy cả mùi hương thơm*

*Đấy vài tâm sự nguồn cơn
Gởi tràn cho khách mọi miền yêu thơ
Thơ luôn trong sáng không mờ
Như trăng vàng vạc giữa bầu trời trong*

HƯƠNG NGÀN
(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[25.08.2015 lúc 8:59 Sáng](#)

THƠ NGUYỄN QUANG THIỀU

Ôi thôi thơ Nguyễn Quang Thiều
Lạt hơn nước ốc nói nhiều mà chi
Tưởng thơ mình lăm lăm li
Thật tình thơ chỉ tì tì nói ngông

Hồn rỗng tuếch thơ không phải cách
Toàn ngôn từ lằng nhách sao hay
Thơ này như kiểu cùi đày
Đọc vào chỉ khổ con tai vạy mà

Thôi vài chữ ta bà như thế
Nguyễn Quang Thiều chắc nẩy ghê lên
Bây giờ thơ quả lênh khênh
Mo nang mà hót lấy mền mà khiêng

Dân ta thơ vẫn hay ghiền
Nhưng thơ toàn kiểu huyền thuyên ích gì
Thôi thì nhắn Nguyễn Quang Thiều
Ráng mà mài giũa nhiều khi mới toàn

NGÀN KHÔI
(25/8/15)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

25.08.2015 lúc 3:58 Chiều

TINH HOA TRUYỆN KIỀU

Nước ta có chuyện lạ lùng
 Đã lần xuất hiện thi hào Nguyễn Du
 Khiến đời có bóng Tố Như
 Kể từ ngày ấy thi ca huy hoàng

Bản thân lục bát nhẹ nhàng
 Mà luôn man mác lại càng nên thơ
 Truyện Kiều tự viết trong mơ
 Văn chương trác tuyệt bao giờ mới phai

Nhà thơ đây thật thiên tài
 Trong thơ có nhạc hòa hài cùng nhau
 Nhất là tranh họa trong thơ
 Tạo nguồn thi pháp chưa hề một ai

Cho dù truyện mượn từ ngoài
 Nhưng tài sáng tạo lại toàn Việt Nam
 Tài hoa hòa với non sông
 Ngàn năm vời vợi ánh hồng quả đây

Dân ta vốn thích thơ hoài
 Đỉnh cao đáp lại đây tài chẳng ngoa
 Tiên Điền đúng ánh sao sa
 Làm thơ lục bát mặn mà bao nhiêu

Thi ca đầy vẽ mỹ miều
 Từ ngoài hình thức đến điều nội dung
 Dẫu khen mấy cũng khôn cùng
 Ngàn năm rạng rỡ thi tài Tố Như

Dẫu đời giữa cõi không hư
 Nhưng thơ lục bát Nguyễn Du còn hoài
 Tinh hoa đây của giống nòi
 Điện đàn tiếng Việt quện hòa cùng thơ

NON NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 9:48 Sáng](#)

BẮT TỬ

Dễ gì bắt từ trên đời
Cũng toàn oanh liệt một thời vẫy thôi
Rồi về cát bụi mấy hồi
Chỉ còn lịch sử mây trôi bọt ngàn

Đúng là con tạo đa đoan
Dân ta sao chỉ vội vàng thế kia
Lây đời cùng khóc lia chia
Giống như đám lá lật lìa hay chi

Người đi cứ để người đi
Sao mong níu lại làm gì cho cam
Mác Lê nói gót thiên đàng
Bác cùng Đại tướng một hàng vẫy thôi

Ôi chao tội nghiệp người đời
Kiểu toàn xúc động về với mà chi
Bốn mùa rồi cũng trôi đi
Dẫu bao thần tượng dễ gì bền lâu

Non xanh nước biếc một màu
Chỉ toàn dân tộc mới hầu còn luôn
Chớ còn chính trị chính em
Bốc cao lên mấy bông bênh rồi qua

PHƯƠNG NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 10:11 Sáng](#)

VĂN CHƯƠNG ĐẶT HÀNG

Văn chương theo kiểu đặt hàng
Để ca lãnh tụ thật càng oái oăm
Đều toàn tâm bốc hà rằm
Để nào có chút tấm lòng thanh tao

Dân sao như đám cào cào
Toàn bay loạn xạ ào ào thế thôi
Có ai sống thật lòng mình
Khác chi như đám lục bình nổi trôi

Quả lòng cảm thấy bồi hồi
Thương đời thương nước thương dân kiểu này
Ai làm nên chuyện u mê
Dân hồn rỗng tuếch mọi bề thế kia

Lỗi này đã có từ khuya
Ai mang con sáo đi về từ xa
Sáo toàn hót giống thiết tha
Nhưng luôn vẫn sáo để là người đâu

Than ôi quả thật than ôi
Bên Nga gió tuyết thổi qua lạnh lùng
Đã non thế kỷ phập phồng
Bao giờ có lại gió nồng trời Nam

ÁNH NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 10:30 Sáng](#)

HÀ VŨ VẼ TRANH

Cù Huy Hà Vũ trong tù
Vẽ tranh Đại tướng lù lù ra kia
Sao mà suy nghĩ trật chìa
Trong tù dễ hứng để ngồi vẽ tranh

Vẽ vì khoái Mác Lênin
Ra tòa nói giống như in vậy mà
Tới khi được Mỹ lãnh ra
Vũ bèn một mạch téch sang Hoa Kỳ

Mê ly ôi thật mê ly
Chuyện như hoang tưởng giữa đời vậ thôi
Nhưng giờ vẫn có nhiều người
Tán hươu tán vượn con người ngoài kia

Ừ mà hoảng tử tử khuya
Đỏ tử trong trướng lẽ nào khác sao
Chẳng qua kiến kiện củ khoai
Kiến đâu thắng dựng mới oai vào tù

Bàn dân thiên hạ mịt mù
Mê cha thơ thần con tù cũng hay
Nên chi trong cõi đời này
Bao điều quái lạ vẫn hoài như mơ

SAO NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

NON NGÀN nói:
25.08.2015 lúc 10:45 Sáng

VĨNH HẰNG

Ôi chao toàn chúc vĩnh hằng
 Những người cộng sản một phen là đời
 Như ngài Đại tướng hồi ơi
 Ngài theo chân Bác một thời ra đi

Mình duy vật sao ngại chi
 Không hô cát bụi mà hô vĩnh hằng
 Người đời quả vốn lãng nhãng
 Nói hươu nói vượn cũng bằng như không

Chẳng qua chuốt lục tô hồng
 Dành cho lãnh tụ hằng trông nhiều bề
 Miễn là đừng có ai chê
 Để thành phản động lọt lẽ vạy thôi

Nên chi quả ngán cõi đời
 Người sao thành ngọc ỏi ơi vang lừng
 Bụng dầu nước mắt rưng rưng
 Song bên ngoài mặt cứ toàn bốc thơm

DẠM NGÀN
 (25/8/15)
Trả lời

★★

NON NGÀN nói:
25.08.2015 lúc 11:24 Sáng

GIẢI THƯỞNG LƠ MƠ

Văn chương chữ nghĩa trong đời
 Phải cần giá trị mới thời hay ho
 Chớ còn thích kiểu phường trò
 Trống chiêng inh ỏi chỉ lo người cười

Nên đừng theo kiểu đười ươi
 Tự về một đám để cười cùng nhau
 Trong tay nắm ống tre bầu
 Nghĩ rằng nghệ thuật cũng hầu vậy thôi

Than ôi quả thật than ôi
 Nói cùng ngôn ngữ đứng ngồi cùng nhau
 Khiến đời thành kiểu bể dâu
 Đua nhau một thuở rồi hầu như không

Kiểu thơ gươm thép đạn đồng
 Ngập tràn máu lửa mới mong đạt thành
 Bây giờ thời đã qua nhanh
 Khoái thơ hủ nút càng thành vô duyên

Hay toàn văn nghệ thuyền quyên
 Ái tình ám ố ai ghiền làm chi
 Bày trò giải thưởng làm gì
 Nhà thơ đúng nghĩa mấy khi nhào vào

Thơ văn phải tựa trăng sao
 Từ xa chiếu xuống bầu trời nhân gian
 Chớ như kiểu chỉ làng nhàng
 Đem ki mà hót huy hoàng chi đâu

SÓNG NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 11:04 Sáng](#)

NHÀ THƠ NGUYỄN TRỌNG TẠO

Nguyễn Trọng Tạo người đa tài
Đa đoan cũng lắm cuộc đời vậ thôi
Viết thơ viết nhạc liên hồi
Lại còn hội họa chắc thời chẳng ưa

Bao giải thưởng nói cho vừa
Gồm toàn miền Bắc mà chưa thỏa lòng
Trong tâm chắc vẫn đèo bòng
Muốn làm chi đó ở trong cõi đời

Nhưng mà thơ Tạo lời khơi
Chưa sâu sắc mấy thì đời tới đâu
Nói riêng khuyên Tạo đừng rầu
Nhiều thơ ca ngợi cầu âu hay gì

Nói toàn Đại tướng lâm li
Nhà thơ nón cối bước đi Bác Hồ
Nên đời kiểu mãi lô nhô
Để gì có được cơ đồ thi văn

Ta thì không thích cuội nhăng
Làm thơ chỉ kiểu nói năng trong đời
Chỉ vì vào mạng xem chơi
Nên bèn phán đại vài lời vậ thôi

SÓNG NGÀN
(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:
[25.08.2015 lúc 9:11 Sáng](#)

THƠ VÀ BÓNG ĐÁ

Thơ cần bay bổng không gian
 Chớ như bóng đá làng nhàng quý chi
 Chắc vì tâm lý mê ly
 Khiến nhà thơ bổng tù tù mới kinh

Trong sân bóng đá ình ình
 Ta nghe chỉ muốn giật mình vậy thôi
 Nhưng mà Trọng Tạo hồi ơi
 Chơi thơ bóng đá quả đời cười vang

TẾU NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

ĐẠI TƯỚNG GIÁP

Hồi còn bé ta từng yêu tướng Giáp
 Ấy chẳng qua là bởi bả tuyên truyền
 Nhưng lớn lên đời tràn ngập thông tin
 Mới thấy rõ ông này toàn cộng sản

Nói cộng sản là nói theo lệnh Đảng
 Đâu dễ gì mà tự chủ mình ên
 Như Điện Biên kéo pháo xuống pháo lên
 Đâu có dễ tướng Giáp mà quyết định

Đánh giặc Pháp nhằm để xây chủ nghĩa
 Há chỉ thuần là vì nước vì dân
 Bây giờ thì chủ nghĩa đã xa dần
 Dân mới thấy thế nào là dân tộc

Chuyện lịch sử đâu phải trong một chốc
 Mà hoan hô tung bốc liên hồi
 Cứ hể ra nói trước đám đông thì
 Ôi tướng Giáp luôn Bác Hồ vĩ đại

Nhìn Đại tướng mà thấy lòng tê tái
 Thật quả nhiên nhữn đến tận chi chi
 Hãy còn xa khí tiết Hưng Đạo Vương
 Từng một thuở phá quân Nguyên lừng lẫy

Bệnh cảm xúc tuyên truyền lâu là thế
 Hễ dân quên thì nào dễ biết đâu
 Khóc ầm lên khi Đại tướng lên tàu
 Theo chân Bác trở về cùng cát bụi

TRĂNG NGÀN
 (25/8/15)

★★

THI CA VÀ CUỘC ĐỜI

Cuộc đời trần trụi bao nhiêu
 Thi ca cần phải có nhiều tinh hoa
 Thơ không ngôn ngữ ta bà
 Mà thơ chắc lọc như hoa trên cành

Tâm hồn nghệ thuật tinh anh
 Thơ như nguồn suối trong lành tuôn xa
 Điệu vắn hẵn phải chan hòa
 Đờng nên ngắc ngư mưa sa nửa vời

Thơ ca nhằm viết cho đời
 Nhưng mà cũng viết cho mình mới hay
 Để cho còn mãi tháng ngày
 Đời cần hít thở thơ ca điệu dàng

Nước ta bà Huyện Thanh Quan
 Nguyễn Du cũng thế đều toàn thơ hay
 Hay Đoàn Thị Điểm đời này
 Để mà lớp trẻ thời nay sánh cùng

PHƯƠNG NGÀN
(24/8/15)

**

THI CA VÀ HỘI HỌA

Thơ làm tao nhã mới hay
Riêng về tranh vẽ nói ngay hài hòa
Thơ trung hữu họa mượn mà
Còn tranh đồng điệu mới là nên thơ

Nên chi nghệ thuật con người
Thi ca âm nhạc họa đều như nhau
Phải từ ý thức thâm sâu
Đơm hoa kết trái mới hầu tinh hoa

Nhưng mà giữa cõi người ta
Dẫu cho vạn chuyện chẳng qua chuyện đời
Vậy nên tác phẩm sáng ngời
Hay dù đen tối cũng đời vậy thôi

Bởi chung ý thức con người
Khác nào cọ vẽ giúp đời phát quang
Dù đời mọi việc đa đoan
Khi vào nghệ thuật phải toàn hay ho

Thế sao quá lạ làm gì
Khác người lập dị ích chi cho đời
Trắng vàng một mảnh xa khơi
Biển ngàn im ắng mới thời tinh khôi

NGÀN KHÔI
(24/8/15)

**

NHÀ THƠ YẾN LAN

Từ lâu ông đã đi rồi
 Trở về cát bụi thời tiết chi
 Danh thừa một chút hay gì
 Một mình an nghĩ vậy thì cũng hay

Cứ coi gió thoảng mây bay
 Một đời để lại bài thơ được rồi
 Bến Mi Lăng vẫn còn hoài
 Dù bao thi hữu đã cùng ra đi

Cho dù lúc tuổi xuân thì
 Mộng làm thi sĩ có khi lạ lòng
 Đời mà nước chảy xuôi dòng
 Mộng xưa đơn giản cũng trong hồng trần

Giờ đây nghĩ lại đều xong
 Tài hoa dầu thuở cũng còn chi đâu
 Biển khơi sóng mãi bạc đầu
 Non ngàn cũng cứ mây trôi bọt ngàn

Cuộc đời vẫn lẽ đa đoan
 Một lần đi mãi quả càng xa xăm
 Cần gì quán quit non sông
 Ngàn năm để lại bụi hồng vậy thôi

MÂY NGÀN

(24/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#), on [24.08.2015 at 16:27](#)

said:

VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VÀ CHÍNH TRỊ

Quả là chính trị khật khờ
 Cái gì cũng muốn người thờ mình thôi
 Khiến đời chỉ có thành tội
 Lấy gì vỗ ngực bảo mình vinh quang

Văn chương nghệ thuật muôn vàn
 Nếu thành chính trị nhập nhằng ai ưa
 Đời này nếu chỉ tai lừa
 Còn đâu hưng phấn để người viết văn

Hay chi thế sự lèng èng
 Chỉ ưa nịnh nọt lằng xằng vậy thôi
 Vinh quang mà muốn trên đời
 Phải cho nhân bản mới nên con người

Chớ còn toàn kiểu đờn ươi
 Kim cô siết mũ người người coi khinh
 Thế gian bao nỗi sự tình
 Văn chương độc lập mới mình tinh hoa

TIẾNG NGÀN

(24/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[24.08.2015 lúc 4:00 Chiều](#)

THI CA VÀ HỘI HỌA

Thơ làm tao nhã mới hay
 Riêng về tranh vẽ nói ngay hài hòa
 Thơ trung hữu họa mượn mà
 Còn tranh đồng điệu mới là nên thơ

Nên chi nghệ thuật con người
 Thi ca âm nhạc họa đều như nhau

Phải từ ý thức thâm sâu
Đơm hoa kết trái mới hầu tinh hoa

Nhưng mà giữa cõi người ta
Dẫu cho vạn chuyện chẳng qua chuyện đời
Vậy nên tác phẩm sáng ngời
Hay dù đen tối cũng đời vậy thôi

Bởi chưng ý thức con người
Khác nào cọ vẽ giúp đời phát quang
Dù đời mọi việc đa đoan
Khi vào nghệ thuật phải toàn hay ho

Thế sao quá lạ làm gì
Khác người lập dị ích chi cho đời
Trắng vàng một mảnh xa khơi
Biển ngàn im ắng mới thời tinh khôi

NGÀN KHOI
(24/8/15)
[Trả lời](#)

★★

GIỚI THIỆU THƠ

Yêu thơ như vậy tốt rồi
Nhân đây giới thiệu một rìng bài thơ
Hãy vào mạng gõ google
Sẽ tìm thấy được Nhà thơ Đại Ngàn

Nhà thơ chung của Việt Nam
Tiếc không phải chỉ đồng hương Thái Bình
Đọc vào để thấy thơ xinh
Hay là thơ dở hân mình biết thôi

Thích thơ là tốt trong đời
Đỉnh cao nghệ thuật chính là thi ca

Bởi thơ ngôn ngữ bao la
 Loài người chắc lọc chính là ở đây

Nếu như đọc cảm thấy hay
 Cũng nên báo lại sau này cho vui
 Bởi thơ không kén chọn người
 Ai người thưởng thức còn nhiều duyên may

PHƯƠNG NGÀN
 (24/8/15)

★★

NON NGÀN nói:
24.08.2015 lúc 6:40 Chiều

CHƠI THƠ

Chơi thơ cũng tốt trên đời
 Nhưng mà mê thế cũng thời đáng kinh
 Có chi mà phải hạ mình
 Mỗi xin vào hội tan tình bao năm

Có gì thi sĩ mà ham
 Người làm khoa học mình làm thi ca
 Nhìn ra thế giới bao la
 Lũy tre khép kín hóa ra cù lòn

Văn chương hay dấu vạ phần
 Con người trước hết mới thành văn chương
 Nếu toàn dở dở ương ương
 Thi ca sáo ngữ thì thương nỗi gì

Hỏi mình trước hết ra chi
 Nếu còn chưa đạt lấy gì mà hay
 Phải rèn thêm nữa bao ngày
 Thượng thừa đạt đến mới tày tinh hoa

Nước non non nước mới nhà
 Văn chương chữ nghĩa chỉ là trò chơi
 Nên chơi phải ích cho đời
 Còn như phù phiếm chỉ người rẻ khinh

NGÀN TRĂNG
 (24/8/15)

★★

NON NGÀN nói:
24.08.2015 lúc 3:12 Chiều

BỆNH THƠ

Thơ ta mắc bệnh lâu rồi
 Chữa hoài không hết than trời vạy thôi
 Bệnh là hễ viết đôi câu
 Điệu vẫn cứ thế không cầu lại ra

Dẫu thơ tuy chẳng mượt mà
 Vạy nhưng thô thiển quả là không đâu
 Thơ làm chỉ tựa dạo chơi
 Như đêm trăng sáng khơi khơi tằng vườn

Thơ tình giấu kín mười phương
 Còn thơ thế sự vạn đường bung ra
 Thế nên giữa cõi ta bà
 Thơ ta dễ khiến người ta ngậm ngùi

Bởi đời hay tốt chẳng đùa
 Song đời chón chở hởi mà im sao
 Nên chi bao chuyện tào lao
 Thơ làm như thể cuộc đào thế gian

Dẫu thơ chẳng viết vội vàng
 Nhưng khi đặt bút hàng hàng đều tuôn

Nói chơi cho biết ngọn nguồn
 Biển đời lai láng ấy nguồn thơ ta

NGÀN TRẮNG

(24/8/15)

[Trả lời](#)

★★

DANH TỬ

Người dân vốn có lâu rồi
 Từ ngày đất nước dựng xây cơ đồ
 Bao nhiêu triều đại lô xô
 Cái nền vẫn cứ muôn đời là dân

Bỗng dung tin Mác Lênin
 Rần rần cách mạng tờ in tháng Mười
 Danh từ nhập ngoại đưa vào
 Kể từ ngày ấy học đòi "nhân dân"

Nhân dân vô sản dần dần
 Đi vào hợp tác tàn ngàn thảm thương
 Mác Lê duy nhất con đường
 Ngàn năm quá độ chán chường chờ thôi

"Nhân dân" khóc đứng khóc ngồi
 Cho dầu "đổi mới" chẳng phai danh từ
 Cái gì nhà nước chối từ
 Thì y như gán trèn vào nhân dân

Công an tòa án bao phần
 Cũng như quân đội ... nhân dân thấy đùn
 Chỉ riêng tài chánh ngân hàng
 Dành cho Nhà nước thật toàn hay đa

TIẾU NGÀN

(24/8/15)

★★

[NON NGÀN](#), on [24.08.2015 at 19:16](#)
said:

THƠ LỤC BÁT

Nước ta lục bát vốn hay
Ngàn năm tuy vậy ai tài Nguyễn Du
Tổ Như quả thật thiên tài
Còn anh Tổ Hữu lạc loài tầm vơ

Thơ lục bát lại kèm song thất
Mới càng thêm bát ngát chập chùng
Tinh hoa nước Việt khôn cùng
Bà Đoàn Thị Điểm dễ đời ai hơn

Nguyễn Gia Thiều nguồn cơn cũng thế
Khúc ngâm xưa Cung Oán một thời
Thi ca quả thật trên đời
Còn hoài đâu khác mây trời luôn bay

Nên thơ lục bát vạn ngày
Vẫn luôn đặc sắc của người Việt Nam
Nhưng cái khó phải luôn trôi chảy
Còn bền không dễ biến thành vè

Giống thơ Tổ Hữu tràn hề
Mười câu được một ê chề thế gian
Khác chi thằng cuội trăng vàng
Ngó lên chỉ thấy thế gian đỏ lòn

Nên thơ chính trị đâu ham
Phải thơ nhân bản mới toàn nhân văn
Bởi duy nghệ thuật vĩnh hằng
Còn như thơ dôm lèng ềng hay chi

GIÓ NGÀN

(24/8/15)

[Trả lời](#)

★★

CHẲNG AI TRỐN CHẠY

Chẳng ai trốn chạy quê hương
 Nếu không khói lửa mười phương mịt mờ
 Lê Lương đi tuổi còn thơ
 Đã rời Hà Nội chẳng ngờ khi xưa
 Cuộc đời dầu nổi gió mưa
 Cưu mang đất khách rõ thừa lòng nhân
 Giờ thì hạnh phúc bội phần
 Nghiêng lòng mở rộng đón người Syrie
 Cũng dân di tản khác gì
 Tình người mở rộng còn chi hơn nào
 Dấu đây chẳng phải đồng bào
 Nhưng đều nhân loại có nào khác đâu
 Canada những ngày đầu
 Đã từng giúp đỡ nay hầu vui chung

SƯƠNG NGÀN

(24/8/15)

★★

THƠ VÀ TRƯỜNG CA

Thơ cần viết phải cho hay
 Thơ mà tạm xạm ích gì trường ca
 Thơ luôn xuất sắc mới là
 Mười câu được một hóa ra hay gì

Nên thơ kiểu rặn li bì
 Cả tuần mới đặt lấy gì là thơ
 Lại càng không thể lơ mơ

Ngoài trong phải đẹp mới nên lâu dài

*Nếu thơ giả tạo lạc loài
Lựa vắn ghép chữ để đòi hay chi
Hoặc toàn khẩu hiệu tốt gì
Cả thơ làm đáng nhiều khi càng tồi*

*Trường ca phải có hơi dài
Hầu khi bao quát chuyện đời liên miên
Khác hơn thơ ngắn liền liền
Như làn gió thoảng qua hiên bên ngoài*

NGÀN TRẮNG
(23/8/15)

NON NGÀN nói:
23.08.2015 lúc 4:29 Chiều

THỜI BUỔI TƯỢNG ĐÀI

*Bây giờ thời buổi tượng đài
Chỗ nào còn trống tượng đài mọc lên
Xây hoài riết thấy lênh khênh
Bác Hồ toàn tượng mông mênh bạt ngàn*

*Dân ta quả kiếp đa đoan
Ra đường chỉ thấy đều toàn tượng thôi
Đêm về nằm ngủ bồi hồi
Giống xưa ra ngõ gặp ngay anh hùng*

*Mà thôi đừng nghĩ lung tung
Quan trên muốn vậy dễ chùng nói sao
Làm siêng nộp thuế nhiều vào
Khách trương ngân sách để xây tượng "Người"*

Nén lòng chẳng khóc chẳng cười
 Cười thành vô lễ khóc thành tội thêm
 Phải nên suy nghĩ mình ên
 Riêng lòng mình biết chớ nên bông thưa

Công an nào phải chuyện đùa
 Họ mà gõ cửa thì đòi tranh vanh
 Khó khăn cuộc sống đã đành
 Nên thôi đành biết phận mình vậy thôi

GIÓ NGÀN

(23/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 12:00 Chiều](#)

THƠ KHẨU HIỆU

Thơ toàn khẩu hiệu ráp nhau
 Có chi cảm xúc mà hầu nên thơ
 Ủng công người đọc đợi chờ
 Cuối cùng chỉ thấy tơ mơ ngậm ngùi

Thà rằng viết kiểu thơ vui
 Hồn nhiên trong sáng mới đời nhân văn
 Kiểu như chính trị lèng èng
 Hướng theo lệnh lạc cũng bằng như không

Kiểu toàn chuốt lục tô hồng
 Như thơ Tố Hữu còn trông nổi gì
 Thơ mà như kiểu cu li
 Thương vay khóc mượn lấy gì thành hay

Nên ai yêu nước non này
 Phải từ tim óc bởi mình mà ra

*Chớ còn như hạt mưa sa
Trên trời rớt xuống ta bà quý chi*

TUYẾT NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[25.08.2015 lúc 3:58 Chiều](#)

TINH HOA TRUYỆN KIỀU

*Nước ta có chuyện lạ lùng
Đã lần xuất hiện thi hào Nguyễn Du
Khiến đời có bóng Tố Như
Kể từ ngày ấy thi ca huy hoàng*

*Bản thân lục bát nhẹ nhàng
Mà luôn man mác lại càng nên thơ
Truyện Kiều tự viết trong mơ
Văn chương trác tuyệt bao giờ mới phai*

*Nhà thơ đây thật thiên tài
Trong thơ có nhạc hòa hài cùng nhau
Nhất là tranh họa trong thơ
Tạo nguồn thi pháp chưa hề một ai*

*Cho dù truyện mượn từ ngoài
Nhưng tài sáng tạo lại toàn Việt Nam
Tài hoa hòa với non sông
Ngàn năm vời vợi ánh hồng quả đây*

*Dân ta vốn thích thơ hoài
Đỉnh cao đáp lại đây tài chẳng ngoa
Tiên Điền đúng ánh sao sa
Làm thơ lục bát mặn mà bao nhiêu*

Thi ca đầy vẽ mỹ miều
 Từ ngoài hình thức đến điều nội dung
 Dẫu khen mấy cũng khôn cùng
 Ngàn năm rạng rỡ thi tài Tố Như

Dẫu đời giữa cõi không hư
 Nhưng thơ lục bát Nguyễn Du còn hoài
 Tinh hoa đây của giống nòi
 Diệu đàn tiếng Việt quện hòa cùng thơ

NON NGÀN

(25/8/15)

[Trả lời](#)

★★

[NON NGÀN](#) nói:

[23.08.2015 lúc 4:47 Chiều](#)

EM BÉ KAMPUCHIA

Ôi kìa em đứng khóc
 Cha mẹ chết hết rồi
 Chúng giết toàn bằng búa
 Để xây nền ang ca

Ôi quả em bé thơ
 Hiểu gì đâu chính trị
 Nhưng khi em lớn rồi
 Chúng dạy toàn khẩu hiệu

Khẩu hiệu đầy giả dối
 Hô giải phóng loài người
 Xây địa đàn hạ giới
 Em thành sát thủ thôi

Nên em cứ khóc đi
 Khóc hoài cho chẳng lớn
 Chẳng trở thành diệt chủng
 Nhảm dân tộc em còn

Em đâu biết Việt Nam
 Đã một lần tới giúp
 Đẹp xong Khmer đỏ
 Cho đời em lớn lên

MÂY NGÀN
 (23/8/15)

★★

NON NGÀN nói:
23.08.2015 lúc 11:26 Sáng

VỀ THỜI BAO CẤP Ở HÀ NỘI 1975-1987

Một thời bao cấp ngu dân
 Nhưng toàn xã hội rần rần hoan hô
 Người sao ngu đến thấy mờ
 Cả toàn miền Bắc ào ào hân hoan

Bây giờ lịch sử sang trang
 Hoan hô vẫn tiếp điểm đảng đầu ngưng
 Nghĩ đời nước mắt rưng rưng
 Ai làm đất nước mịt mù thế kia

Lênin Các Mác cùi dĩa
 Bao năm tâng bốc như hai vị thần
 Dân ta đâu có ngu đần
 Ai làm dân tộc vạn phần ngu ngơ

"Đỉnh cao trí tuệ" lò mờ
 Cá mè một lứa đâu ngờ là đây
 Quả xưa Hà Nội những ngày

Sống trong địa ngục mà lay lắt toàn

*Hân hoan nối tiếp hân hoan
Dân hèn kiểu ấy quả toàn bọn ngu
Đánh Tây tưởng diệt quân thù
Ai ngờ lại cũng lù đù ra kia*

NON NGÀN

(23/8/15)

[Trả lời](#)

★★

THÔI ĐỪNG

*Thôi đừng có nói vuốt đuôi
Cái thời bao cấp bụi ngùi thế kia
Kiểu văn nghệ sĩ cùi dĩa
Sống toàn tung bốc lia chia trên đời
Eo ôi quả thật kêu trời
Đé giun kiểu ấy sống đời mà chi
Tự hào làm kiếp cu li
Như ời là nhục có gì mà hay
Rêu rao đổi mới giờ đây
Còn như vẫn cũ cả bày hoan hô
Nên thôi có nói thế nào
Cái hèn đeo bám lẽ nào hơn đâu
Văn chương chữ nghĩa mà rầu
Nhà thơ nhà thiếc đều hầu ngu ngơ
Chừa đi cả bọn ngu khờ
Đêm về đắp chiếu mà mơ địa đàng
Bao ngày lịch sử tan hoang
Ngợi ca vẫn cứ mơ màng ngợi ca
Thằng cuội ngồi gốc cây đa
Giống tay Tố Hữu ba hoa một thời*

GIÓ NGÀN

(23/8/15)

★★

CÁI BÃ TUYÊN TRUYỀN

Ôi thôi cái bã tuyên truyền
 Kẻ thì chán mửa người ghiền quên thôi
 Vì ai nên đến nỗi này
 Gân non thế kỷ có ngày nào nguôi
 Cũng cùng thân phận con người
 Sao hoài ăn thịt con người lẫn nhau
 Công danh địa vị lau chầu
 Toàn hồ khẩu hiệu lừa nhau lạ kỳ
 Khiến ăn phải bã gan lì
 Hay dù chán mửa dễ khi thoát vòng
 Đúng là thời buổi long đong
 Chụp vòng ý hệ làm vòng kim cô
 Văn chương chữ nghĩa tào lao
 Cũng toàn khẩu bã khác nào khi xưa
 Bao giờ trời dứt cơn mưa
 Hé tia nắng ấm mới vừa lòng trông
 Để dân quên nỗi phập phồng
 Sống đời tự chủ núi sông hòa hài

Ý NGÀN
 (23/8/15)

★★

RÃNH ĐÂU

Rãnh đâu mà hóng chuyện đời
 Thành công tức khắc triệu người nâng bi
 Còn như thân phận cu li
 Hay người dân dã khác gì cỏ khô

Nhất là thời buổi ghen ngào
 Quyền hành quyết định khác nào vua tôi

Hề vua là thánh trên đời
Còn thân chú sãi chẳng ngoài lá đa

Dân tình ôi thật xót xa
Cá mè một lứa toàn a nịnh vào
Trở thành thế sự tào lao
Ở đâu cũng thấy Bác Hồ uy danh

Khác gì hình ảnh trong tranh
Tha hồ mà vẽ đã thành nếp riêng
Non sông đất nước triền miên
Phủ toàn một thứ vải thiêng Bác Hồ

PHƯƠNG NGÀN
(23/8/15)

★★

CHÍNH TRỊ VÀ TƯỢNG ĐÀI

Chính trị nếu mà hay
Chỉ vì dân vì nước
Cần gì các tượng đài
Cần chi làm lấy được !

Chính trị nếu mà tồi
Ôi thôi thật là chán
Chỉ mồm loa mép dải
Giả dối luôn có hạng !

Lịch sử rồi trôi qua
Dẫu nhanh hay là chậm
Vương đạo tồn tại hoài
Bá đạo sẽ phá tán !

Tượng đài ôi tượng đài
Lịch sử mới xếp hạng
Thực chất hay cùng không

Thời gian mới tỏ rạng !

*Kiểu tượng đài bạt mạng
Nhằm ăn xối ở thì
Xôm tụ trong giả tạo
Eo ôi có đáng chi !*

*Những tượng đài còn mãi
Luôn nằm trong lòng dân
Luôn còn trong lịch sử
Đâu chỉ loại cù lần !*

*"Bác Hồ" nếu xán lạn
Dân tự lập tượng đài
Còn chỉ do Nhà nước
Quả thời có giống ai !*

*PHIẾM NGÀN
(22/8/15)*

Ở ĐÂU CŨNG VẬY

*Ở đâu cũng chỉ con người
Cũng là xã hội loài người vậy thôi
Vấn đề chủ ở tâm hồn
Vấn đề còn ở khả năng nhận nhìn*

*Phải làm sao để đáng tin
Con tim trong sáng óc đầu tinh anh
Còn mà kiểu chẳng trong lành
Chỉ ưa cách thức ma lanh hay gì*

*Nhân văn vạn thuở đáng ghi
Còn luôn chính trị dễ gì hay đa
Phải cần bỏ cách tà ma
Nhằm cho tim óc thuần đà mới hay*

*Bao nhiêu lịch sử loay hoay
Con tim nhiều loạn thì nào hay chi
Trở về chuẩn mực tùy nghi
Tâm hồn tự chủ vạn thì nhân văn*

PHƯƠNG NGÀN
(22/8/15)

★★

CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời ngẫm nghĩ chỉ thêm vui
Nhật Tiến Thềm Hoang dấu ngậm ngùi
Một thuở Thiếu sinh thời thơ ấu
Của đoàn Hương Đạo đã nên người*

*Từ Bắc vô Nam đời lận đận
Nhưng rồi định mạng vẫn nên danh
Chiến chinh tiếp nối bao đau khổ
Sau rút cũng đành phải vượt biên*

*Nguy hiểm ngặt nghèo sa cướp biển
Một lần quả thật ngậm ngùi thay
Nhưng bao sự cố rồi qua hết
Nhật Tiến Thềm Hoang trải những ngày*

*Những Người Áo Trắng bao thân phận
Dầu dãi cuộc đời với nắng mưa
Định mệnh khác nào dòng sông chảy
Chảy hoài cùng tới biển ngày mai*

THÔNG NGÀN
(22/8/15)

★★

LỜI GIỚI THIỆU (1)

*Cái này Nguyễn Q. Thắng
Vừa gọi ý sáng nay
Bảo gọi các thân hữu
Nhằm đọc cho vui vầy*

*Đây nhà thơ Đại Ngàn
Kẻ sĩ đất Hà Lam
Phủ Thăng Hoa xưa đây
Nay là xứ Quảng Nam*

*Thơ chỉ làm cốt chơi
Cố nhiên không hay mấy
Chỉ đề nói chuyện đời
Bao nhiêu chuyện sai quấy*

*Q. Thắng bạn từ xưa
Đất Tam Kỳ thuở ấy
Người của thôn Trường Xuân
Giữa đường thiên lý thấy*

NON NGÀN
(22/8/15)

LỜI GIỚI THIỆU (2)

*Mỗi khi vào mạng xem chơi
Đọc bao nhiêu chuyện trên đời mà vui
Non xanh nước biếc bụi ngùi
Thương đời nên viết vài lời vạy thôi*

*Bởi chừng nay cũng già rồi
Ham gì bao chuyện đất trời mà ham
Chẳng qua đời vẫn lam nham
Ta bèn sẵn phiếm gõ tràn khác chi*

Cuộc đời kẻ đến rồi đi
 Có gì quyến luyến có gì băng khuâng
 Chỉ bao nhiêu chuyện cù lần
 Thơ văn trần thế cũng cần viết ra

Viết ra giữa chốn ta bà
 Coi như chuyện phiếm thật là hay ho
 Ngàn trang đâu kiểu học trò
 Mà như kiểu khách qua đường phán chơi

Thế nên thiên hạ trên đời
 Vào Google gõ "Nhà thơ Đại Ngàn"
 Hay là thanhvohung càng
 Rồi thêm blog Đại Ngàn đầy thôi

Thơ chơi nhưng viết cho đời
 Đọc hoài chẳng hết ấy thời mới hay
 Khác nào nước chảy mây bay
 Mỗi ngày mỗi mới mỗi ngày dài thêm ...

MÂY NGÀN
 (22/8/15)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[19/08/2015 at 21:58](#)

TÌNH NGƯỜI

Tình người như thế mới là
 Việt Nam khổ trước nay đà Trung Đông
 Chiến tranh máu lửa đỏ hồng
 Còn người nhân bản trái tim ánh vàng

Cuộc đời bao nỗi đa đoan
 Có ai biết trước đoạn tràng này đâu

*Cho dầu bốn biển năm châu
Màu da thể chất vẫn hầu khác nhau*

*Cảnh đời loạn lạc chao ôi
Tiếp dân tị nạn mới thời nhân văn
Nghĩ mình phận gốc Việt Nam
Một tài xé Đức hoàn toàn cảm thông*

*Trung Đông lửa cháy pháp phòng
Ai gây nên việc liệu phần hỡi ai
Chỉ riêng mình thấy bụi ngùi
Một câu chào tốt lòng người ấm lên*

PHƯƠNG NGÀN
(20/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHIÊN NGÀN](#) says:
[19/08/2015 at 22:18](#)

SỰ ĐỜI XỨ QUẢNG

*Sự đời đến thế thì thôi
Nói nhiều cũng vậy có thời khác chi
Tam Kỳ phận gái Thục Vi
Quảng Nam lại khối gan lì công an
Khác nào lấy đá thử vàng
Đá càng cứng lắm vàng càng ròng thôi
Cần chi than đứng than ngồi
Cứ xem đời bạc như vôi mới cừ
Mình đã sánh phận anh thư
Sá gì chút xú như như có sao*

BẠT NGÀN
(20/8/15)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN
(20/8/15)

THÔNG MINH

*Thông minh đáng mặt con người
Ở đâu cũng vậy đều thời đi lên
Miễn là cơ chế nhân văn
Tự do dân chủ phát huy trong đời*

*Nước ta cũng vậy mà thôi
Tài năng nếu có ra ngoài đều hay
Tại sao trong nước cùi đày
Ấy là phải hỏi chính ta mới kỳ*

*Lê Bá Hùng có lạ chi
Trở thành Đại tá Hoa Kỳ hải quân
Giống Lương Xuân Việt lấy lòng
Trở thành tướng lĩnh Hoa Kỳ vậy thôi*

*Còn nhà khoa học ỏi thôi
Đố ai đếm được khắp nơi nước ngoài
Nhất là tại Mỹ rạch ròi
Góp phần tim óc của người Việt Nam*

CÂY NGÀN
(20/8/15)

★★

LỊCH SỬ ĐI QUA

*Lịch sử qua rồi không trở lại
Trên đời mọi việc cũng qua thôi
Mác Lê đâu thể còn như trước*

Nước chảy theo sông dễ đứng hoài

*Nhớ lại Miền Nam trước bảy lăm
 Một lần sụp đổ dễ chi còn
 Hay như Miền Bắc ngày xưa đó
 Chiến thắng xong rồi cũng phải qua*

*Mọi sự ngày nay vốn khác rồi
 Sao hoài nấn ná những ngày xưa
 "Bác Hồ" theo Mác Lê đi mất
 "Cụ Diệm" ngày nay cũng dưới mồ*

*Nên thôi bình thản lại người ơi
 Có chấp làm chi chi phí đời
 "Cờ đỏ cờ vàng" rồi cũng hết
 Còn chẳng vạn thuở chỉ cơ đồ*

*Non xanh nước biếc mỗi ngày qua
 Vẫn mãi giang sơn của giống nòi
 Đất nước trường tồn qua lịch sử
 Mọi điều chuyển biến chỉ thời đưa*

*Bởi vậy dân ta phải trưởng thành
 Sánh cùng nhân loại để đi lên
 Hòa cùng thế giới mà nhanh bước
 Quá khứ quên đi mới vững vàng*

PHƯƠNG NGÀN
 (18/8/15)

TONYDO

*Tony từng ở trong lò
 Bây giờ quá khích hay cho cuộc đời
 Đúng là mọi tội ở người
 Uốn cây cong quá vẫn hoài cây cong*

*Cuộc đời đáng lẽ thông dong
 Ham làm cách mạng kiểu thông lọng mang
 Bây giờ nói mấy cho cam
 Bỏ hồn làm ngọt hời còn ra chi*

*Tonydo quả chai lỳ
 Như ông Bùi Tín mấy khi tảng lờ
 Đổi răng đổi mắt ngây thơ
 Đổi hoài chẳng tắt bao giờ mới xong*

*Điều này ai lại trông mong
 Kiểu ông Lê Mác một dòng từ khuya
 Toàn là bạo lực lia chia
 Bây giờ dân chủ lật lìa quả kinh*

PHƯƠNG NGÀN
 (18/8/15)

SẮC NGÀN says:
17/08/2015 at 06:14

MỘT THỜI CHIẾN TRẬN

*Một thời chiến trận rồi qua
 30 năm đằng đẳng có là nhanh đâu
 Dù anh người thuộc phe nào
 Một khi ngã xuống cũng đều thương tâm !*

*Thật ra đều cũng thanh niên
 Da vàng máu đỏ mọi miền nước non
 Dẫn theo ý tưởng vàng son
 Hay vì cưỡng bách vẫn luôn vậy mà !*

*Chiến tranh đều vẫn xót xa
 Bản năng muốn sống vô tình đạn bom*

*Bắn nhau nào thể sống còn
Một trong hai đứa phải trôi theo dòng !*

*Quả là lịch sử đa đoan
Nó như cái cối xay tràn vậ thôi
Máu xương ý hệ cũng rồi
Một thời lửa đạn một thời ngu ngơ !*

*Địa đàng cũng chỉ trong mơ
Bởi vì thực tế vẫn chờ mọi nơi
Để đâu chuyển hóa cuộc đời
Kiểu bao lý tưởng cho thời đạn bom !*

TIẾNG NGÀN

(17/8/15)

[Reply](#)

KẾT TOÁN LỊCH SỬ

*Lịch sử như con toán
Đầu ra và đầu vào
Đầu vào thua lỗ quá
Đầu ra chỉ xót xa !*

*Tưởng đâu theo thuyết Mác
Xây dựng được địa đàng
Mao quân người cầm chịch
Cuối cùng chỉ tan hoang !*

*May nhờ Đặng Tiểu Bình
Thuyết mèo đen mèo trắng
Phải lãnh seo cùng mình
Vứt dây được Trung Quốc !*

*Tạo dựng lại thị trường
Quật sục hết công xã*

Dùng Mao cốt dựng hình
 Từ bản từ hoang dã !

Giờ thì giàu mạnh rồi
 Có hạng trên thế giới
 Nhưng dân thì lạc loài
 Ủ ù để tiến tới !

Giống con ngựa khóp ngàm
 Trên lưng thàng nài cỡi
 Tiến tới trong âm thầm
 Nên lòng buồn vời vợi !

Buồn vì mất tự do
 Lại cho là hồ hởi
 Chẳng giống như Đài Loan
 Kinh tế luôn phơi phơi !

Nên nói vậy mà chơi
 Tuy có ít thắng lợi
 Nhưng mất mát quá nhiều
 Có gì đáng ca ngợi !

Vì người khôn nghĩ ngợi
 Tiên liệu trước cùng sau
 Tổn ít vẫn lợi nhiều
 Mới con đường tiến tới !

Còn kẻ đại mơ hồ
 Kiểu vác mai chạy quấy
 Nghe đồn đãi khoai mài
 Tin liền dù chưa thấy !

Quả thương dân Trung Hoa
 Hơn tĩ ba thế ấy
 Tưởng được trò trống gò
 Thực chất thử nghiệm bầy !

Liên Xô đầy đồ rồi
 Cu Ba giờ bỏ chạy
 Chỉ Triều Tiên khùng hoài
 Như Trung Quốc hấp háy !

Văn minh mình cổ nhất
 Lại đi làm trò cười
 Quay về thời công xã
 Đất nước thật hổ người !

Khiến hi sinh quá lớn
 Bức chết chục triệu người
 Kẻ nào sống sống nhục
 Im lặng để còn đời !

Thị trường tiêu hủy cả
 Giờ lại phải quay về
 Khác nào trò con trẻ
 Thực tế thật náo nề !

Hay còn gì văn hóa
 Chỉ tăng bốc Mao thôi
 Mác Lê như chóp đỉnh
 Ôi quả thật là tồi !

Nên phải nói mà chơi
 Lịch sử như con toán
 Trọng nhân văn nhân bản
 Mới thành nghĩa con người !

MÂY NGÀN
 (17/8/15)

**

ĐỒNG BẠC

Đồng bạc như con voi

Cái vôi luôn đi trước
 Bốn chân như cột đình
 Nó tới cần phải chạy

Thế nhưng nhờ tay nài
 Con voi được điều khiển
 Nài còn ngồi trên lưng
 Con voi buộc phải sợ

Chỉ khi vì lẽ gì
 Tay nài rớt xuống đất
 Con voi lại thành điên
 Chú nài mới chạy tắt

Thế thì nên trách voi
 Hay là trách chú nài
 Trách con người mù quáng
 Hay trách bạc như vôi

BẠT NGÀN
 (17/8/15)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[16/08/2015 at 22:20](#)

THẾ GIỚI GIẢ ĐỊNH

Tàn ngàn giả định mà chơi
 Nêu lên giả thiết cuộc đời cho vui
 Vì như Thế chiến thứ hai
 Hitler thắng trận bây giờ thì sao ?

Lại còn nói đến Á Châu
 Nhật lùn khi ấy thắng thời cũng nguy
 bây giờ mọi việc qua đi
 Hú hồn lịch sử còn gì mà ngoa !

*Rồi thêm nói tiếp Liên Xô
Chiếm toàn thế giới lẽ nào hơn chi
Bởi toàn nhân loại phải nguy
Dưới tay một Tổng bí thư đỏ lòm !*

*Quả là trời đất tối om
Kiểu đời giả định thế càng kinh thôi
Còn gì dân chủ tự do
Còn gì thế giới nhân văn loài người !*

PHIẾN NGÀN
(17/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[15/08/2015 at 21:07](#)

CỘNG SẢN VÀ THỜI GIAN

*Quả giờ cộng sản khá rồi
It còn tệ lậu như hồi xa xưa
Song còn tôn tit Bác Hồ
Song còn tôn tit Đảng ta mọi đường*

*Nghĩ về quá khứ mà thương
Gom vào công xã mọi đường dân ta
Giống y Trung Quốc mới là
Giống Liên Xô nữa để ra ngon lành*

*Nay thì quá khứ tan tành
Liên Xô sụm mất cũng đành tro thôi
Chỉ còn Trung Quốc loại hai
Mèo đen mèo trắng quân bài chìa ra*

Nhớ xưa ông Mác sáng lò
 Khác chi trong hủ sao sa trên trời
 Công nông mới thật tuyệt vời
 Còn như trí thức hơn gì cục phân

Giờ thì nghĩ lại thắm đờn
 Những gì quá khứ hỏi còn ra chi
 Mới đành đổi mới tì tì
 Đổi mà cố giữ những gì nguyên sơ

Lênin Các Mác sờ sờ
 Hai thân họ mệnh phải thờ làm tin
 Dân ta say giấc im lìm
 Siết vào nói lỏng đều người quyền uy

Nói chơi cũng chẳng làm gì
 Láy sai làm đúng hỏi chi ngon lành
 Đúng sao lại hỏng tanh bành
 Chuyện đời ông Mác đã thành trò vui

PHIẾM NGÀN
 (16/8/15)

[Reply](#)

★★

CHUYỆN ĐỜI ĐẸP XẤU

Chuyện đời đẹp xấu vốn lung tung
 Nó khiến trần gian quả hóa khùng
 Mới xấu như ma thành quá đẹp
 Chỉ nhờ phẫu thuật khiến người ung

Nhưng thẩm mỹ kia cũng lại tùy
 Kẻ thì bảo đẹp kẻ thì chê
 Sửa mà thái quá đều không đặng
 Hóa xấu càng thêm những nẻo nề

Có hoa hữu sắc vốn vô hương
 Chỉ đẹp bề ngoài quả chán chường
 Hay đẹp giống y như tượng phỗng
 Kiểu nàng như vậy nghĩ mà thương

Nên thôi bao nã những sự đời
 Có nói cho nhiều cũng thế thôi
 Đẹp nét đẹp người thì mới đẹp
 Còn không trót huýt cũng than ôi

Thiên nhiên chi khác cũng ông Trời
 Hoa đẹp cho loài ong bướm vui
 Thụ phấn để hồng lan thêm giống
 Loài người cũng chỉ thế mà thôi

ĐẠI NGÀN
 (16/8/15)

**

VÌ AI ?

Vì dân vì nước mới hay
 Chớ còn vì Đảng có ngày nguy to
 Khác chi tới bến lụy đò
 Qua sông lại tiếp vác đò mà đi !

Hỏi xưa ông Mác nói gì
 Giờ đây ông Mác có chi đúng nào
 Nón che khi đợt mưa rào
 Mưa giờ đã tạnh vẫn hoài nón che !

Vậy nên cần biết dân quyền
 Dân quyền thật chỉ nhân quyền mà thôi
 Tự do dân chủ thành người
 Còn hoài nắm thóp thì người ở đâu !

Cần sao Quốc hội thực bầu

Dùng người chuyên trách hay họ mới là
 Chớ như kiểu sắp mâm trà
 Nhằm chưng cho đẹp quả là hay chi !

Đời tiến bộ phải tùy nghi
 Phải xem thế giới nay gì hơn ta
 Chớ hoài Lê Mác sa đà
 Dẫm chân tại chỗ chẳng qua lạc loài !

Tiếng thơm phải để cho đời
 Phải làm ích nước lợi đời mới hay
 Còn như mòn mỏi tháng ngày
 Vết xe ngựa cũ hằn ngày nguy thôi !

HƯƠNG NGÀN
 (16/8/15)

★★

ĐỒNG TIỀN VÀ LAO ĐỘNG

Đồng tiền mà đẻ ra tiền
 Nhờ công lao động mọi miền góp vô
 Đâu như kiểu hạt mưa rào
 Trên trời rớt xuống làm sao hóa tiền

Nên chi chỉ bọn huyên thuyên
 "Bán hàng đa cấp" để lừa người thôi
 Đầu heo nấu cháo mấy hời
 Mượn rồi chẳng trả than ôi đại khờ

Đem tiền mà rãi bến mơ
 Để người ăn hết không khờ hay sao
 Quả đời bao chuyện tào lao
 Lưu manh tầm cỡ giữa bao con người

Tưởng khôn hóa dại giữa đời
 Bán hàng đa cấp do người rủ rê

Bỏ tiền vào lúc say mê
 Tới khi cháy túi khó bề rút ra

TẾU NGÀN
 (16/8/15)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:
14/08/2015 at 21:41

**QUYỀN ĐƯỢC SỐNG VÀ QUYỀN
 ĐƯỢC CHẾT CỦA CON NGƯỜI**

Thế gian nhân loại được sinh ra
 Quyền sống thiêng liêng của mỗi người
 Không thể lẽ gì mà xâm hại
 Cho dù tôn giáo cũng vậy thôi

Lẽ đạo đương nhiên cũng lẽ đời
 Nếu cần tự nguyện để hi sinh
 Tự thiêu ép uổng hay mua chuộc
 Chỉ phản nhân văn trái lẽ đời

Lại về chính trị nói mà chơi
 Ép uổng tuyên truyền nếu khắp nơi
 Để cốt dựng nên đời "lý tưởng"
 Đều luôn ngu dại vậy mà thôi

Bởi người nhằm sống ở trên đời
 Không phải để về thế giới mô
 Trần thế hay cõi trời cũng vậy
 Đều luôn những quan điểm hồ đồ

Trừ việc những ai bị tật nguyền
 Sống như chết dở quả là phiền
 Quyền sống đã thành như quyền chết
 Tại sao chẳng giúp họ quy tiên

Nên quyền sống chết của con người
 Phải sống trên đời hạnh phúc thôi
 Nếu sống đọa đày không hạnh phúc
 Thà rằng chết quách hóa hay hơn

Nhân văn bởi thế giữa con người
 Phải trọng lẫn nhau trong cuộc đời
 Bỏ thói lấy người làm phương tiện
 Ác nhân thất đức dễ nào hay

Nhưng duy trường hợp bệnh nan y
 Ngắc ngoải đón đau chỉ sống thừa
 Nguyên vọng bây giờ nhằm được chết
 Giúp người như vậy cũng hay thôi

NON NGÀN

(15/8/15)

[Reply](#)

★★

BẦU CỬ MỸ

Da màu Tổng thống có rồi
 Bây giờ phụ nữ cũng nên tiên đề
 Hoa Kỳ rõ thật không chê
 Tự do dân chủ mọi bề đều hay

Ai làm đều thấy dân bầu
 Có ai được phép tự bầu mình sao
 Vậy mà Mỹ vẫn mạnh hoài
 Rõ ràng sức mạnh của người tự do

Quả tư bản cũng hay ho
 Miễn là phúc lợi dành cho mọi người
 Gọi "đế quốc" chỉ đáng cười
 Sợ gì những thứ ngôn từ rêu rao

*Cu Ba giờ đã vượt rào
Màn tre màn sắt ào ào rụng rơi
Đúng là sự thật trên đời
Không ngoài lá phiếu mọi người tự do*

BẬT NGÀN
(15/8/15)

[TIỂU NGÀN](#) says:
[14/08/2015 at 23:26](#)

CÀI NGƯỜI

*Cài người từ Bắc vô Nam
Vào dinh Tổng Thống Miền Nam mới ngầu
Rồi cài vào lớp vượt biên
Nhiều lần sau đó ưu tiên sau này
Để làm cộng sản cho hay
Hay vì yêu nước mà cài vậy thôi
Chuyện này phải hỏi ông Trời
Hỏi người cộng sản mấy đời nói ra
Hoan hô dân tộc chúng ta
Say mê cộng sản hay là yêu dân ?*

TỂU NGÀN
(15/8/15)

[Reply](#)

NHÂN DÂN VÀ LÃNH TỰ

*Chỉ anh ngu mới ham làm lãnh tụ
Còn người khôn đâu hám thiết công danh
Khi ngoại xâm đất nước bị điêu tàn*

Nghĩa ái quốc phải đứng lên chống giặc

*Trách nhiệm cứu dân phận người quân tử
Còn lợi riêng là bản chất tiểu nhân
Phải vì dân thì lòng mới công tâm
Bởi chí lớn mới chỉ vì đất nước*

*Nên thành công phải tự mình lui trước
Ngoại trừ khi dân nước muốn bầu lên
Còn những ai nhằm địa vị công danh
Mới có bám lợi quyền bằng mách lới*

*Lãnh tụ tất tài kinh bang tế thế
Bụng làm ra quyết sách để cứu dân
Còn nếu như chỉ cóp lại của người
Hoặc nhận lệnh nào có gì đáng nói*

*Lãnh tụ buộc luôn tạo người kế vị
Qua nhân tài và dân chủ tự do
Nếu chỉ dùng đều những kẻ nịnh mình
Nhằm được lợi thì có gì đáng phục*

*Tới khi chết cứ mặc đời bình phẩm
Có cần chi lãng tâm với tượng đồng
Bởi những người với ý chí cuồng ngông
Tầm thường quá mới ngu dân cỡ đó*

*Không sáng suốt làm ngu dân là vậy
Dân mà ngu thì áy lỗi tại mình
Thường độc tài hay dễ khiến dân ngu
Còn dân chủ dễ gì dân ngu tới*

*Chuyện đơn giản giữa cuộc đời là vậy
Cần nói ra làm sáng tỏ mọi người
Vì nếu không thì đời cứ ngu hoài
Đến trăm năm hay ngàn năm cũng thế*

ĐẠI NGÀN

(15/8/15)

★★

TIỂU KIẾN

Ở đời cần phải khách quan
Đừng mình làm chuẩn mà phang mọi người
Đừng như con nít học trò
Thầy mình hễ bảo thì coi là thần

Bởi đời ý nghĩa đa phân
Còn tùy hiểu biết vạn phần khác nhau
Chủ quan tự nghĩ là ngẫu
Khác nào chú ếch còn ngồi đáy hang

Ý NGÀN
(15/815)

★★

NGÔ NGHÊ LÃN NGU NGÔ

Người đời sao mãi ngô nghê thế
Chút óc không hồn chỉ thế thôi
Hay óc chỉ toàn là bả đậu
Lấy đâu trí tuệ để bằng người

Lịch sử vẫn như dòng sông chảy
Có gì trụ mãi giữa thời gian
Con người tiến tới hoài không dứt
Đâu cứ nằm im giữa lối mòn

Chân lý ở đời luôn cũng thế
Vẫn như cây lớn mãi không ngừng
Nào dễ lấy gì mà che được
Tay nào che được mặt trời sao

Nên đừng ép uống với lòng người
 Đè cổ đè đầu bảo ngại ca
 Cũng chẳng khác gì lò xo ép
 Thả tay một chút lại bung ra

Ở đời hữu xạ tự nhiên hương
 Có mất đi đâu phải ngại ngùng
 Còn nếu chỉ toàn hương giả tạo
 Ngàn đời rồi vẫn lại như không

Bởi thế vì dân nếu có lòng
 Có công to tát với non sông
 Không kêu dân vẫn thờ trong bụng
 Đâu đó cần chi phải tượng đồng

Do vậy chuyện đời phải tự nhiên
 Cần luôn thực tế lẫn khách quan
 Ích gì mà dựng nên lăng tẩm
 Như kiểu thời xưa lập bệ rồng

Ngô nghê đến thế hỏi con người
 Lịch sử trôi hoài đứng lại sao
 Ngớ ngẩn ngu ngơ tuồng trẻ dại
 Kiểu chàng Tố Hữu quả không sai

PHƯƠNG NGÀN
 (15/8/15)

**

ANH HÙNG NÁO

Mao như một kẻ anh hùng
 Náo thiên náo địa nước mình mà thôi
 Đâu nhiều kiến thức trên đời
 Nhất là khoa học chỉ thời ngu ngơ

Cho nên đầy những phong trào

*Dựng bằng cảm tính có nào hay chi
Chỉ nghe Các Mác nói gì
Làm theo như vậy lọ chi phải bàn*

*Chẳng là "công xã nhân dân"
Lùi về quá khứ vạn năm cổ rồi
Biết đâu kinh tế tiến hoài
Là nhờ khoa học trên đời này thôi*

*Tới khi Mao ngủm tới đời
Tiểu Bình Đặng mới dựng lên thuyết mèo
Tức là lãnh tụ bầy mèo
Con nào bắt chuột mới mèo ngon hơn*

TIỂU NGÀN
(15/8/15)

**

DÂN TÌNH

*Dân tình kiểu ấy hay chi
Bước hoài một nẻo nhiều khi quả phiền
Khác chi con ngựa hiêng hiêng
Mạng che bên mắt đảo điên đường đời
Ôi thôi chính trị nửa vời
Mười điều chẳng biết một thời biết chi
Nên thôi có nói làm gì
Dân ngu hay thứ cu li ngàn đời
Dựng xây đất nước vạn thời
Ngoạm hoài một thứ đồ đời nào nên*

LÁ NGÀN
(15/8/15)

**

[NGÀN SAO](#) says:

13/08/2015 at 21:43

ÔI TRUNG HOA

Từ thuở xa xưa hỏi mấy người
Được như Khổng Mạnh ở trên đời
Hay là Trang Lão đầy tinh túy
Tệ lắm cũng còn phái pháp gia

Ấy là Trung Quốc tự ngàn xưa
Tự chủ tinh hoa giữa cuộc đời
Hay dấu ác tàn như Hoàng đế
Thì hoàng một thuở cũng nên danh

Nhưng xong một thuở tự tung hoành
Mông Mãn tràn vào quả lạnh tanh
Giốc tóc yếu hèn thờ ngoại tộc
Sống nhục trăm năm quả rành rành

May thay nhờ được chính Tôn Văn
Vạn thế anh hùng phá Mãn Thanh
Giải phóng Trung Hoa chừa gan tặc
Ngũ cường xâm lược cũng tan tành

Chẳng ngờ rủi vận gặp họ Mao
Lê Mác lừa nhau một cái ào
Danh nghĩa nông thôn vây thành thị
Cuối cùng đất nước phải lao đao

Con rồng sơn đỏ vượt lên rồi
Móng vuốt ngoạm tràn đất nước ôi
Dân tộc trở thành như nô lệ
Còng lưng lao động quả bồi hồi

Bây giờ mọi sự lung tung hết
Đả hổ diệt ruồi có mấy trôi
Bởi lẽ đã thành giai cấp mới
Tự do dân chủ đã châu trời

Ôi thôi cả đất nước Trung Hoa
 Một tỉ ba dân cũng gọi là
 Có xác không hồn là như vậy
 Vinh dự cu li quả sáng lò

SAO NGÀN
 (14/8/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[13/08/2015 at 21:08](#)

CÂY CHE RỪNG

Vô rừng chỉ thấy cái cây
 Quanh đi quẩn lại có rừng nào đâu
 Bây giờ Đảng mới thật ngầu
 Còn dân còn nước để đâu hỡi người

Nói yêu nước quả nói chơi
 Bởi vì chỉ Đảng thì đời còn chi
 Bởi vì chỉ Mác Lênin
 Thì dân chỉ có để vin vậy mà

Éo ơ ông Mác la đà
 Ông Lê cũng ngấm ta bà từ lâu
 Ông Mao cũng đã bạc màu
 Mèo đen mèo trắng hỏi sao chẳng tườ

Bác Hồ cũng đã ngàn phương
 Theo chân Lê Mác lên đường đi xa
 Bây giờ hỏi thử Đảng ta
 Lấy đâu ánh sáng sáng lò như xưa

Vậy mà chuyên chính còn thừa
 Một lòng nâng Đảng thành vua trên đời
 Kiểu ông Minh Triết ới ới
 Cu Ba canh thức mình thời lo chi

Cu Ba giờ thấy ỉu xì
 Cạ da cùng Mỹ mình đi lối nào
 Dấu sao thì cũng dấu sao
 Bỏ đi Điều bốn sẽ mời nguy đa

Thấy gần mà chẳng thấy xa
 Thấy cây đâu dễ từ xa thấy rừng
 Tinh hoa đất nước vạn phần
 Khoanh vùng còn chút tàn ngàn đây thôi

Bác thang lên hỏi ông Trời
 Bác Hồ mang lại cho đời những chi
 Mang đời chỉ Đảng như ri
 Cái cây duy nhất thì rừng ở đâu

NGÀN KHOI
 (14/8/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[13/08/2015 at 23:35](#)

CHÚA HAY THƯỢNG ĐẾ

Chúa là một Đấng vô hình
 Loài người nhân hóa giống mình vậy thôi
 Quy cho hỉ nộ trên đời
 Tầm thường đến thế bởi do con người !

Nên thôi chớ dốt người cười
 Chúa đâu có giống cách người thế gian

Nên đời bao sự ngổn ngang
Con người ngu dại mới càng vậy thôi !

Những tay duy vật trên đời
Cho rằng vật chất mới hoài tiên thiên
Quả là ngu ngốc triền miên
Khi nào cục đá thành tiên bao giờ !

Thế thì đừng có dại khờ
Nghĩ rằng Thượng đế như người trần gian
Cũng ăn cũng ngủ mơ màng
Cũng thương cũng ghét rõ toàn bá vơ !

SAO NGÀN
(14/8/15)

★★

TRĂNG NGÀN says:
14/08/2015 at 06:00

XÃ HỘI LOÀI NGƯỜI

Chuyện đời vẫn chỉ vậy thôi
Như rừng cây mọc đâu hồi nào ngưng
Như cơn gió thổi không ngưng
Như bờ biển sóng xô tung liên hồi

Có gì trụ mãi trên đời
Có gì ngang mãi giữa người trần gian
Khác chi cuộc chạy đường trường
Dẫu người ngưng trước vẫn người bưng lên

Đâu như hồ nước lặng êm
Địa đàng muôn thuở khó xây lên nào
Chẳng qua anh Mác tào lao
Gạt người một bận lao xao nói mò

Bởi đời chi khác con đồ
 Chừng chưa tới bến còn lo mọi phần
 Tình người cộng với lòng nhân
 Cùng chung một chuyến sao phần lãng xao

GIÓ NGÀN

(14/8/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:

[14/08/2015 at 06:15](#)

THÔI THÌ

Thôi thì đi Mỹ cũng hay
 Ở tù kiểu ấy có ngày nguy đa
 Chúc sao cho Tạ Phong Tần
 Gót hồng nhẹ bước một lần cho vui

Chợ đời dù vẫn bụi ngùi
 Nhưng mà không mợ chợ thì vẫn đông
 Cần gì cố gánh non sông
 Ghé vai một chút cũng công được rồi

TẾU NGÀN

(14/8/15)

[Reply](#)

★★

[LÁ NGÀN](#) says:

[13/08/2015 at 21:54](#)

CON NÍT

Con nít cần đi chỗ khác chơi
 Nơi đây người lớn chớ mò vào
 Hồn láo lại càng thêm đáng ghét
 Ngu dân lếu lảo chả làm sao
 Diễn đàn dân chủ dầu tên vậy
 Cũng phải nghiêm trang mới đặng nào
 Xịt bọp tào lao đầu xúng mặt
 Téch đi nơi khác để tâm phào

CÂY NGÀN

(14/8/15)

[Reply](#)

★★

ÉO ÔI

Éo ôi nói vậy đúng rồi
 Như Tonydo từ hồi xa xưa
 Thật là cộng sản rõ thừa
 Cầm AK chực để rĩa vào đời !

Cũng như Bùi Tín vậy thôi
 Một ngài Đại tá công đầu biết bao
 Từ ngày mở lối thoát rào
 Nói năng phoi phới ào ào tự do !

Qua sông hẳn phải lụy đồ
 Qua rồi đứng lại dòm đồ mà chi
 Bới bao sứt vảy trầy vi
 Nay thành quá khứ lẽ gì mà ca !

Anh em cùng thấy một nhà
 Mỗi người mỗi cảnh nay đà tự do
 Dầu Nam hay Bắc chung lo
 Cùng chung thiện chí chèo đò vậy thôi !

Bác Hồ nay đã đi rồi

Theo chân Lê Mác từ hồi xa xưa
Giờ đây để lại con đồ
Mọi người chèo chống quả hay không nào !

Chỉ vì ông Mác tào lao
Con đồ rách nát nghen ngào lăm thay
Vinh quang phải góp từng ngày
Chùng nào hội đủ mới đời vinh quang !

Chớ còn bao kẻ bướng ngang
Hoan hô đả đảo mãi càng thương tâm
Anh em gấu ó hà rầm
Giờ thì mới thấy quả hâm ở đời !

TRĂNG NGÀN
(14/8/15)

★★

LOI CHOI

Có thời một bọn loi chơi
Cùng nhau chí chèo dưới trời Miền Nam
Trong tâm chúng thấy đồ lòm
Ở ngoài làm bộ ta đây trắng ngần

Ngô Công Đức, Lý Quý Chung
Bây giờ nhớ lại những tên hàng đầu
Ăn tàng điếu đóm theo nhau
Đúng là một bọn ngâu ngâu chó vàng

Chúng chuyên ngậm máu phun người
Lấy điều khuynh tả làm trò lao nhao
Phỉnh toàn buôn gánh bán bưng
Dùng vài tờ báo tung bưng phỉnh dân

Kiểu trí thức Ngô Bá Thành
Hay là Phật giáo cù lằn Huỳnh Liên

Còn bao nhiêu bọn huyền thuyên
Ba hoa chích chóe cả miền bá vơ

Hay Vũ Hạnh kiểu phỉnh phờ
Lôm côm thực chất tay sai Bạch Đằng
Sách toàn giả dạng nói nhăng
Đặt điều cao quý chỉ hăng ma lạnh

"Người Việt quý" nói ngon lành
Phịa tên người Ý gian manh trong đời
Ôi toàn nửa chuột nửa dơi
Kéo đàn kéo đám một trời miền Nam

Dương Văn Minh cũng ba xàm
Kéo cùng một gánh Ấn Quang làm trò
Đúng là thời buổi chìm đồ
Toàn đồ giả dạng khiến cho người làm

Kiều Mộng Thu cũng nhanh chân
Xum xoe xúm xệ dấm phân ngon lành
Giờ còn tại liệu rành rành
Một thời "đối lập" gian manh không cùng

Tưởng ngon thầy Lý Chánh Trung
Ai ngờ hai mặt nỏ nùng bao nhiêu
Bảy lăm lên tợ như điều
Cuối cùng xơ xác loại điều đứt dây

Ngoài ra bao thứ giả cầy
Kể sao cho hết những ngày oái oăm
Đúng là trí thức miền Nam
Cùng dân làm báo không oan chút nào

Gạt đời theo kiểu tào lao
Ruột đầu rỗng tuếch nháo nhào ngữ ngôn
Phỉnh dân thấp kém lon chon
Bỏ tiền mua báo để ông làm giàu

Đúng toàn những thứ lau hau
 Một thời quấy phá những ngày thương tâm
 Nước non bao nã tối sầm
 Ngàn năm sau mãi nhớ tên loại này

PHIẾM NGÀN
 (14/8/15)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[12/08/2015 at 21:33](#)

TUỔI THỌ MỘT TRĂM

Bây giờ ông thọ cả trăm
 Quả trăm năm ấy đèo bông bao nhiêu
 Dốc bao từ ngữ mỹ miều
 Để toàn ca Đảng mến yêu Bác Hồ !

Giờ đây tuổi hạc tuy cao
 Ôm hôn gái đẹp ào ào như sôi
 Lại bày trò sửa Truyện Kiều
 Ôi thôi "trí tuệ" Vũ Khiêu ai bằng !

Thật là bản lĩnh lừng nhặng
 Láy chi phong tướng ông là "triết gia"
 Tôn thêm "nghệ sĩ" sa đà
 Khiến ông mũ áo gấm hoa tựa hề !

Con đường "trí thức" nhiều khê
 Từ anh tạp dịch mọi bề thênh thang
 Nhờ ca ngợi Đảng vinh quang
 Nên nay mới được lão làng vậ thôi !

PHƯƠNG NGÀN
 (13/8/15)

[Reply](#)

★★

THƯƠNG NGƯỜI

Thương người như thể thương thân
Ông cha ta nói vạn phần đúng thay
Nhưng đâu trên cõi đời này
Triệu người đều triệu những ai thương người !

Ấy là thực tế ở đời
Phải tình hoa mới thương người vậy thôi
Chớ như anh Mác cò mồi
Yêu toàn "giai cấp" lấy chi thương người !

Nên thôi dấu biết đừng cười
Đi làm "cách mạng" thương người ai tin
Phải theo khẩu hiệu động viên
Trăm năm mệt lã lấy chi thương người !

Hết chiến trận tới bù đầu
Dựng xây "định hướng" lấy đâu thì giờ
Công danh sự nghiệp tơ mơ
Khéo thành mắt trời dễ đâu thương người !

Nên thôi nói để mà cười
Chỉ thẳng "tư sản" thương người ngu ngơ
Ông cha ta cũng nói rồi
Phú sinh lễ nghĩa có thời khác đâu !

Còn như vô sản một màu
Sống đã học máu còn đâu thương người
Dọc dài "định hướng" khơi khơi
Ngàn năm biết tới được không thương người !

Nên thôi kẻ khóc người cười
Lo toan cho lắm liệu đời được chi
Phận ai cứ nấy tùy nghi

Công đâu hơi sức thương người như xưa !

*Thằng "đế quốc" chó hay rùa
Lạc nhà học tốc đua nhau đi tìm
Lại còn gấn bắng tùm lum
Nghĩ ra thân phận lại hơn con người !*

TIẾNG NGÀN
(13/8/15)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[12/08/2015 at 22:43](#)

HỮU XẠ TỰ NHIÊN HƯƠNG

*Hương thơm tất phải do mùi
Không mùi đó lấy cái gì hương thơm
Mùi giả tạo chỉ ba lơ
Đề người bảo nói rằng thơm lạ kỳ !*

*"Bác Hồ" nếu quả danh ghi
Cần chi phải tượng uy nghi mọi miền
Hay nhằm rút ruột wu tiên
Bán "Người" đứng đó lấy tiền chia nhau !*

*Ôi thôi đời quả thật rầu
Có khi pho tượng bằng đôi ngôi trường
Xây cầu xây cống làm đường
Nhu cầu luôn thiếu tượng đài mà chi !*

*Thành ra một kiểu lối nghĩ
Vớ dân vớ nước hỏi chi hay nào
Khác gì một bọn cào cào
Mượn danh tượng phỗng lẽ nào thương ai !*

Tiền nhân mình nói chẳng sai
 Hễ mà hữu xạ hương phai bao giờ
 Còn không quả chỉ đại khờ
 Dân ngu mê tín lại thờ mùi hương !

Anh linh thật đáng đường đường
 "Bác Hồ" chi phải nhờ nường tượng đài
 Sao toàn một bọn thơ ngây
 Hiểu đâu lịch sử dài ngày mới nên !

HƯƠNG NGÀN
 (13/8/15)

[Reply](#)

[TÊU NGÀN](#) says:
[13/08/2015 at 05:33](#)

TRÙ ỄO

Ôi thôi cô Bích Thảo
 Sao trù ẻo làm chi
 Trong khi người đang khoái
 Sao làm cho lâm li !

Một tử tư không ít
 Nhưng nói phỏng ích gì
 Toàn quyền khi đã quyết
 Có nói cũng bỏ đi !

Phải mong sao tượng Bác
 Được xây liền tù tì
 Từ Nam ra tới Bắc
 Chẳng còn lấy lối đi !

Như Tố Hữu ca cảm
 Phơi hết mọi lối mòn

*Dân phải buồn rơi lệ
Kéo nhau lên ở non !*

TIẾU NGÀN
(13/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[12/08/2015 at 20:44](#)

HỮ TỤC CỘNG SẢN

*Bác Mao nắm chóp ở Tàu
Triệu người dẫm đuối nhao nhao nịnh vào
Điều này vốn có từ lâu
Khi Lênin nắm chính quyền ở Nga !*

*Trở thành thần tượng chói lòa
Chết đi lãng tảm nguy nga một thời
Kế rồi đến Stalin
Bao nhiêu đài tượng giống in trong đời !*

*Việt Nam cũng có Bác Hồ
Một tay Tố Hữu tha hồ vẽ râu
Cả non thế kỷ trước sau
Bây giờ đếm lại tượng đài nhiều trăm !*

*Trăng non phải đến trăng rằm
Hết tròn lại khuyết oái ăm chuyện đời
Có chi mà phải vẽ vôi
Bởi loài xu nịnh mọi thời thiếu chi !*

*Ngàn năm lịch sử tùy nghi
Ai gây nên chuyện lỗi nghi cùng ai
Thời gian vẫn hãy còn dài
Hữu hương tự xạ chẳng gì phải lo !*

*Thối phồng con ếch con bò
 Hay bò thành ếch khiến cho người cười
 Nói chơi cùng với cuộc đời
 Mọi điều trí trá dễ thời dài lâu !*

SUỐI NGÀN
 (13/8/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[13/08/2015 at 05:53](#)

CÁI BÙA

*Cái bùa vốn thuở ngàn xưa
 Từ thời bộ lạc còn chưa lên đời
 Tới nay nhân loại tiến rồi
 Lá bùa vẫn lại như hồi xa xưa*

*Gần xa ai nấy biết thừa
 Lá bùa của Bác quả chưa ai bằng
 Tượng đài cộng với tôn lẫm
 Phải thần thánh hóa mới hăng cuộc đời*

*Quả thời cách mạng xa rồi
 Tầm vòng vật nhọn lấy gì mà thiêng
 Cần theo chân Mác Lênin
 Đưa tên của Bác vào miền nguy nga*

*Nên thôi nhẩn với dân ta
 Phải nên thực tế sa đà mà chi
 Bùa thiêng dấu chẳng ư gì
 Phải hăng im lặng mới khi khỏi phiền*

HƯƠNG NGÀN

(13/8/15)

[Reply](#)

**

[HOA NGÀN](#) says:

[11/08/2015 at 21:52](#)

ĐƯỜNG DÀI

Có đi mới biết đường dài
 Ở hoài trong hủ thì tài gì đâu
 Trong chẵn mới biết rận sao
 Trông ngoài cứ tưởng ấm êm tuyệt vời
 Tiếc là bao chuyện trong đời
 Bỏ hồn làm ngọt vẫn thời hay đa
 Đầu tiên ông Mác sáng lò
 Nay non thế kỷ hóa ra tối hù
 Nhiều người đã khóc hu hu
 Nhưng mà khóc lén mặc dù ngon cơ
 Vì lên lưng cạp phải chờ
 Tới khi xuống lỗ để mong đổi đời

THÔNG NGÀN

(12/8/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:

[11/08/2015 at 20:31](#)

TAY CỪ

Tonydo quả tay cừ
 Chuyên môn chọc phá bầy chừ mới ghê
 Buốt về vận nước lê thê

Tony ngồi đó toàn kê chuyện đời
 Ừ mà có thể cũng vui
 Chuyện đời nói đỡ bụi ngùi lòng dân
 Nói xa cũng lại nói gần
 Tượng đài của Bác vạn phần nguy đa

ÁNH NGÀN

(12/8/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:

[11/08/2015 at 20:38](#)

VĂN NGHỆ QUÂN CHÚNG

Dân ta văn nghệ cùng mình
 Đâu hoài duy nhất chỉ ngài Tố Như
 Nên chi thế sự bấy chừ
 Thơ văn bật dậy đâu như ngày nào
 Chỉ toàn Tố Hữu rêu rao
 Chỗ nào cũng thấy Bác Hồ hiên ngang

PHƯƠNG NGÀN

(12/8/15)

[Reply](#)

**

NGÂY THƠ

Khi xưa em đã ngây thơ
 Em theo thuyết Mác bây giờ còn chi
 Bờ lên lưng cạp còn gì
 Làm sao bước xuống nếu không tiêu đời !

Thôi thì cứ thế mà chơi

*Còn dân kệ mẹ rồi đời cũng qua
Nước non chi phải xót xa
Mà nay phải cố đừng xa Bác Hồ !*

*Bác xưa xây dựng cơ đồ
Nửa đường bỏ phế khác nào ngu sao
Dù đời bao chuyện tào lao
Niềm tin vững chắc mới cao hơn người !*

*Sao vàng năm cánh vàng tươi
Trên nền cờ đỏ còn tươi ngày nào
Luôn cần định hướng lao xao
Cho dù ông Mác bỏ nhào từ lâu !*

DẶM NGÀN
(12/8/5)

BẠO LỰC CÁCH MẠNG

*Không bạo lực thì không thành cộng sản
Bỏ lấy chi mà gom lại mọi người
Dẫu tuyên truyền thủ đoạn cũng vậy thôi
Không bạo lực lấy gì ai khiếp sợ*

*Các Mác quả tay tạo nên chuyên chính
Lênin kia cũng chỉ kẻ noi theo
Stalin người lợi dụng thời cơ
Chính từ đó mà tạo nên cả dãy*

*Mọi sách báo đều chỉ là công cụ
Dùng tuyên truyền như cái phễu hút vào
Hút vào xong thì bạo lực chót lù
Dẫu có cánh dễ nào chui ra được*

*Vậy Các Mác thiên thần hay ác quỷ
Thiên thần sao non thế kỷ bỏ nhào*

*Làm hi sinh cả trăm triệu con người
Để thử nghiệm toàn những điều tăm tối*

*Quả ngôn ngữ con người là thế đó
Chỉ vỏ ngoài mà ý nghĩa chẳng ra sao
Như ánh đèn thu hút bọn phù du
Nào có biết đều chỉ là ảo giác*

*Nên lý thuyết trước tiên cần trách Mác
Còn thực hành tất phải trách Lênin
Không thấy sai lại mù quáng cả tin
Đưa nhân loại vào con đường cụt lỏi*

*Ai chống lại thì hô rằng có tội
Làm loài người ăn thịt chính loài người
Khiến sai lầm và cái ác đã lên ngôi
Mà tô vẽ toàn mỹ miều ngoạn mục*

*Nếu chân lý thì cần gì bạo lực
Nếu nhân văn cần gì phải tuyên truyền
Nếu tốt sao lại phải đổ ầm ầm
Đấy công tội để luận về Các Mác*

NGÀN KHOI
(12/8/15)

BÂY GIỜ BỌN HỌ ĐÂU RỒI

*Bây giờ bọn họ đi đâu
Những tay khuynh tả một thời miền Nam
Đúng là một đám già hàm
Nói đen thành trắng do ham lợi quyền*

*Một thời cả bọn huyền thuyên
Bản thân điều dóm rõ phiền thế gian
Ngôn từ hành động gian ngoan*

Lô nhô sau trước rợn rùng cũng hay

*Bảy lăm vô thấy cùi đày
Lớp thành đầy tớ lớp đành vượt biên
Hết còn ngoa ngoắt gàn điên
Phỉnh phờ dư luận nhẩn tiên trước kia*

*Phân nhiều giờ cũng ngủm rồi
Nhục thân lều lự một thời huênh hoang
Hóa ra cũng kiểu chó vàng
Sủa gâu gấm lại càng cúp đuôi*

NON NGÀN
(12/8/15)

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[10/08/2015 at 21:40](#)

TRĂM NĂM THỬ NGHIỆM

*Trăm năm thử thách đã nhiều
Chỉ toàn sân hận nhiều điều gớm ghê
Bây giờ đời đã náo nê
Người người chán ngán biết về nơi đâu !*

*Nhìn lên xám ngoắc một màu
Mây hồng tan biến từ lâu trên trời
Muôn loài chờ đợi mưa rơi
Cơn mưa dân sự đem đời mát tươi !*

*Ngõ toàn trái ngọt nơi nơi
Ai dè chua lét khiến sầu những ai
Nay đà đá nát vàng phai
Trên toàn cầu đó hỏi tài chi đâu !*

Chỉ vì dân chủ tự do
 Mới là quy luật để cho muôn đời
 Nhân văn vun gốc tốt hoài
 Mác xưa xúi dại khiến người đời ngu !

Tưởng làm bền bỉ thiên thu
 Quả bao xương máu chẳng bù vào đâu
 Bây giờ sự thế lở rồi
 Quay về nguồn cội mới thời đi lên !

Biển khơi rộng mở sóng êm
 Con thuyền hướng tới của người Việt Nam
 Quên đi quá khứ đỏ lòm
 Cùng nhau dựng lại vàng son cho đời !

NGÀN PHƯƠNG
 (11/8/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[10/08/2015 at 22:28](#)

NIỀM TIN VÀ HI VỌNG

Hỏi cây nào mọc trong gương
 Hay cây nào mọc giữa nền trời cao
 Tựa hồ cóc nhảy bờ ao
 Để khi nào vượt tường rào được đâu !

Ông Lê ông Mác thuở nào
 Rung cây nhát khi ào ào quả ghê
 Trăm năm dù đã chán chê
 Niềm tin hi vọng vẫn hoài còn đây !

Đợi cho mãi đến tận ngày
 Cái cây đơm trái giữa lòng trời xanh

*Thật là ảo tưởng tranh vanh
Ngàn năm một thuở mà đành tin sương !*

NGÀN TRẮNG

(11/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[10/08/2015 at 22:06](#)

VỖ KỊCH ĐỜI

*Nó là vở kịch từ lâu
Có bao khán giả hỏi người biết không ?
Đem tiền mà ném qua song
Dựng dàn vở kịch có hòng ai xem !
Chỉ mong chiêng trống vang rền
Cả mình cũng chẳng thèm xem nữa là !
Quả là xót phận dân ta
Còng lưng nộp thuế mới là vô duyên !
Chỉ vì ông Mác huyền thuyên
Một lần nói tướng hại miền nhân gian !*

DẠM NGÀN

(11/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHIẾM NGÀN](#) says:

[10/08/2015 at 05:24](#)

CÂY CỎ THỤ

*Cây cỏ thụ có gì đâu đáng quý
Nếu trái chua hoặc chẳng có trái nào*

Cây cổ thụ nếu gỗ toàn gỗ tạp
Dầu chống cành đắp gốc cũng ra sao !

Nó phải ngã trước sau gì cũng ngã
Bởi còn kia chỉ ngang trái ở đời
Cây cổ thụ lại cành khô thân mục
Trái lẽ đời và trái lẽ tự nhiên !

Cây không mọc tự nhiên như thường thấy
Mà giống dâu xa lạ được ươm trồng
Khác thổ nhưỡng và khác đời quả lạ
Hỏi lẽ nào nó được sống dài lâu !

Nên trước sau tự thân đành phải ngã
Cho dù nhìn thấy nó vẫn sum xuê
Bởi giả tạo có bền lâu sao được
Vì thiên nhiên mọi việc phải đề huề !

Nó chẳng ngã cũng có người đến đón
Để làm chi gai mắt ở trên đời
Cây vô ích dù tiếng là cổ thụ
Toàn trở trêu phỏng ý nghĩa gì đâu !

DẶM NGÀN
(10/8/15)

[Reply](#)

★★

[CÂY NGÀN](#) says:
[10/08/2015 at 05:27](#)

DÂN NGU

Dân ngu biết thưởng nào khôn
Bởi tồn cái đại lon chon trên đời
Trách ai khiến bấy dân ngu
Ốc toàn bả đậu lù lù thế kia

LÁ NGÀN
(10/8/15)

[Reply](#)

**

[Ý NGÀN](#) says:
[09/08/2015 at 22:22](#)

NƯỚC NGÀ

*Nước Nga quả thật lạ kỳ
Sinh ra trước Mỹ mà giờ vẫn thua
Mặc dầu lãnh thổ rộng thênh
Còn về dân số chẳng thua chút nào !*

*Công kỹ nghệ có từ xưa
Tựa hồ lệt đệt có bâng ai đâu
Nên làm cách mạng mới ngầu
Lênin phát ngọn cờ đầu tiến lên !*

*Năm châu bốn biển vang rền
Ai ngờ mới bày mười năm đổ nhào
Chỉ do ông Mác tầm phào
Ông Lê thì biết đường nào khác đâu !*

*Đúng toàn tiến bước cầu âu
Hi sinh khùng khiếp chẳng hầu ra chi
Giờ thì mọi sự qua đi
Nhưng mà chưa thấy được gì tới nay !*

*Putin thời mới tưởng hay
Vẫn về thói cũ loay hoay độc tài
Krimea bị lún dài
Thương thay chính trị lạc loài kiểu Nga !*

TẾU NGÀN

(10/8/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[09/08/2015 at 21:55](#)

Ở ĐỜI

*Ở đời phải có người tài
Trị vì đất nước một mai mới thành
Chớ còn thấy thứ lạnh chanh
Ngô khoai chẳng thấy chỉ thành bá vơ*

*Singapore rõ chẳng khờ
Chẳng theo chủ nghĩa lơ mơ ở đời
Vậy mà đất nước sáng ngời
Thành công vượt bậc khắp nơi tràm trở*

*Khắp nơi hỏi có nước nào
Tiến nhanh như vậy trong đời này đâu
Nền kinh tế thuộc hàng đầu
Chỉ nhờ nhân lực quả âu lạ kỳ*

*Mới hay yếu tố con người
Chính điều quyết định trên đời vậy thôi
Năm mươi năm quả không tồi
Rõ ràng họ Lý đúng người tài cao*

NGÀN MÂY

(10/8/15)

[Reply](#)

**

[HƯỚNG NGÀN](#) says:

[09/08/2015 at 21:27](#)

ÔI THÔI

*Ôi thôi đừng nói khơi khơi
Nếu là sự thật cần đòi nhào vô
Kéo nhau dử liệu góp vào
Để làm ra lẽ thế nào mới hay !*

*Còn mà vẫn quá tầm tay
Cũng nên ráng níu để ngày phơi ra
Đừng nên nói kiểu ta bà
Đâu gì mình chứng hỏi mà ai tin !*

*Bà con phải chớ im lìm
Ông thần sự thật cần tìm cho ra
Bởi khi sa bút chết gà
Đừng chơi nói tướng sa đà vẫn vơ !*

*Một người vẫn có thể khờ
Triệu người dễ có tơ mơ được à
Cho dầu sự thật xót xa
Một lần cũng cố phanh ra mới cừ !*

PHƯƠNG NGÀN
(09/8/15)

[Reply](#)

BÁT NHÁO

*Một thời hỗn độn nghĩ mà ghê
Chính trị chính em quả nảo nề
Điều đóm phần nhiều toàn đón gió
Bày trò khuynh tả quả ê chề
Bầy lăm tới bến im re hết
Lý tưởng lý hoe chỉ trò hề*

*Lố nhố giữa thời đầy biến loạn
Quả là một đám chỉ u mê*

ĐẠI NGÀN
(09/8/15)

★★

[HOA NGÀN](#) says:
[09/08/2015 at 22:29](#)

VĂN NGHỆ SĨ MIỀN NAM

*Các anh phần lớn "Bắc Kỳ"
Năm tư kíp bước téch vào Miền Nam
Tưởng đâu đời đỡ gian nan
Bảy lăm trái khoáy ngõ ngang biết bao !*

*Bây giờ liền hỏi làm sao
Vội nhanh chân nữa téch sang Hoa Kỳ
Đúng là thời buổi lâm li
Văn chương hạ giới tì tì theo anh !*

*Trực nào vốn dĩ chậm chân
Phải qua các trại tập trung luyện rèn
Bao năm chẳng có ra răng
Hát ô téch nữa cũng bằng như không !*

*Dễ nào nắn ná mà trông
Khi bao tác phẩm vứt trong lửa hồng
Thật là khí thế hào hùng
Liên Xô Cách mạng tháng Mười là đây !*

NGÀN HOA
(08/8/15)

[Reply](#)

★★

NGUYÊN NHÂN TẠI CON NGƯỜI

*Con người mà nắm toàn quyền
Không ai phản biện chỉ phiến vậ thôi
Hay là phản biện nửa vời
Ai qua quyền lực của ngài bí thư !*

*Bí thư tỉnh lẻ quả cừ
Ông vua một cõi dễ chi ai bì
Quần thần ở dưới kể chi
Toàn quyền quyết định dễ gì qua ta !*

*Bởi khi chớp đỉnh một nhà
Chấm ta vào đó hẳn là như đình
Cho dầu lụt lội linh bình
Quảng Ninh chẳng hạn có tin không nào !*

*Phá rừng trí tuệ tầm cao
Xây nhiều thủy điện ào ào như sôi
Nay thời khí hậu toàn cầu
Ta toàn xây tượng mới hầu oai phong !*

TẾU NGÀN
(08/8/15)

★★

ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG

*Việt Nam "đất nước anh hùng"
Mà sao chỉ thấy nửa khùng nửa điên
Ai đời thế kỷ triền miên
Nhắm đầu nhắm mắt theo đường Mác Lê !*

*Uổng công phí sức não nề
Cuối cùng toàn thấy ê chề niềm đau
Bảy năm chuyên chính thật ngầu*

Tới giờ mới biết con tàu ngã nghiêng !

*Toàn dân nào có chi quyền
Chỉ riêng thiếu số nắm quyền vậy thôi
Bao nhiêu tiêu cực trên đời
Chạy về đây cả một thời "vẽ vang" !*

*Muốn lên xây dựng "địa đàng"
Lại toàn ảo ảnh trái ngang cuộc đời
Giờ thì biết vậy mà thôi
Hỏi ai trách nhiệm việc đời này đây ?*

DẶM NGÀN
(08/8/15)

TRĂNG NGÀN says:
07/08/2015 at 03:23

DỊCH TƯỢNG ĐÀI

*Ôi thôi cái dịch tượng đài
Nó làm đất nước quả hoai còn gì
Dân nghèo kiệt xác cu li
Mò cua bắt ốc lấy gì vinh quang !*

*Tượng đài thành thứ ngổn ngang
Chỗ nào cũng thấy hiên ngang Bác Hồ
Bác đứng đó tay trở cao
Trong niềm hãnh tiến Bác nào giống ai !*

*Chắc là chỉ giống tượng đài
Cùng y mô típ từ xưa vậy mà
Dân tình nhìn mãi xót xa
Bởi toàn cuộc sống ta bà hơi đâu !*

Thế gian tiến hóa muôn màu
 Nước mình toàn thấy đâu đâu tượng đài
 Kiểu tay Tố Hữu vô tài
 Tuôn lời nịnh nọt tôn thờ Bác xưa !

Quả trời nắng hạ không mưa
 Bao nhiêu ếch nhái kêu bừa vậy thôi
 Khiến bao người cũng bồi hồi
 Nhìn qua nhìn lại thấy bao tượng đài !

MÂY NGÀN
 (07/8/15)

[Reply](#)

**

CÁI CÓ VÀ CÁI KHÔNG TRONG CUỘC ĐỜI

Không có Mác làm sao Lenin có
 Không Lenin đâu dễ có Bác Hồ
 Không Bác Hồ thì có lẽ Việt Nam
 Nay đã khác cả một trời một vực !

Chuyện thật vậy chẳng cần gì phủ nhận
 Đình tuyên truyền đình dối mãi người dân
 Đình coi dân như con trẻ ngây thơ
 Bởi lịch sử có ngày bày ra hết !

Mác mà đúng sao Liên Xô sụp đổ
 Sao Tiểu Bình chọn mèo trắng mèo đen
 Sao Kampuchia Khmer đỏ hãi hùng
 Khiến thế giới kinh hoàng chưa từng có !

Chuyện đơn giản đây cái không cái có
 Ai từng ngu hay còn mãi luôn ngu
 Dù quả nhiên mọi chuyện đã lù lù
 Sao ngu mãi và ngu lâu đến thế !

Hay nói đúng chuyện đời luôn dâu bể
Giữa thế gian nào lắm kẻ anh hùng
Nên chỉ toàn những gác cổng chung chung
Bởi thời thế tạo nên giếng mối ấy !

Chỉ bởi lẽ một nước non nhược tiểu
Dẫu ca hoài thân phận cũng vậy thôi
Để làm sao trên trảng cỏ cây cao
Mà chỉ có luôn luôn toàn lùm bụi !

Bi hài lắm hoan hô và đả đảo
Sống lâu năm rồi cũng tới lão làng
Chẳng gì đâu mà vinh dự khua vang
Từ thiên cổ triều đình luôn vẫn thế !

Nên duy cách bằng tự do dân chủ
Mới tạo thành quyền chính của toàn dân
Còn nếu không chỉ gác cổng thập thành
Làm hệ thống cho phe quyền ngự trị !

Ngôn ngữ tuyên truyền chỉ luôn lợi khí
Làm dân ngu và ngu mãi không thôi
Hay không ngu miệng cũng khóp lâu rồi
Dân kiểu ấy thì còn gì để nói !

Hảo hán anh hùng quả đâu ráo trọi
Toàn nghe theo cùng cốt để làm theo
Gần trăm năm đã hệ thống dọc dài
Ôi nhục nhã giống con Hồng cháu Lạc !

PHIẾM NGÀN
(07/8/15)

★★

SẮC NGÀN says:
05/08/2015 at 21:06

HOAN HÔ ÔNG MÁC

Hoan hô ông Mác cái chơi
Đưa ra lý thuyết khiến đời tâm vơ
Chỉ vì "chuyên chính" bùi ngùi
Ông lừa nhân loại vào vòng cu li !

Bởi thường đời vốn thị phi
Ông gây thơ quá lấy gì mà hay
Thế gian bao chuyện cùi đày
Ông sao con nít mơ ngay thiên đường !

Vì chưng tri thức tâm thường
Ông cho "công xã" mới đường vinh quang
Khiến bao đất nước làm than
Chỉ vì mê đắm tiếng vang đại khờ !

Ôi thôi ông chỉ lơ mơ
"Đỉnh cao trí tuệ" ai phong ông vầy
Ngược dòng lịch sử ngờ hay
Khiến toàn xu nịnh mới tày bợ ông !

Nên thôi đã rõ tổng tong
Bê tông cốt sắt dễ mong phá liền
Khiến đời khổ ải triền miên
Đúng là tội lớn nói phiền ông chẳng !

Bao lời ông nói cuội nhăng
Khiến đời ảo tưởng phải chẳng tội này
Quả là anh dốt làm thầy
Như ông chẳng hạn việc này quả kinh !

Nói ra ông hăn bắt bình
Nhưng mà không nói tội tình thế gian
Vì sai quả thật không oan
Lại làm tưởng đúng khiến càng ghê thay !

Trăm năm tưởng chỉ một ngày
 Ông làm thế giới cùi đày vì ông
 Ông đưa lý thuyết màu hồng
 Mà trong thực tế chỉ toàn xám ngoe !

TIẾNG NGÀN

(06/8/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[05/08/2015 at 20:19](#)

THỬ NGHIỆM MÁC XÍT

Ai ngờ Mác nói tầm phào
 Vậy mà bao kẻ nháo nhào làm theo
 Khởi đầu ông tổ Lenin
 Liên Xô cả bảy thập niên nghen ngào

Tiếp theo Trung Quốc họ Mao
 Dấy lên công xã ào ào xót xa
 Làm nên bao chuyện tà ma
 Cuối cùng mèo cũng hóa ra lại mèo

Ấy là thời Đặng Tiểu Bình
 Mèo đen mèo trắng thật tình nói ra
 Lạ thay nay đến Venezuela
 Hugo Chavez quả là vô duyên

Khi không hút lại xái ghiền
 Làm cho đất nước giữa nghiêng bờ phờ
 Đúng là câu chuyện tơ mơ
 Lầy gù giẻ rách đề thơ trên dờ

Khiến chàng Nicolas Maduro
 Bây giờ cảm thấy dạt dào khó khăn

Ôi thôi ông Mác lăng nhăng
 Vì ông nhân loại nhăn rằng đã nhiều

Hỏi rằng Pôn pốt Yiêng xari
 Phải chăng mê Mác mà ghì dân Miên
 Giết phăng ba triệu liền liền
 Để nhằm diệt chủng xây miền ang ca

Quả là thời buổi mã tà
 Dựng nền chuyên chính ai mà chẳng kinh
 Nhớ xưa lại phải rùng mình
 Một trăm triệu chấn quả tình mò tôm

Ai mà không biết nguồn cơn
 Chỉ vì thuyết Mác ba lơn vậy mà
 Tưởng làm khoa học rõ là
 Thật tình dốt nát đời đà thấy ghê

Thế gian đã phải ê chề
 Bởi vì nghịch lý mọi bề thế thôi
 Nhân văn tưởng tốt đến nơi
 Hóa ra thực chất thấy đều hại nhân

BAT NGÀN
 (06/8/15)

[Reply](#)

**

TƯỢNG ĐÀI

Việt Nam y hệt Triều Tiên
 Ở đâu cũng thấy huyền thuyên tượng đài
 Và cùng mô típ không sai
 Tượng đài giống hệt tượng đài Liên Xô

Ôi thôi còn nói thế nào
 Hễ là cộng sản phải cao tượng đài

*Trở thành vở kịch khôi hài
Sống bằng khẩu hiệu tượng đài ăn no*

*Chỉ hiềm dân chúng co ro
Ai xây nấy biết lò dò mà chi
Tiền dân đóng thuế tùy nghi
Dùng tôn lãnh tụ có gì lạ đâu*

*Mới hay lịch sử một màu
Toàn màu lá úa chó đâu khác gì
Cây xanh trái ngọt ít khi
Phần nhiều chỉ thấy khác gì bon sai*

NGÀN KHOI
(06/8/15)

★★

NGÀN HOA says:
03/08/2015 at 20:28

TRIỀU TIÊN

*Triều Tiên nói mãi khôn cùng
Một tên con nít làm trùm hay chi
Đúng là quân chủ i sì
Cha ông truyền nói đời đời ai vô !*

*Hô "xã hội" chỉ tầm phào
Toàn dân bị nhục ối dào hay chưa
Nhục nên mở miệng đủ vừa
Để nhằm hô hoán ta thừa "tự do" !*

*Nhân dân nào khác con bò
Được cho ăn thứ bo bo giáo điều
Trên lưng "lãnh tụ" cỡi liều
Con bò cam chịu nhờ vào chiếc roi !*

Nhân quyền đành phải mất toi
 Tử hình ai dám tỏ mối bất ưng
 Khiến toàn non nước cả tung
 Như bầy điên dại quả lừng danh ôi !

Nhục thay đất nước trên đời
 Để thằng con nít làm vua của mình
 Kim Chính Un, Mác Lênin
 Giáo điều chuyên chính tội tình người dân !

HOA NGÀN
 (04/8/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[03/08/2015 at 03:12](#)

LỊCH SỬ VÀ SỰ THẬT

Có chi mà giấu được đời
 Lâu rồi sự thật cũng thời bung ra
 Đừng nên cứ mãi sa đà
 Sự mà bóp méo thì ra nổi gì !

Dẫu chi cũng chẳng là chi
 Nói tây làm bắc lẽ gì mà hay
 Thành công trên cõi đời này
 Phải thành công tốt mới may cho người !

Bao nhiêu thủ thuật trên đời
 Thiếu lòng công chính dễ thời hay sao
 Thành công dù có thế nào
 Lắm người ta thán dễ nào hay ho !

Qua sông tất phải lụy đò
 Nhưng ai tới bến vác đò mà đi

*Thế gian mọi việc tùy nghi
Nhưng luôn đạo đức mới khi còn hoài !*

*Việc đời trước bởi lẽ trời
Nhưng công tâm mới là người thanh cao
Còn như bao chuyện tầm phào
Ngàn năm rồi cũng lẽ nào ai mong !*

MÂY NGÀN
(03/8/15)
[Reply](#)

★★

[NGÀN TRẮNG](#) says:
[03/08/2015 at 02:49](#)

LÊ XUÂN KHOA

*Ông Khoa không hiểu Mác
Hay chẳng đọc bao giờ
Hoặc đọc mà mù tịt
Nên nói kiểu lơ mơ !*

*Bây giờ ông ở Mỹ
Sao không ở lại chờ
Đúng nói đảng làm ngõ
Quả trí thức lơ mơ !*

*Có bao người khuynh tả
Cũng giống y ông Khoa
Hiểu sai hết sự thật
Chỉ nói để gọi là !*

*Sự thật không có nửa
Sự thật cũng chẳng hai
Nên đã là trí thức
Phải nói điều không sai !*

TRĂNG NGÀN
(03/8/15)

[Reply](#)

**

CHIẾN TRANH VÀ SỰ THẬT

*Chiến tranh như mối lửa
Gặp gió thì bùng lên
Nguyên nhân hầu vô hạn
Nhiều khi rất đơn sơ !*

*Khi lửa rần rần cháy
Dễ nào dập tắt ngay
Tán hươu và tán vượn
Kết cục vẫn cùi đày !*

*Con vật chỉ ăn sống
Cần sự thật làm gì
Nhưng con người nhân bản
Sự thật mới đáng ghi !*

*Rất tiếc là tuyên truyền
Cốt làm sai sự thật
Biến điều đúng thành sai
Biến cái sai thành đúng !*

*Đó là thứ vũ khí
Không giết chết con người
Nhưng tiêu diệt trí tuệ
Khiến người chẳng ra người !*

*Nhưng sự thật cuộc đời
Cũng như dòng sông chảy
Sông nào chẳng thác ghềnh
Nước nào chẳng trong đục !*

Rồi cuối cùng ra biển
 Đại dương mới bao la
 Lịch sử luôn như vậy
 Ngàn năm mới rõ ra !

Sự thật điều nhân văn
 Tuyên truyền như rắn độc
 Rắn độc cắn chết người
 Khiến nhân văn điêu đứng !

Nhưng có gì giải độc
 Ngoài vấn đề thời gian
 Ngoài phát huy trí tuệ
 Có bao giờ muộn màng !

GIÓ NGÀN
 (03/8/15)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[03/08/2015 at 04:01](#)

XÃ HỘI CON NGƯỜI

Ở đâu chẳng có người hèn
 Loại người hạ cấp, lèn quèn, xấu xa
 Ở đâu chẳng có người cao
 Loại người mã thượng thanh tao ở đời

Đó là thực tế con người
 Rừng cây cũng tựa cuộc đời vậy thôi
 Người do bản chất hèn cao
 Hoặc nhờ giáo dục phần nào khá hơn

Vậy mà anh Mác lớn tôn
 Hồ toàn giai cấp có hơn ai nào

*Hết họ Xit tới họ Mao
Bày trò mưa gió lẽ nào hay chi*

*Con người hoặc chỉ ngu si
Hoặc là khoa học hỏi gì hơn sao
Nên đời bao trự tào lao
Hại đời thì có dễ dẫu anh hùng !*

DẶM NGÀN
(03/8/15)
[Reply](#)

★★

CÓ GÌ ĐÂU

*Có gì đâu phải cấm ngăn
Quyền dân lập hội bởi ra quyền mình
Thật là quan điểm linh tinh
Nếu toàn lo sợ thật tình ra chi !*

*Sợ dân thì có hay gì
Làm dân phải sợ cũng chi tốt nào
Nếu mà dân chủ tự do
Phải dùng pháp luật sao cho ngon lành !*

*Pháp quyền khái niệm thông minh
Không thềm áp dụng tất mình hay chi
Chan hòa giai cấp nhiều khi
Mới là ý nghĩa việc gì so đo !*

*Xưa kia ông Mác lật đò
"Đấu tranh giai cấp" đã qua một thời
Bây giờ "chuyên chính" cỏ rồi
Văn minh hựt hững cả đầu lẫn đuôi !*

TIẾU NGÀN
(03/8/15)

★★

**NGUYỄN VĂN TRUNG
VÀ TRẦN ĐỨC THẢO**

*Hoan hô ông Nguyễn ông Trần
Từng thời nổi tiếng rần rần Việt Nam
Ông Trần nổi tiếng châu Âu
Còn riêng ông Nguyễn khắp nơi nước mình*

*Trần Đức Thảo mê Mác Lê
Giải bày biện chứng ê hề thế gian
Từ Tây ngàn dặm quan san
Ông tuôn về Bắc vẽ vang một thời*

*Tưởng đâu về với Bác Hồ
Cuối cùng cuộc sống lao đao tháng ngày
Ê chề quay lại trời Tây
Cuối đời ông rửa cả trời Mác xưa*

*Quên đi duy vật cũng vừa
Sử quan lịch sử từng lừa được ông
Một thời ông quả hăm hăm
Phận thân tiến sĩ đồng cân chẳng bù*

*Riêng phần ông Nguyễn dồi dào
Cuộc đời "nhận định" ối chao ly kỳ
Cũng từng mác xít nhiều khi
Tưng bừng khuynh tả có gì hơn đâu*

*Chờ khi tóc đã bạc màu
Ông ù xuất ngoại cũng hầu thua ai
Mới hay trí thức trang đài
Nói nhiều nhưng có giống ai đời này*

Bây giờ xã hội giả cầy
 Kể từ ông Mác có ngày nào hơn
 Khỏi anh khuynh tà xanh rờn
 Giúp đời chi thấy nguồn cơn eo sèo

Thôi thì mèo nảo cũng mèo
 Đỏ đen xanh trắng mủ nào hơn đâu
 Tại anh triết học nhiều màu
 Kiểu hoa không nhụy trái nào mà ra

Giật mình nghĩ đến dân ta
 Rõ toàn triết lý có mà hơn ai
 Dễ chi triết học đường dài
 Giống như thiên hạ có bài bản sâu

Vậy nên phần lớn tào lao
 Chạy theo người tưởng mình hầu ngon cơ
 Mác Lê ăn nói vật vờ
 Ông Trần ông Nguyễn bơ thờ vậy thôi

ĐẠI NGÀN
 (24/7/15)

[NON NGÀN](#) says:
[21/07/2015 at 23:43](#)

TỪ QUÂN CHỦ
 ĐẾN CỘNG SẢN

Ngày xưa chế độ quân vương
 Ông vua làm chủ lẽ thường vậy thôi
 Dầu chi đó cũng một người
 Khi hay khi dở khiến đời cả kinh !

Bây giờ thời đại văn minh
 Tự do dân chủ tự mình bầu ra
 Hết vua truyền nói một nhà
 Nhiệm kỳ Tổng Thống đúng là thật hay !

Bồng nhiên Các Mác thày lay
 Hồ điều chuyên chính làm đời đảo điên
 Lênin áp dụng triềng triềng
 Độc tài đảng trị vô duyên khác nào !

Ấy là cách mạng Tháng Mười
 Mới non thế kỷ sum rồi tốt chi
 Chỉ do tập thể trị vì
 Nhóm người nắm chóp khác gì ông vua !

Đúng là sử đại hay đùa
 Độc quyền hỏi cũng là vua khác nào
 Càng lâu càng thấy tầm phào
 Cái cây tự mục lý nào chẳng thông !

Nên thôi toàn chuyện đèo bồng
 Con người chơi kiếu đóng gông con người
 Tự do dân chủ lạc loài
 Giống con chó nhỏ có hoài về đâu !

Nhân văn thật sự mới cao
 Độc tài tham những lẽ nào mà yêu
 Tại anh Các Mác nói liều
 Phỉnh bao nhiêu kẻ phiêu diêu trong đời !

*Gây bao dở khóc dở cười
Cười điều ngang trái khóc điều thâm u
Nhân quyền đành chỉ chống khu
Bởi vì lạc hậu mặc dù tương hay !*

*Hỏi ai trên cõi đời này
Văn minh lại muốn giết lùi hay sao
Quân vương xưa cũ thuở nào
Bây giờ lập lại ối dào khôn ngoan !*

NGÀN KHOI
(22/7/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[21/07/2015 at 21:14](#)

RỄ TIỀN

*Rễ tiền thành Phú chẳng ham
"Đảng viên" như vậy mới làm ai khen
Quan tâm theo cách thần lẫn
Bề nào còn có chút đuôi cắn vào
Nhìn lên tùm lá cây cao
Có bày khi vượn con nào như nhau
Phải ca điệp khúc một màu
Con đầu đàn dẫn mới hầu tôn vinh
Nên thôi nói chỉ bực mình
Sống đời kiểu khi quả tình ra chi
Tiếc nhau chẳng để làm gì
Kệ cha nó vậy nhiều khi mới cừ*

TẾU NGÀN

(22/7/15)

[Reply](#)

**

[HƯƠNG NGÀN](#) says:

[21/07/2015 at 21:33](#)

NGÔI TRÊN

Ngôi trên ăn lớn mới ngon
 Xuân Sơn dầu khí hỏi còn thua ai
 Hút dầu lên bán dài dài
 Nhắm xà chút đỉnh rõ tài trượng phu
 Bây giờ sắp phải vào lu
 Của thiên trả địa hu hu là vừa
 Độc quyền đó thật ghê chưa
 Riêng mình một cối há vừa lòng tham
 Dầu tràn ỷ có biển Đông
 Túi dầu bao lớn lại mong kiểu này
 Ôi thôi dân cũng chào thầy
 Một mình một chợ rồi ngày cũng tiêu

SẮC NGÀN

(22/7/15)

[Reply](#)

**

[DIỄM NGÀN](#) says:

[21/07/2015 at 06:31](#)

NGUYỄN MINH CẦN

Hoan hô ông Nguyễn Minh Cần
 Bây giờ tiến bộ mười phần thấy ngay
 Chẳng bù hồi ở bên Tây
 Liên Xô chưa sụp ông đầy đồ tươi !

Nói ngay cách mạng tháng Mười
 Ông từ lò ấy bao ngày đi ra
 Bây giờ ông tỏ xót xa
 Cuộc đời như vậy mới ra luyện rèn !

Luyện người cũng tựa luyện kim
 Luyện gì thì luyện vẫn kim hàng đầu
 Bới đem đất sét nặn nhào
 Hay kim loại dỏm cũng thời ích chi !

Tại người cần có nghĩ suy
 Nếu không cũng đáng sá gì để xem
 Yên hùng tự quyết mới nên
 Kiểu mè một lứa hỏi bênh được nào

Giáo điều bảo thủ hanh hao
 Hay điều tư lợi đặt cao cũng huê
 Chỉ làm lịch sử lê thê
 Khó mà chuyển hướng mọi bề hanh thông

HƯƠNG NGÀN
 (21/7/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[21/07/2015 at 06:43](#)

SÔNG CÓ KHÚC NGƯỜI CÓ LÚC

Con sông có khúc là thường
 Con người có lúc cũng tương tự vậy
 Đỏ xanh cũng tựa trời mây
 Tùy theo ánh sáng mặt này mặt kia
 Nên thôi đừng trách lia chia
 Vấn đề con nước đi về hướng nao
 Lo đời phải nghĩ tâm cao
 Còn như tâm thấp lẽ nào hay chi

Ý NGÀN
 (21/7/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[19/07/2015 at 21:29](#)

DẤU CHI

Dấu chi thì cũng người mình
 Cùng nhau kết chặt sự tình mới hay
 Mặc cho lưng cọp cỡi rồi
 Từ từ leo xuống mới khi an toàn

Từ Tây Bắc tới Đông Nam
 Khác nào lò lửa biên cương vậy mà
 Thôi ngừng ý hệ đường xa
 Quay về thực tại mới là hay ho

Lênin Các Mác hoai rồi
 Bây giờ tìm cách kết đoàn Việt Nam
 Sao cho cương thổ an ninh

Sao cho tiến giữa thế gian cùng người

*Rong vàng lâu quá lặt lờ
 Bây giờ tới lúc từ từ bay lên
 Trời cao rộng mở thênh thênh
 Mình không cựa phách có thành ra chi*

PHƯƠNG NGÀN
 (20/7/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[19/07/2015 at 21:10](#)

BÂY GIỜ

*Bây giờ ông chết hay còn
 Mịt mù tấm cá véo von làm gì
 Khác nào kẻ đến rồi đi
 Chợ đời là thế có chi bận lòng*

*Ở thời nhiều sự long đong
 Không rồi có đó dễ hòng tiên tri
 Mới hô mạnh khỏe tí tí
 Rồi dùng một cái ra đi lúc nào*

*Chỉ dân như đám cào cào
 Rào rào loạn xạ có nào giống ai
 Quan trên mới đám anh tài
 Se mình một tí thì đời ngóng ngay*

*Quả là thế cuộc giờ đây
 Niêm phong kín mít biết ngày nào khai*

*Tự do dân chủ bùì ngừi
Chuyện quan quan biết chuyện tui tui làm*

*SUỐI NGÀN
(20/7/15)*

[Reply](#)

TƯ DUY VÀ HỆ THỐNG

*Tư duy cần độc lập
Hệ thống luôn kết liên
Tư duy lẫn hệ thống
Đều thực chất triển miên*

*Có một không có hai
Đều trở thành ngắc ngư
Hệ thống như cái mò
Chôn tư duy trong đó*

*Các Mác lẫn Lênin
Đều xiển dương hệ thống
Những kẻ nô lệ đời
Lại tưởng rằng giải phóng*

*Trong khi đó phương Tây
Ham tự do dân chủ
Độc lập trong tư duy
Tròn vành trong hệ thống*

*Vũ trụ nhìn toàn cục
Là hệ thống khác chi*

*Nhưng con người tự do
Mới tư duy nhân bản*

*Đó là paradigm
Một cách nhìn hàn lâm
Một cách nhìn tiên tiến
Hệ thống kết tư duy*

ĐẠI NGÀN
(20/7/15)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[20/07/2015 at 06:42](#)

TƯ BẢN VÀ CỘNG SẢN

*Từ ngày thuyết Mác ra đời
Hoa Kỳ như sống chơi vui đêm ngày
Lênin thử cú đậm đầy
Liên Xô trời dậy thấy bày gương đao*

*Chiến tranh lạnh nóng ào ào
Be bờ đắp đập lẽ nào kém ai
Lại thêm Trung Quốc của Mao
Mèo đen mèo trắng đều quào như nhau*

*Cuối cùng Mỹ lại đâu thua
Liên Xô đổ sụm búa xua ngày nào
Ngoại giao trái bóng bàn chào
Thị trường mở rộng dạt dào cho Sam*

Bây giờ lại tới Việt Nam
 Đứng đầu của Đảng sang thăm Hoa Kỳ
 Sự đòi hỏi chuyện lâm ly
 Biển Đông lò lửa tính gì cho ra

Đúng là trong cõi người ta
 Có đâu đơn giản như là chuyện chơi
 Mác xưa quả thật ời hời
 Tính đảng đi ngã quả Trời cũng chê

Bao năm uẩn khúc ê chề
 Loài người ngao ngán hết mê mẩn rồi
 Thử đòi hai thế kỷ thôi
 Bây giờ quay lại như hồi xưa kia

Tại vì lý thuyết trật chĩa
 Mơ ước ám ố còn khuya mới thành
 Vậy nên đất nước Việt Nam
 Tự do dân chủ mới càng đi lên

NẮNG NGÀN
 (20/7/15)

[Reply](#)

[SẮC NGÀN](#) says:
[19/07/2015 at 03:22](#)

THẾ SỰ VÀ CUỘC CỜ

Cuộc đời như những ván cờ
 Ai thua ai thắng cũng mờ đi thôi

*Có khi bên thắng chơi tôi
Bên thua chơi bảnh cũng rồi huề nhau*

*Công danh phú quý lau hau
Khác nào như lúc quân cờ đang lên
Nhưng dòng thế cuộc lênh bênh
Trôi hoài hỏi có đứng im lúc nào*

*Châu rìa bao kẻ tầm phào
Đua nhau khích nịnh nháo nhào vầy thôi
Khác chi trò trẻ trên đời
Cuộc cờ vẫn thấy lắm người tầm vơ*

*Điều binh khiển tướng ai ngờ
Nhiều khi toàn bọm cuộc cờ thế gian
Vua quan tướng vầy là sang
Tới hồi tuồng vẫn cũng toàn linh tinh*

ÁNH NGÀN
(19/7/15)

[Reply](#)

PHÙ DU

*Đọc hoài càng thấm vầy thôi
Nó như điệp khúc một thời âm u
Bóng đèn hút bọm phù du
Tắt đèn cũng lại mịt mù như xưa
Ăn dưa ngấm sọc trên dưa
Vỏ không ăn được đã vừa vứt đi*

Ý NGÀN
(19/7/15)

TRÍ THỨC KHUYNH TẢ MIỀN NAM

Ôi thôi trí thức Miền Nam
Những anh khuynh tả hỏi giờ ra sao
Trước bảy lăm loạn cào cào
Sau bảy lăm có ghen ngào hời ơi

Con tim máu xít ngời ngời
Cái đầu mạnh động khắp nơi rõ thừa
Sọc dưa hần rõ trái dưa
Anh người rửa xả bừa bừa Miền Nam

Bây giờ trời cũng xoay vần
Những gì mơ ước dần dần rõ ra
Cờ hồng công xã thiết tha
Thiên đường hạ giới xót xa bao điều

Nay thì nói ít hiểu nhiều
Đã toàn cầu hóa bấy nhiêu cũng vừa
Thị trường mở rộng như xưa
Trở về điểm cũ còn ra không nào

Liên Xô lâu đã sụp nhào
Viễn mơ một đạo thế nào hời anh
Đồng tiền tư bản hôi tanh
Vong thân tràn ngập nay đành thế sao

Quả nhiên kiểu dạng bù cào

Không nghiên cứu Mác nháo nhào ngợi ca
 Vong thân anh quả mới là
 Cu li một thuở tưởng là văn minh

Anh ham nói đến hòa bình
 Hoàng Sa xương máu thật tình giờ sao
 Trong đời anh quả tào lao
 Làm thân trí thức lẽ nào u mê

Thật thì cũng chẳng dám chê
 Anh thành trí ngủ lê thê một thời
 Tự do không muốn ở đời
 Muốn mình nô lệ mới thời quang vinh

Hỏi dân giờ có bất bình
 Nghĩ về trí thức của mình thời xưa
 Miền Nam khuynh tả cần bừa
 Hỏi anh trí thức khi xưa hiểu gì

Tại sao anh đã mê ly
 Nghĩ làm cách mạng cái gì cũng hay
 Hóa ra suy nghĩ giả cày
 Đốt mười biết một mới ngày hôm qua

NGÀN KHOI
 (18/7/15)

★★

TẢ KHUYNH

Bây giờ nói thật mà chơi
 Những anh khuynh tả như ngòi trên mây

Bởi vì trên thế giới này
 Một là cộng sản hai là không thôi

Còn mà tính chuyện nổi trôi
 Chỉ là xu mị hay là hám danh
 Tả khuynh quả thật rành rành
 Cái mầm cộng sản ngọn ngành khác sao

Miền Nam từng đã lao xao
 Một thời khuynh tả nháo nhào như rươi
 Bụng toàn cách mạng tháng Mười
 Nhưng bên ngoài mặt lú lo đủ trò

Bảy lăm mới chịu nằm co
 Bao anh khuynh tả lật đật chìm luân
 Kéo theo "lực lượng thứ ba"
 Quả toàn tếu táo ối a đại khờ

Đúng là một bọn ngây thơ
 Mình không bản cố lại chờ công danh
 Nay chùng biết phận đã đành
 Đều gàn xuống lỗ tanh bành bấy nay

Thương thay chính trị giả cây
 Xa lông cứ tưởng là mình ngon cơ
 Hòa bình lập lại bơ vơ
 Lòi ra cái cảnh nằm chờ trước kia

Tưởng rằng thế sự phân chia
 Tả xung hữu đột sẽ người có công
 Dễ chi công với Cờ hồng
 Hướng hồ công với non sông của mình

Hóa ra một bọn linh tinh
 Hiểu sai mác xít ngỗ mình ngon ăn
 Bối do thời buổi nhập nhằng
 Mang hia đội mao lăng xăng trên đời

Bây giờ màn đã hạ rồi
 Tuồng đã cũng khép diễn trò cùng ai
 Tiếc điều lịch sử đâu phai
 Một thời những nhớ rõ tài còn kia

Thử lên danh sách bao người
 Nước nhà kinh hãi tới thời mai sau
 Nỗi này chẳng tắt mà đau
 Tự mình rách chuyện có hâu trách ai

NON NGÀN
 (18/7/15)

★★

TRÍ THỨC MẶT MỐC

Mặt bọn họ gọi là mặt mốc
 Bối hơi đen hơi đỏ hơi vàng
 Hơi đen kiểu trưởng giả làm sang
 Hơi đỏ vì máu toàn khuynh tả

Cũng chút xíu hơi vàng do tư sản
 Được tạo nên từ chế độ miền Nam
 Hay bên Tây từ Bỉ về làng
 Đề phẩn chấn nói toàn cách mạng

Những Lữ Phương, Nguyễn Trọng Văn

Bị nhiều người cho là khôn nạn
 Bởi bề mắng hùn gió tố lại thầy
 Đúng là dân khuynh tả kiểu này

Và nổi tiếng Lý Chánh Trung một thuở
 Bỏ Đạo công khai để tỏ mình sáng rõ
 Đỏ như son giống Các Mác ngày nào
 Bây giờ thì mọi việc chẳng làm sao

Hai thế kỷ cũng tiêu tùng Các Mác
 Thời khuynh tả của miền Nam hỗn loạn
 Nhiều như rươi tưa nấm mốc sau mưa
 Tới giờ đây mọi sự cũng bằng thừa

Bởi vô sản phải nhường cho tư sản
 Ôi khuynh tả ôi hoan hô cách mạng
 Ôi tự do như khuynh tả hằng mong

Gần trăm năm đất nước phải đi vòng
 Giờ trở lại thị trường toàn cầu hóa
 Nguyễn Văn Trung con chủ bài khuynh tả
 Giờ ở đâu biết còn nghĩ những gì

Ở nước ngoài hay một chỗ lâm ly
 Trong vắng lặng chắc đang nhiều tư lự
 Quả Các Mác một óc đầu đại sự
 Nó hư không như quả bóng đang đưa ...

ĐẠI NGÀN
 (18/7/15)

★★

NON NGÀN says:
16/07/2015 at 20:19

LƯƠNG TRI THỜI ĐẠI

Cái anh Các Mác dở hơi
 Xương ra học thuyết khiến đời nhiều khê
 Nếu mà đúng hết chỗ chê
 Có đâu thế sự ê chề tới nay

Ở đời hoặc đúng hay sai
 Đúng thời theo riết sai thời bỏ đi
 Ấy thì mới đúng lương tri
 Còn hoài ngắc ngư có gì mà hay

Tại sao lại cứ loay hoay
 Người ta đã bỏ ông thầy từ khuya
 Riêng ta cứ phải lật lùa
 Bỏ đi thì tiếc nuốt vào không xong

Thôi thì đừng mãi đèo bòng
 Nếu mình chẳng quyết để dân quyết giùm
 Ngày xưa hội nghị Diên Hồng
 Ngày nay ta mở trưng cầu ý dân

Con đường như vậy mới cân
 Tại sao tự quyết vạn phần chủ quan
 Tự cho trí tuệ cao sang
 Hỏi như ông Mác có sang không nào

Con mèo nhìn ngọn tre cao
 Nghĩ là chót vót hẳn cao bằng trời
 Than ôi lẫn thàn cuộc đời
 Định cao trí tuệ khiến người cười chê

Đã qua thời đại Mác Lê
 Giống như đứa bé mọi bề lớn khôn
 Áo xưa mặc hỏn hỏn hon
 Lòì lưng từ phía hỏi còn ích chi

Tại sao cứ mãi mê ly
 Sao không tự tỉnh lấy gì mà hay
 Ai phê là "phản động" ngay
 Việc dân việc nước cứ tàỵ thế sao

Than ôi quả chuyện tào lao
 Nay thời công nghệ lẽ nào u mê
 Nhìn xem thế giới đề huề
 Tiến lên dân chủ ta về nơi đâu ?

BIỂN NGÀN
 (16/7/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:
[17/07/2015 at 07:05](#)

ĐỨNG ĐẮN

Diễn đàn đứng đắn mới hay
 Lưu manh dốt nát chỉ tàỵ người khinh
 Nói chi cũng phải công bình
 Lăn đũa đá cá yêu tinh ai cần
 Đổ vàng cũng phải cân phân
 Thắng thua chỉ chuyện phù vân trên đời
 Lưu manh mới hạỵ trời ơi
 Một bên đập đổ bên thời nâng bi

*Người khôn như vậy hay chi
Chỉ đồ hạ cấp mới thì xun xoe*

BẬT NGÀN

(16/7/15)

[Reply](#)

LƯU MANH

*Lưu manh vốn có trong đời
Ở đâu cũng vậy cả nơi diễn đàn
Cuộc đời bởi vậy không oan
Nếu không quét dọn chỉ toàn rác thối
Lưu manh quả chẳng ích rồi
Còn thua cái ích của loài bọ phân*

Ý NGÀN

(16/7/15)

THĂNG NÀY

*Thăng này thực chất muốn gì
Hay là mày ở phe nào tỏ ra
Đừng nên theo kiểu tà ma
Giống như chó sủa quả là lưu manh
Người khôn ăn nói đành rành
Còn mày tên đại chua chanh với đời
Ta coi đời chỉ cuộc chơi
Còn mày sống kiểu coi đời bãi phân*

PHƯƠNG NGÀN
(16/7/15)

**

THỐN RỜI

Những tên này lại thốn rời
Các loài chó ghẻ trên đời thiếu chi
Đọc vào liền thấy ngu si
Bàn dân thiên hạ nghĩ gì chúng bay
Tưởng khôn mà lại hóa ngây
Thà im miệng lại chờ thầy ị ra

HOA NGÀN
(16/7/15)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[17/07/2015 at 02:46](#)

QUÊ HƯƠNG VÀ TỔ QUỐC

Cái thiêng liêng nhất trên đời
Chính là Tổ quốc chính là quê hương
Điều này chẳng phải nói suông
Mà là máu huyết trào tuôn trong người

Nhưng ai hiểu biết ở đời
Có tâm nhận thức mới thời sâu xa

*Còn phần những bọn tà ma
Lợi riêng là chính dễ mà cao hơn*

*Cho nên phải biết nguồn cơn
Chỉ người yêu nước sắc son mới cừ
Chớ còn những hạng lừ nhừ
Chính em chính chị biết gì cho cam*

*Loại ngu thì chỉ cầm rơm
Hoặc tôn lãnh tụ hoặc ham quyền hành
Cốt sao thỏa mãn lợi danh
Quê hương Tổ quốc chỉ thành nói ngoa*

Ý NGÀN
(16/7/15)
[Reply](#)

★★

DÂN TRÍ

*Vấn đề dân trí mà thôi
Hễ ngu thế kỷ chữa hoài chẳng xong
Việt Nam là giống tiên rồng
Mà ngu thì cũng lông không khác gì*

*Dân ngu chẳng nói làm chi
Ngu dân mới thật lỗi nghi với dân
Càng ngu điệp khúc quay vần
Càng ngu càng tưởng mình lanh ở đời*

*Thôi thì lịch sử chơi vui
Kể từ triều Nguyễn rõ thời đã ngu*

Vì ngu nên mới chống khu
 Ôm Tàu để chống Tây dương tưởng ngẫu

Tiếp sau cuộc diện hơn đâu
 Mác Lê lại dính vạ màu thân tiên
 Bây giờ quay lại nhẩn tiền
 Theo Tàu hay chống triển miên nhập nhằng

Nói ra tợ chuyện lằng nhằng
 Vậy nhưng không nói tưởng rằng thông minh
 Thông minh thế kỷ xập xình
 Bây giờ trông lại quả tình giống ai

Khắp nơi thế giới giỏi tài
 Dân mình sao chỉ nước hài vạy thôi
 Tự cho trí tuệ đỉnh cao
 Thành ọp ẹp có nào hơn ai

TRÍ NGÀN
 (16/7/15)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[17/07/2015 at 03:31](#)

EM OI

Em ơi ngu lắm em ơi
 Chuyện này lịch sử đừng thời chỏ vô
 Người ngu ăn nói hồ đồ
 Người khôn bấm bụng lẽ nào làm thịnh
 Sông trôi trôi cả lục bình

Đâu như đất nước thật tình vẫn nguyên

Ý NGÀN

(16/7/15)

[Reply](#)

★★

NGU

*Anh này quả thật là ngu
 Tưởng mình khôn lỏi bú dù eo ơ
 Cờ vàng tuy đã hết rồi
 Cũng là quá khứ một thời đã qua
 Cũng còn bao kẻ xót xa
 Nên tôn trọng họ ta ma ích gì
 Anh suy nghĩ kiểu cu li
 Dân tình như vậy ích gì cho ai*

DẶM NGÀN

(16/7/15)

★★

[PHẦN NGÀN](#) says:

[17/07/2015 at 06:33](#)

NAM VÀ NỮ

*Trời sinh có nữ có nam
 Nếu không xã hội dễ còn được sao
 Ông Trời đâu có tào lao
 Nhưng người lại tính tào lao với Trời*

Thối thường xem tợ cuộc chơi
 Muốn chơi cho sướng còn thời kệ ai
 Thế là phụ nữ xác xài
 Nam hao xí quách dễ nào thọ lâu

Nên cần nghiêm chỉnh ngõ hầu
 Hai bên đồng đẳng mới màu tươi vui
 Khi ở dưới khi nằm trên
 Chẳng ai cứ mãi đè trên nắm quyền

Có người lại muốn như tiên
 Không chồng mới thỏa mọi miền tự do
 Kệ thầy đêm đến nằm co
 Khỏi ai sách nhiễu hay ho quả là

Nhưng khi đến tuổi về già
 Muốn chồng cũng khó biết là tìm đâu
 Thôi thì cực trước sướng sau
 Hay là ngược lại cần mau tính liền

Không chồng hẳn sướng như tiên
 Có chồng hú hí mới càng ghiền hơn
 Ông Trời đúng thật bông lơn
 Loài người đùa bé lơn tôn giỏi gì

LÝ NGÀN
 (16/7/15)

[Reply](#)

[MUA NGÀN](#) says:

[16/07/2015 at 05:47](#)

THÂM TRÂM

Anh này quê gốc Quảng Nam
Cho nên bịa chuyện thâm trầm hơn ai
Đọc vô thấy gã cũng tài
Hóa ra Ông Bút họ từ Ích Khiêm

NĂNG NGÀN
(15/7/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[16/07/2015 at 04:14](#)

ĐẶT TÊN

Một anh tếu táo lơ mơ
Tên Trần Văn Quyết ngây thơ quá trời
Gửi thơ Nguyễn Thị Kim Ngân
Để đòi Quốc hội đặt tên phi trường

Vô danh tiểu tốt đường đường
Tưởng mình tiêu biểu cho toàn dân đây
Lấy điều cảm nghĩ riêng tây
Tưởng đâu ai cũng kiểu này mà thôi

Kiểu này lóc chóc lâu rồi
Mê toi quần chúng mấy phoi tuyên truyền
Nên chi tên đặt huyền thuyên
Chỗ nào cũng thấy như ghiền đặt chơi

Bây giờ tới vụ Long Thành
 Sân bay chưa lập đã nhanh nhẩu rồi
 Sợ ai phỏng trước thì sao
 Muốn tên Tướng Giáp trước sau xí phần

Để khi hành khách đang vùn
 Trong lòng nhớ vị anh hùng kính yêu
 Bác Hồ nhắc mãi bấy nhiêu
 Gia đình kế hoạch cũng nhiều quan tâm

GIÓ NGÀN
 (15/7/15)

[Reply](#)

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[16/07/2015 at 06:17](#)

HOÀI NIỆM

Liên Xô giờ đã chết rồi
 Quên đi quá khứ nhắc thời mà chi
 Người mình đâu phải cu li
 Cái gì cũng hướng cái gì cũng Nga
 Putin dầu có sa đà
 Chuyện đời kệ mẹ ba hoa làm gì
 Dân Nga quật khởi mấy khi
 Ai lên cũng vậy tì tì tuân theo
 Thói thường như vậy lâu rồi
 Hình như đã có từ thời Lenin
 Sa hoàng dầu chết im lìm
 Putin đang sống cũng ghìm được thôi

*Quý hồ dân chủ tự do
Phải vào máu huyết mới ta ngon lành*

PHƯƠNG NGÀN
(15/7/15)

HỎA LÒ

*Tony từ đó mà ra
Cho nên thắm chuyện xót xa hỏa lò
Bây giờ téch được ra ngoài
Hỏi ai qua mặt được tài Tony ?*

THÔNG NGÀN
(15/7/15)

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[16/07/2015 at 06:02](#)

MỸ VIỆT

*Rất mong Mỹ Việt đề huề
Dẹp đi quá khứ mọi bề hanh thông
Đỏ xanh phải để trôi sông
Bây giờ dân chủ đồng lòng tiến lên
Nhân quyền là chuyện trước tiên
Tự do là chuẩn làm tiên trên đời
Mò ma ý hệ chôn rồi
Phải chôn cho chặt mới thời hay ho*

Đừng mà chôn kiêu giả đồ
 Đào lên thum thum khiến lo mọi người
 Nên chi thời đại đổi rồi
 Phải nên Việt Mỹ một thời khác xưa
 Tùng tùng gió đánh đồ đưa
 Con đồ hữu nghị mãi thừa niềm vui

NON NGÀN

(15/7/15)

[Reply](#)

**

[SÓNG NGÀN](#) says:

[15/07/2015 at 00:07](#)

NỢ CÔNG

Nước nào chẳng có nợ công
 Nhưng khi quá lạm lại thành ra chi
 Nếu nền kinh tế suy vi
 Nợ công lút cán lấy gì mà ham

Nhân dân muốn sống phải làm
 Nhưng làm không hưởng oái oăm cuộc đời
 Làm đồng trả nợ nửa rồi
 Đó là chưa nói nợ đùn tương lai

Cứ chơi theo kiểu đường dài
 Trăm năm quá độ xạc xài núi sông
 Người tài đứng đó mà trông
 Người vô tài cán không không cảm quyền

Quả là kinh tế thần tiên
 Cốt đi vay nợ triền miên lạ lùng
 Hỏi sao mà nợ lung tung
 Vá vai giắt gấu lưng nhùng vạy thôi

Cho nên chuyện lạ trên đời
 Kiểu làm tập thể trời ơi ra gì
 Ai mà trách nhiệm kiểu ni
 Bỏ dùi đánh trống nhiều khi tức cười

Mà thôi bao chuyện trên đời
 Nói ra lại bảo đứng ngoài chỗ vô
 Phải đưa giai cấp lên cao
 Cho dù núi nợ lở nào lung lay

BIỂN NGÀN
 (15/7/15)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[14/07/2015 at 23:47](#)

TRANG MẠNG GOOGLE

Hoan hô trang mạng Google
 Phải luôn đúng đắn mới thành dài lâu
 Thông tin tuyệt đối vô cầu
 Muôn phần chính xác mới hầu người tin

Bởi vì một chữ như in
 Có khi dễ dãi cũng thành nhiều khê
 Phải theo thể giới đề huề
 Những anh xâm lược phải thể không ưa

*Scarborough Shoal, bãi cạn Scarborough
 Lý chí lại viết trở thành Huangyan
 Hoàng Nham Tầu rặt đành rành
 Dầu từ nhỏ xíu cũng thành việc to*

*Sửa ngay quả đúng ra trò
 Mình trang quốc tế dẫn đo mới cừ
 Nên ngay từ lúc bấy chừ
 Google lóe sáng cũng như ngày nào*

PHIẾM NGÀN
 (15/7/15)

[Reply](#)

[NGÀN MAI](#) says:
[15/07/2015 at 00:21](#)

HUỀ VỐN

*Không vay thì vốn mới huề
 Vay thì trả nợ ê chề hay sao
 Đòi mà phải đứng tầm cao
 Còn như tầm thấp bù cào giống ai*

MAI NGÀN
 (15/7/15)

[HƯỚNG NGÀN](#) says:
[15/07/2015 at 00:13](#)

TẠI SAO ?

Tại sao "Mỹ Ngụy" làm chi
 Tại sao lại "Vệ" có gì hay ho
 Người khôn chẳng thích phùng trò
 Mà luôn chỉ thích tự do trên đời
 Một mình đứng giữa cõi trời
 Vui buồn tự biết "đếch" cần tới ai

SẮC NGÀN
 (15/7/15)

★★

[TỜ NGÀN](#) says:
[14/07/2015 at 04:36](#)

DÂM TIÊN

Dâm Tiên giờ đã đi rồi
 Nói gì thì nói ngậm ngùi người xưa
 Ý Yên có phải một người
 Hơi thơ như thể một người khác đâu

Từ lâu bao chuyện tào lao
 Trong đời tranh cãi cũng hầu vẫn vui
 Nay ông từ giả cuộc rồi
 Giữa đàn chim Việt cánh rơi âm thầm

Dầu tiên hay dầu là dâm
 Dầu yên trong ý hoặc hâm trong đời
 Gió về mây chuyển chơi vơi
 Một lần đi mãi phương trời vậy sao

Thôi coi như hạt mưa rào
 Hết mưa lại tạnh nhiều sao trên trời
 Cuộc đời nào khác cuộc chơi
 Người đi kẻ đến luôn thời mới vui

TRĂNG NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[14/07/2015 at 05:00](#)

VỊ XUYÊN VÀ GẠC MA

Mỗi lần nhớ lại Vị Xuyên
 Một ngàn chiến sĩ hi sinh một ngày
 Hay khi nhớ tới Gạc Ma
 Cả nguyên trung đội máu sa đảo ngoài
 Anh linh nay dấu lạc loài
 Nương hồn quốc thổ đời đời liệt oanh
 Bốn năm cùng giặc giao tranh
 Bảo yên tổ quốc để thành vinh quang
 Trăm năm đâu phải lỡ làng
 Ngàn năm vẫn mãi non sông vững bền
 Rồi bao thế hệ đi lên
 Trong lòng lịch sử khó quên bao ngày
 Hoàng, Trường vẫn mãi không phai
 Máu đào giành lại phải ngày không xa

NON NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:

[14/07/2015 at 03:27](#)

NGHỊCH LÝ CUỘC ĐỜI

*Cho đi sợ nói tầm phào
Không cho thì hỏi lẽ nào tự do
Quả là đời vẫn quanh co
Vấn đề là phải làm sao nên người*

*Nên người phải cầm đúng nơi
Cầm cho đúng chuyện chớ đừng tầm vơ
Tự do không thể vật vờ
Mà là đúng lý thì đời mới hay*

MÂY NGÀN
(14/7/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[13/07/2015 at 20:20](#)

HÔN NHÂN ĐỒNG TÍNH

*Trời sinh ra có âm dương
Có nam có nữ để gần lại nhau
Sinh con đẻ cái trên đời
Tông đường nói dối để Trời được vui*

Vậy mà xí xọn loài người
 Hôn nhân đồng tính lắm người lại mê
 Đúng là thật hết chỗ chê
 Kiểu này trái cựa hỏi phê nổi gì

Cho dầu tình dục lâm li
 Cũng đừng nên kiểu lạ kỳ nhân gian
 Vung nổi thì úp với nhau
 Bây giờ ngược lại nổi nổi vung vung

Quả là thực tế khật khùng
 Ăn no rừng mỡ hóa khùng hóa điên
 Dầu cho trở ngại tiên thiên
 Tại sao hợp thức vào miền nhân gian

Thật là Trời lỗi rõ ràng
 Nổi vung chế lộn xốn xang bao người
 Nhưng mà chỉ chuyện riêng tư
 Lại thành luật hóa mới đời cười chê

Bởi chồng bởi vợ đề huề
 Hóa thành diễn kịch thỏa thuê cuộc đời
 Hỏi rằng là chuột hay dơi
 Đố ai dám chắc trả lời đúng boong

ĐẠI NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[13/07/2015 at 21:16](#)

NÊN SỐNG HÔN NHIÊN

Bởi anh là con người
 Anh không là cây cỏ
 Cũng chẳng phải gỗ đá
 Hay loài vật tự nhiên !

Con người biết nghĩ suy
 Biết điều hay lẽ đúng
 Có ngôn lời để nói
 Nên phải sống hồn nhiên !

Chẳng điều gì phải sợ
 Nếu chẳng phải làm sai
 Nếu chẳng phải nghĩ quấy
 Thế ai quyền cấm anh ?

Đứng trước nạn xâm lăng
 Tại sao không dám nói
 Tại sao không lên tiếng
 Tại sao lại bắt anh !

Nên dù là chính quyền
 Vẫn phải người chính đáng
 Phải nghĩ suy đúng đắn
 Khi ấy mới nên người !

Người ta không nói sai
 Không có quyền bắt bớ
 Người ta không làm bậy
 Trấn áp là hay sao ?

HƯƠNG NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[13/07/2015 at 20:32](#)

TRÉO NGOE

*Sự đời quả thật tréo ngoe
 Triệu lần dân chủ ai khoe trên đời
 Đúng là hết kiểu nói chơi
 Nói nơì làm ngã có thời hơn ai*

*Thực Vi phản kháng dài dài
 Dễ nào hộ chiếu đánh bài trơn tru
 Nhân quyền càng nói vù vù
 Phải cho ở mãi trong lu mới ngầu*

TẾU NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[13/07/2015 at 21:37](#)

KHINH DÂN

*Khinh dân vẫn thói từ xưa
 Tha hồ bóp nặn chẳng chừa điều chi
 Điều gì mình thấy mê ly
 Thì coi mút ngon cần gì ai ham !*

Điều nào mình thấy cảm râm
 Có tình giầu biệt quả càng giống ai
 Bao năm lịch sử đông dài
 Gần non thế kỷ ai mà chẳng hay !

Khinh dân kiêu ấy quả tài
 Coi mình là chủ ai thay được mình
 Biến dân thành hạng linh tinh
 Nói sao hay vậy thật tình ra chi !

Lương dân ăn để trị vì
 Khác nào bò cỡi cu li hạng xoàng
 Nói ra quả đúng không oan
 Nếu dân làm chủ dám toàn thế a ?

HƯƠNG NGÀN
 (14/7/15)

[Reply](#)

★★

MỘT MÁT MỘT CÒN

Bên xanh bên đỏ
 Một mát một còn
 Cuộc cờ đã vậy
 Thấy đều không oan

Mồ ma ông Mác
 Từ thuở trước kia
 Muốn chôn tư bản
 Nay quả lật lìa

Bởi nay ngược lại

*Liên Xô đổ rồi
Chỉ còn Trung Quốc
Con mèo trắng đen*

*Dù đen dù trắng
Vẫn đỏ trong lòng
Trời chung tuy đội
Vẫn còn hoài mong*

*Nên trước hay sau
Cho dù thả lỏng
Đỏ xanh phải tính
Lâu dài đừng hòng*

*Rồng Tàu màu đỏ
Sam Mỹ màu xanh
Biển Đông dậy sóng
Tính nhau ngon lành*

*Rồng Tàu mảnh lối
Sam Mỹ tinh anh
Cứ chờ hết mức
Khi ấy mới tranh*

*Cần gì đoán trước
Bắt chiến tự thành
Tọa sơn hổ đấu
Đâu cần chối quanh*

*PHIẾM NGÀN
(14/7/15)*

CHUYỆN TO CHUYỆN NHỎ

*Có chi cũng mạng con người
Lẽ nào coi nhẹ trên đời vậy sao
Lương tri sao bị lật nhào
Đành lòng máy ửi cán đầu người ta !*

*Chuyện nay sao chẳng xót xa
Lương tâm thời đại hóa ra thế này
Nhưng ai đi gió về mây
Cũng nên nghĩ lại việc này cho nghiêm !*

*Thiên An Môn dấu im lìm
Khiến cho Trung Quốc trò cười thế gian
Tưởng rằng thân phận vinh quang
Đâu ngờ nhục nhã mới toàn đáng khinh !*

*Khác chi bao chuyện tày đình
Ban đầu chỉ cỡ chiếc đinh vậy mà
Nhân văn mà chẳng xót xa
Rõ thành ý nghĩa hết là nhân văn !*

PHIẾM NGÀN
(13/7/15)

★★

[MÙA NGÀN](#) says:
[12/07/2015 at 22:30](#)

ÔNG TRỜI

Ông Trời thử vận con người
 Phải cho đầy đọa mới thời hanh thông
 Có chi đâu phải bận lòng
 Thiên nga đen kịt giữa bầy thiên nga

Nên thôi đừng có xót xa
 Nợ nần Hy Lạp lối ra có thừa
 Toàn cầu cũng tự vật đưa
 Trái này có bunn vẫn còn trái kia

Dẫu cho Trung Quốc lia chia
 Cuối cùng cũng phải lật lìa thế thôi
 Euro lại chẳng mấy hồi
 Tung hoành một thuở như đồng Đô la

Trời dù ảm đạm mây sa
 Hết mưa lại sáng lý là vậy thôi
 Cũng đều số mạng trên đời
 Đâu toàn vật chất của thời Mác ngu

Trèo đèo khu chống bù lu
 Hết chôn tư bản quả thời u mê
 Toàn cầu nay lại đề huề
 Uống công thế kỷ Mác Lê tâm phào

GIÓ NGÀN
 (13/7/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN SAO](#) says:

[12/07/2015 at 23:04](#)

MẶC CẢM

*Những anh mặc cảm ở đời
Luôn làm mình mảy để người khen cho
Hoặc là mặc cảm tự tôn
Tưởng mình nhất xứ lương tâm loài người !*

*Hay là mặc cảm tự ti
Nên đời thảm đở để bì người ta
Mác Lê giờ đã phôi pha
Còn chi đâu nữa la đà ích sao !*

*Sao không bỏ quách hanh hao
Bình thường hóa hết ta người như nhau
Ném đi ảo ảnh tào lao
Trả lui ông Mác hàm râu ngày nào*

*Bởi thường râu chỉ quặt quào
Khó mà bình dị như người thông dong
Ở đời hòa hiếu mới ngoan
Đấu tranh giai cấp chỉ toàn bá vơ !*

SAO NGÀN
(13/7/15)

[Reply](#)

★★

[HOA NGÀN](#) says:
[13/07/2015 at 02:50](#)

CÁC MÁC VÀ TIỀN TỆ

*Mác cho tiền để ra tiền
Cội nguồn bóc lột mới phiền làm sao*

Nên khi tư bản lật nhào
Nhất tề vô sản ào ào tiến lên

Trước tiên dẹp mẹ đồng tiền
Tập đoàn sản xuất cần tiền làm chi
Cùng làm cùng hưởng nhau đi
Chia nhau sản phẩm lo gì không hay

Đúng là suy nghĩ cùi đày
Trở về nguyên thi quả tay thật cừ
Bây đàn nửa thật nửa hư
Đấu tranh giai cấp bây chừ mới thôi

Than ôi quả thật than ôi
Đỉnh cao trí tuệ có ngòi mà ca
Bản năng giờ mới lòi ra
Mọi đường mảnh khóe xót xa sự đời

Khiến làm nhân loại chơi vơi
Ngàn năm tiến hóa khơi khơi lại tàn
Thiên đường hạ giới mơ màng
Trở nên thực tế rõ ràng là đây

Thật là lý luận trên mây
Kiểu Mariette ngát ngậy trên đầu
Bán đi bình sữa làm giàu
Chẳng may rơi xuống đã hầu vỡ tan

Tư duy Mác quả làng nhàng
Biết gì kinh tế nên càng nói nông
Khiến bao người cốt chống mông
Kêu gào định hướng còn mong nổi gì

Thôi thì cứ thế mà đi
Chừng nào ngỗ cụt lại thì quay lui

*Thị trường tuy đã có rồi
Vẫn đòi thừa nhận mới thời yên tâm*

NGÀN HOA
(13/7/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN KHOI](#) says:
[12/07/2015 at 19:38](#)

CÁI VÒNG LUÂN QUẢN

*Tại sao luân quản lòng vòng
Quanh đi quẩn lại cũng ngàn ấy thôi
Nói ra thì phải Bác Hồ
Kèm theo Lê Mác ối chao thật kỳ !*

*Nước nhà gặp buổi lâm li
Ai gây nên nỗi nói gì nữa đây
Cớ sao chính trị giả cầy
Khiến dân sợ hãi mặt mày lờ lao !*

*Im re không chút lời nào
Chỉ toàn rầm rập ghen ngào thế a
Làm người giữa cõi người ta
Quyền dân đâu mất hóa ra lạ lùng !*

*Cầm quyền được nói lung tung
Vẫn toàn trong cõi mê cung khác gì
Mãi luôn chủ nghĩa mê ly
Mãi luôn định hướng còn gì nữa sao !*

Suy đi ngẫm lại càng rầu
 Trước sau Lê Mác có nào hay chi
 Bác Hồ trích dẫn chi li
 Chẳng ai vì nước tư duy tự mình !

Cái vòng ý hệ thật tình
 Thập phần vô lý tự mình tròng vô
 Chỉ khi thấy Mác tào lao
 Mới đưa đất nước vượt rào tiến lên !

NON NGÀN
 (13/7/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[12/07/2015 at 22:07](#)

THƠ NGÀN

Thơ Ngàn thơ kiểu sang ngang
 Bên này bên nước ngó toàn bên kia
 Trong đêm nhìn thấy bình minh
 Ở trong quá khứ tìm về tương lai
 Giữa đời toàn thấy lạc loài
 Vẫn niềm hoan hỉ hướng vào nhân văn

NGÀN TRĂNG
 (13/7/15)

**

[NGÀN DẠM](#) says:

[12/07/2015 at 21:49](#)

LẠC LOÀI

*Bây giờ bọn họ lạc loài
Bám vào quá khứ để đời nào buông
Bởi vì vào máu vào xương
Tuyên truyền hiệu quả bao năm dọc dài*

*Con người nào phải thánh tài
Cái ăn là chính óc đầu nghĩ sau
Làng nhàng hiểu biết một màu
Có gì sâu sắc để hầu vượn lên*

*Nên thường tập quán Mác Lê
Bao năm cũng vậy khó bề nào ra
Mặc cho thế giới quanh ta
Quảng đi cả gánh xốt xa trăm bề*

*Ôi thôi thế sự náo nề
Để dân để nước bên lề mà thôi
Cái đầu toàn thấy Bác Hồ
Trái tim duy chỉ một đường Mác Lê*

DẶM NGÀN
(13/7/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[12/07/2015 at 20:53](#)

QUẢNG NAM HAY CÃI

Quảng Nam hay cãi cũng vui
 Nhưng khi cãi bướng cũng người ta chê
 Chuyện này vốn thuở ngày xưa
 Thời làm cách mạng chống Tây cứu đời !

Nhưng nay thời thế đổi rồi
 Từ lâu dân Quảng quả thời im re
 Anh hùng một đạo cũng ghê
 Cứ ra đầu ngõ gặp ngay tức thì !

Tượng đài hoành tráng uy nghi
 Quảng Nam mới có để gì nơi đâu
 Ấy là thời buổi Mác Lê
 Phải theo gương Bác đề mê cõi lòng !

Vậy nên hết cãi lòng vòng
 Vào khuôn vào phép khó hông bung ra
 Suy đi nghĩ lại cũng là
 Anh hùng lạc vận hóa ra đều huê !

TRĂNG NGÀN
 (13/7/15)

[Reply](#)

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[12/07/2015 at 03:25](#)

VĂN CHƯƠNG VÀ BẦU BÁN

Văn chương cốt tạo ra gì
 Tùy mình tài sức ích chi cho đời

Nếu toàn chỉ kiểu lời khơi
Rác rơm loạng xoạng được đòi quý sao

Lại còn bao chuyện tào lao
Con đường hoạn lộ lẽ nào còn ham
Văn chương theo kiểu lục phàm
Lợi mình trước nhất dễ mong chi đời

Tạo khuôn ép dáng mê tơi
Văn chương chữ nghĩa khiến Trời càng kinh
Quyền uy nếu mãi rập rình
Thi thơ cỏ úa liệu vinh nổi gì

Thôi thì cứ mặc trôi đi
Dòng đời tẻ nhạt tốt gì được bao
Con người khi đã tầm phào
Văn chương rộng ruột lẽ nào hơn đâu

Ý NGÀN
(12/7/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[10/07/2015 at 02:39](#)

TẬP KIỀU

Trời còn để có hôm nay
Tan sương đầu ngõ vén mây giữa trời
Thuyền tình vừa ghé đến nơi
Giáo điều bảo thủ liệu thời ích chi
Râu ông Các Mác rậm rì
Bây giờ đã thấy lâm li thế nào

Bảy mươi năm có là bao
 Liên Xô sụp ngã đường nào tiến lên
 Nên thôi đừng lắm bông phèn
 Lợn kia có béo thì lòng mới ngon
 Xem mặt mà bắt hình dong
 Cứ hoài cố chấp đừng hòng phát huy
 Áo xưa chẳng ích lợi gì
 Thôi thì liệng quách để đi cùng đời

NGÀN KHOI
 (10/7/15)

[Reply](#)

**

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[10/07/2015 at 02:59](#)

HỘI ĐỒNG LÝ LUẬN TRUNG ƯƠNG

Ôi thôi định chế tầm phào
 Hỏi trên thế giới nước nào có không
 Cốt nhằm ràng buộc Mác Lê
 Làm sao lý luận khởi đi trật chĩa

Kiểu như chấu cá thia lia
 Bơi đi quẩn lại lia chia vậy mà
 Vây cò trình diễn gọi là
 Có ai vào đó đặt chờ phê đầu

Ăn thua con lớn dẫn đầu
 Cả bè quẩn quít theo nhau tung hoành
 Đúng là chuyện lạ rành rành
 Một rừng lý luận thấy đành vô duyên

Người ta khoa học mọi miền
 Việt Nam các có huyền thuyên cò mồi
 Than ôi ông Mác than ôi
 Có chi ông nắm thóp người Việt Nam ?

ĐẠI NGÀN
 (10/7/15)

[Reply](#)

**

[LŨNG NGÀN](#) says:
[07/07/2015 at 22:49](#)

THẾ GIỚI NGÀY NAY

Thế giới ngày nay hết cái làng
 Thôn trên xóm dưới quả không oan
 Anh nào tử tế đều quen mặt
 Những kẻ ba trời cũng tưởng sang !

Quân tử tiểu nhân đều lộ rõ
 Thấy ai đứng đắn hoặc ngang tàng
 Cuộc đời nhân cách khôn lòng giấu
 Ngôn ngữ du kê cứ tạt ngang !

Ăn cắp quả là vô liêm sỉ
 Song vì hám lợi cố mưu toan
 Tác quyền kẻ mẹ đâu cần đến
 Phong thái từ xưa chỉ làng nhàng !

Tiếng xấu rã rời càng bất chấp
 Cứ lì lợm mãi ngỡ an toàn
 Có ngày đại lục thành tan xác
 Mạnh hổ quần hồ tất địch nan !

BẠT NGÀN
(08/7/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[07/07/2015 at 22:11](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi chuyện đã rõ rồi
Nếu càng chống chế chỉ lòi cái đuôi
Mác kia vốn ở trên mây
Nhưng anh dưới đất giả cày thấy chi

Nên thành tin tưởng lâm li
Một bên gậy sắt ỳ ỳ đập vô
Bố nào dám nói tào lao
Đành hô chuyên chính ào ào vậy thôi

Họ Mao cũng gã trở trời
Vẫn coi trí thức như thời cục phân
Thế là thiên hạ vang rân
Cấp mình bản cổ vạ phần mới ngoan

Đấu tranh giai cấp nào oan
Đem cha mẹ tổ mới càng trung kiên
Vì mình sự nghiệp trước tiên
Loài con bất hiếu có kiên chuyện gì

Nên thôi việc đã qua đi
Cái ngu một thuở nhắc chi bây giờ

*Hay đem nén nó xuống mồ
Trả về ông Mác ngậy ngô là vừa*

NGÀN TRẮNG

(08/7/15)

[Reply](#)

[NGÀN VẮN](#) says:

[07/07/2015 at 23:02](#)

VẮN LÀ NGƯỜI

*Văn chương nhân cách vốn con người
Ngay từ ngàn xưa có khác đâu
Tao nhã phong lưu thì rạng rỡ
Bàn hàn điệu đóm kiểu ma trơi !
Nên văn đúng cách trường lưu thủy
Chuyển động tự do giữa cõi đời
Nếu chỉ úp lông, gà mắc tóc
Văn chương mặt thế loại trời ơi !*

VẮN NGÀN

(08/7/15)

[Reply](#)

LẤY KIỀU

*Trời còn để có hôm nay
Tan sương đầu ngõ vén mây giữa trời
Dặm xa ngát tận mù khơi*

Thấy trăng mà thẹn những lời núi sông
 Bốn mươi năm cũng qua xong
 Mười năm gươm dáo cũng mong ngày này
 Đỏ xanh giờ cũng vui vầy
 Cũng nhờ đỏ lọt những ngày vừa qua
 Hoàng Sa sóng đánh ta bà
 Trường Sa gió dập biết là về đâu
 Biển Đông một phút bỗng rầu
 Bây giờ xanh đỏ xập ngầu như ai
 Ngựa hay phải tính đường dài
 Hí vang một chút biết tài liền sao

NON NGÀN
 (08/7/15)

★★

MỘT THỜI DĨ VĨNG

Ngày xưa em ở Việt Nam
 Một đời đói khát đạp tràn xích lô
 May thay đến được Huê Kỳ
 Bây giờ ở Mỹ em thì thua ai !

Cái bằng tiến sĩ quả oai
 Để làm nghiên cứu trong ngành hạt nhân
 Đúng là Trời cũng cân phân
 Tiền hung hậu kIết vạn phần như mơ !

Tiện đây ta viết bài thơ
 Mừng em Võ Tá Đức thời hơn ai
 Một thời dĩ vãng không phai
 Phải hoài giữ đó cùng ai trên đời !

*Eisenberg bảo khơi khơi
 Đòi toàn vô định luật Trời ai hay
 Khiến thương anh Mác loay hoay
 Phán điều tất định quả thầy cũng thua !*

MÂY NGÀN
 (08/7/15)

**

[RỪNG NGÀN](#) says:
[06/07/2015 at 18:48](#)

NHANH NHẪU ĐOẢNG

*Người ta đang sống sờ sờ
 Lại trương lên báo có khờ không đây
 Nghĩ nhanh nhẩu đoảng mới hay
 Đãng nguyên tiểu sử ngài Phùng Quang Thanh
 Mất nguyên mấy chục triệu đồng
 Để đem nộp phạt quả nông quá trời
 Việt Nam ôi những con người
 Cái gì cũng dám thật Trời chịu thua
 Mà thôi nghĩ lại cũng vui
 Lâu lâu được dịp trố tài khác chi !*

LÁ NGÀN
 (07/7/15)

[Reply](#)

**

TUNG TUNG

*Cái anh Các Mác tung tung
 Đã từng miệng phán vang lừng nhiều câu
 Kiểu như bốc lột hàng đầu
 Hay như dấy chết ối chao bao ngày !*

*Sau anh lại có Lênin
 Cũng hô đêm trước huy hoàng đầy thôi
 Khiến cho bao kẻ bồi hồi
 Chờ xem Đế quốc rã rời ra sao !*

*Ai ngờ như giấc chiêm bao
 Liên Xô đổ sụm cái ào đầu hay
 Đúng là ảo ảnh dài dài
 Tuyên truyền ngôn ngữ thật tài lắm thay !*

*Bây giờ ông Trọng nói ngay
 Cần đi qua Mỹ xem mòi nó sao
 Cuba thức ngủ tiêu rồi
 Khiến chàng Minh Triết đang ngồi gãi tai !*

THÔNG NGÀN
 (07/7/15)

[NGÀN SƯƠNG](#) says:
[06/07/2015 at 03:19](#)

CON NGƯỜI VÀ CÁI TÂM

*Con người cốt ở cái tâm
 Còn như thân xác thập phần bá vơ*

Xác thân mà được tôn thờ
Cái tâm như thể bơ vơ giữa đời !

Xác thân cho dầu trời ơi
Chỉ là công cụ vạn thời cho tâm
Cho nên chính trị hà rầm
Cái tâm chà đạp chỉ hằm lạ gì !

Vậy nên Lão tử vô vi
Từ bi đức Phật cũng vì cái tâm
Cả như Khổng tử tinh thông
Đề cao nhân bản cái tâm hàng đầu

Trật chĩa anh Mác toàn râu
Tôn thờ vật chất đạp đầu cái tâm
Đấu tranh giai cấp ầm ầm
Cường quyền vô sản đâm sầm xuống ao

SƯƠNG NGÀN
(06/7/15)

[Reply](#)

★★

[TƯ NGÀN](#) says:
[06/07/2015 at 02:51](#)

DÒNG ĐỜI

Dòng đời vẫn ngược vẫn xuôi
Đông Tây Nam Bắc có gì lạ đâu
Ai hên số mạng dẫn đầu
Còn ai đen đui có rầu mà chi

Cũng mâm bát ấy mọi khi
 Người đi kẻ đến lấy chi mà phiền
 Non bông nước nhược thì tiên
 Nếu như lam lũ cũng miền dân gian

Vi vu gió thoảng đèo Ngang
 Hải Vân mây trắng cũng toàn vậy thôi
 Thời gian cũng chỉ của trời
 Đa đoan cho lắm cũng người thế gian

Hên thì số đỏ quan sang
 Còn dân dẫu mãi làng nhàng phớt lơ
 Có gì đâu để ngóng chờ
 Kệ cha nó vậy tỉnh bơ mới ngầu

BAT NGÀN
 (06/7/15)

[Reply](#)

★★

NGƯỜI XỨ QUẢNG

Thuở xưa đã biết tổng rồi
 Hễ người xứ Quảng khó bề làm quan
 Bởi vì tâm thức hiền ngang
 Dễ đâu luôn cúi mà quan nổi gì

Nên thôi chớ trách làm chi
 Làm vua cũng khó hướng gì làm quan
 Làm vua không biết điệu đàn
 Thẳng băng ruột ngựa bộ cang lâu sao

Nên thôi đừng nói tâm phào

*Chỉ làm cách mạng mới bao biện đời
 Làm mà không hưởng chịu chơi
 Làm cho dân hưởng mới người Quảng Nam*

*Phan Chu Trinh đã rõ ràng
 Rồi Huỳnh Thúc Kháng lại càng khác chi
 Những khi đất nước suy vi
 Một lòng cứu nước sá gì lợi danh*

NGÀN TRẮNG
 (06/7/15)

★★

ĐẤT VÀ NGƯỜI

*Cây cam trồng ở đất Tề
 Vị toàn ngon ngọt mọi người đều ưa
 Nhưng trồng đất Sở thì chua
 Hỏi người chê đất hay là trách cam*

*Con người cũng vậy không oan
 Do nền giáo dục mà toàn khác nhau
 Độc tài độc đoán đề đầu
 Đầu người thành kiểu đầu trâu khác gì*

*Chỉ nền giáo dục tự do
 Nhân văn dân chủ nhằm cho con người
 Sống vui miệng chỉ biết cười
 Hoa hồng là mặt liệu người tin không*

*Nên thôi chẳng nói viễn vông
 Người không tự chủ còn trông mong gì*

*Nước nhà gặp buổi lâm li
Giữa người và ngọc biệt thì yêu ai*

MÂY NGÀN
(06/7/15)

**TƯỢNG THẦN
VÀ THẦN TƯỢNG**

*Thần tượng ở trong tâm
Tượng thần trên mặt đất
Trong tâm không thần tượng
Tượng thần nào ra đời !*

*Mỗi người khi chết đi
Thần tượng cũng biến mất
Nhưng mà các tượng thần
Có khi còn lại đó !*

*Nên thần tượng phải đúng
Tượng thần mới không sai
Còn thần tượng bá vơ
Tượng thần chỉ đất sét !*

*Người Việt quả cũng lạ
Dân trí vốn chưa cao
Nên có nhiều thần tượng
Và tượng thần dôi dào !*

*Mong chi nước đi lên
Để thần tượng giảm bớt*

*Cho tượng thần chất lọc
Và dân gỡ u mê !*

*GIÓ NGÀN
(06/7/15)*

CƠ HỘI TRĂM NĂM

*Trăm năm mới có một lần
Nếu còn không nắm để gần lại sao
Ông Trời đâu có tào lao
Đời người một dịp lẽ nào buông trôi*

*Tuổi già sông sộc đến rồi
Có may lần chót để rồi ra đi
Phải nên để lại tiếng gì
Chớ toàn xui xị cũng thì vậy thôi*

*Tự do độc lập phải rồi
Tự do dân chủ cũng hồi đang lên
Để cho dân tộc bình yên
Thoát ly ý hệ mọi miền hanh thông*

*Giờ nên khoa học nằm lòng
Những gì thủ cựu trút xong hẵn vờ
Hân hoan cùng tiến với người
Tỏ ra bản lĩnh của người Việt Nam*

*Ông Lê ông Mác còn rờm
Cái thời lịch sử qua xong cả rồi
Bây giờ hiện đại đi thôi*

Đẹp bao quá khứ mới đời phát huy

THƯỢNG NGÀN
(05/7/15)

CÓ LÀ BAO NĂM

*200 năm có là bao
Tại sao nước Mỹ lên ào ào
Cũng vậy 40 năm như thế
Nhưng mà nước Việt chẳng ra sao*

*Chẳng qua tại yếu tố con người
Cái đầu độc lập mới tự do
Đâu phải giống như giề rau muống
Hay lục bình trôi nổi trong ao*

*Ra ngoài đã được 40 năm
Hậu duệ tự nhiên đều Hoa Kỳ
Thôi thế cũng âu đành số mệnh
Trường Sơn ngoảnh lại thấy lâu lâu*

*Đầu tiên quả có Washington
Nước Mỹ nhuộm trong một ánh hồng
Chẳng trách kiểu toàn thân tượng giả
Liên Xô non thế kỷ đi đoong*

SẮC NGÀN
(05/7/15)

[DẶM NGÀN](#) says:
[03/07/2015 at 21:56](#)

TRƯỜNG SINH BẤT LÃO

*Nước Nga lại có anh điên
 Để thành bất tử thường xuyên tập rèn
 Khác gì như chuyện Lênin
 Muốn làm cách mạng tiến lên đại đồng !*

*Mao Trạch Đông, Đông Phương hồng
 Từng trương khẩu hiệu chống mông kêu gào
 Quả đời bao chuyện tào lao
 Cuối cùng mèo cũng hoàn mèo như xưa !*

*Khmer đổ chảnh tay vừa
 Đập người bằng búa xây nền ang ca
 Đều toàn những loại quỷ ma
 Từng làm nhân loại xót xa một thời !*

*Khi xưa cũng có Thi Hoàng
 Sai tìm phương thuốc đặng toàn thần tiên
 Thấy đều một loại khùng điên
 Ốc đầu lú lẩn triền miên đại khờ !*

*Hết như số gã tay mơ
 Đi tìm vĩnh cửu động cơ trong đời
 Đúng là ngu dốt hơi ơ
 Trật chĩa nguyên lý lẽ nào thành sao !*

*Vì đời bao kẻ hàm hồ
 Ốc toàn tưởng tượng lý nào lại thông
 Sinh ra cốt muốn đèo bòng
 Sống đời không chịu lại mong điên khùng !*

LÝ NGÀN
(04/7/15)

[Reply](#)

★★

SÂN CHƠI

*Cuộc đời luôn tựa cái sân chơi
Quốc tế cùng riêng mỗi nước ôi
Chiến thắng thuộc về phe kẻ mạnh
Hay nhờ lấu cá cũng vậy thôi*

*Sân chơi bởi vậy luôn thường biến
Thế cục nào đâu chỉ vậy hoài
Tếu táo những anh hô cách mạng
Hoàn mẻo một thuở lại ban đầu*

*Công nhân hấn tội cho giai cấp
Bánh vẽ ăn hoài nuốt chẳng trôi
Cứ bảo cầm quyền như sứ mạng
Nhưng rồi vát vả vẫn nguyên đời*

*Tiểu lâm quả thật do ông Mác
Kịch bản đúng là một khúc nô
Trăm triệu con người thành xóa sổ
Tưởng rằng đồ thật hóa đồ chơi*

Ý NGÀN
(04/7/15)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[01/07/2015 at 23:45](#)

QUÂN ĐỘI VÀ TRUYỀN THỐNG

*Ngay từ thời xa xưa
 Nghĩa là theo truyền thống
 Quân đội của đất nước
 Không phải của riêng ai*

*Thế nên thời phong kiến
 Vua là vị quân vương
 Điều khiển chung cả nước
 Quân đội thuộc nhà vua*

*Trừ phi lúc hôn quân
 Vua trở thành mờ tối
 Ai đứng lên cứu quốc
 Quân đội liền chuyển giao*

*Chỉ trong thời hiện đại
 Nền dân chủ tự do
 Chính phủ do dân bầu
 Quân đội thuộc Tổng thống*

*Nên cái nguy độc tài
 Là tự chuyên tự quyết
 Cầm quyền không ai bầu
 Quân đội mới bức niết*

*Nước phải có cầm quyền
 Sức mạnh nhờ quân đội*

*Không ai được tự chuyên
Mới tự do dân chủ*

*Riêng có anh Các Mác
Vô duyên thậm vô duyên
Tự đặt điều chuyên chính
Đúng là thứ gàn điên*

*Quân đội ăn lương dân
Phải phụng sự đất nước
Hô giả tạo giai cấp
Toàn là nói huyên thuyên*

ĐẠI NGÀN
(02/7/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[30/06/2015 at 22:05](#)

THẦN TƯỢNG VÀ BIỂU TƯỢNG

*Biểu tượng là hình ảnh tượng trưng
Không như thần tượng kiểu ngu dân
Anh ngu mê tín thờ thần tượng
Người sáng tỏ mình biểu tượng thôi*

*Kẻ ngu trong cuộc sống vẫn nhiều
Ngu thì mặc cảm sợ yêu ma
Vậy là thần tượng nên diêm dúa
Khắp nước chỗ nào có gốc đa*

SAO NGÀN
(01/7/15)

TIẾNG NGÀN says:

30/06/2015 at 22:57

ĐĂNG ĐĂNG

*Chùng năm trường ấy chiến tranh
Cái thù giai cấp nó đè lên vai
Miền Nam phải giải phóng rồi
Vào Nam bị giết lại thêm căm hờn*

*Biết chi súng đạn vô tình
Súng thẳng đế quốc khác mình lắm sao
Cờ hồng từ phía Liên Xô
Cờ hoa từ Mỹ ghen ngào con ơi*

*Bây giờ chiến trận hết rồi
Nhưng đi vào máu những lời xa xưa
Miền Nam Mỹ nguy ai ưa
Ruộng đồng hợp tác mới thừa niềm vui*

*Nhưng nay đời cũng đảo rồi
Thị trường quốc tế mấy người nào khinh
Từ ngày ném miếng hòa bình
Mèo đen mèo trắng quả tình than ôi*

*Lùi xa hai thế kỷ rồi
Ông Lê ông Mác trên đời còn đâu
Duy còn có mỗi Bác Hồ
Ai nghe cũng ủng cơ đồ Việt Nam*

Ý NGÀN
(01/7/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[30/06/2015 at 22:31](#)

VACLAC HAVEL

*Khi mới 12 tuổi
 Em đã bị ra rìa
 Sống bên lề xã hội
 Vì giai cấp địch thù*

*Ôi nhân quyền cộng sản
 Ôi Các Mác nhân văn
 Ôi ý nghĩa cách mạng
 Khiến đời em oái oăm*

*Mãi đến 30 tuổi
 Bao lần lóc cuộc đời
 Chan cơm bằng nước mắt
 Em mới hiểu cuộc chơi*

*Ấy con đường cách mạng
 Con đường cách mạng nhưng
 Nêu tinh thần nhân bản
 Em ơi thật hào hùng*

*Nhờ bao người đi trước
 Em vạch lối tiếp sau
 Năm năm trò ngục tối
 Mới mùa xuân Praha*

*Cuối cùng em chiến thắng
Mặt trời lại sáng soi
Vàng thối dương Tiệp Khắc
Thành Tổng thống VACLAC HAVEL*

*GIÓ NGÀN
(01/7/15)*

[Reply](#)

[NGÀN MÂY](#) says:
[29/06/2015 at 21:51](#)

**NHỮNG CÁI LÒNG
TRONG KHÔNG GIAN**

*Không gian vốn mênh mông
Vô hình không biên giới
Vốn hoàn toàn tự do
Tự nhiên là thế đó*

*Nhưng bởi chính con người
Do mình toàn ngu tối
Đặt vào những cái lồng
Cho đó là giải phóng*

*Trước hết là Các Mác
Sau rồi đến Lênin
Mao Trạch Đông cũng vậy
Thật toàn những vĩ nhân*

*Nhân loại như con cá
Buộc phải chui vào lồng*

*Kẻ toàn quyền khổng chế
Bọn nắm lòng chứ ai*

*Hắn dù là tập thể
Hay dù một cá nhân
Hắn nhân danh đủ thứ
Miễn mình nắm được lòng*

*Ôi ngu quả là ngu
Vậy mà bảo giải phóng
Vậy mà bảo nhân văn
Tội này chính bởi Mác*

MÂY NGÀN
(30/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[30/06/2015 at 03:08](#)

BIẾT VÀ KHÔNG BIẾT

*Có khai ra mới biết
Không khai ai biết gì
Biết thì cũng để biết
Đâu có thể làm chi*

*Quyền hành dân không có
Chỉ quan trên thực thi
Tử tế thì được tốt
Không tử tế cười khì*

*Cười khì cả hai phía
 Sự thật quả lâm li
 Ráng theo đường hoạn lộ
 Để khỏi phải cu li*

*Sự đời nay vậy đó
 Biết sống thì phải thì
 Khôn sống còn bóng chết
 Ai dám bảo vô nghi*

*Sao nó giống đêm thâu
 Tối thui ai nào biết
 Bò xám như bò đen
 Cứ âm thầm đi miết*

PHƯƠNG NGÀN
 (30/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[29/06/2015 at 03:49](#)

MẮC NGÀM

*Lâu rồi quả thật mắc ngàm
 Gân gà trệu trạo liệu còn ra sao
 Nuốt vô ôi khổ thế nào
 Nhả ra càng tiếc công lao bao ngày !*

*Mác Lê từng vốn dạn dày
 Đàn anh phản phé giờ đây sỗ sàng
 Hoàng, Trường đoạt mất không oan
 Tình sâu nghĩa nặng đa đoan rõ rồi !*

*Giơ tay nắm lại thì buồn
Mà còn sợ nữa biết rồi ra sao
Trời cao ơi hỡi trời cao
Hai ông Lê Mác lẽ nào làm thình !*

*Cứ im dân thấy bất bình
Còn như cựa cựa lực mình bao nhiêu
Thôi thì con cáo chùm nho
Xem như chưa chín cho yên vậy mà !*

NON NGÀN
(29/6/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[30/06/2015 at 21:24](#)

**THỰC DỤNG MỸ
VÀ KHÔNG TƯỞNG CỘNG SẢN**

*Be bờ chống cộng ngày xưa ấy
Nửa thế kỷ rồi ai nhớ không
Khói lửa ngút ngàn nơi đất Việt
58 ngàn lính Mỹ cũng đi đoong*

*Mèo trắng mèo đen Đặng Tiểu Bình
Nửa dơi nửa chuột kiểu yêu tinh
Bóng bàn ngoại kế nhằm quật khởi
Hồ hời chan hòa với chú Sam*

*Chiến tranh tàn lụi tại Việt Nam
Miền Bắc nắng luôn được miền Nam*

*Cầm vận bao năm cay đắng ấy
Việt Nam đổi mới bớt đỡ lòng*

*Lâu rồi ông Mác đã tiêu ma
Lênin cũng thế đâu oan mà
Liên Xô quy sụp Nga lên thế
Chú Sam tay bắt mặt mừng ra*

*Chiến tranh nóng quả bỏ đi rồi
Chiến tranh lạnh đành cũng thế thôi
Giai cấp đấu tranh lời mặt móc
Toàn cầu hội nhập chẳng xa xôi*

*Do vậy mới hay thực dụng Mỹ
Tính sao có lợi được phần ta
Be bờ chống mãi mà không đặng
Đành phải xé rào tính lối ra*

*Thế gian nay Mỹ vẫn dẫn đầu
Việt Nam, Trung Quốc thấy nhìn nhau
Hoàng Sa đốt lửa đang còn đỏ
Biển Đông chưa biết sẽ về đâu*

*Nên thôi nói vậy để nghe chơi
Thực dụng cùng không tưởng ở đời
Điều ấy quả nhiên phi truyền thống
Ai làm nước Việt phải chơi với*

ĐẠI NGÀN
(01/7/15)

[Reply](#)

★★

[TẾU NGÀN](#) says:

[29/06/2015 at 03:25](#)

DÙ SAO

Dù sao chuyện cũng tự nhiên
 Ai người không muốn bon chen ở đời
 Nên thôi nói mấy cũng thừa
 Trách người cầm cán, trách đời làm chi !

Với toàn tiến sĩ kiểu ni
 So người dốt nát có gì khác sao
 Vàng thau lẫn lộn ào ào
 Biết ai giỏi thật ai người lưu manh !

Ai người chỉ Mác Lênin
 Ai người khoa học để tin được vào
 Đêm về ngủ tựa gối cao
 Cuộc đời mặc xác lẽ nào lo chi !

Cuộc đời có Bác từ khi
 Bình dân hóa hết hỏi gì sai đâu
 Bây giờ học vị làm đầu
 Cũng theo chân Bác có hầu theo ai !

TIẾU NGÀN

(29/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:

[26/06/2015 at 03:32](#)

TIÊN ĐỀ

*Tiên đề ông Mác đặt ra
Phải tôn vô sản mới là thành công
Mới càng xây dựng đại đồng
Mới càng văn hóa ở trong cõi đời*

*Than ôi ông Mác than ôi
Ông quên vô sản con người ra sao
Lênin từng đã nói rồi
Phải phòng vô sản những người lưu manh*

*Bây giờ quả rõ rành rành
Thiên tài của Mác tanh banh ra nhiều
Cuộc đời thành quá phiêu diêu
Dòng trôi khựng lại với nhiều rác rong*

*Đúng là Mác lợi ngược dòng
Văn minh nhân loại phập phồng sợ ông
Ông hô giai cấp hà rằm
Tiêu tan nhân bản văn minh loài người*

*Tiên đề ông đặt khơi khơi
Chứa toàn nghịch lý nên trời hại ông
Mới hai thế kỷ đèo bòng
Tan tành xí quách quả ông còn gì*

ĐẠI NGÀN
(26/6/15)

[Reply](#)

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[25/06/2015 at 20:15](#)

THỰC DỤNG MỸ

Mỹ sinh là để bán buôn
 Tự do doanh nghiệp tạo nguồn đô la
 Toàn dân phê phởn cả nhà
 Chiến tranh kiểu Mỹ quả là phong lưu

Ném bom làm chủ bầu trời
 Khi cùng mới phải đánh bằng bộ binh
 Nhưng làm thế giới thất kinh
 Đánh theo trường giả thật tình thắng ai

Nhưng đều vẫn cứ tay khôn
 Vẫn luôn chính sách đề phòng từ xa
 Đánh cộng sản cũng gọi là
 Giữ cho tư bản nơi nhà được yên

Tuyên truyền địch nói huyền thuyên
 Sen đàm đề quốc có phiền chi đâu
 Chiến tranh thế giới lần đầu
 Lần hai cũng vậy vẫn màu Chú Sam

Tới lần ở vịnh Con Heo
 Chú Sam thực dụng tính theo lối lờ
 Bóng bàn chơi kiểu con dơi
 Dụ anh Trung Quốc một thời vang danh

Vẫn là như vậy Việt Nam
 Coi mồi khó thắng Sam bèn thoát êm
 Hóa ra lời lố khó quên
 Liên Xô sụm đỏ tênh hênh ra kìa

Giờ thì kinh tế thị trường
 Để toàn cầu hóa con đường chú đi
 Chú Sam quả thật lạ kỳ
 Nhiều khi tưởng lố hóa ra lại lời

Nên chơi với chú thì chơi
 Cái đầu thực dụng vẫn thời nên ghi
 Bởi vì phòng thủ từ xa
 Giúp ai đều vẫn tính ta có lời !

ĐẠI NGÀN
 (26/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN DẠM](#) says:
[25/06/2015 at 19:46](#)

CON NÍT

Ở đời con nít ích gì
 Nghe sao nói vậy có chi đáng gờm
 Dầu cho người lớn ba lơn
 Cũng còn quý giá nhiều hơn triệu lơn
 Than ôi dân tộc cù lơn
 Nếu toàn con nít ai mần ra kia
 Nghĩ đời mà rõ chán chê
 Tuyên truyền lợi trước ê chề về sau
 Khiến khi giặc đến hiên ngoài
 Thấy toàn con nít lại đòi vinh quang

DẠM NGÀN
 (26/6/15)

[Reply](#)

★★

LÀM CHỦ TẬP THỂ

*Một thời bao cấp rộn ràng
Phải làm tập thể mới sang trên đời
Cùng vô hợp tác khắp nơi
Làm toàn lử như chờ hồi được chia*

*Hợp hành chấm điểm lia chia
Chỉ ban chủ nhiệm mới chia công ra
Tất nhiên mình lãnh phần to
Chỉ phần còn lại bày trò cùng chia*

*Ôi thôi toàn bộ trật chia
Cái nghèo đeo đẳng không chừa một ai
Ấy vì theo Mác theo Mao
Tiến lên vô sản lẽ nào lại không*

*Chỉ luồng ở dưới theo dòng
Còn nguồn trở ngược ai hòng biết sao
Với toàn tiêu chuẩn bậc cao
Còn hơn vua chúa của thời xa xưa*

*Vậy nên nói mấy cho vừa
Con người ai chả đại khờ dễ sao
Chẳng qua tròn ở trong bầu
Còn loe chỗ miệng thì đâu có tròn*

NẮNG NGÀN
(26/6/15)

KIM ĐỊNH

Hồi còn học Văn khoa
 Cách đây non thế kỷ
 Tôi vẫn yêu thầy Định
 Do tư tưởng lạ thường

Tôi cho thầy triết gia
 Bởi tư duy độc sáng
 Tự mình làm tư tưởng
 Không phụ thuộc vào ai

Hẳn nhiên lúc ban đầu
 Tôi cũng chưa hiểu mấy
 Nhưng ngày lại càng thấm
 Tôi tìm đọc sách thầy

Thế rồi ngày qua ngày
 Lịch sử bao biến đổi
 Từ lâu bất tin thầy
 Song lòng tôi vẫn vậy

Tôi yêu các triết gia
 Bởi tôi yêu triết học
 Tôi yêu những con người
 Có nhiều tư tưởng lớn

ĐẠI NGÀN
 (25/6/15)

★★

TIẾNG NGÀN says:
25/06/2015 at 03:20

VIỆT - NHẬT - MỸ

Ôi thôi chuyện cũ qua rồi
 Bây giờ phải nghĩ đến nhiều ngày mai
 Sông sâu mới mãi chảy dài
 Người khôn mới mãi cuộc đời luôn khôn

Biển Đông Nhật bản tiền đồn
 Việt Nam cứ điểm luôn còn đó thôi
 Hoa kỳ mãi tít xa xôi
 Nhưng đều nhìn rõ bờ đây Thái bình

Hiện thời Trung Quốc rập rình
 Dễ gì mà chỉ một ngày dừng ngay
 Biển Đông tính mộng đêm ngày
 Cốt sao nuốt chửng bụng Tàu quả ghê

Thế nên phải liệu đề huề
 Việt Nam, Nhật bản, Hoa kỳ đồng minh
 Khi khôn nằm sẵn lòng mình
 Dầu Tàu gian mấy thật tình cũng thua

Ý NGÀN
 (25/6/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[21/06/2015 at 20:13](#)

**CHIẾN TRANH
 VÀ LÒNG NHÂN ĐẠO**

Chiến tranh là đánh nhau
 Người với người đều ác
 Bởi vì không bắn nó
 Tất nó hăn bắn mình !

Ấy bản năng sống còn
 Con người trở thành ác
 Chính do lỗi chiến tranh
 Chẳng do lòng nhân đạo !

Lòng nhân chỉ có được
 Khi chưa có chiến tranh
 Khi còn sự lựa chọn
 Để đi đến hòa bình !

Hay cuộc chiến qua rồi
 Mới có lòng nhân đạo
 Nếu khi không trả thù
 Và khi không ngược đãi !

Vậy hình ảnh tàn ác
 Nếu dùng để tuyên truyền
 Quả là vô nhân đạo
 Cùng thực chất phi nhân !

Báo chí là công cụ
 Luôn phải cần khách quan
 Nhưng kiểu dao hai lưỡi
 Nếu khiến người chết oan !

Chiến tranh luôn khôn nạn
 Bởi súng đạn vô tình
 Nên những ai khác máu
 Mới tôn thờ chiến chinh !

NGÀN KHOI
(22/6/15)

[Reply](#)

**

[GIÓ NGÀN](#) says:
[24/06/2015 at 07:49](#)

CHUYỆN CŨ

*Chuyện này vốn dĩ cũ rồi
Nơi nào cộng sản dễ thời khác sao
Tâng hoài lãnh tụ lên cao
Còn dân ở dưới cổ cò ngó lên*

*Đấy là cách mạng nhần tiền
Khắp nơi đều thế ngại phiền chi ai
Ăn lương nhà nước thưng dài
Phải tâng lãnh tụ há tài nào đâu*

*Nhưng đời như giấc chiêm bao
Mặc cho mây nổi gió gào vẫy thôi
Dòng đời con nước nổi trôi
Tôn vinh cho lắm cũng rồi như xưa*

*Cũng đều gió đánh đờ đưa
Biết đâu thực chất con người ngày nay
Bởi đâu lịch sử một ngày
Mà nghìn năm mới sẽ tẩy rở ra*

MÂY NGÀN
(24/6/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:

[23/06/2015 at 23:12](#)

GIÁC NGỘ

Ừ ừ xem cũng ngộ ghê
 Y dài i ngắn quả mòi choảng nhau
 Dễ nào đi đái viết y
 Còn như cô Thúy viết i khổ à
 Vậy nên dân Việt xem ra
 Bây giờ tụt hậu quả đà khác chi
 Chữ mình mà dốt kiểu ni
 Đúng là ngu thậm còn gì nữa sao
 Thật là thứ ngộ tào lao
 Giác hơi đủ đồn tầm phào thế ư

TẾU NGÀN

(24/6/15)

[Reply](#)

★★

[ÁNH NGÀN](#) says:

[23/06/2015 at 22:42](#)

BAN MAI

Ban Mai hóa ở Hội An
 Bây giờ đến Mỹ hiên ngang một trời
 Sông Hoài nước chảy chơi vơi
 Chùa Cầu hỏi có nhớ người ngày xưa

PHƯƠNG NGÀN
(24/6/15)

[Reply](#)

**

MỤC ĐÍCH VÀ PHƯƠNG TIỆN

Khi ta có mục đích rồi
Mọi phương tiện đều tốt
Đó là tự biện bừa
Của những anh vốn dốt

Bởi mục đích chủ quan
Có khi là rất xấu
Dùng phương tiện đốt vào
Đạo đức thành tro trấu

Các Mác kiểu điên loạn
Ảo tưởng về địa đàng
Hô hào điều chuyên chính
Quả thật lợi không oan

Nên những người theo Mác
Lấy phương tiện làm sang
Cuối cùng mục đích hỏng
Phương tiện càng tội tàn

Phương tiện mà tội tàn
Chính trị thành ai oán
Đạo đức thành hỗn loạn
Cái ngay thua cái gian

PHƯƠNG NGÀN
(23/6/15)

**

TỪ GỐC MỘC LÊN CHỒI

Khởi nguyên quốc tế đầu tiên
Không xong nên mới men triển mà đi
Đó là quốc tế thứ hai
Cũng không xong nữa nên ba ra đời

Cho đầu mới chỉ à ơi
Nhiều anh nóng ruột xây lò thứ tư
Chẳng may tam tứ đánh như
Cuối cùng tam thắng thật hư chưa tường

Quả là dở dở ương ương
Chỉ do ông Mác trật đường từ khuya
Khiến làm cách mạng lia chia
Cuối cùng vẫn đổ vẫn về chỗ xưa

Bạo hành hỏi có ai ưa
Tuyên truyền giả dối khiến đời u mê
Đúng là học thuyết nhà quê
Bây giờ ông Mác mọi bề vô duyên

Nhân văn khoa học ưu tiên
Có đâu giai cấp chiến chiến chống nhau
Nói sai lại đánh phủ đầu
Khiến cho nhân loại xạc xài tan thương !

Một trăm triệu mạng đi đoong

*Cuối cùng thất bại mới càng thương tâm
Chỉ do Các Mác sai lầm
Sai li đi dặm ngàn năm bẽ bàng !*

TRĂNG NGÀN
(23/6/15)

**

[BIÊN NGÀN](#) says:
[24/06/2015 at 00:31](#)

THƠ NGÂY

*Bởi ham quốc tế thơ ngây
Bây giờ hậu quả chóng chầy làm sao
Gạc ma nó đắp ào ào
Biến thành cứ địa lẽ nào không hay !*

*Nhưng hay đành cũng bó tay
Lấy gì chọi lại được ngay bây giờ
Đúng xưa quả thật đại khờ
Hòa bình lập lại ngời mơ hão huyền !*

*Mơ toàn Các Mác Lênin
Mơ điều hữu hảo mới phiền làm sao
Nên đâu có tính ngày nào
Quốc phòng cũng cố đề phòng chiến tranh !*

*Ngàn năm quên mất thật tình
Trong cơn ảo giác cả tin bọn Tàu
Biển Đông giờ mới trước sau
Chúng còn lần tới hăn ngày nguy đa !*

Nhìn gần nào dễ thấy xa
 Mới thành tin cậy ở thẳng mưu mô
 Để cho ảo tưởng thế nào
 Thấy bò đã mất mới đi làm chuồng !

SÓNG NGÀN
 (23/6/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[23/06/2015 at 07:20](#)

CHẲNG HAM CHINH CHIẾN

Chẳng ham chinh chiến làm gì
 Nhưng cần cũng phải chịu lỳ đánh nhau
 Việt Nam chỉ sợ Nga Tàu
 Có ai sợ Mỹ xưa nay bao giờ

Bởi Tàu Nga vẫn giấc mơ
 Năm đầu thiên hạ đâu chờ ung không
 Trong khi Mỹ vẫn thông dong
 Một mình một cõi chẳng mong thêm gì

Bán buôn hưởng lợi thường khi
 Lá bài của Mỹ vậy thì cũng hay
 Lại còn dân chủ tự do
 Để đâu độc đoán để lo sợ à

Cho nên muốn nghĩ gần xa
 Biển Đông nổi sóng hẳn là ta nguy
 Hành tinh cũng chẳng lợi gì
 Dám chơi nguyên tử khác chi thời nào

Nhưng sao cũng chẳng làm sao
 Quân tinh mới hách lẽ nào lượng thôi
 Nếu như vũ khí vẫn tồn
 Để chi sánh lại tinh hoa chiến trường

Nên thôi chẳng đoán mười phương
 Nga Tàu mà thắng Mỹ đường còn xa
 Sợ là ảnh hưởng đến ta
 Trâu bò húc tới muối mòng êm sao

GIÓ NGÀN
 (23/6/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[23/06/2015 at 08:26](#)

ĐIỀU SÓNG TRÊN ĐỜI

Sóng trên đời phải cần theo quốc tế
 Mình tưởng khôn mà nhân loại đâu ngu
 Báo chí tự do đã có lâu rồi
 Sao đành đoạn bỏ vào trong túi rách !

Tạo hệ thống ngu dân không mắc cỡ
 Tội muôn đời này do Mác làm ra
 Bởi một lần ra mặt hủy tự do
 Khi bậm trợn tuyên độc tài vô sản !

Kể từ đó bao nhiêu người mù quáng
 Tưởng mình đang đi xây dựng địa đàng

*Có biết đâu cả nhân loại kêu than
Vì kiếp sống đã trở thành nô lệ !*

*Thật ghê sợ quả bao người là thế
Nói đảng đông mà hành xử đảng tây
Biến con người thành đàn nhóm giả cầy
Miệng cam hết hỏi còn chi nhân bản*

*Ôi quái ác miệng toàn hô cách mạng
Lại quay về kiểu phong kiến xa xưa
Xã hội người thành xã hội nông nô
Toàn tuân thủ theo lệnh truyền hoàng đế*

*Quả lạc hậu giữa năm châu bốn bể
Làm mất tiêu hết ý nghĩa nhân văn
Con người thành toàn cuội biết nói năng
Bởi báo chí đã nằm trong hủ nút*

SÓNG NGÀN
(23/6/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[23/06/2015 at 07:50](#)

RỒI CŨNG RA ĐI

*Ừ rồi cũng phải ra đi
Ông Trời sắp vậy có gì mà than
Ra đi sớm hoặc muộn màng
Trăm năm cũng thế đều mang tâm tình*

Thu Bồn sông chảy xinh xinh
 Để Ngàn Cánh Hạc tâm tình cùng ai
 Quảng Nam lịch sử đông dài
 Ai người cùng đứng vào hàng ngũ xưa

Thôi thì gió đánh đờ đưa
 Ngàn thu còn mất Trời chưa ai đâu
 Miễn là trong cuộc bể dâu
 Tâm tình đất nước vượt màu thời gian

Nguyễn Xuân Phước đâu vội vàng
 Nửa đời như vậy cũng càng yên tâm
 Đi rồi lòng chẳng phân vân
 Thu Bồn vẫn chảy đời cần tiến lên

NẮNG NGÀN
 (23/6/15)

[Reply](#)

★★

[TẾU NGÀN](#) says:
[23/06/2015 at 08:02](#)

CÁI ẤY

Làm ăn bốn hướng tám phương
 Sa vào chỗ trẻ khó lường làm sao
 Đúng là một gã tào lao
 Già đời mà bậy lẽ nào ai thương !

Chẳng qua cái ấy vẫn vương
 Sống đời sành sỏi lại tương chổ phiền
 Thật là chẳng thắng cơn ghiền
 Già ham trống bỏi muốn tiên trên đời !

*Bây giờ đã lỡ dại rồi
 Tiêu tan sự nghiệp ở đời còn đâu
 Chười cha cái áy tanh hôi
 Ham chi một phút để rồi ăn năn !*

TIẾU NGÀN
 (23/6/15)

[Reply](#)

★★

BÂY GIỜ

*Bây giờ họ chết cả rồi
 Mang theo đầu óc ử ê xuống mồ
 Nhớ xưa còn sống trên đời
 Toàn là ông kẻ một thời chiến chinh*

*Nhân dân như nước trong bình
 Lắc sao hay vậy thật tình than ôi
 Tuyên truyền như kiểu lọ nổi
 Áp đầu dính đó tới hủ lòng dân*

*Rồi nay đời cũng dần dần
 Sáng ra một tí vài phần vụn thôi
 Vẫn theo nếp cũ nổi trôi
 Đa phần cũng vẫn thói đời khi xưa*

*Cũng đều chí chóc Mác Lê
 Cũng đều từng bốc si mê Bác Hồ
 Cũng theo tuyên huấn ngày nào
 Học đường vẫn hệt có nào khác đâu*

Nên chi ngấm lại vẫn rầu
 Đời non thế kỷ vẫn hầu đen thui
 Lập lòe các đốm ma trơi
 Tự do dân chủ biết đời nào nên

Bởi vì đâu đó nhẩn tiên
 "Triệu lần dân chủ" phải ghiền vậ thôi
 Trong lòng dù biết cả rồi
 Nhưng ngoài miệng lưỡi phải tòi như xưa

Khiến thôi nói mấy cho vừa
 Kệ cha nó vậ đong đưa nước nhà
 Đúng là học thuyết quỷ ma
 Một lần bám dính khó mà tẩy đi

ÁNH NGÀN
 (21/6/15)

★★

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[21/06/2015 at 03:47](#)

THI CA VÀ NHẠC VIỆT

Dân ta có thể tự hào
 Thi ca là một nhạc lời là hai
 Thi ca muôn sắc muôn màu
 Nhạc lời réo rắt toàn màu thi ca !

Do âm hưởng tiếng ta là vậ
 Năm dấu thanh đâu tiếng nào bằng

*Trong thơ nhạc điệu vẫn hằng
Còn lời ca khúc sánh bằng thi ca !*

*Quả thể cách chan hòa là thế
Nhạc và thơ luôn quyện cùng nhau
Nguyễn Du thi chất hàng đầu
Mà Đoàn Thị Điểm có hầu thua chi !*

*Còn nói nhạc ai bì thời mới
Tách ngũ âm tiến tới phương Tây
Tạo bao giai điệu ngắt ngây
Vạn phần trí thức ai người không mê !*

*Một thuở ấy ngàn năm có một
Tân nhạc lên tựa gió bọc điều
Đời đời lịch sử mền yêu
Cái hồn dân tộc mỹ miều là đây !*

*Tài năng thật mê say là thế
Như ca dao nuôi tuổi nhi đồng
Thi ca âm nhạc một lòng
Cùng hòa vào máu người mình khác chi !*

*Dương Thiệu Tước, Phạm Duy ... sống mãi
Nơi rừng hoa âm nhạc ngút ngàn
Nhà thơ, nhạc sĩ rõ ràng
Luôn hòa quyện mãi trong hồn dân ta !*

NON NGÀN
(21/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRĂNG](#) says:

[20/06/2015 at 23:05](#)

LỊCH SỬ VÀ DÒNG ĐỜI

*Lịch sử như dòng sông
Vẫn hằng luôn trôi chảy
Đôi hàng cây ven bờ
Nước trôi nào còn thấy*

*Nước trôi mãi từ nguồn
Đôi hàng cây đứng đó
Nước đâu còn thấy cây
Cây chẳng còn thấy nước*

*Cuộc đời vốn vô thường
Ý vẫn luôn thế ấy
Nào có chi hữu thường
Kiểu con người nghĩ bấy*

*Thế nên làm nhà văn
Để đời còn nhìn thấy
Hoặc là làm nhà thơ
Cốt vui cùng trăng vậy*

TRĂNG NGÀN
(21/6/15)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:

[20/06/2015 at 22:41](#)

CÔNG VÀ TƯ

Công tư không thể nhập nhằng
 Mà toàn rành rọt mới người vô tư
 Bởi vì tham những khác chi
 Kiểu khi nhập nhọe công tư ở đời

Tại làm việc nước đâu chơi
 Ăn lương ngân sách khó toàn tư do
 Mà công tư phải rạch ròi
 Mới người trong sạch không loài bá vơ

Thế nên câu chuyện Clinton
 55.000 trang thư điện quả không đàng hoàng
 Hoặe là vô ý thành oan
 Hoặe bà cố ý lại càng đáng chê

Đúng là ở Mỹ đề huề
 Làm sai báo chí đưc liền tắt nhiên
 Không như đoc đoán chiến chiến
 Đoc tài lãnh đạo khó miền tư do

Thế nên chỉ có đoc tài
 Mới thành tham những lá bài riêng tư
 Bởi vì hủ nút ai khui
 Một mình một chợ dễ thành vết vơ

LÝ NGÀN
 (21/6/15)

[Reply](#)

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[19/06/2015 at 19:04](#)

NIỀM ĐAU LỊCH SỬ

Tiếc rằng thuyết Mác vật vờ
 Nếu không đâu dễ tơ mơ Bác Hồ
 Liên Xô nào dễ sụp nhào
 Việt Nam đâu dễ nháo nhào chiến tranh

Ba mươi năm mới hòa bình
 Bàn cờ thế giới thật tình nhiều khê
 Nước ta phải kẹt mọi bề
 Bên Nga bên Mỹ ê chề vấy thôi

Lại thêm Trung Quốc ăn hôi
 Ngư ông đắc lợi quả thời lạ chi
 Hoàng Sa rình mắt còn gì
 Trường Sa lấn chiếm tì tì đó thôi

Miền Nam Cự Diệm bồi hồi
 Mắc quai mở miệng tiêu đời lạ sao
 Chú Sam dùng kế lật nhào
 Phình phe đảo chính tiến vào mớ tay

Chính trường quả thật là hay
 Sư thầy ngàn thuở phen này đâu xa
 Phủ đầu theo kiểu tà ma
 Y vàng phát tới xốt xa cờ vàng

Thế là Nhu Diệm đi đoang
 Uống công một kỷ huy hoàng nước non
 Trời cao con mắt hãy còn
 Thù oan phải trả hết còn Kennedy

Bây giờ nhớ lại nhiều khi
 Ngậm ngùi đất nước quả thì niềm đau
 Tuyên truyền bôi bác lẫn nhau
 Những loài lấu cá quả hầu ra chi

Nên thôi lịch sử sẽ ghi
 Đâu công đâu tội nói gì nữa sao
 Sau này lịch sử thế nào
 Để ai chối tội của ngày hôm qua

ĐẠI NGÀN
 (20/6/15)

[Reply](#)

★★

CHÍNH TRỊ VÀ CHÂN TÀI

Làm chính trị không tài
 Chỉ đi đến thất bại
 Nhưng tài cũng lại đâu qua số
 Qua hoàn cảnh ngoại lai

Nên chính trị nhiều khê
 Nói sao mà sáng tỏ
 Cốt nhất là tấm lòng
 Chỉ vì dân vì nước

Bởi định mệnh trên đời
 Riêng tư lẫn xã hội
 Cả hai cùng hài hòa
 Mới tạo thành kết quả

Vận nước đang hồi xui
 Người tài cũng lóng cống
 Làm chính trị thật thà
 Cũng dễ thành sai hỏng

*Nhưng chính trị đối dang
Thành công dù chớp nhoáng
Còn lâu dài hại nước
Chỉ tạo đời tao loan*

*Nên quân vương thánh minh
Mới thật người xứng đáng
Không vì lợi riêng mình
Ý nghĩa mới tỏ rạng*

*Riêng trong thời đại mới
Vì dân chủ tự do
Vì độc lập nước nhà
Mới lãnh đạo xứng đáng*

THƯỢNG NGÀN
(20/6/15)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[19/06/2015 at 18:20](#)

ĐIỀU CÀY

*Điều cày từ gốc tre già
Vùng quê trầm lặng vậy mà cũng hay
Bây giờ tới Washington
Vào ngay Nhà Trắng gặp người phương xa*

*Ấy là cuộc gặp Obama
Hoa kỳ Tổng thống đúng là lạ chưa*

Đời bao chuyện nói cho vừa
 Ấy là duyên phận để ai mong chờ

Hàn huyền đâu phải tơ mơ
 Mà là trao đổi chuyện tù lương tâm
 Tự do chính kiến điều cần
 Tự do báo chí mười phần thiết tha

Đúng là từ gốc tre già
 Từ lò cộng sản mà ra Điều Cày
 Bây giờ đổi hướng tự do
 Mới thành qua Mỹ để lo chuyện đời

Thật là một vực một trời
 Từ hồng ra trắng mới người ưu tư
 Con sông nước chảy lừ đừ
 Phải khơi dòng nó bây chừ nói sao

GIÓ NGÀN
 (20/6/15)

[Reply](#)

★★

BA TRONG MỘT

Đưa anh một cốc cà phê
 Bây giờ phân tích thế nào hử anh

Tất nhiên trong ấy có đường
 Lại thêm có sữa cuối là cà phê

Nhưng mà thiếu nước thì sao
 Đó ba trong một lẽ nào chẳng thông

*Sự đòi quả thật oái oăm
Biết ai cộng sản biết ai thương nòi*

*Thương nòi quả thật hiếm hoi
Nhưng mà cộng sản có mời nhiều hơn*

*Nói chơi theo kiểu ba lơ
Nhưng ba trong một liệu còn tính sao*

*Đó là chưa đến tào lao
Tào lao thêm nữa lẽ nào oan chi*

*Ai người trên thế gian ni
Dễ đâu không có tí ti chút lòng*

*Vì mình hơn cả non sông
Cái điều danh vọng dễ hòng thoát sao*

*Nên thôi chờ đổ mưa rào
Bụi trần giữ sạch ối dào mới hay*

TIẾNG NGÀN
(20/6/15)

[NON NGÀN](#) says:
[19/06/2015 at 00:26](#)

VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ

Văn chương tinh túy trên đời
 Nó hơn chính trị một trời khác xa
 Bởi vì văn vốn tinh hoa
 Đâu như chính trị ta bà thế gian

Nên văn sẽ chỉ làng nhàng
 Theo đuôi chính trị lại càng tanh banh
 Người khôn phải biết thực hành
 Nâng tầm văn học thực tình mới khôn

Chỉ đồ thấp kém mưu gian
 Muốn văn phụ thuộc quả càng ra chi
 Văn chương còn giá trị gì
 Hóa ra một kiểu cu li trên đời

Nhân văn cốt vốn con người
 Văn chương nghệ thuật giúp đời đi lên
 Kiểu toàn chính trị lệnh bênh
 Biến đời đen tối nhá nhem khác gì

Cuộc đời mãi vốn thị phi
 Văn chương làm lái thuyền đi vững dòng
 Kiểu mà chính trị đèo bòng
 Văn chương cả nút ngụp lòng đáy sâu

Đã từng lở đất long trời
 Quyền trên đầu súng rõ thời lưu manh
 Muốn nên thống soái đành rành
 Kiểu này chính trị trở thành ngu si

Họ Mao thật chẳng ai bì
 Từng cho trí thức khác gì bãi phân
 Bởi vì độc lập hiên ngang
 Khinh loài giá áo túi cơm lạ gì

ĐẠI NGÀN
(19/6/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[17/06/2015 at 20:32](#)

PHẠM QUỲNH

*Oái oăm cho một chân tài
Văn chương trác tuyệt óc đầu tinh anh
Tinh thần yêu nước rành rành
Dùng văn lợi khí địch cùng thực dân*

*Không may lịch sử bản thân
Lộn thìn phải trái có cần chi ai
Việt gian hô đại chiêu bài
Đoạn đành giết chết quả ai vậy kìa*

*Đúng là cách mạng lia chia
Phần nhiều anh dốt có chừa ai đâu
Khác gì như Tạ Thu Thâu
Cũng màu hồng đỏ bẻ đầu như chơi*

*Thôi thì nói cũng bồi hồi
Để cho lịch sử sẽ rồi xét sau
Chỉ hiềm đất nước niềm đau
Làm cho dân tộc vạn đời băng khuâng*

ĐẠI NGÀN
(18/6/15)

[Reply](#)

★★

[DÃM NGÀN](#) says:
[17/06/2015 at 20:15](#)

Ừ, Ừ

Ừ ừ cũng chẳng rãnh rang
 Nhưng mà thơ thần điệu đàn làm vui
 Sống đời cũng nghĩ tới đời
 Tự do dân chủ mới loài nhân văn
 Độc tài chỉ thứ lằng nhằng
 Núp râu ông Mác nhỏ phăng cho rồi
 Râu toàn chí rận tanh hôi
 Cạo đi mới dựng con người văn minh
 Tại sao giữ mãi không đành
 Để nhằm ăn có cũng thành ra chi
 Tonydo thử xem đi
 Nếu mà nhất trí cười khi cái chơi

BAT NGÀN
 (18/6/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[17/06/2015 at 21:04](#)

TƯ BẢN VÀ TÀI PHIỆT

Cái này khác biệt nhau nhen
 Anh nào tài phiệt chỉ ham đồng tiền
 Lấy tiền làm chuyện thần tiên
 Còn anh tư bản chiến chiến đầu tư

Đầu tư sinh lợi cho đời
 Tạo thành hàng hóa khiến người vui tươi
 Mác cho bóc lột đứ đừ
 Quả là ông Mác lừ nhừ giống ai

Bảy mươi năm quả thật dài
 Liên Xô sụp đổ quân bài bật ra
 Bao nhiêu tội ác xấu xa
 Trong thời bao cấp thật là thất kinh

Trong khi nước Mỹ linh đình
 Vàng thau lẫn lộn quả tình cũng vui
 Nhưng anh tài phiệt khinh người
 Còn anh tư bản giúp đời làm vui

Kiểu chàng Bill Gates ai hơn
 Nên thôi nói chuyện nguồn cơn chỉ thừa
 Tự do dân chủ chẳng đùa
 Ai làm Tổng thống dân bầu đều hay

NGÀN KHOI
 (18/6/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[17/06/2015 at 21:04](#)

CHÍNH TRƯỜNG MỸ

Rõ ràng nước Mỹ cũng hay
 Cứ hai chính đảng tranh tài thấp cao

Một Dân Chủ một Cộng Hòa
 Dân tha hồ chọn ta bà chẳng sao

Miền là bao nỗi lao xao
 Cuối cùng ai thắng cũng đều như nhau
 Ấy là Tổng thống dân bầu
 Quyền dân là chính xí ngầu chẳng sao

Nên là dân chủ tự do
 Tranh tài hay dở sao cho vẹn toàn
 Luôn là lá phiếu đảng hoàng
 Không hề gian dối hay màng choảng nhau

Mới hay dân chủ là đầu
 Tự do là chính mới hầu nhân văn
 Chớ mà ăn nói nhì nhằng
 Bảo rằng Đế quốc có bằng ai đâu

Nên chi nhìn trước ngó sau
 Tuyên truyền gian dối phủ đầu ích chi
 Nhân văn phải sống có nghi
 Càn đùa tất cả còn chi con người

Dở hơi kiểu Mác xưa rồi
 Chỉ toàn lên án ai mình chẳng ưa
 Mánh mung quả thật chẳng thừa
 Chỉ còn thiếu có thực tâm con người

Nên cần khoa học ở đời
 Lấy điều tương đối làm điều tùy nghi
 Kiểu càng tuyệt đối vô tri
 Hại toàn nhân loại ích gì mà ham

TRĂNG NGÀN
 (18/6/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN MÂY](#) says:[17/06/2015 at 21:21](#)**NHÂN VẤN**

Chiến tranh giờ đã lùi xa
 Nhưng bao người vẫn xót xa cuộc đời
 Bao thương binh vẫn ngậm ngùi
 Âm thầm bất hạnh cuộc đời ai hay

Người cụt chân kẻ cụt tay
 Người thì què quặt cuộc đời âm u
 Lá vàng lác đác mưa thu
 Mùa đông rét lạnh ù ù đôi tai

Tuyên truyền thì vẫn dài dài
 Ngụy quân bên đó bên này cộng nô
 Hỏi ai nay ở dưới mồ
 Có nào suy nghĩ chuyện đời oái oăm

Cuộc đời trăng khuyết trăng rằm
 Bốn mùa xuân hạ thu đông bốn mùa
 Bất nhân chi thế ở đời
 Tưởng mình tuyệt đối xưa đời tan thương

Bây giờ mọi sự tỏ tường
 Ao bèo đá ném lại liền như xưa
 Cuộc đời lúc nắng lúc mưa
 Những ai cuồng tín có vừa lòng ai

MÂY NGÀN

(18/6/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:

[16/06/2015 at 20:30](#)

TIÊU ĐÒI ÔNG MÁC

*Cộng sản xâm lăng cộng sản ôi
Tiêu đòi ông Mác quả thật rồi
Còn đâu vô sản đoàn kết lại
Thế giới địa đàng rồi đã ôi*

*Ông râu thì rậm óc thì không
Học thuyết trên đời chỉ nói nông
Nói thấy những điều toàn tưởng tượng
Đúng là trí thức loại hâm hâm*

*Non hai thế kỷ đã qua rồi
Liên Xô đã rã quả than ôi
Ý nghĩa của ông còn đâu nữa
Đỉnh cao trí tuệ đúng là tòi*

*Ông Lê, ông Sít đã theo ông
Pôn pốt, ông Mao cũng một lòng
Đến Đặng Tiểu Bình mèo hóa kiếp
Hoàng Sa đến xâm lược Việt Nam*

SÓNG NGÀN

(17/6/15)

[Reply](#)

★★

CÂY NGÀN says:
[15/06/2015 at 19:58](#)

RỪNG CÂY VÀ KIỂM LÂM

*Rừng cây phải có kiểm lâm
 Để phòng lửa cháy rần rần lợi chi
 Nhưng cây thì mọc tùy nghi
 Kiểm lâm chỉ phạt cây gì đề lên*

*Đó là dân chủ tự do
 Đó là pháp luật để cho mọi người
 Còn như chế độ độc tài
 Chỉ toàn hoang mạc hỏi đời hay sao*

LÁ NGÀN
 (16/6/15)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[16/06/2015 at 20:44](#)

CHẠY ĐUA VŨ TRANG

*Ngày nay nhân loại văn minh
 Chạy đua vũ khí quả tình ra chi
 Thấy Nga thấy Mỹ có gì
 Ta bèn bắt chước nhiều khi tức cười*

Sao không đi tắt đón đầu
 Tự do dân chủ thì hầu sợ ai
 Cứ luôn giữ vững độc tài
 Tranh đua vũ khí dài dài khổ dân

Đúng là Trung Quốc, Triều Tiên
 Dùng dân để đỡ con ghiền mà thôi
 Con ghiền của kẻ làm vua
 Đè đầu đè cổ dân ề lười ra

Thật là dân phận xót xa
 Trong bàn tay sắt dễ mà loay hoay
 Không hay cũng cố la hay
 Còn chờ giải phóng quả ngày còn xa

ÁNH NGÀN
 (16/6/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[16/06/2015 at 20:37](#)

MỸ VÀ TRUNG QUỐC

Mỹ sau thế chiến thứ hai
 Tuy người chiến thắng vẫn về phận xưa
 Vẫn luôn tôn trọng đồng minh
 Giúp người bại trận không vin hận thù

Còn anh Trung Quốc lù lù
 Nhân danh cách mạng chỉ vì lợi riêng
 Bên trong đấu đá liên miên
 Bên ngoài bành trướng mọi miền đều hay

*Gạc Ma anh tính phen này
 Tạo thành đảo đá để anh dựa vào
 Xi măng cốt sắt xây cao
 Làm thành chiến hạm không chìm biển Đông*

*Việt Nam quả thật pháp phòng
 Sân ngoài nó chiếm mà lòng ta toi
 Ngoại giao Bốn tốt sàng ngời
 Chữ vàng Mười sáu hỏi đời tin không*

*Bây giờ Mỹ lượn biển Đông
 Quả niền hi vọng để không thẹn thù
 Dễ gì Trung Quốc làm vua
 Việt Nam tránh kiếp chư hầu được sao*

BIÊN NGÀN
 (16/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN THƠ](#) says:
[16/06/2015 at 03:49](#)

THƠ VĂN VÀ NGHỆ THUẬT

*Văn như cả cây đời
 Lớn lên toàn cành lá
 Xum xuê và rườm rà
 Với vài bông hoa lạ*

*Thơ cũng như cây đời
 Chỉ hoa không mấy lá*

Nhìn vào toàn sắc màu
Ngập tràn thấy hương hoa

Nghệ thuật như khoáng sản
Hay mảnh vườn bao ngã
Chứa muôn loài cỏ cây
Vạn kỳ hoa dị thảo

Nên đời thiếu thi ca
Chỉ nghèo nàn như đá
Giống đời không nghệ thuật
Như dòng sông khô cạn

Lịch sử vốn nhân văn
Không phải đều cát sạn
Con người không nhân văn
Khác nào cây bị hạn

Nên thơ tức tâm hồn
Luôn hoàn toàn trong sáng
Khác nào mây trời bay
Giữa vầng dương quang rạng

Thơ hết trắng hết gió
Hay nước chảy mênh mang
Không chỗ nào ép uống
Mới là thơ điệu dàng

Bởi thơ là âm nhạc
Suối róc rách trong hồn
Ngôn từ như tiếng thác
Mạch cứ mãi tràn tuôn

Thơ ca vượt lên đời
Cho dù trong thế tục

Mà dù phải thế tục
Thơ vượt đời lên xa

Chỉ có bọn tà ma
Mới cỡi đời chìm ngập
Xem thơ như khí cụ
Quả là nỗi xót xa

THƠ NGÀN
(16/6/15)

[Reply](#)

**

[LÝ NGÀN](#) says:
[15/06/2015 at 20:36](#)

PHÁP LUẬT VÀ CHÍNH TRỊ

Pháp luật mà ngay ngắn
Chính trị mới tốt lành
Luật pháp mà loanh quanh
Chính trị thành đồ bỏ

Chính trị khi tốt đẹp
Giúp pháp luật ngăn ngay
Chính trị khi độc đoán
Pháp luật thành giả cầy

Con người là chủ thể
Tạo pháp luật trên đời
Con người là tôi mọi
Pháp luật kiểu ma trơi

Chính trị phục vụ đời
 Chính trị mới cao quý
 Chính trị nô dịch đời
 Chính trị kiêu kiết lý

Nói thế để bàn chơi
 Nào những ai luận thử
 Phải tỏ mình là người
 Đừng có kiểu ư ử

NGÀN DẠM
 (16/6/15)

[Reply](#)

**

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[15/06/2015 at 00:25](#)

RAU MUỐNG VÀ DÁ SỐNG

Quốc hồn quốc túy Việt Nam
 Có ai nói được nó là ở đâu
 Phải chăng dá sống không nào
 Hay là rau muống để hàu cãi chơi ?

Thật thì quý chẳng hơn thua
 Đúng sai cũng vậy tùy nơi mỗi người
 Nam kỳ dá sống rõ rồi
 Bắc kỳ rau muống còn thời lạ chi !

Nói đùa đừng có phân ly
 Bắc Nam giờ cũng nào chi khác nhiều
 Cũng đều rau muống tràn hè
 Cũng đều dá sống mọi bề thế thôi !

*Cây cao bóng cả đâu rồi
 Loàng xoàng hai thứ rau này thế vô
 Bởi vì xã hội dòng khe
 Theo chân tập thể đi về sớm mai !*

TIẾNG NGÀN
 (15/6/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[15/06/2015 at 00:03](#)

NGHIỆM THU

*Lâu lâu Trời nổi gió giông
 Nghiệm thu kết quả con người tạo ra
 Liền lòi cốt thép toàn tre
 Kiểu này rút ruột khỏe ra gọi là !*

*Con người thử hỏi đâu ra
 Nếu không giáo dục đâu ra thế nào
 Vậy thì giáo dục tào lao
 Tuyên truyền hời hợt lẽ nào ra chi !*

*Ngữ ngôn ngoài mặt ích gì
 Nếu không thực chất lấy chi là người
 Thẳng ngay thiếu hẳn ở đời
 Mà toàn gian dối quả Trời chịu thua !*

*Trên trời có đám sao rua
 Dưới trần có đám a dua lạ kỳ*

Tâng công giả dối thường khi
 Nghiệm thu Trời vạch để gì giấu sao !

Ý NGÀN
 (15/6/15)

[Reply](#)

**

[PHIẾM NGÀN](#) says:
[14/06/2015 at 21:34](#)

GIÓ LAY CÂY KIỂNG

Gió lay cây kiểng đong đưa
 Nhiều người ngó thấy chẳng vừa lòng ai
 Ôi thôi việc đã hỏng rồi
 Việt Nam như thể cái nồi súp de
 Cứ sôi ùng ục trưa hè
 Mạnh ai nấy đốt súp de vẫn cừ
 Giống như chuyện giỡn trên đời
 Tranh nhau của miệng không tìm lối ra
 Lại thêm một bọn tà mà
 Chuyên nghề chữ ké có ra nổi gì
 Hết toàn thân phận cu li
 Võ mồm là chính để chi anh hùng
 Nên dân mới phải ngại ngùng
 Ra đường phải tránh anh hùng đi thôi
 Ngài Đồng Xưa đã nói rồi
 Cứ mà ra ngõ phải thoi anh hùng

NGÀN PHIẾM
 (15/6/15)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:
13/06/2015 at 22:06

CƯỜNG ĐẠO

*Hoàng Sa là của mình
 Nó ngang ngược lấn chiếm
 Bây giờ ngư dân ta
 Đến gần là chúng đánh*

*Chúng quả kiêu tà ma
 Văn minh gì có nữa
 Chúng bạo ngược con người
 Dân ta đều công phẫn*

*Ngày 13 vừa qua
 Ngư dân Nguyễn Văn Phú
 Bị chúng phá sạch tàu
 Cướp đi 6 tấn cá*

*Còn trước đó ngày 7
 Ngư dân Nguyễn Trung Kiên
 Tàu bị chúng rượt đuổi
 Đánh nhiều người bị thương*

*Đúng là quân vô lại
 Dùng sức mạnh lấn người
 Lãnh đạo chúng tất biết
 Nhưng vốn chỉ về hòa*

*Ra ngõ gặp cường đạo
 Thôi còn biết nói gì*

Kiểu này kéo dài mãi
Ngư dân thật chí nguy

Đúng là niềm tủi nhục
Có hối nào như ri
Cửa ngõ bị án ngữ
Rồi tương lai ra chi

Điều này không dứt sớm
Chí nguy thật chí nguy
Chúng mà tràn tới nữa
Đất nước quả lâm nguy

SÓNG NGÀN
(14/6/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[13/06/2015 at 23:43](#)

ÔNG TRỜI VÀ CON NGƯỜI

Ông Trời cài đặt sẵn
Chương trình trong con người
Tới tuổi liền ham muốn
Kết đôi thành vợ chồng

Rồi sinh con để cái
Cứ thế mà quay vòng
Quay liên tu bất tận
Đời cứ thế chi hơn

Và tự cố chí kim
Chiến tranh vẫn xảy tới
Vẫn áp đặt con người
Giết nhau ngoài chiến trận

Hết chiến lại tới hòa
Vòng quay lại tiếp tục
Hòa xong rồi phải chiến
Đúng là chuyện quỷ ma

Nên nói chuyện ông Trời
Rõ ràng điều kỳ bí
Còn nói chuyện con người
Có khi điều quá xệ

Con người luôn nhân danh
Nhân danh quả đủ thứ
Nhân danh cả ông Trời
Nhân danh cả chân lý

Cũng bởi chuyện nhân danh
Mà chiến tranh xảy đến
Thật ra đều giả dối
Bởi Trời làm ai hay

Xã hội như con quay
Trên đời ông Trời búng
Khi búng nó liền quay
Nhưng nó tưởng mình đúng

Tưởng đúng nhưng là sai
Nên cứ nghĩ mình tài
Tưởng thay trời hành đạo
Mới độc tài dài dài

Ông Trời thấy thế bèn cười
 Tội bay dỏm tội trên đời hay chi
 Ta đây vốn chẳng tốt gì
 Nhưng mà cái dốt ai bì tội bay

BẬT NGÀN
 (14/6/15)

[Reply](#)

**

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[12/06/2015 at 19:24](#)

TỘI THAY

Tội thay con nít biết gì
 Tuổi thơ còn dại rỡ chi việc đời
 Vậy mà non thể kỷ rồi
 Luôn luôn bị nhét Bác Hồ vào tim !

Về phần cha mẹ im lìm
 Dễ nào hó hé không tin được nào
 Đời sao toàn chuyện tào lao
 Làm thân người lớn lẽ nào thế ư !

Đúng toàn một bọn khật khừ
 Vì mình là chính có từ điều chi
 Thi đua lấy điểm ngu si
 Nhi đồng lợi dụng chỉ vì lợi riêng !

Đâu còn ý nghĩa thiêng liêng
 Trẻ em mằm sống mọi miền thế gian
 Vô tư cần phải đảng hoàng
 Tâm hồn trong trắng vẽ vang sau này !

Ôi thôi chính trị giả cây
 Chỗ nào cũng nhét Bác Hồ vào sao
 Lỗi này là lỗi tại ai
 Sắp hàng một dãy leo lên lạ gì !

NGÀN HƯƠNG
 (13/6/15)

[Reply](#)

★★

[TỜ NGÀN](#) says:
[11/06/2015 at 23:25](#)

CÁI ĐỜI ANH MÁC

Cái đời anh Mác ngổ bao nhiêu
 Đấu tranh giai cấp quá toàn phiêu
 Vớ bẫm Hegel tiêu chẳng được
 Đúng là trí thức buổi chợ chiều !

Phủ định đây nè phủ định ôi
 Đập tan tư sản tiến lên thôi
 Giai cấp đấu tranh nhằm vô sản
 Không còn tư hữu mới tuyệt vời !

Bởi vậy mà bao gã nhà quê
 Hiểu đâu Các Mác chỉ u mê
 Địa chủ lôi ra hầu đầu tổ
 Chỉ do chút ruộng thật nỡ nề !

Bởi sau ông Mác lại ông Lê
 Gần gũi bên ta Chủ tịch Mao

Đã lệnh dễ nào mà trái được
Cho dù vô đạo quả ê chê !

Nó là tư sản nó nhà giàu
Giả dụ là mình cũng thế thôi
Chỉ tại số mình không có của
Nên vu nó ác mới thành giàu !

Nghĩ sâu mới thấy tội nông dân
Không ác thành ra ác vạn phần
Theo lệnh phóng tay mà đấu tố
Không thì đầu lại phải ăn phân !

Ôi thôi quả oan trái con người
Lừa dối triệu người thấy giống nhau
Một sách mà ra đâu có khác
Chỉ vì ông tố chớ ai vô !

PHIẾM NGÀN
(12/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[12/06/2015 at 20:25](#)

MỪNG NGUYỄN HUỆ CHI

Thu hộ chiếu cũng làm theo luật
Nay trả ra vẫn luật mà thôi
Điều này đúng luật không tòi
Bởi vì sau trước một hồi khác xa !

*Dầu sao cũng phải mừng cái đã
 Nguyễn Huệ Chi nay được qua truông
 Bay qua nước Mỹ hết buồn
 Thăm con rồi mọi chuyện đời tính sau !*

*Ừ cũng phải vốn nhờ dư luận
 Trăm năm lắm chữ ký không thừa
 Trên trời dầu ánh sao thừa
 Cũng đưa được bước chân người ra đi !*

*Vậy vào mạng đôi khi cũng tốt
 Chuyện con con mà trót lọt liền
 Passport chỉ cỡ bàn tay
 Mà nhờ dư luận cũng tày mới xong !*

SAO NGÀN
 (13/6/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[12/06/2015 at 05:19](#)

HÁT Ô

*Mới nghe tưởng lối hát gì
 Hát vè, hát lý, ai ngờ hát ô
 Dầu sao đọc cũng ghen ngào
 Phận người như vậy lẽ nào không thương !*

*Mác xưa muốn dựng địa đường
 Cuối cùng chỉ thấy nát tương loài người
 Chạy đâu cho khỏi nắng trời
 Trời sinh ra thế, dễ toàn người hay !*

Nên thôi rồi cũng qua ngày
 Hết cơn bã cực tới hồi thái lai
 Dòng đời mãi chảy lâu dài
 Biển dâu xong, cũng tới ngày ruộng nương !

Ông Trời hồ dễ vấn vương
 Phất tay một cái, hắt đường xong thôi
 Kiếp người ngụp lặn mấy hồi
 Cuối cùng mới vớt, khúc nôi chuyện thường !

SẮC NGÀN
 (12/6/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[12/06/2015 at 03:21](#)

QUÊ HƯƠNG VÀ CHÙM KHÉ

Quê hương như chùm khế
 Ngọt chua còn tùy người
 Ngọt khi người nhắm mắt
 Chua khi người nhả răng !

Quê hương như chùm khế
 Ngọt chua còn tùy thời
 Ngọt khi đời tốt đẹp
 Chua khi đời ma trơi !

Quê hương như chùm khế
 Đùng ráng bảo ngọt chua

*Ngọt tự do dân chủ
Chưa khi thấy độc tài !*

*Cuộc đời đơn giản thế
So sánh đừng làm gì
Khế thường chưa té đái
Để nào ngọt bằng cam !*

Ý NGÀN
(12/6/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[12/06/2015 at 03:33](#)

CÙNG NÓI NGHE CHƠI

*Muốn gì cùng nói nghe chơi
Kiểu công an trị có thời hay chi
Cũng như bạo loạn ích gì
Chỉ gây hao tốn quả thì ai ham !*

*Nhưng dân sao lại khớp mồm
Khiến câm như hén còn đâu anh hùng
Đề người đâu cũng có sang
Bị người đề cũng chỉ toàn hạ lưu !*

*Nên thôi nói mấy cho vừa
Cuộc đời cùng sống sao cho vẹn toàn
Độc tài rồi cũng đi đoong
Có đâu còn mãi thời gian được nào !*

*Thế nên nói với đồng bào
 Vài lời đơn giản cùng nào nghe chơi
 Cuộc đời dân chủ tự do
 Mới là giá trị mới ra con người !*

SẮC NGÀN
 (12/6/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:
[11/06/2015 at 03:32](#)

CHÁN NGẮY

*Ôi thôi quả chán ngáy rồi
 Hùng hùng hổ hổ một thời cũng qua
 Nào Fidel, nào Chevara
 Người hùng Châu Mỹ hóa ra tầm phào !*

*Đã từng thiên hạ ồn ào
 Rùm beng tung bốc quả nào đáng chi
 Bây giờ thử hỏi còn gì
 Cuba xuống nước khác chi trò cười !*

*Chuyện đời thật đáng hổ người
 Sắm trò, đóng kịch, rồi đời đại khôn
 Tưởng đâu mình mãi trường tồn
 Hóa ra giả dạng hỏi còn ra chi !*

*Phỉnh người trơ mặt lắm khi
 Hoặc là ấu trĩ cũng thì vậy thôi
 Khổ thay tàn hại bao người
 Coi dân coi nước đồ chơi quả là !*

Độc tài toàn kiểu xấu xa
 Quyền trên hòng súng đúng là thương tâm
 Tuyên truyền dối gạt rầm rầm
 Chỉ nhằm hưởng lợi có cần chi ai !

HƯƠNG NGÀN
 (11/6/15)

[Reply](#)

★★

[ÁNH NGÀN](#) says:
[11/06/2015 at 07:38](#)

ĐỘC LẬP VÀ TỰ CHỦ

Trong đất nước mỗi người đều độc lập
 Nhưng hợp nhau thành nhất thể điều hóa
 Độc lập ấy mới thành ra tự chủ
 Tự chủ này mới độc lập tự do

Nếu trong nước chỉ cá mè một lứa
 Như đàn dê hay như một đàn cừu
 Dân tộc ấy chỉ một phường nô lệ
 Chỉ đàn bầy liệu cứu nước được không

Trong thế giới cũng khác gì như thế
 Mỗi quốc gia đều tự chủ riêng mình
 Nhưng kết hợp để thành nên sức mạnh
 Đó là khôn theo thế những đồng minh

Nếu cô độc để làm môi cho giặc
 Liệu là khôn hay đại dại trên đời

*Chỉ ngu xuẩn mới mắc tình đồng chí
Khi mặt thù đã lộ rõ khơi khơi*

*Nên đất nước cả ngàn năm cũng thế
Hư hay nên là do kẻ cầm quyền
Cầm quyền khôn thì nước nhà hưng thịnh
Cầm quyền ngu khiến dân tộc điêu linh*

*Nên chiến tranh dù chẳng ai ham muốn
Nhưng đầu hàng mới sợ hãi chiến tranh
Giặc đến nhà dầu đàn bà phải đánh
Chỉ ngu si mới cùng giặc dàn hòa*

*Dầu dàn hòa trước sau đều mất nước
Bỏ mạnh tâm là bụng của quân thù
Nếu càng lui thì giặc càng tiến tới
Tới khi nào thua hết mới thôi lui*

*Nên Bình Than nên Diên Hồng là thế
Vua anh minh thì nước mới tự cường
Vua ngu tối cũng chỉ phòng Chiêu Thống
Thời đại nào đều cũng vậy mà thôi*

THƯỢNG NGÀN
(11/6/15)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[11/06/2015 at 04:06](#)

TÀU VÀ VIỆT

Tàu làm gì thấy Việt cũng làm thịnh
 Ấy mới lạ không tin mình lớ ngớ
 Hoàng Sa chiếm lâu rồi không lối gỡ
 Ngâm tằm hoài để sóng biển nhận chìm

Đến bây giờ nó lẩn tặn Trường Sa
 Đảo nhân tạo cứ dần dần xây tới
 Một nguy cơ rõ ràng không mong đợi
 Giặc vào sân mà vẫn thấy im re

Quả ôi thôi tựa vầy khốn tứ bề
 Chỉ đánh trống từng từng trong giây phút
 Dân chỉ thấy đều toàn trơ mắt ếch
 Miệng im thôi còn lại chút tai nghe

Quả than ôi sự thế thật náo nê
 Mua vũ khí hết giờ tay dọa khi
 Chỉ năn nỉ vẫn tin tình đồng chí
 Đúng sa cơ thành chẳng biết về đâu

Dẫu ngàn năm lịch sử quả dãi dầu
 Nhưng chưa thấy khi nào nguy thế đó
 Giống hòn đảo đứng trơ ngoài biển cả
 Toàn khi khu nào thể thốt ra lời

BIỂN NGÀN
 (11/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN DẪM](#) says:
[09/06/2015 at 21:55](#)

XẢO NGỮ

Ôi thôi xảo ngữ quả là hay
 Thường nói đảng đồng hiểu đảng tây
 Cách mạng nghĩa là theo chân Mác
 Còn đúng hay sai mặc tụi bay

Yêu nước là tin theo chủ nghĩa
 Ra ngô hay sản để sau này
 Bác Hồ bảo thế thì tin thế
 Nếu chẳng tin vào phản động ngay

LÝ NGÀN
 (10/6/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[10/06/2015 at 07:54](#)

QUÂN ĐỘI TRUNG QUỐC

Đảng lãnh đạo tướng đâu là ngon nhé
 Nhưng thật tình quân đội dễ lung tung
 Bởi mai kia nếu sự thế nhập nhùng
 Quân như rắn không đầu chi đáng nói !

Bởi quân đội cần một lòng vì nước
 Chỉ vì dân ý chí mới hùng anh
 Chớ còn như kiểu chính trị rành rành
 Theo lệnh Đảng hỏi có gì sâu sắc !

Nói quốc phòng phải nói về công nghiệp
 Mới nổi lên vốn chỉ nước đi sau

*Dễ nào bì những cột trụ từ lâu
Muôn biến hóa hần đâu mà theo kịp !*

*Thời đại cũ toàn sức người là chính
Hô xung phong dùng thân xác tràn lên
Kiểu biến người xưa đã hần lỗi thời
Mà vũ khí mới quyết phân chiến thắng !*

*Càng hiện đại khí tài càng chủ động
Thật tinh hoa mới lán át chiến trường
Còn nếu như chỉ chính trị tuyên truyền
Thì thực chất cũng gì đâu đáng sợ !*

GIÓ NGÀN
(10/6/15)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 22:10](#)

VÀNG THAU PHÂN BIỆT

*Có vàng mà cũng có thau
Vàng thau phân biệt khác nhau một trời
Đừng mà kiểu nói một chiều
Cá mè một giỏ thì hầu ra chi*

*Người khôn ăn nói có nghi
Nói không minh bạch lấy gì mà khôn
Dẫu cho chiếc đũa con con
Quơ thành một nắm để hòng công tâm*

*Cái khôn phải ở toàn dân
 Đâu thành riêng chỉ cá nhân một người
 Tiếc thay chế độ độc tài
 Một người độc đoán tự mình cho khôn*

PHIẾM NGÀN
 (09/6/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 22:00](#)

XUẤT KHẨU TÀI NĂNG

*Việt Nam xuất khẩu tài năng
 Cũng là chỉ kiểu cân bằng vậy thôi
 Bởi vì dân tộc không ngu
 Để chi chịu cảnh lù đù mãi sao*

*Tài năng rải khắp năm châu
 Nó như đất tốt mầm hầu chui ra
 Giá như ở mãi nước nhà
 Cũng cảm như kiểu lá đa muôn đời*

*Nhớ xưa thời của Bác Hồ
 Ông Trần Đức Thảo lao đao mọi bề
 Chẳng bù hồi ở bên Tây
 Ông từng nổi tiếng trời mây rộn ràng*

*Nên chi nói cũng không oan
 Trái cam bên Sở rõ ràng là chua
 Nhưng khi đến đất Tề rồi
 Cũng loài cam ấy quả thời ngọt ngay*

Ngắm đời ừ thực cũng hay
 Những anh vụng múa thán ngày ích chi
 Dẫu cho múa tới ly bì
 Ôm nguyên sân khấu lợi chi cho đời

Càng cho mình mới tuyệt vời
 Khác nào mèo vẫn khen mình cái đuôi
 Tựa rùa rúc mãi trong mai
 Trời mây trắng nước dể nào thấy đâu

DẶM NGÀN
 (09/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN DẶM](#) says:
[09/06/2015 at 20:52](#)

NGỰA HAY ĐƯỜNG DÀI

Đường dài mới biết ngựa hay
 Chỉ thiên lý mã mới tày tài cao
 Nhưng mà dân chủ tự do
 Cũng nên châm chế đừng o ép người !

Yêu đời mới chẳng hổ người
 Yêu mình lại há dể đời trọng sao
 Chỉ người yêu nước thương nòi
 Mới người thật bụng chẳng hoài công danh !

Sống đời thường cứ vô tâm
 Một lòng quân tử chính danh đảng hoàng

*Còn như cơ hội chọn đường
Cuộc chơi cũng chỉ lang bang ích gì !*

*Thế nên bao phận nam nhi
Phải vì đất nước vạn nghì mới hay
Đừng chơi lựa gió phát cò
Uổng thân nam tử vật vờ ai ham !*

DẶM NGÀN
(10/6/15)

[Reply](#)

[NGÀN HƯỚNG](#) says:
[08/06/2015 at 20:42](#)

CON NGƯỜI

*Con người cốt nhất cái tài
Hai là đạo đức tức là cái tâm
Ba là học vấn đàng hoàng
Còn thì bằng cấp cũng toàn giấy thôi*

*Có tài sáng tạo hơn người
Kinh bang tế thế từ lòng rút ra
Có tâm thì chẳng tà ma
Chỉ vì xã hội mới là tình anh*

*Cấp bằng theo kiểu lưu manh
Mà không thực học cũng thành hư thôi
Nên chi tài giỏi trên đời
Trời sinh là một luyện rèn là hai*

Nước non cần thứ đức tài
 Còn như tập thể cá mè khác chi
 Cá mè một lứa thường khi
 Chỉ như đám rước liền xì vậy thôi

Than ôi quả thật than ôi
 Mác lê đã có cần chi người tài
 Bản bài cứ thế lai rai
 Sáo kèn cứ thổi để hoài người xem

HƯƠNG NGÀN
 (09/6/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[09/06/2015 at 00:47](#)

ĐỘC QUYỀN VÀ ĐA NGUYÊN

Độc quyền quả khó đa nguyên
 Đa nguyên mà có độc quyền còn chi
 Độc quyền chẳng chút sợ gì
 Đa nguyên tất phải li bì lo toan !

Thôi thì thà chịu tiếng oan
 Có sang chính trị mới màng công danh
 Trước sau phải Mác Lênin
 Nó gây hưng phấn niềm tin trong đầu !

Mặc cho xã hội dài lâu
 Cái nào là đúng cái nào là sai
 Bồn phương đều biết cả rồi
 Đại gì mình lại mó tay hại mình !

*Bác Hồ người vẫn chỉ mình
 Vạn lời từng nói quả tình phải theo
 Chẳng nên nghiêng ngả trèo đèo
 Đa nguyên chỉ khiến phải nghèo đi thôi !*

*Muốn sang cần giữ trên đời
 Độc quyền mới có được hoài điều sang
 Còn như chia sẻ cả làng
 Đa nguyên nó lẫn phải bàn nữa sao !*

BAT NGÀN
 (09/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯỚNG](#) says:
[08/06/2015 at 20:42](#)

CON NGƯỜI

*Con người cốt nhất cái tài
 Hai là đạo đức tức là cái tâm
 Ba là học vấn đàng hoàng
 Còn thì bằng cấp cũng toàn giấy thôi*

*Có tài sáng tạo hơn người
 Kinh bang tế thế từ lòng rút ra
 Có tâm thì chẳng tà ma
 Chỉ vì xã hội mới là tinh anh*

*Cấp bằng theo kiểu lưu manh
 Mà không thực học cũng thành hư thôi*

Nên chi tài giới trên đời
Trời sinh là một luyện rèn là hai

Nước non cần thứ đức tài
Còn như tập thể cá mè khác chi
Cá mè một lứa thường khi
Chỉ như đám rước liền xì vậy thôi

Than ôi quả thật than ôi
Mác lê đã có cần chi người tài
Bản bài cứ thế lai rai
Sáo kèn cứ thổi để hoài người xem

HƯƠNG NGÀN
(09/6/15)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[07/06/2015 at 23:34](#)

TỘI TỔ TÔNG

Tội này bởi Mác gây ra
Bởi ông là Tổ ai vào mà chia
Không ông đời chẳng lia chia
Mười voi bát xáo trật chĩa dễ chi !

Hay ho rõ chẳng có gì
Chỉ toàn hư cấu nhiều khi quả phiền
Địa đàng mơ ước thần tiên
Tuyên truyền, bạo lực nhấn tiền vậy thôi !

Tự do dân chủ đi rồi
Đời thành chuyên chính đàn bầy thế vô

*Biển đời sóng đánh lô xô
Lớp sau lớp trước ào ào tiến lên !*

*Đầu tiên phải nói Lênin
Không ông thuyết Mác dễ vin vào đời
Đến khi ông đã quy rồi
Stalin lên tiếp lại ngầu hơn xưa !*

*Rồi thì gió đánh đò đưa
Hết Mao tới Đặng có chừa ai đâu
Vốn xưa do Mác vạch rồi
Phải vô sản hóa toàn cầu hồi ôi !*

*Chỉ hiềm con nước nổi trôi
Liên Xô đổ sụm đi đời Mác xưa
Tuyên truyền ngôn ngữ chẳng thừa
Cộng thêm bạo lực thật vừa hay ho !*

*Việt Nam cũng có Bác Hồ
Vẫn không ngoài chuyện cơ đồ Mác Lê
Cho dầu lối dọc đường mê
Thấy đều xuyên suốt đề mê chỉ hồng !*

*Khác gì định mệnh non sông
Ngợi ca mãi Bác đồng lòng những ai
Bao nhiêu thế hệ dọc dài
Phải theo chân Bác cấm ra khỏi hàng !*

*Nhất tâm học tập mọi đảng
Cho dầu quá khứ rõ ràng nhiều khê
Bởi chung mây phủ bốn bề
Mặt trời le lói dễ bề nào soi !*

*Tương lai non nước chỉ hoài
Biết khi nào sánh được cùng người ta*

*Người đều đi bốn phương xa
Còn ta ở lại thiết tha Bác Hồ !*

ÁNH NGÀN
(08/6/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[07/06/2015 at 20:40](#)

CHIẾN TRANH VÀ CON NGƯỜI

*Người cầm súng nhảy vào lòng cuộc chiến
Không bóp cò thì chỉ có tiêu ma
Bởi chiến tranh vốn do ai dàn dựng
Là công tâm hay chỉ chuyện gian tà !*

*Nên chiến sĩ chẳng bao giờ có tội
Tướng công thành mới khiến vạn cốt khô
Nhưng tướng cũng chỉ kẻ làm theo lệnh
Rõ ma đầu mới chính trị tào lao !*

*Yêu hòa bình nào ai gây chiến trước
Yêu con người ai cổ vũ chiến tranh
Yêu công lý không nhân danh cách mạng
Và nhân văn ai thích kiêu bầy đàn !*

*Nên nói thế chính con người lỗi phạm
Bụng tham lam đầu óc tẻ như rươi
Biến ngôn ngữ ra thành toàn súng đạn
Đẩy con người vào lò lửa chiến chinh !*

NGÀN KHOI

(08/6/15)

[Reply](#)

**

[THƯỢNG NGÀN](#) says:

[07/06/2015 at 20:21](#)

KHỦNG BỐ VÀ CÔNG LÝ

*Khủng bố nhằm giết người
Nên chẳng cần công lý
Có người sai bảo làm
Thế là thành khủng bố !*

*Công lý là công bằng
Cần lập lại điều đúng
Chẳng phải chuyện trả thù
Mà công tâm chính đốn !*

*Khủng bố thường cá nhân
Công lý thường nhà nước
Khủng bố nhằm đoạt quyền
Nhà nước nhằm luật pháp !*

*Cá nhân nhằm công lý
Là nhân cách trên đời
Nhà nước nhằm khủng bố
Chỉ là loại ma trời !*

*Guantanamo
là cách chơi nhà nước
Nhằm tái lập công lý
Cho vụ Tòa Tháp Đôi !*

ĐẠI NGÀN
(08/6/15)

[Reply](#)

**

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 00:14](#)

QUÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ

*Quân sự là vũ lực
Sức mạnh của toàn dân
Nhằm bảo vệ đất nước
Cương thổ mỗi khi cần*

*Nước là mạnh hay yếu
Là do quân đội mình
Quân đội mà thiện chiến
Kẻ địch mới thất kinh*

*Chính trị là an dân
Nhằm phát triển đất nước
Chính trị ích thời bình
Quân lực ích thời chiến*

*Quân đội được chỉ huy
Theo tài năng tướng lĩnh
Quyền tối cao điều động
Là Tổng thống của mình*

*Quân đội không thuộc ai
Không thuộc về đảng phái*

*Chỉ thuộc về toàn dân
Thuộc chung toàn đất nước*

*Thế nên chính trị hóa
Quân đội rõ là sai
Kiểu râu kia cầm nọ
Chỉ là chuyện trật chĩa*

*Đây rõ trò mê tín
Tin vào Mác Lênin
Tin đấu tranh giai cấp
Khác chi tin mẹ mìn*

*Bởi lịch sử đất nước
Là cả nhiều ngàn năm
Còn Lênin Các Mác
Chỉ mới hai trăm năm*

*Vả chẳng chuyện của mình
Sao tin người xa lạ
Đem ruột bỏ ra ngoài
Để nào không sụp ngã*

*Hỏi ai người có sự
Khiến nên lỗi lầm này
Quân đội thành đâu khác
Của riêng của nhóm người*

*Nên người lính trước tiên
Phải yêu dân yêu nước
Phải độc lập tinh thần
Chỉ nhắm địch mà đánh*

*Việc chính trị đa đoan
Để người không lợi dụng*

*Quân đội thành của riêng
Rõ ràng rất nguy hiểm*

*Vì một mai giặc tới
Tổ quốc thành lâm nguy
Mà chính trị ngu tối
Quân đội phỏng ích gì ?*

THƯỢNG NGÀN
(08/6/15)

[Reply](#)

**

[SUỐI NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 00:48](#)

CHẲNG GÌ BÍ MẬT

*Chẳng gì bí mật ở trong đời
Che giấu cho nhiều cũng thế thôi
Thà cứ tênh hênh ra tất cả
Bởi vì thiên hạ biết cả rồi*

*Có gì đi ngược lại thời gian
Dòng nước chảy xuôi vốn tự nguồn
Dẫu đắp hay be bờ cũng vậy
Nước tràn rồi cũng chảy bương bương*

*Anh hùng nào khác kiểu giai nhân
Bất hứa nhân gian kiến bạch đầu
Bà lão dễ còn chi đẹp nữa
Anh hùng trăm tuổi khó mà râu*

Nên thôi nói ít cũng hiểu nhiều
 Bí mật trên đời cũng thế thôi
 Càng bí mật nhiều càng bật mí
 Lại thành bôi bác lẫn thiu ôi

TRĂNG NGÀN
 (08/6/15)

[Reply](#)

**

[SƯƠNG NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 04:47](#)

CHUYỆN TÀU

Chuyện Tàu luôn vẫn chuyện dài
 Chương hồi đoạn tiết có ai nào bì
 Nước Nam đọc tỉ tỉ tỉ
 Đọc hoài phát bệnh dễ thì ai hay

Lo xa phải thấy từ đầu
 Đến khi muốn nhảy nước hầu tới trôn
 Đúng là đây thật nguồn cơn
 Ai đưa con sáo qua sông vậy cà

TUYẾT NGÀN
 (08/6/15)

[Reply](#)

**

[ĐÌNH NGÀN](#) says:
[07/06/2015 at 22:16](#)

LUẬT PHÁP VÀ CÁCH MẠNG

Nói về luật là dựa vào xã hội
 Nhưng thật ra cơ bản vẫn con người
 Khi nhân văn thì luật mới gần đời
 Còn ngang ngược thì luật thành bạo ngược

Khi nói luật là nói người xét xử
 Có công tâm thì luật mới đáng hoàng
 Còn nếu mà bỏ sót hoặc sai oan
 Thì tòa án có gì đâu đáng nói

Mà luật sư khác gì người thầy thuốc
 Chữa bệnh lành cũng chỉ một cá nhân
 Xã hội cần những đầu óc công tâm
 Làm cách mạng mới vì dân vì nước

Nhưng cách mạng đâu phải làm lấy được
 Cứ nghe người rồi oản cổ noi theo
 Cuối cùng thành chỉ kiểu cách mạng lèo
 Xếp hàng một đi lên trong bày nhóm

Nên nhân bản loài người cần tỏ rạng
 Phải tự do dân chủ mới nên người
 Kiểu đàn bầy nào có khác chim muông
 Hót một giọng thì đâu gì quý giá

Người văn minh mỗi cá nhân đều quý
 Xã hội thành phương tiện phục vụ đời
 Mỗi con người đều độc lập tự do
 Ấy mới thực khiến đời ra nhân bản

THƯỢNG NGÀN
 (08/6/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[08/06/2015 at 00:25](#)

LUẬT PHÁP VÀ CHÍNH TRỊ

*Luật pháp và chính trị
 Luôn cần độc lập nhau
 Có thể mới công lý
 Mới khoa học hàng đầu*

*Khi chính trị ông chủ
 Còn luật pháp con hầu
 Chính trị trở thành dõm
 Luật pháp hóa con sâu*

*Ông chủ thì ai khiến
 Nên luật pháp có đâu
 Chỉ theo hầu ông chủ
 Xã hội toàn đều râu*

*Bởi pháp luật độc lập
 Chẳng ai dám ngo ngoe
 Ấy tự do dân chủ
 Nếu không thành trò hề*

PHIẾM NGÀN
 (08/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:

[08/06/2015 at 04:28](#)

TRÁCH AI

Ôi chao nào biết trách ai
Trách ông Các Mác hay người theo ông
Trách Lenin hay cả dòng
Khối người đã có giữa lòng nhân gian

Tưởng đâu xây dựng địa đàng
Lại làm thế giới phũ phàng thế kia
Nhân văn thành quá lật lìa
Sống bằng giả dối lia chia trên đời

Tuyên truyền quả thật hơi ôi
Giống như cơn lốc vạn người cuốn theo
Lên đèo mới thấy hiểm nghèo
Nhưng còn đi ngược xuống đèo được sao

Kiểu đường độc đạo ôi chao
Một lần vào đó dễ nào mà ra
Thế gian giờ thật xót xa
Nuốt vào chẳng đựng nhả ra trạo hàm

Giống như đã mắc vào ngàm
Triệu người y hết còn oan nỗi gì
Quên đi dấu có quên đi
Để nào quên được những gì đã qua

PHƯƠNG NGÀN
(08/6/15)

[Reply](#)

★★

[SUỐI NGÀN](#) says:
[06/06/2015 at 22:20](#)

CÁ NHÂN VÀ XÃ HỘI

*Cá nhân là con người
 Xã hội mới xã hội
 Cá nhân là sinh vật
 Xã hội cũng ra chi*

*Con người là sinh vật
 Nhưng sinh vật tự do
 Có ý thức độc lập
 Ấy mới thực nhân văn*

*Con người không tự do
 Có khác gì loài thú
 Như vịt lùa theo bầy
 Như gà nhốt trong chạn*

*Nên chính quyền dân chủ
 Người dân được tự do
 Mới con người đích thực
 Không phải thứ phùng trò*

*Khác chế độ độc tài
 Con người toàn sợ hãi
 Còn gì người nhân bản
 Mà chỉ thứ hươu nai*

*Giống vụ Thiên An Môn
 Sinh viên thật sự đúng*

Nhưng mấy tên đồ tể
Dùng xe tăng cán lên

Thế chân lý ở đâu
Trong nhân quần xã hội
Sống mà không chân lý
Đâu khác gì bò trâu

Con người chỉ là người
Khi ngẩng cao đầu mặt
Con người là sinh vật
Khi sống kiếp cu li

Cu li như bò ngựa
Sống chỉ để người sai
Để tuân theo lệnh lạc
Thì còn đâu con người

Ý NGÀN
(07/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:
[07/06/2015 at 02:56](#)

CÔNG BẰNG MÀ NÓI

Công bằng mà nói nghe chơi
Cuối cùng Mỹ vẫn khác đời bao nhiêu
Túi tiền, tài khí luôn nhiều
Đứng đầu thế giới chẳng liều với ai !

Bắt tay hòa hoãn lâu dài
 Cục lòng mới phải lên đài hơn thua
 Thế chiến nhất, thế chiến hai
 Cứu đời mới phải tỏ tài chú Sam !

Còn hồi nội chiến oái ăm
 Bắc quân chiến thắng được lòng toàn dân
 Bởi vì khi chiến trận xong
 Xóa tan thù hận dễ hòng ai hơn !

Cái khôn tỏ rõ nguồn cơn
 Nhân tài thu thập quả hơn trên đời
 Tự do dân chủ tuyệt vời
 Trở thành nguyên lý khác lời nói suông !

Cho dù giàu mạnh vẫn luôn
 Chan hòa thế giới để còn giúp nhau
 Có đâu tỏ thói đề đầu
 Sen đầm đế quốc rõ hầu oan thôi !

Mới hay tật xấu con người
 Vu oan giá họa biết đời nào nên
 Tuyên truyền ngoa ngữ lệnh khênh
 Bảo con cọp giáy cũng thành ai khen !

MÂY NGÀN
 (07/6/15)

[Reply](#)

★★

[NÚI NGÀN](#) says:
[06/06/2015 at 21:57](#)

NGUYỄN LÝ VÀ THỰC TẾ

Nguyên lý cái khách quan
 Luôn bao giờ cũng đúng
 Thực tế là con người
 Phần nhiều sai hơn đúng !

Nên theo nguyên lý đúng
 Có sai chỉ đặc thù
 Còn theo nguyên lý sai
 Cái đúng chỉ cá biệt !

Nên tự do dân chủ
 Người củ soát lẫn nhau
 Cái sai trong chốc lát
 Việc uốn nắn thường mau !

Còn chế độ độc tài
 Con người toàn nô lệ
 Chỉ nói theo một người
 Chỉ tuân theo chỉ đạo !

Mà người đâu phải thánh
 Phong thánh để làm gì
 Khiến thánh thành của dỏm
 Nhân loại thành cu li !

Việc đời đơn giản thế
 Chẳng nói còn ra chi
 Nói ra để phê phán
 Xem đâu bị lỗi gì !

THƯỢNG NGÀN
 (07/6/15)

[Reply](#)

★★

CON NGƯỜI VÀ BỆNH THAM

Cái tham là gốc con người
 Không tham dễ mấy ai người thế gian
 Tham không đáy tham toàn như thế
 Kiểu phàm ăn ăn tạp như rươi

Nên chi dân chủ tự do
 Có tham cũng phải dẫn đo dùm chừng
 Còn như kiểu độc tài độc đảng
 Toàn phe mình nào sợ chi ai

Vậy nên đừng nói rằng tài
 Con người ai lại không ngoài bản năng
 Có học vấn một phần cũng đỡ
 Còn toàn ngu thì chó khinh thường

Bởi vì bản chất tinh hoa
 Con người mới thật thiết tha vì đời
 Còn như bản chất gian hùng
 Bào không tham những quả khùng vậy thôi

ĐẠI NGÀN
 (06/6/15)

★★

MIỀN NAM

Miền Nam nước tự do
 Phù hợp theo quốc tế

*Cá nhân có thể sai
Nhưng quốc gia luôn đúng !*

*Nước nhà không hề xấu
Vài cá nhân xấu thôi
Dân tộc vẫn tốt đẹp
Cho dầu đảng phái tồi !*

*Miền Nam sở dĩ thua
Lý do vì lãnh đạo
Lãnh đạo không ra hồn
Bởi tại yếu cương lĩnh !*

*Khi nửa nước bị thua
Cả nước cùng lãnh đủ
Điều khiến dân tộc buồn
Khiến nước non bối rối !*

THƯỢNG NGÀN
(06/6/15)

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[05/06/2015 at 22:34](#)

MIỀN NAM MIỀN BẮC

*Miền Nam tồn tại tự nhiên
Nó như dân tộc khởi nguyên vậy mà
Nhân quyền nhân bản đâu xa
Khác nào không khí bao la giữa trời*

Miền Bắc lại quả rạch rồi
 Phải theo ông Mác đặng hoài đi lên
 Địa đảng phần đầu trước tiên
 Bác Hồ lãnh đạo mọi miền tuân theo

Chiến tranh do đó hiểm nghèo
 Ba mươi năm thấy eo sèo nhân gian
 Cuối cùng miền Bắc hiên ngang
 Miền Nam sụp đổ sao vàng tung bay

Bốn mươi năm tiếp loay hoay
 Liên Xô tan rã lo ngày sợ đêm
 Thị trường đành phải vén rèm
 Cho dân thấy được khác đêm với ngày

Thế thì thời sự cũng hay
 Ai người phá hoại ai dày công lênh
 Khiến đời ai bỏ ai bênh
 Chuyện này lịch sử viết lệnh về sau

Thời gian đâu chỉ một ngày
 Ngàn đời cộng lại mới tày thế gian
 Nên chi đời dẫu đa đoan
 Cuối cùng vẫn sẽ rõ toàn vậy thôi

SẮC NGÀN
 (06/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[06/06/2015 at 03:52](#)

TỰ DO

Ở các nước cộng sản
 Có ai được tự do
 Dầu cả ban lãnh đạo
 Cũng sợ hãi ra trò !

Trước hết sợ nhân dân
 Nên phải luôn nói dối
 Và thường sợ đồng đội
 Nên phải luôn ngủ dòm !

Như vụ Thiên An Môn
 Triệu Tử Dương mất chức
 Mất đến sạch sành sanh
 Chỉ mảnh treo mạng sống !

Dầu là vai Thủ tướng
 Lại chẳng chịu ngủ dòm
 Bệnh sinh viên bạo loạn
 Nên đời mới đi đoang !

Vậy nên muốn tự do
 Phải đờng theo cộng sản
 Dầu lên hàng lãnh đạo
 Dầu tư tưởng đo lòn !

Lỗi này do ông Mác
 Đưa học thuyết lôm côm
 Bời hô hào chuyên chính
 Khiến đời thành tối om !

DẶM NGÀN
 (06/6/15)

[Reply](#)

★★

NHÀ THƠ HỮU LOAN

*Chín mươi năm một cuộc đời
Nhà thơ quả chẳng không hoải nhân gian
Một bài Màu Tím Hoa Sim
Hữu Loan cũng đáng làm tin cho đời*

*Không may thế cuộc nổi trôi
Nhiệt tình tuổi trẻ dễ ngôi mà xem
Nào ngờ sự thế nhĩn tiền
Ai gây nông nổi buồn phiền cho ai*

*Mất luôn ý nghĩa con người
Còn đâu nhân cách của người nhân văn
Nhà thơ đành phải đấu tranh
Thơ thành khí giới tâm thành gươm đao*

*Nói ra tất phải ghen ngào
Ai làm đến nỗi lao đao vạn ngày
Khen thay cũng những con người
Sao như lang sói khiến đời trầm luân*

NGÀN TRẮNG
(05/6/15)

★★

CUỘC ĐỜI ĐẠI TƯỚNG

*Cuộc đời đại tướng nghĩ càng hay
Tuổi thọ trên trăm ít mấy ai*

Thoáng một cái dùng lên đại tướng
 Bác Hồ xưng tụng cứ dài dài
 Điện Biên bọn Pháp đua nhau chạy
 Công đức tuổi già chuyện tránh thai
 Kim cổ công thành khô vụn cốt
 Nên chi cai để phải còn hoài

TRĂNG NGÀN
 (05/6/15)

★★

SẮC NGÀN says:
04/06/2015 at 00:34

BÁC HỒ

Bác Hồ Cộng sản cùng mình
 Nói ra toàn đồ thật tình vậy thay
 Thăm Đền Kiếp Bạc một ngày
 Bác xem Hưng Đạo Vương tày Bác thôi !

Gọi Ngài bằng "bác" phải rồi
 Chờ xem đất nước tháng ngày ra sao
 Nên đừng suy nghĩ tào lao
 Chuyện gì còn đó lẽ nào quan tâm !

Bác xưa phát ngọn cờ hồng
 Liên Xô Trung Quốc một lòng tạc ghi
 Liên Xô giờ đã ra đi
 Chỉ còn Trung Quốc vụn nhì khác sao !

Lên tiên Bác cũng đi rồi
 Gặp ngay Các Mác Lênin liền liền

*Dưới trần còn chỉ cái lằng
 Riêng phần Di chúc sửa nhăng bởi người !*

TIẾNG NGÀN
 (04/6/15)

[Reply](#)

[DẠM NGÀN](#) says:
[05/06/2015 at 23:01](#)

THẾ GIỚI CON NGƯỜI

*Ôi thôi thế giới con người
 Nói hoài không hết chuyện đời bao la
 Chỉ điều dân chủ tự do
 Mới làm thế giới trở ra con người*

*Còn như chỉ mãi độc tài
 Dòng đời ô nhiễm phận người ra chi
 Nên thôi có nói làm gì
 Dòng sông bị chặn khác chi ao tù*

*Nhân văn thành kiểu lù đù
 Con người thành kiểu bú dũ vậy thôi
 Nên đừng mơ chuyện xa xôi
 Thiên đường hạ giới chỉ tồi hơn đi*

*Người mà giao tiếp vô nghi
 Thiên nhiên quay lại có chi phải bàn
 Thế gian đều thấy ngổn ngang
 Miệng hô khẩu hiệu chỉ toàn văn minh*

BIÊN NGÀN

(06/6/15)

[Reply](#)

**

[PHIẾM NGÀN](#) says:

[06/06/2015 at 03:33](#)

HÒA HAY CHIẾN

*Có hòa nó cũng không tha
Thôi thì phải chiến tỏ ra mới ngầu
Tàu bay địch với tàu bò
Mua thêm nhiều nữa chờ ngày choảng nhau !*

*Ngàn năm không ngán thằng Tàu
Bây giờ lại ngán dễ hầu ra chi
Muốn chơi tất phải chịu lý
Không lý đó có lấy gì mà chơi !*

*Nó như bò mộng trên đời
Mình như chú cóc bộ thời ngán sao
Vốn thường cóc tía gan to
Phải cho bò mộng cần đo ván liền !*

*Bây giờ thiên hạ khắp miền
Chớ đâu chỉ Mác Lênin ngày nào
Nên chi cò đỏ xưa rồi
Phải cò quốc tế sự đời mới an !*

DẠM NGÀN

(06/6/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRĂNG](#) says:
[03/06/2015 at 22:05](#)

ĐỜI VÀ ĐẠO

*Đời như ao đục trong vườn
 Đạo luôn như áng mây trong trên trời
 Áng mây chiếu xuống hồ đời
 Hỏi xem mây ấy liệu ngời ánh trong*

*Đạo đời vậy phải thông dong
 Đừng nên nhập một để hồng lợi riêng
 Khiến cho mọi sự tầm thường
 Đời càng thêm đục đạo chừng hết trong*

TRĂNG NGÀN
 (04/6/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:
[04/06/2015 at 00:43](#)

CÁI ĐIỀU

*Cái điều do Mác vậy thôi
 Nếu ông ta đúng người người nên công
 Ngặt vì ông chỉ nói nông
 Cái sai rõ rệt thành công nổi gò
 Nên thôi hãy cố quên đi
 Coi như không có lọ gì mà than !*

TUYẾT NGÀN
(04/6/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[04/06/2015 at 03:56](#)

BÉ CÁI LÂM

*Tưởng đâu Trung Quốc đã làm
Mê toi thuyết Mác hà rầm như ai
Nào ngờ Mao tính chẳng sai
Chỉ hồng lợi dụng đảng hoài tiến thân !*

*Gây nên sóng gió bao lần
Dân tình nghiêng ngã để mình đi lên
Giang Thanh bè lũ bốn tên
Khiến đời bạt ngựa tênh hênh quả là !*

*Tiếp theo là Đặng Tiểu Bình
Mèo đen mèo trắng tận tình đưa ra
Bóng bàn chơi kiểu tà ma
Ngoại giao với Mỹ đô la tích dân !*

*Bây giờ là Tập Cận Bình
Rập rình Vạn Lý Trường Thành biển Đông
Muốn thu gom hết vào lòng
Thiên triều mở rộng đảng hồng đế vương !*

*Chỉ ta dờ dờ ươn ươn
Một anh Các Mác mà vương vấn hoài*

Hoàng Sa khiến đã mất rồi
 Gạc Ma cũng mất để Tàu ngon xoi !

Trường Sa nó lẩn toi bời
 Thành ra sân trước biết rồi còn không
 Chỉ hoài Lê Mác trông mong
 Đại đồng thế giới chống mông kêu gào !

Mới hay lòng dạ con người
 Trời sinh tham lẩn không ngoài bản năng
 Việc này tự cổ chí kim
 Ngây thơ đại dốt mới tin chuyện đùa !

Thi Hoàng Đế đã ngày xưa
 Triệu Đà từng phái làm vua nước mình
 Bây giờ thế sự linh tinh
 Liệu rồi có biết tình hình ra sao !

Mác Lê suy thoái toàn cầu
 Chỉ mình ôm mãi chút bầu tâm tư
 Biển Đông lửa dậy bấy chừ
 Mất bò rồi biết có nên làm chuông !

Dễ chi nói hết ngọn nguồn
 Đã non thế kỷ có buồn hay không
 Thương thay con cháu Lạc Hồng
 Cờ vàng chẳng phát cờ hồng phát lên !

Bây giờ mới thấy nhẩn tiền
 Mình toàn ảo lã thật phiền lắm thay
 Trước con bò mộng đêm ngày
 Năm sừng đâu nổi chỉ toàn năm đuôi !

Nên thôi Bón tốt ngủ vui
 Chử vàng mười sáu càng vui trong lòng

*Chờ khi sóng dậy biển Đông
Chắc là lên nắp Trường Sơn cũng vừa !*

SÓNG NGÀN
(04/6/15)

[Reply](#)

★★

ÔI THÔI

*Ôi thôi đọc lại cũng hay
Những ngày xưa ấy cùi đày núi sông
Có bao mèo mả gà đồng
Bên ngoài mặc áo anh hùng ghê thay
Đến nay thấm thoát những ngày
Cổ bài lật ngựa toà hoay ra rồi
Nước non nghĩ lại ngậm ngùi
Chuyện anh hùng náo toàn cùi vạy thôi
Từ vinh đến nhục mấy hồi
Để sau lịch sử còn ngồi lọc ra
Biết đâu chính đáng gian tà
Biết ai chỉ kiêu tà mà đại khờ
Bây giờ ngậm miệng láo lơ
Một thời nhón nháo lờ quờ đáng thương*

ĐẠI NGÀN
(04/6/15)

★★

[BIỂN NGÀN](#) says:
[02/06/2015 at 22:55](#)

NGÀY XƯA NGÀY NAY

Ngày xưa trốn lũ trồn chui
 Đón thuyền mua bãi ngậm ngùi ra đi
 Ra đi nhờ vậy nên giàu
 Bây giờ thăm đồ chờ ta quay về !

Nhưng về cũng để thăm qua
 Làm giàu ta lại phải ra nước ngoài
 Quê hương đất nước lạc loài
 Khiến bao thân phận cứ hoài vậy thôi !

May là biển cả nổi trôi
 Chưa chìm mới được giạt trôi vào bờ
 Người dung nước lũ được nhờ
 Anh em một thuở bơ vơ tốt cùng !

Rồi giờ mới thấy bao dung
 Ruột thừa ngàn dặm ta cùng cảm thông
 Ôi thôi cách mạng chạy đồng
 Bây giờ thấy được ở trong nhãn tiền !

Đúng là con cháu Rồng Tiên
 Một lần bão táp quả phiên lăm thay
 Những ai còn đủ mặt mày
 Cũng nên lấy chuyện ở đây nằm lòng !

DẶM NGÀN
 (03/6/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN MÂY](#) says:

02/06/2015 at 23:16

TÔN GIÁO VÀ THUỐC PHIỆN

Tôn giáo là thuốc phiện
Mác đã nói ngày xưa
Bây giờ Mác thuốc phiện
Quả đời xứng danh chưa !

Thuốc phiện thật phải cai
Bởi nó mang khổ ải
Còn mệnh danh thuốc phiện
Liệu có đúng hay sai ?

Đức Phật vốn vị vua
Lại ngai vàng từ bỏ
Đấu tranh vì chân lý
Hay giai cấp của ngài ?

Mác hô hào giải phóng
Chỉ nô lệ loài người
Nhưng khó khăn từ bỏ
Bao người say dài dài !

MÂY NGÀN
(03/6/15)

[Reply](#)

★★

HOAN HÔ CÁC MÁC

Nghĩ cho cùng phải hoan hô Các Mác
Từng đưa ra học thuyết ác trên đời

*Khiến từng làm nhân loại thấy tả tơi
Mà cứ tưởng xây thiên đường hạ giới !*

*Thông minh thế nên người đời hồ hởi
Nói bên đông lại hiểu ngược bên tây
Đúng là tay nguy biện cỡ bậc thầy
Khiến bao kẻ ngu si thành lế mất !*

*Cùng bao kẻ suốt đời toàn te rẹt
Hi sinh mình hi sinh cả nước non
Chỉ để mong đời vô sản vàng son
Rồi hay đẩy thầy đều nghèo cả nút !*

*Giờ mọi chuyện cũng rõ ràng tuốt tuốt
Mác lê đâu thiên hạ cũng đều gờm
Bởi thị trường toàn cầu hóa chi hơn
Lòi mặt móc một thời danh Các Mác !*

*Hoan hô nữa phải hoan hô thần tốc
Chút hương thừa còn phảng phát nhân gian
Hãy tiến nhanh tiến mạnh lập thiên đàng
Như Lê Duẩn từng một thời vênh váo !*

*Nhưng quả thật lại không ngờ biển đảo
Cũng mất vào tay người khác oan không
Cần nhắc luôn tên tuổi Phạm Văn Đồng
Năm năm tám ký Công hàm vạn thuở !*

*Thật nhắc lại khiến bao người mắc cỡ
Mà quên đi thì tức ức làm sao
Nên thôi đành xem như chuyện tào lao
Hồn Các Mác hẳn đang giờ sám hối !*

Công đâu thấy mà thấy toàn chỉ tội
 Làm tiêu luôn cả trăm triệu con người
 Kẻ hi sinh giờ chắc phải ngậm ngùi
 Người còn sống ắt đều thành chung hững !

Ăngghen Mác đúng hai chàng từng từng
 Lý thuyết nông cùng bạo lực kinh hoàng
 Thất bại đành quả thực cũng không oan
 Bởi ai dại xây lâu đài trên cát !

Ôi Các Mác quả muôn đời Các Mác
 Sinh ra chi làm đời phải ghen ngào
 Toàn đưa ra những lập thuyết tào lao
 Trí tuệ ấy đỉnh cao thành thầy xệ !

ĐÌNH NGÀN
 (02/6/15)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[02/06/2015 at 03:39](#)

NGUYỄN KIM KHANH

Hỏi ời tay Nguyễn Kim Khanh
 Bởi vừa đốt nát mà thành ngổ thêm
 Nhắm đầu nhắm mắt mà bênh
 Ăn lương dư luận viên nên vậy à ?

Chuyện chi cần phải rạch ròi
 Việc đời hay dở người đời đâu ngu

*Dốt nên mới kiêu lù khù
Càng lên cao giọng càng ngu bở Xừ !*

Ý NGÀN
(02/6/15)

[Reply](#)

**

[TIẾU NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 22:46](#)

THẬT NHƯ TRONG MƠ

*Đúng là như chuyện trong mơ
Có ai ngờ được bây giờ là đây
Đùi mông vú được phơi bày
Công khai kết nạp những ngài đảng viên !*

*Quả là như chuyện thần tiên
Trước xem cái đã chùng ghiền tính sau
Địa đàng ôi đúng đây rồi
Mại dô tiến tới bao người còn không !*

TẾU NGÀN
(02/6/15)

[Reply](#)

**

THẰNG NÀY

*Thằng này đúng giọng lưu manh
Côn đồ thất học mới thành thứ ni*

Nâng bi nhà nước kiểu gì
 Khiến người thêm ghét nâng bi tầm phào !

Đúng ra những thứ tào lao
 Bệnh ai như thể đập nhào thêm thôi
 Khác gì cái thứ tanh hôi
 Đụng vào đâu lại dính mùi hôi tanh !

Ngu khờ thứ hạng ma lanh
 Nâng bi lấy điểm lại thành thói tha
 Nào hay hóa thứ phản thù
 Bệnh sao lại hết trát bùn ích chi !

SAO NGÀN
 (02/6/15)

**

[ÁNH NGÀN](#) says:
[31/05/2015 at 23:00](#)

BAO NĂM NHÌN LẠI

Bao năm sống với tuyên truyền
 Bây giờ thực tế đáng phiền thế kia
 Có ai lo đến con người
 Chỉ lo thân phận lợi riêng cho mình !

Miệng thì luôn Mác Lênin
 Dân không màng tới mẹ mìn khác chi
 Lời luôn ca ngợi Bác Hồ
 Hầu bao càng vết ối chao là buồn !

*Khiến làm lịch sử có huông
Sắp hàng tiến tới một phòong ai hay
Khiến cho dân tộc cùi đày
Ai người yêu nước không vầy tâm can !*

*Nói ra thì đã muộn màng
Lại mang phản động họ hàng càng nguy
Nên luôn ích kỷ tì tì
Làm thành cái kiếp cu li bao người !*

*Kẻ thành công quả mỉm cười
Còn người nghèo mặt dễ cười được sao
Nước nhà sao mãi lao đao
Bao năm vỗ ngực ối dào hay chưa !*

TRĂNG NGÀN
(01/6/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 04:36](#)

TỰ DO DÂN CHỦ

*Hoan hô đất nước Hoa Kỳ
Tự do dân chủ còn gì hay hơn
Bởi luôn bầu cử tự do
Da màu cũng thắng miễn sao dân bầu !*

*Nói chi phụ nữ cũng hầu
Đứng ra tranh cử đứng đầu nước non
Đẹp thay ông Washington
Một lần dựng nước ngàn năm vững vàng !*

*Tự do dân chủ đang hoàng
 Con đường đúng nghĩa lại càng thêm vinh
 Khác bao đất nước linh xình
 Nhân danh xã hội mà mình ra chi !*

*Chỉ càng trái quẻ lỗi nghi
 Bởi vì bóp chết tự do vậy mà
 Thế nên dân chủ đâu ra
 Tự do không có quả là ngu thay !*

ĐẠI NGÀN
 (01/6/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 04:02](#)

**TỪ MALACCA DILEMMA
 ĐẾN MACLENA DILEMMA**

*Đúng là anh gặp cái eo
 Con đường dầu vận hiểm nghèo thế sao
 Anh mong phát triển ào ào
 Thật ra cời cợt anh nào có hay !*

*Maclena kẹt đêm ngày
 Đã từng khó nuốt loay hoay vậy hoài
 Mèo đen mèo trắng một loài
 Cũng là mèo cả anh hoài vậy thôi !*

*Bây giờ Malacca ôi
 Con đường eo biển chở dầu càng run*

*Hoàng Sa quả lọt vào luồng
Anh bèn chiếm lấy để buông câu ngằm !*

*Trường Sa anh quây âm âm
Cốt hồng chiếm giữ Biển Đông ngon lành
Quả là nan luận mới toanh
Anh làm thế giới giật mình theo anh !*

*Nhưng đều song luận tranh vanh
Bỏ đi một về mới thành khôn ngoan
Mac lê na mác lê nan
Hay Ma lấu cá cũng toàn vậy thôi !*

*Hề tham phải đụng đến đời
Sao không quay lại kiểu người hiền lương
Văn minh lịch sự đường đường
Công bằng chính trực tỏ tường mới hay !*

BIỂN NGÀN
(01/6/15)

[Reply](#)

★★

[DẠM NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 04:24](#)

TỘI THAY NGƯỜI MÌNH

*Tội thay dân Việt của mình
Thành ngu bốn biển chình ình vậy thay
Cái đầu trống rỗng dài dài
Bởi toàn nhét cả những bài mác lê !*

*Khiến cho lý luận ê chề
 Hiểu lầm khoa học u mê ở đời
 Còn đâu ngay ngắn con người
 Thông minh trí tuệ cũng hoài từ đây !*

*Ai gây ra đến nỗi này
 Ngàn năm nay mới một ngày lạ chưa
 Thông minh tiền bối có thừa
 Ngu dân hậu bối quả vừa lòng ai !*

*Hoan hô giai cấp lên đài
 Chỉ toàn khẩu hiệu nói hoài vậ thôi
 Khác chi một bọn nịnh thần
 Nhân danh giai cấp đặng mình có xơi !*

BẬT NGÀN
 (01/6/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 04:57](#)

CON NGƯỜI VÀ QUYỀN IM LẶNG

*Không chi quý sánh con người
 Nên quyền im lặng là điều tự nhiên
 Bởi vì lời nói dễ phiền
 Vậy thì im lặng trước tiên vẫn cần !*

*Chờ cho mọi sự rõ ràng
 Minh lên tiếng nói lại càng hay hơn
 Bởi điều độc lập tự do
 Sao đành cạy miệng để cho ra lời !*

Nên chi trước hết con người
 Phải nên tôn trọng thì đời mới hay
 Coi người như chỉ gỗ cây
 Tha hồ uốn bẻ thì đời quý chi !

Vậy thì hình sự đôi khi
 Hoặc như chính trị nhiều khi cũng cần
 Lựa lời mà nói cân phân
 Không thì im lặng phải cần tỏ ra !

Nếu không dễ kiêu tà ma
 Ép người lếu láo có ra nổi gì
 Bởi người đâu phải cu li
 Bảo sao nói vậy còn gì nhân văn !

MÂY NGÀN
 (01/6/15)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[01/06/2015 at 00:28](#)

HỒ GIẤY VÀ RỒNG BỒI

Bây giờ hồ giấy tới rồi
 Cái răng nguyên tử ngời ngời ra kia
 Rồng bồi phun lửa lia chia
 Chỉ toàn ngôn ngữ lật lìa ai khen !

Mong chi sóng dậy đất bằng
 Biển Đông bão nổi hai đảng coi chơi

Để xem hồ giấy trên đời
Và xem rông lộn hột hơi thế nào !

Rông bồi quả một không hai
Cũng toàn chỉ giấy miệt mài dán vô
Biến đời lại tưởng cái ao
Phải chìm nó xuống đặng hầu nát ra !

Để xem ai mới thực tài
Còn ai dỏm tôi coi cho ly kỳ
Đừng nên sợ chuyện gian nguy
Mất tiêu công lý còn chi con người !

Ai tham đời đã biết rồi
Ai là gian trá ai người công tâm
Chơi nhau một trận hà rầm
Sẽ lòi đuôi chuột còn hơn ngại ngùng !

NGÀN KHOI
(01/6/15)

[Reply](#)

★★

MẮT BÒ LẠI CÀNG NÊN LÀM CHUÔNG

Mắt bò rồi mới dựng chuông
Nghĩ đời càng tiếu càng buồn lắm thay
Tự do độc lập bao ngày
Tự nhiên không chịu đưa tay đầu hàng !

Hoàng Sa quả mắt không oan
Trường Sa găm tới lại càng đáng thương
Nam nhi một đáng đường đường

Lại đi phò tá một phường không đâu !

*Nghĩ thương đất nước mà rầu
Chờ cho thiên hạ đánh nhau mới phiền
Đánh nhau súng ống huyền thuyên
May chi mình lại được miền đất xưa !*

*Ngược ngang nói mấy cho vừa
Để gì mình yếu mà liều được sao
Nên mong thế chiến vận vào
Công bằng lặp lại loài người mới ngoan !*

*Có gì đâu phải lo toan
Cuộc đời rồi sẽ đàng hoàng vậy thôi
Tà tiêu công lý mới hồi
Giặc tiêu đất nước mới toàn về ta !*

BIÊN NGÀN
(01/6/15)

MẸ CHA TÊN NGUYỄN KIM KHANH

*Mẹ cha thằng Nguyễn Kim Khanh
Viết lời lếu láo học hành tới đâu
Đúng là đầu óc mụn rồi
Giống toàn bả đậu hời ơi mọi người !*

*Nó như cái máy cài chơi
Chương trình hóa cả để người không khinh
Toàn lời tráo trở linh tinh
Một chiều một sách tưởng vinh trong đời !*

*Hoàng Sa Trung Quốc chiếm rồi
 Nó mừng nước nở như lời mẹ ru
 Gạ Ma nay thật âm u
 Nó toàn hờn hở mịt mù hơn ai !*

*Nó say kiêu uống Mao đài
 Tự mình vỗ ngực rõ tài nâng bi
 Đúng là thứ loại vô nghì
 Non sông đất nước biết gì cho cam !*

*Thật là một gã già hàm
 Giở trò luận điệu tưởng làm ai kinh
 Biết đâu thiên hạ bất bình
 Bới toàn láo khoét tưởng mình hay ho !*

*Nên chi đời chẳng ra trò
 Tạo ra một lũ lò dò ngẩn ngơ
 Điệu này đất nước càng tiêu
 Người hay đâu thấy chỉ nhiều để giun !*

LÁ NGÀN
 (01/6/15)

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[30/05/2015 at 22:56](#)

ĐỜI VÀ ĐẠO

*Đạo thì phải vượt lên đời
 Đời mà trên đạo đạo thành ra chi !*

Thích Ca vốn đức từ bi
 Dễ hàng sư sãi mà bì được sao !
 Nếu sư chỉ kẻ tào lao
 Tôn đời hơn đạo lẽ nào khôn ư !
 Hay là ử hử ừ hừ
 Xôi chùa ngọng miệng bây chừ biết sao !
 Hư danh vốn đã vướng vào
 Hãy nên cởi áo về ngoài mới hay !
 Tu chi phung phí tháng ngày
 Giả đồ tu đạo loay hoay việc đời !
 Áo vàng giả bộ khắp nơi
 Tu gì kiểu ấy để đời coi khinh !
 Nói ra có kẻ bất bình
 Mà như không nói tội tình biết bao !
 Đã tu phải thật tu vào
 Vượt đời mới đúng kẻ nào chân tu !
 Còn như chỉ kiểu lù đù
 Cửa thiền trần tục mịt mù hay chi !

GIÓ NGÀN
 (31/5/15)

[Reply](#)

★★

[DÃM NGÀN](#) says:
[31/05/2015 at 03:46](#)

CHẾ ĐỘ XIN CHO

Lâu rồi chế độ xin cho
 Nó như một thứ mặt mo dân mình
 Một là giữ trọn niềm tin
 Hai là xin xỏ có quyền gì đâu
 Ba là ca ngợi Bác Hồ

Bốn là chờ đợi ơn trời ở trên
 Dân quyền dân chủ tênh hênh
 Có ai nói ngược thì khênh vào đầu
 Hoan hô Các Mác từ lâu
 Làm dân Hồng Lạc quả hầu ra chi
 Trăm năm phải ngủ li bì
 Xin hoài được ít ích chi mơ màng
 Anh hùng quả thật không oan
 Cứ ra tới ngõ gặp toàn vậy thôi
 Đúng là chuyện lạ trên đời
 Dân còn cái xác mà hồn mất tiêu
 Bao nhiêu lời nói mỹ miều
 Như ông Bùi Tín càng nhiều càng hay

PHIẾM NGÀN
 (31/5/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[30/05/2015 at 23:21](#)

CHIẾN TRANH VÀ BÀN CỜ

Chiến tranh giống đánh cờ
 Hai bên hai con tướng
 Bộ sậu sĩ tượng liên
 Rồi pháo xe mã chót !

Khi chót đã qua sông
 Liền thành hàng tướng sĩ
 Đột nhập được vào cung
 Cũng về vang một thuở !

Chiến tranh giữa con người
 Chuyện đời cũng chỉ vậy
 Hai bên tướng cầm quân
 Chốt cầm quân chạy vậy !

Khi bên nào chiến thắng
 Bên đó trở thành vua
 Còn bên nào bị thua
 Bên ấy xuống hàng giặc !

Nên bàn cờ thế sự
 Có gì đâu mà hay
 Ngoài tuyên truyền đối gạt
 Khiến đời thành loay hoay !

Chỉ tiếc là dân ngu
 Mới hoan hô đả đảo
 Chẳng qua ăn phải bả
 Do kẻ khác nhả ra !

Dân ngu thì khu đen
 Nhận thức chỉ lèng èng
 Chuyện trời mây trắng gió
 Biết gì mà nói năng !

Ý NGÀN
 (31/5/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[29/05/2015 at 22:43](#)

CÔNG ƠN CỦA MẸ

Không có mẹ làm gì ta có được
 Ai sinh ta ai mớm sữa ẵm bồng
 Ai cưu mang những ngày tháng long đong
 Thời trẻ dại dẫu ngàn năm không phai được !

Mẹ mỗi người và mẹ chung cả nước
 Mẹ quê hương mẹ Tổ quốc nói chung
 Mẹ thiên nhiên hay mẹ cả loài người
 Không có mẹ đâu trưởng thành khôn lớn ?

Mẹ là thế và nhân văn là thế
 Nếu cuộc đời không mẹ hỏi còn chi
 Hỏi làm sao đấu tố kiểu vô nghi
 Chửi mắng mẹ kiểu như loài lang sói ?

Ôi quá khứ phải quên đi tất cả
 Bởi vì đâu mà đánh mất con người
 Nhưng bão bùng một thoáng cũng đi qua
 Nhân văn lại phải một lòng thờ mẹ !

BIÊN NGÀN
 (30/5/15)

[Reply](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi anh Mác dở hơi
 Đưa ra học thuyết khiến đời hoảng kinh
 Tưởng làm thiên hạ thái bình
 Thực toàn sắt máu toanh hoành cuộc đời
 Xót xa đè nén mọi nơi

Tự do dân chủ nín lời ra đi
 Dân nghèo nào có biết chi
 Giống bao anh dốt mê ly một thời
 Bây giờ đánh toạc cả rồi
 Khác gì áo giấy một thời gặp mưa
 Nên thôi nói mấy cho vừa
 Cái mớ quá khứ hằn chừa từ đây
 Thế gian từng đã toà hoà
 Trả về anh Mác thuyết này chôn luôn !

SÓNG NGÀN
 (30/5/15)

**

DÂN QUÈN VÀ CHÍNH TRỊ

Việc chính trị để những người cầm cán
 Chú là dân thì có biết nổi gì
 Dầu ai thắng hay dầu ai chiến bại
 Chú suốt đời cũng chỉ vẫn cu li !

Nên làm dân cứ làm dân chân chất
 Đừng giả danh lếu láo để làm gì
 Kiểu đàn bà đáí không qua ngọn cỏ
 Quân tóc dài cũng cười chú ra chi !

Người chiến thắng người nên vua nên chúa
 Chú suốt đời cũng lao động phì phì
 Biết thân phân thì chẳng màng chính trị
 Kệ cuộc đời tuồng diễn vẫn thường khi !

BẠT NGÀN

(29/5/15)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:
27/05/2015 at 23:52

HOAN HỒ CHIẾN TRANH

*Chiến tranh gây khổ ải
 Chẳng ai ham hố gì
 Nhưng chống điều bạo ngược
 Như vậy có cần chi !*

*Thà đánh nhau xả lảng
 Để không bị khinh khi
 Chết vinh hơn sống nhục
 Chân lý vẫn thường khi !*

*Thối đời nếu bạo ngược
 Chạy trốn lại càng nguy
 Hỏi chạy đâu cho khỏi
 Rồi cũng hui nhị tì !*

*Vậy phải cần dũng mãnh
 Chống lại mới gan lì
 Cứ mãi hoài hèn nhát
 Cuối cùng cũng cu li !*

*Biển Đông tụi nó chiếm
 Công lý tắt ra đi
 Thà đánh nhau một trận
 Lấy lòng mới khả khi !*

*Nhân loại cần hòa bình
Nhưng phải trong danh dự
Nếu luôn trôn để sống
Nhân cách có còn chi !*

BAT NGÀN
(28/5/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[28/05/2015 at 00:47](#)

CHIẾN VÀ HÒA TRÊN THẾ GIỚI

*Chiến mà chính đáng vẫn luôn hay
Tránh nhục tìm vinh rõ mặt mày
Ngang ngược dễ nào mà khuất phục
Phủ đầu một trận mới cao tay !*

*Biển khơi quyền lợi của mọi người
Hèn kém mới thời chẳng giống ai
Hễ được đảng chân lân tới nữa
Nên hèn càng cứ thiệt thời thôi !*

*Bạo ngược trên đời cần phải dẹp
Hòa bình nhục nhã có hay chi
Thà chơi một trận cho danh dự
Tỏ rõ yên hùng mới tiếng thơm !*

*Nên hòa hay chiến phải phân minh
Hòa để an ninh để hòa bình
Chiến để tỏ mình yêu chính nghĩa
Đập đầu ngang ngược mới vang danh !*

Ý NGÀN
(28/5/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[26/05/2015 at 21:54](#)

CHUYỆN ĐỜI CHỈ VẬY

*Chuyện đời chỉ vậy mà thôi
Để chi điều mới dưới trời này đâu
Chẳng qua cũng kiểu biển dâu
Xưa nay xen lẫn biết sao mà lẫn !*

*Kiếp người vẫn kiếp phù vân
Lòng người ô hợp lẫn khôn ở đời
Hơn nhau vốn chút tâm tình
Còn bao ngôn ngữ tuyên truyền quý chi !*

*Trăm năm Trịnh Nguyễn một thì
Chiến tranh Nam Bắc có chi lạ thường
Khác nhau là ở con đường
Con đường dân tộc hay đường về đâu !*

*Tại miền Bắc theo Liên Xô
Miền Nam theo Mỹ đánh vui vậy thôi
Khí tài thầy của nước ngoài
Người mình chỉ chút miếng mồi huênh hoang !*

*Giờ thì mọi việc chẳng oan
Liên Xô đổ sụm thiên đàng mất tăm*

*Miền Nam chịu cảnh oái oăm
Cúi đầu xếp vó để hồng được yên !*

*Nào hay bao việc nhẩn tiên
Tự do mất hết một phen hỡi hùng
Vạn người chịu cảnh lao lung
Hòa bình hòa hợp khiến khùng vậy thôi !*

*Dương Văn Minh quả tiêu rồi
Hồ Chí Minh mới con người vinh quang
Tôn lẫm hoành tráng rộn ràng
Khiến dân ba triệu vội vàng vượt biên !*

*Đến giờ cộng sản tiêu luôn
Trên toàn thế giới rõ điều ai hay
Thị trường trở lại đêm ngày
Lênin Các Mác vạn ngày ngẩn ngơ !*

TIẾNG NGÀN
(27/5/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[26/05/2015 at 05:02](#)

CHIẾC BÚA TÈ THIÊN

*Nó như chiếc búa tề thiên
Đánh sầm một cái ngựa nghiêng cuộc đời
Bốn phương đây đó chơi vơi
Giống bao chiếc lá phương trời xa xa !*

Nghĩ đời mà cũng xót xa
 Tề thiên xách búa lại là thiên lôi
 Nên thôi bao chuyện xa vời
 Hòa vào kỷ niệm cuộc đời ai hay !

Cuộc đời rồi cũng loay hoay
 Cũng vòng ngũ uẩn dễ tày khác sao
 Cũng sinh lão bệnh tử hoài
 Con quay vẫn vậy trên đời cứ quay !

Đừng nên tự nghĩ bậc thầy
 Như chàng Các Mác toầy hoầy thế gian
 Muốn đưa tới chỗ địa đàng
 Ngờ đâu dắt tới bạt ngàn hoang vu !

DẶM NGÀN
 (25/5/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[26/05/2015 at 04:41](#)

ĐỜI NGƯỜI CÓ LÀ BAO

Đời người quả có là bao
 Sáu năm tù tội lý nào không thương !
 Lẽ gì cũng chút vắn vơ
 Đầu xanh tuổi trẻ đường đường nam nhi !
 Cạn tài ráo máng ích gì
 Nói ra một chút đặng ghi tâm tình !
 Dầu chi cũng vẫn tình người
 Cũng tình đồng loại đồng bào chứ sao !

*Giúp người bớt chút lao đao
 Bấy nhiêu thử thách lẽ nào chưa nguôi !
 Thương Huỳnh Duy Thức ngậm ngùi
 Khi bao người đã tung trời phương xa !*

MÂY NGÀN
 (25/5/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[24/05/2015 at 00:55](#)

CÁI HÔN

*Cái hôn đi với cái hôn
 Cái hôn đi với cái còn nguy hơn
 Đó là cái libido
 Bản năng tính dục nói sao cho vừa
 Nên thôi mọi sự tại Trời
 Ôm hôn người cũng do Trời tạo nên
 Việc đời lắm chuyện tênh hênh
 Tùy cơ ứng biến mà thành văn minh*

BẠT NGÀN
 (23/5/15)

[Reply](#)

★★

[HƯỚNG NGÀN](#) says:
[23/05/2015 at 22:10](#)

TỘI ÔNG BỘ TRƯỞNG CÔNG AN

Tội ông Bộ trưởng Công an
 Mình ông đâu phải dễ dàng làm sao
 Bởi vì nguyên tắc hàng đầu
 Phục tùng tổ chức lẽ nào ai hay
 Trên ông còn biết mấy ngài
 Hải ông riêng tội quả Trời cũng thương
 Dẫu sao nay đã tỏ tường
 Đường đường thẳng rắng mười phương hay rồi
 Không còn úp mở nổi trôi
 Ngôn từ lảm lét như hồi xa xưa
 Nhưng đà dừng khí có thừa
 Những người lên tiếng quả chưa khi nào
 Mỏi hay đầy quá cũng trào
 Phong trào Dân Chủ ngày nào đang lên ...

DẠM NGÀN

(23/5/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SƯƠNG](#) says:

[22/05/2015 at 23:53](#)

XUÂN TÓC ĐỎ

Ôi Xuân Tóc Đỏ cũng hay
 Nói toàn lời lẽ dạn dày phong sương
 Anh hùng ra ngõ gặp thường
 Còn như trí thức quét đường tìm sao
 Đúng là thời buổi tào lao
 Mười voi bát xáo đổ vào miệng ai

SƯƠNG NGÀN
(23/5/15)

[Reply](#)

**

TÊN ĐƯỜNG VÀ LỊCH SỬ

*Dân tộc bảnh tên đường luôn phải bảnh
Chỉ đặt tên những anh kiệt anh thư
Mấy trăm năm mới có được vài người
Truyền tụng mãi bao ngàn năm gương sáng*

*Đúng một cái tên đường trong chạng vạng
Đọc càng lâu mà chẳng rõ tên ai
Kiểu anh hùng ra ngổ gập dài dài
Giống cảnh mục lá úa vàng sau trước*

*Khiến lịch sử chưa bao giờ có được
Phút huy hoàng như hiện trạng hôm nay
Chết nghĩa trang tranh được mới rõ tài
Tên đường nữa cùng đua nhau hiện khắp*

*Thật sung sướng thật vẽ vang mới mọc
Càng thụt lùi càng ngớ ngẩn bao nhiêu
Quá ngỗn ngang như một buổi chợ chiều
Tranh khoe mẽ tuổi tên dù chốc lát*

*Người chiến thắng chẳng bao giờ lại khác
Biết ngày nay mà đâu biết ngày mai
Với thời gian mọi chuyện sẽ luôn hoai
Chỉ còn lại những gì là đích thực*

HƯƠNG NGÀN

(23/5/15)

**

Ở ĐỜI

Ở đời mạnh được yếu thua
 Trừ phi thế giới của người văn minh
 Kiện chơi theo cách linh tinh
 Chẳng qua tỏ rõ là mình cũng ngon
 Vẫn hơn giống thú lon ton
 Khom lưng quỳ uốn mỗi mồn tấm thân
 Philippin quả vạ phần
 Ngán gì Trung Quốc mà vâng dạ à

Ý NGÀN

(23/5/15)

**

ĐỈNH CAO TRÍ TUỆ

Đỉnh cao trí tuệ loài người
 Một lần Krouchev cỡi giầy gior cao
 Nghênh ngang đập xuống cái ào
 Làm Liên Hiệp quốc ghen ngào hời ời

Bây giờ chuyện ấy xưa rồi
 Nên chi Trung Quốc trở mồi biển Đông
 Quả là lại kiêu cuồng ngông
 Hẹn mình cộng sản quả không ra gì

Thách ai có kiện kiện đi
 Thách ai đủ mạnh ta thì choảng chơi
 Văn minh nhân loại tiêu rồi
 Philippin cóc tía mới thời gan to

Nhưng nhìn về phía Việt Nam
 Cộng vào 4 tốt 16 chữ vàng vẫn nêu
 Ôi thôi dân tộc quả lèo
 Nhìn vào mới thấy ruột phèo vinh vang

NGÀN KHOI
 (22/5/15)

**

THƯ NGỎ

Bốn phương ta gởi nhăm chơi
 Ai ngon thì đọc không thời cho qua
 Gió đưa ngọn trúc la đà
 Nghiên trời tháp bút có ta giữa đời

VHT
 (22/5/15)

**

[TƯ NGÀN](#) says:
[20/05/2015 at 21:26](#)

CÒN VÀ MẤT

Trời còn đất nước vẫn còn
 Đất còn dân tộc vẫn còn vậy thôi
 Ô hay khi mất con người
 Nước còn như mất lạ đời bao nhiêu
 Giống như dân tộc về chiều
 Ngơ ngơ ngẩn ngẩn bao điều đáng cay
 Thế nên dân chủ tự do
 Luôn là nền tảng đáng lo trên đời
 Còn như xã hội độc tài
 Con người nào khác như loài gỗ cây
 Như loài cát sỏi đàn bầy
 Nước còn như mất tháng ngày hay chi
 Hay như dân tộc quá thì
 Còn đâu vươn tới được ngày tương lai

TRĂNG NGÀN
 (21/5/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[20/05/2015 at 21:39](#)

NHÂN QUYỀN VÀ CÁC MÁC

Mẹ cha anh Mác ngày nào
 Nhân quyền như chuyện tào lao trên đời
 Khác nào học thuyết dở hơi
 Lấy điều chuyên chính làm trời âm u
 Bởi anh duy vật lù lù
 Còn đâu chút ít bì phu tinh thần
 Nghĩ đời thật lắm oái oăm
 Anh người phản động hiểu nhầm nhân văn
 Nghĩ mình xây dựng địa đàn
 Anh mang địa ngục trần gian kia kia

Tự do toàn thấy tiêu điều
 Cả như độc lập cũng đều ngoa ngôn
 Giá như anh vẫn hãy còn
 Ghệt đầu anh xuống đánh đòn mới nguôi
 Bới anh nhân loại ngậm ngùi
 Ăn toàn bánh vẽ trên đời bao năm
 Phản nhân anh tựa nhân văn
 Con người chà đạp anh thành đỉnh cao
 Chao ôi trí tuệ tào lao
 Thương anh Các Mác toàn râu đại khờ

MÂY NGÀN
 (21/5/15)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[20/05/2015 at 21:59](#)

CAO BỒI MỸ

Ôi thay kệ để người làm cộng sản
 Anh nhảy vào tường được nước non chi
 Kết quả là tróc vảy lẫn trầy vi
 Anh hùng náo lại cuốn cờ bỏ chạy !

Cao bồi đấy làm trò cười thiên hạ
 Việc anh làm ngàn thuở dễ nào quên
 Phản đồng minh anh rút lệ cho êm
 Còn mang tiếng là sen đầm quốc tế !

Tên đế quốc nhờ Lênin từng đặt
 Mao Trạch Đông chip lấy để gồng lên

*Ba mươi năm chinh chiến thật vang rền
Dân tộc Việt ai ai đều ngao ngán !*

*Anh khôn lỏi hay anh vì bán loạn
Bỏ Việt Nam ôm đầu chạy có cờ
Hay vì anh toan tính chuyện lỗ lời
Đành chịu nhục đối thị trường Trung Quốc !*

*Giờ anh cũng thám đôn như quá khứ
Taliban xong đến Binladen
Đến nay bom IS thấy lênh khênh
Cao bồi Mỹ càng trở tài xông xáo !*

*Nói chơi vậy nhưng chuyện đời có số
Người trách anh nhưng anh cũng trách ai
Khiến anh thành đổ vỡ để người xoi
Mà kiểu ấy quả cao bồi bất xứng !*

TIẾNG NGÀN
(21/5/15)

[Reply](#)

[NGÀN KHOI](#) says:
[20/05/2015 at 02:39](#)

CHIẾN TRANH VIỆT NAM

*Tương lai rồi cũng còn dài
Nói hươu nói vượn sẽ rồi phôi pha
"Miền Nam trong trái tim ta"
Khác gì miền Bắc sa đà cũng hay !*

Anh em cỡi cối cỡi chày
 Đứng lên "giải phóng" việc này cũng kinh
 Nguyễn Hữu Thọ, Nguyễn Thị Bình
 Cùng Huỳnh Tấn Phát linh tinh chuyện này !

Ai hay đầu ngọn gió lay
 Liên Xô, Trung Quốc những ngày vinh vang
 Tiến lên lập cõi địa đàng
 Mác Lê chỉ hướng rộn ràng thế thôi !

Khác chi chàng Mỹ cao bồi
 Hứng thì nhào đến chán thời bỏ đi
 Nguyễn Văn Thiệu chống được gì
 Hay Ngô Đình Diệm quả khi cũng nhào !

Trên đời lắm chuyện tào lao
 Loại Trương Như Tảng té nhào quay lơ
 Hoàng Văn Hoan cũng tảng lờ
 Nhào theo Trung Quốc ơ hồ nước non !

Trường Chinh, Lê Duẩn thì còn
 Cuối cùng chiến thắng nước non đỏ lòm
 Chỉ Tôn Đức Thắng dựng hình
 Ngọn cờ Hắc Hải linh bình thế thôi !

Rớt rồi còn lại Bác Hồ
 Kiểu hoài biểu tượng dễ nào dám thôi
 Cháu con học mãi không trôi
 Nên còn phải học tới đời mai sau !

Liên Xô giờ phải đổ rồi
 Khởi nguồn của Bác than ôi còn gì
 Nước nhà thật quả lâm ly
 Như cơn bạo mộng ích gì nói ra !

NON NGÀN
(20/5/15)

[Reply](#)

**

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[20/05/2015 at 03:00](#)

THĂM HỎI NGUYỄN HUỆ CHI

*Giáp chết rồi nhưng anh còn ở lại
Bầu Xít còn sai trái biết nơi mô
Lên máy bay mới té ngựa lật nhào
Thu hộ chiếu thì lẽ nào đi được !*

*Anh tranh đấu lại không nhìn sau trước
Bởi tự do dân chủ rẻ tiền sao
Quả công lao năm tháng biết là bao
Xê Da đã trả về Xê Da lại !*

*Giáp chết đi thật chưa gì khí khái
Thời còn Chi chi máy cũng bằng thừa
Ráng sống thêm chút nữa để xem đời
Hồi tưởng lại những gì xưa mới tốt !*

*Cù Hà Vũ cũng một thời ốt dột
Ngồi vẽ tranh về Đại tướng ở trong tù
Mác Lênin tự biện quả vù vù
Đùng một cái cũng ù sang Mỹ cả !*

*Thăm con gái Chi hồng không ở lại
Nhưng đi rồi biết ở lại hay không
Khung trời xưa mong đầy có màu hồng
Nay sao bỗng chỉ muốn màu xanh nhĩ !*

SUỐI NGÀN
(20/5/15)

[Reply](#)

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[10/05/2015 at 20:30](#)

QUẢN CHÚNG VÀ LÃNH TỰ

Cái đời quản chúng cứ ù ù
Lãnh tự thì luôn phải trơn tru
Quản chúng càng hèn lãnh tự thánh
Đúng là người ngợm kiêu trong lu !

Nước Nga càng nghĩ càng thêm tội
Lênin rồi đến Stalin
Lãnh tự này xong lãnh tự khác
Bây giờ chưa thoát khỏi Putin !

Vinh quang gì bấy hời thói đời
Công kênh lãnh tự kiêu trời ơi
Cái nhục cái vinh cùng lẫn lộn
Đề đầu chận cổ quả than ôi !

Nhưng nhục càng nhiều bọn nghệ sĩ
Làm thơ tạc tượng nhạc ngợi ca
Con người đích thực đâu tìm thấy
Chỉ thấy sao toàn bọn quỉ ma !

TRĂNG NGÀN
(19/5/15)

[Reply](#)

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[18/05/2015 at 23:01](#)

VĂN CHƯƠNG HẠ GIỚI

*Văn chương hạ giới rẻ như bèo
Một đám quần hùng cốt nói theo
Chữ nghĩa tuy gần non thế kỷ
Mà nom nghĩa lý chỉ lèo tèo*

*Khua môi múa lưỡi mong mình sướng
Cóc biết vì sao đất nước nghèo
Hạ giới từ chương đồ rẻ mặt
Còng lưng uốn gối đặng hồng leo !*

THƠ NGÀN

(18/5/15)

[Reply](#)

★★

[SÔNG NGÀN](#) says:

[17/05/2015 at 22:43](#)

HAY, HAY !

*Hay, hay quả thật là hay
Cái anh Trung Quốc phen này đại ghê !
Việc làm thật hết chỗ chê
Xi măng sắt thép nhằm bê chủ quyền !
Của người cốt chiếm thành riêng
Hùng hùng hổ hổ quả phiền lắm thay !*

Cho dù đao nỏ giữa khơi
 Xa mình vạn dặm mặc đời khinh khi !
 Đúng là quả thật ra chi
 Kiểu đồ đao búa kẻ gì thế gian !

PHIẾM NGÀN
 (17/5/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[12/05/2015 at 22:09](#)

VĂN CHƯƠNG CHỮ NGHĨA

Văn chương chữ nghĩa đâu cần Hội
 Còn Hội tự do mới hội sang
 Nếu Hội kiểu lòng trên úp xuống
 Văn chương liệu nghĩ có đàng hoàng !

Văn chương nghệ thuật phải văn chương
 Độc lập tự do mới tổ tường
 Chính trị áp vào thành quái gỡ
 Khác chi hiện thực kiểu phùng tuông !

Gần thế kỷ rồi mãi loay hoay
 Văn chương điệu đóm rõ ban ngày
 Thúc thủ tuân hành theo chỉ thị
 Văn chương tà lọt quả là hay !

Già néo mãi rồi phải đứt dây
 Văn chương chữ nghĩa thứ giả cây
 Nghệ thuật cu li cần phải đứt
 Tự do lòng xỏ phải từ đây !

Vào Hội làm gì như bị trói
 Lủ đủ lủ đủ giống đại ngậy
 Độc lập tự do người mới xứng
 Sửa cùng một thứ hệt con cày !

NON NGÀN
 (13/5/15)

[Reply](#)

★★

[HƯỚNG NGÀN](#) says:
[12/05/2015 at 03:26](#)

CHÍNH TRỊ XA LÔNG

Ôi thôi chính trị xa lông
 Cốt nhằm trình diễn cóc cần đúng sai
 Miễn sao mình được lên đài
 Kệ cha thiên hạ mới tài chứ sao !

Khác gì một bọn bù chao
 Ngàn con cùng giọng chào mào đầy thôi
 Cần chi sự thật trên đời
 Miễn sao diễn tốt dựng thời lên hương !

PHƯƠNG NGÀN
 (12/5/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[10/05/2015 at 07:52](#)

DI CHÚC HỒ CHÍ MINH

*Việc dân việc nước việc muôn đời
Thế hệ thay nhau có thể thôi
Nhiều lắm một thời làm Chủ Tịch
Lý nào Di Chúc để lồi thôi ?*

*Bởi việc riêng tư thì chẳng nói
Còn đây đất nước rõ nhiều lời
Muốn hỏi Bác sao đây tự mẫn
Coi mình thần thánh kiểu khơi khơi ?*

*Nào khác gọi Cha Già Dân Tộc
Thật là suy nghĩ dạng tréo ngoe
Con dân đất nước ai không biết
Sao dám tôn mình kiểu tự khoe ?*

*Chết rồi quay lại miền cát bụi
Lại bảo đi về với Mác Lê
Di Chúc ngàn năm cần để lại
Rồi ra bị sửa mới người chê !*

*Đúng là người Việt sao kỳ thế
Cứ nghĩ mình vua của cuộc đời
Một lần danh vọng lên cao đỉnh
Bèn thấy như mình thánh chẳng chơi !*

NON NGÀN
(10/5/15)

[Reply](#)

★★

TRÁI KHOÁY

Bác làm di chúc cũng hay
Việc công trộn lẫn tà hoayi việc tư
Khác nào như bậc chân như
Một lời đã phán thành như luật đời !

Không hay con tạo đùa chơi
Chờ khi Bác mất bị đời sửa ngay
Thiên đàng đâu có mấy ngày
Nội dung đảo ngược chóng chày khai ra !

Bác giờ nằm đó xốt xa
Tám thân cát bụi hồn đà đi đâu
Lăng cao hoành tráng một màu
Đúng là trái ngược dép râu bao ngày !

Suy tôn dẫu mãi dài dài
Nhưng di chúc sửa quả tài lạ chưa
Đám tang khốc lốc đầm đìa
Khác gì cá sấu lia chia ở đời !

Đúng là thân phận con người
Chết rồi nằm đó có nào được chôn
Mặc cho di chúc vẫn còn
Để chơi cho trộn ai còn nghe theo !

Thật ra Bác cũng trèo đèo
Cho mình bậc thánh tướng người đều tuân
Non sông duy Bác lấy lòng
Mới làm di chúc cốt xưng tụng mình !

Nên khi đất nước hòa bình
Tự do đâu thấy mà toàn rập khuôn
Biết nay Bác có bồn chồn
Nước mình thua cả Lào Miên quả là !

NẮNG NGÀN
(11/5/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[09/05/2015 at 07:26](#)

TẮM RUỒNG

*Ôi thôi thư gửi làm gì
Cá nhân quyết định để khi được nào !
Không hay tập thể là sao ?
Ngây thơ chẳng biết quá hầu bá vợ !
Nên thư dấu gửi đừng chờ
Cầm như tắm cá vẩn vợ vậy mà !
Biết đời thì chẳng xót xa
Cứ coi như chuyện ne pas mới cừ !*

Ý NGÀN
(09/5/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[04/05/2015 at 21:33](#)

ĐÈN CÙ

*Bây giờ mọi việc qua rồi
Cả non thế kỷ quá thời ghê chưa*

Đúng là gió đánh đò đưa
 Đền Cù Trần Đình rõ thừa dư vang
 Nhưng sao còn cứ muộn màng
 Việc qua vẫn tiếp chẳng oan chút nào
 Nhìn lên mà hỏi trời cao
 Chừng nào dân tộc được cháo báy bầy !

TUYẾT NGÀN

(05/5/15)

[Reply](#)

**

[SÓNG NGÀN](#) says:

[04/05/2015 at 03:01](#)

ANH EM

Anh em cùng một mẹ già
 Đã đành bôi mặt như gà đá nhau
 Chẳng qua tại bởi người ngoài
 Nước bồng khăn ủ đưa đời ta đây
 Tin vào ý hệ thơ ngây
 Cho rằng mình mới là thầy người ta
 Ngôn từ một biển bao la
 Tưởng chừng của thật ỏi cha đại khờ
 Thời gian mãi tận bây giờ
 Máu tuy ngừng chảy vật vờ còn tin
 Non sông bởi mãi im lìm
 Mơ màng nào thoát niềm tin vật vờ
 Tham lam hay chỉ khật khờ
 Nào ai biết được bến bờ là đâu
 Chẳng qua một cuộc biển dâu
 Bao giờ điều thực vẫn hỏi mới hay
 Ăn năn khi biết những ngày
 Tại đâu nên nổi diễn bày vô duyên

Mẹ cha ngôn ngữ tuyên truyền
 Phủ che sự thật huyền thuyên ai ngờ
 Con thuyền đất nước vật vờ
 Khiến dân còn mãi ngẩn ngơ khôn cùng ...

DẶM NGÀN
 (04/5/15)

[Reply](#)

**

XUẤT XỬ

Ta người xuất thế từ lâu
 Chẳng qua nhìn thấy chuyện đời ngựa tai
 Ngựa tai nên miệng phải dài
 Dài dài ông Mác lai rai vậy mà
 Vì ông thiên hạ xót xa
 Vì đời ta cũng hóa ra vật vờ
 Lâu lâu hứng chí làm thơ
 Lâu lâu hứng chí viết bài mà chơi
 "Đỉnh cao trí tuệ" muôn đời
 Ta thì coi chỉ khác nào tầm vơ
 Eo ôi đất nước đại khờ
 Chừng nào mở mặt mở mày được đây ?

Ý NGÀN
 (04/5/15)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[04/05/2015 at 03:44](#)

ÔI CHÍNH TRỊ

*Ôi chính trị có bao giờ là thật
 Như bức tranh người ta vẽ đủ điều
 Được tô lên bao màu sắc mỹ miều
 Lấy bề mặt che bao điều ngang trái !*

*Và dân đại dễ chi suy ngược lại
 Cứ một chiều con nước chảy hoan hô
 Làm suy vi non nước cả cơ đồ
 Ai lãnh đạo mà cam đành để vậy !*

*Thật trái khoáy quả đúng là trái khoáy
 Thay vì dân chỉ lãnh tụ tung lên
 Dân đứng sau lãnh tụ trước lệnh kèn
 Đời dân chủ còn đâu hoan hỉ nữa !*

*Thôi ngoảnh mặt bịt tai mà phờ phứa
 Nói làm chi có nói cũng bằng thừa
 Thế kỷ rồi sự việc khác gì chưa
 Coi như bỏ cứ coi như đồ bỏ !*

*Dân đã vậy có còn gì để nói
 Chỉ tung hô và cấm cúi tung hô
 Nó đã như một phận sự hồ đồ
 Ai dạy vậy và ai từng khiến vậy !*

NĂNG NGÀN
 (04/5/15)

[Reply](#)

[DẶM NGÀN](#) says:

[04/05/2015 at 03:11](#)

TỰ DO BÁO CHÍ

Con người có miệng để ăn
 Lại còn có miệng nói năng mới ngầu
 Ăn mà không nói khác nào
 Như câm hoặc cũng như đời con chi
 Đúng là thời đại kiểu gì
 Tự do báo chí nhiều khi nghĩ buồn
 Tự do theo kiểu rập khuôn
 Con người suy biến như tuồng đồ chơi
 Nhân văn quả thực lạ đời
 Tự do không có cóc thời nhân văn

TIẾNG NGÀN

(04/5/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[03/05/2015 at 22:06](#)

ĐIẾU CÀY

Điếu Cày xuất xứ từ tre gốc
 Cứng cỏi gân sùi ấy mới ghê
 Một thuở cùi đày trong xó rác
 Cuối cùng rồi cũng thoát ra thôi

Vận tới điệu tre thành điệu bạc
 Người người nhìn thấy thấy vui lây
 Obama quả mặt mừng tay bắt
 Bỏ cực thái lai chúc Điếu Cày

DẠM NGÀN
(04/5/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[02/05/2015 at 01:43](#)

DỊ THẦN CÁC MÁC

*Cái đời Các Mác khật khờ
Đưa ra học thuyết vật vờ bao nhiêu
Hô lên vô sản mỹ miều
Phỉnh toàn anh đại nói liều hời ơi
Khiến làm nhân loại tơi bời
Cả non thế kỷ tuyệt vời vậy thôi !*

*Đánh tư sản ở khắp nơi
Liên Xô, Trung Quốc, rồi thời Việt Nam
Qua bao cái miệng đỏ lòm
Một thời hét lửa thiêu tan bao người
Bây giờ mọi việc rõ rồi
Cái ngu của Mác vạn đời ai quên !*

*Thị trường trở lại tên hên
Đúng là cái dốt từng lên trị vì
Nhân văn chà đạp khinh khi
Thế gian mắc lõm chỉ vì Mác ôi
Bây giờ dần cũng im hơi
"Đỉnh cao trí tuệ" vạn đời ngu si !*

NGÀN TRĂNG
(01/5/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[30/04/2015 at 02:55](#)

HÒA GIẢI HÒA HỢP DÂN TỘC

*Chuyện đơn giản đó mấy ai làm được
Bốn mươi năm vẫn lần lượt trôi qua
Vẫn quay lưng dù giọt máu một nhà
Và khẩu hiệu vẫn chỉ toàn khẩu hiệu !*

*Ngôn ngữ ấy chẳng qua đâu giá trị
Nó bên ngoài và chỉ để đùa nhau
Để tỏ mình cũng tử tế như ai
Nhưng tâm ý thì có trời biết được !*

*Lòng yêu nước có khác chi bánh vẽ
Để ai đâu mà thương nước yêu dân
Hay chẳng qua vì danh lợi bản thân
Nói để nói mà để nào nghĩ tới !*

*Chuyện đã vậy nên thôi đừng ngóng đợi
Chiến thắng rồi ai lại chịu quên sao
Cứ say men mà bước tới ào ào
Phải vui mãi vì ta người chiến thắng !*

MÂY NGÀN
(30/4/15)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[30/04/2015 at 03:21](#)

NGÀY 30 THÁNG 4 NĂM 75

Ngày này ông Mác thắng to
 Lênin cũng thắng hay ho quá chừng !
 Bổng Liên Xô đổ cái đùng
 Việt Nam thống nhất hào hùng từ đây !
 Nên đừng cãi cối cãi chày
 Người điên cãi với người điên lợi gì !
 Cứ chơi theo kiểu tù tù
 Bóc ra xem thử chữ gì mới hay !
 Đừng mà cãi mãi đông tây
 Ông gà bà vịt triệu ngày chẳng xong !

DẶM NGÀN
 (30/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SƯƠNG](#) says:
[30/04/2015 at 03:07](#)

Ý NGHĨA CON NGƯỜI

Thôi đừng nói chuyện con người
 Nó luôn gian dối trong đời dễ chi
 Vào chùa mới thật nên đi
 Còn làm chính trị dễ gì công tâm !

*Miễn sao được lợi hà rầm
Nói hươu nói vượn cóc cần chi ai
Người ngu tưởng vậy mới tài
Còn người tử tế bái bai lâu rồi !*

*Nên thôi ngán ngẩm việc đời
Con người đâu phải giống gì hay ho
Tin người mới phải làm to
Kiểu người sáu mặt thò lò ghê thay !*

SƯƠNG NGÀN
(30/4/15)

[Reply](#)

NON NGÀN
Apr 29 at 6:09 AM

TA VÀ TÀU

*Thằng Tàu vốn tệ từ lâu
Cả ngàn đời trước phải đâu bây giờ
Sao nay ta bỗng đại khờ
Theo Tàu thờ phụng vật vờ lấm thay
Mới hay con nước vơi đầy
Cuộc đời bèo bọt biết ngày nào nên
Chổng khu thế kỷ hoan nghênh
Ai lăm ra nổi lênh khênh thế này
Con em Nguyễn Trãi ngày nay
Quả là hổ thẹn mặt mày thế ru !*

TRĂNG NGÀN
(29/4/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[28/04/2015 at 21:25](#)

CHUYỆN BA TRONG MỘT

Bắc "kỳ" trước nhất luôn mồm mép
 Thực chất tâm can cứ cạ phèo !
 Trung "kỳ" ít chuộng về hình thức
 Ruột ngựa trắng băng dễ vụng về !
 Nam "kỳ" thô thiển trong ngôn ngữ
 Bụng dạ vô tư chẳng hại ai !
 Cả ba cái nhánh từ cây lớn
 Một gốc ngàn đời của Việt Nam !
 Chỉ tiếc da vàng tài thao lược
 Ai đem ý hệ lạ ngoài vào !
 Khô héo ngọn cây không nảy lộc
 Dễ nào hoa tốt trái đơm sao !
 Nên thôi vận mệnh đà như vậy
 Có nói càng thêm những ghen ngào !
 Chỉ thấy trái toàn như trái giả
 Cùng hoa chen giả tựa chiêm bao !
 Thôi đành lịch sử chờ qua hết
 Qua hết rồi may hết tâm phào !

PHIẾM NGÀN
 (29/4/15)

[Reply](#)

★★

[Ý NGÀN](#) says:

[28/04/2015 at 20:03](#)

VẤN ĐỀ LÀ VẤY

Vấn đề ai biết thì hay
 Còn ai chưa biết mới tày bàn thêm
 Bàn thêm để được rõ ràng
 Để toàn dân biết mới càng cần hơn
 Thế nên đâu chuyện giản đơn
 Mà am hiểu thật mới điều hay ho
 Còn như kiểu chú tò vò
 Ủ Ủ cạc cạc quả nòi ra chi !

TỨ NGÀN

(29/4/15)

[Reply](#)

★★

[THƠ NGÀN](#) says:

[28/04/2015 at 20:11](#)

THƠ HAY

Thơ hay trước phải có hồn
 Chỉ vắn và điệu vắn còn chưa xong
 Lại thêm ý tứ thông dong
 Tự nhiên như gió mới càng thơ hay !

NHẠC NGÀN

(29/4/15)

[Reply](#)

★★

[THƠ NGÀN](#) says:

[27/04/2015 at 04:25](#)

THƠ VÀ NHẠC

Thơ trung hữu nhạc mới thơ
 Thơ trung vô nhạc bơ thờ ra chi !
 Nhà thơ giỏi vẫn khi tự phát
 Ướm hơi thơ liền nhạc đi theo !
 Còn như nếu thứ thơ lèo
 Đố mà tìm nhạc lộn phèo cóc ra !
 Thơ chữ Việt quả nhiều âm hưởng
 Bởi tiếng ta ngắt ngưỡng âm thanh !
 Tổ Như cao vút trời xanh
 Còn Đoàn Thị Điểm lại thần thi ca !
 Nói chơi thế mà là thật đúng
 Tiếng nước ta hay chẳng đâu bằng !
 Không tin lên hỏi chị Hằng
 Chị Hằng gạt lịa phán rằng đúng thôi !

NON NGÀN

(27/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:

[26/04/2015 at 20:03](#)

VỆT VÀ KỲ NHÔNG

Thương bao thứ vệt trong lòng
 Dễ nào hơn được kỳ không ở ngoài !
 Trong lòng vệt tưởng mình oai
 Biết chi vãn vệt hoài hoài đáy thôi !
 Kỳ không nháy nhót vui tươi
 Chẳng ai nuôi nhót mới toàn tự do !

PHƯƠNG NGÀN
 (27/4/15)

[Reply](#)

**

[NĂNG NGÀN](#) says:
[25/04/2015 at 18:20](#)

CÁI ĐẦU VÀ CÁI MIỆNG

Con người có óc có đầu
 Nếu toàn cái miệng thì hầu ra chi !
 Miệng ăn miệng nói những gì
 Ăn nhằm để nói nhiều khi phũ phàng !
 Bởi nào ai dễ có gan
 Nói điều mình nghĩ lại càng thương tâm !
 Khác gì toàn một bọn hâm
 Phát ngôn lếu láo hà rầm vậy thôi !
 Trên trơ cái mặt trên đài
 Nói bao nhiêu chuyện khác nào đồ ngu !
 Giáo sư, Tiến sĩ lu bù
 Hư danh có đó, óc đầu hỏi đâu !
 Đúng là một cuộc biển dâu
 Biển người thành một loài sâu khác nào !
 Buông tơ kéo kén ào ào
 Rốt thì vẫn chỉ sâu nào khác chi !
 Không đầu thiếu óc ra gì
 Chỉ còn cái miệng nhiều khi nực cười !

*Hết cùng ngôn ngữ triệu người
Chương trình cài đặt đười ươi chẳng bằng !*

GIÓ NGÀN
(26/4/15)

[Reply](#)

[MÂY NGÀN](#) says:
[25/04/2015 at 03:47](#)

LỖI TẠI AI ?

*Tại ta chúng bỏ ra đi
Bây giờ chúng nó làm gì kệ thầy
Cớ chi còn chẳng chịu tha
Luôn cho mình nhất rõ là kỳ chưa ?*

*Nhất thì sao chúng bỏ đi
Thí cùi mạng sống nhiều khi ghen ngào
Bây giờ chúng có đồng hao
Chúng đòi kỷ niệm lẽ nào cấm chẳng ?*

*Nên chi nói lý công bằng
Cạn tàu ráo máng phải chẳng anh hào
Dẫu sao cũng nghĩa đồng bào
Giành cho lịch sử lẽ nào mình ta ?*

*Gầm trời cứ kiểu ta bà
Thấy giành phần lợi người ta ra gì
Chuyện qua không để qua đi
Lại hoài mừng cũ tốt gì cho cam ?*

PHIÊN NGÀN
(25/4/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[25/04/2015 at 01:29](#)

CHỈ SỐ HẠNH PHÚC

Đã từng "vu việť" bao năm
 Rồi khi "đổi mới" đặng mong bình thường !
 Đúng là cái lười không xương
 Các ngài tuyên huấn ai tường không đây !
 Cái loa ra rã bao ngày
 "Thời kỳ quá độ" dựng xây còn dài !
 Trăm năm nếu đúng không sai
 Địa đàng đạt tới thấy tài Mác xưa !
 Người sao ngôn ngữ chẳng thừa
 Chuyên đi phịa đặt bao điều thế gian !
 Nhận ra thì đã muộn màng
 Tiếc còn chưa bỏ nắm càn cái đuôi !
 Phải luôn "định hướng" mới tài
 Ngàn năm hạnh phúc không hoai chút nào !
 Khác chi ngôn ngữ bù cào
 Rào rào cả đám há nào khác đi !
 Đến giờ chỉ số ra chi
 Linh bình khúc giữa thật khi ghen ngào !
 Nhưng nghèo thân xác chẳng sao
 Còn nghèo trí tuệ lẽ nào lại vui !
 Dân tình hệt chiếc bánh trôi
 ù ù cạc cạc như hồi hoang sơ !
 Muôn người toàn tụng Bác Hồ
 Cùng tôn Lê Mác ối dào hay ghê !
 Tuyên truyền thật quả ép phê

*Gần non thế kỷ mọi bề như xưa !
 Nên thôi nói mấy cho vừa
 Sau này lịch sử sẽ thừa biết ra !
 Để đâu hiện tại phôi pha
 Tương lai tung hết mới là hay thôi !
 Sống dai hồng thấy cuộc đời
 Trắng đen tỏ rõ con đường vinh quang !*

TIẾNG NGÀN
 (25/4/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[22/04/2015 at 07:16](#)

THẾ LỰC THÙ ĐỊCH

*Mãi luôn thù địch còn hoài
 Nó là tư sản chó ngoài ai đâu
 Tuy rằng "đổi mới" đã lâu
 Cái nòi thù địch cứ hầu còn luôn
 Nhắc tên ông Mác lại buồn
 Khiến đời cứ mãi buông tuồng thế kia
 Nhân văn oán hận lia chia
 Ngàn đời tiếng cút gọi hè khác sao !*

DẠM NGÀN
 (23/4/15)

[Reply](#)

★★

[Ý NGÀN](#) says:

[23/04/2015 at 04:21](#)

CHU PHẠM NGỌC SƠN

Mới hay Chu Phạm Ngọc Sơn
Mang danh trí thức lòn bơn thế nào
Sáu Dân đẩy tuốt lên cao
Vì Dân Thủ Tướng ghen ngào lắm thay !
Nếu dân chỉ loại cùi đày
Để gì Sơn lại ra tay bốc tràn !
Hoan hô cách mạng xuống đường
Biến bao trí thức hết toàn cu li !

LÝ NGÀN
(23/4/15)

[Reply](#)

★★

[NÚI NGÀN](#) says:

[22/04/2015 at 21:43](#)

LỖI TẠI AI ?

Cuối cùng hỏi lỗi tại ai
Lỗi từ ông Mác chẳng sai chút nào
Ông đưa học thuyết ghen ngào
Khiến làm bao nước lao đao đến giờ
Nhiều người tưởng đẹp như mơ
Say mê điệu đả mới thờ theo ông
Mong lên thế giới đại đồng
Thiên đường hạ giới được ông vạch rồi
Nên đâu tiếc máu mồ hôi
Lời thề chung quyết trọn đời theo ông
Cho dầu máu chảy thành sông

Trường Sơn cũng đốt hầu mong công thành
 Ai ngờ học thuyết thông manh
 Cuối cùng mèo cũng thành mèo như xưa
 Bao nhiêu oan trái rồi thừa
 Mèo đen mèo trắng có ngờ là đây
 Thị trường quay lại bấy chày
 Đúng là học thuyết cùi đày ra sao
 Nhìn lên tất hỏi trời cao
 Tội này của Mác dễ nào lại quên ?

SÔNG NGÀN
 (23/4/15)

[Reply](#)

★★

[PHIẾM NGÀN](#) says:
[22/04/2015 at 22:12](#)

TỘI NGHIỆP

Dân ta tội nghiệp làm sao
 Biết gì đâu biết thế nào đúng sai
 Cứ nghe mãi miết theo đài
 Cả non thế kỷ xạc xài ôi chao
 Đúng là lịch sử lao đao
 Trăm năm định mệnh lẽ nào thế a
 Dầu chi người cũng một nhà
 Đành tâm sao lại si ngoa đủ điều
 Ăn xôi có đám nói liều
 Thương gì dân bởi mỹ miều ngoa ngôn

TIẾNG NGÀN
 (23/4/15)

[Reply](#)

★★

[DẠM NGÀN](#) says:

[22/04/2015 at 22:39](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi có nói làm gì
 Nói ra cũng vậy nhiều khi lại buồn
 Nước thì đổ xuống tự nguồn
 Dân toàn ở dưới hẵn càng trôi theo
 Nhìn lên tảng đá cheo leo
 Tay không mới quả hiếm nghèo dân ơi
 Nên chi nói để mà chơi
 Nào ai yêu nước yêu người yêu dân
 Nói càng rõ lắm phân vân
 Căn duyên đã vậy liệu cần nói sao

BẬT NGÀN

(23/4/15)

[Reply](#)

★★

[LÁ NGÀN](#) says:

[21/04/2015 at 22:37](#)

VIỆT NHẬT

Người Nhật trăm năm trước
 Đã chế được máy bay
 Còn nay thì người Việt
 Chỉ hô đánh giặc tài !

Khí tài người khác chế
 Mình chỉ tỏ ra oai
 Lấy thi đua làm khoái
 Thi đua yêu Bác Hồ !

CÂY NGÀN
 (21/4/15)

[Reply](#)

★★

[HƯỚNG NGÀN](#) says:
[21/04/2015 at 22:56](#)

CÁI THỐI DẠI KHỜ

Chửi cha cái thói đại khờ
 Mê toi nhà nước vật vờ lắm sao
 Biết chi nhà nước là ai
 Chỉ là một bọn cầm đầu đấy thôi !

Nên chi Mỹ đáng tự hào
 Dân giàu nước mạnh mới oai trên đời
 Còn anh Trung Quốc hời ơi
 Túi dân bóp nặn có thời ra chi !

Đúng là quần chúng cu li
 Làm giàu cho bọn trị vì hay chưa
 Độc tài khác với tự do
 Dân giàu khác với quan vua được giàu !

Ý NGÀN
 (21/4/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:

[20/04/2015 at 01:00](#)

CHỮ NGHĨA XÃ HỘI

Hoan hô ông Mác ngày nào
 Xướng lên chủ thuyết ghen ngào lăm thay !
 Cá nhân cao vút tận mây
 Anh nào xã hội thảng ngày héo hon !
 Ngày nào học thuyết Mác còn
 Cá nhân mãi mãi cứ còn lên ngôi !
 Nói ngoài xã hội mà chơi
 Cá nhân cốt lõi mới thời hanh thông !
 Nên chi cả đến nhi đồng
 Học theo người lớn thành công mới cừ !
 Nói ra chẳng khác người ngu
 Còn như không nói liệu thời giống ai ?

TỨ NGÀN

(21/4/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:

[18/04/2015 at 05:14](#)

HIỆP CHỮNG QUỐC HOA KỲ

Hoa Kỳ nước tư bản
 Điều đó chỉ tự nhiên

Riêng có anh Các Mác
Bôi bản nó trước tiên !

Nó là nước thực tế
Nên thế chiến lần đầu
Nhờ nó vào can thiệp
Khiến cứu được Âu Châu !

Đến thời kỳ phát xít
Phe Trục lại tung hoành
Thế chiến hai đầm máu
Nhờ nó mới hòa bình !

Dầu chiến tranh tốn khó
Nó cứ giàu mạnh luôn
Cứ dẫn đầu thế giới
Chẳng qua đi đúng đường !

Là con đường phát triển
Kinh tế được tự do
Giữ cạnh tranh lành mạnh
Công nghệ luôn ra trò !

Ở chỗ nào điểm nóng
Mỹ vẫn luôn nhào vào
Cốt lập lại trật tự
Điều đó chẳng tốt sao !

Trong thời chiến tranh lạnh
Vốn bị chườm rất nhiều
Nhưng rồi mưa cũng tạnh
Người ta liền thấy vui !

Bởi ai thù "giặc Mỹ"
Đều luận điệu phe ta

*Tôn Liên Xô Trung Quốc
Bây giờ mới thấy ra !*

*Bởi Mỹ luôn vẫn Mỹ
Vốn là nước tự do
Giúp được ai thì giúp
Chẳng mấy khi dở trò !*

*Đấy vài điều công chính
Cần chi phải nịnh Mỹ
Chẳng qua thấy nó khá
Nên cần tìm đồng minh !*

*Thế giới như ngôi làng
Có kẻ xấu người tốt
Biết bao kẻ ba trợn
Điều này thật chẳng oan !*

*Nên sống trong cuộc đời
Buộc phải luôn ngay ngắn
Mỗi nước cần đạo đức
Điều này đâu nói chơi !*

DẶM NGÀN
(18/4/15)

[Reply](#)

★★

[BAT NGÀN](#) says:
[17/04/2015 at 21:53](#)

LỊCH SỬ VÀ CON NGƯỜI

Lịch sử là con người
 Nào có ai vào đó
 Con người mà thấp bé
 Lịch sử để nào cao !

Nước ta nhiều nông dân
 Đâu có nhiều lý luận
 Bước đầu gặp Mác xít
 Thành hí ha hí hửng !

Nhưng khi đã vào rồi
 Nó hóa bê tông cứng
 Để đâu mà đổi được
 Nên mới phải chết đứng !

Chỉ là do ông Mác
 Đưa học thuyết độc tài
 Ngàn năm chỉ có vậy
 Sức mấy mà loay hoay !

Lênin cũng y chang
 Chỉ gia cố thêm Mác
 Nên thôi đừng kêu oan
 Lại càng thêm ngớ ngẩn !

Mao Trạch Đông chẳng khác
 Làm Trung Hoa đổi đời
 Áp dụng học thuyết Mác
 Khiến con dân tả tơi !

Bởi đã theo Mác xít
 Là đi vào đường ray
 Phải cấm đầu mà chạy
 Cho khỏi trật đường rầy !

Vậy nên chẳng cần nói
 Có nói cũng thành thừa
 Cho dầu anh mặc áo
 Nào ra khỏi cơn mưa !

Mưa hết khi trời quang
 Chớ đừng nên ảo tưởng
 Đừng ngỡ rằng mưa dứt
 Khi nước vẫn ngập đàng !

Vì đã trong hệ thống
 Có nói cũng muộn màng
 Giống đám đông bị kẹt
 Đâu dễ gì tạt ngang !

Dẫu là ai cũng vậy
 Lãnh đạo hoặc dân thường
 Cầm quyền hay bị trị
 Đều dở dở ương ương !

Chuyện đời đơn giản thế
 Nói ra mới tỏ tường
 Còn mơ hồ không nói
 Khác gì đám mù sương !

DẶM NGÀN
 (18/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:
[18/04/2015 at 03:42](#)

NGÔI VƯỜN VÀ HOA TRÁI

Ở ngôi vườn bị rào
 Dễ nào có cây lớn
 Bởi ai được phép trồng
 Cây lớn nào mọc được !

Trong khoảnh đất bị rào
 Dễ gì có hoa đẹp
 Bởi chẳng ai ham hoa
 Hoa nào lại nở rộ !

Nên ngôi vườn bị rào
 Thấy mọc toàn cỏ dại
 Hay toàn loại so đũa
 Mới càng thấy ái ngại !

Vậy đừng nói cỏ hoa
 Ngôi vườn hay hoa trái
 Kiểu vườn hoang bị rào
 Chỉ thấy toàn tai hại !

MÂY NGÀN
 (18/4/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN THƠ](#) says:
[16/04/2015 at 21:23](#)

THƠ TIỀN CHIẾN

Hồi nhỏ ta cũng thích
 Loại thơ tiền chiến này

Cũng mê say hết biết
 Vũ Hoàng Chương, Nguyên Sa ...

Nhiều khi giờ đọc lại
 Sao chỉ thấy rườm rà
 Thấy phần nhiều giả tạo
 Nên cũng lại xót xa

Bởi thơ phải nhẹ nhàng
 Phải tự nhiên như gió
 Thơ mà lại bộn bề
 Muốn thấy hay cũng khó

Chỉ riêng nhạc tiền chiến
 Ca từ hay như thơ
 Thơ chan hòa trong nhạc
 Nghe cứ phải ngẩn ngơ

Nên dấu thơ hay nhạc
 Điều cần nhất thực tài
 Nếu như nhiều giả tạo
 Thật tình có giống ai

THƠ NGÀN
 (17/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRẮNG](#) says:
[16/04/2015 at 22:34](#)

CHỮ NGHĨA TƯ BẢN

Chỉ do ông Mác dựng hình
 Bôi đen nhám nhúa quả tình ra chi !
 Cây đời ai biết những gì
 Chủ quan lại muốn biến thành bông sai !
 Gom vào tập thể tưởng hay
 Làm ăn theo kèng nghĩ đều hay ho !
 Than ôi Các Mác làm to
 Muốn xây một tổ tò vò vậy thôi !
 Lênin cóp rập một thời
 Hô to đêm trước của đời quang vinh !
 Bây giờ quay lại thị trường
 Hiểu ra tư tưởng tai ương thế nào !
 Bởi do Mác nghĩ không cao
 Tư duy lùn thấp tào lao vậy mà !
 Đỉnh cao quả chỉ là đà
 Vì nhìn ngược lại vốn là đáy sâu !

NẮNG NGÀN
 (17/4/15)

[Reply](#)

★★

[MUA NGÀN](#) says:
[17/04/2015 at 04:03](#)

QUA RỒI PHÁP VÀ MỸ

Pháp thua là bởi thực dân
 Mỹ thua là bởi vạn phần ngây thơ
 Bởi từ xưa mãi đến giờ
 Nước ngoài ít thắng được người Việt Nam !

Tuy dầu Cộng Sản đỏ lòm
 Giả như trắng bạch mới càng khó xoi
 Người dân tin tưởng tôi bời
 Xông lên giải phóng Mỹ thời thắng sao ?

Xong rồi mọi chuyện xôn xao
 Cuộc đời tập thể lẽ nào lại xong
 Chỉ toàn thấy Mác Lênin
 Người dân chung hưởng vội tìm đường đi !

Vậy nên có nói để chi
 Mác Lê khó nuốt lại thì xoay thôi
 Loay hoay đổi mới cho rồi
 Ai thương lịch sử cứ ngồi mà than !

Giờ nhìn thế giới muộn màng
 Biết càng thua kém lại càng băng khuâng
 Trừ ra những bọn cù lần
 Hăng say ăn giộng băng khuâng nổi gì !

Chúng thì có nghĩ điều chi
 Chỉ luôn ca ngợi khác gì nữa sao
 Bao năm khói lửa ghen ngào
 Nay mừng chiến thắng đốt nhiều pháo hoa !

NẮNG NGÀN
 (17/4/15)

[Reply](#)

★★

[THI NGÀN](#) says:
[15/04/2015 at 21:29](#)

THI CA

Thi ca như dòng nước
 Cứ chảy mãi không ngừng
 Lớn lên theo lịch sử
 Có bao giờ lại ngưng

Giờ đọc thơ tiền chiến
 Nhiều khi thấy tưng tưng
 Nhưng nói ra lại kệt
 Vì có triệu người ung

Hay nói thơ tự do
 Lại càng thấy lém phéng
 Nhiều thơ không ra thơ
 Lại càng thêm teng têng

Nói qua thơ cách mạng
 Trước sau chỉ đổ lòm
 Hầu như toàn nịnh nọt
 Kiểu Tố Hữu không oan

Nên thôi ta chỉ thích
 Thơ cổ điển Việt Nam
 Luôn giá trị toàn bích
 Đoàn Thị Điểm, Nguyễn Du ...

Bởi thơ cũng là người
 Cùng ý nghĩa nghệ thuật
 Tính cách kẻ tâm thường
 Làm sao thơ hay được

ĐẠI NGÀN
 (16/4/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[14/04/2015 at 23:35](#)

BÊN THẮNG CUỘC

*Cuối cùng bên thắng vẫn con người
 Chân chính vô tư giữa cuộc đời
 Một thuở ồn ào cơn sóng nổi
 Rồi thì lịch sử cũng qua thôi
 Khách quan mãi vững tay lái
 Giả tạo huyền thuyên lại mấy hồi
 Chân lý nghìn đời nào đổi được
 Ngông cuồng kiêu Mác hẳn buông xuôi
 Nên chi quá khứ đừng hoài nữa
 Mà chỉ tương lai mới sáng ngời
 Cách mạng om sòm rồi cháy sạch
 Cây đời tro mới lại vươn tươi !*

SUỐI NGÀN
 (15/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[15/04/2015 at 22:24](#)

CHỮ NGHĨA DUY VẬT

*Một thời Các Mác đã tuyên
 Nó thành ra loạn rùm beng xà ngầu
 Cần gì phải nghĩ cho sâu
 Cốt theo mục đích hái mau ra tiền !*

Sống sao mình sướng trước tiên
 Cần gì đạo lý lại phiền lòng ta
 Đứa nào dám bảo thói tha
 Cứ cho ngậm miệng hẳn là im luôn !

Không tin Thượng Đế từ nguồn
 Mà tin Các Mác ở ngay trên đời
 Bởi toàn vật chất mấy hồi
 Thấy đều duy vật có trời mà than !

Nên chi đừng có kêu oan
 Bởi nhờ Các Mác thiên đàng là đây
 Chớ chê học thuyết giả cay
 Tại vì vật chất là thầy của ta !

PHƯƠNG NGÀN

(16/4/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[15/04/2015 at 02:09](#)

BIẾT THÌ THỪA THỐT

Biết thì thừa thốt người ơi
 Còn như không biết im thời mới hay
 Đừng nên ăn nói đặt bày
 Nói quàng nói đại biết ngày nào nên
 Ngày xưa Các Mác huyền thuyên
 Nói sai khoa học hại miền nhân gian
 Gây nên ảo ảnh thiên đàng
 Khiến toàn anh ngốc một đàn vậy thôi

Hở ra "bóc lột" trời ơi
 Biết gì kinh tế mới thời tẻ thay !
 Đúng là đủ dẫn muôn ngày
 Tội này anh Mác quả thầy cũng thua
 Bởi không biết mới nói bừa
 Ngược điều xã hội thành lừa thế gian !
 Khiến đời mới phải hàm oan
 Tin theo anh Mác chỉ càng bá vor

NĂNG NGÀN
 (15/4/15)

[Reply](#)

**

[BIÊN NGÀN](#) says:
[13/04/2015 at 05:19](#)

ĐẢNG HOÀNG !

Việt Nam là nước tự do
 Giao du mọi xứ phải cho điệu đảng !
 Việc chi đều phải đảng hoàng
 Sợ ai để phải thân oan điều gì !
 Muốn đi đâu cứ mà đi
 Lý nào sợ trước lý gì ngại sau !
 Ai hay đều phải tìm cầu
 Còn như ai dở hấn hầu dang ra !
 Tự do độc lập vì ta
 Có chi lẩn cán hóa ra vì người !
 Tự tin để vững trên đời
 Còn hoài mềm yếu khiến người khinh ta !
 Khôn lên đừng có thật thà
 Phải luôn cho thấy chính ta ngon lành !
 Chẳng cần lẫn ngọn oằn cành
 Mất đi tư thế nước mình từ xưa !

NON NGÀN
(13/4/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN SAO](#) says:
[13/04/2015 at 21:32](#)

THƠ TỔ HỮU

Trăm năm bia đá thì mòn
Ngàn năm bia miệng hãy còn trơ trơ
Dầu đời trải mấy nắng mưa
Nhưng thơ Tố Hữu vẫn thừa ác ôn
Đúng là chỉ chuyện cỏn con
Luôn thơ ngiệp ngã cái còn muôn năm

SAO NGÀN
(14/4/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN TRẮNG](#) says:
[12/04/2015 at 20:40](#)

CON NGƯỜI

Cái chi cũng chỉ con người
Đảng nào cũng chỉ con người mà ra
Ở trong trần thế ta bà
Con người luôn chỉ sa đà vạy thôi

Thuyết Mác Lê cũng biết rồi
 Và người Cộng sản cũng thời lạ chi
 Con người bản chất sân si
 Để đâu thánh thiện mà bì được sao
 Nên cho lịch sử thế nào
 Thời gian cũng sẽ nặn nhào hết thôi
 Cần chi để mãi bồi hồi
 Cầm thù thương ghét cũng rồi qua đi
 Đã người thì có nói chi
 Thế gian ngũ uẩn lấy gì mà ca
 Nên thôi đừng mãi xót xa
 Quên đi mọi chuyện mới là thông dong
 Bởi vì lịch sử xuôi dòng
 Có gì đứng lại mà đóng hận sầu
 Dầu cho quá khứ niềm đau
 Tương lai nước vẫn qua cầu như xưa

TRĂNG NGÀN
 (13/4/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[04/04/2015 at 01:17](#)

CÁC MÁC - LÊ NIN

Một lần Mác đã lỡ lời
 Phán câu chuyên chính làm đời héo hon
 Rồi thì đến bạn Lênin
 Ép khuôn lời đó như in vào đầu
 Tháng ngày mòn mỏi nước Nga
 Stalin hò hét quả là ngại chi
 Bảy mươi năm cũng ra gì
 Cuối cùng thấy sụm bà chè Liên Xô

Đem luôn trăm triệu xuống mồ
 Trên toàn thế giới xí xô nhân quyền
 Đến giờ mọi chuyện mới yên
 Chỉ còn vài nước nhân quyền lơ mơ
 Than ôi Các Mác ơ hờ
 Một lần nói bậy ngẩn ngơ loài người
 Thật là học thuyết hổ người
 Vinh quang một thuở vạn đời biến tằm !

GIÓ NGÀN

(04/4/15)

[Reply](#)

**

[NĂNG NGÀN](#) says:

[07/04/2015 at 22:33](#)

BÚA LIỀM

Đùng đũa cây búa cái liềm
 Búa dùng để đập còn liềm gặt thôi
 Chúng luôn cần thiết trên đời
 Cho dù hiện đại ai thời ra sao
 Máy gia tốc ở bậc cao
 Bản đồ gien nữa lẽ nào lại quên
 Nên thôi chớ có bông phèn
 Búa liềm phải giữ mới là công nông !

THÔNG NGÀN

(08/4/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[08/04/2015 at 03:40](#)

QUẦN CHÚNG

Quần chúng như mắt khóm
 Biết hết tòng tòng tong
 Có cái gì giấu được
 Nên luôn phải đề phòng
 Nó như nguồn phóng xạ
 Lọt ra là đi đoong
 Ấy luôn luôn kín mít
 Mọi chuyện mới an lòng !

KHÓI NGÀN
 (08/4/14)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[09/04/2015 at 20:52](#)

TRÁCH HAY KHÔNG TRÁCH

Chuyện qua chẳng trách làm gì
 Nó toàn ấu trĩ nhiều khi cũng buồn !
 Nhưng mà nếu cứ mãi luôn
 Hẳn là đáng trách lại còn hỏi chi !
 Ông Lê ông Mác ly bì
 Ngủ ngày quá có cái gì là hay !
 Vậy mà bao kẻ loay hoay
 Tưởng đang thức đó hóa ngay cù lần !

Nhưng đời vẫn cứ lần khần
 Biết thời biết vậy hỏi mần chi đây ?
 Chờ cho lịch sử mai rày
 Cười vào bao chuyện lúc này vinh quang !
 Đêm đêm nhìn ánh trăng vàng
 Thấy hình chú cuội quả toàn hay thôi !
 Có gì đâu phải bồi hồi
 Kệ cha nó vậy việc đời quý chi !

GIÓ NGÀN
 (10/4/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾU NGÀN](#) says:
[09/04/2015 at 21:24](#)

ĐẤT ĐAI VÀ THAM NHŨNG

Đất giờ mang tiếng đất chung
 Tới khi giải tỏa tiền vào tay ai
 Dễ chi kiểm soát rạch ròi
 Lại là cơ hội nuôi bầy gian tham
 Nên thôi kệ mẹ thế gian
 Của chung nó mới ngang tàng vậy thôi
 Quyền cao chức trọng trên đời
 Mỗi nơi xơ múi dễ nào tới dân
 Nói ra có vẻ đèo bòng
 Nhưng mà bí mật dễ hòng ai hay
 Thôi thì đoạn tháng ngày chày
 Phần nào béo bỏ đại chừa hay sao

TIẾU NGÀN
 (10/4/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:

[04/04/2015 at 00:54](#)

TƯỢNG BÁC

Bây giờ chỉ Đảng mà thôi
 Hỏi ai vào đó dựng người phân bua
 Nên chi chỉ tượng Bác Hồ
 Dân dà cứ thấy mọc lên mọi miền
 Khác gì xứ Bắc Triều Tiên
 Khắp nơi hẳn thấy tượng chàng họ Kim
 Ông nội rồi đến ông cha
 Ông cha vừa dứt thì đã ông con
 Trăm năm bia đá dấu mòn
 Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ
 Liên Xô chừng ấy bây giờ
 Việt Nam có Bác hiện còn muôn năm
 Eo ôi lịch sử đèo bòng
 Một người như Bác tất mong sống đời
 Tương lai đất nước mù khơi
 Mỗi ngày tượng Bác cứ thời mọc lên
 Bác cùng Các Mác Lê Nin
 Trên trời nhìn xuống hỏi tin không nào ?
 Còn dân ú ớ làm sao
 Dân toàn ý Đảng chớ nào khác đâu !

DẶM NGÀN

(04/4/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[28/03/2015 at 07:20](#)

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời vốn dĩ vậy rồi
 Hai anh Lê Mác một thời đã tuyên
 Đã từng lở miệng huyền thuyên
 Kiểu đình đóng cột lập nguồn phe ta
 Rằng thẳng Đế quốc tà ma
 Phe ta cứ thế nghe đà bụi tai
 Đến chừng sự thật tỏ rồi
 Văn minh nước Mỹ lần hồi hiện ra
 Hồi ơi thuyết lý ba hoa
 Một thời vung vít phe ta vẫn nhào
 Cuối cùng lở khóc lở cười
 Cu Ba xấp lại Cờ Hoa lạ gì
 Đúng là mê muội li bì
 Mười voi bát xáo ích gì nữa sao
 Lạ lòng còn kẻ tào lao
 Cứ hoài nhắm mắt cờ đào tiến lên
 Ôi thôi thế sự nhẩn tiền
 Ai gây cái dốt giữa miền trần gian

MƯA NGÀN
 (28/3/15)

[Reply](#)

★★

[THI NGÀN](#) says:
[04/04/2015 at 01:40](#)

TỰ DO VÀ THƠ

Tự do mới thật con người
 Thơ hay quả đúng từ người tự do
 Anh Tố Hữu chỉ làm về
 Suốt đời nô lệ cung Bác Hồ

Vậy thì thơ phải tự do
 Ra ngoài vần điệu vẫn là thơ hay
 Nhưng thơ vẫn phải luôn thơ
 Tự do theo kiểu lơ mơ quý gì

Thanh Tâm Tuyên rồi qua đi
 Một thời phá lối lấy gì mà hay
 Phải thơ như kiểu Nguyễn Du
 Như Đoàn Thị Điểm hẳn là muôn năm

Vậy nên thơ nhạc hài hòa
 Kết cùng tư cách mới là nên thơ
 Quý hồ tư tưởng tự do
 Quý hồ nghệ thuật mới say lòng người !

TRĂNG NGÀN
 (04/4/15)

[Reply](#)

**

[LÁ NGÀN](#) says:

[05/04/2015 at 06:36](#)

EM OI

Em ơi đừng trách oan thầy
 Thầy nào dám nói dân mình là ngu
 Chẳng qua thời buổi lù đù

Dân mình mới phải giả mù sa mưa
 Tonydo chớ nói bừa
 Ngàn năm văn hiến dễ nào dân ngu
 Lá vàng rơi rụng mùa thu
 Đố ai quét đặng cho dù ít thôi
 Phải tin Thượng đế trên trời
 Vô hình vô ảnh đời đời công minh
 Nên đây bày tỏ sự tình
 Thanh minh chút đỉnh để mình cùng vui !

CÂY NGÀN
 (05/4/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[28/03/2015 at 00:27](#)

TỘI THAY TRẦN ĐỨC THẢO

Tội thay Trần Đức Thảo
 Sự nghiệp chẳng ra gì
 Suốt đời mê mác xít
 Kết cục chỉ hài bi

Có miệng chẳng được nói
 Tư duy chỉ cu li
 Với bao năm tháng đó
 Cuộc đời quả lâm li

Mỗi khi gần xuống lỗ
 Qua Pháp nói đôi lời
 Nhưng thời gian đã muộn
 Đúng là kẻ lơi khơi

"Triết gia" như thế đó
 Từng một thời nổi danh
 Chẳng qua chỉ chú cuội
 Gợi thân làm cô Hằng

Thời trẻ tuổi vung vít
 Thời trẻ tuổi mê say
 Đúng là anh mác xít
 Một thời huỷ trời Âu

NGÀN MÂY
 (28/3/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[28/03/2015 at 00:01](#)

CHUYỆN ĐÙA NHƯ THẬT

Quảng Nam nay chuyện như đùa
 Coi dân hết chiếc gáo dừa để chơi
 Tượng đài hoành tráng khơi khơi
 Xây lên để đó biết người có ra
 Cuộc đời hết nắng thì mưa
 Giữa dòng lịch sử liệu bùa có thiêng
 Gốc này từ Mác Lênin
 Để chi dân tộc Hùng Vương, Hồng Bàng
 Chơi ngon chịu tiếng chẳng oan
 Để sau lịch sử bọn bàng cười chê
 Đúng là chú cuội bùa mê
 Dân cời nón lá càng mê lú rồi

*Thời gian ắt hẳn trả lời
Chuyện đùa như thật xứ đời Quảng Nam !*

ĐẠI NGÀN
(28/3/15)

[Reply](#)

[NON NGÀN](#) says:
[07/04/2015 at 20:50](#)

NGUYỄN THÁI HỌC

*Nói đến Nguyễn Thái Học
Ta luôn luôn ngậm ngùi
Bạc anh hùng ái quốc
Để tiếng thơm muôn đời*

*Bạt ngàn lòng yêu nước
Thành nhân điều trước tiên
Dẫu khởi nghĩa thất bại
Vạn đời cứ thành công*

ĐẠI NGÀN
(08/4/15)

[Reply](#)

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[01/04/2015 at 00:22](#)

MẸ VIỆT NAM ANH HÙNG

Mẹ Việt Nam vẫn anh hùng
 Từ ngàn xưa ấy chẳng cùng tới nay
 Nhưng thời Cộng sản rồi hay
 Mẹ là Cán bộ đêm ngày nâng lên
 Mẹ thành ra Mác Lê Nin
 Tim hồng còn đỏ vẫn in mọi điều
 Hải Vân, Non Nước trời chiều
 Chim kêu gành đá Mẹ liều tám thân
 Khánh thành Tượng, gạch bị bong
 Hỏi ơ thân Mẹ long đong thế nào
 Làm sao Trời hỏi làm sao
 Bao giờ Mẹ hóa lại người Việt Nam ?

ÁNH NGÀN
 (01/3/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[28/03/2015 at 22:30](#)

CHIẾN VÀ PHẢN CHIẾN

Chiến tranh rồi cũng qua
 Có anh mất anh được
 Nhưng duy điều quan trọng
 Là sự thật ra sao !

Ăn phải bã tuyên truyền
 Tưởng hay thì vẫn dở
 Nghĩ một thời lên tiên
 Đều chỉ bọn huyền thuyên !

*Lại những anh phản chiến
 Tưởng mình toàn bậc hiền
 Cảm tình thấy cảm tính
 Quả làm đời đảo điên !*

*Nên chi chính điều gốc
 Là sự thật thế nào
 Nếu học thuyết tào lao
 Đều chỉ gạt nhân loại !*

ÁNH NGÀN
 (29/3/15)

[Reply](#)

★★

[SUỐI NGÀN](#) says:
[29/03/2015 at 03:48](#)

**TÀI NĂNG, HỌC VẤN
 VÀ SỰ ĐỘC TÀI SÁNG SUỐT**

*Người ta có thể hỏi
 Tại sao Lý Quang Diệu
 Đã làm được nhiều điều cho đất nước Singapore ?
 Đó không ngoài tài năng, học vấn, và kể cả sự độc tài sáng suốt
 Bởi không có tài năng, cũng chẳng thể làm được gì cho đất nước
 Không có học vấn, vẫn cũng chỉ là con số không !
 Còn độc tài sáng suốt
 Thì đôi khi cũng lại là điều hoàn toàn cần thiết
 Lý Quang Diệu, không cần nô lệ theo bất kỳ học thuyết nào
 Ông cũng không nô lệ theo bất cứ cá nhân hay lực lượng nào
 Ông là con người hoàn toàn tự do và độc lập !*

Nhưng với trí tuệ, học vấn, và quyết tâm cao
 Ông đã xây dựng được một đất nước Singapore
 Thành công là như thế đó !
 Nên bất kỳ cá nhân hay đất nước nào
 Cũng có thể lấy được hoàn cảnh của ông để mang ra so sánh
 Nếu không có các yếu tố như ông đã có
 Có dễ nào làm cho đất nước thành công !
 Mà thật ra chỉ là thứ danh hảo
 Và đâu có được sơn son thếp vàng giả tạo
 Thì thực chất cũng chỉ có vậy thôi
 Nào có gì đâu hơn như thế
 Nên không gì vốn tệ hơn là thứ độc tài mù quáng
 Nó chỉ nô lệ theo sự cuồng tín điên khùng !
 Nó chỉ làm cho xã hội và con người rách nát phập phồng
 Bởi chỉ sống theo sự dối dưng và giả tạo !
 Chỉ có lợi cho quyền lợi và tham vọng riêng tư của cá nhân
 Thì làm sao so sánh được
 Điển hình sự thành công
 Của Singapore, hay là cũng của chàng thanh niên nhiệt tình Lý Quang
 Diệu
 Ngay từ ngày đầu lập quốc của đất nước ông ta ?

GIÓ NGÀN
 (29/3/16)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[30/03/2015 at 23:43](#)

LÝ TƯỜNG CỘNG SẢN

Trên trăm năm cũng qua rồi
 Biết bao nhiêu kẻ đứng ngồi say sưa !
 Bởi do anh Mác thuyết bừa
 Nói điều không tưởng hóa lừa vậy thôi !
 Bao nhiêu người thấy hồi ôi
 Xong cơn ảo mộng ối thôi thật buồn !
 Bởi ai tìm đến ngọn nguồn
 Mới hay anh Mác kiểu tuồng khủng điên !
 Giữa đời phịa chuyện huyền thuyên
 Căn cơ không có khiến phiền nhân gian !
 Đến nay toàn rõ ụng oan
 Đòi phen nhân loại bạt ngàn nổi trôi !
 Chết oan trăm triệu con người
 Láy không làm có lẽ nào được chi !
 Rồi ra lịch sử cười khi
 Ngàn năm nhìn lại khác gì ngu ngơ !

PHIẾM NGÀN
 (31/3/15)

[Reply](#)

★★

[TÚ NGÀN](#) says:
[01/04/2015 at 06:45](#)

MĂNG SĨ

Cái tên Măng Sĩ đã dỏm rồi
 Thằng này quả thật mới ngu ôi
 Chẳng những là ngu còn mất dạy
 Ai sinh ra nó ở trên đời ?

*Diễn đàn chung hết của mọi người
 Thông minh, hiểu biết giúp đời thôi
 Tiếc thay Măng Sĩ như loài chó
 Chỉ sữa gâu gâu rồi hại đời !*

*Chẳng lẽ làm thính nó tưởng hay
 Nhưng mà nói tới cũng chỉ hoài
 Bởi tính chó thì đâu sữa được
 Cho dù nói mãi vẫn thừa thôi !*

*Vậy nên ta phải viết vần thơ
 Thiên hạ nhìn vào đánh giá xem
 Hẳn trách tại sao ta lại ác
 Song tùy đối tượng lại càng nên !*

Ý NGÀN
 (01/3/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:
[02/04/2015 at 07:24](#)

TIỀN VÀ TƯỢNG

*Tiền như nước chảy tự nguồn
 Chen đưa xây tượng anh hùng Việt Nam
 Nước nghèo mới thật oái oăm
 Dân nghèo ai chẳng đăm đăm nhìn vào
 Vãn mô típ cũ kiểu Liên Xô
 Mẹ nào cũng giống mẹ nào như nhau
 Giống Mẹ Thứ ở Thanh Khê
 Nay thì mẹ nữa ở ngay Tam Kỳ
 Quảng Nam truyền thống ly bì*

Sau này nhìn lại chắc gì ai khen
 Ai hay nghệ thuật lằng nhằng
 Chẳng qua tuyên giáo là bằng ấy thôi
 Thời gian khi đã qua rồi
 Tiền như con suối chảy thành mất tắm !

TUYẾT NGÀN
 (02/4/15)

[Reply](#)

**

[SÓNG NGÀN](#) says:
[02/04/2015 at 06:34](#)

ĐẤT NƯỚC VÀ CÁ NHÂN

Đất nước và cá nhân
 Cũng đều vận mệnh cả
 Tin hay không cũng vậy
 Cũng đều điều khách quan !

Khi vận mệnh hanh thông
 Mọi chuyện đều tươi sáng
 Lúc thời khắc u trệ
 Thường hư dầu có rấn !

Chỉ những anh mê muội
 Mới võ ngực xưng tên
 Cho rằng do tài cán
 Tài giỏi mới làm nên !

Sự đời vốn chỉ vậy
 Được vua còn giặc thua

*Chẳng qua bởi định mạng
Loại ngu chớ nói bừa !*

GIÓ NGÀN
(02/4/15)

[Reply](#)

**

[TƠ NGÀN](#) says:
[05/04/2015 at 08:33](#)

EO ÔI

*Eo ôi ông đồ cùng mình
Ông qua thăm Mỹ xanh rờn hay chưa !
Nên dù gặp nắng hay mưa
Cũng nên thân trọng nói bừa mà chi !
Ông Minh Triết đã từng khi
Nói điều thức ngủ ai bì hơn ông !
Bây giờ nước đã chuyển dòng
Fidel quay ngược còn mong nổi gì !
Nên đi thì cứ mà đi
Đi trong im lặng nói gì đừng ham !
Bởi tim ông chỉ đổ lòn
Nói nhiều chỉ tỏ oái oăm việc đời !
Đừng ham nói Mác khơi khơi
Bây giờ thế giới việc đời đã thông !
Nên chi lèo lái đừng hòng
Chỉ làm thiên hạ phật lòng ích chi !
Tưởng mình khôn có hay gì
Mà ra ngoài học vậy thì mới khôn !*

Ý NGÀN
(05/4/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[07/04/2015 at 03:43](#)

GIÀU VÀ NGHÈO

Thấy toàn xe đạp tưởng nghèo
 Nhưng mà họ mới thật giàu hơn ta
 Đã giàu chẳng muốn khoe ra
 Vẫn nghèo thì muốn í a khoe giàu
 Văn minh nghĩ lại mà đau
 Dễ chi một sớm liền thành văn minh
 Người khôn đâu nói linh tinh
 Còn anh khờ khạo khoe mình búa xua
 Cứ luôn thấy nhất trên đời
 Thật tình xem lại chẳng thời giống ai
 Non sông đất nước lạc loài
 Bao giờ mới được như người tiến lên
 Hà Lan so với Việt Nam
 Liếc qua cũng biết đâu cần mô tê

BẬT NGÀN

(07/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SƯƠNG](#) says:

[07/04/2015 at 04:04](#)

THAN ÔI !

Than ôi khối nợ khổng lồ
 Bao giờ trả hết để nào không lo ?
 Chỉ toàn giặt áo vá vai
 Điều này hẳn phải dài dài đó thôi
 Tính toán kinh tế hẳn tồi
 Nếu hay đâu kiểu nợ nhồi thế kia !
 Chỉ toàn lời nói lia chia
 Làm ăn thực tế lại chào người ta
 Nhìn lên cảnh thấy ba hoa
 Còn nhìn xuống đất chỉ là nợ thôi
 Biết bao thế hệ qua rồi
 Còn bao thế hệ mới thời trả xong ?
 Khác nào chạy gạo ăn đong
 Tiền lo xây tượng cốt mong huy hoàng !
 Đúng là trưởng giả học sang
 Bề ngoài hào nhoáng lại càng thương tâm !

SƯƠNG NGÀN
 (07/4/15)

[Reply](#)

[SÓNG NGÀN](#) says:
[10/04/2015 at 06:32](#)

QUẢ BÓNG

Việt Nam như quả bóng
 Đang bị nhồi lung tung
 Biết hướng nào là chắc
 Nên chi luôn nhập nhùng

Điều thực tế là thế
 Quá khứ không chắc tay
 Hiện tại hẳn phải vậy
 Tương lai biết thế nào

Thôi như con nước chảy
 Mặc cho thác ghềnh xô
 Miễn là còn được chảy
 Có gì mà bô bô

Nói ra thật xấu hổ
 Mình đâu mạnh như ai
 Giống phát phơ trước gió
 Chuyện như kiểu khôì hài

BIỂN NGÀN
 (10/4/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[09/04/2015 at 21:52](#)

HAY HAY

Đọc lên chỉ thấy hay hay
 Văn chương chữ nghĩa dễ tày kiểu ni
 Toàn là "phản động" li bì
 Ai làm dân tới mức này là sao
 Thật đời lắm chuyện tào lao
 Trách ai ai trách biết nào trách ai
 Nhưng dân mình nghĩ cũng tài
 Lấy điều văn nghệ trả điều thân oan

PHIẾM NGÀN
(10/4/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:
[10/04/2015 at 21:46](#)

DÂN VÀ ĐẢNG

Từ lâu Đảng đã nắm quyền
Dân mình quả sướng như tiên trên đời
Chỉ ăn chỉ ngủ phơi phơi
Việc gì có Đảng khỏi thời lo chi

Có lo cũng tích sự gì
Cái gì Đảng quyết mới thì ban ra
Thôi thì trong cõi người ta
Đường ai nấy biết cũng là hay ho

Ai lên ai xuống khỏi lo
Chỉ là định mệnh trời cho vậy mà
Chuyện gì cần phải nói ra
Cứ im thin thít có là sao đâu

Hết như nước chảy qua cầu
Cầu thì đứng đó nước trôi trôi đi
Thời gian có tính làm gì
Trăm năm cũng vậy chuyện chi cần bàn

Đừng cho lịch sử lang thang
Như con ngựa yếu mới càng vô duyên
Có nài ngồi vững trên yên
Đường nào rồi cũng mỗi ngày tiến lên

BÓNG NGÀN
(11/4/14)

[Reply](#)

★★

[ĐÌNH NGÀN](#) says:
[11/04/2015 at 06:23](#)

LUẬT SƯ

*Luật sư cũng nhiều hạng
Ngàn đã chán luật sư
Chán luôn cả thế sự
Nay làm bậc chân như*

PHIẾM NGÀN
(11/4/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[15/04/2015 at 21:45](#)

THƠ CHẾ LAN VIÊN

*Ta đã viết vài lần
Nhưng lại không thấy đăng
Ta phê trần mọi lỗi
Về thơ Chế Lan Viên*

Quả một lần thần tượng
 Để tiếng ngơ hoài hoài
 Về sau dầu dở tệ
 Nhiều người sính không ngoa

Đặc biệt thơ cách mạng
 Của chàng Chế Lan Viên
 Thấy lạc như nước ốc
 Mà lại ốc mượn hồn

Ta quan niệm là thơ
 Phải tuyệt đối nghệ thuật
 Còn sắp chữ lựa vần
 Quả toàn đồ lãng nhách

Vậy mà Chế Lan Viên
 Điệu vần cũng chẳng có
 Thơ như kiểu con cò
 Kiểu cò đi mổ cá

MÂY NGÀN
 (16/4/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[16/04/2015 at 04:30](#)

KHÚC QUÀNH LỊCH SỬ

Người mình không rõ chuyện mình
 Khác gì một bọn lính xình vậy thôi
 Nên oan khi sống ở đời
 Chết càng không biết lại càng oan thêm !

Đầu tiên chủ nghĩa thực dân
 Pháp mang vào úp lên đầu dân ta
 Tám mươi năm quả xót xa
 Cuối cùng thắng được tưởng là vinh quang !

Đi theo cách mạng sao vàng
 Ngọn cờ mác xít lại càng ngu ngơ
 Tưởng đời hảnh đẹp như mơ
 Biết bao cay đắng đang chờ đằng sau !

Bởi vì nước Mỹ nhảy vào
 Choảng cùng Cộng sản ào ào te tua
 Bảy lăm thống nhất cũng vừa
 Tiếp thời bao cấp chỉ thừa khổ đau !

Thấy đều mọo vật tuyên truyền
 Làm ăn theo keng huyền thuyên ở đời
 Khiến toàn nghèo khó toi bời
 Mới thành "đối mới" rã rời lòng dân !

Vậy nên nghĩ lại cân phân
 Hỏi ai chiến thắng và ai lầy lừng
 Đúng là chỉ nói lừng khừng
 Rạch ròi nghĩa lý lại càng khó hơn !

Khác gì một kiểu bông lơn
 Khúc quanh lịch sử nào hơn chỗ nào
 Trời cao nhìn thấy từ cao
 Còn dân dưới đất thấy nào điều chi !

Lẽ ra phải biết điều gì
 Đúng là sự thật mới thì hiên ngang
 Đảng này toàn thứ làng nhàng
 Dân ngu mấy thuở ngờ ngàng ai hay !

Thôi thì đêm ngắn ngày dài
 Mong sao dân trí có thời cũng lên
 Còn hoài chú ếch tên hên
 Cứ ngồi đấy giếng tường mình toàn hay !

Khúc quanh lịch sử đến nay
 Ai gây có sự hỏi người biết chẳng
 Biến người thành kẻ hung hăng
 Ai ai cũng sợ phải bèn làm tỉnh !

Đời thành thấy kiểu linh tinh
 Mù mờ lịch sử nhục mình lắm thay
 Mong sao thảng đoạn ngày chày
 Quay về nhân cách của người Việt Nam !

NON NGÀN
 (16/4/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRẮNG](#) says:
[13/04/2015 at 20:57](#)

TRẦN ĐỨC THẢO

Anh Trần Đức Thảo lờ mờ
 Anh nghe theo Mác vật vờ thế thôi !
 Một người trí thức hơi ơ
 Ốc không suy lý có thời thông minh ?
 Nói ra càng chỉ bực mình
 Anh rình thuyết Mác như rình của trời !
 Niềm tin anh quả mê tơi
 Vin vào biện chứng mấy đời khác đi !
 Hỏi anh vật chất ừ lý

Mà nên "biện chứng" ngu si ai bằng ?
 Đúng là bụng dạ thẳng băng
 Nghe sao tin vậy có chẳng đồ khùng ?

TRĂNG NGÀN
 (14/4/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[19/04/2015 at 03:01](#)

THƠ CHƯƠNG

Thơ Chương thật cũng chẳng hay
 Nhất là trong đoạn thơ này chẳng sai
 Tiếc rằng họ Vũ ít tài
 Huy hoàng cho lắm một thời vậy thôi !

HƯƠNG NGÀN
 (19/4/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[09/05/2015 at 23:20](#)

VĂN MINH ĐẠI HÁN NGÀY NAY

Văn minh Đại Hán tốt gì
 Đồ vương tranh bá li bì đó thôi !

Giết dân để dựng làm vua
 Trường sinh Hoàng đế mộng thừa ngày nao !

Tứ phương đều muốn suy đòi
 Dựng mình hoàn tất mưu đồ Trung Hoa !
 Hỏi rằng trong cõi người ta
 Văn minh kiểu ấy có là văn minh ?

Hỡi kinh Vạn lý Trường thành
 Tự làm chuông nhót ngon lành lắm sao ?
 Thế gian gặp vận ba đào
 Quy hàng xếp vó lối vào Mác Lê !

Cóc hay thiên hạ tứ bề
 Tự do tiến tới ê chề thẹn thay !
 Trung Hoa Đại Hán rõ thầy
 Trước đầu Mông Cổ sau đầu Mãn Thanh !

Tiếp xong đầu Mác Lênin
 Ủng thay Khổng, Lão nằm im bốn mùa
 Mộng đời dầu muốn làm vua
 Loại vua cỏ đó có chừa cho ai !

Hoàng Sa trước hết vùa đi
 Trường Sa cấm cọc lại thì tiến lên !
 Lưỡi bò một dải tênh hênh
 Nói điều ngược ngạo mặt vênh anh hùng !

Hở môi rằng lạnh lạ lòng
 Giật mình mới biết anh hùng Việt Nam
 Máu sông xương núi đỏ lôm
 Những ai ngượng miệng tôn sùng Anh Hai !

NGÀN TRẮNG
 (10/5/15)

[Reply](#)

**

ÔI THÔI

Ôi thôi ông ông Mác ông Lê
 Bây giờ nhìn lại đã huề từ lâu
 Ích gì ngay buổi ban đầu
 Mà nay còn vướng ngõ hầu vô duyên
 Muốn mình cứ mãi tự chuyên
 Gàn non thế kỷ triền miên vật vờ
 Tự do dân chủ bơ thờ
 Còn mang chuông đánh lơ mơ Xứ người
 Thật là câu chuyện nực cười
 Hai lần chuông vỡ khiến đời hồi ôi
 Lần này thì cũng thế thôi
 Chuyện đời trái khoáy than ôi thẹn thù
 Ngoại giao đây kiểu nửa mùa
 Cứ nhìn danh phận chuyện đùa hay chưa
 Đúng là lịch sử đong đưa
 Lá vàng phơ phất rõ thừa nhân gian

NGÀN KHOI

(17/02/15)

**

BÁ VỢ

Cái đời anh Mác bá vợ
 Đưa ra học thuyết vật vờ giống ai
 Đầu tiên chỉ bọn sấm soi

Đạp tràn xã hội để lên cầm quyền
 Nhân danh chuyên chính liên liên
 Đặng nhằm quyền chức như điên trên đời
 Tới khi sụp đổ liên hồi
 Cũng còn bao trự cứ hoài nhân danh
 Gọi là bảo thủ rành rành
 Thật thì đã lở nên thành cổ theo
 Vênh vênh giai cấp mọi điều
 Hay đâu anh Mác nói điều tâm vơ
 Người khôn hiểu biết ai thờ
 Chỉ bao anh dốt ngu ngơ mới ghiền
 Bây giờ hỏi hết mọi miền
 Ai không thấy rõ triền miên được gì
 Chẳng qua một nhóm thường khi
 Nhân danh học thuyết thương gì dân đâu
 Lướt kê từ trước đến sau
 Có ai cách mạng ngổ hầu để tin
 Chẳng qua liều mạng nhằm lên
 Lên xong cứ thế đặng mình làm vua
 Non sông đất nước của chùa
 Tha hồ những lạm còn chưa thỏa lòng
 Bao nhiêu ngôn ngữ tô hồng
 Bây giờ xám ngoách còn trông đợi gì
 Đúng là anh Mác lâm li
 Dụ người dốt nát tin điều vu vơ
 Liên Xô từ sụm tới giờ
 Hỏi toàn thế giới hiện thời ai tin
 Bám vào thuyết Mác Lenin
 Giờ đây quả loại nhì nhằng thế thôi
 Đông xong xuân lại mấy hồi
 Mác xong mới lại thấy đời nhân văn
 Bởi vì toàn nói lảng nhăng
 Mười voi bát xáo cũng bằng là không

*Khi nào xã hội sáng trong
Mọi người mới thấy Mác đồ khủng điên*

NON NGÀN
(16/02/15)

NON NGÀN says:
16/02/2015 at 05:44

TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP 11-3-1945

*Thực dân Pháp chiếm nước ta
80 năm trường ấy thật là buồn thay
Đến khi Thế chiến Thứ hai
Vào ngày kết thúc cũng ngày hân hoan
Nước ta tuyên bố đàng hoàng
Việt Nam độc lập rõ ràng từ đây
Nêu rằng Đế quốc Việt Nam
Từ nay thu lại vẹn toàn núi sông
Đó là ngày 11 tháng 3
1945 ấy quả là thiêng liêng
Nhưng mà xảy chuyện hơi phiền
Bên ni Bảo Đại bên kia Cụ Hồ
Lại thêm anh Pháp De Gaulle
Muốn đưa trở lại Việt Nam vào tròng
Dù trong Liên Hiệp thông dong
Vẫn là thân Pháp khó hòng tự ta
Tất nhiên Bảo Đại xót xa
Mình là Hoàng đế nên là khó thay
Bên kia thì lại ông Hồ
Muốn mình ôm trọn cơ đồ Việt Nam
Đặng đi theo thuyết Mác Lê
Nên chi thế sự ê chề từ đây
Trần Trọng Kim bị lật nhào*

Pháp quay trở lại nháo nhào non sông
 Chín năm chinh chiến rã ròng
 Pháp cùng bên Đỏ bên Vàng tranh nhau
 Dứt xong thì Mỹ nhảy vào
 Bên Xanh bên Đỏ hô hào chiến chinh
 Ghê thay đất nước của mình
 Khác gì như cánh lục bình trôi sông
 Đúng là lịch sử lông bông
 Bảy Lăm mới có hòa bình than ôi
 Hai mươi năm đã trôi bời
 Tới hồi thống nhất cũng hồi xác xơ
 Mười năm bao cấp vật vờ
 Chờ Liên Xô sụm hết mơ địa đàng
 Bây giờ lịch sử sang trang
 Mới quay trở lại thị trường ngày xưa
 Cho nên nói mấy cho vừa
 Vòng quay lịch sử có thừa biết không
 Hỏi rằng khắp nước Việt Nam
 Ai thương ai ghét ai yêu Cụ Hồ
 Ai yêu Bảo Đại ngày nào
 Ai yêu Diệm, Thiệu có bao nhiêu người ?
 Thật là kiểu cảnh ma trôi
 Lập lòe ánh lửa như người đi đêm
 Bao giờ đất nước Việt Nam
 Mới thành trọn vẹn lòng người như xưa
 Bảy mươi năm liệu có thừa
 Từ ngày Tuyên bố nước nhà về ta ?

ĐẠI NGÀN
 (13/02/15)

[Reply](#)

★★

ĐỎ HAY KHÔNG ĐỎ

Chuyện đổ không là chuyện của thời gian
 Hơi đâu đoán già non cho một sức
 Mọi sự vật đâu có gì vĩnh viễn
 Sự đổi thay nhất thiết chỉ vậy mà

Có cái gì mà hô mãi muôn năm
 Điều giả dối đã quá thành trơ trên
 Con người đã trở thành như con vật
 Sống vong thân và mất hết nhân văn

Xã hội chi mà chỉ có lèng èng
 Như kiểu thế làm sao không chuyển biến
 Dầu độc tài hết xi măng cốt sắt
 Rồi thời gian cũng tất phải bung ra

Người với người nếu chỉ giống quỷ ma
 Càng nhanh đến nhân văn thành tất thắng
 Vậy đổ không là vấn đề năm tháng
 Để gì hoài trái quy luật tự nhiên

Luật khách quan chính người phải nhân văn
 Khác cây cỏ và khác loài động vật
 Có suy nghĩ và tự do ý thức
 Đó ngàn đời luôn giá trị thiêng liêng

Nực cười thay anh Các Mác gàn điên
 Ngu một bận mà thành ra nghìn bận
 Biến nhân loại quay về loài động vật
 Kết cấu này sao vượt được thời gian

TRĂNG NGÀN
 (19/02/15)

TỪ KHÔNG ĐẾN CÓ

*Nước nhà mất trong thời kỳ thuộc Pháp
Tám mươi năm đặng đặng thật là dài
Mất độc lập ta số không là thế
Cho đến khi đế quốc Nhật nhảy vào*

*Đó là cuối của lần hai Thế chiến
Hất Pháp xong Nhật trả lại cho ta
Vua Bảo Đại liền đứng ra thành lập
Lần đầu tiên một đất nước Cộng hòa*

*Tên quốc hiệu là Việt Nam Đế quốc
Cờ que Ly là cờ nước chúng ta
Nền màu vàng giữa là ba sọc đỏ
Vạch giữa thì lại bị gián làm đôi*

*Tuy quốc ca hãy còn màu cổ lỗ
Nhưng dầu sao vẫn ý thức Cộng hòa
Trần Trọng Kim đứng đầu làm Thủ tướng
Đó là điều có trước của dân ta*

*Dầu Quốc phòng lúc đầu chưa có Bộ
Chỉ bởi vì thời điểm phải thế thôi
Quân sự sẽ từ số không đến có
Bởi vì luôn lịch sử tiến máy hồi*

*Cơ hội đến tại sao không nắm lấy
Đó quả là Bảo Đại rất thông minh
Phải lợi dụng dầu là chưa tốt lắm*

Khi Nhật trao độc lập lại cho mình

*Gọi Đế quốc Việt nam là thế đó
Để cho rằng ta cùng Nhật ngang hàng
Chừng lịch sử được sang trang sẽ tính
Đúng quả là Bảo Đại rất thông minh*

*Ta vì yếu chẳng đánh xong người Pháp
Nhật lật rồi trao độc lập cho ta
Đó kết quả bản Tuyên ngôn Độc lập
Năm 45 ngày 11 tháng 3*

*Song chỉ tiếc cục diện này ngắn ngủi
Nhật đầu hàng và thế giới đổi thay
Đồng minh vào Nhật phải liền giải giới
Việt minh lên Nội các cũ phải nhào*

*Hồ Chí Minh lại lập ra chính phủ
Cờ sao vàng thay thế cơ quẻ ly
Vua Bảo Đại đột nhiên phải từ chức
Nền Cộng hòa cộng sản đã ra đời*

*Pháp quay lại và chín năm chinh chiến
Vừa hết xong thì Mỹ lại nhảy vào
Miền nam có Cộng hòa Ngô Đình Diệm
Miền Bắc thì Cộng sản Hồ Chí Minh*

*Hai mươi năm tiếp theo toàn chiến trận
Đã làm cho đất nước bị điêu tàn
Số người chết có dư ngoài mười triệu
Cuối cùng rồi lịch sử cũng sang trang*

Miền Bắc thắng và miền Nam thất bại

Thống nhất xong dưới cờ đỏ sao vàng
 Phe Cộng đỏ và thị trường trở lại
 Đây là điều lịch sử quả không oan

Nay ôn lại sự đời âu chỉ vậy
 Đó là toàn những sự việc khách quan
 Đã diễn tiến chẳng có gì che đậy
 Và dân ta phải cần biết rõ ràng

Bởi lịch sử là điều gì phải biết
 Và toàn dân đừng nên có mơ màng
 Nếu chẳng hiểu khách quan bao sự thật
 Hỏi khi nào đất nước được rõ ràng

ĐẠI NGÀN
 (18/02/15)

★★

SƯ PHỤ

Chuyện sư phụ thì bao giờ cho dứt
 Bởi chòm râu và ánh mắt của người
 Râu bởi thực là râu dê hết biết
 Đôi mắt thì luôn chan chứa tình yêu

Yêu cuồng nhiệt có bao giờ lại chán
 Dành cho người chẳng đếm xuể khuê phòng
 Khi người muốn liền có em đáp ứng
 Đó tình yêu mới thật sự chứa chan

Nên sư phụ có bao giờ hết tiếng
 Hình ảnh người quả nổi tiếng muôn vàn

Nói tới người là tình nồng rục chấy
Nghĩ tới người ai cũng muốn cười vang

Ôi tuổi người đúng dê là cái chắc
Bới dê mùi nên luôn phải chín muối
Do bộ râu nên dê xồm nổi tiếng
Và mắt người quả trời biển yêu đương

TIẾU NGÀN
(18/02/15)

**

PHẢN HỒI

Ôi hay quả thực là hay
Đọc qua quả đúng thiên tài ngữ ngôn
Việt Nam ngôn ngữ có hồn
Con ... bay nhảy, cái ... nằm yên !

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[15/02/2015 at 19:15](#)

THỨC TỈNH

Có người thức tỉnh như ông
Quả là xã hội cũng không thẹn thua
Chuyện đời việc thích làm vua
Cũng đều cung cách của loài tâm vơ
Chúng dùng miệng lưỡi như mơ
Gạt vào dòng xoáy lợi quyền riêng tư

Vua xong con lại lên vua
 Còn sãi ở chùa vẫn quét lá đa
 Toàn đều những bọn nhập nhòa
 Gạt người nhẹ dạ ở đời thế thôi
 Vậy nên nếu thấy mọi người
 Trở thành thức tỉnh thì đời đổi ngay

Ý NGÀN
 (16/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[16/02/2015 at 05:52](#)

GIÀN NHẠC

Thật thì giàn nhạc chỉ hay
 Nếu chơi nghệ thuật mới người ưa xem
 Chớ còn chơi kiểu lèm nhèm
 Dầu hằng rậm rạp ai xem làm gì

Vậy thì đâu đáng nói chi
 Độc tài thường vẫn sao bì tự do
 Tự do giàn nhạc hài hòa
 Độc tài ban nhạc miệt mài đưa theo

Cho dầu nhạc trưởng dầu lèo
 Nhạc công cũng quyết đưa theo tới cùng
 Khiến cho kiểu nhạc khặt khùng
 Điếc câm con ráy dễ còn hay ho

Âm thanh nhịp điệu trời cho
 Chẳng thành âm nhạc thì bò cũng kinh

*Chỉ toàn tiết tấu xập xình
Lại toàn một điệu thật tình ai ưa*

HƯƠNG NGÀN
(13/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MAI](#) says:
[13/02/2015 at 04:16](#)

ĐÁ HỔ ĐẬP RUỒI

*Vấn đề chẳng phải hổ ruồi
Hay là đá đập mà ruồi ở đâu
Hoặc là hổ ở nơi nào
Đó ai vào đập nếu sâu trong rừng*

*Quả là anh Tập Cận Bình
Thử chơi vài ván biết mình là ai
Hỏi đời liệu có sống dai
Sau khi trăm tuổi rồi ai đập nào*

*Có khi vấp lỗ trâu nhào
Giữa đường đứt gánh ai vào đập thay
Nên chi trong cõi đời này
Nói hươu nói vượn thì thầy cũng kinh*

*Khi mà độc đảng rành rành
Hai tay là một hỏi thành ra chi
Người khôn như vậy nghĩ suy
Độc quyền ai lại dại gì chẳng tham*

Bởi vì rất dễ già hàm
 Có ai đối lập đặng làm sáng đầu
 Thật là chỉ chuyện tào lao
 Đập ruồi đả hổ quả chào thua anh

Chỉ khi đa đảng hình thành
 Tự do dân chủ khỏi cần linh tinh
 Bới ruồi bới hổ đều kinh
 Vì toàn dân chẳng giết mình sợ ai

Chớ còn như kiểu độc tài
 Hổ ruồi đây hết dễ ai diệt nào
 Nên đừng mơ chuyện tào lao
 Ở đời nghịch lý dễ nào ai tin

MAI NGÀN
 (13/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[14/02/2015 at 00:49](#)

NGƯỜI ĐI

Cuối cùng người cũng ra đi
 Ta còn biết nói lời gì nữa đây
 Kể ra người quả rất hay
 Bởi vì giữ chức khâm sai đại thần

Người từng viện dẫn Lênin
 Bây giờ mới thấy như in rõ ràng
 Thương người quăng gánh giữa đảng
 Bức tranh vắn cầu cũng tan theo người

Người là chính Nguyễn Bá Thanh
 Như vua một cõi Đà Thành khi xưa
 Nhưng đời có nắng có mưa
 Công danh đâu có mãi vờ lòng ai

Tiếc thay sự nghiệp ở đời
 Người đi biết có ai người nào thay
 Đúng là thời cuộc hôm nay
 Người đi rồi cũng thảng ngày phôi pha

Thằng cuội ngồi gốc cây đa
 Bỏ trâu ăn lúa ối a ngại ngừng
 Chúc người mãi vẫn thành công
 Đi xây dựng tiếp thiên đường phương xa

NON NGÀN
 (14/02/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[14/02/2015 at 01:23](#)

TIÊN ÔNG

Tiên ông mới được chơi cờ
 Bàn cờ tiên sắp vật vờ dễ chi
 Chơi cờ phải có nước đi
 Chớ còn chơi bậy hỏi gì không thua ?

Cờ gì kể cả cờ vua
 Cũng hàng chuyên nghiệp mới ưa chơi cờ

*Người thường có đứng mà dòm
Chơi cò cũng dắt cháu con theo cò !*

*Vậy nhưng có lúc bất ngờ
Tiên ông đâu biết trở thành tiên ông
Đúng là ông Nguyễn Bá Thanh
Tiên ông giờ phải tiên ông đây rồi !*

*Mây chiều Đà Nẵng luôn trôi
Mây chiều Hà Nội cũng rồi vậy thôi
Có ai qua khỏi ông Trời
Kêu ai nấy dạ cho dầu quan to !*

*Ông đi đột ngột khôn dò
Ván cò lở dở ai lo cho cùng
Sau ông ai chẳng ngại ngùng
Đại gì chơi bậy bàn cò của tiên !*

*Nên thôi đi cũng chẳng phiền
Chuyện trần dứt được mối duyên trên đời
Còn như ở lại để chơi
Để gì chơi trọn ván cò oái ăm !*

*Cò tiên đâu có đèo bông
Cũng không chơi kiếu mình mong được nào
Giống như chiều dạo bờ ao
Chỉ cần bắt cần té nhào tiên ông !*

GIÓ NGÀN
(14/02/15)

[Reply](#)

★★

[TỨ NGÀN](#) says:

13/02/2015 at 23:54

NGÂY THƠ

Ngây thơ đến thế thì thôi
 Ai mà không biết ông Hồ Chí Minh
 Ông toàn mặc áo trắng tinh
 Nhưng tim ông đỏ thật tình ai hay

Nhất là giai đoạn đầu ngày
 Việt Nam độc lập từ ngày Nhật trao
 Nếu Trần Trọng Kim không lật nhào
 Để gì Bôn sê vít ào ào tiến lên

Cho nên phải cướp chính quyền
 Con đường vô sản mới liền thành công
 Dựa vào khí thế toàn dân
 Một lòng yêu nước đâu cần nghĩ suy

Nên thôi đừng ngại biện gì
 Dòng xoay lịch sử nó thì tự nhiên
 Được voi thì lại đòi tiên
 Đã xong độc lập muốn lên địa đàng

Việc này quả thực không oan
 Bây giờ thì hết cả làng đều hay
 Còn xưa giống kiêu trên mây
 Bác Hồ ái quốc ai tà được đâu

Vậy thì chớ nói cầu âu
 Con đường ông Mác đã hầu vạch ra
 Tiếc rằng nó chỉ sa đà
 Nếu không thế giới quả đà lên tiên

*Bây giờ nghĩ lại huyền thuyên
 Với bao nhiêu chuyện chỉ phiền thế gian
 Xong rồi lịch sử sang trang
 Một lần thử nghiệm để càng nên khôn*

Ý NGÀN
 (14/02/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[13/02/2015 at 23:27](#)

RÔNG VÀ CỐC

*Con rồng uốn lượn trong mây
 Còn như chú cóc suốt ngày trong hang
 Cóc kia tức tối non ngàn
 Gồng mình hỏn lảo mới càng vô duyên
 Nghĩ mình bé tí cái hang
 Còn sao quá thể non ngàn bao la
 Biết đâu đời vốn hằng hà
 Nên như cóc tía dễ mà sánh chi
 Da sần miệng tí tì tì
 Bụng toàn ăn tạp có gì hay sao
 Nên thôi phận cóc chớ rầu
 Há nào thành nỗi con người đừng ham*

PHIẾM NGÀN
 (14/02/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:
[12/02/2015 at 16:47](#)

CHỈ ĐIỂM

Éo ôi chỉ điểm là mây
 Hay mây là dạng gọi là loạn viên
 Nhưng tên viết trật đồ điên
 Mây như con chó sửa nguyên đêm ngày
 Chủ mây nay cũng biết rồi
 Trên đời ai đúng ai là người sai
 Còn mây chỉ giống chó thôi
 Cho chi ăn nấy để rồi tính sau

PHIẾM NGÀN
 (13/02/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[14/02/2015 at 00:22](#)

LÀM RỒI

Ta luôn vì nước vì dân
 Sá gì Ông Diệm Ngô Đình ngày xưa
 Các người chụp mũ vừa vừa
 Ta đâu thiên lệch thiếu thừa điều chi
 Ta người độc lập tự do
 Cũng không tôn giáo khỏi lo một chiều
 Cái gì sự thật ta yêu
 Cái gì sai trái ta đều chống ngay
 Chuyện đời rõ tựa lòng tay
 Chỉ ai cong queo mới hầu nói gian
 Thanh thiên bạch nhật non ngàn

Đâu cần ma giáo thế gian làm gì
 Chỉ loài chuột nhắt thường khi
 Xoi vào núi đá tưởng mình cũng hay

NÚI NGÀN
 (14/02/15)

[Reply](#)

**

TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP 11-3-1945

Thực dân Pháp chiếm nước ta
 80 năm trường ấy thật là buồn thay
 Đến khi Thế chiến Thứ hai
 Vào ngày kết thúc cũng ngày hân hoan
 Nước ta tuyên bố đàng hoàng
 Việt Nam độc lập rõ ràng từ đây
 Nêu rằng Đế quốc Việt Nam
 Từ nay thu lại vẹn toàn núi sông
 Đó là ngày 11 tháng 3
 1945 ấy quả là thiêng liêng
 Nhưng mà xảy chuyện hơi phiền
 Bên ni Bảo Đại bên kia Cụ Hồ
 Lại thêm anh Pháp De Gaulle
 Muốn đưa trở lại Việt Nam vào tròng
 Dù trong Liên Hiệp thông dong
 Vẫn là thân Pháp khó lòng tự ta
 Tất nhiên Bảo Đại xót xa
 Mình là Hoàng đế nên là khó thay
 Bên kia thì lại ông Hồ
 Muốn mình ôm trọn cơ đồ Việt Nam
 Đặt đi theo thuyết Mác Lê

Nên chi thế sự ê chề từ đây
 Trần Trọng Kim bị lật nhào
 Pháp quay trở lại nháo nhào non sông
 Chín năm chinh chiến rã ròng
 Pháp cùng bên Đỏ bên Vàng tranh nhau
 Dứt xong thì Mỹ nhảy vào
 Bên Xanh bên Đỏ hô hào chiến chinh
 Ghê thay đất nước của mình
 Khác gì như cánh lục bình trôi sông
 Đúng là lịch sử lông bông
 Bảy Lăm mới có hòa bình than ôi
 Hai mươi năm đã trôi bời
 Tới hồi thống nhất cũng hồi xác xơ
 Mười năm bao cấp vật vờ
 Chờ Liên Xô sụp hết mơ địa đàng
 Bây giờ lịch sử sang trang
 Mới quay trở lại thị trường ngày xưa
 Cho nên nói mấy cho vừa
 Vòng quay lịch sử có thừa biết không
 Hỏi rằng khắp nước Việt Nam
 Ai thương ai ghét ai yêu Cụ Hồ
 Ai yêu Bảo Đại ngày nào
 Ai yêu Diệm, Thiệu có bao nhiêu người ?
 Thật là kiểu cảnh ma trôi
 Lập lòe ánh lửa như người đi đêm
 Bao giờ đất nước Việt Nam
 Mới thành trọn vẹn lòng người như xưa
 Bảy mươi năm liệu có thừa
 Từ ngày Tuyên bố nước nhà về ta ?

ĐẠI NGÀN

(13/02/15)

★★

BERNIE RIPOLL

Cái ông Bernie Ripoll
 Đang là dân biểu của vùng Oxley
 Ông ta thật quá thơ ngây
 Gửi đơn xin xá tội ngài Tấn Sang !

Xin cho Phương, Vũ, và Trung
 Để mau được thoát khỏi nơi tù đầy
 Đúng là suy nghĩ kiểu này
 Tưởng rằng cũng giống xứ mình Australia !

Biết chi đây xứ Việt Nam
 Tới ai mà gửi lá đơn kiểu này
 Gửi cho ông Dũng họa may
 Ông là Thủ tướng mới đầy quyền uy !

Hay là ông Trọng có khi
 Ông người chỉ đạo chuyện gì không thông
 Nhưng mà so lại ba ông
 Giống ba ông táo ba ông đều bằng !

Cái niêu sẽ mất thăng bằng
 Một ông thụp xuống chẳng bằng ông kia
 Nên thôi đừng có trật chĩa
 Ba ông cùng gửi mới là họa may !

Nhưng mà dẫu bắt oan sai
 Liệu khi đã thả có là ung oan
 Lời xưa đã nói rõ ràng
 Đừng nên bỏ sót mà tha mạng người !

Bây giờ thời đại khác rồi
 Phải cần tập thể mới thời hay ho
 Để nào ai quyết định cho
 Xàng qua xê lại thì lo nỗi gì !

Bao năm đã vậy rồi thì
 Bây giờ dễ có bỏ đi sao đành
 Chúng ta luôn phải đồng thanh
 Hô to khẩu hiệu Bác Hồ muôn năm !

TIỂU NGÀN
 (13/02/15)

★★

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[12/02/2015 at 20:32](#)

TUỔI ĐỜI PHÁT TRIỂN

Mới vài ba tuổi còn non
 Bây giờ anh đã 85 tuổi rồi
 Nhớ hồi lây lất lần hồi
 Tới khi quyền thế hiện thời ai hơn !

Cho dù tự nghĩ vẻ vang
 Hay là cay đắng cũng oan cho mình
 Bởi vì nếu nói thật tình
 Nhục vinh thì cũng thường tình đời thôi !

Nói ngay ai lại ông Trời
 Để mình được hưởng thánh ngày nên công

*Dễ gì chiến đấu mình không
Mà toàn vật chất có nên nổi gì !*

*Hay gì nói lại nói đi
Cũng là lịch sử một thì vậy thôi
Có chi vĩnh viễn trên đời
Vật sinh tất diệt như lời người xưa !*

*Thế nên còn được sức thừa
Phải làm đức hạnh để người khen ta
Chớ mà như kiểu mưa sa
Rớt đâu vớt đó vẫn là thường thôi !*

*Nên chi nghĩ lại tuổi đời
Mình đâu thơ dại như hồi xa xưa
Bởi xưa hàng xóm có lừa
Cũng vì lúc ấy mình chưa rành đời !*

*Bây giờ thì tóc bạc rồi
Cần ngồi ngắm nghĩ chuyện đời đã qua
Để ham các thói la đà
Dùng lời đường mật hoặc ra oai quyền !*

*Bởi đời tẻ nhạt tuyên truyền
Kết cùng bạo lực chỉ phiền thế gian
Hỏi ai đi đến địa đàng
Mà dùng nguy kế địa đàng dễ chi !*

*Bởi vì nước dễ khác bình
Bình sao nước vậy quả tình vậy thôi
Hỏi ai khắp cả trên đời
Bình mà vương vức dễ đâu nước tròn !*

*Địa đàng ngay thuở bình minh
Quả liền vô lý sao mình cả tin*

*Hay ông hàng xóm dụ ghienne
Mình thành đại đột có điên không nào ?*

*Nên thôi giờ tuổi đã cao
Cũng cần ôn lại việc đời từng qua
Nói gần nào khác nói xa
Phải vì dân tộc chẳng là hơn sao !*

*Ở đời vạn chuyện tào lao
Nào bằng tổ quốc nước non của mình
Một ngày quyết định quang vinh
Để còn lịch sử yêu mình về sau !*

*Dẫu cho năm tháng còn dài
Trăm năm ai lại trụ đời mãi chẳng
Đường nào đường mãi thẳng băng
Còn đường lịch sử lại hằng quanh co !*

*Sông sâu vẫn có kẻ dò
Để ai lấy thước mà đo lòng người
Thế nhưng chân lý ở đời
Cho mình tưởng trật hỏi đời nào sai ?*

THƯỢNG NGÀN
(13/02/15)

[Reply](#)

★★

KHÁCH QUAN VÀ NHÂN BẢN

*Ở đâu cũng vẫn con người
Cũng tương quan giữa con người mà thôi
Vấn đề là chính trị tồi
Hay là luôn tốt trên đời mới hay !*

Điều này biết có ai tày
 Sống theo cảm tính hay là cao hơn
 Kiểu mà sống chỉ lớn hơn
 Hoan hô đả đảo có hơn ai nào !

Việt Nam thế kỷ tầm phào
 Sử dân cảm tính dễ nào ai hơn
 Đời toàn lảm chuyện bông lơn
 Bác Hồ chết ngúm cứ toàn muôn năm !

TẾU NGÀN
 (13/02/15)

★★

VIỆT KIỀU HAY NGƯỜI MỸ GỐC VIỆT

Mấy anh được gọi Việt kiều
 Đúng là những trụ đã liều năm xưa
 Lúc mà bỏ nước ra đi
 Gió to sóng lớn kể gì đâu ghen !

Sau rồi đến diện HO
 Toàn anh xung trận lô xô trên đời
 Ở tù mãn hạn hết rồi
 Chú Sam lại đến thôi thời lôi đi !

Có em qua Mỹ tí ti
 Bây giờ sự nghiệp khó bì được em
 Thế là thảm đỏ thảm xanh
 Dặm ngàn khúc ruột mới thành thân thương !

Có lần lãnh đạo Việt Nam
 Qua thăm xứ Mỹ cảm ơn Hoa Kỳ
 Lo cho kiều Việt y sì
 Họ đều dân Mỹ nhiều khi tức cười !

Ôi thôi lắm chuyện ở đời
 Biết càng lại thấy tức cười tràn hông
 Đúng là đất nước Việt Nam
 Quả toàn chuyện tếu có thương không nào ?

HƯƠNG NGÀN
 (13/02/15)

**

TIỀN VÀ NHỮNG CON CỜ THÍ

Kể tay Nguyễn Tạo cũng vui
 Bây giờ như thể hơn thua bằng tiền
 Tưởng rằng tiền có mua tiên
 Năm đầu thiên hạ bằng tiền mới hay !

Vậy nghe ta nói câu này
 Tiền và ngôn ngữ bên nào hay hơn
 Tiền thì ăn sẽ sạch trơn
 Nhưng còn ngôn ngữ tiếng hay cho đời

Chỉ anh sử dụng tuyên truyền
 Mới là tội ác mọi miền nhân gian
 Bởi vì ăn có nói không
 Theo chân Các Mác cùng ngài Lênin

Khiến đời hết tính nhân văn

Ừ ừ cạc cạc mà chen nhau vào
 Bao con cò thí nháo nhào
 Lợi cho thiếu số chớ nào lợi ai

Nên thôi không nói đông dài
 Để coi con tạo xoay vần đến đâu
 Có ai bảo tạo thẳng đâu
 Bởi đây ngôn ngữ của người triết gia

TRIẾT NGÀN
 (13/02/15)

**

[NGÀN THƠ](#) says:
[11/02/2015 at 19:04](#)

MỐI TÌNH ĐƠN PHƯƠNG

Em mười chín tuổi anh đôi mươi
 Gặp gỡ vài lần đời vẫn vui
 Anh đến thăm nơi thôn Vĩ Dạ
 Mê em lá trúc mặt chữ điền

Anh Hàn Mạc Tử hồn thi sĩ
 Em gái dịu hiền rất nét na
 Tên em anh biết là Kim Cúc
 Hoàng Thị tình anh phải thiết tha

Gặp em vài bận rồi xa mãi
 Tình quả đơn phương quá ngậm ngùi
 Anh tự hỏi lòng em có nhớ
 Từ thôn Vĩ Dạ lúc xa rồi

Anh viết lời thơ gửi bạn tình
 Đây thôn Vĩ Dạ kiêu đơn phương
 Tình trong cô độc đời anh chết
 Anh chỉ mơ hoài bao sắc hương

Một lần như thế rồi biệt biệt
 Anh vẫn thương em mãi tiếng đàn
 Nhớ mãi dáng em người xứ Huế
 Tình anh vô vọng với thời gian

Em có biết anh vẫn hận lòng
 Cuộc đời định mệnh kiếp long đong
 Ngặt nghèo bệnh lạ trời hành hạ
 Anh mãi hận lòng trong cô đơn

Mối tình bất hạnh chỉ đơn phương
 Thật ngậm ngùi thay nỗi vắn vương
 Lá trúc che ngang từ đạo ấy
 Chữ điền ngang mặt của người thương

Ôi tình đơn phương tình đơn phương
 Với anh vẫn đẹp đẽ lạ thường
 Anh quyết phải đi em có biết
 Gửi em ở lại vạn tình thương

Sau này em trở lại náu sông
 Hay áo lam chiều ý trắng trong
 Tất cả hồn dâng lên cõi Phật
 Và tình anh cứ mãi thông dong

THƠ NGÀN
 (12/02/15)

[Reply](#)

★★

KHÔNG THIÊN THÀNH

Chao ôi ông Không Thiên Thành
 Nói gì chẳng hiểu phải đành viết chơi
 Ông làm như thể trên đời
 Chỉ ông mới cứu được người thế gian

Ôi thôi toàn chuyện đa đoan
 Giống mê hồn trận lại càng mới kinh
 Vốn âm nhạc thứ xập xình
 Ông tăng bốc tận mây xanh lạ đời

Tôi yêu âm nhạc như ai
 Nhưng nghe ông nói thật oi cả người
 Duy tâm tôi vẫn hấn rồi
 Nhưng ông mê đạo cả trời nhiều khê

Giống anh Các Mác nào nề
 Mê toàn duy vật làm hệ thế gian
 Nên thôi chớ có vội vàng
 Lấy mình làm rốn mà càng nhiều hương

Loài người toàn thấy vạn phương
 Mỗi người đều có con đường riêng đi
 Miễn là đừng chạm tí ti
 Giữa nhau mới thật chỉ vì văn minh

Ông là ông Không Thiên Thành
 Không Trời liệu có biết thành chi không
 Nên đừng có nói lông nhông
 Người đời đâu phải thấy đều toàn ngu

TIỂU NGÀN
(12/02/15)

**

CHÍNH TRỊ VÀ TRIẾT HỌC

Các anh nói chính trị
Tôi không tham dự vào
Tôi chỉ nói triết học
Tôi cho Mác tào lao !

Đúng là anh dốt nát
Làm nhân loại ghen ngào
Hô độc tài vô sản
Lở rồi biết làm sao !

Vô sản đã là bậy
Độc tài càng bậy hơn
Đã giao trứng cho ác
Để còn nói văn minh !

Mọi người đều bình đẳng
Tại sao hô độc tài
Quả trí thức nói bậy
Trên đời đâu có sai !

Mác toàn chỉ duy vật
Hô cách mạng loài người
Vậy là không cơ sở
Thành chỉ lừa dối thôi !

Bởi đã là duy vật
 Làm gì có nhân văn
 Đời chỉ là vật chất
 Hỏi giá trị hay chăng ?

Coi khinh người là vậy
 Đâu còn quý trọng người
 Chỉ biến thành công cụ
 Cho một thiểu số thôi !

Trong cuộc đời ta bà
 Quyền hành ai chả muốn
 Mác nói câu chuyên chính
 Quả hết sức tầm rông !

Nên quyền đã vào tay
 Để ai tự nguyện bỏ
 Đúng Mác người sử dụng
 Trở thành như tội đồ !

Mác mê muội Hegel
 Hiểu lập lòe biện chứng
 Hay chỉ là lợi dụng
 Ngụy tạo luật khách quan !

Nhưng thực chất chủ quan
 Dùng tuyên truyền làm chính
 Lấy bạo lực thêm vào
 Phịa rằng đó quy luật !

Nên trăm đầu đầu tằm
 Rõ ràng tội của Mác
 Mọi người đều nạn nhân

Hỏi Mác thiện hay ác ?

*Ngày nay đã rõ ràng
Chẳng còn gì oang oác
Thế giới đã văn minh
Hiểu cái hại của Mác !*

*Thế nhưng còn số người
Vẫn muốn dựa vào Mác
Chẳng qua cỡi cọp rồi
Nên ngại bị nó tát !*

*Thế cho nên lịch sử
Có nhiều điều tức cười
Chỉ vì do con người
Tránh thiện mà hành ác !*

THƯỢNG NGÀN
(12/02/15)

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[12/02/2015 at 00:38](#)

HAI CỰC CỦA THẾ GIỚI

*Nam châm có hai cực
Thế giới cũng vậy thôi
Có cắt ra trăm mảnh
Cũng trở lại mấy hồi !*

Một bên là tư bản
 Bên vô sản hồi ơi
 Có san qua sể lại
 Rồi vẫn cứ phân đôi !

Đó quy trình vật lý
 Cũng bản chất loài người
 Làm sao mà đồng đẳng
 Như Mác nói khơi khơi !

Mác kiểu ngây thơ cụ
 Thích tỏ kiểu trời ơi
 Hô hào nền chuyên chính
 Đưa vô sản lên trời !

Thật sự nào dễ gì
 Mà vô sản lên được
 Chỉ thiếu số ma lanh
 Sẵn cơ hội lợi dụng !

Nên Mác hoặc ngây thơ
 Hay chỉ là lộng cọng
 Vốn ăn nói vật vờ
 Khiến loài người lóng cọng !

Đây chẳng thương hay ghét
 Với Các Mác làm gì
 Chẳng qua thấy nói trật
 Nên dễ chi làm thỉnh !

Nói kinh tế toàn sai
 Nói triết học ba trợn
 Nói chính trị dở ẹt
 Nói xã hội bơi thời !

Một đầu óc như thế
 Phong tình túy loài người
 Phong đỉnh cao trí tuệ
 Quả toàn loại trời ơi !

Vì loài người đã vậy
 Cần phải biết cách chơi
 Cần thông minh sắc sảo
 Thì mới giúp được đời !

Tức phải chơi khoa học
 Cóc đưa ý hệ vào
 Kiểu ngu ngơ như Mác
 Làm đời thành tào lao !

Phải dân chủ tự do
 Để tinh hoa được trở
 Để xã hội nhân văn
 Để con người thoát khổ !

MÂY NGÀN
 (12/02/15)

[Reply](#)

★★

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[10/02/2015 at 18:24](#)

GIẢ VÀ CHÂN

Xã hội chỉ có một
 Dù nhà nước dù dân
 Đất nước nào cũng vậy
 Hoặc là giả hay chân

Chân là theo sự thật
 Giả là phản điều chân
 Chỉ chân điều đạo đức
 Còn giả phản lại dân

Chân có trong lý thuyết
 Chân có trong thực hành
 Nếu đúng thế mới tốt
 Còn ngược lại tanh banh

Lý thuyết cho dầu đúng
 Thực hành vẫn cứ sai
 Còn cả hai cùng sai
 Quả là hết thuốc chữa

Sự đời chỉ có vậy
 Đó là giả và chân
 Chỉ có chân mới tốt
 Còn giả phản nhân dân

ĐẠI NGÀN
 (11/02/15)

[Reply](#)

**

[SÓNG NGÀN](#) says:
[10/02/2015 at 18:50](#)

BIỂN ĐÔNG VÀ DẦU MỎ

Biển Đông là chỗ trứng
 Ất hẳn có nhiều dầu

Không phải chỉ một chỗ
Mà có thể lắm nơi

Vấn đề là khai thác
Khai thác phải làm sao
Ai là người khai thác
Hay hợp tác thế nào

Liệu dầu trong biển mình
Liệu mình có giữ được
Có bảo đảm chủ quyền
Đó mới điều đáng nói

Cái khôn và cái dại
Đều cả thấy ở đây
Cái hay hoặc cái tồi
Đều chỉ là ở đó

Nên biển Đông dầu mỏ
Quả là điều tự nhiên
Và tự do giao thương
Cũng yêu cầu quốc tế

Việt Nam tuy nhỏ bé
Nhưng phải thật ngoan cường
Đừng phụ thuộc Trung Quốc
Mà hậu quả khó lường

Mỏ dầu 100 tỷ khối
Nếu giờ được khuôi ra
Thuộc vùng biển nước ta
Lại càng không lơ đãng

BIỂN NGÀN
(11/02/15)

[Reply](#)

★★

[ĐÌNH NGÀN](#) says:
[10/02/2015 at 22:25](#)

ĐIỀU 88 BỘ LUẬT HÌNH SỰ

Điều này nói quá rõ ràng
 Nhưng nhiều người thấy chỉ toàn băng quơ
 Bởi trong thời đại bây giờ
 Tại sao quan niệm lơ mơ vậy cả ?

Tất nhiên không tiện nói ra
 Nhưng ai cũng nghĩ mình thà ngủ yên
 Chớ còn chống phá huyền thuyên
 Chuyện toàn thiên hạ riêng mình đâu lo !

Chuyện nhà nước để tự lo
 Hơi đâu dư sức mình hét hò chi
 Dở hay lên xuống tùy nghi
 Mình dân cũng vậy cũng thì là dân !

Dẫu cho hăng hái ân cần
 Hay là kệ mặc cũng dân vậy mà
 Có gì mà phải xót xa
 Lăn vào mang tội quả là đại sao ?

Bởi vì các đảng trên cao
 Tự ham bảo vệ nên rào đón thôi
 Nói rằng phạm luật nhà trời
 Không tù cũng tội ai người nín khe !

Bởi do các đại biểu nghề
 Tuân theo thượng lệnh từng phê vậy rồi
 Dân nên ngậm miệng mà thôi
 Kệ điều 88 mình thời can chi ?

Người xưa đã nói những gì
 Dân thì vì quý nước thì thứ chi
 Còn vua thì chỉ vì khinh
 Nhưng nay ngược lại giạt mình lăm thay !

Nhất thành chính chế độ này
 Đó Điều 88 ai tày biết không
 Đừng mà phê phán lông nhông
 Dù không hành động cũng đồng tội nghe !

Ngày xưa ông Mác hăm he
 Trước tiên chuyên chính thứ rồi sẽ hay
 Đó là vô sản những ngày
 Còn nay hữu sản quả là hay ghê !

Đúng là thánh nói ai chê
 Một lời nói bậy ê chề thế gian
 Điều 88 quả rõ ràng
 Cái đười Các Mác hoàn toàn còn đây !

Mặc dầu chỉ thứ giả cầy
 Triết gia đốt nát thảng ngày phôi pha
 Một lần tự miệng nói ra
 Khiến cho nhân loại xót xa muôn đời !

Đúng nhà chính trị trời ơi
 Đưa ra học thuyết ngàn đời vu vơ
 Dân ta sao lại vật vờ
 Tin anh Do Thái chẳng khờ lăm sao !

ĐẠI NGÀN
(11/02/15)

[Reply](#)

**

GIẢ VÀ CHÂN

Xã hội chỉ có một
Dù nhà nước dù dân
Đất nước nào cũng vậy
Hoặc là giả hay chân

Chân là theo sự thật
Giả là phản điều chân
Chỉ chân điều đạo đức
Còn giả phản lại dân

Chân có trong lý thuyết
Chân có trong thực hành
Nếu đúng thế mới tốt
Còn ngược lại tanh bành

Lý thuyết cho dầu đúng
Thực hành vẫn cứ sai
Còn cả hai cùng sai
Quả là hết thuốc chữa

Sự đời chỉ có vậy
Đó là giả và chân
Chỉ có chân mới tốt
Còn giả phản nhân dân

ĐẠI NGÀN
(11/02/15)

**

NHÀ TRIẾT HỌC

*Ta là nhà triết học
Mọi cái ta chỉ cười
Đời có gì quan trọng
Ta chỉ vui vậy thôi*

*Nên cười ai thì cười
Có mắc mớ gì ta
Miễn cười có cơ sở
Ta coi cũng như hòa*

*Cuộc đời chỉ bình thường
Có qua thì có lại
Làm hay người đời khen
Làm tệ người đời cười*

*Ta chỉ luôn vô can
Chẳng tị hiềm ai cả
Mọi điều ta đánh giá
Đâu cần phải nói ra*

SUỐI NGÀN
(11/02/15)

**

TRONG VÀ ĐỤC

Con sông Việt có đôi dòng
 Bên trong bên đục anh mong bên nào
 Bên Cộng sản bên Cộng hòa
 Bên nào anh muốn cho là đục trong

Ta thì chỉ đứng trên bờ
 Muốn xem anh thấy bên nào đúng sai
 Đúng sai thôi mặc mọi người
 Ta nhà triết học chỉ cười mà thôi

Hay nhà thơ ngắm mây trôi
 Chuyện đời mân phứ hạ hồi để sau
 Bận chi bao chuyện tào lao
 Bởi người xuất thế lẽ nào quan tâm

Vì trong thiên hạ hà rầm
 Không ta thì chợ cũng đông như thường
 Nam nhi một đáng đường đường
 Ham gì bao chuyện phố phường lãng nhãng

Thà rằng thư thả ngắm trăng
 Mình ta giáp mặt chị Hằng cũng vui
 Triết gia đếch hận việc đời
 Cho đời chỉ một cuộc chơi vậy mà

Ta vui cùng chị Hằng Nga
 Việc đời toàn chuyện ta bà hay chi
 Cộng hòa Cộng sản thường khi
 Thấy thì có đó rồi đi mấy hồi

Ngàn năm mây vẫn luôn trôi
 Ngàn năm gió vẫn cuộc đời thổi qua

*Vượt lên bao chuyện ta bà
Mới nhà triết học dễ mà ai hay*

ĐÌNH NGÀN
(11/02/15)

TRĂNG NGÀN says:
09/02/2015 at 18:48

SAY SỮA

*Còn trời còn nước còn non
Còn anh bán rượu em còn say sữa
Còn trời còn nắng còn mưa
Còn đây xì rượu say sữa vẫn còn !*

*Say sữa quên hết việc đời
Kệ cha nó vậy chẳng thời quan tâm
Uống vào lại thấy hâm hâm
Càng hâm càng uống càng dầm dề say !*

*Được say hạnh phúc nhất đời
Cho dầu kẻ cả đất trời cũng quên
Ta còn chỉ một mình ên
Mới điều quý giá nơi miền thế gian !*

*Bởi say ta mới ngang tàng
Ta thì đếch sợ xóm làng là ai
Càng say ta thấy mình tài
Hỏi ai tửu lượng ngút trời bằng ta !*

NĂNG NGÀN

(10/02/15)

[Reply](#)

**

[TIÊU NGÀN](#) says:

[10/02/2015 at 00:11](#)

CHỊU CHƠI

*Trên bảy mươi anh cũng già đầy chữ
Nhưng già gân anh cứ vẫn chịu chơi
Anh yêu em từ hồi em y tá
Chẳng được chi bèn lấy hiệu Kim Quốc Hoa*

*Trong năm năm anh phanh ngàn rưỡi vụ
Cũng có khi chim yến đến tận nhà
Chim yến kêu nhưng anh nào có oải
Anh là trang tráng sĩ Báo Tuổi Già*

*Người cao tuổi chọn anh như bánh lái
Bởi tin anh luôn tuốt kiếm xông pha
Anh vẫn nghĩ chịu chơi thì phải chịu
Tham những tràn anh phải quét sạch nhà*

*Nhưng mình anh chỉ đơn thương và độc mã
Như anh chàng chống lại chiếc cối xay
Don Quichotte ngày xưa anh hiểu cả
Nên ngại gì chuyện khởi tố của công an*

TẾU NGÀN

(10/02/15)

[Reply](#)

★★

[TƠ NGÀN](#) says:

[10/02/2015 at 01:27](#)

VĂN MINH ĐƯỜNG PHỐ

Văn minh chẳng chọn nơi vào
 Nên chi đường phố vẫn chào văn minh
 Văn minh ấy văn chương nghệ thuật
 Hàn lâm nhiều cốt cách văn minh
 Chớ còn chơi Ráp thật tình
 Văn minh ba trợn văn minh nổi gò
 Bởi âm nhạc chỉ khi thanh thoát
 Còn kiểu bò rống hỏi ra chi
 Thanh âm tiết tấu bởi vì
 Nhu cầu nhịp điệu làm say lòng người
 Quần chúng chỉ vốn che bên dưới
 Còn văn minh xiêm áo bên trên
 Nếu mà chỉ kiểu lệnh khênh
 Đâu còn văn nghệ để còn văn minh
 Vậy nhịp điệu chẳng cần là Ráp
 Nếu thật hay vẫn sẽ là hay
 Chớ còn toàn kiểu giả cây
 Tài năng không có hỏi hay lẽ nào
 Chuyện đơn giản tâm phào chi thế
 Dẫu có là chính trị chính em
 Đề cập nghệ thuật trước tiên
 Còn đầy lỗ ló chỉ phiền người ta

BÚT NGÀN

(10/02/15)

[Reply](#)

★★

[BUỚM NGÀN](#) says:
[10/02/2015 at 03:19](#)

ỪA THÔI

Ừa thôi Bọ Lập cũng về
 Những ngày tết nhất đề huề đoàn viên
 Dù ai nói ngã nói nghiêng
 Quê Choa vẫn cứ đất riêng của mình !
 Tết xong liệu có huê tình
 Quê Choa nói lại trang mình hay không ?
 Bloggers chim hót đầy đồng
 Còn anh bọ Lập biết còn ham bay ?
 Xuân sang ngày rộng tháng dài
 Tuổi già biết có gồng mình chịu chơi ?
 Cứ chơi cho tốt trên đời
 Đừng chơi nghiêng ngả để trời ghẹo ghen !

TIẾU NGÀN
 (10/02/15)

[Reply](#)

★★

[TẾU NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 19:10](#)

BÁO NGƯỜI CAO TUỔI

Anh người đã lớn tuổi rồi
 Sao còn ham hố để thành chịu chơi
 Trước bao nhiêu việc ngời ngời
 Anh sai anh đúng quả trời biết ngay

Bây giờ lụy tới Công an
 Thôi thì chờ đó thời gian trả lời
 Còn về hai trụ luật sư
 Trống xuôi kèn ngược biết người nào tin

Đúng là già hãy còn gân
 Còn xông xáo thế quả cần khen thay
 Đúng sai phân giải hạ hồi
 Già gân như thế khiến đời nề anh

TIỂU NGÀN
 (10/02/15)

[Reply](#)

**

TÊN CAO BỒI ĐẾ QUỐC

Sau Thế chiến Mỹ cao bồi thấy rõ
 Bồi nơi nào nóng mũi thấy xen vô
 Nên bị chửi là sen đầm quốc tế
 Khiến phe ta giận trào máu ghen ngào

Nó tư bản còn ta là vô sản
 Nó tự do theo kiểu cách cào cào
 Còn ta phải phủ trùm trong màn sắt
 Phải toàn cầu cách mạng mới là cao

Lời Mác dạy đâu thể nào quên được
 Và Lênin như luồng gió thổi ào
 Nó đem trước nên khi ta bừng dậy
 Nhìn ban ngày cũng chỉ thấy toàn sao

Thôi chuyện cũ có chi mà nhắc lại

Tên cao bồi để quốc chỉ tào lao
 Nó quả kẻ chuyên gánh bàn độc mướn
 Không ai thuê cũng vẫn cứ nhào vào

Liên Xô đổ bây giờ duy còn hấn
 Lại làm cho thế giới được thở phào
 Hàng rào sắt hàng rào tre sụm hết
 Hóa toàn cầu thiên hạ mới xôn xao

SAO NGÀN
 (10/02/15)

★★

DĨ HÒA VI QUÝ

Anh em già lão cả rồi
 Nói qua nói lại nhiều hồi không hay
 Tôi thì chẳng bắt lỗi ai
 Nhưng còn người khác dễ sai một lời
 Thôi thì thiên hạ rầm trời
 Chuyện gì mình phải riêng mình ưu tư
 Khuất Nguyên xưa cũng bảo rồi
 Nếu đời toàn đục mình trong làm gì
 Gát ngoài mọi cách thị phi
 Kệ cha nó vậy được gì đâu ghen
 Thà rằng chờ tối xem trăng
 Còn hơn xích mích nhì nhằng giữa nhau
 Email chỉ một nhịp cầu
 Có gì quan trọng để hầu nổi gai

NGÀN TRẮNG
 (10/02/15)

★★

ỪA THÔI

Ừa thôi Bọ Lập cũng về
 Những ngày tết nhất đề huề đoàn viên
 Dù ai nói ngã nói nghiêng
 Quê Choa vẫn cứ đất riêng của mình !
 Tết xong liệu có huê tình
 Quê Choa nói lại trang mình hay không ?
 Bloggers chim hót đầy đồng
 Còn anh bọ Lập biết còn ham bay ?
 Xuân sang ngày rộng tháng dài
 Tuổi già còn có gông mình chịu chơi ?
 Cứ chơi cho tốt trên đời
 Đừng chơi nghiêng ngã để trời ghẹo ghen !

TIẾU NGÀN
 (10/02/15)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 18:29](#)

CẢM QUYỀN

Người cảm quyền phải kinh bang tế thế
 Chớ thường tình cũng cứ thế mà thôi
 Chẳng qua gom góp việc đời
 Xào đi nấu lại thành ra của mình

Kinh bang chính là do đầu óc
 Sáng tạo nhiều cuộc diện mới hay
 Chớ còn bài bản mỗi ngày
 Lật theo kinh sách giải bày khác chi

Nên quý nhất tự do dân chủ
 Tập hợp toàn xã hội tinh hoa
 Đọc tài thì chỉ mình ta
 Nói đi nói lại cũng là vậy thôi

Xưa ông Mác đã lời nói hớ
 Lời ra rồi dễ sửa được đâu
 Đọc tài vô sản hàng đầu
 Nên thôi cứ vậy dễ hầu sửa chi

Cầm quyền chỉ thường khi áp dụng
 Chẳng cần gì kế thế kinh bang
 Khiến cho non nước làng nhàng
 Chỉ đời ông Mác mới càng quang vinh

Nên nhiều lúc giạt mình lóa mắt
 Bối nhìn ra thế giới khác mình
 Nhưng thôi ta trụ niềm tin
 Kệ cha tụi nó còn mình mới hay

SÓNG NGÀN
 (10/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[09/02/2015 at 18:07](#)

GUỒNG MÁY

Một khi guồng máy lập rồi
 Cứ quay hoài mãi dễ hồng mà ra
 Muốn ra chẳng biết cách nào
 Thôi đành trong đó mọi người cùng quay

Năm qua tháng lại ngày chày
 Trách ai từng đã cái guồng dựng lên
 Tưởng rằng biển lặng trời êm
 Biết chi guồng máy công kênh nhiều khê

Khiến đời thành có ê chề
 Bởi quay theo nó dễ bề khác sao
 Nên thôi đừng có xót xa
 Đã thành quán tính chớ là gì đâu

Chỉ khi xuất hiện những người
 Hoàn toàn độc lập tự do mới là
 Còn hoài kiểu dạng ta bà
 Máy luôn cứ chạy guồng đà cứ quay

Nhưng quay cũng đến một ngày
 Bản thân rồi mục hồi quay được nào
 Chỉ là qui luật trời cao
 Có gì hoài mãi ối chao lạ lùng

Nước khe chảy xuống tự nguồn
 Con người bắt lực mới buồn lắm thay
 Khác gì kiểu hạt mưa ngâu
 Từ trời rớt xuống dễ đâu tự mình

Đêm qua phải đến bình minh
 Mặt trời lộ dạng quả tình mới hay
 Bởi đời dân chủ tự do
 Mới đời nhân bản để cho loài người

NON NGÀN
(10/02/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN SƯƠNG](#) says:
[07/02/2015 at 22:41](#)

VUI CƯỜI

*Chuyện đời nghĩ lại cũng vui
Những người yếu thế lấy cười tấn công
Vừa rồi ở tại Hồng Kông
Bảy nghìn sáu cuộn chùi mông ra đời*

*Hai mươi nghìn cuộn nhét lù
Mỗi kỳ kinh nguyệt lu bù cũng ghê
Dân Tàu thật hết chỗ chê
In đây hình ảnh ê hệ đặc khu*

*Trưởng là Anh Chấn họ Lương
Nói rằng gã nọ theo đường Bắc Kinh
Xem xong cười lẫn giật mình
Quả là sáng kiến quỷ kinh thần sầu*

*Chị em hồ hởi một màu
Sẵn đồ tiện dụng ta thời hân hoan
Nên chi Trung Quốc vội vàng
Tịch thu tiêu hủy mới càng vui hơn !*

KHÓI NGÀN
(08/02/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 02:30](#)

NGÔN NGỮ VÀ HÀNH VI

Ngôn ngữ không tự phát
 Do ý thức phát ra
 Nếu ý thức xấu hỏng
 Ngôn ngữ toàn tà ma

Ý thức không tự có
 Được rèn luyện từ đầu
 Do con người truyền lại
 Không phải đến từ đâu

Nên thông qua lời nói
 Biết nhân cách con người
 Biết ai là giá trị
 Ai chỉ thứ mà trôi

Nên thôi khỏi thuyết minh
 Nên thôi khỏi biện luận
 Tự nhiên người thấy rồi
 Cần gì đâu quanh quẩn

Con người là con người
 Khi ý thức độc lập
 Còn ý thức được cài
 Có khác gì cái máy

Qua bao năm tuyên truyền
 Con người không tự chủ

Đầu óc riêng không có
Thành manh động thể thôi

Không hiểu biết lịch sử
Cũng không thành công dân
Không có lòng yêu nước
Cũng là dạng quỷ thần

Ai tuân tiết Hoàng Sa
Cũng đều là liệt sĩ
Dù Việt Nam Cộng Hòa
Cũng cần được kính trọng

Vậy mà Trịnh Việt Dũng
Chỉ có biết phe ta
Đúng ý nghĩa phe đảng
Thiếu ý thức quốc gia

Ý thức này không có
Để gì yêu nước nhà
Chỉ còn là công cụ
Giặc tới sẽ lòi ra

Chuyện quả tuy dầu nhỏ
Chỉ giật xé vòng hoa
Của những người tưởng niệm
Ôi quả thật xấu xa

Nhưng cũng từ chuyện nhỏ
Suy ra chuyện bao la
Ai là người trách nhiệm
Tạo ra các bóng ma

Bóng ma không linh hồn
Bởi là loài hư ảo

*Chỉ con người có hồn
Mới công dân yêu nước*

GIÓ NGÀN
(09/02/15)

[Reply](#)

★★

[MUÔN NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 03:13](#)

TRƯỜNG TÔN

*Mây ngàn bay mãi ngàn năm
Trắng ngàn muôn thuở còn hoài vẫy thổi
Núi ngàn đứng trụ giữa đời
Đại ngàn xanh thắm ở nơi non ngàn
Hỏi chi các có vẫy chàng
Tơ ngàn mãi mãi cứ càng thân yêu
Sóng ngàn lớp lớp thủy triều
Biển ngàn nhô nhấp liêu xiêu cánh buồm
Gió ngàn từ lúc ban sơ
Thơ ngàn vô số biết giờ nào thổi
Tứ ngàn điệu vợi với đời
Thông ngàn réo rắt cả trời mộng mơ
Ý ngàn mãi vẫn thanh thoi
Vẫn trường tồn đầy cùng người thế gian
Trường tồn tức vượt thời gian
Cùng đời tồn tại chớ còn đi đâu !*

VẠN NGÀN
(09/02/15)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[06/02/2015 at 23:33](#)

PHƯƠNG NGỮ VÀ QUỐC NGỮ

Từ phương ngữ mới trở thành quốc ngữ
 Phương ngữ nhiều thì quốc ngữ mới hay
 Bởi phong phú mới làm nên đa dạng
 Phương ngữ luôn tự phát ở từng miền
 Còn quốc ngữ vốn chính chu chọn lọc
 Chuẩn mực cần không thích kiểu tự nhiên
 Đâu cũng vậy nước ta không ngoại lệ
 Vì dân ta nói chung lại ba miền
 Âm sắc nói cũng có nhiều điểm khác
 Nhưng tựu trung cùng một gốc rông tiên !

TIẾNG NGÀN

(07/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:

[07/02/2015 at 22:58](#)

THƯƠNG EM

Đồng ơi em ráng cho ngoan
 Lão đây mới lại sẽ càng yêu em
 Chớ em kiêu gái nạ dòng
 Chu choa ỡng ẹo dễ hòng anh yêu
 Quàn xoa em để hờ nhiều
 Anh kinh hãi lắm còn yêu nỗi gì !

HƯƠNG NGÀN
(08/02/15)

[Reply](#)

**

[MAI NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 05:08](#)

VUI

Nghĩ đời cũng lắm chuyện vui
Anchor là kẻ nhiều người nghe theo
Anh ta đứng một cái neo
Dùng neo dư luận như điều buộc dây
Nên chi trụ cột một đài
Phát đi tiếng nói dụ người tin ngay
Vậy mà Brian William
Nổ đùng một phát tiêu tùng bản thân
Đúng là bởi phút hờ hênh
Thành ra nói láo ai tin dễ nào
Chỉ trừ những phát thanh viên
Đọc bài có sẵn chẳng phiền chi ai
Nhưng người thuộc dạng phát ngôn
Nếu toàn xạo xự hỏi còn ra chi
Người ngay ai cũng yêu vì
Còn người ba xạo bị khi trong đời
Khác chi giữa chốn bụi đời
Ai còn tin được loại người thế kia
Bởi vì lời nói lọc lừa
Gạt người đôi bạn dễ hoài được đâu
Thông tin theo kiểu bù cào
Giống như Xuân Ân ngày nào tẻ thay
Bởi vì tình báo hai mang
Bên đâm bên thọc quả càng hồi ơ

*Vui thay bao chuyện con người
Mười voi bát xáo vậy người cũng tin !*

TIẾU NGÀN

(09/02/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[09/02/2015 at 02:42](#)

NỤC CƯỜI

*Kiểu này đâu phải con người
Mà như con chó sủa gâu đại ngàn
Khác gì như kiểu hồn oan
Vật vờ trước gió lang thang trên đời
Nó như một thứ ma trôi
Không tìm không ọc để đời khinh khi
Để nào đoán nó là ai
Nó như ma quỷ bóng đêm lập lòe
Cái đầu bã đậu còn hoài
Dầu cho trong nước hay ngoài khác chi
Lưu manh hoặc thứ Việt kiều
Hay là dư luận viên tòi đáy thoi
Đọc vào ai cũng hời ôi
Con dân như thế nước nhà đi đoong !*

DẤU NGÀN

(09/02/15)

[Reply](#)

★★

DAI NHƯ ĐĨA

Trung Quốc dai như đĩa
Lại dùng đĩa để chơi
Quả chẳng biết đất trời
Có ngày rồi cũng lãnh

Đúng dân Tàu quá bảnh
Dùng đĩa để hại người
Kiểu vũ khí sinh học
Hiệu quả hơn hạt nhân

Bởi hạt nhân chuyện thường
Trên đời nhiều nước có
Chỉ thứ vũ khí này
Người Tàu mới sáng kiến

Đúng là dai như đĩa
Hết Mao liền tới Bình
Thuyết mèo đen mèo trắng
Làm thiên hạ hoảng kinh

Nhưng mèo chỉ ăn vụng
Còn đĩa luôn sâu trong
Chơi trò này thật hiểm
Người tinh táo đề phòng !

CÂY NGÀN
(09/02/15)

CÁI ĐẦU

Con người phải có cái đầu
 Biết suy biết xét mới hầu thông minh
 Chớ còn chỉ có linh bình
 Nói theo người khác thì tinh nổi gì

Vấn đề nguyên lý ở đời
 Ai theo nguyên lý mới là người hay
 Còn như chỉ kiểu giả cây
 Chuyên theo cảm tính nói ngay ngu khờ

Ngày xưa ông Mác vật vờ
 Luận theo cảm tính khiến đời đa đoan
 Bây giờ lớp lớp hàng hàng
 Vẫn còn theo Mác thật oan cho đời

Những ai chưa thấy việc này
 Ta đều cấp họ chỉ toàn bọn ngu
 Bởi vì chỉ có chống khu
 Tin theo cảm tính mịt mù vậ thôi

Dễ chi biết lý luận nhiều
 Dễ chi khoa học để nên rạch ròi
 Chẳng qua đầu óc hẹp hòi
 Giáo điều máy móc vẫn hoài vậ thôi

Than ôi thật sự than ôi
 Làm sao thành được những người thông minh
 Con dân quả thật giạt mình
 Rong tiên sao lại linh bình thế ru !

TRĂNG NGÀN
 (09/02/15)

ĐỪNG CHUỖI TỆ

*Người trí thức nói thôi
Đừng có nên chuỗi tệ
Chuỗi không giải quyết gì
Mà chỉ thêm khó dễ*

*Ai muốn nghe thì nói
Ai không muốn thì thôi
Mỗi người mỗi quan điểm
Chuyện chi phải bồi hồi*

*Đều chỉ là lời nói
Nào giải quyết gì đâu
Đó chẳng qua quan niệm
Cùng trao đổi giữa nhau*

*Phải tự do trước nhất
Đừng bắt buộc mọi người
Nếu mình cũng như họ
Thì cuộc đời hay chi*

LÁ NGÀN
(09/02/15)

TỰ ĐỘNG

Thường thì tự động trả lời

Tôi hay chơi kiểu là reply all
 Ai xem đều thấy cảm ơn
 Còn không xem cũng chẳng cần làm chi
 Có đâu quan trọng điều gì
 Chỉ như trao đổi mỗi khi vậy mà
 Đã chơi thì phải tỏ ra
 Chơi cho thiện nghệ mới là nghề chơi
 Tức khi mình nhận email
 Liền reply lại cũng là văn minh

TRĂNG NGÀN
 (09/02/15)

**

[TẾU NGÀN](#) says:
[09/02/2015 at 00:06](#)

TRỜI GIÀ

Trời già là đáng vô hình
 Lênin Các Mác cũng kính Trời già
 Liên Xô quả đổ cái xò
 Trời già xô ngã dễ mà ai xô

Bởi vì chuyên chính tào lao
 Ai xô chẳng ngã Trời xô mới thành
 Cũng như anh Đặng Tiểu Bình
 Trời già che chở mới bình họ Mao

Tứ nhân bang mạnh thế nào
 Bình chơi một cú cũng nhào liền thôi
 Rồi còn Pôn Pốt Kampuchia
 Trời già mượn sức Việt Nam san bằng

Nên đừng có nói hung hăng
 Chẳng qua chuột nhắt trong tay Trời già
 Tùy Trời hoặc bóp hoặc tha
 Đừng nên ảo tưởng chỉ là mình ên

Đấu tranh giai cấp lệnh khênh
 Cuối cùng Trời dẹp cũng đành êm ru
 Quả anh Các Mác thật ngu
 Vô thần duy vật nghĩ hơn Trời già

Nói chơi nhưng thật đấy mà
 Không tin lên hỏi Trời già coi nghen !

PHIẾM NGÀN
 (09/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[07/02/2015 at 18:57](#)

TỰ DO VÀ NHÂN QUYỀN

Con người khác con vật
 Vì con người tự do
 Tự do không chỉ ngoài
 Mà còn cả bên trong

Con vật sống tự nhiên
 Không hề có tâm thức
 Chỉ hoạt động bề ngoài
 Bên trong chẳng ray rức

Con người thì lại khác
 Có quyền được làm người
 Trong và ngoài đều có
 Tạo nhân phẩm con người

Xã hội có pháp luật
 Để bảo đảm tự do
 Chỉ loài người mới có
 Còn loài vật luôn không

Bởi vậy có tự do
 Là tùy vào pháp luật
 Pháp luật mà độc tài
 Tự do như không có

Tự do điều nhân bản
 Độc tài là vô nhân
 Bởi người thành công cụ
 Còn đâu là nhân quyền

Sự đòi đơn giản thế
 Tự do với nhân quyền
 Hai mặt một thực thể
 Đâu cần nói huyền thuyên

Không thể nhân danh gì
 Chà đạp lên con người
 Làm tự do bị mất
 Khiến nhân phẩm bị hoại

Vì mọi người bình đẳng
 Nên dân chủ tự do
 Đã trở thành nguyên tắc
 Không thể nào lọc lừa

Kiểu treo dê bán chó
 Đó là tội con người
 Bởi do vì giả dạng
 Làm người mất tự do

Nếu nhân quyền thiêng liêng
 Thì tự do cũng vậy
 Cả trong lẫn cả ngoài
 Luôn là điều dễ thấy

Bên ngoài là sinh hoạt
 Bên trong là tư duy
 Tự do phải toàn diện
 Luôn trong cả lẫn ngoài

Con người có tiếng nói
 Đó là quyền tự do
 Loài vật chỉ tiếng kêu
 Nên đâu phải là người

Cá nhân có tự do
 Đó là quyền phát biểu
 Xã hội có tự do
 Đó là quyền ngôn luận

Nhân quyền là như vậy
 Tất đi theo tự do
 Nếu tự do bị mất
 Hẳn kéo theo nhân quyền

Cả hai cùng thiêng liêng
 Không thể nào bị mất
 Mọi nhân danh bậy bạ
 Đều chà đạp nhân quyền

ĐẠI NGÀN

(08/02/15)

[Reply](#)

**

[SAO NGÀN](#) says:

[07/02/2015 at 23:24](#)

Ô HÔ

Ô hô người mạo tên ta
Tha hồ nói phét cũng là vui thôi
Tên ta quen hết mọi người
Cho dù ai mạo cũng đời thấy ngay
Vấn đề là nói cho hay
Chớ còn nói lấy thì Tào cũng thua !

NGÀN SAO

(08/02/15)

[Reply](#)

**

TỰ DO VÀ NHÂN QUYỀN

Con người khác con vật
Vì con người tự do
Tự do không chỉ ngoài
Mà còn cả bên trong

Con vật sống tự nhiên
Không hề có tâm thức
Chỉ hoạt động bề ngoài

Bên trong chẳng ray rức

*Con người thì lại khác
Có quyền được làm người
Trong và ngoài đều có
Tạo nhân phẩm con người*

*Xã hội có pháp luật
Để bảo đảm tự do
Chỉ loài người mới có
Còn loài vật luôn không*

*Bởi vậy có tự do
Là tùy vào pháp luật
Pháp luật mà độc tài
Tự do như không có*

*Tự do điều nhân bản
Độc tài là vô nhân
Bởi người thành công cụ
Còn đâu là nhân quyền*

*Sự đời đơn giản thế
Tự do với nhân quyền
Hai mặt một thực thể
Đâu cần nói huyền thuyên*

*Không thể nhân danh gì
Chà đạp lên con người
Làm tự do bị mất
Khiến nhân phẩm bị hoại*

Vì mọi người bình đẳng

Nên dân chủ tự do
 Đã trở thành nguyên tắc
 Không thể nào lợc lừa

Kiểu treo dê bán chó
 Đó là tội con người
 Bởi do vì giả dạng
 Làm người mất tự do

Nếu nhân quyền thiêng liêng
 Thì tự do cũng vậy
 Cả trong lẫn cả ngoài
 Luôn là điều dễ thấy

Bên ngoài là sinh hoạt
 Bên trong là tư duy
 Tự do phải toàn diện
 Luôn trong cả lẫn ngoài

Con người có tiếng nói
 Đó là quyền tự do
 Loài vật chỉ tiếng kêu
 Nên đâu phải là người

Cá nhân có tự do
 Đó là quyền phát biểu
 Xã hội có tự do
 Đó là quyền ngôn luận

Nhân quyền là như vậy
 Tất đi theo tự do
 Nếu tự do bị mất
 Hẳn kéo theo nhân quyền

*Cả hai cùng thiêng liêng
Không thể nào bị mất
Mọi nhân danh bậy bạ
Đều chà đạp nhân quyền*

ĐẠI NGÀN
(08/02/15)

CHO DẦU

*Cho dầu nó có ở đâu
Đọc lên nghe sướt cũng hầu vậy thôi
Can chi lại phải bồi hồi
Ở Tàu ở Mỹ ở đâu cũng thừa*

*Miền rằng viết được người ra
Đúng điều thực tế lại vừa lòng nhau
Việc đời vẫn chỉ vậy thôi
Chỗ nào ngứa gãi thì đời vẫn ung*

*Gãi rồi càng thấy tung tung
Thấy điều muốn "áy" không chừng cũng nên
Chân dung quyền lực lênh khênh
Nhốt chung trang mạng mới nên chuyện đời*

*Đứng sau đứng trước vẽ vờ
Nó như ma ấy đó mà mò ra
Có anh biểu khởi tố là
Đó là nói mếu thử ta làm gì !*

THÔNG NGÀN
(08/02/15)

NGUYỄN TẠO

*Ôi thôi tay Nguyễn Tạo
Quên nguồn gốc của mình
Ai nuôi y khôn lớn
Ai dạy y học hành*

*Bây giờ y chửi lại
Khôn theo kiểu ma lạnh
Tưởng mình hiểu lịch sử
Mà ngu tối rành rành*

*Để tiếng đời muôn thuở
Không lẽ bảo lưu mãi
Con người phản nguồn gốc
Có gì đâu khôn lạnh*

*Quả là đáng hổ thẹn
Ăn xong lại bẻ cành
Thật vong ân bội nghĩa
Quả không nói chẳng đành*

*Những kiểu người như vậy
Dễ chi lòng trung thành
Dễ nào ai tin nổi
Chỉ là kiểu lạnh chanh !*

TRĂNG NGÀN

(08/02/15)

**

[NÚI NGÀN](#) says:

[07/02/2015 at 07:20](#)

TRẬN CHIẾN HOÀNG SA

*Mười chín tháng giêng bảy bốn
Nổ ra trận chiến Hoàng Sa
Bởi vì Trung Quốc tiến đánh
Trong khi rời tung nước nhà*

*Cuộc chiến quốc cộng chưa dứt
Hai mươi năm còn xót xa
Quả thật hai đầu thọ địch
Ôi thôi Việt Nam Cộng Hòa*

*Giặc bắn ta chìm tàu HQ 10
Hi sinh hạm trường Ngụy Văn Thà
Cuối cùng Hoàng Sa bị chiếm
Thật là nỗi đau nước ta*

*Bốn một năm giờ trôi qua
Trong khi đến năm tám tám
Ta còn mất thêm Gạc Ma
Đó là nỗi hận Trường Sa*

*Cả hai lần giặc xâm lấn
Quân Việt Nam chiến đấu thiết tha
Thà hi sinh xương máu
Quyết bảo vệ đảo nhà*

Nhưng hai tay cường quốc
 Đã chơi trên đầu ta
 Dầu nước ta nhỏ yếu
 Bọn chúng chẳng buông tha

Trên bàn cờ quốc tế
 Chúng đều kẻ tà ma
 Mỹ bình chân như vại
 Trung Quốc thừa lẩn ra

Khi chiến hạm bị chìm
 Bao chiến sĩ trôi giạt
 Tàu Mỹ chẳng cứu vớt
 Chỉ đứng nhìn từ xa

Bởi vì họ đã tính
 Chơi tháu cáy chúng ta
 Đã thông đồng hai phía
 Chỉ ta là sa đà

Sa đà chuyện quốc tế
 Sa đà chuyện bao la
 Bởi gà nhà bơi mặt
 Nên mới lợi người ta

Bây giờ thành ngã ngũ
 Tạm như mất Hoàng Sa
 Bàn cờ quốc tế xóa
 Nhưng nỗi đau chưa nhòa

Hoàng Sa của Việt Nam
 Trung Quốc chỉ cưỡng chiếm
 Họ đặt điều đặt chuyện
 Nhưng nhất định của ta !

Nên sau này lịch sử
 Nhất thiết phải ghi ra
 Ai khôn nhà đại chợ
 Lỗi lầm chẳng thể tha

BIÊN NGÀN
 (07/02/15)

[Reply](#)

**

MÁC LÊ VÀ WORLD BANK

Mác Lê làm ít nói nhiều
 Thường toàn khẩu hiệu ít điều gì hơn
 Nên gần thế kỷ chòn vòn
 Liên Xô sập tiệm cùng toàn Đông Âu

Còn sau Thế chiến thứ hai
 Hitler bị diệt ra đời World Bank
 Giúp cho tái thiết châu Âu
 Một thời gian ngắn thành công rõ ràng

Á Châu Nhật Bản đầu hàng
 Liền nhanh vươn dậy cũng nhờ World Bank
 Còn bao nước nhỏ toàn cầu
 Phi cùng Nam Á cũng hầu vạy thôi

Việt Nam riêng chỉ trở trời
 Cho mình trí tuệ để đời noi theo
 Hân hoan cờ vẫy Mác Lê
 Bao năm chinh chiến ê chề núi sông

Cu Ba cũng ngọn cờ hồng
 Đỉnh cao trí tuệ rấn rờng bao năm
 Khác nào anh Bắc Triều Tiên
 Hùng hùng hổ hổ dân toàn sản khoai

Chười thằng "đế quốc" xạc xài
 Trong khi nó giúp bao người đi lên
 Chỉ hiềm vì nổi Mác Lê
 Tuyên truyền "đế quốc" sau đêm toàn hồng

Bây giờ thế giới pháp phòng
 Ngày hồng đâu thấy ngại thành đêm đen
 Anh Tàu toan chiếm biển Đông
 Hoa Kỳ thấy vậy mới trông lại mình

Mèo đen mèo trắng thật tình
 Bỏ mình tương bỏ nên từng bắt tay
 Bỏ rơi cái xứ Việt Nam
 Bây giờ dùng lại World Bank mấy hồi

Đáng ra cuộc chiến xong rồi
 WB tái thiết mấy hồi Việt Nam
 Giống như Nhật Bản đã làm
 Hay như Hàn Quốc, Đài Loan vậy mà

Ai hay Đông Đức tiêu đời
 Ngờ đâu thống nhất lại thời đi lên
 Tiếc là chỉ tại Việt Nam
 Cờ hồng luôn chỉ giương toàn Mác Lê

Tới nay mới thấy nã nê
 Bỏ làm được ít nói thôi vẫn nhiều
 Bao phen kinh tế tiêu điều

Sơ Đông Nam Á giờ mình thua xa

*Trước thì hải đảo Hoàng Sa
Giờ thì còn mất Gạc Ma thêm vào
Ôi thôi hữu nghị tầm phào
Theo hoài Trung Quốc có nào hơn ai*

*Trời chiều nhìn áng mây trôi
Bao giờ sáng lại của thuở thời bình mình
Phải chăng ai có giết mình
Hỏi dân mới biết coi mình là ai*

*Nhưng thôi không nói dông dài
Nói thành phạm húy lại sai càng nhiều
Chụp cho diễn tiến hòa bình
Dầu là cái mũ thật tình lạc xon*

*Nên chi đất nước sống còn
Phải hoài độc lập mới nên con người
Ở đời chọn bạn mà chơi
Còn không biết chọn có thời ra chi !*

NGÀN KHÔI
(07/02/15)

ỬA

*Ửa ừa Táo táo tào lao
Cứ ừa chưởi Mỹ chưởi hoài không thôi
Sao không về mẹ cho rồi*

Ở lý đó chưởi chẳng tôi lắm sao
 Đúng là kiểu cách tầm phào
 Đầu còn tính chất chính danh nữa kìa
 Con người sống kiểu như kia
 Ăn gian nói dối trật chĩa làm sao
 Quả là đầu óc bình vôi
 Nhét nhiều nên nó nghẹn rồi còn chi
 Đã yêu CS rồi thì
 Không mau về bến ở chi chưởi hoài ?

NẮNG NGÀN
 (07/02/15)

**

TRÍ THỨC

Con người trí thức ở đời
 Không cao thì thấp cũng người hay ho
 Nghĩa là từng đã học trò
 Lặn lưng chút chữ giúp cho người đời

Ai ngờ trí thức giữa trời
 Ú a ú ó nửa vời buồn không
 Chỉ toàn lập luận lông bông
 Nương theo cảm tính thì hòng ai theo

Đúng là kiểu trí thức lèo
 Bẻ đôi hiểu biết kỳ kèo cùng ai
 Đường đời trí tuệ vốn dài
 Mình như cóc tía ai theo cùng mình

Chỉ toàn suy nghĩ linh tinh

*Chỉ toàn ăn nói linh bình vậy thôi
 Công cha áo mẹ chữ thầy
 Tệ thay trí thức giả cây kiêu kia !*

NĂNG NGÀN
 (07/02/15)

★★

[NÚI NGÀN](#) says:
[07/02/2015 at 00:26](#)

NGHIÊM CHÍNH

*Nước ta là của dân ta
 Nói ngay nói thật mới là hay ho
 Chớ còn nói kiểu vòng vo
 Sợ ma sợ bóng thì hầu ra chi*

*Cho nên đã mọc cây gì
 Thì mầm nó phải hạt gì sẵn xong
 Cần chi phải nói lòng vòng
 Trật chĩa trật khớp chỉ càng nhiều khê*

*Cụ Hồ từ Mạc Tư Khoa
 Về cần phải đỡ đỡ hồ khác đi
 Mang theo thuyết Mã Khắc Tư
 Rồi ai cũng biết là người Đệ tam*

*Làm sao lại đứng cùng hàng
 Với anh tư sản mớ màng khi xưa
 Trần Trọng Kim đẹp cũng vừa
 Chính quyền vô sản để thừa đi lên*

Ngặt vì tính toán hớ hênh
 Pháp bèn quan lại rõ ràng chiến tranh
 Chín năm kết thúc Điện Biên
 Tiếp theo miền Bắc tự nhiên đổ lòn

Vậy thì oan kiểu thị Mầu
 Thôi đừng biện bạch ngỏ hầu mà chi
 Tiếp theo lịch sử lâm ly
 Mỹ thành đế quốc nhảy vào chặn chơi

Chiến tranh càng lại bồi hồi
 Long trời lở đất người người điêu linh
 Hai mươi năm mới hòa bình
 Cuối cùng thống nhất quả tình đi lên

Bắc Nam vừa ghen vừa rên
 Mười năm bao cấp tênh hênh mọi miền
 Hai ông Lê Duẩn Trường Chinh
 Một lòng nhiệt huyết theo chân Bác Hồ

Bây giờ nhìn lại cơ đồ
 Hai mươi năm đổi mới lẽ nào như xưa
 Bây giờ hội nhập chẳng thừa
 Mới hay thế giới mình chưa bằng người

Nhớ hồi xong cuộc Bảy lăm
 Tưởng mười năm nữa mình bằng người ta
 Ai ngờ mất mẹ Hoàng Sa
 Kéo theo đảo lớn Trường Sa liên hồi

Quả là bao chuyện trời ơi
 Nghe lời ông Mác tính chơi địa đàng
 Kế mong thắng Mỹ đàng hoàng
 Để mà xây dựng hơn mười lần xưa

Nào hay con tạo chẳng vừa
 Bác Hồ nằm xuống còn chưa ra gì
 Việt Nam lịch sử ly kỳ
 Cuối cùng chỉ thấy uy nguy lãng Người

Cho nên tư tưởng Bác Hồ
 Học hoài học mãi khi nào cho xong
 Bao giờ nước cạn biển Đông
 Thì bao đệ tử hết trông theo Người !

DẶM NGÀN
 (07/02/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRẮNG](#) says:
[07/02/2015 at 01:16](#)

THỂ VÀ DỤNG

Người Việt Nam hiếu học
 Đó là thể tự nhiên
 Còn học nhằm để dụng
 Cái này quả huyền thuyên

Thời ông cha ngày trước
 Học nhằm để làm người
 Để nâng cao nhân cách
 Nhằm để lợi cho đời

Đến hồi Tống Nho lên
 Học nhằm mơ quyền chức
 Học để được làm quan
 Để cho nhờ cả họ

Sang thời thực dân Pháp
 Học nhằm kiếm sữa bơ
 Để làm anh thông phán
 Đặng vinh thân phì gia

Bây giờ thời đại mới
 Học để lấy cấp bằng
 Nếu cần mua cũng được
 Chủ yếu Mác Lênin

Nên nói thật sự ra
 Nước ta giống ao cá
 Giành nhau để còt sổng
 Đè nhau kiểu tị hiềm

Nên cho dầu thông minh
 Người nước ta vẫn lụt
 Cái thể phải chịu thua
 Trước cái dụng tuốt tuốt

Nên có người đã bảo
 Một người thì ta hơn
 Nhiều người thì ta kém
 Trở thành kiểu lòn bơn

Thế nên ra nước ngoài
 Người Việt thành xuất sắc
 Còn bị ở trong nước
 Lại thành như con "cặc"

Đúng chất thể Việt Nam
 Vốn thông minh hiếu học
 Song bởi cái dụng tôi
 Thành lại toàn con "kết"

*Hay con "bò" nhai lại
Chỉ nhai lại của người
Mà thật kém sáng tạo
Bởi thường nhá cỏ khô*

*Diễn hình Trần Đức Thảo
Suốt đời Mác Lênin
Tới khi già gần chết
Mới quên được bú liềm*

MÂY NGÀN
(07/02/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:

[06/02/2015 at 17:55](#)

SỰ BÍ NHIỆM CỦA LỊCH SỬ

*Lịch sử nói cho cùng là sự huyền bí
Chiến tranh hay chính trị chỉ là hiện tượng bề ngoài
Bởi vì thúng nào có thể úp được voi
Nhưng cũng chỉ ở những chỗ lòi thì dân mới biết*

*Trong những xã hội tự do thì hết còn gì là huyền bí
Vì mỗi một người dân đều là một phiếu bầu
Còn như trong những xã hội độc tài
Tất cả đều phủ trùm trong vòng bí mật*

*Bởi dân có dài cổ bao nhiêu
Cũng không thể nào thấy được những điều thâm cung bí sử
Đó chỉ là chuyện riêng của một nhóm triều đình riêng biệt
Và triều thần cũng chẳng gì khác hơn đều là những kẻ*

điều đóm chuyên gia

*Nên chỉ những ai đã ở trong cùng một chiếu
Hay được cùng ngồi trong mâm cỗ đã dọn lên
Buổi tiệc chung vui thì mọi thứ lành khênh
Mới hé lộ ra trong sự chén thù chén tạc*

*Sự đời thế biết bao giờ nói hết
Anh hùng chi khi tất cả đều là sản phẩm của cuộc đời
Cũng từ tham sân si hay tứ khoái của cuộc chơi
Đời nhân thế cũng chỉ là đời cung phụng*

*Nên ai cũng đợi có những anh hùng hảo hán
Đến từ đâu và biết đến từ đâu
Chỉ những lúc đó thôi thì lịch sử mới đổi màu
Từ đen tối trở nên thành trong suốt*

*Mọi cái xanh đỏ tím vàng khi ấy mới trở thành tuốt tuột
Như bầu trời xanh được trả lại sắc thiên thanh
Nhưng thử hỏi ai cái thế được thập thành
Nếu chẳng phải ông Trời già rồi cũng phải có ngày ra tay xếp đặt*

ĐẠI NGÀN
(07/02/15)

[Reply](#)

★★

[PHIẾM NGÀN](#) says:

[06/02/2015 at 05:07](#)

PHI TRIẾT HỌC

*Phi triết học bắt thành trí thức
Kiểu linh bình như cục cứt trôi sông*

Đúng là chỉ biết nói ngô ng
 Lộn thìn tôn giáo thì hồng hiểu chi
 Đa thần giáo là khi hoang đại
 Còn nhất thần lý trí lên cao
 Thần tùy muốn hiểu thế nào
 Đâu thuần tôn giáo mới kêu là thần
 Bởi ít học nên không phân biệt
 Triết học và tôn giáo khác nhau
 Trời theo ý nghĩa tối cao
 Đó là triết học chứ nào thần đâu !

SIÊU NGÀN
 (06/02/15)

[Reply](#)

★★

TÀU HỦ KY

Tàu hủ ky có gì phải sợ
 Kiểu tương chao xúu mại vậ mà
 Mèo đen bắt chuộc trong nhà
 Còn anh mèo trắng ta bà biển Đông

Tập Cận Bình thật không đáng ngại
 Đặng Tiểu Bình ú ớ mới kinh
 Việt Nam bài học giết mình
 Thầy thành phải học lại trò xưa nay

Không Tử bảo hậu sinh khả úy
 Chỉ ngại là chẳng úy được lâu
 Thành Đô thiên hạ lầu bầu
 Có không chẳng biết khiến hầu ai hay ?

TIỂU NGÀN
(06/02/15)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[05/02/2015 at 15:19](#)

CON NGƯỜI VÀ THỜI CUỘC

*Con người nói mấy cho vừa
Cái ăn cái chữ cái đời chông chênh !
Người dân trong lũy tre xanh
Ngàn năm phong kiến quả tình nhiều khê !*

*Sự đời miền Bắc cũng ghê
Bao tầng áp chế người người chen nhau !
Đầu tiên Nho giáo vào đây
Bách gia chư tử vui vầy cùng nhau !*

*Rồi thì Phật giáo đến sau
Tiếp theo Thiên Chúa cùng đưa chen vào !
Cuối cùng Cộng sản cũng ào
Bao nhiêu người Bắc nháo nhào đi Nam !*

*Đất lành chim đậu đều ham
Ai hay kết cục nước tràn Bảy lăm !
Thế là bỏ của lấy người
Cùng nhau tứ tán ra ngoài biên cương !*

*Giờ đây nghĩ lại tỏ tường
Văn minh văn hóa vẫn đường sâu xa !
Ở trong tôn giáo cũng là
Niềm tin siêu lý mới ra con người !*

Chớ còn chính trị ở đời
 Chỉ như cái ách con người mang vô !
 Cho dầu có nói thế nào
 Cũng là thời cuộc ào ào vậy thôi !

Qua truông thấy sáng mấy hồi
 Bao nhiêu gai góc đâm rồi cũng qua !
 Mới hay đời vốn sa đà
 Để nào tảnh hoảnh như ta mong chờ !

Nói khôn nói dại bằng thừa
 Con người tranh sống giữa đời vậy thôi !
 Nên chi đừng có bồi hồi
 Việc đời như nước vẫn trôi theo dòng !

Đừng làm lịch sử ăn đong
 Mới là chính khí ở trong giống nòi !
 Còn như kiểu cá thòi lòi
 Trèo lên rớt xuống cứ đời leo cây !

Có gì đâu để là hay
 Chẳng qua cũng kiểu giả cầy vậy thôi !
 Nên con người sống giữa người
 Phải cho ra cách làm người mới tinh !

Chứ như theo lối xập xình
 Vừa người vừa ngợm khiến kinh cuộc đời !
 Thế nên trong cõi con người
 Phải cần luôn sống như người văn minh !

Tức là có lý có tình
 Còn hoài mù quáng văn minh nổi gì !
 Quý hồ độc lập tự do
 Quý hồ dân chủ mới ra con người !

Chớ mà chặn cổ đê đầu
 Lăn nhau để sống thời hậu ra chi !

*Chuyện đời chỉ có tử ti
Mười voi bát xáo ích gì cho nhau !*

NON NGÀN
(06/02/15)

[Reply](#)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[04/02/2015 at 23:59](#)

CHÍNH SÁCH MỸ

*Lâu rồi vốn tính cao bồi
Thấy đâu nóng máu ta thời can vô
Thế chiến nhất chẳng tào lao
Lần hai cũng vậy có nào ai quên*

*Nếu không ai diệt Hitler
Rõ ràng nước Mỹ chẳng phai màu cờ
Đến thời ý hệ vật vờ
Cũng cao bồi Mỹ đắp bờ be sên*

*Liên Xô phải đổ cái àm
Vì anh "đế quốc" âm thầm chơi khăm
Dụ người đua chạy vũ trang
Liên Xô thùng túi rõ ràng phải thua*

*Việt Nam khói lửa ngút trời
Anh cao bồi Mỹ chơi trò ba lơ
Bắt tay cùng Đặng Tiểu Bình
Mèo đen mèo trắng quả tình ôi thôi*

Thị trường kinh tế quy hồi
 Bao năm hò hét họ Mao tiêu tủng
 Mác Lê xếp ngọn cờ hồng
 Đưa vào trong hộp để dành coi chơi

Đúng là anh Mỹ trổ trời
 Bây giờ IS quả thời hay chưa
 Giá dầu thô giảm người ra
 Chơi trò kinh tế quả tài riêng anh

Cuba cấm vận tanh bành
 Fidel giờ cũng thấy mình bơ vơ
 Cạo râu ngồi đấy để chờ
 Nắm tay anh Mỹ vào giờ hăm lăm

Chỉ còn anh Bắc Triều Tiên
 Chú Sam coi bộ hơi phiền lâu nay
 Nhưng mà chơi quá không hay
 Nên đành ngậm đắng nuốt cay tới giờ

Biển Đông gió trở ngọn cờ
 Bỗng anh Trung Quốc lựa giờ tiến lên
 Lưỡi bò quành quạch hung hăng
 Đang tâm nuốt chửng ai bằng anh đây

Vậy là đụng máu cao bồi
 Chú Sam bèn thấy đứng ngồi không yên
 Vội vàng liên kết biển Đông
 Việt Nam trong ấy phập phồng loay hoay

Thù xưa chưa hẳn bắt tay
 Vốn bàn tay đỏ thắm ngày chưa phai
 Rập rình sóng đánh đò đưa
 Anh cao bồi Mỹ chẳng vừa đâu nghe

HƯƠNG NGÀN

(05/02/15)

[Reply](#)

**

CHUYỆN XƯA

Ngày xưa ông Mác nói rồi
Độc tài vô sản để xây địa đàng
Lênin thấy vậy huy hoàng
Bèn làm cách mạng vội vàng liền ngay

Lập nên nhà nước Liên Xô
Kiểu Bôn Sê Vích ào ào như sôi
Đó là cách mạng tháng Mười
Chia đôi thế giới mọi người đều hay

Việt Nam sau Thế chiến hai
Cũng bài bản ấy mới tài làm sao
Cứ theo người đã thế nào
Thì mình cũng vậy có sao ngại ngần

Cũng làm cách mạng vang rân
Chính quyền cướp được để mình thực thi
Hai kỳ chinh chiến liền khi
Hòa bình lập lại có gì chơi ngay

Một thời bao cấp cùi đày
Cuối cùng tá hỏa chuyển ngay thị trường
Chuyện xưa dở dở ươn ươn
Chỉ do ông Mác điệu cường vậy thôi

Liên Xô giờ đã mất rồi
 Mình đã cưới cạp thôi rồi còn chi
 Nên thôi nhắc lại làm gì
 Hầm hơi tiến tới nhiều khi cũng buồn

Bây giờ nhớ lại ngọn nguồn
 Bốn mươi năm đổi mới vẫn hồn khi xưa
 Cái đuôi còn đó đâu thừa
 Phải luôn định hướng mới vừa lòng nhau

Thời gian ắt hẳn còn dài
 Đắp mền ngủ đó lai rai mơ màng
 Cho dù không tới địa đàng
 Cũng hoài kiên định lập trường ngày xưa

Tự do tư sản chẳng ưa
 Kiên trì vô sản còn chưa muộn gì
 Sau này lịch sử sẽ ghi
 Bao nhiêu công trạng chỉ vì núi sông

Muốn nên thế giới đại đồng
 Trường Sơn cũng đốt dễ hồng khác sao
 Ôi thôi đời quả tào lao
 Nghe điều phi lý nháo nhào cùng tin

NON NGÀN
 (05/02/15)

**

ÔI THÔI

Ôi thôi có nói làm gì

*Cái đầu đã định nhiều khi cũng buồn
 Nên đành nhắm mắt qua truông
 Dễ nào phạt cỏ phát đường đặng sao
 Đời coi như chuyện tào lao
 Người coi như kiêu cào cào vạy thôi
 Đêm khuya để gáy liên hồi
 Chờ khi trời sáng tiếng gà mới nghe*

MÂY NGÀN
 (05/02/15)

DÂN TRÍ

*Cứ đem "dân trí" nhai hoài
 Chẳng tiêu thì chớ mệt nhồi đầy thôi
 Hạt mầm dân chủ hồi ơi
 Không trồng chờ mọc biết đời nào đây*

*Nên thôi dẹp thói giả cầy
 Cứ ham lý luận kiểu bày dê con
 Việc đời chỉ chút cỏ con
 Vẫn nghe chưa thủng hỏ còn nói chi*

*Đừng hươi "dân trí" làm gì
 Cái trò nguy biện bộ người ngu sao ?
 Nại vào dân trí để rào
 Cho rằng mình mới là người trên dân !*

TRĂNG NGÀN
 (05/02/15)

★★

[THƯƠNG NGÀN](#) says:
[05/02/2015 at 00:16](#)

THẾ GIỚI KINH TẾ

*Con người như cây cỏ
 Sống phải nhờ đất phân
 Đó là luật tất yếu
 Trong thực tế muôn phần*

*Thế giới cộng đồng người
 Trước bài toán kinh tế
 Hoặc là dùng tiền tệ
 Hoặc là dùng cưỡng hành*

*Tiền tệ như công cụ
 Thứ thuốc chữa nhẹ nhàng
 Cưỡng hành là bạo lực
 Làm bao người chết oan*

*Xưa Adam Smith
 Rồi Keynes rõ ràng
 Xướng lên thuyết tiền tệ
 Nhân loại thật rõ ràng*

*Chỉ có anh Karl Marx
 Học hành kiểu lang bang
 Gồng cổ hô giai cấp
 Thế giới thành tan hoang*

*Ôi thôi chuyện đơn giản
 Sao lại thành phũ phàng*

*Chẳng qua bởi cái dốt
Người đời nói không oan*

ĐÌNH NGÀN
(05/02/15)

[Reply](#)

TỰ PHONG

*Không ai có thể tự phong
Mình là này nọ thì còn ra chi
Muốn xem sự thật là gì
Phải cần chứng tỏ phiếu bầu người dân
Đó là cách thức vẹn toàn
Tự do dân chủ mới càng tự nhiên
Còn mình tự nói huyền thuyên
Tự cho lãnh đạo quả phiến lăm thay
Kiểu ngu dân nhất trên đời
Coi dân như kiểu lá bèo trôi sông
Hỏi còn chính đáng gì không
Tự phong kiểu ấy nào còn ích chi
Những anh trí thức ngủ khi
Thường cho dân chủ ích gì hôm nay
Thật là cũng thứ giả cây
Mắt mờ chân rún bày hầy lăm sao
Người xưa đã nói thế nào
Dù cha có lú chú mày cũng khôn
Cấp dân ngu dốt hoàn toàn
Chỉ là đểu cáng còn toan nói liều
Bởi dân dù ít dù nhiều
Trăm người ngu tối triệu người thông minh*

*Chỉ đồ toàn thứ thông manh
Hay vì quyền lợi mới ham độc tài*

GIÓ NGÀN
(05/02/15)

THƯƠNG NGÀN says:
04/02/2015 at 15:11

NĂM ANH BỤ HIỆN THỜI

*Có năm anh bự trên đời
Giành nhau trên chiếu cuộc đời hiện nay
Trước tiên anh Mỹ cao bồi
Anh Nga gấu đỏ của hồi xa xưa
Nay thay lông trắng lưa thưa
Còn anh Trung Quốc chỉ vừa mới lên
Thêm anh Ấn độ lênh kênh
Hai chân chỉ kiêu thích đi vòng kiềng
Ngoài ra anh nữa EU
Tuổi già nay lại trên đà hồi xuân
Cùng nhau trên chiếu tung bưng
Chia năm thế giới thật tình cũng hay
Ngày xưa chân vạc bên Tàu
Cái thời Tam quốc khác màu hôm nay
Khác màu ý hệ hồi xưa
Chia đôi thế giới đỏ xanh rõ ràng
Hiện thời kinh tế thị trường
Nhưng anh Trung Quốc lạ thường khác ai
Còn ra Đại hán dài dài
Nên Hoàng Sa kẹt cho người Việt Nam
Lưỡi bò tính nuốt biển Đông
Có anh như vậy quả không ra gì
Ôi thôi thế giới lâm ly*

Thế thường vẫn vậy khác vì cách chia
 Bởi vì lịch sử từ khuya
 Vẫn luôn tranh chấp có gì lạ đâu
 Chừng nào bốn bể năm Châu
 Hòa đồng tư tưởng mới nên con người
 Xứng danh nhân loại ở đời
 Đó thì thật sự mới thời hoàng kim

ĐÌNH NGÀN
 (05/02/15)

[Reply](#)

**

[MAI NGÀN](#) says:
[04/02/2015 at 14:37](#)

CHUYỆN ĐỜI CHĂNG LẠ

Chuyện đời có gì lạ
 Rotenberg và Putin
 Nói chung kể cũng khá
 Xùy nhau các hợp đồng

Một bên là Tổng thống
 Một bên thì đại gia
 Bạn thân từ hồi nhỏ
 Chỉ là chuyện bên Nga

Hợp đồng kiếm mười tỷ
 Cái ấy mới gọi là
 Được lợi nhờ tình bạn
 Đâu cần phải nói ra

Vấn đề phải minh bạch
 Qua công tác đấu thầu
 Không có gì khuất lấp
 Thì cũng chẳng xót xa

Nên nói chung luật pháp
 Không thể thành tà ma
 Còn nếu tạo tham nhũng
 Đó chỉ là luật tà

Ở phương Tây dân chủ
 Hẳn nhiên khác nước Nga
 Độc tài cái đuôi đỏ
 Nay còn chưa xóa nhòa

PHIẾM NGÀN
 (05/02/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[03/02/2015 at 19:03](#)

SAO NGƯỜI LẠI RA ĐI ?

Nơi nào cũng sống sao người đi
 Rồi bỏ quê hương bởi ý gì
 Đất nước để sau lưng thế ấy
 Tương lai mù mịt để làm chi ?

Lênh đênh khổ ải trên cuồng sóng
 Bao nỗi hiểm nghèo có sá chi
 Đâu phải mọi người đều thơ đại
 Mà đây hẳn phải lý do gì ?

Đâu ít người đi đành bỏ mạng
 Trong lòng biển cả thật bi thương
 Biết bao câu chuyện đầy bi tráng
 Địa ngục trần gian quả rõ ràng !

Gia đình ly tán đầy nước mắt
 Phút giây xảy đến thật ngỡ ngàng
 Miệng đắng nuốt vào không nói được
 Mà dầu có nói hỏi ai nghe ?

Bởi vì tất cả đều thân phận
 Chỉ rác thuyền nhân có thể thôi
 Rải rác hiện hai ngàn rưỡi mộ
 Trên khắp vùng Đông Nam Á này !

Người đi trong phút kinh hoàng ấy
 Hay chỉ thời gian sau gió mưa
 Cuộc đời bão táp ai ngờ vậy
 Và vạn nguyên do nói chỉ thừa !

Ra đi để đến miền đất hứa
 Chưa biết ra sao chỉ mịt mù
 Bây giờ nghĩ lại toàn thân phận
 Kẻ được an cư kẻ bão bùng !

Cuộc đời thế đấy người đời thế
 Có biết làm sao để trách ai
 Nếu oán biết bao giờ cho hết
 Còn đem giải thích được hay chưa ?

Chỉ tội người đi không đến được
 Trách ai khiến đến phải ra đi
 Có người cay đắng còn châm biếm
 Dầu cái cột đèn cũng muốn đi !

*Thống nhất tại sao như thế nhỉ
Hòa bình đã có lại ra đi
Câu hỏi muôn đời còn đó mãi
Đời sau không biết sẽ nghĩ gì ?*

*Tình người chắc hẳn nguyên nhân chính
Chỉ bởi lòng người đã héo hon
Giữa người chẳng có yêu thương nữa
Đành phải ra đi để sống còn !*

TRĂNG NGÀN
(04/02/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[04/02/2015 at 07:20](#)

KHOA HỌC VÀ Ý HỆ

*Khoa học là khách quan
Của nhiều người góp lại
Là chuẩn mực trí tuệ
Trong xã hội tự do*

*Ý hệ do cá nhân
Đưa ra nhằm lập thuyết
Nó đầy tính chủ quan
Bởi kém mặt tôi luyện*

*Nên khôn theo khoa học
Vì khoa học tiến lên
Còn dại theo ý hệ
Vì ý hệ thụt lùi*

Xã hội do cá nhân
 Những con người trí tuệ
 Như động lực đầu tàu
 Đắp con đường khoa học

Ý hệ chỉ ru ngủ
 Nhằm quyền lợi riêng tư
 Tự mệnh danh chân lý
 Nhưng thực chất lù khù

Bởi khoa học tiến tới
 Còn ý hệ thụt lùi
 Khoa học dòng sông chảy
 Ý hệ chỉ ao tù

Vậy đường hai chiều đó
 Nên đi theo chiều nào
 Người thông minh tất biết
 Cần gì phải đắn đo

NGÀN KHOI
 (04/02/15)

[Reply](#)

**

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[03/02/2015 at 15:04](#)

HENRY KISSINGER

Ôi thôi quả đúng anh trùm
 Đi đêm quốc tế anh hùng lắm thay
 Ngủ đêm hết lại ngủ ngày

Nhân quyền bán rẻ cốt ta rãnh đời
 Để nhằm lợi ích ta thôi
 Thị trường nước Mỹ cả trời biết ngay
 Được giao thế giới trong tay
 Anh đem mặc cả vào ngày xa xưa
 Bây giờ nói cũng bằng thừa
 Kiss cùng với Đặng đôi đảng như vua
 Chia đôi thiên hạ của chùa
 Liên Xô đổ sụp kẻ thua phen này
 Việt Nam cũng ở trong tay
 Quân bài thối cáy của thầy Kiss kia
 Nên giờ nhiều kẻ lia chia
 Muốn đem khởi tố cũng huề vậy thôi

SƯƠNG NGÀN
 (04/02/15)

[Reply](#)

★★

CON NGƯỜI VÀ BỘ NÃO

Con người khác con vật
 Là nhờ bộ não người
 Nhưng cũng bộ não người
 Làm phát sinh đủ thứ

Trước tiên người bạo lực
 Còn con vật thì không
 Con vật theo bản năng
 Con người nhằm tính toán

Nên chi ở thế yếu
 Bạo lực thành vô phương

*Con người chọn đấu tranh
Chỉ bằng cách châm biếm*

*Nhưng nếu thua trí tuệ
Không châm biếm lại người
Để bảo vệ lấy mình
Con người dùng bạo lực*

*Nên giữa người và vật
Bản năng không khác nhau
Chỉ khác nhau trí tuệ
Nhằm ăn thua với nhau*

*Khi người trí tuệ kém
Thì dễ bị tuyên truyền
Thành dễ bị gạt gẫm
Đó là việc hơi phiền*

*Con người có lương tâm
Thì ưa sống đạo đức
Con người kém lương tâm
Hay trở thành khôn lỏi*

*Trí tuệ hay thông minh
Trời sinh một phần nhỏ
Nhưng đa phần do học
Tạo năng lực con người*

*Nói chung là não bộ
Là trung tâm chỉ huy
Làm con người sáng suốt
Hay làm thành ngu si*

Não bộ được độc lập
 Con người có tư duy
 Não bộ lập trình sẵn
 Thành kẻ ngu khác chi

Dã man là tẩy não
 Hay nô lệ con người
 Biến người thành loài vật
 Thôi còn biết nói sao

Nên xã hội văn minh
 Người tự do độc lập
 Còn xã hội bầy đàn
 Đó là kiểu toàn trị

Cao quý thay con người
 Khi nhân văn trong sáng
 Hạ tiện thay con người
 Khi nhân văn phá táng

Thông tin theo khoa học
 Là ý nghĩa nhân văn
 Chính trị kiểu tuyên truyền
 Đó là phi đạo đức

Nên tinh thần xã hội
 Chính tinh thần nhân văn
 Còn xã hội đàn bầy
 Chính là phản nhân bản

Thương thay ông Các Mác
 Ưa xã hội bầy đàn
 Cho là kiểu giải phóng

Thực chất chỉ hàm oan

ĐẠI NGÀN
(04/02/15)

TRƯỞNG THÀNH

*Đất nước không trưởng thành
Nếu nhân dân ấu trĩ
Xã hội không trưởng thành
Nếu cá nhân ấu trĩ*

*Dân tộc chỉ trưởng thành
Nếu toàn dân độc lập
Được dân chủ tự do
Được ấm no hạnh phúc*

*Trưởng thành bằng con tim
Trưởng thành bằng khối óc
Trưởng thành bằng ngôn ngữ
Trưởng thành bằng tinh thần*

*Mọi người được bình đẳng
Mọi người được tự do
Mỗi người có tiếng nói
Mỗi người không sợ ai*

*Đó là quyền dân chủ
Đó là nghĩa nhân quyền
Mọi người sống công lý
Không sống bị tuyên truyền*

Khi con người trưởng thành
 Không cần ai bảo hộ
 Không cần ai dẫn dắt
 Không cần ai lãnh đạo

Bởi dân tộc trưởng thành
 Mỗi người dân ý thức
 Mình là người trao quyền
 Không phải sống hình thức

Nên đất nước trưởng thành
 Thì dân được lựa chọn
 Bầu ra người mình cần
 Tạo thể chế mình muốn

Nếu không thì ấu trĩ
 Như đưa bé lên năm
 Ai bảo sao nghe vậy
 Được dắt đi trên đường

Như vậy người yêu nước
 Phải tôn trọng nhân dân
 Nếu không làm như thế
 Chỉ trở thành phản dân

Đừng tự mình cầm quyền
 Đừng tự mình lãnh đạo
 Tự cho mình sáng suốt
 Hay chỉ vì lợi quyền

Bởi nhân dân trên hết
 Không ai trên toàn dân

*Không ai được tự phong
Tự giành quyền lãnh đạo*

*Đó là sự nghịch lý
Dù là niềm tin nào
Thật sự chỉ nguy biến
Chỉ nguy tín tào lao*

*Học thuyết Mác Lênin
Do cá nhân tạo lập
Xa xưa bên trời Âu
Ai quyền gì khuôn rập*

*Nên dân chủ tự do
Dân phải tự quyết định
Chính thể nào mình muốn
Mới đất nước trưởng thành*

*NGÀN KHOI
(04/02/15)*

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[02/02/2015 at 20:03](#)

CƠN LỐC !

*Ôi thôi bao chuyện trên đời
Như cơn lốc xoáy mọi người đều hay
Bao nhiêu khẩu hiệu cùi đày
Bao nhiêu mỹ ngữ làm say lòng người !*

Thật thì cái dốt như rươi
 Đá bay cát chạy đời người vấy thôi
 Giờ đây xem lại bồi hồi
 Chuyện xưa tích cũ dễ người nào quên !

Non sông đang lúc êm đềm
 Ngựa nghiêng gió lốc khiến râm thân mình
 Bối bao quan điểm xập xình
 Cuốn theo dòng xoáy mà mình nào hay !

Tuyên truyền quả lợi hại thay
 Lại thêm bạo lực kè kè bên hông
 Can qua cày nát ruộng đồng
 Giờ thì nghiệm lại mới trông rõ đường !

Chẳng qua ngũ uẩn tổ tông
 Lòng người lại tưởng thiên đường tìm lên
 Hóa ra súng đạn vang rền
 Chuông chùa giờ mới nghe êm cõi lòng !

Sau cơn lịch sử đèo bòng
 Đám mây vùn cẩu chỉ còn loe hoe
 Áo đời như tấm phen che
 Mới hay nhân quả mọi bề vấy thôi !

Đường đời quả thật than ôi
 Hỏi cơn lốc xoáy ai người tạo nên
 Chẳng qua vì bởi tham sân
 Si mê cho lắm cũng lặn thế thôi !

GIÓ NGÀN
 (03/02/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:

[03/02/2015 at 05:22](#)

VÔ THẦN VÀ DUY VẬT

Thằng này quả đúng vô thần
Cái đầu nhằm nhí ngu đần vậy sao ?
Nó luôn phỉ báng ông Trời
Cho rằng không thấy thì Trời ở đâu ?
Trời là một đấng cao sâu
Nó đòi nhìn thấy mới hầu tin chẳng ?
Thật là trí tuệ lằng nhằng
Biết chi cái lý siêu nhiên trên đời !
Vô thần duy vật trời ơi
Cái đầu rỗng tuếch quả thời hay chưa !

HƯƠNG NGÀN

(03/02/15)

[Reply](#)

★★

[TUYẾT NGÀN](#) says:

[02/02/2015 at 21:15](#)

BÓNG HÌNH DĨ VĨNG

Giờ thì chừng ấy con người
Toàn tay quyền chức giữa đời vậy thôi !
Hỏi ai biết có bồi hồi
Tương lai đất nước liệu rồi ra sao !

Tre tàn măng mọc ào ào
Vẫn nghe tiếng ếch bờ ao kêu hoài !

Cũng đều bốn cữ đó thôi
Mãi đem soạn lại hết hồi xa xưa !

Giật mình hỏi dám kêu ca
Mạch rùng tai vách biết là về đâu !
Toàn nghe buông tiếng thở dài
Đêm trường vắng lặng mây hoài trôi đi !

Thói thường đắp chiếu ngủ khi
Thương thân thì có dễ chi thương ai !
Vây nên phó mặc giống nòi
Đúc thành ngôn ngữ cùng ngồi vào ăn !

Chuyện đời đúng cuội chơi trăng
Cây đa cổ thụ dễ hằng lung lay !
Vốn từng mọc ở trời Tây
Từ lâu hắt bóng xuống miền phương Đông

Dẫu nay tróc gốc mười phần
Lá đa vẫn ngập cánh đồng nước ta
Quả là thực tế sa đà
Đố ai quét được lá đa rụng này !

BĂNG NGÀN
(03/02/15)

[Reply](#)

★★

ĐỌA ĐÀY

Tại sao đày đọa con người
Hòa bình lập lại đúng đời phải vui
Bắt đi cải tạo mút mùa
Thật là khiếp đảm lòng người từ đây

Bao nhiêu mỹ ngữ rõ hay
 Khi thành thực tế mới bày hết ra
 Đời sao bao nỗi xót xa
 Tình người đến thế quả là kiêu chi

Chỉ vì lòng dạ thị phi
 Nhìn người nào có khác chi giặc thù
 Chẳng qua ý thức âm u
 Mới thành đầy dọa con người thế kia

Tạo nên lịch sử ê chề
 Mai sau chắc hẳn người đời vạch ra
 Khác nào kiểu chuyện tà ma
 Miệng hô cách mạng rõ là hư danh

Nhân quần ý nghĩa tinh anh
 Đọa đầy kiểu đó dạ đành ghê thay
 Hỏi ai trách nhiệm chuyện này
 Ô danh lịch sử sau này vậy thôi

Chiến tranh dẫu đã hết rồi
 Hận thù tiếp nối thấy đều ra chi
 Tại sao cứ mãi thị phi
 Đấu tranh giai cấp được gì cùng chẳng

Hay do quan điểm nhì nhằng
 Bản năng ích kỷ lại càng phi nhân
 Dựa vào Lê Mác muôn phần
 Đó như cái có mười phần hay sao

BÓNG NGÀN
 (03/02/15)

★★

[NGÀN THÔNG](#) says:

[03/02/2015 at 07:01](#)

VIỆN KHÔNG TỬ

Ôi thôi đóng cửa cũng vừa
 Cái trò lợi dụng người xưa hay gì
 Bởi học thuật phải phi chính trị
 Còn nhập nhòe quả kiếu ra chi
 Người đời đâu phải ngu si
 Để nào Hán hóa kiếu gì thế kia
 Tội Không tử sống thành chết dỡ
 Dụng bình phong kiếu phổng vậy mà
 Đúng là Thụy Điển thấy ra
 Đẹp đi càng sớm mới là hay ho
 Để nó đó mới lo càng tới
 Tắm bình phong ai nấp đằng sau
 Có là học thuật gì đâu
 Mượn màu nghiên cứu tính hầu chuyện riêng

THÔNG NGÀN

(03/02/15)

[Reply](#)

★★

NHÂN LOẠI VÀ NHÂN VĂN

Đúng nhân loại cần vượt trên tôn giáo
 Vượt lên trên chính trị mới là hay
 Bởi con người trong toàn thể thế gian này
 Khi sinh ra vốn chỉ người đơn giản !

Chính anh Mác từng trệt chĩa mê sảng
 Thành ngu ngơ đặt giai cấp làm đầu
 Có khác gì bọn cuồng giáo ngày nay
 Muốn chơi kiểu toàn cầu thành IS !

Đấy hậu quả Charlie là thế đó
 Báo Hebdo thì hỏi tội tình gì
 Chỉ tự do ngôn luận khác chi đâu
 Mà máu đổ tại vì do cuồng sát !

Mười hai mạng quả thật là chua chát
 Giống như trên trăm triệu chấn con người
 Từng vui thân bởi cuồng tin mọi nơi
 Do ảo tưởng địa đàng trong nhân thế !

Nên độc lập tự do là quý nhất
 Phải trước tiên nơi ý thức mỗi người
 Để nhân ra cả nhân loại toàn cầu
 Có như vậy mới hòa đồng thế giới !

Chuyện cuồng tín bởi vì do tin nhầm
 Thiếu số người đầu độc cả nhân dân
 Dùng tuyên truyền lừa dối để mị dân
 Nên bao kẻ thành thiêu thân khùng bố !

Đâu có biết con người là vốn quý
 Cần nhân văn nơi chính mỗi cá nhân
 Đừng đại khờ cuồng tín chống loài người
 Trong tôn giáo lẫn cả trong chính trị !

Bởi khoa học mới thật là tiêu chuẩn
 Tính khách quan là yếu tố thứ hai

*Nên tẻ thay bao kiểu cách độc tài
Chỉ ngụp lặn mãi trong vòng ý hệ !*

*Thành tri thức con người là quý nhất
Hiểu biết nhiều mới giúp được tự do
Còn bao nhiêu các loại dạng y tở
Để thực chất nạn nhân cho cuồng tín !*

*Nước Pháp quả giờ đây thành bưng tỉnh
Bao thời gian khuynh tả có ra gì
Bởi hiểu lầm dân chủ với tự do
Ngược khoa học khiến ngày nay lãnh đủ !*

ĐẠI NGÀN
(02/02/15)

NGUYÊN LÝ VÀ ĐẤT NƯỚC

*Đất nước là cây đời
Sống phải cần đứng thẳng
Tức tự do độc lập
Thấy con người nhân văn !*

*Nhân văn là xã hội
Tức tình yêu mọi người
Không phải thành bầy nhóm
Không phải thành đười ươi !*

*Chính Mác Lê hiểu bậy
Nên nói bậy muôn đời
Hiểu chủ nghĩa xã hội*

Là sống như đàn bầy !

*Bởi anh Mác khờ khờ
Mới hô hào vô sản
Tưởng trơn hu bạch tuột
Mới xã hội văn minh !*

*Chính Mác ngu cỡ đó
Vì vật hóa con người
Tinh thần tướt hết cả
Tôn vật chất lên ngôi !*

*Thật sự thì con người
Tinh thần là đích điểm
Vật chất chỉ phương tiện
Mác ngu hiểu lộn thìn !*

*Con người phải hữu sản
Xã hội cũng vậy thôi
Giống như cây có củ
Có trái cho cây con !*

*Bởi cái đầu hạt mít
Mác khờ dại nói càng
Nghịch lại với khoa học
Nên học thuyết tan hoang !*

*Chính cái sai của Mác
Làm thế giới ngổn ngang
100 triệu người bị giết
Cuộc đời thành hỗn mang !*

Gương Stalin còn đó

*Giương Pon Pốt điều tàn
Nếu đỉnh cao trí tuệ
Sao nay thành lang bang !*

*Mao Trạch Đông khăn cổ
Gào thế giới địa đàng
Đặng Tiểu Bình quành lại
Biến lại thành thị trường !*

*Nên Liên xô đổ sụm
Hàng rào sắt tiêu vong
Hàng rào tre cũng mục
Thế giới bớt tối tăm !*

*Chỉ những anh trí thức
Mắt quán ghèn đăm đăm
Không thấy ra ánh sáng
Miệng mới luôn cà lăm !*

*Nên nguyên lý, đất nước
Phải tính đến hàng đầu
Chỉ theo nguyên lý đúng
Đất nước mới mới tiến mau !*

*Đó chính là thị trường
Cùng tự do dân chủ
Kích thích mọi công dân
Luôn tự giác trách nhiệm !*

*Vì bình đẳng tự do
Mọi người được tôn trọng
Luật pháp thành hàng đầu
Đó cũng là khoa học !*

*Đẹp đi anh Các Mác
Đẹp đi anh Lênin
Đã thành đồ tồn cổ
Người hiện đại chẳng thêm !*

*Nên mọi người yêu nước
Mọi người yêu quê hương
Mọi người yêu xã hội
Duy thấy đó con đường !*

*Xã hội mà chân chính
Mọi người đều tự do
Mọi người được bình đẳng
Mọi hạnh phúc ấm no !*

*Không kiểu toàn tư biện
Của anh Mác nói càn
Rập khuôn trong nô lệ
Lại bảo đó thiên đàng !*

ĐẠI NGÀN
(02/02/15)

[TỨ NGÀN](#) says:
[02/02/2015 at 06:16](#)

ÔI ĐOÀN VIỆT !

*Ôi Đoàn Việt cứ ngỡ ai xa lạ
Hóa ra quen mà lánh mặt ả danh*

Yêu đời đi sao lại kêu Chán Ngất
 Đời không yêu ta cũng cóc có thèm
 Ta yêu đời bởi vì ta cao thượng
 Đời không yêu bởi đời chỉ tầm thường
 Hãy cao quý như trăng ngàn mây biếc
 Còn đời luôn chỉ là thứ trần gian
 Nên cảm ơn có những lời tâm huyết
 Happy new year lời chúc Tân xuân !

Ý NGÀN
 (02/02/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[01/02/2015 at 20:09](#)

BA BÊN BỐN BỀ

Ôi thôi hiệp định Paris
 Cũng nào khác thứ ba bên bốn bề
 Bốn bên tụ họp ê hề
 Thật ra cốt cán chỉ là đôi bên

Chiến trường nổ súng vang rền
 Hai bên xanh đỏ giữa bên màu vàng
 Tuyên truyền xảo ngữ huênh hoang
 Chỉ toàn nguy tạo thật càng đáng thương

Dân đâu có biết mười phương
 Chỉ toàn ảo ảnh biết phương nào mò
 Quan to chỉ thấy quan to
 Rủ cùng tụ lại hét hò cùng nhau

Cũng đều là những quân cờ
 Của hai thế lực ai ngờ là đây
 Đúng là quốc tế giả cay
 Cổ bài thấu cáy tội cho dân lành

Hai con chót đỏ chót xanh
 Bên Lê Đức Thọ bên thì Kissinger
 Hai bên đều thấy trố tài
 Gạt nhau để dứt lại rai đánh hoài

Miền Nam kết cục tiêu đời
 Còn miền Bắc thắng không ngoài tính toán
 Bởi vì đỏ phải thắng vàng
 Là do phe đỏ đang toàn đi lên

Cộng thêm phản chiến lênh khênh
 Ví như như nổi bật là Jane Fonda
 Góp vào chiến thắng phe ta
 Nhưng Liên Xô đỏ mới là hiểm nguy

Việc đời thôi có nói chi
 Bao anh dốt nát nói gì cũng nghe
 Làm đời chỉ có tréo ngoe
 Khiến nào ai biết ba bên bốn bề !

DẠM NGÀN
 (01/02/15)

[Reply](#)

★★

CON NGƯỜI VÀ CON VẬT

Con người hơn loài vật
 Chính là ở trí khôn

Trí khôn qua lý luận
Ý thức khác sống còn !

Con vật luôn tứ khoái
Chỉ sống theo bản năng
Bởi toàn vô ý thức
Tinh thần kém con người !

Nên giữa hai niềm tin
Duy tâm và duy vật
Duy tâm luôn cao chót
Duy vật chỉ tầm thường !

Duy tâm quả hữu lý
Bởi cái lý vô biên
Duy vật chỉ tầm thường
Như củ khoai hạt đậu !

Khổng tử xưa từng nói
Con người hữu tâm linh
Vật thì hữu thái cực
Ấy là người thông minh !

Còn Các Mác khờ khạo
Coi vật chất là Trời
Hỏi từ đâu có vật
Thật ngu ơi là ngu !

TIẾNG NGÀN
(01/02/15)

CON NGƯỜI VÀ NHÂN VĂN

Con người có nhân văn
 Luôn coi trọng đạo đức
 Luôn coi trọng công bằng
 Luôn coi trọng ý thức !

Con người phi nhân văn
 Chỉ coi trọng vật chất
 Chỉ coi trọng quyền hành
 Chỉ coi trọng thế lực !

Nên khác nhau giữa người
 Do tư chất, giáo dục
 Tư chất do bẩm sinh
 Giáo dục do đào tạo !

Anh Mác thấy khù khờ
 Chỉ thấy toàn giai cấp
 Đích thị một kẻ ngu
 Khiến thế gian phải vấp !

Thật thua xa Khổng Mạnh
 Giáo chi mới phú chi
 Đấu đấu tranh giai cấp
 Khiến đời khổ ly bì !

Do tính phi khoa học
 Người trí thức nào tin
 Chỉ mấy anh bất cập
 Mới khuôn rập như in !

*Nên nói chung cái dốt
 Khiến làm hại con người
 Khiến làm hại xã hội
 Nhân loại thành đờn ơi !*

*GIÓ NGÀN
 (01/02/15)*

VĂN MINH VÀ LUẬT PHÁP

*Văn minh nhờ có con người
 Hưởng nền giáo dục nhân văn ở đời
 Chuyện thường vẫn thấy nhiều nơi
 Thượng tôn pháp luật khiến đời công minh !*

*Còn như xã hội xập xình
 Ý quyền ý thế cậy mình công lao
 Vậy là bao chuyện tâm phào
 Con ông cháu cố ối dào ra chi !*

*Mới hay dân chủ thường khi
 Tự do nhưng vẫn tùy nghi ở đời
 Con người tự giác khắp nơi
 Đâu vô ý thức kiêu người bá vợ !*

*Khác xa các xứ độc tài
 Lạm quyền cậy thế khiến đời ngu ngơ
 Con người mất cả nhân văn
 Chỉ còn duy nhất bản năng sống còn !*

Nhìn lên chót núi chon von

*Trơ lỳ tảng đá bào mòn gió sương
Đứng ỳ ra ở giữa đường
Văn minh ách lại biết đường nào đi !*

TUYẾT NGÀN
(01/02/15)

DÂN VÀ TRIỀU ĐÌNH

*Dân thôi thì cứ tà tà
Triều đình riêng cỗi có mà can chi
Kệ ai đến kệ ai đi
Huyền thuyên tùy thích can gì đến ta*

*Bởi can có được đâu mà
Không can cũng vậy dễ mà khác sao
30 năm chinh chiến thế nào
20 năm bao cấp tào lao vậy mà*

*Gần non thế kỷ xót xa
Thì thôi chừng ấy cũng là hơn chi
Miền Nam bao kẻ vẫn vì
Bây giờ mới thấy ai vì ai đâu*

*Chẳng qua danh lợi một màu
Tiếng là giải phóng hay là tả khuynh
Bởi không sao có triều đình
Triều thần mới được quan vinh cả đời*

*Còn dân thì ở mọi nơi
Lá đa cứ quét nơi chùa Bà Đình*

*Thế nên đừng có bức mình
Chuyện đời vẫn vậy liệu mình làm sao*

*Tin vào ông Mác tào lao
Bây giờ mới biết ghen ngào vậy thôi
Biết khôn thì sự đã rồi
Coi như mắc lờm cái tay Trạng Quỳnh !*

GIÓ NGÀN
(01/02/15)

[NON NGÀN](#) says:
[31/01/2015 at 06:22](#)

VÒNG QUAY LỊCH SỬ

*Lịch sử như con quay
Nó quay bao nhiêu bận
Tới khi tàn hơi sức
Con quay phải bỏ nhào !*

*Rồi vòng quay lặp lại
Như bao thứ trên đời
Chẳng có gì cùng tận
Chỉ khởi thủy lại thôi !*

*Tại bao anh mù quáng
Không nhìn rõ cuộc đời
Cho địa đàng tối hậu
Thành ảo ảnh lên ngôi !*

Bây giờ quả rõ ràng
 Việt Nam khởi điểm lại
 Từ kinh tế thị trường
 Hội nhập để tiến tới !

Vẫn trong vòng quay lớn
 Của nhân loại thế thôi
 Chỉ do anh Các Mác
 Sử bậy hại cuộc đời !

Nhưng quá khứ rồi qua
 Tương lai sẽ phải đến
 Hiện tại dấu nhập nhòa
 Đêm xong trời lại sáng !

Bởi màn đêm tri thức
 Dần dần cũng hé ra
 Mặt trời chân lý mọc
 Ánh sáng lại chói lòa !

Nên thôi đừng nói Diệm
 Hãy thôi đừng nói Hồ
 Cũng thôi đừng nói Mỹ
 Và thôi đừng nói Nga !

Chuyện đời chẳng đứng đó
 Lịch sử luôn dần qua
 Vấn đề là hiện tại
 Nằm trong tay chúng ta !

Nếu thông minh tiến tới
 Còn ngu tối mù lòa
 Lớp sau hơn lớp trước
 Cây đời lại trổ hoa !

ĐẠI NGÀN

(31/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[30/01/2015 at 23:49](#)

HOAN NGHÊNH

*Hoan nghênh người ở phương xa
Giữa đời toàn ảo vậy mà cũng hay
Tháng giêng đề lộn tháng mười
Đã liền phát hiện rạch rồi mới ghê
Nghĩa là người đã không chê
Vào đây để đọc bài thơ vô cầu
Thời gian dầu lộn mặc dầu
Việc đời vẫn một chớ hầu khác sao !*

NÚI NGÀN

(31/01/15)

[Reply](#)

**

[THƯƠNG NGÀN](#) says:

[31/01/2015 at 00:26](#)

**GIAI CẤP, ĐẢNG PHÁI,
VÀ CHÍNH TRỊ**

*Xã hội nào mà không giai cấp
Bởi loài người đâu phải cỏ cây*

Mà dù đất đá nói ngay
Cũng phân từng lớp để đâu ngang bằng

Chính bởi vậy cần nhiều đảng phái
Đại diện cho tầng lớp của mình
Ngồi vào Quốc hội toàn dân
Mới là Quốc hội của chung mọi người

Chuyện đơn giản ai người chính trị
Nếu công bằng xử trí tất khôn
Chớ còn chỉ kiểu đa đoan
Cơ hồ độc đảng khiến càng vô duyên

Nước Thái Lan gia đình Thạt Xỉn
Chơi cái trò lừa mị dân tình
Dựa vào trợ giá nông dân
Đặng mình hốt phiếu bao lần vậy thôi

Khiến quân đội ra tay đảo chính
Được nhà vua nhắm mắt làm ngơ
Vậy là dân cũng được nhờ
Bởi rồi dân chủ tự do lại về

Ây nguyên tắc không chê nào được
Phải có người lành mạnh ra tay
Còn như toàn thứ cùi đây
Xu theo quyền thế biết ngày nào ra

Bởi như vậy mới là chính trị
Như dòng sông trôi mãi không ngừng
Bèn không giống cái ao tù
Trăm năm cũng vậy mịt mù quyền uy

Nên anh Mác quả khi khờ dại
Chỉ một lần nói hớ lờ lờ

*Khiến làm nhân loại chơi vơi
Độc tài vô sản tiêu đời thế gian*

ĐẠI NGÀN
(31/01/15)

[Reply](#)

**

[SÓNG NGÀN](#) says:
[31/01/2015 at 06:48](#)

XƯA VÀ NAY

*Ngày xưa thấng Mỹ huy hoàng
Bởi lòng yêu nước chẳng màng lợi danh
Là điều cần phải công tâm
Nói lên sự thật chẳng cần giấu chi !*

*Nhưng rồi lịch sử lâm ly
Con đường cộng sản ai thì đặt ra
Khiến dân bao nỗi xót xa
30 năm bao cấp mới là hoảng kinh !*

*Bây giờ đã có hòa bình
Thị trường kinh tế cũng mình vạy thôi
Hoan hô hội nhập tuyệt vời
Có điều vẫn chỉ Bác Hồ chưa buông !*

*Nào hay Trung Quốc luông tuông
Nguy cơ Đại Hán nổi buồn bao la
Bây giờ quân sự nước nhà
Nó hơn 20 bạc quả là than ôi !*

*Nhưng mà đại tướng mình hơn
 Gần ba lần nó thật càng đáng kính
 Công danh như vậy thật tình
 Hơn lòng yêu nước của mình ngày xưa !*

NGÀN KHOI
 (31/01/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[29/01/2015 at 19:16](#)

THƯỢNG ĐẾ

*Ai cũng biết người vô hình vô ảnh
 Đáng tối cao cai quản thế gian
 Ai tin lòng thấy an nhàn
 Ai không tin mãi lang thang trên đời*

*Nào hãy thử đi vào duy vật
 Mác Lênin vật chất tuyệt vời
 Quả phi lô-gích trời ơi
 Đúng là nghịch lý mà đời cũng tin*

*Nên chỉ thấy búa liềm rực sáng
 Nào thấy đâu ánh sáng tư duy
 Thấy đâu ý nghĩa tinh thần
 Chỉ tôn lãnh tụ mười phần ghê chưa*

*Giống đàn bầy mọi người thừa biết
 Còn chi đâu nhân bản con người
 Chỉ do anh Mác trổ trời
 Ngông nghênh lếu láo trên đời chẳng sai*

PHIẾM NGÀN
(30/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[29/01/2015 at 18:58](#)

TIỆC TÙNG

Ở đời cũng chuyện bình thường
Tiệc tùng thì phải có người dọn lên
Tiệc tùng nhờ Mác Lênin
Cũng mâm bát ấy có chi lạ thường
Xê qua xít lại tổ tường
Cũng bàn tiệc ấy dễ đường khác sao
Chính nhờ công đức Bác Hồ
Bây giờ phân lớp có sao còn buồn
Đâu còn một bữa cơm thường
Để toàn dân tộc cùng ngồi chung vui
Thôi thì số mạng mỗi người
Tay ai nấy phát bụi ngùi làm chi
Tiệc xong có kẻ dọn đi
Rồi bày tiệc khác có gì mà lo
Người có số cũng như giấy
Công kênh lãnh tụ mới ngày mình lên

NON NGÀN
(30/01/15)

[Reply](#)

★★

TIẾNG NGÀN says:
29/01/2015 at 03:43

ĐIỀU THIỆN ĐIỀU ÁC TRONG CUỘC ĐỜI

*Điều thiện là phát triển
 Chính là sự đi lên
 Chính là hướng tiến bộ
 Là ý nghĩa nhân văn !*

*Điều ác thì ngược lại
 Luôn là tính phản động
 Luôn là chiều thụt lùi
 Luôn ý nghĩa bất nhân !*

*Trong xã hội loài người
 Đạo đức là truyền thống
 Là giá trị tinh thần
 Của yêu cầu nhân bản !*

*Căn cơ rõ như thế
 Đã có từ ngàn đời
 Cả trên toàn thế giới
 Trước khi Mác ra đời !*

*Nên Mác thành quái dị
 Khi đã được sinh ra
 Hồ truyền thống tư sản
 Gọi cần phải phá đi !*

*Mác chủ trương vô sản
 Muốn làm cuộc đổi đời
 Muốn vô sản lãnh đạo
 Tưởng là dễ như chơi !*

Như vậy là bản năng
 Đồng minh của cái ác
 Trở thành như tháo củi
 Trở thành như sổ lòng !

Khiến nhân văn đảo lộn
 Khiến khoa học nằm chơi
 Chỉ còn việc tranh chấp
 Quyền lợi ở khắp nơi !

Người xưa từng có nói
 Nhất ngôn dĩ hưng bang
 Nhất ngôn dĩ táng bang
 Quả trường hợp của Mác !

Nó làm cái tích cực
 Thành thui chột cả đi
 Chỉ còn cái tiêu cực
 Dậy lên như triều khơi !

Thật lỗi lầm của Mác
 Như một thứ động trời
 Xưng đỉnh cao trí tuệ
 Nhưng chỉ loại trời ơi !

BAT NGÀN
 (29/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN KHƠI](#) says:
[28/01/2015 at 19:02](#)

CHÍNH TRỊ VÀ NGUYÊN TẮC

*Chính trị đúng phải cần theo nguyên tắc
Dù nước nào trên thế giới thế thôi
Dù Việt Nam, Lào, Mỹ, hay Tàu
Dù Pháp, Ấn, Anh, đâu cũng thế*

*Chính trị bậy thì luôn đầy cảm tính
Chỉ vui đâu liền chúc đấy gọi là
Chẳng bao giờ nhằm giá trị sâu xa
Mà thực chất toàn mưa đâu vuốt đấy*

*Như dân chủ tự do là nguyên lý
Như nhân quyền, độc lập mới bao la
Còn độc tài, độc đoán chỉ tà ma
Phi thực tế và phản thùng khoa học*

*Đơn giản vậy cãi nhau chỉ ầm ớ
Chỉ làm theo hay chính trị tuân theo
Hẳn là đầy cảm tính thấy một lèo
Và sau trước đều thật toàn nhằm nhí*

*Bởi nguyên tắc phải luôn dân làm chủ
Phải tự do độc lập mới thật tình
Còn tuyên truyền dụ khị cứ linh tinh
Thì sau trước chỉ nhóm bè thủ lợi !*

ĐẠI NGÀN
(29/01/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[28/01/2015 at 06:48](#)

TÌNH NGƯỜI

Tình người cái quý trên đời
 Làm nên đạo đức mọi thời đương nhiên
 Khiến cho xã hội tương liên
 Văn minh như thế dễ càng đi lên !

Mác thì chỉ nói mình ên
 Bảo là tư sản cần nên loại trừ
 Hô hào giai cấp đấu tranh
 Đặt làm cách mạng mới toanh trên đời !

Quả là đạo đức tuyệt vời
 Một lần nói hớ người đời đi đoang
 Bây giờ mới biết ngòi than
 Khác nào như chuyện giải oan Thị Mầu !

Bởi vì lý trí làm đầu
 Con tim bỏ trợ mới hầu nhân văn
 Còn như quan điểm lãng nhãng
 Tâm phào như Mác thật bằng vứt đi !

PHIẾM NGÀN
 (28/01/15)

[Reply](#)

★★

SO SÁNH

Miền Nam sụp sao Liên Xô cũng ập
 Đông Đức tiêu phe xã hội chẳng còn
 Chiến tranh xong thế giới lại hòa bình

Lê Duẩn ngủm Việt Nam liên đới mới

*Bây giờ đến Cuba đành bỏ cuộc
Bắc Triều tiên như một đám tên gàn
Đừng dựa vào mãi học thuyết Mác Lê
Mà trở lại với tâm hồn dân tộc*

*Pháp Mỹ đó có bao giờ cộng sản
Mà tại sao đất nước họ vẫn giàu
Như nước Anh kinh tế vẫn luôn ngầu
Còn các nước khối Asean đều cứ tiên*

*Lập luận vậy để thấy rằng Mác dòm
Mác làm sao sánh được với Đại Ngàn
Cái đầu này vốn dĩ của Việt Nam
So sánh vậy mới thật tình so sánh !*

NGÀN KHOI
(28/01/15)

CUỐI CÙNG

*Cuối cùng rồi Mỹ cũng thua
Việt Nam chiến thắng cho vừa lòng ai
Liên Xô nở mặt nở mày
Miền Nam đổ sụm từ nay tiêu tùng*

*Mác Lê thành đạt hào hùng
Tới khi đổi mới tiêu tùng Mác Lê
Diệt đi Hồ lại quay về
Cuộc cờ nay vẫn chưa ra cuối cùng*

*Bởi Tàu đang ngấm biển Đông
 Thành ra chưa biết con đường tới đâu
 Đúng là Con tạo cơ cầu
 Đã xoay như thế trên đầu dân ta*

NON NGÀN
 (28/01/15)

**

CHƠI CHỮ

*Tôi (là) cùng nghĩa tôi (theo)
 Nhưng (theo) chưa chắc nghĩa như tôi (là)
 Bởi (là) bản chất đưa ra
 Còn (theo) có thể chỉ là hùa theo*

*Do (là) là cái bên trong
 Còn (theo) có nghĩa long tong bên ngoài
 Nghĩ ra tiếng Pháp cũng hài
 Cái trò chơi chữ khôì hài như ta !*

*Cùng âm mà nghĩa khác xa
 Je suis quả thật đó mà đoán đi !
 Chỉ hiềm một nỗi Hebdo
 Charlie tuần báo bị "phơ" rõ ràng*

*(Feu) đây bạo động dã man
 Người ta xài bút anh toàn xài dao !
 Nên (suis) với cả (pas suis)
 Nghĩ đi nghĩ lại quả thì khác nhau !*

Bên tích cực bên cầu âu
 Giữa bên châm biếm với hầu châm chi ?
 Chuyện đời châm biếm thường khi
 Cả khi châm chọc có gì quá đâu ?

Đằng này anh lại dùng dao
 Chọc ngay vào cổ chó nào cần châm !
 Đúng là bạo lực kiểu hăm
 Trung Đông lò lửa chiến tranh hoài hoài !

Người ta đem bút ra xài
 Anh đem vũ khí liệu loài ra chi !
 Vậy nên vũ lực là gì
 Nó là nguồn gốc của anh độc tài !

Đúng là cuồng tín luôn sai
 Cuồng chi cũng vậy đều là bá vơ
 Chỉ khi dân chủ tự do
 Luôn bằng nghĩa lý mới đầy văn minh !

PHIẾM NGÀN
 (27/01/15)

★★

[HOA NGÀN](#) says:
[26/01/2015 at 13:19](#)

DIỄN ĐÀN

Diễn đàn có loại ba sa
 Nó chuyên đi đớp khi anh ngồi cầu
 Nhưng mà chuyện nhỏ đừng rầu

Cũng là cách giúp ngồi lâu vậy mà
 Nước trong chỉ thấy ba sa
 Cục hòn anh ị có là thấy đầu
 Gió thành thơm nức hương cau
 Tinh thần sáng khoái quả nhờ ba sa !

Ý NGÀN
 (27/01/15)

[Reply](#)

**

[DẶM NGÀN](#) says:
[26/01/2015 at 06:35](#)

THẾ GIAN

Thế gian rồi cũng buồn cười
 Đầu voi đuôi chuột người người hả hê
 Vải thưa mắt thánh nào che
 Thánh thì ở khắp mọi bề non song

Điều này thật quả đáng trông
 Thông tin đối lập quả không chi bằng
 Bao năm nói cuội nói nhăng
 Bây giờ vỡ lẽ lèng èng vậy thôi

Trời hôm đã sáng thật rồi
 Chân dung quyền lực hết hồi ngủ mê
 Dần dần thức dậy đề huề
 Tập tành dân chủ đề mê lòng người

Dĩ nhiên kẻ khóc kẻ cười
 Nhưng còn dân chúng thì đời vui lên
 Hết rồi kiêu cách mình ên

Bây giờ đến lượt tung lên vạn điều

*Thế gian nay thật vui nhiều
Cho dù trang mạng đến từ nơi đâu
Vấn đề sự thực phơi bày
Bao điều cung cấm đang hầu xem chơi*

NON NGÀN

(26/01/15)

[Reply](#)

[BIÊN NGÀN](#) says:

[26/01/2015 at 06:13](#)

MẠNG VÀ CÁCH MẠNG

*Bây giờ cách mạng xưa rồi
Từ hồi ông Mác hãy còn chơi bi
Nên thôi có nói làm gì
Quên đi chuyện cũ để chi trong lòng*

*Hiện thời với mạng toàn cầu
Chỉ cần nửa bước đi hầu khắp nơi
Thông tin khó giấu được rồi
Để chi bùng bít mọi miền trần gian*

*Đúng là cách mạng hoàn toàn
Địa cầu gần sát một gang bên mình
Đấu tranh giai cấp bùn sinh
Nay thành thay thế bằng nguồn thông tin*

Qua rồi một cuộc đảo điên
 Mác Lê tàn lụi theo dòng thời gian
 Hoan hô cách mạng hoàn toàn
 Chỉ còn khoa học làm sang loài người

NGÀN KHOI
 (26/01/15)

[Reply](#)

**

NIỀM TIN VÀ CUỒNG TÍN

Khi tin đến độ điên cuồng
 Gọi là cuồng tín chứ còn gì đâu
 Cái đầu thành chẳng phải đầu
 Mà thành cái giỏ để hàu nhét vô

Nhét vô những chuyện hồ đồ
 Do người khác nhét còn hàu biết chi
 Đó là chính trị ngu si
 Hai là tôn giáo còn chi cho bằng

Hồi xưa có Mác Lênin
 Bây giờ Hồi giáo quả in vậy mà
 Tay thì cầm súng AK
 Hoặc là kíp nổ thật là ghê thay

Miệng hô khẩu hiệu đại ngây
 Chân luôn tiến tới cái đầu hiên ngang
 Bây giờ lịch sử sang trang
 Liên Xô đã đổ chỉ còn Trung Đông

Người thường thì thấy cuồng nông
 Nhưng người cuồng tín thấy rồng phượng bay
 Mê say Thượng đế ngày ngày
 Mê say chủ nghĩa thật hay quá chừng

Nên khi có tiếng nổ bùng
 Tự mình banh xác đám đông máu tràn
 Bao nhiêu người bị chết oan
 Còn tay khùng bố thiên đàng đi lên

Ôi thôi xã hội lênh khênh
 Những tay cuồng tín kèn kèn khắp nơi
 Thời nào cũng vậy trong đời
 Cuối cùng chỉ lợi những anh độc tài

Vì cuồng thì giá trị gì
 Chẳng qua vì dốt trong đời vậy thôi
 Mình thành ra những quân bài
 Cho người sử dụng mà mình đâu hay

Thế nên dân chủ tự do
 Mới là lý tưởng để cho mọi người
 Còn như cuồng tín độc tài
 Chẳng qua luôn chỉ trò cười thế gian

ĐẠI NGÀN
 (26/01/15)

**

ÔNG KHÔNG VÀ ÔNG MÁC

Hai ông này quả là hay

Sinh ra bên Đức bên Tàu ngày xưa
 Lại cùng đi đến Việt Nam
 Tạo nên làn sóng oai phong quá chừng

Khổng thì một mặt trung dung
 Mác thì mọi mặt dùng dùng tả khuynh
 Ông kia nhân bản nêu lên
 Ông này cách mạng lênh khênh trong đời

Khổng luôn giữ vững ngũ thường
 Mác thì vô sản cứ tương vào đầu
 Đúng là nước lửa khác nhau
 Khiến cho người Việt cái đầu nhập ma

Ngày xưa truyền thống bao la
 Ngày nay tranh đấu xót xa vô cùng
 Khổng yêu chủ yếu đại đồng
 Mác ưa vô sản thiên đường đi lên

Đi hoài cứ thấy tênh hênh
 Lạc loài cô quạnh hờ hênh cỡ nào
 Bên thành lạc hậu xôn xao
 Bên gây đổ máu ào ào kinh niên

Chiến tranh thôi đã triền miên
 Ngũ thường im tiếng liên liên vạ thôi
 Đỉnh cao trí tuệ loài người
 Mang ra đấu tố bao người ghê thay

Khiến Lê Lập Đức những ngày
 Ruộng vườn đoạt hết trắng tay chẳng còn
 Thân mình đành phải héo hon
 Vô rìng quyết chí sống theo người rìng

Chuyện này đọc phải rung rung
 Thương Lê Lập Đức người rừng oái oăm
 Nhân văn trở lại dã man
 Ôi thương ông Mác rõ ràng ông ơi

Ông đưa lý thuyết rạng ngời
 Thiên đường đổ máu người người nhào vô
 Cả gần thế kỷ mới nhào
 Liên Xô sụp đổ người đời sáng ra

Nhìn xong Không tử xót xa
 Bảo rằng chuyện nhằm quả là vô duyên
 Con người cái ác chiến chiến
 Khơi lên như vậy có điên không nào

Ta xưa từng dạy ngủ thường
 Lễ nhân trí tín nghĩa đều đề cao
 Người vào tàn phá cái ào
 Tội người gây oán lao xao trên đời

Mác nghe lặng tiếng im hơi
 Thừa em thơ đại thôi ngài bỏ qua
 Không đủ lòng quả xót xa
 Nhưng nhân văn quá cũng đà im luôn

Bây giờ có kẻ mần tuồng
 Dựng nên tượng Không để tuôn Mác Vô
 Ôi đời cứ lắm tào lao
 Phỉnh người hoài vậy để nào ra chi

NGÀN KHÔI
 (26/01/15)

TA HỎI MÀY

Mày có phải Phật tử
Sao quá thù con chiên
Mày tưởng tao có đạo
Mày quả giống thằng điên !

Con chó điên mới đúng
Mày quả như thằng khùng
Mày bị lây bệnh dại
Nên mày nói lung tung

Con chó dẫu ăn cút
Vẫn còn khôn hơn mày
Cha mày đâu phải chó
Sao để mày chó điên

Ta đúng không cần nói
Mọi người nhìn thấy liền
Nhưng buộc phải cần nói
Bởi mày như vô tri

Mày giống như cục phân
Mày toàn mùi hôi thối
Mày giỏi chường tên mày
Để còn chuộc tội lỗi

Mày đâu để lộ tên
Bởi mày bùn sinh thối
Mày toàn trong cống rãnh

Mày chửi Phật rồi tội

ÁNH NGÀN

(26/01/15)

**CHÂN LÝ VÀ
SỰ KHÁCH QUAN**

*Chân lý như mặt trời
Mây che thành tối lại
Vậy tôi xin hỏi người
Muốn trời trong hay tối ?*

*Người vốn có của quý
Nhưng bị trộm lấy đi
Vậy tôi muốn hỏi người
Bỏ luôn hay lấy lại ?*

*Chỉ qua hai điều đó
Chính trị là cái gì
Nếu người còn chưa hiểu
Tôi xin phân cho rõ !*

*Chính trị là ngay thẳng
Vốn tốt như mặt trời
Tà trị như như mây xám
Che mặt trời tối thui !*

*Mặt trời là khách quan
Chẳng phải của ai cả
Tà trị là lệch lạc*

Của số người tạo ra !

*Chính trị là khách quan
Nó giống như của quý
Tà trị như của mất
Mất thì lấy lại không ?*

*Cuộc đời đơn giản thế
Sao người nói lung tung
Sao người ra nguy biến
Giữa cái chính và tà ?*

*Con người sống ở đời
Phải cần nên lương thiện
Đó chính là chính trị
Còn tà trị tối tăm !*

*Khi người có vườn cây
Hỏi người có chăm bón
Cần xịt thuốc trừ sâu
Hay để sâu ăn hết ?*

*Cuộc đời cần nhân văn
Hỏi người luôn có muốn
Hay người muốn u tối
Tà trị che khắp nơi ?*

*Người vốn là con người
Một đơn vị xã hội
Người muốn ở trong đó
Hay người muốn thoát ra ?*

Nếu người có cái nhà

Người muốn dơ hay sạch
 Nếu nhà quả dơ hầy
 Hỏi người cần làm gì ?

Liệu người ra sức quét
 Hay người đành bỏ đi
 Xuất xứ đời là thế
 Người hiểu lắm từ bi !

Cả hiểu lắm bác ái
 Điều tiêu cực ở đời
 Đấu tranh cho chính nghĩa
 Đó trách nhiệm mọi thời !

Chính nghĩa không gì khác
 Đó chính là mặt trời
 Mặt trời cần rọi sáng
 Để ánh sáng khắp nơi !

Nếu mặt trời mây che
 Người sẽ sống trong tối
 Đâu khác loài chuột chũi
 Chỉ thích sống trong hang !

Vậy tôi xin hỏi người
 Muốn làm người hay chuột
 Chính trị tạo nên người
 Tà trị tạo nên chuột !

Đấy chính trị là thế
 Hỏi người đã hiểu chưa
 Chỉ dân chủ tự do
 Mới gọi là chính trị !

*Còn độc tài độc đoán
Cho dù thuộc loại gì
Khiến suy biến con người
Nên gọi là tà trị !*

ĐẠI NGÀN
(26/01/15)

[MAI NGÀN](#) says:
[26/01/2015 at 09:20](#)

SĨ PHU

*Sĩ phu nghĩ đến nước non
Nhưng cho vui vậy chứ còn làm chi
Bởi còn tùy kẻ cầm quyền
Có tâm sáng suốt hay tài ra sao*

*Nếu toàn chỉ cứ tào lao
Coi ta là nhất thì còn ra chi
Chuyện này vẫn có thường khi
Coi mình số một cần gì đến ai*

*Đỉnh cao trí tuệ loài người
Cứ theo kinh điển vậy thời giờ ra
Không thì cũng kiêu ta bà
Vui đâu chúc đó mới là vô duyên*

*Trở thành phận gái thuyền duyên
Trước chàng hảo hớn mới phiền vậy đa
Trăm năm trong cõi người ta
Có gì trọng đại để mà phải lo*

*Cứ nằm ngủ ngáy khò khò
 Ngày qua tháng lại cũng qua chuyện đời
 Đêm xong trời sáng lại rồi
 Đông tàn xuân tới có mà lo chi*

BẬT NGÀN
 (26/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN MÂY](#) says:
[25/01/2015 at 03:48](#)

TÔI ÔNG KHÔNG TỬ

*Tôi ông Không tử quá chừng
 Bây giờ bị khớp nửa mừng nửa lo !
 Khớp thành ông đứng co ro
 Tha hồ thiên hạ ba hoa chích chòe !
 Mượn danh ông cốt nhằm khoe
 Ta là đạo lý chắc ngài tin ta !
 Ai ngờ ông Không cười xòa
 Thôi đừng dõn mặt cùng ta làm gì !
 Họ Mao ta đã biết rồi
 Quý hồ ông Mác biết hồi xa xưa !
 Ta đâu nào phải trái dừa
 Các người đem khoét ruột rồi cùng ăn !
 Xong liền hốt vỏ đem quăng
 Các người dõm thế làm răng không cười !
 Ta đây vốn đã ngàn đời
 Không lừa ai há để người lừa ta !
 Thôi đừng có thói ba hoa
 Mất đi cái đức gọi là chính danh !*

MÂY NGÀN
(25/01/15)

[Reply](#)

★★

[LÁ NGÀN](#) says:
[25/01/2015 at 03:25](#)

THẰNG NÀY LÀ AI ?

*Thằng này phải thứ Việt kiều
Ra ngoài chuyên dọn cầu tiêu cho người ?
Hay là cách mạng ba mươi
Mới theo CS sau hồi bảy lăm ?
Cớ sao nhân cách tôi tàn
Cứ ra sửa bậy Mây Ngàn là sao ?
Phải chăng đã điểm hạng nào
Hay ma cô bự ai nào biết không ?*

CÂY NGÀN
(25/01/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[24/01/2015 at 18:29](#)

TỰ GIỚI THIỆU

*Tiện đây ta có đôi lời
Ai thường vào mạng cũng thời nên xem*

Google hãy gõ êm đềm
 Thanh rồi tiếp họ võ hưng vậy là
 Có trang Blog hiện ra
 Ở đây chính thật nhà thơ Đại Ngàn
 Thơ như giăng mắc hàng hàng
 Ngôn từ róc rách suối ngàn tuôn ra
 Việc đời cả thấy bao la
 Sâu hun hút đó lại đà mây cao
 Bầu trời chi có khác nào
 Hết như vô tận trăng sao bạt ngàn
 Đường dài vạn dặm quan san
 Ta mời người đến non ngàn là đây

Nhà thơ Đại Ngàn
 (25/01/15)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN

Thơ ta cốt viết nhằm chơi
 Chỉ ai chịu đọc mới người tâm can
 Thơ ta tựa ánh nắng vàng
 Hang cùng ngõ tối chói chang soi vào ...

NGÀN THƠ
 (25/01/15)

★★

LỜI GIỚI THIỆU

Nào nhìn lên thử trên không

*Nền trời trong vắt bênh bồng áng mây
 Mây ngàn rõ thực là đây
 Thơ ngàn rõ thực như mây đại ngàn !*

THƠ NGÀN
 (25/01/15)

NHÀ THƠ

*Nhà thơ sống giữa cõi đời
 Bực mình mới viết mấy hồi văn chương
 Để cho thiên hạ tỏ tường
 Đời sau biết chuyện vắn vưng trong lòng !*

*Mây trời trắng phếu thông dong
 Nhìn vào thế sự sao lòng bấn khoăn
 Bấn khoăn thì mặc bấn khoăn
 Kệ cha thế sự làm răng bầy chừ !*

*Thôi thì cứ cấp không hư
 Không hư tắm tới mới thành hư không
 Hay loài mèo mả gà đồng
 Nghĩ lui nghĩ tới mà lòng cảm thương !*

Ý NGÀN
 (25/01/15)

[MÂY NGÀN](#) says:
[24/01/2015 at 16:01](#)

LƯƠNG TÂM CON NGƯỜI

*Con người mà thiếu lương tâm
Chỉ như con chó chạy rong ngoài đường
Gặp chi cũng chỉ tha càn
Biết tiền biết lợi mà còn biết ai*

*Có bao giống chó đường dài
Lợi danh là chính đua nhau chạy hoài
Ôi thôi ngán ngẩm sự đời
Loại người chân chính biết tìm đâu ra*

TRĂNG NGÀN

(25/01/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[24/01/2015 at 15:48](#)

**CON NGƯỜI, ĐẤT NƯỚC,
VÀ CHẾ ĐỘ**

*Con người mới cái trước tiên
Kế là đất nước thiêng liêng trên đời
Chớ còn chế độ bề ngoài
Nâng bi chế độ rõ toàn đồ ngu*

*Chế độ tốt phải là theo chân lý
Khách quan thôi thì chế độ mới hay
Nếu chế độ lại thành ra cưỡng lý
Đó quả nhiên là chế độ cùi đày*

Trong cuộc đời vẫn luôn người xấu tốt
 Cho dù đâu và dù ở thời nào
 Dù địa vị cấp cao hay cấp thấp
 Dù dân quèn bao thuở cũng vậy thôi

Bã tuyên truyền luôn nâng bi chế độ
 Chỉ là đồ quen đối gạt người đời
 Chế độ nào cũng người hay người dở
 Còn tốt gì nếu chế độ trời ơi

Dân chủ mới là hàng đầu tiêu chuẩn
 Tự do luôn ý nghĩa thứ hai
 Nhân văn chính là thứ ba phải có
 Hay gì sao những chế độ độc tài

Độc tài chỉ cá nhân cầm chịch
 Hay cũng luôn một nhóm cầm quyền
 Dân chỉ toàn trên răng dưới đế
 Có gì đâu mãi cứ hót vinh quang

NON NGÀN
 (25/01/15)

[Reply](#)

★★

BẢY MƯƠI BỐN CHIẾN SĨ HI SINH VÌ HOÀNG SA 1974

Các anh chết nhưng linh hồn vẫn sống
 Và danh thơm vẫn mãi mãi trường tồn
 Cả lịch sử vẫn nhớ tên luôn mãi
 Những anh hùng đã vì nước hi sinh

Các anh đi cho nước non còn lại
 Để bao người được ở lại hòa bình
 Tuy thân xác có quay về cát bụi
 Nhưng linh hồn đã hòa lẫn non sông

Tuổi trẻ ấy muôn đời luôn sống mãi
 Khi nào còn đất nước với quê hương
 Khi nào còn các tâm hồn dân Việt
 Vẫn luôn hoài tưởng nhớ đến các anh

Hoàng Sa đó sóng vẫn xanh biển cả
 Đảo còn kia và đất nước còn đây
 Các anh đi nhưng để lại triệu ngày
 Cho dân tộc phải trường tồn mãi mãi

ĐẠI NGÀN
 (25/01/15)

★★

CUỘC ĐỜI HUYỀN MỘNG

Ta nhà triết học biết lâu rồi
 Cả Phật Lão Trang cũng rõ thôi
 Vọng ngữ chỉ thêm trò ảo ảnh
 Huyền tư chi bấy lại bồi hồi

Vậy nhưng sự thế dầu chẳng tá
 Chẳng lẽ trên đời bỏ cuộc chơi
 Ấy đấy thành chơi trần nhân thế
 Ngàn thơ cốt để lại cho đời

Người đời vẫn lắm dở cùng hay

*Sự việc trên đời chỉ vậy thôi
Thế sự du du ừ cứ thế
Có chi thay đổi ở trên đời*

*Ngàn xưa vốn vậy ngàn sau thế
Thế thái nhân tình chỉ đăi trôi
Biết vậy cuộc chơi càng phải có
Không chơi sao thấy hết việc đời*

ĐẠI NGÀN
(25/01/15)

**

[TƠ NGÀN](#) says:
[24/01/2015 at 07:12](#)

TỰ DO

*Gió thì man mác trên trời
Cua còng ngang bướng lại bò ra hang
Tự do như thế mới toàn
Có ai kéo được mây ngàn hay không
Trời xanh trắng nước bênh bồng
Ao bùn cứ để cua còng chơi vui*

ÁNH NGÀN
(24/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN HƯƠNG](#) says:

[24/01/2015 at 07:04](#)

NGÀN MÂY

Ngàn mây cao vút trên trời
Sá chi tiếng chó tru hoài trong đêm
Chó tru cứ để mà tru
Trăng vàng vẫn chiếu ánh tơ mây ngàn

HƯƠNG NGÀN

(24/01/15)

[Reply](#)

★★

[NẮNG NGÀN](#) says:

[24/01/2015 at 07:36](#)

ÂM DƯƠNG

Âm dương mây biết cái chi
Chỉ tru như chó gọi là âm dương
Tha đâu vài thứ ngoài đường
Miệng mồm hôi thối tướng hương trên đời
Đúng là một thứ cóc nhồi
Trong hang thành thử nghĩ trời bằng vung !

MƯA NGÀN

(24/01/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[23/01/2015 at 16:40](#)

JANE FONDA

Bây giờ ta đã già rồi
 Mới thành ân hận việc đời đã qua
 Nhưng mà đâu dễ xóa nhòa
 Những hành động đó quả là ngu ngơ
 Bởi vì mình đã thật khờ
 Một lần ngu ngốc bị ăn quả lừa
 Ôi đời mới thật ghê chưa
 Quả chua té đất bị lừa ngon ơ
 Tuổi già ôn lại tuổi thơ
 Cái ngu ngày ấy bao giờ quên sao !

GIÓ NGÀN
 (24/01/15)
[Reply](#)

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[24/01/2015 at 06:36](#)

DANH VỌNG

Ôi thôi danh vọng ở đời
 Bao người chen chúc có thời lạ chi
 Lợi quyền vẫn vậy thường khi
 Trượng phu đâu có ích chi cho đời
 Mây đen che lấp mặt trời
 Trời quang mây tạnh mới trời sáng ra
 Nên thôi trong cõi người ta
 Để nào hào kiệt sao sa đầy trời

Ngày xưa Nguyễn Trãi nói rồi
 Nhân tài như lá mùa thu vậy mà

NẮNG NGÀN
 (24/01/15)

[Reply](#)

**

ẾCH NHÁI

Ếch nhái có quyền kêu
 Cứ tiếng kêu oàm oạp
 Nhưng trăng thì trên trời
 Trăng luôn soi khắp chốn

Chó vẫn sủa trong đêm
 Như tiếng tru lạnh lãnh
 Trên trời mây bàng bạc
 Trăng soi như tơ vàng

Đêm khuya côn trùng khắp
 Vẫn chỉ giọng tí tê
 Hương hoa như thoang thoảng
 Khiến lòng người tê mê

Ở đời ếch nhái nhiều
 Nhưng trăng chỉ có một
 Dù chó hay côn trùng
 Mây ngàn chi vương vấn

Hoa trắng chỉ hồn người
 Mới muôn đời bất tận

*Tâm như đóa sen thơm
Há đất bùn chi lắm*

MÂY NGÀN
(24/01/15)

NGÀN MÂY

*Ngàn mây cao vút trên trời
Sá chi tiếng chó tru hoài trong đêm
Chó tru cứ để mà tru
Trắng vàng vẫn chiếu ánh tơ mây ngàn*

HƯƠNG NGÀN
(24/01/15)

TỰ DO VÀ ĐỘC TÀI

*Tự do tôn trọng mọi người
Độc tài thì chỉ biết mình mà thôi
Độc tài quyền nắm trong tay
Tự do phơi phới như ngoài chân mây*

*Quyền hành nắm được từ khuya
Tội chi lại bỏ mà không độc tài
Độc tài mới lợi cho mình
Còn ai kệ nó có khùng mới yêu*

Thương ta thương phải thật nhiều

*Thương người tính toán ra chiều cũng thương
 Độc tài nó giống cục đường
 Tự do nó giống bức tường nhào vô*

*Ngày xưa cụ Mác nói rồi
 Muốn làm vô sản phải luôn độc tài
 Ngày nay hữu sản khắp nơi
 Độc tài phải giữ mới đời của ta*

*Nên thôi đừng có ba hoa
 Quyền ta ta nắm tụi mày làm chi
 Dầu giờ cụ Mác chết đi
 Nhưng châm ngôn đó dễ gì xóa sao*

*Tụi bay đừng có tào lao
 Tụi bay bày đặt có nào thương tau
 Thương tau mới xứng bạn tau
 Không thì phản động loay hoay làm gì*

*Nhân quyền đừng nói mà chi
 Theo tau ngữ ấy chỉ điều ba hoa
 Nhân quyền nằm chính tay ta
 Chừng nào tau muốn mới ra nhân quyền*

*Bởi ta mới nắm toàn quyền
 Tụi bay lóc nhóc chỉ phiên lòng ta
 Mưa bay lát phát gọi là
 Dễ gì uớt được đầu ta mà hòng*

MÂY NGÀN
(23/01/15)

SÓNG NGÀN says:
22/01/2015 at 10:35

NGÀY 19 THÁNG GIÊNG NĂM 74

Ngày này đáng nhớ với toàn dân
 Bởi nhiều chiến sĩ phải hy sinh
 Đã ngã xuống khi làm nhiệm vụ
 Máu đào loang sóng đảo Hoàng Sa !

Họ là những chiến sĩ Cộng hòa
 Miền Nam ngã xuống trước xâm lăng
 Trung Quốc tấn công vào biển đảo
 Tình hình đất nước thật rối ren !

Họ chết nào cần có nghĩ gì
 Nghĩ vì đất nước phải ra đi
 Mạng sống tiếc chi bầu máu nóng
 Khí hùng không để giặc khinh khi !

Nay đã nửa thế kỷ trôi qua
 Nhưng chắc thời gian không xóa nhòa
 Lịch sử dấu còn nhiều bất trắc
 Nhưng tình yêu nước chẳng phai pha !

Đó là chiến sĩ Ngụy Văn Thà
 Cùng với năm người phải kể ra
 Trong đó có Tây, Mai, Dũng, Trí
 Và thêm Tấn Sĩ quyết xông pha !

Bây giờ nhớ lại hân lệ nhòa
 Hân thấy trong lòng phải xót xa
 Biển đảo đến nay chưa lấy lại
 Hoàng Sa uất hận hời Hoàng Sa !

NGÀN TRĂNG
(22/01/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[21/01/2015 at 17:54](#)

**TỪ "ĐẤU TRANH GIAI CẤP"
ĐẾN ĐẤU TRANH THÔNG TIN**

"Đấu tranh giai cấp" đã qua rồi
Thật chỉ hồ đồ có thể thôi
Thực chất chẳng qua trò giả tạo
Cái sai nơi mỗi chính con người

Ấy chính người xưa vẫn nói nhiều
Đúng sai tùy bản chất mỗi người
Cái xấu vạch lên thì mới hết
Chớ còn che đậy mãi tiêu điều

Bây giờ rõ rệt thời đại mới
Thế mạnh rõ ràng chính truyền thông
Thông tin nay trở thành vũ khí
Thay hẳn ngày xưa viên đạn đồng

Đấu tranh là quy luật con người
Tự đấu chính mình và với người
Xã hội đấu tranh thì tiến tới
Hòa bình vũ khí chính thông tin

Ông Mác tào lao đã trật chìa
Bây giờ khoa học phải đi lên

*Phải lấy thông tin làm lực lượng
Con đường phát triển mới đi lên*

*Thế giới ngày nay của truyền thông
Truyền thống chính đảng phải khơi dòng
Truyền thông lừa mị cần tiêu diệt
Xã hội con người mới trắng trong*

*Trắng trong thì biết hết tởng tong
Nhìn suốt xuyên qua khắp mọi tầng
Đó chính là móng nền dân chủ
Mới là nền tảng của nhân văn*

*Nhân văn dân chủ mới tự do
Mới diệt hết đi mọi độc tài
Mới khiến cá nhân thành trong sạch
Mới làm đất nước được đi lên*

ĐẠI NGÀN
(22/01/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[22/01/2015 at 11:57](#)

CƠ CHẾ VÀ CÁ NHÂN

*Rõ ràng cơ chế, cá nhân
Như hai chân đứng của người làm quan
Ráng leo lên đến thượng ngàn
Mới thành cơ chế lọt vào trong tay !*

Còn như chỉ ở vòng ngoài
 Dễ dàng cơ chế ghệt đầu như chơi
 Vậy thì đừng nói lỗi khời
 Ngôn từ, quyền lực ở đời ai hơn ?

Rõ ràng quyền mãi vẫn trên
 Ngôn từ an ủi các anh cà quèn
 Cho nên phải ráng ngoi lên
 Quyền hành cần vững mới càng lên cao !

Nếu không cũng chỉ tào lao
 Ngôn từ ngoài miệng chớ nào ích chi
 Cá nhân quyền lực một khi
 Dẫm lên cơ chế dễ gì ai can !

Còn như chỉ mới làng nhàng
 Dễ dàng cơ chế dấm phan vào đầu
 Vậy thì đời thật tào lao
 Quyền hành người nắm dễ nào tới dân !

Dẫu cho đời cõi phù vân
 Triều đình luôn vẫn lằng lằng lợi quyền
 Bởi vì quyền lực ưu tiên
 Nắm xong quyền lực khỏi phiền đến ta !

Còn như ăn nói ba hoa
 Chỉ toàn những kẻ xót xa vô quyền
 Vậy nên sự thật nhẩn tiền
 Triều đình vốn việc những người quyền cao !

Còn dân quả dấm bù cào
 Bay qua nhảy lại rào rào thế thôi
 Đó là cơ chế, con người
 Hỏi ai đã chế trên đời là sao !

NON NGÀN

(22/01/15)

[Reply](#)

**

[ĐÌNH NGÀN](#) says:

[21/01/2015 at 18:19](#)

CÔNG LÝ VÀ QUYỀN LỰC

*Trời sinh xã hội của loài người
Đứng trên nhiên giới bởi hai chân
Công lý một bên là chân phải
Còn thì quyền lực chân bên kia*

*Hai chân mới đi đứng vững vàng
Nếu chỉ một chân hẳn phải què
Què lét dễ đâu mà đi lại
Con người rơi xuống dạng thiên nhiên*

*Nên chi công lý là công quyền
Quyền lực là chung của mọi người
Dân chủ tự do là thế đó
Độc tài quyền lực của tư riêng*

*Thế nên công lý và quyền lực
Hỗ trợ lẫn nhau phải rất cần
Nếu thiếu một bên thành bất cập
Nhân quần như vậy sẽ lung tung*

*Công lý một khi bị bẻ cong
Quyền lực trở thành chỗ hại người
Xã hội trở thành bôi đen mất
Có khác gì là xã hội đen*

Nên cao trên nhất vẫn ông Trời
 Lưới trời lồng lộng mới vô biên
 Dưới trần là lưới toàn xã hội
 Đó chính tự do và nhân quyền

Lưới trời thể hiện bằng nhân quả
 Mắt lưới nhỏ bằng hạt vi mô
 Nhân bản lưới người là pháp luật
 Luật pháp nhân văn mới luật đời

Nên trong những xã hội độc tài
 Luật pháp là riêng của số người
 Luật pháp không còn là chung nữa
 Lưới trời vẫn chỉ một không hai

THƯỢNG NGÀN
 (22/01/15)

[Reply](#)

★★

[PHIẾM NGÀN](#) says:
[24/01/2015 at 07:26](#)

ĐỜI HƯ

Cuộc đời nay đã hư rồi
 Ít ai liêm sĩ trên đời tại sao
 Tại nền giáo dục cào cào
 Thích ra dạy chó chủ vào ngoắc đuôi

Ý NGÀN
 (21/01/15)

[Reply](#)

[NĂNG NGÀN](#) says:
[21/01/2015 at 04:37](#)

XÃ HỘI CON NGƯỜI

Ôi thôi xã hội con người
 Nó như cái chợ tức cười được không
 Nên đừng mà có đèo bòng
 Ham mê "lý tưởng" để không ra gì

Nói ra thiên hạ cười khi
 Bảo rằng tiêu cực còn gì nữa sao
 Nhưng mà tiêu sưng tào lao
 Cũng toàn bạc cắc lẻ nào hơn chi

Chợ đòi kẻ ở người đi
 Mua qua bán lại thấy chi đâu phiền
 Chợ nào mà chợ thần tiên
 Mua gian bán dối chiền chiền lắm khi

Ma cô dĩ điểm thiếu gì
 Đừng mê "lý tưởng" nhiều khi lại buồn
 Chợ đen chợ đỏ có luôn
 Con người là vậy có buồn để chi

Nên thôi ăn ở phải thì
 Kệ cha nó thế việc gì lại than
 Con người một kẻ đàng hoàng
 Năm tên ba xạo có than ích gì

Nói ra thành chỗ lâm ly
 Nhưng mà không nói ngu si trên đời

*Hebdo quả thật tuyệt vời
Nên ai không khoái "Jor xùy Charlie" !*

TRĂNG NGÀN
(21/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[21/01/2015 at 04:10](#)

CHÍNH TRỊ VÀ QUYỀN LỰC

*Chính trị mà không quyền
Chẳng ai ham chính trị
Quyền hành mà không lợi
Chẳng ai ham quyền hành*

*Nên chi dân chủ tự do
Quyền hành dân cử khỏi ai tranh quyền
Còn như quyền chỉ được chuyên
Để ai nhà được khi quyền trong tay*

*Nên thôi hẳn việc đời là vậy
Quyền mất đi dễ lấy được nào
Làm dân chỉ có lao xao
Như ngàn con sóng dạt dào vậy thôi*

*Bởi chính vậy quyền dân rất quý
Bị mất đi có phí không nào
Bắc thang lên hỏi trời cao
Trời cười mảy liệng thôi nào kêu chi*

*Dân nghe vậy sứt sùi ẩm ớ
 Tại con mơ cái nẽo thiên đàng
 Bây giờ con phải vỡ vàng
 Thôi con chịu vậy dầu oan trên đời*

*Ông Trời lại mỉm cười lên tiếng
 Chờ tới khuya mới lấy lại quyền
 Hãy tìm ông Mác Lênin
 Có gì bây phải bắt đền ông ta !*

GIÓ NGÀN
 (21/01/15)

[Reply](#)

★★

XÃ HỘI VÀ CHÍNH TRỊ

*Cá nhân như đơn vị
 Xã hội như tập đoàn
 Cá nhân mà èo uột
 Xã hội dễ mà sang*

*Cá nhân làm kinh tế
 Xã hội được nương theo
 Cá nhân làm văn hóa
 Xã hội mới thoát nghèo*

*Cá nhân làm chính trị
 Nếu chính trị nhân văn
 Xã hội thành bình đẳng
 Cuộc sống được thăng bằng*

Cá nhân làm chính trị
 Nếu theo kiểu bày đàn
 Chỉ làm theo nhắm mắt
 Xã hội càng tan hoang

Nên xã hội chính trị
 Luôn gắn bó nhịp nhàng
 Như hai chân đi tới
 Nếu không nằm trên đàng

Cá nhân là cơ bản
 Là mục đích sau cùng
 Xã hội cần phải tốt
 Nhằm phục vụ cá nhân

Nhiều người vẫn hiểu sai
 Về chủ nghĩa xã hội
 Hiểu xã hội ông trời
 Cá nhân như bầy rối

Một hiểu biết oái oăm
 Quả thật đáng nên tội
 Khiến mục đích phương tiện
 Trở nên đầy rắm rối

Xã hội là phương tiện
 Trở thành như mục đích
 Cá nhân là mục đích
 Trở thành như cu li

Ôi quả thật lạ kỳ
 Tưởng khôn lại thành dại
 Bởi vì mắt con người

Mà chỉ còn chiếc máy

*Nên xã hội văn minh
Phải tự do dân chủ
Cá nhân được giải phóng
Mới thành có nhân văn*

*Còn xã hội đàn bầy
Cá nhân thành nô lệ
Chỉ nhắm mắt làm theo
Tập đoàn hay đảng phái*

*Quyền tự do mất đi
Con người thành cái máy
Ý thức riêng mất đi
Xã hội thành khối đá*

*Hạt mầm mới lên cây
Đá thì luôn là đá
Cây đời cho hoa trái
Đá thì chỉ ù lì*

*Việc đời đơn giản vậy
Không biết còn nói chi
Bởi hiểu làm chính trị
Khiến xã hội ngu si*

*Chính trị là phương tiện
Thành mục đích ra chi
Phục vụ người không thấy
Chỉ nô dịch là gì*

Bởi chính trị vương đạo

Mới giải phóng con người
 Còn chính trị bá đạo
 Chỉ làm đời tôi bời

Cuộc đời là khoa học
 Giúp xã hội đi lên
 Chủ nghĩa cái thá gì
 Lôi nhân quần đi xuống

Xã hội càng văn minh
 Là nhờ vào tri thức
 Xã hội càng rập khuôn
 Mọi người trở nên nhục

Xã hội theo nhân văn
 Hoàn toàn là nghĩa tốt
 Xã hội thành bầy đàn
 Hoàn toàn phản tiến hóa

Bởi hiểu sai cuộc đời
 Nên mới thành độc đoán
 Chỉ ngủ trên danh từ
 Thành bầy bò nhai lại

Chính trị và xã hội
 Là việc của con người
 Không phải thứ cỏ khô
 Của đàn bầy nhai lại

ĐẠI NGÀN
 (21/01/15)

★★

THƯƠNG NGÀN says:
19/01/2015 at 22:44

TRUYỀN THÔNG

*Con người không phải cỏ
 Gió chỉ thổi bên ngoài
 Con người là khối óc
 Truyền thông là thông tin*

*Con người không chỉ ăn
 Con người cần phải biết
 Thông tin là dinh dưỡng
 Chi trí tuệ con người*

*Con người có trí khôn
 Đâu phải như sỏi đá
 Sỏi đá bị dẫm đạp
 Con người thì đứng lên*

*Đứng lên là nhân văn
 Nằm xuống là đã cuội
 Ý nghĩa của con người
 Truyền thông là đầu cuối*

*Bởi mọi việc trên đời
 Xảy ra cần phải biết
 Con chim có tiếng hót
 Con người có thông tin*

*Thông tin tạo hòa bình
 Vũ khí tạo bạo động
 Ngăn chặn các thông tin
 Phải chăng ra bạo động*

Thông tin tạo hồ tương
 Bạo động tạo đối kháng
 Thông tin thì bằng lời
 Đối kháng thì bằng máu

Cho nên nghĩa truyền thông
 Kết người thành lại một
 Trong hòa bình hiểu biết
 Xã hội mới nhân văn

Đó là quyền báo chí
 Đó là quyền thông tin
 Đó là quyền ngôn luận
 Đó là quyền luận tranh

Nhờ vậy đời mới sáng
 Nếu không thì âm u
 Nhờ vậy mới giải phóng
 Nếu không thì ngục tù

Truyền thông là vậy đó
 Là chân lý loài người
 Nó như là máu huyết
 Trong xã hội con người

Ở mọi nền dân chủ
 Đều quý trọng truyền thông
 Chỉ độc tài chuyên đoán
 Mới coi chỉ như không

Nên văn minh nhân bản
 Mới tôn quý con người
 Còn độc tài độc đoán
 Chính làm hại con người

Truyền thông như gió mát
 làm cây đời xanh tươi
 Độc tài như hạn hán
 Làm khô héo loài người

Không có gì biện minh
 Để truyền thông bị cấm
 Ngoài lý lẽ điều ngoa
 Của tư duy phản động

ĐẠI NGÀN
 (20/01/15)

[Reply](#)

**

[GIÓ NGÀN](#) says:
[19/01/2015 at 15:36](#)

SỢ

Ôi quả sợ các tay làm báo
 Mọi chuyện đời cổ móc cho ra
 Giấu đầu thì bới cái đuôi
 Làm cho xuôi ngược cả đuôi và đầu
 Nên người sợ báo thời cũng phải
 Làm tịt ngòi mới được an vui
 Hay là hốt trộm về mình
 Truyền thông như vậy mới tình tay chân
 Cuộc nhân thế lằng lằng không làm vậy
 Để mấy đời dân chủ tự do
 Bởi vì Mác đã nói rồi
 Tự do dân chủ chỉ nòi phương Tây
 Nó tư sản còn ta cách mạng
 Ta chủ trương vô sản đời đời
 Nên chi thế giới con người

Đúng là ông Mác một nhà tiên tri
 Quả thấy sợ nhiều khi tê tái
 Ông phán câu vô sản độc quyền
 Lập nền chuyên chính cho đời
 Phải đi tới bến mới thời vinh quang !

NGÀN KHOI
 (20/01/15)

[Reply](#)

**

THƠ

Thơ là tiếng nói tâm hồn
 Nó như tiếng nước trong nguồn chảy ra

Nếu thơ kiểu chiếc lá đa
 Phát phơ trước gió chỉ là vô duyên

Nên thơ nhằm để tuyên truyền
 Hay nhằm mua tiếng đều diên trên đời

Đó là những đĩa con rơi
 Đâu con chính thức của người làm thơ

Bởi thơ là chính hồn người
 Đâu như bạc giả của người xài thơ

Nhà thơ thật thì làm thơ cho sướng
 Sướng như ta là một kẻ chơi thơ

Nhà thơ dỏm vốn làm thơ vật vã

Giống con trâu bì bõm kéo thớ cày

*Cái khác nhau là tài hay là tứ
Khác từ nguồn mới nghệ thuật thi ca*

*Nói chung lại nhà thơ người tài tử
Còn thợ thơ luôn chỉ kẻ ba hoa*

*Ba hoa đi với chích chòe
Nhà thơ đi với tâm hồn thi ca*

THƠ NGÀN
(20/01/15)

TÂM PHÀO

*Ôi thôi thơ quả tâm phào
Nhặt như nước ốc lẽ nào mà hay
Giống như ham viết đông dài
Mà hồn tẻ nhạt eo ôi điên khùng
Thơ chi chẳng điệu chẳng vần
Giống đi trên sỏi mọi phần lao đao
Du Tử Lê thật tào lao
Mưa rìu qua mắt thợ nào đây chẳng
Quả nhiên tiết tấu nghèo nàn
Trật vắn lạc điệu chỉ càng vu vơ
Nhà thơ này quả lờ khờ
Ráng về học lại phép thơ cho rành
Không thì rán tụng Xuân Hương
Phành ra ba góc nỡn nường mới hay*

SAO NGÀN
(20/01/15)

**

CÁI ĐẦU CẦN TỈNH

*Cái đầu có tỉnh tâm tỉnh theo
Tâm tỉnh rồi ra mới tỉnh đầu
Chuyện Cộng hay không tuy chưa cũ
Nhưng mà Trung Quốc mới đòi leo
Thành Đô đồn đại đang mờ tỏ
Tổ quốc biết đâu sẽ lộn lèo
Trí thức vậy càng nên sáng suốt
Còn không chi khác một bầy heo*

ĐẠI NGÀN
(20/01/15)

**

NHẬN XÉT

*Ừ ừ bảo vậy cũng hay hay
Chớ để làm sao chẳng giống ai
Hạt giống mà gieo trên đất cứng
Chờng nào lên mộng thật mới tài
Dầu biết bao năm trời hạn hán
Gieo hoài mới thấy đúng hay sai
Mà thôi nói thế thành tiêu cực
Nên để mặc đời cứ tỉnh say*

NGÀN KHÔI

(20/01/15)

SÁNG VÀ TỐI

Càng ngày càng lộ ra thôi
 Cái tâm không có nói chi cái đầu
 Trước sau cũng chỉ lữ người
 Ham ăn ham ngủ trên đời vậy thôi
 Mặt trời như đã lặn rồi
 Đêm hôm khuya khoắc sáng làm sao đây
 Quả đời toàn chuyện u mê
 Miền Nam giải phóng giờ hê vậy thôi
 Nguyễn Hữu Thọ chôn đầu rồi
 Ngàn năm chẳng lẽ tội đồ Việt Nam
 Thành Đô giờ đã rõ ràng
 Sáng và tối đó thôi càng nói chi
 Huỳnh Tấn Phát tợ cu li
 Còng lưng Thọ cười còn gì nói sao
 Nước nhà gặp vận ba đào
 Cu li nhan nhẩn ối là cu li !

NON NGÀN

(19/01/15)

TRIẾT HỌC ĐƯỜNG PHỐ

Triết học giờ xuống đường
 Không trong tháp ngà nữa

Hỏi lý do chi rứa
 Trả lời thêm thừa mứa
 Bởi vì muốn dần thân
 Tuổi trẻ mới đầy lửa
 Ông Mác rệu rã rồi
 Nên không thể nào sửa
 Tìm cái khác hay hơn
 Đặt cho mình điểm tựa
 Ừ thôi cũng được đi
 Chuyện đời như cơm bữa
 Tự do và dân chủ
 Đó chính miền đất hứa !

NGÀN KHOI
 (19/01/15)

**

NGUỒN GỐC

Tonydo vốn "Bắc kỳ"
 Chạy ngay qua Mỹ làm gì tới nay
 Bây giờ nói ngược cũng hay
 Uống thay bao bạn "Cháu ngoan Bác Hồ"

Nghĩ đời cũng thật tào lao
 Có rên cho lắm cũng nào ích chi
 Lớn lên cũng có khác gì
 Tony người thật vẫn hoàn Tony

Cho nên nguồn gốc ích gì đâu
 Ốc đặt dưới chân tim trên đầu
 Kiểu lộn tùng phèo như thế đó

Tưởng rằng hay đấy vẫn là sai

*"Bác Hồ" thực chất vẫn con người
Hay dở trên đời cũng vậy thôi
Tôn lắm đến như là thánh sống
Khiến đời đâu khác cảnh mưa rơi*

MƯA NGÀN

(18/01/15)

LỖI VÀ XIN LỖI

*Không lỗi mà xin mới quả hay
Lỗi đầy mà giấu mới vô nghi
Con người tốt chính người lương thiện
Kẻ xấu hầu toàn quân lưu manh*

*Hành vi xin lỗi người quân tử
Với bọn lưu manh xin vẫn hoài
Người tốt cảm thông lòng cao quý
Kẻ tồi thì chỉ hại người thôi*

*Bao giờ cỏ hết trên đời thì
Nhưng trái cây đời vẫn mọc ra
Bởi thế muốn cây đời chóng lớn
Đốt nhiều rác rến ủ phân tro*

ĐẠI NGÀN

(18/01/15)

BÚ DÙ

*Sửa nhiều cho lắm cũng đều ngu
Cái nghĩ chúng bay loại bú dù
Muốn bú hãy qua Nga mà bú
Tìm hoài cho đến mãi nghìn thu
Đừng về đất nước làm chi nữa
Ở đó mà chờ tới chông khu*

TRĂNG NGÀN
(18/01/15)

VÀO SINH RA TỬ

*Làm trai thời loạn dĩ nhiên ôi
Tất yếu bên nào phải một bên
Số mệnh dễ đâu mình chọn lựa
Hạt mưa rớt xuống tự trên trời
Mình đồng da sắt nào ai dám
Sinh tử vào ra phận mạng đời
Sàng lọc để lên hàm Đại tá
Cuối cùng chuyển hướng lại ta thôi*

NGÀN KHOI
(18/01/15)

[GIÓ NGÀN](#) says:
[17/01/2015 at 16:50](#)

HAY HAY !

Diễn đàn quả thật hay hay
 Nói qua nói lại suốt ngày sáng đêm
 Ở đây có ý bàn thêm
 Đọc xuyên qua chữ mới nên con người
 Người xưa đã nói nhiều rồi
 Yếu thì chỉ cách khô hài làm vui
 Tiếc ra ông Phạm Quế Dương
 Mạnh mà chưa mạnh yếu càng cũng sai
 Biết lên tiếng vậy tốt rồi
 Tiếng kêu sa mạc gió thời bay đi
 Nhưng mà đâu phải xấu gì
 Có người lên tiếng vẫn thì hơn không
 Chớ còn im phắc cánh đồng
 Ngorem người chẳng có mới không ra gì
 Tất nhiên người có lương tri
 Bao giờ cũng vậy mới nên con người
 Còn như toàn bọn đười ươi
 Dấu ngàn năm cũng con người đâu nên
 Nên thôi dấu có bông phèng
 Cũng là tiếng nói của chàng Tony
 Do chàng không muốn cười khi
 Mà cười có nghĩa nhiều khi cũng cần
 Cuộc đời lắm nỗi phù vân
 Ta thêm chút ý cũng cần vậy thôi
 Bởi vì bao nã việc đời
 Để bỏ mất hết mới lo làm chuông
 Bây giờ bỏ hãy đương còn
 Có ai biết đếm mấy con đang nằm
 Mấy con đang đứng đang đi
 Hay là cứ mặc đêch gì phải lo
 Người khôn ăn nói ra trò
 Còn bao người đại vẫn mòi êm ru
 Đại khôn vẫn chuyện ở đời
 Đại chung đất nước khôn riêng cho mình

Anh hùng ra ngõ huyền thiên
 Vào nhà chỉ thấy vô duyên anh hùng
 Ôi thôi nói mấy cho cùng
 Vài lời thơ vậy để cùng chung vui
 Người khôn mới tốt cho đời
 Còn bao anh đại bán đời tương khôn
 Thành Đô vách đá chon von
 Năm năm nữa biết nước nhà còn không
 Bây giờ luận cũng như không
 Im re phăng phắc có ông nào cần
 Có thì nói mẹ cho rồi
 Còn như không có phải lời thanh minh
 Bỏ hồn cứ ngậm làm thinh
 Hay là ngờ nghệch tương viên kẹo đồng
 Khác nào mèo mả gà đồng
 Cây lờ vẫn cứ trên đời trổ hoa
 Nước nhà quả thật xót xa
 Toàn ăn trái đại mới là vô duyên
 Đắng cay bao nỗi ưu phiền
 Cứ khen ngon ngọt mới điên trên đời
 Phải chăng thành chỗ không người
 Hỏi thì có hỏi đáp lời lại không
 Đại khôn đều thấy không xong
 Biết thì mới sống còn mong điều gì
 Biết thì yêu nước thương nòi
 Còn như không biết tôi đòi người ta
 Một khi mất cả nước nhà
 Thành người nô lệ quả là vinh quang !

NON NGÀN
 (18/01/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[17/01/2015 at 17:02](#)

TIẾN LÊN

Tiến lên Cộng sản tiến lên
 Đứng yên một chỗ tiến không được nào ?
 Tony quả thật tào tào
 Đổ cho người vấy quả nào hay chi !
 Lênin cũng sẽ cười khi
 Lùi ba tiến một có gì lạ sao
 Tạm thời thế giới thối trào
 Chờ trăm năm nữa thế nào cũng lên
 Tại sao phản Mác Lênin
 Cứ theo tới bến niềm tin mới ngầu !
 Tonydo quả thật rầu
 Nói hoài một chuyện khi nào tiến lên !

PHIẾM NGÀN

(18/01/15)

[Reply](#)

★★

ÔI THÔI

Ôi thôi ông Tập Làm Văn
 Hiểu sai tôn giáo lèng èng vậy sao
 Nhân danh ông liệu thế nào
 Tự do triệt hạ còn đâu là người
 Chỉ toàn còn bọn đười ươi
 Thân thì có đầy óc thời lại không
 Xem kìa khủng bố Trung Đông
 Bao tên ám ở nhân danh đạo Hồi
 Phình con nít ngậm cúrt gà
 Ông cho như thế mới là hay sao ?

TRĂNG NGÀN

(18/01/15)

**

THƯỢNG NGÀN says:

16/01/2015 at 13:34

LÀM VIỆC NƯỚC

Không làm việc nước thì thôi
Ra làm việc nước phải người thanh cao
Nếu như toàn loại cào cào
Nước nào chẳng thối nước nào lại trong

Bởi làm việc nước cầm quyền
Trong tay mình có lắm quyền mới ghê
Nên chi muốn trở ngón nghề
Ngón nào chả được mọi bề thênh thang

Nếu thêm còn nạn độc tài
Đúng là đất nước tiêu điều còn chi
Tự do còn đỡ nhiều khi
Một mình một chợ có gì nói sao

Thế nên đời quả tào lao
Nếu làm việc nước ào ào như sôi
Kiểu như cách mạng tháng mười
Trăm năm rồi cũng triệt tiêu như thường

Nên ngàn xưa đã nói rồi
Người làm việc nước phải người thông minh
Bởi vì đó chính việc chung
Còn như lợi dụng quả khùng quả điên

Thông minh là bởi tính trời
 Tài năng là bởi được trời ban cho
 Học hành mới được nên người
 Còn như ít học để người hay sao

Nên chi ông Mác Lênin
 Hồ hào vô sản khó tìm đâu ra
 Chẳng qua giữa cõi ta bà
 Hai ta nói bậy người nghe râm râm

Trên đời vẫn có kẻ hâm
 Nên cần hệ thống tuyển người công minh
 Ông cha ta phải giựt mình
 Nếu đưa giai cấp lấy lòng lên cao

Đúng là một chuyện tào lao
 Toàn phi khoa học lẽ nào ai tin
 Thế nên kết luận phải tìm
 KIỆN TOÀN LẠI HẾT NƯỚC NHÀ MỚI NÊN

Nhân quyền phải được ưu tiên
 Người nghèo phải được trước tiên giúp nhiều
 Thực hành dân chủ tự do
 Thực hành khoa học nhằm lo cho đời

Bỏ đi ý hệ lỗi thời
 Nói toàn những kiểu mơ màng trên mây
 Vứt đi xã hội giả cây
 Quay về xã hội nhân văn con người

NGÀN KHOI
 (17/01/15)

[Reply](#)

★★

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[16/01/2015 at 18:46](#)

LỖ VÀ LỖ !

Một "lỗ" xâu xâu mấy chẳng vừa
 Lỗ hoài "lỗ" mãi đếch người ưa !
 Vinalines ấy sao toàn "lỗ"
 Cái "lỗ" sâu này quả tẻ chưa !
 Năm ngoái thêm trên 1600 tỷ
 Năm kia 7000 tỷ còn thừa !
 Cái "lỗ" to đừng chi chịu nổi
 "Thọc" hoài vô đó khổ ghê chưa !
 Quốc doanh "chơi" mãi càng nghe chán
 Tiền bạc tha hồ dãi nắng mưa !

BĂNG NGÀN
 (17/01/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[17/01/2015 at 01:08](#)

CHỊU CHƠI !

Năm mươi ba năm quả chịu chơi
 Anh Fidel ấy coi trời bằng vung !
 Hùng hồn diễn thuyết lung tung
 Trước sau anh chỉ nói chung địa đàng !

Đúng là một giấc mơ màng
 Nay vừa tỉnh mộng mới càng băng khuâng !
 Chú Sam thì ở quá gần
 Liên Xô đâu mất anh thành bơ vơ !

Thôi thì giả bộ tảng lờ
 Giang tay nổi lại cái bờ ngày xưa !
 Chịu chơi như vậy đã vừa
 Hàm râu ông Mác anh còn đang mang !

Chờ khi về tới thiên đàng
 Mới đem cạo quách để càng khó ưa !
 Râu che cái miệng dài dài
 Nói hươu nói vượn quả tài của anh !

Ý NGÀN
 (17/01/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[17/01/2015 at 01:25](#)

KHỦNG BỐ

Cuộc đời khủng bố nghĩ mà kinh
 Banh xác liền ngay tiếng nổ ầm
 Miệng cứ hô vang vì Thượng đế
 Hồn về chín suối quả thương tâm
 Quanh mình ngã xuống người vô tội
 "IS" kia xui rõ thật tình
 Trang bị tận răng toàn vũ khí
 Nhưng còn có thiếu mỗi lương tâm !

GIÓ NGÀN
(17/01/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[16/01/2015 at 13:09](#)

SAI VÀ ĐÚNG

*Bức tranh biếm họa đúng hay sai
Sai đúng thì người phải tự do
Không lý tại sao người biếm họa
Lại đi tàn sát rõ khôì hài*

*Con người luôn sống với bản năng
Rắn đó vẫn nằm luôn trong hang
Phải bít lỗ hang thì mới đặng
Tại sao lại để rắn cắn càn*

*Tại sao thần thánh hóa con người
Cái dốt mới thành chuyện hổ người
Con rắn trong hang đâu giết được
Đó là cái cách mở hang thôi*

*Nên chi không dễ có địa đàng
Tôn giáo chỉ niềm an ủi thôi
Tôn giáo cũng chia ra trăm mảnh
Hướng gì chính trị giữa con người*

*Con người quả thật ngây thơ quá
Ngu quá mới thành sống nhân danh
Nhân danh mọi thứ nhằm giết hại
Thượng đế nào ra chuyện đã đành*

Bởi do Thượng đế đáng vô hình
 Thượng đế hữu hình chỉ vẽ thôi
 Do vậy vô thần càng nên tếu
 Khiến cho đất đá trở thành người

Chân lý trên đời vậy có không
 Tất nhiên là có chứ sao không
 Nhưng chẳng bao giờ nhân danh được
 Chỉ trừ đó loại ma cà rồng

Loại ma đem đến hút máu người
 Nhưng ngày vẫn cứ nhờn như thôi
 Con rắn bản năng là chính nó
 Hỏi người có biết hỏi người ơi

ĐẠI NGÀN
 (17/01/15)

[Reply](#)

★★

[BAT NGÀN](#) says:
[16/01/2015 at 12:30](#)

THANG MỨC ĐÁNH GIÁ

Đánh giá cho vui đại khái thôi
 Dễ chi phản ảnh hết con người
 Đầu tiên tài cán trong công việc
 Liêm khiết đến điều đứng thứ hai
 Ba nữa là tinh thần độc lập
 Bốn là ý thức sự tự do
 Năm quả chính tinh thần đánh giá
 Của người đánh giá phải thực lòng

Dù sao đi nữa năm điều ấy
 Nhất thiết bao giờ phải khách quan
 Có vậy mới đưa thành ý nghĩa
 Còn không cũng vẫn chỉ làng nhàng !

PHIẾM NGÀN
 (17/01/15)

[Reply](#)

**

[DẶM NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 13:20](#)

TỪ ĐẢNG TỚI ĐẢNG

Thay vì đảng cộng sản
 Chỉ gọi đảng cầm quyền
 Rồi sau nữa đa đảng
 Đó chính điều tự nhiên !

Trong số ba "đồng chí"
 Đồng chí X trước tiên
 Như là người triển vọng
 Điều đó quả nhãn tiền !

Vậy trên chiều hướng ấy
 Đồng chí X thắng to
 Cũng là điều dễ hiểu
 Nên mọi người đừng lo !

Hoan hô đồng chí X
 Người bản lĩnh ra trò
 Chỉ làm mà nói ít
 Cái ấy mới hay ho !

BẬT NGÀN
(16/01/15)

[Reply](#)

★★

[TỨ NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 14:07](#)

DỄ ĐỌC TRỊ ĐỘC

Thường khi trên diễn đàn
Người tử tế thấy rõ
Bị chửi trước phủ đầu
Lý đâu không chửi lại ?

Nên với bọn cô hồn
Cần dĩ độc trị độc
Đó mới điều sống còn
Thật thà cha đứa đại ?

Diễn đàn như cái biển
Biển trong và biển ngoài
Bởi sống chung với lũ
Để lũ cuốn đi sao ?

Nên đừng ngại dư luận
Chỉ ngại bọn cào cào
Phải thẳng như ruột ngựa
Chẳng có sợ ma nào !

Người hay thường ẩn mặt
Bọn chó má hỗn hào

*Hải nội chư quân tử
Thấy hết ai ra sao !*

*Nên vấn đề sai đúng
Chỉ khác trước và sau
Tấn công người hung hãn
Tự vệ thành đàng hoàng !*

Ý NGÀN
(16/01/15)

[Reply](#)

★★

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 13:45](#)

CẶN BÃ

*Tên này cặn bã ở đời
Nó như con chó có thời hiểu chi
Quấy đuôi liếm chủ y sì
Cho gì ăn nấy đáng khi trên đời
Điểm đàng dốt nát trời ơi
Khác đâu chó đại quả thòi ghê thay
Thở hơi đã biết ra ngay
Biết liền cả chủ chó này là ai !*

RỪNG NGÀN
(16/01/15)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
15/01/2015 at 15:25

TỪ LÊNIN TỚI BORIS YELTSIN !

*Cuối cùng mèo cũng hoàn mèo
 Lênin đi mất Putin lại về !
 Nước Nga lịch sử eo sèo
 Dài ngoẵng diễn tiến tứ bề tuyết rơi !*

*Cho dù phân sáu địa cầu
 Số dân cũng chẳng có hâu hơn ai !
 Công kỹ nghệ cũng thua tài
 Nên chi muốn quây lá bài xem sao !*

*Lênin liền mới hô hào
 Đi theo mác xít đặt nào ta ngon !
 Ai ngờ thế sự héo hon
 Độc tài trao gởi vào lòng Stalin !*

*Hitler nào có im lìm
 Tấn công tới tấp như chim đại bàng !
 Thật là việc quả không oan
 Độc tài choảng với độc tài hay sao !*

*Đúng là đời quả tào lao
 Dân Nga chỉ có ghen ngào mà thôi !
 Đi đông 27 triệu người
 Độc tài choảng với độc tài hai bên !*

*Cuối cùng cũng đến Yeltsin
 Mới ngày xóa sổ Liêng bang độc tài !
 Nhưng rồi lịch sử đông dài
 Yeltsin đi nữa lại loài Putin !*

Nước Nga ai nghĩ mà tin
Loay hoay kiểu vậy khó tìm nơi đâu !
Cáo từ vô sản đã lâu
Bây giờ tư sản chưa màu ra chi !

Tự nhiên gây sự làm gì
Để nên cảm vận nhiều khi cũng rầu !
Putin giờ phải lâu bầu
Tại mình tại nó nói sao bây giờ !

Tại mình chơi trước Ukraina
Nuốt Crimee thử quả đà khó chưa !
Bây giờ quả đập trên dừa
Vừa lặn vừa ngã thật xưa tới giờ !

Ôi thôi thế sự vật vờ
Lênin thử trước bây giờ tới ta !
Chỉ vì cái máu người Nga
Muốn thành Đại đế mới là nguy sao !

Dẫu cho muốn thét muốn gào
Miệng đà mắc nghẹn hỏi sao bây giờ !
Im hơi thì tỏ ngu ngơ
Còn như lớn tiếng hỏi giờ ai tin !

Vậy là khởi sự Lênin
Bây giờ mới đến Putin nổi niềm !
Trăm năm khổ nổi đi tìm
Nước Nga chẳng biết mình tìm điều chi !

Cuối cùng thôi chỉ cười khì
Tại mình vẫn bốc có gì khác đâu !

TRĂNG NGÀN
(16/01/15)

[Reply](#)

NGÀN THƠ says:

15/01/2015 at 18:44

THƠ VÀ NHÀ THƠ

*Thơ như hơi thở của nhà thơ
Hơi thở vô ra chẳng tính giờ
Nó cứ nhịp nhàng như thế đó
Nhà thơ mới thật sống trong thơ !*

*Nhưng cũng bao người khờ khạo quá
Tìm vắn lấp chữ gọi là thơ
Bắt chước nhà thơ ôi mới lạ
Chỉ thành thói chữ nghĩa ba hoa !*

*Thơ thường là ý lẫn là tình
Ý vốn tình vi tình nồng nàn
Nếu chỉ lạt toàn như nước ốc
Khác nào trưởng giả học làm sang !*

*Làm thơ như đi dạo trên đàng
Chính đó nhà thơ mới chẳng oan
Còn thứ sắp vắn và đúc chữ
Có khác gì đâu một lũ còng !*

*Con còng con rạm vắn bò ngang
Cua vắn nhà cua khó đại bàng
Khó có bay lên tầng mây thẳm
Chỉ toàn chen chúc ở trong hang !*

THƠ NGÀN
(16/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 18:54](#)

THƠ VÀ VÈ !

*Thơ sao lấp chữ gọi là thơ
 Nói thật tình ngay chỉ là vè
 Lý gian thơ thần là như thế
 Đời chỉ thần thờ khen với chê !*

*Khen chê cục đất chỉ vô vàn
 Bởi có hồn thơ mới quả sang
 Hồn thơ không có thơ là đất
 Đất có hồn thơ nở hoa vàng !*

*Hoa vàng tự đẹp đó mà thôi
 Đâu phải ai khen ở trên đời
 Hữu xạ tự nhiên hương phải đến
 Đừng mà bôi trét kiêu trời ơi !*

*Nhà thơ thường sống với chân thơ
 Dung tục thì ra chỉ có vè
 Vè vẫn giả thơ đời tưởng quý
 Nhà thơ chỉ thấy có thơ chơi !*

TRĂNG NGÀN
 (16/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[16/01/2015 at 19:01](#)

THƠ VÀ NHẠC

*Thơ mà không nhạc đâu ra thơ
 Nhạc phải vào thơ thơ có hồn
 Âm điệu chẳng qua là nhạc đó
 Nên thơ phổ nhạc bay lên luôn !*

*Nhiều thơ dở tẻ kiểu trời ơi
 Nhạc sĩ phổ thơ thơ lên trời
 Như vậy biết thơ nhờ có nhạc
 Hồn thơ không có nhạc đâu ra !*

*Nhà thơ cũng chính là nhạc sĩ
 Nhạc sĩ bằng lời thơ quả hay
 Nhạc sĩ cũng là nhà thơ đó
 Nhưng thơ đây chính nốt âm hài !*

*Nhạc thơ như thế ở trên đời
 Như máu thịt cùng chỉ thế thôi
 Âm vận của thơ là máu huyết
 Người không máu huyết sống đời sao ?*

ÁNH NGÀN
 (16/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TƠ](#) says:
[17/01/2015 at 00:45](#)

NGÂY THƠ

Đừng bảo ông Thanh là ngây thơ
 Ông Thanh làm tướng dễ có khờ
 Bộ trưởng Quốc phòng như thế đó
 Chắc vì ông hấn quả lơ mơ !

Nhưng trên ông nữa vẫn còn ai
 Đâu thể nào ông muốn rút đài
 Nhưng nhớ người xưa từng đã nói
 Biên cương làm tướng chẳng cần sai !

Mà thôi cơ khổ thật thế nào
 Gặp sói mà luôn ngỡ bạn hiền
 Khác chi cô bé quàng khăn đỏ
 Cổ tích đời xưa thật chẳng điên !

Làm sao lại không nghĩ huyền thiên
 Thế sự lòi ra càng thấy phiền
 Dâu dứ miệng tầm càng ních hết
 Ngây thơ không phải chỉ đồ điên !

Tháng ngày mòn mỏi áng mây trời
 Lịch sử phải chăng tái diễn rồi
 Chẳng thích làm chuông bò tất mắt
 Ngàn năm còn muốn thuộc Tàu sao ?

Than ôi quả thật rất than ôi
 Thế hệ ngày nay đã hỏng rồi
 Hào hán anh hùng còn đâu nữa
 Lờ đờ nguyên khí lững lơ trôi !

TƠ NGÀN
 (16/01/15)

Reply

**

LẠM TỪ

*Chưởi ai thì chưởi mắc gì ta
 Mượn tuổi tên riêng quả nhập nhòa
 Cách ấy có gì đâu quân tử
 Chưởi người thành chưởi chính vào ta
 Nên thôi tốp lại đồ vô đạo
 Làm ích cho đời kiểu thế a ?*

KHÓI NGÀN

(16/01/15)

**

ĐỒNG CHÍ X

*Hoan hô đồng chí X
 Nói một câu hợp đời
 Thông tin không cấm mạng
 Như vậy mới chịu chơi !*

*Khác xa đồng chí Y
 Chỉ còn ròm còm rỏm
 Mác Lê ghì ôm chặt
 Kệ đời tiến phom phom !*

*Đồng chí Z lại lạ
 Ôm hôn mãi "Bác Hồ"
 Muốn mọi người đều thế*

Quả thật mới tô hô !

Người đời cần phải sống
Phải ăn cả thông tin
Nếu ăn toàn sỏi đá
Chắc càng mau quy tiên !

Như vậy đồng chí X
Nay thực tế liên liên
Ngăn không đặt mở hoác
Đồng chí đúng không điên !

Cho nên đồng chí thắng
Chỉ là chuyện nhẩn tiên
Đồng chí theo con nước
Thì nào ai có phiền !

Tiến lên đồng chí X
Mình bản lĩnh trước tiên
Mình làm điều ngoạn mục
Tai lắng mọi lời khuyên !

Mình cầm lái cho vững
Giải quyết chuyện ưu tiên
Rồi sau chống tham nhũng
Xã hội hết đảo điên !

Phải giống như quét rác
Phải quét dọn từ từ
Nếu làm được như thế
Đồng chí sống có dư !

Ý NGÀN

(16/01/15)

ĐẠO ĐỨC XÃ HỘI

*Con người sống với con người
Phải cần nhân bản phải cần niềm tin !
Nhân bản ấy là không căm ghét
Niềm tin là nhờ cậy giữa nhau !*

*Bởi xui "giai cấp đấu tranh"
Con người thành sói giữa người khác sao !
Kiểu tuyên truyền từ Nga đem tới
Chụp phủ đầu theo cách Lênin !*

*Không tin cũng bắt mà tin
Bèn không có búa có liềm bên hông !
Dân thật tội dù không thấy lý
Vẫn giả vờ như thể đều tin !*

*Bởi do mình muốn sống còn
Phải cam như hén để còn ngo ngoe !
Sống giả tạo đét khô que củi
Còn gì đâu phẩn khởi văn minh !*

*Từ trên xuống dưới thật tình
Dám ai đi trước để mình ra tro !
Đạo đức ấy tò vò có khác
Mỗi người riêng cốt biết lấy mình !*

*Gập đầu hô Mác Lênin
Mà toàn ích kỷ như in trong lòng !*

Quả nguy biến mới đà đổi mới
Nhưng lâu rồi vẫn nín cái đuôi !

Quạt mo như kiểu phẩy ruồi
Nào ai dám ló riêng đuôi của mình !
Cứ giấu kín tựa mèo giấu cứt
Ích kỷ nhưng lừa dối danh từ !

Hồ hào xã hội tiến lên
Toàn là "chủ nghĩa" tênh hênh ở đời !
Nhưng ai biết do đâu "chủ nghĩa"
Và có sao nó đến với mình !

Bóng ma như cứ rập rình
Không ưa lại sợ quả tình vô duyên !
Toàn nghiệt ngã khắp miền chuyên đoán
Dùng công an cửa ngõ vây quanh !

Thành ra đạo đức thập thành
Đạo càng vô đạo đức banh tơi bời !
Quả than ôi thôi rồi xã hội
Gần trăm năm mới thấy còn chi !

Nói ra cũng có ích gì
Chụp vào "phản động" nhiều khi lại phiền !
Mũ kim cô nào ai muốn đội
Đội vào thôi lại thấy "Bác Hồ"

Giang tay giữ chặt cơ đồ
Nghiêm trang đứng đó lẽ nào khác đi !
Ôi ông Mác nhiều khi quả dỏm
Ôi ông Lê có khác chi nào !

Biến dân thành đám cào cào
 Còn gì đạo đức con người nữa đâu !
 Đạo đức dỏm từ đầu đến cuối
 Bởi vì như sân khấu chuyện hề !

Có ai khỏi phải đóng tuồng
 Từ trên xuống dưới mới buồn làm sao !
 Hết chân thật hết còn đạo đức
 Chỉ như trên sân khấu diễn trò !

Bởi vì ông Mác nói to
 Phải cần "tập thể" để cho ngon lành !
 Bọn "phản động" mới về truyền thống
 Đạo đức xưa "tư sản" khác gì !

Phải toàn "vô sản" tiến lên
 Để làm thế giới "đại đồng" mới hay !
 Một thế kỷ loay hoay kiểu vậy
 Đến nhãn tiền mới thấy hôm nay !

Khác đâu thế giới giả cầy
 Đạo không còn đạo đức bay lên trời !
 Dân đau xót vì đời tham nhũng
 Mà nói toàn mỹ ngữ anh hùng !

Tới nay mới thật thắm đôn
 Đưa ra nghị quyết để còn cứu ta !
 Tuy nhân thế sa đà lắm thứ
 Nhưng cây đời vẫn cứ mọc lên !

Lớn lên trên đất ưu phiền
 Để rồi kết trái khắp miền trần gian !
 Thế mới biết bởi khi truyền thống

Nên thành ra thất thiếu mọi nơi !

*Chờ cho kinh nghiệm đầy vơi
Mới lòi ra cái tôi bời khi xưa !
Muốn đạo đức phải chừa ông Mác
Phải quay về giá trị nhân văn !*

*Ông này vốn nói cuội nhăng
Theo ông chỉ biết chị Hằng trên mây !
Bởi xã hội luôn cần thực tế
Phải thương người mới đức hàng đầu !*

*Phải cần khoa học chuyên sâu
Chớ sao tiêu chuẩn búa liềm "đấu tranh" ?
Đấu tranh ấy nhiều khi đâu tránh
Nghèo xác xơ thần thánh chi nào !*

*Cao trào bởi đã lên cao
Thì khi sụp xuống cái ào vậy thôi !
Nhưng giờ vẫn còn người chưa thấy
Còn mê say chuyện ấy mới kỳ !*

*Khác chi con nít cút gà
Một lần bị dụ dỗ mà quên sao !
Vậy đừng có tào lao xịt bộp
Đạo đức luôn là gốc con người !*

*Con người xã hội ở đời
Nên luôn thực tế chớ hoài hư danh !
Lấy "chủ nghĩa" làm thành cái thực
Lại đúng ra hư ảo rõ ràng !*

Vứt đi khái niệm "địa đàng"

Mà về thực tế mới càng hay ho !
 Thực dụng ấy trời cho chăm lấy
 Sẽ kết hoa kết trái muôn màu !

Đó là đạo đức ở đời
 Đó là xã hội loài người khách quan !
 Chớ còn thuyết Mác làng nhàng
 Một lần nói bậy chỉ oan cho đời !

ĐẠI NGÀN
 (16/01/15)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 17:34](#)

MẠNG QUỐC TẾ

Hình ảnh mạng quốc tế
 Khác chi một xóm nhà
 Khác chi ngôi làng nhỏ
 Nhà ngói lẫn nhà tranh

Có những người cao quý
 Có những tên lưu manh
 Đều tha hồ vào mạng
 Lên mạng tạch tành tành

Nhưng đều phơi ra hết
 Tâm ác lẫn tâm lành
 Phơi ra người đẳng cấp
 Phân ra lũ tiểu nhân

Tuy là thế giới ảo
 Nhưng sự thật rành rành
 Bao nhiêu cái thơm phức
 Bao nhiêu điều hôi tanh

Ai ai nào vào mạng
 Biết hiện tại đã đành
 Biết thời sự sốt dẻo
 Biết ý nghĩa sự xanh

NGÀN KHOI
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[14/01/2015 at 17:45](#)

CHỨC TƯỚNG

Chức tước bên ngoài chỉ vậy thôi
 Vấn đề là bản chất con người
 Ai làm được việc người ấy tốt
 Lý thuyết lôm côm kẻ ấy tồi
 Cờ được đến tay thì nấy phát
 Có gì hiềm tị để bồi hồi
 Bất kể xuất thân cùng nguồn gốc
 Ai làm được việc vẫn hay thôi

NON NGÀN
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

SƯƠNG NGÀN says:

[14/01/2015 at 18:05](#)

GIỄ RÁCH

Mạng đây là để giúp đời
 Người người vào mạng vì đời mới nên
 Nếu toàn chỉ lũ kênh kênh
 Cốt làm mạng thúì lênh lênh ích chi
 Hỏi ai giẻ rách chùi gì
 Bảo chùi cái ấy nhiều khi tức cười
 Gian manh ích kỷ ở đời
 Chuyên điều ganh ghét trò đời vạy thôi
 Giống như chuột bọ khắp nơi
 Chỉ toan ăn hại ích đời dễ chi
 Đúng là một bọn đáng khi
 Đầu toàn giẻ rách có gì nói sao !

MÂY NGÀN

(15/01/15)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 18:21](#)

TRẬT CHIA

Ôi thôi lý luận trật chia
 Vô can sao ghét lý chi trên đời
 Ghét thương nếu chỉ trời ơi
 Thì thương ghét ấy cả trời cũng chê
 Nên đừng ham nói lẽ mè
 Ghét thương có lý mới bề hanh thông

Kìa loài mèo mả gà đồng
 Hỏi xem thương ghét đúng không trên đời
 Chỉ do phải bả tuyên truyền
 Cái thương cái ghét thành ghiền vậy thôi
 Nghiện rồi khó bỏ trên đời
 Chỉ chờ đến lúc chết thời mang theo
 Nhìn lên vách đá cheo leo
 Tuyên truyền đổ xuống vèo vèo xưa nay
 Nên thương bao đợt con người
 Bị vùi dập thế vẫn cười hân hoan
 Vẫn chen đua tới "địa đàng"
 Trật chĩa như vậy thật oan cho đời

RỪNG NGÀN
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 19:01](#)

CƯƠNG LĨNH CHÍNH TRỊ

Cái gì để nói với người
 Cùng mình nương tựa gọi là lĩnh cương
 Nên chi cương lĩnh mười phương
 Phải luôn xác thực mới tường việc hay
 Còn như kiểu nói thường ngày
 Ngày nao cũng vậy có chi hay nào
 Chiều chiều ra dạo bờ ao
 Toàn ca theo kiểu ca dao ích gì
 Mở đầu phải Mác Lênin
 Kết bài là phải búa liềm gương cao
 Ôi chao mới lạ làm sao
 Việc dân việc nước chi nào có hay

Giữa đời tỉnh ít nhiều say
 Hẳn đâu có biết đêm ngày là chi
 Hết như bao kẻ ngủ khi
 Mơ lơ mơ hiểu gì trong mơ
 Gây nên cương lĩnh vật vờ
 Ích mình chẳng có đừng mơ ích đời
 Ngưng làm theo kiểu trời ơi
 Cá mè một lứa lách đời đi lên
 Cần nên chọn lựa nhẩn tiên
 Tinh hoa đất nước mới thiêng cho đời
 Phải đừng sách cũ chép hoài
 Mà cần sáng tạo mới người hay ho
 Phải nên độc lập ra trò
 Đừng nên mù mẫm theo hoài lối xưa
 Liên Xô đã đổ từ khuya
 Còn sao chép mãi khiến người cả kinh
 Chỉ toàn có Mác Lênin
 Chỉ hoài hữu nghị thì tìm cái chi
 Trước sau chỉ có "Bác Hồ"
 Dân tình cứ mặc lẽ nào tốt đâu
 Tại người "chấp bút" trời ơi
 Cái đầu chẳng có liệu lời có sao
 Thôi coi như cuộc mưa rào
 Hết mưa lại nắng lẽ nào lạ chi
 Trên đời thế giới vẫn đi
 Còn mình ngồi đó nào gì hay ho
 Nên thôi toàn thể đồng bào
 Của người người biết xía vào làm chi
 Chẳng nào đến việc mình thì
 Chỉ vào lúc ấy phẩm bình mới vui !

ĐẠI NGÀN

(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[BĂNG NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 23:03](#)

PHẠM QUẾ DƯƠNG

Phạm Quế Dương kêu gào
 Biết có ai đáp lại ?
 Kêu gào không tầm phào
 Đáp lại hăn chẳng đại !
 Nhưng nếu im phăng phắc
 Đó mới quả sai trái !
 Đất nước không còn người
 Ôi thật bao tai hại !
 Không thấy ai bai bãi
 Thì như chết cả rồi !
 Hoặc sống cũng như chết
 Đất nước chỉ thêm tồi !

TUYẾT NGÀN
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[BIỂN NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 23:39](#)

NGHE NHƯ SÉT ĐÁNH !

Nghe như sét đánh bên tai
 Như trời sập tối khôì hài bao nhiêu !
 "Thành Đô" kiểu vậy lộ rồi
 Còn đâu công trận của ông "Bác Hồ" !
 Râm ran dư luận xôn xao
 Tầng mây vẫn lặng bão nào tới đây !

Đúng là thời buổi cũng hay
 Người thì thân có mà đầu lại không !
 Bao sao nghe vậy một lòng
 "Thành Đô" ai định có cần biết đâu !
 Biết thời vẫn để trong đầu
 Có ai hó hê để hầu nát tương !
 Anh hùng quả thật mười phương
 Ngày nào ra ngõ gặp ngay anh hùng !
 Bây giờ mới thấy toàn khùng
 U mê ý hệ mà chun vào lò !
 Nhìn trời mây nước bơ vơ
 Ai xui đất nước vật vờ thế kia !
 Nghìn năm giờ lại trật chìa
 Linh đâu chẳng thấy thấy toàn là phiêu !
 Mười phen đổ cả mười rồi
 Anh hùng thất đức lại thành khùng luôn !
 Đúng là như thể có huông
 Nước nông đâu mạnh đặng người nề nang !
 Thương thay lịch sử huy hoàng
 Ngàn năm giờ lại tan hoang cả rồi !
 Nào chờ chóng mắt mà coi
 Lạc Hồng con cháu tôi đòi thấy xem !
 Nhờ ơn Các Mác Lê Nin
 Khiến ai gây dựng cho nên nổi này !
 "Trống Trường Thành lung lay bóng nguyệt
 Khói Cam Tuyền mờ mịt thức mây"
 Đúng là "giai cấp" quả hay
 Ngủ đêm thức dậy đến ngày vinh quang !

NGÀN KHÔI
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NÚI NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 02:26](#)

PHE ĐẢNG Ở ĐỜI

Ở đời sống phải công bình
 Còn như tằm tối chỉ phùng đã mang !
 "Phe ta" đầu óc tối tàn
 Từ lâu ai cấy con hoang kiểu này !
 Liên Xô từ thuở quan thầy
 Bây giờ chết ngúm cùi đày còn kia !
 Ôi thôi anh Mác trật chìa
 Còn đâu nhân bản giữa miền trần gian !
 Khiến người sống chẳng đảng hoàng
 Ốc đày phe đảng không sang chút nào !
 Khác gì xã hội bù cào
 Công bằng đâu nữa tào lao đày trời !
 Nên chi chết ngúm cũng thời
 Tự mình đào hố chôn mình đấy thôi !

ÁNH NGÀN

(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:

[15/01/2015 at 02:55](#)

LÀM THƠ !

Ta lên mạng làm thơ
 Đâu ham gì thơ phú
 Chỉ do vì tình người
 Muốn cùng người trao đổi !

Nhưng có những tên hèn
 Những tên toàn chó má
 Lòng ti tiện ghét ghen
 Sũ hoài không chịu dút !

Ta như nhà tư tưởng
 Dùng thơ để tải chơi
 Tải cho người thưởng ngoạn
 Tung ra bốn phương trời !

Ta nói chuyện triết học
 Ta nói chuyện nhân văn
 Ta nói chuyện chính trị
 Như đi thuyền ngắm trăng !

Ta vượt lên cuộc đời
 Không chen vào tư lợi
 Ta chỉ nêu ý mình
 Lòng ta luôn phơi phới !

Người đời như dòng sông
 Trong nhờ còn đục chịu
 Ta vẫn coi dừng đứng
 Chẳng phải cần bận bịu !

Nhưng những tên ác ý
 Luôn ham xả xối vào
 Chẳng khác gì miệng đĩ
 Chẳng khác nào ma cô !

Nhưng thôi trong cuộc đời
 Làm thơ đâu lẽ sống
 Tư tưởng ta phiêu bồng
 Đầu óc ta lỏng lẻo !

*Chẳng qua ta đi dạo
 Ở nơi vườn thi ca
 Nhằm ngắt triệu bông hoa
 Cho đời cùng thưởng thức !*

TRĂNG NGÀN
 (15/01/15)

[Reply](#)

SƯƠNG NGÀN SAYS :
 (15/01/15)

CHARLIE HEBDO !

*Tự do bất diệt
 Hoan hô Charlie
 Hebdo không chết
 Đúng là anh hào !*

*Năm chục ngàn bản
 Vọt lên cái ào
 Thành năm triệu bản
 Đáng được hoan hô !*

*Tự do không chết
 Bất kỳ lẽ nào
 Cho dù khủng bố
 Uất hận ghen ngào !*

*Tinh thần cương nghị
 Của dân Paris
 Không hề lùi bước
 Thật đáng nêu cao !*

*Không thể giết được
Charlie Hebdo
Những tên cuồng dại
Chính chúng bị nhào !*

*Hoan hô nhân bản
Hoan hô tự do
Hoan hô công lý
Văn minh tâm cao !*

Ý NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[HOA NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 04:36](#)

BIỆN BẠCH

*Thôi mà biện bạch để làm chi
Để nhằm bênh ai để ích gì ?
Sự thực trước sau đều sự thực
Chỉ khi không đúng mới sai thôi !
Việc đời con nước luôn luôn chảy
Có đứng chỉ hoài một chỗ đâu !
Vừa thấy đúng xong liền sai đó
Nên đừng để bụng phải bồi hồi !
Người khôn suy đoán nhiều duyên cớ
Anh dại một đường chỉ vậy thôi !
Khi việc xảy ra rồi mới tiếc
Lúc bỏ chưa mất đếch làm chuồng !*

TƠ NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 04:55](#)

QUYỀN VÀ NHÂN QUYỀN

*Có quyền có giữ lấy quyền
Có ai tha thiết nhân quyền mà chi
Nhưng nếu vậy lắm khi chẳng khá
Bởi vì đây nán ná hẹp hòi
Mình đâu sống mãi ở đời
Bo bo có giữ để người cười chê
Quyền chỉ để làm đời thành tốt
Làm đời ngu có dốt không nào
Nhân quyền như kính để soi
Để xem quyền ấy có hoài hay không
Nếu hay tốt thì quyền chính đáng
Bền nếu không chỉ kiểu lạm quyền
Lạm quyền ma mãnh bạo quyền
Còn đâu chính đáng cái quyền trong tay
Đơn giản vậy mà đời chẳng thấy
Chỉ muốn tham có đám nơi quyền
Ăn xôi mà đập cửa thiên
Để đâu Phật độ cho quyền được lâu
Chỉ ông Mác lâu bầu nói bậy
Xúi chuyên quyền làm vấy thế gian
Đúng là cái đại không oan
Ngàn đời dân rửa quả càng thấm thương*

ĐÌNH NGÀN
(15/01/15)

Reply

**

TONYDO

*Tonydo sử dụng
 Vùng lên để chết sao
 Bác Hồ còn ngồi đó
 Tại sao muốn xé rào !*

*Cái rào ai cũng biết
 Nhưng đừng có đụng vô
 VN đâu phải Mỹ
 Đừng nói chuyện tào lao !*

*Tony chừng nào thích
 Hãy về VN chơi
 Thử vùng lên một bận
 Rồi sẽ thấy chơi vui !*

*Đứng bên ngoài sử dụng
 Vì không có mác lê
 Người trong nước khôn lắm
 Máy thứ đó ê hề !*

*Thôi ta chỉ nói chơi
 Tonydo đừng giận
 Đừng cho ta lắm lời
 Cứ giữ lòng phơi phới !*

MÂY NGÀN
 (15/01/15)

SÓNG NGÀN says:
14/01/2015 at 17:34

MẠNG QUỐC TẾ

*Hình ảnh mạng quốc tế
 Khác chi một xóm nhà
 Khác chi ngôi làng nhỏ
 Nhà ngói lẫn nhà tranh*

*Có những người cao quý
 Có những tên lưu manh
 Đều tha hồ vào mạng
 Lên mạng tạch tành tành*

*Nhưng đều phơi ra hết
 Tâm ác lẫn tâm lành
 Phơi ra người đẳng cấp
 Phân ra lũ tiểu nhân*

*Tuy là thế giới ảo
 Nhưng sự thật rành rành
 Bao nhiêu cái thơm phức
 Bao nhiêu điều hôi tanh*

*Ai ai nào vào mạng
 Biết hiện tại đã đành
 Biết thời sự sốt dẻo
 Biết ý nghĩa sử xanh*

NGÀN KHÔI
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:

[14/01/2015 at 17:45](#)

CHỨC TƯỚC

*Chức tước bên ngoài chỉ vậy thôi
Vấn đề là bản chất con người
Ai làm được việc người ấy tốt
Lý thuyết lôm côm kẻ ấy tồi
Cờ được đến tay thì nảy phát
Cớ gì hiềm tị để bồi hồi
Bất kể xuất thân cùng nguồn gốc
Ai làm được việc vẫn hay thôi*

NON NGÀN

(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 18:05](#)

GIỀ RÁCH

*Mạng đây là để giúp đời
Người người vào mạng vì đời mới nên
Nếu toàn chỉ lũ kênh kênh
Cốt làm mạng thúì lênh lênh ích chi*

*Hỏi ai giẻ rách chùi gì
 Bảo chùi cái ấy nhiều khi tức cười
 Gian manh ích kỷ ở đời
 Chuyên điều ganh ghét trò đời vậy thôi*

*Giống như chuột bọ khắp nơi
 Chỉ toan ăn hại ích đời dễ chi
 Đúng là một bọn đáng khi
 Đầu toàn giẻ rách có gì nói sao !*

MÂY NGÀN
 (15/01/15)

[Reply](#)

★★

[HƯƠNG NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 18:21](#)

TRẬT CHIA

*Ôi thôi lý luận trật chia
 Vô can sao ghét lý chi trên đời
 Ghét thương nếu chỉ trời ơi
 Thì thương ghét ấy cả trời cũng chê*

*Nên đừng ham nói lẽ mề
 Ghét thương có lý mới bẽ hanh thông
 Kìa loài mèo mả gà đồng
 Hỏi xem thương ghét đúng không trên đời*

*Chỉ do phải bả tuyên truyền
 Cái thương cái ghét thành ghiền vậy thôi
 Nghiện rồi khó bỏ trên đời*

Chỉ chờ đến lúc chết thời mang theo

*Nhìn lên vách đá cheo leo
Tuyên truyền đổ xuống vèo vèo xưa nay
Nên thương bao đợt con người
Bị vùi dập thế vẫn cười hân hoan*

*Vẫn chen đưa tới "địa đàng"
Trật chĩa như vậy thật oan cho đời
Tiếc thay bao kiếp con người
Sống thành vô nghĩa chết cùng mang theo*

RỪNG NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 19:01](#)

CƯƠNG LĨNH CHÍNH TRỊ

*Cái gì để nói với người
Cùng mình nương tựa gọi là lĩnh cương
Nên chi cương lĩnh mười phương
Phải luôn xác thực mới tường việc hay*

*Còn như kiểu nói thường ngày
Ngày nao cũng vậy có chi hay nào
Chiều chiều ra dạo bờ ao
Toàn ca theo kiểu ca dao ích gì*

*Mở đầu phải Mác Lênin
Kết bài là phải búa liềm gương cao*

Ôi chao mới lạ làm sao
Việc dân việc nước chi nào có hay

Giữa đời tỉnh ít nhiều say
Hắn đâu có biết đêm ngày là chi
Hết như bao kẻ ngủ khi
Lơ mơ lơ mơ hiểu gì trong mơ

Gây nên cương lĩnh vật vờ
Ích mình chẳng có đừng mơ ích đời
Ngưng làm theo kiểu trời ơi
Cá mè một lứa lách đời đi lên

Cần nên chọn lựa nhẩn tiền
Tinh hoa đất nước mới thiêng cho đời
Phải đừng sách cũ chép hoài
Mà cần sáng tạo mới người hay ho

Phải nên độc lập ra trò
Đừng nên mù mẫm theo hoài lối xưa
Liên Xô đã đổ từ khuya
Còn sao chép mãi khiến người cả kinh

Chỉ toàn có Mác Lênin
Chỉ hoài hữu nghị thì tìm cái chi
Trước sau chỉ có "Bác Hồ"
Dân tình cứ mặc lẽ nào tốt đâu

Tại người "chấp bút" trời ơi
Cái đầu chẳng có liệu lời có sao
Thôi coi như cuộc mưa rào
Hết mưa lại nắng lẽ nào lạ chi

Trên đời thế giới vẫn đi
Còn mình ngồi đó nào gì hay ho
Nên thôi toàn thể đồng bào

Của người người biết xía vào làm chi

*Chừng nào đến việc mình thì
Chỉ vào lúc ấy phẩm bình mới vui
Giờ thì cứ để nổi trôi
Chuyện mình mình biết chuyện người người hay !*

ĐẠI NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[BĂNG NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 23:03](#)

PHẠM QUẾ DƯƠNG

*Phạm Quế Dương kêu gào
Biết có ai đáp lại ?
Kêu gào không tầm phào
Đáp lại hănz chẳng đại !
Nhưng nếu im phăng phắc
Đó mới quả sai trái !
Đất nước không còn người
Ôi thật bao tai hại !
Không thấy ai bai bãi
Thì như chết cả rồi !
Hoặc sống cũng như chết
Đất nước chỉ thêm tồi !*

TUYẾT NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 23:39](#)

NGHE NHƯ SÉT ĐÁNH !

*Nghe như sét đánh bên tai
Như trời sập tối khôì hài bao nhiêu !
"Thành Đô" kiểu vậy lộ rồi
Còn đâu công trận của ông "Bác Hồ" !*

*Râm ran dư luận xôn xao
Tầng mây vẫn lặng bão nào tới đây !
Đúng là thời buổi cũng hay
Người thì thân có mà đầu lại không !*

*Bảo sao nghe vậy một lòng
"Thành Đô" ai định có cần biết đâu !
Biết thời vẫn để trong đầu
Có ai hó hé để hậu nát tương !*

*Anh hùng quả thật mười phương
Ngày nào ra ngõ gặp ngay anh hùng !
Bây giờ mới thấy toàn khùng
U mê ý hệ mà chun vào lò !*

*Nhìn trời mây nước bơ vơ
Ai xui đất nước vật vờ thế kia !
Nghìn năm giờ lại trật chĩa
Linh đâu chẳng thấy thấy toàn là phiêu !*

*Mười phen đổ cả mười rồi
Anh hùng thất đức lại thành khùng luôn !
Đúng là như thế có huông*

Nước nông đâu mạnh đặng người nể nang !

*Thương thay lịch sử huy hoàng
Ngàn năm giờ lại tan hoang cả rồi !
Nào chờ chống mắt mà coi
Lạc Hồng con cháu tôi đòi thấy xem !*

*Nhờ ơn Các Mác Lê Nin
Khiến ai gây dựng cho nên nổi này !
"Trống Trùng Thành lung lay bóng nguyệt
Khói Cam Tuyền mờ mịt thức mây"*

*Đúng là "giai cấp" quả hay
Ngủ đêm thức dậy đến ngày vinh quang !
Thành Đô ôi thực rõ ràng
Nào hư hay thực ai bàn sao đây ?*

NGÀN KHÔI
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NÚI NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 02:26](#)

PHE ĐẢNG Ở ĐỜI

*Ở đời sống phải công bình
Còn như tằm tối chỉ phùng đã mang !
"Phe ta" đầu óc tối tàn
Từ lâu ai cấy con hoang kiểu này !*

*Liên Xô từ thuở quan thầy
Bây giờ chết ngúm cùi đày còn kia !*

Ôi thôi anh Mác trật chìa
Còn đâu nhân bản giữa miền trần gian !

Khiến người sống chẳng đàng hoàng
Ốc đầy "phe đảng" không sang chút nào !
Khác gì xã hội bù cào
Công bằng đâu nữa tào lao đầy trời !

Nên chi chết ngủm cũng thời
Tự mình đào hố chôn mình đấy thôi !
Nhân văn cần tốt ở đời
Là người độc lập là người tự do !

ÁNH NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 02:55](#)

LÀM THƠ !

Ta lên mạng làm thơ
Đâu ham gì thơ phú
Chỉ do vì tình người
Muốn cùng người trao đổi !

Nhưng có những tên hèn
Những tên toàn chó má
Lòng ti tiện ghét ghen
Sữa hoai không chịu dút !

Ta như nhà tư tưởng
 Dùng thơ để tải chơi
 Tải cho người thương ngoạn
 Tung ra bốn phương trời !

Ta nói chuyện triết học
 Ta nói chuyện nhân văn
 Ta nói chuyện chính trị
 Như đi thuyền ngắm trăng !

Ta vượt lên cuộc đời
 Không chen vào tư lợi
 Ta chỉ nêu ý mình
 Lòng ta luôn phơi phới !

Người đời như dòng sông
 Trong nhòe còn đục chịu
 Ta vẫn coi dừng đứng
 Chẳng phải cần bận bịu !

Nhưng những tên ác ý
 Luôn ham xả xối vào
 Chẳng khác gì miệng đĩ
 Chẳng khác nào ma cô !

Nhưng thôi trong cuộc đời
 Làm thơ đâu lẽ sống
 Tư tưởng ta phiêu bồng
 Đầu óc ta lỏng lẻo !

Chẳng qua ta đi dạo
 Ở nơi vườn thi ca
 Nhắm ngắt triệu bông hoa
 Cho đời cùng thưởng thức !

TRĂNG NGÀN
(15/01/15)

**

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 03:50](#)

CHARLIE HEBDO !

*Hoan hô người Pháp
Hoan hô Charlie
Hebdo không chết
Đúng là anh hào !*

*Năm chục ngàn bản
Vọt lên cái ào
Thành năm triệu bản
Đáng được hoan hô !*

*Tự do không chết
Bất kỳ lẽ nào
Cho dù khủng bố
Uất hận ghen ngào !*

*Tinh thần cương nghị
Của dân Paris
Không hề lùi bước
Thật đáng nêu cao !*

*Không thể giết được
Charlie Hebdo
Những tên cuồng dại
Chính chúng bị nhào !*

*Hoan hô nhân bản
Hoan hô tự do
Hoan hô công lý
Văn minh tâm cao !*

Ý NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

**

[HOA NGÀN](#) says:
[15/01/2015 at 04:36](#)

BIỆN BẠCH

*Thôi mà biện bạch để làm chi
Để nhắm bênh ai để ích gì ?
Sự thực trước sau đều sự thực
Chỉ khi không đúng mới sai thôi !
Việc đời con nước luôn luôn chảy
Có đứng chỉ hoài một chỗ đâu !
Vừa thấy đúng xong liền sai đó
Nên đừng để bụng phải bồi hồi !
Người khôn suy đoán nhiều duyên có
Anh đại một đường chỉ vậy thôi !
Khi việc xảy ra rồi mới tiếc
Lúc bỏ chưa mất đểch làm chuồng !*

TƠ NGÀN
(15/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[15/01/2015 at 04:55](#)

QUYỀN VÀ NHÂN QUYỀN

Có quyền cố giữ lấy quyền
 Có ai tha thiết nhân quyền mà chi
 Nhưng nếu vậy lắm khi chẳng khá
 Bởi vì đây nán ná hẹp hòi
 Mình đâu sống mãi ở đời
 Bo bo cố giữ để người cười chê
 Quyền chỉ để làm đời thành tốt
 Làm đời ngu có dốt không nào
 Nhân quyền như kính để soi
 Để xem quyền ấy có hoài hay không
 Nếu hay tốt thì quyền chính đáng
 Bền nếu không chỉ kiểu lạm quyền
 Lạm quyền ma mãnh bạo quyền
 Còn đâu chính đáng cái quyền trong tay
 Đơn giản vậy mà đời chẳng thấy
 Chỉ muốn tham có đám nơi quyền
 Ăn xôi mà đập cửa thiên
 Để đâu Phật độ cho quyền được lâu
 Chỉ ông Mác lâu bầu nói bậy
 Xúi chuyên quyền làm vấy thế gian
 Đúng là cái đại không oan
 Ngàn đời dân rửa quả càng thảm thương

ĐÌNH NGÀN

(15/01/15)

[Reply](#)

**

[SẮC NGÀN](#) says:

[13/01/2015 at 23:47](#)

KIỆP NGƯỜI !

Thương thay có những kiếp người
 Cúi đầu để gọi là người được không ?
 Trong cảnh đó dễ không bất mãn
 Trở thành ra căm ghét con người !
 Căm luôn xã hội loài người
 Coi người là sói của mình hay chưa ?
 Nó như kiểu hòn than ngún cháy
 Gió thổi liền bùng lửa ngay lên !
 Khác nào trường hợp Hayat
 Boudmedienne đó phải chăng không nào ?
 Bờ nghèo khó vì đời bất hạnh
 Lại bị thêm thất học nên chi !
 Còn ăn phải bả tuyên truyền
 Nên thành cuồng tín đi liền cực đoan !
 Kiểu thánh chiến đúng toàn là vậy
 Cũng khác nào chính trị cuồng nông ?
 Để nhằm thế giới đại đồng
 Hay nhằm ISIS cũng không khác nào !
 Đúng nhân thế tào lao xịt bọt
 Thương kiếp người chịu lắm lao đao !
 Trách ai hay trách lẽ nào
 Lấy gì tuyệt đối đặng đo trên đời ?

NON NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[13/01/2015 at 18:20](#)

TINH HOA

Tinh hoa mới ích cho đời
 Còn như xoàng xĩnh cũng bèo trôi song !
 Nên lên mạng phải cần nghiêm túc
 Nói một lời là đạt một lời !
 Chớ còn kiêu chuốt kiêu dơi
 Bay qua chạy lại có thời hay chi !
 Vậy thế sự cần nhiều tâm huyết
 Yêu nước non tha thiết trong lòng !
 Chứ như chỉ thứ tầm phào
 Bề ngoài ngôn ngữ có nào hay đâu !
 Thằng Tàu đó dấu khi biết rõ
 Phải cách sao giữ được nước nhà !
 Rạch toàn những thói ba hoa
 Để nào cứu được sơn hà Việt Nam !

DẶM NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

★★

[TỨ NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 00:06](#)

HÙM VÀ HỒ !

Một thời làm hổ làm hùm
 Làm mưa làm gió phủ trùm nhân gian !
 Nhằm che bản thủ giàu sang
 Núp vào quyền lực sẵn sàng hại dân !
 Những tên chính trị bất nhân
 Tới khi sụp đổ mười phần lòi ra !
 Như tên Tổng thống Ukraina
 Cùng bao đồng bọn quả là hay chưa !
 Trước nhờ chúng dựa nước Nga

Bây giờ chạy trốn qua Nga chứ gì !
 Interpol có mấy khi
 Dễ dàng mà để bọn ni sống chuồng !
 Mới hay trần thế ngọn nguồn
 Ác lai ác báo dễ còn nói sao !
 Chuyện này có hỏi Nam tào
 Lắc đầu le lưỡi lẽ nào mà không !
 Vậy nên dẫn độ cho xong
 Giao về dân xử mới mong công bình !

Ý NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[13/01/2015 at 18:36](#)

THĂNG NÀY

Thăng này ăn cướp từ ai
 Nó toàn lên mạng thở hơi thúì hoài
 Thương thay thân phận lạc loài
 Cái loài chó má vậy hoài không thôi
 Ốc toàn dính phần của người
 Mà ngu cứ tưởng ai người khen lao
 Thoáng hơi biết loại bù chao
 Biết dư là loại cào cào loạn viên
 Chỉ vì mỗi tháng chút tiền
 Luôn đành bán đứng bán nghiêng đồng bào
 Chao ôi chó đẻ làm sao
 Thứ này đem đốt hoặc đào hố chôn
 May ra giá trị mới còn
 May ra đời hãy được còn đi lên
 Chớ như chúng sống lênh lênh

*Dân tình cứ mãi lênh đênh vậy kìa
 Để khi nước mắt cho Tàu
 Bọn này mới thật cúi đầu ăn phân !*

TIẾNG NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 19:15](#)

DANH TỪ SÁO RỒNG

*Nói đi nói lại cũng vậy thôi
 Chỉ thấy toàn bao những danh từ
 Danh từ toàn vỏ nào có ruột
 Vậy thì nhân thế lấy gì soi ?*

*Cái gương là vật dụng để soi
 Phải ảnh khách quan rọi chiếu vào
 Nếu nhìn vào thấy toàn ma quỷ
 Hỏi ai dám đứng để mà soi ?*

*Nên chi đòi phải thật khách quan
 Chỉ nghĩa danh từ chớ nói oan
 Nói một phải đóng đinh như một
 Cuộc đời như thế mới thập toàn !*

*Ngôn ngữ phải cần có nghĩa hay
 Phải sát sao theo với nội hàm
 Chờ nói mà không còn ý nghĩa
 Danh từ kiểu ấy quả tham lam !*

Xã hội là do mỗi con người
 Mỗi người có thật mới nên yêu
 Còn như chỉ có toàn hư ảo
 Có nói ngàn năm chỉ lãng nhiều !

Ông Lê ông Mác vẫn đều hui
 Chỉ thích nói toàn những chuyện phiêu
 Thế giới bây giờ thời đại mới
 Tại sao còn thích nói kiểu liêu !

Hiện đại cuộc đời đầy khoa học
 Nước nhà theo đó mới đi lên
 Sao đành giam mãi danh từ rỗng
 Có khác gì đang kiểu chợ chiều !

Ý NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[13/01/2015 at 13:55](#)

ĐỒNG CHÍ X, Y, Z

Đồng chí X tỏ lý
 Làm thơ chỉ nói ít
 Thành công có lạ gì
 Bản lĩnh quả thứ thiệt !

Đồng chí Y tíu tít
 Ngôn ngữ hoài Mác xít
 Thiên hạ nghe chán rồi
 Giống như kiểu con nít !

Đồng chí Z luôn toàn
 Hô hào học tập Bác
 Giống như học trò làng
 Chán ôi quả là chán !

Nên giữa ba "đồng chí"
 Hỏi dân khoái trá ai
 Dân lắc đầu bai bãi
 Chắc khoái "đồng chí X" !

Sự đời đơn giản vậy
 Có gì mà rườm rà
 Dân mình khôn như quỷ
 Chỉ tiếc không nói ra !

Nên đừng có tưởng bở
 Cứ ngôn từ ba hoa
 Tuyên truyền dân chán ngắt
 Làm đi dân biết mà !

Dân bây giờ chỉ muốn
 Nước nhà độc lập thôi
 Muốn xã hội dân chủ
 Ai khôn thì đi đầu !

NON NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

**

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 09:01](#)

ĐỒNG NÁT

*Cái thân đồng nát nói hoài
Vẫn còn chưa bỏ tật đời ngu ngơ
Ve chai quả thứ vật vờ
Gian ngoan hằn lại nát như hơn xưa*

BĂNG NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

**

[SƯƠNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 04:02](#)

PHÊ BÌNH

*Thôi đừng giả nghĩa giả nhân
Lời đười con rắn lại cần nói sao !
Tỏ ra tử tế thế nào
Bịp đời để tưởng là "tau" mới hiền !
Đời không ngu thế mới phiền
Giấu đầu lại nghĩ mình nào hở đuôi !*

SUỐI NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 17:14](#)

CẶN BÃ

Rượu còn có cặn nữa người
 Hàm hồ quy chụp cũng nòi ra chi
 Kiểu toàn úp bộ hay gì
 Tỏ ra ác ý cũng thì tốt sao
 Người thường có thấp có cao
 Có hay có dở lẽ nào không thông
 Càn đùa tôn giáo nói ngông
 Chê người thì được còn không chê mình
 Quả là nhân cách linh tinh
 Vậy mà lên mặt dạy đời lạ chưa

NẮNG NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 08:31](#)

THƠ NHƯ ĐI DẠO

Thơ ta như đi dạo
 Các người khó theo ta
 Bởi các người loài bọ
 Dễ đâu theo chân người

Lão Hư đã gàn thói
 Vậy mà không biết thân
 Thối cũng hăn gàn rữn
 Chờ đó để giò ăn

MÂY NGÀN
(14/01/15)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 19:15](#)

DANH TỪ SÁO RỒNG

Nói đi nói lại cũng vậy thôi
Chỉ thấy toàn bao những danh từ
Danh từ toàn vỏ nào có ruột
Vậy thì nhân thế lấy gì soi ?

Cái gương là vật dụng để soi
Phải ảnh khách quan rọi chiếu vào
Nếu nhìn vào thấy toàn ma quỷ
Hỏi ai dám đứng để mà soi ?

Nên chi đòi phải thật khách quan
Chỉ nghĩa danh từ chớ nói oan
Nói một phải đóng đinh như một
Cuộc đời như thế mới thập toàn !

Ngôn ngữ phải cần có nghĩa hay
Phải sát sao theo với nội hàm
Chờ nói mà không còn ý nghĩa
Danh từ kiểu ấy quả tham lam !

Xã hội là do mỗi con người
Mỗi người có thật mới nên yêu
Còn như chỉ có toàn hư ảo
Có nói ngàn năm chỉ lãng nhiều !

Ông Lê ông Mác vẫn đều hiu
 Chỉ thích nói toàn những chuyện phiêu
 Thế giới bây giờ thời đại mới
 Tại sao còn thích nói kiểu liêu !

Hiện đại cuộc đời đầy khoa học
 Nước nhà theo đó mới đi lên
 Sao đành giam mãi danh từ rỗng
 Có khác gì đang kiểu chợ chiều !

Ý NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 23:47](#)

KIỆP NGƯỜI !

Thương thay có những kiếp người
 Cúi đầu để gọi là người được không ?
 Trong cảnh đó dễ không bất mãn
 Trở thành ra căm ghét con người !
 Căm luôn xã hội loài người
 Coi người là sói của mình hay chưa ?
 Nó như kiểu hòn than ngún cháy
 Gió thổi liền bùng lửa ngay lên !
 Khác nào trường hợp Hayat
 Boudmedienne đó phải chẳng không nào ?
 Bờ nghèo khó vì đời bất hạnh
 Lại bị thêm thất học nên chi !
 Còn ăn phải bả tuyên truyền

Nên thành cuồng tín đi liền cực đoan !
 Kiểu thánh chiến đúng toàn là vậy
 Cũng khác nào chính trị cuồng nông ?
 Để nhằm thế giới đại đồng
 Hay nhằm IS cũng không khác nào !
 Đúng nhân thế tào lao xit bọp
 Thương kiếp người chịu lăm lao đao !
 Trách ai hay trách lẽ nào
 Láy gì tuyệt đối đặng đo trên đời ?

NON NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

**

LÃO HU

Già không nên nét gọi hư
 Cái tên đã thấy người đời phải khinh
 Vậy mà không biết phận mình
 Còn chường mặt móc thối ình mảy ơ

LÁ NGÀN
 (14/01/15)

**

ĐỀ TIỆN

Có sao nói xấu người ta
 Hỏi ai nói xấu đến mình chịu không
 Nếu mình là thứ vô thần
 Thì ai tin Chúa kẻ phàn người ta

Đúng là một kiểu xấu xa
 Bất công như vậy thật là ngu si
 Chê bai người để làm gì
 Giống như con chó sủa lý vậy sao

PHIẾM NGÀN
 (14/01/15)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 18:20](#)

TINH HOA

Tinh hoa mới ích cho đời
 Còn như xoàng xĩnh cũng bèo trôi song !
 Nên lên mạng phải cần nghiêm túc
 Nói một lời là đạt một lời !
 Chớ còn kiểu chuột kiểu dơi
 Bay qua chạy lại có thời hay chi !
 Vậy thế sự cần nhiều tâm huyết
 Yêu nước non tha thiết trong lòng !
 Chứ như chỉ thứ tâm phào
 Bề ngoài ngôn ngữ có nào hay đâu !
 Thằng Tàu đó dấu khi biết rõ
 Phải cách sao giữ được nước nhà !
 Rạch toàn những thói ba hoa
 Để nào cứu được sơn hà Việt Nam !

DẶM NGÀN
 (14/01/15)

★★

[TỨ NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 00:06](#)

HÙM VÀ HỒ !

Một thời làm hồ làm hùm
 Làm mưa làm gió phủ trùm nhân gian !
 Nhằm che bản thủ giàu sang
 Núp vào quyền lực sẵn sàng hại dân !

Những tên chính trị bất nhân
 Tới khi sụp đổ mười phần lòi ra !
 Như tên Tổng thống Ukraina
 Cùng bao đồng bọn quả là hay chưa !

Trước nhờ chúng dựa nước Nga
 Bây giờ chạy trốn qua Nga chứ gì !
 Interpol có mấy khi
 Dễ dàng mà để bọn ni sống chuồng !

Mới hay trần thế ngọn nguồn
 Ác lai ác báo dễ còn nói sao !
 Chuyện này có hỏi Nam tào
 Lắc đầu le lưỡi lẽ nào mà không !

Vậy nên dẫn độ cho xong
 Giao về dân xử mới mong công bình !
 Có vay có trả thường tình
 Mình làm mình chịu sự tình vậy thôi !

Ý NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN SAYS :
(14/01/15)

KHOA HỌC VÀ TRIẾT HỌC

Nhà khoa học nhìn vào vật chất
Nhà triết gia ngất mặt lên trời
Hai đảng gặp tại một nơi
Cùng nhau trao đổi chuyện đời cho vui !

Nhà khoa học bùi ngùi mới nói
Tôi tìm hoài nào thấy cái chi
Triết gia mỉm miệng cười khi
Anh tìm sai chỗ dễ chi được nào !

Bởi vật chất đều là vật chất
Còn tinh thần dễ thấy chỗ mô
Nên anh quả thật tào lao
Đi tìm sai chỗ dễ nào thấy chi !

Hãy theo tôi tìm khi mới đặt
Nhìn lên trời vào thẳng quăng không
Xuyên qua vũ trụ mênh mông
Cuối cùng anh mới lại trông về mình !

Về bộ óc Tinh thần anh có
Nơi não này mới có nguyên nhân
Nguyên nhân trù tượng triệu lần
Bây giờ anh mới thấy cần cho anh !

Đó mới chính vấn đề Chân lý
Vốn bao trùm Vũ trụ Toàn cơ
Những gì tôi nói tới giờ

Chắc anh chưa biết bao giờ phải không !

*Nhà khoa học phải đành câm nín
Nhìn triết gia lặng lẽ hỏi lâu
Cuối cùng mới chịu gật đầu
Cái này đúng hẳn tôi cầu nơi anh !*

ĐẠI NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:

[13/01/2015 at 18:36](#)

THĂNG NÀY

*Thăng này ăn cú từ ai
Nó toàn lên mạng thở hơi thúì hoài
Thương thay thân phận lạc loài
Cái loài chó má vậy hoài không thôi*

*Ốc toàn dính phần của người
Mà ngu cứ tưởng ai người khen lao
Thoáng hơi biết loại bù chao
Biết dư là loại cào cào loạn viên*

*Chỉ vì mỗi tháng chút tiền
Luôn đành bán đứng bán nghiêng đồng bào
Chao ôi chó đẻ làm sao
Thứ này đem đốt hoặc đào hố chôn*

May ra giá trị mới còn
 May ra đời hãy được còn đi lên
 Chớ như chúng sống lênh lênh
 Dân tình cứ mãi lênh đênh vậy kìa

Để khi nước mắt cho Tàu
 Bọn này mới thật cúi đầu ăn phân
 Tự do độc lập không mong
 Kiểu toàn điều đóm thì hồng ra chi

TIẾNG NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[13/01/2015 at 13:55](#)

ĐỒNG CHÍ X, Y, Z

Đồng chí X tỏ lý
 Làm thôi chỉ nói ít
 Thành công có lạ gì
 Bản lĩnh quả thứ thiệt !

Đồng chí Y tíu tit
 Ngôn ngữ hoài Mác xít
 Thiên hạ nghe chán rồi
 Giống như kiểu con nít !

Đồng chí Z luôn toàn
 Hô hào học tập Bác
 Giống như học trò làng
 Chán ôi quả là chán !

Nên giữa ba "đồng chí"
 Hỏi dân khoái trá ai
 Dân lắc đầu bai bãi
 Chắc khoái "đồng chí X" !

Sự đòi đơn giản vậy
 Có gì mà rườm rà
 Dân mình khôn như quỷ
 Chỉ tiếc không nói ra !

Nên đừng có tưởng bở
 Cứ ngôn từ ba hoa
 Tuyên truyền dân chán ngắt
 Làm đi dân biết mà !

Dân bây giờ chỉ muốn
 Nước nhà độc lập thôi
 Muốn xã hội dân chủ
 Ai khôn thì đi đâu !

NON NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

**

[TUYẾT NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 09:01](#)

ĐỒNG NÁT

Cái thân đồng nát nói hoài
 Vẫn còn chưa bỏ tật đòi ngu ngơ

*Ve chai quả thứ vật vờ
Gian ngoan hẳn lại nát như hơn xưa*

BĂNG NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 04:02](#)

PHÊ BÌNH

*Thôi đừng giả nghĩa giả nhân
Lời đười con rắn lại cần nói sao !
Tỏ ra tử tế thế nào
Bịp đời để tưởng là "tau" mới hiền !
Đời không ngu thế mới phiền
Giấu đầu lại nghĩ mình nào hở đuôi !*

SUỐI NGÀN

(14/01/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[14/01/2015 at 17:14](#)

CẶN BÃ

*Rượu còn có cặn nữa người
Hàm hồ quy chụp cũng nòi ra chi*

Kiểu toàn úp bộ hay gì
 Tỏ ra ác ý cũng thì tốt sao
 Người thường có thấp có cao
 Có hay có dở lẽ nào không thông
 Càn đùa tôn giáo nói ngông
 Chê người thì được còn không chê mình
 Quả là nhân cách linh tinh
 Vậy mà lên mặt dạy đời lạ chưa

NĂNG NGÀN
 (14/01/15)

[Reply](#)

**

[GIÓ NGÀN](#) says:
[14/01/2015 at 08:31](#)

THƠ NHƯ ĐI DẠO

Thơ ta như đi dạo
 Các người khó theo ta
 Bởi các người loài bọ
 Dễ đâu theo chân người

Lão Hư đã gàn thói
 Vậy mà không biết thân
 Thối cũng hăn gàn rữn
 Chờ để cho giò ăn

MÂY NGÀN
 (14/01/15)

**

[TÂM NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 18:32](#)

LÃO NGOAN ĐỒNG

Đã ngu đừng lên mạng
 Ngu thì "đếch" hiểu gì
 Gian ngoan lão có khác
 Đúng là đồ đồng nát !

BẬT NGÀN
 (13/01/15)
[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 03:36](#)

TẾU

Bây giờ có cả X Ngàn
 Thêm Y Ngàn nữa lại càng hoan hô
 Khác chi cùng một chiếc đồ
 Cùng chèo cùng chống con đồ mới hay
 Đúng là sáng kiến thời nay
 Nói lên trí tuệ của người Việt Nam !

TIẾNG NGÀN
 (13/01/15)
[Reply](#)

★★

[DÃM NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 05:55](#)

ĐINH TẤN LỰC !

*Đinh này đinh tấn lực càn hông
 Quyết đóng vô chơi quả cái rằm
 Sau đó khoảng không im lặng hết
 Giống như sấm sét còn chờ trông !*

*Xã hội cần nhiều những cờ đinh
 Đóng đây đóng đó thật linh đình
 Có vậy mới mong đời vững chắc
 Hết còn có kiểu mãi linh bình !*

*Nhưng mà có búa mới dùng đinh
 Có búa đóng vào đinh mới linh
 Chẳng biết tay nào cầm búa nhi
 Nện vào mà chẳng để rung rinh ?*

BẬT NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 06:10](#)

NGUYỄN HƯNG QUỐC

*Lần này Hưng Quốc rõ tinh đời
 Họ Nguyễn quả là đúng chịu chơi
 Ở tút bên ngoài nên "đếch sợ"*

*Tha hồ phân tích sáng ngời ngời
 Việc đời có vậy người cùng biết
 Mọi việc hết còn phải chơi vui
 Cứ thế khách quan toàn hết thấy
 Mới xây dựng lại tốt cuộc đời !*

SUỐI NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

**

[SÔNG NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 19:23](#)

DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ

*Dân sự như cái gốc
 Chính trị chỉ lá cành
 Gốc rễ mà khô héo
 Ngọn đọt cũng chanh banh !*

*Bởi vậy chính trị khôn
 Phải vun từ cái gốc
 Chính trị mà không gốc
 Chỉ là kiểu tranh hoành !*

*Chính trị khôn nhân bản
 Chính trị đại phi nhân
 Nếu coi nhẹ con người
 Làm sao thành vương đạo !*

*Cá nhân là cái gốc
 Của xã hội loài người*

*Nếu gốc mà giả tạo
Tập thể thành đười ươi !*

*Việc đòi đơn giản vậy
Sao cũng có nhiều người
Hiểu sai thành bậy bạ
Lắm chuyện thành trêu người !*

*Phải chăng do ông Thầy
Viết những điều vô đạo
Khiến người ăn miếng lừa
Mới trở nên tằm tối !*

*Nên chi phải quay về
Phải về nguồn tất cả
Loại hết mọi ê chề
Mới thành đười nhân bản !*

BIÊN NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 05:41](#)

**LÝ TƯỚNG CHÍNH TRỊ
NIỀM TIN TÔN GIÁO
VÀ TỰ DO BÁO CHÍ**

*Anh mơ "lý tưởng" ở trên đời
Lại muốn mình anh độc chiếm thôi
Chính trị kiểu này như "phách chó"
Hay là cũng chỉ kiểu thiu ôi !*

Hoặc mê tôn giáo ở trên đời
 Chỉ thấy mình "tin" mới tuyệt vời
 Cóc biết tới ai ngoài mình hết
 Khiến thành "tôn giáo" bạc hơn vôi !

Con người nhân bản cần chân chính
 Ngược lại nhân tình thấy bất nhân
 Bất nhân còn "đếch" gì lý tưởng
 Tôn giáo "nhân danh" nghịch đạo trời !

Nên cần báo chí phải tự do
 Để miệng người đời tự dẫn đo
 Lấy "thép" nhằm hầu khâu kỷ lại
 Đúng là đều cang thật ra trò !

Nên không tự dối chính lòng mình
 Hay dối người đời bởi "đức tin"
 Dối gạt lưu manh đều đồng nghĩa
 Tưởng đâu có thể mới ngon lành !

Lương tri như miếng ngọc trong đời
 Hễ bắt lương rồi nát ngọc thôi
 "Tôn giáo" cóc còn hay "chính trị"
 Chỉ còn "vô đạo" cuộc đời ôi !

Người mà vô đạo ở trên đời
 Thế thái nhân tình "cục cú" trôi
 Còn có chi mô là "lý tưởng"
 Chi mô "tôn giáo" hồi trời ơi !

ĐẠI NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[13/01/2015 at 07:10](#)

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời như bóng ma
 Nếu không còn sự thật
 Người và người dối trá
 Cũng chẳng còn lòng nhân !*

*Hết lòng nhân hết người
 Chỉ còn loài khỉ vượn
 Ngôn ngữ hết còn người
 Chỉ còn âm thanh lạ !*

*Những con người lợi dụng
 Ngôn ngữ để tuyên truyền
 Biến giống người thành vật
 Để nhằm thủ lợi riêng !*

*Khi con người lừa dối
 Xã hội đã thành ma
 Hay thành bầy đàn dỏm
 Quả thật đều xót xa !*

*Nhưng có gì còn mãi
 Ở dưới ánh mặt trời
 Bời dòng sông cuộc sống
 Luôn luôn không ngừng trôi !*

*Nên những gì tưởng vinh
 Thật ra chỉ là nhục*

*Khi con người phản người
Tác oai hơn tác phúc !*

*Chỉ nhân bản còn hoài
Con người mới không nhục
Còn lạm dụng cuộc đời
Khác nào sâu lúc nhúc !*

*Vậy cuộc sống nhân văn
Có cần gì "cách mạng"
Mọi lợi dụng danh từ
Chỉ làm điều tai ác !*

*Nhưng trăm năm rồi qua
Những cuộc đời bệ rạc
Khoái chính trị lọc lừa
Đều một phường tội ác !*

SAO NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[Ý NGÀN](#) says:

[12/01/2015 at 19:01](#)

ÔI THÔI

*Ôi thôi đừng có giả vờ
Rúc vào tên Mỹ phẩm phờ được ai
Hiểu chi ngôn ngữ đông dài
Fuck là Đ... đấy quả tài làm sao
Đúng là dốt nát tào lao
Cái tên đặt cũng chẳng nào nên thân*

*Bạt ngàn là nói cân phân
Cái vô biên ấy dễ cần luận chi !*

TÂM NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[TÂM NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 18:32](#)

LÃO NGOAN ĐỒNG

*Đã ngu đừng lên mạng
Ngu thì "đếch" hiểu gì
Gian ngoan lão có khác
Đúng là thứ đồng nát !*

BẠT NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 14:50](#)

TRĂM HOA ĐUA NỞ

*Trăm hoa đua nở đây rồi
Mái đầu trí thức tóc đời bạc phơ !
Giữa trời có áng mây che
Cùng về đưa đám mẩu thân Ba Sàm !*

Là đời đây chính Cụ Hoàng
 Lao tù còn đó Ba Sàm thương đau !
 Lặng hoa Trần Độ rực màu
 Trở thành an ủi mái đầu thanh xuân !
 Chia buồn cùng Nguyễn Hữu Vinh
 Lời thơ ta viết lặng thình đôi dòng !
 Trăm hoa đua nở trong lòng
 Vòng hoa góp lại giữa dòng phân ly !
 Đau lòng kẻ ở người đi
 Vững tâm "khai trí" càng khi vững vàng !
 Góp công quả chính Ba Sàm
 Vườn hoa vun xới rõ ràng tương lai !
 Sinh ly tử biệt không ngoài
 Nhắm cây đời mãi vẫn hoài tươi xanh !

NON NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[SÔNG NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 19:23](#)

DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ

Dân sự như cái gốc
 Chính trị chỉ lá cành
 Gốc rễ mà khô héo
 Ngọn đọt cũng chanh banh !

Bởi vậy chính trị khôn
 Phải vun từ cái gốc
 Chính trị mà không gốc
 Chỉ là kiêu tranh hoành !

Chính trị khôn nhân bản
 Chính trị đại phi nhân
 Nếu coi nhẹ con người
 Làm sao thành vương đạo !

Cá nhân là cái gốc
 Của xã hội loài người
 Nếu gốc mà giả tạo
 Tập thể thành đười ươi !

Việc đời đơn giản vậy
 Sao cũng có nhiều người
 Hiểu sai thành bậy bạ
 Lắm chuyện thành trêu người !

Phải chăng do ông Thầy
 Viết những điều vô đạo
 Khiến người ăn miếng lừa
 Mới trở nên tâm tối !

Nên chi phải quay về
 Phải về nguồn tất cả
 Loại hết mọi ê chề
 Mới thành đời nhân bản !

BIÊN NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

**

TIỂU LÂM !

Người Việt ra tiểu lâm

Ý "rình cười" là biết !
 Thuở xưa có Trạng Quỳnh
 Ngày nay nào kể hết !

Như vậy đáng hoan nghênh
 Dân ta đâu ngờ nghịch !
 Không nói được huých tẹt
 Nói mẹo để khỏi chết !

Lúc trước vua chơi Trạng
 Trạng chơi lại ra phết !
 Bây giờ tăng ôzôn
 Dân cũng nào chịu nghịch !

Hay đúng thật là hay
 Đời quả vui như tết !
 Nhiều trang mạng lẽ trái
 Quả là y như hết

BĂNG NGÀN
 (13/01/15)

★★

NON NGÀN says:
13/01/2015 at 05:41

**LÝ TƯỞNG CHÍNH TRỊ
 NIỀM TIN TÔN GIÁO
 VÀ TỰ DO BÁO CHÍ**

Anh mơ "lý tưởng" ở trên đời
 Lại muốn mình anh độc chiếm thôi

Chính trị kiểu này như "phách chó"
 Hay là cũng chỉ kiểu thiu ôi !

Hoặc mê tôn giáo ở trên đời
 Chỉ thấy mình "tin" mới tuyệt vời
 Cóc biết tới ai ngoài mình hết
 Khiến thành "tôn giáo" bạc hơn vôi !

Con người nhân bản cần chân chính
 Ngược lại nhân tình thấy bất nhân
 Bất nhân còn "đếch" gì lý tưởng
 Tôn giáo "nhân danh" nghịch đạo trời !

Nên cần báo chí phải tự do
 Để miệng người đời tự dẫn đo
 Láy "thếp" nhằm hầu khâu kỷ lại
 Đúng là đều cẳng thật ra trò !

Nên không tự dối chính lòng mình
 Hay dối người đời bởi "đức tin"
 Dối gạt lưu manh đều đồng nghĩa
 Tưởng đâu có thể mới ngon lành !

Lương tri như miếng ngọc trong đời
 Hễ bắt lương rồi nát ngọc thôi
 "Tôn giáo" cóc còn, hay "chính trị"
 Chỉ còn "vô đạo" cuộc đời ôi !

Người mà vô đạo ở trên đời
 Thế thái nhân tình "cục cứt" trôi
 Còn có chi mô là "lý tưởng"
 Chi mô "tôn giáo" hỏi trời ơi !

ĐẠI NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[13/01/2015 at 07:10](#)

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời như bóng ma
 Nếu không còn sự thật
 Người và người dối trá
 Cũng chẳng còn lòng nhân !*

*Hết lòng nhân hết người
 Chỉ còn loài khỉ vượn
 Ngôn ngữ hết còn người
 Chỉ còn âm thanh lạ !*

*Những con người lợi dụng
 Ngôn ngữ để tuyên truyền
 Biến giống người thành vật
 Để nhằm thủ lợi riêng !*

*Khi con người lừa dối
 Xã hội đã thành ma
 Hay thành bầy đàn dỏm
 Quả thật đều xót xa !*

*Nhưng có gì còn mãi
 Ở dưới ánh mặt trời
 Bờ dòng sông cuộc sống
 Luôn luôn không ngừng trôi !*

Nên những gì tưởng vinh
 Thật ra chỉ là nhục
 Khi con người phản người
 Tác oai hơn tác phúc !

Chỉ nhân bản còn hoài
 Con người mới không nhục
 Còn lạm dụng cuộc đời
 Khác nào sâu lúc nhúc !

Vậy cuộc sống nhân văn
 Có cần gì "cách mạng"
 Mọi lợi dụng danh từ
 Chỉ làm điều tai ác !

Nhưng trăm năm rồi qua
 Những cuộc đời bệ rạc
 Khoái chính trị lọc lừa
 Đều một phường tội ác !

SAO NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[Ý NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 19:01](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi đừng có giả vờ
 Rúc vào tên Mỹ phỉnh phờ được ai
 Hiểu chi ngôn ngữ đông dài
 Fuck là Đ... đấy quả tài làm sao

Đúng là dốt nát tào lao
 Cái tên đặt cũng chẳng nào nên thân
 Bạt ngàn là nói cân phân
 Cái vô biên ấy dễ cần luận chi !

TÂM NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

**

[TƠ NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 00:15](#)

RỪNG CÂY VÀ RỪNG NGƯỜI !

Rừng cây chỉ đứng im lìm
 Chờ cho chặt phá cũng im vậy mà !
 Bởi vì cây chẳng xót xa
 Trước tình đồng loại dầu là ra sao !

Rừng người thì khác hẳn nào
 Có tim có óc dễ nào đứng nguyên !
 Lại còn có phổi có gan
 Phổi dùng để nói gan làm việc hay !

Cho nên trong cõi đời này
 Đừng nên cấp hẩn rừng cây với người !
 Cái cây không biết khóc cười
 Con người lại biết khóc cười là sao !

Vậy đời đừng có tào lao
 Đừng cho theo kiểu người nào khác cây !
 Con giun xéo quá cũng oày
 Con người xéo quá sẽ đầy hiểm nguy !

Thế nên đừng có đại gì
 Đẩy người đến chỗ hiểm nguy cuối cùng !
 Ở đời phải có bao dung
 Phải nên đồng đảng mới cùng đi lên !

Nếu mà chỉ biết mình ên
 Cho đời toàn đại đâu nên phận mình !
 Vậy thì cần có niềm tin
 Dựa vào lý trí mà đừng vu vơ !

Niềm tin cảm tính vật vờ
 Nếu phi khoa học lơ mơ đến cùng !
 Sao không rà Mác Lênin
 Lại xem có phải niềm tin đó cần !

Cuộc đời đâu chỉ phù vân
 Niềm tin nhất định phải cần căn cơ !
 Thế nên tin kiểu vật vờ
 Chỉ mình tự hại bộ chờ nói sao !

PHIẾM NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[MƯA NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 19:50](#)

BÂY GIỜ !

Bây giờ Lê Mác xưa rồi
 "Đảng ta" thực dụng như người vậy thôi !

Nói Lê nói Mác để chơi
Đành nào bỏ xó lại thời như không !

Điều cần là chạy Marathon
Coi ai lên được quyền cao nhất trời !
Xếp vào hàng một khuya rồi
Nhưng hồi nước rút lẽ nào vậy đâu !

Mặc cho nguyên tắc cơ cầu
Phải cần mẹo chút để hầu thắng ai !
Thắng thì quyền lực đông dài
Còn như không thắng dễ nào ho he !

Ai ơi hãy lắng mà nghe
Làm dân thôi chớ tò vè mà chi !
Quan trên sắp xếp một khi
Ai lên cũng được có gì để lo !

Làm vua quả mới ra trò
Làm dân thì cứ co ro tháng ngày !
Vậy nên chờ đó hầu coi
Lần này ai sẽ làm vua biết liền !

NẮNG NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[ĐÌNH NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 23:37](#)

VÁN BÀI LẬT NGŨA !

Thôi nên lật ngửa ván bài
 Cứ chơi úp mở cũng thừa ngày nay !
 Lâu rồi thế giới đổi thay
 Sao mình như thể không hay biết gì !

Liên Xô còn lại điều chi
 Ngay như Đông Đức cũng thì gút bay !
 Cái nôi Các Mác bao ngày
 Oa oa cất tiếng chào đời không đâu !

Bây giờ nôi đã vứt vào
 Ở nơi xó xỉnh có nào khác sao !
 Lênin cả tóc lẫn râu
 Còn trơ mấy cọng bao giờ như xưa !

Cuộc đời có nắng có mưa
 Bất cần nhân thế rõ vừa vô duyên !
 Hãy xem thế sự nhữn tiền
 Nước nhà nay ở đâu miền trần gian ?

Người ta lên quả hiên ngang
 Còn mình lúi xuống rở ràng hơi oi !
 Bởi luôn tụng niệm "Bác Hồ"
 Mà đâu có thiết cơ đồ Việt Nam !

Nói ra thì thật oái ăm
 Mà như không nói lại càng thương tâm !
 Nên vì thiên hạ hà rầm
 Ván bài lật ngửa mới cần hôm nay !

"Địa đàng" không thể dựng xây
 Đùng "nhân danh" mãi tháng ngày phôi pha !
 Mác Lê ù té cả rồi
 Ta nên quay lại với đời riêng ta !

Việt Nam thành nước Cộng Hòa
 Ngàn đời Dân tộc mới là hay ho !

Thời gian đã lỡ con đồ
Cứ còn đứng mãi trông chờ là sao !

Quả tình thật chuyện tào lao
Thông minh nam tử lẽ nào thế ru !
Dân ta nào phải lù khù
Tại sao cứ phải mịt mù dẫn đi !

Ông Lê ông Mác hay gì
Sao không quay lại từ khi Hồng Bàng !
Hùng Vương rạng rỡ huy hoàng
Càng quay lưng lại thêm càng vô duyên !

Đi tìm những lối huyền thiên
Toàn là ngổ cụt mới phiền làm sao !
Cây cần lấy quả không rào
Chỉ đi tìm kiếm cây nào vu vơ !

Nên đây ta có lời thơ
Ai nghe thì chớ vật vờ chả sao !
Bởi đời bao chuyện tào lao
Nói chơi một chuyện có nào sao đâu !

THƯỢNG NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 18:51](#)

TẶNG ÔZÔN

Tầng ôzôn chuyển động
 Đồng chí X thắng to !
 Vậy là Nhà nước thắng
 Còn Đảng có gì lo ?

Đồng chí X bứt phá
 Có vẻ như ra trò !
 Đảng thua bên Nhà nước
 Người dân còn co ro ?

Nhưng chuyện bên trong Đảng
 Chuyện nội bộ mới rò !
 Có thông tin công bố
 Cũng là món quà cho !

Từ bên ngoài gửi tới
 Dân thì cứ ngủ khò !
 Chừng nào dân bầu thẳng
 Lúc đó dân mới đo !

NGÀN KHOI
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 03:36](#)

TẾU

Bây giờ có cả X Ngàn
 Thêm Y Ngàn nữa lại càng hoan hô
 Khác chi cùng một chiếc đồ
 Cùng chèo cùng chống con đồ mới hay

Đúng là sáng kiến thời nay
Nói lên trí tuệ của người Việt Nam !

TIẾNG NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

**

[DẠM NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 05:55](#)

ĐÌNH TẤN LỰC !

Đình này đình tấn lực cảnh hông
Quyết đóng vô chơi quả cái rằm
Sau đó khoảng không im lặng hết
Giống như sấm sét còn chờ trông !

Xã hội cần nhiều những cờ đình
Đóng đây đóng đó thật linh đình
Có vậy mới mong đời vững chắc
Hết còn có kiểu mãi lành bình !

Nhưng mà có búa mới dùng đình
Có búa đóng vào đình mới linh
Chẳng biết tay nào cầm búa nhĩ
Nện vào mà chẳng để rung rinh ?

BẬT NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

**

[SAO NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 06:10](#)

NGUYỄN HƯNG QUỐC

*Lần này Hưng Quốc rõ tình đời
 Họ Nguyễn quả là đúng chịu chơi
 Ở tút bên ngoài nên "đếch sợ"
 Tha hồ phân tích sáng ngời ngời*

*Việc đời có vậy người cùng biết
 Mọi việc hết còn phải chơi với
 Cứ thế khách quan toàn hết thấy
 Mới xây dựng lại tốt cuộc đời !*

SUỐI NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 14:50](#)

TRĂM HOA ĐUA NỞ

*Trăm hoa đua nở đây rồi
 Mái đầu trí thức tóc đời bạc phơ !
 Giữa trời có áng mây che
 Cùng về đưa đám mẫu thân Ba Sàm !
 Là đời đây chính Cụ Hoàng
 Lao tù còn đó Ba Sàm thương đau !
 Lắng hoa Trần Độ rực màu
 Trở thành an ủi mái đầu thanh xuân !*

Chia buồn cùng Nguyễn Hữu Vinh
 Lời thơ ta viết lặng thình đôi dòng !
 Trăm hoa đua nở trong lòng
 Vòng hoa góp lại giữa dòng phân ly !
 Đau lòng kẻ ở người đi
 Vững tâm "khai trí" càng khi vững vàng !
 Góp công quả chính Ba Sàm
 Vườn hoa vun xới rõ ràng tương lai !
 Sinh ly tử biệt không ngoài
 Nhắm cây đời mãi vẫn hoài tươi xanh !

NON NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

★★

[TƯ NGÀN](#) says:
[13/01/2015 at 00:15](#)

RỪNG CÂY VÀ RỪNG NGƯỜI !

Rừng cây chỉ đứng im lìm
 Chờ cho chặt phá cũng im vậy mà !
 Bởi vì cây chẳng xót xa
 Trước tình đồng loại dầu là ra sao !

Rừng người thì khác hẳn nào
 Có tim có óc dễ nào đứng nguyên !
 Lại còn có phổi có gan
 Phổi dùng để nói gan làm việc hay !

Cho nên trong cõi đời này
 Đừng nên cấp hẩn rừng cây với người !

Cái cây không biết khóc cười
Con người lại biết khóc cười là sao !

Vậy đời đừng có tào lao
Đừng cho theo kiểu người nào khác cây !
Con giun xéo quá cũng oày
Con người xéo quá sẽ đầy hiểm nguy !

Thế nên đừng có đại gì
Đẩy người đến chỗ hiểm nguy cuối cùng !
Ở đời phải có bao dung
Phải nên đồng đẳng mới cùng đi lên !

Nếu mà chỉ biết mình ên
Cho đời toàn đại đầu nên phận mình !
Vậy thì cần có niềm tin
Dựa vào lý trí mà đừng vu vơ !

Niềm tin cảm tính vật vờ
Nếu phi khoa học lơ mơ đến cùng !
Sao không rà Mác Lênin
Lại xem có phải niềm tin đó cần !

Cuộc đời dẫu chỉ phù vân
Niềm tin nhất định phải cần căn cơ !
Thế nên tin kiểu vật vờ
Chỉ mình tự hại bộ chờ nói sao !

PHIẾM NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[MUA NGÀN](#) says:

[12/01/2015 at 19:50](#)

BÂY GIỜ !

Bây giờ Lê Mác xưa rồi
 "Đảng ta" thực dụng như người vậ thôi !
 Nói Lê nói Mác để chơi
 Đành nào bỏ xó lại thời như không !
 Điều cần là chạy Marathon
 Coi ai lên được quyền cao nhất trời !
 Xếp vào hàng một khuya rồi
 Nhưng hồi nước rút lẽ nào vậ đâu !
 Mặc cho nguyên tắc cơ cầu
 Phải cần mẹo chút để hầu thắng ai !
 Thắng thì quyền lực đông dài
 Còn như không thắng dễ nào ho he !
 Ai ơi hãy lắng mà nghe
 Làm dân thôi chớ tò vè mà chi !
 Quan trên sắp xếp một khi
 Ai lên cũng được có gì để lo !
 Làm vua quả mới ra trò
 Làm dân thì cứ co ro tháng ngày !
 Vậ nên chờ đó hầu coi
 Lần này ai sẽ làm vua biết liền !

NẮNG NGÀN

(13/01/15)

[Reply](#)

★★

[ĐÌNH NGÀN](#) says:

[12/01/2015 at 23:37](#)

VÁN BÀI LẬT NGŨA !

Thôi nên lật ngửa ván bài
 Cứ chơi úp mở cũng thừa ngày nay !
 Lâu rồi thế giới đổi thay
 Sao mình như thể không hay biết gì !
 Liên Xô còn lại điều chi
 Ngay như Đông Đức cũng thì gút bay !
 Cái nôi Các Mác bao ngày
 Oa oa cất tiếng chào đời không đâu !
 Bây giờ nôi đã vứt vào
 Ở nơi xó xỉnh có nào khác sao !
 Lenin cả tóc lẫn râu
 Còn tro mấy cọng bao giờ như xưa !
 Cuộc đời có nắng có mưa
 Bất cần nhân thế rõ vừa vô duyên !
 Hãy xem thế sự nhẩn tiền
 Nước nhà nay ở đâu miền trần gian ?
 Người ta lên quả hiên ngang
 Còn mình lúi xuống rõ ràng hời ơi !
 Bối luôn tụng niệm "Bác Hồ"
 Mà đâu có thiết cơ đồ Việt Nam !
 Nói ra thì thật oái oăm
 Mà như không nói lại càng thương tâm !
 Nên vì thiên hạ hà rầm
 Ván bài lật ngửa mới cần hôm nay !
 "Địa đàng" không thể dựng xây
 Đùng "nhân danh" mãi tháng ngày phôi pha !
 Mác Lê ù té cả rồi
 Ta nên quay lại với đời riêng ta !
 Việt Nam thành nước Cộng Hòa
 Ngàn đời Dân tộc mới là hay ho !
 Thời gian đã lỡ con đò
 Cứ còn đứng mãi trông chờ là sao !
 Quả tình thật chuyện tào lao
 Thông minh nam tử lẽ nào thế ru !
 Dân ta nào phải lù khù
 Tại sao cứ phải mịt mù dẫn đi !
 Ông Lê ông Mác hay gì

Sao không quay lại từ khi Hồng Bàng !
 Hùng Vương rạng rỡ huy hoàng
 Càng quay lưng lại thêm càng vô duyên !
 Đi tìm những lối huyền thiên
 Toàn là ngổ cụt mới phiền làm sao !
 Cây cần lấy quả không rào
 Chỉ đi tìm kiếm cây nào vu vơ !
 Nên đây ta có lời thơ
 Ai nghe thì chớ vật vờ chả sao !

THƯỢNG NGÀN
 (13/01/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 18:51](#)

TÀNG ÔZÔN

Tàng ôzôn chuyển động
 Đồng chí X thắng to !
 Vậy là Nhà nước thắng
 Còn Đảng có gì lo ?
 Đồng chí X bứt phá
 Có vẻ như ra trò !
 Đảng thua bên Nhà nước
 Người dân còn co ro ?
 Nhưng chuyện bên trong Đảng
 Chuyện nội bộ mới rò !
 Có thông tin công bố
 Cũng là món quà cho !
 Từ bên ngoài gửi tới
 Dân thì cứ ngủ khò !

*Chùng nào dân bầu thẳng
Lúc đó dân mới đo !*

NGÀN KHOI
(13/01/15)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN SAYS :
(13/01/15)

TIỂU LÂM !

*Người Việt ra tiểu lâm
Ý "rừng cười" là biết !
Thuở xưa có Trạng Quỳnh
Ngày nay nào kẻ hết !
Như vậy đáng hoan nghênh
Dân ta đâu ngờ nghịch !
Không nói được huych tẹt
Nói mọo để khỏi chết !
Lúc trước vua chơi Trạng
Trạng chơi lại ra phét !
Bây giờ tăng ôzôn
Dân cũng nào chịu nghịch !
Hay đúng thật là hay
Đời quả vui như tết !*

BĂNG NGÀN
(13/01/15)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN SAYS :
(12/01/15)

THƠ TA !

Thơ ta viết để nhằm chơi
Nhưng ai biết đọc mới người tinh hoa !
Thơ ta viết kiểu thường là lạ
Luận biết bao nhiêu chuyện trên đời !
Thế mà thơ vẫn thành thơ
Thơ như đi dạo trong vườn lá hoa !
Thơ thế sự mẫn mà là thế
Nào biết đâu để lại sau này !
Thơ ta đọc mãi vạn ngày
Đọc sao cùng tận mới tày thế gian !

NGÀN KHOI
(12/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[11/01/2015 at 15:07](#)

HỮU THẦN VÀ VÔ THẦN !

Hữu thần là có niềm tin
Niềm tin cao quý ở điều thiêng liêng
Vô thần cực đất im lìm
Sống đời cực mịch giữa miền trần gian !

Cái anh Các Mác ngược ngang
 Cho rằng "thuốc phiện" mới oan cuộc đời
 Bởi anh là loại trời ơi
 Anh tôn "vật chất" thì cần chi mô !

Quả đồ ăn nói hồ đồ
 Lấy toàn sỏi đã làm "thần" đời anh
 Lấy điều "giai cấp đấu tranh"
 Biến thành "Thượng đế", "vinh danh" chưa nào !

Đúng là một gã cào cào
 Dốt điều triết học lẽ nào mà thông
 Thế nhưng thiên hạ hà rầm
 Mê anh điệu đả khiến lòi cái đuôi !

HƯƠNG NGÀN
 (12/01/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:
[11/01/2015 at 14:47](#)

THƯỢNG ĐẾ !

Ta đây là Đấng vô hình
 Các người cứ gọi tự mình tên thôi
 Triệu tên nào nói được ta
 Chẳng qua người chỉ ba hoa chích chòe !

Ta mà lại chỉ được nào
 Nếu mà chỉ được ta nào còn ta

*Giữa đời toàn thói ba hoa
Người đời vẫn thích ta là của riêng !*

*Chiến tranh tôn giáo nhẩn tiên
Nhân danh thánh giáo người liền giết nhau
Nào hay ta ở trên đầu
Nào hay ta ở nơi tâm mỗi người !*

*Vậy mà những kẻ vô thần
Lấy toàn vật chất hiểu nhầm là ta
Để gì thấy được bao la
Vô biên Chân lý chính ta muôn màu !*

NGÀN KHOI
(12/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN HƯƠNG](#) says:
[11/01/2015 at 15:07](#)

HỮU THẦN VÀ VÔ THẦN !

*Hữu thần là có niềm tin
Niềm tin cao quý ở điều thiêng liêng
Vô thần cục đất im lìm
Sống đời cục mịch giữa miền trần gian !*

*Cái anh Các Mác ngược ngang
Cho rằng "thuốc phiện" mới oan cuộc đời
Bởi anh là loại trời ơi
Anh tôn "vật chất" thì cần chi mô !*

Quả đồ ăn nói hồ đồ
 Lấy toàn sỏi đã làm "thân" đời anh
 Lấy điều "giai cấp đấu tranh"
 Biến thành "Thượng đế", "vinh danh" chưa nào !

Đúng là một gã cào cào
 Dốt điều triết học lẽ nào mà thông
 Thế nhưng thiên hạ hà râm
 Mê anh điều đồ khiến lòng cái đuôi !

HƯƠNG NGÀN

(12/01/15)

[Reply](#)

**

[NON NGÀN](#) says:

[11/01/2015 at 14:47](#)

THƯỢNG ĐẾ !

Ta đây là Đấng vô hình
 Các người cứ gọi tự mình tên thôi
 Triệu tên nào nói được ta
 Chẳng qua người chỉ ba hoa chích chòe !

Ta mà lại chỉ được nào
 Nếu mà chỉ được ta nào còn ta
 Giữa đời toàn thói ba hoa
 Người đời vẫn thích ta là của riêng !

Chiến tranh tôn giáo nhẩn tiền
 Nhân danh thánh giáo người liền giết nhau
 Nào hay ta ở trên đầu
 Nào hay ta ở nơi tâm mỗi người !

Vậy mà những kẻ vô thần
 Lấy toàn vật chất hiểu nhầm là ta
 Để gì thấy được bao la
 Vô biên Chân lý chính ta muôn màu !

NGÀN KHOI
 (12/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[11/01/2015 at 23:24](#)

EM KHỦNG BỐ !

Quả tình em rất đẹp
 Nhan sắc thật thanh tao
 Nhưng tại sao khủng bố
 Hỏi em vì lẽ nào ?

Phải em trong mạng lưới
 Của bọn Al-Qaeda
 Không làm sao thoát được
 Nên đời em xót xa ?

Hay em vì Muhammad
 Hay em vì Bin Laden
 Hay em vì đạo Hồi
 Mà em đành bứt phá ?

Em thành kẻ giết người
 Giết những người xa lạ

*Chẳng liên quan đến em
Sao lòng em hóa đá ?*

*Đáng Allah nhân từ
Sao em không học lấy
Em nghe lời phỉnh phờ
Để em nay làm bậy !*

*Em thành nữ chiến binh
Cặp AK dưới nách
Thủ ngòi nổ trong tay
Em cho mình nữ thánh !*

*Thật là "đạo" khủng bố
Như "cách mạng" màu hồng
Đã từng gây máu lửa
Mọi người có thấy không !*

*Bởi con người cuồng tín
Ý thức thành lông nhông
Tâm trở thành như vượn
Chỉ còn biết chạy rong !*

*Tiếc em đầy nhan sắc
Nay tay vấy máu hồng
Để thay cho màu má
Ôi thật uổng phải không ?*

*Em thành phường khủng bố
Của một nòi Trung Đông
Đạo Hồi em dẫm đạp
Em biết tội mình không ?*

*SUỐI NGÀN
(12/01/15)*

[Reply](#)

★★

[BAT NGÀN](#) says:
[11/01/2015 at 22:46](#)

DU TỬ LÊ !

Thôi đừng bóc quá chú "Lê" con
 Du tử "thiên tài" kiểu ví von
 Cự Phách làm thơ từ rất sớm
 Nếu nhảm thì đâu đã thiên tài !

"Giỏ Hoa Mới Lớn" đặt tên thơ
 Cái dóm ở kia quả bất ngờ
 Hà Nội vẫn người mê cách ấy
 Bắc Hà Sĩ Khí quả lơ mơ !

Du tử lang lang hỏi tốt gì
 Lê lê lét lét lợi đời chi
 Cái tên bút hiệu nghe toàn dóm
 Thử hỏi trên đời có mấy khi !

Nhìn thơ vốn biết được con người
 Thơ dóm thì người cũng thế thôi
 Con cóc dễ nào bay lên được
 Trừ phi chấp cánh phượng hoàng ôi !

THƠ NGÀN
 (12/01/15)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:

11/01/2015 at 15:48

TỔNG THỐNG MỸ

*Hoa Kỳ là nước liêng bang
Muốn thành Tổng thống phải toàn dân ra
Cử tri chọn lựa để bầu
Tự do mọi mặt mới hâu thành công !*

*Trước tiên vận động ra tiền
Để làm kinh phí mọi miền trong dân
Hô hào tranh cử muôn phần
Để giành chiến thắng cuối cùng về ta !*

*Quả là một nước Cộng Hòa
Mọi người bình đẳng mới là nhân văn
Đâu cần hàng một đi lên
Kiểu mình độc đảng dân rên hoài hoài !*

*Người người ngang ngựa trong đời
Sòng theo sở thích mới thời hân hoan
Đâu cần địa vị cao sang
Muốn làm Tổng thống chỉ toàn háo danh !*

*Ở đây do chút lòng thành
Muốn đem tài mọn hiến dâng cho đời
Quả là một nước tuyệt vời
Tự do dân chủ mới đời ngợi khen !*

*Có đâu như kiểu bông phèn
Tự do khuôn rập bon chen trong đời
Cốt gom quyền lực trời ơi
Mình ta lợi đã còn đời kệ thay !*

Nên chi ngôn ngữ đời này
 Đúc thành bánh vẽ hỏi ai đâu ngờ
 Thông minh mới chẳng ngu ngơ
 Còn như ngu tối thì chờ tới khuya !

Việc đời lắm chuyện lia chia
 Nếu ngu như cá trong đìa vậ thôi
 Cá nào mà cá hóa rồng
 Phình toàn con nít nhằm hồng lợi riêng !

Nên đời chỉ có thiêng liêng
 Tự do dân chủ mọi miền trần gian
 Còn như chỉ có điều toan
 Độc tài toàn trị quả toàn bá vơ !

NGÀN HƯƠNG
 (12/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[11/01/2015 at 19:11](#)

CHUYỆN XƯA TÍCH CŨ !

Chuyện xưa tích cũ muôn đời
 Có người trong sáng có người tâm vơ
 Nay ăn cơm mới bây giờ
 Chuyện xưa chuyện cũ nhắc đời cho vui
 Từ ngày cách mạng tháng mười
 Tiếp theo cách mạng mùa thu vang lừng
 Chiến tranh nổi dậy bùng bùng
 Tuyên truyền như sóng lừng lừng kéo qua

Đầu tiên từ ở nước Nga
 Khai sinh tên mới gọi là Liên Xô
 Nga hoàng bị lật cái ào
 Lênin sai giết ôi chao còn gì
 Đúng là lịch sử lâm ly
 Cát bay đá chạy con chi trên đời
 Kể sơ trăm triệu con người
 Theo chân ông Mác đi vào hư vô
 Miền Nam cũng đổ cái ào
 Gắn tên Mỹ Ngụy nháo nhào chạy đi
 Kể sơ mười triệu ít gì
 Nhằm xây đất nước trở nên thiên đường
 Nhưng rồi mọi chuyện tỏ tường
 Mười năm bao cấp hoang đường còn kia
 Tuyên truyền tiếp tục lia chia
 Mỹ từ đông đúc còn nhiều hơn dân
 Ôi thôi đúng cả mười phần
 Trăm năm tiếp tục chẳng cần nói chi
 Thời kỳ quá độ ly bì
 Biết ai còn sống để suy cho cùng
 Cho cùng cái thuyết lung tung
 Của ông Các Mác vừa khùng vừa điên
 Bây giờ kinh tế thị trường
 Trở về khởi điểm con đường đi qua
 Nhưng còn ánh sáng chói lòa
 Bác Hồ nằm đó trong tòa lẫm cao
 Chiều chiều ếch nháy bờ ao
 Tuyên truyền tiếp tục lẽ nào lại không
 Bởi vì phải giữ thành đồng
 Cho dù sự thực trong lòng ra sao
 Đúng là đời thật tào lao
 Lênin Các Mác lẽ nào chẳng hay
 Nhưng mà mơ giữa ban ngày
 Khiến cho nhân loại một bày ngẩn ngơ ...

TRĂNG NGÀN

(12/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[11/01/2015 at 06:30](#)

TÌNH NGƯỜI

*Thấy ai hoạn nạn đều thương xót
 Ấy chỉ lương tri của tình người
 Đâu phải nhà giàu khi tay đứt
 Ăn mày đồ ruột giống chi mô !*

*Giữa đời tham nhũng như triều dâng
 Bá Thanh lớn tiếng đã bao lần
 Chẳng khác Dương Dương Trường Bản ấy
 Tiếng tăm bởi vậy nổi như cồn !*

*Cái còn quanh quẽ giữa lòng sông
 Con nước triều dâng biết có không
 Một thoáng chiều về đâu biến mất
 Khiến đàn cò trắng ngẩn ngơ trông !*

*Ta viết bài thơ về tình người
 Một bài thơ ngắn không hỏ người
 Minh họa việc đời đơn giản vậy
 Biết ai người khóc lẫn người cười !*

ĐẠI NGÀN
 (11/01/15)

[Reply](#)

★★

[ĐẠI NGÀN](#) says:
[11/01/2015 at 07:16](#)

THÍCH HAY KHÔNG THÍCH

*Người thích hay không cũng tại mình
 Đừng nên thù dặt kiểu linh tinh
 Đừng làm phiền muộn lòng nhân thế
 Thử hỏi nào ai có ghét mình !*

*Thời gian cũng tựa chiếc bè trôi
 Ghềnh thác bao phen đã biết rồi
 Tử tế với người sao người ghét
 Đời nào có phải bạc như vôi !*

*Nên đừng cả vú lấp miệng em
 Thương ghét ở đời vốn tự nhiên
 Người ghét dễ nào thành thương được
 Tưởng người thương lắm chỉ bông phèn !*

*Cõi đời hay nhất vẫn niềm tin
 Chân thật niềm tin chẳng phải tìm
 Giả dối có lên trời cũng vậy
 Cũng bằng như xuống biển mò kim !*

*Niềm tin trước hết bởi tình người
 Khô héo tình người khó để tin
 Tử tế cùng người mình chẳng thiết
 Lấy gì cho cơ sở niềm tin !*

*Nhân văn tình tự giữa con người
 Khô khốc thì đời hóa thế thôi
 Ai dễ đá nào quành ra nước
 Sỏi nào mà lại mọc lên cây !*

*Cây đời xanh tốt với thời gian
 Vun gốc thì hoa trái vẫn vàng
 Sao cứ chặt đi không luyến tiếc
 Bảo người chẳng ghét cũng là oan !*

*Cần sống ở đời đừng chủ quan
 Đừng cho sỏi đá mới là vàng
 Đừng cho nhân thế đều ngu cả
 Chỉ có mình thôi thật mới sang !*

*Cuộc đời nhân thế phải chan hòa
 Người trước thì rồi mới có ta
 Nếu muốn gom cho mình tất cả
 Nhân tình đâu phải dễ ba hoa !*

NGÀN KHOI
 (11/01/15)

[Reply](#)

★★

[HUONG NGÀN](#) says:
[12/01/2015 at 03:23](#)

KHÔNG TỬ !

*Thời xưa Khổng Tử ngon lành
 Thời nay Khổng Tử quả thành ra chi
 Tôn xưng dựng tượng bởi vì
 Núp vào trong đó cái chi không làm*

*Đúng là lợi dụng kiểu phòm
 Điệu này ngài Khổng biết làm chi đây*

Khác nào đạo đức giả cầy
Bác Mao hạ bệ nay thời tôn lên

Ôi thôi thế cuộc lênh khênh
Những đồ dối trá gọi tên ích gì
Thế đời đến mực suy vi
Không thành tượng phỗng còn chi nói nào !

SÓNG NGÀN
(11/01/15)

[Reply](#)

★★

DƯ LOẠN VIÊN

Ôi thằng "Mắng Sĩ"
Mày "dư loạn viên"
Ai nuôi mày đó
Mày sống bởi tiền
Mày ngu như chó
Cuộc đời đảo điên
Thiên hạ thấy hết
Mày quả là siêng
Quan thầy mày đã
Có mày đồ ghiền
Có phải không vậy
Mày là con "chien" ?
Bởi mày giống chó
Một loại chó điên !

BẠT NGÀN
(11/01/15)

★★

CON CU

*Ngồi buồn gãi gãi đặng con cu
Giữa háng nên chi nó lù lù
Cứ ngỡ đã bay xa ngàn dặm
Ai ngờ còn cứ đậu trên mu !*

*Con cu vẫn đậu giữa chiều thu
Nơi chốn đìu hiu lau tít mù
Dẫu đứng hay nằm im thìn thít
Nào ai biết đó một con cu !*

LÁ NGÀN

(11/01/15)

(Chỉnh lại một bài đọc trên mạng)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:

[11/01/2015 at 07:47](#)

LÍNH ĐÁNH THUÊ !

*Putin loạng quạng nghĩ cũng hay
Tuyển chọn người ngoài vào lính Nga
Rõ rệt đánh thuê nào có khác
Còn đâu thể chế nước Cộng hòa !*

*Đội quân là rường cột nước nhà
Không lính lấy đâu giữ sơn hà*

Quân đội nếu vào tay một đảng
Thì dân thì nước đứng ra xa !

Ôi quả việc đòi làm tró trêu
Những tay tuyên bố thật hiểm nghèo
Bất chấp điều gì chân chính hết
Cứ nghĩ nắm quyền buộc phải theo !

Cóc biết đến ai người ủy quyền
Ai người đóng thuế để nuôi quân
Quyền như tờ cõi trời rơi xuống
Quả thật khác gì bọn chim ưng !

BIÊN NGÀN
(11/01/15)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[10/01/2015 at 14:41](#)

CHỦ NGHĨA TỰ HÀO !

Việt Nam chủ nghĩa Mác Lê
"Tự hào" tất yếu gắn vào cái đuôi !
Tự hào "tuyệt đỉnh" loài người
Tự hào ra ngỗ gặp ngay "anh hùng" !
Tự hào "làm chủ" lung tung
Mà không ai chủ mịt mừng bao la !
Hoàng Sa đã thuộc người ta
Tự hào "tập thể" cũng đà bao năm !
Mười năm "bao cấp" đi đoong
"Anh canh tôi ngủ" để mong tự hào !
Fidel giờ đã xé rào

Thành trì xiêu vẹo lẽ nào ai hay !
 Nhi đồng đêm ngủ mê say
 Trong mơ em gặp "Bác Hồ" hôm qua !
 Stalin sống "chối lò" !
 Thơ thơ Tố Hữu bao la tự hào !
 Cả anh ngoại quốc nháo nhào
 Mơ đêm "sáng dậy" thành người Việt Nam !
 Rõ ràng một thế kỷ sang
 Tự hào quá mạng nên càng thua ai !
 Con đường lịch sử đông dài
 Tự hào "quá độ" không ngoài trăm năm !
 Nên đuôi "định hướng" dài ngoằng
 Tự hào tuyệt đối sắp hàng đi lên !

PHIẾM NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[10/01/2015 at 14:42](#)

NHÌN LÊN !

Nhìn lên mới thấy tức cười
 Thiên đường xã hội những người du dây !
 Qua sông nào phải lụy đò
 Tự do dân chủ ro ro bến bờ !
 Giữa trời mây nước chơ vơ
 Cáp mà đứt xuống bắt ngờ còn chi !
 Cứ tin không chết bởi vì
 Niềm tin kiên định có gì phải lay !
 Chừng nào rớt xuống hẳn hay
 Thiên đường xã hội thấy ngay khác gì !
 Nên thôi cứ thế mà đi

*Mà bay thì đúng cóc gì phải lo !
Lo chi một kiếp tò vò
Đơn côi một nẽo còn lo ích gì !*

SÔNG NGÀN
(10/01/15)

[Reply](#)

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[10/01/2015 at 15:10](#)

BÔN SAI !

*Bôn sai cũng một loại cây
Mà trồng trong chậu tháng ngày héo hon !
Phải nắng tưới nước thì còn
Hết nắng tưới nước biến thành cây khô !*

*Mác Lê nguồn nước dồi dào
Tưới hoài tưới mãi khi nào cạn đâu !
Nước này trên khắp địa cầu
Nay còn tụ lại chỉ hầu là đây !*

*Tưới cây này kiểu bông sai
Tĩa cành xén lá mới hoài xem ngon !
Dẫu là cái cách cón con
Thú chơi cây cảnh dễ còn nói sao !*

*Quả đời bao chuyện tào lao
Chẳng qua thị hiếu của người vậ thôi !
Loài chim bay khắp phương trời
Tự do sải cánh mới đời vui tươi !*

*Còn như làm cảnh cho người
 Ngàn đời cũng thế lấy gì hân hoan !
 Kiểu ưa cá cảnh mới sang
 Hay đâu thế giới chỉ càng thấy kinh !*

*Nghĩ đi nghĩ lại giật mình
 Nước nhà giờ quả thật tình ai hay !
 Nhìn ra bốn biển năm Châu
 Có ai như thế nước mình ngày nay !*

SUỐI NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

★★

[ÁNH NGÀN](#) says:
[10/01/2015 at 01:58](#)

THƠ

*Thơ thì nhiều loại trên đời
 Có thơ con cóc có thơ phượng hoàng !
 Do đời lắm chuyện đa đoan
 Nên thơ lắm cách làng quàng vạy thôi !
 Chẳng qua thơ cũng là người
 Người mà nhảm nhí thơ thành ra chi !*

SUỐI NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:

10/01/2015 at 04:58

BÀI TOÁN KINH TẾ !

Làm dân có biết được gì
 Nhưng làm "lãnh đạo" thường khi biết nhiều !
 Biết nhiều giải quyết chẳng nhiều
 Thì làm lãnh đạo chỉ "liều" vậy thôi !
 Khác chi cái đám dân tòi
 Chỉ trơ mắt ếch hừ ừ đều không !
 Vậy nên bài toán không xong
 Chỉ vì đầu óc đều quen nếp cùn !
 Kinh bang tế thế không nguồn
 Toàn theo sách cũ càng buồn lắm thay !
 Nên chi kinh tế cùi đày
 Nặng ông lãnh đạo biết ngay lẽ nào ?
 Việc dân đâu phải tầm phào
 Vuốt đuôi nòng nọc lẽ nào lại hay !
 Ví bằng không có thực tài
 Sao không nhường chỗ cho người khác lên !
 Rõ phiền chỉ muốn mình ên
 Một mình một chợ lệnh khênh kiểu nào !
 Khiến cho kinh tế cào cào
 Loạn như châu chấu lẽ nào lại không !
 Ngược lên trời nước mênh mông
 Quả buồn một nỗi bởi ông độc quyền !
 Lenin Các Mác mãi ghiền
 Khó mà cai được mới phiền làm sao !
 Càng ngày càng tốp hầu bao
 Dài dài mượn nợ ối dào khỏe re !
 Tương lai lịch sử nhập nhòe
 Mơ màng bó đuốt kiểu người đi đêm !
 Cũng mong chân cứng đá mềm
 Đi hoài chẳng thấy hết đêm mới vừa !

NON NGÀN
(10/01/15)

[Reply](#)

**

[NĂNG NGÀN](#) says:
[09/01/2015 at 21:29](#)

HOAN HÔ !

Hoan hô dân Việt một phùa
Cái trò châm biếm chẳng thua trên đời !
Thăm tù mang rượu vào chơi
Xe lẫn người đẩy người thời vân vê !
Nhân quyền càng thật ê chề
Marathon chạy thỏa thuê chút tình !
Công an luôn quả rập rình
Anh nào lấu tấu thì mình túm hông !
Những anh Bọ Lập, Ba Sàm
Tiên phong đi trước dẫn đường mòn theo !
Nên chi Khổng tử "trèo đèo"
Từ bên Tàu ấy một lèo qua đây !
Bao anh trí thức giả cầy
Xun xoe xủn xọc rước ngài hân hoan !
Làm cho học Đại vẽ vang
Xứng danh Hà Nội bảng vàng đề tên !
Sao mà lắm chuyện lênh kênh
Điều này vượt mắt cả bà Xuân Hương !
Thời xưa cái ấy nỡn nường
Thời nay cái ấy mọi phương xệ rồi !
Than ôi bốn cọt than ôi
Cái trò châm biếm nhẽ biết hồi nào xong !
Tôn thờ Các Mác, Lênin
Phải chăng châm biếm như in vậy cà !
Hai ông từ ở phương xa

Cùng ngài Khổng tử vào nhà mới kinh !
 Khác gì nước lửa rập rình
 Dân mình ở giữa quả tình hay đa !
 Chị Hằng thấy thế xót xa
 Cuội ơi là cuội thôi mà lên đây !
 Chị cho em ngắm cái này
 Nỗn nường hơn cái của bà Xuân Hương !

TRĂNG NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[09/01/2015 at 18:55](#)

NGUYỄN BÁ THANH !

Ông Thanh đâu phải là vua
 Chẳng qua cũng số quan ngài đấy thôi !
 Sao cho Đà Nẵng rạng ngời
 Là công to lớn của chàng Bá Thanh !
 Ngây thơ như thế đã đành
 Còn tung hô chiến anh hùng là đây !
 Quả là khó hiểu đời này
 Thị dân Đà Nẵng tràn đầy ngu ngơ !
 Khác gì cá ở trong lò
 Thấy rong rêu bám bên ngoài liền khen !
 Biết đâu lời nói công bằng
 Tự nhiên nhiệm vụ có hàng khen chi !
 Chỉ vì đời quá suy vi
 Nên gà nhìn cũng khác gì con công !
 Mới thành điệu đóm lòng vòng
 Tôn xưng đến độ khó lòng nào tin !
 Khi Thanh còn chức còn quyền

Ôi thôi hồ hởi có tiền lệ đâu !
 Bây giờ anh đã quá rầu
 Tiền hô hậu ứng để hầu vinh vang !
 Chắc khi chàng tới thiên đàng
 Cả thành phố khóc còn vang cả trời !
 Vài dòng chỉ nói mà chơi
 Có ai nhột ý cứ cười quên đi !

PHƯƠNG NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

**

[ÁNH NGÀN](#) says:
[09/01/2015 at 18:36](#)

CHUYỆN GÀ CHUYỆN VỊT !

Nói gà nói vịt ở trên đời
 Biết ai là đúng biết ai sai !
 Bên thì hần giọng đồ "lật đổ"
 Bên bảo ta vì "dân chủ" thôi !

Trước cũng một bên "phe ta" cả
 Nay thành đặc biệt xẻ làm đôi !
 Vậy ai sai đúng trên đời nhỉ ?
 Hỏi Mác Lênin đâu mới tôi ?

Ý NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

**

[THÔNG NGÀN](#) says:
[10/01/2015 at 02:23](#)

KHE SANH !

*Khe Sanh cú nhảy giả từ
 Một "sô" chưa dứt chưa thành bài thơ !
 Trời nghiêng Khâm Đức mây che
 TaKô mơ tưởng một chiều nắng hanh !
 Chờ khi tàn cuộc chiến chinh
 Bài thơ tiếp viết còn in trong đầu !
 Cho dù thời loạn giữa đời
 Nào ai cấm cản bao người mê thơ !*

NẮNG NGÀN
 (10/01/15)

[Reply](#)

★★

[BAT NGÀN](#) says:
[09/01/2015 at 18:17](#)

THĂNG NÀY

*Thăng này ở Mỹ rõ ràng
 Nó trà trộn đấy lại càng đáng khinh !
 Nghe xài tiếng Mỹ mà kinh
 Cái tên của nó tanh rình ai ơi !
 Chắc là sang Mỹ chùi cầu
 Chưa tiêu tiếng Mỹ đã hầu ngo ngoe !
 Quan thầy nó thấy khỏe re
 Cài xong được nó chùi cầu phở ru !*

RỪNG NGÀN

(10/01/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:

[09/01/2015 at 18:10](#)

NGU DỐT VÀ XẤU XA !

*Người đời dễ được thông minh cả
Đứa dốt hay lời chính cái đuôi !
Nhưng thà dốt chịu lạc loài
Đàng này khoe mẽ đua đòi nhân gian !*

*Vậy nhưng nói thế hàm oan
Dốt mà ngay thật vẫn sang trên đời !
Đáng khi chỉ thứ trời ơi
Thằng Tiger dốt lại vừa gian manh !*

*Nghe hấn sũ chẳng đành im tiếng
Nhìn cái đuôi ngoe ngoảy tức cười !
Thành ra giữa cõi cuộc đời
Rác nào quét hết cho đời sạch bong !*

TUYẾT NGÀN

(10/01/15)

[Reply](#)

★★

[THƯƠNG NGÀN](#) says:

[08/01/2015 at 03:43](#)

HÀNH TINH XANH !

Trời sinh trái đất vốn tròn
 Con tàu vũ trụ vẫn còn mãi kia
 Hiện nay bảy tỷ con người
 Cùng nhau chen chúc giữa trời không gian !

Tinh cầu quý cả ngàn vàng
 Tinh cầu xanh ấy chứa chan tình người
 Quay quanh cùng hệ mặt trời
 Giữa lòng vũ trụ ai người có hay !

Nhưng mà cho đến hôm nay
 Đâu toàn người tốt giữa đời hay sao
 Con người kẻ thấp kẻ cao
 Kẻ hiền người ác lẽ nào lại không !

Cho nên bao kẻ lông nhông
 Tưởng đâu nhân thế cánh đồng hoang sơ
 Và bao kẻ ác đến giờ
 Làm đời máu chảy vật vờ đầy thối !

Lại bao nhiêu loại trời ơi
 Đưa nhiều lý thuyết bịp đời cũng ghê
 Hành tinh nhuộm đỏ ê chề
 Đỏ pha màu máu thỏa thuê nông cuồng !

Bao giờ có được nhân quyền
 Trên toàn thế giới chẳng miền nào không
 Phổ phùng cho đến ruộng đồng
 Người người thân thiện mới không giặc thù !

Mây che làm bóng trắng lu
 Ngày mưa nước tỏa phủ mù ánh dương

*Những ai mơ hão địa đường
Quả là cái dốt mười phương chẳng chừa !*

*Vậy nên chỉ có tình người
Vậy nên chỉ có cuộc đời thông minh
Để cho nhân loại thật tình
Đời đời xứng đáng hành tinh xanh này !*

ĐẠI NGÀN
(08/01/15)

[Reply](#)

[MÂY NGÀN](#) says:
[07/01/2015 at 21:45](#)

TỰ DO

*Tự do quý nhất trên đời
Đi vào phim ảnh cũng thời tự nhiên
Ngàn năm sách vở vô biên
Bao người phân tích ý đời tự do !*

*Nhưng mà nhân loại co ro
Nhiều phần còn kẹt bên bờ bên kia
Chẳng qua là bởi con người
Vừa tham vừa ác khiến đời điêu linh !*

*Vừa ngu vừa dốt cùng mình
Lấy điều nô lệ nghĩ mình tự do
Thế nên dấu của Trời cho
Con người không hưởng thập thò ích chi !*

*Khiến đời ngu tối li bì
 Con người cản lối làm chi con người
 Chẳng qua ngu tối bao người
 Khiến thành làm hại loài người vậy thôi !*

ÁNH NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

**

[MÂY NGÀN](#) says:
[07/01/2015 at 21:27](#)

VIỆC ĐỜI !

*Việc đời biết đúng cùng sai
 Đúng thời bán nước sai thời nói oan
 Thành Đô dư luận râm ran
 Máy năm rồi có biết đảng nào sơ
 Từ thời "chống Mỹ" bây giờ
 Cái tên "đế quốc" chạy ù từ lâu
 Riêng thằng "Ngụy" cũng đã nhào
 Mình ta phơi phới bao điều hân hoan
 Nhưng còn đất nước làng nhàng
 Xiu xiu ẻnh ẻnh có oan không nào
 Nhìn lên thì thấy Trời cao
 Còn nhìn thiên hạ có nào hơn ai
 Thôi thì đời nói chẳng sai
 Cứ chờ ở đó xem tài thấp cao
 Mười năm nữa thấy thế nào
 Thành Đô có phải cửa vào không đây
 Đời sao bao chuyện giả cầy
 Đoán mò đoán mẫm khiến thầy chịu thua
 Chừng nào nó tới là vừa
 Đến trôn mới hỏi nước này từ đâu*

Thôi thì khi ấy buông xuôi
 Chuyện Tào cũng trả cho Tào vậy thôi
 Tại sao cứ phải bồi hồi
 Mình đâu làm chủ đứng ngồi lo toan
 Nam Tào Bắc Đẩu rõ ràng
 Cửa Trời đã định nói càng như không
 Cứ coi con nước xuôi dòng
 Nguồn nào lại chẳng quay về Mác Lê
 Ông Mao đứng đó môi trề
 Mác Lê bây tượng chẳng nghề của tao
 Lắm rồi từ trước đến sau
 Tau là Đại Hán bọn mày biết chưa !

MUA NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[07/01/2015 at 21:08](#)

ĐẦU ĐỌC !

Cái đầu duy nhất trên thân
 Nên cho đầu đọc cũng phản đúng thôi !
 Cái đầu tử tế là người
 Còn như đầu độc mọi người đều ghê !
 Nên chi dư luận ê hề
 Biết ai đầu độc mà chê trên đời ?
 Đầu còn đội nón đúng nơi
 Còn khi đầu mất theo trời đi luôn !
 Cái thân để lại tầm ruồng
 Cũng đem chôn quách có buồn làm chi !
 Những ai cường điệu lắm khi

Xây lăng xây tằm hỏi gì hay đâu ?
 Xây nhà tưởng niệm lại rầu
 Giống như túi vải để hầu chừng thôi !
 Nguyễn Bá Thanh sắp "ngỏm" tới rồi
 Hỏi dân Đà Nẵng có rầu hay vui ?
 Rầu là các kế nịnh theo
 Còn vui nào xứng con người lòng nhân !
 Nên chi chẳng chút băng khuâng
 Việc người người biết đâu phần riêng ta !
 Cửa Hàn sóng đánh bao la
 Cỏn con chuyện thế ta bà mà chi !
 Người khôn không nói được gì
 Thì làm thinh vậy nhiều khi mới cần !
 Cuộc đời sống chết muôn phần
 Việc đời sai đúng mười phân có thừa !
 Hỏi đâu cứ tiếc sự đời
 Triều đình sống chết kệ người người lo !

TRĂNG NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:
[07/01/2015 at 15:14](#)

CÁ NHÂN VÀ CƠ CHẾ !

Nếu mà ở ống lại tròn
 Ở bầu dài ngoẵng thì còn nói chi
 Nên thôi suy nghĩ làm gì
 Chuyện đời nó vậy nhiều khi cũng buồn
 Cái buồn như cái cánh chuồn
 Bay quanh bay quẩn cũng nguồn ấy thôi
 Ngày xưa Mác đã "dạy" rồi

Phải nên "chuyên chính" mới đòi "lên hương"
 Bây giờ Mác đổ mười phương
 Vẫn còn lại một phở "phường" chúng ta
 Ráng kiểm xã hội mới là
 Cái "đuôi" "vô sản" mới đã lên cao
 Đòi cha lao khổ thế nào
 Đòi con phơi phới lao xao hiện giờ
 Đi phương Tây học nên thơ
 Để mà ở lại nếu giờ hoàng kim
 Còn không về nước chẳng chìm
 Góp công xây dựng cái kìm to hơn
 Nên thôi chẳng lạ nguồn cơn
 Cá nhân xã hội vẫn còn lạ chi
 Người khôn nào ích được gì
 Nếu trong cơ chế ly bì thế kia
 Dễ đâu có những anh tài
 Giúp đời giúp nước để người hân hoan
 Nên thôi có nói không oan
 Mũi kim cô vẫn rõ ràng như xưa
 Chừng nào giông gió sét mưa
 Kim cô vắng mặt mới thừa nhân văn !

PHƯƠNG NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[07/01/2015 at 22:30](#)

ĐẠO HỒI !

Đạo Hồi cũng không tệ
 Cũng là tôn giáo thôi

*Chỉ có điều ràng buộc
Làm nô lệ con người !*

*Đã thành là hệ mạng
Còn gì đâu cuộc đời
Nó thành tấm kim loại
Khiến con người chơi vơi !*

*Vậy là bao cái ác
Tồn tại ở trên đời
Sẵn nước đục lợi dụng
Thả mỗi câu vô tư !*

*Ngay như anh Các Mác
Nói những điều tầm phào
Cũng khối kẻ lợi dụng
Làm đời thành tào lao !*

*Thế mới biết trong đời
Nếu tâm không chân chính
Ngôn ngữ chỉ hóa tòi
Càng làm hại đời thôi !*

SAO NGÀN
(08/01/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[07/01/2015 at 20:42](#)

CÁI NGU VÀ CÁI DỐT !

Ngu do trời đất sinh ra
 Đốt vì thất học thấy thành là ngu !
 Đã ngu thì vốn lù đù
 Vậy nên cuồng tín thù lù tăng theo !
 Giết người miệng cứ leo leo
 "Nhân danh Thượng đế" quả nghèo tâm can !
 Paris khủng bố đùềnh đoàng
 Nhắm vào tòa báo có oan không nào !
 Chẳng qua một bọn tào lao
 Mượn danh Hồi giáo ai nào chẳng hay !
 Muốn thành Nhà nước Đông Tây
 Toàn là "Hồi giáo" hỏi mấy khôn không ?
 Con người như đám rêu rong
 Ốc toàn bã đậu có hồng hay chi !
 Trước kia khủng bố tỳ tỳ
 Để làm cộng sản nhiều khi quả buồn !
 Bây giờ thứ đó chẳng còn
 Nhưng cho IRIS lại còn ghê hơn !
 Chẳng qua cái dốt nguồn cơn
 Cái ngu cộng lại bông lơn cuộc đời !
 Lại thêm cái ác bời bời
 Xé xâu nhân loại một trời thương tâm !
 Nhưng do người ngợm hà rằm
 Miệng đời cam hén mới hăm cỡ nào !
 Cào cào nó nhảy bờ ao
 Chờng nào nhân loại mới vào văn minh ?

SÓNG NGÀN

(08/01/15)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:

[07/01/2015 at 15:47](#)

NHUẬN NHUYỄN !

Cái đầu nhuận nhuyển mới hay
 Chớ còn ngôn ngữ cũng tày vạ thôi !
 Diễn văn người soạn cả rồi
 Nếu mang đọc mãi cũng hoài chuyện xưa !
 Trời mưa mới uớt trái dưa
 Còn như gió mãi chỉ làm dưa khô !
 Ngôn từ chữ nghĩa tào lao
 Chỉ khi vào óc mới vào được tim !
 Chừng nào thấy Mác Lênin
 Không còn ý nghĩa mới tin vào đời !
 Cứ hoài ăn nói khơi khơi
 Mười voi chẳng được một nòi xáo măng !
 Những anh "chấp bút" lèng èng
 Thứ nòi lấp chữ soạn điều viết thôi !
 "Thiên lôi" ăn bổng lộc "trời"
 Viết nhiều càng chỉ hại nhiều cho dân !

Ý NGÀN

(08/01/15)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[07/01/2015 at 17:04](#)

THƠ DU TỬ LÊ

Lần đầu đọc thử Du Tử Lê
 Thơ toàn lấp chữ quả ê chê
 Ý thơ giả tạo như con sáo
 Con sáo bay về sau cơn mưa !

Thơ Lê nổi tiếng chỉ vì sao
 Là bởi ngôn từ như chiêm bao
 Chiêm bao giả tạo nơi đời trắng
 Ngoa ngữ đêm trường thật tào lao !

Thơ sao đọc thấy chẳng ra hồn
 Như gió thổi lừng đám lá non
 Chỉ phỉnh bao người còn đối chữ
 Mới khiến nhà thơ nổi như cồn !

Cái còn quả thật cứ chơ vơ
 Dòng nước thời gian vẫn lững lờ
 Lịch sử rồi qua ai nhớ tới
 Những gì thơ thần kiểu lơ mơ !

ĐẠI NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN KHOI](#) says:
[07/01/2015 at 16:29](#)

RÙM BENG !

Có gì một Nguyễn Bá Thanh
 Rùm beng một cõi lèng xèng thế kia !
 Đúng là nhân thế trật chĩa
 Như con nít nhỏ ỏi thôi còn gì !
 Chỉ vì chính chuyện "triều đình"
 Nên dân "lát mắt" coi mình như không !
 Giống như chuột chạy ngoài đồng
 Đụng vào tảng đá cũng toàn thấy kinh !
 Ngày xưa tiếc cụ Chu Trinh

Ngày nay dân trí bực mình cụ thay !
 Ai gây nông nổi thế này
 Đoàn trường này biết có ngày nào ra !
 Non sông giờ thật xót xa
 Bá Thanh bá láp đều đà nên vua !
 Dân thành chú sãi ở chùa
 Lá đa quét mãi quét hoài thành ngu !
 Bởi vì đã vụng đường tu
 Nên đời mới kiểu tù mù thế kia !
 "Cầu an tụng niệm" lia chia
 Để nào Phật độ "trật chừa" vậy sao !

THƯỢNG NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[07/01/2015 at 16:10](#)

NGUYỄN NGỌC GIÀ !

Ông tên là Nguyễn Ngọc Già
 Công an túm gáy có là lạ chi !
 Bởi ông phát biểu làm lì
 Công an nghề ấy có chi phải bàn !
 Nhưng mà hỏi thật dung nhan
 Có ai biết rõ Ngọc Già là ai !
 Nếu Nguyễn Đình Ngọc cũng sai
 Ngọc Già Ngọc Trẻ đoán sao cho cùng !
 Lỗi là cơ chế lòng nhùng
 Chỉ vì cấm đoán lung tung vậy mà !
 Nếu trong chế độ cộng hòa
 Để nào sờ gáy kiểu nhà lung tung !

MÂY NGÀN

(08/01/15)

[Reply](#)

**

[ẢNH NGÀN](#) says:

[07/01/2015 at 14:50](#)

PHÚ LÂM II

Thằng này giống kiểu Phú Lâm
 Vừa ngu vừa dốt thần kinh loạn rồi
 Nó lòi Phật dòm eo ôi
 Có ngày nó sẽ giết người như chơi
 Nó tên rõ rệt Chung Sơn
 Chẳng ai muốn nói với tên điên cuồng
 Nó toàn thở giọng buông tuồng
 Đọc vào ai cũng rõ nguồn gốc thôi
 Chó điên ở giữa cuộc đời
 Gâu gâu lên mạng trò cười thế gian
 Đúng là một thứ điểm đang
 Miệng đầy hôi thối ăn toàn kít khô !

PHIẾM NGÀN

(08/01/15)

[Reply](#)

**

[BƯỞM NGÀN](#) says:

[07/01/2015 at 15:31](#)

TIGER

Ôi mày nhục qua Tiger
 Tự khoe cái dốt lòi đuôi rõ ràng
 Mày đang ở Mỹ lang thang
 Cầu tiêu mày rửa còn thơm hơn mày !

THÔNG NGÀN
 (08/01/15)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN SAYS :

Ý YÊN !

Ý Yên thơ cũng được
 Chỉ tạm được thế thôi
 Bởi vì còn chấp chữ
 Bởi vì còn bồi hồi !

Thơ chưa như con nước
 Cứ theo mạch mà trôi
 Hay hồn thơ đi dạo
 Chẳng có gì bồi hồi !

Thơ Yên là như thế
 Bởi vì ý chưa yên
 Nên thơ còn loạng quạng
 Làm thơ chỉ tại ghiền !

Ta không là nhà thơ
 Chỉ làm thơ khuây khỏa

*Thơ quý gì trong đời
Ta coi thơ như lá !*

THƠ NGÀN

(08/01/15)

[Reply](#)

★★

[SƯƠNG NGÀN](#) says:

[06/01/2015 at 15:50](#)

HẠN TÌNH !

*Hận tình một chút cỏn con
Phú Lâm thành kẻ phom phom giết người !
Kiểu loài mục súc đời cười
Tội đồ quá mạng xin gì mà xin !
Dễ lòng thánh thiện còn tin
Tha cho chính kẻ đã thành thú hoang !
Tiếc rằng luật pháp rõ ràng
Đã không chặn được dã man kiểu này !
Nhưng khen trang mạng thời nay
Dễ ai ẩn được chuyện găm thế gian !*

TUYẾT NGÀN

(07/01/15)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[06/01/2015 at 15:18](#)

CÔN TRÙNG !

Loài côn trùng thì ở đâu chẳng có
 Có khắp nơi lúc nhúc cả ngày đêm !
 Nghe âm thành nghe mùi hôi tất rõ
 Lại tự xưng tên nó Tiger !
 Diễn đàn chung ai lên mà chẳng được
 Tự xưng danh "Cọp Dỏm" cũng sao đâu !
 Bởi nghe mùi là biết tông tông tông
 Nghe tiếng kêu cũng vội biết côn trùng !

ÁNH NGÀN

(07/01/15)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[04/01/2015 at 03:50](#)

CẦU NGUYỆN !

Ba "ông Sư" mặc áo vàng
 Cầu cho "ông Đồ" quả càng trở trêu !
 Cầu an hỏi được an nhiều
 Cầu siêu thì sớm lại điều không nên !
 Bụt thiêng phải hẩn tất rên
 Sao mà vụng dại tênh hênh vậy cả !
 Cung đình là chuyện người ta
 Mà vô can có mà cầu cho ai !
 Nếu mà thương xót vẫn dài
 Nên cầu mà trước phát tài còn hơn !
 Đừng mà cầu kiểu ba lơ
 Vô duyên thì chó lại càng ngu si !
 Thị dân Đà Nẵng làm lì
 Đâu toàn có đại như mi "đi cầu" !

Quyền hành người nắm trên đầu
 Mà như "chó giấy" mà cầu cho ai !
 Hãy nhìn lên cõi Phật đài
 Mà đừng tưởng Phật chỉ ngu như mày !

BÓNG NGÀN
 (04/01/15)

[Reply](#)

**

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[04/01/2015 at 04:44](#)

CA DAO

Sông sâu còn có kẻ dò
 Nào ai lấy thước mà đo lòng người !
 Người hay người tốt ở đời
 Người hư người xấu đều trời tạo ra !
 Vung tròn vung méo bao la
 Nồi tròn nồi méo khéo là lựa vung !
 Khó nên gạn đục khơi trong
 Cứ cầm cái số nó hòng vậy thôi !
 Gặp người hay tốt trong đời
 Hãy thâm cảm tạ Phật Trời cho ta !
 Còn mà gặp loại quỷ ma
 Cứ cầm bằng đó chẳng ra loại người !
 Hơi đâu mà tiếc sự đời
 Dây dài giếng cạn tiếc thời được chi !

NẮNG NGÀN
 (04/01/15)

[Reply](#)

★★

Ý NGÀN SAYS :
(04/01/15)

HẠT GIỐNG ĐỎ !

Khoản này nó cũ lắm rồi
Nó từng tồn tại từ hồi bốn lăm !
Nó là "giòng máu" Mác Lê
Nếu mà bỏ nó Mác Lê dễ còn !
Bởi vì "hạt giống" an toàn
Nhằm cho màu đỏ đậm càng đỏ lên !
Tuy giờ đã "chuyển đổi gien"
Phải dùng phép ấy mới nên đổi đời !
Nếu không đâu có tuyệt vời
Lớp sau lớp trước đời đời nói nhau !
Đặng làm "con cháu Bác Hồ"
Muôn đời cai quản cơ đồ núi sông !
Dân thì đứng đó mà trông
Đừng nên xớ rớ khiến lòng oái oăm !
Cứ kham cái kiếp lòng tong
Bát mâm người cả chó hòng xía vô !
Biển chiều sóng đánh lô xô
Lớp sau lớp trước mãi khi tối mò !
Trăng lên mây trắng thập thò
Chờ khi đêm hết mới rò bình minh !

DẠM NGÀN
(04/01/15)

[Reply](#)

★★

SẮC NGÀN SAYS :
(04/01/15)

LÃNH ĐẠO THẾ GIỚI

Anh hùng thì lãnh đạo ai
Anh tham thì sẽ rớt đài tự nhiên
Hùng hùng hổ hổ Putin
Hay tham muốn hốt biển Đông Tập Bình
Để gì thiên hạ đồng minh
Tự mình cô lập thật tình vậy thôi
May chi chàng Mỹ cao bồi
Vừa giàu vừa điệu vẫn hoài đi lên
Khả năng kỹ thuật vang rền
Xứng ngôi "Hoa hậu" của nền tự do
Làm cho thế giới không lo
Kết liên bình đẳng mới hoài an ninh !

NGÀN KHOI
(04/01/15)

[Reply](#)

★★

[NẮNG NGÀN](#) says:
[03/01/2015 at 00:58](#)

ANH VỀ !

Anh đi rồi anh lại về
Riêng anh cảm thấy ê chề mà thôi !
Còn dân Đà Nẵng cóc tòi

Cõi như chẳng có trên đời anh đâu !
 Đại quan anh đã từ lâu
 Thiên đàng lên nữa cũng hầu mừng anh !
 Còn dân cũng vậy tành tành
 Dân hoài dân mãi có thành chi đâu !
 Anh đi qua Mỹ đã ngẫu
 Anh về rôm rả có tàu bay riêng !
 Đúng là quan lớn đều thiêng
 Thấy là lé mắt liên liên thế thôi !
 Cuộc đời như bóng mây trôi
 Anh trôi như vậy được rồi anh ơi !
 Bây giờ quyền thế tận rồi
 Sống làm chi nữa bồi hồi hồi anh !

Ý NGÀN
 (03/01/15)

[Reply](#)

★★

[BĂNG NGÀN](#) says:
[02/01/2015 at 22:42](#)

CÓ ĐI CÓ LẠI !

Có đi có lại trên đời
 Người đừng dễ mấy bao người cho không !
 Bỏ ra khi chỉ một đồng
 Thu về ắt hẳn bấy lần nhiều hơn !
 Sự đời có biết nguồn cơn
 Nào ai mới rõ thiệt hơn trên đời !
 Buôn vua bán chúa chẳng từ
 Thì đâu có ngại bỏ ra đồng tiền !
 Nơi nào đất nước chao nghiêng
 Thì cùng nơi ấy đồng tiền thành vua !
 Non sông xã hội lạc loài

Cuộc đời lơ lảo như hồi hoang sơ !
 Nên thôi mọi chuyện bây giờ
 Sóng xuôi dòng nước tảng lờ quên đi !
 Quên đi chớ nói được gì
 Đầu này ông Mác đầu kia ông Hồ !
 Nối tay ôm trọn cơ đồ
 Còn đâu để chỗ cho nòi Hùng Vương !
 Để đâu ai mấy can trường
 Nói lên bao nỗi vẩn vương trong lòng !
 Giống như kiểu gái nạ dòng
 Chỉ im thin thít cho lòng thanh thoi !
 Chờ khi châu tổ châu trời
 Sự đời để lại cho đời nối theo !
 Đúng là lịch sử một lèo
 Một lèo nhằm để dân "lèo" sống thôi !

TUYẾT NGÀN

(03/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN PHƯƠNG](#) says:

[02/01/2015 at 06:54](#)

LOẠN TRÍ !

Thằng này chắc chắn điên rồi
 Khi không vô cơ giết người vô can !
 Phú Lâm tên họ đảng hoàng
 53 tuổi chắc đã man vô cùng !
 Nó đang ở Edmonton
 Xứ Gia Nã Đại vốn giòng Việt Nam !
 Đã "feu" cả thấy 7 người
 Tuổi 25 đúng đến chừng 50 !
 Thật là ác thú gầm trời

Giết người xong lái xe rời đi luôn !
 Rất xa tới một tiệm cơm
 Cũng là tiệm Việt oái ăm cỡ nào !
 Tới xong tự sát cái phào
 Đúng là điên loạn lý nào giải thông !
 Một tên ác thú lạc dòng
 Rõ ràng phi lý xảy trong cõi đời !
 Quả là sự việc hồi ơi
 Bản năng súc vật con người là đây !
 Loài người dẫu vạn cái hay
 Nhưng điều xấu nhất chẳng tày bản năng !
 Văn minh như tuyết như băng
 Bản năng đen tối vẫn hằng còn kia !
 Nên đừng "lý tưởng" giống người
 Tới khi điên loạn vẫn loài ác nhân !
 Vài lời cốt nói cân phân
 Trí đừng nên "loạn" mới cần luôn đa !
 Bởi vì giữa cõi ta bà
 Biết đâu đen trắng mà ra tin cần !
 Chỉ cần một phút bề bàng
 Con người "dã thú" mới càng thấy ghê !

PHƯƠNG NGÀN
 (02/01/15)

[Reply](#)

★★

[BIÊN NGÀN](#) says:
[01/01/2015 at 18:03](#)

**XÃ HỘI DÂN CHỦ
 VÀ QUYỀN CON NGƯỜI**

Hoan hô đất nước Ba Lan
 Từ anh cộng sản chuyển sang nhân quyền

Nhân dân bình đẳng khắp miền
 Mọi người thoải mái hồn nhiên ở đời
 Đa nguyên đa đảng cuộc chơi
 Không ai thúc ép giữa người với nhau
 Chỉ cần có chí có tài
 Có tâm có trí là người hoan hô
 Không còn có chuyện tào lao
 Lọc lừa gian dối miễn sao có quyền
 Có quyền để được có tiền
 Còn dân mặc kệ huyền thuyên trên đời
 Đúng là xã hội tuyệt vời
 Cả người đồng tính vẫn quyền tự do
 Mọi người được sống không lo
 Không còn e sợ có ai ép mình
 Không còn sợ phạm nhân quyền
 Nhân danh độc đảng để niềng toàn dân
 Con người không sống như trăn
 Chỉ toàn quán nuốt cho bằng mới ưng
 Con người cũng hết từng từng
 Sống đời nô lệ mà mừng mát khôn
 Ba Lan đất nước vun tròn
 Tự mình giải phóng mà chôn nhục nhằn
 Tự mình giành lại nhân quyền
 Tự do dân chủ khắp miền nhân gian
 Đúng là dân tộc hiên ngang
 Tự mình giải phóng đáng càng hoan hô !

NON NGÀN
 (02/01/15)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[01/01/2015 at 18:52](#)

THÂY MA KHÔNG TỬ !

Ông người dân kính trọng hoài
 Nhưng ông đã chết từ ngoài ngàn năm
 Cho dù xác có ướp thơm
 Cũng không sống lại phom phom như người !

Nên ông học thuyết xưa rồi
 Chỉ còn kỷ niệm một thời vàng son
 Thời còn "lý tưởng vua quan"
 Nhưng đời hiện đại ông càng không nên !

"Tam cương" với lại "Ngũ thường"
 Cái niềng xã hội khó tương hiện giờ
 Chuyện xưa tích cũ qua rồi
 Nó cần bọc kiếng kể đời chung thôi !

Thời này hiện đại lên rồi
 Con người bình đẳng mới đời tự do
 Mới làm khoa học hay ho
 Thầy ma ông chỉ co ro thảng ngày !

"Chữ Nhân" ông nói chẳng sai
 "Chính Danh" ông viết người đời cần nêu
 Còn mà giả dối một lèo
 Sống đời lương lẽ tôn ông quý gì !

Chẳng qua ông bị khinh khi
 Xem ông "chó vãi" có thì hay sao
 Dụng thầy mũ áo xâm vào
 Cốt nhằm lợi dụng lẽ nào hay đâu !

Thương ông quả thật đang rầu
 Biết mình lợi dụng mà đâu nói gì
 Chết rồi có nói được chi
 Hồn ma ông chỉ nhiều khi rở buồn !

NGÀN KHOI
(02/01/15)

[Reply](#)

★★

[NGÀN SAO](#) says:
[02/02/2015 at 11:07](#)

NHỮNG NGHỊCH LÝ THỰC TẾ CỦA LỊCH SỬ CỤ THỂ

Liên Xô đất nước "thành đồng"
 Cuối cùng sụp đổ thì trông được gì ?
 Khmer đỏ cũng y sì
 Campuchia "giải phóng" thành nguy giống nòi !
 Việt Nam "đồng chí" rạch ròi
 Cuối cùng cứu nạn giống nòi Campuchia !
 Việt Nam Trung Quốc môi răng
 Mười lăm năm "đọ súng" hỏi rằng có chi ?
 Đúng là lịch sử ly bì
 Với toàn nghịch lý lấy gì mà noi !
 Khác nào câu chuyện mười voi
 Chưa đầy bát xáo quả lòi hết ra !
 Nên chi "du kích" ta bà
 Lấy đâu khoa học để ta bằng người ?
 Quả là tri thức trên đời
 Hầu như chỉ có nước nào văn minh !
 Còn như các xứ xập xình
 Chỉ toàn "du kích" cùng mình vậy thôi !
 Chiến tranh dầu đến đã đời
 Cũng rồi "du kích" thay thời xưa kia !
 Bởi xem khoa học bằng thừa
 Nặng phần cảm tính thì chưa ai bằng !
 Niềm tin trang bị tận răng

Tạo toàn "quần chúng" lèng èng vậy thôi !
 Sống lâu được chức lão làng
 Cuối cùng trên dưới làng nhàng khác chi !
 Cho nên khoa học có gì
 Chừng nào xã hội chính quy ra đời ?
 Tại vì suy nghĩ trời ơi
 "Đỉnh cao trí tuệ" thì đời nào hay !
 Chỉ khi đúng đắn mỗi ngày
 Đề cao thực chất mới ngày vinh quang !

SAO NGÀN
 (02/01/15)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:
[01/01/2015 at 09:06](#)

ỒI ANH CÁC MÁC !

Ồi anh Các Mác bá vơ
 Anh người loạn chữ vật vờ đấy thôi !
 Anh cho lương hảo con người
 Rồi anh đầy đọa con người là sao !
 Đúng là anh chỉ tào lao
 Đầu đuôi nói ngược lẽ nào hay chi !
 Anh tôn vật chất tỳ tỳ
 Phịa nên "biện chứng" nhiều khi tức cười !
 Hỏi anh cục đá hạt cây
 Cái gì "biện chứng" thấy ngay liền liền !
 Anh toàn chỉ nói huyền thuyên
 Hiểu sai đến cả thầy mình Hegel !
 Anh ưa độc đoán mình ên
 Anh mang áp đặt thầy miền nhân gian !
 Tin anh kiểu đá hóa vàng

Đúng là tin nhảm anh càng vinh danh !
 Chỉ riêng Bà mẹ Việt Nam
 Ngày xưa đã thấy rằng anh khật khùng !
 Anh đưa học thuyết bùng bùng
 Rung cây nhất khi quả khùng anh ơi !
 Nhưng mà nhân thế bời bời
 Mê anh điều đổ nên Trời không tha !
 Vậy là mưa đợt tháng ba
 Bao nhiêu áo giấy đều đà rách bươm !
 Bây giờ kinh tế thị trường
 Hồn ma anh hỏi có buồn không anh !

ĐẠI NGÀN
 (01/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN SAO](#) says:
[01/01/2015 at 08:25](#)

ÔI CHAO !

Quyền hành quả thật ôi chao
 Nó thành quan trọng lẽ nào lại không !
 Bởi chưng đã có trong lòng
 Để gì buông thả để lòng vẩn vương !
 Dù cho gần nẻo thiên đường
 Cũng bằng điện thoại tỏ tường ý riêng !
 Nhân dân bốn cõi ba miền
 Để gì có được chút quyền trong tay !
 Thế nên sự thế mới hay
 Có thằng "đế quốc" chữa ngay cho mình !
 Nó là một đĩa phân mình
 Cóc cần "ý hệ" chữa mình mới nên !
 Nhưng mà bệnh cứ nặng thêm

Tại mình nhiều bịnh chẳng nên trách người !
 Quyền hành nặng trĩu ở đời
 Tự dung mình có mà trời chẳng thương !
 Trước sau cũng tới thiên đường
 Thôi đành liệng quách tờ vương làm gì !
 Cái gì nếu được đem đi
 Hẳn mình đem cả hướng chi quyền hành !

SAO NGÀN
 (01/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN MÂY](#) says:
[01/01/2015 at 05:49](#)

XƯA NAY CHUYỆN ĐỜI

Xưa nay vẫn vậy chuyện đời
 Con "vua" hẳn lại sẽ ngồi chỗ cao !
 Vậy đừng bát nháo tào lao
 "Hoan hô đả đảo" chỉ hoài ích chi !

Làm dân phải cứ lỳ lỳ
 Ai sao cũng mặc việc chi xen vào !
 Xen vào há có được nào
 Đường ta ta bước đường nào kệ ai !

Đáng khinh những kẻ rông dài
 Ai xôi cổ đám luôn hoài xưa nay !
 Bốc cao "lãnh tụ" đêm ngày
 Chiêu bài giả dối dễ tày vì dân !

Sông đời nước chảy cân phân
 Dòng trong dòng đục cũng ngàn ấy thôi !
 Để đâu lại có đổi đời
 Quả lờ ăn mãi đến thời nào xong !

MÂY NGÀN
 (01/01/15)

[Reply](#)

**

[NGÀN THƠ](#) says:
[01/01/2015 at 06:07](#)

NHÀ THƠ !

Nhà thơ quả có hai người
 Thật là điệu đóm nhất nhì trần gian !
 Dân mà rửa xả không oan
 Trước tiên Tố Hữu lại càng không không quên !
 Thứ nhì Xuân Diệu vang rền
 Thơ toàn xú ác lênh khênh trên đời !
 Giống đôi ác quỷ mặt người
 Trong thời "Đấu Tố" làm đời hãi kinh !
 Thơ đầy tiếng máu hôi tanh
 Thơ toàn xu nịnh tênh hênh nhục trần !
 Đúng đồ nhân cách hoang tàng
 Thơ gì hai gã điểm đàn vậ sao !

THƠ NGÀN
 (01/01/15)

[Reply](#)

**

GỬI BAO MAI

Bảo Mai trích xuất nhiều bài
 Khiến cho người đọc biết tài cũng vui
 Xin mời vào gõ Google
 Thanh xong đến họ Võ hưng rõ ràng
 Thế là Blog Đại Ngàn
 Nhà thơ xuất hiện vô vàn bài thơ
 Thơ Ngàn chỉ viết để chơi
 Thơ làm không nháp chuyện đời mới hay
 Nói bao nhiêu việc thời nay
 Đọc rồi ngẫm nghĩ chuyện đời thế gian
 Đúng là thơ kiểu trảng giang
 Xem xem đã có trên 3000 bài
 Dầu đăng lên chỉ phần mười
 Thơ Ngàn bởi vậy còn nhiều mai sau

NON NGÀN
 (01/01/15)

★★

[NĂNG NGÀN](#) says:
[23/12/2014 at 23:08](#)

RÕ RỎI !

Bây giờ mọi chuyện rõ rồi
 Đã non thế kỷ việc đời còn chi
 Cho dù bao chút lâm li
 Của Tào rồi cũng trả đi cho Tào !

Ai mà chẳng hiểu lẽ đời
 Cái "ngu" cái "xấu" vẫn thời loanh quanh
 Người mà không phải "chí thành"
 Cuối cùng chỉ khiến tanh bành thế gian !

Gian hùng nào mấy khi sang
 Anh hùng mới thật vẽ vang trên đời
 Gian hùng cốt nhắm vì mình
 Anh hùng chí cả mới vì non sông !

Chỉ cần cân nhắc mười phần
 Mọi người cũng thấy điều gần điều xa
 Việc đời đâu có bao la
 Cái kim trong bọc dễ mà giấu đâu !

Giấu đuôi cũng phải lòi đầu
 Cây kim nhỏ xúu vẫn ngày thòi ra
 Nước nhà hạt lệ mưa sa
 Cũng vì do bởi nhiều tay gian hùng !

Mà thôi cũng chỉ một thời
 Để nào qua mắt vạn đời hay sao
 Rồi thì bao chuyện tào lao
 Cuối cùng rác rến gió ào thổi đi !

Khen chê do vậy phải thì
 "Tôn vinh" cho lắm dối đời được sao
 Ông Trời chẳng phải tào lao
 Người đời đâu phải cào cào như nhau !

Nhưng thôi chuyện cũ qua rồi
 Còn làm sao nữa sửa đời hôm nay
 "Đèn Cù" Trần Đình quả hay
 Như con đom đóm soi tà núi sông !

TRĂNG NGÀN
(24/12/14)

[Reply](#)

**

ÔI THÔI !

Ôi thôi cũng chuyện triều đình
Đọc qua cho biết quả tình vậy thôi !
Có chi đâu để bồi hồi
Dân tình bèo bọt nổi trôi vậy mà !
Anh này đến anh kia ra
Anh lên phơi phơi anh đà ngoẻo đi !
Có ham nghĩ tới làm gì
Chuyện triều đình mặc cần chi phải bàn !
Cho dầu ưng cũng như oan
Cũng đều chức sắc của làng vậy thôi
Sống lâu lên lão cuộc đời
Dân nào có cóc được bầu ai sao !

TRĂNG NGÀN
(24/12/14)

**

CHỮ TRINH

Chữ trinh đáng giá ngàn vàng
Tội cho thiếu nữ tan hoang thế nào !
Đúng là luật lệ tầm phào
Dân Iran ấy lẽ nào không thông !
Chẳng qua xã hội bất công

*Sống trong cuồng tín chống mông lạy Trời !
 Lạy Trời đen tối giữa đời
 Để nào giải phóng được người Iran !*

NGÀN KHOI
 (24/12/14)

CHUYỆN TÀU

*Chuyện Tàu ơi quả là dài
 Tập Mao nay đã chuyển sang tập Bình !
 Nhưng mà cũng thứ linh tinh
 Thanh trừng nội bộ thực tình vậy thôi !
 Đầu dân để nhấm mà ngồi
 Bảo lưu quyền lực mới thời hay ho !
 Nhân danh mọi thứ ra trò
 Dân ngu cứ thế lò dò tung hô !
 Xưa Mao vĩ đại thế nào
 Nay Bình vĩ đại lẽ nào lại không !
 Hồn ma Các Mác đầy đồng
 Xưa nay khiếp vía dân Tàu đoàn phen !*

DẶM NGÀN
 (24/12/14)

TIẾNG NGÀN
 (21/12/14)

THÂN GỬI THU MỸ

Cuộc đời được mấy cái xuân
 Mà chiu chắt lắm cũng chùng ầy thôi !
 Nên mau tận hưởng cõi đời
 Thơ ngàn phải đọc đặng thời vui lên !
 Thế gian vạn chuyện bông phèn
 Thơ ngàn bởi thế bay lên tràn hê
 Mây ngàn lữ lượt lê thê
 Thơ ngàn giăng khắp mọi bề không gian !

TRĂNG NGÀN
 (24/12/14)

**

NHÀ THƠ ...

Nhà thơ đây chỉ vui chơi
 Viết thơ ngẫu hứng một thời làm vui !
 Xuất ngôn thơ đã thành lời
 Nên chi giăng mắc một trời bao la !
 Thơ như bốn cõi ta bà
 Nào ai muốn đọc cho ta gửi cùng !
 Xem thơ đừng có phát khùng
 Những người ý thức phải cùng ta vui !
 Bởi thơ không viết cho đời
 Kệ cha nó thế chẳng hơi nào màng !

.....

MÂY NGÀN
 (24/12/14)

**

THƯ GỬI THU MỸ

LÂU NGÀY "THẤY" THU MỸ
 GỬI "GÁNH" THƠ XEM CHƠI
 CHẴNG CÓ GÌ PHẢI "SỢ"
 TOÀN NHỮNG CHUYỆN "TRỜI OI" !

Nhà thơ Đại Ngàn
 (23/12/14)

**

[DẠM NGÀN](#) says:
[22/12/2014 at 22:26](#)

NÓI MẤY CHO VỪA

Cái ngu nói mấy cho vừa
 Những nòi thất học có chừa ai đâu !
 Dù là bên Mỹ bên Tàu
 Ở ta cũng thế đua nhau một bầy !
 Chúng là một đám giả cầy
 Trôi sông lạc chợ theo thầy chúng thôi !
 Bởi ngu chúng chưởi Đại Ngàn
 Cái loài óc chó biết đâu sang hèn !
 Chúng quen sống kiểu dê hèn
 Thấy người cao cả chúng bèn gâu gâu !
 Nên thôi cứ để mọi người
 Xem vào mà thấy những loài chó heo !

ĐÌNH NGÀN
 (23/12/14)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:

[22/12/2014 at 23:12](#)

KHEN VÀ CHÊ !

Đáng khen là chuyện ba ông
 Châu, Văn, Sơn đó chẳng nông chút nào !
 Chiều chiều ra dạo bờ ao
 Thương ông Quang Lập bèn vào viết thư !

Viết thư gửi đến cửa trời
 Xin cho Quang Lập dạo chơi ở ngoài !
 Thuyền tình quả nhắm lạc loài
 Biết đâu trâm gãy khi nào bình rơi !

Rừng ngàn chim chóc khát chơi
 Hỏi thư có đến nơi nào hay không !
 Các ông cho dẫu chẳng nông
 Nhưng điều xã hội thì không hiểu gì !

Chỉ vì nghiên bút tì tì
 Chính em chính chị biết gì không nao !
 "Mác Lê" hỏi có khi nào
 Lại tha ngang ngựa tầm phào vậy đâu !

Nên đừng có thói yêu cầu
 Chớ xin chớ xỏ mà rầu thêm thôi !
 Chừng nào Nhà nước bồi hồi
 Thì tha cả đám như hỏi "Cù" kia !

Nói chơi khen vậy cũng nhiều
 Bao năm "ý hệ" thư liều đặt chi !

Về mà học "pháp luật" đi
Mác xưa có nói những gì hay không ?

Châu, Văn, Sơn chó lông nhông
Quên điều "chuyên chính" khỏi lòng vẩn vương !
"Mác Lê" giờ ỏn mười phương
Ngây thơ cỡ ấy cũng thường đày thôi !

GIÓ NGÀN
(23/12/14)

[Reply](#)

**

BÂY CHỪ

Bây chừ đang ở nơi đây
Núi cao mây xám heo may lạnh lùng !
Noel hiện kéo về nguồn
Nhà thơ tự hỏi mình buồn hay vui ?
Buồn vì ray rứt việc đời
Vui vì trên núi cao vời ai hơn !

TRĂNG NGÀN
(23/12/14)

**

BÀ GIÀ NOEL

Noel chỉ thấy ông già
Mấy ai thấy được bà già Noel !
Hiện giờ anh ở mình ên

Noel Đà lạt lạnh rên cả người !
 Nhìn em trong ảnh tức cười
 Bà già hay đó ông già Noel ?

NGÀN MÂY
 (23/12/14)

**

SÁNG KIẾN TỐI KIẾN !

Sáng thì cũng kiến vậ thôi
 Tối thì cũng kiến máy hồi khác đâu !
 Hãy xem giáo dục thế nào
 Đổi thay xoành xoạch bạc đầu trẻ thơ !
 Bây giờ còn lại lơ mơ
 Định mang Anh ngữ be bờ học sinh !
 Đúng là toàn chuyện hời kinh
 Còn gì tiếng nói Việt Nam sau này !
 Ôi thôi sáng kiến giả cày
 Đúng là tối kiến điệu này còn chi !
 Thực là giáo dục mấy khi
 Toàn điều nham nhở còn gì nước ta !

TIẾNG NGÀN
 (22/12/14)

**

[BIÊN NGÀN](#) says:
[23/12/2014 at 05:12](#)

LOAY HOAY

Cuộc đời dân Việt sao loay hoay
 Mình cứ hại mình lỗi tại ai ?
 Ngu tối đã từng đưa ý hệ
 Cong lưng cuộc chiến những đêm dài !
 Hòa bình lặp lại không hề hồi
 Vẫn cuộc đấu hoài trong mê sai !
 Vẫn nghiệt ngã nhau bằng ý thức
 Làm cho đất nước mãi xạt xài !
 Sai quấy cứ cho mình số một
 Dân tình mặc sức bạc màu phai !
 Nghĩa tình dân tộc ra nghiêng ngã
 Biết đến bao giờ được thấy may !

NON NGÀN
 (22/12/14)

[Reply](#)

[SÓNG NGÀN](#) says:
[21/12/2014 at 23:13](#)

ĐIỀU CÀY

Điều Cày bỏ Đỏ chạy rồi
 Bây giờ sao lại nổi trôi giữa Vàng !
 Đúng là đời quả không oan
 Lòng người dễ có "thiên đàng" nào đâu !
 Cái sai của Mác trước sau
 Hứng tình một chút phịa ngay "địa đàng" !
 Đấu tranh giai cấp hoang tàn
 Thực hành bạo lực chứa chan hận thù !
 "Thiên đàng" một cõi tù mù
 Điều Cày nay mới hu hu khóc thầm !
 Thôi thì bao chuyện hà rầm
 Cuộc đời là thế trách thầm mà chi !

NGÀN KHOI

(22/12/14)

[Reply](#)

**

[NGÀN KHOI](#) says:

[21/12/2014 at 22:42](#)

THAN ÔI !

Than ôi người Việt bây giờ
 Như chim sợ náy của ngày hôm qua !
 Đúng là thế giới ta bà
 Ai làm đến nỗi xót xa thế này !
 Hãy xem trường hợp Điều Cày
 Chạy làng mà cũng có ai tin mình !
 Người đời đúng quá linh tinh
 Việc đời đúng quá giật mình lắm thay !
 Chỉ do ông Mác một ngày
 Húng tình nói bậy thành đời nhiều khê !
 Bây giờ nhân loại náo nê
 Con người dễ mấy ai người tin nhau !
 "Thiên đàng" ngó trước ngó sau
 Con chim bị náy chỉ hầu vậy thôi !

PHIẾM NGÀN

(22/12/14)

[Reply](#)

**

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[21/12/2014 at 13:14](#)

THÁNH LINH

Chúa Người chịu khổ vì nhân loại
 Thập giá quên mình vớt khổ đau
 Nhân loại một thời sau gần lại
 Hòa bình hạnh phúc được dài lâu !
 Đức Phật từ bi bỏ ngai vàng
 Vì đời ý chí thật cao sang
 Tấm lòng bác ái nào thua Chúa
 Thánh linh cùng một thuở huy hoàng !
 Linh hồn cao quý bao muôn thánh
 Luôn mãi quay về đêm Noel
 Luôn mãi quay về ngày Phật đản
 May thay nhân loại thật vẹn toàn !
 Thánh linh hòa điệu ở tâm hồn
 Sâu thẳm chan hòa giữa nước non
 Vũ trụ huyền vi cao vời vợi
 Loài người chia hưởng phước vàng son !

ĐẠI NGÀN
 (22/12/14)

[Reply](#)

★★

[SAO NGÀN](#) says:
[21/12/2014 at 22:06](#)

LOÀI VÔ LẠI

Quân vô học trong cuộc đời thấy rõ
 Đồ tiện nhân cách thức lộ ra rồi
 Chỉ cần đọc mọi người đều biết cả
 Lòi cái đuôi chó má kiểu vô thần !

*Trong cuộc sống chỉ người hiền mới tốt
 Ích gì đâu nếu toàn lũ lưu manh
 Mày đồ đều nặc danh mà chưởi bới
 Chưởi cha mày dám cóc chẳng ai chê !*

TRĂNG NGÀN
 (22/12/14)

[Reply](#)

**

KINH TẾ MỸ

*Đọc qua đã liền thấy lạ kỳ
 Tưởng rằng kinh tế Mỹ ra chi
 Ấy vậy bao đời nay vẫn tiến
 Vậy luật khách quan chứ còn gì ?*

*Liên xô diệt Mỹ Liên xô đổ
 Trung Quốc mèo đen đã có khi
 Cách mạng tháng Mười thành dĩ vãng
 Thôi thì phê phán để làm chi !*

SUỐI NGÀN
 (22/12/14)

**

TƯỢNG SỐNG

*Đúng là bách nghệ giữa cuộc đời
 Tượng sống như người sống vậy thôi !
 Để sống biến ra thành bức tượng*

Tượng mà người thật quả eo ôi !

Ý NGÀN

(22/12/14)

**

TỰ TRÀO

*Nhiều khi cũng ngẫm lại mình
Mình là thi sĩ hay là triết gia ?
Hay là một kẻ ta bà
Giữa lòng thế giới bao la đời này ?
Nói hay cũng lắm là hay
Còn như nói dở cũng đầy đầy thôi
Vậy thì thủng thảng mà chơi
Có gì đâu vội cuộc đời cùng ta !*

Nhà thơ ĐẠI NGÀN

(21/12/14)

**

[SAO NGÀN](#) says:

[21/12/2014 at 03:03](#)

NẶC DANH VÀ BÚT DANH !

*Nặc danh núp dưới tên ma
Ưa toàn "cứt đáí" gọi là nặc danh !
Nặc danh giấu chất lưu manh
Vì mình cốt yếu dễ chi vì đời !*

Diễn đàn xũm xọe khắp nơi
 Nhìn vào là biết lối lời lạnh mừu !
 Dễ khi đứng đắn bao giờ
 Bời nòi đá cá lặn dừa là cùng !

Bút danh tên hiệu nói chung
 Nói lên ý nghĩa mỹ miều văn hoa !
 Đó là phẩm chất người ta
 Văn chương lợi khí tỏ ra vì đời !

Dễ đâu nhân cách chung hòa
 Bút danh với bọn nặc danh điểm đàn !
 Tinh hoa xã hội rõ ràng
 Vì đời xây dựng mới càng bút danh !

Một người vẫn lấy nhiều tên
 Như hoa đua nở trên nền một cây !
 Khác nào mảnh gấm thêu hoa
 Văn chương lưu lại quả ra con người !

Nên chi chuyện cũ ở đời
 Người thường có ít ngợm nhiều đầy sao !
 Dầu đời lắm chuyện tào lao
 Làm người quân tử lẽ nào lại không !

ĐẠI NGÀN
 (21/12/14)

[Reply](#)

**

CỖI NGÀN says:
23/12/2014 at 21:53

MÀN HẠ !

Ôi thôi màn đã hạ rồi
 Còn gì để nói hỡi người thế gian !
 Làm sao xây được "thiên đàng"
 Khi người toàn ngòm làng nhàng vậy thôi !
 Cũng may Các Mác chết rồi
 Nếu như còn sống ôm đầu mà la !
 Quả rằng chỉ lỗi tại ta
 Bởi ta nông nổi mới là vô duyên !
 Tại vì ta nói huyền thuyên
 Người đời tin bấy mới phiền làm sao !
 Bây giờ sự thế thế nào
 Đã non thế kỷ lỗi nào chẳng ta !
 Bởi vì tại thói ba hoa
 Chích chèo mới hại bao la cuộc đời !
 Bởi ta không nắm con người
 Bởi ta ngu ngốc cuộc đời thành hư !
 Cuộc đời đâu có chân như
 Ta làm hùm sói bấy chừ làm sao !
 Ngược lên Bắc đẩu Nam tào
 Ta bèn đâm ngực lẽ nào lại không !
 Tại ta mà nước Việt Nam
 Sinh ra Trần Đình viết nên Đèn Cù !
 Bảo Giang chí khú kỳ khu
 Viết lời phân tích kẻ thù do ta !
 Thôi thì cấp hạt mưa sa
 Ta đành vuốt mặt nói ra được nào !
 Trời cao ời hỡi trời cao
 Kiếp sau xin cạch tào lao kiếp này !

TIẾNG NGÀN
 (21/12/14)

[Reply](#)

★★

NGHỀ BÁN CHÁO

CỬA NGƯỜI TÀU

*Dân Tàu cả một tỷ ba
Nhiều người bán cháo có là lạ chi !
Đúng là triết lý lâm ly
Ngàn đời vẫn vậy hèn chi là Tàu !*

ÁNH NGÀN

(20/12/14)

TRIẾT LÝ BÁN CHÁO CỬA NGƯỜI TÀU

*Dân Tàu cả một tỷ ba
Một tỷ "bán cháo" có là lạ chi !
Đúng là triết lý lâm ly
Ngàn đời vẫn vậy hèn chi là Tàu !*

NGÀN MÂY

(19/12/14)

[NGÀN MÂY](#) says:

[19/12/2014 at 02:07](#)

HOAN HÔ CU BA !

*Hoan hô Đảo quốc Cu Ba
Bây giờ cũng hết thụt ra thụt vào !
50 năm chuyện tào lao*

Vẹo còng "đế quốc" ào ào như sôi !
 Bây giờ thời thế chuyển rồi
 Fidel đã luống bồi hồi hơn xưa !
 Con kết đòi mổ trái dừa
 Mổ hoài chỉ thấy trái dừa to nhiều !
 Cu ba từng thuở tiêu điều
 Xìu xìu ẻnh ẻnh nay liêu thử phen !
 Cửa trời đâu dễ bon chen
 Nó phè ra đấy hồi mèn đéc ơi !
 Già rồi thôi ráng mà chơi
 Cú này với Mỹ đặng mai bình thường !
 Khỏi cần canh cánh bên giường
 Anh canh tôi ngủ "can trường" là ai !
 Bởi chùng đêm vắng ngày dài
 Nào chơi một cú xạt xài dễ sao !
 Nhiều đêm trần trọc chiêm bao
 Cu ba chẳng thể để hoài mớ meo !

GIÓ NGÀN
 (19/12/14)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:
[19/12/2014 at 06:54](#)

CHỮ NGHĨA VÀ NHÂN CÁCH

Văn chương chữ nghĩa hay ho
 Mạo danh người khác "giả đồ" cho qua !
 Văn chương chữ nghĩa tà ma
 Núp tên người khác chười cha không bằng !
 Nên chi nhân cách cuội nhặng
 Thở hơi đã thấy chẳng bằng con chi !

*Người khuyên thì cũng được đi
Bằng không cũng vậy có gì khác đâu !*

NĂNG NGÀN

(19/12/14)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[20/12/2014 at 18:39](#)

CÁI ĐỜI

*Cái đời chú nhỏ Fidel
Bỏ non thế kỷ xây nền Mác Lê !
Làm cho đất nước ê chề
Cu Ba nghèo đói thỏa thuê tấm lòng !
Bây giờ trước lúc đi đoong
Mới hồng gờ mớ bông bong ngày nào !
Quả là "trí tuệ tầm cao"
Phải đành ngã mũ để chào "Chú Sam" !
Bình thường quan hệ đành làm
Đầu hàng "Đế Quốc" rõ ràng chàng ơi !
Bắc thang mà hỏi ông Trời
Tìm mò Các Mác hiện giờ nơi đâu ?*

Ý NGÀN

(18/12/14)

[Reply](#)

★★

[PHƯƠNG NGÀN](#) says:

[18/12/2014 at 04:20](#)

LUẬT PHÁP VÀ "Ý HỆ" !

Quả tình anh Mác dở hơi
 Viết tùm xàm lảm để đời xốn xang !
 Anh đưa ra mẫu "thiên đàng"
 Cái "thiên đàng" dỏm chói chang hỏa mù !
 Thế nên bao kẻ lù đù
 Thờ anh theo kiểu lù khù thế kia !
 Làm cho luật pháp trật chĩa
 Nhân quyền vi phạm lia chia trên đời !
 Chỉ ai biết rõ đến nơi
 Thấy anh Các Mác dỏm đời mà thôi !
 Quả thương nhân loại hồi ôi
 Ốc như bã đậu thời thôi còn gì !
 Nhưng mà nói vậy khác chi
 Vơ quàng cả năm còn gì người ta !
 Chẳng qua chỉ thói tà ma
 Mượn danh "chuyên chính" mới ra nổi niềm !
 Một lần nói ngược nhân quyền
 Ngàn đời Các Mác đáng nguyên lảm thay !

NGÀN PHƯƠNG
 (18/12/14)

[Reply](#)

**

ÔI CÁC MÁC !

Cái anh Các Mác lạ lùng
 Khi không dựng chuyện như khùng như điên !
 Phịa rằng "giai cấp công nhân"
 "Đầu tàu lịch sử" nghe lằng cả người !
 Để mong đi đến "địa đàng"

Công nhân "làm chủ" thiên đàng ám no !

*Đúng là kiểu phịa ra trò
 Anh quên mất mẹ gốc nguyên con người !
 Ở đời người giỏi người lười
 Người hay người dở đâu người giống nhau !
 Người lương thiện kẻ ma đầu
 Anh quơ cả đám có râu lấm không !*

*Đúng là dỏm tôi nói nông
 Anh phê "chuyên chính" một dòng nổi trôi !
 Kìa Khờ Me đồ đầy thôi
 Đập đầu bằng búa hơi ôi còn gì !
 Chỉ còn tiếng khóc lâm li
 Chỉ còn địa ngục để chi "thiên đường" !*

*Thời Mao cũng đã tỏ tường
 Mao nhiều mao ít đều phường như nhau !
 Chẳng tin sống dậy mà coi
 Anh làm nhân loại tôi đòi muôn năm !
 Lỗi này quả thật phàn anh
 Còn mà nói nặng thì anh tội đồ !*

*Tự do dân chủ lật nhào
 Nhân quyền chà đạp khi vào tay anh !
 Khiến cho nhân loại tanh bành
 Banh ta lông hết để anh huy hoàng !
 Hai bên địa ngục thiên đàng
 "Đỉnh cao trí tuệ" rõ toàn là anh !*

ĐÌNH NGÀN
 (20/12/14)

★★

[PHIÊM NGÀN](#) says:
[19/12/2014 at 07:14](#)

MƠ MÀNG

*Mơ màng một phút để mà chi
 Tính chuyện ngon ăn dễ mấy khi
 Chú gấu Nga kia đà mắc bẫy
 Làm cho thiên hạ phải cười khì
 Có dầu tưởng bỏ nên cao hứng
 Xoi quách Crimée tưởng khó gì
 Ấy thế xương gà đành mắc nghen
 Putin ôi quả tính tình vi !*

ĐẠI NGÀN
 (19/12/14)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[19/12/2014 at 07:33](#)

GIẢ TƯỚNG !

*Họ Đoàn giả tướng cũng hay
 Chuyện kia biết có một ngày xảy ra ?
 Thành Đô như hạt mưa sa
 Đã mưa thử có dễ mà lữa lên ?
 Ích gì cứ đoán mình ên
 Hãy cùng thiên hạ trùm mền ngủ thôi !
 Ngủ thôi để khỏi bồi hồi
 Chuyện đời "ai tính" mình ngồi tính chi !*

NĂNG NGÀN
(19/12/14)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[18/12/2014 at 17:37](#)

THƯƠNG THAY

Thương thay dân tộc Việt Nam
 Anh làm cộng sản anh càng chống lia !
 Anh thì như cá thia lia
 Đỏ xanh đổi sắc trật chĩa làm sao !
 Ta xem như chuyện tào lao
 Chẳng qua đầu óc kiêu Tào thế thôi !
 Đếm xem bao trư thương người
 Đếm xem bao kẻ vì đời đấu tranh !
 Hay là phần lớn vì mình
 Hoặc hèn hoặc dốt tang tình thương tâm !
 Lợi danh mới thật hà râm
 Dễ gì bao kẻ công tâm thương nòi !
 Thế nên đất nước lạc loài
 Toàn cầu chút phận bọt bèo trôi sau !
 Chẳng qua anh Mác sử đầu
 Nước nhà lở vụn thật rầu lăm thay !
 Quang Trung giờ biết tìm đâu
 Mác Lê chỉ thấy một màu băng quơ !
 Cờ vàng cờ đỏ bây giờ
 Đều bương qua Mỹ vật vờ ỏi thôi !
 Khác chi trường hợp Điều Cày
 Bỏ cờ đỏ chạy gập ngay cờ vàng !
 Đúng là nước Mỹ thiên đàng
 Nó như cái vũng đỏ vàng tranh nhau !

*Xót xa muốn hỏi ông Trời
Chứng nào sinh lại Con Người Việt Nam ?*

ĐẠI NGÀN
(19/12/14)

[Reply](#)

TRỜI SINH

*Trời sinh ra những con người
Chỉ sinh cái xác mấy khi sinh lòng !
Ấy Trời cốt để thông dong
Hầu coi thử nó đèo bòng chi không !
Nếu mà quả thực thành công
Trời càng yên chí mình không lỗi gì !
Còn như nó đùa bắt nghì
Thì Trời chỉ nghĩ có gì hay đâu !
Chẳng qua tau thử mày thôi
Mày không nên nét tùy mày đó ghen !*

NON NGÀN
(19/12/14)

THIÊN ĐÀNG

*Bây giờ CS tràn hè
Ở đây bên Mỹ mọi bề hân hoan
Đúng là "đế quốc" thiên đàng
Cái đầu CS đuôi toàn đô la*

*Qua đây tiền rãi mua nhà
Mấy anh chống Cộng lại đà làm thuê !*

MÂY NGÀN
(19/12/14)

TẮM LÒNG QUĂNG ĐẠI

*Hoan hô thay những con người
Tắm lòng quăng đại biển trời bao la !
Tắm lòng nào thể nói ra
Nói ra lời được dễ ra tắm lòng !
Khốn thay bao kẻ đèo bòng
Sống đời nguy tạo cốt hòng lừa ai !
Thời gian lịch sử trôi dài
Cây kim trong bọc hãn ngày thòi ra !*

GIÓ NGÀN
(19/12/14)

[THƠ NGÀN](#) says:
[18/12/2014 at 08:26](#)

CUỐI CÙNG ...

*Cuối cùng người cũng phải đi thôi
Một phút ra đi bỏ cuộc đời !
Để lại muôn người thương nhớ mãi
Cái tâm trong sáng buổi trời chiều !*

Một phút xa rồi Bùi Ngọc Tấn
 Khung trời Âu Á nhớ thương anh !
 Đi rồi nhưng chắc hồn lưu lại
 Rách nát cuộc đời như bức tranh !
 Bức tranh ai vẽ nên màu tối
 Uất nghẹn tình người quá mong manh !
 Dẫu sống cuộc đời nhiều rách nát
 Nhưng lòng vời vợi đáng khen anh !
 Anh đi để lại trên nền biển
 Bối cá nay về giữa vắng tanh !
 Còn đây những bao người rách việc
 Rừng xưa từng mất một Nguyễn Hồng ...

TRĂNG NGÀN
 (18/12/14)

[Reply](#)

★★

[CHÍ NGÀN](#) says:
[17/12/2014 at 13:59](#)

CHUYỆN ĐỜI

Nói sao cho hết chuyện đời
 Bởi "con người" có chuyện đời có theo !
 Con người mà thấy đều "lèo"
 Chuyện đời cũng hẫng lèo theo một dòng !
 Nếu toàn "tiến sĩ" tong tong
 Làm bằng giấy vụn thì mong được gì !
 Nên chi mới có con người
 Vinh danh tài cán thật nhà kỹ sư !
 Trần Quốc Hải chuyện bấy chừ
 Khác chi cục đá bay vù lên mây !
 Mới hay người có chân tài
 Cái đầu mới quý nài chi cái "bằng" !
 Học hành nói cuội nói nhăng

Văn chương chữ nghĩa "thần lẫn cụt đuôi" !
 Bao năm cái nạn 'trông người"
 Trông nhiều "cổ đại" mà đòi oái oăm !
 Thôi thì chỉ thể trông mong
 Tinh hoa đất nước nằm trong bụi mù !
 Chừng nào hết gió mưa vùi
 Mới thì sáng lại đất trời Việt Nam !

THƯỢNG NGÀN
 (18/12/14)

[Reply](#)

**

[ÁNH NGÀN](#) says:
[17/12/2014 at 23:20](#)

MẠO DANH

Thằng nào giả mạo "Bướm Ngàn"
 Để thời "chữ nghĩa" làng nhàng thế kia ?
 "Văn chương" theo kiểu trật chĩa
 Chỉ toàn dốt nát lia chia vật vờ !
 "Đại Ngàn" là một nhà thơ
 "Non Ngàn" tên phụ cộng thêm ... bao "Ngàn" ...
 Tiếng "ngàn" là tiếng rờ ràng
 Trường Sơn một dãy đàng hoàng núi sông !
 Mày đồ mèo mả gà đồng
 Sao mày dám mạo tên ông chữ "Ngàn" ?
 Chửi cha cái thói hoang tàn
 Giọng toàn duy vật mạo "Ngàn" được sao !
 Bướm Ngàn ... bay tít trời cao
 Thông Ngàn ... réo rắc làm sao kiểu mày !

BÓNG NGÀN
 (18/12/14)

[Reply](#)

★★

[MƯA NGÀN](#) says:

[17/12/2014 at 03:51](#)

CHUYỆN TÀU

*Ai mà chẳng biết chuyện Tàu
 Chương hồi tiết đoạn một màu lê thê !
 Chuyện gián điệp mới não nề
 Mao nhiều mao ít tràn trề đó thôi !
 Cổ xưa nhiều mảnh hản rồi
 Tới thời hiện đại lại tồi hơn xưa !
 "Ăn cắp vặt" thật chẳng vừa
 Politecnique chẳng chữa điều chi !
 Thôi thì cứ nói như ri
 Tàu thì vẫn mãi tào lao như Tào !*

GIÓ NGÀN

(17/12/14)

[Reply](#)

★★

ÔNG TRỜI VÀ ĐỨA GIAN

*Người giàu sợ gạt quá trời
 Người nghèo vẫn thấy cuộc đời vấy thôi !
 Biết bao nhiêu chuyện con người
 Gạt qua lờ lại thấy đời mà kinh !
 Ông Trời nào có bất bình
 Cứ cho thoả mái đặng mình cười chơi !*

MÂY NGÀN
(17/12/14)

**

[BIÊN NGÀN](#) says:
[17/12/2014 at 04:33](#)

LÀM NGƯỜI CHÂN CHÍNH

*Làm người chân chính ở đời
Tâm không lương lẹo rõ thời lo chi
Con đường thẳng cứ mà đi
Né gai lách hổ có gì mà lo
Tránh voi chẳng xấu mặt nào
Công bình để nói lẽ nào lại không
Bao giờ sóng lặng biển Đông
Cuộc đời mới hết những dòng gian ngoan !*

BÚT NGÀN
(17/12/14)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[19/12/2014 at 00:18](#)

QUẢNG NAM HAY CẢI !

*Quảng Nam hay cải cũng vui
Quả Trần Gia Phụng nói mùi lảm thay !
Có hay cải mới thành thầy*

*Có ra phản kháng đời này mới lên !
 Xưa từng nổi tiếng Phan Khôi
 Ngày nay vẫn cãi hóa ra Đại Ngàn !
 Nhà thơ thường viết phang ngang
 Coi anh Các Mác làng nhàng ra chi !
 Quảng Nam hay cãi bởi vì
 Cái đầu chân lý dễ gì quên sao ?*

NON NGÀN
 (17/12/14)

ĐẠO ĐỨC VÀ TRÍ THỨC

*Hoan hô Vũ Quốc Thúc
 Vị Giáo sư nhiệt tâm
 Lòng luôn nghĩ đến nước
 Ý luôn nghĩ đến dân
 Bởi vì trí thức lớn
 Nên mới luôn công tâm !
 Còn vai u thịt bắp
 Thì chỉ có hà rầm !
 Đúng quả người đạo đức
 Trí thức mới lợi dân !*

ĐẠI NGÀN
 (16/12/14)

THỤ HƯỞNG

BAO NHIÊU VẬT CHẤT Ở TRÊN ĐỜI

**DỄ ĐỦ CHO NGƯỜI BẤY CUỘC CHƠI !
TA SỐNG TINH THẦN NÊN BẤT CHẤP
VÌ NHÀ TRIẾT HỌC MÃI THÀNH THOI !**

NON NGÀN
(15/12/14)

[TÚ NGÀN](#) says:
[15/12/2014 at 10:14](#)

KHÔN LỖI

Điếu Cày "cờ đỏ" đã lâu
Bây giờ qua Mỹ bị rình "cờ vàng" !
Đúng là khôn lỏi hàng hàng
Dễ nào đoan chính con người Việt Nam !
Còn gì "dân chủ tự do"
Trong ngoài sao giống phổi bò vậy thôi !
Ngược lên mà hỏi ông Trời
Cách nào mở mắt những người An nam !

Ý NGÀN
(15/12/14)

[Reply](#)

THƠ NGÀN

Thơ ta cốt viết nhằm chơi
Chỉ ai chịu đọc mới người tâm can !
Thơ ta tựa ánh nắng vàng

Hang cùng ngõ tối chói chang soi vào ...

NGÀN THƠ
(15/12/14)

NHÀ THƠ

*Nhà thơ sống giữa cõi đời
Bực mình mới viết mấy hồi văn chương
Để cho thiên hạ tỏ tường
Đời sau biết chuyện vắn vưng trong lòng !*

*Mây trời trắng phếu thông dong
Nhìn vào thế sự sao lòng bấn khoăn
Bấn khoăn thì mặc bấn khoăn
Kệ cha thế sự làm răng bầy chừ !*

*Thôi thì cứ cấp không hư
Không hư tắm tới mới thành hư không
Hay loài mèo mả gà đồng
Nghĩ lui nghĩ tới mà lòng cảm thương !*

Ý NGÀN
(15/12/14)

LỜI GIỚI THIỆU

*Nào nhìn lên thử trên không
Nền trời trong vắt bành bồng áng mây*

Mây ngàn rõ thực là đây
 Thơ ngàn rõ thực như mây đại ngàn !

THƠ NGÀN
 (15/12/14)

★★

[ÁNH NGÀN](#) says:
[15/12/2014 at 09:54](#)

KHĂN PIÊU

Khăn piêu em đội trên đầu
 Anh đem bịt dưới ... có râu lắm không !
 Anh làm cái khó che ngông
 Em mà giật được có còn chi anh !
 Quả là anh đúng người "kinh"
 Lâu rồi bao chuyện linh tinh rõ nhiều !
 Núi cao mây phủ lưng chiều
 Khăn piêu anh kiêu thật liều thấy kinh !

RÁNG NGÀN
 (15/12/14)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[15/12/2014 at 08:55](#)

LÔM CÔM

Éo ôi quả chán sự đời
 Lôm côm lôm côm cũng thời vậ thôi !
 Linh mục Lan giờ đâu rồi ?
 Và Huỳnh Liên nữa nay thời ở đâu ?
 Ngô Bá Thành còn đi đâu ?
 Lê Hiếu Đằng cũng lở tàu còn chi !
 Nay Huỳnh Tấn Mẫm ngủ khì !
 Kể thêm bao nữa ... lắm khi còn còn phiền !
 Đời mà cũng chỉ triền miên
 Bao nhiêu con sóng chiến chiến thế thôi ...
 Có chi mà oách trên đời
 Chẳng qua thì cũng lắm lời như ai ...
 Rồi ra cũng thấy rạc rài
 Cuộc vui đã khép nhỏ nòi còn hoen ...

NON NGÀN
 (15/12/14)

**

[SƯƠNG NGÀN](#) says:
[15/12/2014 at 09:32](#)

GIÀ HÀM

Nó là một đứa già hàm
 Cãi chày cãi cối để toan làm gì !
 Chuyện xưa thôi cứ quên đi
 Cái cây đã cấm còn gì nữa sao !
 Đời bao nhiêu chuyện ... tào lao
 Chờ cho con cháu ... lẽ nào lại không ?

TUYẾT NGÀN
 (15/12/14)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[15/12/2014 at 09:21](#)

THÔI THÌ

Thôi thì cứ vậy mà thôi
 Nước nhà chi khác thả trôi con tàu
 Lo nhiều cũng chỉ bạc đầu
 Anh hùng đâu dễ cầu âu trong đời !
 Cả ngàn năm hỏi có nhiều
 "Anh hùng ra ngỏ" tiêu điều còn chi !
 Thôi thì cứ vậy mà suy
 Coi như không có lọ gì mà than !

TRĂNG NGÀN
 (15/12/14)

[Reply](#)

★★

[NẮNG NGÀN](#) says:

[07/12/2014 at 16:27](#)

TRỒNG CÂY TRỒNG NGƯỜI

Mười năm nếu muốn trồng cây
 Trăm năm nếu muốn trồng người đầy thôi
 Cổ nhân đã dạy vậy rồi
 Sao trồng toàn ngọm để đời ra chi
 Trái chua thì có ích gì
 Người mà thành ngọm còn chi là người !
 Ôi thôi rõ chán cuộc đời

*Ao tù nước đọng quả thời thối tha !
 Quấy đi quấy lại gọi là
 Ở trong vũng cạn có là hay sao
 Cuộc đời đến mức tào lao
 Ai từng trách nhiệm trông người bấy nay !*

MƯA NGÀN
 (08/12/14)

[Reply](#)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:
[07/12/2014 at 16:08](#)

NGƯỜI VÀ NGỢM

*Dân mình thật sự đâu ngu
 Viết bài phân tích quả mùi thế kia
 Chẳng qua thế sự trật chĩa
 Người thì có ít ngợm nhiều biết sao !
 Rỗng thiêng vẫn chỉ lao đao
 Còn loài giun dế ào ào như sôi !
 Nên chi đất nước hồng rồi
 Từ lâu ít thấy có người tâm can !
 Ai hay dân tộc làm than
 Mà sao cứ hét oang oang ngon lành !
 Trăm năm vì nước trông người
 Bờ trông cỏ dại khiến đời ra chi !*

BẠT NGÀN
 (08/12/14)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[07/12/2014 at 08:28](#)

PHÙ DU

*Cuộc đời như đám phù du
 Bay qua bay lại mịt mù trong đêm
 Chẳng qua tranh chút ánh đèn
 Đụng nhau nghiêng ngã càng thêm tức cười !
 Ta thêm xã hội con người
 Mặt trời sáng tỏ để cười hân hoan
 Cùng nhau chào hỏi trên đường
 Cùng nhau cung kính tính toán việc đời !
 Việc này coi bộ xa vời
 Bầu trời dân chủ biết đời nào đây !*

NGÀN KHOI
 (07/12/14)

[Reply](#)

★★

[MÂY NGÀN](#) says:
[07/12/2014 at 08:13](#)

ÔI THÔI

*Ôi thôi cứ mặc sự đời
 Xô vào cho mệt rõ thời ích chi !
 Cảm bằng như gió thổi đi
 Bốn mùa chuyển hướng chẳng gì đứng yên ...*

Bởi đời đâu phải cõi tiên
 Có yêu cho lắm cũng phiền thế thôi !
 Kệ cha mọi chuyện trên đời
 Thời gian cứ thế trôi đi là vừa ...

Triệu người đã vá được chưa
 Sao ham bẻ gãy chống trời mà chi !
 Cứ coi con nước trôi đi
 Đi rồi quay lại có gì lạ đâu

Thời gian vẫn cứ một màu
 Bốn mùa luôn vậy có gì khác sao
 Nhìn lên tận đỉnh trời cao
 Mặt trời vẫn thấy lẽ nào lại không !

NGÀN MÂY
 (07/12/14)

[Reply](#)

★★

[SÓNG NGÀN](#) says:
[07/12/2014 at 02:24](#)

CÁI GÌ QUÝ NHẤT ?

Cái gì quý nhất nơi người
 Tấm lòng ngay thẳng không là cái danh !
 Tên cha mẹ đặt đã đành
 Tên mình tự đặt thấy danh vậy mà !
 Dù tên thật dù tên ma
 Mà lòng không thẳng để là lưu manh !
 Vì đời trung chính mới thành

Vì mình lão khoét có danh cũng tồi !
 Nên trong thế giới con người
 Danh so sao được tấm lòng thẳng ngay !

NÚI NGÀN
 (07/12/14)

[Reply](#)

★★

BẠN XƯA

Bạn xưa gặp lại tưởng vui
 Đã từng cùng lớp ngõ người hay ho
 Ai ngờ cũng thứ ra trò
 Lăn dưa đá cá cho mình văn chương !
 Nay thôi sự việc tổ tông
 Quảng Nam đâu dễ mấy người Phan Khôi !
 Ít ra Bùi Giáng chẳng tồi
 Ngờ đâu mèo mả với nơi gà đồng !
 Quả lòng ta chỉ thêm buồn
 Nhưng hơi đâu để vẩn vương sự đời
 Ta làm thơ cốt để chơi
 Để nhăm cợt nhả cuộc đời vấy thôi !
 Đâu ham thơ phú trên đời
 Mấy tay bá láp mới thì mê say !

GIÓ NGÀN
 (07/12/14)

★★

TỬ TẾ !

*Tử tế hay không cũng ở lòng
Kiểu lời đe dọa quả không xong !
Thân làm nhà giáo mà như thế
Chữ nghĩa văn chương chỉ đám rong !*

*Giờ thì đã biết tông tông tong
Chẳng có hơn thua đùng mớ mòng
Cái giống con người như thế ấy
Có dây đưa lăm cũng bòng bong !*

SAO NGÀN
(07/12/14)

CUỘC ĐỜI

*Quả đời như kính vạn hoa
Lắc qua lắc lại oành ra tù tù !
Nói chơi lòng vẫn từ bi
Còn như không nói cứ thì băng khuâng !
Nên thôi chẳng phải xa gần
Gặp ông trở lại trong lòng cũng vui !
Dù bao kỷ niệm xa vời
Nhà thơ vẫn cứ như hồi xưa kia !*

NGÀN THƠ
(07/12/14)

NGƯỜI DẠY THƠ
- NGUYỄN ANH KHIÊM

Dạy thơ phải hiểu thi ca
 Sao ông lại thói ba hoa chích chòe !
 Kiểu ăn kiểu nói bè nhè
 Ra điều miệt thị người làm thơ ca !
 Tinh thần như vậy quý ma
 Thi thơ hạ giới quả là như ông !
 Ai ngờ ông chỉ nói nông
 Còn đâu đúng đắn trong lòng hay sao !
 Thi ca thành chuyện tào lao
 Hiểu toàn dấm dớ cũng đòi dạy thơ !

TIẾNG NGÀN

(7/12/14)

★★

THỜI GIAN KHÔNG TRỪ AI

Thời gian không có trù ai
 Dẫu là tài từ dẫu là giai nhân !
 Công danh địa vị vạn phần
 Qua rồi cũng lại tằm thân tằm thường !
 Trời sinh chỉ quý "thiên lương"
 Ai mà đạt đến mới đường vô biên !
 Sống trong thế giới của "thiên"
 Mới đầy nhân cách mọi miền thế gian !
 Tâm hồn mới cõi vinh quang
 Cuộc đời tục lụy làng nhàng vậy thôi
 Ai người tri thức trên đời
 Cúng ta nghiệm thử bao lời trên đây !

ĐẠI NGÀN

(07/12/14)

★★

THI CA VÀ CHÍNH TRỊ

Thi ca là gốc tâm hồn
 Còn nòi chính trị lôm côm ở đời !
 Tâm hồn rộng mở xa khơi
 Làm nên chính trị cuộc đời mới hay !
 Nên chi chính trị cùi đày
 Tâm hồn đá sỏi biết ngay thơ mà !
 Như chàng Tố Hữu "con gà"
 Con gà đá ấy dễ mà nhà thơ !
 Làm thơ cốt chỉ để thờ
 Đội đầu lãnh tụ ơ hờ thế gian !
 "Nhà thơ" này quả không oan
 "Thợ thơ" kiểu đó chỉ càng đáng khi !
 Thơ toàn đúng nghĩa sù sì
 Đêm mà dạy trẻ có khi làng quàng !
 Thi ca thành kiểu điểm đàn
 Thôi rồi văn học huy hoàng nước ta !

NẮNG NGÀN

(06/12/14)

★★

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời nhiều lắm trăm năm
 Đếm làm chi để cho lòng vẩn vương !
 Công hầu khanh tướng càng thương
 Xưng hùng xưng bá tướng đường hay ho !
 Bọn ngu ca ngợi "Bác Hồ"
 Xây lăng ướp xác để hầu "muôn năm" !
 Chỉ là cái đám rồi công

Suốt đời cũng chỉ chống mộng vọng quyền !
 Để mà lợi dụng tư riêng
 Biết gì đâu cả mọi miền nhân gian !
 Chữ "Nhân" quả mới cao sang
 Còn thêm "Trí, Dũng" mới càng hay ho !
 Chớ như một đám tò vò
 Ham nuôi con nhện, nhện tò nhện đi !
 Khác gì anh Mác Lênin
 Nuôi hoài cũng vậy, càng tin càng phiền !
 Người đời quả thật vô duyên
 Trăm năm uống phí bởi ghiền tào lao !
 Khác chi kẻ nghiện thể nào
 Say mềm cứ bảo ta nào có say !

NON NGÀN
 (06/12/14)

★★

NON NGÀN says:
[06/12/2014 at 00:19](#)

NGAY VÀ THĂNG

Một lời nói thẳng mới hay
 Ngàn lời cong queo cũng tà ma vương !
 Xét người phải xét đường đường
 Trong đời người đó hảo lương điều gì ?
 Làm gì lợi quốc ích dân
 Làm gì để nhắm cái thân của mình ?
 Còn như vạn thứ linh tinh
 Bâu vào nói xấu thật tình lạ chi !
 Nói theo lây nhiễm quý gì
 Nói vừa lòng chủ có gì hay đâu !
 Đó toàn những thói tào lao
 Rác rêu lịch sử lẽ nào bền lâu !

Người khôn suy nghĩ trước sau
 Chỉ bao anh đại lâu nhâu được gì !
 Cuộc đời kẻ đến rồi đi
 Ai hay lịch sử vẫn thì ghi công !
 Thời gian giá trị vô song
 Anh hùng còn lại vẫn dòng tương lai !
 Chớ nên phiếm luận đông dài
 Nhất ngôn quân tử vẫn hoài nhất ngôn !

SUỐI NGÀN
 (06/12/14)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:
[05/12/2014 at 23:48](#)

ÔI THÔI !

Ôi thôi tẻ lấu con người
 Nói chơi một chút chờ hoài sửa chi !
 Con người động vật đáng ghi
 Bỏ phần lý trí ôm ghì bản năng !
 Con người chẳng khác loài trăn
 Siết người đồng loại để hòng đặng hơn !
 Con người giống cá thồn bơn
 Cuốn theo dòng chảy có hơn chi nào !
 Con người chủng loại bù cào
 Tranh nhau lên mạng để hâu chươi nhau !
 Kiểu như bày chó tranh phần
 Làm sao nói được cho xong giống người !
 Nên thôi hay cố cười trừ
 Cười luôn "cách mạng" kiểu ngài Mác Lê !

SÁM NGÀN
(06/12/14)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:
[06/12/2014 at 03:55](#)

TỰ DO NGÔN LUẬN !

Cái quyền ngôn luận nhân văn
Cớ chi mà cấm hẳn rằng hơi trời !
Chỉ do anh Mác dở hơi
"Độc tài vô sản" phủ đời tự do !
Cái ngu to quá con bò
Người thành bầy vịt tự do đâu rồi !
Chạy theo con vịt đầu đàn
Lè bè lạch bạch một hàng tiến lên !
Quành qua quành lại như điên
Chỉ nghe quặp quặp huyền thuyên vậy mà !
Toàn điều "thánh chỉ" Vua ra
Tự do ngôn luận có mà còn khuya !
Bởi vì phải giữ Mác Lê
Tự do hăn để cả dề bung ngay !
Thôi đừng làm bộ giả ngây
Cờ vàng cờ đỏ chóng chày đều qua !
Chỉ hồn dân tộc bao la
Họa may mới khiến nước nhà quang vinh !
Đảo điên đất nước thật tình
Cả non thế kỷ giạt mình lăm thay !

MÂY NGÀN
(06/12/14)

[Reply](#)

★★

[DẶM NGÀN](#) says:

[05/12/2014 at 23:11](#)

HẢI NGOẠI

Các anh hải ngoại quả vui
 Nhìn vào lắm chuyện ruồi bu tức cười !
 Cãi nhau như cối với chày
 "Cờ Vàng" "Cờ Đỏ" tối ngày chưa xong !
 Bây giờ tới chuyện "Điếu Cày"
 Bên vàng bên đỏ hai Thầy tranh nhau !
 Bên nào cũng chẳng chịu thua
 Cái gì là thật giữa miền tự do !
 Người mình quả thật tối mò
 Suốt đời chỉ có lò dò đi theo !
 "Bác Hồ" Chúa Thánh kính yêu
 "Cụ Ngô" một thuở bao nhiêu huy hoàng !
 Thương thay đất nước da vàng
 Con dân hiếm thấy lòng vàng là đâu !
 Lại người mê tít Bác Mao
 Còn người chỉ thấy tin vào Mác Lê !
 Ôi thôi Hồng Lạc ê chề
 Vong thân đến vậy u mê tột cùng !
 Bao giờ thoát khỏi mê cung
 Tự do độc lập ta cùng yêu nhau !
 Việt Nam duy một cơ đồ
 Nước nhà mới có cơ hồ tiến lên !

THƯỢNG NGÀN
 (06/12/14)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[05/12/2014 at 17:21](#)

CÁI RIÊNG VÀ CÁI CHUNG !

*Có riêng mới quý cái chung
Không riêng thì chỉ bọn khùng bọn điên
Cái riêng là cái con người
Cái chung xã hội đều "người" mới chung !*

*Bầy cừu thì giống y chang
Cái riêng đâu có còn gì cái chung
Mọi người đều Mác Lênin
Cái riêng còn hỏng cái chung thành gì !*

*Cho nên đừng có nhập nhằng
Ngu riêng cộng lại chỉ thành ngu chung
Bởi anh Các Mác khật khùng
Cuộc đời dốt nát thì chung làm gì !*

*Ngu dân kèm với độc tài
Ngu riêng cộng lại hẳn thành ngu chung
Chống mông giữa chốn mịt mù
Thánh thần lãnh tụ "kết đoàn" chung nhau !*

*Đúng là "nhất trí" một màu
Bốn phương vô sản mới hầu "anh em"
Cùng quỳ lãnh tụ tôn lên
Cùng hô khẩu hiệu mọi người thành chung !*

*Cái ngu quả biến thành khùng
Riêng mà không có thì chung nổi gì*

*Chỉ toàn một bọn ngu si
Mị đòi hô hoán giả thờ cái chung !*

NON NGÀN
(06/12/14)

[Reply](#)

★★

[ÁNH NGÀN](#) says:
[06/12/2014 at 03:24](#)

CÓ CHI GIẤU ĐƯỢC !

*Có chi giấu được ông trời
Trên cao nhìn xuống sự đời rõ tuôn !
Có chi giấu được lòng người
Dẫu ngu một triệu vài người chẳng ngu !
Ở đời bao chuyện ruồi bu
Có ai dẫu được cái đuôi của mình !
Còn quyền trông đánh linh đình
Hết quyền rơi xuống bùn sinh vẫn thua !
Thối đời thắng được làm vua
Thua thành thắng giặc người đời biết tong !
Cái gì giấu tông tông tong
Trăm năm rồi cũng mỗi mòng lòi ra !
Thằng cuội ngồi dưới gốc đa
Ngó lên chỉ thấy lá đa trên đầu !
Chém cha bao thứ độc tài
Con người xã hội thấy đều toàn kinh !
Bao giờ có ánh bình minh
Để cho đất nước vươn mình đi lên !
Để cho dân tộc hoàn hồn
Cả non thế kỷ mỗi mòn chờ trông !
Vén mây mở lối non sông*

*Thoát vòng nô lệ hằng mong đổi đời !
 Mới quay về lại con người
 Đẹp đi mọi thói tuyên truyền điều ngoa !
 Mới thành lại chính chúng ta
 Sống trong ánh sáng Cộng Hòa muôn năm !*

NGÀN KHOI
 (06/12/14)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[02/12/2014 at 16:31](#)

NHÂN VĂN

*Hoan hô thế giới nhân văn
 Hoan hô nhân bản Hội đoàn khắp nơi !
 Hoan hô tim óc tình người
 Hoan hô quốc tế tấm lòng văn minh !
 Hoan hô nhân loại hòa mình
 Điều Cày đã được cứu tinh ở đời !
 Tình người lòng rộng muôn nơi
 Một vòng tay lớn khiến đời thân thương !*

ÁNH NGÀN
 (03/12/14)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:
[02/12/2014 at 16:19](#)

DÂN CHỦ VÀ BẢN CHẤT

Con người như chó của người
 Chỉ lo ăn sữa còn gì người đâu !
 Gặm gừ cắn xé nhâu nhâu
 Lợi quyền là chính còn đâu con người !
 Thế nên dân chủ trò cười
 Mạnh ngon yếu chết quả đời vô duyên !
 Đừng mà có nói huyền thuyên
 Ốc tim không có chỉ nguyên rú rùng !
 Nghĩ mà nước mắt rưng rưng
 Nhân văn dân chủ vẫn chùng xa xôi !
 Chỉ khi người thật là người
 Tự do nhân bản mới đời văn minh !

MÂY NGÀN

(03/12/14)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[02/12/2014 at 17:01](#)

THÀNH ĐÔ !

Thành Đô chi khác đèn cù
 Quay đi quay lại tù mù thế thôi
 Than ôi vận nước lui rồi
 Xưa Lê Chiêu Thống nay thời ai đây !

Hoan hô Chủ Nghĩa vạn ngày
 Hoan hô Quốc Tế vào tay lợi quyền

*Có chi đâu để than phiền
Lợi quyền số một vẫn miền Mác Lê !*

*Nói ra chi để ê chê
Buồn hồn Nguyễn Trãi tái tê cõi lòng
Hồn thiêng Lê Lợi khôn vong
Hãy về mà ngắm một dòng đang trôi !*

*Than ôi lịch sử thôi rồi
Rồng thiêng sao đã ra đời con giun
Nói ra chi để thêm buồn
Trăm năm rồi biết ngọn nguồn thế thôi !*

*Lời đuôi giới có giấu đầu
Thêm mười năm nữa cũng hầu rõ ra
Thôi dân đừng có xót xa
Vận đời đã vậy dễ mà hơn sao !*

ĐẠI NGÀN
(03/12/14)

[Reply](#)

★★

[NGÀN MÂY](#) says:
[01/12/2014 at 17:51](#)

VUA VÀ TRIỀU ĐÌNH

*Chuyện vua vua biết mà thôi
Triều đình cũng vậy chuyện riêng triều đình !
Rốt sau mới chuyện dân tình
Dân tình tự biết chuyện mình ai vô !
Ôi thôi thế giới cào cào
Trời sinh ra vậy lẽ nào khác đâu !*

Căn cơ "giai cấp" đã lâu
 Căn cơ "Chủ nghĩa" có đâu đi tìm !
 Chừng nào còn Mác Lênin
 Thì luôn còn mãi búa liềm muôn năm !
 Mặc cho nước chảy lòng vòng
 Mặc cho bèo dạt long tong dưới cầu !
 Nhân dân đừng có cất đầu
 Ngược lên lãnh tụ càng ngầu mà kinh !
 Phận mình thôi cứ im lìm
 Có chi đâu để bức mình rên la !
 Mác Lê kia vẫn chói lòa
 Ai vua thì mặc còn mình cứ dân !

ÁI NGÀN
 (02/12/14)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:
[02/12/2014 at 08:10](#)

ĐÈN CÙ

Ôi thôi quả cái đèn cù
 Được treo ra đấy tít mù nó quay !
 Nó quay cả thảy đêm ngày
 Hàng hàng lớp lớp chỉ bày trò vui !
 Nhìn xem ngỡ tưởng con người
 Chỉ là hình nộm ôi thôi kiểu hề !
 Trò này lũ trẻ mới mê
 Còn ai biết tổng rồi nghề mà xem !
 Từ đầu quay tít Tây Đông
 Vòng vo xuôi ngược đúng không ra gì !
 Tưởng đâu ánh sáng hay chi
 Chỉ nhằm lừa mị có gì mà ham !

*Càng thêm sơn phết đồ lòn
Thấy toàn đồ mã thật càng oái ăm !*

NẮNG NGÀN
(02/12/14)

[Reply](#)

[GIÓ NGÀN](#) says:
[01/12/2014 at 02:43](#)

CÁI BÌNH CÁI LỌ

*Cái bình cái lọ biết chi
Chỉ toàn những thứ người đem đổ vào !
Giống xưa có cái bình vôi
vôi đầy bụng rồi thời kêu ông !*

*Từ ngày cách mạng màu hồng
Nhét vào lý thuyết kêu ông hàng hàng !
Cái bình cái lọ thành sang
Để nơi cao tột hàng ngàn người coi !*

*Xem ra cũng chỉ nhét vào
Ruột gan đâu có mà đòi cao sang !
Người đòi thôi cũng không oan
Chỉ nhờ cái miệng bụng càng phình to !*

*Cây đa bến cũ con đò
Tôn thờ "lãnh tụ" co ro thân mình !
Đúng là bao chuyện tày đình
Giống người vẫn vạy giạt mình lăm thay !*

TIẾNG NGÀN

(01/12/14)

[Reply](#)

**

PHƯƠNG NGÀN says:

[01/12/2014 at 02:15](#)

CON CHÓ VÀ CON NGƯỜI

*Con chó vốn bạn con người
Tuy kêu là chó mà người vẫn thua
Trung thành tuyệt đối hơn ai
Xem người là bạn mới luôn trung thành !*

*Con người thua chó đã đành
Còn ăn thịt chó lại thành thua xa
Đúng là một loại quỷ ma
Sống nhằm ăn nhậu thật là ra chi !*

*Mà thôi có nói làm gì
Ăn luôn đồng loại có gì mà la
Chính em chính chị gọi là
Nhằm ăn đồng loại ai mà chẳng thông !*

*"Đấu tranh giai cấp" nằm lòng
Đập đầu "địa chủ" để hồng ân hoan
"Thiên đường" cánh cửa mở toang
"Miếng dồi" chia lấy cả làng cùng vui !*

PHIẾM NGÀN

(01/12/14)

[Reply](#)

★★

[NGÀN TRĂNG](#) says:

[29/11/2014 at 20:16](#)

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời vẫn cứ vậy thôi
 Khoanh nem lát chả khúc đời khác chi !
 Người này đến kẻ kia đi
 Tò toe tí tóe vẫn khi trên đời !
 Có chẳng bởi tại ông trời
 Đặt điều để khiến bời bời nhân gian !
 Xáp vô ai chẳng vội vàng
 Mần trò nhẩy ngựa chứa chan ân tình !
 Nước non non nước cùng mình
 Càng lai láng thế lại tình thêm vui !
 Trâu già gặm cỏ non tươi
 Trâu kia còn thích sao người lại không !
 Chém cha cái kiếp đèo bông
 Hóa ra chỉ chút hồng hồng xinh thôi !
 Nên đừng chê đứng chê ngồi
 Ham nằm thì có để đời thêm duyên !

THƠ NGÀN

(30/11/14)

[Reply](#)

★★

[TRĂNG NGÀN](#) says:

[30/11/2014 at 04:19](#)

ĐÚNG LÀ ...

Đúng là anh ở Paris
 Anh tha hồ viết nghĩ suy của mình !
 Chu Chi Nam, Vũ Văn Lâm
 Đọc bài anh viết giật mình xiết bao !
 Than ôi đáng trách Trời cao
 Sao đưa đất nước trái bao hiểm nghèo !
 Bây giờ đã rõ một lẽ
 Những gì che giấu ngất nghèo bấy nay !
 Quả nhiên chẳng chóng thì chày
 Cũng lòi mặt chuột bọn người ra chi !
 Xót xa dân tộc chỉ vì
 Cú lừa vĩ đại đã khi lộ dần !
 Còn gì đâu để băng khuâng
 Thôi thì đã vậy mười phần rõ ra !
 Trăm năm trong cõi người ta
 Ngàn năm một thuở thật là trớ trêu !
 Hoan hô nói ít hiểu nhiều
 Tám màn đã mở thật điều hay sao !
 Mọi người hãy cứ trông vào
 Để bao con ếch bờ ao thấy đời !
 Quả là vận hội ai ơi
 Mở choàng con mắt đặng trời sáng ra !

NGÀN TRẮNG
 (30/11/14)

[Reply](#)

★★

Ý NGÀN
[29/11/2014 at 09:51](#)

NGÃM ĐÒI

Ngẫm đời mà ngán cho đời
 Muốn đi lên núi tu thời cho xong !

Nhìn vào toàn mớ bông bong
 Làm sao gỡ được mà mong giúp đời !
 Kệ cha cho nó toi bời
 Bởi người muốn vậy phí lời đăng chi !
 Đường trần vạn nẻo lối đi
 Ngàn năm rồi cũng có gì giấu đâu !

NGÀN KHOI
 (29/11/14)

[Reply](#)

**

PHIẾM NGÀN says:
[28/11/2014 at 15:26](#)

TRÚNG PHỐC

Ban Mai nghĩ đúng phốc hề
 Cuộc đời gà gáy te te vậy mà !
 Đi đêm lại chẳng sợ ma
 Cái gan cóc tía quả đà nên danh !
 Hoan hô dân tộc thập thành
 Nhờ ơn Thánh Chúa mà thành ma trôi !
 Nửa khuya gà gáy khơi khơi
 Vài con sao sáng giữa trời tối om !

TIẾNG NGÀN
 (29/11/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[28/11/2014 at 22:59](#)

LẤY THỊT ĐỀ NGƯỜI

Nó thẳng to lớn
Lấy thịt đề người
Nghĩ mình to xác
Coi đời ra chi !

Cái thói bá quyền
Đời nào cũng vậy
Khi yếu thì hèn
Mạnh thành ngang ngược !

Biển đảo của người
Nó đi tuốt đoạt
Nó bảo của mình
Đúng nòi xỏ lá !

Nên đời đã vậy
Đạo lý còn gì
Yếu thua mạnh được
Giống người ra chi !

Anh hùng hảo hán
Toàn cái miệng thôi
Khi yếu hơn người
Chỉ lòi hèn kém !

Thôi đành biết vậy
Có nói cũng thừa
Vớ thịt đề người
Đem hèn để chống !

BÓNG NGÀN
(28/11/14)

[Reply](#)

★★

[VAN NGÀN](#) says:

[28/11/2014 at 06:02](#)

CHÍNH TRỊ CHÍNH EM

Sự đời chính chị chính em
 Được vua thua giấc càng thêm tức cười !
 Ăn no rửng mỡ giữa đời
 Một lời bốc phét loài người trăm luân !
 Mác xưa quả thực lấy lòng
 Cái ngu như thể lưng chừng trời cao !
 Bảy mươi năm có là bao
 Liên Xô đổ sụp ào ào như chơi !
 Giờ Lê Công Định bời bời
 Hơi đâu bức tức loại người lơ mơ !
 Vũ Hợp Lân gặp phải giờ
 Lên gân càng chỉ ỏm ờ thế thôi !
 Đời như con nước nổi trôi
 Hết trong rồi đục cuộc đời lạ chi !
 Chỉ anh Các Mác ỏm tì
 Thiên đường dóm phỉnh người đời u mê !

TIẾNG NGÀN

(28/11/14)

[Reply](#)

★★

[TIẾNG NGÀN](#) says:

[28/11/2014 at 16:13](#)

SÁI CỐ

Mác từng nói "bóc lột" người
 Nhiều anh sái cổ tin hàu tin ma !
 Non thế kỷ chuyện vỡ ra
 Bây giờ mới biết đâu là thần tiên !
 Hồ thay ai nấy vì tiền
 Còn phần đạo đức huyền thuyên chích chòe !
 Thánh Thư đúng chuyện ba que
 Chổng môn học tập để hè nhau hư !
 Còn chi mà nói bây chừ
 Thôi đà ra thế coi như kệ mây !

BÓNG NGÀN

(28/11/14)

[Reply](#)

★★

[SẮC NGÀN](#) says:

[27/11/2014 at 23:23](#)

LÝ THỊ DUNG

Màỵ là con Lý Thị Dung
 Hay ai giả dạng lấy tên là màỵ ?
 Cái ngu quả thật trọn đầy
 Cái hèn quả thật còn dày hơn ngu !
 Màỵ toàn như lũ chống khu
 Chỉ nhìn thấy đấy cái u của màỵ !
 Nên chi quân tử hàng ngày
 Khổ tâm mới chưởi loại màỵ quá ngu !

TIẾNG NGÀN

(28/11/14)

★★

NGÀN KHOI says:

[27/11/2014 at 23:12](#)

ĐIỀU CÀY VÀ SỰ TỰ DO

Hoan hô anh đã tự do
 Anh nay ở Mỹ khỏi lo điều gì !
 Sáu năm sáu tháng trong tù
 Nhưng anh vẫn cứ con người tự do !
 Bởi anh suy nghĩ ra trò
 Tư duy độc lập, tự do ở đời !
 Hận lòng Các Mác trời ơi
 Đưa ra học thuyết triệt đời tự do !
 "Đỉnh cao trí tuệ" nói mò
 Lôm côm kiểu đó thật thua Điều Cày !
 Sở lòng nay đã chim bay
 Chúc anh hạnh phúc bến bờ tự do !

NON NGÀN

(28/11/14)

[Reply](#)

★★

ÁNH NGÀN says:

[27/11/2014 at 21:22](#)

MỒ CHA CÁC MÁC !

Mồ cha anh Mác dở hơi
 "Độc tài vô sản" khiến đời lộn thìn !
 Nhân dân đành biết im lìm
 Trong tay bao kẻ cố tìm ngoi lên !

Tự do báo chí lệnh bênh
 Trôi đi có khác cút khô xuôi dòng !
 May mà anh đã đi đoong
 Nếu không anh cũng chỉ toàn ngẩn ngơ !
 Trời sinh anh Mác ngu khờ
 Một lần nói bậy vạ thời nhơ danh !

ĐẠI NGÀN
 (28/11/14)

[Reply](#)

**

[MUA NGÀN](#) says:
[28/11/2014 at 01:45](#)

YÊU NƯỚC THƯƠNG NÒI

Mấy đời bánh đúc có xương
 Máy đời hèn dốt mà thương dân tình !
 Thương đời phải kẻ thông minh
 Còn như thương nước phải mình tinh hoa !
 Có gì đâu phải xót xa
 Ủ ủ vô sản hấn là trời kinh !
 Dưới thời Các Mác Lênin
 Bốn phương vô sản đã in trong đầu !
 Thế nên vạ nước cơ cầu
 Cứ như bèo dạt dưới cầu xuôi đi !
 Người khôn suy nghĩ ích gì
 Cứ như người đại chuyện chi phải bàn !
 Nhìn trời mấy trắng lang thang
 Dễ đâu giông bão mớ màng làm chi !
 Kệ cha đất nước hàn vi
 Cứ coi như thể khác chi huy hoàng !
 Dở hơi bề gậy bên đàng
 Chổng trời kéo sụp thiên đàng Mác Lê !

GIÓ NGÀN

(27/11/14)

[Reply](#)

**

[SUỐI NGÀN](#) says:

[27/11/2014 at 02:04](#)

NHỤC THAY

*Nhục thay cái giống con người
 Miếng ăn mạng sống khiến người còn đâu !
 Oái oăm xã hội độc tài
 Con người nào khác con heo trong chuồng !
 Mao Trạch Đông kẻ tâm ruồng
 Cầm quyền cũng được tở người đội lên !
 Từ ngày có Stalin
 Nước Nga như thế bầy chim trong lồng !
 Thương thay "Cách mạng" màu hồng
 Hóa thân lịch sử một dòng đen thui !
 Chửi cha cái giống con người
 Mẹ cha những thứ học đòi lanh mư !
 Bởi chưng lũ sói làm người
 Khiến người bị giống sói người ăn đi !*

NGÀN KHÔI

(27/11/14)

[Reply](#)

**

[NGÀN SAO](#) says:

[26/11/2014 at 15:56](#)

ANH HÙNG

Thế gian khó có anh hùng
 Thường thì chỉ lắm bọn khùng bọn điên
 Khùng điên gặp vận huyền thuyên
 Nhân gian đành phải đảo điên bao lần !
 Thôi thì đời chỉ phù vân
 Cái gì rồi cũng một lần vấy thôi !
 Hơi đâu trách đứng than ngồi
 Anh hùng đâu để cuộc đời phải than !
 Khùng điên gặp vận rõ ràng
 Có than cũng vấy tình tang sự đời !
 Nên thôi cũng chẳng bồi hồi
 Anh hùng hiếm lắm dễ ngồi mà than !

SAO NGÀN

(27/11/14)

[Reply](#)

★★

[GIÓ NGÀN](#) says:

[26/11/2014 at 14:48](#)

TUNG TUNG

Ngày xưa đánh tới "lai quân"
 Giờ sao chỉ thấy tung tung vấy cả
 Hóa xưa bởi dựa Nga Hoa
 Bây giờ hết dựa mới là cà tung
 Nên chi lộng ngữ "lai quân"
 Đàn bà ngọn cỏ đái lờng vấy thôi !

TRĂNG NGÀN

(27/11/14)

[Reply](#)

**

[Non Ngàn](#) says:

[26/11/2014 at 14:16](#)

KHẾ

*Khế nào lại khế chẳng chua
Một đời công bộc thờ "vua" lạ gì !
Nói khôn nói dại mà chi
Thà im miệng móc ích gì khế ơi !
Chuyện đời chỉ chuyện con dơi
Hoặc dơi hoặc chuột cũng thời thế thôi !
Khế chua bụng đã vậy rồi
Chuột dơi phơi mặt trò đời đâu hơn !*

Đại Ngàn

(27/11/14)

[Reply](#)

**

[NĂNG NGÀN](#) says:

[26/11/2014 at 15:24](#)

CỘI NGUỒN

*Hai tay vốn dĩ sử đầu
Lênin, Các Mác làm rầu thế gian
Người đời toàn chỉ hàm oan*

*Giết nhau máu chảy lại càng đáng thương !
 Dễ gì loại hết ma vương
 Bao giờ cũng vậy đầy đường đó thôi !
 Lỗi do mấy trự sử đầu
 Cái ngu khiến phải ghệt đầu nhân gian
 Thương thay nhân loại lang bang
 Chém cha những bọn gian ngoan sử đầu !*

MÂY NGÀN
 (27/11/14)

[Reply](#)

★★

[NON NGÀN](#) says:
[26/11/2014 at 21:22](#)

TRẦN ĐỨC THẢO

*Quả Trần Đức Thảo bá vợ
 Một đời tôn Mác ngu ngơ vậy mà !
 Đám đình nổi tiếng gần xa
 Mà ngu cỡ đó thật là quá ngu !
 Cuối đời hết bóng trắng lu
 Trong lòng mới sáng cái ngu của mình !
 Thông minh chỉ tại niềm tin
 Thông minh thứ ấy cũng in thành khờ !
 Bây giờ Thảo đã đi rồi
 Ngậm ngùi thương tiếc một đời toàn ngu !*

NON NGÀN
 (27/11/14)

[Reply](#)

★★

LỊCH SỬ

Rồi thì lịch sử trôi qua
 Chuyện gì giữ mãi trong nhà mình đâu !
 Trước sau đời cũng biết thôi
 Thấy đều huych tẹt lại lòi đuôi ra !
 Cho nên đời mới xót xa
 Bao nhiêu vở kịch chỉ là vậy thôi !
 Làm tuồng mặt phải bôi vôi
 Hết tuồng thì lại cuộc đời như ai !
 Nên chi chẳng nói đông dài
 Việc đời vốn vẫn trần ai vậy mà !
 Có gì đâu phải xót xa
 Nhiều tuồng lắm tích cũng là thế thôi !
 Bởi đời một cuộc biển dâu
 Rồi ba tác đất hỏi hâu khác chi !
 Anh hùng tham vọng ích gì
 Nếu không thực chất cũng thì vậy thôi !
 Bởi đời con nước luôn trôi
 Chuyền đồ lịch sử khảm người thế gian !

NĂNG NGÀN
 (13/8/14)

★★

TÚ NGÀN says:
 12/08/2014 at 21:15

NÓI ĐI NÓI LẠI

Nói đi nói lại cho vui
 Cũng đành quá khứ ngậm ngùi vậy thôi !
 Nhìn chung giáo dục không tồi
 Đoạn sau kiểu Mỹ khác hời Pháp xưa !

Dẫu rằng còn ánh sao thưa
 Nhưng đã hứa hẹn một trời rạng đông !
 Vậy nên cần thật với lòng
 Miền Nam giáo dục quả dòng khơi sâu !

Ý NGÀN
 (13/8/14)

Reply

**

SƯƠNG NGÀN says:
 12/08/2014 at 21:00

BỎ HAY KHÔNG BỎ ?

Ôi thôi có bỏ làm gì
 Thà rằng để vậy nhiều khi êm đềm !
 Phận đời càng biết buồn thêm
 Thà rằng không biết lênh bênh vẫn vui !
 Cứ coi như đã chiều rồi
 Đi về mọi nẻo hết hồi như xưa !
 Chợ chiều dầu có nắng mưa
 Ta cùng họp chợ cũng vừa vui thôi !
 Ai kia nghĩ đứng nghĩ ngồi
 Còn ta chỉ cốt đứng ngồi cho ta !
 Đã vào sao lại trở ra
 Chợ thì vẫn chợ mình ta hại gì !
 Đèo bồng suy nghĩ mà chi
 Không mình thì chợ vốn thì đã đông !
 Khi nào đời hết lông bông
 Để thành đẹp chợ cũng không muộn gì !

KHÓI NGÀN
 (13/8/14)

Reply

TRĂNG NGÀN says:

11/08/2014 at 21:08

CÁI CHI CHI

Tình yêu là cái chi chi
 Có chi chi cũng chi chi với tình
 Chi chi vẫn cái bực mình
 Nhưng chi chi mới cái tình vậy thôi
 Bây giờ nghĩ lại bồi hồi
 Qua rồi mọi cái một thời chi chi !

NON NGÀN

(12/8/14)

Reply

NON NGÀN says:

[10/08/2014 at 21:16](#)

NGUYỄN VĂN LỤC

Hoan hô Nguyễn Văn Lục
 Đầy tâm huyết hiện thời
 Đứng ra phục hoạt lại
 Tờ Đại Học ngày nào !

Đó là tờ Tạp Chí
 Đại học Huế ngày xưa

Một thời rất nổi tiếng
Đứng đầu Nguyễn Văn Trung !

Nhưng ngoài Giáo sư Trung
Còn kể thêm ai nữa
Chính là Cao Văn Luận
Vị linh mục đỡ đầu !

Đã qua 56 năm
Với 300 bài viết
Khoảng 4000 trang tư liệu
Quả cả một gia tài !

Bao nhiêu vị trí thức
Cùng cộng tác viết bài
Bây giờ không còn nữa
Mà giá trị còn hoài !

Đúng thời Tổng thống Diệm
Có ba việc để đời
Trường Võ Bị, Trường Hành Chánh
Đại học Huế kia rồi !

Đó là ba việc lớn
Người sáng suốt trong đời
Vì Quốc gia Đại sự
Nhất định phải làm thôi !

Chuyện thường nhưng không nhỏ
Như rường cột Nước nhà
Một lần đã thể hiện
Ngàn năm không phai pha !

Những ai từng đã đọc
Tờ Đại Học ngày xưa

*Có bao giờ quên được
Như mới vừa hôm qua !*

THƯỢNG NGÀN
(11/8/14)

[Reply](#)

**

BAT NGÀN says:
[10/08/2014 at 20:16](#)

TIÊU DAO BẢO CỰ

*Tiêu Dao Bảo Cự đây rồi
Từng theo Cộng sản bây giờ hết theo !
Đường xa đèo dốc cheo leo
Giờ này quả thấy trèo đèo hết ham !
Bởi xưa bao kẻ đổ lòm
Bây giờ trắng hết còn ham làm gì !
Vậy thì quá khứ quên đi
Quay về hiện tại để vì tương lai !
Chẳng qua vận nước an bài
Phải qua Cộng sản mới thời trắng ra !
Nghĩ gần cũng phải nghĩ xa
Tại ông Các Mác cùng là Lênin !
Phỉnh đời vì một lòng tin
Chỉ là bọt nước đã trôi theo dòng !
Nên mau về với Lạc Hồng
Bởi Lê bởi Mác chỉ toàn trở trêu !
Chẳng qua vì muốn thoát nghèo
Tưởng đâu vô sản con bài trời cho !
Bây giờ mới thấy co ro
Nước nhà vẫn cứ nghèo to hơn người !
Vậy nên dở khóc dở cười
Thôi đành mần lại lá bài tự do !*

Bao năm chuyên chính tối mò
 Tại nghe ông Mác hó to cả rồi !
 Giờ thì bồi hồi bồi hồi
 Tiêu Dao Bảo Cự cũng thời sáng ra !

PHIẾM NGÀN
 (11/8/14)

[Reply](#)

**

ÁNH NGÀN says:
[10/08/2014 at 02:53](#)

PHẢN BIỆN

Mồ cha anh Mác ngày nào
 Đưa ra học thuyết tào lao trên đời !
 Khiến trên trăm triệu con người
 Khắp toàn thế giới phải đành mò tìm !
 Để cho thiên hạ lôm côm
 Dám đâu phản biện mắc ngàm đáy thoi !
 Đà non thế kỷ qua rồi
 Cái đười vẫn vậy phản hồi mà chi !
 Nên thoi Thầy cứ đổ đi
 Còn lâu có kẻ nghĩ suy như Thầy !
 Dẫn rằng bài toán quả hay
 Nhằm đưa trắc nghiệm chuyện này ai ngu ?
 Thế gian toàn thấy lù đù
 Máy ai suy nghĩ tron tru như Thầy !
 Thoi đành đáp đại thế này
 Tuổi đời Lê Mác một ngày đúng không ?

RÁNG NGÀN
 (10/8/14)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:

07/08/2014 at 19:30

CAN DỰ

Ông Dân can dự làm gì
 Đứng ngoài mà ngó cần chi xông vào
 Việc này là của Đảng Đoàn
 Việc này là của ông Trùng mà thôi
 Việc này của khối luật sư
 Sao không lên tiếng thay cho ngài Trùng
 Để ông một ngựa tung tung
 Leo lên nháy xuống vang lừng khắp nơi
 Ai không biết Đảng bao trời
 Ông Trùng bẻ gậy chống trời mần chi
 Về vườn nuôi phát lát đi
 Gàn sông nhà cửa làm gì phí không
 Chừng nào mai trở đầy đồng
 Việt Nam mới có anh hùng đầy thôi !

BÚT NGÀN

(08/8/14)

Reply

★★

NGÀN HƯƠNG says:

07/08/2014 at 19:47

NGHĨ CHƠI

Nghĩ người Cộng sản cũng vui
 Theo ông Lê Mác bùì ngủi bao nhiêu !
 Bây giờ thế giới bỏ rồi
 Sao mình lẻo đẹo thì đòi ra sao !
 Để cho thế giới trông vào
 Việt Nam như thế cái ao cá mè !
 Đứng ngoài ta ngắm khỏe re
 Việc gì can dự chuyện đời nhiều khê !
 Cứ cho tiến tới nhiều bề
 Cuối cùng rồi cũng chỉ huê mà thôi !
 Mác Lê thấy đã chết rồi
 Việc đời dân sự vẫn dài là sao !
 Trời sinh người vốn thế nào
 Tại sao không trọng gom vào mà chi !
 Tĩa cảnh xén lá làm gì
 Bôn sai lủ đủ chùng nào bung ra !
 Nhưng thôi kệ mẹ người ta
 Nghĩ chơi vài ý gọi là vui chung !
 Bởi đời sao thấy toàn khùng
 Không vui mấy chốc cũng khùng theo luôn !

HƯƠNG NGÀN

(08/8/14)

Reply

★★

SAO NGÀN says:

08/08/2014 at 05:57

THÔI MÀ

Thôi mà có nói làm gì
 Vấn đề Chủ nghĩa còn chi phải bàn
 Ông Đồng đã ký công hàm
 Rồi ông có mặt giữa lòng Thành Đô !

Ôi thôi đời quả xô bồ
 Nước non mà nghĩ lẽ nào vậy a !
 Chẳng qua Lê-Mác mới là
 Tuyệt trần lý tưởng dễ mà lại quên !
 Sống đời dầu nổi bấp bênh
 Ta theo tới bến bấp bênh can chi !
 Nên thôi đừng nói làm gì
 Nói nhiều cũng vậy có chi lạ nào !
 Nước nhà khái niệm xưa rồi
 Chỉ còn chủ nghĩa mới thời Mác-Lê !
 Con đường đã khép mọi bề
 Cứ chơi trong đó thỏa thuê được rồi !
 Tiếc chi thân phận bồi hồi
 Giải thì bứt phá tìm đường mà ra !
 Mình đồng giáp sắt gọi là
 Một thời oanh liệt nay đã về đâu !
 Chẳng qua một cuộc bể dâu
 Những điều trông thấy mà đau đớn lòng !
 Trời mưa nước chảy thành dòng
 Chỉ toàn bong bóng thấy lòng mà thương !

GIÓ NGÀN

(08/8/14)

Reply

PHIẾM NGÀN says:

07/08/2014 at 20:50

HOAN HỒ

Hoan hô ông Mác ông Lê
 Về ra thế giới từ bề hanh thông !
 Lại quên yếu tố con người
 Thành ra chỉ hóa bốn bề đui then !

Bởi người đâu giống tuyết băng
 Hoàn toàn trong sáng mà lên địa đàng !
 Nên chỉ chỉ nổi hàm oan
 Một lần đã vướng dề hồng đi ra !
 Ngàn đời trong cõi người ta
 Có ai khờ dại hơn là Mác Lê !
 Biến đời thành thứ ê chề
 Mọi người nhắm mắt vạ bễ tung hô !
 Nên thôi có nói thế nào
 Khác gì đâu vệt nước trào thế thôi !
 Hay là như cái lá môn
 Nói chơi cho biết chứ còn hoài công !

NGÀN PHIÊM
 (08/8/14)

Reply

★★

SÁM NGÀN says:
 08/08/2014 at 05:28

KHÔNG ĐIÊN

Ngàn là dãy núi sao điên
 Trên non nhìn xuống mọi miền nhân gian
 Việc chi đều thấy rõ ràng
 Thằng Tàu nó sắp lên đàng đầy thôi !
 Có chi mà phải bồi hồi
 Đời làm đời chịu chẳng tòi hay sao !
 Mai kia nước cạn lòng ao
 Giống nào cũng chết ối dào can chi !

TIẾNG NGÀN
 (08/8/14)

NGÀN SƯƠNG says:

07/08/2014 at 20:12

NGUYỄN ĐĂNG QUANG !

Ông là đại tá an ninh
 Những gì ông viết thật tình mừng thay !
 Cho dù công tích đã dày
 Một lần thức tỉnh thành tay hiểu đời !
 Nước nhà những lúc chơi vơi
 Cần người sáng suốt tỉnh đời như ông !
 Nếu không hết kiểu chống mông
 Đồng không mông quanh thập thành mà thôi !
 Người khôn thường nghĩ cho đời
 Còn bao kẻ đại lợi mình riêng tây !
 Nước non chẳng quý một ngày
 Chỉ vì Chủ nghĩa vạn ngày mới ghê !
 Thành Đô nếu vậy mọi bề
 Thì nên huych tẹt giầu hoài đảng chi !

TUYẾT NGÀN

(08/8/14)

Reply

TIẾNG NGÀN says:

08/08/2014 at 00:46

NGHĨA VỤ TRẢ LỜI !

Có làm bao việc trên đời
 Mà sai kết quả cũng thời như không !
 Bây giờ có sự biến Đông
 Lộ ra hết cả đế hòng phôi pha !
 Vậy thì Hiệp Nghị Thành Đô
 Phải công khai hóa để dân tố tụng !
 Bởi vì chỉ một con đường
 Hoặc là khinh thị coi thường người dân !
 Hai là bởi thấy xốn xang
 Càng ôm giữ kín lại càng không nên !
 Bởi vì chủ nghĩa một bên
 Bên thì Tò quốc hỏi nên bên nào !
 Bên là ruột thịt đồng bào
 Bên là ngoại tộc lẽ nào không phân !
 Bao nhiêu ngôn ngữ đồng lân
 Hô hào yêu nước hóa thành ra chi !
 Thật là sự kiện mấy khi
 Tỏ ra ai kẻ chỉ vì non sông !
 Ai người rước nạn ngoại xâm
 Người nào phận nấy quyết không mập mờ !
 Cho nên ai đại ai khờ
 Còn ta khôn chẳng phải thờ một ai !
 Cứ đem công bố rạch ròi
 Để mà còn có đồng bào vạch tên !
 Đó là nghĩa vụ quốc dân
 Không nên vì Đảng dối dân được nào !

SẮC NGÀN
 (08/8/14)

Reply

★★

NGÀN HƯỚNG says:

08/08/2014 at 04:27

TRÁCH AI ?

Thật tình thử hỏi trách ai
 Trách ông Các Mác, trách ngài Lênin ?
 Hay là trách cái búa liềm
 Những anh vô sản cả tin vậy mà !
 Biết gì triết học sâu xa
 Biết gì khoa học, chỉ là vu vơ !
 Những ai yêu nước thương nòi
 Tưởng rằng giải phóng mới đòi đi theo ?
 Đâu hay học thuyết hiểm nghèo
 Tại anh Các Mác trèo đèo mà ra !
 Bây giờ nghĩ lại xót xa
 Trách ai, ai trách thật là mới hay !
 Bởi vì tự trách hơn người
 Còn không tự trách, thì đời trách ta !
 Ăn xôi cố đám gọi là
 Xôi chùa ngọng miệng đúng là vô duyên !
 Khác nào phận bạc thuyền duyên
 Theo chồng mà bỏ tổ tiên ông bà !
 Thành Đô kiểu ấy thật là
 Trò cười vạn kiếp quả là hay chưa ?

HƯỚNG NGÀN

(08/8/14)

Reply

★★

TƠ NGÀN says:

03/08/2014 at 21:21

NGÂY THƠ

Đã già em vẫn ngây thơ
 Bởi em trong trắng không còn chữ trinh

Bao năm em đã theo anh
 Em yêu anh thế sao anh phụ phàng
 Vợ chồng vẫn nghĩa tào kang
 Nên em vẫn muốn mơ màng cùng anh
 Bây giờ hi vọng tan tành
 Hóa em cà cuống đít thành còn cay !

PHIẾM NGÀN
 (04/8/14)

Reply

**

MUA NGÀN says:
 03/08/2014 at 21:15

CHÊ KHEN

Người ngay chê phải chỗ đáng chê
 Còn cứ tung hô cả mọi bề
 Chẳng khác những trò xung tụng Đảng
 Của loài nịnh bợ quả ê chê !
 Bao kẻ từng tung hô sáng suốt
 Rồi thì đổi mới tại làm sao
 Đã sáng có sao lại phải đổi
 Thật là điều đóm ngu thấy mô !
 Thời gian non thế kỷ đi qua
 Dân chỉ làm thịnh lây lát ngày
 Bới nói miệng đâu mà được nói
 Trừ toàn trí thức kiểu ranh ma !
 Không tin nào cứ mở ti vi
 Vẫn thấy chỉ toàn bọn cu li
 Chúng tự mệnh danh nhà sử học
 Hay nhà văn hóa có ra gì !

Chỉ nhìn bộ mặt đầy tro trên
 Cũng thấy trong lòng có những chi
 Có đám ăn xôi là thế ấy
 Hồ thay trí thức của thời ni !

SẮC NGÀN
 (04/8/14)

[Reply](#)

**

TUYẾT NGÀN says:
[03/08/2014 at 21:28](#)

HOAN HỒ

Hoan hô một cái Bác Hồ
 Bác từng gây dựng cơ đồ hôm nay
 Mác Lê lòng Bác mê sau
 Cha truyền con nói thế này thật kinh
 Biển Đông không có cá kình
 Thôi thì thất lát cũng thành đầy ao
 Hoan hô thật đáng hoan hô
 Nước nhà có Bác thế nào cũng nên !

SƯƠNG NGÀN
 (04/8/14)

[Reply](#)

**

NGÀN VỌNG says:
[03/08/2014 at 04:41](#)

TÀ MA TẢ ĐẠO

Chung Sơn bị vạch mặt rồi
 Mày thằng Măng Sĩ cũng nòi chó hoang
 Còn thêm con Lý thị Dung
 Mày kêu bằng Chị cũng phường lưu manh
 Phải chăng Giao Điểm rành rành
 Nghe đồn Chung Ngọc là anh tụi mày
 Nên mà đúng thật quan thầy
 Gọi Trần Chung Ngọc nhập bầy vào luôn !

TIẾNG NGÀN

(03/8/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

01/08/2014 at 20:57

DANH LỢI

Công danh một chút hương thừa
 Chỉ là sự nghiệp tiền tài bao la
 Đúng là thế giới ta bà
 Tham quyền cố vị quả là ghê thay !
 Đã ngồi cứ muốn ngồi hoài
 Lêu têu cũng chức dễ mà bỏ đi !
 Nghĩ rằng ta mới quyền uy
 Dựa vào Đoàn Đảng phải thì ngồi lâu !
 Kiểu như một chút công hầu
 Nhiều lần gương rở ngọn cờ Mác Lê !
 Ngày nay thì mới ê chề
 Tống ra khỏi Đảng hết bẽ đầu tranh !
 Sự đời đâu tránh rành rành
 Cấp nào cũng cố cho phần mình thôi !

Nguyễn Đăng Trùng hết nước rồi
 Một đời đấu đá cũng hồi vắng đi !
 Trưởng Đoàn là cái chi chi
 Luật sư danh nghĩa có gì lại ham !
 Chẳng qua danh lợi choàm ngoàm
 Thà khi bị lột chớ còn không buông !

NON NGÀN
 (02/8/14)

Reply

**

NÚI NGÀN says:
 02/08/2014 at 04:10

QUÀ TẶNG

MacCain tiếp nhận tươi cười
 Cái cười hóm hỉnh ai người đoán ra
 Còn kia ông Nghị nhà ta
 Cũng cười theo kiểu ngây ngô quả là
 Ôi chao quà tặng, tặng quà
 Tại sao giống chuyện ác là thế kia !
 Chỉ hồng chườì khéo lại người
 Hỏi ơ đã thế còn gì ngoại giao !
 Nghĩ mình vẫn đã tầm cao
 Còn thằng "Đế quốc" té nhào xuống chân !
 Chao ôi đúng thật cù lằn
 Chừng nào mới được liên minh với người !
 Phải chăng nhân cách lạc loài
 Khiến Tàu khinh thị cấp nòi "con hoang" !
 Con hoang cứ mãi hoang tàng
 Không mau quay phải phải càng quắt roi !
 Sự đời lấy thế mà soi
 Người ta làm nhục, mình đòi hiên ngang !

Nên chi mới kiểu ngang tàng
 Tặng người kỷ vật xốn xang lòng người !
 Ngoại giao ôi quả hổ người
 Cứ toàn đại dốt, thì đòi ra chi !
 Ông cha ta có mấy khi
 Ngoại giao kiểu ấy còn gì non sông !

BIỂN NGÀN
 (02/8/14)

Reply

**

TRĂNG NGÀN says:
 02/08/2014 at 08:30

HOAN HÔ ÔNG TƯỚNG

Hoan hô ông Tướng cái chơi
 Ông người cương nghị để đời noi theo
 Muốn làm rõ rệt mọi điều
 Ông đưa Kiến nghị yêu cầu Trung ương :
 Thành Đô phải nói tỏ tường
 Việt Nam đã ký với Tàu ra sao ?
 Chiến tranh biên giới thế nào
 Phải cần bạch hóa hết cho mọi người !
 Nhất là đừng để ngậm ngùi
 Bao nhiêu liệt sĩ ta từng hi sinh !
 Nhầm cho đất nước thanh bình
 Bảo toàn sông núi đánh quân giặc Tàu !
 Tướng Lê Duy Mật quả ngầu
 Bao nhiêu người khác dễ hầu bằng ông !
 Vậy nên vì sự công bằng
 Hoan hô ông Tướng đề hăng nêu gương !

NON NGÀN
(02/8/14)

Reply

**

MÂY NGÀN says:
02/08/2014 at 03:11

ÔI THÔI

Ôi thôi ông Nguyễn Đăng Trìng
 Ở lâu trong Đảng mà chùng tơ mơ !
 Ham chi danh tước bây giờ
 Đảng đã quyết định còn mơ làm gì !
 Nói rằng bảo vệ cho Đoàn
 Ai tin là thật hay toàn khoa ngôn !
 Luật sư đâu phải lon chon
 Khi kham không dặng chỉ còn ra thôi !
 Chuyện chi khóc đưng khóc ngời
 Đưa đơn khiếu nại chẳng tòi lăm sao !
 Thật là kiểu cách tào lao
 Đảng đã quyết định lẽ nào bỏ đi !
 Quá ham địa vị làm gì
 Sao không thủ phạm mình là luật sư !
 Nhân dân 90 triệu con người
 Trên đời vẫn sống cóc thềm công danh !
 Ôi chao phong cách loanh quanh
 Tưởng rằng không mơ chợ đông được nào !
 Chủ quan tự thị làm sao
 Tự mình vỗ ngực ta là Trìng đây !
 Thương ôi đời quả giả cay
 Nước nhà chẳng nghĩ chỉ toàn ham danh
 Mai kia Trung Quốc đánh mình
 Liệu còn đi kiện giành Đoàn Luật Sư ?

NÚI NGÀN
(02/8/14)

Reply

★★

PHƯƠNG NGÀN says:
31/07/2014 at 05:03

LÝ THỊ DUNG

Mày là con Lý Thị Dung
Bộ mày ăn cướp hoặc khủng hay sao
Tự nhiên lên mạng hồ đồ
Mày về mà chửi ông mày thì hơn
Độc vào thì thấy sạch trơn
Mày con vô lại đáng gờm bao nhiêu
Ta đây không phải nói nhiều
Để cho thiên hạ rửa mày mới nên !

TIẾNG NGÀN
(31/7/14)

★★

NGÀN SƯƠNG says:
31/07/2014 at 08:41

TẠI SAO PHẢI NÓI DỐI ?

Tại sao con người phải nói dối
Vì con người không có tự do

Thứ tự do tối thiểu
 Để tự lựa chọn giữa điều thiện và điều bất thiện trong đời !
 Vì có gì con người phải nói dối ?
 Bởi vì ngay từ đầu đã có người không thiện
 Rồi nó như một thứ bệnh lây truyền
 Cứ mỗi ngày nó một lan ra và thêm nặng !
 Con người phải nói dối là ý nghĩa làm sao ?
 Vì phải có cái miếng ăn để sống
 Vì cần phải có quyền hành để tự mãn
 Vậy nói dối mới có thể được thăng tiến và leo cao !
 Nên nó là một thứ bệnh trầm kha ?
 Nhưng vẫn không phải là thứ bệnh di truyền
 Mà nó chỉ là thứ bệnh lây truyền
 Thứ bệnh lây truyền đi theo đường miệng !
 Nhưng vật gì điều khiển cái miệng con người ?
 Đó phải chăng là dạ dày hay chỉ do não bộ
 Đúng thì quả thật cả hai
 Bởi dạ dày cần phải được no còn não bộ thì buộc cần phải dối !
 Vậy thì ra nói dối là dại hay khôn ?
 Ừ đó có thể dại, mà cũng có thể là khôn
 Khôn là để nhằm kiếm cơm, và cũng để hòng có lợi cho mình
 Còn dại, vì phải bất chấp mọi người, bất chấp cả toàn xã hội !
 Nên thà cứ phải chọn cái khôn lỏi
 Còn hơn là chọn cái dại, vì không thể ích lợi gì cho mình
 Cho dù tự mình biết là kẻ xấu xa
 Và tự mình biết thật chỉ là đồ đê hèn và ích kỷ !
 Nhưng ở đời có biết đâu mà tường
 Cái dạ dày thì khi nào lại biết đạo lý
 Chỉ có lý trí mới hẳn biết điều là thật, điều gì là không
 Nhưng nếu không hề ai dạy cho thì cũng lấy gì mà biết !
 Nên thôi, vốn nói dối là thứ bệnh lan truyền
 Bởi nó phải chịu một cái dốt lúc ban đầu
 Hay tại vì cái tham vọng đầu tiên
 Vậy thì muốn thành công, làm gì mà lại không nói dối !
 Vậy nên nói dối cũng là khôn, mà cũng là ngu là như thế ?
 Ừ đó là sự khôn lỏi

Còn ngu chính là làm hại con người
 Và do bệnh lan truyền nên cũng khiến mọi người ai cùng nói dối !
 Tức có cái dối bị bắt buộc, mà cũng có cái dối bởi cầu an ?
 Dối bắt buộc chính là vì lợi quyền
 Còn dối cầu an là vì sợ hãi chứ sao
 Và nói chung, nói dối vốn chỉ là hèn hay cũng chỉ là gian ngoan, đúng
 là như thế !
 Vậy thì chừng nào con người hết nói dối ?
 Đó là khi con người trưởng thành và có hiểu biết
 Tức con người có độc lập tự do và không sợ hãi điều gì
 Không còn dối trá nữa, đó cũng là cách giải phóng con người và xã hội
 !

SƯƠNG NGÀN
 (31/7/14)

Reply

★★

TRĂNG NGÀN says:
 28/07/2014 at 21:21

XÁC ƯỚP

Đúng là cách mạng lên ngôi
 Bày trò ướp xác để đòi cưỡi cho
 Hết Lenin tới ông Hồ
 Ai gây cơ sự hồ đồ thế kia !

Xây lăng như thế ông vua
 Lenin trong đó ngậm ngùi biết bao
 Hay ông cũng sợng thấy mồ
 Ừ thì cách mạng giỡn đồ là đây !

Xót xa quả đúng ghê thay
 Vì mình là chính mà hô vì đời
 Bốc lên Lãnh tụ sáng ngời
 Cốt nhằm nô lệ một thời mà thôi !

Nhưng thời gian chẳng ngừng trôi
 Cái thân bọt nước rã rời ngày qua
 Đem chôn phúc mới gọi là
 Tự mình giải phóng sa đà mà chi !

Đời đừng hết đám cu li
 Âm vang cách mạng còn gì nữa đâu
 Nói ra dầu vụn kẻ sâu
 Nhưng mà không nói còn đâu người hiền !

Toàn dân sao mãi im lìm
 Người hiền không có thật phiền lắm sao
 Mồ cha Các Mác tào lao
 Hô hào cách mạng có nào ra chi !

Con người bình đẳng mấy khi
 Sống đời giả dối thế ni ai bằng
 Chỉ toàn luôn cúi lạng nhăng
 Tự do như cái bóng trắng xa mờ !

Mác ơi ôi hỡi Mács ơi
 Lãng Lênin đó ông thời biết không
 Còn ông an táng ngoài đồng
 Đáng đời lý thuyết của ông vậy mà !

Nghĩ đi nghĩ lại xót xa
 Bao anh phỉnh gạt quả là ra chi
 Khiến làm nhân loại suy vi
 Chơi trò ướp xác còn gì tệ hơn !

*Bởi vì Lãnh tụ muôn năm
Còn dân đàn mỗi phải nằm làm thính
Cho dù xác thối tanh rình
Nhờ làn hương ướp để mình thấy thơm !*

NĂNG NGÀN
(29/7/14)

Reply

NGÀN MÂY says:
28/07/2014 at 21:40

NHỤC THAY CON NGƯỜI

*Con người thế kỷ hai mươi
Mà như nô lệ giữa trời nhân gian
Tôn vinh lãnh tụ điên tàng
Khiến người thành ngọc quả toàn ra chi
Hổ bao dân tộc thời ni
Ai làm đến nỗi ngu si thế này
Nhục thay quả thật con người
Đội trời đạp đất còn tìm đâu ra
Phải chăng toàn bọn tà ma
Chân quỳ đầu cúi thật là hay sao
Bớ ông Khổng tử ngày nào
Ông nên choàng dậy mà coi việc đời
Con lân ông thấy xưa rồi
Bây giờ chó hết hỏi còn gì lân ?*

MÂY NGÀN
(29/7/14)

Reply

★★

ÁNH NGÀN says:

24/07/2014 at 00:31

ĐỌC QUA ĐỌC LẠI

Đọc qua còn biết tí ti
 Tới hồi đọc lại dễ gì hiểu đâu !
 Tony như kẻ qua cầu
 Cầu bao nhiêu nhịp dạ em sầu bấy nhiêu !

SAO NGÀN

(24/7/14)

★★

DẶM NGÀN says:

21/07/2014 at 04:17

VĂN THÂN

Văn Thân này đã điên rồi
 Đọc vào chỉ thấy chọc cười mà thôi
 Đúng là đĩa chẳng sợ vô
 Mát dây mới nói những lời tang tang
 Thương thay có sự cù lần
 Ai làm đất nước khiến dân nổi này
 Giống như một món giả cày
 Văn Thân càng viết chỉ đầy đĩa thôi
 Khác chi một chút khúc dồi
 Quăng ra con chó đang ngồi đợi kia !

PHIẾM NGÀN

(22/7/14)

Reply

SẮC NGÀN says:

21/07/2014 at 01:06

CHỌC QUÊ

Tony có ý chọc quê
 Thôi thì như vậy mới "phê" Thượng Ngàn
 Thượng Ngàn luống những mơ màng
 Nhờ chơi kiểu ấy Thượng Ngàn mới "phê"
 Sát thương vũ khí đê mê
 Chừng nào "nó" bán mua về mới hay
 Biển Đông cứ sắp dài dài
 Chờ khi "bạn" tới mình bê ra chào
 Cũng là đồng chí chứ sao
 Đồng sàng dị mộng chí nào còn chẳng !

Ý NGÀN

(21/7/14)

Reply

SAO NGÀN says:

21/07/2014 at 01:40

TÂN KỲ LƯU

Giọng này sao giống Kỳ Lưu
 Đã lâu vắng bóng hiện về làm chi
 Dài dòng, rỗng tuếch, lê thê

Thêm phần chính tả mọi bề diên diên
 Nói ra thì cũng hơi phiền
 Nhưng mà không nói thần tiên lại cười
 Ôi thôi thật ngán cho đời
 Biết thân biết phận vẽ vớ làm chi
 Mình hay nói ít hiểu nhiều
 Còn như mình dỏm nói nhiều ai khen !

BÓNG NGÀN
 (21/7/14)

Reply

**

DẠM NGÀN says:
 21/07/2014 at 01:34

CHÓ GHẺ

Thằng này chó ghẻ rõ ràng
 Dog thì cứ Dog khoèo ngàn vào chi
 Ông bà cắt lưỡi có khi
 Tha chi chó ghẻ ích chi cho đời
 Nghe hơi sữa đã biết rồi
 Chó thì cứ sữa đoàn người cứ đi
 Xót xa thân chó vô nghi
 Sinh ra để sữa biết chi ở đời
 Sữa nhiều gặm được xương rơi
 Chó thì vẫn chó cuộc đời vậy thôi
 Khôn đi đừng có khoèo ngàn
 Chỉ làm thiên hạ xốn xang hay gì !

DẠM TRƯỜNG
 (21/7/14)

★★

SẮC NGÀN says:

20/07/2014 at 00:37

LÃNH TỰ

Cái thằng "lãnh tự" chơi chơi
 Không ai bầu cũng lên ngai để ngồi !
 "Đảng ta" đã kính vậy rồi
 "Toàn dân" ta kính nó ngồi chứ sao !
 Bởi "Yêu Người" quá người ơi
 "Yêu Người hơn cả bản thân" của mình !
 Lênin khều Mác giật mình :
 Chúng toàn lếu láo, tại mình, tại ai ?
 Tại mình xưa lỗ miệng rồi
 "Độc tài vô sản" là mình tung ra !
 Khác nào mặc áo cho ma
 Hại oan dân chúng, chết cha thật nè !
 Nay thì dễ bảo chúng nghe
 Tội này chỉ có cạo đầu mình thôi !
 Mình cùng qua Bắc Triều Tiên
 Bội vôi lẫn cạo mất tiền đâu lo !

NON NGÀN

(20/7/14)

Reply

★★

TƠ NGÀN says:

19/07/2014 at 05:57

BÚT TRE

Lâu rồi không đọc thơ Bút Tre
 Chẳng biết ngày này có khỏe re
 Bút Tre thơ quả lạ ra phết
 Nào pốt vài bài lên coi nghe !
 Chơi toàn vận ngược mới là vui
 Ngược ngạo vậy nên thu hút đời
 Nói đến Bút Tre ai không biết
 Đọc mà cứ tưởng hóc gai tre !
 Bút Tre chuyên chọc cho đời cười
 Cười nhẹ nhàng thôi mà hổ ngươi
 Xách mé làm người treo bảng hòng
 Đọc xong càng thấm thía cuộc đời !
 Thế nên đây cũng thử mần thơ
 Kiểu Bút Tre chơi một ít lời
 Để thấy văn chương dưới hạ giới
 Cách sao vẫn bền được con người !

TRĂNG NGÀN
 (19/7/14)

Reply

★★

19/07/2014 at 04:17

ÔI TONY !

Có gì ghê gớm đâu Tony
 Bàn phím sinh ra đặt làm gì
 Hứng chí ta vào cùng cóc cóc
 Đời thì cũng được tí tì tì
 Đọc người vẫn thấy nhiều phong phú
 Mình góp lại hầu nâng mức thêm
 Quyền chính, quyền tà được sáng tỏ
 Cốt mong thiên hạ bớt thòm thèm !

PHƯƠNG NGÀN
(19/7/14)

KHÓI NGÀN says:
18/07/2014 at 01:01

CẮM VÀO VÀ RÚT RA

*Cắm vào được thế nó ngâm
Mình la ới ới nó ngâm làm thình !
Vòi rồng nó xịt tinh tinh
Nó chờ dịu lại thình lình rút ra !
Mẹ cha cái đứa tà ma
Mày mà cấm nữa bà tha cho mày !*

CÂY NGÀN
(18/7/14)

Reply

NGÀN SAO says:
18/07/2014 at 05:04

CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời có vậy mới vui
Đùng đùng nổi giận quả người ra chi !
Đúng sai chưa hẳn là gì
Dở hay cứ để có khi sau này !
Lệ thường dầu đúng dầu sai*

Thời gian cũng sẽ trả lời cả thôi !
 Khen chê đã hết mức rồi
 Khen thành hóa thánh chê đà đồ đi !
 Hỏi đời quả có mấy khi
 Ai làm dân tộc mê ly kiểu này !
 Dân ngu tới mức đọa đày
 Thẹn cho lịch sử cỡ này mà thôi !
 Nước nhà thành một trò vui
 Khiến người đoan chính ngậm ngùi bao nhiêu !
 Bởi ai gây cảnh xế chiều
 Người như hóa ngọc quả điều muốn kinh !
 Dân tình mất hết thông minh
 Ngàn năm văn hiến thật tình nhục ôi !
 Bởi chi cũng chỉ con người
 Quý lê dân tộc hổ ngươi trên đời !
 Đúng là quỷ khóc thần sầu
 Tượng thần tương lăm dân hầu ngu ra !
 Thế song nói cũng tội mà
 Chẳng qua bởi bọn nịnh thần thế thôi !

DẶM NGÀN
 (18/7/14)

Reply

★★

SUONG NGÀN says:
 16/07/2014 at 23:54

BÀ MẸ ANH HÙNG

Ta là bà mẹ anh hùng
 Được phong như thế có khùng mà chê !
 Nhưng nay quả việc ê chề
 Anh hùng co kéo tứ bề thân đau !

*Vậy nên đã có sự này
Ta cần trả phúc lại người phong ta !*

LÁ NGÀN
(17/7/14)

Reply

Ý NGÀN says:
17/07/2014 at 00:27

THAN PHIÊN

*Thân tù khó nổi nhân quyền
Nên Lê Công Định than phiên là đây !
Nhưng ngoài xã hội trọn đầy
Ai người dám nói có không nhân quyền !
Tù xong lại phải "đi" liền
Xót Huỳnh Anh Trí nhân quyền còn sao !
Vô ra đoạn một kiếp người
Nhân văn mà thiếu dễ đâu nhân quyền !*

TIẾNG NGÀN
(17/7/14)

Reply

GIÓ NGÀN says:
16/07/2014 at 23:41

RÚT ÊM

Giàn khoan giờ nó rút êm
 Chờ khi quay lại tính thêm sau này !
 Đừng tin thiện chí ở Tàu
 Giờ thì nó rút sau này nó vô !
 Khí, dầu nó đã thấy rồi
 Ăn xôi có đám dề Tàu mà lui ?
 Thật là vận mệnh đen thui
 Công hàm 58 ngậm ngùi bao nhiêu !
 Tại sao không quyết chí liều
 Chơi trần một cú quả điều mới hay !

MÂY NGÀN
 (17/7/14)

Reply

★★

GIÓ NGÀN says:
 13/07/2014 at 23:00

HOT DOG

Anh chàng "hot dog" kia ơi
 Một mình một cõi dưới trời tự do !
 Hai tay chèo một con đò
 Khác nào lèo lái một xe bánh mì !
 Thương vàng hạ cám kể chi
 Có bầu nhiệt huyết chia thì cùng ta !
 Khác nào thợ hút gốc đa
 Cạo đầu thiên hạ xót xa mỗi ngày !
 Ừ hay quả cũng là hay
 Quê người run rủi riêng tây nỗi niềm !
 Mặc cho "chó nóng" nằm im
 Ai người khoái khẩu cùng tìm về ta !
 Thênh thang cũng một sơn hà
 Chiếc xe bốn bánh vẫn là niềm vui !

LÁ NGÀN
(14/7/14)

Reply

**

TIẾNG NGÀN says:
13/07/2014 at 23:51

TỰ DO, ĐỘC LẬP !

Tony hỏi mợ cũng hay
Trả lời cũng phải mợ này mà thôi !
Nước nào độc lập tự do
Đó là những nước không nòi Mác Lê !
Không mang ý hệ ê chề
Tự mình tiến tới con đường thênh thang !
Quả trên thế giới bốn bàng
Kể sao cho hết con đường là đây !
Bởi vì nay mác hồng rồi
Lê thì hoen rỉ có ngòi mà than !
Cho nên cần phải đảng hoàng
Ném đi cho hết của oan trên đời !
Thị trường mở rộng muôn nơi
Nhập cùng thế giới quả trời tự do !
Thênh thang độc lập ra trò
Nước nhà không phải đả đo điều gì !
Tự mình tự chủ ta đi
Cùng ai liên kết chỉ tùy vào ta !
Chừng nào nếu thấy quỉ ma
Thì ta lại trở về ta mấy hồi !
Can chi mà phải tôi đòi
Mãi hoài ý hệ mỗi mòn nào hay !
Nhân dân rạng rỡ mặt mày
Bỏ đi cung cúc những gì vu vơ !

Tự mình đứng giữa đất trời
 Chẳng cần luôn cúi trên đời một ai !
 Đó là độc lập tự do
 Thật tình thực chất chẳng lo điều gì !
 Công an nào có sợ chi
 Không còn toàn trị sợ gì công an !
 Chỉ khi còn Mác Lênin
 Công an dựa đó mới vin vào người !
 Giáo điều đúng thật hỏ người
 Nhân danh đủ thứ hại người tự do !

Ý NGÀN
 (14/7/14)

Reply

★★

NON NGÀN says:
 12/07/2014 at 22:57

NÂNG CAO DÂN TRÍ

Trăm năm đã lỗi hẹn hò
 Cây đa bến cũ con đò ngày xưa !
 Tây Hồ vốn đã nói rồi
 "Nâng cao dân trí" mới hầu chống Tây !
 Bây giờ trở lại bây hầy
 Dân tình ám ố biết ngày nào nên !
 Vậy đừng nói chuyện tênh hênh
 Dân ngu thì mãi có lên bao giờ !
 Bởi ngu mới cứ vật vờ
 Như con cá ngừ lơ đờ nước trôi !
 Chẳng nào trí tuệ lên ngôi
 Chấp ngàn "toàn trị" cũng hời bái bai !
 Vậy đừng có tưởng đông dài
 Con đường sạn đạo dễ ai coi thường !

NGÀN KHOI
(13/7/14)

HƯƠNG NGÀN says:
13/07/2014 at 05:30

TÔ HOÀI

Tô đi tô lại tô hoài
Cũng toàn màu đỏ mặt nhòa chưa thôi
Tới hồi tô tới "Ba Người"
Tô Hoài mới chút Tô Hoài thời xưa
Thôi thì gió đánh đòn đưa
Ai người nhuộm đỏ ngày xưa Tô Hoài
Phiêu lưu một cuộc Đế Mèn
Hóa ra rồi chỉ bông phèn vậy thôi
Giờ xong cũng một kiếp người
Thong dong ném bút tô hoài mà chi !

BẬT NGÀN
(13/7/14)

Reply

DẶM NGÀN says:
11/07/2014 at 23:09

ÔNG HỒ

Ông Hồ cũng chỉ con người
 Đi làm chính trị cuộc đời nên danh
 Thành công thì mới vinh quang
 Còn như thất bại cả làng biết ai !
 Thế nên nói mấy cho vừa
 Thối đời vẫn vậy từ xưa nay rồi
 Thấy sang bắt họ làm quàng
 Còn như hư thật để ngàn đời sau !
 Có gì khiến phải u sầu
 Gỗ thơm ai có cần màu nước sơn !

PHIẾM NGÀN
 (12/7/14)

Reply

**

NÚI NGÀN says:
 08/07/2014 at 00:15

ẢO TƯỢNG THOÁT TRUNG !

Ta đây là kẻ nắm quyền
 Thoát hay không thoát có phiền chi ta
 Khi nào muốn thoát dễ mà
 Còn khi chưa muốn đó ma nào đòi !
 Dẫu cho vung vít cũng hoài
 Chỉ toàn ngôn ngữ thiệt thòi gì ta !
 Thằng cuội ngồi gốc cây đa
 Chửi cha đó có hàng nga giạt mình !
 Lập trường ta Mác Lênin
 Ngàn đời cũng vậy con đường ta đi !
 Đã thành hệ thống dễ gì
 Ai người ra khỏi có chi phải bàn !
 Đừng mà có kẻ lang bang
 Chỉ trong tư tưởng đã toàn khó ngay !

Huống chi hành động với đây
 Cho nên khó có kẻ say làm càn !
 Con đường ta bước thênh thang
 Với tình đồng chí ta càng quyết tâm !
 Hở môi răng lạnh căm căm
 Bác xưa đã giận dễ mong đổi đời !
 Sông liền núi tiếp mọi nơi
 Tại sao ngu dại vẽ với mà chi !
 Ta luôn là kẻ trị vì
 Để ai động đây ta thì thả cho !
 Ngày xưa ông Mác giận dò
 Bốn phương vô sản vẫn là anh em !
 Lại thêm lãnh tụ Lenin
 Đã từng công bố niềm tin sáng ngời !
 Cái loài Đế quốc một thời
 Vốn đào hố tự chôn mình khác chi !
 Cho nên ta có đại gì
 Mà đi liên kết cùng loài dã tâm !
 Để mà phản lại anh em
 Còn chi lý tưởng đêm đêm ngậm ngùi !
 Hoàng Sa tuy phải mất rồi
 Còn bao nhiêu chuyện cũng thời can chi !
 Anh em nghĩ lại mấy khi
 Tay chân đám đá rồi thì vuốt ve !
 Đời luôn tựa bóng trưa hè
 Quạt mo phe phẩy khỏe re vậy mà !
 Có gì đâu phải thoát ra
 Mà dầu có thoát cũng là đi đâu ?
 Bơ vơ giữa cõi cuộc đời
 Để thành Đế quốc nắm đầu hay sao ?
 Nên nào đừng nghĩ tào lao
 Ta cầm quyền chính lẽ nào thua dân !
 Vạn điều ta mới cân phân
 Ta còn sống được thì dân dễ gì !
 Đi đâu phải được dắt đi
 Dân như con đò dễ gì ngo ngoe !
 Thế thì ta chẳng giấu che
 Ta là trời muốn phải hè tin ta !

Chùng nào chạch để ngọn đa
 Thì mong giành được quyền ta bây giờ !
 Trăng thu vắng vạc ngời ngời
 Để gì Cách Mạng Mùa Thu quay chiều !
 Nên thôi đừng có nhiều điều
 Thoát hay không thoát phải liệu tin ta !
 Chùng nào ta muốn thoát ra
 Hay là thoát được mới là thế thôi !
 Chớ điên mà mãi bồi hồi
 Quên đi tất cả tin lời của ta !
 Núi sông cũng chớ xót xa
 Chùng nào tới đó thì là hay thôi !

NON NGÀN
 (08/7/14)

Reply

★★

SAO NGÀN says:
 06/07/2014 at 01:26

CHƠI CHỮ

(Đáp lời Tạ Bảo Công)
 Con trăn (g) nằm ngấm con trăn (g)
 Trên cành trơ trụi ánh giăng tỏ mờ
 Trăn (g) nào trăn trọc bờ phờ
 Trăn (g) nào trăn (g) trối lững lơ trên cao
 Chữ g(ò) mới đặt làm sao
 Không "gò" trăn (g) cũng vẫn bò lên cây
 Mẹ cha tiếng Việt cũng hay
 Nói sao cũng hiểu có tay nào bằng
 Thêm vào chữ nghĩa càng tăng
 Bớt đi chỉ khiến lèng èng ích chi !

SUỐI NGÀN
(06/7/14)

PHIẾM NGÀN says:
04/07/2014 at 22:58

HỘI NHÀ BÁO VN ĐỘC LẬP !

Cái gì độc lập mới hay
Tự mình riêng lẽ thẳng ngay trên đời
Hội Nhà văn đã có rồi
Bây giờ Nhà báo phải thời chen đua
Thêm nhiều Hội ... nữa mới vừa
Đặng Cây Dân Sự vươn dài tầm cao
Đạp ông Các Mác xuống mồ
Phía điều "Chuyên chính" tào lao hại đời
Giờ này cần phải chín muồi
Tự do độc lập giúp đời đi lên
Nhân quyền phải tỏ một phen
Đành rành lấy lại để nên con người
Hết còn cảm thấy hổ người
Cát lên tiếng nói để đời cùng tin
Lương tri nhất thiết công bằng
Sống người chân chính quả tình mới hay
Chớ còn kiêu rặt đàn bầy
Chỉ là sĩ nhục bao ngày vậy thôi !

TIẾNG NGÀN
(05/7/14)

Reply

SẮC NGÀN says:

04/07/2014 at 02:53

THỰC CHẤT

Cái gì thực chất mới hay
 Còn như đóng kịch có ngày lòi ra
 Đầu bù đầu phải "triết gia"
 Áo quần xóc lếch chỉ là tầm vơ !
 Triết gia đâu có nhìn trời ?
 Mà nhìn vào tận trong tâm của mình !
 Bề ngoài sao lại nhè tin
 Bao anh đóng kịch phỉnh mình khác chi !
 Ông Trần Đức Thảo bởi vì
 Cả tin nên phải mất đi cuộc đời !
 Ông nào hay Mác dở hơi
 Mới tin sái cổ vậy đời còn chi ?
 Tới già quay lại ích gì
 Hương thừa vớt vát dễ chi nữa là
 Thua xa thắng cuối cây đa
 Quạt mo phe phẩy vậy mà nên danh !

TÚ NGÀN

(04/7/14)

Reply

NGÀN DẠM says:

27/06/2014 at 21:41

ĐÚNG LÀ

Đúng là lời nói công bình
 Không bênh không bỏ quả tình rất hay

Khen chê thì phải thẳng ngay
 Khen chê nhằm nhí có nào ra chi
 Phải xem ông Diệm được gì
 Cái gì chưa được mới thì thông minh
 Còn như mèo mả gà đồng
 Phủ đầu chuối bới có hồng ai ưa !

DẶM NGÀN
 (28/6/14)

Reply

NGÀN SAO says:
 27/06/2014 at 21:28

CAO NGẠO

Ôi thôi cao ngạo ngừ gì
 Lòng tham lấn lướt có gì mà cao
 Nước Tàu từ thuở ông Mao
 Đến nay chỉ thấy tào lao vậy mà !
 Dân nghèo bụng đếch xót xa
 Cầm quyền vênh váo kiêu ta ngon lành !
 Lưỡi bò chực liếm biển Đông
 Cóc cần thế giới đồng lòng la lên
 Đúng là thái độ thấp hèn
 Có đâu tử tế cao gì mà cao !
 Chỉ là làm bộ tầm phào
 Dọa đồ hèn nhát lẽ nào không hay ?

TRĂNG NGÀN
 (28/6/14)

Reply

★★

NGÀN MÂY says:

26/06/2014 at 22:45

NHÂN VÀ TRÍ

Có nhân mới đáng nể vì
 Còn người có trí mới thì đáng tin !
 Không nhân không trí dễ tìm
 Hằng hà sa số mọi miền thế gian !
 Nên chi thế sự phũ phàng
 Chỉ vì nhân, trí bán than trên nguồn
 Chim quỳên xuống đất ăn trùn
 Anh hùng nổi giận lên nguồn đốt than !

NON NGÀN

(27/6/14)

Reply

★★

MÂY NGÀN says:

26/06/2014 at 22:58

QUÂN TỬ - TIỂU NHÂN

Lòng người tự tại muôn phần
 Đó là quân tử tiểu nhân sao bì
 Kiêu căng nhỏ mọn đáng khi
 Tiểu nhân luôn vậy dễ gì khác sao
 Vậy nên thế giới ba đào
 Tiểu nhân gây họa nói sao cho vừa
 Thanh bình trở lại như xưa
 Khi nào quân tử có thừa quyền uy !

SUỐI NGÀN
(27/6/14)

Reply

**

MÂY NGÀN says:
[01/07/2014 at 04:12](#)

CHỆCH HƯỚNG ?

Xem kìa cái bu-mê-riêng
Ném vèo một cái bay liền về ngay
Hay như cái vòng kim cô
Cứ xoay một cái siết vào khác chi
Do thời ông Mác trị vì
Lấy đâu trệt hướng mà đi đường nào
Nên đành bước thấp bước cao
Tay ghì bầu rượu lẽ nào chẳng say
Say đêm rồi lại say ngày
Không say thiên hạ sẽ chê lạ đời
Bởi vì Lịch sử vậy rồi
Càng say càng nghĩ lẽ nào mình say
Cuộc đời cứ vậy loay hoay
Để gì thoát được khỏi vòng kim cô !

GIÓ NGÀN
(01/7/14)

[Reply](#)

**

THÔNG NGÀN says:
[01/07/2014 at 04:22](#)

CÒN NƯỚC CÒN TẮT

*Bây giờ nó đã vậy rồi
Cứ ngồi than trách hỏi còn ích chi
Phải tìm cách cố gỡ đi
Nước còn còn tắt lẽ gì bi quan
Chừng nào còn nước Việt Nam
Gắng mà lấy lại Hoàng Sa về mình
Trừ phi lịch sử xập xình
Nước càng vậy tới thì mình biết sao !*

TRĂNG NGÀN

(01/7/14)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[28/06/2014 at 21:37](#)

CA DAO

*Một cây thật khó nên non
Ba cây chụm lại lên hòn núi cao
Chỉ là cây thấp hay cao
Tươi hay khô héo lẽ đời tự nhiên
Nói gia đình trị cũng phiền
Lại tùy quan điểm huyền thuyên ở đời
Đều là dư luận muôn người
Chỉ điều thực chất mới lời đúng ngay
Đã thương thành bát nước đầy
Đã cảm muốn xúc đổ mây xuống ao
Thối đời cứ vẫn tào lao
Hiếm người đứng đắn lẽ nào không thông*

*Bởi rông đến vậy cũng rông
 Bởi giun mình mấy thấy đều là giun
 Ngồi buồn nên nói chuyện suông
 Vũ cường cường vũ ai nguời lo toan !*

GIÓ NGÀN
 (29/6/14)

Reply

ÁNH NGÀN says:
[28/06/2014 at 22:17](#)

BIỆN BIỆT

*Vốn ai chính đạo vô ngôn
 Còn ai tà đạo lon chon churỏi nguời
 Thế nên mới bảo mệnh danh
 Tự mình lớn lối để thành ra chi
 Bởi Từ bi phải yêu vì
 Còn là Bác ái lấy chi phiền lòng
 Chỉ loài mèo mả gà đồng
 Quả toàn ấu ó mới thành vô duyên
 Nên sao mà phải than phiền
 Nên sao lại bảo rối tung sự đời
 Dạt dào sóng đánh ngàn khơi
 Nhìn lên mây trắng trên trời vẫn bay
 Cuộc đời gió thổi hây hây
 Có gì để phải vu phiền trong tâm !*

SẮC NGÀN
 (29/6/14)

NÚI NGÀN says:

[28/06/2014 at 22:57](#)

CHÊ KHEN

Chê khen là chuyện của đời
 Còn người chân chính tự mình biết thôi
 Bởi vì đời bạc như vôi
 Còn quyền xúm nịnh hết quyền xúm chê
 Biết đâu ông Diệm khi xưa
 Lấy hình bụi trúc nêu cao lòng mình
 Quả người quân tử thật tình
 Còn ai chửi bới để tùy thế nhân !

NON NGÀN

(29/6/14)

★★

SẮC NGÀN says:

26/06/2014 at 00:56

QUY LUẬT

Đó vẫn chỉ là quy luật thôi
 Hết vô thì hữu có chi cười
 Chưa quyền thì bịp tràn nhân thế
 Đã có quyền rồi ta tham chơi !

Nhưng tham thì cũng phải ngoan theo
 Dễ dãi mà cho vấp sự đời
 Cửa cử tường vô sau cánh cửa
 Vợ con thay thế hót cho ta !

Chiều manh buồn ngủ đầu cho qua
 Cờ đã đến tay nào có tha
 Cứ nắm chắc khừ mà phát tới
 Leo lên từng bước mới gọi là !

Quy luật cuộc đời là thế đấy
 Triệu người mới có một anh hùng
 Tinh hoa thôi cứ ai riêng giữ
 Ngụp lặn nơi bùn vẫn thói chung !

Chỉ tiếc ngày xưa ông Các Mác
 Giai cấp trong đời bảo đấu tranh
 Vật chất tuyên dương lên tận đỉnh
 Nên chi để lại có tinh thần !

Cuộc đời như thế thành ao cá
 Cứ quậy lên rồi mới thả câu
 Nước đục tha hồ mà vét hốt
 Dại gì lại để nước trong sao !

NẮNG NGÀN
 (26/6/14)

Reply

★★

NẮNG NGÀN says:
 26/06/2014 at 00:29

RA ĐI

Một lần rồi cũng ra đi
 Bảy mươi hai tuổi tiếc gì nữa đâu
 Thà làm ngọn lửa nhiệm màu
 Đuổi giàn khoan giặc thiêng đời còn luôn

*Nội gương Lê Thị Tuyết Mai
 Vung thêm ngọn đuốt đây là Hoàng Thu
 Nền trời khói tỏa âm u
 Lửa bùng lên thế giặc thù thất kinh
 Quả là con cháu Việt Nam
 Ngàn năm vẫn một tấm gương anh hùng !*

GIÓ NGÀN
 (26/6/14)

Reply

NGÀN THI says:
 26/06/2014 at 00:11

CẢM THƯƠNG TRẦN ĐỨC THẢO

*Ông người đột biến thông minh
 Nước nhà thời giặc thật tình đáng khen
 Trời Tây vạn dặm băng băng
 Ông đi qua Pháp nốt thặng cuộc đời !*

*Paris ông học những gì
 Học ngành triết học quả thì lạ ghê
 Nước ta đang áng mây che
 Tư duy ông hẳn muốn bề sáng soi !*

*Chẳng may như cá thòi lòi
 Cánh còn chưa mọc mà đòi leo cây
 Vậy nên Thuyết Mác mê say
 Ông thành vung vít cối chày cối ngang !*

*Những nhà trí thức ngang hàng
 Ông đem biện chứng mà phang vào đầu*

Bởi tin Các Mác nhiệm màu
Ông quên triết học lúc đầu ông qua !

Rồi thì ông bọc qua Nga
Luôn qua Trung quốc tách xa kinh thành
Paris ánh sáng rành rành
Quyết tâm về nước đứng phe Cự Hồ !

Rủi thay chưa vững cơ đồ
Tâm nào sẵn để Cự Hồ tiếp ông
Trường Chinh, Lê Duẩn ông tìm
Cũng đều thế giới im lìm vậy thôi !

Giờ ông quả thật bồi hồi
Non sông đất nước như nôi "xúp de"
Khuyên can ông cũng lo le
Đâu ngờ núi đá lại đè lên ông !

Nên Trần Đức Thảo đi đoong
Một đời lận đận lang thang vật vờ
Khiến "nhà triết học" tro vơ
Tự mình cảm cảnh đã thờ Mác xưa !

Nhưng rồi sáng nắng chiều mưa
Vòng quay ông lại cũng về Paris
Già rồi còn biết làm chi
Thôi thì viết lại những gì đã qua !

Thương thay Trời chẳng giúp mà
Nửa đường đứt gánh quả là vô duyên
Tự nhiên đột tử mới phiền
Công trình ngừng lại thần tiên thấy buồn !

Chỉ còn cách kể ngọn nguồn
Thu băng tiếng nói cho đời về sau

Tâm tình u uẩn bấy nay
 Đem ra bộc lộ nhằm ngay Cụ Hồ !

Thương thay thời vận cơ đồ
 Chữ lâm đầu phải vùi người mà thôi
 Nên Trần Đức Thảo hồi ôi
 Một đời bốc khói hóa thành sương tan !

THI NGÀN
 (26/6/14)

Reply

TRĂNG NGÀN says:
 23/06/2014 at 00:24

VẬN NƯỚC

Bây giờ vận nước về đâu
 Ai người khắc khoải ai người ưu tư ?
 Sự tình nó đã vậy rồi
 Làm sao chỉnh lại hồi ơi người đời !
 Hoàng Sa kiểu đã mất rồi
 Bây giờ nó đặt ngời ngời giàn khoan !
 Tương lai liệu có mơ màng
 Thành Đô ai biết ngổn ngang chuyện lòng ?
 Trận đồ bát quái thông dong
 Tì tì giăng bủa mà lòng xốn xang !
 Ôi thôi dân nước Việt Nam
 Ngày nay sao giống An Nam thuở nào !
 Nam Quan xưa cũ còn đâu
 Anh hùng Nguyễn Trãi chỉ màu xốt xa !
 Làm sao định lại sơn hà
 Làm sao thu lại Hoàng sa bây giờ ?

NON NGÀN
(23/6/14)

Reply

NGÀN THƠ says:
22/06/2014 at 23:56

NHÀ THƠ PHÙNG QUÁN

Nhà thơ như vậy mới nhà thơ
Phùng Quán muôn đời thơ không phai
Từng vịn câu thơ mà đứng dậy
Không để ngã lòng bao đắng cay !

Hào khí nhà thơ ai đầy dọ
Tại sao quý dữ trong con người
Ai lách gươm đao vào tâm khảm
Khiến người thành một đám ma trôi !

Thời gian rồi cũng đã đi qua
Hành ác giờ này có xót xa
Hay cũng tiêu tùng nơi cát bụi
Phùng Quán còn đâu để lệ nhòa !

Nên thôi ghi lại ít vần thơ
Cám cảnh người xưa lòng thần thờ
Để nhớ Phùng quân người khí tiết
Muôn đời hồn dải ánh trăng mờ !

THƠ NGÀN
(23/6/14)

Reply

NGÀN TRẮNG says:

23/06/2014 at 22:30

LỊCH SỬ

*Lịch sử như dòng chảy
Đã qua không quay về
Nước chảy tùy thế đất
Đừng tán dóc lê thê*

*Việt Nam từng chiến thắng
Ba lần trước quân Nguyên
Đó là ta tự lực
Giữ non nước thiêng liêng*

*Vừa qua cũng chiến thắng
Hết Pháp Mỹ tới Tàu
Thư hùng nhưng có khác
Phần nào dựa tì ngoài*

*Sự thật đơn giản vậy
Đừng ồn ả làm gì
Chính yếu ý thức hệ
Lòng yêu nước khả khi*

*Bây giờ thời cuộc đổi
Ý hệ vốn tiêu rồi
Thành Đô sao bám mãi
Chừng nào mới thoát Trung*

*Nên ta có lời thơ
Gởi quần thoa quân tử*

*Phải hiểu biết việc đời
Làm người mới căn cứ*

*Bỏ đi thói huênh hoang
Chỉ ù ù cạc cạc
Dân tồi tàn dốt nát
Đất nước khó giàu sang*

*Nên mỗi người tự chủ
Dân tộc mới vinh quang
Còn chỉ toàn điều đóm
Nước nhà mãi còm ròm !*

ĐẠI NGÀN
(24/6/14)

Reply

NON NGÀN says:
24/06/2014 at 00:15

ĐỒNG CHÍ

*Khởi đầu ông Mác khặt khùng
Hô hào vô sản phải đoàn kết nhau
Khắp cùng bốn biển năm Châu
Dựng xây thế giới tiến lên đại đồng !*

*Hai trăm năm cũng qua rồi
Bao nhiêu thất bại quả Trời thấy không
Đúng là bánh vẽ đại đồng
Tiêu điều thế giới trăm phần ngổn ngang !*

Một trăm triệu mạng đi đoang
 Theo lời ông Mác dậy vang ngày nào
 Stalin đến ông Mao
 Cuối cùng Pôn Pốt té nhào nhe răng !

Vẫn tình đồng chí rất hăng
 Chiến tranh biên giới nhiều phen vỡ đầu
 Liên Xô - Trung Quốc một màu
 Việt Nam - Trung Quốc một màu khác chi !

Khmer đỏ trước ra đi
 Vẫn tình đồng chí đồng nghị Việt Nam
 Tới khi đồng chí "cáp duồng"
 Bị ngay đồng chí đập luôn xuống mồ !

Thơ ngây ông Nguyễn Đức Bình
 Trước đây dám nói lấy lòng một câu
 Con đường quá độ một màu
 Đi lên xã hội dễ nào bỏ đi !

Nay thì biện bạch làm gì
 Giàn khoan nó cấm để gì nó thôi
 Hoàng Sa nó lấy mất rồi
 Lưỡi bò nó liềm lằn hỏi biết sao !

Đúng là thuyết lý tào lao
 Có người vẫn cứ tin vào đấy thôi
 Thành Đô hiệp nghị ký rồi
 Đó ai biết được những gì ở trong !

Phải chăng lịch sử đi đoang
 Nếu tình đồng chí thau vàng lộn thìn
 Dân ta thì mãi im lìm
 Quyền đâu lên tiếng mà tìm công minh !

Nên chi bao nỗi bất bình
 Muốn tìm ông Mác cạo râu cho rồi
 Tiếc thay ông đã qua đời
 Chỉ tình "đồng chí" sáng ngời còn kia !

NGÀN TRẮNG
 (24/6/14)

Reply

TIẾNG NGÀN says:
 23/06/2014 at 01:02

CỨ CHỜ !

Sông sâu còn có kẻ dò
 Lòng người không đáy ai đo bao giờ !
 Nên nay đứng trước nạn Tàu
 Người mình liệu có cách nào biết sao ?
 Con tầm cứ mãi ăn dâu
 Nước dâng đến rón chạy đâu bây giờ ?
 Dân ta thật quả bơ vơ
 Cứ hoài tưởng tượng đến giờ làm sao !
 Đoán mò biện pháp lao xao
 Của ai lãnh đạo nước mình dễ đâu ?
 Đêm trường tiếng sóng rạt rào
 Ngập tràn hỏi biết mức nào dừng đây ?

Ý NGÀN
 (23/6/14)

Reply

NẮNG NGÀN says:
23/06/2014 at 22:07

CHIA SẺ

*Hoan hô chia sẻ cùng ta
Hoan hô suy nghĩ quả là rất hay
Nhưng mà thời buổi hôm nay
Dân mình hỏi có cách nào đấu tranh ?
Rõ ràng quyền lực rành rành
Trong tay người nắm nên thành hư không !
Vậy là chính trị viễn vông
Quyền dân giành được mới hòng thực thi !*

GIÓ NGÀN
(24/6/14)

Reply

THI NGÀN says:
24/06/2014 at 03:19

THẾ HỆ MỚI

*Ngày xưa mình vốn nông dân
Ba đời bần cố mới lên cầm quyền !
Nên bao nhiêu chuyện ngựa nghiêng
Công an số một tuyên truyền số hai !
Giờ đây kinh nghiệm đủ rồi
Cho con đi học sáng ngời tương lai !
Phải sang các nước phương Tây
Học anh Tư bản mới hay thể nào !*

Liên Xô đã sụm lâu rồi
 Anh hai Trung Quốc đâu còn phe ta !
 Thằng cuội ngồi gốc cây đa
 Chơi trăng kiếu ấy hằng nga giật mình !
 Mai này không nói linh bình
 Chôn đi ý hệ rập rình bấy nay !
 Thôi thời như vậy cũng hay
 Bỏ ông Các Mác đặt ngày vinh quang !
 Duy còn chút xíu ngỗ ngang
 Ngàn năm phong kiến vẫn còn buộc chân !
 Sãi chùa vẫn quét trong sân
 Con quan vẫn lại ngồi trên mới là !
 Nhớ xưa lời dặn Bác Hồ
 Con người phải giữ lễ nào khác đi !
 Nhưng thời đại mới còn chi
 Mở thêm một chút khác chi lợi quyền !
 Để dân cứ mặc thòm thềm
 Ta làm "dân chủ" là quyền riêng ta !
 Chừng nào chạch đẻ ngọn đa
 Mọi người bình đẳng mới ra chuyện đời !
 Bây giờ đâu thể khơi khơi
 Ngồi không mà hưởng việc đời khó đa !
 Công linh là của chính ta
 Có làm có hưởng xót xa điều gì !
 Cứ chờ rồi cũng tới khi
 Thời kỳ quá độ có gì mà la !
 Ngày xưa quá độ theo Nga
 Ngày nay quá độ theo đà phương Tây !
 Đầu tư phải tính từng ngày
 Mười năm ăn trái trồng cây mấy hời !
 Riêng trăm năm phải trồng người
 Bác Hồ đã dạy bộ đời quên sao !

TRĂNG NGÀN
 (24/6/14)

Reply********SẮC NGÀN** says:

21/06/2014 at 21:50

VÍ VON

Ví von như vậy cũng vừa
 Trần truồng kiểu thế có chừa điều chi !
 Đúng là Ông Bút mấy khi
 Nói điều gì đó tại vì ham vui !
 Dẫu lo giao báo nuôi đời
 Người như Ông Bút quả thời hơn ai !

BẬT NGÀN

(22/6/14)

Reply********Ý NGÀN** says:

21/06/2014 at 07:00

NGỖ NGÀNG

Nhìn hoài cứ tưởng chiêm bao
 Ai trưng khẩu hiệu tào lao thế này !
 Cổng đền Lê Duẩn đâu sai
 Chữ vàng băng đỏ đỏ tài chối sao ?
 Tưởng đâu đánh Mỹ thế nào
 Hóa cho Trung Quốc, Liên xô thật buồn !
 Khiến cho thực chất còn luôn

Một lời nói quả như tuồng dao đâm !
 Vào sườn dân tộc ngàn năm
 Rõ là "ý hệ" đúng nằm tại đây !
 Hoan hô "chủ nghĩa" bao ngày
 Thật là non nước biết ngày nào quên !
 Tiếc thay bia đá vẫn mòn
 Còn như bia miệng hãy còn trơ trơ !
 Ôi thôi câu nói vật vờ
 Ai mang treo vậy trên Đền ông Lê ?

SUỐI NGÀN
 (21/6/14)

Reply

ĐẠI NGÀN says:
 20/06/2014 at 23:40

NGÀN ...

Ngàn thì không lính Cộng hòa
 Cũng không Bộ đội mới là lạ chưa !
 Bởi vì Ngàn chống chiến tranh
 Hai bên đều tránh để dành tương lai !
 Tương lai làm việc cho đời
 Vứt lên đất nước sau thời đạn bom !
 Chẳng may vận nước chưa tròn
 Tuổi già Ngàn phải lên non nhìn đời !
 Trước sau cũng chỉ mệnh Trời
 Ai người gặp hội mới đời thanh vân !

NON NGÀN
 (21/6/14)

Reply

TIẾNG NGÀN says:

20/06/2014 at 23:54

HAY ĐA

*Cù xưa kiện Thủ tướng, thua
Đình nay kiện Báo, có mời thắng đa !
Chấp đơn, phải xử người ta
Củ khoai, cái kiến có mà chơi đâu !
Cầm cân nảy mực phải ngẫu
Cứ theo công lý mới hầu ta ngon !*

NON NGÀN

(21/6/14)

Reply

NGÀN TRẮNG says:

20/06/2014 at 05:00

THÔI MÀ

*Thôi mà quá đáng làm gì
Mình đây núi nợ người thời núi kia !
Chửi nhau qua lại chỉ thừa
Dễ gì sánh với từng không mây ngàn !
Mây ngàn nhìn xuống thế gian
Cân bằng mọi việc mới càng hay ho !
Mọi điều dầu nhỏ dầu to
Nhìn như hột é dưới đời mà thôi !*

*Bởi vì lịch sử trôi xuôi
Có đâu dừng mãi để đòi chê khen !*

TRĂNG NGÀN
(20/6/14)

Reply

BIỂN NGÀN says:
19/06/2014 at 20:46

BỐN KHÔNG !

*Ôi thôi nó nói bốn không
Tức là ra lệnh cho người Việt Nam !
Một là đừng có tưởng ngon
Còn lâu đòi lại Hoàng Sa dễ gì !
Tức là biển đảo tù tù
Liên nhau một dãy cũng thì vậy thôi !
Giàn khoan tao đã cắm rồi
Tao còn cắm nữa đất này của tao !
Đừng nên đánh giá thấp tao
Chủ quyền biển đảo coi chừng tụi bay !
Thứ hai tư liệu xưa nay
Đừng xum xoe lắm tụi bay dễ gì !
Cộng đồng quốc tế ngu si
Ta là sức mạnh làm gì tùy tao !
Thứ ba đừng có đại khờ
Lôi bè kéo cánh mà hòng chống tao !
Thứ tư tốt đẹp đó mà
Phải lo tuân phục mới là khôn ngoan !
Bốn điều tao dạy rõ ràng
Tụi bay ráng nhớ để toàn tâm thân !
Thiên triều dưới dạng cách tân
An Nam dưới dạng phải vâng vậy mà !*

*Hai mươi năm chưa tối đa
 Ngàn năm còn lại mới là anh em !
 Anh em là chỉ một nhà
 Tao là anh cả mới là quyền huynh !
 Tụi bay phải thật chí tình
 Thiên triều mới quyết giống giòng An Nam !*

NGÀN KHOI
 (20/6/14)

Reply

**

MÂY NGÀN says:
 19/06/2014 at 21:09

ĐÃ RÕ

*Bây giờ đã rõ thằng Tàu
 Nó như quân cướp khác nào ngày xưa !
 Hoàng Sa nó đã xây trường
 Giàn khoan nó cấm còn đường binh sao !
 Việt Nam sao giống bù cào
 Nhảy qua nhảy lại lao xao vậy mà !
 Ban đầu tàu lạ mà la
 Đến sau bí quá mới đà gọi tên !
 Nhưng đều Trung Quốc anh em
 Đều tình đồng chí vang rền năm châu !
 Vẫn coi như chỉ chuyện nhà
 Ai mà can dự hóa ra tầm phào !
 Giờ thì càng lại rõ rồi
 Bón không nó đến nước mình răn đe !
 Anh hùng đánh Mỹ ai dè
 Bây giờ gặp Chệt chạy re thế nào !
 Ngọn cờ chống Pháp giương cao
 Trước quân bành trướng ném ào đi đâu ?*

Thôi thì thấy đó đủ rầu
 Rỗng thùng to tiếng cầu âu vậy mà !
 Nghĩ đi nghĩ lại xót xa
 Anh hùng thuở trước nay đã đi đâu ?
 Nào Nguyễn Trãi, Hưng Đạo Vương
 Quang Trung, Thường Kiệt ... chắc buồn làm sao !
 Bởi nay đổi mới cơ đồ
 Thời kỳ Cộng sản dễ nào như xưa !
 Thôi thì định mệnh an bài
 Hoan hô Chủ tịch Bác Hồ muôn năm !

PHIẾM NGÀN
 (21/6/14)

Reply

PHIẾM NGÀN says:
 18/06/2014 at 21:09

GÀ VÀ CÁO

Con gà múm mím đuôi tôm
 Nó còn yếu ớt biết làm sao đây !
 Đứng bên con cáo no đầy
 Giả ngây kiêu cáo chờ ngày thịt sau !
 Mẹ gà lặn lội bờ ao
 Nuôi gà khôn lớn biết sao bây giờ !
 Bởi tin vào cáo hững hờ
 Kiêu gà lạc mẹ nên giờ là đây !
 Giữa trưa gió thổi hây hây
 Chuyện gà chuyện cáo thật hay trên đời !

THƠ NGÀN
 (19/6/14)

Reply

TIẾNG NGÀN says:

19/06/2014 at 09:21

THANH MINH

Bởi chưng chẳng có thời giờ
 Nên thành viết vội cốt đời xem chơi !
 Thường khi chỉ viết một hơi
 Vốn không dò lại nên người còn chê !
 Thơ, văn cứ ngoáy mọi bề
 Ngồi vào bàn phịa thỏa thuê một dòng !
 Nên thôi thiên hạ hà rầm
 Cốt là lên tiếng, lo đời mà chi !
 Có lo cũng chẳng được gì
 Để nào lay được nếu đời chưa khôn !

DẠM NGÀN

(19/6/14)

Reply

TIẾNG NGÀN says:

19/06/2014 at 08:30

CÓ CHI PHẢI BÀN

Ôi thôi có nói làm gì
 Nó là như vậy có chi phải bàn !
 Đã non thế kỷ đà sang

Có gì mới mẽ đâu bàn làm chi !
 Từ to đến nhỏ khác gì
 Cũng bài bản cũ dễ chi khác nào !
 Cũng luôn tụng niệm "Bác Hồ"
 Luôn ca chiến thắng hỡi nào khác chi !
 Cũng toàn xưng tụng Mác Lê
 Cũng toàn ý hệ như in vậy mà !
 Cũng đều cách thức hết xưa
 Lễ đài trang trí một màu vậy thôi !
 Thấy toàn một kiểu như nhau
 Cũng bên là Tượng cũng bên là Cờ !
 Ai lên cũng phát một điều
 Nói toàn một ý giống hoai thế thôi !
 Nếu không đó dễ mà ngồi
 Cần nên địa vị phải đều như nhau !
 Ngủ dòm từ trước đến sau
 Nào ai hó hé, để hầu khác đi !
 Chỉ hoai một giọng chim ri
 Thi đua cho mấy có toàn vậy thôi !
 Nói ra càng thấy bồi hồi
 Con thuyền lịch sử thả trôi theo dòng !
 Ba đời bàn cố nông luôn
 Mới là giai cấp lập trường ngày xưa !
 Kệ thay thế giới loài người
 Văn minh tiến tới còn mình vẫn đây !
 Trăm năm ai biết có ngày
 Nước nhà thay kiểu ao tù này không !
 Nên thôi đừng có mà mong
 Buộc vào thì dễ khó hòng gỡ ra !
 Tề thiên chụp mũ kim cô
 Khác nào ý hệ buộc luôn con người !
 Hoan hô Các Mác quả tài
 Vài câu viết vội người đời khóp luôn !
 Khiến thành mở miệng sái hàm
 Đại chê ông Mác còn chi lợi quyền !
 Cho nên thiên hạ phải im
 Kim cô cứ đội cốt tìm đường lên !
 Chỉ khi sét đánh vang rền

*Kim cô vắng mắt mới nên con người !
 Tự do độc lập ở đời
 Thoát vòng nô lệ cuộc đời mới nên !*

THI NGÀN
 (19/6/14)

Reply

NGÀN THƠ says:
 18/06/2014 at 06:28

NGƯỢC XUÔI XUÔI NGƯỢC

*Trối trăn, trắng trối ngược xuôi
 Trối trắng, trăn trối khiến người cãi nhau
 Chữ "g" quả thật nhiệm màu
 Có "g" mới chắc ra người giống chi !
 Đúng sai nhưng cũng tùy nghi
 Bởi khi lường giống thì "g" cũng thua !
 Nên thôi cũng cãi vừa vừa
 Cãi mà quá lắm lại thành nhiều khê
 Dân ta chơi chữ nhiều bề
 Đố ai chơi chữ bằng Hồ Xuân Hương !
 Sự tình do tiếng Việt Nam
 Thăng Tây mà hiểu có còn mà khuya !*

THƠ NGÀN
 (18/6/14)

Reply

GIÓ NGÀN says:

15/06/2014 at 00:17

ĐỊNH OI !

Định ơi tôi dặn Định này
 Đừng ham nghĩa khí, đừng ham anh hùng !
 Chỉ ham vì nước vì dân
 Ăn danh tranh đấu cho đời mà thôi !
 Tự do dân chủ sáng ngời
 Đó là Chân lý buộc đời phải theo !
 Ham chi danh hảo bông đeo
 Vợ con cũng quý song đời quý hơn !
 Một lòng trinh trắng như son
 Vô cầu, phi lợi mới trang anh hùng !
 Khiến ai cũng giống như mình
 Mới thành bão táp làm đời chuyển lay !
 Vô tư làm việc mới hay
 Mọi người cao quý cần đời biết sao ?

NON NGÀN
 (15/6/14)

Reply

TRĂNG NGÀN says:
 10/06/2014 at 07:14

MẠC ĐĂNG DUNG

Một lần để nhục muôn đời
 Mạc Đăng Dung đó, hỏi Trời thấy không ?
 Trói mình ra Ai Nam Quan
 Đầu hàng giặc Bắc để toàn được thân !
 Quân Minh dẫu mạnh bao lần

*Thật là quốc nhục tẩm thân hay gì !
 Ngàn đời nhục mãi còn chi
 Nước nào rửa sạch nhục này cho cam !
 Mạc Đăng Dung, Mạc Đăng Dung
 Một lần đại dột nhục ngàn đời sau !*

NON NGÀN
 (10/6/14)

Reply

DẶM NGÀN says:
 07/06/2014 at 22:13

HAI ÔNG MINH

*Một ông Minh đã chết rồi
 Ông Minh còn lại giờ tay đầu hàng !
 Chuyện này quả thật không oan
 Sao người lại trách Non Ngàn làm chi
 Ở đời như thế mấy khi
 Minh đi rồi lại cũng Minh quay về !
 Việc này quả thật lê thê
 Big Minh ù té Chí Minh lạ lòng !*

NẮNG NGÀN
 (08/6/14)

Reply

TRĂNG NGÀN says:
 06/06/2014 at 22:24

BÉ CÁI LÂM

Tưởng ông yêu nước thế nào
 Hóa ông yêu nước để lòi cái đuôi !
 Tên ông là Phạm Văn Đồng
 Công Hàm 58 để đời về sau !
 Ở tù giặc Pháp bao năm
 Vì làm Cộng sản có hơn chút nào !
 Nếu ông yêu nước tại sao
 Công hàm ông ký ối dào ông ơi ?
 Một vì ông sợ Anh hai
 Hai vì ông muốn thành công cho mình !
 Nếu như yêu nước thật tình
 Có ai lại ký Công hàm như ông !
 Bây giờ ông đã thành công
 Nước nhà nghiêng ngả ông còn nói chi ?
 Liên xô Anh cả còn gì
 Anh Hai bóp cổ tịt ngòi ông luôn !
 Buồn thay đất nước qua truông
 Biết qua có khỏi nỗi buồn do ông !
 Ông tên là Phạm Văn Đồng
 Nói đi nói lại khiến càng buồn thêm !
 Ông say sưa Mác - Lênin
 Hoàng Sa đâu đáng để lòng ông lo !
 Bây giờ lật ngửa ván bài
 Hóa ra ông chỉ nằm mơ giữa đời !
 Ở tù giặc Pháp ông ơi
 Vì làm Cộng sản nay đời biết ông !

GIÓ NGÀN
 (07/6/14)

Reply

★★

MÂY NGÀN says:

03/06/2014 at 20:27

HƯỚNG GI

Dân mình còn bị xe tăng
Cán lên tàn sát hướng gì dân đâu !
Chỉ còn máu đỏ một màu
Chỉ còn chất đỏ màu cờ Bác Mao !
Hoan hô ông Mác ngày xưa
Độc tài vô sản có chừa ai đâu !
Con người buộc phải cúi đầu
Để mong được sống như màu cỏ cây !
Hoan hô "Cách mạng" là đây
Hoan hô Các Mác cùi đày thế gian !
Thiên An Môn quả vẽ vang
"Thiên đường nhân loại" rõ càng hay thêm !

NẮNG NGÀN

(04/6/14)

Reply

**

NGÀN TRẮNG says:

03/06/2014 at 10:48

ĐÂY RỒI !

Đây rồi "cộng sản" hai anh
Cùng nhau gặp gỡ, mới toanh xứ người !
Anh chín mươi, anh sáu mươi
Ba mươi năm ấy, cuộc đời oái oăm !
Giờ thì cùng viếng tượng đài
Nạn nhân ngày ấy, lúc mình từng vui !

Nhưng nay lòng cũng khác rồi
 Cù Huy Hà Vũ cũng thành khác xưa !
 Ân tình bỏ kiểu đong đưa
 Lại cùng Bùi Tín ghen ngào thế thôi !
 Cũng may ông Mác "đi" rồi
 Khỏi còn ở lại giết mình thốt tim !
 Bởi nào đâu biết tại mình
 Khiến đời bấy bá thành mình ra chi !

TRĂNG NGÀN
 (03/6/14)

Reply

**

DẠM NGÀN says:
 01/06/2014 at 23:05

NGU

Máy thằng ngu chỉ nói càn
 Biết gì lịch sử mơ màng vậy thôi
 Đúng là bợ đít quan thầy
 Ủng công tiên tổ dạy mày lớn khôn
 Thật là nỗi nhục nào hơn
 Xú danh lịch sử chắc còn mai sau !

NGÀN KHÔI
 (02/6/14)

Reply

**

NGÀN TRĂNG says:

01/06/2014 at 22:56

CHẲNG VẮY

Những tay chống Cộng chửi Hồ
 Những tay Cộng sản luôn nhào nâng bi !
 Ta thì chẳng vấy vào chi
 Đứng ngoài lặng lẽ cười khì mà vui !
 Hơi đâu đâu hót với đời
 Dành cho lịch sử luận thời mai sau !
 Chỉ điều cũng đáng thương thay
 Bấy nhiêu người Việt ngày nay tầm thường !
 Ghét thì đào lấp xuống mương
 Yêu thì nhắm mắt húc tường mà ca !
 Than ôi giữa cõi người ta
 Có bao người trí gọi là đáng khen !

NON NGÀN

(02/6/14)

Reply

★★

NGÀN PHƯƠNG says:

29/05/2014 at 23:12

SỐNG VÀ CHẾT

Có ai sống mãi ở đời
 Chết như một nhát cắt lìa thế gian !
 Chẳng gì lại phải hoang mang
 Dòng sông uốn khúc trường giang vậy mà !
 Chuyện gì đâu phải xót xa
 Giống như rời chốn ta bà ra đi !
 Đó bà Lê Thị Tuyết Mai

Chết như một cách để đời về sau !
 Nước nhà ý thức làm đầu
 Lửa hồng rực rỡ một màu tâm tư !
 Thà như ngọn đuốt không hư
 Giả từ thế giới với lòng hân hoan !
 Cho dù cuộc sống đa đoan
 Hành vi nghĩa lý phải càng nêu cao !
 Biển Đông sóng cuộn dạt dào
 Tự mình đốt đuốt đi vào sử xanh
 Mai kia hồn cũng tỉnh anh
 Miếu thờ dựng lại chút danh ngàn đời
 Đúng là cái chết tuyệt vời
 Hoàng Sa tâm huyết để đời còn ghi !

PHƯƠNG NGÀN
 (30/5/14)

Reply

★★

MÂY NGÀN says:
 29/05/2014 at 21:07

THƠ TỔ HỮU

Thuở nào Tố Hữu làm thơ
 Bây giờ đọc lại vật vờ bao nhiêu !
 Thi từ toàn cách lêu têu
 Điệu vắn lỏng chỏng liêu xiêu kiểu gì !
 Độn tràn khẩu hiệu lâm li
 Ngợi ca chủ yếu còn gì khác đâu !
 Trước nhằm ca ngợi Bác Hồ
 Sau nhằm ca ngợi Bác Mao nữa kìa !
 Chỉ toàn thị hiếu lia chia
 Con tim khối óc trật chĩa tệ sao !
 Vì tim được đặt trên đầu

Khiến cho khối óc biết đâu mà tìm !
 Óc đầy máu đỏ của tim
 Tim do người gọi khó tìm làm sao !
 Non sông lời lẽ thế nào
 Cũng toàn khẩu hiệu lao lao vậy mà !
 Bởi luôn "Vô sản" phe ta
 Bởi luôn "Tù ải" tình đầu bao phen !
 Thánh thần cả Stalin
 Khóc hơn cha mẹ khi đi xuống mồ !
 Thi tài quả có là bao
 Mượn toàn khẩu hiệu nhét vào mới ngoan !
 Vài lời thôi cũng không oan
 Để gì Tố Hữu còn ngàn đời sau
 Văn chương đất Việt muôn màu
 Thi ca Tố Hữu cùi đày bao nhiêu !

TUYẾT NGÀN

(30/5/14)

Reply

★★

SÓNG NGÀN says:

28/05/2014 at 19:40

DÂN ĐEN

Dân đen có tội tình gì
 ù ù cạc cạc nhiều khi cũng buồn
 Hơn thua mấy trự to đầu
 Nói hươu nói vượn mọi người ngỡ ngàng tai
 Thôi thì lịch sử đường dài
 Dân đen trước đã một mai to đầu !
 Thế gian tựa cánh chim âu
 Chao lên chao xuống biển đời khác chi !

GIÓ NGÀN

(29/5/14)

Reply

**

HƯƠNG NGÀN says:

27/05/2014 at 07:21

CON NGƯỜI

Con người đâu cũng là người
 Cũng hay, cũng dở, cũng đều khác nhau !
 Có người hiểu biết sâu xa
 Có người nông cạn, lừa xòa vạy thôi
 Có người đạo đức rạch ròi
 Có người vẫn đục, biết đâu mà lường !
 Mỗi người vận hạn ở đời
 Con sông có lúc đục, trong khác gì
 Bao người hanh đạt lắm khi
 Bao người nghèo khó dễ gì đổi thay
 Lý đâu lại trách ông Trời
 Bởi do hoàn cảnh, mỗi người xưa nay
 Vì anh Các Mác dở hơi
 Đấu tranh giai cấp, khiến đời lộn thìn
 Mọi người thành cái con tin
 Lừa theo học thuyết khó vin thể nào !
 Làm cho thế giới nháo nhào
 Đã thời xáo xác, lẽ nào chẳng hay !
 Đó thời bao cấp chua cay
 Đó thời tập thể tháng ngày bi thương
 Giờ đây đã quá tố tường
 Con tim khối óc còn vương nỗi gì !
 Bởi làm chỗ đặt nhiều khi
 Sống hầu cảm tính li bì âm u
 Ngỡ rằng mút chỉ thiên thu

Ai dè từ chỗ tù mù bước ra
 Nhân văn hợp với cộng hòa
 Còn theo ông Mác ta bà nữa sao ?
 Con người sống phải như người
 Thương yêu đùm bọc tạo đời văn minh
 Còn ham giai cấp đấu tranh
 Hết như cháo lú ăn thành lợi chi !
 Nên xưa Mác nói những gì
 Thời nên quên quách hết đi là vừa
 Tương lai nói lại chẳng thừa
 Nước nhà định lại để hầu đi lên
 Nhân văn cuộc sống mới toanh
 Tự do dân chủ hình thành mới hay
 Giữ nền tự chủ còn hoài
 Vun nền độc lập tự do hòa bình
 Quên đi mọi thứ linh tinh
 Quay về nguồn cội nước mình phát huy !

NGÀN HƯƠNG
 (27/5/14)

Reply

★★

ĐÌNH NGÀN says:
 27/05/2014 at 21:21

NGUYỄN KHÍ QUỐC GIA

Khi nào nguyên khí quốc gia
 Phát huy đúng mức mới là hân hoan !
 Là khi lịch sử chói chang
 Là khi đất nước huy hoàng tiến lên !
 Đó khi sức mạnh toàn dân
 Tự do dân chủ vạn phần phát huy !
 Còn mà vẫn kiêu chai lý

Xếp theo hàng một có gì lạ đâu !
 Đầu toàn khẩu hiệu khác nào
 Đầu toàn bài cũ lặp hoài vậy thôi !
 Kiểu như sách vở học trò
 Trả bài xoành xoạch thật lo cho đời !
 Chỉ khi nguyên khí sáng ngời
 Nhân tài tụ hội nước nhà mới lên !
 Tại vì đã thấy nhẵn tiền
 Bằng đầu bằng lúa thật tiên trên đời !
 Đôn lên tuần tự về vờ
 Về hoài cũng bức tranh gà ngày xưa !

BẠT NGÀN
 (28/5/14)

Reply

**

Ý NGÀN says:
 24/05/2014 at 03:49

CỜ ĐỎ CỜ VÀNG

Cờ vàng cờ đỏ cũng cờ
 Chỉ anh cảm "cán" là người Việt Nam
 Khác cờ thành cũng khác nhau
 Mặc dầu mũi tẹt da vàng giống y !
 Cháu con Hồng Lạc khác gì
 Khác là quan điểm phải suy cho cùng !
 Anh cảm cờ đỏ ghét vàng
 Anh vàng ngược lại cũng oan nỗi gì !
 Anh này kêu "ngụy" khác nào
 Anh kia kêu "cộng" cũng gì hơn đâu !
 Chẳng qua trong cuộc biển dâu
 Trùm lên thế giới thành ra nỗi này !
 Đều cùng một gốc ai hay

Chính là ý hệ đặt bày nhiều khê !
 Bây giờ Tàu đặt giàn khoan
 Đổ Vàng hội lại mới càng hay ho
 Khác nhau vì bởi màu cờ
 Tâm hồn đâu khác hỡi người Việt Nam !

TIẾNG NGÀN
 (24/5/14)

Reply

**

NON NGÀN says:
21/05/2014 at 21:44

LÃNH ĐẠO

Ai người lãnh đạo Việt Nam
 Phải chăng là Đảng tức toàn đảng viên ?
 Hay là mấy vị đứng đầu
 Nói sao hay vậy cầu âu mọi người !
 Cho nên khi nước nguy rồi
 Mọi người phải đứng con người Việt Nam !
 Tức toàn con cháu Lạc Long
 Bỏ đi Ý hệ đã thành nhiều khê
 Cùng nhau giữ nước mọi bề
 Không nhằm lẫn giặc làm người anh em !
 Chỉ khi như vậy mới nên
 Vững vàng quốc thổ lâu bền quốc gia
 Việt Nam đất nước sơn hà
 Phải cư Nam đế chính là Toàn dân !

ĐẠI NGÀN
 (22/5/14)

Reply

★★

CÂY NGÀN says:

21/05/2014 at 21:01

CHỪNG NÀO

*Chừng nào Ông Webb nên danh
 Trở thành Tổng thống mới thành chuyện vui
 Phu nhân người Việt rồi rồi
 Lại là Đệ nhất dưới trời Cờ Hoa
 Đa màu từng có Obama
 Thì càng hi vọng có Bà Việt Nam !*

LÁ NGÀN

(22/5/14)

Reply

★★

LÁ NGÀN says:

20/05/2014 at 21:01

LÂU RỒI

*Nó đã xấu cả ngàn năm
 Đâu giờ mới xấu mà lòng xót xa
 Chẳng qua vì bởi Phe ta
 Anh em cùng một, mới ra nỗi này
 Để giờ nó cấm giàn khoan
 Đuối nò tới tấp, vẫn càng không ai !
 Ai vô mà đẩy nó đi
 Mình thì quá yếu làm gì nó đây ?
 Chiều về gió thổi hây hây*

Ta thiu thiu ngủ, chờ ngày nó ra
 Nó ra rồi nó lại vào
 Lưỡi bò, như chỗ không người mà thôi !
 Vậy thì chớ có bồi hồi
 Ngàn năm lặp lại than ôi còn gì !

BÓNG NGÀN
 (19/5/14)

Reply

**

NÚI NGÀN says:
 18/05/2014 at 22:43

LÀM SAO

Làm sao đất nước đi lên
 Làm sao để được ở trên tốp đầu ?
 Điều này mong ước từ lâu
 Càng ngày lại thấy xa vời lắm thay !
 Bối lâu đèn đỏ cảm hoài
 Nào hơn mấy nước lời chời chung quanh ?
 Tại vì kiên quyết "Mác Lê"
 Đỉnh cao trí tuệ dựng xây thiên đường !
 Giờ thì Tàu đặt giàn khoan
 Tương lai lẩn nữa mới càng nguy to !
 Việt Nam cứ tụng "Bác Hồ"
 Chắc tin như kiểu phép màu cứu nguy !
 Đúng là còn nói điều chi
 Ai người lãnh đạo, ai người tài năng ?
 Khác nào một tập thu băng
 Đầu ra y hệt đầu vào vậy thôi !
 Lạc quan ai muốn yêu đời
 Nói điều xây dựng tức thời dọa ngay !
 "Hòa bình diễn tiến" đâu sai

Hay là "phản động" hỏi ai dám nào !
 Hết như bầy ếch trông sao
 Cất lời oệp oệp giọng đều như nhau !
 Chính là dân chủ tự do
 "Độc tài vô sản" Mác cho thuở nào !
 Thật là đất thấp trời cao
 Lọt vào như thế, khó bề nào ra !
 Tình đời ai thấy xót xa
 Nói lên một tiếng mới là anh minh
 Còn như thấy ngại ca hoài
 Suốt đời ai khác một một Hồ Chí Minh !

NON NGÀN
 (19/5/14)

Reply

**

NON NGÀN says:
[18/05/2014 at 22:06](#)

CHÍNH QUYỀN

Chính quyền thật sự là ai ?
 Đứng ra mấy vị ngày nay đứng đầu !
 Nói là mấy vị cho vui
 Thật ra cũng chỉ mấy người mà thôi
 Còn toàn bộ máy thực thi
 Ăn lương làm việc đáng gì nói đầu !
 Việt Nam non thế kỷ rồi
 Vẫn còn lết bết kiểu người đàn ông đuôi !
 Điều này mà kéo dài hoài
 Bị thằng Trung Quốc phổng rồi còn chi !
 Chiến tranh khốc liệt ai bì
 Tưởng hòa bình đến cùng nhau vui vầy
 Ai ngờ cũng lại chiến tranh

Cách này cách khác thập phần chua cay !
 Thằng Tàu giờ đặt giàn khoan
 Biểu tình thì cấm mới càng nhiều khê !
 Khiến dân cảm thấy náo nê
 Chống ai ai chống mọi bề rối tung ?
 Từng nghe đất nước anh hùng
 Nay sao tựa kiêu nửa khùng nửa điên !
 Chống Tàu có phải ưu tiên ?
 Hay dân bạo loạn, triền miên sợ hãi ?
 Nếu là dân chủ sợ ai ?
 Còn không dân chủ, độc tài chối sao ?
 Đúng là tức tưởi ghen ngào
 Cái nào chẳng thấy cái nào rõ ra !
 Giống như thằng cuội cây đa
 Nhìn trăng tưởng cái lá đa của mình !
 Dân như trăng sáng rành rành
 Lá đa chỉ thật mong manh dễ gì !
 Cho dù có ngủ quên đi
 Chính quyền như thế, cái gì của dân ?
 Hay đều nhận thức chủ quan
 Của toàn mấy vị hiên ngang đứng đầu !
 Phải chăng "Ý hệ" cơ cầu
 Một lần đã buộc, khó hầu gỡ ra !
 Gỡ ra sợ phạm "Bác Hồ"
 Nào ai nghĩ đến cơ đồ núi sông !

ĐẠI NGÀN
 (19/5/14)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:
[17/05/2014 at 04:00](#)

NÓI LÁI

Từ lâu quy mã cũng nhiều
 Bao nhiêu người Việt đã thành giàu to
 Bây giờ Tàu đặt giàn khoan
 Nhiều người lại thích mong tràn mã quy
 Sự đời ngấm nghĩ mà suy
 Tái ông mất ngựa biết đâu mà lường
 Nên thôi hỏi khắp phố phường
 Mã quy, quy mã con đường nào hay ?
 Hay là biết chuyện hôm nay
 Đấu tranh dân chủ để còn ngày mai !

RỪNG NGÀN
 (17/5/14)

[Reply](#)

★★

SẮC NGÀN says:
[17/05/2014 at 05:19](#)

TRỌNG DÂN

Trọng dân cái khỉ gì mi
 Ngôn từ loạng quạng nhiều khi tức cười
 Đừng làm cái kiểu hơn người
 Trong khi mi quả chỉ đồ tép riu !

BÓNG NGÀN
 (17/5/14)

Reply

★★

MÂY NGÀN says:

[17/05/2014 at 05:29](#)

TÊN HOÀNG

Tên Hoàng này chẳng giống ai
Giọng toàn đá cá lặn dựa lạ gì
Kiểu người thì trách làm chi
Dư hơi đâu trách thứ loài tâm vor
Người khôn hướng mắt nhìn trời
Để ai chú mục vệ đường bãi phân !

HƯỚNG NGÀN
(17/5/14)

[Reply](#)

**

NGÀN PHƯƠNG says:

[16/05/2014 at 23:57](#)

ĐÁM ĐÔNG

Đám đông tốt xấu khó lường
Tốt thì chìm ngập xấu trương cao nghều
Cho nên trước đám biểu tình
Tránh voi đâu xấu mặt mình hay sao
Lửa rồi đừng đổ thêm dầu
Cần nên kiểm soát mới hầu lạng yên
Điều gì chính đáng thì nên
Điều gì bất chính cũng nên dẹp liền
Mọi người yêu nước là quyền
Cái quyền giữ nước cũng quyền văn minh
Cho dầu vạn nỗi bất bình
Đều nên chọn cách biểu tình nhân văn !

PHƯƠNG NGÀN

(17/5/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[16/05/2014 at 21:46](#)

THẬP THÒ

Có gì đâu phải thập thò
 Nó là thằng giặc thập thò làm chi
 Chữ vàng cho lắm lâm li
 Cùng là máy tốt ích gì lắm sao
 Nó như một thú bù cào
 Mình tro lưng đáy dễ nào lợi chẳng
 Danh từ tránh né lảng nhãng
 Sao không gọi thẳng có bằng hơn không
 Hở môi răng lạnh lòng vòng
 Môi răng đã cắn mấy lần xưa kia
 Bây giờ đến cái giàn khoan
 Đó là một chấm ở trên lưỡi bò
 Sang sông thì phải dùng đồ
 Muốn cho thắng giặc phải ta ngon lành
 Phải nhìn cho rõ ngọn ngành
 Ý đồ của nó mới thành tự tin
 Chớ như ru ngủ lấy mình
 Tin vào "đồng chí" vào "tình anh em"
 Họa là đem nước để dâng
 Vì "tình đồng chí" nhiều lần hiểu thôi !
 Vu vơ kiêu đá trên trời
 Kiêu mây dưới đất quả thời thơ ngây !
 Nên còn thảng rộng ngày dài
 Con đường cứu nước vẫn đường toàn dân

*Phải sao dân chủ triệu phần
Toàn dân làm chủ mới cần nhất thôi !*

THƯƠNG NGÀN
(17/5/14)

[Reply](#)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:
[16/05/2014 at 22:01](#)

ĐẾ QUỐC

*Nó là đế quốc rõ rồi
Bản đồ chỉ thứ bề ngoài vậy thôi
Cần thì vẽ không thì bôi
Lưỡi bò chín khúc đó người thấy không
Muốn trùm cho trọn biển Đông
Hư không lại vẽ thành nên bản đồ
Cho nên thực lực thế nào
Mọi điều đáng nói bản đồ còn khuya
Nếu ta không mạnh ta thua
Trừ phi bạch tuộc bị người xỏ râu !*

Ý NGÀN
(17/5/14)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[16/05/2014 at 21:13](#)

CÔNG NHÂN

Công nhân cũng chỉ con người
 Nghèo nàn, ít học, phải đành làm thuê
 Mong sao sẽ được đổi đời
 Có công gây dựng sau này cho con
 Cạy vào chìa khóa vàng son
 Cái đầu hiểu biết lợi ta ích đời
 Tại anh Các Mác trời ơi
 U mê ám chướng vẽ vờ "công nhân"
 Nào là "giai cấp đấu tranh"
 "Công nhân lãnh đạo" mới thành công thôi
 Nhằm xây thế giới "thiên đàng"
 Lâu đài trên cát vụn phụn là đây !
 Nên người hiểu biết thấy ngay
 Nhân danh, lợi dụng, kiểu này hay chi !
 Người khôn phải thấy thường khi
 Điều hòa giai cấp rõ thì mới hay !
 Làm sao san bớt giàu nghèo
 Để đìng chênh quá là điều ưu tiên !
 Chớ theo lời Mác chỉ phiến
 Hết mang lúa giống bán miền vu vơ !
 Nên thôi ta có vần thơ
 Hầu ai đọc tới tình cờ xem sao !

NON NGÀN

(17/5/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[16/05/2014 at 22:34](#)

NHÌN CHUNG

Nhìn chung cũng tiến bộ rồi
 Cù Huy Hà Vũ ngon lành hơn xưa
 Biết ăn biết nói lia chia
 Khác hồi trong nước chỉ ham vẽ vờ
 Chỉ ham hoài bão Bác Hồ
 Vẫn còn trương bản ta là Mác Lê
 Hãy còn đại tướng vẽ tranh
 Bây giờ Hà Vũ rành rành khác hơn
 Biết vì đất nước vì dân
 Nói điều tâm huyết xa gần cần nghe
 Vấn đề còn lại Việt Nam
 Có làm được thế hay không vẫn tùy
 Dù sao ra được nước ngoài
 Vũ con chim nhỏ sổ lồng bay cao !

ĐẠI NGÀN
 (17/5/14)

[Reply](#)

★★

KHÓI NGÀN says:
[16/05/2014 at 23:33](#)

THỰC CHẤT

Anh là trí thức lâu nay
 Hóa ra anh chỉ ngủ ngày ngủ đêm
 Bây giờ thấy cái giàn khoan
 Lù lù ra đó anh càng phân vân
 Làm sao thích hợp mới cần
 Chống hay không chống vạ lằn tinh vi
 Chống thì theo sóng mà đi
 Còn như ngược sóng chuyện gì xảy ra ?
 Từ lâu anh cũng hô hào
 Bây giờ mới thấy tầm phào bao nhiêu !

Đã người trí thức trên đời
 Tư duy độc lập anh thời biết không ?
 Giặc nay đã đến ngoài đồng
 Ngủ dòm anh vẫn trông mong nhìn trời !
 Sao không quyết chí rạch rồi
 Mọi người đoàn kết hòa mình cùng nhau
 Vấn đề cốt đạt mục tiêu
 Tại sao lại nghĩ phải ai xếp sòng ?
 Đúng là trí thức long nhong
 Nội dung không có chỉ hòng hùa theo
 Khác đâu điệu đóm ăn tàng
 Dân tình như thế thật càng nguy to !
 Sao không nhớ lại Tây Hồ
 Ngày xưa tiêu chí nêu cao ba điều :
 Một là dân trí làm đầu
 Hai là dân khí, hậu là dân sinh
 Nếu như trí thức linh bình
 Trí thì thấp kém, khí toàn ba xu
 Điều này mà kéo thiên thu
 Tồn vong đất nước còn gì nói sao !
 Cho nên đừng nghĩ tào lao
 Láy mình làm chuẩn, ối dào Tương Lai !

TIẾNG NGÀN
 (17/5/14)

[Reply](#)

★★

MUA NGÀN says:
[16/05/2014 at 05:12](#)

THỰC RA

Thực ra chưa biết đến đâu
 Tương lai ai biết nẻo về là sao

Nó còn chiếm giữ Hoàng Sa
 Trường Sa cũng vậy thì ta thế nào ?
 Giờ còn đỉnh điểm lên cao
 Giàn khoan nó dựng ngang vào đất ta !
 Biểu tình bạo động nổ ra
 Vài nơi như vậy cũng là nguy to !
 Tương lai ai biết mà dò
 "Chuyện Tàu" đây quả là hồi đang căng !
 Đất bằng nổi sóng hung hăng
 Ai gây nên sóng có nào phải ta ?
 Dễ nào thương lượng để ra
 Kiểu tham như thế chỉ lo trật chĩa
 Hòa đàm mà đạt còn khuya
 Nhưng đây nguy hiểm lại là chiến tranh !
 Dù sao ngọn lửa bất bình
 Trong dân giờ đã thành hình tới nơi !
 Phải chăng lối thoát ngời ngời
 Hay là lối bé có trời biết đây ?
 Giữa cơn nguy hiểm tràn đầy
 Đâu là chính sách đặt cho cân bằng
 Chuyện này khó nói cuội nhăng
 Mà bằng trí tuệ của người Việt Nam !
 Phải sao thắng được giặc thù
 Phải sao phát triển nước nhà mới hay !
 Chớ còn cứ mãi loay hoay
 Hẳn là tới lúc dứt đuôi thằn lằn !

NẮNG NGÀN

(16/5/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:

[15/05/2014 at 22:24](#)

QUẾ DƯƠNG - TIẾN PHÚC

Quế Dương, Tiến Phúc hai tên
 Thật ra chỉ một con người mà thôi
 Vốn mang họ Phạm trong đời
 Tham gia chiến đấu dưới trời Điện Biên
 Đã từng hô lớn tiến lên
 Hỏi người Cộng sản đâu quên được nào !
 Thế mà chẳng biết tại sao
 Sau này quan điểm đổi thành nhiều khê !
 Rõ ràng lịch sử khởi chê
 Cái gì sự thật dễ bề đổi sao !

MÂY NGÀN
 (16/5/14)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[15/05/2014 at 22:49](#)

BÁC HỒ

Ôi thôi nói đến Bác Hồ
 Khác gì cái phễu đổ vào trăm hoa
 Buồn cười hiện tại nước ta
 Muốn làm lãnh đạo phải ca Bác Hồ
 Giống như những chú học trò
 Trả bài cho tốt thì thầy mới khen
 Không nhìn thấy cái giàn khoan
 Nó lù ra đó quả càng thương tâm
 Khi nào đất nước đi lên
 Nhờ người lãnh đạo vượt lên Bác Hồ ?

ĐẠI NGÀN

(16/5/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:

[15/05/2014 at 23:08](#)

ĐỦ RỒI

Biểu dương như vậy đủ rồi
 Biểu tình thì tốt loạn thời không nên
 Tại sao chơi kiểu lưu manh
 Để mà chống lại lưu manh được à ?
 Thằng Tàu nó lẩn nước ta
 Ta càng tỉnh táo mới là hay ho !
 Thắng nhau nơi cách chơi cờ
 Không nên mang đập bàn cờ đầu ai !
 Biểu tình phải cứ dài dài
 Còn như bạo động thật sai vạn phần !
 Mình dân giáo dục đảng hoàng
 Kiểu chơi hạ cấp hỏi càng ra chi ?
 Đừng làm thế giới khinh khi
 Mà càng trọng vọng mới thì thành công !

NGÀN KHÔI

(16/5/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[15/05/2014 at 02:58](#)

DÙ SAO

Dù sao mình vẫn chủ nhà
 Đứng đầu cả nước phải ra vẻ gì
 Phải cần lên tiếng điều chi
 Im re thin thít vậy thì ra sao
 Quyền lên tiếng sao im nào
 Khi Tàu nó lấn vào nơi biển mình
 Giàn khoan ngạo nghễ khó tin
 Nó coi thường thế sao mình lại im
 Chỉ dân đã biết biểu tình
 Và toàn cấp dưới bực mình la to
 Riêng phần các cấp chóp bu
 Đúng là vẫn thấy im ru vậy kìa
 Một khôn hai sợ lạ chưa
 Sợ thì khôngặng khôn thì khó nghe
 Bởi vì nó đã hăm he
 Khôn mà im mãi nó càng lấn thêm
 Cho nên thật đúng rõ phiền
 Nước nhà như thế Ròng Tiễn nổi giận
 Phải mau cất tiếng lên đi
 Ròng thì phun lửa Tiễn thì nói ra !

NGÀN KHOI

(15/5/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN TRĂNG says:

14/05/2014 at 08:18

PHÉP THỬ

Nó làm phép thử nghiệm ta
 Cũng là để nghiệm gần xa hiện giờ

Nên chi không thể khù khờ
 Cũng không thể chỉ mập mờ lâu nay
 Mà nay cần phải cao tay
 Mà chơi, tao cũng chơi mà xem sao !
 Mà tính chuyện xé rào
 Thì tao cũng phá thêm rào để chơi !
 Còn mà biết chuyện rút êm
 Thì ta cũng rút, hai bên bảo toàn !
 Bởi mà ngang ngược giàn khoan
 Còn tạo phải giữ biển ngàn nước tao !
 Hoàng Sa chờ đó mà coi
 Tao thề lấy lại, mà đừng tưởng ngon !

TRĂNG NGÀN
 (14/5/14)

Reply

★★

BIÊN NGÀN says:
[14/05/2014 at 22:40](#)

ĐẢNG GIAI CẤP

Đảng là "giai cấp" mà thôi
 Đâu trên danh nghĩa của toàn nhân dân
 Bây giờ "giai cấp" chên vênh
 Dàn khoan nó mới mang qua chặn mình !
 Nên cản trở lại thật tình
 Vì dân vì nước vì mình làm chi
 Cái trò "giai cấp" ích gì
 Nó đi theo Marx từ khi bao giờ !
 Chôn sâu xuống nghĩa địa rồi
 Bây giờ ta phải là người Việt Nam !
 Hết lòng vì nước vì dân
 Chống Tàu thắng lợi mới thành vinh quang !

ĐẠI NGÀN
(15/5/14)

[Reply](#)

**

DẶM NGÀN says:
[14/05/2014 at 23:01](#)

THÂM TÂM

Thâm tâm vẫn nghĩ Con Trời
Cho mình cái rốn gọi là Trung Hoa
Muốn rằng mình phải Đại ca
Xếp sòng em út mới là nên danh
Giàn khoan chỉ bước tập tành
Lưỡi bò kia quả tinh ranh với đời
Để nhằm thành việc đã rồi
Biển Đông trâu tóm cho nhiều đời sau
Cốt làm bá chủ dài lâu
Không toàn thế giới cũng hầu phương Đông
Mưu đồ thật quá cuồng ngông
Nếu ai chưa thấy thì trông được gì
Hãy mau sáng suốt lên đi
Toàn cầu hợp lại chận thì mới êm !

NGÀN TRÙNG
(15/5/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[14/05/2014 at 21:21](#)

TỘI VÀ KHÔNG TỘI

Không thì nào có tội gì
 Lão Trang cũng vậy từ khi xưa rồi
 Việt Nam luôn phải chống Tàu
 Chống thằng bá chủ chớ nào chống ai
 Văn minh Trung Quốc không sai
 Chỉ sai là thứ bọn Tàu ác ôn !
 Tiếc rằng Karl Marx khác hơn
 Bởi sai lý thuyết nên còn quý chi
 Đấu tranh giai cấp được gì
 Nhân văn nhân loại mới thì đi lên
 Độc tài chuyên chính thật phiền
 Đó là tại Marx nên ghiền được sao !

ĐẠI NGÀN
 (15/5/14)

Reply

**

LÁ NGÀN says:
[13/05/2014 at 21:32](#)

TẠI SAO

Tại sao lại bảo xóa ngàn
 Ngàn thì Nam Bắc chớ nào lại không
 Non ngàn là dãy Trường Sơn
 Vui cùng không hết đời đi xóa ngàn !

CÂY NGÀN
 (14/5/14)

Reply

DẠM NGÀN says:

[13/05/2014 at 00:02](#)

NGƯỜI MÌNH NƯỚC MÌNH

Người mình phần lớn nông dân
 Lại thời thuộc địa học hành tới đâu
 Khi nghe thuyết Mác quá ngầu
 Nghĩ rằng nó quả đầu tàu tiến lên
 Nhất là ngoài nước quay về
 Lại càng hấp dẫn bốn bề dân đen
 Tung hô theo kiểu muôn năm
 Tận tin lãnh tụ cùng mong đổi đời
 Tiếc là vật đổi sao dời
 Bánh xe lịch sử ngược hồi lại quay
 Tây Hồ thật tiếc bao ngày
 Đề cao dân trí không may chìm xuống
 Vây nên dân khí cũng buông
 Và còn chi nữa nỗi niềm dân sinh !
 Bây giờ Trung Quốc chặn mình
 Nó coi như hổ còn mình con mang
 Uất thay lịch sử Rồng Vàng
 Sa cơ thất thế lại càng xót xa
 Quá tam ba ba bận tối đa
 Bây giờ ta quyết phải ra rồng vàng
 Thực dân phong kiến muộn màng
 Tiếp theo cộng sản phải càng thoát ly
 Mọi người trở lại cùng nhau
 Vượt lên quá khứ chống Tàu mới hay
 Bền không rệu rã tháng ngày
 Buông xuôi non nước ôi thôi còn gì
 Điều này hỏi khó khăn chi
 Vấn đề nhận thức chớ gì khác đâu !

TIẾNG NGÀN
(13/5/14)

[Reply](#)

Ý NGÀN says:
[13/05/2014 at 20:34](#)

TIẾN BỘ

Trọng Dân tiến bộ rồi đa
Bởi vì lưu ý thơ ca đại Ngàn
Nước nhà bao dặm quan san
Mọi người tiến tới mới càng hay thôi !

DẶM NGÀN
(14/5/14)

[Reply](#)

HƯƠNG NGÀN says:
[12/05/2014 at 23:02](#)

BÒ, ÉCH, ĐẠI NGÀN

Bò sao sánh với đại ngàn
Ếch thì nhỏ xíu quả càng xa hơn
Nên chi phải biết nguồn cơn
Đại ngàn rừng thẳm núi non điệp trùng
Đừng so khắp khiêng lạ lùng
So cần theo loại gom chung thể nào

Chính là ý nghĩa phạm trù
Đó là triết học người đời biết không ?

ÁNH NGÀN

(13/5/14)

Reply

**

BIÊN NGÀN says:

[10/05/2014 at 07:05](#)

CHỮA LỬA

Lửa giờ đã bốc cao rồi
Không lo chữa cháy lại ngồi mà than
Tiếc chi quá khứ muộn màng
Tương lai phải tính mới càng nên thân
Anh em dù giận bao ngàn
Phải cùng cứu nước khi xong hãy bàn
Ghét nhau cũng ghét đảng hoàng
Ghét nhau mời giặc rất càng không nên
Đừng cho giận quá mất khôn
Ngàn năm ân hận hỏi còn kịp sao ?

NON NGÀN

(10/5/14)

Reply

**

NON NGÀN says:

[13/05/2014 at 04:30](#)

KHÔNG VÀ CÓ

Không ai không biết rõ mình
 Không ai không biết hiện tình nước non
 Nước non là chuyện sống còn
 Của toàn dân tộc đâu riêng của mình
 Nên thôi đừng nói linh tinh
 Đừng làm lắt phất tỏ mình là ai
 Quốc gia là chuyện lâu dài
 Cần nhanh ổn định một mai mới thành
 Nhân tài phải thật anh minh
 Phải người cao quý để càng hiệu năng
 Đừng nên hàng một đi lên
 Từ từ đôn tới có bằng chi ai
 Nước nhà phải có người tài
 Đứng đầu ngọn sóng những ai hơn người
 Còn như "tập thể" chơi hoài
 Bào mòn nguyên khí chớ nào khác chi
 Vậy cần cơ chế thực thi
 Điều gì hợp lý điều gì hay ho
 Quyền dân Dân chủ làm đầu
 Nhân tài Lãnh đạo dân bầu mới hay !

ĐẠI NGÀN

(13/5/14)

[Reply](#)

★★

PHIẾM NGÀN says:

[12/05/2014 at 23:28](#)

XIN CAN

Thôi thì I cũng xin can
 You can thêm nữa lại càng tốt thôi

Nào ai bụng tốt lo đời
 Finance phải vững mới thời hay ho
 Chớ còn job off co ro
 Bụng mình tóp rọp sao lo được đời
 Vậy là cũng phải tùy nơi
 Lại còn tùy lúc thì đời mới nên
 Vì đời phải quyết hi sinh
 Còn vì danh phận thì mình ra chi
 Thế nên dù ở dù đi
 Kể dù quay lại có chi phải bàn
 You can I cũng xin can
 We can tất cả mới càng good will !

TỨ NGÀN
 (13/5/14)

Reply

★★

HƯƠNG NGÀN says:
[12/05/2014 at 22:44](#)

TỬ VI

Hoàng Vân khoái nói tử vi
 Nghe qua cũng lạ nên thì bàn chơi
 Muốn làm lãnh đạo trên đời
 Cung quan cung mệnh đều cần chính tinh
 Sao Dương sao Cự ... thật tình
 Phải là đắc địa hội tinh đẹp nhiều
 Chớ còn Sát, Phá, Liêm, Tham ...
 Hung tinh phò trợ mới càng nguy đa
 Đó toàn quốc phá táng gia
 Nước non lão đảo ai mà có ham !

SẮC NGÀN

(13/5/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[12/05/2014 at 22:32](#)

CHỌN BẠN MÀ CHƠI

Ở đời chọn bạn mà chơi
 Bạn nào tử tế mới thời lợi ta
 Còn như bạn kiêu quý ma
 Lâu ngày gần mực thì ra nổi gò
 Cho nên chọn bạn mấy khi
 Gặp tên xảo quyết lấy gì mà trông
 Bây giờ trước chuyện biển Đông
 Xem ra tìm bạn ai trông được nào
 Rõ ràng có gã Hoa Kỳ
 Đầu tiên lên tiếng đứng về phía ta
 Tức là chọn được để chơi
 Nhưng là cũng bạn chó đâu phải thầy
 Vậy nên giữa cõi đời này
 Người khôn vẫn cứ bao giờ cũng khôn
 Người khôn chọn bạn tâm giao
 Đỡ dần khuya sớm khi nào cần nên
 Chớ còn kiêu bạn kên kên
 Nó chờ nó mỗ trùm mền được chăng ?

NGÀN KHOI

(13/5/14)

[Reply](#)

**

DẠM NGÀN says:

[12/05/2014 at 07:57](#)

CÁCH NÀO ?

Nó như tên cướp vào nhà
Giàn khoan nó cắm quả là nguy to
Từ lâu nó chiếm Hoàng Sa
Lại thêm gần hết Trường Sa còn gì
Mưu mô rồi cái lưỡi bò
Nó hầu chục liếm từ từ nước ta
Đúng là tình thế xót xa
Sợ hãi nguy cấp quả là hôm nay
Triệu người phải quyết nắm tay
Cùng nhau đoàn kết nước nhà cứu nguy
Hoan hô thầy mọi Hội đoàn
Việt Kiều hải ngoại chí càng nêu cao
Tấm lòng yêu nước dạt dào
Hướng về trong nước để sao thắng Tàu
Phải bằng mọi cách mới hay
Kiện thì cứ kiện, đánh mau mới cần !

Ý NGÀN

(12/5/14)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:

[11/05/2014 at 23:17](#)

LÁNG GIỀNG

Láng giềng cần tốt mới hay
 Còn như quá xấu cắt ngay cho rồi
 Có ham chi nữa anh, tôi
 Anh là bạch tuộc, còn tôi cá kè !
 Giàn khoan anh đã kéo liêu
 Biển tôi anh cấm còn điều nói sao ?
 Nên thà cạch cái mặt mo
 Nhà ai nấy biết để cho an toàn
 Ham gì "16 chữ vàng"
 Ham gì "bốn tốt" mà càng trở trêu
 Phỉnh phờ nó quả hơn nhiều
 Mình non tay ấn càng tiêu nhanh à
 Lý nào cứ mãi thiết tha
 Cái điều "Ý hệ" vốn là ma trôi
 Mờ mờ ảo ảo lời khơi
 Đêm trường loạng choạng có gì mà tin ?
 Nên nay cần quyết định liền
 Dàn dả nắn ná khó yên được nào
 Bà con xa cũng chẳng sao
 Láng giềng quý quá mới nhiều nguy đa !

TRĂNG NGÀN

(12/5/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[11/05/2014 at 22:32](#)

GỎI LÊ CÔNG ĐỊNH

Ừ thì rồi cũng qua đi
 Thời gian đâu mãi đứng ì một nơi
 Bốn năm vẫn lại xong rồi
 Mẹ già như vậy hết hồi lo âu

Trong tù càng cố đọc Kant
 Xem ra cũng tốt để mình còn xuân
 Thảng qua ngày lại bao phần
 Tới giờ tái xuất lại trên diễn đàn
 Giàn khoan hiện nó khuà vang
 Đấu tranh dân chủ phải càng nhanh hơn
 Tỏ ra để biết nguồn cơn
 Lý do "kháng cáo" cao hơn nhiều người
 Cốt nhằm "chơi khoáy" cuộc đời
 Xem ngay thử nó thế nào biết thôi
 Thông minh thế thật cũng hay
 Dẫn chơi phép thử mà đời hiểu ta
 Dù sao nhân bản nói ra
 Tình người vẫn có nơi chàng công an
 Thâm tâm ái ngại khi còn
 Tay Lê Công Định mà lòng xốn xang
 Thôi thì nín thở sang ngang
 Đến nay sang đảng tiếng càng cất cao !

ĐẠI NGÀN
 (12/5/14)

[Reply](#)

★★

CÂY NGÀN says:
[11/05/2014 at 23:55](#)

CẢM THÔNG

Ừ buồn thì cũng đúng thôi
 Nghe qua "Đĩa thịt" tợ người đâu đâu
 Quả là nhớ lại càng rầu
 Thấy dư "Đĩa thịt" mang mau cho mình
 Trên đường lại cũng tinh ranh
 Phệt vào nước bọt nhưng thành công đâu

Tại vì đĩa trước đĩa sau
 Thò tay, thò đĩa đúng trò khó tin !
 Thế nên về đến bàn ăn
 Chỉ còn lại chút lảng nhãng vậy mà !
 Nực cười nhưng chẳng nói ra
 Bao năm đồn chứa mới đà ăn sâu
 Mới đành tách bước cho mau
 Lập trang điện tử lấy tên Ba Sàm
 Tưởng sao cũng gặp Công An
 Thò tay vào vịn Ba Sàm còn chi
 Quả đời thật quá éo le
 Ba Sàm giờ lại "phú de" đang ngồi !

LÁ NGÀN
 (12/5/14)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[12/05/2014 at 07:12](#)

HOAN HÔ

Hoan hô hưởng ứng thơ ta
 Xem ra tiến lắm thế là đều vui
 Giặc kia cùng đánh cùng cười
 Cần gì quỳnh quáng hỡi người Việt Nam !

GIÓ NGÀN
 (12/5/14)

Reply

★★

ÁNH NGÀN says:

[12/05/2014 at 07:04](#)

NGƯỜI MÌNH

*Người mình nghĩ cũng thật vui
Vừa lo chống giặc vừa cười với nhau
Lạc quan thế mới yêu đời
Yêu đời thế mới giặc ngoài sợ ta !*

MÂY NGÀN

(12/5/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[11/05/2014 at 21:40](#)

ĐÍNH CHÍNH

*Tiền đây bạch hóa cho rồi
Đại Ngàn quả thực là người Quảng Nam
Thơ làm nước chảy mây trôi
Sáu lăm bút hiệu gắn theo với Ngàn
Tên thường gọi Võ Hưng Thanh
Tinh thần dân tộc đành rành nêu cao
Nên coi Marx chỉ tào lao
Cho rằng Marx dễ có nào hơn ai
Nhưng thôi không viết đông dài
Chút lời đính chính khỏi ai hiểu lầm !*

NGÀN MÂY

(12/5/14)

Reply

★★

SAO NGÀN says:

[10/05/2014 at 07:30](#)

ĐẠI NGU

*Ngày xưa Quốc hiệu Đại Ngu
Ngày nay người chửi ta ngu cũng thừa
Non ngàn lớp lánh sao thừa
Biển ngàn bát ngát dễ vờ người sao !*

ÁNH NGÀN

(10/5/14)

Reply

★★

BIÊN NGÀN says:

[10/05/2014 at 07:05](#)

CHỮA LỬA

*Lửa giờ đã bốc cao rồi
Không lo chữa cháy lại ngồi mà than
Tiếc chi quá khứ muộn màng
Tương lai phải tính mới càng nên thân
Anh em dù giận bao ngàn
Phải cùng cứu nước khi xong hãy bàn
Ghét nhau cũng ghét đảng hoàng
Ghét nhau mời giặc rất càng không nên
Đừng cho giận quá mất khôn
Ngàn năm ân hận hỏi còn kịp sao ?*

NON NGÀN
(10/5/14)

Reply

**

GIÓ NGÀN says:
[10/05/2014 at 07:42](#)

ÔN HÒA

Anh em cần phải ôn hoà
Nhưng riêng giấc ngoại ôn hoà được sao
Nó vào cướp mất Hoàng Sa
Phải mau lấy lại chớ đâu ôn hoà !

NGÀN KHOI
(10/5/14)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[10/05/2014 at 23:40](#)

THAN ÔI

Than ôi thù thế làm sao
Bao giờ mới hết, đời nào mới nguôi
Ai làm nên có sự này
Con dân một nước, ra thù lẫn nhau
Thù này như thể thiên thu
Trong khi giấc đến kẻ bên kia rồi

Thật là lắm nỗi bồi hồi
 Than ôi, đâu thể cứ ngồi oán than
 Nên cần hàn gắn lại thôi
 Phải cần chín bỏ, để nên làm mười
 Bắt tay, cùng hãy tươi cười
 Quên đi quá khứ, thử lần này xem
 Chờ khi biển lặng sóng êm
 Cùng nhau ôn lại chuyện xưa mấy hồi
 Đúng sai, sẽ nói rạch ròi
 Trắng đen, kể hết bao niềm tâm can
 Để cho phép nhiệm thời gian
 Thịt da liền lại, sau ngàn thương đau
 Giờ thì chống giặc làm đầu
 Mọi người đều phải thực tâm với mình
 Anh em hòa giải thật tình
 Đồng lòng nhất loạt hướng về tương lai
 Thù trong, lại kết giặc ngoài
 Nhất thời nông nổi, biết làm sao đây
 Sợn hà nguy biến thời nay
 Cùng nhau kết lại, hỡi người Việt Nam !

NGÀN SAO

(11/5/14)

[Reply](#)

★★

NĂNG NGÀN says:

[10/05/2014 at 23:04](#)

TRỞ VỀ

Thôi thôi mau hãy quay về
 Phiêu lưu như vậy chán chê nhiều rồi
 Gần trăm năm đã trôi xuôi
 Ván bài ý hệ bây giờ còn đâu

Đòi luôn chỉ cuộc bể dâu
 Phải luôn thực tế mới hầu vinh quang
 Không mơ hão kiểu thiên đàng
 Phải mơ dân tộc vàng son mới cừ
 Trở về nguồn cội vậy thôi
 Ta nòi Hồng Lạc chớ nào khác đâu
 Tin vào giai cấp đấu tranh
 Tin vào Quốc tế để thành trơ vơ
 Qua bao tháng đợi năm chờ
 Bây giờ mới thấy vẫn vơ bao điều
 Khiến ta như cảnh chợ chiều
 Để cho Trung Quốc nhiều điều khinh ta
 Đầu tiên nó chiếm Hoàng Sa
 Rồi thì nó lấn Trường Sa nhiều phần
 Dễ nào chờ nước đến chân
 Gấp rồi mới nhảy vạ phần eo ôi
 Nên chi phải tỉnh cho rồi
 Quay về dân tộc cùng chung mọi người
 Cùng nhau đoàn kết đồng bào
 Cùng nhau chống giặc bảo toàn quê hương
 Có gì mà phải vắn vơ
 Lá bài lật ngửa nhiều đường rõ ngay
 Nó còn phỉnh được một ngày
 Tới khi e phải bó tay rụng rời
 Quay về đất nước đi thôi
 Đưa lên ý hệ của người Việt Nam
 Ngàn năm Đinh, Lý, Lê, Trần
 Tây Sơn rồi Nguyễn muôn phần vinh quang
 Phải làm cho nước Việt Nam
 Thoát Tà vĩnh viễn mới càng nên danh
 Chỉ khi độc lập hoàn thành
 Nước nhà mới thật rành rành tự do
 Năm Châu bốn Biển nhìn ta
 Mới là khi ấy Rồng vàng Việt Nam
 Phát huy công nghiệp vẻ vang
 Non sông cường thịnh mới càng nên mong !

TIẾNG NGÀN
(11/5/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[11/05/2014 at 00:09](#)

BÒ VÀ ẾCH

Con bò con ếch khác nhau
Bò thì bự xự ếch thì nhỏ tiu
Đã làm chính trị phải liêu
Không liêu chỉ có tiêu điều mà thôi
Phải đừng kén cá chọn canh
Mà làm tắt phải hi sinh mới làm
Nếu không chọn cách an toàn
Đừng leo lưng hổ để càng khó khăn
Liệu cơm gắp mắm là nên
Đừng chơi kiểu ếch căng lên thành bò
Nên chi Vũ cứ từ từ
Vũ thì nên võ chứ đừng múa may
Cũng đừng Vũ kiểu mưa bay
Nước mà rơi xuống biết vào nơi đâu
Bây giờ trước nhất phải ngầu
Phải nhiều hăng hái đòi Tàu rút đi
Giàn khoan buộc chúng thu về
Hoàng Sa phải trả Vũ thì mới hay !

ĐẠI NGÀN
(11/5/14)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[10/05/2014 at 03:14](#)

SỢ GI ?

Tại sao ai sợ nó hè
 Sợ vì riêng lợi hay vì quốc gia
 Sợ vì e ngại chiến tranh
 Hay vì gan thỏ đầy mình vậy sao
 Nó là quân cướp nhào vô
 Tại sao lại sợ lẽ nào nói xem
 Làm sao thương lượng mà êm
 Làm sao trơ mắt để thêm tủi sầu
 Làm sao nhượng bộ cầu âu
 Nó là quân cướp dễ hầu chịu sao
 Cho nên chẳng có cách nào
 Tập trung để đánh phủ đầu nó thôi
 Đầu tiên huy động nhân dân
 Biểu tình rầm rộ để cùng tiến lên
 Tiếp là đánh sập giàn khoan
 Mới là danh dự của người Việt Nam !

NON NGÀN

(10/5/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[10/05/2014 at 08:00](#)

HOAN HỒ TRÍ THỨC

Hoan hô trí thức xuống đường
 Đi đầu Hà Nội ngoan cường biết bao
 Biểu tình phản đối bọn Tàu
 Hoàng Sa nó chiếm ngang nhiên của mình
 Giàn khoan giờ nó thách mình
 Phải mau đuổi chúng đầu đàn cam tâm
 Xuống đường nhằm để biểu dương
 Xứng là nhân sĩ nước nhà Việt Nam !

SAO NGÀN
 (10/5/14)

[Reply](#)

**

PHƯƠNG NGÀN says:
[10/05/2014 at 09:08](#)

TRƯỚC VÀ SAU

Biểu tình Hà Nội có rồi
 Bây giờ thì cũng tới phiên Sài Gòn
 Cũng là trí thức đi đầu
 Đúng đây quả thật đầu tàu toàn dân
 Nước nhà trước họa xâm lăng
 Ai người cứ mãi trùm chăn được nào
 Dàn khoan nó dọa ào ào
 Khinh thường ta thế lẽ nào chịu sao
 Hoàng Sa dầu nó chiếm rồi
 Phải cần đòi lại mới người con dân
 Của toàn dân tộc Việt Nam
 Ngàn năm vẫn mãi xứng danh con Rồng
 Ngày xưa Lê Lợi, Quang Trung
 Trưng Vương, Triệu Ẩu ... hãy cùng noi theo
 Trước cơn đất nước hiểm nghèo
 Quyết tâm xứng đáng con giòng Lạc Long

*Xuống đường phản kháng xâm lăng
Lương tâm thời đại ai người cắn ta !*

HƯƠNG NGÀN

(10/5/14)

[Reply](#)

BAT NGÀN says:

[01/05/2014 at 23:26](#)

PHAN BA

*Phan Ba ơi hồi Phan Ba
Vẫn nhìn bằng mắt hay là bằng trôn ?
Tại sao lời lẽ cô hồn
Ốc toàn bã đậu liệu còn quý không ?
Phải nên xứng giống Lạc Long
Còn như mèo mả gà đồng tẹ sao !*

SÓNG NGÀN

(02/5/14)

[Reply](#)

CÂY NGÀN says:

[29/04/2014 at 23:36](#)

TUYÊN TRUYỀN

*Người đời vốn có biết chi
Muốn làm cách mạng phải đi tuyên truyền*

Tuyên truyền phải nói ngửa nghiêng
 Trắng đen lẫn lộn đang ghiền mới thôi
 Khi gom sức mạnh đủ rồi
 Lên làm lãnh đạo mới hồi phóng tay
 Đẩy nhanh chuyên chính đêm ngày
 Tiến lên vô sản nhằm hay mọi điều
 Đấu tranh giai cấp rõ nhiều
 Gom vào tập thể phải liều một phen
 Bởi hai ông Mác Lênin
 Đã từng dạy vậy không tin được nào
 Tăng cường khẩu hiệu rào rào
 Tiến lên giải phóng toàn cầu mới thôi
 Không may thời cuộc đổi rồi
 Mọi điều trở lại như hồi xa xưa
 Thế nên nói mấy cũng thừa
 Phải cần vâng dạ cho qua mọi điều
 Một liều năm bảy cũng liều
 Cầm bằng như thể con diều đứt dây
 Bao giờ có khác hẳn hay
 Còn theo quán tính để ngày dần trôi
 Dẫu sao mọi chuyện vẫn rồi
 Để nào quay lại được hồi khi xưa !

LÁ NGÀN
 (30/4/14)

Reply

**

TRĂNG NGÀN says:
[01/05/2014 at 23:10](#)

ĐIỆN BIÊN

Điện Biên khó nói nên lời
 Chiến trường Quốc tế hay thuần Việt Nam ?
 Hai bên Tướng đỏ, Tướng xanh
 Việc này khó biết cho rành bởi đâu
 Dân công, bộ đội đi đầu
 Để ai phủ nhận là người dân ta
 Chiến trường quả rất xót xa
 Xanh mô cỏ đầy, đỏ ra nền trời
 Thôi thì cũng giống mọi nơi
 Tương lai lịch sử để đời luận cho !

NẮNG NGÀN
 (02/5/13)

[Reply](#)

**

SÓNG NGÀN says:
[09/05/2014 at 00:00](#)

VẤN ĐỀ

Vấn đề chưa hẳn thắng thua
 Mà ta dám đánh mới người Việt Nam
 Để cho toàn thể năm Châu
 Nhìn vào thấy rõ ta người chính danh !
 Hoan hô Cảnh sát Việt Nam
 Phải không lùi trước biển khơi của mình
 Cho dù nhiều ít hi sinh
 Cũng làm cho bọn Tàu phù biết tay
 Biển ta ta có lán ai
 Thế mà chúng đến cướp ngày là sao ?
 Cần dương ý chí lên cao
 Quyết tâm đánh thắng giặc Tàu mới ngoan !

BIÊN NGÀN
(09/5/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[08/05/2014 at 23:42](#)

RỐI BỜ

Việt Nam nay quả rối bờ
Giàn khoan nó cắm lù lù thế kia
Làm im dễ có được đâu
Còn như tiến đánh liệu hầu phá không ?
Chiến tranh tựa vết dầu loang
Biết đâu lò lửa ra toàn biển Đông ?
Rối thì trên bộ trên không
Chơi nhau toàn diện có mong lẽ nào ?
Thật là thế kẹt lớn lao
Tin vào lời nói bẽ nào mà hay
Chữ vàng chữ đỏ loay hoay
Bao điều giả tốt chỉ ngòi bút cong
Nên giờ thế nước long đong
Thôi thì mên phú chớ hồng chịu thua
Chịu thua nhục nhã trên đời
Mà càng cam chịu nó càng lấn thêm
Chi bằng nhất loạt tiến công
Đánh sao để chúng tan tành mới thôi
Giàn khoan buộc phải lùi về
Hoặc là tan nát giữa lòng đại dương
Mới là bất khuất Việt Nam
Mới là công chính cho ngàn mai sau !

ĐẠI NGÀN
(09/5/14)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[08/05/2014 at 22:18](#)

KHÁC RỒI

Ừ nay thời thế khác rồi
 Nên cần xin phép để đi biểu tình
 Tất là có chút bực mình
 Với Huỳnh Tấn Mẫm xưa là chuyên gia !

NGÀN KHOI

(09/5/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[09/05/2014 at 05:02](#)

NGU

Ngu này quả thật là ngu
 Anh em dù xấu kẻ thù hơn sao
 Thật là lý luận tào lao
 Vậy nên đáng nẹt đánh vào trẩm roi !

DẶM NGÀN

(09/5/14)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[09/05/2014 at 04:51](#)

THIÊN HẠ THÁI BÌNH

Quả là thiên hạ thái bình
 Bao thùng thuốc súng rập rình khắp nơi
 Ukraina đã tơi bời
 Giàn khoan lại kéo vào thềm Việt Nam
 Nga và Trung Quốc sẽ chơi
 Cùng chung tập trận cho người cùng xem
 Biển Đông vốn biển Thái Bình
 Bây giờ thuốc súng lình lình nổi trôi
 Đúng là thiên hạ ham vui
 Thái bình như thể trò đùa lẫn nhau
 Chờ xem mấy trự to đầu
 Phân chia thế giới có hầu dễ không ?

MÂY NGÀN

(09/5/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[09/05/2014 at 00:26](#)

THẬT THÌ

Thật thì Vũ chẳng quá lời
 Vấn đề chính yếu là người Việt Nam
 Làm sao đất nước đang hoàng
 Tự do dân chủ thật lòng mới hay

*Chớ còn đâu đợi Mỹ, Tây
 Xía vào mình mới ra người văn minh
 Nước non là của dân mình
 Mình không lo lấy ai vào mà lo !*

ĐẠI NGÀN
 (09/5/14)

[Reply](#)

**

PHƯƠNG NGÀN says:
[30/04/2014 at 04:10](#)

KHỜ ME ĐỎ

*Khờ me, quả thật khờ me
 Bốn năm chuyên chính, tiêu ba triệu người
 Xa Ri - Pôn Pốt lạ đời
 "Hung thần Cách mạng", vạn thời hỡi kinh
 Ang Ca, nào phải hư danh
 Diệt người bằng búa, quật nhanh vào đầu
 Để nhằm ý hệ nêu cao
 Cho đời đỏ thắm, khó nơi nào bằng
 Đường vào "Mao ít" thẳng bằng
 Xăm Xăm bước tới, sang bằng sạch trơn
 Hẳn là chỉ một nguồn cơn
 Mác Lê say máu, thiệt hơn ai tường
 Đúng là "Cộng sản hoang đường"
 Cũng may tiêu sớm, đoạn trường mới xong
 Cáp duồng, tại phá Việt Nam
 Nếu không, mạch suối đỏ lòm còn sâu !*

Ý NGÀN
 (30/4/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN HOA says:

[29/04/2014 at 04:28](#)

ĐỘC TÀI VÀ DÂN CHỦ

Độc tài vốn độc vậy thôi
 Nó làm dân chủ toi bời lá hoa
 Có gì mà phải xót xa
 Cõi đời như mộng mới ta ngon lành
 Cây xanh trụi lá còn cành
 Cuộc đời trụi sắc do anh độc tài
 Nên đừng trách vắn than dài
 Hỏi làm chi được. Độc tài muôn năm !

SAO NGÀN

(29/4/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[29/04/2014 at 05:04](#)

CÒN KHUYA

Ta làm Ý hệ từ lâu
 Tại thằng Tư Bản nhảy vào cắn ta
 Ta mang xương máu bỏ ra
 Đánh sao Mỹ cút đánh sao Ngụy nhào
 Bây giờ lại nói tầm phào

Bỏ đi danh nghĩa lẽ nào mà thông
 Trước sau chỉ ngọn cờ hồng
 Đừng mong hòa giải kiểu đồng bào sông
 Việc chi phải có ngọn nguồn
 Đừng mà ngó ngán ối giờ còn khuya !

NÚI NGÀN
 (29/4/14)

[Reply](#)

**

SÓNG NGÀN says:
[28/04/2014 at 06:52](#)

CHÍNH TRỊ

Chính là chính đáng mới hay
 Trị là quản lý việc đời cho thông
 Chớ mà như kiểu sống còn
 Nhào vô hết đám thiêu thân tốt gì
 Nên đừng đầu óc ngu si
 Bạ đâu tin đó quý chi ở đời
 Cần luôn chính trị vô cầu
 Vì dân vì nước phải đâu vì mình
 Nếu vì đảng được quang vinh
 Rõ ràng kiểu ấy chính mình hại dân !

BIỂN NGÀN
 (28/4/14)

[Reply](#)

**

Ý NGÀN says:

[29/04/2014 at 03:54](#)

BAO GIỜ

*Bao giờ ý hệ vẫn còn
 Hãy đừng mơ tưởng viễn vông làm gì
 Thực Vy ơi hỡi Thực Vy
 Tâm tình đem trả làm gì hỡi ơi
 Biết khôn thì hãy quên đời
 Coi như chẳng dính đến mình là xong
 Đừng mà ảo ảnh trông mong
 Ngủ đi mơ gặp Bác Hồ đêm qua
 Lê Nin Các Mác sao sa
 Nửa đêm vẫn thấy sáng lò là vui !*

DẶM NGÀN
 (29/4/14)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[27/04/2014 at 21:55](#)

CƯỜI

*Ta cười sảng khoái trong đời
 Biết bao nhiêu kẻ trỗi ơ vậy mà
 Gió ngàn lòng lộng bao la
 Thổi bay bao thứ ta bà thế gian !*

GIÓ NGÀN
 (28/4/14)

[Reply](#)

★★

NÚI NGÀN says:

[27/04/2014 at 20:53](#)

TA

Ta nhìn lịch sử toàn cầu
Ta khen Mỹ chút có đâu quá gì
Tại sao còn thứ ngu si
Như con chuột chũi biết gì chê ta
Thế gian lắm chuyện ta bà
Ai làm hay tất hẳn là phải khen
Cuộc đời thế mới công bằng
Hay chi gian dối tự khen mình hoài
Vẽ bùa đeo mãi chỉ thừa
Cao bồi như Mỹ hiển người đô la
Khen người mình mới sáng ra
Cổ bằng người mới là ta ngon lành !

SÓNG NGÀN

(28/4/14)

[Reply](#)

★★

THU NGÀN says:

[27/04/2014 at 09:33](#)

PARIS CÓ GÌ LẠ KHÔNG EM ?

Paris gì lạ không em
Hay dòng Seine ấy vẫn bao cây cầu
Cầu Beauvoir cũng vậy thôi
Hay vì khuy nh tả nay màu xin đi

Tình yêu ai biết được gì
 Eiffel đứng đó trời trôi mơ màng
 Vẫn là bao cặp tình nhân
 Nụ hôn tựa thể mười lần lâu hơn
 Lâu hơn một thế kỷ tròn
 Đôi thân trụ đó nước non buông thềm
 Nào bao ổ khóa tăng thêm
 Nào bao ổ đã cũ mềm rụng đi
 Dòng sông Seine chẳng nói gì
 Tháng ngày nước vẫn chảy hoài lạ sao !

MÂY NGÀN
 (27/4/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:
[27/04/2014 at 08:01](#)

MỘT ÔNG, HAI ÔNG

Hai ông đều ở trời Tây
 Ông thì ở Đức, ông thì bên Nga
 Một ông, Các Mác sáng lò
 Ông kia lóa mắt, đó là Lênin
 Hai ông đã tạo niềm tin
 Đảng ta phải quyết đi theo ngàn trùng
 Cho dầu giữa biển mêh mông
 Thị trường quay lại vẫn cùng quyết tâm
 Cái đuôi chủ nghĩa cột luôn
 Đó là bánh lái dễ hòng bỏ đi
 Vì quyền làm chủ nhân dân
 Đó càng định hướng giữa nơi thị trường
 Pháp quyền hẳn chỉ một đường
 Tức là giữ miết con thuyền Mác Lê

Tự do trên bảo dưới nghe
 Để hầu làm chủ cuộc đời mình thôi
 Về vang quá khứ rồi rồi
 Giờ nên quyết chí bến bờ tương lai !

BIÊN NGÀN
 (27/4/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:
[27/04/2014 at 00:12](#)

MỸ

Mỹ luôn là nước dẫn đầu
 Hai lần Thế chiến, suýt lần thứ ba
 Bởi vì giàu có đô la
 Nếu không là Mỹ, ai mà nhảy vô
 Ban đầu giúp cả Châu Âu
 Tới thời ý hệ, toàn cầu giúp luôn
 Đô la giàu có, nhờ khôn
 Tự do phát triển, vừng vàng đi lên
 Dù ai vẫn nói xỏ xiên
 Bảo rằng Đế quốc, có phiền chi đâu
 Cạnh tranh sòng phẳng làm giàu
 Tự do dân chủ, để ta giúp người
 Ta gom trí tuệ toàn cầu
 Ta khôn như thế, hỏi hầu ai hơn
 Ta không ý hệ lung tung
 Ta theo khoa học, cố đừng bêu ta
 Dầu sao khắp cõi ta bà
 Ta nhờ lãnh đạo mà ta công thành
 Washington tới Lincoln ...
 Hỏi trong thế giới ai bằng ta đâu

Ta luôn một nước Cộng hòa
 Năm phần Chân lý nên ta hơn người
 Tự do, nhân bản ở đời
 Đô la ta giúp, nên người ưa ta !

NON NGÀN
 (27/4/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[25/04/2014 at 21:49](#)

KHÔI KHÔI

Khôi khôi thiên võng khôi khôi
 Sơ nhi bất lậu ai mà thoát sao
 Đó là ý nghĩa tầm cao
 Làm sao "ngốc nghếch" dám đi trêu ngàn
 Trêu ngàn chỉ có nói ngang
 Chỉ nhằm "tứ khoái" lại càng thành ngu
 Đời mà "duy vật" thiên thu
 Giả đui giả điếc chuột chù trong hang !

TRĂNG NGÀN
 (26/4/14)

[Reply](#)

**

NGÀN SAO says:
[25/04/2014 at 22:20](#)

VÌ MÌNH, VÌ NGƯỜI

Có ai được sống vì mình
 Vì người mà sống mới đời lộn thìn
 Con người thành cái con tin
 Bắt làm nô lệ mà vin cuộc đời
 Học làm phương tiện cho người
 Làm gì tự chủ để hầu tự do
 Nên cần phải tập co ro
 Đừng bung ra để khỏi lo cho đời
 Luyện ngay từ thuở học trò
 Tới khi già lão vẫn hoài kiên trung !

SAO NGÀN

(26/4/14)

[Reply](#)

★★

DẶM NGÀN says:

[25/04/2014 at 21:28](#)

PHẠM TUYÊN

Phạm Tuyên ơi hỡi Phạm Tuyên
 Sao toàn ngôn ngữ tuyên truyền vậy kia
 Hỏi ai không biết Phạm Quỳnh
 Bây giờ mới thấy lấy lòng Phạm Tuyên
 Giả ngây hay tại con ghiền
 Nhạc nền vang dội hân phiến bao nhiêu
 Nếu đời đều chỉ mỹ miều
 Sao em qua Mỹ quả điều tênh hênh
 Có chẳng bởi kệt Phạm Tuyên
 Ví mà qui mã lại liền khác thôi
 Chớ chê Bùi Tín liên hồi
 Phỏng còn trong nước dễ mà khác sao

Nên thôi đừng trách bác Hồ
 Bởi vì đã tạo cuộc đời treó ngoe
 Tung hô nhằm được chở che
 Còn như nói ngược bị đề cổ ra
 Chỉ vì độc lập tự do
 Nghĩa là tuyệt đối phải ca Bác Hồ !

PHIẾM NGÀN

(26/4/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[25/04/2014 at 00:18](#)

TẠI TA

Có gì cũng lỗi tại ta
 Tại ta tất thấy hơi người Việt Nam
 Thế nên phải tự trách mình
 Mình khôn đâu để người nào hại ta
 Chỉ do quen thói ta bà
 Tin người là chính nên ta hại mình
 Đã lâu chưa thấy giặc mình
 Bởi nhiều ảo giác khiến mình quên ta
 Ai từng thức tỉnh xót xa
 Ai chưa tỉnh thức ta bà như xưa
 Còn mùa nắng hạn chưa mưa
 Còn mà say xỉn thì chưa tỉnh hồn
 Nên thôi giữa đại và khôn
 Khi chưa tỉnh thức thì còn nói chi
 Còn say hỏi biết được gì
 Thành yêu cái đại bởi vì đang say
 Chuyện đời vẫn vậy xưa nay
 Người say có biết mình say bao giờ

*Vì khi đã lỡ chén rồi
Để nào tỉnh giấc hồi người thế gian !*

NON NGÀN

(25/4/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[24/04/2014 at 22:21](#)

CÓ GÌ ĐÂU

*Có gì đâu phải ồn ào
Cù Huy Hà Vũ cũng nào khác chi !
Nếu cần dân chủ phát huy
Tự do đúng mức rồi thì toàn dân
Nếu mình tự thấy cù lần
Tìm người tung hứng vạn phần phiêu lưu
Muốn nên non nước, nên người
Mỗi người tự quyết mới đời hơn thua
Cù Huy Hà Vũ như ai
Còn bao người nữa có đâu mình Cù
Vậy thì đoàn kết mọi người
Cùng nhau kết hợp mới đời vinh quang !*

NẮNG NGÀN

(25/4/14)

[Reply](#)

**

KHÓI NGÀN says:

[25/04/2014 at 04:52](#)

TÌNH NGƯỜI

Người đâu cũng vẫn là người
 Cũng là cội gốc trên đời này thôi
 Lạc xiêu đã đến mình rồi
 Sao không giúp đỡ mà đi trả về
 Chủ quyền kiểu vậy đáng chê
 Lẽ ra phải giúp nơi nào họ đi
 Tình người có thể mới uy
 Tiếng đời có thể mới người nể ta !

ÁNH NGÀN

(25/4/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[24/04/2014 at 07:07](#)

NỤC CƯỜI

Nụ cười Tố Hữu lắm thay
 Thi hào¹ đã khuất từ ngày xa xưa
 Làm thơ dám gọi bằng anh
 Thi ca con cóc quả thành hổ to
 Hổ to thật khó bước qua
 Đại này để lại trận cười ngàn năm !

TRĂNG NGÀN

(24/4/14)

[Reply](#)

¹ Tô Hữu làm thơ gọi Nguyễn Du bằng anh !

★★

CÂY NGÀN says:

[23/04/2014 at 07:41](#)

VỐN TỰ CÓ

Vốn này đã có từ xưa
 Trời cho ai nấy để vừa lòng nhau
 Vậy ta đem đổi Việt Kiều
 Kể gì tuổi tác với nhiều đô la
 Vung nổi dù có khác xa
 Úp qua úp lại cũng ta hề gì
 Hai bên chỉ lợi mọi bề
 Cho bao nhiêu kẻ cứ trề môi ra
 Chê là vừa đún vừa reo
 Hay ham trống bỏi hẫng liều thân thôi
 Bảo tồn làng² vậy mới vui
 Giữ lâu cái dẻo cái dai vậy mà
 Cần chi sợ miệng người xa
 Sướng không ai biết ngoài ta với chàng !

LÁ NGÀN

(23/4/14)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN says:

[23/04/2014 at 22:35](#)

"KHẢO DỊCH"

² làng bảo tồn, nói lái !

Ôi thôi "khảo dịch" cào cào
 Hay là toi dịch tào lao vậy mà !
 Dỏm thay chú kỹ sư đa
 Khoắm trò dịch dọc Truyện Kiều Nguyễn Du
 Cục liều mới thật thiên thu
 Vậy mà hưởng ứng còn ngài Vũ Khiêu
 Hồn danh văn hóa mỹ miều
 Để cùng bơi bản thiên tài Tố Như
 Ngu này quả rất chí ngu
 Văn chương chữ nghĩa tù mù thế sao
 Khiến cho cái việc tầm phào
 Ruồi bu kiến đậu quả ôi lạ lùng
 Đúng là đầu óc khật khùng
 Dám đi bơi bác từ người ngày xưa
 Ngu sao khó nói cho vừa
 Nên thành để lại tiếng cười ngàn năm !

GIÓ NGÀN

(24/4/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[23/04/2014 at 20:10](#)

NHÀ VĂN HÓA

Ông Nhà văn hóa ông ơi
 Vũ Khiêu tắm tiếng sáng ngời ra kia
 Bao năm tụng Mác Lênin
 Bây giờ ông giống như ai lên đồng
 Làm văn "giáng bút" khật khùng
 Hết Hoàng Quang Thuận vốn từng đạo thơ
 Tại sao ông lại lơ mơ

Chắc do tẩu hỏa nhập ma quá nhiều
 Chuyện xưa tích cũ càng liều
 Lại thêm bồi bác Truyện Kiều Nguyễn Du
 Đúng là bệnh nặng ông ơi
 Tìm đâu thuốc chữa gâm trời này ông
 Thương thay một dải non sông
 Sinh nhà Văn hóa tông ngông thế sao !

NGÀN KHOI
 (24/4/14)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:
[22/04/2014 at 08:24](#)

HOAN NGHÊNH

Hoan nghênh bài viết Việt Hồng
 Có tình có lý khiến lòng phải đau
 Người trong bốn biển năm châu
 Chữ nhân phải lấy làm đầu mới ngoan
 Còn mà khóc liệt điêu tàn
 Hỏi nào nhân cách lấy chi tình người
 Cho nên ý nghĩa ở đời
 Cảm thông mới đúng con người văn minh !

NON NGÀN
 (22/4/14)

[Reply](#)

**

BẠT NGÀN says:

[22/04/2014 at 08:47](#)

BÙI TÍN

Bây giờ Búi Tín khác rồi
 Đâu còn Búi Tín của thời năm xưa
 Ra ngoài quả thật không thừa
 Thành người cao lớn hơn xưa rất nhiều
 Mới hay giá trị ở đời
 Còn bao nhiêu kẻ mơ màng hôm nay
 Mùa xuân én phải bay đầy
 Một con én lẻ chưa thành ngày xuân !

NON NGÀN
 (22/4/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN PHƯƠNG says:
[21/04/2014 at 21:44](#)

CÙ HUY HÀ VŨ

Cù cù chút xíu vậy thôi
 Có chi huy hoắc mà đời bận tâm
 Hà gì chuyện nhỏ bâng khuâng
 Vũ mưa, Vũ võ, Vũ lông, Vũ nào ?
 Trên trời có đám mây cao
 Mưa rơi xuống đất biết vào nơi đâu ?
 Con quan tì thuở ban đầu
 Tương lai sẽ biết cầu âu được gì !
 Hết Tây tới Mỹ ra đi
 Xem chừng lâu lắm mới về Việt Nam !

PHƯƠNG NGÀN

(22/4/14)

[Reply](#)

**

TIẾNG NGÀN says:

[21/04/2014 at 22:06](#)

GIAI ĐIỀU

Năm rề mới tới nốt xôn
Cuối cùng là lá chẳng còn rỗ sao
Babui quả thật khăm đời
Rề rà cho chán lại thời xỏ nhau !

NHẠC NGÀN

(21/4/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[21/04/2014 at 21:25](#)

NHẬP XUẤT

Nhập tâm cái bã tuyên truyền
Nhập nhằng ngôn ngữ rỗ diên rỗ khùng
Nhập làm tàu hỏa lung tung
Nhập vào ý hệ bảo bùng muôn dân
Nhập xong đến xuất vạ phần
Xuất hoài phải đến lúc thành nhập quan !

SƯƠNG NGÀN

(22/4/14)

Reply

**

ĐẠI NGÀN says:

[21/04/2014 at 07:27](#)

CHIỀU VÀ VĨNH³

*Hoan hô cụ Chiều vạn lần
Kiên cường bất khuất mười phần hơn ai
Thà đui mà giữ đạo nhà
Chờ bao nhiêu đạo mà thuyền chẳng sao
Còn như cụ Vĩnh tài cao
Tinh hoa kiệt xuất giống nòi Việt Nam
Hiên ngang tỏ với xâm lăng
Ta đây ngang ngựa dễ hèn kém ai
Đúng là hai bậc anh tài
Đều hai khí phách giữa thời loạn ly !*

NON NGÀN

(21/4/14)

¹(Tức cụ đồ Nho Nguyễn Đình Chiểu và nhà thông thái
Trương Vĩnh Ký)

[Reply](#)

**

CÂY NGÀN says:

[16/04/2014 at 09:05](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi ngao ngán mấy cha
 Thông tin văn hóa lại là ở đây
 Có chi kiến thức giả cây
 Điều này lịch sử có ngày nào thông
 Hùng Vương thấy nói lông bông
 Tội này thật đáng đóng gông cho rồi !

LÁ NGÀN
 (16/4/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[20/04/2014 at 22:18](#)

QUA RỒI

Bây giờ mọi chuyện qua rồi
 Ai hay ai dở ai tởi ai ngu
 Vượt biên hay phải ở tù
 Ai nên danh phận ai thù tâm can
 Nói ra đều thấy muộn màng
 Con thuyền lịch sử cũng sang ngang rồi
 Tháng ngày cứ thế mà trôi
 Để ai biết được chuyện đời tương lai
 Nên thôi đừng nghĩ đông dài
 Cần nên sống tốt mỗi người Việt Nam !

GIÓ NGÀN
 (21/4/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[21/04/2014 at 03:51](#)

NÓ

Nó là một nước 'chư hầu'
 Theo chân 'đế quốc' từng vào Việt Nam
 Nó mang tên cũ Đại Hàn
 Bây giờ nó đã giàu sang rất nhiều
 Quá nghèo mình phải làm liều
 Còn gì sung sướng đi theo chồng Hàn
 Việt Nam vốn mãi mơ màng
 Tới nay mới thấy 'thiên đàng' là đây
 Lấy chồng tựa hạt mưa bay
 Hạt vào gác tía hạt sa vũng bùn
 Ước mong sao được đi luôn
 Ham gì cái xứ sở buồn quê ta
 Bao nhiêu thiếu nữ nước nhà
 Cũng vì cảnh ấy mà ra nỗi này
 Ngàn năm ai ngờ thời nay
 Đụng gì xuất nấy thân gầy Việt Nam
 Ngàn vàng xuất cả chữ trinh
 Lấy chồng Hàn Quốc đặng mình ấm thân
 Đỡ cho cha mẹ muôn phần
 Gia đình nở mặt thẹn phận nghèo hèn
 Than ôi thiếu nữ Việt Nam
 Nổi trôi lịch sử ai tường hôm nay !

NGÀN KHOI

(21/4/14)

[Reply](#)

★★

TỨ NGÀN says:

[18/04/2014 at 00:31](#)

NO OR YES !

*Có No có Yes cũng rồi
 Có ca có chười cũng điều gió bay
 Đại khôn lắm chuyện đời nay
 Vốn bao nhiêu kẻ đâu mình Khánh Ly
 All go lại cũng quay về
 Còn all kẹt lại cũng nhiều ra đi
 Thôi thì có nói làm chi
 Đại khôn thời vận chẳng khi phải bàn
 Chỉ mừng một kiếp hồng nhan
 Cuối cùng chiến thắng mới càng hay ho !*

PHIẾM NGÀN

(18/4/14)

[Reply](#)

★★

ÁNH NGÀN says:

[17/04/2014 at 23:45](#)

KHÁNH LY

*Khánh Ly vẫn đẹp như xưa
 Giọng ca vẫn cứ luôn luôn mượt mà
 Thời gian hồ dễ phôi pha
 Thanh âm mãi vẫn bao la ngàn trùng
 Hát thôi chớ có ngại ngừng
 Chừng nào tắt hẳn mới đành buông xuôi*

*Cuộc đời con nước mãi trôi
Dòng đời nghệ thuật bao người quan tâm !*

NGÀN SƯƠNG

(18/4/14)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[16/04/2014 at 05:32](#)

VŨ XƯA VÀ VŨ NAY

*Vũ này vốn vẫn con ông
Nên thành mặc cảm nhập tâm lâu rồi
Tự tôn Vũ vẫn tỏ hoài
Chỉ V chiến thắng Vũ thôi ngón tay
Nhưng mà chiến thắng cho ai
Cho riêng mình Vũ hay cho mọi người
Ngày xưa Hạng Vũ bậc thầy
Ngày nay Cù Vũ có ngày nên quan !*

NẮNG NGÀN

(16/4/14)

[Reply](#)

NGÀN SƯƠNG says:

[18/04/2014 at 22:54](#)

SEXY

Nào nhìn cô gái sexy
 Hiên ngang bước tới mà đi chiều nào ?
 Đi chiều dân chủ hay sao ?
 Hay chiều ngược lại với bao độc tài ?
 Còn hàng quần chúng dài dài
 Mắt nào cũng cốt ngắm vào đôi chân
 Chỉ do da thịt trắng ngần
 Tạm quên dân chủ bởi phần sexy !

SƯƠNG NGÀN

(19/4/14)

[Reply](#)

**

Ý NGÀN says:

[17/04/2014 at 23:23](#)

TRỜI SINH

Trời sinh ra vẫn vậy thôi
 Cái điều cốt yếu mới điều dĩ nhiên
 Có ai mà lại không ghiền
 I love you, hoặc Je t'aime vậy mà
 Còn không cũng Ick liebe dir
 Để truyền nòi giống mới điều quan tâm
 Chớ còn "chính chị" hà rầm
 Phần nhiều gạt gẫm, hâm hâm quý gì
 Thế nên bao tượng làm chi
 Tượng nào có nói được gì tượng ham !
 Cỏ May vạn dặm quan san
 Mà tâm tư ấy vẫn càng đáng yêu !

TƠ NGÀN

(18/4/14)

[Reply](#)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:

[18/04/2014 at 21:38](#)

ĐÃ RỒI

Bây giờ mọi chuyện đã rồi
 Ông Minh nào cũng chỉ là ông Minh
 Có chê có trách linh tinh
 Có tôn có chửi cũng mình nghe thôi
 Ông Minh nào cũng chết rồi
 Chỉ dân chỉ nước của mình còn đây
 Dân khôn thì sáng hôm nay
 Còn riêng quá khứ đêm tà đã qua
 Dân khôn làm chủ nước nhà
 Còn dân ngu để người ta đè mình
 Tự khen dân tộc hùng anh
 Hóa ra nhu nhược lại thành ra chi
 Minh nào cũng thấy đã đi
 Minh mà không sáng lấy gì làm minh !

ÁNH NGÀN

(19/4/14)

[Reply](#)

★★

MƯA NGÀN says:

[18/04/2014 at 00:05](#)

TỰ HÀO

*Có diên anh mới tự hào
 Máu sông xương núi lẽ nào quên đi
 Người ta đâu có hèn gì
 Vậy mà bất chiến mới thì khôn ngoan
 Tự nhiên vợ của đèo bông
 Tự hào cái nỗi đoạn trường hay đa !*

NẮNG NGÀN
 (18/4/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[14/04/2014 at 06:56](#)

TÚI NĂM GANG

*Hoa Kỳ cái túi năm gang
 Ai người tị nạn thấy toàn chui vô
 Tới nơi được mở hầu bao
 It ra cũng tạm lúc đầu bơ vơ
 Giờ thêm Cù Vũ đây rồi
 Hòa vào đội ngũ những người xưa nay
 Mệnh đời hay thực là hay
 Hết cơn bĩ cực tới tuần thái lai !*

TRĂNG NGÀN
 (14/4/14)

[Reply](#)

★★

SUỐI NGÀN says:
[13/04/2014 at 20:58](#)

ĐỪNG TÂNG

Đừng tang Vũ chín từng mây
 Có chi thì cũng ngang như mọi người
 So ra 90 triệu con người
 Vậy thì Vũ cũng một người mà thôi
 Khi nào sự nghiệp tương lai
 Ích dân lợi nước mới là đáng tang
 Còn giờ cũng chỉ cần khen
 Tỏ ra khí tiết một phen khác thường
 Nhưng còn bao nỗi vấn vương
 Phải chi gột hết mối tường tình hoa !

GIÓ NGÀN

(14/4/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[13/04/2014 at 01:15](#)

VÀO VÀ RA

Anh từ trong ấy anh ra
 Anh quay lại chống nên sa vào tù
 Dầu sao anh cũng Vi rồi
 Nhờ anh nhân Đức nên trời cũng tha
 Hỏi nào anh nhớ xót xa
 Phải đừng vào vọi thì sa nỗi gì
 Vào ra cũng để làm chi
 Vi vu ngày tháng lẽ gì anh quên
 Nay mừng anh lại đã lớn thêm
 Ra tù cũng được tạm quên nỗi sầu !

NGÀN KHOI
(13/4/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:
[12/04/2014 at 22:50](#)

VẬY LÀ

*Vậy là Trung cũng đã về
Mừng cho tuổi trẻ mọi bề thông dong
Ráng sao với nước một lòng
Trung hoài mãi giữ lòng son với đời
Tương lai phải cố rạng ngời
Nam nhi như thế thì đời mới nên !*

NON NGÀN
(13/4/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[12/04/2014 at 07:08](#)

TRẺ VÀ GIÀ

*Vũ còn đang trẻ Việt Nam
Vừa qua tới Mỹ đã nên ông già
Nhập vào dưỡng lão xót xa
Tương lai chính trị biết là về đâu*

Chú Sam quả thật cao bồi
 Điện này Vũ biết đến ngày nào ra
 Thôi thì như hạt mưa sa
 Cứ cho gió thổi cũng qua chuyện đời
 Đấu tranh vang dội một thời
 Giờ vào đường lão hóa đời buồn tênh
 Hoan hô Việt Mỹ xông xênh
 Giao ban kiểu ấy tiếng rền muôn phương !

NẮNG NGÀN
 (12/4/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[11/04/2014 at 15:33](#)

BÂY GIỜ ĐỌC LẠI

Bây giờ đọc lại cũng vui
 Bao ông khuyh tả Sài Gòn trước kia
 Hỏi nay lẫn mất đâu rồi
 Kiểu ngài Chân Tín ngậm ngùi thanh minh
 Các ông như Nguyễn Văn Trung
 Lại thêm có Lý Chánh Trung cận kề
 Viết tràn rôm rả mọi bề
 Xuống đường hăng hái còn Phan Khắc Từ
 Kể hoài dễ hết bây chừ
 Vân vân thôi chỉ gom vào vân vân ...
 Nổi đình có Thích Trí Quang
 Cùng Trần Ngọc Liễng rõ oan thị Mầu
 Ôi thôi con Tạo cơ cầu
 Một thời oanh liệt dễ tìm đâu ra
 Cuối cùng cầu cũng bước qua
 Thật là té ngựa bao la nhân tài

*Khiến cho dân tộc ngậm ngùi
 Sinh bao trí thức để rồi làm chi
 Thà rằng cứ lớp cu li
 Ăn no ngủ kỹ sá gì nhân gian*

NON NGÀN
 (12/4/14)

[Reply](#)

**

NGÀN MÂY says:
[11/04/2014 at 03:44](#)

OAN ÔNG ĐỊA

*Một lòng vì Bác kính yêu
 Vô tù Cù Vĩ quả nhiều điều oan
 Củ khoai cái kiến hiên ngang
 Đâm đơn đi kiện rõ ràng phải thua
 Bao năm dầu dãi nắng mưa
 Ngồi trong khám nhỏ mà chưa thỏa lòng
 Mơ về Đại tướng hào hùng
 Trãi lòng trên giấy lạ lòng tâm can
 Ra tù ý thức rõ ràng
 Bay ngay sang Mỹ thiên đàng là đây
 Hỏi ai thế sự đông đầy
 Khi nào Hà Vỹ lại ngày hồi hương !*

TRĂNG NGÀN
 (1/4/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:

[11/04/2014 at 04:04](#)

MỆNH SỐ

Sự đời quả thật lạ lùng
 Putin cậu nhỏ người hùng giờ đây
 Sa hoàng nhớ lại những ngày
 Cũng là cương thổ nào ai sánh bằng
 KGB lúc non trắng
 Cuộc đời đổi chủ già trắng mấy hồi
 Kremlin lại vào ngôi
 Mệnh đời hồ dễ đoán rày được sao !

SÓNG NGÀN

(11/4/14)

[Reply](#)

★★

TƠ NGÀN says:

[09/04/2014 at 06:36](#)

VŨ ĐÃ ĐI RỒI

Vậy là Vũ đã đi rồi
 Qua miền "đế quốc" cả trời tự do
 Nước mình Vũ phải ngồi tù
 Khổ thân cho Vũ âm u tháng ngày
 Đúng là Huy Cận cao tay
 Vén mây mở lối định ngày Vũ đi
 Ngậm ngùi Vũ biết nói chi
 "Trả thù" cho Vũ còn chi nữa cà !

NẮNG NGÀN

(09/4/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[08/04/2014 at 06:18](#)

MỪNG CÙ HUY HÀ VŨ

Mừng cho Cù Vũ ra tù
 Vài năm lận đận cũng bù công lao
 Ra tù gót nhẹ bay cao
 Đáp ngay xuống Mỹ lẽ nào không vui
 Tiếc là Đại Tướng chết rồi
 Đâu còn người mẫu để Cù vẽ tranh
 Tài năng họa tiết đành rành
 Khiến lòng Đại tướng mới thành nên thơ
 Tiếc thay Huy Cận ngày xưa
 Làm thơ chỉ tả mưa rơi lạ lòng
 Đâu bằng Tố Hữu hào hùng
 Bác Hồ ca ngợi vang lừng khác ai
 Nên nay Vũ mới trở tài
 Con nhà thơ lại vẽ tranh mới ngầu !

NGÀN KHOI

(08/4/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[02/04/2014 at 07:04](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi còn biết nói gì
 Chi bằng im thít nhiều khi lại cần
 Cuộc đời như kiểu phù vân
 Công danh phú quý cũng ngàn ấy thôi
 Chuyện xưa chuyện mới thấy rồi
 Đường dài lịch sử cũng hồi sáng ra
 Bao điều thế sự bôn ba
 Cũng trong thế giới ta bà khác đâu
 Có chi để phải bồi hồi
 Ngắm mây vùn cầu hiểu đời sâu hơn !

NGÀN KHOI

(02/4/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:

[31/03/2014 at 21:34](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi chỉ tội dân tình
 Quyền hành không có thả mình buông trôi
 Nói hươu nói vượn kẻ nguời
 Không nghe thì chớ nói lời để chi
 Nhiều lời vương phải công an
 Thà rằng nhậu nhẹt mới càng say sưa
 Coi như ở trọ quê nhà
 Làm dân như thế mới ra thuần thành
 Kẻ ai mặc xác nhân danh
 Mình như không biết cười thâm vậy thôi
 Tiếc chi dân chủ tự do
 Người ta nắm cán mình lo ích gì

*Dòng đời cứ thế trôi đi
Nhìn ra thế giới làm gì khổ tâm !*

TRĂNG NGÀN

(01/4/14)

[Reply](#)

**

DẶM NGÀN says:

[01/04/2014 at 00:00](#)

CON CỜ

*Con cờ cũng có gì sang
Người sai mà tưởng vẽ vang trên đời
Bên nào cũng giống vậy thôi
Đâm thuê chém mướn vẫn đời buồn tuênh
"Anh hùng" rõ chỉ khoa danh
Để như Hàn Tín mới nên anh hùng !*

DẤU NGÀN

(01/4/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[01/04/2014 at 01:08](#)

ĐẦU VÀ ĐUÔI

*Cái đầu vốn dĩ mất rồi
Liên xô đổ sụm còn đầu nữa mà*

*Mác thì quả chỉ thầy ma
 Lênin cũng vậy hóa ra then thua
 Vậy mà cố bám cái đuôi
 Chơi trò rồng rắn coi đời như không
 Gân non thế kỷ đi tong
 Tương lai đất nước xà phòng bóng bay
 Hỏi ai tâm sự với đây
 Hận lòng này biết có ngày nào với !*

NON NGÀN

(01/4/14)

[Reply](#)

**

BAT NGÀN says:

[31/03/2014 at 11:21](#)

AI THẮNG AI !

*Cái mồm rộng đến mang tai
 Bao anh "trí ngu" tru hoài bao năm
 Bây giờ quả McDonald's
 Nó thành chiến thắng oái oăm thế nào
 Liên Xô sụp đổ cái ào
 Khiến cho kết quả rơi vào Chú Sam
 Đồng tiền quả thật lặn tròn
 Tôi thay ông Mác tự chôn mình rồi
 Đúng là đời bạc như vôi
 Bao anh "trí ngu" thức làm chi đây !*

NĂNG NGÀN

(31/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[30/03/2014 at 23:44](#)

KHEN

Dầu sao thế cũng khá rồi
 Dễ gì như tuyết trắng phau bên đường
 Bao năm vốn dĩ đỏ lòm
 Có mà một phút trắng ngần được sao
 Bây giờ tuổi đã khá cao
 Nói lên chừng ấy vẫn điều cần khen
 Trách là trách "Mác Lênin"
 Có gì nhằm trách chỉ riêng Hồng Hà !
 Miếng gòn trong mực đỏ ra
 Phải nên trách mực mới là công tâm !

ĐẠI NGÀN

(31/3/14)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[30/03/2014 at 23:54](#)

CẢM THÔNG

Một đời người có là bao
 Vây nên sai đúng tâm phào tránh đâu
 Miễn khi tuổi cũng đã cao
 Biết điều hay dở lẽ nào chẳng khen
 Chuyện đời cho lắm lẫn xăng
 Cuối cùng tỉnh giấc hàm răng rụng rồi

Nói lên cũng tốt vậy thôi
Còn im không nói mới tôi làm sao !

NON NGÀN
(31/3/14)

Reply

**

BAT NGÀN says:
[24/03/2014 at 04:34](#)

CÒN BIẾT NÓI GÌ

Đã qua non thế kỷ rồi
Sự đời ngẫm nghĩ rồi tôi hay không
Ai người hi vọng Việt Nam
Ngang tầm thế giới nào trông thấy gì
Đánh nhau máu chảy li bì
Hòa bình trở lại có gì hay không
Ra ngoài xuất khẩu lao công
Còn như trong nước quả nhiều ô-sin
Nói năng liều mạng ai tin
Giương bao khẩu hiệu sơn son đỏ lòm
Thật thì chỉ cúi lom khom
Đội đầu quyền thế nào làm được chi
Nước nhà ai thấy suy vi
Sống bằng ảo tưởng có gì lạ đâu
Nói ra thật chỉ muốn rầu
Còn như không nói lại hầu triền miên
Ngày xưa ta giống Rồng Tiên
Ngày nay ta giống huyên thuyên rờn rờn
Ngôn từ cứ mặc mà đông
Riêng phần thực chất tổng tông lạ lùng
Nói ra quy kết lung tung
Bao người im miệng hoặc cùng ngại ca !

BIÊN NGÀN
(24/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[23/03/2014 at 01:59](#)

LÃO LÀNG

Sống lâu lên được lão làng
Xưa nay vẫn vậy chỉ càng thường thôi
Trong làng với bấy nhiêu người
Chỉ là số mạng Trời cho vậy mà
Con kiến mà leo cành đa
Leo phải cành cụt leo ra leo vào
Dân tình lạc hậu dấu sao
Cầm bằng con kiến điều nào khác chi
Khi nào dân chủ trị vì
Sẽ từ con kiến vươn lên đại bàng
Trong tay quyền nắm hiên ngang
Muốn bầu muốn chọn ai càng tùy nghi
Còn giờ chỉ kiếp cu ki
Việc Trời Trời biết việc chi của mình
Ôi thôi cũng tội dân tình
Khu đen phải rán bực mình khác chi
Bao giờ đêm sẽ qua đi
Ngày mai lại sáng có gì phải lo
Đừng mong dân chủ tự do
Nếu mà chỉ ngủ ngáy khò thế thôi
Nói ra cũng chớ bồi hồi
Lão làng vẫn chỉ chuyện đời xưa nay
Vài lời nói với cô may
Lẽ đời là vậy nói chơi nhiều rồi !

NON NGÀN
(23/3/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[22/03/2014 at 23:40](#)

HÀ SĨ PHU

Bảy lăm tuổi rồi già rồi
Thêm bao thứ bệnh có thời hay chi
Trát mời chẳng lẽ phải đi
Mà đi nào có việc chi nói giờ
Đúng là quả chuyện vu vơ
Nên ta bố cáo để chờ tới đâu
Sĩ phu ta sống giữa đời
Hà chi có sự để người phiền ta
Việt Nam Xã hội Cộng hòa
Chắc từ Chủ nghĩa mà ta hóa khùng
Hóa khùng ta viết lung tung
Khiến bao giấy gọi ta càng khùng thêm
Sĩ phu lời nói vốn êm
Có chi bạo lực mà lên giấy mời
Ta nay quả đã già rồi
Một lời nói phải để đời biết ta !

NẮNG NGÀN
(23/3/14)

[Reply](#)

**

DẤU NGÀN says:

[22/03/2014 at 22:39](#)

ĐỔI HAY KHÔNG ĐỔI

*Dễ gì mà đổi hôm nay
 Có ai nổi trội hơn người khác đâu
 Cùng thuyền cùng hội cả nhau
 Thuyền trôi cứ mặc thuyền trôi vậy mà
 Cho dầu nắng gắt mưa sa
 Cũng là chèo đò ngồi trong khoang thuyền
 Trôi theo con nước triền miên
 Miễn thuyền đừng thủng giữa miền đang trôi
 Ích chi mà phải bồi hồi
 Hồi lui hồi tới khiến người hoang mang !*

NGÀN KHOI

(23/3/14)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:

[21/03/2014 at 21:41](#)

NGU VÀ KHÔN

*Chỉ ngu mới bảo tận cùng
 Cũng ngu mới bảo không cùng mà thôi
 Còn khôn thì chỉ ậm ừ
 Vì khôn nên khó lẽ nào cực đoan
 Chẳng qua cái thước đo toàn
 Không ngoài khối óc ở trong con người
 Vậy nên biết rõ lẽ đời
 Thật rành mới quả đúng người triết gia*

Nhái bếng ngồi gốc cây đa
 Làm sao sánh được Hằng nga trên trời
 Nói chơi ta cũng nói chơi
 Còn như nói đúng tất Lời Vô Ngôn !

TRĂNG NGÀN
 (22/3/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[20/03/2014 at 07:46](#)

TÀI VÀ KHÔNG TÀI

Có tài làm việc cho đời
 Không tài thì chỉ cuộc chơi bình thường
 Có tài nào thiết cạy nường
 Không tài muốn sường phải tương theo thời
 Tài cao ham tốt cho đời
 Ít tài ham lợi dễ thời lạ đâu
 Nên thôi chẳng có gì rầu
 Dòng đời đã thế lo âu được gì
 Con thuyền nước ngược khó đi
 Nhân tài mà thiếu dễ gì Nước lên
 Trước sau chỉ vậy bồng bênh
 Tới đâu hay đó càng rên ích gì
 Chờ cho thời buổi qua đi
 Người tài xuất hiện hẹp gì tương lai
 Khi nào cơ chế khác xưa
 Cuộc đời sẽ đổi hiểu chưa mọi người !

NGÀN KHÔI
 (20/3/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[19/03/2014 at 05:00](#)

NGÂM NGỦI

Đọc xong ta thật ngậm ngủi
 Hồi ơi đất nước một thời thương tâm
 Vàng thau lẫn lộn hà rầm
 Ai người yêu nước đâu mằm mưu toan
 Ai người thực chất Việt gian
 Ai người tâm huyết hiên ngang ở đời
 Mai sau lịch sử qua rồi
 Ai người viết lại những gì trung ngay
 Bởi vì cả thế kỷ nay
 Những gì đã có gian ngay từng phèo
 Nước non nguy biến hiểm nghèo
 Dân tình nhiễu loạn mọi điều ngu ngơ
 Trăm năm Tổ quốc bơ vơ
 Việc gì trung thực còn chờ mai sau !

ĐẠI NGÀN

(19/3/14)

[Reply](#)

★★

SƯƠNG NGÀN says:

[18/03/2014 at 05:38](#)

BÀY LUNG

Đã ngu còn lại bày lưng
 Sự đời vẫn vậy quả ưng không nào
 Biết bao châu chấu cào cào
 Dễ chi đếm xuể ta nào hơi đâu
 Thế nên chỉ nói vài câu
 Mọi người thấy được cái đầu của mi !

TUYẾT NGÀN
 (18/3/14)

Reply

**

THÔNG NGÀN says:
[18/03/2014 at 05:29](#)

DÂN NGU

Dân ngu có nói làm gì
 Mày thằng Nấn Sĩ lạ chi trong đời
 Cái tên đã thấy ư rồi
 Ta nào cần chấp ngữ mày đâu ghen !

BẠT NGÀN
 (18/3/14)

Reply

**

SÓNG NGÀN says:
[18/03/2014 at 05:55](#)

CHƠI NHAU

Chơi nhau rồi cũng đến hồi
 Biết ai ngang ngựa trên đời mới ngoan
 Một bên gấu trắng Putin
 Một bên gấu xám tên Obama
 Vật nhau mới quả hay đa
 Giành nhau cái xứ Ukraina mới tài
 Cứ mà cấm vận dài dài
 Cứ mà mệt mỏi lá bài Crum
 Để xem đôi gấu thi quần
 EU đứng ngó có mần chi không ?

NON NGÀN
 (18/3/14)

[Reply](#)

**

DẤU NGÀN says:
[17/03/2014 at 20:57](#)

NHỚ XƯA

Nhớ thời ông Diệm xa xưa
 Nghề Tàu được định bằng Tàu được quy
 Các Bang Chợ Lớn làm gì
 Phải đều răm rắp tuân theo lệ này
 Bây giờ "thời đại Bác Hồ"
 Thằng Tàu sao thấy cơ hồ tràn lan
 Nó toàn đi lại nghênh ngang
 Trên nguồn dưới biển quả càng nhiều khê
 Hầm hiu có sự ê chề
 Có ai báo động việc này cho dân
 Nước ta nhỏ tựa cái sân
 Thằng Tàu tràn tới biết mần sao đây
 Bao người yêu nước giả cầy
 Bao giờ mới xứng mình người Việt Nam ?

DẤM NGÀN
(18/3/14)

[Reply](#)

★★

DẤU NGÀN says:
[17/03/2014 at 04:28](#)

TRẦN MAI LAN

Mai Lan quả thật là xinh
Viết lên câu chuyện linh tinh xứ người
Nửa vòng trái đất xem chơi
Biết đâu giả thật trên đời cũng hay
Go out Tổng Thống lật rồi
Hắn là xứng đáng tiếc thời mà chi
Dân quyền dân chủ tí ti
Thật là cần thiết có gì phải chê
Giọt tràn xô ngã cái lý
Tất nhiên là thế cũng chi lạ lùng
Nên đừng tiếc tượng Lenin
Ai xây ai đắp ai vin sự đời
Sự đời phải thật mà thôi
Thực thì còn mãi để nào đổ sao ?

TRĂNG NGÀN
(17/3/14)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[17/03/2014 at 04:41](#)

HÀN MẶC TỬ

Tài sao đoán mệnh ôi thương thay
 Mặc Tử đi rồi đời vẫn say
 Những giọt thơ tình trong như ngọc
 Men nồng vị đắng tận hôm nay
 Có ai về Huế cho ta nhắn
 Lá trúc chữ điền đâu phôi phai !

NGÀN THƠ

(17/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN PHƯƠNG says:

[16/03/2014 at 21:20](#)

MỘNG ĐỜI

Mộng đời cái thật cái lời
 Còn như vậy mộng đời là sao
 Đúng là bao chuyện tào lao
 Mộng mà phi mộng hỏi bao nhiêu người
 Vợ chồng hết lửa song đôi
 Yêu tình thì có mộng đời dễ sao !

PHƯƠNG NGÀN

(17/3/14)

[Reply](#)

**

PHƯƠNG NGÀN says:

[16/03/2014 at 21:11](#)

ÔNG VÀ BÀ

Không ông dễ có chi bà
 Không bà dễ có bao là đàn ông
 Cho nên đời vẫn một dòng
 Ông bà khi đục khi trong vậy mà
 Khi trên khi dưới gọi là
 Đối nhau bình đẳng mới là hay ho
 Còn như kiểu cứ co ro
 Cứ đè trên mãi dễ sao tuyệt vời !

BẬT NGÀN

(17/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[16/03/2014 at 20:27](#)

HÀN QUỐC

Bảy lăm Hàn Quốc thua mình
 Cả hai đều nửa nước mình mà thôi
 Bây giờ Hàn đã tới đâu
 Cũng là nửa nước mà hơn xa mình
 Việt Nam quả thật linh đình
 Gần non thế kỷ linh bình là sao
 Cốt sao ca ngợi Bác Hồ
 Cốt sao ca ngợi cơ đồ Mác Lê
 Còn tương lai nước thả trôi
 Hỏi ai yêu nước mà toàn vậy sao ?

NON NGÀN
(17/3/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[16/03/2014 at 21:00](#)

BIẾT VÀ KHÔNG BIẾT

*Cái gì biết nói cùng chơi
Cái gì không biết rón thờ làm tỉnh
Đừng nên ham nói linh tinh
Giống ao nước loãng nhọc mình lợi ai
Cho nên không thuyết đông dài
Những gì chưa nắm mà sai sự đời
Văn minh dân chủ tuyệt vời
Không ngoài trí tuệ loài người mà thôi
Chớ còn giai cấp hồi ơi
Kiểu như Các Mác có thời hồng toi !*

NGÀN KHOI
(17/3/14)

[Reply](#)

**

TƠ NGÀN says:
[16/03/2014 at 07:11](#)

THƠ HAY

Thơ hay cần phải có hồn
 Chớ mà có rặn thì còn chi thơ
 Tấm lòng yêu nước thương nòi
 Thở hơi chút xíu là người thấy ngay
 Thế nên nếu rỗi cho đầy
 Cầm bằng cũng kiểu thơ này vậy thôi
 Thơ hay ý tứ xa xôi
 Kiểu như dùi đục lấy gì thơ hay !

TRĂNG NGÀN

(16/3/14)

[Reply](#)

**

LÁ NGÀN says:

[16/03/2014 at 21:35](#)

ÔI THÔI

Ôi thôi các bạn Mác Lê
 Cơm cha áo mẹ khoe nghề vậy sao
 Có chi càng viết càng tòi
 Ai người dạy bạn mà nông nổi này
 Thà rằng đừng có chi thầy
 Làm sao trí óc dễ nào muội mê
 Nhọc nhằn cha mẹ bao nhiêu
 Nuôi con khôn lớn lắm bề linh tinh !

BẠT NGÀN

(17/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN SAO says:

[16/03/2014 at 21:38](#)

NGÂN NGƠ

*Đọc xong thật sự thần thờ
Ai làm dân tộc ngân ngơ thế này
Tương lai hậu thế là đây
Còn gì trông đợi nước nhà mai sau !*

TRĂNG NGÀN

(17/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:

[16/03/2014 at 21:54](#)

MÂY NGÀN

*Mây ngàn bay tít trên không
Trút cơn mưa xuống để mong đời lành
Mưa xong cảnh vật mới toanh
Chúc nằng là vậy mới thành hay ho
Đời bao nhiêu chuyện nhỏ to
Can chi phiền muộn dẫn đo mây ngàn
Mưa rơi bao dặm quan san
Để nào sánh được mây ngàn là đây !*

NGÀN KHOI

(17/3/14)

Reply

★★

MÂY NGÀN says:

[15/03/2014 at 07:33](#)

CÁI GÌ CAO NHẤT ?

Cái gì cao nhất trên đời
 Tất nhiên chỉ có nước nhà mà thôi
 Cho dầu bạn sống ở đâu
 Trước tiên đều phải từ đâu mà ra
 Thế nên cao nhất nước nhà
 Đúng là trách nhiệm người ta phải tường
 Cứ xem con ếch con lươn
 Chỉ ăn chỉ ngủ tầm thường vậy thôi
 Còn người ý thức ở đời
 Theo con đường đúng đắn đời noi theo
 Những khi vận nước hiểm nghèo
 Phải theo đất nước không theo đường nào
 Chỉ vì đất nước mới cao
 Còn bao thứ khác dễ nào sánh chi !

GIÓ NGÀN

(15/3/14)

[Reply](#)

★★

PHIẾM NGÀN says:

[14/03/2014 at 21:45](#)

XIN CHO TÔI HỎI

Đây là ông Đặng Văn Âu
 Hỏi rồi dọt mất biết đâu mà tìm

Tìm sao như thể tìm chim
 Như gà tìm hạt như chim tìm trời
 Hỏi xong ai đáp lại lời
 Cả chàng Bâu Xít cũng hoài biệt tăm
 Mới hay thiên hạ hà rầm
 Hỏi là để hỏi chẳng mong được gì
 Bỏ dùi đánh trống để chi
 Âu hay Bâu Xít nhiều khi cũng dùi !

PHƯƠNG NGÀN
 (15/3/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[13/03/2014 at 23:24](#)

HOAN HÔ

Hoan hô "Cộng sản thiên đàng"
 Hoan hô "Tư bản giàu sang" ngợp trời
 Bây giờ có Mc Donal's
 Mọi người phơi phới hân hoan vào ngôi
 Ấy nhờ "Mỹ cút Ngụy nhào"
 Cho nên mới được cùng vào nhâm nhi
 Nhưng rằng phải có tí ti
 Còn như khó rách để gì vào sao !

GIÓ NGÀN
 (14/3/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[14/03/2014 at 06:36](#)

DÂN TA

Dân ta nói mấy cho vừa
 Giữa thời hiện đại mà thua xa người
 Bởi vì ru rú không sai
 Sống đời ca tụng có tài chi đâu
 Người ta Úc, Mỹ, Phi, Âu
 Ai tôn lãnh tụ bằng hầu dân ta
 Tức là không nghĩ nước nhà
 Cốt ca cho giống chỉ là ngoài môi
 Ở đâu cũng thấy "Bác Hồ"
 Không ai ngẫm nghĩ ủa ca làm gì
 Nếu mà công quả đáng ghi
 Trong lòng cũng đủ chuyện gì phải ca
 Đúng là như quỷ như ma
 Mượn danh thì có dễ mà thực tâm
 Nhân dân chẳng biết ân cần
 Chỉ lo trau chuốt riêng thân "Bác Hồ"
 Hỏi xem có phải hồ đồ
 Có là thực tế giữa đời hôm nay
 Giống như người tuốt trên mây
 Còn ta quanh quẩn bên bờ cỏ lau
 Nghĩ xem con cháu mai sai
 Ngày mai biết được hỡi ơi then thua !

TRĂNG NGÀN

(14/3/14)

[Reply](#)

**

THƠ NGÀN says:

[14/03/2014 at 22:11](#)

NHÌN KIA

Nhìn kia bong bóng đủ màu
 Nhìn kia chú chó gâu gâu sữa tràn
 Vườn thơ kia quả chói chang
 Hương thơ kia quả nồng nàn bao nhiêu
 Đẹp như cái bánh bao chiều
 Thơm như phản phát mùi thiêu lâu ngày
 Bao nhiêu cảm hứng là đây
 Bao nhà thơ lớn vui vầy cùng nhau
 Ôi Trần Mạnh Hảo chàng ơi
 Sầu chi các có chuyện đời hôm nay !

NGÀN THƠ

(15/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN DẶM says:

[14/03/2014 at 21:56](#)

THƠ HIỆN ĐẠI

Nước ta hiện đại đủ điều
 Nên thơ hiện đại phải liêu một phen
 Buộc vào bong bóng bay lên
 Hóa rồi bóng thủng lênh kênh thơ rơi !

DẶM NGÀN

(15/3/14)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[14/03/2014 at 21:52](#)

THƠ VÀ BONG BÓNG

*Bởi thơ sao quá nặng nề
Buộc vào bong bóng dễ bề bay lên
Bay lên cũng chẳng đến đâu
Nổ trong vài phút thơ rơi đầy đường !*

NON NGÀN

(15/3/14)

[Reply](#)

**

SÔNG NGÀN says:

[13/03/2014 at 21:45](#)

CON ĐƯỜNG

*Con đường Mác đã vạch ra
Lênin đã đắp theo đà mà đi
Nào đừng thắc mắc làm gì
Bác Hồ đã dạy nhiều khi vậy rồi
Đảng ta phải quyết chí noi
Cứ theo hàng dọc đảng cùng tiến lên
Tới đâu sẽ thấy nhãn tiền
Toàn dân tất phải triền miên vâng lời
Cớ sao lại phải bồi hồi
Con đường độc đạo dễ mà quay lui
Lớp cha khi đã về hưu
Lớp con lên thế dòng đời cứ trôi !*

BIÊN NGÀN
(14/3/14)

[Reply](#)

**

HOA NGÀN says:
[04/03/2014 at 23:13](#)

HOAN HÔ CÁC MÁC

*Hoan hô Các Mác lắm thay
 Tưởng làm thế giới hóa ngay thiên đường !
 Ngây thơ hay chỉ gạt lờng
 Thành tâm hay chỉ won won vậy cà ?
 Khiến đời bể khổ bao la
 Qua non thế kỷ vẫn là như xưa !
 Bây giờ đã thấy hay chưa
 Trời sinh ra Mác chỉ thừa vậy thôi !
 Đáng ra đừng có trên đời
 Khỏi làm trần thế toi bời lá hoa !
 Nghĩ gần chi sánh nghĩ xa
 Mọi điều nông cạn vẫn là linh tinh !
 Hoan hô thiện chí tận tình
 Hay là tà ý để mình bung lên ?*

LÁ NGÀN
(05/3/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:
[13/03/2014 at 23:03](#)

DÂN ĐEN

Thương thay một đám dân đen
 Thấy ai nổi chút là khen lừng trời
 Biết gì bó đuă mâm xôi
 Có chừng ấy chiếc hoi nào khác chi
 Quyền hành đã sẵn mọi khi
 Ai lên cũng thế lạ gì cho cam
 Dân quen vất vưởng lê đường
 Cúi mình bái xái quả thương quá chừng
 Ngồi trên hò hét tung bừa
 Còn thằng đứng dưới rõ chừng lom khom
 Thương thay đất Việt trời Nam
 Hết như ở đợ biết làm sao đây
 Năm qua tháng lại ngày chầy
 Dân nào có khác bèo trôi duênh dàng
 Ngờ rằng sống được vênh vang
 Xưng ơn lãnh đạo miệng càng tung tiu
 Ai hay bó đuă ít nhiều
 Cũng là bó đuă có điều khác sao
 Dân toàn nhái bếng bờ ao
 Thấy gì cũng nghĩ đều cao hơn mình
 Bao giờ chợ được cột đình
 Mỏi hay bó đuă định hình ra sao !

NÚI NGÀN

(14/3/14)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[14/03/2014 at 04:03](#)

HOAN HỒ

Hoan hô ông Nguyễn Thanh Giang
 Nói ra bao chuyện xốn xan nước nhà
 Biết gì nào nói hết ra
 Mọi người cùng rõ mới là hay ho
 Khác bao anh cứ nằm co
 Mũ ni che mắt ro ro ngáy tràn
 Cuộc đời như kiếp hồng nhan
 Sao không theo cách Thanh Giang mới ngầu !

NGÀN KHOI

(14/3/14)

[Reply](#)

**

THÔNG NGÀN says:

[14/03/2014 at 04:27](#)

VỤNG VỀ

Nước Nga sao quá vụng về
 Đứng ra tỏ mặt trượng phu mới ngầu
 Lợi đành bỏ nghĩa hay sao
 Đường đường nước lớn lẽ nào thế a
 Tham chi chút đỉnh người ta
 Crum tí tẹo có là bao nhiêu
 Ukraina quả đáng yêu
 Đấu tranh dân chủ có điều gì sai
 Putin thật quả khô hài
 Khiến người nghi chỉ lá bài Hitler
 Thôi thì mọi sự chờ coi
 Việc gì kết thúc mới lòi cả ra
 Ukraina ! Ukraina !
 Việc mình cứ tiến người ta sợ gì ?

HƯƠNG NGÀN

(14/3/14)

[Reply](#)

NGÀN TRẮNG says:

[13/03/2014 at 21:15](#)

ÔI THÔI

*Ôi thôi quả thật điểm đàn
 Bảo người trí thức không bằng cục phân
 Nghe theo chỉ bọn ngu dân
 Còn người hay thấy chết trên rũ cười
 Đúng là ngu trí họ Mao
 Một câu nói mãi để đời ngàn năm !*

NẮNG NGÀN

(14/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[01/10/2012 at 05:41](#)

CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời vốn chỉ lẽ thường
 Con dân thì vẫn phải nhường con quan
 Con quan vẫn thứ quan sang
 Con dân vẫn thứ làng nhàng dân ngu
 Nên đừng suy nghĩ lu bu*

*Con chi vẫn dưới con cu trên ngàn
 Con cu tiếng gáy rờ ràng
 Con cu mới vượt con quan ở đời !*

NGÀN MÂY
 (01/10/12)

[Reply](#)

**

ĐÌNH NGÀN says:
[12/03/2014 at 03:51](#)

**QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI,
 TƯƠNG LAI**

*Chuyện xưa vẫn chuyện đã rồi
 Ích gì suy nghĩ bồi hồi mà chi
 Một lần lịch sử qua đi
 Dở hay có dễ làm gì nín sao
 Quên đi mới thật anh hào
 Bắt tay xây dựng cơ đồ tương lai
 Bắc Nam vốn một không hai
 Da vàng vẫn chỉ giống nòi Việt Nam
 Để sao tổ mặt trời Nam
 Quang Trung phát ngọn cờ vàng năm xưa
 Mặt trời đỏ rực giữa trưa
 Mà quên quá khứ hướng về tương lai
 Suy tôn chiến sĩ mỗi thời
 Bắt tay đoàn kết dựng ngày mai sau
 Chẳng phân từng giọt máu đào
 Đã từng đổ xuống nơi nào quê hương
 Mai này mọi sự tỏ tường
 Lá đề về cõi Rồng Tiên khác nào !*

ĐẠI NGÀN

(12/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[12/03/2014 at 03:21](#)

GẠC MA

*Hoan hô chiến sĩ Việt Nam
Hào hùng khí tiết bảo toàn núi sông
Gạc Ma phen giậu biển Đông
Giặc tràn tới lán quyết không nao lòng
Máu đào nhỏ xuống non sông
Ngàn năm rục mãi tim nồng là đây !*

BIỂN NGÀN

(12/3/14)

[Reply](#)

**

BẬT NGÀN says:

[11/03/2014 at 07:46](#)

VỆN TOÀN

*Sống mà vì nước vì dân
Tiếng thơm muôn thuở tắm thân vẹn toàn
Độc tài oan nghiệt rõ ràng
Lợi trong chốc lát mơ màng mà chi*

*Tưởng đâu thiên hạ biết gì
Tới khi màn hạ quả thì hay đa !*

LÁ NGÀN
(11/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[10/03/2014 at 23:03](#)

HOÀNG SA - TRƯỜNG SA

*Của mình nó tới lấy ngang
Chỉ vì yếu thế mà càng nhục thêm
Vây không biển lặng sóng êm
Thì chơi tới bến để nên anh hùng
Biển Đông mở trận thư hùng
Trắng đen phân định mới thành hay ho
Còn như chỉ biết nằm co
Nó càng lấn nữa lại mời thua thêm
Bây giờ hỏi nước Việt Nam
Ai là trụ cột để mong đương đầu !*

BIỂN NGÀN
(11/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:
[11/03/2014 at 21:48](#)

TƯỚNG GIÁP

Thôi mà thánh hóa ích gì
 Hồ hào xây tượng nhiều khi lại buồn
 Mỗi lần mở miệng ca luôn
 Bác Hồ sang sảng chẳng buồn lắm sao
 Tâm thường ca ngợi dấu sao
 Mình thân Đại tướng lẽ nào thế a
 Đình làng dưới gốc cây đa
 Thành hoàng cũng đủ Giáp ta làm gì !

HƯƠNG NGÀN

(12/3/14)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN says:

[11/03/2014 at 06:50](#)

THẬT TÌNH

Thật tình phải nói ra thôi
 Đúng rằng thơ Mak hữu tài quả đây
 Hơn xa Tố Hữu một vời
 Tuy đều ca ngợi ông Hồ Chí Minh
 Tiếc thay ta vẫn vô tình
 Chưa khi nào bók ông Minh nửa lời !

NON NGÀN

(11/3/14)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[11/03/2014 at 06:58](#)

THÔI THÔI

Thôi thôi Bác đã đi rồi
 Để người yên đó cho đời an tâm
 Chớ mà khen mãi hà râm
 Giống như mấy cháu thì hăm ở đời
 Thanh niên đầu óc tuyệt vời
 Có gì mấy cháu bơi thời là sao
 Bao nhiêu nước chẳng Bác Hồ
 Sao người ta vẫn cơ đồ hiên ngang
 Nước nhà giữa bước gian nan
 Không lo thương nước chỉ toàn ngợi ca !

ĐẠI NGÀN

(11/3/14)

[Reply](#)

★★

BIỂN NGÀN says:

[11/03/2014 at 22:23](#)

NGƯƠng NGỪNG

Hỡi ơi đất nước ngượng ngừng
 Kiểm xem đáng mặt anh hùng là ai
 Non sông suốt một dọc dài
 Trãi qua lịch sử những ai anh hùng
 Phan Chu Trinh Phan Bội Châu
 Rồi sau đó nữa còn ai tính nào
 Anh hùng đáng mặt tầm cao
 Vẽ vang xây đắp cơ đồ núi sông

*Làm cho xứng mặt Lạc Hồng
Một thời còn lại tiếng thơm muôn đời !*

GIÓ NGÀN

(12/3/14)

Reply

**

TRĂNG NGÀN says:

[11/03/2014 at 21:58](#)

ANH HÙNG NÁO

*Anh hùng náo loạn một thời
Cái đầu chẳng có hóa là cái đuôi
Uổng công bao kẻ đuổi ruồi
Bàn Cờ mẹ chị bụi ngùi lấm thay
Thật thì vẫn chỉ phe ta
Anh hùng náo ấy có ra nổi gì
Kiên cường bắt khuất nhiều khi
Thật tình cũng có khác chi màn trò
Đến khi trời đổ cơn mưa
Xiêm y rách rưới anh hùng là đây !*

NGÀN TRĂNG

(12/3/14)

[Reply](#)

**

BÓNG NGÀN says:

[12/03/2014 at 21:40](#)

RÔI RA

Rồi ra có để làm gì
 Lênin trỗi dậy rồi thì tới đâu
 Khác nào một cuộc bể dâu
 Trên trăm triệu mạng chỉ hầu làm phân
 Bón lên cho tốt ruộng đồng
 Mùa màng vô sản người ta trông chờ
 Lênin đẹp tựa bài thơ
 Bài thơ quốc tế vạn người ngợi ca
 Nhưng rồi mùa mất xót xa
 Gặt toàn cỏ dại thật là oái oăm
 Thương thay ông Mác thân đồng
 Hải đăng rọi sáng tấm lòng Lênin
 Vậy rồi bảy nổi ba chìm
 Nước Nga hoàn lại nước Nga thuở nào
 Bảy mươi năm hắt là bao
 Như cơn ác mộng giết bao nhiều người
 Thật là vừa khóc vừa cười
 Nỗi niềm nhân loại biết chừng nào vui !

ÁNH NGÀN

(13/3/14)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[10/03/2014 at 22:30](#)

NGỦ VÀ THỨC

Ngủ thôi có thức làm gì
 Bảo sao hay vậy mới thì an tâm
 Im re thiên hạ hà rầm
 Tại sao چرا quây để thành phiêu lưu

Thà làm thân phận bầy cừu
 Được dăm bảy miếng sướt vù tám thân
 Nước non há đểch gì cần
 Theo thời hụ huội mới mong an nhàn
 Hoan hô "trí thức" Việt Nam
 Cứ càng ngu kỷ lại càng sống lâu !

THƯỢNG NGÀN
 (11/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN MÂY says:
[10/03/2014 at 00:03](#)

TỐ HỮU

Sao ai cứ nhắc tới hoài
 Cái tên Tố Hữu học đòi làm thơ
 Thơ toàn lời lẽ bơ thờ
 Ngợi ca lãnh tụ u ơ trên đời
 Đúng là thơ quá tuyệt vời
 Ngàn đời còn mãi chạy trời khó sao
 Khác gì con cóc vượt rào
 Vượt xong ngồi đấy để nào đi đâu !

MÂY NGÀN
 (10/3/14)

[Reply](#)

**

NGÀN TRẮNG says:
[09/03/2014 at 23:36](#)

HOAN HỒ CỎ MAY

Đọc sao như chuyện thần tiên
 Cỏ May đúng một thuyền duyên ở đời
 Đọc vào tâm thức bồi hồi
 Một nghìn lẻ một chuyện đời hôm nay
 Hoan hô thật sự cỏ may
 Nương theo làn gió mà bay vạn ngàn
 Khác gì như sợi tơ vàng
 Thắt nơ lịch sử huy hoàng xiết bao !

TRĂNG NGÀN

(10/3/14)

[Reply](#)

★★

PHIẾM NGÀN says:

[09/03/2014 at 07:02](#)

DAI NHƯ ĐĨA

Đọc thêm lại phải tức cười
 Quả dai như đĩa có gì khác đâu
 Kiểu đầu bã đậu thật ngầu
 Tương lai đất nước về đâu hỡi Trời !

NẮNG NGÀN

(09/3/14)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN says:

[08/03/2014 at 07:48](#)

SỰ ĐÒI

*Sự đòi như vậy rõ thật hay
 Biết ai là đúng biết ai sai
 Ai vì quyền lợi ai nhân nghĩa
 Ai trọng việc người ai thọc tay
 Đúng là thế sự luôn như thế
 Đâu chỉ ngày xưa mà hôm nay
 Chỉ ai ngó ngán mới tin nhảm
 Thiên đàng hạ giới tương là hay !*

NĂNG NGÀN

(08/3/14)

[Reply](#)

★★

NÚI NGÀN says:

[09/03/2014 at 17:34](#)

SAI VÀ ĐÚNG

*Nga sai cứ để Nga sai
 Việt Nam bắt chước khôì hài làm sao
 Bây giờ đòi thấy thế nào
 Tròn non thế kỷ ta nào bằng ai
 Ôi thôi lịch sử xạt xài
 Uống công xây đắp bao đời Rồng Tiên !*

NGÀN KHOI

(10/3/14)

Reply

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[09/03/2014 at 17:24](#)

TIẾN LÊN

Nước nhà nay thống nhất rồi
 Tự do dân chủ cộng hòa mà thôi
 Những gì quá khứ xa xôi
 Cần đem vứt hết ôm hoài mà chi
 Bởi sau lịch sử vẫn ghi
 Những gì xấu tốt những gì dở hay
 Hòa cùng thế giới hôm nay
 Nước nhà vững chãi vạn đời mai sau
 Đúng không thừa hời đồng bào
 Con Hồng cháu Lạc lẽ nào không thông !

ĐÌNH NGÀN

(10/3/14)

[Reply](#)

★★

TIẾNG NGÀN says:

[08/03/2014 at 16:06](#)

QUANG VINH

Con người sống chỉ quang vinh
 Là khi ý thức trưởng thành đầy thôi
 Còn khi chỉ sống theo người
 Bảo sao biết vậy lấy gì vinh quang !

ÁNH NGÀN
(09/3/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:
[08/03/2014 at 07:14](#)

THƠ

Ta đâu có cốt làm thơ
Viết chơi nguệch ngoạc vài lời vạy thôi
Viết xong ta lại quên rồi
Dâm Tiên đòi nhớ thôi rồi còn chi
Ở đời thơ có ích gì
Ý thơ mới chính chỗ vì nhân gian !

MÂY NGÀN
(08/3/14)

Reply

**

THƠ NGÀN says:
[08/03/2014 at 07:48](#)

SỰ ĐỜI

Sự đời như vậy rõ thật hay
Biết ai là đúng biết ai sai
Ai vì quyền lợi ai nhân nghĩa
Ai trọng việc người ai thọc tay

Đúng là thế sự luôn như thế
 Đâu chỉ ngày xưa mà hôm nay
 Chỉ ai ngớ ngẩn mới tin nhảm
 Thiên đàng hạ giới tưởng là hay !

NẮNG NGÀN
 (08/3/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:
[07/03/2014 at 22:03](#)

NGẬM NGÙI

Đọc xong ta thật ngậm ngùi
 Một trang bạc mệnh, một đời tài hoa
 Vũ Anh Khanh, Võ Văn Khanh
 Kia còn "Xóm Đạo Tha La"
 Một hồn mê, tỉnh nước nhà là đây !

NON NGÀN
 (08/3/14)

[Reply](#)

**

CÂY NGÀN says:
[07/03/2014 at 22:32](#)

CON NGƯỜI

Con người hơn loài vật
 Là nhờ trí thông minh
 Biết điều sai điều đúng
 Biết người và biết mình
 Nếu chỉ ăn và ngủ
 Ôi quả thật tội tình
 Sống chỉ nhằm tư khoái
 Quả thật đời hôi tanh !

LÁ NGÀN
 (08/3/14)

Reply

SAO NGÀN says:
[07/03/2014 at 22:21](#)

CHÂN VÀ NGUY

Anh ăn anh ở trong dân
 Lương anh lãnh đó người dân góp vào
 Mỏ hôi nhỏ mọn trên môi
 Anh không nói thật, nói lời ngu ngơ
 Tiện đây ta tặng vần thơ
 Tội nằm sờ ột để chờ sáng mai
 Đời sao mộng mị lâu dài
 Giữa sai và đúng xạt xài thế a !

MÂY NGÀN
 (08/3/14)

[Reply](#)

BẠT NGÀN says:

[06/03/2014 at 22:00](#)

NÓI VÀ KHÔNG NÓI

Nói ra thì tội "Bác Hồ"
 Nhưng mà không nói tội đồ của dân
 Tạo ra một lớp ngu dân
 Còn gì nói nữa quốc dân đồng bào
 Than ôi quả thật cơ đồ
 Ngàn đời giống Việt bây giờ là đây !
 Trí năng đúng loại giả cầy
 Đọc vào dị ứng kiểu vậy là sao ?
 Thôi đi đừng nói tào lao
 Hay nhằm phá bĩnh cái nào đúng đây ?

LÁ NGÀN

(07/3/14)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[03/03/2014 at 22:43](#)

HỘI TỰ

Con người rồi cũng tự về
 Đỉnh đầu thế giới mọi bề thông dong
 Nên thôi Mác quả đi đoong
 Đại đồng tương tượng lòng tong tịt ngòi !

NẮNG NGÀN

(04/3/14)

[Reply](#)

★★

KHÓI NGÀN says:

[03/03/2014 at 22:33](#)

ÔI THÔI

*Ôi thôi quá lắm con người
Con người của Mác nực cười lắm thay
Con người giải phóng chiều cao
Hay đâu vẫn chỉ chiếc ao vậy mà
Đúng là Mác chẳng thấy xa
Thông minh cỡ ấy mới là thông minh !*

SAO NGÀN

(04/3/14)

[Reply](#)

★★

THÔNG NGÀN says:

[03/03/2014 at 22:50](#)

THƯƠNG QUÁ

*Thật thương ông quá Lê Nin
Tượng ông nó giật vạ phần xốt xa
Nó là dân chúng Ukraina
Nghện ngào Tố Hữu quả là đáng kinh !*

GIÓ NGÀN

(04/3/14)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[02/03/2014 at 22:33](#)

CÒN GÌ

*Còn gì để nói nữa đây
Lấy ai để nói những lời tâm can
Ai gây thế sự phũ phàng
Có còn gì để mơ màng nữa không ?*

NĂNG NGÀN

(03/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN THÔNG says:

[02/03/2014 at 00:35](#)

HAY HAY

*Vào "Đàn Chim Việt" mà coi
Bày bao nhiêu chuyện cuộc đời xưa nay
Chuyện xưa dầu đã lùi rồi
Chuyện nay vẫn thấy bao người ra sao
Người nào là thứ tào lao
Người nào là kẻ trông vào được đây
Giang sơn tuy khó đổi dời
Để gì lấy thước mà đo lòng người
Nhưng mà vào để coi chơi
Ai sao đều thấy lưng bày cả ra !*

THÔNG NGÀN
(02/3/14)

[Reply](#)

**

NẮNG NGÀN says:
[02/03/2014 at 00:27](#)

CHÍNH VÀ TÀ

Chính là ngay ngắn đàng hoàng
Tà là lưa mị trái ngang trong đời
Dân thường cho đến cầm quyền
Cũng không ra khỏi hai miền này đâu
Cho nên chỉ có gặp nhau
Khi cùng bản chất như nhau mới là
Còn như chỉ kiểu tà ma
Cho dầu đối lập có là hơn chi
Thôi nhường lịch sử vạn thì
Sau này sẽ định có chi vội bàn !

NGÀN TRẮNG
(02/3/14)

[Reply](#)

**

MƯA NGÀN says:
[01/03/2014 at 06:56](#)

CHẤT VÀ LƯỢNG

*Chất là có lý tưởng hay
 Lượng thì nhiều cốt loay hoay lợi mình
 Vậy nên lượng chỉ linh tinh
 Một khi chất hết quả tình ích chi
 Lợi danh cơ hội thường khi
 Lượng này quả thật nói gì nữa đây
 Chuyện nay rõ tựa ban ngày
 Ai mà không biết tình đời bấy lâu*

SƯƠNG NGÀN
 (01/3/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[28/02/2014 at 22:36](#)

TẢ VÀ HỮU

*Hữu khuynh vẫn cứ vạn màu
 Còn anh khuynh tả chỉ màu Mác thôi
 Bồng bênh mây nổi than ôi
 Mùa xuân sôi sục nền trời Paris
 Tả khuynh có để làm gì
 Cuối cùng chiếc rọ to dùng ai hay
 Bên kia anh hữu nhiều màu
 Khởi thành dị ứng mày đay nổi nhiều
 Con đường chân lý phiêu diêu
 Mác toàn đi ngược rõ nhiều hay ho
 Cỏ may đường ruộng quanh co
 Bông bay theo gió cắm vào chân ai !*

NẮNG NGÀN
 (01/3/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN TRẮNG says:

[28/02/2014 at 21:38](#)

"CẬU" VUA

Triều Tiên có một "cậu vua"
Nhìn vào loắt choắt dễ lừa được ai
Kiểu như cái hũm, thằng bờm
Nhục thay cả đám thần dân nước này
Tiếc thay chưa kịp ra tay
Để cho nước Mỹ đập ngay vào đầu
Trần gian dưỡng giống lợn lòi
Chỉ càng ô nhục con người thời nay !

NGÀN KHOI

(01/3/14)

[Reply](#)

★★

TUYẾT NGÀN says:

[28/02/2014 at 21:52](#)

LÔM CÔM

Lôm côm chỉ thứ lôm côm
Để đâu yêu nước yêu dân mẹ gì
Chẳng qua thù hận li bì
Thù riêng là chính để gì ích chung !

ÁNH NGÀN

(01/3/14)

[Reply](#)

HOA NGÀN says:

[27/02/2014 at 20:37](#)

NGƯỜI HIỀN

*Trần Gia mới đúng người hiền
Nói điều đạo lý không nghiêng bẻ nào
Còn đời bao kẻ tào lao
Cốt nhằm sương miệng chười trần mà thôi*

NGÀN HƯƠNG

(28/02/14)

[Reply](#)

NGÀN PHƯƠNG says:

[27/02/2014 at 20:34](#)

DỌC DÀI

*Dọc dài lịch sử hay chưa
Chười qua chười lại bên nào là hay
Chẳng qua cũng thứ cùi đày
Dù vàng hay đỏ hại đời mà thôi
Cho nên người tốt trên đời
Yêu điều đạo lý không thời ra chi !*

PHƯƠNG NGÀN
(28/02/14)

[Reply](#)

**

DẤU NGÀN says:
[27/02/2014 at 20:19](#)

TÌNH NGƯỜI

Tình người là phải thương người
Nói xiên nói xỏ tình người ở đâu
Hoan hô một Tổng Văn Công
Biết thời tỏ chí riêng tư của mình
Còn như cuộc sống tự nhiên
Ai không quyền sống mọi miền thế gian
Nếu là chính đáng đảng hoàng
Không gian không dối chỉ càn của ta
Không tham những để hại đời
Có gì xấu hổ dưới trời này đâu

PHIẾM NGÀN
(28/02/14)

[Reply](#)

**

MƯA NGÀN says:
[27/02/2014 at 20:31](#)

VÌ NƯỚC

Ở đời vì nước mới hay
 Vì mình mặt dạn mày dày mà thôi
 Hận thù cũng đã qua rồi
 Cần lo giải quyết tốt cho tình người
 Hoan hô người đã tỉnh rồi
 Sao còn lại chưởi hời mình ra chi !

TUYẾT NGÀN
 (28/02/14)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:
[27/02/2014 at 20:28](#)

CHUỖI BỚT

Cuộc đời chuỗi bớt thừa rồi
 Lăn dưa đá cá hai bề khác chi
 Giờ thì quá khứ ra đi
 Vậy mà bám mãi có gì khá đâu
 Phải nên quân tử mới ngầu
 Lời hay lẽ thật để hầu lợi dân !

NGÀN MÂY
 (28/02/14)

[Reply](#)

★★

THÔNG NGÀN says:
[27/02/2014 at 20:23](#)

ANH NÀY

*Anh này kiểu chỉ nói phè
 Lấy gì để lợi cho đời hay sao
 Muốn cho đời tốt thế nào
 Ta nên luôn giữ làm sao đần thần
 Nói ra sự thật thẳng băng
 Hung hăng bọ xít thì bằng được ai !*

SUỐI NGÀN

(28/02/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[27/02/2014 at 20:43](#)

TỰ GIÁC

*Chỉ người tự giác trên đời
 Lập trường trong sáng mới người hiền minh
 Còn như lác các linh tinh
 Cá mè một lứa đồng tình cái sai
 Dễ đâu hữu ích cho đời
 Mà thường chỉ có hại đời vậy thôi
 Nhưng bao con nước voi đầy
 Dễ gì lại uốn được dòng ngay sao !*

DẠM NGÀN

(28/02/14)

[Reply](#)

**

NẮNG NGÀN says:

[27/02/2014 at 08:23](#)

HOAN HỒ

Hoan hô Nguyễn Văn Lục
 Tuổi già còn sức lực
 Chuyện cũ vẫn khơi nguồn
 Đọc càng thêm bực tức
 Có thể mới biết đời
 Biết con người tẻ thực
 Hoàn cảnh nào tạo nên
 Thế gian mãi ám ức
 Chuyện cũ dầu đã qua
 Lịch sử không quên được
 Ôi giấy trắng mực đen
 Cảm ơn Nguyễn Văn Lục
 Càng đọc chỉ càng buồn
 Buồn con người thế tục
 Dòng đời mãi trôi qua
 Bao con người tẻ thật
 Đâu còn gì tình người
 Đâu còn gì nghĩa lý
 Tổ nhau theo kiểu ấy
 Quả đời quá lố bịch
 Gia bản tri hiếu tử
 Quốc loạn thức trung lương
 Xã hội càng đảo điên
 Con người phơi mặt thực !

NON NGÀN

(27/02/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[27/02/2014 at 08:39](#)

CHUYỆN ĐỜI

Nói sao cho hết chuyện đời
 Hùng hồn một thuở rồi thì cũng qua
 Bây giờ càng thấy xót xa
 Những tham tới bến có là lạ đâu
 Nên thôi rồi vẫn con người
 Nói rằng làm ngã tôi bởi như xưa
 Bao giờ quét sạch lá đa
 Để cho thẳng cuội nhìn ra cõi trời !

TRĂNG NGÀN

(27/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN DẠM says:

[26/02/2014 at 22:22](#)

RUỘT

Ruột ta ruột ngựa thẳng queo
 Còn bao thứ ruột ngoằn ngoèo kể chi
 Đời mà bao loại nghĩ suy
 Cho dầu cao thấp lụy gì đến ta
 Ta luôn vì nước non nhà
 Còn ai vì bụng người ta kẻ người
 Cứ riêng ta đứng trong đời
 Khen chê hay dở mặc người đẩy thôi

*Non ngàn trên vẫn giáp mây
Dưới chân giáp đất mới hay non ngàn !*

BẠT NGÀN
(27/02/14)

Reply

BÓNG NGÀN says:
[26/02/2014 at 22:10](#)

TIM ÓC

*Óc không, tim có thể đàn
Tim không, óc chỉ luẩn quẩn vậy thôi
Cốt sao trục lợi cuộc đời
Để nào đem đến cho đời hay ho
Cho nên tim, óc trời cho
Cân bằng mới đúng con người nhân văn*

GIÓ NGÀN
(27/02/14)

Reply

SAO NGÀN says:
[26/02/2014 at 23:31](#)

CHUYỆN THƯỜNG

*Ở đâu cũng vẫn chuyện thường
Vào ra cũng việc mười phương vậy mà*

Bây giờ không thích thì ra
 Khi xưa bởi thích thì ta đã vào
 Trên trời có mấy vì sao
 Dưới trời cũng có cái gì một đầu
 Cho nên chẳng phải gì rầu
 Ai còn ở lại ai người ra đi
 Chẳng qua tùy lúc tùy thì
 Đều là về với con người Việt Nam !

TRĂNG NGÀN

(27/02/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[24/02/2014 at 07:36](#)

THẤT PHU

Thất phu thì có biết gì
 Cũng đòi chỗ mả vào chi chuyện đời
 Nên về dựa cột mà chơi
 Nhìn người hăng hái vì đời mà lo
 Vì lo mới phải la to
 Đúng sai hay dở vẫn cho mọi người
 Vẫn là tiếng nói trên đời
 Được không cũng khiến mọi người cũng xem
 Người sao lại hạng lèm nhèm
 Thật vô tích sự còn thêm ngu đàn !

GIÓ NGÀN

(24/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN TRĂNG says:

[24/02/2014 at 07:49](#)

MÌNH LÀ

Mình là nước nhỏ cần khôn
 Ở bên nước lớn héo hon có ngày
 Lo xa là kẻ lâu dài
 Không lo chỉ bị nắm đầu mà thôi
 Từ đầu đã phải lo thôi
 Còn như chờ nước đến trôn đại khờ
 Ta đây làm mấy lời thơ
 Dẫu sai hay đúng ừ chờ để xem !

NON NGÀN

(24/02/14)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[23/02/2014 at 08:15](#)

MẸ CHA

Mẹ cha cả lũ chúng mày
 Chỉ càng ăn hại học đòi thế gian
 Nhân danh theo kiểu cò vàng
 Thực thì đã thối lại càng thối thêm
 Kiểu loài chống Cộng lem nhem
 Nhí nhô một đám chỉ thêm điên khùng
 Non ngàn vì nước thật lòng
 Cái sai thì chống cóc thêm chống ai

*Cho dù Cộng sản, Cờ Vàng
Lềm nhèm lại sánh non ngàn được sao !*

BIÊN NGÀN

(23/02/14)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[23/02/2014 at 16:23](#)

PHỦ ĐỊNH

*Nào ngờ tiếng Việt thật hay
Chuyên ngành nói lái có tay nào bằng
Nên càng phủ định cho hăng
Lại càng sinh tươi bao thành con con
Đúng là ông tổ Hegel
Bày trò phủ định khiến lênh láng người
Lô nhô có Mác rạng ngời
Khiến Trần Đức Thảo toi bời lá hoa
Trăm năm trong cõi người ta
Càng nhiều phủ định càng xa con người !*

NGÀN MÂY

(24/02/14)

[Reply](#)

BAT NGÀN says:

[23/02/2014 at 15:57](#)

ĐIỂM MẶT CUỘC ĐỜI

Hay sao một bậc chịu chơi
 Ra tay điểm mặt cuộc đời là đây
 Nguyễn Văn Lục quả bậc thầy
 Thuộc lầu lịch sử những ngày xa xưa
 Điểm sao kỹ quá chẳng chừa
 Đố ai thoát được ra ngoài hay chẳng
 Để khi lịch sử sang trang
 Hậu sinh biết tuốt rõ ràng họ tên
 Bao nhiêu trí thức lèm nhèm
 Chỉ đồ xôi đậu còn mong nghĩa gì
 Dẫu cho thế cuộc qua đi
 Ngàn đời còn nhớ quả gì hay ho
 Đồng xanh sao thấy toàn cò
 Hay đây bóng dáng chỉ loài chim ri
 Đại bàng bay mất từ khuya
 Khó tìm Nguyễn Trãi những ngày xa xôi !

TRĂNG NGÀN

(24/02/14)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[22/02/2014 at 21:25](#)

ĐỪNG MÀ

Đừng mà trách Đặng Văn Âu
 Mang bầu nhiệt huyết để hầu làm chi
 Thà mang vung vít cho đi
 Còn hơn ghệt mãi trong người buồn thay
 Nước nhà vẫn vậy xưa nay
 Hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai

*Cần chi phải uất hận hoài
Anh hùng khóc lóc còn chi anh hùng !*

TRĂNG NGÀN
(23/02/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:
[23/02/2014 at 07:50](#)

CHUYỆN ĐÙA, CHUYỆN THẬT

*Chuyện đùa là chuyện nói chơi
Còn như nói thật khác xa chuyện đùa
Bởi bầu nhiệt huyết quá thừa
Đặng Văn Âu ấy, thật, đùa khó phân
Bởi quên đời chỉ phù vân
Nhiệt tình cho lắm dễ hơn chuyện đùa !*

TRĂNG NGÀN
(23/02/14)

Reply

**

NGÀN DẠM says:
[23/02/2014 at 07:58](#)

EM OI

*Em ơi em học ở đâu
Mà sao lý luận toàn màu rỗng không*

Em đâu hiểu chỉ con người
 Hay là cơ chế mới điều quyết thôi
 Chỉ ngồi mà nói khơi khơi
 Kiểu như toán học thì đời khó nghe
 Đúng là học một biết không
 Em cần học đến cả trăm mới tường !

DẶM NGÀN
 (23/02/14)

[Reply](#)

**

NGÀN TRÙNG says:
[23/02/2014 at 15:10](#)

TRÍ THỨC TÂM CAO

Nếu là trí thức tâm cao
 Chỉ yêu chân lý làm sao hại đời
 Tư duy khoa học rạng ngời
 Tư duy triết học dẫn đời đi lên
 Đâu thành những thứ lèm nhèm
 Ủ ừ cạc cạc lại thêm theo dòng
 Theo dòng chút phận long tong
 Cho mình số một theo dòng càng xa
 Mới hay xã hội, nước nhà
 Cần gì trí thức chẳng ra kiểu gì
 Hoặc là trí thức cu li
 Hoặc là trí thức thấy gì chiều sâu
 Hai bên gộp lại cùng nhau
 Quả đều một duột ôi thôi còn gì !

NẮNG NGÀN
 (23/02/14)

[Reply](#)

**

NĂNG NGÀN says:

[23/02/2014 at 14:53](#)**NGỤ Ý**

Nói là nói kiểu vậ thôi
 Ai người xem đến tức thời hiểu ra
 Chuyện xưa là chuyện nước nhà
 Chuyện nay vẫn chuyện nước ta khác gì
 Nên người trí thức ra chi
 Xét nông nghĩ cạn có gì xứng đâu
 Đúng ra anh phải đầu tàu
 Còn như anh chỉ đuôi tàu uống chưa !

NON NGÀN

(24/02/14)

Reply

**

THÔNG NGÀN says:

[23/02/2014 at 04:11](#)**PHỔNG ĐẤT**

Học hành như phỗng đất
 Đầu óc rỗng tăn tạt
 Ô hay nền giáo dục
 Khiến làm cho cười ngất !

TƠ NGÀN
(23/02/14)

Reply

**

NGÀN SƯƠNG says:
[23/02/2014 at 05:15](#)

VĂN VÀ THƠ

Văn khi nhẹ hẫng như mây
Thành thơ rồi đó bay qua bầu trời
Lại thơ khi hết chơi vơi
Càng nhiều nhập thế vào đời thành văn
Thơ văn quả mãi thăng bằng
Lòng người tợ cõi vĩnh hằng là đây
Cho nên Miến Điện quả hay
Nơi từng được Phật một ngày dừng chân
Nghe rồi lòng thấy băng khuâng
Ngàn đời đâu dễ hiền nhân như ngài
Thế gian càng gắng càng sai
Càng thành nhảm nhí tưởng tài là sao
Thật ra nào khác kiểu Tàu
Càng nhiều bắt chước càng xa ngọn ngành
Sương sa giữa chốn kinh thành
Hay vùng quê Miến đều thành ra thơ !

SƯƠNG NGÀN
(23/02/14)

Reply

**

BIỂN NGÀN says:

[22/02/2014 at 21:09](#)

VỜ HỜ TỜ

*Vờ chơi để chọc cuộc đời
Hờ hờ hững hững khiến đời mới nên
Tờ mờ thiên hạ lênh đênh
Cũng rồi sáng lại chớ phiền mà chi !*

VHT
(23/02/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[22/02/2014 at 21:02](#)

THÔI MÀ

*Thôi mà thù quá làm gì
Chuyện đời vẫn vậy có chi mà phiền
Luôn rồi lịch sử tiến lên
Những gì mờ mịt vẫn hồi hé ra
Cộng xong thì lại Cộng hòa
Cũng như Cộng đạ Cộng hòa trước kia
Có gì trự mãi hay chưa
Đời cơn nước xoáy hiểu thừa vậy thôi
Hoi đâu ôm riết việc đời
Buông ra thành Phật mới người thông minh !*

MƯA NGÀN
(23/02/14)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:

[22/02/2014 at 20:55](#)

ỒI THÔI

Ồi thôi giết quách cho rồi
 Những đồ giả dối để thời mà chi
 Bởi vì lịch sử trôi đi
 Cái gì còn lại là vì thực tâm
 Còn bao ngẫu tượng hà rầm
 Nếu càng phỉnh gạt lại càng mau qua !

SUỐI NGÀN

(23/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[22/02/2014 at 22:55](#)

QUAY VÒNG

Quay vòng trái đất vạy thôi
 Quay vòng vũ trụ ngân hà cùng quay
 Cuộc đời dầu lửa loay hoay
 Quay vòng rớt cục cũng ngày cùng đêm
 Quay qua toàn thấy búa liềm
 Thì nay thấy McDonald's vạy mà
 Thế thì bố cáo gần xa
 Cờ quay quay tí mới là hay ho
 Đứng nên như chú tò vò
 Rúc hoài trong tổ chẳng thò ra quay !

NGÀN TRẮNG

(23/02/14)

[Reply](#)

**

MU A NGÀN says:

[22/02/2014 at 07:01](#)

LẠNH MÌNH

Ôi thôi thật sự lạnh mình
 Học hành kiểu đó quả tình ra sao
 Giống như thằng dốt tào lao
 Đúng là đào tạo khoa này Mác Lê
 Thầy nào dạy vậy cũng ghê
 Chương trình ai đặt mọi bề hay đa
 Đọc qua càng thấy xót xa
 Ích gì xã hội quả là khủng điên !

NẮNG NGÀN

(22/02/14)

[Reply](#)

**

TRẮNG NGÀN says:

[22/02/2014 at 21:38](#)

CHỦ NGHĨA VÀ KHÔNG CHỦ NGHĨA

Tự nhiên là chuyện đất trời
 Cũng là lịch sử vạn đời mà thôi

Vốn là diễn tiến khách quan
 Muôn đời tiến hóa mới càng hay ho
 Còn bao "chủ nghĩa" bày trò
 Chỉ là những chuyện con người đặt ra
 Nếu là quan điểm tà ma
 Ăn vào tưởng bỏ hóa ra ngậm ngùi !

NGÀN SAO
 (23/02/14)

[Reply](#)

**

DẶM NGÀN says:
[22/02/2014 at 08:09](#)

CÁI HỌC NGÀY NAY

Ôi thôi cái học ngày nay
 Phơi bày đốt nát quả thầy cũng kinh
 Đây là khoa Mác Lênin
 Tư duy mít đặc như in rõ ràng
 Đọc xong thật quá ngỡ ngàng
 Óc toàn rỗng toét đúng càng khó tin
 Chỉ đều chép cóp linh tinh
 Nghĩ suy đọc lập thật tình số không
 Đúng là cái học trôi sông
 Kiểu đồ lạc chợ dễ hòng ích sao
 Đời sao bao chuyện tào lao
 Nước nhà kiểu ấy lẽ nào đi lên !

NGÀN DẶM
 (22/02/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÂN says:

[22/02/2014 at 23:53](#)

THỜI OANH LIỆT NAY CÒN ĐÂU

Thời gian rồi cũng phôi pha
 Bao nhiêu nhân vật hóa ra đều thừa
 Khởi Trần Đức Thảo tiêu rồi
 Trần Văn Giàu nữa một thời liệt oanh
 Trần Bạch Đằng đó loanh quanh
 Ngày qua tháng lại chỉ rành mấy câu
 Tôn vinh Các Mác tốt trời
 Vậy là hồ hởi cả trời miền Nam
 Khởi đầu thầy Nguyễn Văn Trung
 Tiếp theo thầy Lý Chánh Trung rõ ràng
 Ngang qua số lại rộn ràng
 Trần Văn Toàn nữa quả càng quang vinh
 Thầy đây nổi tiếng linh đình
 Hegel, Karl Marx thật tình nhiều khê
 Chiến tranh cứ thỏa bọn bề
 Các thầy "triết lý" vụn bề thênh thang
 Ngõ làm dân tộc vinh quang
 Lại làm đất nước chói chang hận thù
 Giờ thì đều thấy qua rồi
 Trở thành quá khứ hỏi còn ích chi
 Thế gian chuyển đổi lì bì
 Cũng đều "biện chứng" tùy nghi vậy mà
 Lại nhìn tám ảnh kiêu sa
 Cạnh bên Tố Hữu là thầy Chánh Trung
 Đầy Lê Quang Vịnh lồng thêm
 Lê Văn Nuôi nữa vừa lên chào đời
 Nào Huỳnh Tấn Mẫm "sáng ngời"
 Nguyễn Đình Thi đó một thời reo vui
 Thấy đâu những mẹ Bàn Cờ
 Bây giờ hỏi biết tháng ngày còn không ?

*Dọc dài một dải non sông
 Một thời tao loạn quả không nhớ gì
 Lê Hiếu Đằng mới ra đi
 Sinh sau để muôn lại thì vượt biên
 Vượt qua ranh giới sống còn
 Để mà từ giả thiên đường từ đây !*

NGÀN KHOI

(23/02/14)

*Lý Chánh Trung, Tố Hữu, Lê Quang Vịnh, Lê Văn Nuôi,
 Huỳnh Tấn Mẫm, Nguyễn Đình Thi.*

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:

[21/02/2014 at 09:56](#)

THĂNG NGU

*Thăng ngu thì có biết gì
 Óc toàn bã đậu biết chi là đời
 Đọc đâu có hiểu đến nơi
 U mê là thế để đời cười cho
 Hoàng ơi mày cái mặt mo
 Tìm người mà hỏi sẽ thò dốt ra
 Đúng loài cặn bã thói tha
 Hờ hoi chẳng khác thầy ma xông mùi !*

NON NGÀN

(21/02/14)

Reply

★★

TRĂNG NGÀN says:

[21/02/2014 at 10:47](#)

LƯU MANH

*Lưu manh như thú ngủ mày
Nói năng mất dạy thế thầy cũng thua
Kiểu đồ đá cá lặn đưa
Ích gì xã hội mà đưa mặt vào
Ốc đầy bã đậu sâu sao
Ngu mà khoe mẽ quả đồ đáng khinh !*

SUỐI NGÀN

(21/02/14)

Reply

**

NGÀN KHOI says:

[21/02/2014 at 23:12](#)

HAY HAY

*Hay hay người Việt Bằng Phong
Đặng Văn Âu ấy giữa dòng mà bơi
Chuyện xưa tích cũ có rồi
Từ thời Chiến Quốc từ hồi Đông Chu
Giữa thời Liệt quốc tranh đua
Có bao nhiêu kẻ kiếm đeo ngang tàng
Theo nghề thuyết khách làm sang
Dựng nên sự nghiệp muôn vàn hay ho
Tô Tần với cả Trương Nghi
Tung - Hoành ngang dọc có chi lạ đời
Bây giờ thời đại xa rồi*

Có người khẳng khái quả thời hay sao
 Trời cao thì đất lại cao
 Thiên thu vẫn vậy lẽ nào chưa thông
 Chỉ do dòng máu Lạc Hồng
 Chảy trong huyết quản nên không thẹn mình
 Mặc ai bảo chỉ linh tinh
 Mặc ai bảo đúng anh hùng là đây
 Riêng ta chỉ nói câu này
 Bao luôn quá dễ nghe thời khó đa
 Nghĩ gần rồi lại nghĩ xa
 Chuyện đời luôn vậy có là khác đâu
 Biển dâu lại hết biển dâu
 Cần gì để mãi cùng ngầu với nhau
 Cứ xem con nước vơi đầy
 Vô vi hay hữu cũng ngày khác thôi
 Những bao hùng hổ trên đời
 Khác gì con sóng giữa trời bao la
 Liên Xô từng đổi Cộng Hòa
 Cũ xong đến mới chẳng qua chuyện thường !

ĐẠI NGÀN
 (22/02/14)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[20/02/2014 at 23:41](#)

NGUY VĂN THÀ

Tên anh là Ngụy Văn Thà
 Bảo anh là "Ngụy" hóa ra buồn cười
 Bởi tên anh mãi sống đời
 Tắm gương thương nước vạn thời soi chung

NGÀN KHOI

(21/02/14)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:

[21/02/2014 at 04:13](#)

CHƠI NHAU

Chơi nhau đến thế là cùng
 Giống như kiểu luật trong rừng hời ôi
 Chuyện này quả rõ không tởi
 Anh hùng như thế mấy ai bì nào
 Thời xưa kín mít không sao
 Thời này hòa mạng lẽ nào không thông
 Làm cho ai nấy cảm thông
 Những ai bị đánh hơn người đánh ai
 Hoan hô xã hội hòa hài
 Càng tay thượng hạ thật là ghê thay !

SƯƠNG NGÀN

(21/02/14)

[Reply](#)

**

HƯƠNG NGÀN says:

[21/02/2014 at 04:00](#)

CHUYỆN ĐÙA

Chuyện nghe như thế chuyện đùa
 Chơi nhau kiểu ấy có chưa không nào

Thời kỳ trung cổ không sao
 Thời kỳ hiện đại lẽ nào mà hay
 Hơn thua đâu phải kiểu này
 Hơn thua cái lý trên đời mới hơn
 Mà thôi pha chút ba lơ
 Đừng hăng hái quá mà sòn cả da
 Bởi vì cùng khắp người ta
 Cái thời nó thế dẫu la bằng thừa !

NẮNG NGÀN
 (21/02/14)

Reply

**

DẠM NGÀN says:
[20/02/2014 at 23:33](#)

BÊN NÀO

Bên nào cũng chỉ vậy thôi
 Được vua thua giặc chuyện đời triền miên
 Chỉ ai dốt nát mới ghiền
 Khoe danh múa chữ kiểu điên kiểu khùng
 Thương là thương thấy nhân dân
 Nói sao hay vậy toàn đâm khù khờ
 Những người tài giỏi ở đời
 Có bao giờ muốn làm người mị dân
 Chỉ khi những thứ nhâng nhâng
 Vì mình là chính khiến dân ngỡ ngàng
 Biết ra thì đã muộn màng
 Chính danh xa lắc lại càng xót xa

BẠT NGÀN
 (21/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN PHƯƠNG says:

[21/02/2014 at 00:04](#)

THƯƠNG THAY

*Thương thay thân phận con người
Giữa thời hỗn độn lấy gì yên thân
Không làm thì cần lương tâm
Còn làm thì phải tấm thân tội tù
Dở hay hay dở ở đời
Có ai hiểu rõ tấm lòng anh chẳng
Khen sao dũng sĩ Quốc Quân
Lê chân giữa chốn bụi trần là đây !*

PHƯƠNG NGÀN

(21/02/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[20/02/2014 at 06:43](#)

TRÍ THỨC VÀ CỤC PHÂN

*Câu này ai cũng từng nghe
Đúng sai cũng lắm người mê kẻ cười
Ôi Mao Xénh Xáng hỏ người
Sánh bừa một thuở để đời thiên thu
Nói năng theo kiểu đui mù*

Nhưng mà cũng đáng ngậm ngùi lắm thay
 Khi toàn quyền lực trong tay
 Nói gì thì nói cũng tày cục phân
 Đúng ra trí thức trùm chăn
 Cục phân chưa đáng lấy chi để bàn
 Phân còn có ích người trông
 Ruộng đồng tươi tốt phân cần đầy thôi
 Nhưng bao trí thức cò mồi
 Cục phân chẳng đáng cho giò nó leo
 Đó là trí thức nói theo
 Tư duy không có ngặt nghèo lắm thay
 Tại vì xã hội xưa nay
 Nghĩ suy độc lập mới thầy người ta
 Can cường thì mới giúp đời
 Còn như giun dế thôi thời nói chi !

TRĂNG NGÀN
 (20/02/14)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[19/02/2014 at 21:52](#)

LÊ HIẾU ĐĂNG VÀ TRÍ THỨC

Đảng nay cũng đã chết rồi
 Loay hoay chấp choạng một thời rồi qua !
 Khi xưa Đảng chống Cộng Hòa
 Bây giờ Cộng Sản quả cha này khùng !
 Cuộc đời chống báng lung tung
 Bao giờ trụ lại hồi Đảng, Đảng ơi ?
 Theo Cộng Sản chống Cộng Hòa
 Bây giờ thấy chán, "Cộng" gì chống luôn !
 Đúng là trí thức nghĩ suông

Tin theo người khác liệu còn chi không ?
 Sao mình không có lập trường
 Vì dân vì nước vì đời mà thôi
 Tự mình tư biện xa khơi
 Mối là trí thức giữa trời bao la
 Bằng như tin ở người ta
 Khác nào thức ngủ giữa đời mà thôi
 Bây giờ Đảng đã quy rồi
 Làm sao sửa được cuộc đời nữa đây !

ĐẠI NGÀN
 (20/02/14)

[Reply](#)

**

HOA NGÀN says:
[18/02/2014 at 22:19](#)

NGHỊCH LÝ

Ở đời nghịch lý là thường
 Đời không nghịch lý khác thường dễ chi
 Vậy nên cứ đó mà suy
 Đừng tin thì có lấy gì mà lo
 Như câu Nam bộ thẳng chò
 "Vậy mà không vậy" hay ho quá trời !

NGÀN HOA
 (19/02/14)

Reply

**

CÂY NGÀN says:

[20/02/2014 at 22:17](#)

VŨ NHƯ VŨ

Vũ như kít đó mây ơi
 Vũ như con kún còn thời nói chi
 Cái đuôi ngoe ngoáy làm gì
 Chỉ lòi cái dốt nhiều khi tức cười
 Hỏi ngay thiên hạ đời này
 Vũ mà như kiểu chú mày lạ chưa !

LÁ NGÀN
 (21/02/14)

[Reply](#)

**

NGÀN MÂY says:
[20/02/2014 at 06:59](#)

ỒI CHAO

Ồi chao học tập ngày nay
 Hở ra là cứ dẫn ngay Bác Hồ
 Kiểu này đất nước nguy rồi
 Học trò như thể hũ đồ vậ thôi
 Học xưa kể thế kinh bang
 Học nay trí thức cốt càng nói theo
 Mới hay đất nước phải nghèo
 Bởi ai độc lập tư duy bao giờ
 Chuyên đồ mọt sách vật vờ
 Tinh thần bã đậu dân chờ được sao
 Toàn cầu trí thức tầm cao
 Sao mình như thể cào cào than ôi !

GIÓ NGÀN

(20/02/14)

[Reply](#)

**

BAT NGÀN says:

[19/02/2014 at 22:26](#)

GIẢI PHẪU BẰNG PHONG

ĐẶNG VĂN ÂU

Âu nay còn sống phây phây
 Mang ra giải phẫu có hay không nào
 Thôi thì cũng chẳng tào lao
 Nói chơi vài chữ nhằm chào vạ thôi
 Âu đã quốc tịch Mỹ rồi
 Nhưng thường hăng tiết chuyện đời Việt Nam
 Giống như lá rụng về nguồn
 Còn hơn chiếc lá cuối trời mà bay
 Bao điều Âu nói dở hay
 Đúng sai hãy có vạ người xem qua
 Bởi Âu đang ở nước ngoài
 Nói vung bọt mép ngại gì công an
 Âu không trưởng giả học sang
 Chỉ mang tâm huyết nói ngang mọi điều
 Thôi thì nói ít hiểu nhiều
 Chuyện gì còn đó trên đời mai sau
 Bởi vì lịch sử xưa nay
 Để gì mọi chuyện thẳng ngay có hoài
 Chười qua rửa lại trên đời
 Sau này mới biết ai người ra sao !

NGÀN KHÔI

(20/02/14)

[Reply](#)

★★

CÂY NGÀN says:

[19/02/2014 at 09:42](#)

CUỘC CHƠI

Đời sao như một cuộc chơi
 Biết đâu mà nói hỡi Trời hôm nay
 Lắm người chơi dọc chơi ngang
 Chơi qua chơi lại cả làng đều kinh
 Chỉ dân cóc có gì chơi
 Mà làm quần quật cuộc đời mới yên
 Ôi thôi thế giới thần tiên
 Nhiều người chơi thế ai điên mới làm !

LÁ NGÀN

(19/02/14)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[18/02/2014 at 22:46](#)

NHỤC THAY

Nhục thay dân Bắc Triều Tiên
 Đội đầu lãnh tụ triền miên thế nào
 Ba đời liên tiếp là sao
 Trên toàn thế giới ngu nào bằng đây
 Thật tình nói thế cũng sai
 Cường quyền khốc hại dân tày khác sao
 Ngày xưa Các Mác chiêm bao

Ngày nay Quốc tế lễ nào làm ngơ
 Mới ra cảnh báo hiện giờ
 Đưa Tòa hình sự anh chàng Ủn kia !

NẮNG NGÀN
 (19/02/14)

[Reply](#)

**

HƯƠNG NGÀN says:
[19/02/2014 at 05:32](#)

GIẶT ĐỒ

Áo dơ phải giặt trong nhà
 Đừng đem áo đốt người ta chê cười
 Anh em vẫn khác người ngoài
 Đừng mang quần áo cho người đâu đâu
 Cuộc đời cho dầu bể dâu
 Hết cơn bão cực tới hồi thái lai
 Lắm khi dầu chẳng hòa hài
 Áo dơ đem giặt đốt làm sao nên

NẮNG NGÀN
 (10/02/14)

Reply

**

NGÀN KHOI says:
[19/02/2014 at 09:36](#)

HOAN HỒ

Hoan hô Các Mác quá trời
 Để Trần Đức Thảo tuyệt vời bao nhiêu
 Thế nên Thảo mới tuyệt chiêu
 Bốc hoài sự phụ như điều bay cao
 Vậy rồi được bốc "triết gia"
 Trần Văn Giàu đó đã ca rõ mùi
 Phe ta kết dải trên đời
 Hè cùng tung hứng coi trời bằng vung
 Nào ngờ Thảo chỉ lung tung
 Mượn màu Các Mác xưng hùng thế gian
 Cãi ỉnh với Sartre rộn ràng
 Khác nào con sếu trèo hàng chim ưng
 Hùng hồn bẻ cả Husserl
 Thực thì Thảo cốt mượn lời Mác thôi
 Tư duy độc lập quả tồi
 Khác gì chú "Ốc mượn hồn" ai hay !

NON NGÀN
 (19/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHÔI says:
[18/02/2014 at 09:12](#)

VẬT ĐỐI SAO DỜI

Sông kia rày đã nên đồng
 Chỗ làm nhà cửa chỗ trồng ngô khoai
 Đêm nghe tiếng ếch bên tai
 Giật mình còn tưởng tiếng ai gọi đồ ...
 Thời nay thế giới đổi rồi
 Không còn cái kiểu ao tù ngày xưa

Khác gì mắt thánh vãi thừa
 Toàn cầu một mạng có chừa ai đâu ?
 Cho nên dân chủ tự do
 Bước nhanh một bước đỡ lo sau này
 Món ăn theo kiểu giả cầy
 Giống thì có giống mà thầy vẫn chê !
 Chi bằng cứ thật tung hê
 Mọi con bài ngựa trước sau vẹn toàn
 Cứ thừa nhận mạng là sang
 Chơi cùng thế giới rõ ràng điều hay !
 Cho dù Nam Bắc Đông Tây
 Giây sau đã rõ chuyện này chuyện kia
 Còn chi bí mật nữa nào
 Để gì giấu được mọi người từ đây !
 Cho nên sự thực mới hay
 Cứ công khai hết từ nay mới ngầu
 Bởi vì chân lý nhiệm màu
 Mình yêu sự thật để người ghét sao ?

NON NGÀN
 (18/02/14)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[18/02/2014 at 21:58](#)

TRÁCH AI

Ở đời quả biết trách ai
 Trách về tập thể hay về cá nhân
 Trách về chủ thuyết nhâng nhâng
 Trách về thực hiện lằng quằng hay sao
 Trách ai gây nạn binh đao

Hay là trách biết đường nào mà ra
 Con kiến mà leo cành đa
 Leo phải cành cụt leo ra leo vào
 Thôi đời đầy chuyện tào lao
 Bỏ hồn làm ngọt biết nào trách ai
 Phải chăng trách tại bỏ hồn
 Hay là tự trách mình còn ngậm thoi !

NON NGÀN
 (19/02/14)

[Reply](#)

**

NGÀN PHƯƠNG says:
[18/02/2014 at 21:49](#)

CHIẾN THUẬT BIỂN NGƯỜI

Vì ngu cứ tưởng mình đông
 Mạng người như cỏ nướng nhiều càng hay
 Để mong chiến thắng về tay
 Quả loài dã thú phải đâu con người
 Mạng người coi rẻ ở đời
 Thật loài tàn ác dấu trời chẳng dung
 Nên còn "đạn chụp" trên không
 Diệt cho trắng cánh "biển người" hay chưa !

DẠM NGÀN
 (19/02/14)

[Reply](#)

**

SÓNG NGÀN says:

[18/02/2014 at 09:58](#)

VIỆT NAM

Việt Nam rõ thật cũng hay
 Đánh Tây, đánh Mỹ, đánh Tàu, đánh Miên
 Cho dầu đánh đấm triền miên
 Cuối cùng đều thắng quả tiên trên trời
 Lý do vạn chuyện trong đời
 Nhưng mà chốt lại vẫn hầu thế thôi
 Ngày nay cũng tạm yên rồi
 Chỉ cần phát triển để đời lên hương
 Khen chê tùy ý mười phương
 Tự do dân chủ nhân quyền mình lo
 Có xong mới quả ra trò
 Bởi đây là trận cuối cùng hơn thua !

NGÀN KHOI

(18/02/14)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[18/02/2014 at 10:26](#)

LÒNG DÂN

Có gì thắng được lòng dân
 Khi lòng yêu nước vạn phần dâng cao
 Nhớ xưa bao giọt máu đào
 Người mình đổ xuống chấn rào non sông
 Để nhằm chặn bước xâm lăng
 Giữ nguyên bờ cõi nước non vững vàng
 Đây ngày kỷ niệm vinh quang

*Niềm vui chiến thắng rõ ràng ngày xưa
Nhớ thương nói mấy cho vừa
Những người ngã xuống mà lòng hiên ngang*

TRĂNG NGÀN
(18/02/14)

[Reply](#)

**

NGÀN DẠM says:
[18/02/2014 at 07:46](#)

VẬY THÔI

*Bao giờ cũng chỉ vậy thôi
Các bên thế lực chia trời giữa nhau
Nên cần dân chủ làm đầu
Nhân dân mới có quyền cao của mình
Vậy nên ý thức con người
Có lòng thành thật thì đời mới nên
Còn như mảnh lời lọc lừa
Nhân dân cũng thứ xơ dừa mà thôi
Nhân văn xã hội làm đầu
Con người mới đến chỗ hầu văn minh
Tuy nhiên đất nước của mình
Có yêu đất nước mới thành người hay*

DẠM NGÀN
(18/02/14)

[Reply](#)

**

BIỂN NGÀN says:

[18/02/2014 at 08:28](#)

ĐỎ VÀ ĐEN

Khờ Me đỏ giết dân mình
 Nếu không qua đánh thiệt tình ra sao ?
 Có gì lại nói tào lao
 Những điều đáng lý lẽ nào nói lên
 Đó là biên giới Tây Nam
 Còn như phía Bắc cũng chừng ấy thôi
 Thằng Tàu nó đã tràn rồi
 Mình không lên đánh lẽ nào còn không
 Cho nên đừng nói lung tung
 Chuyện gì còn đó khật khùng hay sao ?
 Bởi sao một giọt máu đào
 Hơn ao nước lã người ngoài thế thôi
 Chuyện xưa đều chuyện đã rồi
 Bây giờ chuyện mới phải bàn cùng nhau
 Cần sao dân chủ tự do
 Để làm đất nước ấm no mạnh giàu
 Không tin cứ hỏi ông Trời
 Một mình một chợ lẽ đời nên chăng ?

NGÀN KHOI
 (18/02/14)

Reply

★★

CÂY NGÀN says:

[18/02/2014 at 08:05](#)

HỒN THƠ

Bài thơ quả thật có hồn
 Đọc lên cảm động rõ ràng thơ hay
 Hay hơn Tố Hữu thật đây
 (Kiểu thơ như cách rặn hoài mà thôi)
 Cho nên thơ phải vì đời
 Vì mình thì có đểch gì thơ hay !

LÁ NGÀN
 (18/02/14)

Reply

**

NGÀN PHƯƠNG says:
[18/02/2014 at 05:03](#)

NÔNG CẠN

Anh em dù có ụng nhau
 Sút đầu mẻ trán mảy tau chuyện thường
 Nhưng khi giặc đến đầu đường
 Cũng còn chia rẽ quả phò ra chi
 Đúng là bụng dạ kiêu ni
 Thật đầy thấp kém còn gì nói đây
 Ngày xưa cùng đã đánh Tây
 Kế rồi cũng đánh thẳng Tàu chớ sao
 Giờ đây bày chín qua rồi
 Nhưng mà oanh liệt bao người Việt Nam
 Xả thân bảo vệ non sông
 Dù vàng hay đỏ hào hùng như nhau !

PHƯƠNG NGÀN
 (18/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[18/02/2014 at 07:55](#)

SÁCH LƯỢC

*Nước non phải có người tài
Cầm quyền thì khiến cơ đồ mới lên
Còn như chỉ học cốp người
Cả đời vẫn thế chọc cười mà thôi
Núi sông của mọi công dân
Chỉ khi dân chủ mới thành của chung*

SÓNG NGÀN

(18/02/14)

[Reply](#)

★★

PHƯƠNG NGÀN says:

[18/02/2014 at 04:00](#)

THÔI MÀ

*Thôi mà vũ vẫn vũ thôi
Vũ hoài như vũ có nào khác chi
Văn chương quả chẳng biết gì
Hướng là văn học để khi người đời
Múa môm múa mép mà chơi
Hay là quả có ý đồ đui then
Đã làm doanh nghiệp nên hăng
Mò vào chữ nghĩa có bằng ai đâu !*

NGÀN PHƯƠNG
(18/02/14)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:
[18/02/2014 at 04:13](#)

NGƯỜI TA

*Người ta ba hạng người ta
Người thì tiền rưởi người ba mươi đồng
Ông cha ta đã nói rồi
Nay thành bảy hạng quả đời vui thay
Cho nên mới biết thời nay
Người ta cũng khác khiến thầy cả kinh
Chừng nào xuất hiện cá kình
Biển đông mới hết những loài lòng tong !*

NON NGÀN
(18/02/14)

[Reply](#)

**

NGÀN HƯƠNG says:
[18/02/2014 at 04:38](#)

BỎ QUA

*Thôi thì chuyện cũ bỏ qua
Chỉ điều đáng nói là ta đánh Tàu
Ấy năm Bảy chín nhiệm mầu*

Việt Nam châu chấu đánh Tàu đảo điên
 Nực cười cho Đặng Tiểu Bình
 Dạy ai chẳng thấy khiến mình lãnh thôi
 Mới hay bài học ở đời
 Làm sao dốt chữ dạy người hay hơn !

HƯƠNG NGÀN
 (18/02/14)

[Reply](#)

**

DẠM NGÀN says:
[16/02/2014 at 00:01](#)

CỜ VÀNG - NÓN CỐI

Một bên chỉ khoái cờ vàng
 Bên thì nón cối tình tang reo hò
 Ta bèn lấy thế làm lo
 Trăm năm dễ có được ngày cùng vui
 Non sông đất nước bụi ngùi
 Quả đàn con cháu bụi nhùi khác chi
 Hùng Vương nhớ lại làm gì
 Lạc Hồng nhớ lại nhiều khi chỉ buồn !

NON NGÀN
 (16/02/14)

[Reply](#)

**

NẮNG NGÀN says:
[17/02/2014 at 06:38](#)

TRĂNG NGÀN

Trăng ngàn ở tít non cao
 Thế gian nhìn xuống lẽ nào không thông
 Thấy đời lắm chuyện lòng không
 Nhiều khi tức khí bức lòng vậy thôi
 Chồng ai ai chống ở đời
 Có gì phải khiến trăng ngàn băn khoăn
 Trăng ngàn vì lẽ công bằng
 Nước non là chính lẫn nhặng làm gì
 Chỉ ai thuộc dạng cu li
 Vì mình chính yếu đâu vì non sông !

GIÓ NGÀN

(17/02/14)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:

[15/02/2014 at 10:29](#)

SỨ TÀU VÀ BÀ ĐOÀN THỊ ĐIỂM

Sứ Tàu khoe mẽ thách ta
 Một câu về đối tượng là hay ho
 Nước Nam tác đất đâu to
 Bao người canh tác quả tình hiếm hoi !
 Tức mình bà Điểm đáp liền
 Trượng phu phương Bắc chỉ hiềm xưa nay
 Thấy đều từ xẻo đất này
 Hàng hàng lớp lớp anh hào chui ra !

NON NGÀN

(15/02/14)

[Reply](#)

**

LÁ NGÀN says:

[15/02/2014 at 09:51](#)

TIẾNG VIỆT

Trên đời này tiếng nào hơn tiếng Việt
 Hay thật hay cả chất lẫn hình hài
 Tiếng đơn âm nên thành luôn điệu vơi
 Trong cả thơ cả nhạc quả không sai
 Có tiếng nào hình dung từ đậm chất
 Còn thanh âm uyển chuyển đến vô cùng
 Là tiếng nói của thơ và của nhạc
 Ai không tin thì hỏi lại Nguyễn Du
 Nhà thơ lớn muôn đời trong tiếng Việt
 Ấy cũng nhờ từ tiếng Việt mà ra
 Nhưng thật tếu có người viết "Việt +"
 Như trên đây quả thật ó là là !

CÂY NGÀN

(15/02/14)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:

[15/02/2014 at 23:54](#)

THƯƠNG THAY

Thương thay cho chính con người
 Lập ra gông xích cho mình chứ ai
 Đã thành hệ thống vậy rồi
 Bụng làm dạ chịu đành ngồi mà than
 Xót xa chỉ quá muộn màng
 Đáng thương đáng ghét tình tang ời hời !

ĐÌNH NGÀN
 (16/02/14)

[Reply](#)

★★

Ý NGÀN says:
[15/02/2014 at 10:56](#)

NỮ SĨ HỒ XUÂN HƯƠNG

Nước ta quả nhất trên đời
 Có bà thi sĩ là Hồ Xuân Hương
 Thơ luôn nói cái nồn nùng
 Chữ thanh nghĩa tục vạn đường hay ho
 Thật là thú vị ra trò
 Đọc lên chi khác lấy tay sờ vào
 Ngôn từ mắt tựa nhìn vô
 Khác nào chữ nghĩa sít sao trên đời
 Phục thay nữ sĩ tuyệt vời
 Lời thanh ý tục dễ người nào hơn

NON NGÀN
 (15/02/14)

Reply

★★

HƯƠNG NGÀN says:

[15/02/2014 at 11:14](#)

TINH SƯƠNG

Ô hay một sớm tinh sương
 Ngựa quen lối cũ tìm đường về đây
 Trên lưng thiếu nữ như say
 Trinh nguyên thế ấy tròn đầy thế kia
 Tắm thân lồ lộ vạn chiều
 Khiến anh ngựa nhỏ quay đầu lại xem
 Đỉnh Cờng rõ thật đáng khen
 Để đầu chú ngựa nhìn theo lối nào !

NẮNG NGÀN

(15/02/14)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[15/02/2014 at 09:18](#)

HÓA RA

Hóa ra kiểng cũ ngày xưa
 Gọi lên mới nhớ có thừa chi đâu
 Bùi Lân nay ở nơi nào
 Còn đây "bám trụ" mãi trời Việt Nam
 Khi Đà Lạt khi Saigon
 Thường thì như thế công dân nước ngoài
 Ở đời chuyện vẫn vậy mà
 Vào thơ nhằm né cuộc đời bấy nay !

SAO NGÀN

(15/02/14)

Reply

**

NON NGÀN says:

[15/02/2014 at 09:31](#)

TRONG VÀ NGOÀI

Người khôn duyên lặn vào trong
 Bao nhiêu người đẹp duyên bong ra ngoài
 Đại khôn khôn đại lạc loài
 Hỏi khôn hay đại hỏi người Việt Nam
 Giữ mình tốt đẹp là khôn
 Bán mình rẻ mạt thì khôn nổi gì
 Cho nên văn hóa phải thì
 Tự mình tin tưởng có khi hơn đời
 Ngàn năm văn hiến luôn soi
 Chớ nên mặc cảm những gì hôm nay
 Con Rồng đã có triệu ngày
 Còn con Cắc ké thì nay phải chừa
 Trên trời còn đám sao thừa
 Thì trên trần thế còn hồn Việt Nam !

BIỂN NGÀN

(15/02/14)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[13/02/2014 at 03:08](#)

CHÍNH TRỊ VÀ NGHỆ THUẬT

Đừng đưa chính trị vào đây
 Để làm phản biện có hay chi nào
 Cuộc đời bao chuyện tào lao
 Ngày xưa Tố Hữu có nào ra chi
 Ngàn năm nghệ thuật mãi ghi
 Trăm năm chính trị ra gì chi cam !

THƯỢNG NGÀN
 (13/02/14)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[13/02/2014 at 02:58](#)

VUI

Quả Ban Biên Tập chịu chơi
 Đây người nên khoái tranh vui Đình Cường
 Đưa ra thiên hạ tỏ tường
 Ngựa người người ngựa vạn đường khen chê
 Niềm vui đúng thật thỏa thuê
 Một lần xem đến nhớ hoài ngàn năm
 Dù ai phản đối hà rầm
 Thì đàn chim Việt mỗi con đều cười
 Cuộc đời ấy thế mới vui
 Cần gì mãi cứ gồng mình giữa nhau !

NẮNG NGÀN
 (13/02/14)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[13/02/2014 at 01:49](#)

VIỆT HÁN

Việt Nam khối kẻ ghét Tàu
 Không ưa nên cả đất đầu không ưa
 Bây giờ nói tới chữ chơi
 Phải chăng Việt Hán của Tàu hay ta ?
 Chỉ vì lịch sử mờ xa
 Lấy gì mà nói của ta của Tàu ?
 Thôi thì đành tiếp cãi nhau
 Của mình mới tốt của Tàu ra chi ?
 Của mình nó thấy lấy đi
 Chuyện xưa ngôn ngữ chuyện gì vừa qua ?
 Vậy nên từ thuở Triệu Đà
 Ta, Tàu đã định để ai lộn gì
 Ngàn năm cứ mãi trôi đi
 Bây giờ mới rõ cái gì là ta
 Cái gì của bọn Triệu Đà
 Biết thì giữ vậy mới ra người mình !

NON NGÀN
 (13/02/14)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:
[14/02/2014 at 08:21](#)

QUAN TRƯỜNG VÀ LỊCH SỬ

Ngàn xưa đã có quan trường
 Khiến làm lịch sử chỉ thường ăn theo
 Quan trường ai biết lúc nghèo
 Đến khi phú quý mới thành nên danh
 Khởi nguyên dân bết rành rành
 Khi đầy quyền lực lại thành oai phong
 Lệnh ra vâng dạ lung tung
 Chỉ vua mới khiến được bao quan trường
 Ấy vì vua vẫn còn ngồi
 Người người tâng bốc một trời vang danh
 Còn khi vua đã sụm xong
 Để chi ai muốn khen lao nửa lời
 Lại thêm thời buổi tơi bời
 Ánh huỳnh le lối vạ người bốc thơm
 Áo xiêm phò mã ai hơn
 Khen người tốt áo có hơn chi nào

NÚI NGÀN
 (14/02/14)

Reply

★★

SAO NGÀN says:
[14/02/2014 at 06:42](#)

CỎ MAY

Cỏ May tuy ở trời Tây
 Nhưng mà gốc gác của giòng Việt Nam
 Xem văn thấy giọng mơ màng
 Chuyện đời bên ấy kể trong nhiều lần
 Bây giờ Tổng Thống Hollande
 Với bà bồ cũ cũng phàn hay ho
 Elysée cũng ra trò
 Phơi nhiều chi tiết để người cùng xem

Xưa rồi Đệ nhất phu nhân
 Ăn theo chồng thế cũng phần vô duyên
 Người dân ai muốn đóng tiền
 Thêm mâm thêm bát để phiên của công
 Văn chương nước Pháp khơi dòng
 Bây giờ Tổng Thống vạn phần chịu chơi
 Ra thông báo chỉ ngăn thôi
 Mắm nêm dùi đục báo mình chia tay
 Hoan hô dân chủ phương Tây
 Cho dù Tổng Thống khác đâu dân thường

MÂY NGÀN
 (14/02/14)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[13/02/2014 at 07:36](#)

TRUNG VÀ NỊNH

Thói thường trung ít nịnh nhiều
 Ngàn đời chỉ khiến tiêu điều nhân gian
 Việc này đâu có chi oan
 Vì mình là chính làm sang với đời
 Thương thay bao nãi con người
 Cũng toàn đều chuyện tức cười mà thôi
 Bởi trung nhằm chỉ giống nòi
 Còn phường xu nịnh học đòi huyên thuyên
 Nên thôi chẳng lấy chi phiên
 Ánh đèn sân khấu chao nghiêng vậy mà
 Trung ngay giúp được giống nòi
 Còn như xu nịnh hại đời vậy thôi

SÓNG NGÀN
(13/02/14)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:
[13/02/2014 at 07:50](#)

NHÀ THƠ

*Nhà thơ sống giữa cuộc đời
Cần gì xuất bản để thành nhiều kẻ
Đời mà tốt đẹp thì chơi
Đời mà chẳng tốt coi đời như không
Có chi đâu phải đèo bòng
Trình làng cốt để được mong người nhìn
Chơi thơ phải có niềm tin
Cuộc đời đâu phải mới là tri âm*

THƠ NGÀN
(13/02/14)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:
[13/02/2014 at 03:37](#)

THƠ VỚI THẦN

*Thơ với thần đời nay sao lạ thế
Thở vu vơ kiêu nước ốc không bằng*

Lời lang bang như kẻ rồ nông dại
 Quả cuộc đời đến mức vậy mà thôi
 Ôi ngôn ngữ sao mà ngu ngơ thế
 Cả tiêu đề đến dốt nát làm sao
 Mà giải thưởng hỏi ai người trao tặng
 Chuyện tầm vơ như chó ỉa dọc đường
 Thật đáng tiếc đáng thương thời xưa cũ
 Hồn Nguyễn Du như trăng tỏa non sông
 Thơ Nguyễn Du như ngàn mây vờn vợi
 Sao giờ thơ như mèo mả gà đồng
 Ta quá tức nên vài lời thô thiển vậy
 Bọn điên khùng sao vấy bẩn vào thơ
 Thơ tinh khôi biết làm sao rửa sạch
 Quả đời xưa chẳng thể sánh thời nay !

NON NGÀN
 (13/02/14)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[13/02/2014 at 06:55](#)

BÀI THƠ KINH TẾ

Chuyện đời kinh tế chó lơ mơ
 Nhìn ngược nhìn xuôi kéo vật vờ
 Chó khoái đẩy nhanh bằng mọi giá
 Lại làm nhân thế phải bơ vơ
 Nhân quyền cốt lõi trên tiền bạc
 Hạnh phúc nhân dân chó tặng lờ
 Đừng tưởng nắm quyền là được cả
 Ngàn đời miệng thế đếch ngu ngơ

ĐẠI NGÀN
(13/02/14)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[13/02/2014 at 22:26](#)

LA

Hết chỗ này la chỗ khác la
Chỉ làm thiên hạ ngẩn ngơ ra
Ban đầu ông Thạnh nay ông Tuấn
Ta chỉ làm tỉnh chỉ cười khà
Ông Thạnh la vùng bắc Quảng Nam
Khiến cho Đà Nẵng tối om om
Phía nam ông Tuấn giờ kêu rống
Làm đất Tam Kỳ thành om sòm
Xưa kia Hoàng Diệu từng giữ thành
Nổi tiếng hào hùng Ông Ích Khiêm
Phan Chu Trinh nữa ai không biết
Một thuở vang lừng đất Quảng Nam
Rồi tháng năm qua bao đổi thay
Bây giờ nghĩ lại thẹn cho đời
Ngũ phụng tề phi thành gãy cánh
Cuộc đời quay lại lúc ban sơ !

NẮNG NGÀN
(14/02/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[13/02/2014 at 23:22](#)

HOÀNG HOA THÁM

Làm trai giữa buổi loạn ly
 Nước vào tay giặc dễ gì cam tâm
 Thế nên biết mặt anh hùng
 Hùm thiêng Yên Thế vẫy vùng bao năm
 Tiếc rằng giúp nước chưa xong
 Tắm thân đền nợ non sông hận lòng
 Nam nhi xứng bậc anh hùng
 Đấy Hoàng Hoa Thám lấy lòng sử xanh.

ĐẠI NGÀN

(14/02/14)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[12/02/2014 at 06:35](#)

CHUYỆN ĐỜI

Hoan hô thiện ý trên đời
 Nhưng mà sai chỗ đặt rồi Thanh ơi
 Cuộc đời vẫn thế mà thôi
 Ngàn năm đâu khác xưa nay bao giờ
 Nên thôi hãy chớ thần thờ
 Xem đời như mộng tơ làm gì
 Chẳng coi thế sự ra chi
 Đừng ham bàn độc mươn vì thế gian
 Về nhà thả cá ao vườn
 Hay vào am cũ diện tường mà chơi

*Hơi đâu chuốc lấy sự đời
Có gì lo mãi chuyện bò trắng răng !*

ĐẠI NGÀN

(12/02/14)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[13/02/2014 at 22:44](#)

XẤU VÀ TỐT

*Bao nhiêu xấu tốt ở trên đời
Đều hiện ra rồi chỉ thế thôi
Sống tốt mới làm nên lịch sử
Không thì chi khác việc bơi voi
Xưa nay kim cổ ai đều rõ
Xấu tốt tồn vong chỉ mấy hồi
Lớp lớp sống đời đâu chừng lại
Thôi thì biết vậy vậy mà thôi*

NON NGÀN

(14/02/14)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:

[12/02/2014 at 09:45](#)

CHIẾC NÓN

Hoan hô chiếc nón trở về
 Màu xanh đột chuối nặng nề lắm thay
 Bởi vì người đã đi rồi
 Bây giờ chiếc nón đặt trên bàn thờ
 Chiến tranh xưa cũng lụi tàn
 Nhận về chiếc nón có thời mà chi
 Dầu sao riêng quý tình người
 Đại dương bát ngát đôi bờ gần nhau
 Thế nên thù hận xa xưa
 Bây giờ đã hết tình nay mới về
 Hoan hô giữa những con người
 Chiến tranh như thể của loài đâu đâu
 Khiến giờ chiếc nón về đây
 Tình người nối lại mới thành thân thương !

TRĂNG NGÀN
 (12/02/14)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[12/02/2014 at 07:03](#)

CÓ GÌ ĐÂU

Có gì xúm lại mà la
 Đình Cờng vẽ thế mới ra cuộc đời
 Không tin cứ hỏi mọi người
 Có ai không khoái làm người xem tranh
 Cứ coi như chuyện đành rành
 Ngựa trên ngựa dưới một cảnh hoa tiên
 Chi đâu mà phải than phiền
 Ngay như chú ngựa cũng còn ngoảnh xem !

TRĂNG NGÀN

(12/02/14)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[09/02/2014 at 00:17](#)

CỤC LẠC

*Sống từng đã lạc lắm rồi
Chết còn cực lạc quả trời cũng thua
Ở đời khi được làm vua
Tha hồ hưởng lạc há chừa cho ai !*

Thượng Ngàn

(09/02/14)

[Reply](#)

**

SÓNG NGÀN says:

[09/02/2014 at 00:39](#)

TRANH NGỰA

*Đinh Cờng quả thật đại tài
Vẽ tranh thiếu nữ nhiều người ngất ngây
Đúng là chưa thấy xưa nay
Ngựa hồng da trắng vui vầy bên nhau
Đào tiên hai quả tròn đầy
Nguồn tình nhựa sống khiến ai mơ màng
Xem tranh tỏ rõ hiên ngang*

*Ngựa trên ngựa dưới lại càng phiêu diêu
Xinh sao thiếu nữ mỹ miều
Vui sao chú ngựa ngoảnh đầu lại xem !*

SUỐI NGÀN
(09/02/14)

[Reply](#)

BIÊN NGÀN says:
[12/10/2013 at 05:05](#)

THỜI GIAN

*Ngày xưa còn bé
Tôi hâm mộ ông
Bởi vì tôi sống
Bầu khí tuyên truyền*

*Tới khi khôn lớn
Tôi bỗng đứng đưng
Bởi vì tôi sống
Bầu khí thông tin*

*Tôi xem ti vi
Mọi lần ông nói
Thấy nài Bác Hồ
Lòng càng ngao ngán*

*Thôi thì con người
Thường tình vẫn vậy
Không có Bác Hồ
Để gì có Giáp*

Pháp bại trận rồi
 Ông thêm nổi tiếng
 Bác Hồ chết rồi
 Cộng sản chuyển biến

Hi sinh quá nhiều
 Nhân dân là thế
 Để ngày thắng lợi
 Riêng ai vinh quang

Nhưng dòng lịch sử
 Vẫn mãi trôi đi
 Thời nào cũng vậy
 Nào đâu khác gì

Thời gian thấm thoát
 Thế kỷ rồi qua
 Toàn cầu đều chuyển
 Nào riêng có ta

Mà sao vẫn vậy
 Cứ mãi tuyên truyền
 Khiến lòng yêu nước
 Thành như huyền thiên

NON NGÀN
 (12/10/13)

[Reply](#)

★★

NĂNG NGÀN says:
[11/10/2013 at 22:08](#)

CHIẾN THẮNG

Chiến thắng nào không từ nhân dân mà ra
 Chiến thắng nào không từ máu xương của hàng ngàn binh sĩ
 Để cuối cùng danh vang duy nhất cũng chỉ một người
 Mọi người khác đều trở thành vô danh
 Nhưng nếu không có họ cũng lấy gì đâu mà chiến thắng

Đấy cái trớ trêu của cuộc đời luôn là thế
 Cái bi hùng hay cũng là cái bi thiết của cuộc đời
 Thế nên đừng ca ngợi những anh hùng theo kiểu riêng tư
 Nó chẳng qua cũng chỉ là những biểu kiến
 Mà cái thật sự là điều gì đã làm nên được cho sông núi
 Hay cái thật sự vẫn chỉ là điều đúng hay sai
 Hay nói chung là điều gì có mang giá trị hay ý nghĩa thật nhất trên
 cõi đời này

Bởi chiến thắng nào rồi cũng đi qua
 Cũng hạn hẹp trong không gian và thời gian cụ thể
 Chỉ có giá trị và ý nghĩa mới là chiến thắng hùng hồn nhất
 Bởi nó luôn vượt được cả không gian và thời gian
 Bởi nó là cái vô địch không thể bao giờ biết chiến bại

Nó luôn luôn vượt lên cả thấy mọi con người chủ quan
 Nó luôn luôn vượt lên mọi tính cách hạn hẹp trong cuộc đời
 Chỉ nó mới luôn là chân lý sáng ngời
 Bởi nó luôn luôn là sự thực khách quan
 Và cũng chỉ luôn sự thực khách quan đó mới thật sự là cái cốt lõi của dòng
 lịch sử

MÂY NGÀN
 (12/10/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[09/10/2013 at 17:22](#)

KHEN CHÊ

Khen chê nào cũng qua thôi
 Cũng là cảm xúc nhất thời có chi
 Khác nhau hiểu biết ở đời
 Khác nhau nghiêm túc con người chính chuyên
 Khác nhau ở chỗ vì dân
 Hay là vì nước khen chê của mình
 Khác nhau là ở tầm nhìn
 Tầm nhìn giun đé hay chim đại bàng
 Ngàn năm đất nước quan san
 Dân mà thấp kém tôi tàn vậy thay
 Nên khen chê đúng trên đời
 Thực lòng sáng suốt mới điều hay ho
 Kiểu khen chê loại phường trò
 Có gì mà quý trên đời này đâu
 Cho dù Giáp cho dù Hồ
 Cũng là người như triệu con người Việt Nam
 Cũng là sản phẩm thời gian
 Cũng từ lịch sử con dân mọi chiều
 Khác nhau ý nguyện con người
 Ngàn năm lịch sử mới thành ra sao
 Khen chê kiểu loại cào cào
 Ích gì đâu hời giống giòng Việt Nam
 Dòng đời chảy mãi không dừng
 Rồi ra gạn đục khơi trong mới là
 Tương lai vạn sự rõ ra
 Tương lai mới chắc đâu là khen chê

NGÀN KHOI

(10/10/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[09/10/2013 at 17:35](#)

LÒNG NHÂN

Lòng nhân phải biết thương người
 Thương người luôn phải trọng người như ta
 Không nên ăn nói ta bà
 Khiến người đến phải vì ta vong đời
 Khen chê cũng tiếng để đời
 Khen mà quá lộ còn gì lòng nhân
 Chê mà đều cách cũng bản
 Còn chi chính đáng lòng nhân ở đời
 Nên chi mọi thói tuyên truyền
 Kiểu đầy vong mạng có gì là nhân
 Cũng như mọi thói khen chê
 Mưu đồ tâm bóc dễ đâu dàng hoàng
 Thông tin chính đáng ở đời
 Luôn đều trung thực mới là lòng nhân

GIÓ NGÀN

(10/10/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[09/10/2013 at 17:47](#)

THƠ CA

Thi ca là đóa hoa đời
 Nở ra thơm phức cuộc đời xưa nay

Hoa nào cấm bãi cắt trâu
 Chỉ còn rác rưởi đâu còn là hoa
 Nên hoa nở giữa dòng đời
 Luôn cần tinh khiết tự do đang hoàng
 Đông đưa gió thoảng cao sang
 Tinh hoa là thế mới nòi thi ca
 Thi ca mà kiêu con đời
 Hóa thành rác rưởi thi ca nổi gì

TRĂNG NGÀN
 (10/10/13)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[04/10/2013 at 23:16](#)

HOAN HỒ

Hoan hô anh Vũ vài lời
 Những điều góp ý rạng ngời lương tri
 Cho dầu không ích lợi gì
 Vẫn càng cho thấy điều chi phải làm
 Anh là tiến sĩ luật mà
 Nếu không xứng đáng chẳng là uống sao
 Cù Huy Hà Vũ nêu cao
 Tầm nhìn trong sáng một người Việt Nam

ĐÌNH NGÀN
 (05/10/13)

[Reply](#)

**

NGÀN PHƯƠNG says:

[03/10/2013 at 18:48](#)

MỘT ĐỜI

Một đời rồi cũng qua đi
 Đã non thế kỷ còn gì nữa đâu
 Nam nhi sống vậy phải rồi
 Hào hùng chi kể cuộc đời thị phi

TRĂNG NGÀN

(04/10/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:

[27/09/2013 at 20:43](#)

SỰ ĐỜI

Mỗi ngày cứ thấy loạn thêm
 Choảng nhau đủ thứ có mềm nữa đâu
 Siết hoài chỉ đến bung thôi
 Con người đâu phải toàn đồ đá dăm
 Mới hay việc đến hà rầm
 Qua con bĩ cực tới tuần thái lai

NẮNG NGÀN

(28/9/13)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[27/09/2013 at 20:30](#)

NỤC CƯỜI

Nụ cười bọn chúng chười nhau
 Đưa cho "phật tử" đưa thì "con chien"
 Con chien không có dấu ê
 Gọi rằng Phật tử chữ p viết thường
 Thật là đốn mạt mười phương
 Những người chân chính thuộc phường ấy sao
 Chúa thì vẫn ở trên cao
 Phật luôn bàng bạc bao la vạn thời
 Tiếc thay chỉ bọn trời ơi
 Nhân danh này nợ mượn đời chười nhau
 Lôi thêm cả chính trị vào
 Để nhìn theo khía tạp lù vạy thôi
 Quả đời vương đạo còn đâu
 Chỉ toàn bá đạo nói sao cho vừa
 Chười nhau biết mấy tháng rồi
 Lớp này chết hết hẳn còn lớp sau
 Chỉ người quân tử lâu nay
 Đứng ngoài mà ngó lũ cây tấp nham

NGÀN TRĂNG

(28/9/13)

[Reply](#)

**

DẤU NGÀN says:

[26/09/2013 at 17:00](#)

GIỐNG VÀ KHÁC

Ngàn thì tí tậ trên cao
 Dâm thì dưới đáy dễ nào giống nhau
 Chẳng qua chỉ chuyện tào lao
 Hại người theo kiểu cào cào thế thôi
 Nhưng cào mà gặp phải vôi
 Có tiên cũng chết lấy đâu hại người

PHẤN NGÀN
 (27/9/13)

**

NẮNG NGÀN says:
[26/09/2013 at 16:47](#)

HUYỀN THOẠI

Hướng nào huyền thoại chỉ vui
 Hoặc nhằm bôi bác hay nhằm nâng bi
 Chẳng qua đều chuyện thị phi
 Yêu thì nên tốt ghét thì nên hư
 Thấy luôn chỉ có u mê
 Khiến người mù mắt dễ chữa ai sao
 Tập Chương ngược với Chí Minh
 Cũng đều huyền hoặc bởi người tung ra

GIÓ NGÀN
 (27/9/13)

[Reply](#)

**

NGÚT NGÀN says:
[27/09/2013 at 07:31](#)

BIỂN ĐÒI

Trời mây biển sóng mênh mông
 Mơ màng tu đạo có ông thầy chùa
 Giai nhân nép sát ngực rồi
 Chỉ cây thiền trượng vẫn lòi ra thôi

DẤU NGÀN

(27/9/13)

[Reply](#)

**

HƯƠNG NGÀN says:

[27/09/2013 at 07:39](#)

Y BÁT

Các thầy nón cối áo vàng
 Vào thăm lăng Bác đảng hoàng vậy thay
 Tò mò lũ lượt trước sau
 Tạm quên y bát những ngày xa xưa
 Đã tu còn quyến luyến đời
 Để nào Phật tổ chứng người nào đây

TRĂNG NGÀN

(27/9/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[27/09/2013 at 08:58](#)

KHUÔN VÀNG THƯỚC NGỌC

Phải luôn kiên định "Bác Hồ"
 Ngàn đời ai dám ra ngoài Người đâu
 Thánh luôn tư tưởng của Người
 Thánh luôn tư tưởng vạn đời Mác Lê
 Ngàn đời tin đủ bấy nhiêu
 Nhân tài cũng vậy quý gì cho cam
 Bởi vì duy nhất con đường
 Mọi người nhất thiết buộc luôn phục tùng
 Điều gì đã có Đảng rồi
 Dân đâu cũng vậy hiền tài mà chi
 Con đường cứ thế mà đi
 Con đường độc đạo cần gì giống ai
 "Đỉnh cao trí tuệ" mới tài
 Cho dầu nhân loại khác sao kệ người

NGÀN MÂY

(27/9/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[26/09/2013 at 17:41](#)

TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH

Ở đời hữu xạ nhiên hương
 Có gì mà phải bả hương cho nhiều
 Nước nhà đã hết người rồi
 Nên nay còn lại có Hồ Chí Minh
 Trở thành thay thánh thay kinh
 Lạc Hồng hóa bọn cùng đinh vậy mà
 Nhìn ra thế giới xót xa
 Người lên trên đỉnh mình đà dưới sâu

*Quê hương tổ quốc nghen ngào
Bởi đời còn chỉ "Bác Hồ" mà thôi*

MÂY NGÀN

(27/9/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[26/09/2013 at 09:58](#)

CẬU ẤM

*Cậu Thành cậu ấm con quan
Tâm hồn phản kháng quả càng hay ho
Nước nhà gặp buổi co ro
Cuối cùng cậu ấm xuôi cò vậy thôi
Qua Tây thế cũng hay rồi
Vợ đảm thành bố của thằng Tây con*

NÚI NGÀN

(26/9/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[26/09/2013 at 09:40](#)

LÀM KINH TẾ

*Ông từ bao cấp đâu xa
Hình như tu nghiệp Liên Xô rồi về*

Lâu rồi kinh tế nhiều khê
 Trông ông chỉ thấy một bề nói theo
 Ồi Trần Du Lịch ông ơi
 Ông bàn kinh tế dầu trời phải thua
 Chỉ vài ý niệm lua khua
 Chỉ vài ý tưởng xoay tua trong đầu
 Thật tình mới mẽ gì đâu
 Vẫn toàn kiểu nói lui cui vậy mà
 Nhân tài hỏi lấy đâu ra
 Mà đưa kinh tế có đà đi lên

NON NGÀN
 (26/9/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:
[25/09/2013 at 04:08](#)

DÀI VÀ NGẮN

Ngắn dài tùy lúc tùy nơi
 Khi mềm khi cứng tùy đời vậy thôi
 Chỗ nông sao phải cần dài
 Chỗ sâu hun hút ngắn mà ích chi
 Thế nên dài ngắn phải thì
 Cả mềm cả cứng tùy nghi cuộc đời
 Trăng ngàn soi sáng ngàn khơi
 Gió ngàn vạn dặm dễ đời hay sao
 Đùng mà nghĩ chuyện tào lao
 Sao ngàn xa títt chi đo ngắn dài

DẶM NGÀN
 (25/9/13)

SUỐI NGÀN says:

[25/09/2013 at 06:06](#)

HOAN HỒ

*Hoan nghênh Mai Thái Lĩnh
Một người rất tận tâm
Bản đồ day dứt mãi
Một tắt đất tắt vàng*

*Tắt vàng là xương máu
Của tiền nhân ông cha
Con cháu sao coi nhẹ
Tội lỗi quả xót xa*

*Nhưng thôi việc còn đó
Hay là sự đã rồi
Có nói nhiều cũng vậy
Chỉ cốt tương lai thôi*

*Tương lai cần tránh gì
Hay làm sao sửa lại
Chuyện cũ dầu qua rồi
Lẽ nào đành chịu vậy*

*Cho nên cần minh bạch
Phải sáng tỏ mọi điều
Tránh sa lầy vết cũ
Đời chỉ có bấy nhiêu*

NẮNG NGÀN
(25/9/13)

[Reply](#)

★★

DẤU NGÀN says:

[25/09/2013 at 05:15](#)

Ừ MÀ

Ừ mà "sốt ruột" làm gì
 Chuyện đời tham những có chi phải bàn
 Nó như cây lá trên ngàn
 Phải nên "tin tưởng" mới càng thâm sâu
 "Kê khai tài sản" phép mầu
 Đó ai giấu được việc lồi ra ngoài
 Ở đời vốn hỏ trong ngoài
 Để nào "can thiệp" để lòi được sao
 Ồi chao đời quả nghen ngào
 Người làm khoa học có sao khù khờ
 Dẫu rằng đứa trẻ ngây thơ
 Nó còn biết nữa hướng gì chức cao
 Đúng là suy nghĩ tào lao
 Tựa điều thằng cuội gốc đa vẫn ngồi
 Trăm năm trắng sáng giữa đời
 Để trâu ăn lúa ới hời cuội ới !

ÁNH NGÀN

(25/9/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[25/09/2013 at 04:35](#)

PHE DÂN

Ta thì đứng ở phe dân
 Phe dân ngoại hạng lại càng thông dong
 Ích chi đâu phải đèo bông
 Các phe kia vốn đảng đoàn lạ chi
 Phe dân trường cứu mọi thì
 Các phe kia chỉ tạm thời vậy thôi
 Cuộc đời nước chảy mây trôi
 Phe dân muôn thuở vững hoài ngàn năm

NON NGÀN

(25/9/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:

[25/09/2013 at 05:27](#)

THƯƠNG NGƯỜI

Con người vẫn chỉ đáng thương
 Chỉ vì dốt nát mà vương hận thù
 Thôi thì thông cảm ở đời
 Mong vào phép lạ để đời đi lên

SƯƠNG NGÀN

(25/9/13)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[24/09/2013 at 22:50](#)

GIỌT MÁU

*Có giọt máu nào rơi đâu đây
Ngày qua tháng lại có còn hay
Có còn nhớ nữa hay quên bằng
Một giọt máu nào rơi xưa kia*

*Thế rồi giọt máu vẫn lớn lên
Vẫn hoài tâm mãi chỗ cội nguồn
Có tìm ra được hay đi mãi
Biên biệt tháng ngày đâu ai hay*

*Đời người thấm thoát có bao nhiêu
Một giọt máu nào khi chia ly
Có lớn thành người hay tan mất
Dòng đời như vậy vẫn trôi đi*

*Rồi có một ngày ai nhận lại
Cuộc đời như thế lại nhân lên
Giọt máu nào xưa giờ đã lớn
Đã thành người mới giữa nhân gian*

TRĂNG NGÀN

(25/9/13)

[Reply](#)

★★

MƯA NGÀN says:

[24/09/2013 at 04:57](#)

ROESLER

Rösler dân Đức đang hoàng
 Cho dù gốc gác vẫn giòng Việt Nam
 Bởi thời thơ ấu đau thương
 Nên nay khôn lớn nào vương nỗi niềm
 Đất lành chim đậu phải rồi
 Hoan hô người Đức cuộc đời của anh

TRĂNG NGÀN
 (24/9/13)

[Reply](#)

**

SƯƠNG NGÀN says:
[24/09/2013 at 05:14](#)

ĐÔNG LA

Đông la phải khiến tây la
 Buộc Trần Mạnh Hảo đứng ra trần tình
 Giải bày như vậy tốt rồi
 Đừng đem đất nước cấp điều tâm vor
 Đông la cứ cố mà la
 Tây la như vậy dễ mà thua sao
 Trưng ra chứng cứ ghen ngào
 La làng lối trước gạch đào lối sau

GIÓ NGÀN
 (24/9/13)

[Reply](#)

**

THÔNG NGÀN says:

[23/09/2013 at 03:39](#)

ĐÀN BÀ

Đàn bà dễ có mấy tay
 Nữ nhi kiên quyết như bà Merkel
 Ba kỳ Thủ tướng cầm quyền
 Ngồi lên đầu hết bọn người đàn ông
 Nể thay đất nước thành đồng
 Đẹp xong Đông Đức Mác đành ra đi

SUỐI NGÀN

(23/9/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[23/09/2013 at 04:10](#)

TƯỞNG RẰNG

Tưởng rằng bạo phổi bạo gan
 Chỉ toàn chữ miệng kiểu dân Việt Kiều
 Ai ngờ trong nước rạch rồi
 Một người Thanh Hóa quả còn bạo hơn
 Đó là một Nguyễn Trung Tôn
 Đường đường thách thức còn hơn ai kìa
 Đúng sai thôi chuyện ở đời
 Chỉ nên ghi nhận khỏi cần phải phê
 Tự do tư việt mọi bề
 Triệu lãn dân chủ mà chê nổi gì

NGÀN MÂY

(23/9/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[22/09/2013 at 17:27](#)

THÔI MÀ

Thôi mà phiền muộn làm chi
 Cuộc đời còn đó có gì phải lo
 Trời sinh ra kiểu con cò
 Mổ hoài thì vẫn con cò đó thôi
 Trời sinh ra kiểu con voi
 Mười voi bát xáo cũng hoài mà chi
 Chuyện đời cứ tạm quên đi
 Chờ tương lai đến rồi thì sáng ra
 Thẳng cuội ngời gốc cây đa
 Vàng trắng soi sáng bao la việc đời
 Hay gì đâu những con người
 Cả đời xạo xự cũng nào ra chi

TRĂNG NGÀN
 (23/9/13)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN says:

[22/09/2013 at 17:12](#)

NGƯỜI ĐỜI

Người đời đến thế là cùng
 Chỉ toàn xạo xự như khùng như điên
 Chỉ toàn ngôn ngữ tuyên truyền
 Chỉ toàn dối trá thật phiền lắm thay
 Biết ai trong cõi đời này
 Là người chân chất để đời còn tin

NGÀN KHOI
 (23/9/13)

[Reply](#)

**

NẮNG NGÀN says:
[22/09/2013 at 17:41](#)

NGƯỜI TỐT

Con người tốt bởi lương tâm
 Tốt nhờ hiểu biết có gì ngoài đâu
 Khi hai điều đó mất rồi
 Còn gì là tốt cho người thế gian
 Khiến cho xã hội bộn bề
 Chỉ toàn điều xấu lại càng thương tâm
 Lương tâm quả chỉ thương tâm
 Con người con chó hỏi cần so chi

MÂY NGÀN
 (23/9/13)

[Reply](#)

**

DẤU NGÀN says:
[22/09/2013 at 18:13](#)

NGU VÀ NỊNH

Ngu thành ra nịnh thế thôi
 Có đâu đâu óc biết chi việc đời
 Cái gì cũng thấy phi thường
 Bởi ngu nên thấy có gì thường đâu
 Bởi ngu đâu biết lòng dân
 Bởi ngu chỉ nịnh như ăn củ mì
 Một ngày ba bữa khác chi
 Củ mì không có lấy gì mà ăn
 Ngu si và nịnh đi liền
 Bởi ngu nên nịnh tưởng mình hay ho

LÁ NGÀN
 (23/9/13)

★★

CÂY NGÀN says:
[22/09/2013 at 03:08](#)

HẾT NƯỚC

Đời như đã hết nước rồi
 Kẻ thì trộm chó người đi giết người
 Lại nghèo đến thế thì thôi
 Đành đi trộm chó để đời tươi hơn
 Còn người tán tận lương tâm
 Đang tay hạ sát nhằm nguôi hận thù
 Ôi chao quả hết nước rồi
 Người thua con chó hỏi đời còn chi

LÁ NGÀN
 (22/9/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[21/09/2013 at 19:28](#)

CHUỖI QUA CHUỖI LẠI

*Chươi qua chươi lại để mà chơi
Cái mặt mo cau chỉ hại người
Chân chính cuộc đời ai có chươi
Mà cần nghiêm túc mới hay thôi
Tà tâm phản đạo khi nào hiểm
Chính trị lôm côm vốn thói đời
Bởi thế tục trần say hoặc tỉnh
Nên chờ lịch sử phán quan sau*

Ý NGÀN

(22/9/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[21/09/2013 at 19:05](#)

PHAN QUANG

*Phan Quang bài viết chí hay
Thật tình rành rẽ bao điều khách quan
Nói về Phật sự đàng hoàng
Nói về Lịch sử mơ màng mà chi
Phật luôn phải tránh thị phi*

*Phật cần chánh quả mới khi lòng thành
Còn như chỉ kiểu tình ranh
Cốt làm chính trị tâm thành được sao*

GIÓ NGÀN
(22/9/13)

[Reply](#)

SÔNG NGÀN says:
[21/09/2013 at 19:47](#)

TRANH CÃI

*Các người tranh cãi mãi còn khuya
Cốt chỉ cái tôi để áp người
Phật Chúa đâu tâm thường đến thế
Chính em chính trị lối a dua
Nhân văn chân chính đều cao cả
Thị hiếu riêng tư thấy chỉ hùa
Xã hội tiến lên nhờ đức tính
Còn như tà mị chắc chào thua*

NÚI NGÀN
(22/9/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[21/09/2013 at 17:19](#)

RA ĐI

Ngày xưa bác đã ra đi
 Từ vùng xứ Nghệ làm gì trời Âu
 May sao đời vốn cơ cầu
 Gắn vào Quốc tế một màu thần tiên
 Sóng thần cao ngất Mác Lê
 Cả toàn thế giới từ bề là đây
 Ngày nay bác cũng ra đi
 Đi tìm ông Mác Lênin thuở nào
 Trời cao mây vẫn phủ cao
 Sóng thần lúc trước xôn xao tan rồi
 Công linh nghĩ tới việc đời
 Có hay không bác thấy người đều vui

DẶM NGÀN
 (22/9/13)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[21/09/2013 at 17:47](#)

ĐÚNG VÀ SAI

Mình sai mà chẳng chịu sai
 Khiến cho thiên hạ dài dài chống thôi
 Chống nào phải chống con người
 Chống điều sai trái do người gây ra
 Từ ngày cha mẹ sinh ra
 Tới khi khôn lớn ai là "Cộng" đâu
 Tiên thiên hảo hảo con người
 Hậu thiên bất hảo thành người chống nhau

NON NGÀN
 (22/9/13)

[Reply](#)

★★

TUYẾT NGÀN says:

[21/09/2013 at 20:17](#)

PHẨM CHẤT DÂN TỘC

Nước ta vốn họ Hồng Bàng
Tin người nên phải lang bang lâu rồi
Tin người chỉ hại mình thôi
Tự tin không có, tầm người để tin
Lâu rồi mãi miết chuyện tin
Cùng nhau trói buộc điều tin rõ ràng
Xưa thì còn tổ vua Hùng
Rời xa tổ phụ mới vương nổi niềm
Giờ dầu tìm lại cái tin
Cũng toàn thân thế, đồng tiền mà thôi
Có chi mà phải bồi hồi
Bụng làm dạ chịu để nào trách ai

TRĂNG NGÀN

(22/9/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN PHƯƠNG says:

[21/09/2013 at 17:36](#)

TIỀN BẠC

Tiền mua nhiều thứ trên đời
 Khi tiền mất giá thì đời ra chi
 Máy thăng nhà báo cu li
 Chỉ toàn ca ngợi còn chi là người
 Mới hay danh chính ở đời
 Danh mà không chính dẫn đời về đâu
 Bao nhiêu loại nguy trước sau
 Thấy đều mất giá khác đâu đồng tiền

HƯƠNG NGÀN

(22/9/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:

[20/09/2013 at 16:34](#)

BÙI TÍN

Quá khứ dầu sao chuyện đã rồi
 Tương lai mới thật cái cần soi
 Tại sao cứ mãi chê Bùi Tín
 Khen mới càng nên biết việc đời

SUỐI NGÀN

(21/9/13)

[Reply](#)

**

THÔNG NGÀN says:

[21/09/2013 at 04:48](#)

DIỄN ĐÀN

*Diễn đàn là chỗ chơi chung
Chơi sao có ích với cùng người ta
Tiếc thay bao kẻ ba hoa
Mượn đàn để diễn tà ma của mình
Quý yêu những thứ linh tinh
Hại đời là chính nghĩ mình hay ho*

NĂNG NGÀN

(21/9/13)

[Reply](#)

**

NGÀN TRÙNG says:

[21/09/2013 at 05:00](#)

ĐÀN CHIM VIỆT

*Đàn Chim Việt rất hay ho
Lộn vào những thứ trâu bò là sao
Trọng Dân một loại bú dũ
Dâm Tiên một loại dơi mù vậ thôi
Diễn đàn hữu ích cho đời
Gặp loài vô ích chỉ hoại diễn đàn*

TUYẾT NGÀN

(21/9/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:

[20/09/2013 at 17:05](#)

BẠT NGÀN

Bạt ngàn cây lá muôn vàn
Non sông một dải nên càng đáng yêu
Đại ngàn gió thổi hiu hiu
Trăng ngàn soi sáng mọi chiều nhân gian
Sá chi những thứ lang bang
Chê mây ngàn nữa lại càng ra chi

SÔNG NGÀN

(21/9/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[20/09/2013 at 17:16](#)

THƯƠNG ÔNG

"Thương cha thương mẹ thương chồng
Thương mình thương một thương Ông thương mười
Ông Stalin ơi ông Stalin ơi
Hỡi ơi Ông mất đất trời còn không"

Đúng là trên nước Việt Nam
Có ông Tố Hữu khóc người phương xa
Nhà thơ nịnh bợ thật là
Ngàn đời để lại tiếng tà muôn thu !

GIÓ NGÀN

(21/9/13)

[Reply](#)

★★

BÓNG NGÀN says:

[18/09/2013 at 17:08](#)

LÁP LIÊM

*Không bằng mà lại ký bằng
 Khiến cho bằng cũng lằng nhằng mà thôi
 Đúng là lấp liếm trên đời
 Hay gì lì lợm khiến đời ra chi*

Ý NGÀN
 (19/9/13)

[Reply](#)

★★

THƠ NGÀN says:

[18/09/2013 at 10:29](#)

DÂM TIÊN

*Dâm Tiên vừa dốt vừa điên
 Một tên hạ đẳng thật phiền lắm thay
 Diễn đàn vốn rõ xưa nay
 Uống cơm cha mẹ chữ thầy xiết bao !*

NẮNG NGÀN
 (18/9/13)

[Reply](#)

★★

SÔNG NGÀN says:

[20/09/2013 at 16:56](#)

BA XU

*Dâm Tiên mày loại ba xu
Hay là cũng thứ bú dù trên non
Chấp mày hóa chuyện cón con
Nhưng mà không chấp mày còn cứ đeo
Chừng nào con đĩa phải với
Nó mà rớt xuống để đời dâm lên
Đời dâm lên nó thành quần quai
Từ bú dù nó bú đất thôi
Dâm mà bao thứ ở đời
Để cho mày bú cả đời Dâm Tiên
Ba Xu dễ được một tiền
Dâm Tiên mày chỉ làm phiền người ta*

NGÚT NGÀN

(21/9/13)

★★

DẶM NGÀN says:

[20/09/2013 at 16:27](#)

MẠO DANH

*Tú Xương đầu kiêu dốt như mi
Chẳng hiểu sự đời thật đáng khi
Ốc nảo quả còn thua bã đậu
Cách nhìn thấp hèn đám cu li
Văn chương chữ nghĩa như thùng rác*

*Lý sự cần đưa có đáng chi
Con nít ngo ngoe đòi kiểu vậy
Để gì xã hội khá lên đi*

NGÚT NGÀN
(21/9/13)

★★

SAO NGÀN says:
[19/09/2013 at 03:16](#)

CON NGƯỜI VÀ GUỒNG MÁY

*Con người sinh vốn tự do
Đưa vào guồng máy nguy to con người
Con người tự chủ ở đời
Đưa vào guồng máy tơi bời lá hoa
Thế nên guồng máy hại người
Ai làm guồng máy thấy đều bất nhân
Bây giờ muốn tính cân phân
Người thay guồng máy mới ra con người
Mà ai chân chính ở đời
Cũng đều ngang ngựa chó người nào hơn
Nói ra để thấy nguồn cơn
Tự do dân chủ đều hơn trên đời
Đẹp đi mọi thói độc tài
Đời thành guồng máy quả nào hay chi
Vậy kia trách nhiệm rõ rồi
Mọi người đều có phải nào riêng ai*

NGÀN SAO
(19/9/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN PHƯƠNG says:

[19/09/2013 at 02:34](#)

CỘNG VÀ CHỐNG CỘNG

*Cộng gì còn nói bây giờ
Hiện thời chính yếu là người Việt Nam
Phải nên thức tỉnh đảng hoàng
Bởi toàn con cháu Hồng Bàng mà thôi
Lênin Các Mác chết rồi
Bây giờ còn lại chỉ nòi Hùng Vương
Chỉ còn máu đỏ da vàng
Đâu còn Quốc tế mơ màng mà chi*

HƯƠNG NGÀN

(19/9/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[18/09/2013 at 18:42](#)

LÊ HIẾU ĐĂNG

*Nửa thế kỷ rồi khoái Bắc Kinh
Khoái tràn qua cả Mạc Tư Khoa
Bây giờ Khoa đã không còn nữa
Nghĩ lại ngày nay mới giật mình
Hảo hơn tưởng gì cũng vậy thôi
Theo người hơn hồ khác chi đâu*

Đến khi già lão thành cay đắng
 "Bành trướng" giờ đây mới thẹn mình
 Ôi thôi "xã hội" để mà chi
 "Dân sự" còn mong nghĩa lý gì
 "Sức mạnh toàn dân" là thế đó
 Nằm trên "chủ nghĩa" ngủ li bì
 "Dân tộc" nào đâu chỉ có mình
 Chỉ mình thì quả rõ hư danh
 Khoa trương sao mãi còn chưa đủ
 Chỉ tiếc ngày xưa nếu thật tình
 Từng bước chân đi để giống người
 Nghĩ toàn "yêu nước" với "tự do"
 Nay thì già lão thành ngơ ngác
 Lại mới dùng dùng chống "Bắc Kinh"
 Con bướm con ve dù lột xác
 Cũng là ve bướm đó vậy thôi
 Chẳng nào biến hẳn thành con khác
 Mới thật thành ra quý ở đời

ÁNH NGÀN

(19/9/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[18/09/2013 at 19:30](#)

NIỀM TIN VÀ THAM NHỮNG

Không tin thì phải tham thôi
 Không tin phải những lý nào khác đâu
 Không tin chính ở ông Trời
 Không tin chính ở dân mình nữa kia
 Không còn tin nước tin non

Chỉ còn tin ở chính nơi đồng tiền
 Bao năm giáo dục triền miên
 Khiến niềm tin mất có phiền mà chi
 Bởi vì giáo dục ngu si
 Bảo tin vào cái chẳng gì đáng tin
 Mới hay sự thế nhẩn tiền
 Dễ gì lấy lại niềm tin chôn rồi
 Chôn rồi đâu có được đào
 Nó đã hoại mất dễ nào còn sao
 Thôi thì mong đến Trời cao
 Xoay vần cuộc thế lẽ nào lại không

NẮNG NGÀN
 (19/9/13)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:

[18/09/2013 at 17:17](#)

KHOE MỄ

Anh không thật sự có tài
 Nên cần khoe mẽ cái bằng của anh
 Cái bằng đại học cộng đồng
 Chuyên tu ngắn hạn để lờ người ta
 Tưởng rằng mác ngoại là cao
 Ai hay mác ngoại tào lao vậy kìa
 Thương thay đất nước hiện giờ
 Người tài thiếu vắng khoe bằng dỏm thôi
 Thật là xấu hổ biết bao
 Đua tài không có chỉ đua nhau bằng
 Quả là giả dối màn rặng
 Bằng mà giả dối hỏi bằng tốt chi

NÚI NGÀN
(19/9/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[18/09/2013 at 18:08](#)

BÁNH VẼ

Bánh vẽ nhìn thôi đã chán rồi
Xem vui thì được chó ăn vô
Ăn vô cũng hóa ra toàn giấy
Trợn mắt nhìn đời cũng thế thôi
Những Đẳng những Nhuận đã ăn rồi
Bánh vẽ bây giờ tái xuất ôi
Thế cuộc trả vay là thế ấy
Dụ người chi nữa bạc như vôi
Nếu quả anh hùng phải rõ rồi
Cần gì già lão mới thôi nôi
Hoàn đồng chi khác trò con trẻ
Cũng chỉ hô hào ngử ấy thôi
Bánh vẽ còn thêm tụi vẽ bùa
Vẽ bùa cho lắm cũng mình đeo
Bùa này bùa khác đều bùa cả
Bánh vẽ thêm bùa quả chán pheo

MÂY NGÀN
(19/9/13)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:

18/09/2013 at 19:11

NHÂN QUYỀN

*Nhân quyền đơn giản có gì đâu
Quyền sống cho ra cái giống người
Độc lập tự do trong tất cả
Bầy đoàn nô lệ hỏi ra chi*

*Nhân quyền không được áp đặt người
Tin kiểu như mình có giống ai
Nếu chỉ tuyên truyền nhằm dối gạt
Đúng là trọng tội phản nhân quyền*

*Nhân quyền đơn giản chỉ con người
Độc lập tự do cốt ở đời
Trên đầu không đội ai lên hết
Không phải tôn thờ bất cứ ai*

*Nếu mà lãnh tụ cứ đội hoài
Cứ thần thánh hóa mãi không thôi
Đời mà giả dối toàn như thế
Thử hỏi còn đâu nghĩa nhân quyền*

*Con người ý thức phải tự do
Phải trái chê khen chủ lấy mình
Nếu toàn nô lệ theo bài bản
Ức chế còn chi nữa nhân quyền*

ĐÌNH NGÀN
(19/9/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[18/09/2013 at 17:51](#)

DÂN TA

Dân ta cần những anh hùng
 Không cần "lãnh tụ" kiểu khùng kiểu điên
 Anh hùng vì nước vì dân
 Còn như "lãnh tụ" chỉ ham vì mình
 Hay chỉ những kiểu Hiếu Đằng
 Kiểu Huỳnh Tấn Mẫm một thời "vang danh"
 Cũng là "lãnh tụ" theo chân
 Dụ toàn những lớp sinh viên đại khờ
 Thật ra chỉ bước theo "người"
 Có gì bản lĩnh riêng mình nào đâu
 Không đoàn không đảng cóc lên
 Bây giờ già lão khó nên anh tài
 Chỉ nên sám hối dài dài
 Đừng ham "lãnh tụ" cốt mình ngo ngoe

NĂNG NGÀN

(19/9/13)

[Reply](#)

**

DÂM NGÀN says:

[18/09/2013 at 08:42](#)

DÂM TIÊN

Dâm Tiên mày quả một thằng ngu
 Lên mạng ngo ngoe kiểu bú dũ
 Dốt nát tự mình sao chẳng biết
 Nên toàn trơ trẽn để loài khu !

BÓNG NGÀN
(18/9/13)

TƠ NGÀN says:
[17/09/2013 at 15:48](#)

MÂM BÁT

*Cũng là mâm bát mà thôi
Xếp qua xếp lại một hồi cho vui
Cũng trong mâm ấy vậy mà
Cũng là bát ấy dễ nào khác sao
Nên thôi câu chuyện ở đời
Cứ coi như chuyện trên trời thế thôi
Trên trời có hạt mưa ngâu
Còn như dưới đất có bầu gánh kia*

NẮNG NGÀN
(18/9/13)

[Reply](#)

NGÚT NGÀN says:
[17/09/2013 at 15:39](#)

TIN HAY KHÔNG TIN

*Không tin phải rán mà tin
Chuyện rành ra đó sao còn hồ nghi
Khác nhau là khác những gì*

*Khác là bằng cấp phải ghi rõ ràng
 Khác là kỹ thuật đàn hoành
 Lại làm giáo dục làng chàng vậy sao !*

BẠT NGÀN
 (18/9/13)

[Reply](#)

HƯƠNG NGÀN says:
[17/09/2013 at 15:26](#)

Ở ĐỜI

*Ở đời phải thật mới hay
 Ở đời không thật có ngày lòi đuôi
 Lòi đuôi biết giấu ở đâu
 Để gì đuôi lại thụt vào hay sao*

SUỐI NGÀN
 (18/9/13)

[Reply](#)

NẮNG NGÀN says:
[17/09/2013 at 15:21](#)

NỔ VÀ BẰNG CẤP

*Ở đời sao nổ để mà chi
 Nổ mãi rồi ra có ích gì
 Bằng cấp chẳng qua tờ giấy lộn
 Nếu tài không có cũng hay chi*

Bằng cấp cần câu để kiếm ăn
 Có gì vinh hạnh để khoe khoang
 Phải tài đi trước bằng mới giá
 Bằng tốt là khi hữu ích đời
 Bằng cấp chẳng qua tờ chứng nhận
 Khả năng là chính chẳng là bằng
 Bằng giả chứng cho tài năng giả
 Còn như bằng thật chẳng đem chùng
 Nên bằng là cái chỉ lặn lưng
 Kẹt lắm mới đem để chào hàng
 Còn như nổ kiêu vô tội vạ
 Thì đời có chươi chẳng gì oan
 Tiến sĩ thì giờ như trâu đó
 Có còn chi nữa để hay ho
 Ngày xưa tiến sĩ thì danh giá
 Giờ tiến sĩ xưng chỉ thẹn thò
 Lạm phát đồng tiền dân đã khổ
 Cấp bằng lạm phát cũng hay chi
 Biển đời giả dối mà bơi mãi
 Dân chỉ hụt hơi phồng ích gì

TRĂNG NGÀN

(18/9/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[17/09/2013 at 14:54](#)

MẬT TRẬN TỔ QUỐC

Quan chẳng phải quan dân chẳng dân
 Ăn lương nhà nước lại vô quyền

Thực chất chỉ ngồi như trái độn
Hay là cây cảnh đứng chơi thôi

Nói vậy nào oan cái nỗi gì
Đảng đoàn làm cảnh hỏi khác chi
Của dân sao chẳng dân bầu bán
Chỉ thấy từ trên đảng xỉ vào

Mặt trận mà đâu đánh đám ai
Chỉ ngồi có vị để ăn lương
Giống như cái gối ôm cho sượng
Lãnh đạo bề trên khỏe giấc nồng

Những Hồ Ngọc Nhuận, Lê Hiếu Đằng
Cũng là cây cảnh biết bao năm
Hình thành lớp lớp bao cây cảnh
Quan chẳng quan mà dân chẳng dân

Dân sao đảng tịch gọi là dân
Quan thật mà sao chẳng có quyền
Quyền ấy chẳng qua thừa hành đấy
Dân gì sao mãi cứ ăn lương

Mới hay thế sự thật vô cùng
Huỳnh Đảm đi rồi Nguyễn Thiện Nhân
Cũng là đảng chỉ ngoài ai khác
Giờ phải loay hoay Nhuận với Đằng

Nếu vì Tổ quốc hãy về dân
Tự mình kiếm sống chẳng nhằm lương
Muốn làm đại diện chờ dân cử
Không cử thì thôi cứ phải dân

Thời bình mặt trận để làm chi
Đánh đám gì đâu liệu ích gì

*Giống như mâm bát bày thêm thề
Cho tốn thêm tiền thuế bởi dân*

*Chẳng qua cây cảnh để làm vui
Để chần chung quanh kiểu giậu rào
Cách mạng sao hoài không thấy đổi
Cứ nhè bốn cũ quần quanh luôn*

*Thực chất thì ra chỉ nói dài
Cánh tay cho chắc đặng an vui
Giúp chơi bầu cử cho xôm tụ
Quan chẳng phải quan dân chẳng dân*

ÁNH NGÀN
(18/9/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[16/09/2013 at 00:33](#)

THẬT TÌNH

*Thật tình chẳng để làm gì
Chuyện ông Thế Nghiệp bên trời Úc Châu
Đúng là chỉ chuyện đâu đâu
Sao đem hất lại bên trời Việt Nam
Muốn phê đa đảng hay chẳng
Muốn yêu một đảng cứ nhả răng cười
Đảng nào cũng đảng con người
Cũng là ái ố dục tình khác chi
Thôi thì cứ tạm quên đi
Đảng bên ngoại quốc ích gì dân ta*

TRĂNG NGÀN

(16/9/13)

[Reply](#)

**

CÂY NGÀN says:

[16/09/2013 at 21:51](#)

VÀO RỒI RA

*Khi vào em rất hân hoan
 Bây giờ ra lại cũng oan cho đời
 Nhưng mà vật đổi sao dời
 Có gì mãi mãi để hoài vậ đâu
 Cuộc đời cũng chỉ bể dâu
 Có gì vui mãi nán hoài đặng chi
 Vào ra cũng chỉ thị phi
 Trơn tru hay mắc có chi bận lòng
 Khi ham em muốn vào trong
 Hết ham em lại một lòng phải ra
 Giống như trăng gió vậ mà
 Khi lên khi xuống chỉ là thường thôi
 Có chi mà để về vời
 Có chi đâu lạ để đời phải xem*

LÁ NGÀN

(17/9/13)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[16/09/2013 at 21:23](#)

LÀM GÌ

Cái nhau trên giấy vậy thôi
 Cũng là việc tốt trên đời chứ sao
 Nhưng mà chỉ chuyện đã rồi
 Thôi thì lại hỏi phải nên làm gì
 Vì bao thực tế thị phi
 Vẫn hoài còn đó dưới trời Thành Đô
 Đúng là giấc ngủ mơ hồ
 Ngàn năm lịch sử nước non bây giờ
 Thương Mai Thái Lĩnh bằng thơ
 Thường Trần Công Trục hiện thời bằng chi ?

NẮNG NGÀN

(17/9/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[16/09/2013 at 20:08](#)

CÓ GÌ MÀ LO

Có gì thì cũng triều đình
 Có gì thì cũng dân tình vậy thôi
 Hơi đâu lo mãi chuyện đời
 Lo hoài cũng vẫn con bò trắng răng
 Bò trắng răng có thằng chặn giữ
 Còn dân tình há mãi vậy sao
 Thôi thì hoặc có trời cao
 Không thì cũng có nay mai anh hùng
 Đời mà tức nước vỡ bờ
 Có ai ngu mãi bao giờ hay chăng

HƯƠNG NGÀN

(17/9/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[15/09/2013 at 21:15](#)

CÓ GÌ ĐÂU

*Có gì đâu phải la lên
 Đã làm việc nghĩa phải nên tự hào
 Miễn rằng mình chẳng tào lao
 Chẳng làm sai quấy lẽ nào sợ chi
 Vô tâm đường cù mà đi
 Nếu vì non nước tiếc chi tuổi già
 Ở đời chớ sợ tà ma
 Phải luôn đoan chính mới là hay ho
 Nước xanh leo lẻo cá bơi
 Nhìn xuyên tận đáy mới là sông trong*

NON NGÀN

(16/9/13)

[Reply](#)

**

NGÀN KHÔI says:

[10/09/2013 at 17:32](#)

THÔNG MINH

Việt Nam thật rất thông minh
 "Đỉnh cao trí tuệ" quả mình thua ai
 Bao năm "Cách mạng" đông dài
 Đánh thắng "Đế quốc" xạc xài ghê chưa
 Bây giờ đã hết Liên Xô
 Hết luôn Trung Quốc lẽ nào mình ta
 Thôi thì tìm cách thoát ra
 Bắt tay "Đế quốc" xem ra thể nào
 Mới hay "Nó" vẫn dồi dào
 Đành xem như chuyện ghen ngào vậy thôi
 Mác, Lê giờ đã chết rồi
 Lấy ai còn để đôi co việc này
 Bác Hồ cũng thác từ xưa
 Thôi mình tự liệu giữa trời bơ vơ !

NON NGÀN

(11/9/13)

[Reply](#)

★★

Non Ngàn says:

[08/09/2013 at 18:44](#)

ĐẠO ĐỨC VÀ CHÍNH TRỊ

Làm chính trị quả khó toàn đạo đức
 Nhưng phải thêm phi đạo đó vì đâu
 Nếu vì mình là một kẻ bất nhân
 Còn vì nước cũng cần nên xem xét
 Bởi đạo đức có khác gì như nước
 Chính trị thì như lửa bốc lên cao
 Hai hướng này nghịch lại cả ngàn năm
 Nước nuôi dưỡng còn lửa thì thiêu hủy
 Nên chính trị khó dung cùng đạo đức
 Chỉ tùy vương hay bá đạo mà thôi

*Nếu là vương hai cái vẫn chung nhau
Còn nếu bá thì biết đâu mà nói*

Ngân Khơ

(08/9/13)

[Reply](#)

★★

Sao Ngân says:

[08/09/2013 at 18:22](#)

HAY

*Một thời dài biết bao nhiêu tủi hổ
Nghèo ơi nghèo chẳng hiểu tại vì sao
Nghèo còn hơn cả chuyện rót mừng tôi
Mà vẫn cứ một lòng hăng hái vậy*

*Quả thật mượn tấm thân đeo quần áo
Hay là quần áo mượn để vinh thân
Giờ thì thôi thế cục đã xoay vần
Giàu quá cỡ mặc nào mà chịu nổi*

*Nên sáng kiến bảo rằng đeo mặt nạ
Quả hay ho chưa được biết trên đời
Nào thử xem quả tiết kiệm tuyệt vời
Giàu giàu nữa giàu thêm trong mấy chốc*

Năng Ngân

(08/9/13)

[Reply](#)

★★

Hương Ngân says:

[08/09/2013 at 18:13](#)

NGƯỜI THẬT VIỆC THẬT

Đúng là người thật trên đời
Nói ra việc thật mọi người cùng hay
Khác xa những kẻ múa may
Mười voi bát xáo tội đầy vậ thôi !

Trăng Ngân

(08/09/2013)

[Reply](#)

★★

Trăng Ngân says:

[08/09/2013 at 19:24](#)

LUẢN QUẢN

Mác hô giải phóng loài người
Cuối cùng chuyên chính áp hoại chứ sao
Việt Nam lại có "Cụ Hồ"
Hô hào độc lập rồi dân dánh chùm
Việc đời quả thật lòng vòng
Đúng là luẩn quản giữa dòng thế gian
Nên thôi thế sự đa đoan
Dừng dưng mà sống mới càng nên thân
Kệ cha mọi chuyện xoay vần
Chuyện đời mặc kiếp ích chi hận đời

Nắng Ngân

(08/09/2013)

[Reply](#)

**

Ngàn Mây says:

[08/09/2013 at 05:16](#)

HÓA RA

*Hóa ra cũng chỉ con người
Tâm thường, xoàng xĩnh, có gì lạ đâu
Nghĩ mình mới thật là cao
Tình người không có dễ đâu cao vời
Lăn xăn xúm xọe ở đời
Chẳng qua cũng thứ lỗi đời vậ thôi*

Trăng Ngàn

(08/9/13)

[Reply](#)

**

Trùng Khơi says:

[08/09/2013 at 05:00](#)

CON LÂN

*Con lân nhảy mãi cũng vui
Trung thu rồi tết cuộc đời vậ thôi
Nhảy lên nhảy xuống liên hồi
Nhảy qua nhảy lại liên tu xập xình
Cứ kèn cứ trống vang inh
Mọi người lại thấy vắn mình con lân*

Sóng Ngàn
(08/09/2013)

**

Ngàn Sao says:
[08/09/2013 at 04:45](#)

CON CHỒN

*Con chồn chỉ biết cái hang
Nhìn con đường nhỏ quả than quá dài
Nên chồn lúi mãi ai tai
Cứ lúi lúi phải đụng vào đáy hang !*

Gió Ngàn
(08/09/2013)

**

MÂY NGÀN says:
[08/09/2013 at 07:17](#)

HIẾU ĐẰNG VÀ TƯƠNG LAI

*Hiếu Đàng cũng vậy mà thôi
Tương Lai cũng vậy chớ nào khác chi
Nói xuôi nói ngược làm gì
Đảng đoàn Mặt trận khác gì cho cam
Bao giờ thuận túy Việt Nam
Thành dân thực chất nói năng mới ngầu
Bởi khi dân chủ tự do
Làm dân thật sự mới hầu linh thiêng !*

SUỐI NGÀN
(08/9/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[07/09/2013 at 06:58](#)

THÔI ĐI

*Thôi đi những Nhuận những Đàng
Gạt người nửa thế kỷ rồi chưa ung
Bây giờ nước mắt rung rung
Giả đồ sám hối bộ chùng hay đa
Dù sao tuổi cũng đã già
Chưa đi theo Bác rồi là còn ham
Nghe ra dân chỉ ngỡ ngàn
Lại còn tái xuất giang hồ nữa sao ?*

NẮNG NGÀN
(07/9/13)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:
[06/09/2013 at 00:11](#)

TIN VÀ TƯỞNG

*Mình tin thì cứ mà tin
Chừa ra một chút người tin mới là*

Tin thì đá cũng thành hoa
 Không tin Phật cũng hóa ma mấy hồi
 Nên chi tin tưởng ở đời
 Tin vì vốn tưởng việc đời phải tin
 Nhờ tin nên sống hiên ngang
 Không tin đành chịu lang bang vậy mà
 Chuyện đời đúng thật xưa rồi
 Thả mối bắt bóng bao người vẫn tin

HOA NGÀN
 (06/9/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:
[05/09/2013 at 23:45](#)

CUỘC ĐỜI VÀ CON NGƯỜI

Phạm Quỳnh rồi cũng ra đi
 Nguyễn Văn Bông nữa có gì lạ đâu
 Lạ chẳng là những tấm lòng
 Vì đời mòn mỏi bao năm ngậm ngùi
 Chuyện đời thường chỉ vậy thôi
 Để nào ai hiểu tâm tình của ai
 Đời mà đá nát vàng phai
 Riêng lòng son sắt chẳng phai bao giờ

TRĂNG NGÀN
 (06/9/13)

[Reply](#)

**

THƠ NGÀN says:

[05/09/2013 at 23:19](#)

SÔNG NGÔ

Gánh vàng đem đổ sông Ngô
 Vàng thì chìm đó sông thì cứ trôi
 Ai khen chi chú dĩa tràng
 Suốt đời xe cát biển đông tan hoài
 Nên đừng vỗ ngực xưng tên
 Biển đời là vậy sông đời là kia
 Vàng thì chìm mất ai hay
 Cát về cát bụi loay hoay làm gì
 Chẳng qua quý nhất con người
 Chẳng qua quý nhất cuộc đời chính chuyên
 Còn đời bao chuyện huyền thuyên
 Chỉ toàn đánh trống kìa chiên vậy mà
 Non sông mới vẫn còn hoài
 Tình người mới vẫn sống hoài ngàn năm
 Quý gì bao kẻ ăn đong
 Ngày qua tháng lại có mong được gì

NGÀN THƠ

(06/9/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[04/09/2013 at 10:33](#)

TÍNH SỐ VÀ PHÁ XIỀNG

Một anh tính số cũng vui
 Một anh hô phá bao nhiêu sọi xiềng
 Nhưng mà anh tính cho ai

Cho mình trước hết, hay đòi trước tiên

*Còn anh hô phá, bẻ xiềng
 Vì anh trước hết, hay nhằm ai đây
 Tính sai, tính lại mấy hồi
 Tra vào thì dễ, phá hầu khó ra*

*Thần lẩn trèo gốc cây đa
 Trèo lên leo xuống, chẳng qua thần lẩn
 Bao năm tình cũ mặn nồng
 Bây giờ đứt mối tơ hồng mà chi*

TRĂNG NGÀN
 (04/9/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[04/09/2013 at 03:41](#)

DẠY VÀ HỌC MÁC LÊNIN

*Thầy dạy lão, học trò cùng học lão
 Chỉ gom vào toàn "giai cấp đấu tranh"
 Chỉ phịa toàn "hình thái" để mà chơi
 Đòi tưởng tượng, con người thành tưởng tượng !*

*"Lịch sử" đã bị biến thành ma quái
 Kinh tế nhằm cốt "tập thể" mà thôi
 Chính trị nhằm chỉ cốt để "làm theo"
 Toàn "giảng khóa" Mác Lênin thấy vậy !*

*Thầy phải dạy, bởi vì cần kiếm sống
 Học trò toàn nhắm mắt để qua mưa*

*Cốt mong sao trả được nợ quỷ thần
Rồi liệng quách dễ chi buồn nhớ tới !*

*Non thế kỷ tới giờ là vậy đó
Giáo dục nào có khác kiểu đầu têu
Học hành nào để nhằm dựng con người
Mà chủ yếu cốt lập thành bộ máy !*

*Một bộ máy chỉ có lòng tin tưởng
Cùng lập trình óc não mãi về sau
Để cúc cung tận tụy chỉ ngợi ca
Còn thực tế trong cuộc đời thay kệ !*

*Dạy kiểu vậy, dạy hoài đâu tiến nổi
Học kiểu này, học mãi vẫn ngu si
Bởi dễ chi có tư tưởng tự do
Mà đầu óc rập khuôn toàn trẻ nít !*

NGÀN MÂY
(04/9/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:
[03/09/2013 at 10:09](#)

TRỐNG VÀ KÈN

*Chuyện đời trống vẫn đánh xuôi
Còn kèn thổi ngược tại kèn vậy thôi
Có gì đâu phải bồi hồi
Phải đời giải thích rạch ròi mới nghe
Tự mình cũng giải được rồi
Đèo bòng chi nữa làm người phân tâm*

*Nghĩ xa sao chẳng nghĩ gần
Một lần đã rõ còn cần chi ai*

TRĂNG NGÀN

(03/9/13)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[03/09/2013 at 07:30](#)

TẨM VƠ

*Ta đây chỉ nói vậy thôi
Có xin có xỏ bao giờ ai đâu
Các người đừng nghĩ tào lao
Chuyện đời ta dễ lẽ nào quan tâm
Bởi vì thiên hạ hà rầm
Há chi ta phải chống mông chống trời*

NON NGÀN

(03/9/13)

**

CÂY NGÀN says:

[02/09/2013 at 17:39](#)

LÝ LUẬN

*Đúng là kiểu lý luận hay
Chẳng cho để hở chút đầu chút đuôi
Cho dù nói ngược thành xuôi
Nói xuôi thành ngược khiến người bó tay*

LÁ NGÀN
(03/9/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[02/09/2013 at 07:37](#)

BÚT TRE

*Bút Tre quả thật tài tình
Làm thơ kiểu ấy mới kinh trên đời
Một lần hạ bút tôi bởi
Khiến người như thể lọt vào gai tre*

TRĂNG NGÀN
(02/9/13)

[Reply](#)

**

NGÀN KHÔI says:
[01/09/2013 at 20:22](#)

AO BÈO VÀ BIỂN ĐẢO

*Sánh chi một tấm ao bèo
So toàn biển đảo dạt dào quê hương
Nghe ra luống những đoạn trường
Ao bèo biển đảo quê hương bao lần
Quả anh người lính hải quân
Lòng sao lại phải phân thân đôi dòng*

Mãi lo biển đảo hào hùng
 Ao bèo thôn nhỏ vẫn niềm riêng tây
 Nói ra mới có người hay
 Nhưng mà không nói dễ tày biết sao

SÓNG NGÀN
 (02/9/13)

[Reply](#)

**

HƯƠNG NGÀN says:
[31/08/2013 at 17:56](#)

THỰC CHẤT

Cái gì thực chất thì hay
 Sợ không thực chất loay hoay giữa dòng
 Khác gì những kẻ ăn đong
 Chạy tìm từng bữa thật lòng khổ thay
 Chỉ toàn nam bắc đông tây
 Chạy xuôi chạy ngược bao ngày vậy sao
 Ngày xưa thì đã biết rồi
 Còn ngày sắp tới dễ nào khác chi

GIÓ NGÀN
 (01/9/13)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:
[31/08/2013 at 09:28](#)

TRẦN TRỌNG KIM

Tấm lòng yêu nước thương nòi
 Tinh thần vởi vởi còn hoài ngàn năm
 Non sông dầu buổi thăng trầm
 Vẫn luôn sáng rỡ một Trần Trọng Kim

NON NGÀN

(31/8/13)

[Reply](#)

**

TƠ NGÀN says:

[30/08/2013 at 18:04](#)

NÃO TRẠNG

Con người chính đáng ở đời
 Chính lòng yêu nước mới điều trước tiên
 Còn như chỉ nghĩ huyên thuyên
 Ngược dân ngược nước rõ phiền nhân gian
 Chuyện này hỏi có chi oan
 Tinh thần dân tộc vậy còn gì đâu
 Nên đừng suy nghĩ riêng mình
 Rồi gom đất nước thật tình ra sao ?

TRĂNG NGÀN

(31/8/13)

[Reply](#)

**

Suối Ngàn says:

[30/08/2013 at 18:53](#)

CHƠI

Hôm qua anh đã vào chơi
 Hôm nay anh lại vào chơi nữa à
 Chơi hoài đời đã tênh hênh
 Biết tênh hênh mặc anh còn ra chơi

TƠ NGÀN

(31/8/13)

[Reply](#)

**

HƯƠNG NGÀN says:

[30/08/2013 at 18:35](#)

NHÂN CÁCH

Đúng là nhân cách trên đời
 Chính điều cốt lõi con người trước tiên
 Nó như xương sống xương sườn
 Nếu mà thiếu vắng để đâu đàng hoàng
 Còn bao ngôn ngữ oang oang
 Khác nào tiếng gió bên ngoài vẫy thôi

NGÀN KHÔI

(31/8/13)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:

[30/08/2013 at 17:30](#)

THỰC CHẤT

*Cái gì thực chất mới nên
Còn không thực chất cũng quên vậy thôi
Mà điều thực chất trên đời
Tinh thần dân tộc luôn là trước tiên
Vậy nên mọi cái huyền thuyên
Chất mà không có đảo điên việc đời
Có đâu gạt mãi được người
Một lần đã tỏn tới già khác đâu*

NGÀN KHOI

(31/8/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[29/08/2013 at 17:20](#)

CUỘC CHƠI

*Dẫu đời cũng chỉ cuộc chơi
Chơi sao đừng hại đến người mà thôi
Còn bao nhiêu kiểu trên đời
Tha hồ chơi đã ai người biết đâu
Chơi xong chơi lại mấy hồi
Cứ chơi kiểu ấy thì đời chịu thua*

TRĂNG NGÀN

(30/8/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[29/08/2013 at 16:22](#)

CẠP GÀ

Đôi gà trong bội đá nhau
 Cho dầu hăng tiết cũng thì vậ thôi
 Đá qua đá lại chỉ tồi
 Cũng đều gà đá có hâu khác chi
 Chừng nào thoát được ra đi
 Con nào mới biết, con gì mới hay
 Còn đều lý luận giả cầy
 Tự mình vạch áo để người xem lưng

NĂNG NGÀN

(30/8/13)

★★

NĂNG NGÀN says:

[29/08/2013 at 17:09](#)

VẤN ĐỀ

Vấn đề là chính con người
 Có lòng yêu nước có lòng thương dân
 Còn như chỉ có vì mình
 Hà rằm ra đấy thương tình vậ thôi
 Cho nên đảng phái trên đời
 Nếu không thực chất có chi để bàn
 Cũng toàn bao chuyện đa đoan
 Người đời mà vậ lại càng khó tin

GIÓ NGÀN
(30/8/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[29/08/2013 at 07:12](#)

CHỮ NHÂN

*Chuyện đời hết chỗ nói rồi
Quả là đến thế còn gì là nhân
Nói ra hết chuyện phong thần
Còn như không nói khó phân được người
Chữ nhân thật rách nát rồi
Chỉ còn bốn phép cộng trừ nhân chia
Ngây thơ ôi quả cũng thừa
Thế gian luôn chỉ con người vậy thôi*

SAO NGÀN
(29/8/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[29/08/2013 at 00:34](#)

CŨNG VẬY THÔI

*Cũng là nước ấy vậy thôi
Từ thùng vô lọ có nào khác chi
Nghe ra chỉ đáng cười khi*

Chỉ khi thành rượu quả thì mới hay
 Rượu này mới hắt hôm nay
 Khác xa nước cũ của ngày thời xưa
 Hoàn toàn độc lập tự do
 Hoàn toàn tự chủ thấy bao con người
 Thoát ra mọi cái rập ràng
 Tự mình sáng suốt hoàn toàn tiến lên
 Chỉ còn vì nước vì dân
 Vì điều đúng đắn mới mong lợi đời

NĂNG NGÀN
 (29/8/13)

[Reply](#)

★★

BAT NGÀN says:
[25/08/2013 at 17:05](#)

GÁNH VÁC

Trời sinh người có đôi vai
 Nên thường gánh vác việc đời bao nhiêu
 Nhẹ như gánh nước lêu têu
 Nặng như gánh biết bao nhiêu chuyện đời
 Lòng cha quả thật tuyệt vời
 Tình người quả thật giữa trời mệnh mông
 Nhiều người gánh cả non sông
 Nữ nam cũng vậy vẫn thường xưa nay
 Bao nhiêu kẻ xấu trên đời
 Khiến bao kẻ tốt vì đời gồng theo

NGÀN PHƯƠNG
 (26/8/13)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:

[24/08/2013 at 05:47](#)

Ở TRƯỜNG

*Ở trường ai chẳng ở trường
Chỉ khi đi tắm có buồn mà chi
Hay khi làm chuyện yêu si
Chớ đâu dân Quảng khác gì cho cam
Ấy vì hoàn cảnh buộc thôi
Ngũ Hành còn đó thì đời còn kia*

SÓNG NGÀN

(24/8/13)

[Reply](#)

**

NGÀN SAO says:

[24/08/2013 at 05:39](#)

TỘI NGHIỆP

*Sao làm oan đất Quảng Nam
"Trung kiên, bảo thủ, cực đoan" thế nào
Ấy là chỉ một số người
Cầm bằng như thế con diều đứt dây
Bởi vì lạm bã lâu ngày
Chớ còn người khác dễ gây bao giờ
Phan Khôi gương đó ngày xưa
Phan Chu Trinh nữa bao giờ thế đâu*

SAO NGÀN

(24/8/13)

[Reply](#)

**

ÁNH NGÀN says:

[24/08/2013 at 05:32](#)

HỒN NHIÊN

Em ơi sao quá hồn nhiên
 Ngây thơ đến thế là tiên trên đời
 Con người bản chất vậy rồi
 Dễ gì tiên thánh mà đòi hồn nhiên
 Cho nên phương thức là niềng
 không cho bung hết để phiền thế gian
 Đa nguyên đa đảng đảng hoàng
 Chính là niềng đó để an cuộc đời
 Không ai giành được độc quyền
 Tự do dân chủ phép tiên ở đời
 Vấn đề nhắm tới mọi người
 Nhắm toàn đất nước vạn đời mai sau
 Há đâu chỉ có tào lao
 Nhắm vào riêng một đảng nào hay chẳng

NON NGÀN

(24/8/13)

[Reply](#)

**

NGÀN says:

[20/08/2013 at 19:23](#)

NGƯỜI ĐI

Người đi không trẻ không già
 70 năm ấy có là bao nhiêu
 Nước non như buổi chợ chiều
 Núi sông lặng đặng đìu hiu thảng ngày
 Thôi thì còn lại chút này
 Để đàn chim Việt mỗi ngày bay đi
 Bắc Nam cũng hội vào đây
 Trong ngoài cùng lại những ngày xa xăm ...

NGÀN KHOI

(21/8/13)

[Reply](#)

**

VIỄN KHOI says:

[22/08/2013 at 03:33](#)

XÂY VÀ PHÁ

Phá đi cho đã lại rồi xây
 Chỉ đổ mồ hôi chỉ khổ người
 Chân lý khác chi làn khói nổi
 Thần hồn chỉ tựa bóng sương rơi
 Non nước mơ hồ cơn gió thoảng
 Núi sông lặng đặng ánh trăng soi
 Ôi thôi chỉ có xây và phá
 Xây bậy rồi chê phá chỉ hoài

NON NGÀN

(22/8/13)

**

NẮNG NGÀN says:

[23/08/2013 at 19:07](#)

CẢM TẠ

*Nhanh thì nhanh đoán vậy thôi
Nghĩa thì nghĩa lý nhiều người như nhau
Hay không còn bởi tùy người
Chỉ mong lợi ích cho đời trước tiên*

GIÓ NGÀN
(24/8/13)

★★

NẮNG NGÀN says:

[23/08/2013 at 20:45](#)

THẬT LÒNG

*Con người phải có thật lòng
Dù dân, lãnh đạo, hay tầng trung gian
Nếu mà chỉ có dối gian
Cuộc đời địa ngục trần gian vậy mà
Bởi toàn đóng kịch không ngoa
Kịch toàn bi kịch có là khác đâu*

TRĂNG NGÀN
(24/8/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[23/08/2013 at 19:20](#)

XUÔI VÀ NGƯỢC

Hồ lui Hồ tới cũng Hồ
 Đàng xuôi Đàng ngược cũng Đàng mà thôi
 Sự đời trong bấy nhiêu lâu
 Có gì là mới giữa đời này đâu
 Chẳng qua cũng chỉ ngược xuôi
 Chỉ lui chỉ tới con người thế gian
 Giờ mong lịch sử sang trang
 Mọi người cùng bước trên đàng mới thôi

NGÀN KHOI

(24/8/13)

[Reply](#)

★★

MUA NGÀN says:

[23/08/2013 at 19:28](#)

NGƯỜI HIỀN

Đúng ông quả một người hiền
 Một người họ Nguyễn lại hiền đầy thôi
 Đời như dòng nước chảy trôi
 Biết nhìn tới đáy mới ra người hiền

TRĂNG NGÀN

(24/8/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[22/08/2013 at 23:33](#)

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời anh đã qua rồi
Bốn mươi năm ấy lại ngồi nghĩ suy
Giờ thì nói ngược làm chi
Ai sai ai đúng nhiều khi vẫn buồn
Hoàng hôn anh đã tới rồi
Sao không lo liệu chỉ ngồi lơ mơ
Hay là muốn ngược tuổi thơ
Quay lên quay xuống cũng giờ ra chi*

ÁNH NGÀN

(23/8/13)

[Reply](#)

★★

BIỂN NGÀN says:

[22/08/2013 at 04:44](#)

ĐẢNG PHÁI VÀ CON NGƯỜI

*Đảng nào rớt xuống tự trời
Mà đều thấy bởi con người tạo ra
Mà người thì vẫn Phật, ma
Kẻ hay người dở, có là khác chi
Thế thì thần thánh làm gì
Chỉ là giả tạo, nhiều khi buồn cười
Cho nên đã sống ở đời
Phải cần thực chất, thì đời mới hay*

Nhìn ra khắp chốn đông, tây
 Ai người thành thật, vẫn đời thường khen
 Lúa đâu mọc chỗ đất phèn
 Người đâu sống mãi chỉ bằng hư danh
 Cuộc đời để hết buồn tuênh
 Phải cùng người khác trở nên hòa đồng
 Trơ vơ một cõi lạnh lùng
 Tâm thường thì có, anh hùng gì đâu

SAO NGÀN
 (22/8/13)

[Reply](#)

**

NÚI NGÀN says:
[22/08/2013 at 01:14](#)

DỰNG NHÀ

Ta muốn dựng nhà mới
 Cho toàn dân Việt Nam
 Không phải chỉ có ta
 Mà mọi người cùng dựng

Mọi người như thế đó
 Không tách rời riêng ai
 Chỉ trừ kẻ phá hoại
 Có gì đâu mà sai

Chỉ riêng bọn thiển cận
 Chẳng biết chi đầu đuôi
 Chẳng hiểu gì nền móng
 Đúng là một lũ ruồi

Nhà cũ chúng muốn phá
 Chỉ hăm hở thế thôi
 Ta muốn xây nhà mới
 Nhà cũ tính mấy hồi

Đất nước vẫn còn rộng
 Nền mới đâu phải lo
 Chỉ cần có người mới
 Nhà bé mới thành to

ĐẠI NGÀN
 (22/8/13)

**

MÂY NGÀN says:
[21/08/2013 at 19:51](#)

THƠ VÀ VÁY

Thơ như quần lót vậy sao
 Đọc lên như thể toàn mùi mồ hôi
 Chết cha quên mẹ nó rồi
 Chẳng đem phơi váy nên người hỡi kinh
 Bây giờ đem váy ra phơi
 Một mùa phơi váy cả trời cùng xem

GIÓ NGÀN
 (22/8/13)

[Reply](#)

**

THƠ NGÀN says:

[21/08/2013 at 19:57](#)

THI CA HỮ MẮM

Thơ ca hủ nút đã kinh
 Thơ ca hủ mắm thật tình càng lo
 Bởi vì thơ chính là người
 Thơ mà kiểu ấy thì đời sao đây
 Nói ra lại thấy càng cay
 Nhạc thơ kiểu vậy đọa đầy thế gian

NẮNG NGÀN

(22/8/13)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:

[22/08/2013 at 03:12](#)

THIÊN TÀI

Đừng kêu Tố Hữu "thiên tài"
 Chỉ anh ba trợn thi ca nổi gò
 Thơ hay cần phải có hồn
 Có tâm cao cả mới là nhà thơ
 Đẳng này chỉ giới nịnh người
 Tâm bằng hạt đậu chí như củ mì
 Chỉ toàn ca cảm nịnh thần
 Có gì đâu chí của người trượng phu
 Lời thơ thì rặn rổ ràng
 "Thiên tài" kiểu ấy lấy ang mà lường

NGÀN KHÔI

(22/8/13)

[Reply](#)

THÍCH QUẢNG ĐỨC VÀ DÂN TỘC VIỆT NAM

Cho dù là bậc chân tu
 Cũng là yếu tố con người Việt Nam
 Dù cho có khoác y vàng
 Cũng không ra khỏi nhiều nhưng việc đời
 Đời luôn chỉ vậy mà thôi
 Tu là cõi phúc, đời toàn nhiều khê
 Vậy nên, đã quyết theo đời
 Thì đâu có thể miệt mài đường tu
 Đường tu buộc phải thoát ra
 Sự tình vương vấn, ta bà đâu hay
 Thế nên, nếu vụng đường tu
 Đời thành cõi phúc, tu thành dây oan
 Dây oan, cõi phúc rõ ràng
 Không bao giờ một, làng chàng để chi
 Đời mà, ngôn ngữ thị phi
 Chỉ vin vào đó, còn gì chân tu
 Thế nên, có tự thiêu mình
 Cũng thành lửa muối thương tình vậy thôi
 Phật cao hơn cả cuộc đời
 Tăng không theo Phật, theo đời là sao
 Giữa bao ngôn ngữ tào lao
 Chỉ tin vào đó, lẽ nào chính tâm
 Lại bao nhiêu chuyện hà râm
 Mình không tự lái, hỏi còn ra chi
 Tự mình quyết định thị phi
 Có còn gì là Phật, còn gì thế gian
 Vài lời nói quả không oan

Cho dầu phong thánh, chỉ càng vậy thôi

ĐẠI NGÀN

(22/8/13)

DẠM NGÀN says:

[22/08/2013 at 00:49](#)

ĐĂNG VÂN

*Cời mây một chút cũng vui
Chùng nào mưa tới tan rồi mây bay
Hay là như kiểu thả điều
Dứt dây một cái thì điều lộn thìn
Nhưng mà có cũng hơn không
Mưa thì điều ướt đăng vân chẳng còn
Nói chung cái chính con người
Hòa cùng nhau một thì đời mới nên
Hòa vào theo kiểu đi lên
Chớ hòa đi xuống tênh hênh cuộc đời*

BIỂN NGÀN

(22/8/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[21/08/2013 at 19:34](#)

CÁI CAO NHẤT

Cái cao nhất chỉ con người
 Chỉ là xã hội, chỉ là khách quan
 Chỉ là sự thật muôn vàn
 Còn bao cái khác chỉ càng vu vơ
 Bởi vì ngược lại cái cao
 Đều là cái thấp có nào hay chi
 Cho nên mọi sự ở đời
 Chỉ điều dốt nát hại đời bao nhiêu
 Dốt rồi mà lại chủ quan
 Lại càng cuồng tín quả càng oái oăm

BIÊN NGÀN
 (22/8/13)

[Reply](#)

**

CÂY NGÀN says:
[21/08/2013 at 08:28](#)

NGƯỜI VÀ VẬT

Trở về rừng con người thành con vật
 Từ rừng về con vật hóa con người
 Hai đàng cũng một mà thôi
 Một đàng thì thấp một đàng thì cao
 Nhưng thấp cao cũng luôn tương đối
 Để có điều tuyệt đối hay sao

LÁ NGÀN
 (21/8/13)

**

NẮNG NGÀN says:

[21/08/2013 at 08:49](#)

CÁI CHUNG, CÁI RIÊNG

Cái chung là ở con người
 Chớ còn "đồng chí", cũng "người" đầy thôi
 Người thì kẻ thấp kẻ cao
 Kẻ hiền kẻ ác lao xao trên đời
 Cũng tùy hoàn cảnh vậy mà
 Hồng Tâm mà đúng Hiếu Đằng phải sai
 Thế nên chẳng luận đông dài
 Đông tây nam bắc dễ hoà như nhau
 Chơi chơi chơi thử thế thôi
 Chơi rồi mới biết có loài ra chi

SUỐI NGÀN

(21/8/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[21/08/2013 at 04:16](#)

THƠ VĂN

Thơ văn xuất phát từ hồn
 Hồn mà không có hỏi còn ra chi
 Thơ văn xuất phát từ tâm
 Tâm mà không có chỉ ra tâm phào
 Thấy đời mà ngán cho đời
 Thơ văn theo kiểu trò chơi đại khờ
 Cho nên thiên hạ ngày này
 Thơ văn phần lớn kiểu quay mòng mòng

*Quay từ hình thức, nội dung
Trong ngoài trống huếch rỗng rang đang quay*

SUỐI NGÀN
(21/8/13)

[Reply](#)

NGÀN PHƯƠNG says:
[20/08/2013 at 13:15](#)

XÓT XA

*Xót xa cái kiếp người tù
Ai làm đầy đọa những người thế gian
Để chi luận chỉ vội vàng
Hồng trần bao chuyện ung oan tố tụng
Dấu sao thân phận con người
Duyên tu mới trọn một đời thông dong*

NẮNG NGÀN
(21/8/13)

[Reply](#)

PHƯƠNG NGÀN says:
[20/08/2013 at 12:23](#)

ĐĂNG VÀ CHỎI

*Đăng mà gặp chỏi cũng hay
Chỏi thì quét lịa đăng bay lên trời*

*Chối luôn thực tế ở đời
Đằng thì như mãi chơi vui nửa lòng*

NGÀN PHƯƠNG

(21/8/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[20/08/2013 at 12:32](#)

CỜ HỒNG CỜ VÀNG

*Ngày xưa anh còn bé
Anh thích màu cờ hồng
Bây giờ đã già lão
Lại mơ về cờ vàng
Cờ hồng đang phát phới
Cờ vàng đã sang trang
Tuổi thơ thì qua mất
Tuổi già đang vội vàng
Thôi cờ nào cũng vậy
Bởi gần ra nghĩa trang !*

NON NGÀN

(21/8/13)

DẠM NGÀN says:

[19/08/2013 at 20:06](#)

CON NGƯỜI

*Con người sống giữa trần ai
 Có thì có đó rồi thì cũng đi
 Đến đi chỉ chuyện thường tình
 Điều gì hay nhất vẫn người chính chuyên
 Sống thì cùng với thế gian
 Thác thì còn lại ở trong lòng người*

NON NGÀN
 (20/8/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[19/08/2013 at 19:53](#)

Ở ĐỜI

*Ở đời chỉ đúng và sai
 Như vì sao sáng trong đêm dẫn đường
 Cái sai bất cứ ở đâu
 Đè đầu cái đúng có hầu ra chi
 Thế nên phải có tình người
 Để mong phân biệt đâu là đúng sai*

TRĂNG NGÀN
 (20/8/13)

[Reply](#)

★★

DẠM NGÀN says:
[19/08/2013 at 19:45](#)

CHẲNG QUA

Chẳng qua cũng chỉ con người
 Làm ra lý thuyết đúng sai thế nào
 Chẳng qua cũng chỉ con người
 Thực hành lý thuyết thế nào đúng sai
 Cả hai đều đúng mới tài
 Cả hai sai cả chẳng ai ham gì
 Sông sâu còn có kẻ dò
 Nào ai lấy thước mà đo lòng người
 Cho nên mọi cái tùy trời
 Chẳng qua đó chỉ con người thế gian

NGÀN KHOI

(20/8/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[19/08/2013 at 17:22](#)

VÀNG THAU

Bây giờ xã hội thật vàng thau
 Biết ai tin được biết ai không
 Cho dù lời nói đầy tâm huyết
 Nhưng dễ gì nghe chỉ một lần

SÓNG NGÀN

(20/8/13)

[Reply](#)

**

Viễn Khách says:

[20/08/2013 at 03:08](#)

CHÁN NGÁN

Tôi thì chán ngán con người
 Đã non thế kỷ cần gì đến nay
 Con người khủng hoảng từ lâu
 Đúng ra đủ thứ đầu hầu trí năng
 Hoan hô đả đảo xì xằng
 Chỉ vì xỏ mũi giống chẳng bỏ nhìn
 Hoặc gì hơn chỉ niềm tin
 Niềm tin rách nát chẳng hiềm mà chi
 Óc không mũi cũng ích gì
 Óc thì bả đậu mũi thì dây neo

VIỄN PHƯƠNG

(20/8/13)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[20/08/2013 at 03:27](#)

NGƯỜI RỪNG

Cõng con vào núi mịt mù
 Hồ Văn Thanh đó người rừng là đây
 Bốn mươi năm quả thật dài
 Ăn lông ở lỗ cuộc đời khác xưa
 Hẳn là có sự gì đây
 Tại sao nông nổi ai gây đại khờ
 Phải chăng trách tại sự đời
 Hay là trách bởi con người tâm can

DẠM NGÀN
(20/8/13)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:
[19/08/2013 at 19:37](#)

YÊU NHAU

*Trời sinh trai gái yêu nhau
Cho dầu thần thánh cũng hàu sinh con
Tình khi mới thuở trăng tròn
Tình khi già lão da mồi răng long
Tình nào cũng thế mà thôi
Ban đầu lạc thú còn sau tình người*

NON NGÀN
(20/8/13)

[Reply](#)

**

VIỄN PHƯƠNG says:
[19/08/2013 at 03:37](#)

MẶT VÀ TRÁI

*Bởi dị ứng khác gì con đà điểu
Thò hai chân không muốn nhìn trời
Rồi thì nước cũng tới nơi
Phải đành thò hết quả đời khó tin*

VIỄN KHÁCH
(19/8/13)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[17/08/2013 at 19:31](#)

NGÀY XƯA NGÀY NAY

*Ngày xưa anh theo hướng đông
Hết mình sấn tới để lòng thanh thoi
Bây giờ anh đã già rồi
Hướng đông cảm thấy mệt mỏi là sao
Vậy là anh đổi hướng tây
Một lòng sấn tới rồi hay không nào
Nói chung cũng chỉ sự đời
Xưa nay vẫn thế chẳng hoài tây đông*

NGÀN KHOI
(18/8/13)

[Reply](#)

**

[17/08/2013 at 19:50](#)

LÒNG NGƯỜI

*Lòng người thật đã rồi rồi
Biết ai là chính là tà cho cam
Chính thì vì nước vì dân*

Tà thì chỉ cốt lo danh phận mình
 Ai vô mà biết được lòng
 Nên đành cứ tạm phẩm bình vậy thôi

NON NGÀN
 (18/8/13)

★★

THI CA

Thơ luôn vừa thật, vừa chơi
 Thật là phải thực, chơi là để vui
 Công đâu lẫn thần trên đời
 Ngồi mà nặn óc để làm ra thơ
 Tức là thơ chỉ cốt vui
 Để nhân nói đến việc đời vậy thôi
 Cho nên thơ phải có tài
 Nhạt như nước ốc, hỏi tài được sao
 Có ngồi ghép chữ lựa vắn
 Lại toàn làm dáng, chỉ là thợ thơ
 Bởi thơ chỉ viết vui chơi
 Tựa như đi dạo trong đời thế thôi
 Thơ mang cảm xúc đến người
 Thơ mà vô cảm, quả thời vô duyên
 Nên thơ nghệ thuật phải cao
 Còn phi nghệ thuật khác nào đá dăm
 Song tài dầu cỡ Nguyễn Du
 Nhiều khi vẫn có vài câu bất toàn
 Chẳng là đôi lúc vội vàng
 Cần gì tỉ mẩn để càng mất công
 Nhà thơ đúng nghĩa, thông dong
 Thợ thơ, mới phải luôn luôn đèo bông

Vậy nên ta viết đôi dòng
 Nhằm cùng trao đổi với người làm thơ
 Nói rằng thơ chủ cái tâm
 Riêng phần câu chữ, chỉ bề ngoài thôi
 Người xưa từng đã nói rồi
 Thơ cùng người một, có đâu lạ gì
 Nghĩa là thơ phải theo hồn
 Hồn cao, thơ mới được phần thanh cao
 Thế nên nếu thấp lẽ tè
 Thơ nào có khác thả bề chơi thôi
 Thả xong bề đã mất rồi
 Để còn dấu vết, tấm hao tháng ngày
 Vậy thơ mà muốn để đời
 Cái tài là chính, phụ vào cái tâm
 Còn không, cũng chỉ đá dăm
 Đem thuyền mà chở biển đông đổ vào
 Khác nào như cái dĩa tràn
 Nhọc nhằn mà có nên công cán gì
 Bởi nghề chơi cũng công phu
 Luôn cần điệu nghệ, mới thành thi ca

TRĂNG NGÀN

(01/8/13)

ĐỊNH MỆNH

Nói thì ra duy tâm
 Nhưng khách quan là vậy
 Chuyện không tâm hay vật
 Nhưng sự thật mà thôi

Triều đình Nguyễn mà giỏi
 Pháp khó thể xâm lăng
 Công nghiệp không xuất hiện
 Dễ gì có Thực dân

Cách mạng Nga không có
 Làm sao có "Bác Hồ"
 Mao Trạch Đông không thắng
 Hải Điện Biên có sao

Không Thế chiến thứ hai
 Dễ gì Thực dân dứt
 Không có Đức quốc xã
 Làm sao Thế chiến hai

Nếu không có "Bác Hồ"
 Có gì Ngô Đình Diệm
 Ấy định mệnh là thế
 Cái này sinh cái kia

Nên suốt mấy mươi năm
 "Bác Hồ" muốn gọi Mỹ
 Mỹ nào đâu có chịu
 Nên mới có Bảy Lăm

Dễ gì dân Việt Nam
 Ở nước ngoài ba triệu
 Nếu không có "Bác Hồ"
 Nếu không nhờ Bảy lăm

Sự đời đơn giản vậy
 Có cãi nhau làm gì
 Chỉ cãi chày cãi cối

Đúng là không biết điều

Lịch sử đã xảy ra
Không thể nào lặp lại
Định mệnh đã qua rồi
Giống như dòng nước chảy

Nay ta nói vài lời
Để nhằm thông tắt cả
Nếu không có Các Mác
Có gì Cách Mạng Nga

Nhưng không có Hegel
Làm sao có Các Mác
Bởi không Biện chứng luận
Mác làm sao ra đời

Nên ta nhìn cuộc đời
Khác gì hệ khép kín
Giống như xiếc mô tô
Ngừng lại là rơi xuống

Nên quả đáng tức cười
Bao anh mù sờ voi
Cứ tưởng voi con đĩa
Hay tưởng voi cột đình

Đời chỉ toàn kiểu vậy
Kém hiểu nói linh tinh
Cứ tưởng mình sáng suốt
Hóa ra cũng bùn sình

Nhưng thôi ta nói chơi

*Xin đời đừng có giận
Ta như mây trên trời
Giận ta làm sao được*

*Định mệnh của mỗi người
Trong định mệnh đất nước
Định mệnh của đất nước
Trong lịch sử loài người*

*Nhưng cá nhân thấp kém
Chỉ nhìn dưới đất thôi
Nên thấy toàn hạn hẹp
Bởi không nhìn lên trời*

*Có ngược lên trời cao
Sao ngàn mới nhìn thấy
Mới biết gió ngàn thổi
Mới hay mây ngàn bay*

TRĂNG NGÀN
(31/7/13)

NGƯỜI VÀ THƠ

*Ta đi dạo trong đời
Làm thơ nhằm giải trí
Biết đâu thành sự nghiệp
Với nhiều ngàn bài thơ*

*Chỉ mới hai năm thôi
Ta vào "Đàn Chim Việt"*

Đã trên ngàn bài rồi
Như lá ngàn không khác

Sở dĩ ta làm thơ
Bởi vì không nhọc sức
Nói chơi thành thơ được
Tội gì không làm thơ

Thơ ta toàn việc đời
Cả trên trời dưới đất
Cả thượng vàng hạ cám
Như vậy mới là thơ

Thơ mà chỉ điệu đóm
Chỉ hiếu hỉ ở đời
Chỉ khen hoa ngợi nguyệt
Có gì gọi là thơ

Bởi thơ là sự nghiệp
Của tâm hồn con người
Của kẻ cả dân tộc
Của kẻ cả loài người

Thơ giống như bông hoa
Nở trên vòm cây lớn
Ai ngược nhìn mới thấy
Còn không dễ thấy gì

Đấy thơ là như thế
Không tầm thường ở đời
Thơ kết tinh cuộc sống
Như vầng trăng trên trời

Trên bầu trời trong xanh
 Trắng nhuộm vàng hết cả
 Ánh trắng như trải lụa
 Như thi ca trong đời

Bởi hồn người ra sao
 Thì thơ cũng như vậy
 Hồn người toàn sỏi đá
 Dễ làm gì có thơ

THƠ NGÀN
 (31/7/13)

CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ

Cá thể tạo tập thể
 Nếu cá nhân không tốt
 Hỏi tập thể tốt gì
 Đó ý nghĩa chất lượng
 Số lượng có kể chi

Nên tập thể lãnh đạo
 Mà cá thể tầm thường
 Thế thì tập thể đó
 Cũng có gì hay ho
 Đúng là một mối lo

Mà chất lượng là gì
 Mọi cá nhân phải có
 Đó không ngoài nhận thức
 Đó không ngoài đạo đức

Cùng tính tốt tự nhiên

*Nền giáo dục tự do
Làm cá nhân tự chủ
Nền giáo dục độc tài
Làm người thành công cụ
Xã hội thành đàn lũ*

*Người tính nhân hiếu nhân
Người tính ác hiếu ác
Đó bản chất tự nhiên
Nhân quyền cũng từ đó
Mọi người cần hiểu rõ*

*Cái tham của con người
Vì cá nhân trước hết
Để gì vì xã hội
Hầu đều chỉ nói suông
Điều khác nhau ở đó*

*Nên cá thể thành thật
Tập thể mới thật tình
Xã hội mới tốt đẹp
Không thì mãi linh tinh
Sự dối gạt là thế*

*Cá nhân biết sáng tạo
Tập thể mới đi lên
Xã hội mới tiến bộ
Loài người mới phát huy
Tài năng quý chỗ đó*

Vậy cho nên cái xấu

Là điều ác muôn đời
 Hay là tính ích kỷ
 Lo riêng mình mà thôi
 Còn mọi người mặc kệ

Ngày xưa thời Phong kiến
 Cốt tranh bá đồ vương
 Đấu tranh chỉ có thể
 Vua này thay vua kia
 Lá đa vẫn sãi quét

Hiện đại thời Cộng hòa
 Đấu tranh nhằm cái tốt
 Nếu không vì thiện chí
 Cũng tranh bá đồ vương
 Khác nào thời Phong kiến

Đấu tranh cho nhân quyền
 Cho tự do dân chủ
 Nếu không phải thật bụng
 Cũng toàn thứ hồ đồ
 Chỉ cốt nhằm lũng đoạn

Cứ lên mạng mà coi
 Mọi người đều thấy rõ
 Biết bao tên Việt kiều
 Chỉ là thứ bịp bợm
 "Nhân quyền" cái nổi gù

Nên con người phải thật
 Xã hội mới tốt lành
 Văn minh mới phát triển
 Ở đâu cũng vậy thôi

Trong cũng như ngoài nước

*Chỉ tuyên truyền dối gạt
Nhằm cốt lợi riêng mình
Xã hội thành địa ngục
Cuộc đời thành bùn sinh
Điều này ai cũng rõ*

*Nói rằng thiếu lãnh đạo
Thật thì cũng đúng thôi
Lãnh đạo phải vương đạo
Bá đạo lãnh đạo gì
Đó bài học lịch sử*

*Muốn lãnh đạo mọi người
Cần phải người tài đức
Không cần giỏi hơn người
Nhưng người biết tập hợp
Mọi người giỏi giúp đời*

*Lãnh đạo là vì đời
Không cốt chỉ vì mình
Nên tự do dân chủ
Không tranh bá đồ vương
Giúp tương lai phát triển*

*Nếu lãnh đạo làm vua
Chỉ tạo toàn quân chúng
Nhằm thần thánh hóa mình
Để mình mãi lãnh đạo
Thế thì lãnh đạo ai*

Lãnh đạo phải có tài

Phải cần luôn sáng tạo
 Phải tự do độc lập
 Không theo lý thuyết nào
 Mà chỉ vì Tổ Quốc

Việt Nam thiếu nhân tài
 Tại vì không đào tạo
 Vì lo sợ nhân tài
 Bởi vì tính ích kỷ
 Hại nước là như thế

Nên bài toán tổng hợp
 Để đất nước đi lên
 Cần tự do dân chủ
 Cần phát triển nhân tài
 Yêu cầu chỉ có vậy !

ĐẠI NGÀN
 (30/7/13)

THỰC TIỄN VÀ LÝ LUẬN

Thực tiễn là dữ kiện
 Luôn khách quan trong đời
 Nó cấu thành thực tế
 Không phải chỉ nói chơi

Con người sống bản năng
 Đó là một thực tế
 Nên phải cần giáo dục
 Đạo đức mới thành người

Nêu đấu tranh giai cấp
 Chỉ là thứ dị đoan
 Nhưng đấu tranh sống còn
 Mọi cá nhân luôn có

Cho nên cần khoa học
 Làm hiệu quả đời người
 Làm hiệu quả xã hội
 Là chân lý muôn đời

Khoa học luôn phát triển
 Với kỹ thuật kèm theo
 Óc con người sáng tạo
 Luôn luôn đạt đỉnh cao

Nên lý luận giá trị
 Cần thực tiễn đi kèm
 Lý luận phi thực tiễn
 Chẳng khác gì vẽ voi

Vẽ voi tha hồ vẽ
 Vẽ trên giấy mà thôi
 Kiểu vẽ rắn thêm chân
 Vẫn là hình bất động

Nên ngồi mà lý luận
 Tách thực tiễn ra xa
 Chỉ là kiểu tư biện
 Phản thực tế mấy hồi

Lý luận không thực tế
 Kiểu như vạch vòng tròn

Vẽ triệu hình trong đó
Cũng vòng tròn ấy thôi

Học thuyết Mác cũng thế
Lý luận trông rất hay
Nhưng bởi vì tư biện
Cũng trong vòng ấy mà

Kiểu lô-gích hình thức
Như toán học thế thôi
Hai cộng hai là bốn
Nhưng nội dung thì sao

Đó là cách lý luận
Gọi là lý luận suông
Tách ly khỏi thực tế
Khoa học chỉ thành cùn

Khoa học mà không có
Thực tế làm sao nên
Khiến trở thành mê tín
Thuần túy chỉ niềm tin

Nên nói chung thực tiễn
Cá nhân mới trưởng thành
Đất nước mới phát triển
Xã hội mới văn minh

Còn giậm chân tại chỗ
Chỉ ngồi lý luận suông
Như con chim trong ổ
Như con cóc trong hang

Như thần lẫn căn đầu
 Tự cho luôn no đủ
 Chẳng hay mình tự căn
 Chỉ lòng vòng khác đâu

Trên đây điều đơn giản
 Cần thực tế chỉ ra
 Nếu không thì nguy biến
 Quả thật rất xót xa

Triết học là khoa học
 Không phải lý luận suông
 Nên nếu phi thực tế
 Triết học thành nói càn

Học một phải hiểu mười
 Đó mới người sáng suốt
 Học mười chỉ hiểu một
 Đó quả đồ ngu si

Ta nói đừng ai giận
 Bởi ta chẳng vì đời
 Người đời đều khôn cả
 Ta chỉ nói để chơi

Ai nghe thì cũng tốt
 Không nghe cũng chẳng sao
 Bởi có gì quan trọng
 Cứ xem như lời đùa

Đời chỉ vui là chính
 Nghiêm trọng hóa ra gì
 Khiến chỉ thành đóng kịch

Mất hết vẻ vô tư

*Vô tư mới hạnh phúc
Sống ở đời thông dong
Như mặt trời vẫn mọc
Ngày qua ngày mỗi vòng*

ĐẠI NGÀN
(30/7/13)

ĐẠI NGÀN says:
[29/07/2013 at 21:27](#)

LIÊN QUAN

*Nhân quyền nhằm con người
Con người nhằm dân tộc
Dân tộc nhằm đất nước
Đó là mối liên quan*

*Nên phản đối nhân quyền
Đó không là điều tốt
Hay lợi dụng nhân quyền
Đó cũng điều bất tiện*

*Mọi người nào sáng suốt
Đều thấy mối tương quan
Chỉ những ai ngu tối
Mới tung hê cả làng*

*Vậy thì phải trách nhiệm
Vì nước lẫn vì dân*

Vì nhân quyền cũng thế
Thì mới khỏi ngu đần

Những anh Cộng quá khích
Những anh chống Cộng bừa
Cũng đều chung một duột
Chỉ hại nước hại dân

Bởi vì đều mù quáng
Có sáng suốt đâu nào
Bởi vì toàn ích kỷ
Tư lợi vẫn nêu cao

Những người vì xã hội
Nếu thật bụng nhân văn
Hiểu rằng việc xã hội
Luôn luôn cần khách quan

Những kẻ chỉ nhân danh
Nói toàn là xã hội
Là chủ nghĩa này nọ
Thực chất thấy nhân danh

Những anh cứ chống bừa
Hở ra là chưởi bới
Thật thì dạ toàn cứt
Cũng hại đời vậy thôi !

THƯỢNG NGÀN
(30/7/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[29/07/2013 at 02:42](#)

ĂN VÀ SỐNG

Có ăn mới sống trên đời
 Không ăn mà sống để người trần sao
 Nhưng đời đâu sống để ăn
 Con mèo con chó cũng ăn vậy mà
 Vậy thì đời sống bao la
 Có đâu quanh quẩn chỉ hoài cái ăn
 Ăn vào như máy đồ xăng
 Xăng mà không có máy làm sao đây
 Thế nên bao chuyện trên đời
 Cốt người ý thức còn Trời can chi
 Ông Trời ngồi đó cười khi
 Ăn nhiều chết sớm ích chi ở đời
 Ăn nhiều chỉ nặng bụng thôi
 Nghĩ nhiều mới đặng con người thông minh
 Nhưng phần đông chỉ thường tình
 Để gì bao kẻ thông minh ở đời
 Giống loài ăn tạp vậy thôi
 Như xăng không lọc có ngày hư xe
 Vài dòng chỉ nói vậy thôi
 Làm sao cấm được những người phàm ăn
 Ăn từ sắt thép xi măng
 Ăn hầu đủ thứ đến ngay bạc vàng
 Dạ dày quả thật bằng gang
 Tội thay những kẻ mơ màng miếng ăn
 Cả đời túng thiếu mọi điều
 Cửa nhà không có ham gì mà ăn
 Nên thôi đừng nói công bằng
 Sự đời đâu phải đất bằng hết sao
 Chỗ đời núi chỗ sông sâu
 Ao hồ biển cả thôi nào khác chi
 Vậy nên phải biết nghĩ suy
 Miếng ăn quả thật lắm khi tòi tàn
 Mà thôi nói chuyện sang đàng

Khi nào cho hết chỉ càng nhiều khê
 Cho nên kết lại đề huề
 Cần ăn để sống, sống nào để ăn
 Bời ăn chỉ chuyện tầm thường
 Con heo con ngựa vẫn thường hay ăn
 Con người dẫu có bon chen
 Cuối cùng cũng chỉ miếng ăn làm đầu
 Quả là trên bực dưới dẫu
 Trong ngoài cả thấy chỉ bao dục tình
 Càng ăn càng khoái linh tinh
 Ăn nhiều chỉ tổ dục tính bốc cao
 Có dù khách sạn mấy sao
 Bê nào vào đó cũng là miếng ăn
 Thế nên trời đất sao trăng
 Có ai nghĩ tới tự nhiên vạn màu
 Ban đêm tay gối dưới đầu
 Nhìn trời mới thật vạn điều thần tiên
 Ăn nhiều cũng chỉ có phiền
 Cầu tiêu kết thúc có điên không nào
 Hay là bệnh viện lao đao
 Nhiều khi cũng chỉ do từ việc ăn
 Thôi thì khoái khẩu mãn răng
 Cũng là như rửa phải chẳng người đời
 Nhân vui ta nói mà chơi
 Vài dòng giản dị để đời làm tin !

TRĂNG NGÀN
 (29/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[29/07/2013 at 21:15](#)

LẠC HẬU

Đất nước mà lạc hậu
 Dân tộc lạc hậu theo
 Từng cá nhân cũng vậy
 Thật là điều đáng thương

Người Việt có não trạng
 Của vài thế kỷ qua
 Hầu hết là như thế
 Chừng nào mới mở ra

Cho dù đó Cộng sản
 Hay chống Cộng vậy thôi
 Đều là não trạng rách
 Thực tế quả thấy rồi

Nên phải cần nhân văn
 Nên phải cần khoa học
 Nên phải cần hiện đại
 Não trạng cũ nên chôn

Có vậy mới phát triển
 Có vậy mới tiến lên
 Có vậy mới độc lập
 Có vậy mới tự do

Tự do và nhân bản
 Tự chủ và tự cường
 Nhân quyền cùng thế giới
 Nhân văn cùng mọi người

Đó con đường tiến tới
 Cho đất nước tương lai
 Cho dân tộc hiện tại
 Cho Tổ quốc muôn đời

ĐẠI NGÀN
(30/7/13)

[Reply](#)

**

MẠNG TOÀN CẦU

Mỗi lần vào mạng toàn cầu
Ta không viết lách chỉ làm thơ chơi
Viết thì phải tốn lắm hơi
Làm thơ chỉ kiểu thở ra hít vào
Nhẹ nhàng như vậy chớ sao
Thế nên mới có chuyện tràn thơ ta
Dù sao cũng đã già rồi
Ta yêu triết học hơn là thi ca
Nên dầu húng chí làm thơ
Chính nguồn tư tưởng mới chờ đợi đây
Cứ trông lên dải ngân hà
Ta càng nôn nóng viết ra điều gì
Mà thôi đời có dễ gì
Mọi điều như ý vậy thì chờ tôi
Việc gì chẳng trước thì sau
Ông Trời vốn xếp cả rồi lo chi
Về thơ ta phục Nguyễn Du
Việt Nam triết học ta chưa thấy gì
Nên thôi dấu chuyện ly kỳ
Hạ hồi phân giải có gì mà lo
Giờ thì nói chuyện mạng chơi
Mạng là định mạng trên đời chừ sao
Mà thôi gác lại một bên
Bàn qua điện tử mạng nay mới cần
Ngày xưa nhà ở kẻ sân

Để gì biết được họ người ra sao
 Bây giờ vào mạng ào ào
 Việc chi cũng rõ như lòng bàn tay
 Đúng là công nghệ quá hay
 Đôi hài vạn dặm con người thành tiên
 Chỉ là còn chuyện hơi phiền
 Lâu la các ké huyền thuyên khắp trời
 Chúng nhiều quả thật như rươi
 Khiến thơ ta cũng nhiều lần bị hoen
 Cho dầu lòng có tuyết băng
 Để nào tránh được bụi hồng phớt qua
 Nên thôi vài chữ vậy là
 Viết ra để cốt người ta nhòm vào
 Bây giờ toàn thế giới này
 Khác nào như thể ngôi làng ngày xưa
 Vô ra nhãn mặt từng người
 Quả Internet khiến đời văn minh
 Làm cho nối kết tình người
 Làm cho tri thức một trời của chung
 Khác xưa một thuở ăn đong
 Phải vào thư viện còng lưng tối ngày
 Bây giờ tích tắc mở ra
 Cả toàn thế giới trên bàn hiện ngay
 Hoan hô nhân loại ngày này
 Hoan hô nhân loại vạn ngày tương lai
 Thời gian giờ nén lại rồi
 Không gian đâu có xa với nữa đâu
 Muốn lên sao hỏa thì lên
 Muốn vào lòng biển chỉ trong tức thời
 Hoan hô chú chuột trên đời
 Chạy qua chạy lại khiến đời vui tươi
 Thôi hoan hô hết mọi người
 Từ trong quá khứ lẫn đời tương lai

*Dễ chi ngồi nói dài dài
Nên ta kết lại vài dòng vậy thôi !*

ĐẠI NGÀN
(28/7/13)

NON NGÀN says:
[28/07/2013 at 05:02](#)

CÃI LÝ

*Thôi mà cãi lý làm gì
Bởi điều chính yếu, cứu nguy Điều Cày
Hiện thời dở chết trên đời
Lại ngồi cãi lý biết ngày nào xong
Mà nêu tình cảnh con người
Thế nào nhân bản, đâu là nhân văn
Thế nào hữu lý, hợp tình
Cứu người sắp chết, mới mình hay ho
Còn như căng quá lại lo
Điều Cày lãnh đủ, ích chi ở đời
Chuyện gì còn đó mà thôi
Chỉ vì đất nước, hay vì kênh nhau
Ý nào chống phá ở đâu
Ý nào thiện chí, phải hầu vạch ra
Kiểu mà học thuật khác xa
Kiểu mà hành động, mới ra việc đời
Cơ duyên, tùy thuộc mỗi người
Căn nguyên cũng vậy, mỗi người khác nhau
Vậy nên, dân tộc làm đầu
Mới thành mẫu số chung hầu luận tranh
Chớ còn cả thấy chủ quan
Cho mình mới đúng, quả càng lạ sao
Vậy nên đừng mãi tào lao*

Ai thời cũng vậy, trong ngoài như nhau
 Việt kiều, kể cả đảng viên
 Vạch ra cái đúng, để nên đảng hoàng
 Còn mà chửi đổng oang oang
 Còn mà sát máu, hỏi càng giống ai
 Nên chi về việc Điều Cày
 Vài lời như vậy, mọi người cùng xem
 Quý hồ, quan trọng trước tiên
 Cứu người giữa lúc nguy nan mới là
 Nghĩ gần rồi lại nghĩ xa
 Trong đời vẫn chỉ nhân tình là hơn !

NGÀN KHOI
 (28/7/13)

[Reply](#)

CÂY NGÀN says:
[28/07/2013 at 20:43](#)

THÔI MÀ

Thôi mà ông Vũ Duy Giang
 Chuyện gì còn đó lan man làm gì
 Trước tiên cần giúp Điều Cày
 Cãi nhau vật vãnh phải người hay sao
 Cho nên đừng nói tào lao
 Phải cần cốt lõi làm sao cho toàn
 Cuộc đời đâu thể cầu toàn
 Miễn ai tiến bộ cũng sang được rồi !

SUỐI NGÀN
 (29/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[28/07/2013 at 21:26](#)

TÔN GIÁO

*Tôn giáo nào cũng tốt
Cũng hướng thượng trên đời
Cũng theo điều đức hạnh
Khiến con người quý thay*

*Nên chỉ người thiện cận
Mọi tôn giáo bài trừ
Lại cho rằng mê tín
Khiến đời thành u mê*

*Bởi cuộc đời vật chất
Phải cần một đỉnh cao
Tôn giáo như ánh sang
Như vầng sao trên trời*

*Vật chất không tự sinh
Là ý nghĩa tôn giáo
Phải có điều siêu việt
Thế giới quả mới thành*

*Nên tôn giáo đều quý
Mọi tôn giáo đều hay
Như hoa trong đồng nội
Hoa đều đẹp như nhau*

*Chỉ vẻ đẹp mỗi khác
Không giống nhau bao giờ*

Nên kỳ thị tôn giáo
Chỉ là những anh ngu

Mọi người đều bình đẳng
Mọi người đều anh em
Đó ý nghĩa tôn giáo
Có gì cần nói thêm

Người sống cần tri thức
Lẫn cần có con tim
Hiểu biết mà hạn hẹp
Con tim chỉ đui mù

Nên mê tín dị đoan
Quyết chẳng phải tôn giáo
Bởi tôn giáo trí tuệ
Phải là điều nhớ ghi

Người bình dân vẫn khác
Với trí thức rất nhiều
Bình dân thường thiếu cận
Trí thức mới vươn lên

Hãy nhìn lên bầu trời
Ban đêm toàn ngàn sao
Hay nhìn lên bầu trời
Mặt trời ngày sáng chói

Đời mà không ánh sáng
Hỏi đời đi về đâu
Người mà không nhận thức
Hỏi người đi về đâu

ĐẠI NGÀN
(29/7/13)

[Reply](#)

DÃM NGÀN says:

[28/07/2013 at 20:35](#)

NGU BỎ MẸ

Thơ gì kiểu thứ như mây
 Bú dù thì có giúp đời còn lâu
 Thơ là ý tứ thâm sâu
 Thơ là ngữ cảnh có đâu nói càn
 Đã ngu lại tưởng mình sang
 Mây may miệng lại mới càng hay hơn
 Dâm Tiên ta nói nhiều rồi
 Thứ đồ mặt hạng như mây hay chi
 Mây chuyên môn bói non ngàn
 Non ngàn cứ vững mây càng lòi đuôi !

TUYẾT NGÀN

(29/7/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[28/07/2013 at 15:25](#)

KHÁCH QUAN

Hận thù xóa bỏ đúng thôi
 Việt Nam hội nhập cần đường làm chi
 Thế mà bao kẻ ngu si

Hận thù không bỏ lại đi cản đường
 Khác chi bao kẻ độc tài
 Cho mình là đúng ép người nghe theo
 Những ai lên mạng mà coi
 Còn người trong nước biết rồi nói chi
 Đúng là những thứ cực đoan
 Bao giờ ngồi lại để toan hiểu người
 Chỉ toàn quá khích trên đời
 Quá này lại để ra thời quá kia
 Toàn là kích bác lẫn nhau
 Toàn là giả dối toàn là thù dai
 Chỉ khi thành thật ở đời
 Chỉ khi bỏ hết thù riêng mới là
 Cái chung mới sáng rõ ra
 Còn hoài bảo thủ có ra nổi gì
 Kẻ ngu cứ tưởng mình khôn
 Dầu ai cũng vậy nói chung trên đời
 Nên đời ai sáng ai ngu
 Ai khôn ai dại biết đâu mà lường
 Thấy toàn dở dở ương ương
 Bao giờ mở mắt được nòi Việt Nam
 Chủ quan vào tận máu xương
 Dễ nào có được con đường đi lên
 Nên cần phải thật khách quan
 Mới mong hòa giải được trong tới ngoài
 Còn mà lẻo lẻo trên đời
 Ông thời nói chó bà thời nói hưu
 Chỉ càng phá thói Việt Nam
 Cho ngàn năm cũng khác gì hôm nay
 Khác chi bao chuyện giả cầy
 Tung hô thần thánh tưởng hay trên đời
 Khác chi bao chuyện sáng ngời
 Hề nhau chưởi bới thật đời ra chi
 Ấy nên nỡ trạng từng người
 Chính là cơ sở cho đời Việt Nam !

NON NGÀN
 (29/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[27/07/2013 at 22:24](#)

MỸ - VIỆT

Việt Nam đã bốn ngàn năm
 Hoa Kỳ chỉ mới vài trăm năm mà
 Nhưng đời dễ có so a
 Hiện thời mạnh nhất ai hơn Hoa Kỳ
 Việt Nam ham ngủ li bì
 Bốn ngàn năm chẳng hơn gì ai đâu
 Nói ra thì lại muốn rầu
 Nhưng mà không nói câu âu lợi gì
 Nên thôi đừng có so bì
 Cùng nhau hợp tác còn gì hơn sao
 Người đừng sát nách vẫn Tàu
 Người đừng vạ dẫm hấn là Mỹ thôi
 Anh Tàu sát nách ngại rồi
 Cao bồi kiểu Mỹ xa xôi ngại gì
 67 năm cũng đã qua rồi
 Sự tình đã đủ biết người biết ta
 Dân dân quá khứ lùi xa
 Dân dân tiến tới mới là tương lai
 Nên chi tay bắt ở đời
 Obama - Sang đó quả thời rất hay
 Đưa ra thư cũ ngày nào
 Cũng là có sự nhằm càng hiểu nhau
 Quả là lịch sử trở trêu
 Nếu mà đã kết để gì chiến tranh
 Thôi đừng vỗ ngực xưng tên
 Việc đời ngẫu nhĩ chỉ hên xui mà
 Sen tàn cúc lại nở hoa

Đông đi xuân đến có mà tiếc chi
 Vây nên thức tỉnh kịp thì
 Biển Đông lặng sóng có khi lại lành
 Hoàng Sa mong được thu về
 Ngoại giao kiểu Mỹ mới là hay ho
 Cao bồi đã có danh to
 Thêm lòng mả thượng có lo điều gì
 Nên đây ta nói mấy lời
 Mong sao Mỹ - Việt nhịp cầu nên duyên
 Anh hùng gặp gái thuyền duyên
 Thỏa điều cầm sắt mới duyên mặn nồng
 Việt Nam đất nước hào hùng
 Sánh vai với Mỹ, anh hùng mới nên
 Chớ còn ru rú xó nhà
 Ao bèo quán quít dễ ra anh hùng
 Khôn ngoan mới thắng người đời
 Lũ khù lũ khù có thời hay sao !

NGÀN KHƠI
 (28/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[27/07/2013 at 01:31](#)

QUÁ KHỨ
 VÀ TƯƠNG LAI

Quá khứ thì đã qua
 Không còn sửa chữa nữa
 Cớ bám mãi quá khứ
 Hóa ra chỉ thành thừa

Việt Nam giờ với Mỹ
 Đã vừa bắt tay nhau
 Tuy đầu còn bờ ngõ
 Nhưng cơ bản về sau

Đó là điều đáng mừng
 Tại sao lại chống đối
 Dù chưa cụ thể nhiều
 Nhưng hợp tác toàn diện

Đó là thế cân bằng
 Với Tàu cũng toàn diện
 Với Mỹ cũng toàn diện
 Mèo nào sợ mồi nào

Hoan hô Obama
 Hoan hô Trương Tấn Sang
 Đầu tiên đặt viên gạch
 Cho chính thức bang giao

Nên vấn đề Việt Nam
 Chỉ còn trong nội bộ
 Quốc tế coi tốt rồi
 Trong nước cần tiến bộ

Nên mở rộng báo chí
 Nên củng cố nhân quyền
 Nên đi vào khoa học
 Đó những điều trước tiên

Cần rút ra bài học
 Từ quá khứ dài ngày
 Mọi cái rõ vô lý
 Phải sớm bỏ đi ngay

Bây giờ nước độc lập
 Đã thống nhất lâu rồi
 Quá khứ cần quên hết
 Tương lai tiến tới thôi

Cần tự do dân chủ
 Giống y hết mọi người
 Mọi nơi trên thế giới
 Phải quyết điều ấy thôi

Bây giờ thời đại mới
 Dễ đi ngược được sao
 Buồm phải nương theo gió
 Lèo lái mới tài cao

Mục đích là nhân quyền
 Khiến toàn dân hạnh phúc
 Mục đích là dân chủ
 Khiến xã hội lên nhanh

Loại bỏ mọi cái tôi
 Loại mọi điều riêng lẻ
 Bởi đất nước của chung
 Bởi dân tộc cũng vậy

Sức mạnh là tổng hợp
 Của nhiều cái tinh hoa
 Ngay trong lòng đất nước
 Tương lai mới tiến xa !

ĐẠI NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[27/07/2013 at 06:27](#)

NHÂN VĂN

Không thể nói nhân văn
Với người kém hiểu biết
Nhất là cảnh con người
Ở trong vòng tù tội

Nhưng thật ra bản chất
Mới càng ghê gớm hơn
Người vẫn ác hơn thú
Nếu vì chuyện sống còn

Thế nên trong xã hội
Chẳng tuyệt đối bao giờ
Chỉ khi đã gặp chuyện
Mới biết người dở hay

Con người giống đồ vật
Đụng vào mới nghe kêu
Người tù là như thế
Mọi cái ác lộ ra

Thế nên trong cuộc đời
Chỉ tin vào định mệnh
Không thể tin con người
Bởi biết ai thiện ác

Xã hội như cuộc chơi
Như diễn trên sân khấu
Quá khác cảnh ngục tù
Loại xã hội thu nhỏ

*Có dễ nào khuyến thiện
 Tùy vào bản chất thôi
 Tùy vào sự giáo dục
 Mới nhân văn trên đời*

BIÊN NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

★★

TUYẾT NGÀN says:
[27/07/2013 at 16:00](#)

LẠI THÊM

*Lại thêm tên Nguyễn Trọng Dân
 Khi không vạch áo cho người xem lưng
 Dốt thì im miệng làm thinh
 Dốt còn ngu bảo con đang bụi này
 Ngấm đời mà ngán cho đời
 Bao thằng ngu cỡ như thằng Trọng Dân
 Việt kiêu tướng lầy làm sang
 Ai ngờ chỉ thứ lang bang cùi đày
 Văn chương chữ nghĩa giả cay
 Hơi toàn "chống Cộng" kiểu bày lưu manh
 Nghe ra toàn thứ hôi tanh
 Thứ đồ mạt hạng tanh bành vậy thôi
 Dễ gì yêu nước yêu nòi
 Chỉ đồ giả dối thù dai riêng mình
 Dễ gì quảng đại cao minh
 Vô tư độc lập kiểu như non ngàn
 Mà như kiểu chó cắn càn
 Áo ào sữa bày thật càng hãi kinh
 Thứ người nhân cách tanh rình*

Còn đâu giá trị mà lên diễn đàn
 Thôi đi Nguyễn Trọng Dân ôi
 Vài lời cũng tự thúì đời mà thôi
 Đứng đồ rác rến nổi trôi
 Giạt ra hải ngoại tưởng đời lên hương
 Nào hay chỉ chó đái đường
 Đụng đâu cũng ị xú vương cả làng
 Khiến cho thiên hạ bàng hoàng
 Còn đâu tin nữa thứ toàn bá vơ
 Việt kiều đâu nữa hay ho
 Những đồ mạt hạng như mây Trọng Dân
 Chỉ phường "chống Cộng" hà rằm
 Chống mà ngu thế chống ai trên đời
 Tở ra vô tích sự thôi
 Tở ra hèn hạ trên đời giống ai
 Người khôn vì nước vì đời
 Còn bao thằng đại vãn hoài cá nhân
 Bụng thì đầy cứt đầy phân
 Bô bô cái miệng cứ hô "nhân quyền"
 Hô toàn "dân chủ tự do"
 Nhưng toàn phản lại để cho người nhìn
 Thế nên ta nói mấy lời
 Những thằng đê tiện kiêu căng Trọng Dân
 Chỉ là giả dối mười phần
 Thật nhìn vào đó vạn phần xót xa
 Đứng là rác rưởi thói tha
 Giạt ra hải ngoại tưởng là ngon sao !

BẠT NGÀN
 (28/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[27/07/2013 at 23:51](#)

TRỚ TRÊU

Chuyện đời vốn vẫn trớ trêu
 Một bên tư bản một bên búa liềm
 Đấu tranh nào chỉ im lìm
 Mà bằng súng đạn một thời đã qua
 Bây giờ lịch sử lùi xa
 Đâu còn sửa được xảy ra những gì
 Vậy nên có nói để chi
 Con đường khúc khuỷu nhiều khi vậy mà
 Điều gì sau chợt sáng ra
 Chứ còn trước đó ai mà biết đâu
 Thế thì lịch sử dài lâu
 Cuối cùng rồi cũng qua cầu vậy thôi
 Đời luôn tựa áng mây trôi
 Tựa dòng nước chảy có đâu trụ hoài
 Than thân trách phận ở đời
 Quý hồ nên lấy nụ cười làm vui
 Có cười đời mới vui tươi
 Không cười đời sẽ chỉ luôn u hoài
 Cho nên chỉ nói vậy mà
 Phải cười để thấy cuộc đời vui hơn !

GIÓ NGÀN

(28/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[27/07/2013 at 01:45](#)

TỐT THÔI

Cờ Vàng thì vẫn tốt thôi
 Nhưng mà quá khứ, tiếc hoài làm chi
 Con đường lịch sử đã đi
 Bao giờ quay lại những gì đã qua
 Cho nên dân tộc một nhà
 Tương lai nhắm tới, mới ta trưởng thành
 Tính toán, phải có ngọn ngành
 Cái gì vô vọng, phải đành trôi qua
 Cái đầu thực tế mới là
 Trở thành hiệu quả, nhìn xa nhìn gần
 Bây giờ chỉ có nhân quyền
 Tự do dân chủ, mới thiêng liêng nhiều
 Cờ Vàng nên bỏ qua đi
 Cờ gì cũng vậy, thấy đều dần qua
 Cần mong sao để nước nhà
 Tiến lên mọi mặt mới là hay ho
 Đúng sai quá khứ cũng rồi
 Tương lai quan trọng mới điều đúng sai !

GIÓ NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[27/07/2013 at 04:52](#)

THÂN PHẬN CON NGƯỜI

Ai có nhà muốn người khác ở chung
 Bởi tính nết mỗi người luôn mỗi khác
 Ngay đất nước có giàu sang cũng vậy
 Cũng ít khi muốn người khác vào thêm

Đó chẳng qua do bản chất con người
 Chỉ muốn sướng có nào ai muốn khổ
 Nói ích kỷ nhưng ai lo phần nấy
 Có xong rồi mới thiên hạ cùng chia

Nên thì thôi phải cố gắng riêng mình
 Đối để lắm mới nhờ qua kẻ khác
 Trọng tị nạn cũng biết bao nhiêu loại
 Có chắc gì mà chính trị thuần đâu

Bởi lắm khi kinh tế vẫn hàng đầu
 Thế mới biết giàu nghèo luôn dễ sợ
 Nghèo kinh tế lại nghèo luôn ý thức
 Cảnh tình này tị nạn trách chi ai

Nên phải cần cảnh giác hết mọi người
 Lo kinh tế cũng cần lo ý thức
 Sự giàu nghèo đâu luôn là tiên quyết
 Nhưng nhân quyền cũng chớ quá khinh thường

Con người đâu phải con vật ở đời
 Đâu phải sống chỉ trông vào ăn uống
 Mà ý thức nhân văn cần phải trọng
 Chỉ bấy nhiêu mới xứng đáng làm người

Thế cho nên người quản lý trên đời
 Tức xã hội cầm quyền thì cũng thế
 Nhân quyền ấy phải làm sao chuẩn mực
 Không kêu ca không bắt mẫn người nào

Muốn thế thì cần dân chủ tự do
 Cần đối thoại mở ra cho nhiều mặt
 Không độc đoán, chủ quan vô nguyên tắc
 Mà tính sao cho bình đẳng, công bằng

Mọi việc đòi chỉ đơn giản vậy thôi
 Sao lại để cho thành ra khúc mắc
 Ấy tại bởi chủ quan nên quá đáng
 Nên phải nhìn mọi sự việc khách quan

Bởi khách quan mới đạt cơ sở chung
 Khiến tất cả dễ cùng nhau đồng thuận
 Vài lời vậy để mọi người suy nghĩ
 Vì việc chung nào phải của riêng ai

Nhân loại này như một đại gia đình
 Mỗi đất nước gia đình riêng cũng thế
 Dầu chẳng Phật, chẳng Tiên, hay chẳng Chúa
 Chỉ cùng nhau nhân bản cũng đủ rồi

Bởi có là nhân bản mới thương nhau
 Chỉ trí óc, con tim thì vẫn đủ
 Tại thiếu vắng nên đòi ra địa ngục
 Đủ cả rồi thì hạnh phúc khó chi

Những ngôn từ đôi lúc chẳng là gì
 Nhưng nếu thực lại vẫn thành ra quý
 Đơn giản vậy nhằm mọi người cùng hiểu
 Cần đao to búa lớn để làm gì

Tức nói về thân phận của con người
 Tự mình quyết chứ ai vào để quyết
 Tự mình thánh thì đòi thành ra thánh
 Mình quý vương thì đòi thấy quý vương

Giọt nước nào từ trời xuống không trong
 Chỉ bẩn thỉu trong bùn lầy nước đọng
 Người cũng thế như búp sen hương tỏa
 Còn nếu không thấy gai nhọn trần gian

*Nếu ao sen thì hương ngát muôn vàn
 Còn gai nhọn thì đời thành hoang dã
 Đơn giản thế mọi người cùng ngắm nghĩ
 Đấy vài lời ta nói để vui thôi !*

NGÀN SAO
 (27/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[27/07/2013 at 21:42](#)

HOAN HỒ

*Hoan hô trí thức Việt Nam
 Thành phần mọi loại cứu nguy Đieu Cày
 Ở trong cùng với ở ngoài
 Người đang trong Đảng hay bình thường thôi
 Những người thời trước thời nay
 Những người khoa bảng những người doanh nhân
 Những người từng đã cưu tù
 Những người từng đã góp nhiều đến nay
 Những nhà khoa học tiếng tăm
 Nhà văn, nhà báo lẫn người về hưu
 Nghĩa là kể chỉ bao nhiêu
 Cũng cho thấy được quả yêu Đieu Cày
 Nên chi họ chẳng hề sai
 Mà bênh vực đúng Đieu Cày vậy thôi
 Bởi đang ngoắc ngoải trên đời
 Nếu mà không cứu hỏi thời còn chi
 Nhịn ăn vài bữa đã suy
 Đã non hai tháng còn chi là người
 Vậy nên kiến nghị phải thôi
 Hoàn toàn đúng đắn cứu người đang nguy*

Yêu cầu nhà nước phải xem
 Yêu cầu lưu ý cả Đoàn ngoại giao
 Nên chi đầu chuyện thế nào
 Trước cần xem xét sao cho vẹn toàn
 Không nên để đến chết oan
 Một người tâm huyết thật càng tệ thay
 Nhân đây xin có mấy lời
 Đơn sơ như vậy mọi người cùng xem !

ĐẠI NGÀN
 (28/7/13)

[Reply](#)

BIÊN NGÀN says:
[27/07/2013 at 05:55](#)

ĐÚNG VÀ SAI

Chuyện đúng sai tương đối
 Khó nói ở trên đời
 Điều Cày giờ tuyết thực
 Thế thì đúng hay sai

Nhưng bị bắt bỏ tù
 Đó là sai hay đúng
 Một trong hai bên sai
 Không thể hai đều đúng

Thế nên vì nhân đạo
 Giữa chuyện đúng hay sai
 Gác lại đó trước đã
 Cần cứu nguy mạng người

Mạng người thật quý giá
 Không thay thế trên đời
 Không ai tạo ra được
 Không xem như đồ chơi

Phạm tội thì xét xử
 Chỉ đơn giản vậy thôi
 Còn tội hay không tội
 Có Tòa án biết rồi

Nên việc gì còn đó
 Cần cứu giúp Điều Cày
 Chết rồi không sống lại
 Đừng để chết tội thay

Vài lời đơn giản vậy
 Nhằm nhắn với mọi người
 Phải lương tâm trên hết
 Còn sai đúng tính sau

Tình người là trước nhất
 Cho dù phạm tội gì
 Nhân đạo cần thiết nhất
 Cứu người trong lúc nguy

Mạng sống như chỉ mảnh
 Đang phát phơ trước gió
 Nếu trước mắt không cứu
 Thì chờ đến bao giờ

Mỗi người một bàn tay
 Cùng vỗ thì nên tiếng
 Dù ở trong hay ngoài
 Cả Công an Cảnh sát

Quý hồ là tình người
 Quý hồ là nhân đạo
 Mọi cái khác để ngoài
 Dầu có gì còn đó

NĂNG NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[27/07/2013 at 00:51](#)

PHÚC TẠP

Điếu Cày nguyên bộ đội
 Là chiến sĩ ngày xưa
 Đâu có phải là địch
 Nay tuyệt thực trong tù

Đó là nghe đồn đãi
 Quả chưa biết thực hư
 Nhưng những người trách nhiệm
 Nắm rõ trong bàn tay

Trong thời gian trước đây
 Cù Hà Vũ tuyệt thực
 Cũng nghe bảo như thế
 Cuối cùng giải quyết xong

Một mạng người rất quý
 Dầu hành động thế nào
 Việc gì còn có đó
 Chẳng lẽ để chết sao

Nay vợ con bức xúc
 Rất lo lắng cho anh
 Bộ Công An phải biết
 Cần giải quyết cho nhanh

Người không ăn phải chết
 Lý gì mà không ăn
 Phải cần nên hiểu rõ
 Có chính đáng hay không

Tất nhiên đâu trẻ nít
 Điều Cày cũng già rồi
 Phải nên cùng bàn bạc
 Hai bên ngồi lại thôi

Lẽ gì để anh chết
 Chết rồi sống lại sao
 Mạng sống là giá trị
 Để ai tạo ra nào

Chỉ có Trời tạo ra
 Nên chỉ Trời thu lại
 Con người bình đẳng nhau
 Chớ cạn tàu ráo máng

NON NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

★★

DẠM NGÀN says:
[27/07/2013 at 22:59](#)

DÂM TIÊN

Người biết gì thơ chỉ nói xàm
 Nói ra ai cũng thấy đồ gàn
 Già rồi chửi mãi không nên nét
 Trẻ mỗ gì đâu khoái hết suông
 Hãy thấy non ngàn luôn đỉnh đạc
 Cùng xem cao vút kiểu sao ngàn
 Lè tè như vịt hay gì nhĩ
 Dâm tục một bầy tự tưởng tiên !

SUỐI NGÀN

(28/7/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[27/07/2013 at 22:48](#)

CỜ VÀNG

Cờ Vàng vẫn quý vậy mà
 Nhưng dùng kỷ niệm để nào hơn chi
 Bởi vì lịch sử qua đi
 Có thương tiếc mấy ích chi bao ngày
 Những anh hải ngoại Việt kiều
 Cờ Vàng chỉ nắp có điều chi hơn
 Trở thành "chống Cộng" cực đoan
 La hò chửi bới nào đâu ra gì
 Người khôn ăn nói phải thì
 Cân đo mỗi chữ để chi buông thừa
 Đúng sai hay dở ở đời
 Phải nên phân tích rạch ròi mới hay
 Chớ toàn một bọn loay hoay
 Đụng đâu chửi đó ích chi ai nào

Vài dòng cốt nói vậy thôi
 Thông minh thì hiểu ngu thời hiểu sao
 Ta không quý Đỏ quý Vàng
 Ta coi dân tộc mới càng quý thay
 Đỏ Vàng thấy chuyện bề ngoài
 Non sông đất nước mới hoài ngàn năm
 Đấy tình non nước vậy thôi
 Chỉ đồ vong quốc mới thành nhiều nhưong !

SÓNG NGÀN

(28/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[27/07/2013 at 04:59](#)

LIÊN HOA

Hoa sen tỏa ngát hương thơm
 Một mình một cõi quả hay trên đời
 Còn ta thơ thẩn tầm phào
 Dám nào đâu sánh cùng người thế gian

NẮNG NGÀN

(27/7/13)

[Reply](#)

SƯƠNG NGÀN says:

[27/07/2013 at 16:18](#)

BÙI LÂN

Búi Lân nhớ ráng hiểu người
 Còn như lãng đãng có đâu phải mình
 Người cao ý tứ phân minh
 Cõi lòng rộng mở ý tình đùa chơi
 Hiểu người mình mới hiểu đời
 Hiểu người không hết lấy chi hiểu mình
 Vậy nên nhấn lại Búi Lân
 Nói chơi thì tốt, thật lòng thì sai
 Hiểu người, lòng dạ bao la
 Đều cao như núi mới ra non ngàn !

LÁ NGÀN

(28/7/13)

[Reply](#)

VÕ HƯNG THANH says:

[26/07/2013 at 19:47](#)

CUỘC ĐỜI VÀ BẢN CHẤT

Mỗi người mỗi bản chất
 Trời sinh ra trên đời
 Hoặc bẩm thụ cha mẹ
 Hoặc đột biến ngẫu nhiên

Nhưng cạnh bản chất ấy
 Có giáo dục thêm vào
 Học đường cùng xã hội
 Mỗi người thành khác ra

Song tợ trung chót lại
 Có tâm huyết hay không
 Có đầu óc cao cả
 Hay chỉ thứ cà không

Xã hội như trăng cỏ
 Toàn cỏ thấp là nhiều
 Chẳng có bao cây lớn
 Như tinh hoa cuộc đời

Nên ích kỷ phần lớn
 Nên cá nhân phần nhiều
 Nên thụ động phần chính
 Ít ai sống vì đời

Giai cấp nào cũng vậy
 Có người dở người hay
 Có người tốt người xấu
 Nhân danh làm hại đời

Xã hội cần tinh hoa
 Làm đầu tàu lịch sử
 Tinh hoa mà không có
 Con tàu chỉ đui mù

Tinh hoa cần hiểu biết
 Cần phải có con tim
 Phải luôn có đầu óc
 Nếu không sao tinh hoa

Nhưng cũng có phận mệnh
 Mỗi nước mỗi cá nhân
 Phận mệnh chung xã hội
 Dù khoa học luôn cần

Hại nhất là mê tín
 Tin nhầm trong cuộc đời
 Học thuyết này thuyết nọ
 Biết đâu thứ ma trôi

Bởi đời là như vậy
 Nên ta chẳng bận đời
 Chẳng thấy gì quan trọng
 Cốt làm thơ để chơi

Ta dùng Đàn Chim Việt
 Như cửa sổ trong đời
 Mở ra toàn thế giới
 Để tung ra thơ ta

Thơ ta cốt làm chơi
 Mỗi giây một câu có
 Mười phút thành một bài
 Làm xong quẳng ra đó

Kiểu như người xưa nói
 Xuất khẩu liền thành thơ
 Chuyện gì đâu mà lạ
 Trên đời vẫn có nhiều

Nên khi tung lên mạng
 Biết ai người đọc chơi
 Biết ai chẳng thêm đọc
 Biết ai sưu tập hoài

Thơ ta toàn nghệ thuật
 Nghệ thuật rất chắc tay
 Không kiểu thơ đú đần
 Như bao nhiêu con người

Nên sợ gì Tố Hữu
 Sợ gì Chế Lan Viên
 Sợ gì đâu Xuân Diệu
 Chỉ thơ nịnh trên đời

Thơ ta toàn tư tưởng
 Từ thấp lên tới cao
 Mọi việc đời bao quát
 Đâu có nói tào lao

Thơ ta cũng chẳng nháp
 Thơ vui chơi vậy mà
 Có gì đâu nghiêm trọng
 Viết sai sửa mấy hồi

Thơ như dạo trong vườn
 Cát bước đi thông thả
 Chẳng cần phải khó nhọc
 Tựa gió thổi mây bay

Nhưng có người cũng ngại
 Sợ thơ phạm húy nhiều
 Sợ Công an hỏi tới
 Đời thật khó bao nhiêu

Nhưng ta lòng ngay thẳng
 Nào muốn chống phá ai
 Chỉ nêu toàn sự thật
 Để giúp ích đời thôi

Thế nhưng ở trên mạng
 Một số tên lưu manh
 Tỏ ra thật khiếm nhã
 Đúng là bọn hôi tanh

Chúng nhân danh chống Cộng
 Chúng vỗ ngực nhân quyền
 Xưng tự do dân chủ
 Bản chất chỉ lưu manh

Thật sự ở trên đời
 Luôn luôn vẫn chỉ vậy
 Tinh hoa chỉ rất ít
 Còn một ít lưu manh

Riêng số đông người đời
 Chỉ có sống là chính
 Như mọi vật tự nhiên
 Ấy cũng là quy luật

Nên xây dựng xã hội
 Có khác gì ngôi nhà
 Hầu hết là vật liệu
 Trang trí mới tinh hoa

Vậy thì cũng gút lại
 Công nghệ luôn hàng đầu
 Tài năng luôn chính yếu
 Tinh hoa chỉ vậy thôi

Dầu là về chính trị
 Hay kinh tế nói chung
 Trên sàn diễn lịch sử
 Vẫn bản chất con người

Con người bản chất tốt
 Đóng góp nhiều cho đời
 Còn kẻ bản chất xấu
 Chỉ cơ hội mà thôi

Nên khác nào bày kiến
 Con chạy ngược chạy xuôi
 Có con leo lên đứng
 Cho con khác khiêng đi

Sự đời luôn vẫn vậy
 Công bằng có ích gì
 Vẫn chỉ là tương đối
 Tuyệt đối chỉ ngu si

Đáy thơ ta tư tưởng
 Dùng nghệ thuật tải chơi
 Chẳng trông mong gì lắm
 Việc để lại cho đời

Ta cảm ơn diễn đàn
 Khiến thơ ta nở rộ
 Nhiều ngàn bài chẳng khó
 Chỉ như cuộc dạo chơi

Ta quan niệm cuộc đời
 Vẫn trò chơi là chính
 Những đao to búa lớn
 Chủ yếu chỉ bịp đời

Cái chính trong cuộc đời
 Là cầu tìm hạnh phúc
 Cá nhân như xã hội
 Đó chính là nhân quyền

ĐẠI NGÀN
 (27/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÂN says:

[25/07/2013 at 23:53](#)

KẺ SĨ

Người xưa vốn đã nói rồi
 Tùy vào kẻ sĩ nước nhà hưng vong
 Một lời nói giúp hưng bang
 Một lời nói khiến táng bang rõ ràng
 Bởi vì hiểu biết ở đời
 Bởi vì ý thức làm người chính nhân
 Vì đời chẳng thể vì mình
 Chỉ vì non nước không riêng tư nào
 Tinh hoa dân tộc tự hào
 Giống như Nguyễn Trãi lẽ nào ai quên
 Hay là Nguyễn Thiếp lòng danh
 Chu Văn An nữa biết bao nhiêu người
 Ngày nay thời đại khác rồi
 Thay bằng trí thức những nhà chuyên môn
 Am tường sâu rộng mọi điều
 Từ điều thực tế tới điều cao xa
 Nhưng mà chủ yếu cái tâm
 Phải luôn trong sáng mới người xứng danh
 Bao giờ cũng nghĩ cái chung
 Tấm lòng thẳng thắn chẳng quanh quẹo nào
 Không hay mưu mẹo tào lao
 Mà luôn khoa học nêu cao trên đời
 Khách quan chân lý vậy thôi
 Không ưa quyền lợi hẹp hòi riêng tư
 Kiểu người như vậy mới tin
 Giúp cho đất nước, cuộc đời hay ho
 Còn như chỉ kiểu làm trò
 Sống đời diễn kịch ích cho ai nào
 Cho nên ý nghĩa hiện thời
 Vấn đề thời sự phải bàn công tâm
 Thức thời vụ mới tinh anh

Tựa hồ tuấn kiệt người xưa nói rồi
 Việt Nam giờ cũng vậy thôi
 Hai bên Hoa, Mỹ phải thời đấn đo
 Hoa kỳ là nước Cộng hòa
 Trung Hoa Cộng sản hỏi thời ai hay
 Giữa quyền lợi lớn nước nhà
 Với quyền lợi nhỏ biết là về đâu
 Nhân quyền có phải tầm cao
 Hay là kinh tế mới câu chân tình
 Hỏi ai tư vấn điều này
 Phải chăng trí thức trong ngoài vậy thôi
 Nếu cầm bằng bãi cửu trầu
 Hỏi ời đất nước biết đâu mà lần
 Ta vì dân tộc phân vân
 Nửa phần muốn nói nửa phần muốn im
 Nói thì sợ chạm niềm tin
 Im thì tính cách còn đâu ở đời
 Công an cũng đã ghi rồi
 Nên thôi ta viết vài dòng thơ chơi
 Kiểu vô thưởng phạt trên đời
 Gọi là ám ố cho đời cùng vui
 Tất nhiên cũng lắm người cười
 Nhưng nhiều người cũng ngại ngùng cho ta
 Nhân quyền như hạt mưa sa
 Hạt vào gác tía hạt ra ruộng đồng
 Nói chơi thôi chẳng đèo bông
 Chuyện đời nhẹ tếch sao thành khó khăn
 Chỉ là bài toán giản đơn
 Sao làm như phức tạp hơn ngàn lần
 Có gì mà mãi phân trần
 Xứ người đầy cả sao trờ xứ ta
 Thấy gần mà chẳng thấy xa
 Vẫn xem ta nhất mới là chịu thôi
 Trong khi còn chẳng bằng người
 Bao giờ tiến hóa hỏi người Việt Nam !

ĐẠI NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

DÃM NGÀN says:

[26/07/2013 at 14:35](#)

NGU DỐT

Thằng dốt lên diễn đàn
Chỉ toàn sửa bậy bạ
Đọc câu không hiểu nghĩa
Nào có chi mà lạ
Đã dốt lại giờ lưng
Bụi này con lạy bác
Ngu thật đến cỡ ấy
Về học lại thầy mày
Hay thầy mày cũng dốt
Ôi quả "Vè Sĩ" ôi
Ta chẳng muốn trả lời
Nhưng mà cực chẳng đã
Nói với đồ chó má
Chỉ uống lời vạ thôi !

LÁ NGÀN

(27/7/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:

[26/07/2013 at 14:25](#)

VÔ HỌC

Thằng Dâm Tiên vô học
 Già đầu càng thấy ngu
 Bao năm trên diễn đàn
 Nay tự bày ra hết
 Thiên hạ nhìn vào đó
 Thấy chỉ đồ manh lưu
 Từ rày hãy rút lui
 Đừng chường mặt ra nữa
 Rõ là loại cặn bã
 Trong hoàn cảnh nước nhà
 Thối tha không gửi được
 Cũng bày đặt "nhân quyền"
 Nào "tự do, dân chủ"
 Thật toàn thứ giả dối
 Thực chất tên lưu manh
 May được sống nước ngoài
 Tưởng hay ho gì mấy
 Ai ngờ cũng chỉ vậy
 Lưu manh vẫn lưu manh !

NON NGÀN

(27/7/13)

[Reply](#)

DẠM NGÀN says:

[26/07/2013 at 06:46](#)

NGU

Đã ngu chẳng biết giấu mình
 Lại mang khoe mẽ bùn sình là "thơ"
 Đúng nòi "Vè Sĩ" ở đời
 Toàn thơ con cóc lại khoe đầy mình

Thấy ngu mà đến giết mình
 Đòi sao chỉ thứ thúì ình tưởng "thom" !

LÁ NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[25/07/2013 at 20:21](#)

OBAMA - SANG

Nhìn tám ảnh Obma hơi ranh mãnh
 Còn ông Sang như thể ngượng ngùng chi
 Tay bắt tay dù miệng có mím cười
 Nhưng tâm sự mỗi bên đường mỗi khác
 Tổng Thống Mỹ chắc chẳng tin tưởng mấy
 Chủ tịch Sang thì đầy vẻ ngại ngùng
 Khác thời xưa Tổng Thống Diệm từng sang
 Mỹ đón tiếp huy hoàng trông thấy rõ
 Thôi thời thế và ngoại giao là thế
 Hiểu đời không là thức giả ở đời
 Còn sá gì bọn chống Cộng cực đoan
 Như trong nước còn bao người cuồng tín
 Đời là vậy tinh hoa luôn có ít
 Chỉ cá mè một lứa vẫn hơi nhiều
 Chỉ vài lời ta nói cốt nhằm chơi
 Đâu nào dám để bao người trách cứ
 Thơ ta cứ vừa chơi mà vừa thật
 Thật hay hư cũng lắm việc ở đời
 Có gì đâu quan trọng để quý hồ
 Chơi là chính còn đời sao chả được
 Bởi có muốn dự vào ai có chịu
 Chiều việc làng há dễ lại ham sao !

ĐẠI NGÀN
(26/7/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[25/07/2013 at 16:26](#)

TÂM TÌNH

Ta chẳng phải Nghệ Tĩnh
Mà là dân Quảng Nam
Tính thẳng như ruột ngựa
Ta là người miền Nam
Thơ ta như biển cả
Thơ ta như suối ngàn
Thơ ta như đi dạo
Trên mọi miền nhân gian
Biết đâu chẳng để đời
Nên làm thơ phải tốt
Tuy chỉ trong giây phút
Nhưng phải nói rạch ròi
Mọi điều cần phải nói
Ngắn dài chỉ tùy thôi
Ta làm thơ vì đời
Chẳng có vì ai hết
Kể cả bản thân mình
Như vậy mới ra phéch
Ai người hiểu lòng ta
Thì thường khen thơ ta
Ai người chẳng hiểu ta
Vẫn thường ghét thơ ta
Thơ ta như trời mây
Có kẻ gì sỏi đá

Khi trời mà mưa xuống
 Sỏi đá cũng ướt mềm
 Thơ ta như trắng vàng
 Trãi vàng trên mọi nẻo
 Khiến đời thành thơ mộng
 Đầy ý nghĩa thơ ta
 Nói dài không thể hết
 Vậy kết ngắn thế thôi !

TRĂNG NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:
[25/07/2013 at 15:52](#)

THI CA

Có tài mới chuộng thi ca
 Vô tài thì nói thi ca làm gì
 Văn chương nhằm để cho đời
 Biết đâu sự nghiệp vẽ vời về sau
 Để cho con cháu tự hào
 Bao người lớp trước văn chương ngút trời
 Chớ còn ăn xổi ở thời
 Mưa xong vuốt mặt hỏi đời còn chi
 Nên đừng lấy bụng đo ni
 Bụng mình bé tí đo chi đến người
 Người khôn nhìn khắp cuộc đời
 Chỉ bao kẻ dại coi trời bằng vung
 Anh hùng chỉ biết non sông
 Tiểu nhân chỉ biết lợi riêng của mình
 Người cao chí sáng anh minh
 Còn bao anh thấp linh xình vậy thôi

Hơi đâu bẻ trụ chống trời
 Nhưng phùng ích kỷ cũng phùng hại nhân
 Nên đời sống phải cân phân
 Nhất ngôn mà được hưng bang quý rồi
 Thi ca tinh túy ở đời
 Thi ca giúp nước mới là thi ca
 Còn như chỉ bọn la đà
 Thơ văn hiểu hủ hóa ra bùn sình
 Người khôn ý thức phân minh
 Chỉ bao kẻ đại linh tinh trong đời
 Nguyễn Du mới một chân tài
 Khác xa thiên hạ biển bèo thơ văn !

TRĂNG NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯƠNG NGÀN says:
[25/07/2013 at 16:05](#)

THƠ NHẠC

Thơ là tinh túy ở đời
 Nhạc là tính chất của trời thế gian
 Ai mà không biết Việt Nam
 Yêu thơ thích nhạc rõ ràng xưa nay
 Mỗi người vẫn một nhà thơ
 Mỗi tai nhạc sĩ quả hay ở đời
 Nhưng đâu ai cũng nhân tài
 Y Vân là một chân tài ấy thôi
 Ngàn năm thơ chỉ Nguyễn Du
 Nhân tài đệ nhất của người Việt Nam
 Về phần nhạc sĩ vô vàn
 Nhạc thời tiền chiến chứa chan chân tài

Kể nhiều dễ hết trên đời
 Có người một bản để đời muôn năm
 Ví như Gọi Giấc Mơ Xưa
 Hoàng Long là một tinh hoa thiếu gì
 Hay Lưu Trọng Nguyễn một thời
 Nắng Chiều quả thật để đời muôn năm
 Nên đây ta nói thật lòng
 Tinh hoa người Việt nhạc thơ sáng lòa
 Ai người hiểu biết Việt Nam
 Hiểu càng đến tận ngọn nguồn mới hay
 Quý gì bao kẻ thày lay
 Coi thơ coi nhạc chỉ đồ mua vui
 Tâm thường đến thế thì thôi
 Để gì xứng đáng là người Việt sao !

SƯƠNG NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

★★

BAT NGÀN says:
[25/07/2013 at 17:07](#)

THƠ

Thơ tầm tối, ta chẳng dò được ý
 Người nói gì, ta chẳng hiểu mô tê
 Giống hủ nút, ta dò đi dò lại
 Mà vô phương để hiểu được ý người
 Ta ngu dại hay chính người ngu dại
 Non ngàn cao, sao người tưởng như không ...

★★

Thơ ta trong sáng ở đời
 Sao người lại khiến cho lòng tối tăm
 Người khôn ăn nói rõ ràng
 Phải đâu bừa củi phang ngang vụng về
 Văn minh, lịch sự mới là
 Con người lịch lãm con người cao sang
 Phải như ngàn dặm quan san
 Khiến thơ bao quát chứa chan tình đời
 Tình người quý nhất không ngoài
 Một vừa trong sáng, hai vừa sâu xa
 Có đâu như kiểu la đà
 Nông choèn cạn xợt, có ra nổi gì
 Nên thôi nói cũng ích chi
 Mỗi người mỗi tính trời đà sắp xong
 Kể gì những cách ăn đong
 Làm sao sánh được với lòng bao la
 Thơ ta như sóng chan hòa
 Biển ngàn là vậy người đà hiểu chưa !

LÁ NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[25/07/2013 at 22:48](#)

DÂN TRÍ

Nước ngon dân trí phải cao
 Nếu toàn lấp thấp, có nào ra chi
 Bài Trần Chung Ngọc đọc rồi
 Lè tè kiểu đó, Việt kiểu xưng danh !
 33 năm chẳng trưởng thành
 Cho dù bơ sữa ở nơi quê người !

Viết toàn đủ đản ở đời
 Ngờ người như vậy, có thời hay chi
 Có đầu óc phải nghĩ suy
 Viết cần viết bướng, hỏi gì hay sao
 Phải xem mục đích ở đời
 Điều gì hay dở, mới thời cần thôi
 Phải cho mình bạch ra trò
 Còn toàn ú ớ, liệu hay nổi gì
 Viết như nịnh bợ làm chi
 Phải ngay tình mới ra người chính chuyên
 Đó là vì nước, vì đời
 Vì chân lý đúng, mới thời khách quan
 Thế nên phải hiểu rõ ràng
 Mọi điều sâu sắc mới càng thông minh
 Còn như chỉ kiểu thông manh
 Mươi voi bát xáo, có hơn ai nào
 Đúng là lập luận tào lao
 Nói toàn bao chuyện tầm phào thế thôi
 Láy chi mà ích cho đời
 Có gì phải để mọi người cần xem
 Than ôi dân trí nổi này
 Ở ngoài tưởng bỏ, hóa thầy phải kinh
 Cho nên đừng có xưng tên
 Việt kiều ở Mỹ, cũng hơn ai nào
 Chỉ mong dân trí mỗi ngày
 Trong ngoài đều tốt, nước nhà đi lên
 Nếu toàn chỉ đám cù lằn
 Việt kiều hải ngoại, đừng gân làm gì
 Lắm người cũng đã nói rồi
 Cứ lên trên mạng, quả thời bù chao
 Rất nhiều đá cá lẫn dưa
 Người hay thì ít, người ngu thì nhiều
 Cho nên sàng lọc ở đời
 Dàn dả rồi cũng tới hồi khá hơn
 Mong đều toàn loại chính chuyên
 Chớ còn loạng xoạng, huyền thuyên ích gì !

NON NGÀN
(16/7/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:
[25/07/2013 at 20:03](#)

CỤC ĐOAN

*Cộng cục đoan hay chống Cộng cục đoan
Cùng một duộc hay chung cùng một giỏ
Lý lẽ chính bởi vì không hiểu biết
Lẽ thứ hai vì ích kỷ đầy mình
Há dễ nào vì nước với vì dân
Mà nhất thiết quyền lợi riêng trước hết
Hô xã hội nhưng lòng đầy ích kỷ
Chống độc tài nhưng ý thức độc tài
Hô Bác Hồ nhưng cóc có thương chi
Hô Mác Lê rõ to mà mù tịt
Giống bao thứ Việt kiều ngoài đất nước
Chỉ hà rằm chống Cộng kiểu saloon
Cốt chươi cho thấy được sừng miệng mình
Mà đâu nhắm mục đích gì tốt đẹp
Nên đất nước quả vô cùng thương xót
Có làm sao sinh toàn lũ con hoang
Toàn những loài chỉ biết có cục đoan
Đâu thiện chí biết cùng người trao đổi
Đâu có khác vãi rơi từng chiếc đĩa
Như phận bèo sông nước mãi trôi đi
Có bao người quả yêu nước mấy khi
Có bao kẻ thật anh hùng hào kiệt
Dân tộc thế chẳng vươn lên là đúng
Như ngày xưa Nguyễn Trãi đã nói rồi
Bao nhân tài chỉ như lá thu thôi*

Bao hào kiệt giống sao thừa buổi sớm
 Đời là vậy và cực đoan là vậy
 Ai trung dung ai ái quốc là ai
 Nên nhiều khi muốn quên quách sự đời
 Ai chê mặc cứ vui chơi cùng thi phú
 Thơ bởi vậy như cơn triều nước chảy
 Cứ trôi hoài ra biển cả bao la
 Thôi mặc đời khôn sống bóng chết mà
 Đâu có dễ xây lâu đài từ bạch ốc
 Nguyễn Du đã từ vài trăm năm trước
 Hỏi sau này liệu ai khóc về mình
 Nhưng dòng đời rồi cứ mãi trôi đi
 Cười hay khóc nói chung thì cũng vậy
 Cơ hồ chỉ vấn chương cho thoải mái
 Có hơi đâu mà chuốc lấy sự đời
 Đời có hay có dở cũng bằng thừa
 Thà có rượu để vài chung lếu láo !

DẶM NGÀN
 (26/7/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[25/07/2013 at 16:40](#)

CHÔNG CỘNG CỰC ĐOAN

Máy thằng chống Cộng cực đoan
 Dễ gì hiểu được Non Ngàn là sao
 Chúng toàn chỉ có nhao nhao
 Chửi tràn đông đồng chó nào lợi chi
 Ai không như ý chúng thì
 Hè vào ném đá có chi khác nào
 Non ngàn mới tận trên cao

Trăng ngàn chỉ mãi nền trời tím xa
 Gió ngàn luôn vẫn bao la
 Biển ngàn bao quát nào đâu bến bờ
 Đại ngàn vững chắc muôn đời
 Suối ngàn trong vắt như là thủy tinh
 Thượng ngàn cao ngất trời xanh
 Non ngàn cứ mãi màu xanh ở đời
 Sao ngàn lấp lánh trên trời
 Mây ngàn luôn đó cho đời cơn mưa
 Bao nhiêu ngàn nữa đâu thừa
 Làm thơ để tốt cuộc đời Việt Nam
 Chớ còn đá cá lẫn dưa
 Chuối cho sượng miệng ích chi cho đời
 Ta luôn chỉ có vì người
 Có đâu vì chi hẹp hòi bụng riêng
 Lòng ta chỉ mãi Việt Nam
 Còn ai thay kệ chấp đời mà chi
 Dòng đời cứ mãi trôi đi
 Trên dòng lịch sử bơi thuyền ta chơi
 Lòng ta luôn chỉ thanh thoi
 Há đâu cần phải cho đời biết ta
 Ta như ánh sáng vậy mà
 Bầu trời tràn ngập có là riêng đâu
 Cho nên những bọn phù du
 Thấy ta nhào tới, ta cho chỉ thừa
 Như thằng "Vè Sĩ" ... dở đời
 Thứ đồ cóc nhái ta nào cứ chi !

MÂY NGÀN

(26/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[25/07/2013 at 09:58](#)

XÃ HỘI THANH BÌNH

Đây là xã hội thanh bình
 Điều này phải nói nghe chung mọi người
 Tất nhiên, không phải chiến tranh
 Nhưng điều tiên quyết, là luôn nhân quyền
 Nghĩa là pháp luật rạch ròi
 An toàn bảo đảm mọi người an ninh
 Cả về vật chất, tinh thần
 Được luôn tôn trọng, không phân biệt nào
 Nhất là tư tưởng tự do
 Tự quyền phát biểu, không lo sợ gì
 Miễn là thiện ý vì đời
 Đề cao sự thật, không hề u mê
 Mọi người thoát khỏi chủ quan
 Nhằm quyền tranh luận, để càng sáng hơn
 Không ai áp đặt, độc tài
 Cường hành người khác phải theo ý mình
 Mà luôn bình đẳng, công bằng
 Cùng nhau trao đổi, mọi điều khách quan
 Nói sai, không sợ Công an
 Còn như nói đúng, lại càng hay hơn
 Quyết không ác ý, lọc lừa
 Miễn không phá hoại, hay lừa dối ai
 Nhân quyền, như vậy rõ rồi
 Là quyền ngay thẳng, không xu phụ gì
 Tự do phát biểu mọi khi
 Tự do bầu phiếu, chọn người mình ưa
 Làm cho xã hội thanh bình
 Không ai lo sợ, giật mình điều chi
 Không vô trách nhiệm với đời
 Không ai ích kỷ, mặc đời ra sao
 Nhân quyền như vậy mới cao
 Luôn đi theo với nước non thanh bình
 Thế nên không những hòa bình
 Mà luôn bảo đảm quyền cho mọi người

Tự do, dân chủ trên đời
 Nhân quyền là vậy, thanh bình dĩ nhiên !

THƯỢNG NGÀN
 (25/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[25/07/2013 at 03:11](#)

TỰ DO VÀ ĐỘC LẬP

Loài vật hay cây cỏ
 Luôn độc lập trên đời
 Và loài người cũng thế
 Đất nước hay cá nhân

Độc lập là riêng lẻ
 Tự quyết định lấy mình
 Không lệ thuộc kẻ khác
 Mới thật sự tự do

Mỗi người có lý trí
 Mỗi người có trái tim
 Độc lập luôn quý nhất
 Độc lập mới ra người

Những ai tài cán nhất
 Thì lãnh đạo quốc gia
 Hay chỉ do định mệnh
 Tùy thân phận mỗi người

Nhưng nguyên tắc dân chủ
 Không ai ngồi đó hoài
 Phải có người tiếp nối
 Theo sau mỗi nhiệm kỳ

Dù lãnh đạo tập thể
 Dù lãnh đạo cá nhân
 Phải luôn có đầu óc
 Phải sáng suốt thông minh

Nhưng nguyên tắc trước nhất
 Là độc lập mỗi người
 Không cá mè một lứa
 Mới lợi ích cho dân

Nên tự do, độc lập
 Là chân lý muôn đời
 Nó khiến cho mỗi nước
 Không lệ thuộc nước nào

Bởi mỗi người bình đẳng
 Mọi quốc gia như nhau
 Các dân tộc cũng thế
 Không thể khống chế nhau

Nước Việt Nam ngày nay
 Cũng phải luôn như vậy
 Không phụ thuộc vào Tàu
 Không lệ thuộc theo Mỹ

Tất cả phải hữu nghị
 Không tự bán rẻ mình
 Không tạo ra khủng hoảng
 Không gây ra chiến tranh

*Nhưng nếu khi cần thiết
 Đều không sợ hãi nhau
 Chiến tranh không lùi được
 Phải chấp nhận chiến tranh*

*Ấy cuộc đời là vậy
 Là ý nghĩa con người
 Là giá trị nhân loại
 Đâu thể coi như chơi*

*Mỗi nước một lịch sử
 Với hoàn cảnh riêng nhau
 Nhưng điều đáng quý nhất
 Chính Độc lập, Tự do !*

ĐẠI NGÀN
 (25/7/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[25/07/2013 at 00:15](#)

KHÔN VÀ ĐẠI

*Chim khôn đậu nóc nhà quan
 Người khôn ăn nói rảnh rang giữa đời
 Chớ còn kiêu tuột luót hoài
 Đại mình thì có ích đời gì đâu
 Đúng sai là ở mỗi người
 Dở hay cũng vậy mỗi người thế gian
 Không nên chụp mũ vợ quàng
 Thấy cùng một giỏ dễ càng hay sao
 Trên đời bao kẻ tào lao*

Còn người chính đáng hiếm sao ở đời
 Người khôn trách nhiệm với người
 Bao nhiêu kẻ đại phủ tay mọi điều
 Có nhân thì mới con người
 Không nhân chỉ loại ác là mà thôi
 Người mà bạc ác như vôi
 Đời thêm đen bạc hỏi thời hay chi
 Nên thôi chớ nói làm gì
 Giống nào tính ấy có chi phải bàn !

SÓNG NGÀN
 (25/7/13)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:
[25/07/2013 at 15:31](#)

XẤU TỐT

Chuyện xấu tốt ở đời cứ nói
 Ai làm sao hay dở mặc người
 Có tâm huyết mãi ở đời
 Không tâm huyết chỉ bọn người ăn đong
 Chỉ biết chửi mà lòng trống huếch
 Chỉ biết than mà dạ thấp tè
 Ích chi như thế cho đời
 Mà đời cần phải tỏ mình hay ho
 Vì sự thật nói cho phải lẽ
 Chẳng vì mình vì chính mọi người
 Mới người quân tử đường đường
 Chí cao như núi bưng luôn hải hồ
 Đâu phải kiểu ếch ngồi đáy giếng
 Đâu phải đồ chuột nhắt trong hang
 Mà người chính khí đằng hoàng

*Bụng vì đất nước giang san mới là
Cốt viết lách nói chơi thiện chí
Còn được không là chuyện của đời
Hoi đâu bẻ gãy chống trời
Đại nhân chỉ mãi một đời bao la !*

NON NGÀN
(26/7/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[25/07/2013 at 15:23](#)

NGƯỜI QUÂN TỬ

*Người quân tử nói điều ngay chính
Ai ung không là chuyện của người
Chứ nòi đá cá lặn đưa
Chửi cho sượng miệng ích chi cho đời
Vô trách nhiệm toàn phường lấu cá
Bọn nịnh thần cũng có tốt chi
Cho nên quân tử là người
Ăn ngay nói thẳng vì dân thật tình
Vì xã hội, nước nhà trước nhất
Không về hùa mọi kiểu lâu la
Non ngàn cao vút mới là
Chỗ người quân tử nhìn vào đấy thôi !*

NẮNG NGÀN
(26/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[24/07/2013 at 23:11](#)

THỜI ĐẠI MỚI

Thời đại mới đã đến rồi
 Trên toàn thế giới chớ nào riêng đâu
 Bây giờ toàn những Công ty
 Cạnh tranh hăng hái nhằm đi lên đầu
 Ưu tiên tài chánh chứ sao
 Hết càng vững mạnh càng mau đạt thành
 Cốt sao phát triển mặt hàng
 Để mong sản xuất được càng nhiều hơn
 Khách hàng giờ đã thành vua
 Tiêu dùng quả đã hơn thua trên đời
 Đã thành hạnh phúc tuyệt vời
 Bỏ qua mọi chuyện "trời ơi" ngày nào
 Ví như "ý hệ, ý hào"
 Đều chào thua hết thị trường ngày nay !
 Bởi đời càng tới văn minh
 Con người độc lập, tự do mọi miền
 Đúng là thời đại thần tiên
 Bởi nhờ công nghiệp mọi người cùng lên !
 Quên đi bao nỗi ưu phiền
 Ở trong quá khứ làm điên con người
 Giờ thì chính trị thua rồi
 Giờ thì kinh tế mới thời đi lên !
 Thị trường hội nhập chớ quên
 Ngôi làng thế giới quả tình mở ra
 Miễn là đừng thói ranh ma
 Quây làng, quây xóm, quây luôn mọi người !
 Quả nhiên dòng chảy cuộc đời
 Qua bao ghềnh thác, cũng thời xuôi đi !
 Giờ thì lịch sử sang trang
 Cho toàn thế giới, cần khôn ở đời
 Tự do, dân chủ, nhân quyền

Chung cho nhân loại, có riêng ai nào
 Chiều chiều đi dạo bờ ao
 Nghĩ xem sự thế dễ nào khác đâu !
 Dễ chi lợi ngược dòng đời
 Mà buồn theo gió mới thời hay ho !
 Chuyện đời đâu chỉ co ro
 Cây đa bến cũ con đò ngày xưa !
 Tương lai hiện mở ra rồi
 Phải mau tiến bước, đừng thời mới ngoan !

ĐẠI NGÀN
 (25/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[24/07/2013 at 23:48](#)

THƯƠNG THAY

Thương thay thân phận con người
 Cô đơn trơ trọi giữa trời bao la
 Đời đà sóng gió muôn vàn
 Tội tù thêm nữa trần gian bơ phờ

Giờ thì thân xác Diêu Cày
 Sống như chết dở những ngày xót xa
 Tình đời sao quá phôi pha
 Việc đời sao quá bao la khôn cùng

Có ai biết tới ngọn nguồn
 Trong tù tuyệt thực đã nhiều ngày qua
 Lòng người nào chẳng xót xa
 Tình người sao chẳng tính ra được gì

Phải chăng ai mới sai lầm
 Điều Cày, hay bởi tại người nhân gian
 Đất bằng lại dậy sấm vang
 Ai đem con sáo mà giam vào lồng

Tình người thật quả mông lung
 Lòng người thật quả ngổn ngang mọi bề
 Lá thu vụn dậm sơn khê
 Cảnh tình đây mới thật buồn làm sao

Một con ngựa bệnh trong tàu
 Mà bao con khác chỉ hầu nhớn nhơ
 Thương thay quả một kiếp người
 Điều Cày sao lại sự đời trở trêu !

NẮNG NGÀN
 (25/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[24/07/2013 at 22:37](#)

TÁM LÒNG

Mỗi người nếu có tám lòng
 Chuyện đời thành dễ, khó khăn nổi gì
 Tám lòng đâu phải nói ra
 Phải đâu ngôn ngữ giấu che bề ngoài
 Tám lòng vốn ở tâm sâu
 Tự mình mới biết, ai người nào hay !
 Vậy nên nếu thiếu tám lòng
 Những lời phù phiếm bên ngoài hay chi

Ví như dân chủ, tự do
 Tâm lòng không có, chỉ lo độc tài
 Thương dân, thương nước, thương nòi
 Tâm lòng không có, bề ngoài vậy thôi
 Hay người đối xử với người
 Tấm lòng không có, lấy gì nhân văn
 Như dân phải sợ công an
 Như ngay phải sợ kẻ gian trên đời
 Như tiền mua đứt được người
 Như lời dối trá khiến đời lầm to
 Thế nên, cần phải trái tim
 Tiếp theo, cần phải trí năng con người
 Để phân sai đúng ở đời
 Hễ lòng tin cậy, thì người đều vui
 Chuyện quốc tế, chuyện trong nhà
 Quý hồ luôn vẫn phải là cái tâm
 Ngôn từ căn cứ nào tin
 Cái tâm thể hiện, mới tin được mà
 Tấm lòng, bởi thế không ngoa
 Luôn luôn giá trị, dù là ở đâu
 Bởi trong cương vị thế nào
 Mọi người bình đẳng, mới hầu tin nhau
 Còn như chỉ thích làm vua
 Túi khôn, quả thật Trời chừa ai đâu
 Khiến cho sứt trán mẻ đầu
 Hoặc là chí ít, cũng đâu an lành
 Cuộc đời hằn rách tành banh
 Tâm lòng không có, khó thành văn minh !

NGÀN KHÔI
 (25/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[24/07/2013 at 04:50](#)

THƠ GỎI TRẦN MẠNH HẢO

Thân trần vẫn mạnh lâu nay
 Hảo lời hảo ý hảo tâm con người
 Nên thôi chớ trách sự đời
 Sự đời vung vít vậy mà trách chi
 Lạc đà đoàn vẫn cứ đi
 Đá dầu có ném, chớ vì sữa trắng
 Nhìn trắng, cổ vẫn mơ màng
 Đêm khuya thanh vắng mới càng vô tư
 Hơi đâu để bận chuyện đời
 Nền trời thấy đó trắng, sao muôn vàn
 Hãy nhìn xa tít, non ngàn
 Cốc gần đời, lại mới càng hay ho
 Chuông chùa tiếng lúc nhỏ to
 Tai nghe vắng vắng, sự đời mới vui
 Hảo lơ, hảo lơ vậy mà
 Đời mà không hảo, còn chi là đời !

SAO NGÀN

(24/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[24/07/2013 at 03:22](#)

NHẦM NHÒ

10.000 bài chẳng nhằm nhò
 Dự thi thơ phú thò lò mũi thôi !
 Chuyện đời ai dóm hơn ai
 Hai năm ta viết 35.000 câu thơ !

1.000 bài chỉ gheo đời
 Cốc thi làm nhảm trên đời hay chi
 Thơ chơi kiểu thế mới hay
 Còn thơ hủ nút liệu hay nổi gì
 Thơ cần bao quát việc đời
 Thời gian do vậy tràn đầy thơ ta
 Chút thôi chẳng phải ba hoa
 Ai yêu thơ vốn biết ta lâu rồi
 Mỗi lần vào mạng mà chơi
 It ra cũng đọc vài bài mới hay
 Thời gian giống bát nước đầy
 Thơ ta cũng tựa tháng ngày dần trôi
 Trôi hoài cốc tính đến đâu
 Biển Đông lai láng ất nhiều thơ ta !

SUỐI NGÀN

(24/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[24/07/2013 at 00:13](#)

THAM NHỮNG

Thật lòng nói, điều này ai chẳng ghét
 Ai chẳng luôn nguyên rữa ở trên đời
 Nhưng tại sao nó phổ biến rầm trời
 Đấy cái lý do ai người ngồi chẻ ?

Lý trước hết không có lòng nhân ái
 Chỉ nghĩ mình mà không nghĩ cho người
 Kế tiếp theo không có óc công bằng
 Chỉ muốn lợi riêng mình là trước nhất

Kiểu xã hội con chung không ai khóc
 Bởi là do giáo dục quá nặng nề
 Chỉ nặng vào những bài bản tuyên truyền
 Ai cũng biết thấy toàn đều giả dối

Bởi thực tế chẳng ai người trách nhiệm
 Lo cho đời cho thế hệ mai sau
 Mà chỉ toàn cốt ăn xổi ở thì
 Phận mình trước còn người dân mặc kệ

Dân trí thấp là bởi vì thế đó
 Máy cái thì lại toàn để máy con
 Ngõng thì toàn chỉ sinh mãi ngõng con
 Để gì có thiên nga mà chờ đợi

Gà vịt ngõng chỉ có toàn bới móc
 Trong vườn đời để tìm để giun thối
 Có khi nào cất cánh được trời cao
 Giống thiên nga mãi bay hoài vạ dậm

Trong giáo dục chỉ thấy toàn có Bác
 Có Đảng thôi làm mục đích ở đời
 Có bao giờ dạy trẻ biết làm người
 Biết đạo lý, biết nước non cả thấy

Học mà chẳng có bao giờ tin tưởng
 Chỉ Mác Lê mà tụng niệm ở đời
 Giống như toàn bắt bóng thả mồi
 Dân tộc thế biết khi nào lên được

Sao không dạy học trò toàn khoa học
 Dạy hoàn toàn chỉ những cái khách quan
 Không tuyên truyền xạo xự để làm sang
 Khiến chỉ tạo lớp người phi trách nhiệm

Nguyên nhân đó chắc hẳn ai đều biết
 Con cháu mình bao thế hệ vào đời
 Chỉ học sao để trả nợ quỷ thần
 Tri thức thật có bao giờ ham muốn

Thực tế đó nhưng mọi người im lặng
 Nói làm chi cốt để giữ thân mình
 Miệng nín câm vì nhắm được yên lòng
 Còn thay kệ ra sao toàn xã hội

Cùn mần thế mà nói toàn rộng rãi
 Toàn đỉnh cao thế giới lẫn cuộc đời
 Chỉ toàn là xã hội với nhân văn
 Giả dối thế cuộc đời bao lạ lắm

Nên tham những nó có từ căn gốc
 Bởi trước tiên từ tham những quyền hành
 Nhắm độc quyền đâu có muốn ai chia
 Toàn quyền thế dễ gì không tham những

Đất màu mỡ thì cây luôn chóng lớn
 Phát triển nhiều dễ chặn đứng hay sao
 Có khác nào cỏ dại mọc tràn lan
 Không tránh được phải bương vào trong cỏ

Đâu có khác như sống chung với lũ
 Lũ xuống lên thì người cũng xuống lên
 Phập phều luôn như thế giữa dòng đời
 Bởi chỉ cách chơi voi cùng tham những

Đời đạo lý ngàn xưa nay đã cạn
 Bao ngàn năm văn hiến chỉ lui dần
 Chỉ huênh hoang thời đại Hồ Chí Minh
 Miệng huếch hoác đâu thấy gì thực tế

Quả đau xót làm thế nào cứu nước
 Cứu dân đây nếu không phải mỗi người
 Dầu ở đâu hay địa vị thế nào
 Chung tay góp những bàn tay bé nhỏ

Ra khỏi hết những gì mình sa lún
 Chỉ biết dân và đất nước mà thôi
 Phải trở nên người chân thực trên đời
 Không giả dối mà phải cần đảm lược

Thấy sự thật và làm theo sự thật
 Không cong queo, không lợi dụng cuộc đời
 Chỉ con tim khối óc giúp cho đời
 Quên riêng lẻ để chỉ nhằm xã hội

Xã hội đó mới quả là chân thực
 Chủ nghĩa nào mà qua được khách quan
 Chỉ non sông, đất nước mới thật vàng
 Còn cái khác chỉ vàng thau lẫn lộn

Nói như thế, tắt sự tình như thế
 Hỏi còn ai chưa cạn lý lẽ nào
 Đời giản đơn làm phức tạp là sao
 Ấy chỉ bởi sống toàn trong giả dối

Nên vì nước vì dân cần nghĩ lại
 Sống vì mình liệu đời có ra chi
 Chỉ hư danh chỉ trọc lợi mấy khi
 Để nào được ra con người xứng đáng

Ngay từ thuở vua Hùng Vương dựng nước
 Đã ngàn đời con cháu cứ hiên ngang
 Vẫn luôn luôn giữ nước an dân
 Đâu có phải chỉ tràn lan tham nhũng

Nguyên nhân đó vì do người tụt hạng
 Chỉ còn danh không còn thực ở đời
 Cũng mang tên và sống dưới danh người
 Nhưng thật sự chỉ phản dân hại nước

Bởi tham những làm cuộc đời nhơ bản
 Còn sạch gì với đất nước non sông
 Có còn đâu danh giá giống Lạc Hồng
 Mà chỉ ngập trong bùn lầy rác rến

Thôi một lúc ta cũng thành cao hứng
 Viết vài lời để đời thử xem sao
 Nếu có mà sửa đổi thật là hay
 Còn không nữa ta cũng toàn môn phú

Nên giáo dục phải là đầu tất cả
 Phải "giáo chi" rồi mới đến "phú chi"
 Ấy ngàn xưa vốn cũng đã nói rồi
 Kém học vấn dễ gì người hiểu biết

Bởi đạo đức cũng khơi từ học vấn
 Ngoài bản nhiên do trời phú mỗi người
 Còn nếu toàn chỉ "giai cấp đấu tranh"
 Quả là ném xã hội người xuống hố

Đời là thế mỗi người là đơn vị
 Như rừng cây vốn vẫn có muôn loài
 Có vật xong cũng vẫn lại vậy rồi
 Giữ rừng tốt đâu phải cần rào giậu

Đơn giản vậy mà ngây thơ cũng vậy
 Ta cười thay bao học thuyết điên khùng
 Biết một điều mà chẳng biết cả trăm
 Ấy là vậy sao nhiều người tin tưởng

Đó chẳng khác sông thời luôn có khúc
 Cũng như đời luôn có lúc vầy thôi
 Nên dòng thơ dẫu vầy có hơi dài
 Ta chỉ muốn góp vào dòng lịch sử

Đời là vầy mỗi người như hạt cát
 Nhưng ghép vào lại thành núi thành non
 Ta chỉ mong Tổ quốc với giang sơn
 Được đẹp mãi bên dòng sông lịch sử !

ĐẠI NGÀN
 (24/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[23/07/2013 at 20:45](#)

TỘI HAY KHÔNG TỘI

Tội thì xã hội có nhiều
 Người nào phạm luật dĩ nhiên tội rồi
 Nhưng mà luật phải đàng hoàng
 Luật mà khắc nghiệt chỉ oan cho người
 Còn như yêu nước thương nòi
 Không làm thành tội mọi người hiểu ngay
 Nên đừng bắt bớ tù đầy
 Làm theo bao cách ma lanh trên đời
 Mà khi đã bắt người rồi
 Cứ đem xét xử cần gì thú không
 Bởi tòa án phải cân đo
 Tội hay không tội cũng cho rạch ròi
 Thú hay không thú tùy người
 Ta đây cảm chích trên đời vầy thôi
 Nòi nào vung ấy ở đời

Luật nào tòa ấy có thời khác chi
 Còn mà chính trị chính em
 Phải cần luật pháp nêu lên rõ ràng
 Nếu như chỉ nói một đàng
 Làm theo một nẻo hỏi càng hay sao
 Nên đời để bớt tào lao
 Con tim là chính lẽ nào không hay
 Lại thêm khối óc phải tài
 Luôn luôn sáng suốt mới người công minh
 Còn như linh xỉnh linh xỉnh
 Chỉ dùng quyền lực hay chi ở đời
 Công an, tòa án nói chơi
 Thật ra cũng có khác nào thiên lôi
 Sai đâu đánh đó mà thôi
 Vấn đề cao nhất là ai cầm quyền
 Cầm quyền nếu cứ đảo điên
 Khiến toàn xã hội phải phiền lắm thay
 Cho nên ta viết lời này
 Như người ngoài cuộc nhìn vào vậy thôi
 Không binh, chẳng chống "Điếu Cày"
 Đã từng chiến sĩ những ngày xa xưa
 Cuộc đời dầu dãi nắng mưa
 Sao giờ chiến sĩ lại thành tù nhân !
 Phải chăng trái đất xoay vần
 Xoay qua xoay lại, biết lần nào đây
 Vậy nên ta chẳng binh ai
 Cũng không hề muốn chống ai bao giờ
 Ta luôn vì nước vì đời
 Tức vì dân tộc nói lời vậy thôi
 Cần gì búa lớn đao to
 Cần gì múa mép khua môi với đời
 Lời ta chỉ có khiêm nhường
 Nhìn về phương Bắc lo toan nước nhà
 Dẫu lo lo vậy cũng là
 Ai lo trời sụp đặt mà chống sao
 Mà dù trời sụp trên đầu
 Mọi người cùng lãnh có hầu riêng ta !

THƯỢNG NGÀN

(24/7/13)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:

[23/07/2013 at 21:38](#)

TUYÊN NGÔN, TUYÊN BỐ

Tuyên Ngôn vẫn tốt trên đời
 Hầu thêm xôm tụ cuộc đời cho vui
 Càng nhiều Tuyên Bố càng hay
 Bởi vì hải ngoại nào ai ngại gì !
 Còn như nói chuyện Nhân quyền
 Mỗi nơi mỗi khác. chẳng phiền lắm sao
 Nhân quyền đây của Bác Hồ
 Nhân quyền của Đảng, ai nào dám quên
 Hoàn toàn khác với "Thực dân"
 Khác nòi "Đế Quốc", cũng hô Nhân quyền
 Nên chi cùng dấy Py Rê
 Bên này sự thật, bên kia sai lầm
 Quả nhiên luôn tội người đời
 Khác gì con kiến mãi bò trong hang
 Bò qua bò lại nghênh ngang
 Hỏi nào có biết nắng vàng là đâu
 Nắng vàng ở tít trời cao
 Nhìn lên mới thấy, xuống nào thấy chi
 Nên đời đừng khóc tỉ tỉ
 Việc rồi có đó, chẳng gì mà lo
 Trắng răng cũng vẫn loài bò
 Không răng, cũng biết bao nòi thê gian
 Tuyên Ngôn, Tuyên Bố rộn ràng
 Ngang tầm quốc tế hiên ngang trên đời
 Còn riêng trong nước thế thôi

Lũy tre xanh, vốn ngàn đời xưa nay
 Tre tàn, măng mọc mấy hồi
 Chỉ e măng mọc, cũng thời lại tre !

NGÀN KHOI
 (24/7/13)

[Reply](#)

NẮNG NGÀN says:
[23/07/2013 at 05:25](#)

NGƯỜI ĐI

Người đi sang Mỹ, sang Tàu
 Cần đem về được chút gì Việt Nam
 Lời đồn trong nước dân oan
 Lời đồn bao kẻ còn đang phải tù
 Thế nên khi Mỹ mở lời
 Mình cần nói thẳng, quanh co làm gì
 Nhân quyền, đâu có khó chi
 Nếu mình thấy khó, thật thì đâu hay
 Cũng như khi đã qua Tàu
 Biển Đông nó hời, dễ chi phớt lờ
 Hoàng Sa nhất thiết của mình
 Nó còn chưa trả, đâu tình anh em ?
 Kết giao toàn diện lẽ gì
 Khó ăn khó nói, việc chi sau này !
 Đó là tâm huyết vài lời
 Mong người đi được thanh thoi tự hào !
 Trăng ngàn mãi tít trên cao
 Trần gian gửi xuống lời chào vẫy thôi !
 Cũng như toàn thể đồng bào
 Làm ăn chật vật, lằng xao việc đời
 Cho nên cả thấy tùy người

*Một mình một ngựa, dặm trường lo toan !
 Miễn sao đất nước an toàn
 Dân mình yên ổn, mới sang ở đời !*

TRĂNG NGÀN
 (23/7/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[23/07/2013 at 18:22](#)

LÒ CỪ

*Lò cừ nung mãi cũng hay
 Để quên tí xíu thành đen thùi lùi
 Lại như mới lúc ban đầu
 Chưa gì tưởng chín nên hầu trắng phau
 So đi sánh lại thật lâu
 Cuối cùng cẩn thận hóa ra bị vàng
 Vậy nên trắng mới hiên ngang
 Đen thì khét lẹt vàng thì ươn ươn
 Dẫu là Thượng Đế đường đường
 Vẫn còn sai nữa hướng chi con người
 Con người hô mãi "tuyệt vời"
 Muôn "thần thánh hóa" sai thời cứ sai !
 Nhưng sai chẳng dám nói sai
 Phải hô "thánh thiện" khôi hài biết bao !
 Quả đời lắm chuyện tào lao
 Nói ra thì kệt, thế nào cho xong ?
 Chi bằng khoác áo nâu sồng
 Cuộc đời thay kệ, dở ươn tùy người
 Khôn thì được sống mà thôi
 Bống thời chỉ chết kệ đời cần chi !
 Khác nào Thượng đế trên cao*

Chỉ nhìn xuống dưới ối chao việc đời !
 Còn non còn nước còn người
 Khi nào nước mất tiêu người Việt Nam !
 Obama vì Mỹ thôi
 Cận Bình thì chỉ có vì Trung Hoa !
 Việt Nam vốn mãi sa đà
 Hỏi trên thế giới biết là vì ai !
 Vì ai, ai cũng biết rồi
 Vì Quang Vinh ấy, cùng vì Muôn Năm
 Hay vì quyền lợi cá nhân ?
 Chuyện này phải hỏi ông Trời mới hay !

SƯƠNG NGÀN
 (24/7/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[23/07/2013 at 06:00](#)

DÂN MÀU

Obama quả da màu
 Bình, Sang cũng chỉ da màu vậy thôi
 Ba màu nối tiếp gặp nhau
 Chia ba thiên hạ nghĩ đời cũng vui !
 Nhưng hai anh có da vàng
 Anh kia còn lại da nâu cũng hoài !
 Nhân quyền dầu có đặt ra
 Như kem trộn lẫn ba màu khác chi !
 Hoàng Sa mới của Việt Nam
 Dân quyền của khắp thế gian chớ nào !
 Biển Đông dầu có ba đào
 Nhân quyền thế giới có nào ăn thua !
 Chuyện mua bán, chuyện sủng quơm

Đời mà, thế giới chỉ toàn thế thôi !
 Cho nên đi đã vui rồi
 Còn đem về đặng được gì hầy hay !
 Ngọt ngào là trái chín cây
 Mà dơi ăn mất lấy chi ngọt ngào !
 Héo khô trái ử trong bồ
 Bao nhiêu ngày tháng có nào ngon chi !
 Nhân quyền, vậy cũng thường khi
 Có mà chân thật, mới thì hay ho !
 Còn như cũng kiểu giả đồ
 Ép duyên, cũng chỉ đáng lo ở đời !
 Tình người, thật chỉ quý hồ
 Con tim, cùng với cái đầu mới hay
 Cái đầu thấy được sai ngay
 Con tim thấy được dở hay tình người
 Nên thôi, nói mấy cho vừa
 Vài câu như vậy để đời xét suy
 Dân quyền là bởi dân ta
 Có đâu lại bởi người ta ép vào !
 Khôn ngoan, lo lắng nhân quyền
 Còn như lãng đãng, chỉ phiền vậy thôi
 Hơi đâu ngồi để nói hoài
 Nói hoài lại chỉ khiến người bực thêm !

GIÓ NGÀN
 (23/7/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[23/07/2013 at 22:01](#)

NGƯỜI NHẬT

Trên đời, người Nhật mà thôi
 Gặp người thẳng góc, chào cờ Quốc gia
 Dù sao đó cũng cờ mình
 Chỉ vì Tổ Quốc, Giang Sơn, Giống nòi
 Còn như những lá cờ ngoài
 Nghiêng mình là được, gặp mình mà chi
 Tò vò bèn khóc tí ti
 Nhện ơi nhện hỡi, nhện đi chăng nào
 Ta nay gác mọi chuyện đời
 Viết dòng thơ vậy, để đời cùng xem
 Đời nào khác một dòng sông
 Khúc buông khúc gấp, chẳng mong theo mình
 Cho dầu bao nỗi sự tình
 Giận đời cũng vậy, dễ tình sửa sao
 Trong tay chẳng có đồng nào
 Lại ngồi tơ tưởng muốn đời mua tiên
 Tự do, lẫn cả nhân quyền
 Của trời ban xuống, dễ người tính sao
 Những gì thuộc phận con người
 Từ lâu đã có, chờ trời dễ đâu
 Khác nào con ếch bờ ao
 Trông lên chỉ thấy, toàn sao lơ mờ
 Buồn trông con nhện giăng tơ
 Nhện ơi nhện hỡi, nhện chờ mối ai
 Sông sâu còn có kẻ dò
 Nào ai lấy thước mà đo lòng người
 Thế nên mọi sự ở đời
 Cứ chờ ở đó, đợi thời xem sao
 Dẫu cho mút chỉ cà na
 Có dài cổ ngỗng ráng mà chờ xem
 Người ta khôn sống trên đời
 Còn như mình bóng, vậy thời so chi
 Thôi đường ai cứ nấy đi
 Đường kia của Nhật, đường này Việt Nam !

ĐẠI NGÀN

(24/7/13)

[Reply](#)

**

BẠT NGÀN says:

[23/07/2013 at 21:06](#)**PHÂN BIỆT GIAI CẤP**

Đời thường giai cấp chỉ thường
 Đời tù giai cấp cũng phường ấy thôi
 Giống như ông Vũ trên đời
 Tù như vua ấy vì cha cận thần
 Còn kia một gã "Điếu Cày"
 Tù dân hạng bét mới hay chưa nào
 Vũ vừa tuyệt thực đã xong
 Bây giờ lại tới phiên anh Điếu Cày
 Vũ nhìn quả ảnh tốt tươi
 Điếu Cày tưởng tượng ra trong âm thầm
 Nghe đâu còn thịt với da
 Đứng không còn nổi xót xa sự đời
 Tại sao rước tội vào mình
 Tại sao bần độc một mình gánh thay
 Nước non của triệu con người
 Sao anh lại chỉ thày lay một mình
 Đúng đời nhiều chuyện linh tinh
 Bẻ cây làm trụ chống trời vậy sao
 Bức thang lên hỏi trời cao
 Chuyện này có đúng hay sai hỏi trời
 Ta đây vốn năn người đời
 Đứng ngoài chỗ mồm viết vài lời thôi
 Nhân văn mà kiêu càn đa
 Khiến ai càn cụt leo ra leo vào
 Văn minh mà kiêu càn đào
 Khiến ai càn cụt leo vào leo ra
 Cứ leo tùy ý mỗi người

*Không leo cũng vậy tùy đời mà thôi
Trần gian ta chỉ dạo chơi
Làm thơ để tếu bao người thế gian !*

NGÀN KHOI
(24/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[23/07/2013 at 22:41](#)

NHẤT TRÍ

*Mình toàn "nhất trí" mới hay
Nếu không "nhất trí" thì đâu còn mình
Ở đời, sống phải an ninh
Phải an toàn đấy, đại chi cường người
Công linh gì bận lo đời
Lo thân chưa đủ, lo đời mà chi
Đời cần vợ đẹp, con khôn
Làm nên hạnh phúc, mới loài danh gia
Cần đâu dân tộc, nước nhà
Cũng toàn bèo bọt, có gì mà ham
Bởi đời Vật chất vậy thôi
Bởi đời Quốc tế, nào đâu riêng mình
Ngày xưa Mác đã nói rồi
Ăngghen cũng vậy, lại rồi Stalin
Bác Mao cũng lặp lại mà
Hàng hà sa số, nào đâu riêng mình
Miễn làm trách nhiệm chu toàn
Bên trên nhìn xuống mới sang cho mình
Túi khôn khó kiếm ở đời
Phải luôn nhất trí, thì đời mới hay
Đã là tập thể lâu nay*

Có ngu mới kiêu một tay chõì đời
 Viên bi tròn mới dễ lăn
 Còn như góc cạnh, khó khăn trên đời
 Nước nhà cũng vậy mà thôi
 Mình không nhất trí, dễ nào được yên
 Người ta cao cỡ non tiên
 Mình thì chẳng biết cứ sao lè tè
 Sợ người mạnh giống Héc Kuyn
 Dao đầu toan cắt nhưn chân của người
 Chẳng may trật lất, hời ơi
 Còn gì yên ấm của đời riêng tư
 Cho nên, đời phải khôn ngoan
 Có khôn, mới tốt bậc thang trên đời
 Còn bao kẻ dại lờ khờ
 Cuộc đời chỉ thấy kiêu đồ lang thang
 Anh hùng có dại mới màng
 Công danh phú quý rõ toàn hay sao
 Anh hùng cũng bện bằng rơm
 Để còn đốt đuốt sáng soi nẻo đời
 Vài dòng ta nói để chơi
 Mong đời đừng giận, khiến đời mất vui
 Ta đây vốn chẳng lụy đời
 Chỉ vì sự thật, còn đời kể chi
 Đời thì kể đến người đi
 Ngàn năm cũng vậy, có chi mơ màng
 Quý hồ, còn được giang san
 Để cho con cháu Lạc Hồng vậy thôi !
 Ngẫm đời, mà thẹn cho đời
 Đời như mây nổi, lo đời mà chi
 Dại gì làm trụ chống trời
 Ích gì vài trụ trơ vơ giữa dòng
 Người đời đã nghĩ vậy hoài
 Nên ta đâu dại, khác người đời sao
 Nói hoài phiền tới Công An
 Thôi thì ta kết, mới càng hay ho
 Giống như cơn gió thoảng qua
 Mây bay, vẫn cứ trên trời mây bay
 Ngàn năm những tháng cùng ngày

*Mây trời lửng dăng, như ta vậy mà
Trên cao nhìn xuống hồng trần
Thấy đời nhí nhố, mới càng thêm vui !*

NGÀN KHOI
(24/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[23/07/2013 at 19:36](#)

DÒNG SÔNG CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời trôi mãi không dừng lại
Lịch sử dòng sông mãi thế thôi
Cho dẫu hai bờ luôn đứng lặng
Nước sông vẫn cứ mãi trôi hoài*

*Quả thật người xưa đầy sáng suốt
Hai lần ai tắm một dòng sông
Tưởng rằng một chỗ nhưng không phải
Dòng nước trôi đi mãi chẳng ngừng*

*Lịch sử luôn một dòng biện chứng
Tự mình phủ nhận mãi trên đời
Ai bắt dòng sông từng trụ lại
Đúng là ngờ nghệch lẫn ngu thôi*

*Độc tài tưởng nắm chùm chìa khóa
Thích mở hay xoay tự ý mình
Khắc nghiệt tội đồ trên thế giới
Một lần gương đó Stalin*

Thương ông nhất thiết hơn cha mẹ
 Tố Hữu ngày xưa đã nói rồi
 Thơ quả chỉ toàn lời bi ối
 Tội đồ văn học đúng vậy thôi

Lại nói lan sang Trần Đức Thảo
 Tưởng rằng trí tuệ giống con nhà
 Ai ngờ mở miệng toàn duy vật
 Biện chứng làm đầu mới tổ ngu

Dòng đời mãi chảy là như thế
 Hết Thảo hết Giàu hỏi tới ai
 Tôi hết văn chương đầy dĩ thỏa
 Cũng tiêu Tố Hữu mãi trên đời

Bây giờ thế hệ sau thay thế
 Chẳng biết văn chương một chút gì
 Chẳng hiểu thế nào là âm nhạc
 Sao đời lại càng lắm suy vi

Khúc sông nước đục chẳng hề trong
 Cho khúc tiếp theo quả hận lòng
 Lịch sử dòng đời là thế ấy
 Nên cần luôn gạn đục khơi trong

Nhưng hỏi ai làm nên lịch sử
 Có chăng cũng chỉ những con người
 Người trong khiến sử thường trong vắt
 Người đục làm đời cũng đục theo

Hô hào khẩu hiệu bao năm tháng
 Giả dối khôn cùng những bởi ai
 Ích kỷ chỉ mong mình lợi lộc
 Đời mà như thế hỏi còn gì

*Cho nên thức giả vốn trong đời
 Một phải cứu đời hay lánh đời
 Cứu đời càng chuốc bao nhiêu hận
 Lánh đời một kiếp mới thông dong*

*Vậy hỏi người đời khôn hay dại
 Dại khôn cũng chỉ tại riêng mình
 Khôn mà khôn lỗi còn đâu quý
 Dại muốn cứu đời ấy dại khôn*

*Cực chẳng đã ta mới đành phải viết
 Nhiều thơ ca có lời ý ngông cuồng
 Nên cũng lắm người thương hay quả trách
 Vốn sợ rằng e bị vương Công an*

*Nhưng ta vẫn với chút lòng ngay thẳng
 Bởi chuyện đời sai đúng mới nêu lên
 Nào có há vì mình chi cho mệt
 Chỉ vì đời nên ta vẫn vô cầu*

*Vô cầu đời sống thông dong vậy
 Như nước từ nguồn vẫn chảy xuôi
 Chảy mãi, để rồi tuôn ra biển
 Biển xanh sóng biếc mãi bạc đầu !*

ĐẠI NGÀN
 (24/7/13)

[Reply](#)

ĐÌNH NGÀN says:
[23/07/2013 at 04:34](#)

THẮNG KHÙNG

Một thằng khùng nhất thế gian
 Viết toàn lỗi chữ lại toan dạy đời !
 Khật khùng đến thế thì thôi
 "Kíu" cha mày, chứ "kíu" đời làm sao !
 Kỳ Lưu quả gã tào lao
 Xưng mình Nghệ Tính ối dào chán chưa !
 Khoa danh, dốt nát có thừa
 Ta đây chẳng nói, mày chưa ưng à ?
 Đùng mà qua mắt mọi người
 Diễn đàn ai cũng rõ mày thậm ngu !

NON NGÀN
 (23/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[22/07/2013 at 22:05](#)

DỰNG NƯỚC VÀ GIỮ NƯỚC

Giữ nước khó nào khác chi dựng nước
 Dựng nước rồi không giữ nước còn sao
 Nên đã qua lịch sử bốn nghìn năm
 Tổ tiên đó vẫn luôn hoài giữ nước !

Dựng nước chỉ thường khi trong nội bộ
 Nhưng giữ luôn phải chống giặc ngoại xâm
 Nội bộ dầu tẻ bấy vẫn anh em
 Còn giặc ngoại cứ luôn là giặc cướp !

Trong anh em có lẽ nào gọi mất
 Hoặc sai lầm hay khờ dại mà thôi

*Hoặc khó khăn hay hạnh phúc trên đời
Nhưng giấc ngoại bao giờ luôn vẫn khác !*

*Vì nước mất dễ nào đâu lấy lại
Nhiều trăm năm cho đến cả ngàn năm
Đổ máu xương mới giành lại non sông
Không lấy được chỉ lũ người vong quốc !*

*Cớ sự thế sao lắm người chai đá
Coi nước còn hay mất chỉ như không
Vẫn nhờn nhờn mà chẳng chút bợn lòng
Cần hỏi thử, lý gì, sao đành đoạn !*

*Bị che giấu, hay biết mà không nói
Sợ hại thân, hay sợ bởi điều gì
Khiến dưới trên, bình như vại là sao
Quả phẩn khởi, hay lòng đầy chua xót !*

*Chưa chi đã, mà vài nơi trung biển
Toàn tiếng Hoa, thật nhục nhã ê chề
Địa phương nào, thử xét lại mà xem
Dân như thế, hỏi còn chi là nước !*

*Không giữ nước, tất sẽ thành nước mất
Rồi tương lai phải nô lệ cho người
Tưởng quang vinh bao con cháu Lạc Hồng
Nào ai biết giờ đây sao tệ vậy !*

*Ôi dựng nước, và cùng là giữ nước
Thật khó khăn, bao thuở, muôn vàn
Cha ông xưa, từng mãi vẫn hiên ngang
Sao con cháu giờ đây toàn khiếp nhược !*

*Óc không xét, nên bụng ra bản chặt
Không thấy xa, mà chỉ có thấy gần*

*Chỉ lợi quyền riêng lẻ, chẳng mở mang
Thử hỏi vậy, sẽ còn đâu đất nước !*

*Một bài học chỉ vô cùng đơn giản
Đũa bẻ riêng từng chiếc, hỏi còn gì
Không ai tin vào chính bản thân mình
Vô trách nhiệm, thì còn gì dân tộc !*

*Như tê liệt, mỗi con người là thế
Chỉ ngậm câm, hay giả điếc giả đui
Hay nói đàng làm một nẽo đê hèn
Dân như vậy, chẳng lẽ nào đành chịu !*

*Người cao kiến, đều thấy ngay nguy hiểm
Không vì riêng, mà vì chỉ nước non
Để bắn khoãn đất nước để chi còn
Khi nào trạng phần đông nhiều tăm tối !*

*Mà nước mất, dân tộc nào còn mãi
Hẳn xóa đi, và đồng hóa với người
Giang sơn này rồi sẽ mãi về đâu
Không cảnh giác, có khác chi cầm thú !*

*Chỉ biết sống, óc đầu không suy nghĩ
Không con tim, không cả chí quật cường
Khiến cuộc đời thành dở dở, ương ương
Đâu còn xứng giống Rồng Tiên vạn thuở !*

THƯỢNG NGÀN
(23/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

22/07/2013 at 08:20

KINH BANG TẾ THỂ

*Người xưa nói kinh bang tế thể
Tức là người lãnh đạo quốc gia
Nắm giềng mối điều hành kinh tế
Để nhân dân an lạc hài hòa*

*Muốn an bang cái đầu phải tốt
Tế thể thì tâm thức sáng choang
Chỉ một lòng vì nước vì dân
Không một chút mảy may tư lợi*

*Dân hạnh phúc là mình hạnh phúc
Nước đi lên mình được góp công
Đầu óc luôn tính toán rạch ròi
Mọi kế hoạch tự mình chủ xướng*

*Dẫu sử dụng nhân tài bốn biển
Mình vẫn hơn hẳn một cái đầu
Đó là người lãnh đạo chỉ huy
Toàn quyền quyết mọi điều quan trọng*

*Kinh bang đó vốn tài năng trời phú
Thế luôn cần phải học hành
Chủ yếu người luôn có cái tâm
Có ý chí và giàu bản lĩnh*

*Thời nay dẫu nhiều điều có khác
Nhưng tựu trung kể thế kinh bang
Vẫn phải luôn cốt lõi trong đời
Tài cán đó luôn không thay đổi*

Nên không thể cá mè một lứa
 Mà quốc gia cần có nhân tài
 Tức nhiều người đào tạo chính quy
 Về khoa học, chiều cao tri thức

Bởi kinh tế luôn là khoa học
 Cũng đồng thời chính trị như nhau
 Xã hội là xã hội nhân văn
 Người bình đẳng, tự do, dân chủ

Đơn giản thế mọi người phải rõ
 Không u mê tăm tối ở đời
 Không kiểu như bao cấp một thời
 Hay chỉ kiểu chơi toàn ý hệ

Tiến tiến vậy mới lên cùng thế giới
 Nếu bằng không, mãi chỉ thụt lùi
 Cần tinh hoa xã hội mới hay
 Chơi tập thể chỉ dậm chân tại chỗ

Bởi xã hội luôn hoài hệ thống
 Chất lượng cao vận động mới cao
 Mới công năng phát tiết toàn dân
 Không thể để lù đù chậm lụt

Vài dòng cốt mọi người suy nghĩ
 Cái gì hay luôn phải khách quan
 Còn chỉ toàn ý chí chủ quan
 Quả phản động ngu đần có khác

Giường máy tốt nước nhà phát triển
 Dân trí cao xã hội vươn cao
 Nếu chỉ mong giữ mãi lè tè
 Chỉ thật sự phản dân hại nước

*Cái cốt lõi luôn là dân trí
 Đi kèm theo năng lực điều hành
 Mọi người đều vì nước vì dân
 Nếu ngược lại nước nhà xuống hố*

*Việc đơn giản hỏi gì đâu khó
 Sao bao năm chưa thấy đi lên
 Hay chỉ lên theo cách rùa bò
 Rùa bò mãi bao giờ tới đích*

*Ta nói vậy mọi người suy nghĩ
 Để làm sao gỡ được mối hay
 Đâu phải như may thuốc, may thầy
 Mà nhất thiết luôn cần khoa học*

*Kinh tế hấn đi liền chính trị
 Chính trị cần văn hóa đi theo
 Mới tạo nên toàn bích ở đời
 Khoa học phải thay toàn ý hệ*

*Sao đất nước chẳng ai sáng suốt
 Hay bởi nhằm ngậm miệng ăn tiền
 Có ăn hoài được mãi không đây
 Khi xã hội chỉ toàn xuống cấp !*

ĐẠI NGÀN
 (22/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[22/07/2013 at 14:20](#)

XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ NHÀ NƯỚC

*Cá nhân là đơn vị
Chính yếu trong cuộc đời
Có nghĩa mỗi con người
Là thực thể cuộc sống*

*Cá nhân tạo xã hội
Nhà nước cũng từ đây
Không có mỗi cá nhân
Cũng không thành nhà nước*

*Nhà nước là phương tiện
Nhằm phục vụ cá nhân
Cá nhân được hạnh phúc
Nếu phương tiện hài hòa*

*Con người là cứu cánh
Nhà nước chỉ trung gian
Nhà nước làm pháp luật
Cho cá nhân an toàn*

*Nên nhà nước độc tài
Làm pháp luật nghiệt ngã
Khiến cá nhân tội đời
Đó là kiểu phản động*

*Nhà nước không tự có
Nhưng cá nhân tạo thành
Hình thành nên guồng máy
Khiến nhà nước ra đời*

*Nhưng ai nuôi nhà nước
Chính là những cá nhân*

Nhờ cá nhân đóng thuế
Để nhà nước lo dân

Không có thuế của dân
Nhà nước không sống được
Nên nhân dân là chủ
Nhà nước thuần công cụ

Bất kỳ xã hội nào
Chỉ đề cao nhà nước
Coi người dân bọt bèo
Đều là thứ ăn hại

Nên dân chủ tự do
Hoàn toàn có thực chất
Là ý nghĩa ngàn đời
Của toàn thể nhân loại

Bất kỳ chế độ nào
Nhà nước thành khổng chế
Thành phương tiện ngu dân
Cũng đều đầy tội lỗi

Mỗi người đều bình đẳng
Dùng lá phiếu để bầu
Để tạo nên nhà nước
Là ý nghĩa thâm sâu

Nếu chỉ số cá nhân
Khổng chế toàn xã hội
Nhà nước thành mục đích
Dân nô lệ mà thôi

Nô lệ mất quyền dân
Tiêu xã hội dân sự

Đó là phản nhân văn
Đó là toàn phản động

Vậy xã hội cách mạng
Phải dân chủ tự do
Không ai nắm độc quyền
Mới xã hội dân sự

Còn xã hội phản động
Chỉ một số ngu dân
Nhằm nắm lấy độc quyền
Là phản dân hại nước

Mỗi con người đơn vị
Là cá thể trên đời
Có riêng mình mục đích
Dân sự là thể thôi

Cá nhân kết hợp lại
Làm xã hội hình thành
Bởi thông qua các nhóm
Chẳng hạn mỗi gia đình

Cá nhân là nguyên tử
Nhiều phân tử kết thành
Liên kết tạo xã hội
Dân sự là vậy thôi

Dân sự là mục đích
Mãi mãi của mỗi người
Mãi mãi của xã hội
Mãi mãi của loài người

Nên quan chỉ nhất thời
Mà dân thì vạn đời

Người xưa đã nói rồi
Tức xã hội dân sự

Hỏi kinh tế ở đâu
Hỏi văn hóa ở đâu
Hỏi xã hội ở đâu
Nếu không từ dân sự

Nhà nước là phương tiện
Là công cụ cho dân
Nếu trở thành mục đích
Là hết sức ngu đần

Chỉ những kẻ độc tài
Mới đề cao nhà nước
Đó não trạng phản động
Là phong kiến hại đời

Nên dân chủ tự do
Phải luôn là cứu cánh
Không đấu tranh gìn giữ
Dân tự thành nô bộc

Dân chủ là quyền dân
Đó cũng là nhân quyền
Là quyền của toàn thể
Là quyền của mỗi người

Xã hội là tập hợp
Của tất cả công dân
Mỗi người một chủ thể
Quyền dân sự ra đời

Đây là quyền tuyệt đối
Của mỗi một con người

*Của chung toàn xã hội
Không phải của riêng ai*

*Nên dân chủ, tự do
Luôn đề cao dân sự
Chỉ độc tài phản động
Làm dân sự tiêu ma*

*Tất cả thành nhà nước
Cá nhân thành tôi đòi
Nhà nước thành vua chúa
Dân trở thành thần dân*

*Nên tất cả lý thuyết
Hay tất cả cá nhân
Nêu cao thuyết nhà nước
Đều hại nước phản dân !*

VÕ HUNG THANH
(23/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[22/07/2013 at 00:25](#)

TRIẾT HỌC

*Ta làm thơ cốt để chơi
Văn chương thi phú ta thời chẳng ham
Tài ta vốn ở tư duy
Muốn làm triết học đặt sau để đời
Bởi vì dân tộc bao thời
Không hề triết học chỉ toàn văn chương*

Vàng son quả thật Nguyễn Du
 Thi ca toàn bích há thua gì đời
 Nhưng ta chỉ tiếc một người
 Riêng phần tư tưởng không ngoài Bình Khiêm
 Tuy cùng họ Nguyễn đôi nơi
 Một thơ, một triết quả thời thua chi
 Còn người cũng phải đáng ghi
 Trần Cao Vân đó, tiếc vì mệnh non
 Nếu mà rộng tháng dài ngày
 Biết đâu nở rộ trên đời tư duy !
 Thật là quả những con voi
 Bao người còn lại, chỉ hoài mà thôi
 Qua xong hồ dễ để đời
 Bởi vì trí cạn, tâm cùn vậy ôi
 Kiểu Trần Đức Thảo xưa kia
 Ôn ào một thuở, mà chưa chín muồi
 Vậy nên non sót ở đời
 Chỉ đều biết tụng toàn là Mác Lê !
 Mà thôi dấu nói ai nghe
 Việt Nam ta thấy chưa ai xứng tầm
 Trên toàn thế giới, mà hâm
 Quên mình nhái bèn, tầm tầm vậy thôi
 Nhớ xưa cũng đã lần rồi
 Phạm Công Thiện đó, đầy mùi thi ca
 Tự mình đánh bóng kiêu sa
 Ai hay chỉ cóp thơ thiền liên miên
 Lại xưng "dâm đẳng" mặt trời
 Quả tình ngu tối, để đời cười chê
 Ba hoa, thấy kiểu chích chòe
 Thật là hổ thẹn giống giòng Việt Nam !
 Riêng ta tựa ếch trong ao
 Nhìn bầu trời rộng, dễ nào đi ra
 Hận đời, càng thấy xót xa
 Bởi tầm tư tưởng có mà thua chi
 Cho dầu Các Mác, Hegel
 Ta coi chỉ cục đường phèn vậy thôi
 Ngậm xong liền thấy tan rồi
 Mặc dầu thế giới, nhân tài bao la

Nói gần chẳng phải nói xa
 Ai trên thế giới mới là tri âm
 Giúp ta một việc cón con
 Support tài chánh, để còn viết ra
 Ngân trang triết học mới là
 Chứng minh cho thấy con nhà Việt Nam !
 Ta cần mỗi một năm tròn
 Chẳng bao giờ uống những người tâm can
 Nói chơi, mà thực rõ ràng
 Nhưng dầu nói thực, giống càng nói chơi
 Huyền thuyên một chút trên đời
 Đâu là hư thực, ai người rõ ta
 Mất xanh, để lọt mới là
 Mới lòng vàng đá, khiến ta phục thâm
 Trời chiều mây phủ Hải Vân
 Chim kêu gành đá, ngấm thân lại buồn !
 Ông Trời quả đến trêu người
 Khiến ta trôi nổi lênh bênh bấy nay
 Làm thơ hầu cốt để chơi
 Cái đầu triết học, uống đời vậy thay !
 Nên thôi, tâm huyết lời này
 Nhấn cùng thế giới, ai người yêu ta
 Yêu thơ chút đỉnh gọi là
 Còn yêu triết học, mới là cơ duyên
 Anh hùng gặp phận thuyên quyền
 Hỏi ai mới xứng là trang anh hùng
 Dẫu cho trong nước hay ngoài
 Vượt Trời, để viết ta vài thư chơi !

VÕ HUNG THANH
 (22/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[21/07/2013 at 21:56](#)

CON NGƯỜI VÀ TÔN GIÁO

Người không tôn giáo ở đời
 Khác chi trần trụi giữa trời bao la
 Vậy nên triết học mới là
 Không thì tôn giáo, để ra con người
 Còn loài ong kiến ở đời
 Suốt ngày xây tổ, cho là hay ho
 Vậy nên, tôn giáo phải cho
 Ra người đứng đắn, mới thành cao minh
 Quý chi những bọn linh xình
 Tưởng rằng chỉ có riêng mình mới hay
 Bởi vì tôn giáo trong đời
 Thiên hình vạn trạng, dễ thời một đầu
 Dẫu sao Chân lý làm đầu
 Mà là Chân lý, thì hầu giống nhau
 Ấy là nhân đức ở đời
 Lòng tin vời vợi với Trời siêu nhiên
 Cho dù rằng Phật, rằng Tiên
 Hay là với Chúa Jesus cũng là
 Cũng toàn những đáng bao la
 Có đâu như kiểu bầy gà cãi nhau
 Giành nhau chút đỉnh côn trùng
 Thật là phản lại tính Trời bao nhiêu
 Vậy nên chẳng phải dông dài
 Vài lời cốt để cho đời nhận ra
 Tôn mà không giáo cũng là
 Giáo mà thiếu học có ra nổi gì
 Học mà không hiểu ngu si
 Ngu thì có lấy cái gì để tôn
 Khiến toàn đá cá lẫn dùa
 Khinh người là chính, khinh đời theo sau

Đúng là đều một thứ lèo
 Mượn màu tôn giáo lại heo trên đời
 Nói ra kẻ khóc, kẻ cười
 Nhưng mà không nói, thì đời khác đâu
 Nên đành bấm bụng vài câu
 Những mong mọi sự cho hầu sáng ra !

VÕ HƯNG THANH

(22/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[21/07/2013 at 23:20](#)

BÂY GIỜ

Bây giờ thật khó ở đời
 Những anh ngoài nước quả thời vi vu
 Còn trong nước sợ Công an
 Công an mà hỏi an toàn còn đâu
 Vợ con nheo nhóc lại rầu
 Anh em lạnh nhạt ngổ hầu càng ghê
 Bạn bè càng hết chỗ chê
 Có ai lại muốn rê rê lại gần
 Quả là sự thế cù lần
 Người đời là thế hỏi còn chi đâu
 Nên chi sống giữa cuộc đời
 Phải cần thiện chí thì đời mới hay
 Tức là chẳng phải chống ai
 Mà nhằm sai đúng để ai khỏi nhằm
 Cái sai thì hết trần gian
 Hỏi ai không thấy, thành càng mới sai
 Còn như cái đúng trên đời

Hỏi ai không biết, vậy thời đúng thôi
 Thế nên sai, đúng trên đời
 Phải cùng trao đổi, mới thời sáng ra
 Còn như chỉ biết có ta
 Chồng hay bị chồng, cũng là thế thôi
 Mỗi vui ta viết cho đời
 Vài dòng như thế, biết đời chịu không
 Chịu hay không chịu, chẳng màng
 Ta như con én bay ngang bầu trời
 Bay qua bay lại để chơi
 Để gì cánh én làm thành mùa xuân !
 Thật ra cũng quá già rồi
 Sự đời dành lại bao người trẻ măng
 Già rồi, có nói cùng chẳng
 Vậy nên đơn giản, chỉ ngồi làm thơ
 Thơ ta cốt viết nhằm chơi
 Lướt tay bàn phím, để đời cùng vui
 Đọc xong, lại chỉ quên rồi
 Đâu cần lưu mãi trên đời mà chi !
 Đời nay ăn xổi ở thì
 Thơ ta cũng vậy, có chi phải bàn
 Ai người chơi kiểu quan sang
 Chép mà để lại cho đàn cháu con !
 Mai kia non nước vun tròn
 Trà dư tửu hậu, mới còn chút hương !
 Bây giờ thơ tỏa mùi hương
 Biết ai có đọc, hay thường cho qua !
 Bởi vì đời vậy mới là
 Đời cần cơn gió, thì điều mới bay
 Ngày xưa, quả có Nguyễn Du
 Truyện Kiều để lại cho đời muôn năm !
 Còn ta, như chút bọt tằm
 Trong ly trà, uống vào xong cũng rồi !
 Trăm năm đi giữa cuộc đời
 Đời luôn thanh thỏa, làm người mới hay !
 "Bởi đời bao cuộc bể dâu
 Những điều trông thấy mà đau đớn lòng

*Lạ gì bí sắc tư phong
Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen !"*

TRĂNG NGÀN
(22/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[21/07/2013 at 09:24](#)

MA VÀ PHẬT

*Thế giới luôn nhiều ma
Còn Phật thì rất ít
Bởi vậy tìm độc tài
Dễ hơn tìm dân chủ*

*Con người vốn bản năng
Lòng tiềm ẩn cái ác
Nên khi có độc tài
Rất khó mà thay đổi*

*Tâm lý người trả treo
Khi có quyền liền khác
Chưa thì đòi dân chủ
Có quyền lại độc tài*

*Cho nên nơi con người
Chỉ có ba điều chính
Chính là tâm, trí, khí
Chỉ ba điều đầy thôi*

Tâm là tấm lòng nhân
 Trí là tầm hiểu biết
 Khí là mặt bản chất
 Tốt hay xấu vậy mà

Thường hội đủ cả ba
 Mới bản chất dân chủ
 Còn nếu thiếu cả ba
 Chỉ khuynh hướng độc tài

Nên dân chủ không xấu
 Chỉ độc tài xấu thôi
 Chỉ có người nguy hiểm
 Cho dân chủ hồ đồ

Xã hội phải tự do
 Đó là điều dân chủ
 Kẻ xấu không thể tránh
 Chẳng vì thế độc tài

Nên quan trọng ở đời
 Luôn cần có nguyên lý
 Làm nguyên tắc chỉ đường
 Không vui đâu chúc đó

Thường kẻ nào có học
 Hay suy xét sâu xa
 Còn những kẻ kém học
 Hay tùy tiện ba hoa

Nên Phật luôn người thiện
 Có ít không thể nhiều
 Xã hội cần nguyên tắc
 Dân chủ chỉ bao nhiêu

*Cái ác phải phục thiện
Là điều tốt ở đời
Còn như nếu ngược lại
Chỉ toàn xấu mà thôi*

*Tự do là khách quan
Dân chủ là nhân tính
Độc tài thì ngược lại
Vì chỉ do chủ quan*

*Mọi người đều bình đẳng
Xã hội mới tự do
Người với người nô lệ
Thì đó luôn độc tài*

*Độc tài phản dân chủ
Độc tài phản tự do
Độc tài phản khoa học
Độc tài phản nhân văn !*

NON NGÀN
(21/7/13)

[Reply](#)

NÚI NGÀN says:
[21/07/2013 at 22:41](#)

NHÂN QUYỀN

*Nhân quyền không đến từ đâu
Ngoài ra từ chính tấm lòng Việt Nam
Từ anh Bộ đội, Công An
Từ toàn dân thấy bao hàm khắp nơi*

Kể chung đến kẻ cầm quyền
 Từ trên xuống dưới mọi miền nước ta
 Bởi vì nó có đầu xa
 Mà từ nhận thức mới ra nhân quyền
 Nói thêm từ cả con tim
 Thương người mới có nhân quyền tất nhiên
 Chớ còn ừ ọc ở đời
 Ốc tim không có lấy đâu nhân quyền
 Nhân quyền chỉ lẽ tự nhiên
 Mọi người bình đẳng nhân quyền là đây
 Không đề đầu cổ lẫn nhau
 Mọi người thoải mái mới ra nhân quyền
 Nghĩa là dân chủ, tự do
 Nghĩa tình hợp lý thì ra nhân quyền
 Chớ còn chỉ nói huyền thuyên
 Nhân quyền bánh vẽ nhân quyền có sao
 Nhiều anh chống lại nhân quyền
 Bô bô xuyên tạc cũng phiền lắm thay
 Cho nên sáng suốt ở đời
 Cho nên ngay chính thành ra nhân quyền
 Nhân quyền chủ ở cái tâm
 Cái tâm không có làm sao nhân quyền
 Vậy nên người ở trên đời
 Cái gì cũng sợ lấy đâu nhân quyền
 Sợ Công an, sợ địa phương
 Sợ người có chức, có quyền khổ thay
 Dân ngu tự mất nhân quyền
 Hỏi mình lại dễ trách người hay sao
 Tất nhiên Trời ở trên cao
 Thấy ai làm đúng làm sai trên đời
 Nhân quyền đâu ở Washington
 Cũng đâu phải ở Bắc Kinh quả là
 Mà là ở tại tâm ta
 Con tim của mỗi một người Việt Nam
 Anh em mà cấp như thù
 Vậy thì hỏi có làm sao nhân quyền
 Bao người nói đảo nói điên
 Trong ngoài cũng vậy nhân quyền là đâu

Vậy nên ta viết thơ này
Nói chơi để biết ai người Việt Nam !

THƯỢNG NGÀN
(22/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[21/07/2013 at 19:02](#)

HẾT THUỐC CHỮA RỒI

Quả là hết thuốc chữa rồi
Mỗi người một phách hơi người Việt Nam
Kẻ ngu đến thế là cùng
Kẻ lanh mưu đến hãi hùng vậy thôi
Ngày nay lên mạng mà coi
Chỉ Đàn Chim Việt cũng thôi đủ rồi
Bao thằng đá cá lẫn dùa
Bao thằng dốt nát chỉ hùa cùng nhau
Thật là náo trạng con chi
Biết bao nhiêu kẻ ngu si vậy mà
Nên là đã quá lạm rồi
Còn đâu cứu được giống nòi Việt Nam !
Thà rằng cỡi áo đi tu
Làm ông hòa thượng trên chùa còn hơn
Hay là ngủ chỉ một đêm
Sáng ra thức dậy hết còn Việt Nam !
Nói sao có vẻ oái oăm
Nhưng mà phải nói để lòng thanh thoi !
Vì chừng sự thật trên đời
Nói cùng không nói cũng thoi vậy thôi !
Dân ta ích kỷ tuyệt vời
Dân ta bạc nhược có trời biết đây !

Mỗi người tự xét mình xem
 Phải sờ vào ốt mới nên ngờ ngang !
 Tưởng mình toàn có hiên ngang
 Tưởng mình toàn có huy hoàng ngàn năm !
 Nào hay giống thứ ăn đong
 Biết gì thế giới để hồng đi lên
 Cốt mong an phận thủ thường
 Người người đều thế đúng phùng ra chi !
 Thôi thì còn nói được gì
 Để đôi cánh én làm thành mùa xuân
 Mà hầu toàn kiểu con buôn
 Lợi mình là chính còn mong lẽ nào
 Bắc thang lên hỏi trời cao
 Chừng nào thoát được kiếp người Việt Nam !

MÂY NGÀN

(22/7/13)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:

[21/07/2013 at 18:21](#)

THƯƠNG THAY

Thương thay đất nước non sông
 Dân tình giờ thế thì mong còn gì
 Diễn đàn bao kẻ ngu si
 Quả là hết thuốc lấy gì chữa sao
 Như thằng "Trọc Phú Thời Gian"
 Những quân cờ ấy thật càng xót xa
 Mọi người biết tổng cả rồi
 Thứ đồ mạt hạng gốc đều từ đâu !

SÓNG NGÀN

(21/07/2013)

[Reply](#)

BẠT NGÀN says:

[21/07/2013 at 18:10](#)

HAI THẮNG

Hai tên "Áy Sĩ", "Trực Ngôn"
 Thứ đồ mạt hạng thật còn ra chi
 Người khôn hiểu biết trên đời
 Còn hai thằng đại này như cầu tàn
 Muốn khôn, chính đáng mới sang
 Còn như bất chính, chỉ oan cho đời !

TRĂNG NGÀN

(21/07/2013)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[21/07/2013 at 06:44](#)

THƠ

Thơ là ý đẹp trên đời
 Thơ toàn lãng nhách quả thời vô duyên !
 Thơ là nghệ thuật văn chương
 Thơ như con cóc văn chương bùn sình !
 Làm thơ phải óc thông minh
 Óc ngu như chó thật tình thơ sao !

Làm thơ thi pháp phải cao
 Lời như trẻ nít ối dào là thơ !
 Thế ban giám khảo là ai
 Tại sao chùng mắt để thành dở hơi !
 Ai người tổ chức cuộc thi
 Có tiền là chính còn thời có chi !
 Ôi ôi đời quả ngu si
 Làm thơ như thế biết gì là thơ !
 Quả là bồi bác cuộc đời
 Sao giờ tuổi trẻ như bầy lu la !
 Phải chăng giáo dục ranh ma
 Hay là xã hội quả là vô phương !
 Thơ sao giống chó ỉa đường
 Hoan hô Mạnh Hảo đã trương lên giùm !

NẮNG NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[21/07/2013 at 07:03](#)

KIỆP NGƯỜI

Con người ở một mình
 Nào khác gì hoang đảo
 Tuy rằng độc lập thật
 Sóng từ phía lao xao

Người có vợ có chồng
 Cũng lắm khi hạnh phúc
 Mà lắm khi địa ngục
 Hỏi gì chắc chắn đâu

Nỗi nào thì vung nấy
 Nhưng đâu dễ kiếm nào
 Có khi chẳng trúng cặp
 Đòi quả thật tào lao

Con người có cái giống
 Thật khó sống một mình
 Một mình cái giống quây
 Đòi trở thành linh tinh

Có người không có giống
 Đó mới thật hay chưa
 Hay giống bị lộn ngược
 Thật nói mấy cho vừa

Dầu tu là cỗi phúc
 Dầu tình là dây oan
 Dễ gì tu không đạo⁴
 Dễ gì tình không ham

Ôi thôi bao nhiêu chuyện
 Ngay trên cỗi đời này
 Còn bao điều xã hội
 Quả là khổ kiếp người

Con người ở mức giữa
 Không vật chẳng thiên thần
 Nên với lên chẳng tới
 Còn rớt xuống không xong

Cứ hoài treo lơ lửng
 Đó thân phận kiếp người

⁴ Ai thông minh thời hiểu

*Còn đấu tranh xã hội
Quả buồn lẫn trong vui*

*Ta hay làm thơ chơi
Trên đời nói đủ thứ
Nói cũng để mà chơi
Đời chó nên tự ái !*

*Nhưng thôi phải dừng lại
Bởi nói cứ nói hoài
Chuyện đời nói không hết
Lại thành quá tào lao !*

NẮNG NGÀN
(21/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[20/07/2013 at 18:25](#)

TRONG ĐỜI

*Trong đời quả lắm anh ngu
Nhưng đời cũng quả rất nhiều người khôn
Dở hay tại trí mỗi bên
Thấp cao là tại con tim mỗi người
Ai người trí sáng khó tin
Những điều nhảm nhí huyền thuyên ở đời
Còn ai ngu tối thì thôi
Nghe toàn những chuyện động trời cũng tin
Có người nói Việt Nam mình
Tính hay bắt chước thật tình đâu sai
Người xưa cũng đã nói rồi*

Vác mai chạy quấy khoai mài tìm đầu
 Quả ngu đến thế hồi ơi
 Ngàn năm biết có khi nào mới khôn
 Đã ngu vố ngực đoành đoành
 Ta là trí tuệ đỉnh cao nhất đời
 Nực cười quả chuyện trời ơi
 Đỉnh cao mà chẳng chút chi của mình
 Ai người sao nở tuyên truyền
 Cho dân ngu thế chẳng phiền hay sao
 Cho nên ngu sáng ở đời
 Do mình là chính do người tính sau
 Mình ngu mới cả tin người
 Còn mà sáng suốt rạch rồi phân ra
 Kiểu toàn cảm tính sa đà
 Nghe sao tin vậy vịt gà khác chi
 Tự mình chẳng được con công
 Còn lâu mới tới con chim phụng hoàng
 Ủng thay con cháu Lạc Hồng
 Rồng Tiên lại rớt xuống hàng đế giun !

THƯỢNG NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[20/07/2013 at 17:39](#)

LO TOAN

Mới hay nước Mỹ lo toan
 Cho dân hạnh phúc nên sang ở đời
 Lo là lo hết mọi người
 Mọi người ai nấy đều hầu tự do
 Cần duy nhất lá phiếu bầu

Quyền năng đệ nhất không ngoài là đây
 Bởi vì nguyên lý không sai
 Đó là dân chủ đó là tự do
 Hòa bình cũng đó mà thôi
 Ai dùng lá phiếu nhằm vào đánh nhau
 Chỉ tranh nhiều ít hơn thua
 Nhiều là ý muốn toàn dân rõ rồi
 Ai lên Tổng Thống đều vui
 Bởi vì ý chí dân là khách quan
 Nhân quyền thật quả đảng hoàng
 Không ai o ép dối dang điều gì
 Công khai triệu mặt một lời
 Chỉ dùng pháp luật để đòi an vui
 Chỉ dùng công nghệ mà thôi
 Không dùng chính trị kiểu đòi thủ công
 Tuyên truyền nhằm dối gạt dân
 Quyền hành riêng nắm quả không ra gì
 Cho nên Mỹ mới ai bì
 Dầu luôn tương đối nhất nhì thế gian
 Chỗ nào cũng thấy cảnh quan
 Êm đềm tĩnh lặng mà không ồn ào
 Xây nên bao cảnh tượng đài
 Nhưng đều chọn lọc không ngoài khách quan
 Những gì giá trị đảng hoàng
 Không hay theo kiểu lang bang trên đời
 Văn minh khoa học tốt trời
 Nhưng mà luôn vẫn rạng ngời nhân văn
 Hải hòa trên cả hai chân
 Khôn ngoan là thế làm sao chê nào
 Những anh dốt nát thời nào
 Mở hơi "đế quốc" thật sao hỡi hùng
 Nên chi nhấn với mọi người
 Hãy nên đi Mỹ trong đời một phen
 Để mà so sánh thiệt hơn
 Nơi đâu mới đúng những người khôn ngoan
 Chớ còn vịt ngỗng một đàn
 Lè tè thấp kém khó sang trên đời
 Trăm năm rồi quả hỡi ơi

Người ta đi tới mình thời đi lui
 Rong Tiễn thật quả đời này
 Chỉ toàn rong lộn biết ngày nào nên !

TRĂNG NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[20/07/2013 at 04:18](#)

ĐỈNH CAO TRÍ TUỆ

Mỗi người dân có tư
 Vấn đề đất nước mới mong mở mày
 Còn như toàn chỉ khù khờ
 Bảo sao hay vậy thật nào đáng chi
 Nước mình như của ai kia
 Dân mình như thể ở trong tay người
 Còn gì độc lập trên đời
 Còn gì dân chủ còn gì tự do
 Đỉnh cao chỉ có Mác Lê
 Đỉnh cao chỉ có chớp bu đứng đầu
 Thế thì đất nước thật rầu
 Bản thân mình mất nước hầu ra chi
 Cho nên khỏi nói đông dài
 Quyền dân mà mất nước nhà còn sao
 Quyền dân là lá phiếu bầu
 Chọn người tài đức để hầu đi lên
 Nhằm giao lãnh đạo toàn quyền
 Đứng đầu đất nước thay quyền toàn dân
 Tự mình biết thấy xa gần
 Tự mình quyết định cân phân mọi điều
 Không run sợ bất cứ ai

Nêu cao trí tuệ để người phục ta
 Còn như chỉ kiểu là đà
 Cá mè một lứa có ra nổi gì
 Nên chi dân phải thường khi
 Có quyền củ soát điều gì mình mong
 Còn như sống kiểu ăn đong
 Ủ hừ ậm ự nước mong khá gì
 Đỉnh cao trí tuệ loài người
 Không ngoài dân chủ không ngoài tự do
 Không ngoài lá phiếu dân bầu
 Không ngoài trách nhiệm đăng hầu an dân
 Còn như chỉ kiểu chơi banh
 Đá qua đá lại trong vành vạy thôi
 Lấy chi giá trị trên đời
 Hỏi đâu trí tuệ của người Việt Nam
 Còn gì dân tộc tương lai
 Hóa thành chỉ thứ Mao đài say sưa
 Xem người rồi nghĩ đến ta
 Bao giờ quang rạng nước nhà Việt Nam
 Cái này chỉ thuộc toàn dân
 Có mà thức tỉnh hay cù lằn thôi
 Thức thì mau trỗi dậy đi
 Cù lằn cứ mãi ngủ khi nhục thay !

THƯỢNG NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:
[21/07/2013 at 04:22](#)

THĂNG VÔ LẠI

Chung Sơn thẳng vô lại
 Thế nào là "Tiền Heo" ?
 Chuối người kiêu bạt mạng
 Nhân cách đó là gì ?
 Nó tự xưng Phật giáo
 Thật chỉ hạng cu li !
 Phật đúng không điên đảo
 Thẳng vô lại hiểu gì ?
 Nhân đây mà lên tiếng
 Để thiên hạ xét suy
 Non Ngàn luôn đứng thẳng
 Không ngã nghiêng bên nào
 Trái với loài chuột nhắt
 Chuyên láo khoét, Chung Sơn !

ĐẠI NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[20/07/2013 at 18:46](#)

NGU HAY KHÔN ?

Người mình khó nói lắm thay
 Ngu thì mới đúng hay là toàn khôn ?
 Tại sao Hiệp nghị Năm Tư
 Triệu người bỏ Bắc vào Nam là gì ?

Rồi thì mãi tới Bảy Lăm
 Nước nhà thống nhất hỏi còn gì hơn
 Vậỵ mà lìa nước ra đi
 Trong ba triệu ấy có toàn ngu, khôn ?

Hỏi thêm một chút vẫn hơn
 Chuyện đời là thế, ai làm ra kia ?
 Mình khôn dân lại bỏ đi
 Dân khôn sao lại chẳng theo với mình ?

Đầy đời thật đáng giết mình
 Cái khôn, cái dại thật tình là đâu ?
 Phải chăng chỉ ở con người
 Ở lòng nhân ái ở tài thông minh ?

Nhân thì có bụng thương người
 Thông minh thì chẳng lụy người làm chi
 Quý hồ độc lập tự do
 Trước sau cho nước và cho chính mình !

Hai điều ấy chẳng giữ mình
 Hỏi dân có thể thương mình được sao ?
 Dân ngu là hỏi bởi đâu
 Bởi người lãnh đạo chớ nào chối chi !

ĐẠI NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[20/07/2013 at 19:16](#)

NGUYỄN HỮU DU

Nghe Du nói thật giết mình
 Quả đời lắm chuyện uẩn tình vậy sao
 Chỉ Trời ở tí trên cao

Mới toàn thấy hết mọi điều nhân gian
 Thế nên dầu có muợn màng
 Chuyện gì bạch hết mới sang trên đời
 Một lần phải rửa sạch thôi
 Để mong bôi thuốc cho đời lành lên
 Vết thương dầu vết thương lòng
 Của toàn dân tộc mới mau tốt lành
 Mọi điều càng phải đành rành
 Có gì khai hết đặt đời tỉnh ra
 Đừng nên ám ớ ám a
 Mọi người đều vậy con nhà Việt Nam
 Ở trong hay ở nước ngoài
 Biết gì nói nấy chẳng hoài gì đâu
 Để dân càng biết thêm sâu
 Mọi người cùng biết để hầu nghĩ suy
 Miễn là sự thật làm đầu
 Miễn là chân lý luôn hầu sáng soi
 Tránh toàn chỉ kiêu vì mình
 Mua danh chuốc phận thật tình ra chi
 Vài lời đơn giản khả thi
 Mong "Đàn Chim Việt" gắng ghi chuyện này
 Bởi mình "Cửa Sổ" của đời
 Làm sao cửa sổ vì đời mở hơn
 Khi đời còn tối om om
 Nhìn ra Cửa Sổ mới mong sáng lò !

TRĂNG NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[20/07/2013 at 18:10](#)

CÁI "LÈO" CỦA LỊCH SỬ

Lịch sử là quá khứ
 Là những gì đã qua
 Không còn sửa chữa được
 Há đâu chẳng phải "lèo" !

Một ngàn năm Bắc thuộc
 Nước nhà vào giặc Tàu
 Dân Lạc Hồng như thế
 Chẳng "lèo" hỏi là sao ?

Một trăm năm Thực dân
 Từ Tây sang đô hộ
 Dân Tiên Rồng là vậy
 Không "lèo" là lẽ gì ?

Chuyện đời còn lắm nữa
 Nhưng thôi nói mà chi
 Mỗi người đều khắc biết
 Dầu nói cũng là thừa !

Chỉ nói Điện Biên Phủ
 Cảnh địa ngục chiến tranh
 50 triệu lính bỏ xác
 Tròn tròn cả hai bên !

Tất một bên chiến thắng
 Một bên phải bại vong
 Nhưng chia đôi đất nước
 Một triệu người di cư !

Ngay trên bàn Nghị hội
 Đâu chỉ hai phe nào
 Mà năm anh tất cả
 Quốc tế rồi chứ sao !

Nên cái "lèo" là vậy
 Nói cách nào chẳng thông
 Hỏi "Việt Minh" là ai
 Còn "Quốc gia" là ai ?

Việt Minh là Cộng Sản
 Quốc gia, Pháp xen vào
 Nào có gì thuần nhất
 Toàn đều minh bạch sao ?

Cho nên Điện Biên Phủ
 Bên thì ca ngát trời
 Bên thì chề tận mạng
 Đúng là chuột hay dơi !

Nên hỏi có "lèo" không
 Người Việt Nam yêu nước
 Phải chẳng hiểu lịch sử
 Hay mù tịt u mê ?

"Lèo" là "lèo" thế đấy
 Lại tưởng mình là hay
 Ngu là ngu thế đấy
 Biết đâu toàn do người !

Đất nước chỉ không "lèo"
 Khi hoàn toàn độc lập
 Khi toàn dân tự do
 Khi giang san tự chủ !

Đó là chí Triệu Ẩu
 Đó là chí Nhị Trưng
 Đó là lòng Lê Lợi
 Đó là khí Quang Trung !

*Còn như Lê Chiêu Thống
 Hay cả Hồ Quý Lý
 Cũng toàn thứ anh "lèo"
 Rước voi giẫy mà tổ !*

*Việc đời đơn giản vậy
 Sao nhiều kẻ hàm hồ
 Không thấy ra thân phận
 Của mình của nước non !*

THƯỢNG NGÀN
 (21/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[20/07/2013 at 03:39](#)

NÔNG CẠN

*Những tay nông cạn trên đời
 Chuyện gì cũng nói tron hu bề ngoài
 Óc đâu để biết xét soi
 Bạ đâu nói đầy đúng nòi vô duyên
 Nói toàn hiện tượng huyên thuyên
 Quên đi cốt lõi trong miền thâm sâu
 Nên chi nguyên lý làm đầu
 Mới là cái chính ở trong cuộc đời
 Giống như toán học vậy thôi
 Định đề luôn đúng dễ thời mà sai
 Bỏ đề chỉ loại thứ hai
 Ăn theo duy nhất nhờ nơi định đề
 Cho nên dân chủ bao giờ
 Cũng là nguyên lý mà đời phải theo
 Còn như các kiểu độc tài*

Chẳng qua những thứ móc meo bề ngoài
 Nhân văn mới gốc con người
 Phản nhân văn chỉ phản người mà thôi
 Vậy nên muốn luận phương Tây
 Phải cần nguyên lý chẳng nên mặt ngoài
 Đó là dân chủ tự do
 Còn như khủng hoảng chỉ do nhất thời
 Những anh quen thói dỏm đời
 Dễ gì biết rõ những gì sâu xa
 Chỉ toàn nói kiêu tà ma
 Kiểu toàn theo đám ăn tàn mà thôi
 Việt Nam nếu giống con nòi
 Cần gì theo Mỹ, theo Tàu mà chi
 Theo phương Tây cũng hay gì
 Nếu theo hết kiểu cu li cóp người
 Mà cần trí tuệ trên đời
 Mọi điều tham khảo cho thời riêng ta
 Thế nên phải có nhân tài
 Chỉ toàn ngu dốt bao giờ mới nên !

ĐẠI NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[19/07/2013 at 23:05](#)

NGÀY XƯA HOÀNG THỊ

Ngày xưa đó hỏi giờ đâu tìm thấy
 Hoàng Thị xưa trong ký ức bao la
 Dễ nào ai không một phút trong đời
 Từng theo gót xưa kia sau Hoàng Thị ...

Giờ nghe lại mỗi lần trong tiếng nhạc
 Vẫn lắng lắng sâu lắng tận tâm hồn
 Ai bạn bè không từng đã yêu đương
 Tuy cấp sách đến trường bao buổi học ...

Ta vẫn nhớ Trần Cao Vân thuở trước
 Hay nhớ hoài ngôi trường nhỏ Tiểu La
 Trước khi vào Trần Quý Cáp Hội An
 Ba mái trường cho ta nguồn tri thức !

Những viên gạch đầu tiên là thế đó
 Còn kể thêm Trường tiểu học Thăng Bình
 Đã qua rồi ngày tháng của xuân xanh
 Nay tóc bạc mới ngồi ôn cả lại !

Bao bè bạn dễ nào phai trong trí
 Bao thầy cô mấy thuở lại quên sao
 Bao tình yêu bỗng bột thảng ngày xưa
 Vẫn da diết từ tuổi thơ mộng ảo ...

Nay nhìn lại bao bức hình bạn cũ
 Rất nhiều người đâu có thể nhận ra
 Hoặc nhớ người mà không thể nhớ tên
 Hoặc tên nhớ mà người đang đâu mất !

Lịch sử đó như dòng đời thế đó
 Bao trùm luôn trên hết cả địa cầu
 Có riêng gì đất nước Việt Nam đâu
 Bao bè bạn đã thành người tứ xứ ...

Văn Khoa cũ ta vẫn hoài nhớ mãi
 Và Luật Khoa thật thân thiết ngày nào
 Sài Gòn xưa đâu có dễ quên sao
 Ngay đến cả giảng đường Khoa học !

Ta còn nhớ cả mái Trường Sinh Ngữ
 Thật khiêm nhường nằm dưới tán cây cao
 Với những giờ ta vào lớp ban đêm
 Trắng vàng tỏa trên vòm cây thơ mộng ...

Kỷ niệm đó và thân thương thế đó
 Tình cảm đây và tri thức cũng đây
 Ta biết nào khoa học với văn chương
 Cả ngôn ngữ và tình người thấm đậm ...

Giờ ôn lại thật vô cùng cảm động
 Ta ghi ra trong phút chốc nhẹ nhàng
 Mười ngón tay trên phím lướt vội vàng
 Sợ qua mất bao nhiêu điều cảm xúc ...

Để nhằm gửi tới bạn bè đây đó
 Học trò xưa, cùng bạn học thân thương
 Mà giờ đây đang tỏa rộng ngàn phương
 Gợi nhớ lại những Ngày Xưa Hoàng Thị ...

VÕ HUNG THANH
 (20/7/2013)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[19/07/2013 at 18:32](#)

VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ

Văn chương quả thật trên đời
 Vẫn luôn lay động lòng người bao nhiêu !
 Khác nòi chính trị chính em
 Phần nhiều ô hợp quả không ra gì !

Nhưng văn chương chính ở đời
 Mà không chính trị cũng thời hay sao
 Khác gì nếu thiếu văn chương
 Thì loài chính trị chỉ cuồng chỉ điên !
 Thế nên văn vẽ ở đời
 Luôn cần phải có, để đời văn minh !
 Kiểu như gió thổi, mây bay
 Hỏi văn chương ấy thì sao ích gì ?
 Lại như chính trị ngu si
 Khác nào bơi bần, ích chi cho đời ?
 Vậy thì văn phải sáng ngời
 Trị cần phải chính làm đời mới hay !
 Chớ còn đá cá, lặn dĩa
 Chỉ toàn lũ ngợm sống thừa vậy thôi !

ĐẠI NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[19/07/2013 at 17:53](#)

NGƯỜI VIỆT LÀ AI

Bây giờ người Việt là ai
 Đều toàn mê ngủ, hay toàn thức đây
 Sao như đĩa gạo phải vôi
 Cứ co vo lại than ôi còn gì ?

Sao toàn cứ biết nói theo
 Sao toàn cứ biết ăn theo vậy mà
 Sao toàn ảm ở hội tề
 Sao toàn danh phận riêng mình lo toan ?

Đâu còn trí thức Việt Nam
 Hay toàn vất vưởng lang thang vĩa hè
 Hoặc toàn một đám cá mè
 Giống nhau một lứa im re thán ngày ?

Người khôn sống ở trên đời
 Phải người bình đẳng, phải người tự do
 Phải người đứng thẳng lưng cho
 Trông ra đường thẳng, nhìn lên bầu trời !

Tại sao nay thấy người mình
 Chỉ toàn co rút, tội tình lắm thay
 Ai làm nên có sự này
 Ai làm đến nỗi người mình ngu ngơ ?

Tiện đây ta viết bài thơ
 Nói chơi ai đọc xét mình xem sao
 Phải người hiểu biết, sáng soi
 Hay toàn ù cạc, hỏi đời ra chi !

TRĂNG NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

BIỂN NGÀN says:
[19/07/2013 at 17:27](#)

HOAN HÔ VÀ HOAN HÔ

Hoan hô đất nước hôm nay
 Dân toàn im lặng theo nghề làm ăn

*Chỉ toàn quan chức đi lên
Không ai thấy xuống, đến ngày về hưu !*

*Hoan hô dân tộc hôm nay
Co ro có ró hàng ngày yên thân
Việc non việc nước xa gần
Hoàn toàn lãng đãng khác chi mây trời*

*Hoan hô hết cả mọi người
Lo mình là chính lo đời làm chi
Mình lên mặc kệ đời chìm
Mình leo danh vọng mặc đời ngụp sâu*

*Hoan hô thôi cứ hoan hô
Hoan hô ao cá lao xao trên đời
Nước nhà rồi biết ngày nào
Có còn hay mất ai nào quan tâm !*

NON NGÀN
(20/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:
[19/07/2013 at 16:58](#)

ĐI QUA

*"Diệm Nhu" rồi cũng đi qua
Những người "chống Diệm" cũng là vậy thôi
"Việt Minh" giờ đã qua rồi
Tương lai, "Cộng sản" cũng đâu khác gì
Chỉ là còn nước, còn non
Chỉ là còn lại những ai đảng hoàng*

Mọi người nếu mãi hoang tàng
 Hỏi rằng Đất Nước liệu còn không ?
 Làm thân con cháu Lạc Hồng
 Chẳng yêu non nước, lại yêu những gì !
 Sao không sáng suốt ưu tư ?
 Vì dân vì nước lại toàn nói điều !

ĐẠI NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

SƯƠNG NGÀN says:
[19/07/2013 at 19:33](#)

"CU ĐEN"

"Cu Đen" cái nick cũng hay
 Hoàn toàn đen nhẻm, hỏi nào khác chi
 Lúc dài, lúc ngắn thường khi
 Bận to, bận nhỏ lạ chi trên đời
 Dẫu mềm hay cứng vậy thôi
 Thấy cùng ngang ngửa cô nàng đen thui !

LÁ NGÀN
 (20/7/13)

[Reply](#)

BIỂN NGÀN says:
[19/07/2013 at 17:09](#)

CHÔNG QUA CHÔNG LẠI

Một là "thân Diệm" tuyệt vời
 Hai là "chống Diệm" ngút trời là sao
 Ba là "hộ Cộng" ào ào
 Bốn là "thù Cộng" biết bao trên đời
 Ôi chao dân tộc kiêu này
 Trăm năm chia rẽ biết ngày nào nên
 Tại sao không xét nhần tiền
 Chỗ nào là đúng, là sai trên đời
 Cứ mang lịch sử ra soi
 Cứ mang thế giới ra mà sánh so
 Biết bao thực tế nói rồi
 Tại sao mãi ngủ, bao giờ thức đây
 Xót xa ta viết lời này
 Mỗi người tự xét nơi ngay chính mình
 Hỏi rằng mình có thông minh
 Hay là ngu tối giữa nơi cuộc đời ?
 Hỏi rằng yêu nước yêu nòi
 Hay mình thật chỉ một loài điêu ngoa !
 Nói gần đâu phải nói xa
 Mỗi người đều xấu nước nhà về đâu ?

THƯỢNG NGÀN

(20/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[18/07/2013 at 06:52](#)

NỘI DUNG VÀ Ý NGHĨA
 CỦA DÂN CHỦ

Dân chủ là nhân văn
 Vì mọi người bình đẳng
 Chẳng ai cao hơn ai
 Bởi mỗi người lá phiếu !

Mọi lá phiếu ngang nhau
 Nhằm chọn người đại diện
 Để thay quyền lãnh đạo
 An lòng hết mọi người !

Dân chủ là an toàn
 Vì không còn khổng chế
 Bởi bất cứ người nào
 Hay nhóm người cũng thế !

Không thể nhân danh gì
 Nếu mọi người phản đối
 Bởi vì trọng pháp luật
 Nhân quyền cao nhất đời !

Pháp luật của toàn dân
 Không bị ai bóp méo
 Không trở thành công cụ
 Của bất cứ riêng ai !

Cả Quân đội, Công An
 Cũng của chung xã hội
 Không phải riêng phần ai
 Chỉ bảo vệ đất nước !

Mục đích là hạnh phúc
 Của cả thầy toàn dân
 Mục đích là đất nước
 Luôn phải được trường tồn !

Nên ý nghĩa dân chủ
 Mọi người đều lo chung
 Ai cũng quyền phát biểu
 Mọi thiện chí của mình !

Không thể ai ngăn cấm
 Kể cả đi biểu tình
 Nếu trong vòng trật tự
 Không nhằm để hại ai !

Chuyện đời đơn giản vậy
 Sao cứ cãi nhau hoài
 Sao cứ ham độc đoán
 Thật không hiểu con người !

Độc đoán là sai trái
 Bởi vì luôn chủ quan
 Vì toàn dân mới sáng
 Nhờ gồm hết mọi người !

Vậy chẳng lý do gì
 Để độc tài, độc đoán
 Nếu không là lạm quyền
 Cốt đề đầu dân chúng !

Mọi người bị đề đầu
 Hỏi còn đâu dân chủ
 Bất kỳ lý do nào
 Thấy cũng đều sai trái !

Không thể nhân danh gì
 Nếu dân không đồng ý
 Đó mới quyền tự do
 Của toàn dân là vậy !

Nên chỉ có dân chủ
 Khi vốn có tự do
 Mọi người cần độc lập
 Mới hạnh phúc trên đời !

Bởi vì có như thế
 Mới không sợ ngoại xâm
 Gương Diên Hồng còn đó
 Ngàn xưa đã rồi rồi !

ĐẠI NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[18/07/2013 at 06:24](#)

HỒ CƯƠNG QUYẾT

Đây là người Pháp gốc nòi
 Chuyển làm người Việt từ hồi xa xưa
 Bởi vì ông mến Cụ Hồ
 Nên Hồ Cương Quyết là tên mới thành
 Hoan hô bài viết rành rành
 Hoàn toàn cho thấy tâm tình Việt Nam
 Cho dầu mũi lõ tóc nâu
 Mà nay mũi tẹt da vàng khác chi
 Mắt xanh thành mắt nâu đen
 Bởi con tim đã là người Việt Nam
 Gà Tây nay đã Ròng Vàng
 Thật Hồ Cương Quyết rõ ràng là đây
 Nêu cao ý thức chống Tàu
 Bởi Tàu toan tính nuốt dần Việt Nam
 Biển Đông chỉ phút mở màng

Hoàng Sa lấy mất sẽ dần Trường Sa
 Tam Sa thành phố dựng rồi
 Chỉ ai ngó ngán mới ngồi chổng tai
 Con dân nước Việt bồi hồi
 Mà Hồ Cương quyết tính trong số này
 Hoan hô nước Pháp là đây
 Hoan hô dân Pháp để người tinh anh
 Sống đời thật hết nghĩa tình
 Từ lâu tranh đấu nước nhà Việt Nam
 Bởi vì đã một công dân
 Hết lòng vì nước muôn phần kính thay
 Đã làm phim kể Hoàng Sa
 Phúc trình về nỗi ngậm ngùi ngư dân
 Thật là một tấm lòng son
 Một lòng bảo vệ giang san giống nòi
 Thương dân chi khác thương mình
 Thật Hồ Cương Quyết khác người làm sao !

THƯỢNG NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[18/07/2013 at 08:30](#)

ĐÔI CHÂN ĐỨNG VỮNG

Phải đứng vững, không bao giờ khụy xuống
 Cả toàn dân, không phải chỉ riêng ai
 Bởi nước ta chân phải vững trên đời
 Cùng phải có một cái đầu mạnh mẽ !

Bởi đất nước dầu qua bao gian khó
 Ngàn năm rồi ta vẫn vững y nguyên

*Vẫn hiên ngang một giòng giống Việt Nam
Một dân tộc có riêng nền độc lập !*

*Ta đứng vững bởi ta riêng văn hóa
Ngôn ngữ riêng và tập quán cũng riêng
Và toàn dân một ý chí tự cường
Luôn khác biệt, không hề cho đồng hóa !*

*Dầu có lúc cũng đất bằng sấm dậy
Vài cá nhân vì non yếu, khù khờ
Đã từng phen cũng rắn cắn gà nhà
Lê Chiêu Thống quả tám gương vạn đọi !*

*Nhưng rồi lại một Quang Trung kiêu hãnh
tức thời tỏ rõ chí hùng anh
Quét sạch ngay cả trăm vạn quân Thanh
Rửa quốc nhục vỗ yên cho bờ cõi !*

*Từng một thuở lại bình Chiêm phá Tống
ai hơn Lý Thường Kiệt ngày nào
Đã một lần châu chấu đá nhào xe
Để vạn đại sử xanh luôn ghi rõ !*

*Hưng Đạo đó quả ba lần đại phá
Nguyên Mông, hồ đế nước nào làm
Chúng kinh hồn khi bén mảng Việt Nam
Đành trốn nhủi trong ống đồng để thoát !*

*Cũng nói tới Bình định vương Lê Lợi
Từng vùng lên đánh đuổi hết quân Minh
Nhằm thu hồi nền độc lập giang sơn
Sau trăm năm bị giặc Tàu đô hộ !*

*Xa hơn nữa kì Nhị Trưng danh tiếng
Gái quần thoa vẫn bảo vệ non sông*

*Hay giống như Bà Triệu một tấm lòng
Cởi sợi dây, quyết phá tan kinh ngạc !*

*Ai cũng biết một Ngô Quyền anh dũng
Người đầu tiên giành độc lập nước nhà
Quyết phá tan hết cường địch ngoại bang
Dựng bờ cõi cho một nền tự chủ !*

*Ai quên được người anh hùng Nguyễn Trãi
danh thơm với Đại cáo bình Ngô
Bản tuyên ngôn độc lập rất hào hùng
Để tỏ rõ lần thứ ba quyết thắng !*

*Đáy đất nước Việt Nam, luôn đứng vững
Qua muôn ngàn sóng gió lẫn chông gai
Dẫu nằm gai nếm mật vẫn nhiều lần
Song dân tộc không bao giờ khuất phục !*

*Thời cận đại, nạn Thực dân xâm lược
bất ngờ trước súng thép, đạn đồng
Rồi cuối cùng dân tộc vẫn hiên ngang
Vùng đứng dậy, sấm rền Điện Biên Phủ !*

*Thật anh dũng, luôn đôi chân nước Việt
vững hoài cùng lịch sử oai hùng
Dẫu bao lần bi tráng, vẫn hiên ngang
Luôn bảo vệ một non sông gấm vóc !*

*Dẫu có lúc bị yếu đi, thua giặc
Tạm thời nhẫn nhục, để chờ thời
Rồi thời cơ lại đến, có sao đâu
Lại càng mạnh, thắng quân thù trở lại !*

*Nay trước mắt, dẫu Hoàng Sa tạm mất
Dân ta đâu có thể chịu đầu hàng*

*Nước ta luôn phải vững chắc đôi chân
Phải đứng vững, để thu hồi quốc thổ !*

*Dẫu có phải bao năm, đâu buông được
Vì máu xương lịch sử của cha ông
Thế hệ này, thế hệ khác xông lên
Luôn đứng vững trên đôi chân nòi Việt !*

VÕ HUNG THANH
(18/7/13)

[Reply](#)

THƯƠNG NGÀN says:
[18/07/2013 at 20:57](#)

KHÔN SỐNG BÔNG CHẾT !

*Đất nước là của chung
Do tiền nhân để lại
Con cháu không giữ gìn
Có mất thì ráng chịu !*

*Mọi người đều bình đẳng
Mọi người phải tự do
Nếu thiếu số không chế
Cũng chẳng ra trò gì !*

*Mỗi người quyền công dân
Phải gióng lên tiếng nói
Mọi điều mình ưu tư
Không phải sợ ai cả !*

Dân mà chỉ ù lì
 Đó là vì hèn nhát
 Có mắt không có óc
 Có miệng không có lời !

Diễn đàn là của chung
 Tất cả người trong nước
 Kể cả ở ngoài nước
 Viết bài phải rõ tên !

Còn có gì trách nhiệm
 Nếu toàn chỉ nick name
 Khác nào bọn giặc cỏ
 Lén lút không xưng danh !

Nếu trong một đất nước
 Chẳng ai trách nhiệm gì
 Giống như vườn hoang vậy
 Hỏi còn thể thống chi !

Diễn đàn là xã hội
 Chỉ thu nhỏ muôn phần
 Cứ xem thì khắc biết
 Vàng thau lẫn cả phân !

Sự đòi đơn giản thế
 Mỗi người tự lỗi mình
 Tạo lỗi chung cả nước
 Tổ quốc tất rung rinh !

Thù trong và giặc ngoài
 Cài với nhau là thế
 Hỏi bao người tâm huyết
 Hỏi bao kẻ bắt lương !

Mỗi người vẫn tự biết
 Mình là người thế nào
 Có yêu dân yêu nước
 Hay chỉ thứ tào lao !

Đó chính là chất lượng
 Của bản thân mỗi người
 Cũng của toàn xã hội
 Thử hỏi ai trách ai !

Mỗi người chỉ lo riêng
 Cốt bản thân mình thủ
 Đòi trở nên toang hoác
 Kiểu sống chết mặc bay !

Đấy bao nhiêu có sự
 Đòi thử hỏi đại khôn
 Người thử hỏi khôn đại
 Hay chỉ khôn lối thôi !

Một người ưu tư đấy
 người phá như không
 Giống bầy gà quang quác
 Ôi đất nước non sông !

Ta nói vài lời vậy
 Dẫu muốn nghe cùng không
 Cuộc đời chung thiên hạ
 Chuyện gì phải bao đồng !

Cốt yếu là dân chủ
 Cốt yếu là tự do
 Phải thật sự đúng đắn
 Nếu không chẳng ra trò !

*Khác gì con thần lằn
cắn đuôi để sống
Cắn rồi đuôi mọc lại
Cũng chỉ con thần lằn !*

*Việt Nam giống Lạc Hồng
muốn thành giun dế
Tự mình cắn đuôi mãi
Hỏi khác chi thần lằn !*

ĐẠI NGÀN
(19/7/13)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:
[18/07/2013 at 05:17](#)

TỘI HAY KHÔNG TỘI

*Tội hay không có tội
Chỉ Tòa án đưa ra
Tòa mà xét xử đúng
Mới là giá trị thôi !*

*Bất kỳ ai cũng vậy
Đừng ăn nói hồ đồ
Ngay luật sư tại tòa
Cũng phải có lý sự !*

*Không thể buộc tội sai
Luật vốn định như vậy*

*Không thể ai có tội
Trước khi có án văn !*

*Việc đòi đơn giản thế
Thông lệ quốc tế chung
Đó cũng là chân lý
Mọi người có biết không !*

NON NGÀN
(18/7/13)

[Reply](#)

ĐÌNH NGÀN says:
[18/07/2013 at 11:54](#)

CON NGƯỜI

*Con người chân chính ở đời
Thời nào cũng có, nơi nào cũng hay
Họ luôn độc lập tự do
Thẳng người, cổ cứng, ngẩng đầu mà đi
Chỉ nhìn thẳng tắp trên đường
Không ưa quay ngoắt hoặc thường ngo ngoe nghiêng
Dẫu khi thời buổi đảo điên
Loạn ngầu xã hội, họ riêng biết mình
Nghĩa là chẳng chút xu thời
Mà riêng giữ vững tấm lòng thẳng ngay
Vì đời không chút riêng tư
Lối này lối khác thấy như định rồi
Nếu cần, chính trị mà chơi
Không cần, văn học để đời tốt thôi
Miễn là có góp cho đời
Đâu vì danh vọng tính lời lỗ sao
Cho nên lịch sử rồi qua*

Luôn còn động lại bao người chính chuyên
 Như Nguyễn Trãi, Nguyễn Bình Khiêm
 Văn chương trác tuyệt, trí năng cao vời
 Như Trần Hưng Đạo sáng ngời
 Con người văn võ song toàn tuyệt luân
 Rồi như Nguyễn Thiếp hào hùng
 Đã nhìn thấy một Quang Trung rạng ngời
 Còn ai ăn xối ở thời
 Xu thời phụ thế có thời ra chi
 Những hồi đất nước suy vi
 Người khôn vẫn thấy bao nhiêu cách làm
 Ví như Tự Lực Văn Đoàn
 Lấy văn chương để đối ngang kẻ thù
 Khác gì như một Tây Hồ
 Mưu cầu dân trí cứu đời lầm than
 Giang sơn vẫn mãi của chung
 Mỗi người tùy sức mà nung chí mình
 Ví như gương tốt Phạm Quỳnh
 Dầu là thân Pháp bởi tình thế thôi
 Miễn là đau đáu vì đời
 Tùy cơ ứng biến phải thời tính riêng
 Sức non khó chống cường quyền
 Thì dùng văn học để khuyên thiện đời
 Miễn là hai nếp vào xôi
 Làm sao giúp được nước nhà tiến lên
 Sau này như kiểu Nhất Linh
 Một lòng vì nước dầu phương pháp gì
 Cương nhu tùy lúc tùy khi
 Dầu cho cách chết há từ nan sao
 Những ai nông cạn dễ nào
 Thấy ra cái chí của trang anh hào
 Trời xanh vút cánh đại bàng
 Khác loài trùng đế ngân vang tháng ngày
 Rõ ràng Giai phẩm Nhân Văn
 Hoàn toàn khác bọn nhăng cuội nhiều
 Xu thời cũng chỉ bấy nhiêu
 Để đâu danh giá để đời muôn năm
 Thế nên đời phải nhân văn

Phải đầy nhân cách mới nên con người
 Mưa xong vuốt mặt một thời
 Toàn loài nhí nhố kẻ đòi làm chi
 Cuối cùng lịch sử luôn ghi
 Ai người vì nước ai người có công
 Ngàn năm chẳng thể đổi dòng
 Cái dòng chính thống nước non muôn đời
 Bởi vì trên mãi có Trời
 Bởi vì dưới đất mãi còn Quốc dân
 Cuộc đời dẫu lúc đa đoan
 Nhưng mà linh khí còn vang vọng hoài
 Người khôn mới hiểu lẽ đời
 Chỉ bao kẻ dại coi trời bằng vung
 Lẽ đời mãi vẫn bao trùm
 Con Người trụ giữa thế gian mới là !

VÕ HUNG THANH
 (18/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[18/07/2013 at 01:05](#)

LỊCH SỬ

Lịch sử là của chung
 Mỗi người nên cố giữ
 Cần hết sức nâng niu
 Không nên cùng bôi bẩn
 Nếu mỗi người mỗi phe
 Cùng cố lòng bóp méo
 Hỏi có ích lợi gì
 Mà chỉ thêm nhục nhã
 Bởi nó giống con đường

Đứng xa mới thấy rõ
 Còn lấy điều hiện tại
 Tợ kiến bò trong hang
 Nên lịch sử như rượu
 Để lâu càng nồng nàn
 Còn mới ngâm mấy bữa
 Luôn chua lè thế thôi
 Chỉ các lớp người già
 Mới từng qua kinh nghiệm
 Bởi kinh qua được nhiều
 Những điều của lịch sử
 Trẻ thì thiếu trải nghiệm
 Dễ hiểu sử là gì
 Nghe nhồi nhét trước mắt
 Sử càng sai lệch đi
 Bởi sử cần sự thật
 Bởi sử phải khách quan
 Muốn hiểu phải nghiên cứu
 Thật sâu sắc rõ ràng
 Giai đoạn nào u tối
 Giai đoạn nào vinh quang
 Ai là người yêu nước
 Ai là kẻ đầu hàng
 Ai là người công chính
 Ai là thứ làng nhàng
 Phải có tâm mới xét
 Có ý thức hiên ngang
 Không thể vô trách nhiệm
 Chỉ ăn nói xiêng quàng
 Mà phải người trung chính
 Có tính cách đàng hoàng
 Ấy của chung là thế
 Chân chính thì mới sang
 Của tiền nhân để lại
 Sao mong phá tan hoang
 Bằng lối nhìn lệch lạc
 Bằng thái độ hỗn mang
 Bất chấp mọi sự thật

Quả chỉ đám hoang tàn
 Nên cứ bình tâm xét
 Việc đời không ưng oan
 Phải tôn trọng lịch sử
 Phải luôn cần khách quan
 Phải thận trọng soi xét
 Không kết luận vội vàng
 Bởi mọi việc còn đó
 Không dễ gì phá ngang
 Không dễ sai thành đúng
 Không dễ nguy thành ngoan
 Ai làm sai làm đúng
 Khi lịch sử sang trang
 Điều phơi bày hết cả
 Không thể không rõ ràng
 Ai là người có công
 Ai là kẻ có tội
 Với Tổ quốc giang san
 Chỉ tương lai mới định
 Chẳng thể ưng ra oan
 Vậy nên cần phải nhớ
 Mọi người đừng vội vàng
 Mà luôn cần phải có
 Mỗi người tấm lòng son

THƯỢNG NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[18/07/2013 at 04:01](#)

CẶN BÃ

Những đồ cặn bã trên đời
 Ở đâu cũng có rồi thời lạ chi
 Nó đâu còn phải con người
 Trở thành hôi hám như loài sán giun
 Diễn đàn trên mạng thói um
 Bởi vì chúng nó bôi đen mọi điều
 Nhân đây không nói gì nhiều
 Chúng toàn ngậm máu phun người mà thôi
 Chúng là gian tế của ai
 Tại sao ai khiến tấn công Đại Ngàn
 Đại ngàn luôn mãi vững vàng
 Làm sao chuột nhắt xoi hang đổ kìa
 Nói chơi tiếng Đức trên đời
 Ta từng đọc kỹ nhiều lần Mác kia
 Dầu là dốt chẳng bằng ai
 Nhưng ta đâu phải chỉ là khoa trương
 Chính nhân quân tử đường đường
 Vì đời mà viết đôi dòng vậy thôi
 Về khoa triết học trên đời
 Ta coi thường Mác bởi vì tầm vơ
 Cái đầu đâu có hơn nhiều
 Như ta hạng bét của người Việt Nam
 Vạy mà bọn chúng oang oang
 Kênh ta theo kiểu ngược ngang trên đời
 Phải chăng là lũ Chung Sơn
 Phải chăng là thứ Choi Song Djong
 Thấy tên là đã chán rồi
 Lại còn lẻo lự tự xem ta ngầu
 Đúng là thứ bọn làm trò
 Ai sai chúng múa ngông cuồng thế kia
 Khác gì bọn ác là thôi
 Trên "Đàn Chim Việt" bao người thấy ngay !

TRĂNG NGÀN

(18/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[18/07/2013 at 04:24](#)

NHỤC THAY

Nhục thay tên khốn Bắc Kỳ
 Viết toàn là "Riêm" đúng là dốt đen
 Nó là tên khốn Chung Sơn
 Hay là tên khốn Choi Song Djong
 Việt Nam chung một Đại Hàn
 Thật là vong quốc cả làng đều kinh
 Chúng toàn căm ghét Diệm Nhu
 Chẳng qua ăn bã bú dù vậy thôi
 Có chi suy nghĩ rạch rời
 Tư duy nô lệ quà loài vong nô
 Có còn độc lập gì đâu
 Chúng hầu cận bã của nòi Việt Nam
 Việt Nam luôn vẫn loài rông
 Rủi thay bọn chúng lại loài đế giun !

BIÊN NGÀN

(18/7/13)

ĐẠI NGÀN says:

[17/07/2013 at 21:39](#)

PHÁP LUẬT VÀ TÙ TỘI

Thời nào pháp luật đó thôi
 Ai người phạm luật tất thời tù giam
 Khác nhau là chỉ việc làm

Có là yêu nước thương nòi hay không
 Có là đúng đắn hay sai
 Còn như phạm luật, bề ngoài vậy thôi
 Bởi vì luật pháp nổi trôi
 Vẫn luôn chuyển biến theo thời gian đi
 Có khi giờ đúng sau sai
 Còn tùy hoàn cảnh khác nhau dễ gì
 Thế thì đừng ác mà chi
 Người tù cũng vẫn con người vậy thôi
 Quý hồ nhân bản ở đời
 Quý hồ nhân đạo mới nên con người
 Nếu toàn chỉ những phũ phàng
 Từ trên xuống dưới cũng càng quý chi
 Thiên lôi cũng phải tùy thì
 Thiên lôi cũng biết việc chi phải làm
 Cho dù thân phận Công an
 Phải tuân theo lệnh cũng càng vậy thôi
 Bởi vì mình vốn con người
 Có tim có óc như người khác chi
 Chuyện đời đâu phải mình lo
 Mà toàn xã hội đã lo cho mình
 Mình làm tới tháng lãnh lương
 Việc dân việc nước đừng vương vẩn lòng
 Việc làm cần phải thông dong
 Mình luôn tử tế với tù mới hay
 Ở đời thân phận tù đầy
 Làm sao biết trước một mai tới mình
 Cho nên luôn phải công bình
 Đối nhân xử thế luôn đời nhân văn
 Để đời có chút văn minh
 Còn riêng chính trị thì mình khỏi lo
 Khác gì nhện với tò vò
 Nhện nuôi vò lớn lại vò bay đi
 Nhện thì ngồi khóc tỉ ti
 Tò vò ơi hỡi mày đi đằng nào
 Trông lên mới thấy trời cao
 Trông ngang trông dọc chỗ nào y nhau
 Cho nên sống ở trên đời

Tình người là chính có Trời chứng minh
 Mình khôn chỉ lợi cho mình
 Mình ngu chỉ hại cho mình vậy thôi
 Công đâu chuốc lấy sự đời
 Của chung thiên hạ riêng đâu của mình
 Mỗi người có phận riêng mình
 Cùng đều kết hợp mới đời nhân văn !

THƯỢNG NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[17/07/2013 at 21:59](#)

NGƯỜI VÀ VẬT

Con người là con vật
 Nếu thiếu đời văn minh
 Con người thua con vật
 Nếu phản đời văn minh !

Tù tội vẫn luôn có
 Thời nào cũng vậy thôi
 Ở đâu cũng chỉ vậy
 Bởi trái đất tròn hoài !

Bởi do trái đất tròn
 Xoay đi rồi xoay lại
 Lúc thì kiến ăn cá
 Lúc thì cá lại ăn !

Quý hồ là bản chất
 Của từng người ra sao
 Người mà bản chất xấu
 Dù đâu cũng vậy mà !

Vậy địa vị công danh
 Hay giàu sang cũng thế
 Chúng như tấm áo khoác
 Che bản chất bên trong !

Nên trước tiên giáo dục
 Mới thay đổi được người
 Người xưa từng nói vậy
 Ưu tiên phải "giáo chi" !

Dạy con người nhân bản
 Dạy đạo đức ở đời
 Không dạy toàn chính trị
 Chỉ theo kiểu trời ơi !

Nên thôi nói gút lại
 Có dở cùng hay
 Cũng con người là chính
 Là bản thân mỗi người !

ĐẠI NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

★★

BIỂN NGÀN says:
[17/07/2013 at 22:27](#)

LÀM NGƯỜI

Làm người thật khó lắm thay
 Làm người chân chính ít sai trên đời
 Còn như sống chỉ mua vui
 Thích đâu chúc đấy thì đời ra chi
 Con người sống phải thường khi
 Có lòng nhân ái mới ra con người
 Phải cần văn hóa ở đời
 Tương quan đúng cách mới đời nhân văn
 Chớ mà chỉ cuội chỉ nhặng
 Lô nhô lố nhố thật người ra chi
 Người khôn có óc nghĩ suy
 Còn bao người đại biết chi việc đời
 Quý hồ nhân cách làm người
 Dầu là Tổng Thống hay người thường dân
 Nếu cùng nhân cách cân phân
 Dầu danh vọng khác chất người khác chi
 Thế nên ăn thuở ở thì
 Đều là chỉ lũ tiểu nhân trên đời
 Thấy chi bao chuyện xa vời
 Thấy chi đất nước thấy gì non sông
 Thấy gì hạnh phúc toàn dân
 Cốt nhằm thị hiếu hay danh hảo huyền
 Cho nên mới bọn khùng điên
 Xum xoe xúm xọe tưởng mình hay ho
 Qua cầu rút ván xong rồi
 Phận thân côی cút mới đời bơ vơ
 Dễ chi nghĩa sĩ ở đời
 Nên lần lở đại vạn lần chua cay
 Tới khi tay đã nhúng chàm
 Dễ nào rửa sạch biết làm sao đây
 Thôi thì để đó hẩn hay
 Việc đời chi trách bao ngày xa xưa
 Đời mà dễ quẩn nằng mưa
 Đời mà khó trách người đời lòng người nông sâu
 Thôi thì lịch sử cũng qua
 Một lần lở bước khó dò sông sâu
 Sông sâu vẫn chảy trên đời

Con sông lịch sử có hồi nào ngưng
 Nền trời hoài những mây bay
 Gió thì thổi mãi cũng hay lắm rồi
 Có chi than trách sự đời
 Than thì cũng vậy có Trời biết thôi
 Trời luôn tít mãi trên cao
 Vẫn thường nhìn xuống thế gian mỉm cười
 Cái cười khoáng đạt của Trời
 Để gì hiểu được loài người thế gian !

ĐẠI NGÀN
 (18/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[17/07/2013 at 07:04](#)

NELSON MANDELA

Xã hội như ao bèo
 Luôn ở trong quán tính
 Nước chảy và gió lay
 Bèo định hình theo đó !

Có viên đá ném xuống
 Bèo liền giạt ngay ra
 Khi viên đá chìm mất
 Bèo lại kín như thường !

Bời bèo thấy y hệt
 Tự giải quyết được sao
 Mọi vấn đề đặt ra
 Khác gì con người vậy !

Người sống trong cuộc đời
 Đều thấy lo phận nấy
 Ích kỷ chỉ vì mình
 Còn xã hội thay kệ !

Nhưng có người đặc biệt
 Như Nelson Mandela
 Để suốt cuộc đời mình
 Chống phân biệt chủng tộc !

Bởi thiếu số da trắng
 Đè đầu người da đen
 Một chính quyền bạo lực
 Mandela càng chống hăng !

Ông không phải vì mình
 Mà nghĩ cho người khác
 Vì công bằng xã hội
 Thật là người công minh !

Ông quả là vĩ nhân
 Hi sinh mình hết cả
 Hai bảy năm ngồi tù
 Không đầu hàng gian khó !

Một quá khứ khổ ải
 Cuối cùng cũng thành công
 Khi đã lên cầm quyền
 Lòng ông đầy nhân đạo !

Ông chủ trương tha thứ
 Ngay cả với kẻ thù
 Từng làm ông đầy đọa
 Làm đất nước âm u !

Ông chỉ vì dân tộc
 Hòa giải cùng mọi người
 Không phân biệt đen trắng
 Quả là ông xứng danh !

Ông anh hùng xứng đáng
 Đâu khác gì Lincoln
 Tôn Văn cũng như thế
 Họ đều toàn vĩ nhân !

Những con người như thế
 Không bao giờ vì mình
 Mà chỉ vì đất nước
 Đó mới thật quang vinh !

Ông hi sinh cả đời
 Cốt chỉ vì lý tưởng
 Vì hạnh phúc con người
 Không hề tính được mất !

Uy danh ông là thật
 Giá trị ông khách quan
 Chẳng cần gì tuyên truyền
 Chẳng cần ai tung bốc !

Chắc ông chết sẽ thiêu
 Đâu cần gì lãng tử
 Hay mộ chôn bình thường
 Bởi đời ông bất diệt !

Ông sống trong lòng dân
 Về trong lòng dân
 Mục đích là hạnh phúc
 Hạnh phúc của toàn dân !

NON NGÀN
(17/7/13)

[Reply](#)

**

BIÊN NGÀN says:
[17/07/2013 at 07:28](#)

AI THÌ

*Ai thì cũng chỉ vậy thôi
Nếu toàn ngiệt ngã, quý chi trên đời
Chính danh, phải tự biết mình
Làm sao chứng tỏ quả mình chính danh !
Nếu toàn đá cá lặn đưa
Phe nào cũng vậy, ai ưa cho vào
Thế nên, dân chủ tự do
Cốt lòng phải thật, đừng cho trá hình
Người nào vì nước, vì dân
Phe nào cũng vậy, đều cần công minh !
Nếu không, thì chỉ vì mình
Mượn màu son phấn đóng tuồng vậy thôi !
Dân đâu ai phải toàn ngu
Khinh dân, ngiệt ngã, đều thù của dân !
Dầu là Cờ đỏ, Cờ vàng
Cái cờ đâu thể nói lên điều gì !
Quý hồ là ở tâm người
Có vì nhân bản, vì đời hay không
Đã vì, đâu thể nói suông
Mà ăn vào máu, khiến luôn rõ ràng !
Cho nên không phải đỏ, vàng
Mà là quý nhất vẫn tình Việt Nam !*

NGÀN KHOI
(17/7/13)

[Reply](#)

**

NĂNG NGÀN says:

[17/07/2013 at 00:12](#)**HƠI ĐÂU**

Hơi đâu mà nói con người
 Hiếu danh là một hiếu tài là hai
 Danh thì có chán vạn loài
 Tiền thì có chán vạn bao thứ tiền
 Nổi danh nhờ đám đông ghiền
 Nhiều tiền nhờ đám đông quynh góp vào
 Nên chi bao nã chuyện đời
 Ngàn năm cũng thế cuộc đời lạ chi
 Điều hay là ngãi là nghì
 Còn như danh lợi quý chi ở đời
 Cứ nhìn như kiểu con dơi
 Vừa dơi vừa chuột ai thời biết đâu
 Cho nên danh phận đời này
 Duyên ai nấy gặp, chớ đừng ghen tuông
 Có dầu đó kị ích gì
 Chỉ nên sống giữa cuộc đời thông dong
 Có làm hồng học, mới sang
 Có quay hồng học, mới mang tiếng giàu
 Còn người thư thái trên đời
 Sống hầu trước nhất vừa chơi vừa làm
 Không làm hầu để có ăn
 Làm nhiều ai tắm lại không cội truông !
 Nên thôi mọi chuyện vui buồn
 Cùng nhau gác lại, tầm ruông vậy thôi
 Cốt là trách nhiệm ở đời
 Người nhân đâu thể sống đời bất nhân !
 Phải nhìn rộng rãi xa gần

Điều gì mình thấy cần nên phải làm
 Làm mà vô tư mới hay
 Vô cầu đứng giữa đời này mới ngoan !
 Chứ còn cũng kiêu tàng tàng
 Cá mè một lứa đâu nào đáng chi !
 Người hay đóng góp cho đời
 Còn bao kẻ dở, bươi đời mà ăn
 Đâu cần chi phải nói năng
 Đời luôn vẫn vậy, cầm bằng vậy thôi
 Quý hồ là ở ông Trời
 Mắt xanh có để lọt người nào không !

NON NGÀN
 (17/7/13)

[Reply](#)

SƯƠNG NGÀN says:
[16/07/2013 at 20:26](#)

TÌNH THÁNH THIỆN

Ê mê quá khi hai làn da thịt
 Khẽ chạm vào trong vẻ ngọc thanh tao
 Đôi tim nồng càng hồng thắm xiết bao
 Và ngôn ngữ chỉ hóa thành câm nín !

Yêu là thế lần đầu đâu ngờ được
 Toàn rung lên trong nhạc điệu tê mê
 Mười ngón tay chỉ ve vuốt vụng về
 Đôi môi muốn mà ngàn lần chưa dám !

Mong manh quá như làn sương mờ ảo
 Nhẹ nhàng rung trong điệu khúc tuyệt vời

*Muốn ôm nhau mà chỉ thấy ngại ngùng
Thời gian có trôi đi hay dừng lại !*

*Yêu biết mấy mà vạ lời câm nín
Nghĩ vu vơ nào có dám hé môi
Chỉ ngẩn người trong tĩnh lặng bồi hồi
Nghe tim đập để thấy lòng phấn chấn !*

*Tình yêu đó thời gian như dừng lại
Quá mong manh như sương đọng đầu cành
Khẽ rung lên e giọt ngọc tan tành
Đành cố giữ mãi phút giây thánh thiện !*

*Tình câm nín trong vô biên là thế
Biển sục sôi mà chẳng dám phũ phàng
Chỉ lặng yên chìm đắm giữa miền man
Như ngập ngụa trong tơ vàng óng ánh !*

*Ôi rung động quả lần đầu thánh thiện
Sát kề nhau mà ngăn cách vô biên
Dẫu cách ngăn vẫn hòa điệu muôn vàn
Chực òa vỡ trong bao nhiêu thềm khát !*

*Bao thánh thiện đây phút giây vời vợi
Tình chơi vơi như trăng giữa bầu trời
Như sao ngàn im ắng mãi xa xôi
Tình tràn ngập tơ đôi tim dậy sóng !*

*Thiên lương quá thật tình yêu thánh thiện
nồng nàn mà tĩnh lặng bao nhiêu
Đôi vòng tay đâu đã dám chi nhiều
Vờ hờ hững giữa đôi tim nồng cháy !*

*Có câm nín khi lửa tình bốc dậy
Sóng trào dâng mà toàn chỉ ngại ngùng*

*Thiên liêng sao tình thật sự lần đầu
Quá nguyên thủy như cửa rừng chưa mở !*

*Quả thánh thiện tình đầu đời biết mấy
Nhẹ nhàng thôi mà tương ái ân rồi
Thiên liêng thay rung động của đời người
Thần thánh quá khi lần đầu chạm đến !*

TRĂNG NGÀN
(17/7/13)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:
[16/07/2013 at 07:23](#)

TÌNH NGƯỜI

*Người xưa bảo người linh u vạn vật
Nên tình người mà thiếu có ra chi
Con người đâu sinh vật chỉ biết ăn
Hay là sống cốt nhằm vào tứ khoái !*

*Trong xã hội tinh thần là trên hết
Tinh thần cao càng bảo đảm văn minh
Đó là người với ý thức nhân văn
Hài hòa sống trong tinh thần nhân đạo*

*Bởi văn hóa và văn minh là một
Không cái này cũng chẳng có cái kia
Tinh thần là văn hóa ở chiều cao
Sống vật chất chỉ là điều cơ bản*

Người văn hóa giống như người đứng thẳng
 Đầu đội trời chân đạp đất ở đời
 Văn hóa không thì thử hỏi khác chi
 Như ngòi bẹ hay trườn trên mặt đất

Đời nhân bản mọi người cùng hợp tác
 Cùng chia nhau hạnh phúc lẫn gian nan
 Đâu phải như loài vật chỉ hoang tàng
 Sống mạnh được yếu thua làm quy luật

Đạo đức ấy người xưa từng đã nói
 Là lòng nhân là tình ái ở đời
 Phải sống sao cho đúng cách con người
 Đời nhân bản mới linh u vạn vật

Trong vũ trụ con người cao hơn hết
 Giữa tam tài là gạch nối nhân gian
 Trên là Trời dưới là đất bạt ngàn
 Có xã hội con người nằm ở giữa

Đơn giản thế cuộc đời luôn kỳ diệu
 Tại dã man là do dốt ở đời
 Người tinh hoa mới tinh chất loài người
 Còn cặn bã cũng khác gì đất đá

Dù sinh vật nhưng tinh thần là chính
 Xã hội người phải xã hội văn minh
 Khi trở nên chỉ xã hội dã man
 Người suy thoái xuống trở thành loài thú !

THƯỢNG NGÀN
 (16/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[16/07/2013 at 06:51](#)

TUỔI MƯỜI BỐN

(Tình yêu đầu đời của chàng trai 17)

*Tuổi mười bốn làm em thơm ngậy ngát
Còn nguyên hương với da thịt trẻ con
Gót nhẹ quá phổ phờng như say mất
Ôi tê mê hình tượng lắng vào hồn*

*Tuổi mười bốn tóc nồng thơm hôn mẹ
Mắt ngập ngừng còn vương vất ý cha
Trán cao khiết còn nương hồn rất nhẹ
Tay măng non còn trịu mền chan hòa*

*Tuổi mười bốn môi hồng còn chúm chím
Đã ngưng ngừng khi thấy ý con trai
Má trắng mịn còn thay tim thành tiếng
Thẹn vu vơ rồi chẳng nhớ lâu dài*

*Tuổi mười bốn em nhìn đời vô tội
Ý trắng trong chưa biết nghĩ ngày mai
Rất vô tư nên đời còn chưa vội
Chưa đắn đo chưa lo sợ tương lai*

*Tuổi mười bốn tuổi thân tiên con gái
Một lần thôi không thể lại hai lần
Mà thời gian có bao giờ trở lại
Giả từ em tôi thấy bước băng khuôn*

*Tuổi mười bốn gặp em lần độc nhất
Rồi xa nhau mãi mãi đến nghìn sau*

Tôi chẳng tiếc và em đường chẳng biết
Vĩnh biệt thôi chi để thấy tàn phai

Võ Hưng Thanh
(1962)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[16/07/2013 at 01:00](#)

ĐÁNG VÀ NƯỚC

Ngày xưa phong kiến thịnh hành
Ai người thắng trận thì lên cầm quyền
Thế là triều đại lập nên
Cha truyền con nối chỉ mình làm vua
Vua luôn thánh thượng trên đời
Mặc dầu đôi lúc chỉ thẳng trẻ con
Quyền dân đều thuộc triều đình
Bảo sao hay vậy dân tình im re
Bởi vì nắm hết trong tay
Vua là "Thiên mệnh" được Trời ban cho
Ngàn năm dân chẳng gì lo
Muốn lo chẳng được, bởi mình thần dân
Thần dân là phận dân hèn
Làm sao dám ngược trông lên thánh triều
Chờ khi gió nổi đình xiêu
Một thời đại mới phải liều một phen
Thành công tất cũng y chang
Toàn quyền mình nắm rõ ràng lại Vua
Con vua cũng nữa làm vua
Con sãi ở chùa vẫn quét lá đa
Vậy rồi ngày tháng phôi pha
Có Trời cách mạng nhập từ phương Tây

Đó là thuyết Mác Lênin
 Thủ tiêu Tư bản, dựng nên địa đảng
 Kiên cường Vô sản mới sang
 "Đấu tranh giai cấp" có oan lẽ nào
 Việt Nam đã có Bác Hồ
 Trung Hoa đã có Bác Mao rạng ngời
 Vẫn là "Thiên mệnh" của Trời
 Trời đây Vô sản, Mác thời đã nêu
 Cho rằng lịch sử ngoằn ngoèo
 Nhưng toàn "giai cấp đấu tranh" vậy mà
 Cờ hồng quyết phải phát ra
 Máu đào đổ xuống mới là thành công
 Chẳng may lịch sử đổi dòng
 Liên Xô sụp mất, cả trời Đông Âu
 Phải đành đổi mới từ nay
 Giả từ bao cấp tiến ngay thị trường
 Hú hồn kinh tế lên rồi
 Nhưng đầy hỗn độn một thời hoang vu
 Dầu sao quyết tiến, không lùi
 Giữ nguyên định hướng, để đời không lay
 Nghĩa là Chủ nghĩa hôm nay
 Phải cần "tút" lại, khác màu ngày xưa
 Đảng ta phải đảng cầm quyền
 Bác Hồ đã nói, thiêng liêng vậy mà
 Nên đừng so sánh gần xa
 Những thằng đa đảng, những thằng đồ ngu
 Nên dầu định hướng mịt mù
 Trăm năm vẫn giữ, ngàn thu vẫn chờ
 Mà dù có phải trơ vơ
 Anh em vẫn có vài người như ta
 Có gì để đến xót xa
 Màu hồng không có, thì là màu xanh
 Miễn sao đất nước yên lành
 Miễn sao Đảng mãi cầm quyền dài lâu
 Biển Đông sóng phủ bạc đầu
 Cho dầu có mất, ta trong ao nhà
 Vẫn luôn xã hội âu ca
 Một là ca Bác, hai ca Đảng nhiều

Nước nhà cần có bấy nhiêu
 Kiên cường bất khuất, vượt nhiều gian truân
 Cho dầu không tới Địa đàng
 Cũng luôn quyết giữ sao vàng tung bay
 Tung bay mới có những ngày
 Ta cùng với Đảng trọn đầy quang vinh
 Bởi vì không có Đảng mình
 Để gì mà có vinh quang hiện giờ
 Bởi vì không có Bác Hồ
 Lấy ai gây dựng cơ đồ ngày nay
 Đó là nghĩa cử ở đời
 Muôn vàn thần thánh, cũng thời có sao
 Nên chi chính Đảng cần sao
 Phải mau chỉnh đốn mới mong tốt lành
 Để hoài Đảng mãi quang vinh
 Còn riêng đất nước tùy tình hình thôi
 Hỡi đâu ca thán sự đời
 Ích gì phải bận lo bò trắng răng !

NGÀN KHOI
 (16/7/13)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[16/07/2013 at 23:48](#)

CÓ GÌ ĐÂU

Có gì đâu phải ồn ào
 Bây giờ Tư bản nó ào nó lên
 Đồng tiền quay tít thò lò
 Càng quay càng đẻ, càng sinh thêm tiền
 Thiên đường Mỹ quả thần tiên
 Khác thời bao cấp cây kim xếp hàng !

Bây giờ có McDonald's
 Nó trùm thế giới, nó càng giàu thêm
 Có điều nhờ nó ăn nhanh
 Càng ăn nhanh nữa, càng quay ra tiền
 Nên cần chi phải than phiền
 Càng lên Tư bản, đồng tiền càng quay
 Quay dọc, rồi lại quay ngang
 Quay nhiều, Vô sản mới sang trên đời
 Mới cùng Tư bản một trời
 Chia nhau lợi nhuận, khỏi thời nói chi !

GIÓ NGÀN
 (17/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[15/07/2013 at 21:26](#)

GIÒNG NÀO GIỐNG ĐÓ

Con nhà nên phải vậy mà
 Không lông cũng cánh, tất là giống nhau
 Nguyễn Tường giông họ khác đâu
 Văn chương nổi tiếng, đất này Quảng Nam
 Nhất Linh, Hoàng Đạo, Thạch Lam ...
 Ai hay gốc gác Hội An thời nào
 Lập nên "Tự Lực Văn Đoàn"
 Nét son tô điểm rạng nòi văn khôi
 Nguyễn Tường Vân, Binh bộ Thượng Thư
 Nguyễn Tường Vĩnh đó, vẫn là đại khoa
 Từng là Phó Bảng đâu xa
 Kể thêm người nữa, hóa ra Định Tường
 Đã làm Tuần Vũ một phương
 Rồi ông Tiến sĩ Nguyễn Tường Phổ kia

Cũng từng Đốc học Quảng Nam
 Dưới thời Thiệu trị, quả danh không thừa
 Thế nên mới biết trên đời
 Giòng nào giống ấy, có thời khác chi
 Con công, sinh vẫn con công
 Con gà, sinh vẫn chỉ ra bầy gà
 Ròng Vàng giòng giống Việt Nam
 Mong rằng con cháu đều toàn Ròng thay
 Quý gì Vô sản trên đời
 Chỉ thuần bắt chước, để đây Mác Lê ...

NẮNG NGÀN
 (16/7/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[15/07/2013 at 21:42](#)

HOA SEN

Tháp Mười đẹp nhất bông sen
 Việt Nam đẹp nhất ai ngoài Tố Như
 Thi hào tên tuổi nào phai
 "Truyện Kiều" quả vốn tinh hoa ở đời
 Dặm xa tít tận mù khơi
 Tên Người nổi tiếng muôn đời khác chi
 Hoa nào nức tiếng bằng sen
 Việt Nam đệ nhất thi hào Nguyễn Du !

NON NGÀN
 (16/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[15/07/2013 at 22:11](#)

TU' TƯỞNG TRUYỆN KIỀU

Nguyễn Du đâu phải triết gia
 Nhưng người vốn chỉ thi tài mà thôi
 Vậy nhưng tư tưởng của Người
 Vẫn là tiêu chí cho người Việt Nam
 Tinh thần chống lại bất công
 Nhân văn chân chính luôn không sợ gì
 Đội trời đạp đất ở đời
 Anh hùng nghĩa khí mới người hay ho
 Tuy rằng thiên mệnh trời cho
 Phải luôn phấn đấu làm người thế gian
 Khiêm cung nhưng vẫn lạc quan
 Con người nửa gánh giang san một chèo
 Mua vui chuyện viết cho đời
 Nhưng là cốt để dạy đời tư duy
 Làm người nào dễ mấy khi
 Rõ điều thiên mệnh hiểu điều nhân gian
 Kiều nhi thân phận đa đoan
 Chẳng qua là số hồng nhan đầy mà
 Có tài chớ cậy chi tài
 Chữ tài đừng cột chữ tai một vắn
 Cuộc đời cần phải thông dong
 Gươm đàn nửa gánh, non sông một chèo
 Quý hồ là biết làm người
 Con người cao quý ở đời mới hay !

NGÀN KHOI

(16/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[15/07/2013 at 22:39](#)

NỖI TIẾNG

Việt Nam từng nổi ba người
 Một thời nức tiếng để đời mai sau
 Đầu tiên đệ nhất thông minh
 Là Trần Đức Thảo không ai sánh bằng
 Tưởng nhà tư tưởng Việt Nam
 Sau này để tiếng danh thơm muôn đời
 Ai ngờ toàn Mác Lênin
 Nhai đi nhai lại, ai tin không nào ?
 Thứ hai danh tiếng tốt trời
 Cũng vào thời ấy, ai người hơn ông
 Thần đồng nức tiếng thông minh
 Người người hi vọng, danh mong rạng ngời
 Nào ngờ chỉ cũng qua rồi
 Hồ Hữu Tường đó, ai người chẳng quên !
 Thứ ba lại nói một người
 Nhà thơ Tố Hữu "thi tài" tâm vợ
 Thơ ơi, toàn tụng "Bác Hồ"
 Thương vay khóc mướn, một thời Stalin !
 Khác nào công cụ thông tin
 Tuyên truyền đốt nát, tài năng nổi gò
 Than ôi, nghĩ tới Nguyễn Du
 Nguyễn Bình Khiêm ấy, dễ nào bì sao
 Hay là Nguyễn Trãi thuở nào
 Đã từng nói trắng về bao nhân tài
 Lá thu lác đác không ngoài
 Nói chi hào kiệt nhạt nhòa sao mai
 Nghĩ càng thêm báy xót xa
 Bao giờ tỏa rạng vòm trời Việt Nam !

NẮNG NGÀN
(16/7/13)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[15/07/2013 at 18:42](#)

"QUÁ KHÍCH"

Bởi do cái "quá khích" này
 Sinh điều ngược lại trên đời, vậy thôi
 Một khi đã gọi cực đoan
 Tạo ra thêm cái cực đoan dài dài
 Điều này thật sự đâu sai
 "Bác Hồ" bốc quá, biến thành "Cụ Ngô"
 Những ai té "Bác" hơn sao
 Tạo ra những kẻ tôn "Ngô" ngút trời !
 Bên này Bác sống "muôn đời"
 Bên kia ngược lại, Ngô thời "muôn năm"
 Bên này toàn Mác Lênin
 Bên kia ngược lại, phải tin Chúa vào
 Một bên phát ngọn Cờ Đỏ
 Một bên vấy ngọn Cờ Vàng hân hoan !
 Sao vàng tin tưởng chói chang
 Cờ ba sọc đỏ lại càng phát lên
 Bây giờ trong nước tạm im
 Việt kiều hải ngoại càng hăng lên nhiều !
 Nói chung, cũng chỉ hai phe
 Cây nào người ấy, ăn rào khác chi
 Có ai vì nước mấy khi
 Hay vì chính nghĩa, hay vì toàn dân !
 Chẳng qua, hầu bọn cù lùn
 Nói nhau rỗng rần, vạn phần thế thôi
 Chỉ vì lợi ích riêng mình

Bung xung lấy Mác, Lênin diễn trò
 Nào ai hiểu Mác ra sao
 Lênin cũng vậy, chỉ hò hét thôi
 Chẳng qua yêu mãi Bác Hồ
 Thành ra cũng phải yêu hoài Mác Lê !
 Cho dù thế giới bỏ rồi
 Bác Hồ còn đó, ta còn Mác Lê !
 Dẫu rằng Bác đã ra đi
 Vốn thành "quán tính", khác chi thuở nào !
 Cứ hô khẩu hiệu "Bác" thôi
 Cốt nhằm vì "Bác", đâu vì nước non !
 Mác Lê với Bác mãi còn
 Cần gì tính tới Nước non bao giờ !
 Nên ai nghĩ đến dân đâu
 Nghĩ mình là chính, mới hầu vinh quang !
 Cứ cho Đảng mới quang vinh
 Còn riêng dân tộc, quang vinh cỡ nào ?
 Bởi vì chỉ Đảng tầm cao
 Còn thì dân tộc chỉ hầu nhân dân !
 Nhân dân, "quần chúng" vậy mà
 Chỉ riêng có Đảng luôn là tối cao !
 Cục đoan đến vậy rõ rồi
 Dễ còn yêu nước, thương nòi gì đâu !
 Há còn Chân lý trên đời
 Chỉ còn quyền lợi, với cùng niềm tin !
 Tin rằng mình có tương lai
 Nếu bằng say đắm, nếu khi thuận thành !
 Thi đua, một mực lợi danh
 Mới là sáng suốt, mới khôn trên đời !
 Có khôn mới nắm quyền hành
 Có khôn mới thấy tương lai vững vàng
 Đảng nào có khác "bò vàng"
 "Bác" nào có khác "khánh vàng" để đeo !
 Nên thôi, chẳng phải nói nhiều
 Dân mình như thế, còn gì Nước non !
 Chỉ toàn ích kỷ đở lòm
 Miệng hô xã hội, lại càng thêm to !
 Cứ hoài sân khấu, diễn viên

Hỏi ai trong bụng có chi thật tình ?
 Nói ra, lại bảo bất bình
 Nhưng mà tự xét mỗi người xem sao !
 Từ cao đến thấp thế nào
 Từ dân đến đảng viên nào khác đâu !
 Ngày xưa Nguyễn Trãi nói rồi
 Nhân tài như lá mùa thu vậy mà !
 Còn về hào kiệt xót xa
 Như sao buổi sớm có là khác chi !
 Bởi khi đất nước gian nguy
 Mới càng thấy được trung thân là ai !
 Người vô tư đấy chứ sao
 Luôn vì sự thật, có đâu vì mình
 Tức người hiểu biết thật tình
 Ủ ù cạc cạc có nào hơn sao !
 Vậy nên "kẻ sĩ" ở đời
 Mới luôn vạn đọi cứu đời, cứu dân !
 Còn bao nhiêu bọn lằn khân
 Lợi riêng là chính, há vì Nước Non !

ĐẠI NGÀN
 (16/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[14/07/2013 at 20:04](#)

HỘI NHẬP

Ở đâu cũng vẫn là nhà
 Tự do, dân chủ, mới là điều hay
 Nhân quyền, hội nhập từ nay
 Cho dù là Sec, hay đâu vẫn là
 Đất lành, chim đậu phương xa

Quả đàn chim Việt nay đà khắp nơi
 Nên chi may, rủi ở đời
 Ban đầu cái rủi, quả thời lại may
 Hận lòng, lìa nước ra đi
 Nay thành Quốc tế, còn gì vui hơn
 Thế nên, mới biết nguồn cơn
 Ở đời quý nhất, ưu tiên nhân quyền
 Nếu không, đâu có thành người
 Chỉ thành hình nộm trong đời, vậy thôi
 Quả là thật sự ở đời
 Cái đầu là chính, chẳng thuận cái chân
 Cái đầu mà mãi cù lần
 Cái chân cựa quậy, há hơn phần nào
 Tự do, kết với nhân quyền
 Đúng là hai thứ ưu tiên trên đời
 Còn đâu cũng sống vậy thôi
 Ra ngoài mới thấy nước người văn minh
 Khác xa khi ở nước mình
 Nói nhiều mà chỉ xập xình vậy luôn !

TRĂNG NGÀN

(15/7/13)

[Reply](#)

★★

VÕ HƯNG THANH says:

[14/07/2013 at 18:49](#)

CHÍNH TRỊ NHÂN VĂN

Trên đời chỉ có nhân văn
 Mới đưa nhân loại tới nền văn minh
 Nhân văn là gốc con người
 Văn minh mới khiến cuộc đời đi lên !

Bởi vì cái ác thường xuyên
 Có trong xã hội, có trong mỗi người
 Nên chi mọi loại độc tài
 Luôn như cái chốt chặn dòng đời trôi !

Vì điều hay nhất ở đời
 ngoài khoa học, không ngoài khách quan
 Độc tài tất phải chủ quan
 Thủ tiêu bình đẳng, oán than đầy trời !

Vì thường nó khiến con người
 Trở thành đầy dọa, trở thành ngu dân
 Khiến toàn xã hội chống mộng
 Tung hô lãnh tụ, quả không ra gì !

Trong khi dân chủ, tự do
 Mọi người bình đẳng, mới ra con người
 Toàn dân làm chủ lấy mình
 Chỉ bằng lá phiếu, bằng quyền công dân !

Độc tài sử dụng quyền hành
 Thứ quyền độc đoán, vô duyên nhất đời
 Chỉ toàn bạo lực, hời ơ
 Thủ tiêu nhân bản, ngược đời nhân văn !

Vậy nên chính trị văn minh
 Tẩy chay độc đoán, quay lưng độc tài
 Phải cần đa đảng không sai
 Nhưng đều chính đáng, bày bày ra chi !

Bởi đời đâu phải mấy khi
 Luôn luôn phẳng lặng, việc gì cũng hay
 Mà như biển sóng lung lay
 Lâu lâu bão tố, nhiều ngày lặng yên !

Đó là quy luật tự nhiên
 không máy móc, người đâu phẳng lì
 Bởi vì lịch sử thường khi
 Đi lên phát triển, có gì sông đâu !

Vậy nên mọi loại cầu âu
 Hay là mọi thứ độc tài, đều ngu
 Chỉ đều lợi dụng cuộc đời
 Kẻ thù nhân loại giữa thời văn minh !

Nên chi Quân đội tách riêng
 Ra ngoài chính trị, mới yên nước nhà
 Đây là lực lượng Quốc gia
 Của chung đất nước, có là của ai !

Tệ thay những thói độc tài
 Gom chung Quân đội vào tay của mình
 Lại dùng miệng lưỡi tuyên truyền
 Biến thành công cụ riêng mình mà thôi !

Mấy anh "cách mạng" nửa vời
 Như anh Các Mác, tuyên dương "độc tài"
 Đúng là tội ác trên đời
 Độc tài triệt hạ cuộc đời văn minh !

Bảo rằng "giai cấp đấu tranh"
 Nhằm thu mọi cái vào trong tay mình
 Thật là lý luận khủng khiếp
 Chỉ toàn nguy hiểm, huyền thuyên, mù mờ !

Bởi người bình đẳng, tự do
 Sinh ra độc lập trên đời đầu tiên
 Có ai tự lựa được mình
 Quả là học thuyết lạnh canh trên đời !

Vậy thì nguyên tắc văn minh
 Phải cần chính trị nhân văn cho đời
 Để luôn khoa học rạch ròi
 Khách quan là chính, cuộc đời mới hay !

Tránh xa "ý hệ" đại khờ
 Tránh xa tôn giáo, khiến đời muội mê
 gian là chuyện con người
 Tại sao áp đặt mọi điều vu vơ !

Nên cần chính trị vì dân
 Không vì đảng phái, hoặc nhân danh gì
 Đồng thời Quân đội đứng ngoài
 Mới là chính đáng, để đời an vui !

Quốc phòng là của toàn dân
 Chỉ riêng Quân đội, hạt nhân mới là
 Đó là lực lượng Quốc gia
 Của chung đất nước, đâu là của ai !

Nên chi quả thật nực cười
 Bảo rằng Quân đội là riêng của mình
 Nhân danh "giai cấp đấu tranh"
 Chỉ nhân danh hão, có gì thương dân !

Bởi thương, thương khắp mọi người
 Thương toàn dân tộc, đâu nào riêng ai
 Vậy nên để chống độc tài
 Phải cần Quân đội vai trò trung gian !

THƯỢNG NGÀN
 (15/7/13)

[Reply](#)

NĂNG NGÀN says:

[14/07/2013 at 20:28](#)

CHUYỆN XƯA CHUYỆN NAY

Ngày xưa ghét Mỹ, vô bụng
 Chống thẳng Đế quốc từng bùng mới hay
 Bây giờ thời thế đổi thay
 Quyền hành đã có, ta nay mới ngầu
 Đi thăm Đế quốc đâu sao
 Để xem nó có khác gì hay không
 Cứ cho nó vẫn y chang
 Thì thôi chuyện cũ, có mang hận gì
 Qua Tàu, rồi cũng nên đi
 Qua Tây, qua Mỹ, có gì lạ đâu
 Dầu xanh, dầu đỏ cũng màu
 Chuyển nhau qua lại, mới hay trên đời
 Hoàng Sa nay đã mất rồi
 Biển Đông còn mất, hướng hồ Trường Sa
 Nên đi một bận mới là
 Ở nhà không lẽ ngủ vùi mãi sao
 Đi thì mới thấy trời cao
 Có đi mới thấy đường bao là dài
 Còn không lại chỉ nói nhiều
 Mười voi đâu được một niêu xáo mà !

SAO NGÀN

(15/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[13/07/2013 at 22:13](#)

DÂN VÀ NƯỚC

Dân như chất lượng vậy mà
 Nước như cái bánh, có nào khác chi
 Việc đời cần nói nôm na
 Cho bao người hiểu, chẳng là hơn sao
 Bánh mà chất lượng không cao
 Nhìn vào chỉ thấy biết bao chán chường !
 Nên dân dở dở, ươn ươn
 Cũng làm cho nước đáng thương thế nào !
 Chổng mông toàn tụng "Bác Hồ"
 Dân hèn như thế, lẽ nào nước nên !
 Hay toàn ôm mãi "Cờ Vàng"
 Tân Ngô Tổng Thống, thấy càng vô duyên !
 Chuyện đời sao quá đảo điên
 Nhưng ai đã khiến nước, dân kiêu này
 Phải chăng chủ thuyết Mác Lê ?
 Phải chăng xã hội hậu thời Thực dân ?
 Dân khôn sao mãi cù lân ?
 Nước khôn sao mãi "cù lân" vậy sao ?
 Cù lân rồi mãi để con
 Lúa này lúa khác hỏi còn ra chi !
 Dạy dân, toàn sách "Bác Hồ"
 Rèn dân, toàn kiểu "Mác Lê" là gì !
 Khiến làm dân nước ngu si
 Ai người sáng suốt lẽ gì không lo ?
 Dân ngu, đâu phải trời cho
 Ngu dân kiêu ấy quả trò của ai !
 Dân khôn, nước mới thanh thoi
 Dân ngu chỉ khiến nước thành u mê !
 "Bác Hồ" mãi đám mây che
 Rồi ra đất nước sẽ như thế nào ?
 "Mác Lê" cứ mãi nhét vào
 Dân mà ngu thế, lẽ nào nước hay ?
 Nước luôn cần lắm người tài
 Nếu toàn chỉ thứ bắt tài thì sao ?

Nhân tài linh khí quốc gia
 Há đâu phải đám sa đà "Mác Lê" ?
 Thông minh, sao lại nể
 Cái ngu nào trạng ê hề vậy kia !
 Bởi toàn thế giới vớt rồi
 Sao ngu đến nỗi ôm hoài vậy sao ?
 Những ai sáng suốt trên đời
 Sao không lên tiếng để đời sáng ra ?
 Cá mè một lứa, xót xa
 Ai làm đến nỗi nước nhà nguy nan !
 Bây giờ thêm nạn Bắc Phương
 Chặt cờ, đá cá lẫn dưa ai bằng !
 Dân sao như chỉ lũ hèn
 Chống mông mà tụng "Bác Hồ" mãi sao !
 Bác Hồ trí sáng, tài cao
 Có đâu lại chỉ làm cho dân hèn !
 Khác chi nhìn thấy chiếc bàn
 Biết tay thợ mộc làng tàng, hay cao !
 Tay nghề, cùng với tuổi đời
 Chiếc bàn xập xệ, hỏi thời ra chi !
 Đã người vì nước vì dân
 Hỏi ai vì Đảng, hay riêng vì mình ?
 Bởi vì, "Đảng" chỉ tập đoàn
 Chỉ là công cụ, lo toan nước nhà
 Dưới thời dân tộc xót xa
 Thực dân chưa dớt, nước nhà nguy nan
 Nay trong thế giới đang hoàng
 Nước nhà thống nhất, còn ôm "Đảng" hoài !
 Thế thì, vì nước vì dân
 Hay là vì Đảng, vì riêng lợi mình ?
 Ai khôn, cũng phải giặt mình
 Kiểu này, đất nước hỏi còn ra chi ?
 Nhân tài dễ có mấy khi
 Để ai vì nước, ai vì toàn dân ?
 Hay là chỉ bọn lẩn khôn
 Núp vào trong Đảng, lo riêng lợi mình ?
 "Thời cơ", toàn thứ linh xình
 Nước nhà lũng đoạn, dân tình ra sao ?

Khiến dân toàn chỉ cầu âu
 Mắt trơ mắt ếch, miệng im như bình
 Nước non ngập ngụa bùn sình
 Cả toàn xã hội khác gì cho cam
 Hở môi đều tụng "Bác Hồ"
 Ngẩng đầu, chỉ thấy một màu "Mác Lê"
 Để ai nhớ tới Hùng Vương
 Có ai biết đến Quang Trung thuở nào ?
 Đâu người hiểu được Nguyễn Du
 Mà toàn "Tố Hữu" u mê học trò !
 Một anh dốt nát, bắt tài
 Lại phong tột đỉnh "thiên tài" thi ca !
 Óc toàn bã đậu, nịnh thần
 Lại đem reo rắc học đường bấy nay !
 Lỗi này, hỏi tại "Bác Hồ"
 Hay là Lê Duẩn, hay là Trường Chinh ?
 "Trung với Đảng hiếu với dân"
 Lý gì ai nói ra câu nhảm này ?
 Trung, luôn với nước, muôn đời
 Đảng là thời cuộc, lấy gì để trung ?
 Hiếu, là hiếu với mẹ cha
 Thương dân, yêu nước, mới là đúng thôi !
 Tại sao lại nói hàm hồ
 Tuyên truyền chính trị, lẽ nào yêu ai ?
 Hay là chỉ biết yêu mình
 Dân sao mặc kệ, cốt mình lợi thôi ?
 Nghe qua, quả thật bồi hồi
 Quả là đau xót, những ai rạch ròi
 Cho nên, đã tới lúc rồi
 Không còn phân biệt mọi người Việt Nam
 "Cờ Vàng", "Cờ Đỏ" đều oan
 Phải cần Cờ Mới, vẹn toàn nước non
 Bởi đều con cháu Lạc Hồng
 Hỏi ai đã khiến ra nông nỗi này ?
 Phải chăng Các Mác trên đời
 Đưa ra "Học thuyết" cho đời oái oăm !
 Chỉ toàn "Giai cấp đấu tranh"
 Óc đồ bã đậu, nào danh giá gì !

Chỉ anh ngu nhất trên đời
 Mới tin Thuyết Mác "sáng ngời" muôn năm
 Còn riêng trí não Việt Nam
 Trung bình, cũng thấy Mác nào thông minh !
 Chỉ toàn ăn bã Hegel
 Dở trò nguy hiểm, khủng điên vậy mà !
 Làm cho nhân loại xót xa
 Qua tròn thế kỷ, dễ mà hiểu đâu
 Tại vì do Stalin
 Chụp lên cái mũ kim cô "độc tài" !
 Bới từ gốc Mác đã sai
 Đề cao "Chuyên chính", rõ thời bá vơ
 Triết gia, ai lại khù khờ
 Rõ là "triết giả", dễ nào triết gia !
 Giả vì giả dối trên đời
 Dễ gì triết đúng để đời nâng niu
 Chẳng qua giống kiểu ranh ma
 Mượn màu "Mác xít", dựng mình lợi thôi
 Quả là đục nước béo cò
 Giống loài "Mao ít", mọi người hồn kinh
 Để nhằm "độc đảng", vinh danh
 Cốt sao thủ lợi, còn dân yêu gì ?
 Tại vì anh Mác đáng khi
 Thủ tiêu bình đẳng giữa người với nhau !
 Eo ơi, ngu thế là cùng
 Gọi là "Cách mạng", quả khủng quả điên !
 Thông minh gì kiểu tàn điên
 Chỉ là lập dị, huyền thuyên miệng mồm !
 Nhân văn, sao thấy đồ lòn
 Toàn màu sắt máu, còn gì nhân văn !
 Lại thêm một gã Ăng ghen
 Chủ trương "bạo lực" giữa người với nhau !
 Khác gì khủng bố thời này
 Còn chi nhân bản, còn gì văn minh !
 Vậy nay dân, nước Việt Nam
 Phải cùng thấy rõ ra đâu sự đời
 Ta nay thật đã già rồi
 Lâu lâu nổi hứng, chỉ làm thơ chơi

Ham gì "chính trị chính em"
 Ở đời, chỉ có nhân văn mới là !
 Thơ ta đã có 1.000 bài
 Viết chơi, để nói chuyện đời huyền thuyên !
 Dẫu ai có bảo khùng điên
 35 ngàn câu ấy, có điên không nào !
 Chưa hề tiền lệ ở đời
 Cả trên thế giới, lẫn trời Việt Nam !
 Viết chơi, chỉ mới 3 năm
 Mua vui cũng được một vài trống canh !
 Thi hào họ Nguyễn nói rồi
 Nên ta chỉ đáng một nòi hậu sinh !
 Chỉ nhằm để tỏ Việt Nam
 Phải đâu ngu tối, như ai đại khờ
 Việt Nam, đánh giặc cũng hay
 Chơi thơ cũng tốt, mới người Việt Nam !
 Nên thôi chuyện "Đỏ", chuyện "Vàng"
 Cần mang chôn hết, mới sang nước nhà !
 Anh em, thấy lại một nòi
 Bắc Nam cùng một, trong ngoài như nhau !
 Để cho nghĩa nặng tình sâu
 Mới là con cháu Hùng Vương ngàn đời !
 Thông minh nêu rõ tính trời
 Đẹp đời ngu tối một thời đã qua !
 Cùng nhau gây dựng nước nhà
 Ngang tầm thế giới mới giòng Lạc Long !

VÕ HUNG THANH
 (14/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[14/07/2013 at 00:20](#)

VIỆC DÂN, VIỆC NƯỚC !

*Người không biết ưu tư
Việc dân và việc nước
Đều chỉ loài cặn bã
Trong xã hội nước nhà !*

*Người đâu phải cỏ cây
Sống nhằm tứ khoái
Hoặc thân như gỗ đá
Mà phải nên con người !*

*Con người có trí năng
Con người có tình cảm
Trí năng phải sáng suốt
Tình cảm phải tinh hoa !*

*Nếu sống chỉ lợi riêng
Nếu sống chỉ ích kỷ
Chẳng biết gì phải trái
Nào còn có ra chi !*

*Bởi mình sống với ai
Ở đâu mà mình sống
Phải chẳng với đồng bào
Phải chẳng trên đất nước !*

*Khi một con ngựa đau
Cả tàu không ăn cỏ
Khi đồng bào bị hại
Sao ngoảnh mặt làm ngơ !*

*Tội giặc biển chặt cò
Tội giặc biển đánh đập
Ngư dân của nước mình
Sao lòng không đau xót !*

Hải đảo của nước mình
 Hoàng, Trường Sa đều vậy
 Có gì chúng ngang ngược
 Chúng cấm đoán dân mình ?

Chuyện này dân cần biết
 Cả thế giới đều hay
 Chuyện động trời, tàn ngược
 Đâu chỉ mới một ngày !

Tại sao dân lên tiếng
 Ai là người cấm dân
 Cấm dân vì hà có
 Để mà chính đáng sao ?

Bảo rằng phải mềm mỏng
 Bảo rằng nên ngoại giao
 Hay sợ trứng chọi đá
 Sợ cào cào đá xe ?

Cha ông có Diên Hồng
 Sao nay lại không có
 Phải chăng chỉ nguy biện
 Hay là lo cho dân ?

Bây giờ nhiều đại gia
 Cũng nhiều người khôn khổ
 Ai lo thân phận nấy
 Hỏi còn chi nước nhà ?

Nói ra toàn "Bác Hồ"
 Mọi người toàn ích kỷ
 Sợ giặc như sợ quỷ
 "Bác Hồ" có ích chi ?

Sao không nói Quang Trung
 Sao không nói Lê Lợi
 Sao không nói Nhị Trưng
 Biết bao người yêu nước !

Kẻ giàu mãi ăn chơi
 Kẻ nghèo luôn khốn khó
 Bao kẻ nhằm danh lợi
 Đất nước sẽ về đâu ?

"Bác Hồ" chết đã lâu
 Sao mãi thi nhau tụng
 Toàn bốc Mác Lênin
 Hỏi ai người yêu nước ?

Yêu nước phải yêu dân
 Yêu dân phải yêu nước
 Việc dân là việc nước
 Việc nước luôn việc dân !

Việc đời luôn hiện tại
 Sao quá khứ làm đầu
 Tương lai không nghĩ tới
 Có gì sáng suốt đâu !

Hay chỉ toàn mê muội
 Hay chỉ toàn giả đồ
 Chỉ toàn nhằm đóng kịch
 Hỏi người yêu nước đâu ?

Nói yêu dân yêu nước
 Tất phải yêu đồng bào
 Tất phải làm dân chủ
 Sao ôm quyền riêng mình ?

Chỉ khi dân làm chủ
 Dân mới toàn quyền lo
 Lo cho dân cho nước
 Có ai người trên dân ?

Mác Lê chỉ người ngoài
 Bác Hồ chỉ quá khứ
 Sao cứ nhân danh hoài
 Lại xưng người yêu nước !

Nước ta như cây nhỏ
 Bên một thân cây cao
 Làm mạnh lên không thấy
 Chỉ thấy có cột vào !

Cột chung vào cây lớn
 Không trước cũng sẽ sau
 Rồi nó ăn hết cả
 Hỏi còn chi đồng bào ?

Đấy chuyện đời là thế
 Chỉ đơn giản bấy nhiêu
 Khôn sống còn bóng chết
 Nói làm chi cho nhiều ?

Những ai không ưu tư
 Dân tộc mình trước hết
 Cũng khác chi loài giặc
 Ngay tại đất nước mình !

Nếu người toàn khôn lỏi
 Cốt lợi riêng trước tiên
 Nhăm nhăm vào tứ khoái
 Hỏi đời có ra chi ?

Đời nếu toàn bầy heo
 Sống chỉ nhằm tứ khoái
 Chờ để người giết thịt
 Quả heo cũng chỉ heo !

THƯỢNG NGÀN
 (14/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[14/07/2013 at 03:24](#)

Ở ĐỜI

Ở đời sự thật là hơn hết
 Dối trá, lọc lừa ý nghĩa chi
 Xem xét mọi người cần ý thức
 Tà tâm hay hảo ý vậy mà
 Nếu là hảo ý đừng quy trách
 Còn đúng tà tâm mới bầy thay
 Nhưng cũng xét người theo dân chủ
 Độc tài toàn văn xấu trên đời
 Trường hợp Snowden âu vẫn vậy
 Vốn làm hại nước chỉ vì sao
 Tổ vẽ anh hùng theo kiểu ngốc
 Hay là thật sự bởi nhân quyền
 Nhân quyền ở Mỹ ai không biết
 Sao lại ngênh ngang nổ kiểu này
 Nghe lén cũng hơn là chặn cổ
 Công khai ép buộc mọi người dân
 Bởi vì dân chủ mà nghe lén
 Bảo vệ cho dân có tội gì
 Quyền lợi quốc gia ai chẳng có
 Nước nào không lén ở trên đời

Nên thật đúng là khờ khạo quá
Snowden hỡi, quá ngây thơ !

SÓNG NGÀN
(14/7/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[14/07/2013 at 02:59](#)

DANH CHÍNH, NGÔN THUẬN

Điều gì danh chính mới hay
Làm cho ngôn thuận, mới ra con người
Thuở xưa cũng đã nói rồi
Danh mà không chính, thuận thời làm sao
Danh hư, thuận có lẽ nào
Thuận mà không có, để đâu việc thành
Vậy nên danh chính, sự thành
Còn danh bất chính, sự thành như không
Dựa vào xảo thuật, tuyên truyền
Dẫu thành công đó, chỉ phiên đời thôi
Vì rằng thực chất có đâu
Mà toàn hư ngụy, hỏi đời ra chi
Bởi vì lịch sử chỉ ghi
Những gì đúng đắn, những gì thật thôi
Ngàn năm bao chuyện trời ơi
Chỉ thành tiếng xấu, để đời quên sao
Dẫu cho nước chảy, mây trôi
Mọi điều qua hết, vẫn còn xú danh
Khác xa những bậc hùng anh
Những ai lấu cá đều đành phôi pha
Người khôn nghĩ đến nước nhà

Riêng bao kẻ đại mới sa phận mình
 Tưởng rằng đời chẳng bất bình
 Biết chi biển lặng, bão lay mấy hồi
 Thế nên sống giữa cuộc đời
 Phải cần danh chính, việc đời mới hay
 Chớ còn lừa dối bao ngày
 Tưởng là dân thuận, vẫn đều chủ quan
 Bỏ ai ngộ cát thành vàng
 Chỉ vàng mới mãi thật vàng mà thôi !

SUỐI NGÀN
 (14/7/13)

[Reply](#)

TUYẾT NGÀN says:
[13/07/2013 at 08:03](#)

MẠNH VÀ YẾU

Luật rừng kẻ mạnh vẫn hơn
 Yếu thì chịu chết chứ còn nói chi
 Lâu rồi vẫn áp luật rừng
 Tới khi hữu sự mới từng sáng ra
 Trễ rồi chỉ có xót xa
 Hay là lì tiếp chẳng ra thế nào
 Nghĩa là yếu quá đành im
 Thà vô trách nhiệm với dân cũng đành
 Hóa ra mơ chuyện hảo huyền
 Bây giờ mới thấy nhữn tiền ra sao
 Quả ai nỡ trạng thế nào
 Tới khi thực tế cũng hầu phơi ra
 Tội là tội bầy dân ta
 Phải toàn chịu phép biết là làm sao
 Cẩn rằng ai bảo thế nào

Đều đành ừ hử tằm hao ích gì
 Đúng là thế nước suy vi
 Thế dân như thế có gì mà than
 Nỗi niềm dầu có ung oan
 Oán Trời thì được oán ai bây giờ
 Bối nghe toàn chuyện tơ mơ
 Bối tin toàn những con người thánh minh
 Trễ rồi nay có giạt mình
 Bụng làm dạ chịu còn chi nữa mà
 Dễ nào dân chủ tự do
 Xóa bài làm lại ai cho bây giờ
 Bối chui vào rọ độc tài
 Chui vào thì dễ ra thời khó thay
 Nên chi mạnh yếu ngày nay
 Chuyện người người biết, chuyện đâu của mình
 Nói chung mình lớp dân tình
 Làm dân vạn đọi còn quan nhất thời !

TRĂNG NGÀN
 (13/7/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:
[13/07/2013 at 07:29](#)

BẢN NĂNG VÀ CÁI ÁC

Loài vật ăn thịt nhau
 Để thỏa mãn cơn đói
 Khi đã thỏa mãn rồi
 Có khi nó vô hại

Con người ngoài bản năng
 Lại còn có tính ác

*Nếu lại thiếu giáo dục
Cái ác càng gia tăng*

*Cảnh địa ngục trong tù
Là mô hình thu nhỏ
Của xã hội ngoài đời
Con người thua con chó*

*Mác nêu cao giai cấp
Làm mục đích đấu tranh
Lại quên đi tính ác
Quên đi tính bản năng*

*Khiến thiên đàng địa ngục
Chỉ trở thành lung tung
Địa đàng khó có được
Địa ngục lại khả thi*

*Nên chuyện đời là vậy
Vốn bản chất con người
Con người không giáo dục
Chỉ tính ác vậy thôi*

NON NGÀN
(13/7/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:
[12/07/2013 at 16:39](#)

ĐỘI BANH

Đội banh đã sắp sẵn rồi
 Chân ai nấy đá dân ngồi mà coi
 Miễn đừng bàn tán xí xồ
 Đá sai không phạt, phạt đồ dở hơi
 Miệng mồm chỉ chỏ để chơi
 Nói năng vung vít, phê người dẫn banh !
 Việc đời vốn đã rành rành
 Anh nào vớ vẩn mới mong tranh hùng
 Hoặc là mở miệng lung tung
 Bàn qua tán lại, chỉ khùng vậy thôi
 Chơi banh đã có đội rồi
 Chân ai nấy đá, banh vào dẫn đi
 Dân là khán giả mọi khi
 Coi cho sướng mắt, có chi để bàn
 Đưa banh cũng ở trong hàng
 Giành banh cũng chỉ trong hàng ấy thôi
 Trọng tài đâu để thổi còi
 Ta là người đá thổi còi mới hay !
 Đá vui, cứ hét trận này
 Lại bày trận tiếp, mới là đội banh
 Đá hoài, đá mãi loanh quanh
 Chẳng cần ai đó thủ thành mà chi
 Thủ thành thì có ích gì
 Trọng tài cũng vậy, cần chi lôi vào
 Mình ta đá mãi có sao
 Đá qua đá lại, cũng vào chân ta
 Vào chân, thì đá vậy mà
 Cứ chờ, rồi đến phiên ta mấy hồi
 Chê khen cũng vậy mà thôi
 Giữ banh để đá được hoài mới hay !

SUỐI NGÀN

(13/7/13)

[Reply](#)

NÚI NGÀN says:

[12/07/2013 at 17:10](#)

MONG HẢO

Đừng mà mong hảo anh ơi
 Chuyện toàn sách vở của thời xa xưa
 Cho dầu tốt mấy cũng thừa
 Chỉ là ai muốn hay chưa mới bàn
 Quan sang chi bỏ quan sang
 Dân hèn chi dễ quan sang mấy ngày
 Ích chi mà lại bàn hùa
 Có dư hơi để cho đời về sau
 Ai cần dân sự để chơi
 Mà cần quyền lực để đời lên hương
 Chuyện dân chỉ chuyện của dân
 Chuyện quan mới chuyện quan sang trên đời
 Đúng là anh lại dở hơi
 Bàn toàn sách vở để đời chê anh
 Mơ chi sức mạnh toàn dân
 Sao anh chẳng biết sức quan mới là !

TRĂNG NGÀN

(13/7/13)

[Reply](#)

ĐÌNH NGÀN says:

[12/07/2013 at 08:21](#)

TRỜI SINH

Trời sinh hai giống khác nhau
 Để cùng hợp lại đặng mà có con

Có con nói giống về sau
Cứ hoài như vậy là theo ý trời

Chuyện này không chỉ loài người
Muôn loài đều vậy nghĩa là giống nhau
Kể chung cả đến cỏ cây
Việc cùng phối giống nói ngay đều thường

Giống như ghép mộng vậy mà
Mộng luôn phải khớp mới là ăn nhau
Cái nhô ra cái thụt vào
Nếu không như vậy khi nào mới xong

Ông trời rõ hết tởng tong
Nên lên kế hoạch từ trong ra ngoài
Chương trình cài đặt sẵn rồi
Chỉ ngồi mà ngắm con người yêu nhau

Có khi trời cũng tính sai
Chương trình bị lỗi thành ra lộn chiều
Khiến cho cùng phái lại yêu
Gở ra không đặng đổi chiều không xong

Dù sao nói chuyện ái ân
Xưa như trái đất đâu cần học ai
Bản năng như thế mới tài
Trời sinh ra biết có ai ngu gì

Lại thêm sáng tạo thường khi
Tha hồ đổi mới làm gì cũng thông
Bởi vì trong lúc ái ân
Cốt nhằm khoái lạc chứ mong điều gì

Nói chung cũng bởi ông trời
Chương trình cài sẵn cho người thế gian

*Sinh con đầy đống đầy đàn
Của ăn của để cứ càng thi nhau*

*Gia đình quả chuyện về sau
Lập nên xã hội mới ra gia đình
Đó là cơ chế hậu sinh
Tiên thiên vốn chỉ dục tình mà thôi*

*Thế nên khi đã là người
Vấn đề luân lý ai người lại quên
Tinh thần đạo đức xây nên
Yêu cầu xã hội mới nên loài người !*

NON NGÀN
(12/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[12/07/2013 at 13:50](#)

THÂN PHẬN VIỆT NAM

*Thân phận đây là của nước, của dân
Không sáng suốt có khi nào hiểu được
Không yêu nước cũng cứ hoài tâm tối
Chỉ cuồng si đâu có nhận được ra*

*Chỉ thời gian năm tháng mãi trôi qua
Rồi lịch sử sẽ sau này sáng tỏ
Khi chết hết những lớp già mù quáng
Thế hệ sau mới sự thật tỏ bày*

Nên cuộc đời vinh nhục có ai hay
 Vinh tường đó rồi nhục thay cũng đó
 Chỉ sự thật không bao giờ che khuất
 Khách quan rồi sẽ quét hết chủ quan

Nói gom chung hai trụ cột rõ ràng
 Tình yêu nước và "lòng yêu giai cấp"
 Tình yêu nước Bắc Nam đều có cả
 "Giai cấp" riêng chỉ miền Bắc mà thôi

Có nghĩa là chủ thuyết Mác Lênin
 Tác nhân chính của việc đời thế đó
 Miền Nam chỉ vì thuần lòng yêu nước
 Một chọi hai làm sao thắng được nào !

Miền Bắc thì ngoài chủ nghĩa Mác Lê
 Còn trang bị cả tấm lòng yêu nước
 Mọi chiến sĩ chỉ có lòng yêu nước
 Lãnh đạo thì chỉ có Mác Lê thôi !

Ấy là điều khác biệt giữa Bắc Nam
 Riêng miền Bắc còn khôn ngoan quỷ quyệt
 Giương khẩu hiệu vì nước nhà chống Mỹ
 Cộng thêm vào tổ chức kiểu Lê Nin !

Khi miền Nam xã hội vẫn tự do
 Miền Bắc vốn đã đưa vào hệ thống
 Vừa chặt chẽ vừa tôn sùng lãnh tụ
 Bày thiêu thân dễ chiến bại được nào

Việc giản đơn phân tích chỉ vậy thôi
 Chính thân phận Việt Nam là thế đó
 Nói thật sự rất ít người yêu nước
 Ấy chẳng qua toàn ảo ảnh mà thôi

Nhưng khổ thay khi tổ chức tình vi
 Tuyên truyền tốt dễ nào ai chống được
 Trong cuộc chiến đó biết đâu sự thật
 Chỉ tàn rồi mới sự thật phơi ra

Nên tranh hầu, tranh tướng chỉ lòng ai
 Và thế giới mới nhìn ra bao quát
 Dân thì có khác gì heo trong rọ
 Chỉ nằm im mặc khiêng tới khiên lui

Thế thì khi đã tàn cuộc chiến rồi
 Ai chiến thắng mới hay người chiến thắng
 Rồi sau đó lúc hòa bình lập lại
 Ai làm sao thật mới biết làm sao

Thật sự đâu là tranh bá đồ vương
 Thật sự đâu ai mới người yêu nước
 Điều này hẳn tất thuộc về lịch sử
 Giải mã luôn vẫn chuyện của tương lai

Bởi vì trong những thể chế độc tài
 Mọi sự thật chỉ mặt trời mây phủ
 Thân phận đó con người là thế ấy
 Có khác nào định mệnh của Việt Nam

Vậy tiện đây mà muốn viết đôi dòng
 Chưa chắc hẳn mọi người đều đồng ý
 Nhưng sự thật vẫn luôn là sự thật
 Qua thời gian rồi đời mới sáng ra

Chỉ ngậm ngùi vì phần lớn dân ta
 Đâu thoát được tuyên truyền trong quá khứ
 Chính điều đó giết người không gươm đao
 Vì xác kia mà đâu có phần hồn

Nên cuối cùng ngẫm lại chỉ nhân văn
 Mới giải phóng được con người thật sự
 Ý thức hệ vốn vẫn điều quái gỡ
 Nhưng làm sao khi nhiều kẻ say men

Nói thế thôi mà thật chỉ cảm bằng
 Đầu gì khác lá môn hay đầu vịt
 Nước đổ xuống nào dễ gì đọng lại
 Chờ thời gian lịch sử mới phơi pha !

THƯỢNG NGÀN
 (13/7/13)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:
[12/07/2013 at 16:59](#)

TÌNH ĐỒNG CHÍ

Cũng là đồng chí lâu nay
 Sao vàng cò đỏ có sai bao giờ
 Cờ người vốn chỉ một sao
 Cờ ta những đến năm sao cơ mà
 Có điều vẫn phải nói ra
 Của người khác với của ta ở đời
 Giờ đây vô sản bỏ rồi
 Đã thành hữu sản, để nào ta buông
 Có khôn mới được vương tròn
 Bền không cứ liệu, để hồng được yên
 Biển Đông đừng nói huyền thuyên
 Đảo nào cũng thuộc cả miền của ta
 Khôn hồn mau tách ra xa
 Còn mà lén phén dầu ma chẳng còn
 Chặt cờ chỉ chuyện cỏ con

*Chặt luôn cả nước mới còn đau hơn
 Vậy sao chưa rõ nguồn cơn
 Bởi tình đồng chí quý hơn trên đời !*

BIỂN NGÀN
 (13/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[12/07/2013 at 02:04](#)

HẬU THỰC DÂN

*Trăm năm nô lệ Thực dân
 Tưởng mong độc lập vinh quang nước nhà
 Ai ngờ thời thế quỷ ma
 Chiến tranh thảm khốc, đúng là ghê thay
 Cuối cùng, rồi cũng qua đi
 Bên thua bên thắng, tàn phai mấy hồi
 "Bên Thắng Cuộc" quả đây rồi
 Sự tình ghi lại những hồi thâm sâu
 Thật là Huy Đức hàng đầu
 Người tiên phong đó quả hầu ít ai
 Cho dù đẻ muộn sinh sau
 Tổ bày bản lĩnh một người hậu sinh
 Bao năm lịch sử bất bình
 Bởi vì Lê Duẩn, Trường Chinh chặn hầu
 Đến ngay con trẻ phải rầu
 Coi thường sử học quả hầu nhục thay
 Sự tình chưa có xưa nay
 Trẻ em nước Việt "bái bai" sử mình
 Khác chi một tội tà đình
 Đánh đồng lịch sử với điều ngoại lai
 Chỉ toàn "ý hệ" nêu cao*

Vì do đốt nát có nào hiểu sâu
 Tầm tâm thì hẳn biết đâu
 Những gì Các Mác đặt điều nêu ra
 Ngờ rằng thánh triết cao xa
 Ai ngờ chỉ của thằng cha khật khù
 Nên làm dân tộc ra ngu
 Ngàn năm văn hiến vốn dòng thông minh
 Thương thay nước Việt Nam mình
 Vì ai gây dựng cho nên nỗi này
 Thôi thì đã biết vậy thay
 Hoan hô Huy Đức những ngày vừa qua !

NON NGÀN
 (12/7/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[11/07/2013 at 20:56](#)

THUA RỒI !

Dân ta quả đã thua rồi
 Thua từ lâu lắm, phải gì ngày nay
 Thua vì não trạng bầy hầy
 Của bao thế hệ trước đây thế nào
 Cúc cung tôn Mác, tôn Mao
 Có còn nghĩ đến nước nhà là đâu
 Bây giờ chẳng có nhân tài
 Đó là kết quả ván bài từ xưa
 Chỉ nhằm ý hệ nhao lên
 Chỉ nhằm tụng có Mác, Lê mới là
 Bây giờ thì quả ngẩn ra
 Biển Đông mất trắng, nước nhà về đâu
 Hoàng Sa chẳng những đã rầu

Trường Sa thử hỏi dễ hầu đâu yên
 Quả là đây chuyện nhẩn tiền
 Bao năm mê muội, truân chiêng hiện giờ
 Thua rồi, đừng có ngẩn ngơ
 Đừng nêu sách lược ở hờ mà chi
 Những thời vận nước suy vi
 Bao người bán nước, dễ gì tránh sao
 Tiếng Hoa đã được đón chào
 Cả trên biển hiệu chỉ đường giao thông
 Công hàm Năm tám ông Đồng
 Tiền đề đã hé, lẽ nào ngây thơ
 Thôi thì đất nước thần thờ
 Nhân tài không có, ai người chỉ huy
 Cá mè một lứa hay chi
 Chỉ toàn tập thể. có gì khác đâu
 Trông ra ngọn cỏ rầu rầu
 Uống công đất nước bao ngày dựng xây
 Hùng Vương cho chí hôm nay
 Lạc Hồng mòn mỏi tháng ngày bơ vơ
 Bồi toàn lãnh tụ tôn thờ
 Nhân tài dẹp hết, lấy ai chỉ đường
 Thắng thua đâu ở chiến trường
 Thua là hậu quả cả thời ngu dân
 Nên bàn "sách lược" để chi
 Cũng như "chiến lược" nhiều khi lại buồn
 Có chăng cần xử ngọn ngành
 Chuyển ra phân tích đành rành mới hay
 Cái gì đã khiến thụt lùi
 Cái gì đã khiến ngậm ngùi núi sông
 Hỏi rằng liệu có kịp không
 Hay là chỉ có chống mông kê trời
 Lũ ngàm sắp cuốn đến rồi
 Nào mau thức tỉnh mọi người Việt Nam !

ĐẠI NGÀN
 (12/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[11/07/2013 at 23:36](#)

SAI VÀ ĐÚNG

Ở đời quan trọng điều gì
 Ngoài sai và đúng hỡi người thế gian
 Sai thì hậu quả tồi tàn
 Đúng thì tốt đẹp hiên ngang ở đời
 Vậy thì sai đúng trên đời
 Quả là căn bản mọi điều khác hơn
 Đúng sai so sánh thiệt hơn
 Không ngoài hiểu biết, lương tâm con người
 Đại khờ tưởng đúng là sai
 Cho sai là đúng bởi ai đại khờ
 Lương tri lẽ khác góp vào
 Lương tri lành mạnh rạch ròi đúng sai
 Khù khờ nào biết điều chi
 Lương tri không có hay chi ở đời
 Quẹo quanh miễn được bụng mình
 Tà tâm là vậy thật tình đâu sai
 Cho nên mọi thứ tuyên truyền
 Ngu dân lờng gạt chẳng nên con người
 Con người chính đáng ở đời
 Tự mình phải thấy điều gì hay ho
 Nghĩa là ý thức tâm cao
 Vì người là chính không hay vì mình
 Nếu còn ngược lại lưu manh
 Lợi mình cốt yếu mà đâu vì người
 Thế nên giáo dục làm đầu
 Phải cần trong sáng mới hầu nhân văn
 Kiểu mà đá cá lặn đưa
 Phỉnh phờ, lẻo lự chỉ phường ngu dân
 Thế nên lý trí luôn cần

Ngoài ra thiện chí cũng cần kèm theo
 Những trò viết mượn, mua danh
 Hại đời là chính ích đời gì đâu
 Nhân văn nhất thiết hàng đầu
 Tự do dân chủ phải hầu ưu tiên
 Nhân quyền vẫn rất thiêng liêng
 Những ai nói ngược đâu nguyên là người
 Chỉ trò lấu cá ở đời
 Đâm thuê chém mượn, ở đời khác chi
 Con người chính đáng mấy khi
 Thấy điều ô tạp có gì mà ham
 Chỉ anh phá xóm phá làng
 Mới làm những chuyện oái oăm trên đời
 Mây che rồi sáng mấy hồi
 Mặt trời chân lý trên trời hiện ra
 Không gì hơn chữ Cộng hòa
 Không gì hơn chữ Chính danh ở đời
 Thế nên chính nghĩa sáng ngời
 Vẫn luôn điều đúng khi nào lại sai
 Mặt trời nhiều lúc mây che
 Bởi vì mây vẫn thấp hơn mặt trời
 Thế gian yếu đuối con người
 Nên đành chờ đợi mây trời tan đi
 Điều này thực tế mấy khi
 Ai người chờ đợi ai người bên ba
 Tưởng rằng đi với tà ma
 Phải cần áo giấy mới ra con người
 Đúng là khôn lỏi trên đời
 Khi đi với Phật mới toàn cả sa
 Nhưng đời giữa Phật với ma
 Tâm ta quyết định chứ là ở đâu !

ĐẠI NGÀN
 (12/7/13)

[Reply](#)

NÚI NGÀN says:

[11/07/2013 at 02:09](#)

CÓ GÌ ĐÂU

Có gì đâu để than phiền
 Ông Sang hành xử toàn quyền vậy thôi
 Dầu chi cũng đã ký rồi
 Cần gì Quốc hội cần gì toàn dân
 Thế nhưng chắc có họp bàn
 Đặng nhằm ăn cánh trong dàn diễn viên
 Thôi thì đã thấy nhẵn tiền
 Đâu là yêu nước đâu là thương dân
 Bởi vì như kiểu làm quan
 Bảo sao nghe vậy có sang nổi gì
 Cho nên khỏi phải giấu đầu
 Lòi đuôi cũng vậy có rầu lắm không
 Bởi vì độc lập tự do
 Lại đi ràng buộc giữa ta và người
 Một khi đã buộc chặt rồi
 Dễ chi còn nữa những gì tự do
 Nên thôi coi đã hết rồi
 Trên toàn thế giới nào ta còn gì
 Chẳng còn độc lập khả khi
 Vậy thì thế giới còn gì bên ta
 Nghĩa là có nói chi xa
 Hết như phiên thuộc quả là khác chi
 Thiên triều chắc đã nghĩ suy
 Thuộc triều chắc đã hãnh ghi vào lòng
 Nên đâu cần nữa quốc phòng
 Đâu cần chi nữa cả nền ngoại giao
 Cũng cần chi hỏi ông Trời
 Mọi người biết tổng hỏi Trời làm chi
 Khi nào bỏ phiếu cử tri
 Dễ gì ông trật dễ gì ông vắng
 Toàn quyền quả chỗ đáng khen

Nước trôi theo nước bèo hằng đứng nguyên
 Nên cần chi phải than phiền
 Than phiền cũng vậy than phiền làm chi
 Vậy nên công đức Bác Hồ
 Ngàn năm hồ dễ có ai bằng Người !

MÂY NGÀN
 (11/7/13)

[Reply](#)

ĐÌNH NGÀN says:
[11/07/2013 at 16:55](#)

CỐI TRÓI

Đuẩn, Chinh đã chết lâu rồi
 Mới thành cối trối cho toàn Việt Nam
 Mới đưa Tự lực Văn đoàn
 Vào trong Xuất bản, luận bàn văn chương
 Mới cho vào cả học đường
 Chút mùi hương vị, sương sương cho đời
 Nay dù tàn tích vậy thôi
 "Đấu tranh giai cấp" dễ thời bỏ sao
 Hiểu chi quan điểm tâm phào
 Khỏi anh tự sướng, bởi bao tuyên truyền
 Nên thời Tố Hữu tàn điên
 Đã từng khai tử văn chương nước nhà
 Toàn là những thứ ranh ma
 Trần Bạch Đằng đó, có là khác đâu
 Hở môi là "Mác Lênin"
 Giống bày dốt nát, niềm tin ngút trời
 Quả thương thân phận con người
 Quả thương định mệnh của người Việt Nam
 Từ thân xác, đến văn chương

Qua non thể kỷ chao tương nát như
 Nay thì "cỏi trời" từ từ
 Quả là may lắm so thời xưa kia
 Mới là nói tới Thạch Lam
 Mới là nói đến Nguyễn Du đang hoàng
 Hết còn o ép ngang tàng
 Quy màu "giai cấp", điểm đang trước đây
 Đúng là tội lỗi tội trời
 Văn chương, chính trị, một thời đảo điên
 Chỉ vì thuyết "Mác Lênin"
 Đã đưa dân tộc vào miền âm u
 Tội này bởi Mác chứ ai
 Lênin cũng vậy, phỉnh đời trớ trêu
 Chỉ do suy nghĩ eo sèo
 Đọa đầy nhân loại quả đều ra chi
 Con người còn có mấy khi
 Nhưng toàn chỉ thứ "cu li" trên rừng
 Sống nhưng cả thấy ngủ dòm
 Hối hùng quyền lực, thật toàn tội thay !
 Từ ngày có Stalin
 Thương mình thương một, thương ông thương mười !
 Nhục thay Tố Hữu trên đời
 Ai người cầm chịch, ngoài ngài Duẩn, Chinh
 Thật là tội báy Việt Nam
 Ốc toàn bã đậu, chỉ gan nịnh thần
 Còn đâu ý thức Tiên Rồng
 Còn đâu phẩm chất của người Việt Nam !
 Thông minh ngang ngựa với đời
 Bổng nhiên rớt xuống cõi trời âm u !
 Hối còn chi Nguyễn Bình Khiêm
 Nguyễn Du ... , cùng với bao nhiêu nhân tài
 Thấy đều nường hết trên lò
 Lửa hồng cách mạng, vật vờ bấy lâu
 Nhưng nào hiểu Mác gì đâu
 Chẳng qua học lõm, khẩu truyền vậy thôi !
 Dễ ai phân tích rạch ròi
 Đây là thực chất, mà toàn nói điêu
 Ôi thôi lịch sử về chiều

*Cả trong nhân loại, cùng người Việt Nam
Giờ thì cũng đã sang trang
Bóng đêm lui hết, vầng dương lên dần !*

THƯỢNG NGÀN
(12/7/13)

[Reply](#)

★★

NĂNG NGÀN says:
[11/07/2013 at 00:34](#)

CÁ ĂN KIẾN, KIẾN ĂN CÁ

*Các em quả muốn làm quan
Nhào vào Học Viện có oan nỗi gì
Bây giờ tố giác để chi
Các em còn trẻ lo gì tương lai
Tương lai đâu chỉ tiền tài
Hay là quan chức quả sai rõ ràng
Nộp tiền mãi lộ sao oan
Chỉ thành tiền mất tật mang vậy mà
Nghĩ gần mà chẳng nghĩ xa
Sao không nghĩ tới nước nhà hỡi em
Sinh nhằm thời buổi đảo điên
Lẽ gì cứ mãi công danh theo hoài
Khác nào con kiến càn cạnh đĩa
Leo phải cành cụt leo ra leo vào
Đúng là chưa hiểu việc đời
Cá thời ăn kiến kiến thời ăn chi
Nên thôi mọi chuyện bỏ đi
Củ khoai cái kiến kiện chi đâu thành
Mà về học lấy chữ lành
Lành cho đất nước mới lành thân em*

Làm sao phấn đấu đi lên
Đấu tranh giúp nước mới nên con người !

GIÓ NGÀN

(11/7/13)

[Reply](#)

BIÊN NGÀN says:

[11/07/2013 at 21:40](#)

CŨNG HAY

Thật thì "Cộng sản" cũng hay
Cái gì đều lấy "phong trào" làm tiên
Phong trào phụ nữ, thanh niên ...
Phong trào yêu nước, động viên xà ngẫu ...
Trào lên xong xẹp xuống rồi
Lại trào lên nữa, lên hoài vậy thôi ...
Kiểu toàn nước chảy, mây trôi
Nước nhà chẳng biết hồi nào chính quy
Bởi toàn ăn xổi ở thì
Chỉ toàn ồ ạt, thường khi bề ngoài
Cốt làm thành tích vậy thôi
Cá nhân chủ nghĩa, ai người chẳng thông
Có ai yêu nước, yêu non
Nhưng toàn yêu chỉ tấm thân của mình
Miệng hô xã hội hết tình
Vì người chỉ một, vì mình cả trăm
Ấy là kiểu cách "nhân dân"
Toàn dân một lứa cá mè, khác chi
Chờ khi đất nước lâm nguy
"Phong trào" cứu nước, có chi lạ lùng
Hết người ngồi đó đợi sung
Rung cây nhát khi, lạ lùng là bao

Đời sao lắm chuyện tào lao
 Bao giờ đất nước trở nên đàng hoàng
 Trở thành hiện đại, giàu sang
 Điều này, chắc phải cả làng chào thua !

NẮNG NGÀN
 (12/7/13)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:
[11/07/2013 at 21:10](#)

SNOWDEN

Snowden chỉ đại khờ
 Bỗng nhiên đi phá nước mình là sao
 Quả đời lắm chuyện tào lao
 Hì chưa sạch mũi lại nhào chơi nông
 Tưởng rằng như vậy mới thông
 Thông đâu không thấy, đâm hông nước mình
 Thật là ngây đại hết tình
 Anh hùng nghĩa khí, tưởng mình thật sao
 Bây giờ mới lúc ba đào
 Chạy đâu cho thoát, ai nào chứa đâu
 Chẳng qua người chỉ làm màu
 Trong lòng cóc thích thứ đồ gian phi
 Chứa rồi, lại phản mấy khi
 Chu choa lên nữa, có gì chẳng oan
 Tưởng đâu toàn chỉ thiên đàng
 Bên ngoài nước Mỹ, thên thang cuộc đời
 Đúng là chỉ đại mà thôi
 Đua đời kiểu ấy, quả thời SNOWDEN !

GIÓ NGÀN

(12/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[11/07/2013 at 00:12](#)

"LÝ LUẬN" MÁC LÊ

Đúng là lý luận "Mác Lê"
 Học sao nói vậy dễ bề khác sao
 Những anh tu nghiệp Liên Xô
 Cũng bài bản đó đâu nào khác chi
 Vẫn là nhai lại thường khi
 Ốc đâu phê phán trí chi phẩm bình
 Toàn liều cứ nói linh tinh
 Thầy trò ú ớ cóc cần mối manh
 Chỉ duy thuộc bảy tiền đề
 Rồi ngồi vẽ rắn thêm chân mấy hồi
 Mác Lê giờ thấy dưới mồ
 Có Trời đất biết xí xô điều gì
 Nên thôi phải lặp lại đi
 "Đấu tranh giai cấp" còn gì khác sao
 Cùng là trí tuệ đỉnh cao
 "Làm ăn tập thể" lẽ nào không thông
 Nhanh lên tiến tới Đại đồng
 Sau thời Đồ Đá Đồ Đồng mới oai
 Cộng Đồng Nguyên Thủy chứ sao
 Đó là Cộng sản lẽ nào lại quên
 Tiếp theo sau Mác Lênin
 Cả hai đều dẫn một bề vậy thôi
 Hủy ngay Tư bản cho rồi
 Nó là đêm trước thời kỳ vàng son
 Đúng toàn lý luận vòng tròn

Tiền đề cho sản mỗi mồn rút ra
 Tha hồ vẽ quỷ vẽ ma
 Đều trong vòng ấy dễ sao ra ngoài
 Ra ngoài tức lạc đề rồi
 Tiền đề mà lạc đâu còn Mác Lê
 Thật tình quả hết chỗ chê
 Trò chơi lý luận như phê lá cần
 Đầu đuôi cứ thế lần khần
 Vòng tròn tiếp nối vòng tròn vô biên
 Chỉ vì đôi mắt nhắm nghiền
 Hết con đà điểu thần tiên ở đời
 Đầu chui vào cát thanh thoi
 Cóc cần thực té trên đời ra sao
 Quả là lý luận tầm cao
 Trong vòng luẩn quẩn đành chào Mác Lê
 Tiền đề buộc cứ ôm hoài
 Há cần biết nó xạc xài ra sao
 Bởi vì ai dám bảo sai
 Lại mề một lừa biết sai chỗ nào
 Thời gian đốt tích càng cao
 Hỏi ai sáng suốt lẽ nào xía vô
 Xía vô quy chụp "thụt lùi"
 Cùng là "thoái hóa" mọi người đều kinh
 Vậy nên cứ Mác Lênin
 Tụng hoài như kiểu tụng kinh giải sầu
 Bởi nào có hiểu gì đâu
 Mà cần lý luận cho hầu như nhau
 Tiền đề có biết ra sao
 Kiểu như con cá cắn câu vậy mà
 Cắn rồi thật khó nhả ra
 Lưỡi câu nằm đó dễ mà nuốt theo
 Thế nên chỉ cách một lèo
 Lặp đi lặp lại tréo hèo vậy thôi
 Dòng đời cứ thế buông trôi
 Bao nhiêu thế hệ rặt nòi Mác Lê !

NON NGÀN
 (11/7/13)

Reply

**

NON NGÀN says:

11/07/2013 at 17:24**ÔNG SANG**

Ông này quả đúng là sang
 Hết đi Trung Quốc lại sang Hoa Kỳ
 Dù sao Chủ tịch Nước mà
 Đi đâu cũng tốt, hơn là ngồi yên
 Có đi mới thấy nhần tiền
 Ngồi nguyên một chỗ lại, phiền cho dân
 Quả so giữa Mỹ và Trung
 Cán cân thương mại nghiêng về Việt Nam
 15,6 tỷ đô
 Hỏi ai "bóc lột" hơn ai mới là ?
 Ngại vì còn chút nhân quyền
 Việt Nam ám ố, mới phiền ông Sang
 Thôi thì cứ nói đảng hoàng
 Chuyện sai tôi sửa, có oan nỗi gì
 Dù sao vào lúc cụng ly
 Mình nên lưng thẳng của người Việt Nam
 Nhớ đừng lợ thọ, lom khom
 Kiểu ông từng tới Bắc Kinh ngày nào !
 Cờ vàng dấu có "vẫy chào"
 Coi như không thấy, cờ đào nhìn thôi !
 Chỉ cờ hoa trắng thành thối
 Mình đi, phải học cách người ra sao
 Nhân quyền ở Mỹ rất cao
 Đừng cho "đế quốc" kiểu người Mác Lê
 Trăm năm đã lỗi hẹn hò
 Mác Lê chi nữa mà chờ mút tằm !

*Hãy về cùng với giang sơn
Việt Nam muôn thuở con Rồng cháu Tiên !*

ĐẠI NGÀN
(12/7/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[11/07/2013 at 18:35](#)

ÁY SĨ

*Áy là "cái áy" phải không
Nói xem nó có túm lông không nào ?
Nó là thuộc nữ hay nam
Hay toàn lại thứ hai line vậy cả ?
Chẳng cần che nữa, khoe ra
Để xem "cái áy" có là "áy" không ?
Đừng xưng "Áy Sĩ" nhông nhông
Non Ngàn chỉ nước chống mông mà cười !*

NẮNG NGÀN
(12/7/13)

TRĂNG NGÀN says:
[10/07/2013 at 04:01](#)

NHÌN LÊN, NHÌN XUỐNG

Nhìn lên tam bảo rõ ràng
 Còn như nhìn xuống thế gian xà ngầu
 Đã tà thì chính còn đâu
 Đã là sư giả đâu còn chân sư
 Chân sư niệm Phật ăn chay
 Giả sư thịt chó mỗi ngày có sao
 Chân sư ăn của cúng dường
 Giả sư được cái lĩnh lương của người
 Thế thì mọi sư rõ rồi
 Chân sư đâu phải loại người hổ mang
 Ngụy sư lại kiêu điểm dàng
 Nâu sông thấy gái chỉ toan vô liềm
 Cái dâm là cái của người
 Còn sư chân chính kỵ điều tà dâm
 Nên thôi dẫu tiếng hà râm
 Chính chuyên phải giữ chữ tâm mới là
 Lên chùa niệm Phật đi tu
 Đừng đùa với Phật chống khu cho đời !

GIÓ NGÀN
 (10/7/13)

[Reply](#)

★★

SƯƠNG NGÀN says:
[10/07/2013 at 02:20](#)

NGƯỜI BUÔN GIÓ

Buôn gì cũng chuyện bình thường
 Nhưng còn buôn gió lạ hơn trên đời
 Buôn này chẳng vốn chẳng lời
 Chỉ thêm mát mẽ cho đời vậy thôi
 Hoan hô Buôn Gió đến nơi
 Chuyện tù anh viết quả thời rất hay

Đọc xong ngẫm lại việc đời
 Mô hình thu nhỏ quả thời lạ chi
 Đúng là dân Bắc như ri
 Đâu thua nếu sánh với người trong Nam
 Thế nên những chuyện đá vàng
 Ở đâu cũng vậy lại càng tin hơn
 Mong gì gió xoáy từng cơn
 Để Người buồn gió phát hơn trên đời !

LÁ NGÀN
 (10/7/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:

[10/07/2013 at 03:20](#)

AI LÀ VIỆT NAM CỘNG HÒA ?

Cờ vàng đã cuốn lâu rồi
 Đến nay Cờ đỏ bồi hồi vậy sao
 Ba tám năm cũng xa xôi
 Biết bao sự việc nháo nhào trôi nhanh
 Tưởng đâu Cách mạng hoàn thành
 Tưởng là sắp tới Địa đàng đâu xa
 Những là hồ hởi ranh ma
 Tiến nhanh, tiến mạnh cũng là về đâu
 Hóa ra rỗng rảnh thay nhau
 Dân công lưng đó, ai người lên hương
 Cờ sao, nửa đỏ nửa xanh
 Hết mùa chinh chiến, nửa xanh chẳng còn
 Nhìn chung còn thấy sao vàng
 Nhìn hoài chỉ thấy Bác Hồ kính yêu
 Uông thay đồng chí Lênin
 Không còn để chứng thành công của Người

Xa hơn nữa, Mác đi rồi
 Ngậm ngùi chẳng thấy thiên đường là đâu
 Thôi thì chẳng lẽ bó tay
 Ta bèn Đổi mới, những ngày vinh quang
 Tiến nhanh, tiến mạnh đang hoàng
 Tiến sao vững chắc, đỏ toàn ra xanh
 Tiếc nào Lê Duẩn, Trường Chinh
 Chuỗi dài bao cấp, hóa thành khói hương
 Chuyện này tỏ rõ trăm đường
 Đâu cần thêm bớt để lòng đòi sao
 Bởi vì trên có Trời cao
 Còn ngang mặt đất đầy người thế gian
 Nên chi quả chuyện không oan
 Giờ cần nhắc lại hỏi oan nỗi gì
 Việt Nam đất nước mấy khi
 Lại đầy kịch tính quả tình hay sao
 Nên thành mất mẹ Hoàng Sa
 Cũng như sắp tới Trường Sa bây giờ
 Người khôn sao chỉ vật vờ
 Người ngu sao chỉ thần thờ toàn ngu
 Bởi anh hãnh diện Cộng Hòa
 Anh thì Cộng Sản bù loa chưởi hoài
 Chưởi nhiều chẳng biết người cười
 Gà cùng một mẹ, cứ hoài đá nhau
 Đá nhau tại chút miếng ăn
 Hay là vì chính giang sơn mới là
 Thôi về mà hỏi ông bà
 Hỏi rằng Cộng Sản, Cộng Hòa là ai ?
 Ông bà bồm bẻm trầu nhai
 Bảo rằng hai đứa, chỉ hầu như nhau
 Đứa thua trước, đứa thua sau
 Tưởng rằng mình thắng, quả hầu đều ngu
 Chẳng may con cháu lù khù
 Bởi ăn cháo lú chống khu quên rồi
 Quên luôn hết cả sự đời
 Chỉ còn nhớ tới riêng mình mà thôi
 Thật là đời bạc như vôi
 Đũa rơi từng chiếc, có ngồi mà than

*Tiên Rồng quả thật đa đoan
Bởi ham "tiên đồ" mà oan nỗi mình !*

NGÀN KHOI
(10/7/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[09/07/2013 at 22:25](#)

ĐẠI NHỤC !

*Rõ ràng đại nhục là đây
Một thằng nước lớn như bầy sói lang
Cậy mình mạnh cướp dân làng
Còn thằng nước yếu bàng hoàng thất kinh
Đời này nhân loại thành tình
Sống đời hoang dã thật tình nhục thay
Đúng là mạnh được yếu thua
Nhục lây quốc tế có chừa ai đâu
Bao anh trơ mắt nhìn nhau
Du côn phá xóm mà hầu lạng thình
Thương hai tàu cá Lý Sơn
Bị quân ăn cướp vừa qua chặt cò
Đánh người theo cách côn đồ
Có còn nỗi nhục khi nào lớn hơn ?
Hoàng Sa là của Việt Nam
Chúng như cướp trắng, hỏi dân nghĩ gì ?
Bao năm "hữu nghị" để chi ?
Hay toàn giả dối, gạt lừa lẫn nhau ?
Hành vi vạch hết từ đầu
Đúng là rắn cắn cắn gà mình thôi
Điều này chắc hẳn còn lâu
Hoàng Sa đòi lại, hay hầu mắt thêm ?*

Vậy mà "hợp tác" khủng điên
 Còn thêm "toàn diện" hỏi thêm ý gì ?
 Ôi chao vận nước nổi ni
 Ai người yêu nước, ai người chẳng yêu
 Nhấn tiền nhìn thử bấy nhiêu
 Để xem đại nhục, hay là đại vinh !

NĂNG NGÀN
 (10/7/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:
[09/07/2013 at 23:09](#)

TƯ TƯỞNG

Thật ra nó có gì đâu tốt đẹp
 Vốn khù khờ làm nhân loại đảo điên
 Lạm tuyên truyền nên tưởng chuyện thần tiên
 Tại anh dốt mới làm theo anh dốt
 Mặt triết học Mác thật tình nhảm nhí
 Mặt cuộc đời tôi tệ quả Lê Nin
 Đúng bà già, mướp đắng, lẫn mặt cưa
 Dốt đụng dốt, cuộc đời càng thêm dốt
 Một thế kỷ, hỏi có gì là tốt
 Hay tốt riêng trong lời lẽ tuyên truyền
 Còn thực ra thì cay đắng vạn lần
 Toàn nhân loại đó nào ai có thoát
 Bởi thực tế hết bày gà mắc tóc
 Đã sa vào không một chút gỡ ra
 Hoặc lắt lay, kiểu thân đại tàn ma
 Hay lắt léo, để ngoi lên thành lãnh tụ
 Chuyên chính đó, quả tội đồ do Mác
 Còn thực hành sắt máu, quả Lênin

Nhân văn sao duy vật kiểu cực đoan
 Thần thánh dỏm hỏi gì đâu khoa học
 Sống là để chống mộng thờ lãnh tụ
 Toàn vong nô tập thể cả loài người
 Đúng sự đời vừa dở khóc vừa cười
 Thực tế đó vốn là do Các Mác
 Làm học thuật mà khù khờ kiểu đó
 Hỏi còn chi là nhân bản, nhân văn
 Đúng là anh biết một, chẳng biết mười
 Là đáy thấp, đâu đỉnh cao trí tuệ
 Nhân loại đúng quả khật khùng là thế
 Thông minh gì, toàn lý luận vu vơ
 Có gì đâu lô-gích, hoặc hay ho
 Mà thực tế chỉ phô toàn nguy biện
 Nhưng bởi ngu thì khó lòng hiểu được
 Tư tưởng gàn, kiểu con nít khoa trương !

SAO NGÀN
 (10/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[09/07/2013 at 23:49](#)

CUỘC ĐỜI VÀ CÁC MÁC

Tù là kiểu một cuộc đời thu nhỏ
 Mô hình đây vẫn cái ác lên hương
 Người đời sao chỉ dở dờ ươn ươn
 Nên nhảm nhí mới tin nghe lời Mác
 Quên hết cả bản năng và cái ác
 Vẫn luôn luôn điều cốt lõi trong người
 Nó nổi trôi trong toàn thể cuộc đời
 Như virút ở trong bầu không khí

Mác đại đột lại tưởng mình có lý
 Người đòi ngu cho trí tuệ đỉnh cao
 Mới la hò điều giai cấp đấu tranh
 Khiến vực thẳm chôn vùi toàn nhân loại
 Không giáo dục hỏi lấy gì văn hóa
 Không tinh hoa để gì có nhân văn
 Nên thật ngu hô sứ mệnh công nông
 Ngu quá lẽ hay chỉ trò bịp bợm
 Cho là dẫu nhân chi sơ bản thiện
 Nhưng đời đen liệu toàn trắng được nào
 Đúng là ngu khiến nhân loại lộn nhào
 Mà ngu quá thì ra điều tàn ác
 Cõi trí thức như cục phân có khác
 Để chỉ ăn trong tứ khoái vậy mà
 Ăn hết thì vô sản mới thành ra
 Thật quả trách sự đời là do Mác
 Con nít thế tưởng ông già khôn lỏi
 Hóa ngây thơ đời chỉ có ảo làm
 Ăn chưa no lo chưa tới mà hăm
 Tưởng xây được Thiên đường nơi hạ giới
 Đời là vậy nhiều mô hình vẫn thấy
 Chỉ có ngu không nhìn thấy sự đời
 Người là từ hoang dã đã đi lên
 Ai lại khiến quay lại chiều trước đó
 Ngu đến thế phải căng ra đánh đít
 Ngặt một điều là Mác đã qui tiên
 Còn nói làm chi nữa chỉ thêm phiền
 Mà cần nhất là thuốc nào hóa giải
 Để giả rượu có đậu xanh ăn nóng
 Say "thần tiên" thì hỏi phải ăn gì
 Đúng là điều muôn khó giữa trần ai
 Thôi thì cứ để mặc đời định liệu !

NẮNG NGÀN

(10/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[09/07/2013 at 17:44](#)

CHIỀU KÍCH NHÂN VĂN

Đã sinh ra giữa cuộc đời
 Con người cần có kích chiều nhân văn
 Đó là trí tuệ chiều cao
 Con tim chân chính bao la tình người
 Đội trời đạp đất ở đời
 Tư duy độc lập kết đời tự do
 Còn như chỉ có co ro
 Sống đời ích kỷ có chi là người
 Đời luôn cần có nhân tài
 Đời luôn cần có những người cao minh
 Nếu mà toàn bọn xập xình
 Sống đời vật chất khác chi vạn loài
 Cho nên trí thức phải cao
 Cần nhà khoa học, cần nhà triết gia
 Nếu đời toàn bọn lâu la
 Tôn thờ lãnh tụ có ra chi người
 Hở ra là tụng Mác Lê
 Thở ra cung cúc toàn Hồ Chí Minh
 Chỉ là nô lệ hôi tanh
 Còn gì sĩ khí của người Việt Nam
 Chẳng thành dân tộc đường đường
 Ba lần chiến thắng Mông Nguyên lấy lòng
 Ai gây nên sự hỗi hùng
 Ai làm nô lệ mịt mù dân ta
 Đã qua một thế kỷ rồi
 Hãy ngồi nhìn lại mọi người Việt Nam
 Dù anh là đồ hay vàng
 Phải cần thức tỉnh thật mình là ai
 Phải chăng chỉ loại sữa bơ
 Phải chăng chỉ loại a dua đại khờ

Cho nên dân tộc đang chờ
 Một ngày lật xác thấy người Việt Nam
 Đứng lên độc lập hiên ngang
 Sánh vai nhân loại khắp toàn năm châu
 Vứt đi mọi thứ lâu la
 Vứt đi mọi thứ nịnh thần lâu nay
 Vứt đi nô lệ Nga Hoa
 Vứt đi nô lệ Mỹ Âu bao ngày
 Chỉ tâm nhìn thế mới cao
 Đây là chiều kích hoàn toàn nhân văn
 Dân ta vốn rất thông minh
 Chỉ do bị ốp cái hình kim cô
 Chống mông mù quáng "Bác Hồ"
 Chống mông mù quáng tiền đồ "Mác Lê"
 Thật thì một số giả đồ
 Khiến đưa dân tộc sa đà trăm năm
 Vậy thì thử hỏi toàn dân
 Có cần thức tỉnh hay hoài vọng nô ?
 Phải nên hiểu biết tâm cao
 Hay là rặt chỉ nháo nhào vậy thôi ?
 Chỉ toàn lợi ích riêng tư
 Miệng hô "xã hội" rần rần ra kia !
 Nên chi hiện đại trong đời
 Phải cần lật xác mới đời đi lên
 Nhân văn hòa quyện mọi miền
 Hòa cùng thế giới mới dân Tiên Rồng !

ĐẠI NGÀN

(10/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[08/07/2013 at 05:34](#)

LƠ MƠ

Trần Bình Nam lại nằm mơ
 Tự nhiên nói chuyện lơ tơ giữa lòng
 Cái gì Chính sách Quốc phòng
 Cái gì hai một, cái gì tự do ?
 Tại sao không nói Thành Đô !
 Có hay không có, hai bên thuận ngầm ?
 Nhất là văn bản vừa rồi
 Cả hai Thông báo "Quốc phòng kết chung" !
 Vậy sao phác họa làm gì
 Ngây thơ quá lẽ, có khi người cười !
 Vấn đề then chốt ở đời
 Chính là nã trạng con người ra sao !
 Nhất là những kẻ đứng đầu
 Có yêu Độc lập nước nhà hay không ?
 Còn dân toàn chỉ chống mông
 Đừng ham nói đến quốc phòng làm chi !
 Vậy nên, cần phải thức thì
 Còn toàn bàn phiếm, ích chi cho đời ?
 Chuyện đời há thấy nói chơi
 Phải phân nguyên lý, cái gì đèo theo ?
 Tách ra, đừng để lộn mềo
 Khiến cho mọi cái từng phèo là sao ?
 Đầu tiên, "đất nước phải yêu"
 Kế là, nhất thiết, "mọi điều thương dân"
 Chớ toàn chỉ thấy vì mình
 Khác gì cũng thứ xập xình y nhau
 "Cái cày đặt trước con trâu"
 Thật là như kiểu Bình Nam trần tình
 Hỏi ai, ai có giết mình
 Dân ta toàn chỉ linh xình vậy sao
 Cù Huy Hà Vũ vậy rồi
 Lại còn thêm kiểu một Trần Bình Nam !
 Nhân tài nào khác lá thu
 Cùng là hào kiệt hệt trời sao mai !

TRĂNG NGÀN
(08/7/13)

[Reply](#)

**

SÓNG NGÀN says:
[08/07/2013 at 07:58](#)

CON NGƯỜI ĐÚNG NGHĨA

Con người bao quát rất chung
Nên chi đâu chỉ là người Việt Nam
Cũng đâu phải chỉ con chiên
Cũng đâu Phật tử nói riêng như mình
Cũng đâu chỉ hạng cầm quyền
Cũng đâu dân dã khắp miền gần xa
Mà là khái niệm bao la
Khiến người bình đẳng hầu đều như nhau
Tại sao chối bỏ điều này
Biến thành biện biệt so bì hại nhau
Để nhằm cời cổ đề đầu
Dẫm bừa dân chủ cũng đâu còn người
Trở nên dối gạt phỉnh phờ
Con người kiểu ấy còn người nữa đâu
VẬY thì nhìn trước ngó sau
Sống bằng sự thật mới ra con người
Hơn nhau đạo đức ở đời
Hơn nhau trí tuệ mới người hay ho
Còn toàn khúc khuỷu quanh co
Con người chỉ loại thò lò vậy thôi
Thế nên sống có tình người
Biết tôn sự thật mới đời nhân văn !

SAO NGÀN
(08/7/13)

[Reply](#)

★★

Đỉnh Ngàn says:

[07/07/2013 at 08:02](#)

TREO DÊ BÁN CHÓ

Ở đời chó có ma lạnh
 Treo dê bán chó lại thành ra chi
 Ai người chẳng biết nghĩ suy
 Thì còn ý nghĩa nữa chi con người
 Nên chi dân chủ thật tình
 Quyền hành nhất thiết phải nằm nơi dân
 Còn như dân chủ giả điệu
 Quyền hành mình nắm, khiến dân vật vờ
 Chỉ người quả thật ngây thơ
 Mới ăn bánh vẽ, khù khờ bao nhiêu
 Nên chi chuyện tếu vẫn nhiều
 Cái gì không có, càng rêu rao hoài
 Như là Dân chủ Nhân dân
 Người dân chỉ có tám chấn để trù
 Hay là Dân chủ Cộng hòa
 Cộng hòa không, có dân mà chủ sao
 Cho nên bao chuyện tào lao
 Trọng dân không trọng, lấy gì thương dân
 Tiện đây mới nhẩn xa gần
 Treo dê bán chó chẳng thông bao giờ
 Phỉnh chi, dân chẳng đại khờ
 Ngặt vì có miệng mà không nói thành
 Độc tài thường chỉ mưu manh
 Miệng hô dân chủ, dân thành dân nô
 Thế nên dân chủ tự do
 Quyền dân phải trọng, đừng o ép người
 Kiểu mà đá cá lặn đưa

Có gì dân chủ, chỉ lừa người thôi
 Người khôn sáng suốt trên đời
 Chỉ bao kẻ đại coi trời bằng vung
 Quyền dân thực chất khôn cùng
 Nâng thuyền, hay lật thuyền tùy vào dân
 Vô duyên kiểu nói triệu lần
 Thật thì dân chủ một lần cũng không
 Đó là chỉ kiểu mị dân
 Hoặc là dốt nát chỉ nghe tuyên truyền
 Thương dân vẫn chỉ người hiền
 Ghét dân, kẻ ác thường xuyên ở đời
 Thiện tâm luôn ở khắp nơi
 Ác tâm luôn có giữa đời tự nhiên
 Đấu tranh giữa ác và hiền
 Giữa tà và chính, triền miên ở đời
 Chỉ ngu mới tưởng một lần
 Cho là trận chiến cuối cùng mà thôi
 Ấy là ăn phải bã rồi
 Khùng điên mới tưởng cuộc đời thơ ngây
 Hay là mặt dạn mày dày
 Gạt người theo kiểu chiêu bài mị dân
 Vậy nên phải nghĩ cân phân
 Ngu trung vẫn chỉ ngu trung vậy mà
 Ngày xưa những bậc Nho Gia
 Ốc luôn sáng suốt để mà ngu trung
 Khác xa với loại Tống Nho
 Khác xa với loại hủ Nho trên đời
 Nên thôi chẳng phải nói nhiều
 Thời nào chẳng có hạng người ngu si !

NON NGÀN
 (07/7/13)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:

[07/07/2013 at 05:30](#)

TOÀN DIỆN

Đã kêu "toàn diện" trên đời
 Thì còn đâu nữa để người tính toán
 Tình hình đất nước Việt Nam
 Đảng quyền toàn diện, dân Nam còn gì
 Nay thì hợp tác với Tàu
 Cũng là "toàn diện", biết là về đâu
 Anh Tàu nào có ngu sao
 Đã kêu toàn diện, khó hầu lời ra
 Thôi thì giữa cõi ta bà
 Việc dân việc nước, xót xa làm gì !
 Đã kêu toàn diện vậy thì
 Khỏi lo gì cả, còn chi để bàn !
 Trăm năm lại nước An Nam
 Chắc là thay chỗ Việt Nam hiện giờ !

GIÓ NGÀN

(07/7/13)

[Reply](#)

★★

NĂNG NGÀN says:

[07/07/2013 at 07:01](#)

ÔNG BÌNH, ÔNG SANG

Ông Bình còn đứng thẳng người
 Ông Sang sao lại gập mình thế kia
 Trước Cờ Giải Phóng Trung Hoa
 Việt Nam nay quả nước nhà ra sao !
 Mình là quốc khách cơ mà

Phải cần ngang ngựa, có sao gặp người ?
 Ông quên, chẳng sợ người cười
 Bây giờ có nhắc, trễ rồi ông ơi !
 Tấm hình đã đến khắp nơi
 Than ôi, thật ngượng bao người Việt Nam !
 Việt Hoa, hai nước đường đường
 Có gì mà phải gặp mình ra kia !
 Nhìn hình sao thấy ê chề
 Vô tình hay cố ý nào ai hay !
 Phải chăng khúm núm thế này
 Hay là "điệu quá" những ngày công du !
 Ông Bình đâu phải người ngu
 Xem hình lại nghĩ những gì ông Sang !

TRĂNG NGÀN
 (07/7/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[06/07/2013 at 20:23](#)

NỖI BUỒN CHIẾN TRANH

Chiến tranh nào chẳng nỗi buồn
 Máu xương, chém giết, ngập trong hận thù
 Lòng người đều chỉ âm u
 Tình người toàn chỉ oán thù vậy thôi
 Chỉ trừ lắm kẻ trời ơi
 Tận tình ca ngợi một màu chiến tranh
 Vô lương quả thế là cùng
 Cốt nhằm trục lợi, có rung động gì
 Chỉ là một kiểu tay sai
 Sai đâu đánh đó khôì hài thế thôi
 Trách hầu bao kẻ cầm đầu

Quyết giành chiến thắng đặng hầu vinh quang
 Dễ nào nghĩ đến điều chung
 Dễ nào xót tới phận người bơ vơ
 Tình đời quá thật thờ ơ
 Công thành một tướng, xương khô trăm chiều
 Nói ra càng thấy hẩm hiu
 Thật tình lịch sử có chịu ai đâu
 Thiên lôi nhập với thiên lôi
 Oan khiên cao ngất giữa thời chiến chinh
 Đánh nhau nhằm có hòa bình
 Hay nhằm danh lợi, thật tình ai hay
 Cuộc trần dầu dãi nắng mưa
 Anh hùng thực chất hỏi ai trên đời
 Hay toàn chỉ đám ma trời
 Cùng nhau đùa giỡn giữa thời binh đao
 Dễ chi tiếc giọt máu đào
 Dễ chi đau xót lệ rơi ngập tràn
 Say sưa hồ hởi vinh quang
 Kết nhau tô vẽ vạn phần chiến tranh
 Xác thân vùi lấp đầy đồng
 Của người, nào phải xác thân của mình
 Đến khi tàn cuộc chiến rồi
 Ai người đánh giá sự tình ra sao
 Cỏ xanh giờ phủ chiến trường
 Biết còn ai nhớ nỗi buồn ngày xưa ?

TRĂNG NGÀN
 (07/7/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[06/07/2013 at 07:27](#)

NIỀM TIN VÀ CUỘC SỐNG

Không tin sao sống được ở đời
 Ít nhất tin mình ở mọi nơi
 Nếu cả tự tin đều chẳng có
 Hỏi người cuộc sống sẽ về đâu ?

Tin mình rồi mới lại tin đời
 Tin mình trước hết tin đời sau
 Tự tin không có đời thành hồng
 Đời hồng còn gì để tự tin !

Loài vật trong đời cũng biết tin
 Chó tin vào chủ én tin mùa
 Khách quan nếu mất niềm tin mất
 Hồn độn còn gì chắc chắn đâu !

Tinh túy trần gian vẫn giống người
 Có tim có óc có niềm tin
 Tin vào giá trị thiêng liêng nhất
 Tin cõi siêu hình mới đức tin !

Duy vật niềm tin chẳng có gì
 Hư không sao lại phải tin chi
 Tâm thường vật chất đều vô nghĩa
 Sống ở trên đời nghĩa lý chi !

Như thế niềm tin phải có tâm
 Có hồn thánh thiện kiểu nhân văn
 Có đầy lý trí nhằm phân biệt
 Mọi cái dở hay giữa cuộc đời !

Thánh thiện con người phải biết yêu
 Yêu mình yêu khắp cả nhân gian
 Yêu toàn nhân loại không phân biệt
 Mà lấy gì yêu nếu chẳng tin ?

Do vậy niềm tin phải gốc chung
 Tin vào khối óc lẫn con tim
 Tin điều đúng đắn và chân thực
 Tin ở tha nhân, khắp mọi người !

Nếu thế cuộc đời cần chân chính
 Không thể vì đâu để dối gian
 Gạt găm niềm tin liền biến mất
 Khiến đời chính đáng sẽ còn gì !

Khi người thật sự mất niềm tin
 Xã hội còn chi nữa tính người
 Tất cả đều trở thành dối gạt
 Quả là địa ngục chốn trần gian !

Bởi thế thành ra việc tuyên truyền
 Con dao hai lưỡi vốn thành tinh
 Việc đời láo khoét đều phơi cả
 Thử hỏi sao ra cái giống người !

Nên điều đạo đức cốt thành tâm
 Dối trá thường khi phản hại đời
 Dầu có thành công thì mấy chốc
 Việc đời cũng lại hóa hư không !

Nhân bản luôn luôn phải trọng người
 người cuộc sống mới nhân văn
 Nhân quyền cơ bản là nhân bản
 Phản lại nhân quyền chỉ bắt nhân !

Cứu cánh cần luôn phải tốt lành
 Mơ hồ cứu cánh chỉ phi nhân
 Không hề biện giải cho phương tiện
 Mà chỉ bắt nhân gạt găm người !

ĐẠI NGÀN
(07/6/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:
[05/07/2013 at 22:28](#)

LỬA

*Lửa nào bằng lửa mặt trời
Mỗi ngày tỏa sáng cho đời tươi vui
Thế gian bao tử con người
Dựa vào nguồn sáng chỉ riêng mặt trời*

*Miên trường, vạn đại không thôi
Mặt trời không có thì đời tàn vong
Tính chung vũ trụ ngoài, trong
Mặt trời luôn vẫn đỉnh cao cuộc đời !*

*Nhưng trong lòng của mỗi người
Lửa nào bằng lửa tâm hồn sáng soi
Lửa này trí tuệ thông minh
Lửa bầu nhiệt huyết con tim chân thành*

*Ví mà không có lửa này
Lòng người tắm tối đời thối ra chi
Lửa tình cũng có mấy khi
Ai không đốt mãi nhiều khi cháy tràn*

*Thế nên bao chuyện ở đời
Đều cùng ngọn lửa khắp nơi tôn thờ
Lửa mang văn hóa đến người*

Lửa làm nhân loại sống đời văn minh

*Nếu không có lửa thật tình
Lòng người tắm tối đời thành ra sao
Cho nên đời chó tào lao
Mà cần phải tự sáng soi lấy mình*

*Mỗi người cần phải văn minh
Mới mong xã hội cùng mình đi lên
Phải cần văn hóa trước tiên
Cùng cần hiểu biết để truyền cho nhau*

*Còn như u tối muội mê
Khác gì lần bước bầy mù trong đêm
Cho nên đời muốn lên tiên
Phải cần trí tuệ với cùng con tim !*

ĐẠI NGÀN
(06/7/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[05/07/2013 at 17:37](#)

THỨC TỈNH VÀ CHƯA THỨC TỈNH

*Thuở dân ngu nên rất dễ tuyên truyền
Dân ngu quá nên biết gì phải trái
Thật rất tội những nông dân mê muội
Nghe tuyên truyền tưởng rọi trí, đổi đời
Con thiêu thân lẫn xả chỗ sáng ngời
Còn sự thật như thế nào chẳng biết*

Rồi kết quả những ai nên chiến thắng
 Đúng hay sai lịch sử đã ghi rồi
 Cuối cùng thì nếp cũng đã thành xôi
 Nên mâm bát thì chia nhau đánh chén
 Đời là vậy có gì đâu thắc mắc
 Chuyện thường tình ngực đỏ hoặc cỏ xanh

Tức sự đời ai mới thật hùng anh
 Ai thật sự chỉ là tay lợi dụng
 Thối đời vậy vẫn thường trong nhân thế
 Dân càng ngu thì càng biết nỗi gì
 Nên nói chung thật chỉ tội người dân
 Dân trí thấp mới dễ bề trục lợi

Nên cái ác chưa hẳn là đâm giết
 Mà nhiều khi còn là cách tuyên truyền
 Kiểu giết người không máu đổ không tên
 Bởi dối gạt đưa dân vào chỗ chết
 Chết vì tưởng mình là người thức tỉnh
 Có hay đâu chết bởi quá khù khờ

Thế mới hay biết bao cách giết người
 Bằng lý thuyết hay tuyên truyền dối gạt
 Lý thuyết dỏm tạo hi sinh oan uổng
 Tuyên truyền gian làm xương máu oan khiên
 Cuối cùng ra chỉ uổng phí người ngay
 Còn hưởng lợi chỉ bao phường gian xảo

Quả thức tỉnh chỉ tùy theo dân trí
 Dân trí cao thì chính đáng ở đời
 Sáng suốt nên biết yêu nước thương nòi
 Không ngu muội không thánh thần lãnh tụ
 Đem xương máu mà hi sinh chính đáng
 Chỉ một lòng vì Tổ quốc, Non sông

Qua thời gian lịch sử sẽ tỏ tường
 gì đúng và điều không đúng đắn
 Điều đúng, tốt vẫn là điều chính nghĩa
 Điều hỏng sai, kiểu gian dối lưu manh
 Lấy thước đo là lý trí, con tim
 Tức thức tỉnh hay là chưa thức tỉnh !

THƯỢNG NGÀN
 (06/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[05/07/2013 at 05:05](#)

ĐIÊN BIÊN PHỦ

Cái tên còn lại muôn đời
 Đây là trận chiến của người Việt Nam
 Cuối cùng quân Pháp phải thua
 Coi như bại trận tập đoàn Viễn chinh
 Việt Nam lực lượng Việt Minh
 Hi sinh trên dưới 25 nghìn người
 Dĩ nhiên phía Pháp không ngoài
 Cộng đều hai phía 50 ngàn hi sinh
 Mạng người thời buổi chiến chinh
 Còn thua chiếc lá linh đình giữa dòng
 Mỗi lần hô tiếng xung phong
 Thấy người ngã xuống máu loàn lạnh lòng
 Âm u tử khí núi rừng
 Bao nhiêu ngày tháng hãi hùng bấy nhiêu
 Cây rừng đau khóc than nhiều
 Còn xa mới kịp con người khóc than
 Hiên ngang trộn với lăm than
 Máu xương trộn với nỗi oan phận người

Xương khô tướng chết thành gò
 Máu khô tướng ngập cả lòng suối sâu
 Công thành nhất tướng về sau
 Phải ngang lăm vạ xương khô lấp vùi
 Điện Biên lòng chảo hiểm nghèo
 Thử tài tướng Pháp cùng người Việt Nam
 Thật là chiến trận vô song
 Lệ này chưa có giữa nơi núi rừng
 Thông minh, ngu dại chưa từng
 Ai người chiến thắng, ai người bại vong
 Giữa nơi núi thẳm bạt ngàn
 Đem quân đồn trú giữa vùng trũng sâu
 Một là dụ địch khinh thù
 Hai là non dại tỏ nhiều hớ hênh
 Cũng là hạ thấp lòng dân
 Tinh thần yêu nước còn hơn sóng trào
 Không nhìn ra được tầm cao
 Tinh thần dân tộc lẽ nào mà hơn
 Nên chi bại trận đầu hàng
 Thấy ra quả chỉ muộn màng về sau
 Biến thành uẩn khúc cuộc đời
 Giữa lòng thế giới bời bời tiếp theo
 Hậu thân Thế chiến thứ hai
 Tiền thân Quốc Cộng tranh tài về sau
 Hư trương thanh thế muôn màu
 Đỏ vàng thấy chảy lảng lai máu đào
 Quốc gia Quốc tế đều nhào
 Cuối cùng mới đến thế tình nhân văn
 Quả là cuộc sống oan khiên
 Mầm cây nẻ hạt triền miên vậy mà
 Cuối cùng giữa cõi người ta
 Phải qua bể cực mới hồi thái lai
 Điện Biên ghi dấu chẳng phai
 Chiến tranh thực chất vẫn là chiến tranh
 Dầu ai vỗ ngực công thành
 Chẳng qua cũng chuyện đỏ xanh vậy mà
 Cuối cùng lịch sử dân ta
 Lòng thêm sự cố đó là Điện Biên

Dẫu ai nói ngã nói nghiêng
Ngàn năm rồi vẫn chút riêng dòng đời !

ĐẠI NGÀN
(05/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[05/07/2013 at 20:50](#)

SÁNG SUỐT

Quảng Nam xưa, có hai người sáng suốt
Phan Chu Trinh, rồi kế đến Nhất Linh
Phan Chu Trinh, lòng vì nước vì dân
Nguyễn Tường Tam, hậu sinh mà nói gót
Sinh thời loạn, cả hai cùng giòng máu
Chống xâm lăng, để khôi phục nước non
Tuy là hai, cùng chí hướng giống nhau
Song hoàn cảnh tạo mỗi người mỗi khác
Nhưng dầu vậy, lại chung điều cốt lõi
Cần ưu tiên, không thể được bỏ ngoài
Bởi con người, nhất thiết phải tâm can
Nên dân khí, buộc trước tiên chấn chỉnh
Bởi cương nghị, dân mới mong đứng dậy
Đầu đội trời, chân đạp đất ở đời
Dân khí cùn, thì nô lệ mà thôi
Ôi quả thật Phan Chu Trinh sáng suốt !
Nguyễn Tường Tam, cũng một lòng chống Pháp
Thấy dân ngu, thì thử hỏi làm sao
Phải làm cho dân ý được nâng lên
Làm dân trí, quả điều này chẳng khác !
Cần trước nhất, phải xoáy vào nghệ thuật
Là lý do của "Tự Lực Văn Đoàn"

Để tạo thành vững chắc, một niềm tin
 Tin, nhờ chính việc Tự cường Văn hóa
 Văn hóa tốt, tất vững vàng chính trị
 Ách Thực dân liền tự khắc lật nhào
 Quả Nhất Linh nào có khác Tây Hồ
 Vẫn sau trước đều hai nhà ái quốc !
 Ái quốc đấy, mà luôn lòng sáng suốt
 Chỉ vì dân, không một chút vì mình
 Suốt cuộc đời, chỉ có biết hi sinh
 Không hề tính mảy may điều danh vọng
 Không mị dân, không tự tôn lãnh tụ
 Chỉ hòa lòng vào vận nước nguy nan
 Chí tự cường, không hề bám ngoại bang
 Không "học thuyết" kiểu vắn vơ, nguy tạo
 Nhưng sáng suốt, vẫn không qua thời vận
 Thời vận chung, của nước, lẫn riêng mình
 Công chưa thành, vẫn thật sự quang vinh
 Quang vinh, bởi chí tự cường Tổ quốc
 Nay kỷ niệm năm mươi năm ngày mất
 Nguyễn Tường Tam, nên phải có đôi dòng
 Dẫu là thơ chỉ thật sự nô nức
 Nhưng cốt yếu, vinh danh lòng sáng suốt !
 Đấy ý nghĩa, những gì là "Văn Hóa
 Ngày Nay" luôn phải ghi nhớ Nhất Linh
 Đất Quảng xưa từng thật sự xứng danh
 Tây Hồ ấy và Nhất Linh mãi mãi
 Lòng xir Quảng đã chung vào non nước
 Bởi Việt Nam phải mãi mãi Tiên Rồng
 Danh xưng này, không nhằm chỉ nói suông
 Mà để thấy đâu mới là Dân tộc !

ĐẠI NGÀN

(06/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[05/07/2013 at 00:06](#)

QUÁ HẾT ĐỘC LẬP RỒI SAO ?

Phải chăng độc lập xa rồi
 Hiện giờ thử hỏi bao người Việt Nam
 Ví dầu nói cũng không oan
 Rõ ràng Thông Báo Chung đang tỏ bày
 Nhân danh hai nước là đây
 Bên là Trung Quốc, bên là Việt Nam
 Ông Sang, Chủ tịch Việt Nam
 Còn bên Trung Quốc, là ông Cận Bình
 Việc sao thật đáng giật mình
 Khác gì dây buộc cho mình, Việt Nam
 Bởi trong gần gũi hai ngày
 Ai người trao hết cuộc đời nước ta
 Vào tay một nước quỷ ma
 Dân hơn tử rưỡi, hỏi ta còn gì
 Đúng là chiến lược ly kỳ
 Hai đảng Hoa Việt, mấy khi được vậy
 Tức là toàn diện, đâu sai
 Thôi còn chi nữa, hỏi người Việt Nam
 Rất màu hữu nghị, vẽ vang
 Bạn bè, đồng chí, quả toàn anh em
 Nhưng rồi, nào biết có êm
 Tương lai, anh bự sẽ nên chuyện gì
 Nhân danh hai đảng cùng thì
 Quốc phòng Hoa Việt, đã thì hòa chung
 Cho dầu biển cả, đất liền
 Thật là khăng khít, môi răng sát kề
 Tuần tra chung, đúng nhiều khê
 Hải quân hai nước, giữa lòng biển ta
 Còn điều này nữa nói ra
 Kết luôn canh sát biển, là có sao
 Cốt nhằm 60 tỉ Đô la
 Giao lưu thương mại, mới là ngất ngư

Bởi ta kinh tế dưới cơ
 Eo sèo lết tới hai ngàn mười lăm
 Kết liền đường bộ thông nhau
 Thêm đường cao tốc, mới là đáng run
 Khiến chung dải đất hai bên
 Sau này con sóng tràn lên, vỡ bờ
 Còn thêm bản tệ đưa vào
 Đặng nhằm thanh toán từ rày về sau
 Trước tiên, mậu dịch hai đầu
 Từ vùng biên giới, rồi sau đất liền
 Kiểu này, tính toán thân tiên
 Cờ con sóng cả, chiếc thuyền mong manh
 Lại nay, luôn đến học hành
 Nghĩa là giáo dục, cũng đành tuân theo
 Cộng vào hữu nghị, tuyên truyền
 Từ đây một điệu, đáng phiền lắm thay
 Lập khu tự trị cùng nhau
 Nơi vùng biên giới, trước sau chưa từng
 Quả là toan tính như thần
 Cả đầu lẫn đũa, đâu cần xa xôi
 Hầu là cửa khẩu hai bên
 Từ nay mở rộng, lại thêm tăng cường
 Bắc Luân, cầu mới dựng liền
 Dưới cầu qua lại tàu thuyền tự do
 Còn phần Vịnh Bắc bộ ta
 Kết chung nghề cá, thật ra nổi gì
 Dựng thành kiểu đánh cá chung
 Nói đường dây nóng, hợp tung đúng là
 Ai người mà chẳng xót xa
 Chung tìm dầu khí, quả là hơn ai
 Vạy thêm lục địa nước ta
 Sau này quả thật còn gì tài nguyên
 Chỉ riêng hai đảo Hoàng Sa
 Trường Sa không nhắc, vô duyên vạ phần
 Nói ra, bảo phản tuyên truyền
 Còn chờ dứt điểm, lại càng nguy to
 Dạn rằng là bình tĩnh, chớ lo
 Cùng nhau kiểm chế, quả trò chơi khăm

Như riêng giao tiếp Đài Loan
 Từ nay quan hệ phải càng quên đi
 Để nhằm kết hợp tùy nghi
 Nhằm sao thống nhất Diễn đàn đa phương
 Thật là cửa tử mười phương
 Việt Nam cô lập khắp miền gần xa
 Đúng là chiến lược tốt mà
 Hầu càng buộc chặt, tách ra dễ nào
 Trông lên muốn hỏi trời cao
 Hỏi rằng liệu sót điều nào hay chẳng
 Bởi vì Trung Quốc, Việt Nam
 Giờ như thành một, quả tình là đây
 Hỏi xưa, ai nhớ những ngày
 Ngàn năm cương thổ, vốn đều riêng tư
 "Bình Ngô Đại Cáo" thiêng liêng
 Hương hồn Nguyễn Trãi nay phiền lắm thay
 Thế nên nói mấy cho vừa
 Hỏi dân còn biết gửi thư đảng nào
 Khác đâu việc chẳng của mình
 Mà riêng chỉ có ông Bình, ông Sang
 Quả hầu Con Tạo đã đoan
 Còn chi độc lập, hỏi toàn quốc dân
 Xót xa, giờ thật muôn phần
 Sau cơn hồng thủy, còn mong được gì
 Hỏi nào ai biết điều chi
 Cùng mau giải thích những gì cho dân
 Phải đây trời buộc hay không
 Tức đường độc đạo, còn không cách nào
 Khác gì hệt kiểu ngày xưa
 Công hàm Năm tám, vậy còn gì đâu
 Ai đưa lại cuộc bể dâu
 Những điều trông thấy mà đau đớn lòng
 Liệu người trách nhiệm ngoài, trong
 Chuyện đây lịch sử, có phòng xa không
 Hay toàn bày sáo bên sông
 Ngây thơ cứ hót, nào mong ích gì
 Chạnh lòng nên buộc phải ghi
 Văn thơ cảm tác, những gì vừa qua

Núi sông, dầu hết can qua
 Mà nền độc lập, quả là về đâu
 Hùng Vương, con cháu thật rầu
 Tương lai, rồi biết sẽ đi đường nào
 Ai người miệng lưỡi ồn ào
 Nay thì mới thấy rặt màu tơ mơ
 Bởi quyền tuột khỏi tay dân
 Nên giờ mới rõ vạn phần ra sao !

ĐẠI NGÀN
 (05/7/13)

[Reply](#)

**

TRĂNG NGÀN says:
[05/07/2013 at 21:55](#)

CÙ HUY HÀ VŨ

Cù Huy Hà Vũ chịu chơi
 Vô tù gỡ lịch mà đời vẫn vui
 Là nhờ có vợ Dương Hà
 Một lòng một dạ sát sao cùng chồng
 Vợ chồng mà tát biển Đông
 Biển dầu chưa cạn, chân đi đá mòn
 Bận bề cùng tát hồ con
 Dầu hồ chưa cạn, cũng còn thanh danh
 Cù Huy Hà Vũ lòng thành
 Một lòng vì nước, nên danh trên đời
 Cho dầu luôn khoái Bác Hồ
 Cho dầu luôn kính thuở nào Mác Lê
 Cho dầu Đại Tướng trong tim
 Non mòn biển cạn, vẫn in trong đầu
 Thế nhưng, vẫn ghét "thằng Tàu"
 Vũ người yêu nước, quả hầu lạ thay

Ngày xưa Huy Cận đánh Tây
 Ngày nay Huy Vũ chỗi nhau với Tàu
 Việc đời nghĩ cũng hay sao
 Cha nào con nấy, đảng nào tốt thôi
 Không lông, cánh phải giống rồi
 Cha là thi sĩ, con thời họa viên
 Nên nay Trời cũng có duyên
 Dương Hà tung cánh tới miền gần xa
 Bao đêm lệ đã chan hòa
 Nay ngày cũng phải thướt tha cảnh người
 Tới xem thần nữ Tự Do
 Tay cầm bó đuốt sáng soi biển đời
 Về nhà đòi tiếp nhân quyền
 Cứu nguy Huy Vũ khỏi miền trầm luân !

NGÀN KHOI

(06/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[04/07/2013 at 00:22](#)

TỪ TỔ NHƯ ĐẾN TỔ HỮU

Tổ Như là bậc thiên tài
 Thơ làm như thể dạo chơi trên đường
 Thông dong, thư thả, đường đường
 Con người nhân cách, chân phương ở đời !

Còn anh Tổ Hữu trời ơi
 Thơ làm chỉ khiến đất trời âm u
 Bối toàn tâm bốc, chổng khu
 Nhắm hô khẩu hiệu Bác Hồ kính yêu !

Tố Như nào khác trăng rằm
 Hoài Lê mà vẫn sáng trong Nguyễn triều
 Bởi người vì nước thân yêu
 Vì non sông thật há đâu vì mình !

Còn anh Tố Hữu học đòi
 Tưởng hồng ngấp nghé thi tài Tố Như
 Hay đâu thi tứ khù khờ
 Nhập nhằng, nịnh bợ, tôn thờ Stalin !

Đúng là nhân cách khác xa
 Người như đỉnh núi, người sa vực đời
 Núi cao đỉnh hướng tận trời
 Vực sâu tắm tối, sự đời ra chi !

NẮNG NGÀN
 (04/7/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[04/07/2013 at 00:48](#)

**TỪ HỒ HỮU TƯỜNG
 ĐẾN TRẦN ĐỨC THẢO**

Việt Nam trong quá khứ
 Nổi tiếng có hai người
 Thông minh thật kiệt xuất
 Đó là Thảo và Tường !

Tường tài năng xuất sắc
 Chính trị lẫn văn chương

*Một con người nhập thế
Theo Tứ chẳng theo Tam !*

*Thảo kiểu người học giả
Nổi danh khắp châu Âu
Như một nhà triết học
Tiếc thay chỉ cùn mần !*

*Hồ Hữu Tường xứng danh
Kiểu con người độc lập
Chân đạp đất đội trời
Thật rất đáng ngưỡng phục !*

*Trần Đức Thảo thư sinh
Kiểu chỉ toàn sách vở
Hờ hời là Biện chứng
Là Duy vật sử quan !*

*Sau Tường chẳng còn ai
Sau Thảo cũng giống vậy
Bởi toàn thứ cùi đày
Chẳng dám ngược đầu dậy !*

*SAO NGÀN
(04/7/13)*

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[04/07/2013 at 04:36](#)

GẢ CON

Người xưa dựng vợ gả chồng
 Coi như cho đứt đũa con của mình
 Một gia đình mới tạo thành
 Con dâu giờ chỉ con nhà chồng thôi
 Thuyền nhân là nước đi rồi
 Khi đà ở Mỹ khác chi nhà mình
 Nên đừng suy nghĩ linh tinh
 Nghĩa tình xứ mới nghĩa tình ngàn năm
 Những khi cố thổ về thăm
 Khác gì con gái về thăm lại nhà
 Tình đời gần gũi đâu xa
 Sống trong bốn phận mới là điều hay
 Cơ duyên đã tạo phận này
 Quê hương mới tới giờ đây của mình
 Trước sau buộc phải chung tình
 Tình chung mới tổ ấm lòng Việt Nam
 Nên nay dầu đỏ, đen, vàng
 Hay là da trắng thấy đều cùng quê
 Đất lành chim đậu quê xa
 Khiến quê hương mới thành ra của mình
 Mây Tần dầu có nhớ nhung
 Cầm bằng như thể chút lòng vậy thôi !

NON NGÀN
 (04/7/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[02/07/2013 at 23:22](#)

LÔ-GÍCH VÀ LỊCH SỬ

Khởi đầu phải có "Cụ Hồ"
 Rồi sau mới tới "Cụ Ngô" ra đời

Ví như không có Cù Hồ
 Làm sao để có Cù Ngô tranh tài
 Cù Hồ theo Mác Lênin
 Cù Ngô chống lại vì tin Chúa Trời
 Cù Hồ Vô sản sáng ngời
 Cù Ngô một dạ ta thời Quốc gia
 Trên trời mấy hạt mưa sa
 Hạt vào gác tía hạt ra ruộng đồng
 Những ai xanh vỏ đỏ lòng
 Cũng như vàng vỏ đỏ lòng vậy thôi
 Hay là đỏ vỏ lòng xanh
 Cũng như vỏ đỏ mà trong lại vàng
 Việc đời bao nỗi đa đoan
 Mới gây có sự đoạn tràng là đây
 Biết ai ở cuối chân mây
 Biết ai lòng lộng giữa ngày hiển nhiên
 Nên chi bao việc nhẩn tiền
 Đấu tranh tôn giáo càng xuyên sự đời
 Cuối cùng Diệm cũng đổ rồi
 Sau cơn lửa muội thiêu vài nhà sư
 Cửa thiền thoát hỷ Chân như
 Việc đời chọn rộn thật hư khó tường
 Danh lừng một thuở Trí Quang
 Cuối cùng thì đến sao vàng tung bày
 Nâu sông đành phải đổi thay
 Sau bao biến loạn tháng ngày quê hương
 Giờ thì đậu đã thành tương
 Âu thì cũng chỉ đậu, tương vậy mà
 Ngặt vì bao kẻ xót xa
 Ngặt vì bao kẻ ta bà còn kia
 Nhưng rồi ngày tháng thoi đưa
 Hỏi ai trụ lại, thương thừa những ai
 Phải chăng những vị cà sa
 Thật lòng vàng thắm mới ra nhiệm màu
 Chí Tôn luôn ở trên đầu
 Nước nhà luôn vẫn trong tim vạn ngày
 Rõ ràng lô-gích là đây
 Việt Nam phải chính là người Việt Nam

Dầu cho xanh đỏ tím vàng
 Cũng đều cả thấy đông đưa cỗi đời
 Rong vàng phải cuộn trên trời
 Còn không cũng chỉ thứ đồ con giun !

ĐẠI NGÀN
 (03/7/13)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[02/07/2013 at 17:34](#)

VÀNG THAU LẤN LỘN

Thật thì hổ lớn lâu rồi
 Ai là Mỹ Ngụy, ai là Quốc gia ?
 Ai là Cộng sản Việt Minh ?
 Ai là mới đúng Việt Nam Cộng hòa ?
 Ai người yêu nước thương nòi ?
 Ai người bán đứng nước nhà cho ai ?
 Đó ai nào thử trả lời ?
 Rạch ròi tuyệt đối khiến người nghe theo
 Trăng rằm mà ánh mây che
 Cũng đâu sáng được giống như trăng rằm !
 Bởi vì Pháp lẫn Việt Minh
 Đều là thực thể của tình thế xưa
 Nhiều người yêu nước thương nòi
 Đã từng đứng dưới lá cờ Việt Minh !
 Nhưng khi Cộng sản lộ hình
 Nhiều người chống lại đã quay về thành !
 Không thì cũng vẫn đứng đưng
 Hoặc sau quyết hướng cờ vàng Miền Nam !
 Điều này chứng tỏ rõ ràng
 Có người Cộng sản, có người thì không

Vậy nên cũng phải công tâm
 Công bằng định rõ mỗi ai loại gì !
 Chụp tràn "Mỹ Ngụy" lắm khi
 Kiểu anh lấu cá có gì hay đâu !
 Hay gom "Cộng sản" một bầu
 Bất phân tình hướng, cũng hầu tâm vor !
 Thế nên đúng nghĩa con người
 Phải cần đúng đắn là người Việt Nam !
 Thấy ra lịch sử đảng hoàng
 Biết từng thân phận mỗi người mới hay !
 Ai từng theo gót thằng Tây ?
 Ai từng vì nước chống Tây rõ ràng ?
 Ai là Cộng sản Việt Minh
 Chỉ vì lý tưởng của mình mà thôi ?
 Còn ai vốn dĩ đứng ngoài
 Chẳng theo Tây, Mỹ mà người Việt Nam ?
 Kẻ nào vốn chỉ thời cơ
 Giả đồ lý tưởng, bụng thời riêng tư ?
 Vậy thì thực thực, hư hư
 Mọi điều phải rõ, đừng như khù khờ !
 Bớ như lậm kiểu tuyên truyền
 Đâu còn sáng suốt một người Việt Nam !
 Nói chung lịch sử bao hàm
 Buộc nên hiểu đúng mới người thông minh !

ĐẠI NGÀN
 (03/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[02/07/2013 at 06:48](#)

ĐÔI DÂN CHỦ

Ủ dân chủ muốn đòi cũng tốt
 Song chính là có được hay không
 Tội thay dân chúng Hồng Kông
 Còn ngây thơ quá nên không hiểu gì
 Thống nhất rồi thôi thì phải vậy
 Mồi đã ăn dễ nhả ra sao
 Cầm bằng như cá cắn câu
 Có đòi dài cổ cũng hầu được chi
 Chuyện chính trị có gì đâu lạ
 Thành xôi rồi muốn nếp lại sao
 Chi bằng nhắm mắt chân đưa
 Mà xem con tào trêu người đến đâu !

NẮNG NGÀN

(02/7/13)

[Reply](#)

NẮNG NGÀN says:

[02/07/2013 at 21:13](#)

NGÀY NAY

Ngày nay Mác đã chết rồi
 Lênin cũng vậy chỉ còn loi choi
 Muốn đòi gặp Mác mà đòi
 Còn như không gặp thì đòi Lênin !
 Lênin chỉ có búa liềm
 Có chi dân chủ mà mong để đòi !
 Thế thì hỏi Mác ra sao
 Trên rằng dưới để có đòi được chi !
 Đó là ý nghĩa nên ghi
 Loi choi thì lại chẳng gì nên thân
 Thế nên dân chúng Hồng Kông
 Muốn đòi dân chủ chỉ trông lên trời !

Trông lên cũng chẳng thấy Trời
 Bởi vì chỉ thấy Lương Bình mà thôi !
 Nhà Mao vốn đã đi rồi
 Hồng Kông giờ mới than ôi cũng vừa !

SAO NGÀN
 (03/7/13)

SÓNG NGÀN says:
[02/07/2013 at 02:13](#)

SO GĂNG

Dầu ai so sức so găng
 Cũng là sân đấu đời thường vậy thôi
 Không so cũng đã biết rồi
 Cho dầu ai thắng cũng hầu khác chi
 Cũng là X, Z hay Y
 Trong phương trình ấy có gì lạ đâu
 Phương trình vốn đã đặt rồi
 Bao nhiêu ẩn số bộ lời ra sao
 Cũng là tham số mà thôi
 Cũng trong dãy số lần hồi đưa ra
 Đầu tiên Dân chủ Cộng hòa
 Tiếp theo mới đến Cộng hòa Miền Nam
 Sau ngày chiến thắng Bảy Lăm
 Cộng hòa Xã hội ngời ngời đi lên
 Noi theo Cách mạng tháng Mười
 Bây giờ đổi mới xanh rờn tự nhiên
 Nên dầu X, Z, hay Y
 Tranh nhau một chút có chi lạ thường
 Cũng nguyên trong chốn biệt phòng
 Cung đình vờ vờ để hồng ai vô

*Nhân dân cứu việc ngày xưa
Nước non cứu mãi tình hình nước non !*

GIÓ NGÀN

(02/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[02/07/2013 at 10:36](#)

TRIỆU ĐÌNH VÀ THẦN DÂN

*Thần dân chỉ biết làm ăn
Triều đình lo chuyện nước non lâu dài
Nên nay giữa Mỹ và Tàu
Triều đình toan tính dân nào biết chi
Mỹ e lại máu cao bồi
Tàu e lại máu bá quyền ngàn xưa
Nên chi đại sự tùy nghi
Tay quan Nhiếp chính dân chi phải bàn
Bởi xưa thần tử âu vàng
Còn nay âu đỏ lại càng thâm cung
Âu vàng nhờ đức của Vua
Còn nay âu đỏ tất nhờ Mác Lê !*

MÂY NGÀN

(02/7/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[02/07/2013 at 12:06](#)

CÔNG MINH

Dầu ai là kẻ chỉ huy
 Vẫn là tập thể tạo nên công này
 Chính là mục đích diệt Tây
 Nhờ tinh thần ấy công này mới nên
 Mọi người chiến sĩ Điện Biên
 Mọi dân công nữa chẳng riêng người nào
 Nói chung là khối đồng bào
 Của toàn đất nước góp vào mà thôi
 Đâu riêng chỉ một người nào
 Cho dù ông Giáp ông nào như nhau
 Bởi vì tướng phải có quân
 Còn quân không tướng cũng nào ra chi
 Vậy nên cần nói những gì
 Thật tình đúng đắn mới thì công minh
 Tuy là lực lượng Việt Minh
 Nhưng điều thực tế là người Việt Nam
 Pháp thua đến phải đầu hàng
 Cũng điều cho thấy vẻ vang dân mình
 Nên đừng cãi cọ linh tinh
 Đừng nên giành lấy phần mình dầu ai !

SUỐI NGÀN

(02/7/13)

[Reply](#)

BIỂN NGÀN says:

[02/07/2013 at 01:48](#)

VIỆC ĐÒI GIẢN ĐƠN

Hoàng Sa là của Việt Nam
 Mà không dám nói hỏi còn ra chi
 Trường Sa cũng của Việt Nam
 Lại cùng chia sẻ lợi quyền là sao
 Việc đòi giản dị biết bao
 Chỉ vì lép vế mà trao phận mình
 Hỏi dân sao chẳng bất bình
 Tại sao không nói thật tình bởi đâu
 Bởi vì miệng đã bít rồi
 Làm sao nói được những lời giản đơn
 Như là nó lấy của mình
 Mà không đòi được tại mình yếu thôi
 Yếu thì rán mạnh trên đời
 Yếu càng cứ yếu hỏi đời ra sao
 Lại còn quyền lợi của đôi
 Trong khi rõ rệt là nơi của mình
 Thôi thì toàn chuyện bất bình
 Vậy mà hãnh diện bảo mình hay ho
 Điều này quả lấy làm lo
 Con tầm cứ mãi lá dâu ăn hoài
 Ngàn năm đã kiếp tôi đòi
 Ngày xưa là vậy hiện giờ thì sao
 Rồi còn triển vọng tương lai
 Thật là non nước ai gây cỡ này
 Khác chi cái cối cái chày
 Cối thì cứ chịu còn chày cứ đâm
 Anh hùng hảo hán đoàn phen
 Gàn như xếp dáo buông tay đầu hàng
 Ngày xưa đất nước Văn Lang
 Ngày nay đất nước của hàng tép riu
 Tép riu như kiểu về chiều
 Tội thay dân tộc điều hiu tháng ngày
 Chừng nào mở mắt ra đây
 Hỏi Trời chưa chắc ông Trời nói ra !

NGÀN TRÙNG

(02/7/13)

TRĂNG NGÀN says:

[01/07/2013 at 22:25](#)

TƯỚNG GIÁP

Trời sinh ông Giáp quá hay
 Chưa ngày quân ngũ cấp ngay quân hàm
 Phong lên Đại Tướng đường hoàng
 Việc này ông thật nhớ ơn Bác Hồ
 Vậy nên mới có cơ đồ
 Công lao chiến thắng dồn vào tay ông
 Trận tiền chiến sĩ xung phong
 Máu xương đổ xuống ruộng đồng bao la
 Mục tiêu giải phóng quê nhà
 Cuối cùng cũng đến gọi là vinh quang
 Lầy lùng chiến thắng Điện Biên
 Viễn Chinh chấm dứt, Pháp quân đầu hàng
 Ngờ rằng lịch sử sang trang
 Ai ngờ lịch sử chỉ càng nhiều khê
 Dưa đi xong dưa lại về
 Thấy thì dưa, dưa cũng bẻ vậy thôi
 Pháp chuồn, Mỹ đã vô rồi
 Chiến trường quốc tế lại thời mở ra
 Thật là giữa cội người ta
 Nước nhà chưa thể thoát ra được rồi
 Lại đành lần nữa thả trôi
 Chờ xem Con Tào tới hồi quên đi
 Năm Tư tiếp tới Bảy Lăm
 Mới cho đất nước oái ăm yên lành
 Tắt xong lò lửa chiến chinh
 Chiến tranh nóng, lạnh tơ mảnh là đây
 Riêng về Tướng Giáp vẫn hay
 Hết quyền Đại Tướng hãy còn ra quân
 Điều hòa Kế hoạch Chị em

*Không cho dân số bù thêm chiến trường
 Nam nhi Đại Tướng đường đường
 Mỗi lần mở miệng đều xưng "Bác Hồ"
 Ngấm đòn mà thẹn cho đời
 Một ông Đại Tướng sao thành tép riu !*

ĐẠI NGÀN
 (02/7/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[01/07/2013 at 23:18](#)

BINH LỬA

*Thời chiến tranh binh lửa
 Không theo Thực cũng Ngô
 Không theo Ngụy cũng Thực
 Thân thế biết về đâu !*

*Chuyện đời là như thế
 Đó là thân phận người
 Nhất là anh lính chiến
 Nào có ai hơn ai !*

*Người bảo mình cách mạng
 Người bảo mình quốc gia
 Chỉ coi mình chính nghĩa
 Còn huynh đệ như thù !*

*Nhưng thật tình mà nói
 Hỏi có ai hơn ai*

*Chẳng qua cũng hoàn cảnh
Đều có ai thoát ra !*

*Chỉ cuối cùng mới rõ
Ai anh hùng hay không
Ai mới là chính đáng
Khi đã vãn hết tuồng !*

*Khi màn nhung đã khép
Tất cả lại như nhau
Chỉ là phận khán giả
Hoặc là phận diễn viên !*

NON NGÀN
(02/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[01/07/2013 at 23:02](#)

NHÂN VĂN

*Con người cần nhân văn
Mới không thành loài vật
Nhân văn tôn trọng người
Nhân văn sống chính đáng*

*Cho dẫu là tù phạm
Cũng vẫn là con người
Phải đối xử tử tế
Mới gọi là nhân văn*

Tất nhiên trong cuộc đời
 Luôn người tốt người xấu
 Dung túng mọi kẻ xấu
 Đó là phi nhân văn

Kẻ xấu vốn thành tình
 Coi mạng người cỏ rác
 Coi nhân phẩm thành thừa
 Còn đâu là người nữa !

GIÓ NGÀN
 (02/7/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[01/07/2013 at 22:48](#)

BIỂU CHI LÀM NẤY

Thân làm Đại tướng đảng hoàng
 Cầm quân đánh trận về vang một đời
 Tới khi hết chiến chinh rồi
 Bảo làm Kế hoạch quả thời hay chi
 Chị em có tội tình gì
 Tại sao bít lỗ châu mai lại đành
 Dầu cho đã hết cầm quân
 Chuyện gì lại phải cầm quân Chị em
 Quả là Con Tạo hớ hênh
 Đốt lò hương cũ niệm tình ngày xưa !

NẮNG NGÀN
 (02/7/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[01/07/2013 at 05:40](#)

TI TIỆN

Loại ti tiện thì lúc nào chẳng có
 Có mọi thời và có ở mọi nơi
 Cứ thử hơi là thấy rõ vậy thôi
 Ai cũng thấy nó tự mình chẳng thấy
 Thứ du côn cũng xưng là "Áy sị"
 Nhân cách chi gọi kẻ khác bằng "thằng"
 Thứ mất dạy cũng khua mồm múa miệng
 Đồ ranh ma tạp nhạp giữa trần gian
 Chẳng cần tìm cũng thấy ra nguồn gốc nó
 Loại cá tra chuyên ăn kít thế gian
 Chúng chẳng thiếu nên lâu lâu vẫn gặp
 Chúng vẫn thường cay cú với Non Ngàn
 Thật lộ liễu mọi người đều thấy cả
 Để Non Ngàn chửi nó cũng không oan
 Nó cò đỏ, cò vàng đều cóc phải
 Mà là cò giả dạng tưởng là sang
 Bụng ti tiện thì cò nào cũng vậy
 Đều giả danh giả nghĩa kiểu ăn tàng !

GIÓ NGÀN

(01/7/13)

★★

MÂY NGÀN says:

[30/06/2013 at 23:29](#)

MONG MANH VÀ TRƯỜNG TỒN

Hư danh thật chỉ mong manh
 Giàu sang thật chỉ loanh quanh việc đời
 Dễ gì đạt giá trị người
 Vươn lên ý nghĩa cuộc đời nhân văn
 Những ai ham hố quyền hành
 Khác gì cũng thứ quẩn quanh bọt bèo
 Bởi do nhận thức nửa vời
 Nghĩ quyền mới quý, cho đời mới hay
 Biết chi cũng chỉ phù du
 Giữa lòng nhân thế oán thù đầy vơi
 Người khôn phải rõ tình đời
 Tình người thay đổi có gì dài lâu
 Để mong sống đúng con người
 Trường tồn giá trị, dẫn đời cùng theo !

SUỐI NGÀN

(01/7/13)

[Reply](#)

★★

NẮNG NGÀN says:

[30/06/2013 at 21:25](#)

NGÀY XƯA NGÀY NAY

Ngày xưa quân đội của Vua
 Ngày nay của Đảng cũng vừa vậy thôi
 Xưa vua khi đã lên ngôi
 Quyền hành bao khắp đất trời lạ chi
 Bây giờ Đảng vẫn khác gì
 Quyền hành bao trọn cũng thì như Vua
 Vua xưa núp bóng mệnh Trời
 Còn nay Đảng có quân bài Mác Lê

Mệnh Trời quả thật duy tâm
 Mác Lê duy vật tròn trềm vậy thôi
 Công nông Kinh nói rõ rồi
 Cứ nương theo đó mới hồng quang vinh
 Vậy là ôn cố tri tân
 Rượu xưa bình mới vạn phần ngon hơn
 Công linh là của Bác Hồ
 Việt Nam mấy thuở có ai hơn Người !

SAO NGÀN
 (01/7/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[30/06/2013 at 09:40](#)

NGƯỜI MỸ VÀ NƯỚC MỸ

Khởi đầu chỉ bốn triệu người
 Để nay con số nhiều lần vượt xa
 Thời gian hồ dễ phôi pha
 230 năm ấy có là bao nhiêu
 Hiện trên 300 triệu dân rồi
 Ngoảnh đi ngoảnh lại nhiều điều dở hay
 Chỉ là đất nước di dân
 Của người tứ xứ đi tìm tự do
 Đầu tiên vốn chỉ dân Anh
 Dần dần hợp chủng cũng người phương xa
 Rõ ràng yếu tố con người
 Quyết là yếu tố hàng đầu ở đây
 Cầu tìm độc lập tự do
 Vẫn là căn cốt để cho đời
 Nhưng đâu vẫn chỉ con người
 Con người cao quý lẫn người yêu tinh

Triệt da đỏ bóc da đen
 Da vàng khinh bỉ khiến nên tội nhiều
 Bán buôn nô lệ kiếm lời
 Trục người bản thổ ra ngoài biên xa
 Cuối cùng cũng phải can qua
 Nổ ra nội chiến giữa miền Bắc Nam
 Nhưng người dựng nước đầu liên
 Washington đổ quả công ai bằng
 Ngoài ra Thomas Jefferson
 Tuyên ngôn độc lập rạng danh Hoa kỳ
 Cờ hoa sọc trắng ngôi sao
 Năm mươi sao ấy hiện thành mỗi bang
 Ngang nhau bình đẳng đàng hoàng
 Nhân quyền bảo đảm nhờ nền tự do
 Công đầu ấy bởi Lincoln
 Nói chung nước Mỹ hai người vĩ nhân
 Lại thêm cả Mục sư King
 Những người như thế làm nên Hoa kỳ
 Tất nhiên khoa học đi đầu
 Cộng thêm công nghệ vốn điều không quên
 Khiến cho đất nước đi lên
 Dẫn đầu thế giới quả nên khen nhiều
 NASA nức tiếng bao nhiêu
 Đưa người trước nhất tới vùng mặt trăng
 Chú Sam quả rất thông minh
 Có nền kinh tế thật tình khác xa
 Đi đầu cả thế giới này
 Thị trường tự chủ không người nào hơn
 Nói ra để thấy nguồn cơn
 Tiếng tăm nước Mỹ cứ hơn trên đời
 Khiến ai chười Mỹ quá nhiều
 Cuối cùng tay vẫn bắt đều chú Sam !

TRĂNG NGÀN
 (30/6/13)

SAO NGÀN says:

[30/06/2013 at 22:45](#)

TRỜI SINH

Trời sinh ông Mác ông Lê
 Khiến làm dậy sóng cuộc đời thế gian
 Bối tình, hay lý là gian ?
 Dễ gì lý đúng, lại gian về tình ?
 Thế nên, khắp chốn giạt mình
 Cả tình cả lý, đều rình thế gian
 Dựa vào yếu tố Công an,
 Không gian về lý, cũng gian về tình
 Cũng vì tình, lý linh tinh
 Nhập kho gỡ lịch chẳng mình bloggers !

MÂY NGÀN

(01/7/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[30/06/2013 at 09:27](#)

HỎI ĐÁP

Hỏi nay đất nước có gì ?
 Thưa rằng, chỉ có toàn là người dân
 Hỏi thêm, dân có được gì ?
 Thưa rằng, chỉ có tám thân của mình
 Chớ còn quyền chính của ai ?
 Thì là của Đảng, chớ ai mà vào
 Riêng về quân đội thì sao ?

Cũng là của Đảng, chứ nào của ai
 Còn Công an, cũng vậy sao ?
 Quả thì cũng vậy, có nào khác chi
 Sau cùng, Quốc hội của ai ?
 Cũng là của Đảng, hỏi chi nữa cả
 Ủa sao kỳ lạ vậy a !
 Ủ thì chi vậy, có là lạ sao
 Bây giờ, hỏi Đảng thế nào ?
 Đảng thì tự có, hỏi sao lạ kỳ
 Nghe qua thật rất ly kỳ
 Cuối cùng hỏi tiếp, Đảng thì của ai ?
 Của chung mấy vị Trung ương
 Đừng ngây ngô nữa, đã tường hay chưa ?
 Hỏi nhiều, cũng chẳng dám thừa
 Công an biết được, khó vừa lòng a
 Thôi thì đất nước chúng ta
 Bây giờ nó vậy, có là lạ chi !

NẮNG NGÀN
 (30/6/13)

ĐÌNH NGÀN says:
[29/06/2013 at 06:46](#)

ANH HÙNG THẾ GIỚI

Anh hùng thế giới ba người
 Đầu tiên phải nói là ngài Gandhi
 Tiếp theo kể tới Tôn Văn
 Hai anh hùng lớn của vùng Á Châu
 Lại còn một vị thứ ba
 Đó là Nelson Mandela không ngoài
 Anh hùng cận đại Nam Phi
 Cả ba vĩ đại đều không ai bằng

Gandhi chính nghĩa Tự do
Tôn Văn chính nghĩa Cộng hòa thanh cao
Mandela giải phóng con người
Đấu tranh quyền sống của người da đen
Thấy đều vì nước vì dân
Quyết vì xã hội mà không vì mình
Khác xa bao kẻ linh tinh
Tiếng làm cách mạng vì mình trước tiên
Đúng là ba vị đại hiền
Ngàn năm còn mãi tiếng thơm muôn đời !

NON NGÀN
 (29/6/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[29/06/2013 at 00:15](#)

LỊCH SỬ

Lịch sử như dòng sông
Cứ trôi hoài trôi mãi
Dòng sông nào dừng lại
Chỉ thành cái ao tù !

Miền Nam đã sụp đổ
Chẳng qua cũng tự nhiên
Bởi nhiều anh khuynh tả
Bởi nhiều Sư tự thiêu !

Miền Bắc thắng miền Nam
Tiến lên làm Cộng sản

*Cuối cùng đành hội nhập
Đỏ lại trở ra xanh !*

*Một số kẻ tôn giáo
Sao vẫn cứ chửi nhau
Bởi anh bệnh Phật giáo
Bởi anh bệnh Đạo nòi !*

*Và chửi nhau thậm tệ
Chẳng còn thể thống gì
Đúng là lũ dốt nát
Chính Đạo đâu kiểu ni !*

*Đạo cần giữ im lặng
Không tham gia việc đời
Việc đời luôn tương đối
Chỉ Đạo tuyệt đối thôi !*

*Những tay đội lốt Đạo
Luôn hăng máu việc đời
Nghĩ đời là cứu cánh
Đúng những thứ ma trời !*

*Bởi ai dẫu có Đạo
Thì vẫn cứ con người
Nên không hành theo Đạo
Tức là hành theo người !*

*Lịch sử thì khác hẳn
Vượt xa trên mọi người
Như con sông chảy mãi
Cuồn cuộn giữa đôi bờ !*

*Dân tộc không thể cao
Nếu toàn chỉ đám lùn*

*Hoặc chỉ biết tôn Diệm
Hoặc chỉ biết tôn Hồ !*

*Lịch sử luôn của chung
Mỗi nước cùng nhân loại
Không phải của đám lùn
Mà mọi người hợp lại !*

NGÀN KHÔI
(29/6/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[29/06/2013 at 22:17](#)

KINH TẾ VÀ XÃ HỘI

*Xã hội như rừng cây
Mỗi cây có một gốc
Khác nhau tùy theo loài
Rễ đều cắm xuống đất !*

*Mọi cây chen vào nhau
Không hoàn toàn độc lập
Mỗi cây được mọc tốt
Miễn đừng đè lên nhau !*

*Xã hội của loài người
Hết rừng cây như vậy
Ổn định nhờ pháp luật
Kinh tế nguồn nuôi cây !*

Cá nhân cần tự do
 Thị trường phải điều hợp
 Giống như rừng cộng sinh
 Tương tác nhau là thế !

Các Mác chỉ kẻ dốt
 Ngồi tưởng tượng điên khùng
 Muốn trồng vạt so đũa
 Đâu còn rừng nguyên sinh !

Biết một không biết mười
 Óc thông minh là thế
 Thật "đỉnh cao trí tuệ"
 Xã hội thành bầy đàn !

Nên những anh vớ vẩn
 Mới tin bậy tin cần
 Học thuyết phản khoa học
 Khiến đời toàn trái ngang !

Nhưng lịch sử phát triển
 Khoa học luôn đi lên
 Công nghệ luôn tiến tới
 Đời mới thành thần tiên !

Xã hội sống nhờ gì
 Nhờ con tim khối óc
 Nhờ văn minh tiến bộ
 Nhờ hợp tác cùng lên !

Vậy mà hô giai cấp
 Vậy mà hô đấu tranh
 Quả là ngu vạ đời
 Xã hội thành tanh bành !

Đã vốn ngu như vậy
 Lại còn hô độc tài
 Lại còn hô chuyên chính
 Thật quý sứ trần ai !

Con người luôn bản năng
 Đâu khác chi cây cỏ
 Đâu khác chi loài vật
 Nên cần có văn minh !

Văn minh là văn hóa
 Cùng giáo dục con người
 Hướng lên theo khoa học
 Nhằm phát triển mọi nơi !

Xã hội cần trí tuệ
 Xã hội cần tinh hoa
 Đó là nguồn động lực
 Để xã hội tiến xa !

Mác lại hô vô sản
 Dùng bạo lực vận hành
 Dùng chuyên chính khổng chế
 Quả là đáng giết mình !

Xã hội thành đàn bầy
 Cốt tranh nhau để sống
 Khiến dậm chân tại chỗ
 Nếu không nói thụt lùi !

Nên quả tình Các Mác
 Thực chất là anh gàn
 Thuyết toàn điều nhân nghĩa
 Thực hành đầy oán than !

Giờ sau hai thế kỷ
 Mọi việc đều rõ rồi
 Chỉ những kẻ ngoan cố
 Mới không biết mà thôi !

Nên những điều nhân văn
 Muốn bày cùng thế giới
 Thấy ra những lầm lỗi
 Để quyết tâm đổi đời !

Xã hội cần khoa học
 Kinh tế cần hiệu năng
 Con người cần phát triển
 Không thể mãi nhập nhằng !

Mọi tuyên truyền mù quáng
 Làm phản lại con người
 Làm phản lại xã hội
 Thật là kiểu tội đồ !

Thế giới nay là một
 Cùng tiến hóa đi lên
 Khôn sống còn bóng chết
 Đó bài học muôn đời !

Người Việt Nam thông minh
 Sao lại như ngu tối
 Nước thấy toàn tụt hậu
 Lỗi ấy hỏi vì ai ?

THƯỢNG NGÀN
 (30/6/13)

[Reply](#)

BẬT NGÀN says:

[29/06/2013 at 07:43](#)

HAI ÔNG HỌ BÙI

Một ông Bui Tín dạng dày
 Nay thêm các ké ông Bui Johnny
 Ông Bui Đại tá năm xưa
 Trãi lòng ra để mọi người cùng xem
 Còn Bui các ké Johnny
 Chạy theo bơ sữa ngày nay lại về
 Thăm lom lòng quả hả hê
 Khác xa Bui Tín mọi bề thương đau
 Âu thì cũng một họ Bui
 Bui kia Cộng sản Bui này Mỹ con
 Lòng Bui Cộng sản héo hon
 Còn Bui hơn hở Johnny họ Bui
 Nghe ra thật thấy bùi ngùi
 Song Bui Đại tá quả dày dặn hơn !

HƯƠNG NGÀN

(29/6/13)

NẮNG NGÀN says:

[29/06/2013 at 07:21](#)

GUILLERMO FARINAS

Anh thật đúng con người
 Một con người độc lập
 Anh có suy nghĩ riêng
 Và làm theo suy nghĩ !

*Anh không hề thụ động
Không cuồng tín vì ai
Khi thấy sai anh bỏ
Anh hướng về tương lai !*

*Anh một người Cu Ba
Anh là Farinas
Anh chỉ theo điều đúng
Không mù quáng cho ai !*

*Anh không ngại hiểm nghèo
Đấu tranh cho lẽ phải
Khi thấy mình sai lầm
Liền sẵn sàng quay lại !*

*Anh quả thật cao quý
Hỡi anh Guillermo
Hay hỡi anh Farinas
Anh là người Cu Ba !*

TRĂNG NGÀN
(29/6/13)

★★

NGÀN SAO says:

[29/06/2013 at 06:10](#)

CÔI NGỰA XEM HOA

*Đúng chàng cỡi ngựa xem hoa
Hoa nào cũng đẹp quả là đáng xem
Xem hoa lại chỉ mình ên
Còn bao người khác cần xem những gì*

Bời hoa không mọc bụi bờ
 Mà vun thành luống chuyện đời vậi thôi
 Bao điều nước chảy mây trôi
 Bao điều thân phận con người là đâu
 Đại bàng mới thấy trời cao
 Còn loài cóc nhái dễ nào biết chi
 Gà tô ăn quẩn ai bì
 Rồng thiêng mới biết những gì non sông
 Mong sao con cháu Hùng Vương
 Ngàn đời không phải chỉ phùng lợi khơi
 Mở mang tầm mắt xem đời
 Không như kiểu cỡi ngựa mù khán hoa !

TRĂNG NGÀN
 (29/6/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[29/06/2013 at 01:12](#)

GIÁO DỤC

Con người là con khỉ
 Ăngghen đã nói rồi
 Mà đã là con khỉ
 Giáo dục cũng vậi thôi !

Ngày xưa mình Tiên Rồng
 Nên mới cần giáo dục
 Giáo dục từ lên ba
 Giữ lễ dẫu giấy rách !

Nát giỏ còn bờ tre
 Ấy chính nhờ giáo dục
 Giáo dục vẫn là nền
 Dạy con người từ bé !

Ngày nay chỉ cách mạng
 Lấy cách mạng làm đầu
 Quay lưng lại truyền thống
 Thật quý khóc thán sâu !

GIÓ NGÀN
 (29/6/13)

[Reply](#)

BIÊN NGÀN says:
[29/06/2013 at 00:53](#)

THỊNH NGUYỄN THƯ

Ngày xưa tiến sĩ Marx
 Chính là người khởi đầu
 Coi tôn giáo thuốc phiện
 Thôi có chối vào đâu !

Nay Josef Bordat
 Là tiến sĩ thời này
 Cũng vẫn là người Đức
 Lại đưa thỉnh nguyện thư !

Chủ yếu đòi cải thiện
 Nhân quyền tại Việt Nam
 Nhất là về tôn giáo
 Quả người Đức chịu chơi !

*Marx đi vào Việt Nam
 Bằng con đường đại ngạch
 Bordat vào Việt Nam
 Bằng con đường tiểu ngạch !*

*Đúng là người Việt Nam
 Ở giữa hai anh Đức
 Một anh là đỉnh cao
 Một anh cao hơn nữa !*

NON NGÀN
 (29/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[29/06/2013 at 20:42](#)

**CHÍNH NGHĨA VÀ
 SỰ ĐOÀN KẾT**

*Chuyện chính nghĩa tưởng rằng ai cũng hiểu
 Mà thật ra thì chỉ hiểu nửa vời
 Bởi chính nghĩa cuối cùng là điều đúng
 Có nghĩa là không chấp nhận cái sai*

*Nên đã sai thì còn đâu chính nghĩa
 Sai mà theo thì chính nghĩa chỗ nào
 Đơn giản thế sao nhiều người chẳng hiểu
 Khiến lập lờ chính nghĩa với ma trơi*

*Nhưng lập lờ cũng còn gì chính nghĩa
 Bởi nhập nhằng điều đúng với điều sai*

Đúng hay sai là dựa vào lý trí
Lý trí tôi lẫn lộn đúng và sai

Vậy chính nghĩa luôn luôn cần hiểu biết
Kiểu mù mờ, ngu tối có ra chi
Kiểu cuồng tín, rập khuôn đều phi nghĩa
Chính nghĩa cao luôn nhằm tới con người

Xã hội tôi nếu người toàn tôi bại
Người tôi tàn xã hội hỏi còn chi
Kiểu tuyên truyền rập khuôn là thế đó
Biến mọi người thành một đám cu li

Nên đoàn kết không phải ngoài cửa miệng
Kiểu rập khuôn, khẩu hiệu để kết đoàn
Mà chính bởi con tim và khối óc
Khi giống nhau thì kết hợp tự nhiên

Ai sinh con lại sinh luôn tính nết
Xã hội nào không kẻ xấu người hay
Hỏi đoàn kết làm sao khi trái ngược
Nơi óc tim, nơi bản chất mỗi người

Vậy đã rõ điều cần là chính nghĩa
Vì cái chung không vì lợi tư riêng
Có như thế khối cần hô đoàn kết
Mọi người đều hướng tới cái thiêng liêng

Nói cụ thể không gì hơn tự chủ
Không gì bằng độc lập lẫn tự do
Kiểu đoàn bầy biến người thành súc vật
Thành vong nô cho một số tên trùm

Nên chính nghĩa không ra ngoài giải phóng
Dựng con người thành xã hội nhân văn

*Thành xã hội tự do và dân chủ
Mỗi con tim khối óc phải thanh cao*

*Mục đích đó nhằm vì dân vì nước
Vì văn minh, vì xã hội con người
Vứt đi hết mọi cá nhân thấp kém
Chỉ thành tâm mới đoàn kết được thôi*

*Nên tệ nhất là những tay dối trá
Dùng miệng mồm để lợi dụng người đời
Biến xã hội thành tôi đòi hèn mạt
Đoàn kết gì chỉ suy thoái mà thôi*

*Nên kết luận không gì hơn chính nghĩa
Vốn là điều nhân bản với nhân văn
Xã hội tốt và cá nhân chân thật
Không tà ma không dối gạt phỉnh lừa*

*Đoàn kết nghĩa là kết toàn người tốt
Để làm nên sự nghiệp của toàn dân
Để đất nước phải trở nên hưng vượng
Không dối lừa không quen thói mị dân !*

ĐẠI NGÀN
(30/6/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[28/06/2013 at 03:36](#)

VĂN CHƯƠNG, NGHỆ THUẬT

Văn chương là gốc con người
 Cũng như Nghệ thuật, tinh hoa ở đời
 Nói chung, Văn hóa khắp nơi
 Nói chung Trí thức, ở đời là đây !
 Vốn cần Học thức lên cao
 Phải cần Tài bộ, kiểu trời bẩm sinh !
 Còn như ít học ít hành
 Tài năng kém cỏi, thật tình ra chi !
 Vậy thì, cứ đó mà suy
 Núp vào giai cấp lấy, gì để thông
 Uống thay nôi giống Tiên Rồng
 Ngàn năm, bỗng chốc hóa thành ngu ngơ
 Tinh hoa thành cái tầm phào
 Văn chương nghệ thuật cũng nào hay chi
 Sắt mùi kiên định ai bì
 Một màu tung hứng, li bì vậy thôi
 Chỉ là cố đám ăn xôi
 Óc thành bã đậu, miệng thời trôn trê
 Tung đi, hứng lại trăm bề
 Để nhằm ca ngợi hủ hê tốt gì
 Văn chương thật cỡ con chi
 Hay là nghệ thuật con gì hời ôi
 Tài năng vớt cả ngoài đời
 Trong đời còn chỉ những loài bất năng !

TRĂNG NGÀN
 (28/6/13)

**

NON NGÀN says:
[27/06/2013 at 20:42](#)

BĂNG VÀ NHỌN

Cái gì thực chất mới hay
 Còn như hình thức trong ngoài quý chi
 Già rồi ham hố làm gì
 Cái bằng "Tiến sĩ" dỏm xì thế kia
 Trường Thammasat cáo ghê
 Đem bằng "Danh dự" trao người ngoại bang
 Quả nhiên hình thức rõ ràng
 Ai ham đi nhận mới càng vô duyên
 Ví dầu chút phận thuyền duyên
 Mới cho "son phấn" thật tiên trên đời
 Nam nhi đây lại ngời ngời
 Đại chi đi nhận mảnh bằng ngu ngơ !

LÁ NGÀN
 (28/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[28/06/2013 at 11:31](#)

NHÀ THƠ TUYÊN TRUYỀN

Có anh thi sĩ tuyên truyền
 Thơ toàn khẩu hiệu bê nguyên thật buồn
 Thở ra luôn tụng Bác Hồ
 Miệng mồm xu nịnh chỗ nào lại không

Điện Biên tượng tượng lung tung
 Ngồi nguyên một chỗ nói vung vạ lời
 Đấy anh Tố Hữu trên đời
 Thơ như đám củi chỉ trôi theo dòng

Trôi hoài chẳng tới biển Đông
 Trăm năm rã mục chắc không còn gì

Bởi nào có giá trị chi

*Đa phần phịa đặt còn gì là thơ
 Đáy anh tự miệng thốt ra
 Trần Đăng Khoa viết hẳn là không oan
 Đúng là sự thực vẽ vang
 Thơ mà kiểu ấy còn bàn để chi !*

TRĂNG NGÀN
 (28/6/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[28/06/2013 at 12:41](#)

"CHIẾN SĨ ĐIỆN BIÊN"

*Ôi thơ giống hệt bài về
 Đúng là Tố Hữu tập tành làm thơ
 Đọc qua toàn thấy Bác Hồ
 Ông Đồng, ông Giáp, chớ nào Điện Biên
 Nhét đầy khẩu hiệu tuyên truyền
 Nhà thơ đâu khác con thuyền Nghệ An
 Loại thơ ca ngợi quan sang
 Còn anh chiến sĩ có màng tới đâu
 Nhắc qua chỉ để mào đầu
 Bởi phần cảm xúc vẫn hầu như không
 Rõ ràng thơ kiểu lông nhông
 Cốt làm để được "Bác Hồ" đọc thôi
 Lại như đá sỏi trên đời
 Ngổn nga ngổn nhến cũng đòi làm thơ !*

NẮNG NGÀN

(29/6/13)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[28/06/2013 at 23:37](#)

TÀI VÀ HỌC

Tài năng là cái trời cho
Học hành là cái phải do tự mình
Có tài thì vượt mọi người
Còn như có học ở đời mới hay !

Tài năng không học dễ chi
Học hành mới tạo con người thông minh
Hết như mầm của cây xanh
Học hành nào khác bốn phân cho mầm !

Người làm việc nước việc dân
Cần tài trước hết rồi cần chuyên sâu
Tài năng không có đã rầu
Học hành không có hỏi cầu mà chi !

Những thời loạn lạc nhiều khi
Cần người tài cán hơn anh học hành
Nhưng khi đã có chính quyền
Không ngoài học vấn mới nên nước nhà !

Đó là vì nước vì dân
Mình xong nhiệm vụ phải cần lui ra
Để cho người giỏi thay vào
Cuộc đời mới đúng trôi hoài dòng sông !

Những anh cố vị tham quyền
 Quyền vào nắm mãi thực tình ra chi
 Khiến cho đất nước suy vi
 Khiến cho dân tộc dễ gì đi lên !

Việc này vẫn thấy nhần tiền
 Trên toàn thế giới trừ miền nào đâu
 Khác nào tự cổ chí kim
 Hôn quân bạo chúa vẫn phiền nhân gian !

Thế nên vương đạo đang hoàng
 Bao giờ cũng biết đề cao nhân tài
 Còn như bá đạo xạt xài
 Nhân tài loại hết để còn riêng ta !

Thời nay dân chủ cộng hòa
 Là thời hiện đại ích cho mọi người
 Phải thi để chọn nhân tài
 Thi mà gian dối nhân tài còn đâu !

Người tài như thể cây cao
 Bất tài như thể cỏ may bụi bờ
 Kẻ nào giai cấp tôn thờ
 Không ngu cũng chỉ đại khờ vậy thôi !

Dã man lý lịch ba đời
 Đúng là hắc ám hại đời bao nhiêu
 Chỉ vì dốt nát nghe theo
 Biết gì văn hóa hiểu gì văn minh !

Nhắm đầu nhắm mắt công nông
 Hỏi không có học thì trông được gì
 Không tài ít học khù khờ
 Chỉ còn cuồng tín hại đời vậy thôi !

Ấy là ông Mác ông Mao
 Gạt đời nhằm lấy vinh quang cho mình
 Vinh quang nhờ đốt ở đời
 Những người hiểu biết ai thềm vinh quang !

Người tài chỉ biết toàn dân
 Người tài chỉ biết nước non của mình
 Khác xa những bọn bất tài
 Suốt đời tư lợi gọi là vinh quang !

Bới đời như một dòng sông
 Suối nguồn đổ xuống biển Đông tràn vào
 Tài năng con nước chảy hoài
 Hậu sinh khả úy khiến đời hay ho !

Có gì trụ mãi trên đời
 Có gì vạn đời gọi là muôn năm
 Chẳng qua chỉ thói mị dân
 Vì mình để gạt người dân đại khờ !

ĐẠI NGÀN
 (29/6/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:
[27/06/2013 at 03:16](#)

TẬP SỰ

Bác sĩ nói chính trị
 Phải tập sự bao năm
 Cái gì mình không biết
 Thôi đừng có cà lăm !

*Thượng tướng nói chính trị
Cũng tập sự bảy năm
Cái gì mình không biết
Sao cứ nói cà lăm !*

*Công nông nói chính trị
Chẳng tập sự ngày nào
Cương tới đâu nói đó
Thiên hạ không biết sao !*

*Bởi vì mọi bài bản
Đã có người làm rồi
Một là "Đế quốc" Mỹ
Hai là "Cộng sản" thôi !*

*Dân chỉ như củ khoai
Cứ nghe đâu biết đó
Khi nào có dân chủ
Dân mới thật là người !*

GIÓ NGÀN
(27/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[27/06/2013 at 03:35](#)

CŨNG THÌ

*Cũng thì chừng ấy quân bài
Xào qua xào lại có bài nào rơi
Để rơi lại phí của trời*

Bởi vì "dân chủ triệu lần" chứ sao
 Hỏi từ ông Mác, ông Mao
 Ông Lê, ông Pốt, ông nào thua chi
 Ông nào, cũng đến rồi đi
 Cái gì để lại, nhiều khi mới buồn
 Nói ra, cho tỏ ngọn nguồn
 "Triệu lần dân chủ", cứ hoài vậy thôi
 Xót xa "trí thức" trên đời
 Những tên ca ngợi, bây giờ chúng đâu
 Đứa nào bảo cả triệu lần
 Bây giờ bỏ phiếu, thêm lần nữa chi
 Quả là chúng đến, rồi đi
 Tiếp theo, đứa khác, có gì lạ đâu !

BIÊN NGÀN
 (27/6/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[27/06/2013 at 09:34](#)

**NGƯỜI TRÍ THỨC
 CHÂN CHÍNH**

Người trí thức chân chính
 Không thuộc giai cấp nào
 Bởi vì khi trí thức
 Chỉ nghĩ về cái chung !

Trí thức chuộng khoa học
 Vì chân lý khách quan
 Vì con người là chính
 Không tranh nhau trong đời !

Tinh thần vì xã hội
 Giới trí thức đi đầu
 Bởi nếu không trí thức
 Chỉ tầm thường vậy thôi !

Trí thức là tinh hoa
 Của chung toàn nhân loại
 Trí thức là rường cột
 Của mỗi một quốc gia !

Cho dầu là công nông
 Vẫn vươn thành trí thức
 Còn nếu không vươn được
 Suốt đời chỉ công nông !

Trí thức là đầu tàu
 Làm phát triển nhân loại
 Lịch sử cổ chí kim
 Không ra ngoài điều đó !

Các Mác kẻ u tối
 Đưa giai cấp đấu tranh
 Chỉ hô hào vô sản
 Đúng là kẻ thông minh !

Lịch sử thành hỗn độn
 Vì xã hội con người
 Chỉ đua nhau giành giật
 Phương tiện sống mà thôi !

Ai bảo Mác thông minh
 Là đỉnh cao trí tuệ
 Thật sự chỉ hớ hênh
 Làm hỗn mang nhân loại !

Những kẻ "trí thức" dỏm
 Biết một không biết mười
 Được bảo sao nói vậy
 Thật hạ tiện trong đời !

ĐẠI NGÀN
 (27/6/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:
[27/06/2013 at 02:11](#)

AI THẮNG AI ?

Ngày nay xanh hay đỏ
 Cuối cùng ai thắng ai ?
 Những phường "trí thức" dỏm
 Hãy rướn cổ mà coi !
 Bao nhiêu năm nô dịch
 Một ý thức tôi đòi
 Khiến học đường dốt nát
 Cuối cùng ai thắng ai ?
 Nay thì sản phẩm Mỹ
 Cũng lại vào Việt Nam
 Những tên "trí thức" rơm
 Của "Cách mạng" ngày nào
 Bây giờ chúng đâu mất
 Cuối cùng ai thắng ai ?
 Con rể Thủ tướng đỏ
 Sẽ làm truyền thông xanh
 Chuyện đời cũng thường vậy
 Cuối cùng ai thắng ai ?
 Điều khách quan vẫn thắng
 Bọn trí thức "chồn lủi"

*Xưng "Xã Hội Chủ Nghĩa"
Cuối cùng ai thắng ai ?
Chúng giờ đây đâu mất
Còn ngoác miệng đúng sai ?*

LÁ NGÀN
(27/6/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[27/06/2013 at 02:57](#)

ĐẠI TƯỚNG

*Mỗi lần Đại Tướng thốt lời
Hầu toàn ca ngợi "Bác Hồ" kính yêu
Vậy như không có Bác Hồ
Tám thân Đại Tướng ra sao trên đời ?
Thật là hi hữu một thời
Hồi ông Đại Tướng, còn gì hay ho !
Còn gì độc lập, tự do,
Còn gì xứng đáng một thời liệt oanh !
Hay toàn đội mã, mang râu
Bác Hồ trao tặng, chớ đâu của mình !
Điện Biên một trận lôi đình
Hóa ra Đại Tướng nước mình vậy sao !*

TRĂNG NGÀN
(27/6/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:

[27/06/2013 at 02:43](#)

HẠ TIỆN

Có tay hạ tiện trên đời
 "Cù Nhầy" tên hắc, ai người chẳng thông
 Hoặc là nó giống Công an
 Hay là nó giống Cờ vàng nguy danh
 "Lanh mưu", tỏ rõ rành rành
 Thứ đồ mạt hạng, để người làm sao !

SÓNG NGÀN
 (27/6/13)

THƯỢNG NGÀN says:

[26/06/2013 at 11:04](#)

**CON TIM
 VÀ KHỐI ÓC**

Nếu bạn có con tim
 Sao bạn không yêu nước
 Nếu bạn có khối óc
 Sao không biết thương dân ?

Bạn đã có con tim
 Sao lại tin "chủ nghĩa"
 Vì bạn có khối óc
 Đã thấy nó lỗi thời ?

Nên bạn bám cái gì
 Để tin rằng mình đúng

Khi mà toàn xã hội
Chỉ thấy bạn là sai ?

Sự việc khó chủ quan
Mà phải nhìn thế giới
Vì lịch sử loài người
Đã chứng minh như thế !

Hay bạn nghĩ mình tốt
Nên muốn giữ độc quyền
Đa nguyên bạn chống đối
Chỉ tin Mác Lênin ?

Bạn còn bảo dân muốn
Nào lấy gì làm bằng
Không trưng cầu dân ý
Thử hỏi hợp lý chăng ?

Có chăng bạn nguy tín
Do chẳng biết yêu dân
Do bạn chẳng yêu nước
Hay bạn vì cái gì ?

Thế giới giờ đã chuyển
Đâu còn ý hệ xưa
Quá khứ thấy nông cạn
Hỏi bạn tin vào đâu ?

Đảng nào nay cũng vậy
Cũng chỉ tập thể người
Chẳng có gì thần thánh
Như "lý tưởng" ngày xưa !

Ván bài đã lật ngửa
Sao cứ giấu nhem hoài

Tôn dân hay tôn Đảng
Vì mình hay vì ai ?

Con tim nếu bạn có
Sao không dành cho dân
Khối óc nếu bạn có
Sao vì nước không dùng ?

Dân chủ là quyền Dân
Khách quan là quyền Nước
Lý gì bạn chống lại
Bởi nhân danh điều gì ?

Hay tim đã chai sạn
Thì còn nói làm gì
Hay óc đã tăm tối
Thì còn nói làm chi ?

Tại vì mọi đảng phái
Đều cũng chỉ con người
Cho riêng ai mới đúng
Rõ ràng lừa dối dân !

Giờ chẳng nên nói cộng
Mà nên nói quốc dân
Vì loại người duy nhất
Chỉ là người Việt Nam !

Mà đã cùng người Việt
Sao vẫn mãi hận thù
Dẫu với ai cũng vậy
Thế là khôn hay ngu ?

Nên những ai thù hận
Hãy tự biết lấy mình

*Thù nói thù ra mãi
Hỏi có gì quang vinh ?*

*Vậy Tự do Dân chủ
Mới giải pháp cuối cùng
Để cùng hòa dân tộc
Không còn ai chống ai !*

*Mọi người đều tự do
Mọi người đều bình đẳng
Thế mới đúng đa nguyên
Thế mới không độc đảng !*

*Việc đòi chỉ đơn giản
Sao bạn lại cấm dân
Khi nói điều Dân chủ
Vậy hỏi bạn là ai ?*

*Hỏi con tim khối óc
bạn đặt đúng hay sai
Hỏi đặt đâu là đúng
Hỏi đặt đâu là sai ?*

ĐẠI NGÀN
(26/6/13)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:

[26/06/2013 at 02:14](#)

KHÔNG VÀ CÓ

Không Cộng sản, mà cũng không "Mỹ Ngụy"
 Không độc tài, mà phải có tự do
 Không nhóm người, mà phải hết toàn dân
 Không tà mỵ, mà phải là chân chính
 Không vọng ngoại, nhưng phải luôn dân tộc
 Không cạnh tranh, mà phải quyết đồng tâm
 Không tư riêng, mà việc nước lo chung
 Không trịch thượng, mà cũng không nhảm nhí
 Không ấu trĩ, lại cũng không ngoan cố
 Không mị dân, nhưng dân chủ thật lòng
 Để làm sao đạt được chỗ trông mong
 Nước cường thịnh, và toàn dân hạnh phúc
 Cứ ngu mãi, khó nhận ra điều đó
 Đại và khôn, không và có, vậy thôi
 Đó là điều đơn giản nhất ngày nay
 Đáng ngẫm nghĩ cho bao người dân Việt
 Đừng vỗ ngực tự xưng ta này nọ
 Quá khư rồi, chẳng công hiệu gì đâu
 Phải nhìn xem trên toàn cõi địa cầu
 Thì mới thấy thế nào, không và có
 Không là đúng, mọi cái không hữu lý
 Có là sai, mọi cái có khù khờ
 Nên có, không, phải chót lại ở đời
 Điều tâm đắc của chung toàn dân Việt
 Quốc gia đó và nước nhà là đó
 Dân tộc đây, ái quốc cũng là đây
 Đừng hợm mình, ngu đại tưởng là hay
 Tưởng là đúng mọi điều ngu ngốc ấy
 Nên chỉ có toàn dân và đất nước
 Mới là điều cao nhất phải cần theo
 Đừng ta bà, lừa mị, hoặc chủ quan
 Để thấy đúng thành sai, sai thành đúng
 Để lấy có thay không, không thay có
 Cũng chỉ toàn nhảm nhí việc đời thôi
 Chờ tới ngày lịch sử cũng sang trang
 Rồi thức tỉnh, hóa ra mình khờ khạo
 Chuyện đơn giản, nói chơi cho vui vậy
 Nghe cùng không, cũng tùy ý mọi người !

ĐẠI NGÀN
(26/6/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[26/06/2013 at 03:37](#)

ĐẤU TRANH

Đấu tranh là chuyện ở đời
Thông thường là vậy, có gì rồi lên
Vấn đề, tranh đấu đúng sai
Hoặc là tranh đấu dở, hay, mới là
Đã phạm làm kiếp người ta
Mà không tranh đấu, vậy là con chi
Đấu tranh, đời phải tốt thêm
Đời không tranh đấu, sống êm cùn mẫn
Vậy nên ai sợ đấu tranh
Đều là những kẻ loanh quanh, tầm thường
Năm quyền lại chẳng biết đường
Để dân tranh đấu, vẫn thường chẳng nên
Làm sao dân khỏi đấu tranh
Chỉ phi mình tốt, mới thành hay ho
Còn như quen thói tuyên truyền
Coi dân ngu tối, vốn phiền xưa nay
Bởi giờ dân đã sáng rồi
Nếu mình mê ngủ, hỏi đời về đâu
Cho nên giữa cuộc bể dâu
Người khôn vẫn phải đi đầu, mới khôn !

BIÊN NGÀN
(26/6/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[26/06/2013 at 02:58](#)

BA HẠNG NGƯỜI TA

Người ta ba hạng người ta
 Người thì tiền rưởi, người ba mươi đồng
 Ca dao xưa đã nói rồi
 Điều này luôn đúng, chẳng cần gì than
 Loại tiền rưởi, loại hạng sang
 Vì dân, vì nước, chẳng màng riêng tư
 Loại này rường cột ở đời
 Nước nhà hưng vượng nhờ nơi loại này
 Loại hai, là loại làng nhàng
 No thân là chính, đâu màng nước non
 Nên đây là loại trung bình
 Làm ăn kinh tế, bởi mình lo toan
 Tức là đúng loại một tiền
 Vui đâu chúc đó, chẳng phiền chi ai
 Duy còn một loại thứ ba
 Loại này mặt hạng, chỉ ba mươi đồng
 Sẵn sàng bán nước, buôn dân
 Miễn sao mình lợi vạn phần mà thôi
 Vậy nên đừng trách chi đời
 Phân ra ba hạng, thời nào lại không
 Dễ chi có chuyện lộn sòng
 Hạng này bỗng chốc trở thành hạng kia
 Ông Trời sắp đặt cả rồi
 Đào sông còn dễ, tính người khó thay
 Nên cần giáo dục từng ngày
 Họa may thức tỉnh được người thế gian
 Điều này quả khó muôn vàn
 Đắt thành đá sỏi, thành vàng dễ chi !

NGÀN KHOI
(26/6/13)

[Reply](#)

CÂY NGÀN says:
[26/06/2013 at 01:03](#)

CÙ NHẦY

Cái tên phản ánh con người
"Cù Nhảy" biểu thị cái chi trên đời ?
Khác xa Cù Vũ một trời
Cù Huy Hà Vũ tên đời dễ nghe !
Cù Nhảy, nào khác cù cửa
Cù ru, cù rũ, cù nhây ... vậy mà !
Nghĩ đời lại thấy xót xa
Cái đầu bã đậu tưởng là hay sao ?

LÁ NGÀN
(26/6/13)

SƯƠNG NGÀN says:
[25/06/2013 at 17:59](#)

THƠ

Ta làm thơ, cốt để chơi
Thơ làm không nháp, để đời cùng vui
Văn hay không, tự nhiên thôi

Bởi vì đâu phải thợ thợ, ráp vắn
 Cứ khi vào mạng, mỗi lần
 Bàn tay lướt phím, lại phần thơ ta
 Những điều gì, muốn nói ra
 Những điều chia sẻ, bao la sự đời
 Chấp không, còn chuyện từng người
 Sá gì những kẻ "Cù Nhảy", như người !

BAT NGÀN
 (26/6/13)

★★

LÁ NGÀN says:

[24/06/2013 at 22:42](#)

EDWARD SNOWDEN

Sao em lại quá đại khờ
 Đã làm tình báo lại bày lưng ra
 Những gì bí mật quốc gia
 Em tung hê cả thế là còn chi
 Chuyện nầy thật chẳng phải thì
 Bởi vì em vốn đang khi thừa hành
 Tức là đã phạm luật rồi
 Luật người công bộc, luật người làm thuê
 Khác chi ăn trái bẻ cành
 Việc này thử hỏi ai người bênh em
 Nghĩa là em muốn anh hùng
 Kiểu ra đầu ngõ, thật khùng em ơi
 Điều gì cũng phải lý thôi
 Nên giờ truy nã, đứng ngồi không yên
 Dẫu em chạy khắp mọi miền
 Việc em nhằm lẫn chỉ phiền cho em
 Em quen quan diêm tự do
 Lại không phân biệt cho ta, cho người

Tự do nếu chỉ một mình
 Nhưng còn xã hội, cố tình quên sao
 Vậy là đúng chuyện tào lao
 Tưởng hay mà hóa tâm phào em ơi
 Em là công chức thường thôi
 Sao đi xen chuyện động trời quốc gia
 Phạm vi em quá vượt xa
 Nghĩ suy xằng bậy đúng là hại em !

ĐÌNH NGÀN
 (25/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[24/06/2013 at 22:14](#)

NƯỚC MẮT

Nước mắt nào ông đã đổ ra
 Năm bảy tám khi làm Thủ tướng
 Lúc ông họp với dàn Bộ trưởng
 Bởi thấy dân sao lại quá nghèo !

Thử hỏi ông, Thủ tướng bao năm
 Hay gần hết cuộc đời chính trị
 Cứ mở miệng, Mác Lê ca ngợi
 Cứ hở môi, xưng tụng Bác Hồ !

Ông là người chính trị suốt đời
 Nhưng đâu thấy bao giờ độc lập
 Luôn tự nhận học trò ngoan ngoãn
 Có phải chăng ông cũng anh hùng !

Ông chống Pháp, ngỡ vì ông yêu nước
 Thực chất ra, bởi lý tưởng của mình
 Dân có nghèo, ông quyết cam tâm
 Để đi tới Thiên đường xã hội !

Nên năm tám, Công hàm ông gửi
 Kết thúc là đi đứt Hoàng Sa
 Nước mắt nào, chẳng thấy chảy ra
 Để lịch sử sau này phán xét !

Ông từng nói anh hùng đầy ngổ
 Hễ cứ ra là sẽ gặp liền
 Kể cả ông, là Phạm Văn Đồng
 Người Thủ tướng lâu năm nhất nước !

NGÀN KHOI
 (25/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[24/06/2013 at 23:07](#)

PHẢN BỘI VÀ KHÔNG PHẢN BỘI

Trung kiên vẫn chỉ theo người
 Phản người đâu phải là người trung kiên
 Cả hai đều chẳng anh hùng
 Anh hùng độc lập, tự do riêng mình !
 Thế nên đầu gối anh hùng
 Dễ phân đâu được anh hùng, anh điên
 Anh hùng nhằm nói huyền thuyên
 Nghe theo người khác, có chi anh hùng
 Vậy thì muôn việc ở đời

Cái nào đúng đắn, cái nào thì không
 Ốc khôn luôn nhận ra liền
 Ốc ngu thì chỉ triền miên đại khờ
 Hay là cố đắm ăn xôi
 Anh hùng thứ ấy, có chi anh hùng
 Cho nên tinh túy ở đời
 Anh hùng độc lập, dễ nào theo ai
 Đám ngu thì có chi tài
 Tuân theo người khác, tưởng hay trên đời
 Vậy thì phản bội hay không
 Là trong sự lý, không trong tâm thường
 Vì dân vì nước, một đường
 Còn vì mù quáng, lại đường khác xa
 Trăm năm trong cõi người ta
 Thượng vàng hạ cám, quả là nhiều khê
 Cái Tâm mới quý ở đời
 Tâm mà không có, cũng hời hợt thôi
 Thối thường, cố đắm ăn xôi
 Cuối cùng cũng hỏng, quả thời hay chi !

THƯỢNG NGÀN

(25/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[24/06/2013 at 07:38](#)

VĂN NGHE VÀ CUỘC SỐNG

Văn minh, văn hóa song sinh
 Cả hai như một trong tình anh em
 Đầu tiên văn hóa đi lên
 Văn minh theo đó cũng lên đồng thời
 Tức là tách bạch mà chơi

Cả hai thật sự đều là tinh hoa
 Khá khen giữa cõi người ta
 Có minh, có hóa, mới ra con người
 Nên "văn" vẻ đẹp ở đời
 Giống như văn nghệ, khiến đời vui tươi
 Gồm chung âm nhạc, thi thơ
 Vốn là giá trị, cũng là tinh hoa
 Nói gần để lại nói xa
 Thuộc đo phát triển chính là ở đây
 Ngày nay ca nhạc giả cây
 Chỉ rằng thế cuộc bầy hầy bao nhiêu
 Thật là khác với ngày xưa
 Tinh hoa âm nhạc bốc cao tận trời
 Vậy ra mới biết việc đời
 Nhạc sao đời vậy, như lời người xưa !

ĐẠI NGÀN
 (24/6/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[24/06/2013 at 23:58](#)

CÁI LÝ TRONG ĐỜI

Cuộc đời luôn có lý
 Là cái lý khách quan
 Không thể nào méo mó
 Không thể nào chủ quan !

Cái lý là tình người
 Cái lý là trí tuệ
 Thiếu cả hai cái này
 Đời cũng chẳng còn lý !

Đòi không thể địa đàng
 Bởi bản năng vẫn có
 Chỉ cần luật pháp tốt
 Đòi luôn cải thiện rồi !

Nên những kẻ tin nhảm
 Tưởng cứu cánh là sang
 Bất chấp mọi phương tiện
 Bảo ngu thật không oan !

Mà đã là tin nhảm
 Thì chỉ có một chiều
 Tuyên truyền nhằm gian dối,
 Ngu dân khác bao nhiêu !

Hết ăn xôi, có đám
 Tới khi xôi hỏng rồi
 Có còn gì thể thống
 Đòi chỉ vậy mà thôi !

Nên lịch sử khách quan
 Sự đòi luôn phải vậy
 Ai là kẻ anh hùng,
 Hay gian hùng, dễ thấy !

Anh hùng không vì mình
 Như Quang Trung Nguyễn Huệ
 Chỉ vì nước vì dân,
 Như anh hùng Lê Lợi !

Bởi anh hùng luôn thật
 Luôn thực tế trong đời
 Chẳng khi nào ảo tưởng
 Chẳng khi nào xa xôi !

*Anh hùng chỉ vì nước,
Không thể vì cái gì
Ngoài nước non, dân tộc
Chính điều luôn nên ghi !*

ĐẠI NGÀN
(25/6/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[23/06/2013 at 07:33](#)

CHÓ VÀ NGƯỜI

*Trời sinh con vật trung thành
Chính là con chó còn hơn con người
Chó luôn cứu chủ ngàn đời
Không hề phản chủ, con người thua xa
Vậy mà bao kẻ tà ma
Khoái ăn thịt chó, đúng là ra chi
Vượt lên bao tiếng thị phi
Miếng ăn thật quả còn gì cao hơn
Ham ăn nào biết nguồn cơn
Tâm tình của chó còn hơn của người
Ồi thôi táng tận sự đời
Hỏi người và chó, ai là ngu hơn ?*

NẮNG NGÀN
(23/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[23/06/2013 at 06:59](#)

KINH TẾ VÀ CHÍNH SÁCH

*Kinh tế luôn thống nhất
Tiền tệ luôn lưu thông
Có khác nào biển lớn
Có khác nào con sông !*

*Sông nào không ra biển
Biển nào không bốc hơi
Mưa nào không xuống đất
Nước nào không nuôi đời !*

*Không thể có cô lập
Trên toàn trái đất này
Dù sớm hay dù muộn
Mọi cái đều thông nhau !*

*Thế nên làm chính sách
Cần phải hiểu điều này
Biện pháp luôn cần thiết
Mà không thể lâu dài !*

*Mọi sự luôn biến đổi
Không riêng gì dòng sông
Không riêng gì biển lớn
Như sóng nước đập chùng !*

*Con người sống ở đời
Không tách rời kinh tế
Không tách rời tiền tệ
Giàu nghèo luân chuyển nhau !*

Làm kinh tế vĩ mô
 Phải thông minh biến báo
 Làm kinh tế vi mô
 Phải luôn sao hiệu quả !

Người khôn phải nắm quyền
 Người ngu phải tuân thủ
 Xã hội là của chung
 Không thể ai bè phái !

Cho nên sự độc tài
 Làm lui tàn kinh tế
 Chỉ tự do dân chủ
 Kinh tế mới đi lên !

Bởi tự do cạnh tranh
 Nhưng không xa đạo đức
 Nhất là cần khoa học
 Cần pháp luật hàng đầu !

Bởi vậy nói chính sách
 Là nói tính thông minh
 Nói khả năng khoa học
 Đâu thể kiểu rập khuôn !

Căn bản vẫn con người
 Con người của lý tính
 Con người của tự do
 Con người phi ý hệ !

Chỉ xã hội dân chủ
 Với con người công tâm
 Khôn ngoan làm chính sách
 Kinh tế mới mở mang !

ĐẠI NGÀN

(23/6/13)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[22/06/2013 at 22:00](#)

**CON NGƯỜI
VÀ THỂ CHẾ**

*Mỗi người cần phẩm chất
Cần nhận thức làm đầu
Nếu cả hai chẳng có
Không biết sẽ về đâu !*

*Phẩm chất mà yếu kém
Con người có ra gì
Tri thức mà yếu kém
Nào có hiểu biết chi !*

*Phẩm chất làm tốt đẹp
Giúp xã hội đi lên
Nhận thức làm tự chủ
Chẳng ai nô lệ ai !*

*Dân chủ và tự do
Chính là nhờ như thế
Phẩm chất mà cùn mòn
Khiến độc tài nảy nở !*

*Con người có phẩm chất
Không muốn dối gạt người*

Không tuyên truyền láo khoét
Gây nên nhận thức tồi !

Tự do thì nhân bản
Dân chủ thì nhân văn
Độc tài thì phản động
Xã hội thành nhố nhăng !

Chỉ kẻ kém hiểu biết
Mới suy tôn độc tài
Nghĩ rằng độc tài tốt
Kết chặt được mọi người !

Nói vậy là nhầm lẫn
Quên mất quyền con người
Bởi độc tài lạm dụng
Cái ác thường lên ngôi !

Vậy nên điều cơ bản
Thể chế cùng con người
Phải luôn được kết hợp
Phải luôn cùng bổ sung !

Người tốt thể chế tốt
Người tồi thể chế tồi
Hoặc chính trị đúng đắn
Hoặc chính trị mị dân !

Con người tạo thể chế
Thể chế giúp con người
Thể chế không được xấu
Con người không được tồi !

Thể chế xấu hại người
Con người tồi hại nhau

*Người tồi thể chế tồi
Người tốt thể chế tốt !*

*Cần đề cao con người
Không đề cao thể chế
Thể chế chỉ phương tiện
Cứu cánh vẫn con người !*

*Những kẻ ngu ca ngợi
Thể chế như thánh thần
Khiến khi thành ác quỷ
Xã hội chỉ chết trân !*

*Con người không thần thánh
Thể chế không thánh thần
Phải kết hợp bản chất
Cùng trí tuệ mới cân !*

*Kiểu tuyên truyền mù quáng
Dùng giai cấp đấu tranh
Phẩm chất mà yếu kém
Chỉ trở thành lưu manh !*

*Nên xã hội tốt đẹp
Phải dân chủ, tự do
Quyền con người tự quyết
Chỉ vậy mới hay ho !*

ĐẠI HẢI
(23/6/13)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:

22/06/2013 at 23:31

TỘI NGHIỆP CON NGƯỜI

Ôi thôi tội nghiệp con người
 Nói cho cùng lại, vẫn là nạn nhân
 Nạn nhân bởi chỉ thấy gần
 Nạn nhân bởi chỉ cho mình là hay
 Thế nên mới có độc tài
 Thế nên mới có kiểu người a dua
 Ví mà ai nấy chính chuyên
 Tự do, dân chủ, có phiền chi ai
 Có đâu phỉnh gạt lẫn nhau
 Tuyên truyền dối trá, kiểu bài ngu dân
 Có đâu ảo tưởng triệu lần
 Lâu đài trên cát, vạn phần ngu ngơ
 Có đâu lý thuyết khù khờ
 Có đâu nhắm mắt ngây thơ, tin càn
 Thế nên thật quả rõ ràng
 Con người vẫn chỉ nạn nhân con người
 Khiến đời dở khóc dở cười
 Hoan hô, đả đảo, triệu người xun xoe
 Biết gì mình chỉ nạn nhân
 Trước sau như một, rõ ràng vậy thôi
 Cho dầu vỗ ngực Cộng hòa
 Hay là Cộng sản, thấy đều như nhau
 Bởi không thực chất làm đầu
 Thì đều giả dối, ngổ hầu khoe khoang
 Tha hồ cờ đỏ, cờ vàng
 Vẫn như con cóc, ngõ ngang trước sau
 Chỉ ai thật có cái đầu
 Con tim trong sáng, mới hay đảng hoàng
 Nếu đều bừa củi, phang ngang
 Cũng toàn điều đóm, có màng làm chi
 Có đầu, mới biết nghĩ suy
 Có tim, mới biết những gì yêu thương

*Còn mà dở dở, won won
Nạn nhân muôn thuở, hoặc phường a dua !*

SÓNG NGÀN
(23/6/13)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:
[22/06/2013 at 15:57](#)

TIN DẠI

*Anh Mác thật trẻ con
Có sao chỉ tin dại
Tin con người thiên thần
Khi chỉ đầy thú tính !*

*Cũng bởi vì tin dại
Nên nghĩ thuyết vu vơ
Thiên đường đâu không thấy
Chỉ làm đời dại khờ !*

*Thiên thần thì không ăn
Thú tính thì không nhịn
Điều rõ như ban ngày
Có chi lại không biết !*

*Chẳng qua kém thông minh
Hay chẳng qua mù quáng
Biết một không biết mười
Như kiểu gà lảng quáng !*

Bây giờ thì rõ rồi
 Đã non hai thế kỷ
 Kể từ ngày chào đời
 Mác thành như con chí !

GIÓ NGÀN
 (21/6/13)

[Reply](#)

BIỂN NGÀN says:

[22/06/2013 at 07:21](#)

"SỰ TÂM THƯỜNG"

Ói thôi thơ Nguyễn Khoa Điềm
 Tâm thường là vậy cả làng đều hay
 Ngày xưa quan bực nên oai
 Ngày nay dân đã coi mọi thơ chua
 Thơ chua nên mượn cửa chùa
 Tâm tình bực bực biết vừa lòng ai
 Nhớ xưa còn chức oai phong
 Miệng đầy gan thép cũng trong sự đời
 Bây giờ thật đã về vườn
 Thi thơ quả chỉ tâm thường vậy thôi
 Dầu từng một thuở ông Trùm
 Năm đầu văn nghệ lấy lòng ai hay
 Trung Ương quyền nắm trong tay
 Nói theo chính thống khác ngày này đây
 Thế nên mọi sự đời này
 Khác gì tuồng diễn từng ngày trôi xuôi
 Anh hùng ai nấy biết rồi
 Tài năng thấy dễ thấy từ trong ra ngoài
 Khi đường hoạn lộ còn dài
 Tựa hồ quần áo mặc ngoài thế thôi

Tới khi đồ cời ra rồi
 Thân trần phơi hết mọi người đều xem !

NON NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[22/06/2013 at 05:03](#)

VẬY LÀ CŨNG TỐT

Vậy là cũng tốt thôi anh ơi
 Hai năm qua cũng chẳng hoài
 Vũ đã quyết tâm tuyệt thực thật
 Cuối cùng kết quả công an thua !

Công an thua vậy là phải rồi
 Bỏ thua là tốt là khôn thôi
 Lý gì phải để Cù Vũ chết
 Vũ chết làm sao chịu tiếng đời !

Quả vậy hai bên đều xuống thang
 Công an xuống trước Vũ bình an
 Vũ nay khỏi chết thật là tốt
 Mới viết được thư cảm tạ làng !

Ngôi làng bé nhỏ Việt Nam ta
 Lọt thỏm trong đời rộng bao la
 Vũ mà còn sống còn tranh đấu
 Dân chủ, nhân quyền mới gọi là !

Thôi thì như vậy đã tốt rồi
 Có ai muốn Vũ phải chết đâu
 Mọi người kể cả công an nữa
 Coi như một sét được huê đầu !

Bảy năm thời khắc hãy còn dài
 Nào thể đoán bừa việc tương lai
 Chỉ còn chúc Vũ luôn kiên định
 Tính gì phải đúng đừng tính sai !

Đến đây thật vui về cả làng
 Vũ vui, khỏe cả đến công an
 Mọi người cũng được phen nhẹ nhõm
 Vỡ kịch coi như đã hạ màn !

TRĂNG NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[22/06/2013 at 04:33](#)

DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI

Dân chủ giống đi dây
 Giữa dân và thực tế
 Cần làm sao thăng bằng
 Giữ làm sao khỏi té !

Độc tài giống cầm gậy
 Nghi ai là đập liền
 Không cần gì khách sáo
 Mọi người phải lặng im !

Dân chủ phải nghe lén
 Khi muốn biết tình hình
 Nghe công khai đâu dễ
 Khi phá hoại thành tinh !

Độc tài lại khỏe ru
 Không ai dám hó hé
 Chẳng cần gì nghe lén
 Vì công an khắp nơi !

Nghe lắng chẳng minh bạch
 Chỉ hạ sách nhất thời
 Độc tài phi đạo lý
 Vì độc địa muôn đời !

Vậy có nên chọn lựa
 Giữa dân chủ độc tài
 Nhưng để nào lựa chọn
 Khi quyền không nơi dân !

Cho nên đòi tóm lại
 Cần quyền trong tay dân
 Bởi đó điều nền tảng
 Cho dân chủ tự do !

Dân mà không làm chủ
 Chỉ trở thành tôi đòi
 Ai bảo sao hay vậy
 Ai làm gì mặc ai !

Bởi dân chủ tự do
 Không bị ai khống chế
 Mọi người đều bình đẳng
 Chỉ độc tài ngu dân !

Dân ngu thành hóa đại
 Khiến độc tài lên hương
 Chỉ dân chủ mới quý
 Dân mới thành đế vương !

NGÀN KHÔI
 (22/6/13)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:
[22/06/2013 at 05:27](#)

CHUYỆN NGOÀI LỀ

Thăm qua thăm lại cũng đề huề
 Câu chuyện bên lề có vậy thôi
 Việc chính chỉ là anh chiếm đảo
 Bao giờ anh mới trả lại tôi !

Hoàng Sa không nói ở phút này
 Trường Sa không khéo sẽ sao đây
 Đề huề hiếu hỉ hai bên khoái
 Thăm lại thăm qua thế mới hay !

Mọi chuyện bên lề là thế đấy
 Vấn đề cốt lõi chẳng bàn ngay
 Cốt lõi biến thành ngoài lề vậy
 Chén tạc chén thù quả quá hay !

Sao thấy chẳng qua ở đời này
 Kiểu tầm hay kiểu lá dâu đây
 Phải chẳng mọi việc ngoài lề cả
 Chủ yếu vì rỗng vường phải đây !

MÂY NGÀN
(22/6/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[21/06/2013 at 21:35](#)

SỨC SỐNG VƯỜN LÊN

*Quả sức sống trong cuộc đời kỳ diệu
Từ hạt cây, vi rút đến con người
Sức sống ấy vì bản năng muốn sống
Có gì đâu mà thần thánh khơi khơi !*

*Mọi người sống thì lập thành xã hội
Xã hội hay người lại trở nên hay
Xã hội tôi con người thành bản chặt
Có gì đâu mà "chủ nghĩa" nọ này !*

*Nên Các Mác từ quê hương nước Đức
Nói nhiều điều, đúng ít chỉ hầu sai
Khiến thế giới thành thất diên bát đảo
Ấy chẳng qua cũng là bệnh con người !*

*Bởi nước Đức đỉnh cao khoa tư biện
Không gì hơn là triết sĩ Hegel
Đã gieo giống ươn mồm nên Các Mác
Cũng das Leben der Anderen !*

*Nhưng mà thôi việc đời là thế đấy
Kể từ khi du nhập tới Việt Nam*

*Tư tưởng Đức đã thành cơn sóng gió
 Khiến cho con rồng lộn lại thành giun !*

*Bởi từ vàng đã chuyển sang màu đỏ
 Hết đỏ rồi thì chuyển tuốt sang xanh
 Xanh hay đỏ chẳng qua màu sắc lạ
 Rồng Việt Nam nguyên thủy chỉ màu vàng !*

NÚI NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[21/06/2013 at 05:17](#)

ĐIỀU GÌ LÀ QUAN TRỌNG NHẤT ?

*Trong cuộc đời điều gì quan trọng nhất
 Xin thưa rằng là lợi ích quốc gia
 Cả Trung Quốc, Việt Nam đều vậy cả
 Điều tự nhiên, chẳng loại một nước nào !*

*Dẫu Trung Quốc ham biển Đông là thế
 Hoàng Trường Sa nhất thiết của Việt Nam
 Vậy mà nay Tam Sa họ thành lập
 Thử hỏi xem Trung Quốc thuộc loại gì ?*

*Máu xâm lăng tự ngàn xưa họ có
 Chí tự cường là của dân tộc ta
 Không kiên cường lấy chi mà tồn tại
 Điều giản đơn ai cũng biết đó mà !*

Đã tự cường phải tinh thần bất khuất
 Không gì hơn độc lập lẫn tự do
 Ta và họ muôn đời đều ngang ngửa
 Hỏi ai người chỉ muốn kiêu lò dò ?

Mọi lò dò quyết thấy đều bất xứng
 Lý lẽ nào để mềm nhũn chi chi
 Đâu phải chuyện đồng thuyền hay đồng hội
 Đâu phải là khẩu hiệu với phương châm !

Chỉ Dân tộc trước tiên điều quý nhất
 Rồi kế theo là Đất nước, Non sông
 Mọi cái khác thấy bọt bèo, rác rến
 Hỏi có ai biết suy nghĩ điều này ?

Không đầu óc cũng chẳng làm đại diện
 Không trái tim cũng chẳng thể nhân danh
 Không mặt mũi cũng chỉ đều cỏ rác
 Duy những ai xứng đáng, mới thật cần !

Chuyện Trung Quốc, Việt Nam luôn là vậy
 Nghìn đời xưa, cho mãi vạn đời sau
 Một dân tộc kiên cường và bất khuất
 Người Việt Nam buộc phải ngẩng đầu cao !

Không ngẩng cao, khiến nhục cho đất nước
 Thối lò dò, là khinh thị toàn dân
 Bất cứ ai, cố kim đều chỉ vậy
 Không xứng danh, thì chẳng thể đồng lòng !

ĐẠI NGÀN
 (20/6/13)

[Reply](#)

NĂNG NGÀN says:

[21/06/2013 at 21:08](#)

ĐIỆN BIÊN PHỦ

*Một chiến trận nổi danh trong lịch sử
Cả Việt Nam và thế giới không ngoa
Bởi thế nên từng được xếp thứ mười
Những trận lớn trước sau trong lịch sử !*

*Chính nơi đây mà Thực dân kết thúc
Chính nơi đây Viễn chinh Pháp đầu hàng
Chính nơi đây phát lên ngọn cờ đỏ
Lần đầu tiên của Cộng sản Việt Nam !*

*Điện Biên Phủ khiến chia đôi đất nước
Lập thành ra hai thể chế khác nhau
Một Cộng sản ở nơi toàn miền Bắc
Một miền Nam chống Cộng cũng ra trò !*

*Rồi cuối cùng miền Nam đành thất bại
Miền Bắc vào chiếm cứ được miền Nam
Cả Bắc Nam giờ đây thành thống nhất
Hay nước nhà "cộng sản" để đi lên !*

*Chỉ tiếc thay thời gian dài bao cấp
Lên không lên đất nước chỉ thụt lùi
Kế tiếp đến Liên Xô đành tan ra
Thiên đường mù cũng xóa sổ vấy thôi !*

*Ba mươi năm rồi cũng đành hội nhập
Cũng quay về lại kinh tế thị trường
Ngọn cờ đỏ cuối cùng đành xếp lại
Hóa ra "ba dòng thác" chỉ nói suông !*

*Thế mới biết cuộc đời là thế đó
 Cũng chẳng qua là lịch sử khách quan
 Như con sông qua núi đồi uốn lượn
 Có gì đâu để mà nói vinh quang !*

*Bởi chẳng qua vốn con người trẻ nít
 Cứ cho ta là cái rốn trên đời
 Một cái rốn không đổ đầy chung nước
 Cuối cùng thì dân tộc lại về thôi !*

GIÓ NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[21/06/2013 at 22:13](#)

SỰ ĐỜI

*Sự đời quả thật hớ hênh
 Nghĩ điều xa lắc mà quên việc gần
 Một lòng một dạ vang rân
 Quyết theo "chủ nghĩa" có cần điều chi !*

*Giờ thì "lý tưởng" đi rồi
 Trên toàn thế giới có hầu riêng ai
 Cờ hồng bao ngã đã phai
 Máu đào xương trắng chóer hoài mà chi !*

*Thời gian rồi cũng qua đi
 Đã non thế kỷ lấy chi bù vào*

*Hoàng Sa vốn đã mất rồi
Hiện giờ lo lắng chỉ còn Trường Sa !*

*Hỏi ai ai có xót xa
Hay còn huyền hoặc ta bà điều chi
Hỏi người người có biết gì
Hay là chỉ biết suy bì việc riêng !*

*Uổng thay con cháu Hùng Vương
Bao năm trường ấy đáng thương thế này
Thôi thì cũng chỉ tại Trời
Chờ qua bỉ cực tới hồi thái lai !*

NẮNG NGÀN
(22/6/13)

[Reply](#)

SAO NGÀN says:
[21/06/2013 at 21:54](#)

HÀ VŨ

*Hiện giờ Hà Vũ trong tù
Sự tình ai biết được là tới đâu
Liệu đang tuyệt thực thảm sầu
Hay là vẫn cứ đứng ngồi phây phây
Hỏi ai ai rõ việc này
Phải tin vợ Vũ hay thầy Công an
Hỏi người người chỉ lo toan
Việc riêng bề bộn biết đàn nào đây
Thang đâu lên hỏi ông Trời
Ông Trời cũng chỉ lắc đầu vạy thôi
Cho nên lòng mãi bồi hồi*

Cù Huy Hà Vũ có bề nào không
 Đành rằng chút phận đèo bồng
 Nhưng ai giúp được Vũ trong lúc này
 Phụ thân thì đã chết rồi
 Còn như Đại Tướng thành người xa xăm
 Trời Âu xưa Mác Lênin
 Bác Hồ cũng đã qui tiên lâu rồi
 Vũ nay cô cút trên đời
 Dẫu hô "dân tộc trả thù cho ta"
 Thù này hỏi lấy đâu ra
 Việc chung cả nước riêng là Vũ đâu
 Cho nên đời thật dãi dầu
 Tội thay cho Vũ đang nguy lúc này !

TRĂNG NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

NGÀN PHƯƠNG says:
[21/06/2013 at 20:37](#)

CHỦ NGHĨA XÃ HỘI

Xã hội tốt nếu mọi người đều tốt
 Người tồi tàn thì xã hội tốt sao
 Có gì hơn độc lập và tự do
 Kiểu bầy đàn thì lấy gì gọi tốt !

Đã từ lâu vốn chỉ là câu thiệu
 Hở môi ra là "chủ nghĩa" nọ kia
 Đâu có biết ấy chỉ là quan niệm
 Nên có chi là khoa học trên đời !

Đã quan niệm, thì chủ quan là chính
 Vẫn tưởng lầm, điều xấu hóa hay ho
 Vẫn nói theo, tin theo là chính yếu
 Có còn gì là độc lập, tự do !

Không trí tuệ, lấy đâu người tài giỏi
 Đó phải chẳng đều tin nhảm, nói càn
 Mà kiểu ấy thì dễ gì phát triển
 Cốt chẳng qua là cố đám ăn xôi !

Nhưng kết quả cuối cùng, xôi lại hỏng
 Bởi hẳn nhiên, khoa học phải chào thua
 Không khoa học, thì lấy đâu công nghệ
 Thực sự ra đều chỉ nhảm nói bừa !

Nên "chủ nghĩa" chẳng qua là cảm tính
 Kiểu bầy đàn, cho vậy mới là hay
 Bé cái lầm, từ đâu ai chẳng biết
 Có phải chẳng từ Các Mác, Lênin !

BAT NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[21/06/2013 at 08:51](#)

CHÂN NAM
 ĐÁ CHÂN XIU

Mác chủ trương tự do
 Lại đề cao chuyên chính

*Chân nam đá chân xiêu
Thật giống anh say rượu !*

*Mác cầu tìm hạnh phúc
Lại vô sản hàng đầu
Người không có tài sản
Hỏi tự chủ vào đâu !*

*Mác đề cao tiến bộ
Nhưng giai cấp đấu tranh
Xã hội chỉ giành giật
Lấy đâu mà thanh bình !*

*Chân nam đá chân xiêu
Thơ ngây là thế ấy
Hỏi là tỉnh hay say
Lấy đâu để tin cậy !*

NGÀN KHOI
(21/6/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[21/06/2013 at 19:24](#)

GÀ MẮC TÓC

*Ai đã khiến cho bầy gà mắc tóc
Ấy chẳng qua bởi thể chế độc tài
Đã độc tài thì ai còn hó hé
Khiến mọi người thành chỉ ngủ dờm thôi !*

*Buộc phải ngủ vì ai người dám thức
 Ngủ giả đồ nên dim mắt để dòm
 Cấp trên cựa hướng nào theo hướng đó
 Xã hội thành như một đám con tin !*

*Vinh quang đó ai là người tạo dựng
 Lý thuyết nào đã bày kiêu này đây
 Nhân sự nào đã lao vào trong bầy
 Biến mọi người thành lau sậy thật hay !*

*Đã là gà còn đâu con người nữa
 Gà gáy theo và bương chãi kiếm ăn
 Còn con người phải ngẩng cao đầu dậy
 Có gì hơn độc lập và tự do !*

*Người giá trị cốt ở lòng thành thật
 Dối trá luôn thì tin cậy vào đâu
 Càng dối trá xã hội càng quý sự
 Xuống cấp thay người chỉ hết bầy gà !*

NON NGÀN
 (22/6/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[20/06/2013 at 17:35](#)

VÀO VÀ KHÔNG VÀO

*Có vào mới thấy, quả khôn
 Không vào vẫn biết, lại còn khôn hơn
 Hỏi ai có rõ nguồn cơn
 Đó là lý thuyết, thực hành phân đôi*

Chỉ nghiên cứu, cũng biết rồi
 Còn như không biết, mới hầu đi theo
 Đi theo cũng vạ lý do
 Nhưng mà điều chính, không ngoài ngậy thơ
 Hoặc không ngậy, cũng vật vờ
 Không thì có đám, đặng mình ăn xôi
 Ăn xôi, xôi cũng hỏng rồi
 Như gà mắc tóc, có ngòi mà than
 Việc đời quả thật đa đoan
 Người đời quả thật bộn bề nhiều khê
 Thôi thì đâu khác chuyện cười
 Cũng là chuyện khóc của người thế gian
 Chẳng qua hết chuyện Trạng Quỳnh
 Có vào mới biết, sự tình là đây
 Là Trần Đức Thảo thông minh
 Hồ Hữu Tường đó còn tinh sự đời
 Một anh nghiên cứu tuyệt vời
 Một anh dấn bước, hơi ơ buồn cười
 Cuối cùng, ngô chẳng ra ngô
 Khoai đâu chẳng thấy, chỉ hoài tâm can
 Phải chăng lịch sử vô vàn
 Giỡn người như kiểu thế gian vẫn thường !

NON NGÀN
 (21/6/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:
[19/06/2013 at 04:37](#)

XOAY CHIỀU

Chuyện Cù Hà Vũ xoay chiều
 Bây giờ như thể ỉu xìu ra kia

Thế nên đừng giỡn mặt đời
 Dầu ai cũng vậy có Trời hay đa
 Bởi vì giữa cõi người ta
 Không chầy thì chóng phôi ra chuyện thường
 Cái gì dở dở ươn ươn
 Nên chờ ở đó xem tường ra sao
 Một là uy tín lên cao
 Hai là uy tín lộn nhào xuống sông
 Nên thôi cũng chớ đèo bông
 Anh hùng và phản anh hùng như nhau
 Một là Cù Vũ sẽ hoai
 Hai là Cù Vũ vẫn hoài đi lên
 Để gì mà nghĩ mình ên
 Vũ hay Nhà nước cũng đều vậy thôi
 Hoặc là Vũ phải liêu đời
 Hoặc là Vũ phải cùng người xuống thang !

SAO NGÀN
 (19/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[19/06/2013 at 20:58](#)

KHÁCH QUAN

Khách quan như ông thánh
 Vượt ra ngoài mọi người
 Người nào chọc ông thánh
 Biến mình thành trò cười

Bây giờ ông thánh đó
 Đang đứng giữa hai bên

Một bên Cù Hà Vũ
Một bên Bộ Công an

Liệu Cù Huy Hà Vũ
Có tuyệt thực thật không
Sao đến ngày thứ 24
Lại trông vẫn phây phây ?

Liệu Công an dàn dựng
Ai biết đúng hay sai
Cho nên cần tìm hiểu
Phạm Toàn nên vào tay

Việc đòi chỉ đơn giản
Sự đòi chỉ khách quan
Sẽ biết rõ ai đúng
Vũ hay Bộ Công an !

Rồi biết ai chạy làng
Bộ Công an hay Vũ
Điều này thật là thú
Thiên hạ hãy chờ xem !

NON NGÀN
(20/6/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[18/06/2013 at 21:43](#)

**ĐIỀU NGHỊCH LÝ
TRONG CHỦ THUYẾT MÁC**

Mác chủ trương nhân văn
 Mác hô hào giải phóng
 Mác khuyến khích tự do
 Mác đề cao dân chủ !

Nhưng cuối cùng kết lại
 Chuyên chính Mác đưa ra
 Nhằm thần thánh vô sản
 Để tư bản tiêu ma !

Mác cho mình khoa học
 Nhưng nghịch lý ngời ngời
 Người ngu nhất cũng thấy
 Thật quả chuyện trời ơi !

Mác sao tự vả miệng
 Để chống lại chính mình
 Thành ra cả học thuyết
 Trở thành nói huyên thuyên !

Do hai điều mâu thuẫn
 Tuyệt đối trái ngược nhau
 Lại bỏ vào chung giỏ
 Chỉ có khiến điên đầu !

Thành những kẻ ngây thơ
 Mới tin vào thuyết Mác
 Bởi vì được đảng này
 Lại thành mất đảng khác !

Riêng những ai thông minh
 Mới thấy chỗ phi lý
 Là Mác quên con người
 Quên bản năng cố hữu !

Con người không thần thánh
 Sao xem như thiên thần
 Để hô hào chuyên chính
 Biến xã hội chết trân !

Nên mọi điều tích cực
 Mà Mác đã đưa ra
 Đã trở thành tiêu cực
 Khác gì chuyện tà ma !

Nên những anh nào ngu
 Hay những tay khuyh tả
 Mới thơ ngây, mê muội
 Còn thấy đều xót xa !

Mác nghĩ tới thiên đường
 Khi làm ăn tập thể
 Không còn có chính quyền
 Không còn có tiền tệ !

Nhưng chính quyền không có
 Hỏi luật pháp lấy đâu
 Mác bảo xóa luật pháp
 Bởi giải phóng làm đầu !

Thật là vô chính phủ
 Thật là nói bông lông
 Quên con người thú tính
 Mà nghĩ là thiên thần !

Mác cho rằng tinh thần
 Chỉ thượng tầng kiến trúc
 Còn toàn bộ văn hóa
 Chỉ xây trên vật chất !

Ôi thông minh tuyệt trần
 Đúng đỉnh cao trí tuệ
 Không nghĩ thuần vật chất
 Mà "biện chứng" là sao !

Toàn là phi lô-gích
 Chỉ con nít mới tin
 Vật chất tự "biện chứng"
 Quả ăn nói hồ đồ !

Mác chủ trương vô sản
 Xã hội không dùng tiền
 Kinh tế chỉ phân phối
 Thật hết sức gàn điên !

Quả là phỉnh lữ trẻ
 Theo tau ăn cứt gà
 Xã hội mà kiểu ấy
 Lấy gì sản xuất ra !

Xã hội không trí tuệ
 Chỉ ý chí hàng đầu
 Quay lưng với khoa học
 Lấy gì mà tiến mau !

Đúng là điều mê tín
 Lấy giai cấp làm đầu
 Luôn cho rằng vô sản
 Mới chính là đầu tàu !

Nên ý nghĩa dân chủ
 Là không loại một ai
 Mác muốn diệt "tư bản"
 Vậy hỏi đúng hay sai !

Tư bản nhiều đầu óc
 Nhiều phương thức kinh doanh
 Nhiều công cụ sản xuất
 Tại sao không tốt lành !

Nhiều nếp cũng một xôi
 Cũng trong nồi xã hội
 Mác lại cho "bóc lột"
 Khiến xã hội thành rối !

Nào "thặng dư giá trị"
 Quả lẩn thẩn hoang đường
 Biết gì trong một hũ
 Tương nào vẫn chẳng tương !

Nói chung thuyết của Mác
 Phỉnh được mấy anh khờ
 Vụng múa chề đất lếch
 Xã hội thành bá vơ !

Bởi nếu có nhân văn
 Bởi nếu có kỹ thuật
 Và pháp luật rõ ràng
 Lẽ gì không hiệu quả !

Chủ trương xóa luật pháp
 Cho luật pháp tay sai
 Của giai cấp thống trị
 Quả ngu một không hai !

Toàn quy vào giai cấp
 Thì còn đâu con người
 Bởi người luôn gấu ó
 Xã hội thua đời ươi !

Vì xã hội văn minh
 Cùng nhìn về một hướng
 Cùng hỗ trợ lẫn nhau
 Khiến mọi người phát triển !

Giống như hai con sóc
 Không trông chung quả sồi
 Cốt giành nhau ăn mất
 Láy đâu ra cây sồi !

Nên đấu tranh giai cấp
 Chỉ nhìn ngược lại nhau
 Nhằm giành nhau quyền lợi
 Để mà phát triển sao !

Đó chẳng qua tại Mác
 Tin nhầm vào Hegel
 Tin nhầm luật "biện chứng"
 Cho là điều thần tiên !

Cho nên tư duy tâm
 "Biện chứng" thành duy vật
 Quả là điều nghịch lý
 Quả cái khờ của Mác !

Lại chủ trương chuyên chính
 Xã hội thành đàn bầy
 Thật đúng là tội lỗi
 Điều này quả không sai !

Đâu còn gì độc lập
 Đâu còn gì tự do
 Đâu còn gì hạnh phúc
 Như Mác đã hô hào !

Nên thật chỉ biết một
 Mà không biết đến mười
 Bảo đỉnh cao trí tuệ
 Đều những anh nịnh thôi !

ĐẠI NGÀN
 (19/6/13)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[17/06/2013 at 04:16](#)

CÙ HUY HÀ VŨ

Cù Huy Hà Vũ con đại quan
 Đường đời quả thật rộng thênh thang
 Được Nhà nước nuôi học tiến sĩ
 Từ bên Tây về rất vẻ vang

Ai ngờ Vũ học được tự do
 Đem về áp dụng thành nguy to
 Đâm đơn hăng hái kiện Thủ tướng
 Chẳng ai xét xử lại lật đò

Thật ra Vũ cũng tính khăng khái
 Dù hết lòng trung vẫn thẳng người
 Nói huych tẹt ra điều suy nghĩ
 Chẳng úp mở gì chẳng đắn đo

Thời buổi thế mà Vũ chẳng co
 Cừ duỗi thẳng ra quả đáng lo
 Kết quả bảy năm ngồi xé lịch
 Người đời cứ tưởng phải co ro

Thế nhưng Vũ thật mới ra trò
 Hùng hổ ngán ai mà lò dò
 Nhịn ăn biện pháp Vũ thực hiện
 Thách đời khiến chuyện trở thành to

Tuyệt thực nay non hai chục ngày
 Tình hình sức khỏe chắc thương thay
 Đã đi được trọn phần ba ấy
 Hai phần ba nữa dở hay hay ?

Nghe nói nhịn ăn sáu chục ngày
 Làm sao sống nổi trên đời này
 Hiện giờ tán thối đều gay cả
 Ai sẽ vì ai xuống thang đây ?

Bao người hưởng ứng cùng Cù Vũ
 Hỗ trợ tinh thần một chút thôi
 Hay để hư trương thanh thế vậy
 Có ai thay Vũ được trong tù

Quả đời nay thật éo le quá
 Nhà thơ Huy Cận có còn đâu
 Để làm thơ than hay phản kháng
 Hoặc cạy nhờ ai cả Cự Hồ

Vòng đời quả thật xoay vô tận
 Họa phúc khôn lường ai biết đâu
 Mới đó Vũ còn oanh liệt lắm
 Giờ ai đoán được việc về đâu ?

Dẫu sao cũng đáng quan tâm lắm
 Máu đỏ nhưng đây ruột lại vàng
 Vàng đỏ chẳng qua màu sắc cả
 Mong Cù Hà Vũ không chết oan !

ĐẠI NGÀN

(17/6/13)

[Reply](#)

**

MÂY NGÀN says:

[17/06/2013 at 04:32](#)

HƯ HAY THỰC

Chuyện đời đâu thực đâu hư
 Hỏi ai biết được hỏi người trần gian
 Thực hư sao quá bộn bàng
 Ai sai ai đúng thế gian kiểu này ?
 Người cho Vũ vẫn phây phây
 Người cho đã đến độ gầy trơ xương
 Người cho Vũ sống để vương
 Người cho thật đáng khóc thương trong tù
 Thôi thì đành cứ im ru
 Chờ khi mọi việc lù lù sáng ra
 Con chim đậu tíit ngọn đa
 Dễ gì thấy được nó ra thế nào
 Dầu sao Cù Vũ kiêu hào
 Con thuyền đơn lẻ ba đào đáng khen !

NON NGÀN

(17/6/13)

[Reply](#)

**

ĐÌNH NGÀN says:

[17/06/2013 at 21:50](#)

CỎ MAY

Ôi Cỏ May, ôi Cỏ May
Viết về cái "isme" thật là hay
Phen này thiên hạ mắt sáng mắt
Theo cái "isme" nào cũng hại thay !

Cuộc thế hồn nhiên có "isme" nào
Những anh khoái "isme" chỉ tào lao
Chỉ đều hợm hĩnh, ngu si cả
Cốt phỉnh người đời để tưởng cao !

Đã "isme" thì ra cố chấp liền
Độc tài, còn miệng mép huyền thuyên
Bởi vì đã "isme" thì mê muội
Nghĩ "isme" mới là điều trước tiên !

Mà "isme" thật ra có nghĩa gì ?
Đó là "chủ nghĩa" dịch nguyên xi
"Chủ nghĩa" khác gì kiểu mê ngủ
Mê ngủ thành luôn ngủ li bì !

Mình riêng cứ ngủ kệ thế gian
Bởi ôm "chủ nghĩa" luôn mơ màng
Tưởng trời chưa sáng nên mãi ngủ
Kể chi lịch sử luôn sang trang !

Quả thật ai người sinh cái "isme"
Đúng là ngớ ngẩn lẫn chủ quan
Lịch sử khác chi dòng sông chảy
Hòn đá "isme" nào mà cản đường !

THƯỢNG NGÀN
(18/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[17/06/2013 at 00:27](#)

AI THẮNG AI ?

Vấn đề đâu phải X, Y ...
 Ai người chiến thắng, mà là toàn dân
 Hỏi xem thiên hạ xa gần
 Ai ngồi trên trước toàn dân thời này
 Phải chăng vẫn chỉ "Bác Hồ" ?
 Phải chăng vẫn chỉ những người chóp bu ?
 Hay là Quốc hội "dân bầu" ?
 Hay là ai đó chưa hề "lộ" ra ?
 Nói gần nào phải nói xa
 Chính danh duy nhất phải là toàn dân !
 Bởi vì dân có trước tiên
 Trước hơn cả Nước, từ thiên cổ rồi
 Nên chi tỉnh lại mọi người
 Không ai được phép cỡi đầu nhân dân
 Cho dù kẻ đó là ai
 Nhân danh bất cứ cái chi trên đời !
 Tại vì Dân nhất, nhì Trời
 Rồi ba mới đến mỗi người thế gian !

THƯỢNG NGÀN

(17/6/2013)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:

[17/06/2013 at 22:33](#)

THỐNG ĐỐC NGÂN HÀNG

Nhìn anh cái mặt còn non quá
 Thống đốc Ngân hàng cỡ tới đâu
 Tài chánh nắm thôi hay làm lợi
 Còn lợi theo anh tới cỡ nào ?

Mặt mày non choẹt thấy mà thương
 Như kiểu thư sinh thật hết đường
 Chắc anh cốt nhớ lầu sách vở
 Còn đầu chiến lược có vô phương ?

Anh lên Thống đốc bằng cách nào
 Bởi do tín nhiệm hay bằng cao
 Ngân hàng quản lý anh có khá
 Cả nước hầu bao sẽ ra sao ?

Làm sao vật giá không leo thang
 Làm sao tài chánh được vững vàng
 Làm sao đời sống không đắt đỏ
 Tài đó với anh ưng hay oan ?

Vậy mà thiếu tín nhiệm anh thấp
 Không biết rồi đây có chạy làng
 Tài năng anh liệu ngang bằng cấp ?
 Bằng cấp tới đâu lại mới sang !

SAO NGÀN
 (18/6/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[17/06/2013 at 00:03](#)

NIỀM TIN CHIẾN LƯỢC

*Mơ hồ quá cái "niềm tin chiến lược"
Tin vào đâu và chiến lược ra sao ?
Có phải chẳng tin đồng minh cộng sản
Chiến lược nào hay chiến lược "cùng phe" ?*

*Trước bá quyền niềm tin sao có được ?
Chúng tràn lên, lấn tới dễ chi ngừng
Chiến lược nào, đầu hàng hay chiến đấu ?
Vì Đảng thôi, hay nhất thiết vì dân ?*

*Dân tộc ta vốn ngàn đời kinh nghiệm
Đem máu xương mà đổi lấy non sông
Mình không mạnh không cách nào tự vệ
Chiến lược nào bằng tự chủ quốc gia ?*

*Trải bao năm say mê điều "lý tưởng"
Bao đảo điên giờ mới thấy trề rồi
Chiến lược nào bằng phải hùng mạnh lại
Trong chủ quyền của toàn thể nhân dân ?*

ĐẠI NGÀN

(17/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[16/06/2013 at 23:39](#)

HỢP VÀ CHỐNG

Mọi người góp sức cùng nhau
 Xây nên xã hội việc này thường thôi
 Mỗi người tranh sống trong đời
 Mà do tranh sống dễ nhường chi ai
 Thế nên đời quả không sai
 Một là hợp tác hai là chống nhau
 Hợp nhau cần "đúng" làm đầu
 Chống nhau nên chỉ tại hầu cái "sai"
 Tranh ăn mà chống đã đành
 Còn như tranh đúng, chống thành mới hay
 Chỉ ai mũ nỉ che tai
 Bất cần sai đúng mới đời cầu an
 Vậy nên cao thấp rõ ràng
 Mọi người đâu chỉ làng nhàng như nhau
 Đấu tranh vẫn chuyện trên đời
 Nhưng mà đâu tránh việc đời nhiều khê
 Dẫu đời bề bộn khen chê
 Nhào vô cũng tốt bên lề cũng hay
 Chẳng qua thấy chuyện biển dâu
 Một con sông chảy lở bồi hai bên
 Nên đừng nghĩ có mình ên
 Mà dòng lịch sử tạo nên bao người !

NGÀN KHOI
 (17/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[15/06/2013 at 08:55](#)

THỰC CHẤT

Đòi phải cần thực chất
 Dù anh có là ai
 Dù anh đang làm gì
 Vì nếu không thực chất
 Thì nào giá trị chi ?

Thực chất là cái đầu
 Thực chất là con tim
 Nhưng cái đầu chỉ rỗng
 Nhưng con tim chỉ khô
 Thì còn nghĩa lý nào ?

Dầu anh xài lộng ngữ
 Vẫn giả tạo mà thôi
 Còn anh dùng quyền lực
 Để đi ngược với đời
 Thì cũng chỉ than ôi !

Dân nào phải không biết
 Mà do anh làm rồi
 Hoặc không làm cũng vậy
 Cứ cố nắm quyền hoài
 Là ngoan cố vậy thôi !

Nên điều thật đơn giản
 Nếu mục đích ở đời
 Không phải vì dân nữa
 Không phải vì nước nữa
 Tất ngòi đó để chơi !

Anh chơi lợi phần anh
 Có nghĩ gì ai nữa
 Thành kỳ đà cản mũi
 Khiến đất nước thụt lùi
 Hỏi anh sáng hay đui ?

Vậy nói chung thực chất
 Cần phải có cái đầu
 Phải con tim quả cảm
 Để ích lợi cho đời
 Điều ấy bao giờ sai !

Nhưng nếu cái đầu thấp
 Dễ hiểu bao việc đời
 Còn con tim cần cỗi
 Khó thể nào thương ai
 Mà chỉ có yêu mình !

Một đất nước dân chủ
 Mọi người mới tự do
 Người tài năng mới có
 Góp phần lo cho dân
 Độc tài chỉ cùn mần !

Song đầu óc của anh
 Có ai cho anh được
 Và trái tim của anh
 Ai có thể cho anh
 Mọi việc cứ quẩn quanh !

Thật quả đời nghiệt ngã
 Có sao anh sinh ra
 Ai trao quyền anh giữ
 Dù nắm hoài cũng vậy
 Ai nói anh thông minh ?

Nên có nói cặn lời
 Hay nói hoài cũng vậy
 Đầu óc anh mù rồi
 Để nào anh chịu thấy
 Mà nghĩ mình sáng hoài !

NGÀN KHOI

(15/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[14/06/2013 at 03:00](#)

CHO DẦU

*Cho dầu anh đổ trong xương
Cố cha quan lớn luôn thương cụ Hồ
Gặp cơn sóng gió ba đào
Lẽ nào cứ để mặc anh chìm xuống
Tình người bao lẽ không buông
Đỏ vàng rồi cũng tới hồi phơi pha
Cứu người như thể cứu ta
Anh em cùng một mái nhà mà thôi !*

TRĂNG NGÀN

(14/6/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[15/06/2013 at 18:49](#)

CON NGƯỜI

*Con người như cái kiến
Chỉ sống thành đàn bầy*

Tôn thờ con kiến Chúa
Vậy là dở hay hay ?

Con người như con kết
Cùng hót theo bầy đàn
Hót chẳng cần nghĩa lý
Gọi "người" ưng hay oan ?

Con người như bầy gà
Một bầy gà mắc tóc
Chẳng con nào tự do
Có thấy điều đáng lo ?

Con người như bầy cáo
Chỉ lo riêng phần mình
Vẫn phô toàn khôn lỏi
Phải chẳng điều đáng khinh ?

Con người như bầy sói
Coi nhau như địch thù
Lúc nào cũng tranh đấu
Xã hội có âm u ?

Ai đưa ra lý thuyết
Khiến đời như trò hề
Ai làm theo lý thuyết
Khiến đời thành nhiều khê ?

Xã hội như bầy cừu
Theo một con dẫn lối
Con đầu đàn ngu tối
Cả đàn thành than ôi !

Nên quan trọng ở đời
Chính đâu là chân lý

*Hiếu điều sai thành đúng
Con người nào ra chi !*

*Ai là người trí thức
Chẳng xứng một cục phân
Chỉ đua nhau nịnh hót
Chỉ ca ngợi vang rân ?*

*Cái gì là quang vinh
Là đỉnh cao trí tuệ
Là chân lý vô địch
Do "trí thức" đưa ra ?*

*Loại "trí thức" con cóc
Da dẻ chỉ xù xì
Biết khi nào đổi lột
Thôi còn nói làm chi !*

*Nên cần những trí thức
Theo đúng nghĩa con người
Có thật tim thật óc
Để đời thành hay ho !*

ĐẠI NGÀN
(16/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[15/06/2013 at 18:10](#)

NGUYỄN PHƯƠNG UYÊN

Ai đưa cháu tới ngục tù
 Ai làm cho cháu ưu tư tâm hồn
 Ai người không nghĩ nước non
 Ai người sánh cháu hãy còn thua xa
 Ai người ngôn ngữ ba hoa
 Ai người bằng cháu xót xa dân mình ?

Hỏi ai ai có giạt mình
 Hỏi ai ai có thật tình nhận ra
 Hỏi ai ai có xót xa
 Hỏi ai biết nghĩ gần xa việc đời
 Hỏi ai cảm hận giặc ngoài
 Hỏi ai tắm tối chẳng bằng Phương Uyên ?

SAO NGÀN
 (16/6/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[14/06/2013 at 02:47](#)

CÂY BỨA

Thuyết Mác như cây bứa
 Chưa ăn tưởng rất ngon
 Ăn vào chua vãi đái
 Còn hơn ngậm bồ hòn !

Lúc chưa có trái bứa
 Nhiều người nghe hư danh
 Quyết trồng nhanh cây bứa
 Quyết làm cây lớn nhanh !

Cho dầu bao hao tổn
 Cũng cương quyết thực hành
 Cả thả mỗi bất bóng
 Ai khuyên nổi tam bành !

Đến khi có trái búa
 Nhiều người tranh nhau ăn
 Ăn vào chua té đái
 Làm tỉnh không nói năng !

Cây chua sao trái ngọt
 Hầu vẫn chỉ lẽ thường
 Trông rồi sao chặt bỏ
 Nên cứ đành vắn vương !

SAO NGÀN
 (14/6/13)

[Reply](#)

★★

HOA NGÀN says:
[14/06/2013 at 03:15](#)

TẢ VỚI HỮU

Hữu thì hay thận trọng
 Vì đời cũng vì mình
 Tả thì luôn ẩu tả
 Việc làm luôn tung hê

Hữu bị chê thủ cựu
 Nhưng chắc ăn mới làm
 Tả thì thường quénh quáng
 Nhân danh điều lung tung

Từ cổ xưa tới giờ
 Hữu vẫn thường kín đáo
 Tả tào lao táo bạo
 Ném lao bỏ cả lao

Dân khôn thường ưa hữu
 Dân ngu ưa tả khuynh
 Hữu hay thường nói chắc
 Tả miêng lưỡi tuyên truyền

Hữu luôn theo nền móng
 Tả lại hay làm tàng
 Miêng nói điều nhân ái
 Bụng thường tính riêng tư !

LÁ NGÀN
 (14/6/13)
[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[14/06/2013 at 00:21](#)

CÙ NHẢY

Anh là một đứa cù nhảy
 Biết gì thế sự mà nay lắm mồm
 Hỏi ai là Nguyễn Bá Thanh
 Trông gà hóa cuốc quả anh khật khùng
 Cù Nhảy đờm nhót lung tung
 Dại mồm dại miệng ai khùng hơn anh
 Non Ngàn lại tưởng Bá Thanh
 Anh là bá láp lại thành bá vơ

Giữa đời sao quá khù khờ
 Khật khùng kiêu ầy tơ mơ chuyện thường
 Lấy mình dở dờ won won
 Để đo thiên hạ quả phùng bất tri !

NGÀN KHƠI
 (14/6/13)

★★

GIÓ NGÀN says:
[14/06/2013 at 00:21](#)

CHUYỆN BÉ XÉ RA TƠ

Ban đầu chuyện chỉ nhỏ thôi
 Cù Huy Hà Vũ nói lời thân thương
 Chẳng ngờ mang ách giữa đường
 Bao cao su phải vấn vương việc đời
 Vạy mà tới bảy năm tù
 Hỏi Trời có biết điều này hay chẳng
 Đúng là sấm dậy đất bằng
 Con giống như thể ở đâu ập vào
 Trong tù Vũ mới lao đao
 Bao điều ảm ức lẽ nào không tuôn
 Nam nhi thời loạn quả buồn
 Nghĩ thêm thân phận bao nguồn éo le
 Hận người cứ mãi im re
 Phải đành tuyệt thực để nghe mệnh Trời
 Nếu như Thiên mạng vẫn còn
 Để gì đi đứt Vũ này hay sao
 Nhược bằng phận mỏng cánh chuồn
 Thôi thì đành chịu có buồn mà chi
 Bởi dầu có phải ra đi
 Cũng đi gặp Bác ta thì cũng vui
 Còn may gặp Mác Lênin

Đâm thêm đơn kiện để hoài hay sao
 Kiện đòi vẫn mãi tào lao
 Luật đòi "Biện chứng" có nào thấy đâu
 Đúng là suy trước nghĩ sau
 Chuyện đầu nhỏ xiu mà nay bự ù
 Trời Nam sao mãi âm u
 Mong ai cứu được trượng phu hiện giờ
 Tới nay quả đúng không ngờ
 Lui về cũng vương tới thì chẳng xong
 Mười ba ngày vốn thông dong
 Nhưng bao ngày nữa mới mong công thành
 Ra đi trước lúc bình minh
 Hay là ở lại với cùng toàn dân
 Ngày xưa Đại Tướng cầm quân
 Còn giờ Huy Vũ biết cầm cái chi
 Đúng là thế cục hồi suy
 Cù Huy Hà Vũ nghĩ gì hôm nay
 Thời gian như bát nước đầy
 Hắt đi chỉ phí nốc vào dễ sao !

NON NGÀN

(10/6/13)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:

[13/06/2013 at 11:01](#)

HAI VIÊN BẢO NGỌC NƯỚC NHÀ

Hai viên bảo ngọc nước nhà
 Không gì sánh được nơi người Việt Nam
 Một bài hát Cái Trống Cơm
 Hai là Danh tác Truyện Kiều Nguyễn Du
 Trống Cơm mỹ diệu dân ca

Ngàn lần tuyết hảo khó điều gì chê
 Truyện Kiều trác tuyết thi ca
 Điều đàn lục bát hài hòa vô song
 Thanh Tâm chỉ chút đèo bông
 Tố Như quả mới thật trong thi tài
 Bởi Kiều đâu chỉ chuyện Kiều
 Nhưng là thi thánh con người Nguyễn Du
 Thơ làm đâu khác đạo chơi
 Trong vườn nghệ thuật muôn đời tinh hoa
 Điều thơ lục bát hài hòa
 Triệu người khó thể sánh tài tiên sinh
 Dầu Đoàn Thị Điểm cũng hay
 Nhưng mà khó sánh nổi tài Tố Như
 Hoặc là Cung Oán tài hoa
 Nguyễn Du thật vẫn vượt xa Như Hầu
 Đúng tài có một không hai
 Ngàn đời khó kiếm ai tày Nguyễn Du
 Ngàn câu lục bát điểm kiều
 Tràn đầy hoa gấm tựa hồ trăng sao
 Tuyết vời hơn cả ca dao
 Tinh hoa nghệ thuật nước nhà hầu đây
 Bập bùng làn điệu Trống cơm
 Rõ ràng gấm vóc Truyện Kiều Tố Như !

ĐẠI NGÀN
 (13/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[13/06/2013 at 07:37](#)

THỜI LÃNG MẠN

Thời lãng mạn đã qua rồi
 Bây giờ ôn lại sự đời thấy vui
 Con rùa lại chỉ con rùa
 Con trăn lại vẫn giống nòi con trăn
 Ngày xưa anh tỏ rất hăng
 Ngày nay dễ thấy anh bằng ngày xưa
 Bởi vì rùa rút cổ rồi
 Bởi vì rồng rắn lên mây đâu còn
 Đời giờ tựa củ khoai lang
 Đố anh lãng mạn giữa thời trần ai
 Củ khoai thực tế ấy mà
 Kiểu anh lãng mạn ngày xưa chuyện thường
 Ba đồng một chục sinh viên
 Dễ gì tìm được bao người hùng anh
 Bôn sai ai uốn lá cành
 Dễ gì mở kềm để cành buông ra
 Thôi thời lãng mạn đã qua
 Và thời diễn cảnh cũng đã qua đi
 Qua đi tìm lại được gì
 Cầm bằng như chiếc thuyền đi theo dòng
 Theo dòng hay chỉ long nhong
 Một thời tuổi trẻ mơ màng vậy thôi
 Giờ thì tất cả già rồi
 Lốp tường đã đóng chỉ đời ngu ngơ ...

NGÀN MÂY
 (13/6/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÂN says:

[13/06/2013 at 23:22](#)

**KHI NHỮNG CON NGƯỜI
 KHÔNG CÒN LÀ NHỮNG CON NGƯỜI**

Khi những con người không còn là những con người
 Họ đã trở thành chỉ như những sinh vật biết nói
 Và sống chỉ là để nhằm xoi mói
 Xoi mói mọi người chỉ duy trong ý thức cạnh tranh

Khi những con người không còn là những con người
 Họ chỉ sống giấu che trong chính bản năng thú tính
 Coi đồng loại hết như môi trường chỉ để nhằm lợi dụng
 Coi xã hội cũng chỉ duy như một yếu tố đầy tính cách sợ hãi
 và hận thù

Khi những con người không còn là những con người
 Đời sống cũng chỉ còn tuyệt đối hoàn toàn thụ động
 Sống chỉ để tuân hành, để ra lệnh, hoặc cốt cũng chỉ để làm
 theo lệnh
 Tất cả mọi người duy chỉ tất tất giống nhau và chắc chắn
 cũng không ngoại trừ ai

Khi những con người không còn là những con người
 Họ đương nhiên cũng không còn là những con người nhiều có văn
 hóa
 Bởi văn hóa đối với họ cũng chỉ còn có nghĩa duy nhất là
 giáo điều học thuyết
 Không họ cũng không còn có thể sống hồn nhiên được như
 những con người

Nhưng chính ai đã làm cho những con người không còn là những
 con người như thế
 Đó chính là những kẻ điên tàn đã từng đưa ra học thuyết
 Đó là tất cả những ai đã hưởng ứng và làm theo học thuyết
 điên tàn
 Rồi tất cả họ đều đã trở thành không phải là những con người, nhưng về
 phần họ lại tự họ cho rằng duy chỉ họ mới thật sự
 đúng là những con người có văn hóa và mới đúng nghĩa

là những con người có văn minh đích thực.

NGÀN KHÔI
(14/6/13)

[Reply](#)

NGÀN HOA says:
[11/06/2013 at 03:58](#)

ĐỜI VỐN CHỈ CUỘC CHƠI

Đời luôn vốn chỉ cuộc chơi
 Có gì nghiêm trọng hỡi người anh em !
 Kìa nghe lời Hạ Đình Nguyên
 Người tù kinh nghiệm ở Miền Nam xưa !
 Từng cho nghiêm ngặt mới oai
 Giờ thì biết rõ mọi điều trần ai !
 Khác chi Hà Vũ hiện giờ
 Thấy mình quan trọng, nên thơ cuộc đời !
 Thật thì đời chỉ cuộc chơi
 Qua cầu mới biết ai người ra sao !
 Mọi điều đã đảo, hoan hô
 Phải dành cho đám phàm phu, đời thường !
 Minh, anh tiến sĩ đường đường
 Lẽ nào cứ để vẩn vương sự tình !
 Thử chơi nhằm tỏ bất bình
 Xong rồi mọi việc lại thường như xưa !
 Đại gì thách nắng cùng mưa
 Đại chi thách đấu giữa trưa, mặt trời !
 Khiến mình càng đổ mồ hôi
 Phải chi chuyển được núi rừng hai bên !

Thôi thì đừng nghĩ mình ên
 Kiên cường bắt khuất hỏi nên điều gì !
 Nhưng cần bình tĩnh lại đi
 Mình khôn tự quyết, vậy thì mới khôn !
 Ngựa hay luôn tính đường trường
 Việc gì lại kiểu như phùng thiêu thân !
 Từ xưa kinh nghiệm muôn phần
 Hạ Đình Nguyên đó, cần chi mơ màng !
 Giờ thì lịch sử sang trang
 Cuộc chơi vẫn vậy, lại càng nên chơi !
 Cần chi nghiêm cần, bồi hồi
 Nhịn hoài rồi cũng tới hồi còn chi !
 Đá chìm, bèo lại lan đi
 Kiên cường kiểu ấy hay gì tám thân !
 Cho nên thông cảm vạn phần
 Vài dòng nhắn gửi tới người anh em !
 Phải cần suy nghĩ sáng thêm
 Mình còn càng lại ích thêm cho đời !
 Chớ như dòng nước chảy xuôi
 Hoa trôi bèo giạt, chỉ người thường thôi !

HOA NGÀN
 (11/6/13)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[11/06/2013 at 04:21](#)

KHÔN HAY DẠI

Nếu anh chết thì anh khôn hay dại
 Để anh đi thì ai đó dại hay khôn

Quả đời này bao nhiêu chuyện khó lường
 Song gom lại chỉ toàn khôn hay dại
 Khôn nếu chết để đời thay da thịt
 Dại chết rồi đời vẫn cứ như xưa
 Khôn thì nên tìm mọi cách cứu người
 Dại cứ mãi trơ gan như phỗng đá
 Ôi quả thật đời nói hoài không đủ
 Dại cùng khôn biết bao chuyện thế gian
 Thôi thì thôi thiên hạ vẫn mơ màng
 Ai cũng nghĩ mình khôn đâu có dại !

ĐẠI NGÀN
 (11/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[11/06/2013 at 04:54](#)

THƠ VÀ NGƯỜI VIỆT

Quả từ lâu lắm trên đời
 Thơ cùng người Việt hết trời với mây
 Điều này không biết tại sao
 Hoặc là phảng phất từ thời Hùng Vương
 Nhà thơ đây đó đầy đường
 Nhà thơ đây đó mọi miền thâm sâu
 Như mây vẩn vút bầu trời
 Như sương ban sớm bời bời thôn trang
 Nhưng thơ toàn chỉ mơ màng
 Nói điều vơ vẩn làng chàng vạy thôi
 Dễ nào sánh được Nguyễn Du
 Hay Đoàn Thị Điểm chơi thơ nhẹ nhàng
 Thế nên nước Việt rõ ràng
 Thơ như cây lá trên ngàn thế thôi

Đố ai quét sạch trên đời
Để nền thơ Việt rạng ngời như xưa !

MÂY NGÀN
(11/6/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:
[11/06/2013 at 07:15](#)

ĐẢNG VÀ QUỐC HỘI

Đảng lãnh đạo việc này ai cũng biết
Nhưng thế nào thì hỏi có ai hay
Một là theo Mác Lênin
Hai là theo hướng toàn dân cần làm
Mác Lênin giờ đây đã hết
Vậy hỏi xem Đảng biết làm gì ?
Còn mà theo ý toàn dân
Nhìn xem Quốc hội đóng vai trò nào ?
Bởi muốn tốt phải cần người giỏi
Chỉ vơ vơ vào đó làm chi
Vào chơi cốt để gặt đầu
Vậy thì thử hỏi dân bầu ích chi ?
Đấy nghịch lý từ khi "đổi mới"
Bởi Mác Lê cũng được đổi rồi
Phải chăng còn lại cái "đuôi"
Để nhằm trang sức người ta nhìn vào !
Nhưng tiếc Đảng vẫn nhiều kịch tính
Không theo dân chỉ thích theo mình !
Chỉ coi "Quốc hội" như con
Sai đâu làm đó quả còn ra chi !
Bởi vốn nói "hồng" cần số một
Còn chuyên thì thủng thỉnh tính sau

Khiến cho vàng ít cát nhiều
 Hóa ra Quốc hội lại thành trò vui !
 Cứ vô đó ngồi chơi xơi nước
 Đảng trước tiên, đâu phải vì dân
 Bởi vì thật Đảng như "cha"
 Bởi vì có Đảng mà ta sinh thành !
 Quốc hội thế bù nhìn đâu khác
 Cứ vào đây ngậm miệng ăn tiền
 Dễ gì vì nước vì dân
 Mà vì Đảng trước để mình lên hương !
 Nên khỏi nói, chuyện thường là vậy
 Nói mà chơi, chỉ nói mà chơi
 Không đâu hơi sức ở đời
 Mà lo trời sụp, để người cười ta !

NON NGÀN

(11/6/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[10/06/2013 at 22:02](#)

ÔI THÔI !

Ôi thôi Bộ trưởng Quốc phòng
 Phát ngôn sao thấy chỉ toàn vuốt đuôi
 Khiến cho giầu ít hờ nhiều
 Tinh thần tự chủ nước mình ra sao
 Giọng toàn đạo lý đưa ra
 Nào là quan điểm nào là khuyên can
 Nhưng thiên hạ thấy rõ ràng
 Anh càng bắt ép anh càng xun xoe
 Tình đời mưa phủ mây che
 Điệu này đất nước biết ngày nào ra

*Cứ đem bắt lực gọi là
 Khôn ngoan mềm dẻo vì ta biết điều
 Biết điều biết đến bao giờ
 Với tay đao búa chỉ chờ hại ta
 Ôi thôi điều ấy không xa
 Tin gì Bộ trưởng Quốc phòng mà tin !*

NON NGÀN
 (11/6/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[10/06/2013 at 07:26](#)

TUYỆT THỰC

*Tiến sĩ tuyệt thực trong tù
 Bác sĩ tuyệt thực ở nhà cũng hay
 Còn bao người nữa vào đây
 Quả là xôm tụ việc này hay đa
 Trắng vàng tỏa sáng ngọn đa
 Sáng soi trí thức bước ra ánh vàng
 Chuyện thường đâu có ngỡ ngàng
 Ngọn cờ dân chủ rõ ràng đang lay !*

BIỂN NGÀN
 (10/6/13)

[Reply](#)

TRẮNG NGÀN says:
[10/06/2013 at 09:04](#)

THÔI MÀ

Thôi mà trách móc làm gì
 Đời đâu dễ kiếm ra ai thập toàn
 Bởi vì thời thế đa đoan
 Thương người không hết lấy chi ghét người
 Đều là số phận trên đời
 Đều là hậu quả của thời loạn ly
 Nên thôi nỡ trách mà chi
 Con chim bị nã phải thì nên thương !

SAO NGÀN

(10/6/13)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:

[10/06/2013 at 21:42](#)

LỘ TRÌNH DÂN CHỦ !

Lộ trình phải có người đi
 Lộ trình vắng vẻ lấy chi lộ trình
 Đầu tiên phải phác con đường
 Kế là xây đắp mới mong hình thành !

Nhưng ai người phác con đường ?
 Ai người xây đắp để xong lộ trình ?
 Ai người trên đó bước đi ?
 Qua bao câu hỏi nhiều khi vỡ đầu !

Những ai "theo gót" Bác Hồ
 Lẽ nào quay ngược lại đường trần gian

Bởi đường dẫn tới Địa đàng
Há màng "dân chủ" há màng "tự do" !

Địa đàng ưu việt hay ho
Sá gì "dân chủ, tự do" tầm thường
Mác Lê dẫn tới Thiên đường
Con đường "tư sản" dễ thường sánh sao !

Bây giờ cũng hết đôi co
Chiến tranh nóng lạnh đã hầu tan đi
Liên Xô cũng có còn chi
Quay về thế giới chung nhau thị trường !

Dầu sao Đảng vẫn hàng đầu
Quý gì Quốc hội cầu âu mơ màng
Cốt vào giữ ghế xênh xang
Để nào đầu óc chẳng màng hư danh !

Cho nên đừng nói loanh quanh
Lộ trình "dân chủ" gập gành khó đi
Chừng nào Đảng lấy bút phê
Mới mong Quốc hội dễ bề hành tung !

Thế nên mơ mộng thêm khùng
Quyền hành đã nắm dễ bung ra à
Lập trường kiên định nơi ta
Đừng hòng lờ ngó có mà queo râu !

Vậy thôi đừng nói tầm phào
Lộ trình "dân chủ" có hầu ai tin
Mác Lê phải giữ niềm tin
Không tin cũng phải nắm luôn chính quyền !

ĐẠI NGÀN
(11/6/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[10/06/2013 at 08:44](#)

ĐỒNG CẢM

Nhịn ăn vài buổi cho vui
 Để cùng ông Vũ trong tù cảm thông
 Ai người da sắt mình đồng
 Tha hồ cứ nhịn cũng không hề gì
 Việc hay đâu phải thị phi
 Bởi không phải lặng chuyện đời Việt Nam
 Khiến cho Hà Vũ lên đường
 Làn hồi lũ lượt biến ra hà rằm
 Nói nhau cùng tuyệt thực chung
 Đặng đi cho trọn "Con Đường Việt Nam" !

MÂY NGÀN

(10/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:

[10/06/2013 at 21:01](#)

GIÁO SU TƯƠNG LAI

Ông làm cố vấn hai đời
 Rõ ràng ông đã góp nhiều công lao
 Tên ông là Nguyễn Phước Tương

Từ lâu đã được phong hàm Giáo sư
 Tương lai quả rất tron tru
 Chỉ buồn ông chẳng hiểu nhiều Mác Lê
 "Bàn chân nổi giận" ai mê
 "Bàn tay nổi giận" bị người sửa lưng
 Tư duy ông quả lừng khừng
 Nói năng vương vịu sửa lưng chuyện thường
 Dầu sao cũng rất đáng thương
 Tương lai ông đoán thật tường đầy thôi
 Ngày xưa cổ vấn nổi trôi
 Ngày nay cổ vấn việc đời càng hay
 Bàn chân nổi giận đạp ngay
 Bàn tay nổi giận có ngày thoi ông !

SAO NGÀN
 (11/6/13)

[Reply](#)

NẮNG NGÀN says:
[09/06/2013 at 22:52](#)

TÀU BAY TÀU LẶN

Tàu bay bay vút lên trời
 Chỉ riêng tàu lặn ngút hơi khó dò
 Nhưng mà yếu tố con người
 Vẫn điều quyết định cả ngàn lần hơn
 Phải yêu độc lập tự do
 Mới thành thiết yếu nhất cho con người
 Còn như ý thức này cùn
 Tàu bay tàu lặn cũng buồn vạy thôi
 Cho nên đứng trước nạn Tàu
 Tinh thần tự chủ trước sau luôn cần
 Vạy mà ru rú trong sân

*Cũng đừng trách lẫn trời gần trời xa
 Chủ trương bởi tại lòng ta
 Cứ luôn yếu kém còn ra nỗi gì !*

GIÓ NGÀN
 (10/6/13)

[Reply](#)

NÚI NGÀN says:
[08/06/2013 at 17:53](#)

ANH KHÙNG

*Anh hùng nên nói huyền thuyên
 Viết sai chính tả khắp miền đều hay
 Thật là cái dốt hơi dày
 Lại xưng thần thánh đúng là hùng thôi
 Hay "ngài" muốn được xây lăng
 "Cứu nhân độ thế" sao xưng hoài hoài ?
 Kỳ Lưu ời hồi Kỳ Lưu
 Quả dân Nghệ Tĩnh ngày nay rõ hùng !*

NON NGÀN
 (09/6/13)

[Reply](#)

BIỂN NGÀN says:
[08/06/2013 at 19:08](#)

NIỀM TIN TRONG CANH BẠC

Hỏi ai đánh bạc không tin
 Thế thì trong chiếu ngòi lâu làm gì
 Tin rằng mình thắng nó thua
 Cuối cùng nó thắng chỉ vừa mình thôi !

Bởi vì há có khi hòa
 Đã là đánh bạc mà hòa ai ham
 Lỗi đời vốn kẻ cầm xâu
 Đại đời con bạc rõ ràng nhào vô !

Khác gì Trung Quốc Việt Nam
 Hiện nay chiếu bạc nơi miền Hoàng Sa
 Trường Sa cũng vậy, chỉ là
 Hòm hòm quốc tế ta bà đó thôi !

Dẫu sao tuy chuyện đã rồi
 Nhưng dân uất ức kéo đi biểu tình
 Khiến ông Nhà nước sợ phiền
 Lệnh Công an cản khắp miền Bắc Nam !

Đúng là chiếu bạc trang nghiêm
 Chỉ dành người đánh, cấm ai can vào
 Can vào chỉ trở tào lao
 Miệng mồm la lối lẽ nào chịu sao !

Thang đâu bắc hỏi ông Trời
 Chừng nào canh bạc rã rời đây ông
 Chừng nào toàn vẹn núi sông
 Chừng nào chiếu bạc cuốn sông ra đi ?

NGÀN KHOI
 (09/6/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[08/06/2013 at 18:40](#)

ĐƠN DƯƠNG TRƯỜNG BẢN

Trên cầu Trường Bản một mình
 Tả xung hữu đột thật tình là ông
 Bên lưng mang túi hài đồng
 Sau này A Đẩu nhiều khi cũng buồn
 Ông mong sự nghiệp Bác Hồ
 Ông vì sự nghiệp Mác Lê rõ ràng
 Chẳng may đời đã sang trang
 Ông đành một mực chẳng màng công danh
 Quyết tâm Hán thất trung thành
 Quyết tâm minh chủ một mình họ Lưu
 Quả là một bậc ngu trung
 Khiến cho thiên hạ chẳng nhìn thấy ông
 Giờ ông ngã ngựa chịu thương
 Lại còn tuyết thực đáng thương trong tù
 Ngẫm đời thật ái ngại đời
 Giường co kiêu ấy hết thời còn chi
 Cho nên mong tỉnh ra đi
 Bằng nào cũng phải cốt vì núi sông
 Còn như bên có lập công
 Bên kia quyết chặn quả không ra gì
 Đơn Dương Trường Bản nhiều khi
 Anh hùng khí phách ích gì cho ai
 Dẫu cho A Đẩu sống hoài
 Để gì sự nghiệp vẽ vờ non sông
 Cù Huy Hà Vũ quyết tâm
 Cũng bằng như kiểu anh hùng đời xưa !

ĐẠI NGÀN
 (09/6/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[08/06/2013 at 18:01](#)

HOAN HÔ "ĐÀN CHIM VIỆT"

Hoan hô "Đàn Chim Việt"
 Đề xuất hiện Kỳ Lưu
 Người khùng hơi nặng ký
 Người khùng không giống ai
 Nghĩ mình người cõi thánh
 Xuống để cứu trần ai
 Chữ viết sai bảy bá
 Đúng thật một chân tài
 Chân tài gây dị ứng
 Đời vậy càng vui hoài !

NẮNG NGÀN

(09/6/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:

[07/06/2013 at 23:53](#)

**CON KIẾN
 VÀ CỦ KHOAI**

Có con kiến nhỏ
 Đi kiện củ khoai

Bảo rằng khoai thúí
Biết làm sao ăn ?

Củ khoai sùng bố
Bắt kiến đi tù
Kiến bèn biện bạch
Ta nào có ngu !

Ta thương Bác Hồ
Ta yêu Đại tướng
Bắt ta đi tù
Là việc rất chương !

Củ khoai làm tỉnh
Kiến bèn giở giọng
Ta Mác Lênin
Tại sao lỏng cống !

Hai đảng tranh cãi
Rừng đứng ngoài nghe
Hết xuân tới hạ
Hết thu sang đông !

Chuyện chưa ngã ngũ
Kiến bèn nhin ăn
Kiên cường bắt khuất
Kiến quả là hăng !

Củ khoai vẫn im
Phớt lờ mọi chuyện
Kiến càng yếu dần
Thiên hạ hoảng sợ !

Nếu mai kiến chết
Mất đi tinh hoa

*Giặc ngoài có đến
Thật là xót xa !*

*Chuyện đời là vậy
Cái kiến củ khoai
Biết ai là đúng
Biết ai mới sai !*

*Củ khoai có luật
Cái kiến có oai
Lấy oai chống luật
Thật quả rạch ròi !*

*Kiến thì biết luật
Quyền không trong tay
Nhưng quyền là luật
Kiến nào có hay !*

*Cuối cùng khoai thắng
Kiến phải ngồi tù
Bảy năm đặng đặng
Trời mây âm u !*

*Gió ngàn vẫn thổi
Mây ngàn vẫn bay
Trăng ngàn vẫn sáng
Kiến luôn hăng say !*

*Củ khoai này mầm
Ra thân ra lá
Cuối cùng thăng hoa
Kiến càng thấy lạ !*

*SAO NGÀN
(08/6/13)*

Reply

**

NGÀN KHOI says:

07/06/2013 at 23:03**QUYẾT TỬ !**

Anh quyết tử thì làm sao sống được
 Đã chết rồi sự thể biết về đâu
 Đừng nghĩ rằng Tổ quốc sẽ quyết sinh
 Đời vẫn thế chợ vẫn đông là thế !

Để anh chết ai con người trách nhiệm
 Đáng gì đâu một Hà Vũ trên đời
 Nhưng sẽ mang tiếng xấu với mọi người
 Khôn hay dại hãy cần nên suy nghĩ !

Sống tranh đấu có nghĩa mình phải sống
 Mình đi rồi tự dòng nước trôi xuôi
 Cứ nghĩ xem ai là kẻ giúp mình
 Dẫu Đại tướng hay Bác Hồ cũng vậy !

Sao mơ mộng khiến đời nên vớ vẩn
 Thân nam nhi lại suy tưởng huyễn hoai
 Dẫu tôn xưng chủ nghĩa đến vạn đời
 Đời vẫn thế xưa nay đời vẫn thế !

Nào tỉnh lại hỏi con người tuấn tú
 Mọi trò chơi coi như đã hạ màn
 Hãy quay về với Tổ quốc giang san
 Chỉ coi trọng Lạc Hồng là duy nhất !

Sao lại quyết chỉ một mình vượt cạn
 Hiếm nghèo thay làm dậy sóng đất bằng
 Mặt đất thành ra biển cả mênh mông
 Người lố nhố nhưng ai người ứng cứu !

Tuổi còn trẻ bởi chưa già là mấy
 Đời là chơi sao nghiêm ngặt làm gì
 Chơi cho đời mà đâu phải cho mình
 Chơi là vậy có chơi thì có chịu !

Đã có chịu thì tội gì xả lảng
 Vốn còn nguyên mới tiếp tục nhân ra
 Vốn cut rồi thử ai kẻ cho vay
 Chơi là vậy phải chơi bằng thiện nghệ !

Dầu xanh, đỏ, đen, vàng, hay là trắng
 Cũng sắc màu tíu tít giữa trần gian
 Có gì đâu nghiêm trọng để chết oan
 Cần tỉnh táo phải tự mình tỉnh táo !

NON NGÀN
 (08/6/13)

[Reply](#)

★★

NÚI NGÀN says:

[06/06/2013 at 05:02](#)

RA VÔ

Anh vô ngồi đó anh chơi
 Anh đừng nói bậy không thời anh ra
 Bởi vô há phải tự do
 Mà cần được dắt vào ngồi đó chơi

Vô ngồi cốt để gặt đầu
 Ấy là cơ cấu có hầu lạ chi
 Vô ngồi giữ chỗ cốt vì
 Đông vui như hội dễ khi nào vào
 Nghe thôi không nói tào lao
 Bởi vì nói khác cũng nào ai cho
 Nói theo mới khỏi dẫn đo
 Mọi điều ám ở giả đồ thông qua
 Chờ mong sao hết nhiệm kỳ
 Được bầu lại nữa còn gì hay hơn !

MÂY NGÀN
 (06/6/13)

[Reply](#)

★★

BIÊN NGÀN says:
[06/06/2013 at 22:32](#)

ÔI TỘI THAY ÔNG VŨ !

Thân làm Tiến sĩ bên Tây
 Về nhà cọ quây muốn đòi lên hương
 Không may gãy đổ nửa đường
 Con đường mơ ước vẫn vương việc đòi
 Tự do dầu chết đến nơi
 Một mình ông quả đáng đòi nể nang
 Củ khoai con kiến kiện càn
 Cây đa cành cụt lại leo ra vào
 Vẽ tranh Đại Tướng tự hào
 Danh tài hội họa lẽ nào bỏ không
 Hoan hô Chủ Nghĩa thần đồng
 Vậy mà ông vẫn lọt vòng lao lung !
 Tội thay ông thật muôn trùng
 Bảy năm ngồi mãi vốn buồn hay chi

Bây giờ còn cảnh lâm ly
 Dầu ông tuyệt thực để gì thắng thua
 Lỡ thua chỉ phí của chùa
 Còn mà thắng được hỏi đời chịu sao
 Thế nên giữa chốn ba đào
 Trượng phu ông quả thật là nên danh
 Đâu mong thân bại danh thành
 Chỉ mong ông vẫn được Trời độ cho
 Trời độ cho khiến người nghĩ lại
 Cốt làm sao giúp được qua truông
 Qua truông dầu chữa hết tuồng
 Bởi đời cứ vẫn còn muôn mặt mà
 Dầu tù ông có chưa ra
 Anh hùng thời loạn há mà ngồi không
 Thế nên cầu chúc cho ông
 Thành công chí ít cũng trong dịp này
 Nghĩa là vẫn sống trên đời
 Bỏ công tuyệt thực bao người lo âu !

SAO NGÀN
 (07/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[06/06/2013 at 21:52](#)

QUYỀN HÀNH VÀ CON NGƯỜI

Con người sinh vật tập đoàn
 Quyền hành xã hội thật càng nên ghê
 Vậy nên Dân chủ tự do
 Chính là biện pháp để cho dân nhờ
 Còn như Toàn trị độc tài
 Thì dân chỉ nước bò càng như cua

Bò ngang nào dễ tiến lên
 Bởi vì đằng trước bề trên đã ngồi
 Dầu ngồi muốn được tung hô
 Vậy là dân phải tung hô bò càn
 Đúng sai dầu một con đằng
 Bảo sai là đúng phải càn tung hô
 Bởi của thì chỉ có bò
 Luôn bò ngang giữa bề nào cũng của !

GIÓ NGÀN

(07/6/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:

[05/06/2013 at 21:06](#)

MÁC LÊNIN

Nào ai đọc Mác Lênin
 Nào ai thật hiểu nó là gì đâu
 Chẳng qua mang máng trong đầu
 Những gì nghe nói nào hầu khác chi
 Nghe rằng giai cấp đấu tranh
 Còn sai hay đúng vẫn đều lơ mơ
 Lại thêm thần thánh Bác Hồ
 Bởi vì nghe mãi dễ nào khác sao
 Từ ngày cấp sách tới trường
 Tới khi làm lớn một đường mà thôi
 Tin không ai rõ trong đầu
 Nhưng bên ngoài phải tỏ ra kiên cường
 Bởi vì duy nhất con đường
 Con đường tồn tại con đường đi lên
 Con đường thắng tiến rộng thênh
 Con đường lợi lộc con đường công danh !

SUỐI NGÀN
(06/6/13)

**

SUỐI NGÀN says:
[05/06/2013 at 22:46](#)

ĐỊNH MỆNH

Một bên Trung sĩ Hagel
Một bên Trung úy Dũng người Việt Nam
Hai đảng giáp chiến xênh xang
Không ai ngã xuống mà còn sống nhăn
Giờ bên Bộ Trưởng Quốc phòng
Bên thì Thủ Tướng quả là hay sao
Đòi ai học được chữ ngờ
Đúng là định mệnh xưa giờ lạ chưa
Gặp nhau lại mới phân bua
Anh xanh tôi đỏ thắng thua chuyện thường
Ngày xưa trên bãi chiến trường
Ngày nay ta gặp trên bàn ngoại giao
Thôi thì định mệnh quanh co
Tôi đây anh đấy chỉ trò chơi vui
Hiện thì vũ khí tôi mua
Còn anh có bán cũng vừa lòng thôi !

NON NGÀN
(06/6/13)

[Reply](#)

**

GIÓ NGÀN says:

[04/06/2013 at 04:04](#)

NGOẠI GIAO VÀ TỰ VỆ

Người ta đã ức tởi cùng
 Ngoại giao cứ giữ có cần gì đâu
 Người dân bị đánh bẽ đầu
 Ngoại giao cứ giữ ta cầu điều chi
 Quả là mạnh thắng yếu thua
 Xã giao cứ giữ để mua điều lành
 Hoan hô ông Phạm Bình Minh
 Phát ngôn Nhà nước như in thiệp hồng
 Thiệp hồng phát đến toàn dân
 Biển nhà khốn đốn mà lòng hân hoan !

NẮNG NGÀN
 (04/6/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:

[04/06/2013 at 03:54](#)

CHỮ QUYỀN TOÀN DÂN

Toàn dân chín chục triệu người
 Hẳn gồm trong đó bao nhiêu thành phần
 Kể luôn ba triệu đảng viên
 Hỏi rằng ai đúng là người trên dân ?
 Phải chăng Quốc hội lẫn khân ?
 Hay là Chính đảng cầm quyền lâu nay ?
 Giương cao Cờ đỏ bầy chày
 Ngọn cờ Quốc tế ai mà chẳng thông !
 Hỏi rằng Quốc hội của dân

Hay là của Đảng vạn phần là đây !
 Bởi vì trong Quốc hội này
 Đảng viên chiếm cả vậy thì của ai ?
 Căn ra tổng số toàn dân
 Mà xem tỷ lệ rõ phần nào nghiêng
 Nhiều anh còn nói huyền thuyên
 Mở mồm mở miệng toàn tuyên Đảng mình !
 Nếu không cũng chỉ Bác Hồ
 Xét đi xét lại có nào biết dân !
 Thật là vô lý vạn phần
 Ai gây nên nỗi dân ngu kiêu này
 Dân ngu hay tổ ai hay
 Giả ngu hay tổ việc này hỏi ai ?
 Đảng viên rướn cổ lên trời
 Nhìn toàn thấy Đảng có nào thấy dân !
 Hỏi ơi đất nước muôn phần
 Chưa từng lịch sử lại dân kiêu này
 Nào ai hỏi đến Trung ương
 Máy ông ngồi đó có tường hay không ?
 Hỏi chi cũng kiêu rấn rờng
 Sắp nguyên hàng dọc leo lên tầm tầm
 Lên rồi lại chỉ thấy mình
 Cốt cần vì Đảng vì dân làm gì !

ĐẠI NGÀN
 (06/6/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[04/06/2013 at 05:28](#)

LÝ LỄ

Làm sao bỏ Mác Lênin
 Làm sao bỏ được Đảng mình hay sao
 Làm sao xóa được cái tôi
 Làm sao quên được lợi riêng của mình
 Cho nên đúng thật bực mình
 Bảo mình hòa giải nghĩ mình là ai
 Bởi mình chỉ biết Bác Hồ
 Vậy mà "Mỹ Ngụy" có sao mơ màng
 Với ta chỉ có con đảng
 Con đảng chuyên chính chúng càng khó thông
 Rân rân kêu gọi hòa đồng
 Hòa đồng sao được đỏ vàng phân nhau
 Hiểu chi hòa giải là đâu
 Theo ta thì sống chống ta ra rìa
 Chúng ngu tưởng ghét thành yêu
 Chúng toàn khờ khạo dễ gì lay ta !

SUỐI NGÀN

(04/6/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[04/06/2013 at 18:53](#)

KHÔNG THỂ ĐỂ CHẾT

Không ăn mà sống được sao
 Đã làm tuyệt thực lẽ nào lại thôi
 Người ơi hãy cố cứu người
 Nhân từ nào để cho người ra đi
 Hỏi xem Hà Vũ tội gì
 Chỉ là cái tội tỏ ra khác người
 Nói lên những việc thông thường
 Làm nên những việc người thường im re

Vậy mà kết án bảy năm
 Thật là thế sự mơ màng lắm sao
 Đời này chưa có lúc nào
 Bất công như thế hỏi sao không buồn
 Bây giờ tuyệt thực đi luôn
 Nếu mà không giúp chẳng buồn lắm sao
 Vậy nên nhân đạo cần xem
 Có nên mặc kệ mà không cứu người
 Nhân dân kể cả chính quyền
 Phải cần suy nghĩ khỏi phiền về sau !

GIÓ NGÀN
 (05/6/13)

[Reply](#)

★★

HOA NGÀN says:
[04/06/2013 at 19:15](#)

CẬU NHỎ

Nhìn cậu nhỏ mặt còn bung ra sữa
 Thử hỏi xem cậu sức bóp bi ai
 Nâng bi cậu vẫn chơi hoài
 Còn như cố bóp dễ nào cậu ngu
 Dân Triều ấy có Ngài vua mới
 Một Ngài vua mãi hướng Thiên Triều
 Đó là Hoàng Đế đỏ lòm
 Nhờ cha mới ngủm hòm hòm lên ngôi
 Một đất nước trước sau khiếp nhược
 Toàn dân như một thứ đồ chơi
 Để "Vua" ngồi cỡi lên đầu
 Nhân dân toàn thể chỉ hầu nâng bi
 Ấy cách mạng li bì là vậy
 Mãi nhân danh toàn có nhân danh

Bởi vì giai cấp đấu tranh
 Nếu dân tranh đấu thì hồng tránh đầu
 Thật con Tạo cơ cầu là vậy
 Trời sinh ra chú Mác thần tiên
 Lại thêm một chú Lênin
 Quả là nhân loại được lên Địa đảng
 Địa đảng ấy địa đảng quả tạ
 Bốn hòn bi cứ được nâng hoài
 Hoan hô Các Mác Lênin
 Hoan hô cách mạng chỉ toàn nâng bi
 Nâng thì có bóp làm sao được
 Thử bóp coi sẽ biết thế nào
 Ngai vàng hỏi có lật nhào
 Vì bi bị bóp hay hoài công thôi
 Thế nên cu cậu Un Jong
 Cứ ngồi thong thả mà mong hưởng đời !

HƯƠNG NGÀN
 (05/6/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[03/06/2013 at 06:09](#)

Ý NGHĨA NHÂN VĂN

Người cần ý nghĩa Nhân văn
 Tránh điều bạo lực mới nên Con người
 Việc này, trước hết Chính quyền
 Sau là Dân chúng, không ngoài một ai
 Bởi vì Dân chủ, Tự do
 Đấu tranh chính nghĩa là cho mọi người
 Nếu ai đi ngược luật này
 Hỏi còn ý nghĩa con Người đứng danh

*Thế nên những lối bạo hành
Dẫu ai cũng vậy để nên Con người !*

MÂY NGÀN

(06/6/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[03/06/2013 at 05:48](#)

TỘI THAY ÔNG VŨ

*Tội thay ông Vũ trong tù
Nay đành tuyệt thực để đòi quan tâm
Ông mong toàn thể nhân dân
Hãy cùng lên tiếng giúp ông an toàn
Lẽ gì ông phải chết oan
Chỉ vì Dân chủ lo toan cho đời
Vậy nên mong giới cầm quyền
Mau mau xem xét đỡ phiên ông lâu
Tính nay cũng 6 ngày rồi
Để gì ông Vũ bỏ ngay giữa chừng
Vả ông Tiến sĩ đường đường
Phải nên quý trọng xem thường là sao
Huống hồ ông một công dân
Lý đâu lại để ông lên "Thiên đường"
Vậy nên nếu vẫn coi thường
Mạng người như thế còn bàn nữa chi !*

NON NGÀN

(06/6/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:

[03/06/2013 at 08:41](#)

QUỐC HỘI

Hầu chi cầm giấy đọc
Và phát biểu một chiều
Đại biểu kiểu như thế
Còn gì để dân yêu !

Cứ nghe cách phát biểu
Nghe giọng điệu hiểu ngay
Chẳng cần nhìn bản mặt
Biết đại biểu là ai !

Đại biểu là sản phẩm
Của Đảng muốn tạo ra
Nếu không nghe lời Đảng
Thì còn biết nghe ai !

Nghe giọng điệu đưa ra
Và nhìn cách phát biểu
Giống hệt kẻ đóng trò
Thân phận thật nhỏ xiu !

Buổi tối vắn ti vi
Thấy Đại biểu phát biểu
Y những cậu học trò
Nhìn qua thật muốn xiu !

Thôi còn gì mà mong
Về tương lai đất nước

*Quốc hội cứ kiểu này
Hết trôi theo dòng nước !*

*Nên tắt quách ti vi
Chẳng cần phải theo dõi
Theo dõi cũng bằng thừa
Vì khác chi cơm bữa !*

NON NGÀN
(06/6/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN PHƯƠNG says:

[03/06/2013 at 05:04](#)

KHÔNG ĐÁNG

*Ngủ này chẳng đáng đôi co
Tên không có họ chỉ trò con đen
"Tâm" toàn tâm địa lẫn nhăng
Hở ra đã thấy lèn quèn thế thôi
Nắng ngàn vốn ở trên cao
Non ngàn cũng vậy lẽ nào chấp chi
Mưa ngàn hỏi để cốt chi
Sóng ngàn hỏi để làm gì tên Tâm
Để làm ngập nó muôn phần
Cho rồi cái kiếp cầu tâm ở đời
Gió ngàn cho nó toi bời
Mây ngàn cho nó mịt mù tấm thân
Còn bao ngàn nữa đâu cần
Cứ coi như nó phù vân ở đời
Sao ngàn soi tỏ ngàn khơi
Suối ngàn đã quét con giời thế gian !*

HƯƠNG NGÀN
(03/6/13)

NẮNG NGÀN says:
[03/06/2013 at 21:42](#)

CHIM VIỆT

Có con chim Việt đã già
Nay tìm được ổ cũng là điều vui
Chậm mau chỉ tại ông trời
Chậm mà vẫn có còn là hơn không
Con chim bay mãi trong đồng
Già rồi lập được ổ non trong vườn
Vây là vùng vít yêu đương
Đôi chim mẹ đẻ một đàn chim con ...

NÚI NGÀN
(04/6/13)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:
[31/05/2013 at 09:02](#)

KHOE ĐỐT

Người ta có tốt mới khoe
Tên này xấu tệ lại khoe um sùm
Tuy rằng nó có tên Tâm

Mà lòng cầu trệ dễ hòng giấu ai
 Diễn đàn nhằm ích cho đời
 Nay vào phá bình quả là "Tâm" đây
 Thật là lòng dạ tiểu nhân
 Dốt đen cả đít còn ham làm tàng !

NGÀN PHƯƠNG
 (31/5/13)

HƯƠNG NGÀN says:
[31/05/2013 at 08:43](#)

BỒ HÒN

Trung Quốc càng lấn tới
 Dân ức phải biểu tình
 Nhà nước vẫn cấm đoán
 Bối lo sợ bất lợi !

Bất lợi như thế nào
 Sợ Trung Quốc kiểm soát
 Sợ dân làm ồn ào
 Quả đều cùng phải sợ !

Nhưng sợ hoài thế sao
 Sợ thì giặc cũng tới
 Riêng đối với đồng bào
 Lý do gì phải sợ !

Thật y trái bồ hòn
 Đắng ngắt mà bảo ngọt
 Nuốt nhả đều chẳng được
 Vậy sao cứ bảo tốt !

GIÓ NGÀN
(31/5/13)

[Reply](#)

★★

HƯƠNG NGÀN says:
[30/05/2013 at 03:21](#)

QUỐC HỘI VÀ BÁO CHÍ

Quốc hội đại biểu nhân dân
Vậy thì báo chí là phần của ai ?
Cùng bàn việc nước hôm mai
Mà không báo dự hỏi ai biết gì ?
Trừ phi bí mật quốc gia
Địch ngoài biết được mới là nguy to
Riêng dân trong nước mà lo
Chụp toàn "phản động" hay ho nổi gì !
Chỗ nào nếu thấy đa nghi
Chắc là coi "địch" cũng thì là dân !

NON NGÀN
(30/5/13)

[Reply](#)

★★

ÔNG VỚI BÀ

Không ông bà để làm gì
Không bà ông để làm chi trên đời
Khác gì hai nửa đồ chơi

Phải cùng kết lại đặng đời mới vui
 Gắn chung lại gọi là yêu
 Lấp chung lại khiến hai người tít nhau
 Tít nhau càng xấp lại hoài
 Tít nhau càng cứ ào ào để ra
 Nên thôi khỏi nói ba hoa
 Gái trai chưa chắc ai mà không ham ... !

SUỐI NGÀN

(31/5/13)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:

[30/05/2013 at 17:59](#)

CHÍNH QUYỀN VÀ AN NINH

Người nào đã nắm chính quyền
 Dễ gì không muốn nắm hoài vậy thôi
 Nhưng sao chẳng nghĩ xa xôi
 Nắm quyền là cốt ích gì cho dân
 Chính quyền nguyên của nhân dân
 Chính quyền đâu phải của chỉ riêng mình
 Vậy nên dân chủ tự do
 Hoàn toàn đúng nghĩa mới ra chính quyền
 Còn như quyền muốn nắm hoài
 Mà không dân chủ chỉ là loài chi ?
 Vậy thì đúng lý mà suy
 Chính quyền độc đoán rõ thì phản dân
 Chính quyền mà lại phản dân
 Thật tình mà nói đúng chẳng chính quyền ?
 Hay là chỉ thứ kết bè
 Càng làm đất nước nghèo nàn đi thôi !

Nếu mà dân chủ tự do
 An ninh chỉ giúp cốt cho vẹn toàn
 Còn như chỉ muốn dập vùi
 Chính quyền như thế tội đồ còn đâu !
 Vậy cần suy nghĩ cho sâu
 Giúp mình thấy được thế nào an ninh
 An ninh là ở lòng dân
 An ninh nào phải nơi công công an
 Lòng dân lại để mất hoài
 Công an cũng hết hướng chỉ cái công !

NGÀN MÂY
 (31/5/13)

[Reply](#)

★★

YÊU CHỒNG

Yêu chồng hay "yếu" cái chi
 Cái gì chồng có cái gì mình không
 Cái gì chồng có yêu chồng
 Cái gì mình có thì yêu nỗi gì !

NẮNG NGÀN
 (31/5/13)

★★

MÂY NGÀN says:
[30/05/2013 at 00:49](#)

NGƯỜI XƯA

Người xưa quả đã nói rồi
 Nước nhà hưng phế con người hiện ra
 Thất phu toàn thể chúng ta
 Phải đều hữu trách có là ngại chi
 Đảng viên hay kẻ ở ngoài
 Bây giờ đều phải vung tay dựng đời !

SÓNG NGÀN
 (30/5/13)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[30/05/2013 at 03:30](#)

CÁI "NGU" CỦA MÁC

Ở đời có bốn cái ngu
 Làm mai lãnh nợ nuôi cu cầm châu
 Ca dao cổ đã nói rồi
 Bởi vì kinh nghiệm của người Việt Nam
 Ấy mà Các Mác ngày nay
 Còn ngu hơn nữa hỏi đời biết chưa
 Do vì ăn bã Hegel
 U mê "biện chứng" mà nên nỗi này
 Chủ trương "vô sản" mọi người
 Một điều kỳ quặc lạ đời xưa nay
 Tưởng rằng quy luật quá hay
 "Sử quan duy vật" chóng chày cũng nên
 Trở thành thế giới thần tiên
 Để người vô sản xây nên địa đàng
 Thật là quả cóc khôn ngoan
 Địa đàng chưa thấy thế gian bộn bề
 Đấu tranh giai cấp ê chề
 Ruộng đồng tan nát bốn bề kêu vang
 Diễn trò đấu tố dã man

Nhục hình tới tấp chôn người góm thay
 Thử xem lịch sử xưa nay
 Trong toàn nhân loại có ngày này chưa
 Tiếp rồi bom đạn như mưa
 Chiến tranh khốc liệt dễ chừa điều chi
 Mười phần nhân loại lâm nguy
 Chỉ còn nửa bước đến lễ hạt nhân
 Tuyên truyền phỉnh dụ vang rân
 Xéo oằn sự thật khổ thân con người
 Khiến cho nhục nhã mười mười
 Biết bao hạ cấp con người đời nay
 Khuất thân để sống qua ngày
 Cuộc đời lê kiếp tay sai nhục nhằn
 Cốt sao vun xới cường quyền
 Để hầu đi tới thiên đường ngày mai
 Tại vì dân chủ tự do
 Làm sao mà có một mai địa đàng
 Lý này Mác đã tuyên rồi
 Bảo rằng "chuyên chính" thì đời mới nên
 Con đường "cách mạng" đi lên
 Luôn dùng bạo lực mới nên đổi đời
 Ấng ghen từng phán vậy rồi
 Lê Nin đã thử dưới thời Liên Xô
 Trung Hoa quả có họ Mao
 Bọn Khờ me đỏ ào ào như sôi
 Đúng là Pôn Pốt Sa Ri
 Giết người bằng búa kẻ chi dữ lành
 Mạng vong ba triệu con người
 Cốt sao xây dựng cõi đời thần tiên
 Quả thời thiên hạ đảo điên
 Ước toàn thế giới một trăm triệu người
 Mò tìm để có địa đàng
 Cuối cùng lại chẳng địa đàng nơi đâu
 Nực cười học thuyết cầu âu
 Tự xưng khoa học tưởng hầu thông minh
 Ai ngờ ngu đến giết mình
 Chỉ toàn tư biện thật tình ghê thay
 Dăm bữa thực tế xưa nay

Khác gì con sáo say mê hót tràn
 Cái ngu quả đến rõ ràng
 Bất cần tâm lý thế gian người đời
 Mở hãm thả bản năng chơi
 Tạo cho cái ác cuộc đời tràn lan
 Còn thêm khổng chế đa đoan
 Lấy dây chuyên chính buộc chung mọi người
 Đúng là ngu nhất trần đời
 Vậy mà lắm kẻ hết lòng nâng bi
 Bảo rằng "trí tuệ đỉnh cao"
 Loài người kim cổ quả đây thiên tài
 Thật là một bọn ngoa si
 Nịnh thần kiểu ấy còn gì thế gian
 Đáng thương nhân loại muôn vàn
 Tin điều nông cạn mà oan thân mình
 Biết bao ngang trái sự tình
 Bao giờ nói hết thật tình là đây
 Một người ngu hại muôn người
 Khiến toàn nhân loại bao người cay chua
 Nhưng rồi lịch sử đổi thay
 Đêm tàn lại ánh bình minh lộ dần
 Mác Lê rồi cũng phai dần
 Toàn cầu hội nhập lần lần mở ra
 Cảm bằng một thế kỷ qua
 Cái ngu của Mác quả là vô duyên
 Giờ đây thế giới nhẵn tiền
 Điều gì chân lý cũng liền hiện ra
 Bao nhiêu lý luận quỷ ma
 Chỉ dùng một cái quả là trắng tay
 Vậy nhưng còn kẻ đại khờ
 Cứ hoài mơ mãi thiên đường trần gian
 Thật chẳng hoặc chỉ giả đồ
 Hay nhằm bảo thủ lợi riêng cho mình
 Chuyện đời con sóc rành rành
 Còn luôn giấu hạt hướng chi con người
 Thế nên hữu sản mà thôi
 Còn như "vô sản" chỉ trò đảo điên
 Đúng là thuyết Mác huyền thuyên

Nói điều vớ vẩn khiến phiền thế gian
 Trách ông quả thật không oan
 Ngủ chi đến mức làm oan cho đời
 Nhưng mà điều đáng nực cười
 Đã ngủ đến thế nhiều người cố theo
 Mà thôi chuyện cũ qua rồi
 Trách làm chi nữa lòng người thế gian
 Chỉ nhằm phân biệt ung oan
 Để cho đời thấy điều gì toàn ngu
 Nên qua một thế kỷ rồi
 Tội tình chi bấy bao người Việt Nam
 Giống như một đám thiêu thân
 Lửa hồng nhào tới vui mừng say sưa
 Than ôi đất nước kiểu này
 Còn gì để nói giống giòng Lạc Long
 Tại sao hết kẻ ăn đong
 Của mình vứt hết chỉ mong của người
 Bao nhiêu truyền thống ngàn đời
 Phá tiêu tán cả cốt xây địa đàn
 Khiến cho tiên tổ Hùng Vương
 Nhìn bày con cháu xót thương bao ngày
 Đón đầu trong dạ bấy chầy
 Mà đành im tiếng cho ngày tháng trôi
 Bởi vì biết nói cũng thừa
 Nói ra ai cứ những lời này đây
 Tại vì chúng thấy đều say
 Rượu nồng Các Mác rót đầy bình Lê
 Vậy nên đành cố làm im
 Chờ xem con tạo xoay vần đến đâu
 Giống giòng mình dễ chi ngu
 Sao ai lại rước cái ngu mang về
 Khiến cho bao nỗi ê chề
 Cái ngu rê gót lê thê tháng ngày
 Dễ chi một sớm một chiều
 Mà ra khỏi được vạn ngày cái ngu
 Vậy nên cũng phải từ từ
 Chờ ngày sáng lại bầu trời nước Nam !

ĐẠI NGÀN

(30/5/13)

[Reply](#)

HOA NGÀN says:

[30/05/2013 at 06:39](#)

LƯỠI BÒ

*Khi không tung cái lưỡi bò
Cốt nhằm liếm hết biển đời thế gian
Bị người phản đối râm ran
Giờ bằng đổi giọng kiểu oan Thị Mầu
Sao y trẻ nít trên đời
Hành tung thế đó loại người ra chi !*

NẮNG KHƠI

(30/5/13)

[Reply](#)

NẮNG NGÀN says:

[30/05/2013 at 02:50](#)

TÂM ƠI !

*Đúng là ông biết gì thơ
Tưởng vắn phải cứ ngon ơ một lèo
Cái vắn kiểu ấy xưa rồi
Cái vắn kiểu ấy như người thợ thơ !*

Nhà thơ cốt ở nội dung
 Điều gì mình muốn nói cùng nhân gian
 Kiểu vắn cốt sắp mênh mang
 Chỉ thơ con cóc ai màng mà chi !

Vậy nên ông vạch ra đi
 Bài thơ trên quả lặc bao nhiêu vắn
 Hay là chỉ cốt nói quàng
 Nói xiên theo kiểu đoán mò về thơ !

Riêng ông chán ngắc kẹ ông
 Nhà thơ đâu phải vì ông viết tràn
 Viết vì thiên hạ cả làng
 Sá gì một gã làng nhàng như ông !

Ốc toàn bã đậu kiểu ông
 Thi ca quả thật khiến ông hiểu gì
 Dẫu vui hay chán tinh thần
 Tinh thần ông cũng cù lằn vậy thôi !

Cho nên mình ở trong đời
 Luôn cần phải tỏ mình người khôn ngoan
 Chứ còn tâm địa như ông
 Hở ra là biết khó trông cậy vào !

TRĂNG NGÀN
 (30/5/13)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[29/05/2013 at 04:12](#)

HIẾN PHÁP

Luật nào lớn nhất trên đời
 Chính là luật mẹ của từng quốc gia
 Gọi là Hiến pháp không ngoa
 Bởi vì từ mẹ đẻ thành đàn con

Thế nên mẹ phải đàng hoàng
 Mẹ mà gian dối đàn con ra gì
 Nghĩa là mẹ phải chính chuyên
 Mẹ mà tà vạy còn gì đàn con

Cho nên mẹ phải tự do
 Mẹ luôn độc lập mới thành đoan trang
 Nếu như mẹ bị hiếp dâm
 Đàn con mẹ đẻ khác gì con hoang

Cho nên chính trị đàng hoàng
 Tạo nên Hiến pháp mới càng nghiêm minh
 Còn như chính trị gian ngoan
 Tạo nên Hiến pháp cũng toàn dở hơi

Cho nên đại biểu dân bầu
 Khách quan dân chủ mới hầu xứng danh
 Ý trời là ý nhân dân
 Tạo ra Hiến pháp vạn phần trang nghiêm

Hay chi léo lách một mình
 Kiểu bầu gian xảo để mình lợi riêng
 Tạo nên Hiến pháp đảo điên
 Nhót dân trong đó chỉ xiềng xích thôi

Bởi dân độc lập trên đời
 Tại sao bị cột chặt vào Mác Lê
 Cho nên Điều 4 bỏ đi
 Mới thành Hiến pháp đúng thì dân ra

Còn như lẩn lớt nhân dân
 Buộc hoài Điều 4 hỏi cần điều chi
 Tổ rằng mình chỉ cu li
 Hay mình yêu nước và vì toàn dân

Thế nên khôn lỏi mười phần
 Chỉ cần thoáng thấy là dân hiểu liền
 Ai vì đất nước thiêng liêng
 Ai đồ diều đóm khắp miền gần xa

Thở hơi là thấy ngay mà
 Mẹo hồ sứa đổi để ta ngon lành
 Âm âm ý kiến tuông ra
 Diễn tuồng kiểu ấy quả là khi dân

Cho nên vì nước vì dân
 Cái tâm phải chính có cần nói sao
 Nếu mà chỉ thứ tào lao
 Coi thường Hiến pháp khác nào khinh dân

Khinh dân là thói độc tài
 Coi dân cỏ rác người người đều hay
 Mưu mô để cỡi lên đầu
 Loại người kiểu ấy ai cầu làm chi

Vậy thì Hiến pháp nghĩa gì
 Khác gì giẻ rách có chi phải bàn
 Dân ngu là bởi quan sang
 Nước hèn là bởi điểm đảng làm vua

Vậy thì dân chủ tự do
 Mọi người cùng góp sao cho vẹn toàn
 Phải làm Hiến pháp chính danh
 Đúng theo dân ý mới thành hay ho

Nếu mà chỉ thói giả đò
 Riêng mình lèo lái thò lò cái đuôi
 Đã từng qua thế kỷ rồi
 Bao giờ mới có khung trời tự do

Cho nên bình đẳng mọi người
 Ai người lại đứng trên đầu nhân dân
 Quyền gì thử nói ra xem
 Hay quyền độc đoán tự ên một mình

Hay là núp bóng Bác Hồ
 Hay là núp bóng Mác Lê xưa rồi
 Nhân danh giai cấp liên hồi
 Hỏi rằng thuyết Mác quả thời đúng chẳng

Tiếc thay con cháu Lạc Hồng
 U mê kiểu đó còn trông được gì
 Nên thôi tỉnh lại ngay đi
 Bỏ ngay Điều 4 chỉ vì toàn dân

Bởi vì dân chủ tự do
 Công dân bình đẳng mới ra con người
 Còn ngồi trên trước làm vua
 Phản dân hại nước chỉ đồ gian manh

Thế nên toàn thể nhân dân
 Cần nên biểu hiện quyền dân của mình
 Đòi quyền dân chủ tự do
 Lập nên Hiến pháp đúng cho mọi người !

ĐẠI NGÀN
 (29/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐÌNH NGÀN says:

[29/05/2013 at 06:36](#)

CON KIẾN VÀ CỬ KHOAI

Con kiến mà kiện cử khoai
 Chuyện này vốn cũng dân gian đã tường
 Nhưng thôi gát lại bên đường
 Bao nhiêu bàn tán xầm xì làm vui
 Phải cần nghiêm túc nói chơi
 Đúng nòi dân luật quả Trời cũng khen
 Đó là em Nguyễn Trang Nhung
 Phạm Lê Vương Các quả không then đời
 Cùng Bùi Quang Viễn ra đơn
 Nộp vào Tòa án kiện Đoàn trường đây
 Đúng là con cá leo cây
 Hay càn đa cắt kiến leo ra vào
 Khác nào kiến phải càn đào
 Cũng là càn cắt leo vào leo ra
 Tức là kiện kiện cử khoai
 Hẳn là Phủ Huyện bình hoà nhau thôi
 Đúng đây chuyện lạ ở đời
 Chuyện đòi công lý cho Đoàn Văn Vươn
 Chuyện này đã rõ mười phương
 Vậy mà có kẻ bắt lương phản thùng
 Cho nên nổi giận dùng dùng
 Ba em mới phải vẫy vùng lao xao
 Cứ chờ xem hãy đã nào
 Để xem thắng bại vụ này mới hay
 Nhưng mà vốn nghĩ không sai
 Các em bảo kiện thắng thua không màng
 Chỉ là đánh trống kêu vang
 Để xem Tòa án có màng luật không
 Nơi đây thì luật đầy hông
 Các em cũng luật giắt theo bên mình
 Hoan hô hay quá sự tình

Đúng là dân luật chứng minh cho đời
 Thấy rằng luật có sáng ngời
 Hay là luật cũng trò chơi vậy cả
 Thượng tôn pháp luật đâu xa
 Thượng tôn pháp luật đây là các em
 Mình dân biết luật vậy mà
 Thế không "chơi luật" còn ra nỗi gì !

GIÓ NGÀN
 (29/5/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[29/05/2013 at 06:06](#)

HỘI ĐỒNG CHUỘT

Cũng mâm cũng bát bày ra
 Cũng tràn thảo luận như ta Hội Đồng
 Nhưng dầu đông hơi là đông
 Cũng toàn chuột nhất thật không ra gì
 Đem chuông mà buộc cổ mèo
 Chỉ toàn gan sứa miệng hùm là sao
 Vẫn run nhấc đến Lê Nin
 Vẫn gờm nhấc Mác dám tin chi mình
 Nghe tên Đảng thót trong tim
 Im re có dám hé răng bao giờ
 Cái chuông dầu cái chuông rè
 Có con nào dám cổ mèo gấn sao
 Nên toàn bàn chuyện tào lao
 Vòng ngoài ngành ngọn vòng trong dễ hòng
 Hội Đồng chuột đúng tên rồi
 Vãnh râu tí tí cũng đều chuột thôi
 Nghe hơi đã thấy bồi hồi

Mác Lê chi dám đụng vào nguy đa
 Khác gì thần gốc cây đa
 Thấp hương cúng lạy thụt ra thụt vào
 Trong hang con ếch vẫn ngồi
 Con mèo vẫn nhảy khắp nơi tung hoành
 Chỉ riêng bày chuột tinh ranh
 Đánh hơi im thít khỏi cần trách chê
 Thôi thì tỉnh tỉnh mê mê
 Miễn rằng có được những ngày lên hương
 Từ nông trang đến phố phường
 Chuột nào cũng chuột đào hang khắp miền
 Quả là đúng chuyện thần tiên
 Thiên đường tranh vẽ có phiền chi ai
 Xem tranh mà thích mới tài
 Dẫu cho không thích cũng đành im re
 Dám mà chỉ trích đúng sai
 Còn gì là chuột Hội Đồng ngàn năm
 Nên chi sự thế phũ phàng
 Mạnh sao quyền lực giữa ngàn cỏ lau
 Quyền khi đã được vào tay
 Khác gì lưng hổ bao ngày phải leo
 Dại gì mà nhảy xuống sao
 Mèo mà nhảy xuống thành ra chuột liền
 Vạy nên xã tắc bình yên
 Chuột mèo hai họ kết liền không buông
 Vài mèo cũng trị muôn dân
 Hội Đồng chuột họp mèo lên đăng đàn
 Vỗ tay lời thánh muôn vàn
 Bỏ toàn chữ nghĩa lược từ "Thánh Kinh"
 Đó là Thánh Mác Lê Nin
 Huy hoàng thiên hạ như in lời vàng
 Dẫu đời có lúc sang ngang
 Thì mình vẫn trụ với vàng mà chi
 Bỏ đi Điều 4 có khi
 Nguy to nào biết nói gì nữa đây
 Công danh phú quý còn đầy
 Dại gì mà bỏ cố nhiên không đành
 Bỏ là đánh mất "Thánh Kinh"

Bỏ là đánh mất uy danh còn gì
 Thế nên tất phải duy trì
 Phải nên chuyên chính dân thì mặc dân
 Tuyên truyền riết cũng nghe theo
 Dân như cục bột khó chi nặn nhào
 Nhất là đám chuột tào lao
 Hội Đồng chuột đó ta nào sợ chi
 Đã nên danh phận một khi
 Ta là Chúa Tể cần chi phải bàn !

ĐẠI NGÀN
 (29/5/13)

[Reply](#)

HOA NGÀN says:
[28/05/2013 at 22:50](#)

NHÂN DÂN

Ai đưa hai tiếng "nhân dân"
 Quả là cố ý bịp ngay từ đầu
 Bởi vì cụ thể là ai
 Chỉ toàn tưởng tượng có gì thật đâu
 Tại vì ý niệm "nhân dân"
 Gắn chung tất cả có riêng người nào
 Xưng danh chỉ cốt dựa vào
 Tha hồ núp đó đặt theo ý mình
 Đúng là quả tội "nhân dân"
 Danh mình bị xoáy mà mình biết chi
 Chỉ toàn đầy dẫy thị phi
 Nhóm người vẫn cốt dựng hình nhân dân
 Bởi dân là mọi con người
 Con người có óc có lời nói năng
 Còn toàn cả thấy miệng câm

Hỏi rằng kiểu đó người dân ai cần
 Thế nên chẳng nói xa gần
 Độc tài luôn có "nhân dân" đi kèm
 Quyền hành cốt chỉ mình ên
 "Nhân dân" đặng cốt trùm mền cho yên
 Quả là thời thế đảo điên
 Danh từ như cái bùa thiêng gạt người
 Trái xa dân chủ tự do
 Mỗi người lá phiếu tự lo dân bầu
 Giao người tài cán hiền lành
 Ủy quyền làm việc dân thành ấm no
 Không hề chọn bọn mọt sâu
 Không hề giao bọn nịnh thần a dua
 Không hề giao bọn khù khờ
 Chúng luôn ăm ớ để chờ lợi riêng
 Chỉ khi dân thế mới thiêng
 Chỉ khi dân thế mới yên cuộc đời
 Bởi vì toàn thật ở đời
 Mới luôn giá trị muôn đời khách quan
 Còn như chỉ thói điều toan
 Phỉnh người ngắn hạn có hòng dài lâu
 Độc tài cho dầu thâm sâu
 Dễ nào che được mặt trời bằng tay !

THƯỢNG NGÀN
 (29/5/13)

[Reply](#)

★★

NÚI NGÀN says:

[28/05/2013 at 17:55](#)

LOAY HOAY

Giữa dòng nước chảy loay hoay
 Ai mang bầy sáo bỏ ngay giữa lòng
 Ngày xưa có phải Lenin
 Hay là Các Mác còn ai nữa kìa
 Phải chăng là tại Bác Hồ
 Hay là lỗi tại họ Mao lảng giềng
 Ôi chao phép lạ thần tiên
 Bỗng dưng rớt xuống giữa miền loay hoay
 Qua bao con nước vơi đầy
 Qua bao trứng xoáy thảng ngày trôi xa
 Dòng đời dù mãi bao la
 Giờ đây một nhóm hóa ra dị kỳ
 Trôi đi chẳng thấy trôi đi
 Ngược dòng dù muốn dễ chi ngược dòng
 Chưa chìm vẫn mãi lao nhao
 Sáo ơi là sáo con nào vớt chưa
 Sao nghe tiếng hót vang lừng
 Sao nhìn vẫn thấy giữa dòng loay hoay
 Nực cười bao chuyện xưa nay
 Hiển nhiên là sáo vẫn còn cái đuôi
 Đuôi còn vẫn hót râm ran
 Loay hoay càng cứ giữa dòng loay hoay
 Khi nào nắng hạ tràn đầy
 Hay con lũ quét biết ngay vậy mà !

THƯỢNG NGÀN
 (29/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[28/05/2013 at 20:05](#)

VÀNG VÀ ĐỎ

Cũng vàng cũng đỏ như nhau
 Chỉ hai màu ấy có nào khác chi
 Khác đây nền đỏ sao vàng
 Khác đây sọc đỏ nền vàng đó thôi
 Đúng là quả khác cái nền
 Lại thêm khác nữa trên nền cái chi
 Đó là chính cái ngôi sao
 Đó là ba dọc nằm ngay giữa nền
 Ngôi sao cộng sản ai quên
 Riêng ba sọc đỏ ba miền quê hương
 Nền vàng ám chỉ da vàng
 Duy màu vô sản chói chang đỏ lòm
 Việt Nam mũi tẹt vàng da
 Còn anh Quốc tế đỏ lòm thấy ngay
 Quả từ Cách Mạng Mùa Thu
 Sao vàng phát phối ngay trên nước nhà
 Ba mươi năm thử bao ngày
 Để xem Cộng sản có hay không nào
 Chiến tranh bom đạn ào ào
 Cuối cùng đỏ thắng vàng nhào ra đi
 Ba tám năm nữa li bì
 Cuối cùng sao thấy loay hoay giữa dòng
 Hết như kiểu cách ăn đong
 Vác mai mà chạy lòng vòng vạy thôi
 Khoai mài cũng đã hết rồi
 Liên Xô sụm mất đành ngồi than thân
 Đỏ vàng nay mới cân phân
 Ngoài vàng trong đỏ vạ phần hay chưa
 Bởi ngoài chỉ thấy toàn vàng
 Mà trong lại đỏ rõ ràng giống ai
 Việt Kiều đâu chẳng là vàng
 Còn anh Lãnh Đạo mơ màng đỏ tươi
 Nói ra lại thấy tức cười
 "Cụ Ngô" đã mất "Bác Hồ" còn luôn
 Bác Hồ lại "hóa thánh" rồi
 Đền, chùa, miếu, mạo nay ngồi ngon ơ
 Toàn dân có biết tôn thờ
 Hay là riêng bọn ngẩn ngơ nịnh thần

Người mình đúng thật là hâm
 Coi mình một cỗi có cần chi ai
 Thế gian nay đổi hết rồi
 Khư khư vẫn mãi ôm bài Mác Lê
 Thông minh quả hết chỗ chê
 Có ai hơn giống Lạc Hồng ngày nay
 Vì ông Các Mác râu dài
 Bòm xòm thế đó tại sao tưởng thần
 Thật thì ngu đến mười phần
 "Thiên đàng hạ giới" chẳng đàn lắm sao
 Hiểu gì lòng dạ con người
 Nên tôn "vô sản" mị đời khác chi
 Dẫm lên khoa học mà đi
 Văn minh nhân loại còn gì nữa sao
 Thế nên vàng đỏ thế nào
 Bài thơ ta viết mọi người nên xem
 Trước là tri thức nâng thêm
 Hai là để thấy mình nên làm gì
 Hỏi đời ai có hơn chi
 So xem người Việt khác gì vậy thôi
 Có sao tăng bốc rầm trời
 "Đỉnh cao trí tuệ loài người" mới ngu
 Non sông đành phủ mây mù
 Khi nào ló dạng mặt trời hồi ơi
 Nên đây ta viết thơ chơi
 Dẫu dài đôi chút đọc hoài vẫn vui
 Đỏ vàng kể hết đầu đuôi
 Éo le lắm nỗi, bao nhiêu đoạn trường
 Thương sao chìm đắm quê hương
 Chỉ mong ngày mới lên đường cùng nhau
 Việt Nam thống nhất từ lâu
 Bây giờ cần có Cộng Hòa mà thôi
 Đường trường đừng ngại xa xôi
 Dấn thân càng thấy tương lai rõ ràng
 Núi sông phải rạng ánh vàng
 Cuộc đời quyết phải rõ ràng quê hương
 Tự do tung cánh ngàn phương
 Để đàn chim Việt mới nên đại bàng !

THƯỢNG NGÀN
(29/5/13)

[Reply](#)

★★

SUỐI NGÀN says:
[27/05/2013 at 23:23](#)

NGÀY XƯA NGÀY NAY

Ngày xưa câu nói rõ ràng
Thắng xong giặc Mỹ xây ngàn lần hơn
Bây giờ ai rõ nguồn cơn
Thuở nào xây được nước non bằng người
Đầu nguồn giao đất mất rồi
Để cho người phá tanh bành ra kia
Nhằm khi trời đổ cơn mưa
Núi rừng xáo xác tuột nhào ra sông
Lại bao nhiêu đất ruộng đồng
Sân gôn nuốt chửng mọc lên tràn đầy
Bao người lao động trắng tay
Chỉ cầu xuất khẩu mới đòi lên hương
Ô sin hăng hái lên đường
Chịu thân tôi tớ dâng nường cuộc đời
Ăn chơi sa đọa khắp nơi
Vốn dành cho lớp bao người thượng lưu
Bạc tiền rừng rinh chen đua
Hoặc nhờ quyền thế hoặc dân ma đầu
Riêng dân mới thật thảm sâu
Làm ăn quá khó lại xâu thuế nhiều
Bao nhiêu sở phí trên đời
Kể thêm hối lộ, bôi trơn chuyện thường
Cuộc đời sao quá nhiều nường
Cả trong sâu kín lẫn ngoài biển khơi

Người Tàu có mặt khắp nơi
 Dưới bao nhiêu dạng khắp nơi người Tàu
 Than thôi nay quả nước nhà
 Sa vào hố thẳm ta bà là sao
 Muốn tìm tuổi trẻ tài cao
 Có chẳng chút ít ngòi tù chưa ra
 Nhìn chung lắm bọn gian tà
 Ốc đầy bể đậu miệng ra rã nhiều
 Với toàn khẩu hiệu hào hùng
 Tưởng làm tứ xứ anh hùng là sao
 Hết như ngoài ngõ trong sân
 Khắp nơi chỉ thấy nhâng nhâng anh hùng
 Thật là đất nước hỡi hùng
 Chập chùng xã hội như chùm trái gai
 Đụng vào là chảy máu hoài
 Đụng vào ê ẩm thấy người khác chi
 Riêng đường vạn dặm ai đi
 Để mong có thoát một khi nước ngoài
 Nhìn về quốc tổ ngậm ngùi
 Nghẹn ngào bởi thấy nước mình thua xa
 Trên đời hồ dễ giống ai
 Chỉ mình vỗ ngực cho mình quang vinh
 Ngậm câm không nói bực mình
 Nói ra ghép tội liệu mình có nên
 Đúng là đất nước tênh hênh
 Có gì che đậy mà nên con người !

GIÓ NGÀN

(28/5/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[28/05/2013 at 03:44](#)

HỎI THĂM

Hỏi thăm Hà Vũ nghìn lời
 Vững lòng yêu nước ông Trời chở che
 Dầu trời còn đám mây che
 Đông tàn xuân đến rồi hè cũng sang
 Bảy năm chỉ chút mơ màng
 Trăm năm còn lại đời càng yêu anh
 Cù Hà Huy Vũ thêm danh
 Mong bao sự việc tốt lành chẳng sao !

NGÀN PHƯƠNG
 (28/5/13)

[Reply](#)

(Bài thơ do VHT chỉnh lại từ bài thơ của nhà thơ
 Lê Duy Phương)

HỎI ĐIỂM

Khi người còn ở trên cao
 Cái buồn thế sự lên vào chúng tôi
 Giờ thì người đã về chiều
 Cho dầu có khóc muộn màng còn chi
 Phó phờng dân vẫn quen đi
 Lá hoa vẫn có hơi gì khác đâu
 Khác chăng là ở tâm sâu
 Lòng người thật đã qua cầu ai hay
 Bối nhìn xa títt biển đông
 Chủ quyền đất nước còn trông cậy gì
 Ngược lên màu đỏ ngọn cờ
 Dầu cờ Đại Nội hay cờ xa khơi

*Còn bay trong gió phát phơ
Nhưng tình đã nhạt lòng người Điềm ơi !*

VHT

**

*(Bài thơ do VHT chỉnh lại từ bài thơ của nhà thơ
Trần Mạnh Hảo)*

ĐẤT NƯỚC

*Có khi nào đất nước buồn thê này chẳng
Đêm trường ma giảo dưới mặt trời đỏ
Những giòng sông là những tiếng thở dài
Trong đêm trắng chó sủa nhà ai
Có phải sữa vàng trắng đất nước ?*

*Ta ngồi đây ngót bảy mươi năm
Để chờ được nghe một lời nói thật
Nhưng chỉ có nghe bày sỏi tru duy ý thức hệ lang băm !*

*Những người nông dân bị cướp đi hết đất của mình
Nhưng họ vẫn cứ phải hát bài ca dân chủ
Khiến hàng đêm lũ thạch sùng đều phải tắc lưỡi bỏ đi*

*Quả đất nước đang treo trên sợi chỉ mảnh
Sợi chỉ mảnh của mười sáu chữ vàng
Và bốn điều dối "tốt"
Ôi sao có kẻ rước giặc lên bàn thờ
Để sì sụp lạy, khấn tâu nhang chủ nghĩa
Những thứ giáo điều như cơm nguội thiêu ôi*

VHT

*(Bài thơ do VHT chỉnh lại từ bài thơ của nhà thơ
Bùi Minh Quốc)*

TỔ QUỐC

*Hỡi sông Hồng tiếng hát bốn ngàn năm
Hỏi có bao giờ Tổ quốc nhục thế này chăng ?*

*Nào hãy trông kìa
Nào hãy trông kìa
Bọn thê đồ tim đen
Tiếm quyền hóa giặc
Bịt miệng của người
Để cấm không cho kêu lên nỗi đau Ái Bắc
Và bóp cổ của người
Để không cho thét lên nỗi nhục Hoàng Sa*

*Nào hãy trông kìa
Nào hãy trông kìa
Bọn thê đồ tim đen
Tiếm quyền hóa giặc
Một lũ sói nhe nanh
Kết bầy đầy nhằng nháo
Khắp nơi chỉ móc túi của dân
Chỉ cướp đất của dân
Chỉ bóp cổ của dân
Nỗi oan khiến núi sông gào thét !*

Hỡi sông Hồng
 Hỡi sông Hồng
 Hỡi sông Hồng tiếng thét bốn nghìn năm
 Hỏi có bao giờ Tổ quốc nhục thế này chăng ?

VHT

NGUYỄN TÁC các bài thơ của 3 nhà thơ VN được biết đến nhiều nhất trong nước hiện nay đã được viết ra sau khi họ đọc được bài thơ "Đất nước những tháng năm thật buồn" của nhà thơ Nguyễn Khoa Điềm.

ĐIỀM OI

Khi Điềm còn ở trên cao
 Cái buồn thế sự đã vào chúng tôi
 Bây giờ trời đã chiều rồi
 Ngẩn ra thì muộn khóc cười làm chi
 Phó phường vẫn lắm người đi
 Hoa vẫn nở chẳng có gì khác đâu
 Khác là ở chốn xa sâu
 Trẻ em đi học không cầu qua sông
 Khác là tận ngoài biển đông
 Chủ quyền ta họ nói không lập lò
 Riêng màu đỏ của ngọn cờ
 Ở Đại Nội hay biển bờ xa xôi
 Vẫn luôn phơi phới đỏ tươi
 Nhạt là nhạt ở tình người Điềm ơi

LÊ DUY PHƯƠNG

Bài thơ do nhà thơ Trần Mạnh Hảo đáp lại :

Đất nước có bao giờ buồn thế này chẳng?

Đêm trường ma giáo mặt trời đỏ
 Những dòng sông là đất nước thở dài
 Chó sủa trắng nhà ai ?
 Không phải vàng trắng đất nước
 Tôi ngồi ngót bảy mươi năm
 Chờ một lời nói thật
 Bảy sói tru ý thức hệ lang băm
 Người nông dân bị cướp đất phải hát bài dân chủ
 Đêm đêm thạch sùng tắc lưỡi bỏ đi
 Đất nước đang treo trên sợi chỉ mảnh
 Sợi chỉ mảnh 16 chữ vàng và dối lừa 4 tốt
 Có kẻ rước giặc lên bàn thờ
 Xì sụp lạy khấn tàn nhang chủ nghĩa
 Những giáo điều làm cơm nguội bơ vơ
 Xin cứ tự do bán lương tâm cho chó
 Vãi linh hồn vào thùng rác nhân dân
 Mỗi một ăn rào rào lòng rường cột
 Ôi thương thay giẻ rách cũng tâm thần
 Anh sắm bạc đầu dẫn đường dân tộc
 Đám gà què bàn hiến pháp cối xay
 Đất nước có bao giờ buồn như hôm nay
 Những thiên đường vỡ chợ
 Những học thuyết đứng đường
 Hoàn lương tượng đài
 Hoàn lương chân lý
 Nghị quyết còn trình bạch cũng hoàn lương
 Không ai đuổi cũng giạt mình bỏ chạy
 Nhót hết mây trời vào hiến pháp tự do
 Mơ được đứng bên lề đường
 Nói một câu gan ruột

Đất nước buồn
 Đất nước bị ruồi bu
 Đất nước bị cầm tù trong ngực trái
 Chưa kịp nghĩ một điều gì
 Sao đã toát mồ hôi ?
 Có nơi nào buồn hơn đất nước tôi ?
 Lý tưởng của loài dơi là muỗi
 Dơi bay đêm cho đất nước đỡ buồn
 Không ai tin vào hoa hồng nữa
 Không ai tin vào dơi nữa
 Dơi trở về làm chuột khoét quê hương

TRẦN MẠNH HẢO

Bài thơ của nhà thơ Bùi Minh Quốc cảm tác :

Hỡi sông Hồng tiếng hát bốn nghìn năm
Tổ Quốc bao giờ nhục thế này chẳng ?*

Hãy trông kìa !
 Hãy trông kìa !
 Bọn thê - đồ - tim - đen tiếm quyền hóa giặc
 Bịt miệng người kêu nổi đau *Ái Bắc*
 Bóp cổ người thét nổi nhục *Hoàng Sa*
 Sông có nghe nổi nhục chuyển sơn hà ?
 Hãy trông kìa !
 Hãy trông kìa !
 Bọn thê - đồ - tim - đen tiếm quyền hóa giặc
 Một lũ sói nhe nanh kết bầy nhâng nháo khắp
 Móc túi dân
 Cướp đất dân
 Bóp cổ dân
 Nổi oan dân núi thét sông gầm !...

Hỡi sông Hồng
 Hỡi sông Hồng
 Hỡi sông Hồng tiếng thét bốn nghìn năm
 Tổ Quốc bao giờ nhục thế này chẳng ?

BÙI MINH QUỐC

★★

NẮNG NGÀN says:

[27/05/2013 at 15:21](#)

CẨM QUYỀN

Một khi ai đã cầm quyền
 Phải làm những việc ích gì cho dân
 Cầm quyền nếu để ngồi chơi
 Chỉ là phản lại việc đang cầm quyền
 Cho nên dân chủ tự do
 Là điều thiết yếu để cho cầm quyền
 Bởi vì nếu chỉ độc tài
 Ấy là quyền tiếm cầm quyền chi đâu
 Cầm quyền phải được nhân dân
 Ủy quyền chính đáng mới nên cầm quyền
 Cầm quyền nếu chỉ giành quyền
 Quyền này quyền đoạt cho mình mà thôi
 Thế nên ở dưới gầm trời
 Trên toàn thế giới khắp nơi đều là
 Phải cần lá phiếu dân bầu
 Mới là dân chủ thật tình dân ưa
 Cầm quyền nếu chỉ riêng tư
 Lợi mình riêng có thì dân khinh thường
 Dân khinh thì chẳng phiếu bầu
 Mà quyền vẫn nắm rõ hầu ép dân
 Ép dân nghịch lý muôn phần
 Còn đâu chính đáng để dân yêu mình !

GIÓ NGÀN
(28/5/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[27/05/2013 at 21:28](#)

ĐỐI THOẠI

Hôm nay phải viết mấy câu
Gửi về cô gái Tam Kỳ, Quảng Nam
Tôi người đất Quảng quê hương
Gửi cho cô gái Thục Vy họ Huỳnh
Đang mang giòng máu Châu Trinh
Đang mang giòng máu họ Huỳnh đáng khen
Bao người yêu nước Việt Nam
Máu từ xứ Quảng quả không thiếu gì
Tâm tình đây chính cô Vy
Ai mà không hiểu những gì hôm nay
Khát khao dân chủ tự do
Cô yêu đất nước vẫn lo cho đời
Dân mình đã thế kỷ rồi
Toàn ăn bánh vẽ cuộc đời vu vơ
Chỉ vì Chủ nghĩa ai thờ
Thiên đường quyết chí thành mơ hão huyền
Dấn thân vào Mác Lênin
Bỏ bê Tổ phụ Hùng Vương Hồng Bàng
Đúng là lịch sử đa đoan
Ai hay non nước hiện ra Bác Hồ
Bác mong quyết lập cơ đồ
Địa đảng dân tộc lẽ nào khác đâu
Bôn ba khắp cõi trời Âu
Mang về Chủ nghĩa một màu thiêng liêng

Quả màu của Mác Lênin
 Đỏ tươi vô sản Bác tin tuyệt vời
 Không may chỉ tại ông Trời
 Liên Xô sụm mất khiến đời đảo điên
 Thục Vy là gái thuyền duyên
 Vì đời lên tiếng cốt khuyên người mình
 Còn chi nữa Mác Lênin
 Mà không quay lại với tiền nhân ta
 Đẹp đi sóng gió phong ba
 Thật là cô gái người ta trông vào
 Non sông nghiêng ngả cơ hồ
 Thắt phu hữu trách quả điều nên khen
 Trách vì nhiều kẻ bon chen
 Trách vì nhiều kẻ còn quen thói đời
 Hở ra luôn tưng Bác Hồ
 Hở ra luôn bốc cơ đồ Mác Lê
 Bác Hồ thành thánh muôn đời
 Mác Lê trí tuệ đỉnh cao ngàn ngàn
 Thật là Chủ nghĩa vinh quang
 Chỉ hiềm dân nước có còn ra chi
 Nên đây thách chí Thục Vy
 Hồng quân chỉ quyết đền nghì non sông
 Tuổi đời đang trẻ thông dong
 Tương lai rộng mở quả mong bao người
 Phương Uyên cũng chỉ đôi mươi
 Nguyên Kha ngang ngựa tuổi đời Thục Vy
 Thật là non nước mấy khi
 Giờ đây hội ngộ còn gì hay hơn
 Vài lời làm rõ nguồn cơn
 Gọi là đối thoại ba miền quê hương
 Việt Nam buộc phải lên đường
 Con dân khắp nước bắt tường là ai
 Đảng viên hay chỉ người ngoài
 Giờ cần phải biết mình người Việt Nam
 Dầu là mũi tẹt da vàng
 Chuyện gì lại quý cái ông râu xồm
 Xưa rồi chỉ nói lung tung
 Thiên đường hạ giới khật khùng quý sao

Đã dư bốn triệu đồng bào
 Máu đào đổ xuống biết ngày nào quên
 Thiên đường giờ đã tênh hênh
 Thị trường hội nhập lại nên lâu rồi
 Đi vào kinh tế toàn cầu
 Sao ai còn mãi đầu cầu ngẩn ngơ
 Khật khùng hay chỉ ngây thơ
 Điều này hỏi lại chính nàng Thục Vy
 Dẫu cho cô gái Tam Kỳ
 Nhưng mà sáng suốt việc đời hơn ai
 Thật là đất nước hữu tài
 Triệu Trung nào hổ giống giòng Việt Nam
 Nhưng thôi không nói mệnh mang
 Còn bao nhiêu việc phải cần bàn thêm
 Để hầu đất nước đi lên
 Để hầu dân được rộng thênh đường dài
 Đường dài dân chủ tự do
 Đường dài cường thịnh ấm no muôn đời
 Mới đường độc lập tuyệt vời
 Mới đường tươi sáng đất trời Việt Nam !

ĐẠI NGÀN

(28/5/13)

[Reply](#)

★★

TUYẾT NGÀN says:

[26/05/2013 at 22:18](#)

NHÂN VẤN

Dù anh không có tay chân
 Nhưng anh vẫn sống đủ như một người
 Anh là anh Nick ở đời
 Anh đi từ Mỹ để vào Việt Nam

Trăm trở bao lớp thanh niên
 Việt Nam say đắm coi anh tượng thần
 Hân hoan phấn khởi muôn phần
 Con người không có tay chân vẹn toàn
 Than ôi suy nghĩ vội vàng
 Tay chân bị trói dễ dàng lắm sao
 Nên chi dù có tay chân
 Tự do không có hỏi cần thương chẳng
 Hỏi xem tuổi trẻ Việt Nam
 Có còn đầu óc thương dân không nào
 Thương dân thương nước làm sao
 Vui đâu trác táng có hoài điều chi
 Tự do độc lập mấy khi
 Bao giờ suy nghĩ được gì cho dân
 Hay là chỉ biết thuộc lòng
 Giáo điều nhằm nhí để hòng vinh thân
 Nào xem thế giới xa gần
 Tự do tuổi trẻ vạn phần khác ta
 Quả như anh Nick miền xa
 Không tay chân vẫn như là có nguyên
 Cho nên mọi việc nhần tiên
 Nhân văn là thế hỡi người Việt Nam !

THƯỢNG NGÀN
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[27/05/2013 at 07:05](#)

VINH DANH QUỐC NGŨ

Vinh danh chữ Việt ngày nay
 Xưa kêu Quốc ngữ những ngày phôi thai

Công người giáo sĩ hàng đầu
 Alexandre Rhodes dễ hầu nào quên
 Thật là nghĩa lớn Việt Nam
 Tấm lòng gầy dựng mới nên bây giờ
 Đúng là ngôn ngữ văn thơ
 Đúng là ngữ nhạc đáng thờ phụng đây
 Ngang hàng thế giới hôm nay
 Dễ gì Nôm Hán sánh tày được sao
 Rủi may vận nước lao đao
 Bù vào cái chữ nước nào như ta
 Thật Trời có mắt trông xa
 Cấm ơn cái chữ nước ta ngày này
 Vinh danh de Rhodes lắm thay
 Vinh danh muôn thuở chữ người Việt Nam !

Võ Hưng Thanh
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[27/05/2013 at 07:39](#)

NGUYỄN HUỆ QUANG TRUNG

Ngày xưa Nguyễn Huệ Quang Trung
 Chữ Nôm hết mực hết lòng đề cao
 Công này đúng của Hàn Thuyên
 Một người yêu nước khiến vua đẹp lòng
 Quang Trung Nguyễn Huệ anh hùng
 Yêu nền độc lập quyết dùng chữ Nôm
 Danh Người thật quả thiên thu
 Anh hùng áo vải nước nhà là đây
 Tới khi người Pháp nhẩy vào
 Rõ ràng cái rủi vẫn kèm cái may

Nào ai công cán vào đây
 Alexandre de Rhodes những ngày âm u
 Trời Nam phủ khắp sương mù
 Nhưng đà le lối ánh quỳnh quý chưa
 Tức là Quốc ngữ ra đời
 Lần đầu cả thấy dùng từ la tinh
 Quả là hạnh ngộ Việt Nam
 Công ơn de Rhodes dễ sao mờ màng
 Giờ đây chữ Việt thật sang
 Sánh toàn thế giới há còn thua ai
 Nhìn qua liền thấy hài hòa
 Nhìn qua tiên tiến sáng lòa trời Nam
 Đúng là lợi ích thiên thu
 Đúng là xuất sắc tuyệt vời thông minh
 Thơ ca âm nhạc hữu tình
 Quý thay tiếng Việt chữ mình quá hay
 Đúng là duyên phận trời Tây
 Đúng là bỉ cực tới hồi thái lai
 Chỉ mong đất nước đổi đời
 Để cho dân tộc rạng ngời tương lai !

Võ Hưng Thanh
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

SƯƠNG NGÀN says:
[27/05/2013 at 06:42](#)

NGHE NHƯ

Nghe như sắt đánh ngang tai
 Tưởng là ai đặt chuyện đùa trong mơ
 VẬY mà cũng Tổng bí thư
 Trường Chinh ơi hồi ơi là Trường Chinh

Giống như một thứ khật khùng
 Kêu gào loại mất tinh hoa nước nhà
 Tôn thờ duy nước Trung Hoa
 Chê rằng Quốc ngữ của nòi thực dân
 Còn cho ta vốn chữ hầu
 Nên cần quay lại tiếng Tàu ngày xưa
 Nghe đâu từng đã tổ cha
 Tinh thần vô sản đúng là hay sao !

LÁ NGÀN
 (27/5/13)

★★

BÓNG NGÀN says:
[27/05/2013 at 04:00](#)

LỄO LỰ

"Thân ái" là cái đéch gì
 Miệng mồm lễo lự người người đều hay
 Quốc Trình nghe bảo điều này
 Lê la thân gái dăm trường khó trình
 Non Ngàn cũng thấy bao Ngàn
 Vẫn đều ta đó hỏi han làm gì
 Lại còn "cái ngã" quả oan
 Chữ Nho mít đặc đúng càng tối tăm
 Thật là thượng hạ bất phân
 Tự nhiên vạch áo bày lưng người nhìn
 Đại khờ mà tưởng tự tin
 Ngây ngô mà nghĩ Phật đầy trong lưng
 Ngờ là hiểu Phật cân phân
 Ai ngờ một chữ giắt lưng khó hòng

Võ Hưng Thanh
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[27/05/2013 at 00:11](#)

TỰ SÁT HAY KHÔNG TỰ SÁT

Cái ông Minh Triết vật vờ
 Hô rằng Điều 4 bỏ là chết luôn
 Hỏi là ai chết hỏi ông
 Liệu rằng Đảng chết hay dân ngủm tì
 Liệu rằng đất nước có còn
 Non sông có mất hay ông châu trời
 Bây giờ tới Nguyễn Tường Tâm
 Khi không hăn mã Trời găm không tha
 Bảo rằng Điều 4 bỏ ra
 Thì rằng Tổ Quốc ra ma tức thời
 Nhân dân cũng mất trên đời
 Chao ôi ngu quá còn gì nữa đâu
 Nước luôn tồn tại ngàn thu
 Dân luôn có mặt trên đời biết không
 Chỉ khi ai bán non sông
 Nước nhà mới mất quả không ra gì
 Thật đời còn kẻ ngu si
 Tưởng rằng chính trị mới khi ngon lành
 Biết chi đâu thứ ngọn ngành
 Lại đem đồng hóa với toàn núi sông
 Hỏi rằng thuyết Mác Lenin
 Đã từng có trước Hùng Vương bao giờ
 Hỏi rằng tư tưởng "Bác Hồ"
 Phải chăng có trước Hồng Bàng hay sao
 Thế nên mới thấy tào lao
 Những tay bợ đỡ lật nhào non sông
 Để cho thỏa chí trông mong

Lợi mình lợi nhóm lợi trong lợi ngoài
 Cứ hô chủ nghĩa làm đầu
 Thật tình chỉ nhắm lợi sâu bụng mình
 Bởi vì dân tộc anh minh
 Dễ gì ngu dốt để mình vấp dây
 Chẳng qua thế sự hôm nay
 Đã lắm quá khứ chờ ngày đặt ra
 Người xưa đã nói rõ mà
 Tinh hoa đất nước mới là khí thiêng
 Sá gì một đám huyên thuyên
 Cá mè một lứa triền miên đại khờ
 Tiện đây ta viết bài thơ
 Cười đời mà cũng cười người thế gian
 Vốn ngu lại tưởng huy hoàng
 Kiểu người "minh triết" kiểu người "tường tâm"
 "Luật gia" xưng cứ hà rầm
 Chỉ toàn ngu luật thật hâm ở đời !

THƯỢNG NGÀN

(27/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐÌNH NGÀN says:

[27/05/2013 at 03:15](#)

HIỆN TẠI, QUÁ KHỨ, VÀ TƯƠNG LAI

Tương lai nào tự trên không
 Mà từ hiện tại kết thành tạo nên
 Hiện tại cũng chẳng một mình
 Mà từ quá khứ quả tình mới ra
 Thế thì hiện tại tương lai
 Vẫn cùng quá khứ trộn nhau mịn màng
 Ngày xưa đã có cò vàng

Cờ ba sọc đỏ ngang hàng năm châu
 Ngoài ra cờ đỏ sao vàng
 Là cờ miền Bắc cùng hàng đối nhau
 Miền Bắc dân có "Bác Hồ"
 Miền Nam dân có "Cụ Ngô" bao ngày
 Bắc cho "Mỹ Ngụy" tay sai
 Nam cho "Cộng sản" là tay Bác Hồ
 Bây giờ ngô cũng ra ngô
 Cháo đờ ra cháo bát hồ còn đâu
 Nước nhà thống nhất đã lâu
 Cùng chung Nam Bắc cũng hầu bao năm
 Chỉ phiên Đảng mãi cầm quyền
 Cái quyền Cộng sản ưu tiên trên đời
 Bảo rằng dân chủ hồi ời
 Mác hô chuyên chính dạn đời từ lâu
 Giờ đây Mác ngủm đi rồi
 Năm châu chỉ thấy riêng mình còn mê
 Tự do hạnh phúc ê chề
 Bảo rằng độc lập phải nghe theo mình
 Ngu khôn thiên hạ thật tình
 Thấy toàn ghen hợm quả tình bị khăm
 Chỉ toàn nghịch lý oái ăm
 Chỉ toàn mâu thuẫn ngôn từ bày ra
 Thế nên quá khứ đâu xa
 Còn đây hiện tại cũng là tương lai
 Cờ vàng hồ dễ triệt tiêu
 Tuy rằng cờ đỏ phát phơ mỗi ngày
 Chỉ thương có mỗi dân lành
 Biểu tình mà phát cờ vàng nguy to
 Ra ngoài cờ đỏ co ro
 Việt kiều tụ lại đám cho vỡ hòm
 Quả thương đất nước việc Nam
 Chuyện cờ chuyện quạt dễ đường thoát ra
 Cho nên chẳng nói gần xa
 Tương lai quyết định chính là ở đây
 Bởi vì hiện tại chưa xong
 Tương lai đâu có mà mong những ngày
 Chỉ còn một cách làm ngay

Cùng nhau ngồi lại chỉ người Việt Nam
 Quên đi cò đỏ cò vàng
 Quên đi quá khứ phũ phàng ngày xưa
 Hận thù nói mấy cho vừa
 Lừa nhau dễ có khi nào mà xong
 Cho nên cùng phải thật lòng
 Anh em thật dạ mới mong kết đoàn
 Đẹp đi Các Mác Lê Nin
 Chỉ còn con cháu Hồng Bàng Hùng Vương
 Thế thì dầu ở mười phương
 Đều cùng một dạ đều thương nước mình
 Đó là mới ánh bình minh
 Đêm tàn ló dạng quang vinh một nhà
 Chuyện đời đơn giản đâu xa
 Nhìn ra quốc tế quả là thấy ngay
 Tại sao ngu tối đêm ngày
 Ai người chỉ lối đưa đường non sông
 Nếu không ngồi lại bàn chung
 Chỉ toàn nô lệ ăn đong người ngoài
 Nên chi vài chữ rạch ròi
 Gọi là tạm gọi giữa mình cùng nhau
 Tình là tình với non sông
 Tình nơi dân tộc phải cần hòa chung !

NÚI NGÀN
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[26/05/2013 at 22:41](#)

LUẬT LÃNH ĐẠO CHO ĐẢNG

Nước ta sao lắm kẻ ngu
 Bảo cần luật hóa Đảng là tại sao
 Đúng là trẻ nít găm trời
 Hỏi ai làm luật cho đời Đảng đây
 Luật là luật của toàn dân
 Luật về đất nước nhân dân đủ rồi
 Đảng đâu có phải ông Trời
 Mà làm luật Đảng để đời cười chê
 Đúng là rõ thật dân ngu
 Hỏi ai đã khiến dân ngu kiểu này
 Hay là chỉ lũ nịnh thần
 Kiểu như con cún có cần chi ai
 Quả là triệt hết người tài
 Dân ngu một lũ chẳng sai trên đời
 Hỏi ơ Đảng cũng con người
 Cũng người tứ khoái lạ đời lắm sao
 Quả là dốt nói tào lao
 Những anh mít đặc tường làm thông minh
 Vậy nên bởi quá bực mình
 Vài dòng đây muốn tâm tình cùng dân
 Hỏi xem thế giới xa gần
 Ngày nay ai có giống mình ngu si
 Muốn làm luật pháp để ghi
 Công nhiên quyền Đảng làm nghi cho dân
 Đúng là thế giới phù vân
 Đầy quân nịnh nọt có cần ai đâu
 Hay là lũ dốt trên đời
 Phán dân hại nước đời đời cười chê
 Nghĩ rằng mình mới thông minh
 Phải làm luật Đảng đảng mình được yên
 Hay chi có sự nhần tiền
 Đảng mà luật hóa càng phiền lắm thay
 Đảng thành Thượng đế trên đời
 Nào ai cái được ông Trời xưa nay
 Thật là ngu quả là ngu
 Than ôi ngu thế hỡi người Việt Nam !

NON NGÀN

(27/5/13)

[Reply](#)

**

SAO NGÀN says:

[26/05/2013 at 21:52](#)

HÒA GIẢI

Muốn là hòa giải phải quên
 Những gì quá khứ làm nên đỏ vàng
 Đỏ là vô sản nghênh ngang
 Vàng là một mực chống tràn chẳng ung
 Chiến tranh bởi vậy tung bừng
 Bên la "Mỹ Ngụy" bên trờng "Cộng nô"
 Bên thì ôm gối Nhà Hồ
 Bên thì áp gối Nhà Ngô một thời
 Phân tranh Nam Bắc toi bời
 Đánh nhau máu chảy đầu rơi ngút ngàn
 Một bên quyết đến Thiên Đàng
 Một bên quyết chặn Thiên Đàng đảo điên
 Bây giờ quả mới hai miền
 Lửa binh tàn lụi hòa chung nước nhà
 Vậy mà Cộng Sản chưa tha
 Vậy mà chống Cộng vẫn là quyết tâm
 Hỡi ơi đất nước nhân dân
 Quả ai đưa lại lỗi lầm thế kia
 Bác Hồ hay bởi Cụ Ngô
 Không Hồ thử hỏi có Ngô được nào
 Thế nên nhìn lại cơ đồ
 Quả là non nước một thời âm u
 Ai đưa chim lạ vào sân
 Ai đưa súng lạ vào nhà bắn chim
 Bây giờ súng đã im lìm

Còn con chim lạ rụng lông đầy nhà
 Nên chi quả thật lạ đời
 Chưa cùng hòa giải mà còn tranh nhau
 Vẫn còn Cộng sản trước sau
 Nên còn chống Cộng tha hồ vui sao
 Hỏi xem lỗi tại bên nào
 Cứ còn màu đỏ màu vàng sao phai
 Ai người lý giải mới tài
 Toàn dân thử giải một lời xem sao
 Nhưng mà đổ giải làm sao
 Khi người Cộng sản bóp hầu dễ chi
 Nên thôi lỗi tại con người
 Còn ham Cộng sản còn đời đảo điên !

NẮNG NGÀN
 (27/5/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[26/05/2013 at 23:35](#)

PHAN TRUNG LÝ

Nhìn ông cái mặt giống ai
 Ông người Cộng sản hay người Việt Nam
 Hay là chỉ thứ lon ton
 Bảo sao nói vậy có hơn chi người
 Vậy mà Chủ Nhiệm Ủy Ban
 Luật trong Quốc Hội quả là không sai
 Nói năng như chỗ không người
 Bảo rằng không dối vì cần quyết tâm
 Bởi vì tên cũ mới hay
 Tiến lên Chủ nghĩa không sai chút nào
 Còn cho tên cũ quen rồi

Năm châu bốn biển ai người đều hay
 Đúng là như thói quan liêu
 Cái gì mình muốn thì ai cãi vào
 Ông còn Thường vụ Ủy viên
 Nằm trong Quốc hội vẫn nguyên năm nào
 Đã làm Dự thảo Chính hai
 Bây giờ Sửa đổi cũng thuận là ông
 Khác chi cỏ mọc đầy đồng
 Ông như ngọn cỏ gió lồng vẩy thôi
 Ông hô sau trước Cộng Hòa
 Ông quên chuyên chính nay đà về đâu
 Ông còn nhấn mạnh hàng đầu
 Phải nên giữ tốt Lời Đầu trước đây
 Quả là ông quá thông minh
 Dễ chi hiểu được sự tình ngô nghê
 Lời đầu kiểu sáo hót chơi
 Lời đầu kiểu thiệu ai hơi nào màng
 Đúng là lịch sử đa đoan
 Cống hời Điều bốn lại càng vinh danh
 Hỏi Phan Trung Lý là ai
 Ông người của Đảng hay người của dân
 Ông là Đại biểu nhân dân
 Hay ông cán bộ Đảng cần sai ông
 Nếu mà dân chủ tự do
 Dễ gì nhiệm tới ông lo được bầu
 Nhìn ông cái mặt đục ngầu
 Hỏi ai có đoán trong đầu nghĩ chi
 Không ngoa tưởng diễn lắm khi
 Còn hay hơn cả cuộc đời thế gian
 Bao nhiêu sự việc bộn bâng
 Chẳng qua cũng chỉ Mác Lê làm nền
 Cũng là tư tưởng Bác Hồ
 Nước nhà rồi biết cơ đồ ra sao
 Bởi toàn thế giới đổi rồi
 Sao ai ôm mãi cội trời xa xưa
 Hỏi dân dân biết có thừa
 Hỏi Trời Trời mãi còn chưa gặt đầu
 Bởi Trời suy nghĩ đã lâu

Giống dân như thế dễ hầu khôn ngoan
 Ủng thay cả họ Hồng Bàng
 Ủng thay cả họ Hùng Vương ngày nào
 Nên thôi có nói được sao
 Coi như tiên tổ để toàn con hoang
 Tự mình chỉ biết huênh hoang
 Tự mình mới thấy huy hoàng vậy thôi
 Thế nên chẳng phải đông dài
 Kiểu Phan Trung Lý dễ hoài đời sao !

NÚI NGÀN
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

SUỐI NGÀN says:
[26/05/2013 at 21:14](#)

CHĂM SÓC

Người nhân luôn có tấm lòng
 Ân cần chăm sóc mọi người ta yêu
 Thế nhưng chăm sóc quá nhiều
 Đi vào tẻ mẻ lại còn gì nhân
 Gái tơ vì chưa có chồng
 Nên vùng nhạy cảm chẳng cần hỏi thăm
 Cho dù chỉ hỏi thông dong
 Dễ gì ai biết được lòng của ta
 Nhất là địa vị cao xa
 Đùng nên hạ xuống ta bà thế gian
 Của chua kia thật đa đoan
 Một lần làm lỡ lại mang tiếng đời
 Nên nay đứng trước mọi người
 Cũng cần bạch hóa mọi điều năm xưa
 Bởi vì thần hóa thế gian

*Khác nào như bắc cái thang lên trời
Thế gian đều thấy con người
Sao ngu thần thánh Bác Hồ là sao !*

TRĂNG NGÀN
(27/5/13)

[Reply](#)

★★

TRĂNG NGÀN says:
[26/05/2013 at 21:02](#)

HOAN HỒ TRẦN MẠNH HẢO

*Hoan nghênh Trần Mạnh Hảo
Con người chắc như nêm
Đã nói ra là đúng
Chẳng khi nào nhũn mềm
Cho dù Trần Mạnh Hảo
Là người ở miền Nào
Cho dù Trần Mạnh Hảo
Là người nay ở đâu
Cứ nghe Mạnh Hảo nói
Đúng là người Việt Nam
Người Việt Nam hiện giờ
Giống như Mạnh Hảo vậy
Chỉ yêu nước yêu đời
Thải đi ý thức hệ
Giống như Nguyễn Phương Uyên
Đình Nguyên Kha cũng vậy
Chống là chống ngoại xâm
Không hề chống nhân dân
Thế cho nên mới hỏi
Ai Lê Võ Hoài Ân
Lại tỏ ra lếu lếu*

Viết trên báo Nhân Dân
 Rằng Kha Uyên bắt lương
 Nên mới chống Nhà nước
 khiến Mạnh Hảo tức giận
 Phải xông vào mạng ngay
 Bằng những lời tâm huyết
 Thật đáng hoan hô thay
 Nên bất kỳ ai đó
 Đều mong báo Nhân Dân
 Cùng tay Hoài Ân nọ
 Phải lên tiếng cân phân
 Phải chăng Hảo sai trái
 Hay là tay Hoài Ân
 Hay là tờ báo Đảng
 Là tờ báo Nhân Dân
 Thế nào là bắt lương
 Thế nào là sai trái
 Không phải chỉ nói càn
 Khi quyền hành mình nắm
 Hoan nghênh Trần Mạnh Hảo
 Đúng là quả không oan !

GIÓ NGÀN
 (27/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[26/05/2013 at 06:27](#)

ĐỘC TÀI VÀ DÂN CHỦ

Vẫn có người ngây thơ
 Nghĩ độc tài là tốt

Độc tài thì bảo đảm
 Đời sống được an ninh

Giống những nước Cộng sản
 Đời sống bảo đảm nhiều
 Khỏi phải lo thất nghiệp
 Khỏi phải lo đói ăn

Bởi Nhà nước đã lo
 Chu toàn cả mọi việc
 Dân chẳng có gì lo
 Dân chỉ có việc sống

Còn những nước tư bản
 Người người được cạnh tranh
 Không phải trong khuôn khổ
 Ai cũng được tự do

Tất nhiên dễ thất nghiệp
 Nên sống phải lo nhiều
 Lo mọi điều kinh tế
 Có vậy mới an than

Thử hỏi hai điều ấy
 Phải nên chọn điều nào
 Cộng sản hay tư bản
 Độc tài hay tự do

Độc tài thì cứng nhắc
 Quyền thuộc nhóm cầm quyền
 Đã nắm rồi không bỏ
 Chỉ chuyển tay cho nhau

Dân chủ nhờ bầu cử
 Quyền không thuộc riêng đâu

*Cứ ai thắng nhiều phiếu
Quyền là do dân bầu*

*Dân chủ không ý hệ
Không học thuyết độc tài
Mọi người đều bình đẳng
Tư tưởng đều tự do*

*Độc tài phải núp bóng
Vào lý thuyết giáo điều
Dầu ngu đàn bầy bạ
Vẫn chiếc vòng kim cô*

*Dân chủ thì độc lập
Quyền đồng đẳng mọi người
Không tôn thờ lãnh tụ
Không thành dân ngu si*

*Kinh tế có tự do
Cạnh tranh mới phát triển
Sáng kiến được phát huy
Không phải thành điều đóm*

*Dân chủ thì khai phóng
Không bị ai tuyên truyền
Độc tài thì ngu tối
Chỉ độc điều ngu dân*

*Thế mới biết đại khôn
Trong cuộc đời là vậy
Những người trình độ thấp
Nhiều khi khoái độc tài*

*Nhưng những người khôn ngoan
Hiểu nhiều về khoa học*

*Hiểu rành về nguyên tắc
Thấy độc tài ngu dân*

*Thế nên thời hiện đại
Xã hội phải tiến lên
Phải biết rành khoa học
Thấy nguyên tắc trước tiên*

*Không thể kiểu cảm tính
Mà hiểu biết rạch ròi
Phải sống bằng lý tính
Luật pháp mới nêu cao !*

THƯỢNG NGÀN
(26/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[25/05/2013 at 16:22](#)

HỎA MÙ

*Đúng là thế giới hỏa mù
Tung lên toàn khói mịt mù núi sông
Bởi ai thần thánh bằng ông
Mà ai bị chửi trèn đồng thế kia
Đúng là tâng bốc chia lia
Đúng là oán thán chẳng chừa chút chi
Hỏa mù thật quả trên đời
Hỏi rằng kim cổ có thời nào hơn
Ôi thôi nào trạng con người
Vì mình là chính vì đời dễ đâu
Tuyên truyền tâng bốc nhao nhao*

Chỉ vì lợi lộc mới hầu nâng bi
 Đúng là đời quả thị phi
 Biết đâu sự thật một khi hỏa mù
 Giờ thêm một trụ họ Hồ
 Tuấn Hùng đúng gốc con người Đài Loan
 Viết nên cuốn sách hiên ngang
 Hỏa mù ngang ngựa về Hồ Tập Chương
 Lại còn nhắc cả Hồ Quang
 Hỏa mù càng rối dễ nào chí minh
 Cho nên đất nước thật tình
 Càng đầy chuyên chế càng thêm hỏa mù
 Chỉ dân thì mãi chống khu
 Vẫn ca ngợi giả hỏa mù ai hay
 Thật là thời loạn không sai
 Loạn trong ngôn ngữ loạn tràn tâm tư
 Lỗi này biết trách cùng ai
 Trách ông Các Mác hay ngài Lenin
 Hay là trách gã Stalin
 Hay là trách đến họ Mao nữa là
 Hỏa mù đầu đã thả ra
 Đuôi càng thêm loạn càng sa hỏa mù
 Quả là ma giáo đầu đuôi
 Quả là mảnh khé người người là đây
 Tội thân nhân loại bao ngày
 Lâu rồi rơi tẩm vào trong hỏa mù
 Đúng là vết nhục thiên thu
 Người đời quả lấy hỏa mù làm hay
 Nên nay mới nói lời này
 Hỏa mù địch với hỏa mù hay đa
 Chỉ hiềm dân nước chúng ta
 Bao giờ mới thoát được ra hỏa mù !

THƯỢNG NGÀN
 (26/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐÌNH NGÀN says:

[25/05/2013 at 23:44](#)

CHIẾC BÓNG

*Người đời như chiếc bóng
Không thể làm sao phỏng
Thối hoài cứ phỏng mãi
Phỏng mãi bay lên cao*

*Bay cao bay cao mãi
Rồi tới một ngày nào
Khi không ai thổi nữa
Trái bóng tự rơi nhào*

*Người đời như chiếc bóng
Chiếc bóng in vách tường
Chỉ cần chút nén nhỏ
Chiếc bóng càng vẩn vương*

*Người đời như chiếc bóng
Chiếc bóng in vách nhà
Lời trầm trở bọn trẻ
Chiếc bóng thành oai ra*

*Người đời như chiếc bóng
Chiếc bóng đi trong đêm
In trên thành vách núi
Ngọn đèn khiến to thêm*

*Đèn ở xa bóng nhỏ
Đèn ở gần bóng to
Vì đèn hay vì bóng
Sao nhỏ thành ra to*

Quả đời người vĩ đại
 Nhờ chiếc bóng hảo huyền
 Hảo huyền càng huyền ảo
 Ai nấy đều xót xa

Sao chỉ tôn chiếc bóng
 Mà không quý con người
 Con người trong cõi thật
 Để gì ai khác ai

Ôi quả trò ảo giác
 Con người tự buộc mình
 Tự hèn nhau thần thánh
 Khiến đời thành tình ranh

Đời tình ranh đáng ghét
 Có còn đâu thật thà
 Cuộc đời thành gạt gẫm
 Người đời thành tà ma !

ĐẠI NGÀN
 (26/5/13)

[Reply](#)

NĂNG NGÀN says:

[25/05/2013 at 05:37](#)

KIM JONG UN

Cu cậu đây rồi Kim Jong Un
 Nhờ cha chết ngủm được lên tổng
 Dân Triều bao triệu im thin thít

Độc đảng Nhân dân thỏa í uông
 Vô sản thời nay là thế đấy
 Thà ăn sắn lát thử hạt nhân
 Ước gì cu cậu càng căng tiếp
 Đặng thấy bi kia nổ đánh âm !

GIÓ NGÀN
 (25/5/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[25/05/2013 at 03:34](#)

CON ĐƯỜNG VIỆT NAM

Cho dù ai khởi con đường
 Đường Việt Nam vẫn đường chung mọi người
 Cho dầu Định, Thức bày ra
 Tiến Trung cũng vậy hay là Thăng Long
 Con đường dân chủ tự do
 Con đường hạnh phúc nhằm cho mọi người
 Lên non xuống biển còn dài
 Quan san vạn dặm Con Đường Việt Nam
 Dẫn công an dẫn người dân
 Dẫn anh bộ đội có cần phân chi
 Nhất là kẻ cả đảng viên
 Việt kiều hải ngoại nào ai bên lề
 Bởi vì đường phải đường chung
 Con đường thiên lý riêng phần ai đâu
 Cho nên lịch sử dài dài
 Nhưng cùng xem lại đều người Việt Nam
 Con đường từ lúc Hồng Bàng
 Hùng Vương dựng nước cũng toàn dân thôi
 Giờ đây ngay trước mọi người

Con đường ngày trước cũng đường tương lai
 Con đường độc lập tự do
 Con đường dân tộc đường cho mọi người
 Con đường bình đẳng khắp nơi
 Cường quyền phải bỏ mọi người hân hoan
 Con đường rộng mở thôn làng
 Con đường hòa nhập thị thành đều chung
 Con đường chẳng phải công danh
 Con đường vốn chỉ lạc quan yêu đời
 Con đường vì nước vì người
 Vì toàn xã hội mọi người đều vui
 Con đường hiện đại đi lên
 Con đường mở rộng vòng tay mọi miền
 Con đường xuyên suốt Bắc Nam
 Con đường thống nhất con đường yêu thương
 Con đường xóa mọi hận thù
 Con đường hòa hợp con đường chung nhau
 Con đường yêu nước làm đầu
 Con đường dân tộc để hậu kết chung
 Con đường ánh sáng hòa bình
 Con đường mở rộng ra toàn năm châu
 Đó là triển vọng nước ta
 Đó là viễn tượng Con Đường Việt Nam
 Hỏi ai có muốn lên đường
 Để cùng xây đắp con Con Đường Việt Nam
 Hãy cùng nhau bước lên đường
 Cùng chung dấn bước Con Đường Việt Nam !

ĐẠI NGÀN
 (25/5/13)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[25/05/2013 at 05:13](#)

TỪ HẠT CÁT ĐẾN NGÔI NHÀ

Không có những hạt cát nhỏ
 Làm sao xây dựng được ngôi nhà
 Không có những viên đá nhỏ
 Làm sao ngôi nhà được xây lên
 Mọi cái đều cần sự bắt đầu
 Từ những cái bắt đầu nhỏ nhất
 Không có những cái bắt đầu nhỏ nhất
 Cũng làm sao có được những kết quả cuối cùng
 Mọi cái vĩ đại đều kết thành từ những gì nhỏ nhất
 Nó cũng giống như cái tâm cái chí của con người
 Phải có cái tâm nhân bản
 Phải có cái chí vì đời
 Đó chính là hai cái nhỏ sẽ làm nên cái lớn
 Cái tâm nhân bản thì không quản ngại điều gì
 Cái chí vì đời thì đến việc nhỏ nhất phải làm cũng
 không từ khước
 Nếu cứ đứng yên hoài không bước
 Hỏi rồi bạn sẽ đi đến đâu
 Sự rùn nát cũng chẳng bao lâu
 Nên phải mạnh dạn bước ngay trên con đường dân chủ
 Ngay từ những bước đầu
 Những bước nhỏ ban đầu sẽ dẫn đến con đường tự do
 là như thế
 Con người không phải là cây cỏ
 Sao bạn lại không bước đi
 Không bước ngay từ những bước nhỏ
 Làm sao bạn đi hết được con đường
 Không trải nghiệm được trên con đường
 Hỏi còn gì đâu ý nghĩa làm người cơ chứ
 Đành rằng một con én không làm nên được mùa xuân
 Nhưng không có từng con én làm sao trở nên bầy én
 Hoa mai nở báo hiệu mùa xuân
 Cho dầu không phải bởi hoa mai mà mùa xuân phải đến
 Mùa xuân phải đến một cách tự nhiên

Bởi sự tuần hoàn khách quan là như thế đó
 Khi sự độc tài đã trở nên quá quắt
 Cũng là giờ báo hiệu sự tắt đến của dân chủ tự do
 Nó cũng giống như bầu trời xuân
 Không phải bởi những cơn ớn dẹt thành
 Nhưng không có ớn cũng có nghĩa là mùa xuân chưa đến
 Nên nếu không có những hạt cát nhỏ
 Làm sao sẽ có được ngôi nhà hoành tráng Việt Nam
 Ngôi nhà của toàn dân tộc đang bắt đầu xây lên
 Ngôi nhà rạng rỡ của non sông đất nước
 Ngôi nhà dân chủ tự do và phồn vinh nhất thiết nay
 mai phải có
 Do từ những bước chân và những hạt cát ban đầu
 Nên bạn không được do dự hay e ngại gì
 Mà hãy mạnh dạn tự mình làm nên những cánh én đầu xuân !

ĐẠI NGÀN
(25/5/13)

Reply

LÁ NGÀN says:
24/05/2013 at 06:49

NHÂN CHI SƠ

Người xưa quả đã nói rồi
Con người sinh vốn có lòng thiện ngay
Đó là Mạnh tử chờ ai
Bảo tâm trong trắng nguyên sơ con người
Chỉ do tập nhiễm ở đời
Mà thành tách thiện khỏi người thế gian
Đến thời ông Mác không oan
Đấu tranh giai cấp rập ràng đề cao
Quả nhiên liền có Lê Nin

Chọn ngay chuyên chính để lên hàng đầu
 Thế là thiên hạ bể dâu
 Cả toàn thế giới như hầu gươm đao
 Trước tiên là Stalin
 Với bàn tay sắt tiêu từng nước Nga
 Tiếp theo hãn nước Trung Hoa
 Họ Mao bao chuyện xót xa hãi hùng
 Xong rồi tới đỉnh tội cùng
 Quả là Pôn Pốt cùng Yêng Sê Ri
 Thật là thế giới mấy khi
 Tiệc hồng được dọn dưới gầm trần gian
 Nên thôi có trách muộn màng
 Con người là vậy quả càng ghê thay
 Hỏi xem nguyên có đâu bày
 Chính là cái ác ở trong con người
 Mạnh xưa nói thiện mười mười
 Thực rằng cái ác gấp mười lần hơn
 Nên chi phải rõ nguồn cơn
 Chống người hay chống ác trong con người
 Tất nhiên khó tách rạch rời
 Sợ rằng ném chuột nát đồ cổ kia
 Đúng là bài toán khó chia
 Chia hoài còn lẽ biết làm sao đây
 Cái tâm thiện ở con người
 Nhưng còn cái ác cũng nằm trong tâm
 Nên chi cuộc thế xoay vần
 Hết cơn bỉ cực cũng phân thái lai
 Đấu tranh chống ác đường dài
 Đấu tranh giương thiện đâu phai chuyện đời
 Vài dòng muốn nhắc con người
 Phải xem thiện ác đôi đầu ngược nhau
 Nên cần hướng thiện cho mau
 Nên cần tiêu ác dãi dầu nắng mưa
 Thiện cần nếu tại lòng người
 Hỏi còn cái ác trên đời này sao !

THƯỢNG NGÀN
 (24/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[23/05/2013 at 20:51](#)

NGU DÂN

*Người làm chính trị tốt
Luôn cần khai hóa dân
Luôn đẩy dân lên trước
Luôn mở mang trí dân*

*Giáo dục luôn hàng đầu
Đặt tự do trước hết
Giáo dục nhằm mở mang
Giúp dân tự khai phóng*

*Khoa học luôn chủ đạo
Dân chủ luôn đề cao
Để dân tự chọn lựa
Hướng đi lên bởi mình*

*Kẻ làm chính trị tồi
Ngu dân luôn giải pháp
Đặt mình ngồi lên đầu
Đắt dân theo ý muốn*

*Dân không ngu thành ngu
Bởi do mình độc đoán
Làm cho dân bạc nhược
Bởi vì mình vốn ngu*

Hữu xạ tự nhiên hương
 Một điều đơn giản thế
 Song người ngu không thấy
 Chỉ bôi hương giả vào

Lúc nào cũng Bác Hồ
 Lúc nào cũng tâm bocc
 Lúc nào cũng học tập
 "Theo tấm gương của Người"

Biến Bác Hồ thành thánh
 Dựng tượng đặt khắp nơi
 Tận hang cùng ngõ hẻm
 Cả miếu mạo chùa chiền

Lịch sử ta nghìn năm
 Chưa bao giờ làm vậy
 Triệu anh hùng dân tộc
 Chưa ai giống Bác Hồ

Ấy vì thời Mác Lê
 Cái gì cũng tập thể
 Cái gì cũng ý hệ
 Lãnh tụ phải bốc thơm

Nó đã là công thức
 Của thế gian này rồi
 Của thế giới Cộng sản
 Liệu đời có ai hay

Dù Cộng sản lúc còn
 Dù Cộng sản đã mất
 Khác gì con cà cuống
 Cái đít cứ còn cay

Bác Hồ trở thành Phật
 Đặt ngang hàng Thích Ca
 Cán bộ cúi đầu lạy
 Lãnh đạo cùng dâng hoa

Đúng là đời chưa thấy
 Sự giả dối xót xa
 Bên ngoài sì sụp lạy
 Trong óc nghĩ tà ma

Hỏi ai gây nông nổi
 Phải chăng chính Bác Hồ
 Không lửa sao có khói
 Hay là Mác Lê Nin

Cho dù ai gây nữa
 Cũng đều là lỗi lầm
 Xem dân như cỏ rác
 Chỉ tôn có mình thôi

Dân thành món đồ chơi
 Để tuyên truyền bạc mạng
 Bất chấp thấy trên đời
 Điều gì chân hay giả

Quả thói vô trách nhiệm
 Của biết bao nhiêu người
 Coi đất nước như cát
 Coi dân tộc như ma

Mọi việc làm tùy tiện
 Vì quyền lực riêng mình
 Nắm trong tay tất cả
 Tha hồ vẽ rắn rồng

Dân thấp cổ bé miệng
 Muốn nói chẳng được nào
 Lấy gì đâu để nói
 Quyền ở đâu mà gào

Đúng là đời nhảm nhí
 Thế mà luôn tôn vinh
 Chỉ bởi mình ngu trước
 Kế đến làm dân ngu

Giờ thế kỷ hai mốt
 Đâu phải mới hai mươi
 Hoặc những ngày lạc hậu
 Thực dân phong kiến xưa !

Võ Hưng Thanh
 (24/5/13)

[Reply](#)

★★

Võ Hưng Thanh says:

[23/05/2013 at 22:30](#)

**THIÊN THƯỢNG ĐỊA HẠ
 DUY NGÃ ĐỘC TÔN**

Người đời đôi lúc có nghe
 Trên trời dưới đất Phật là độc tôn
 Tưởng rằng Phật quá tầm thường
 Tự cao tự đại cho ta nhất đời
 Nên đây muốn nói mà chơi
 Độc tôn đâu phải hiểu thành nhất ta
 Bởi vì Phật cốt chữ Vô
 Làm sao hiểu Phật cho mình độc tôn

Chẳng qua Phật muốn nói rằng
 Cuộc đời ảo giác thật tình hư vô
 Cho nên Phật nói thuyết Vô
 Quả là duy nhất đúng hơn trên đời
 Phật nêu quan điểm làm đầu
 Há thềm nghĩ đến bản thân của mình
 Người đời bởi dạ hẹp hòi
 Tưởng lầm Phật bảo ngài cao nhất đời
 Thật là lấy thước đo trời
 Lấy gàu đo biển quả đời đáng chê
 Chẳng qua lòng dạ hẹp hòi
 Dùng mình làm chuẩn không ngoài cái tôi
 Biết chi Phật thuyết tính Vô
 Bảo rằng Vô ngã mới nên con người
 Mà là Vô ngã trên đời
 Sao còn phân biệt giữa người và ta
 Cho nên Đạo Pháp dấu mà
 Cộng thêm Dân Tộc cũng là có sao
 Thương thay mấy gã tào lao
 Đưa thêm Chủ Nghĩa ngoài vào tưởng ngon
 Đúng là một bọn lon ton
 Đề đầu Đạo Pháp hỏi còn ra chi
 Phật xưa cả mấy nghìn năm
 Giờ sao lấy Mác Lênin thêm vào
 Trăm năm cũng đã ghen ngào
 Đạo thành Chính trị ối dào ngu si
 Đám ngu thôi nói làm chi
 Biết gì Vô ngã biết gì Hư không
 Thật là một bọn ăn đong
 Nịnh thần che lấp Đạo Vàng là đây
 Phật nhằm giải thoát khắp nơi
 U mê chúng lại lấy dây buộc vào
 Đúng là tởn nẩy thầy nào
 Ai tin cái áo làm thành thầy tu
 Chỉ là duy ngã độc tôn
 Độc tài chuyên chính hỏi còn lạ chi
 Quốc Doanh Đạo Pháp một khi
 Sư thành cán bộ Thầy thành đảng viên

Chao ôi ngũ uẩn triền miên
 Vô minh che lấp mọi miền nhân gian
 Nhìn đâu chỉ thấy sao vàng
 Để gì có được đạo Vàng ngày xưa
 Thương thay các sãi ở chùa
 Một đầu phải nhớ nằm lòng hai Kinh
 Trước là Kinh Mác Lênin
 Sau là Kinh Phật khó tin trên đời
 Vậy nên chút đỉnh nói chơi
 Kết tình Đồng chí cùng tình Nam mô !

ĐẠI NGÀN
 (24/5/13)

[Reply](#)

★★

Võ Hưng Thanh says:
[23/05/2013 at 00:07](#)

HÒA GIẢI HÒA HỢP

Anh là người Cộng sản ?
 Anh là người Quốc gia ?
 Các anh luôn kinh chống
 Đất nước từng can qua ?

Anh là người Cộng sản
 Anh có hiểu Mác Lê ?
 Anh là người Quốc gia
 Anh có yêu đất nước ?

Nếu anh người Cộng sản
 Có hiểu Cộng là gì ?

Nếu anh người chống Cộng
Anh hiểu gì Quốc gia ?

Anh theo vì cả tin
Hay vì không hiểu biết ?
Anh chống nhau vì thù
Hay lợi riêng tính trước ?

Thế thì hỏi hòa giải
Hòa giải do lẽ nào
Thế thì hỏi hòa hợp
Hòa hợp bởi tại sao ?

Hai bên với căm thù
Đã ngấm vào xương tủy
Hay thực chất giả đồ
Căm thù chỉ giả dối ?

Một bên vì giai cấp
Cương quyết phải đấu tranh
Một bên vì đất nước
Cần chống Cộng mút mùa ?

Đã lâu rồi Mác mất
Liên Xô cũng đổ nhào
Chủ nghĩa hóa vô nghĩa
Anh vẫn cứ tin sao ?

Còn anh xưng Quốc gia
Chiến trường đầy lửa đạn
Bốn triệu người gục ngã
Không cảm thấy xót xa ?

Chiến tranh giờ đã hết
Đã qua 38 năm

*Thời gian dù lắng đọng
Các anh cứ hờn căm ?*

*Mà hờn căm trong lòng
Hay hờn căm cửa miệng
Lý gì để oán hận
Đất nước hay bản thân ?*

*Thiên đường quả đã mất
Ảo ảnh quả phù du
Sao anh còn Cộng sản
Anh vì ai vì ai ?*

*Nếu bên kia hòa thật
Có sao anh không hòa ?
Nếu bên kia giả dối
Tại sao anh nói hòa ?*

*Nên người thật việc thật
Ở đời chỉ thế thôi
Bởi việc nếu giả dối
Người thật có khi nào ?*

*Cả hai vẫn người Việt
Cả hai vẫn khôn ngoan
Tại sao anh khôn lỏi
Tại sao anh điếm đảng ?*

*Thế nên muốn hòa giải
Hay hòa hợp cùng nhau
Phải nên đều tâm thực
Mà đừng kiêu ma đầu !*

*Nếu anh còn Cộng sản
Thì "Mỹ Ngụy" cứ còn*

Nếu anh là Mỹ Ngụy
Thì Cộng sản ung oan ?

Vậy thì có niềm tin
Phải niềm tin chân chính
Nếu niềm tin bọt bèo
Có lấy gì đáng quý ?

Nên Cộng sản vô nghĩa
Phải Dân tộc trở về
Phải cùng nhau hòa hợp
Đất nước đặt lên trên !

Nếu anh không Mỹ Ngụy
Thì anh là Quốc gia
Mà Quốc gia yêu nước
Sao hòa giải quay lưng ?

Vậy nên quả rõ ràng
Các anh đừng ba xạo
Đừng nên Cộng sản giả
Đừng Mỹ Ngụy đóng tuồng !

Nhưng phải là Việt Nam
Với con tim chân chính
Với trí não rạch ròi
Biết đâu tà hay chính !

Nhưng thôi có nói dài
Không buồn nghe cũng vậy
Chỉ nói ngắn vài lời
Để cùng nhau suy gẫm !

PHIẾM NGÀN
(23/5/13)

[Reply](#)

TUYẾT NGÀN says:

[22/05/2013 at 22:52](#)

NGÀN ...

Non ngàn cho chí đại ngàn
 Ngàn mây cho đến lá ngàn ai hay
 Sóng ngàn cũng một mình đây
 Sao ngàn cũng vậy còn kia gió ngàn
 Bạt ngàn rồi tới đỉnh ngàn
 Ngàn khơi cũng vậy sao ngàn không sai
 Ngàn trùng dầu dãi nắng mưa
 Nắng ngàn lấp lánh như chưa mưa ngàn
 Hỏi ai có biết thương ngàn
 Hỏi ai có biết suối ngàn là đâu
 Ngàn sao đầy cả bầu trời
 Mây ngàn vương vấn chuyện đời hôm nay
 Ý ngàn phong phú trong đầu
 Bao la thật quả muôn ngàn cũng đây ...
 Vậy nên xin nói lời này
 Cảm ơn mỹ ý ai khen Non Ngàn.

Võ Hưng Thanh

(23/5/13)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:

[22/05/2013 at 22:34](#)

ĐẦU XANH TUỔI TRẺ

Đầu xanh có tội tình gì
 Quả thương tuổi trẻ giống giòng Việt Nam
 Tội thuần chỉ rãi truyền đơn
 Tội thuần chỉ bảo tôi yêu nước nhà
 Tội do thương giống thương nòi
 Tội vì lo sợ nước ngoài xâm lăng
 Nhìn lên phương Bắc căm căm
 Nhìn về đất nước quả trăm nỗi niềm
 Đây là em Nguyễn Phương Uyên
 Đinh Nguyễn Kha cũng ở chung việc này
 Phương Uyên 21 là đây
 Nguyễn Kha tuổi mới cũng vừa 25
 Thật là giông gió trời Nam
 Phương Uyên phải lãnh án tù 6 năm
 Nguyễn Kha tù mức 8 năm
 Hỏi ơi nước Việt biết làm sao lên
 Bọt bèo phận trẻ lênh đênh
 Xót xa vận nước mà nên nỗi này
 Bảo rằng chống Đảng ai hay
 Bảo rằng phản động ra tay nặng nề
 Đầu xanh quả thật ê chề
 Dưới bầu trời đỏ lê thê tháng ngày
 Ngàn người kiến nghị may thay
 Với ngàn chữ ký những ngày đấu tranh
 Tự do dân chủ nhân quyền
 Nhằm đòi thả gấp hai em kiều hùng
 Chí cao vì nước vì dân
 Sao nay lại phải tẩm thân tội tù
 Nhưng mà đã lỡ xử rồi
 Làm sao xé án để người hân hoan
 Thôi thì mọi việc đảng hoàng
 Cần xem lại hết nỗi oan tháng ngày
 Đã qua một thế kỷ nay
 Bao giờ mới thật vòm trời tự do
 Nước nhà trước nỗi nguy to
 Ngoại xâm tràn tới có chờ đợi ai

Thế nên tuổi trẻ anh tài
 Mang thân chống đỡ nước hồi lao đao
 Vậy mà chẳng được hoan hô
 Còn đem xử nặng khiến bao nhiêu người
 Ngậm ngùi dòng lệ tuông dài
 Đầu xanh tuổi trẻ hận đời hôm nay !

ĐẠI NGÀN
 (23/5/13)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[22/05/2013 at 22:05](#)

BÂY GIỜ CÒN LẠI

Giờ đây sót lại bốn anh
 Của thời Cộng sản lúc còn hoàng kim
 Dĩ nhiên Trung Quốc anh đầu
 Việt Nam thứ kế, đến hầu Cu Ba
 Triều Tiên chót bệt cũng là
 Nổi danh vang động tà ma ai bì
 Dân ăn đến cả củ mì
 Mà tôn lãnh tụ li bì đáng thương
 Hạt nhân khoe mẽ mười phương
 khiến toàn thế giới chán chường ghê thay
 Ước chi ông Mác đời này
 Đội mồ sống dậy ra tay vạch giùm
 Con đường đổi mới tiến lên
 Thiên Đường Cộng Sản dán tem thị trường
 Bời dù dở dờ ươn ươn
 Chú Sam quả đã dọn đường ai hay !

SÓNG NGÀN
(23/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[21/05/2013 at 20:07](#)

NHÂN QUYỀN

Nhân quyền là cái tự nhiên
 Có gì đâu phải huyền thuyên trên đời
 Tại ai cấm đoán con người
 Nên thành mới có những người phản công
 Nếu mà ai nấy đồng lòng
 Nhân quyền tôn trọng có hòng ai la
 Chẳng qua có kẻ tà ma
 Là ông Các Mác thật là ngu si
 Cho rằng tư sản dân quyền
 Là quyền bóc lột chẳng nên con người
 Nên ông ngược lại mười mười
 Chủ trương vô sản khiến đời éo le
 Quả ngu lại có người nghe
 Lê Nin khoái tử lập bè Liên Xô
 Bảy mươi năm trải xót xa
 Nhân quyền mất hết người ta than phiền
 Thế rồi tất phải đi đoong
 Liên Xô đành sụp có hòng dài lâu
 Giờ đây ta nói mấy câu
 Trăm năm nhìn lại dễ hầu phôi pha
 Việt Nam đất nước chúng ta
 Nhân quyền vẫn có từ đời Hùng Vương
 Có sao như kẻ ăn đường
 Của mình ném mất đi thương của người
 Thông minh gì Mác khù khờ

Tại sao tin bấy hồi người Việt Nam
 Nước ta vẫn hiến nghìn năm
 Dân ta đâu có ngu si ở đời
 Nhân quyền là gốc con người
 Con người độc lập con người tự do
 Con người trí tuệ chiều cao
 Con người nhân bản thương bao con người
 Nhân quyền nếu bị coi thường
 Con người thành vật chẳng tường sao nên
 Nên thôi đừng nghĩ mình ên
 Cho rằng cả thảy thế gian đại khờ
 Chẳng qua Các Mác nằm mơ
 Mơ đời ảo tưởng đại khờ là đây
 Nên qua thế kỷ bao ngày
 Hãy cùng nhìn lại hồi người Việt Nam !

ĐÌNH NGÀN
 (22/5/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[21/05/2013 at 21:57](#)

CỜ VÀ CỜ

Cứ cộng sản là phải nền cờ đỏ
 Phải sao vàng ở giữa mới trông oai
 Phải búa liềm phải có những ngôi sao
 Cờ Trung Quốc cờ Việt Nam khác mấy
 Giống ngày trước Liên Xô ờ cũng vậy
 Cờ Đảng hay cờ nước thấy như nhau
 Vì thật ra đâu có quý gì cờ
 Chỉ vô sản thế gian là chính yếu
 Nên cờ Đảng phủ trùm lên cờ nước

Đảng là tiên còn nước chỉ cò con
 Nước cò con thì dân chỉ tép riu
 Đời là thế chuyện đời ừ cũng thế
 Trong khi đó khắp cùng trên thế giới
 Nhìn nước nào cò màu sắc cũng mê
 Nhìn nước nào hình thể lá cò riêng
 Sao bỗng thấy lòng ta như quặn lại
 Cò là chính linh hồn cho Tổ quốc
 Cò là điều tiêu biểu của non sông
 Bốn ngàn năm các con Lạc cháu Hồng
 Sao nhìn mãi chỉ thấy cò của Đảng
 Màu máu đỏ và sao vàng thế đó
 Quốc tế ca như vang vọng không thôi
 Khiến lòng ta thật bao nỗi bồi hồi
 Mong ai nghĩ ra lá cò Tổ quốc
 Lá cò phải chan hòa hồn đất nước
 Lá cò nên toát rõ chí non sông
 Cò Việt Nam phải phản ánh giống Lạc Hồng
 Đâu có thể chỉ ngôi sao đơn giản
 Ngôi sao ấy có ai mà không biết
 Nó dựng nên từ Các Mác Lê Nin
 Nó đâu nào phải ý chí Hùng Vương
 Nên phải đổi, tất nhiên cần phải đổi !

BẠT NGÀN
 (22/5/13)

[Reply](#)

★★

[21/05/2013 at 22:15](#)

NGUYỄN SÀI GÒN

Đúng là ông Nguyễn Sài gòn
 Nghĩ sao nói vậy chẳng còn sợ ai

Sá gì phải sợ công an
 Sá gì phải sợ vua quan trên đời
 Mình dân thì sợ nổi gì
 Mình là người chủ đâu đầy tớ ai
 Nên dầu ngài Tổng Bí Thư
 Với dân thử hỏi ai người cao hơn
 Nên lòng ông khoái Đại Ngu
 Đặt làm tên nước thiên thu luôn còn
 Ngày xưa từng có cụ Hồ
 Quý Ly đặt nước tên là Đại Ngu
 Ngày nay cũng có cụ Hồ
 Chí Minh dẫn dắt dân mình đi lên
 Vậy thì toàn thể nhân dân
 Cũng nên chung gọi nước mình Đại Ngu !

TRĂNG NGÀN

(22/5/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[21/05/2013 at 21:01](#)

LÀM VIỆC NƯỚC

Những người làm việc nước
 Cần phải có cái tâm
 Kế nữa là đầu óc
 Không thể thứ tầm tầm

Cái tâm phải trong sáng
 Phải lo cho người nghèo
 Cái óc phải nhìn rộng
 Phải đưa nước đi lên

Nếu mà làm việc nước
Chỉ cán bộ lành lành
Lâu ngày đôn lên mãi
Quả thật đáng giạt mình

Những người làm việc nước
Cần đầu óc thông minh
Có tầm nhìn chiến lược
Sao chỉ Mác Lênin

Những người làm việc nước
Phải độc lập tự do
Nếu óc toàn bả đậu
Thật nguy to nguy to

Những người làm việc nước
Cần nhân sự thông minh
Nếu Mác Lê tưng mãi
Còn gì để mà tin

Những người làm việc nước
Cần dân chủ tự do
Nếu tham quyền cố vị
Đúng là rất nguy to

Bởi nước là của chung
Dân thấy đều bình đẳng
Người tài trong thiên hạ
Cần được luôn phát huy

Chỉ có nền dân chủ
Mới phát huy người tài
Còn toàn trị chuyên chính
Chỉ đều thứ tâm vơ

*Nên ra làm việc nước
Phải suy nghĩ trước sau
Luôn lấy dân làm gốc
Đừng lợi riêng lên đầu !*

NGÀN KHOI
(22/5/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[21/05/2013 at 21:18](#)

HOAN HỒ

*Hoan hô anh một công nhân
Còn hơn "trí thức" nhiều phần lắm thay
Hiểu sâu, lý luận rạch ròi
Thật là hơn hẳn những người tầm vơ
Ngày xưa tên nước "Đại Ngu"
Ngày nay anh thích "Đại Ngu" cũng vừa
Bởi xưa "ngu" nghĩa là hiền
Bởi nay "ngu" nghĩa triền miên đại khờ
Vì ôm mãi "Mác Lênin"
Trong khi ông tổ qui tiên lâu rồi
Thế gian toàn đã đổi đời
Sao mình vẫn cứ ôm "Ngài" khư khư !*

TRĂNG NGÀN
(22/5/13)

[Reply](#)

NGÂN KHOI says:

[20/05/2013 at 20:15](#)

CÁI MẸ GÌ !

"Cộng Hòa" là cái mẹ gì
 Nếu duy một nhóm đề đầu nhân dân
 "Dân Chủ" cũng cái mẹ gì
 Nếu dân mất hết những quyền tự do
 Lại còn "Đại Việt" nguy to
 Hạt tiêu bé xíu mà lo làm tàng
 Đã nghèo thì chẳng làm sang
 Yếu thì chịu yếu la làng ai thương
 Nước ta nay phải đường đường
 Gọn gàng quốc hiệu khỏi người cười chê
 Chỉ nêu "Thống Nhất" mà thôi
 Khỏi cần "độc lập", "tự do" rườm rà
 Lại còn "hạnh phúc" xót xa
 Cả toàn một đám mỹ từ suông thôi
 Khách quan đều thấy biết rồi
 Có gì giấu giếm được người thế gian
 Nên khi lịch sử sang trang
 Đổi ngay Quốc hiệu gọn gàng mới hay
 "Việt Nam Thống Nhất" từ nay
 Những từ búa lớn đao to dẹp liền
 Thời này ai chẳng "Cộng Hòa"
 Thời này "Dân Chủ" ai mà chẳng thông
 "Tự Do" ai chẳng thuộc lòng
 Còn điều "Hạnh Phúc" để hòng ai tin
 Vậy nên thực tế làm đầu
 Có gì nói nấy mới hầu văn minh
 Gạt ai chỉ thấy gạt mình
 Nếu toàn tự gạt dân tình ra sao
 Nên thôi mọi chuyện tào lao
 Bỏ ngay cho khỏi xôn xao người đời
 Danh từ là cái mẹ gì
 Chỉ toàn gạt gẫm bao người thế gian

*Nước nhà cần phải đảng hoàng
Việt Nam cần phải huy hoàng như ai !*

ĐẠI NGÀN
(21/5/13)

[Reply](#)

THƯƠNG NGÀN says:
[21/05/2013 at 04:01](#)

QUÁ ĐỐI LẠ LÒNG

*Việc đòi thật ít thấy
Nên quá đối lạ lòng
Nước hai nền hành chánh
Có ai hiểu ra không !*

*Một nền hành chánh Đảng
Một nền hành chánh dân
Hành chánh Đảng là mẹ
Hành chánh dân là con !*

*Mẹ vì mình lãnh đạo
Ngân sách thầy trọn quyền
Con vì được lãnh đạo
Ngân sách phải ăn theo !*

*Ngân sách là từ thuế
Từ đóng góp của dân
Những quỹ riêng của Đảng
Thử hỏi là mấy phần !*

Nên chi sao cần hai
 Mà không gom thành một
 Hoặc chỉ hành chánh Đảng
 Hoặc chỉ hành chánh dân !

Đảng viên cũng là dân
 Sao thành quan lãnh đạo
 Ai ban cho quyền này
 Cứ trả lời thành thật !

Bởi đánh thắng rồi lên
 Hay Mác Lê ban phát
 Hay Trời cao xĩ xuống
 Hay dân dùng phiếu bầu !

Đã thời đại dân chủ
 Cần lô-gích rõ ràng
 Không nhập nhằng mờ ớ
 Mọi điều phải sáng choang !

Ai người lãnh đạo Đảng
 Sao không nghĩ điều này
 Sống vì dân hay Đảng
 Hay vì mình sao đây !

Đã là người lãnh đạo
 Thân phận phải rõ ràng
 Phải tỏ ra xứng đáng
 Như vậy mới đảng hoàng !

Thời xưa còn mờ mịt
 Học thuyết Mác còn sang
 Bây giờ đã đổi mới
 Sao chỉ một con đảng !

Thời Liên Xô chưa đổ
 Còn hi vọng thiên đàng
 Giờ đã nên mây khói
 Sao cứ tiếp con đường !

Phải chăng trên lưng hổ
 Không trèo xuống được sao
 Hổ hay con bò ốm
 Hãy suy nghĩ lại nào !

Nước ta nào có giàu
 Dân ta nào có sướng
 Tại sao phải nặng nề
 Thuế khóa cho hai hướng !

Nói xuôi thì êm tai
 Nói ngược cho phản động
 Sự đời đơn giản vậy
 Sao chẳng suy cho rộng !

Vậy nên cần tinh giản
 Guồng máy ngay cho dân
 Dân bầu người lãnh đạo
 Mình chẳng mãi giành phần !

Đất nước của toàn dân
 Không thuộc riêng ai hết
 Dân là chủ non sông
 Không ai chủ dân cả !

Không ai là chủ dân
 Sao giành quyền lãnh đạo
 Dân phải theo ý mình
 Dân tự quyền lãnh đạo !

Hay là cho dân ngu
 Phải cần người lãnh đạo
 Mình từ dân mà ra
 Sao lại nghĩ ngược ngạo !

Dân tự mình làm chủ
 Chẳng cần theo ý ai
 Mỗi người một lá phiếu
 Đó là ý chí dân !

Chuyện giản đơn như thế
 Sao một thế kỷ rồi
 Vẫn lòng vòng luẩn quẩn
 Hỏi lỗi này do ai !

ĐÌNH NGÀN
 (21/5/13)
[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[21/05/2013 at 03:11](#)

ĐOÀN TÂM

Tâm em đúng thật tâm đoàn
 Thành ra hẳn học vội vàng Phương Uyên
 Lôi vào đến cả Nguyễn Kha
 Bởi em chí lớn chỉ là gia sư
 Bưng bô ai biết ai chừ
 Những đồ "phản động" có như em kìa
 Nhục thay tuổi trẻ như em
 Cái đầu bả đậu tưởng nên con người

Đã qua thế kỷ 20
 Bây giờ 21 người người đều hay
 Sao em lạc hậu dài ngày
 Nao mình đã quên toàn đây Mác Lê
 Trong khi thiên hạ tỉnh mê
 Thì em con ếch vẫn ngồi giếng khơi
 Cầu trời một trận mưa rơi
 Ếch lên miệng giếng hiểu đời khác xưa !

LÁ NGÀN
 (21/5/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:
[21/05/2013 at 04:26](#)

XÉT XỬ ĐỘC LẬP

Nhân loại đã khám phá
 Ra nguyên tắc phân quyền
 Với ba quyền độc lập
 Xét xử mới trang nghiêm !

Quyền xét xử độc lập
 Đó là quyền tối cao
 Xét xử vì công lý
 Không được ai xen vào !

Khi phân quyền không còn
 Tất cả gom lại một
 Do một người nắm giữ
 Xét xử sao độc lập !

Ý chí thành chủ quan
 Công lý phải biến mất
 Nhân loại thành ngõ ngàng
 Mác Lê Nin là vậy !

Phương Uyên 21 tuổi
 Nguyên Kha tuổi 25
 Hai em đã đủ tuổi
 Chọn đường đi của mình !

Dù là án chính trị
 Đúng ra xử công tâm
 Có thể dân mới phục
 Xã hội mới hân hoan !

Cho nên không phê phán
 Chuyện chính trị đúng sai
 Chỉ nêu điều xét xử
 Nguyên tắc đã đúng chưa !

Nếu xét xử độc lập
 Thẩm phán phải toàn quyền
 Muốn tha hay muốn buộc
 Đều tùy tính khách quan !

Thế nhưng là đảng viên
 Thẩm phán nào độc lập
 Thế nhưng chỉ vì Đảng
 Dân dễ không bị oan !

Đó vài điều đơn giản
 Ta chỉ nói chơi thôi
 Không khéo buộc phản động
 Ồi giờ ơi là giờ !

SAO NGÀN

(21/5/13)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[20/05/2013 at 19:08](#)

ANH HÙNG VÀ BẢN LĨNH

*Bản lĩnh mới anh hùng
Anh hùng phải quả cảm
Vượt người trong can đảm
Tạm gọi được anh hùng !*

*Anh hùng phải bản lĩnh
Làm cốt lõi cho mình
Anh hùng cần trí tuệ
Anh hùng mới xứng danh !*

*Anh hùng kiêu ra ngỗ
Xuống bếp gặp anh hùng
Chỉ thứ đồ xạo xự
Tuyên truyền không ai tin !*

*Khi sơn hà nghiêng ngã
Luôn cần có anh hùng
Nhằm giúp dân cứu nước
Tùy tài sức của mình !*

*Những người trong thời loạn
Bản lĩnh luôn phải cần
Để giữ mình đứng thẳng
Không cúi đầu khom lưng !*

*Bản lĩnh tạo con người
Con người giàu phẩm chất
Anh hùng cốt giúp đời
Là tinh hoa đất nước !*

*Chỉ bảy điều đơn giản
Nhấn thế hệ hôm nay
Thế hệ trẻ đất nước
Thật cần thiết lắm thay !*

*Con người không bản lĩnh
Đâu hơn cái dạ dày
Anh hùng mà không có
Thật dân tộc nguy thay !*

THƯỢNG NGÀN
(21/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[20/05/2013 at 05:37](#)

BẢN NĂNG

*Con người có bản năng
Chẳng khác gì rắn độc
Phải nhốt sâu hầm kín
Đừng để rắn chui ra !*

*Cái khờ một lý thuyết
Là mở cửa bản năng*

Hồ đấu tranh giai cấp
Thành bản năng bò ra !

Chuyện chưa dừng ở đó
Bồi chuyên chính thêm vào
Rắn được mọc thêm cánh
Bản năng nhân bản năng !

Giờ thì ai cũng rõ
Gần một thế kỷ qua
Cả thế gian sóng gió
Trăm triệu người tiêu ma !

Hết nạn làn sóng đỏ
Lại đến nạn bá quyền
Đó bản năng quyền lực
Để nào rắn nằm yên !

Nên thôi chuyện đã rồi
Có nói nhiều cũng vậy
Nó giống con vi rút
Chuyện thích nghi dễ thấy !

Lắm người tưởng trụ sinh
Tiêm vào là chữa được
Thật sự đâu dễ dàng
Vi rút cũng biến hóa !

Cho nên rắn trong hàm
Một khi đã buông thả
Để đâu gom được về
Để chi không tiến hóa !

Thế nên chuyện con người
Có gì đâu xa lạ

*Mở hằm cho rắn ra
Cũng giống vi rút cả !*

ĐÌNH NGÀN
(20/5/13)

Võ Hưng Thanh says:
[20/05/2013 at 05:14](#)

HOÀNG SA - TRƯỜNG SA

*Thế kỷ trước Phạm Văn Đồng phẩn khởi
Ủng hộ ngay tuyên bố của "đồng minh"
Quốc Vụ Viện Trung hoa ra Thông cáo
Hải phận kia 12 hải lý rành rành !*

*Trong Công hàm được gọi là 58
Đồng không hề nhắc đến Hoàng, Trường Sa
Là hải đảo nước ta từ lâu lắm
Có phải chăng Đồng quả đã hữu tình !*

*Nên sự thật có khôn nhà đại chợ
Nhiều người hô Đồng quả rất thông minh
Nói lẽo lự có tợ như không có
Đảo thì không chỉ đồng ý cự ly !*

*Ồ quả thật đúng là anh khôn lỏi
Cự ly trùm cả hai đảo chung quanh
Nó cũng giống chuyện hỏ môi răng lạnh
Nên làm sao mà tách được cho ra !*

*Thôi chuyện cũ cố cần răng mà chịu
Dù thời gian mãi mãi chẳng phôi pha*

*Một lần lỡ dễ chi mà gương lại
Nghĩ mà xem dân nước lệ chan hòa !*

*Hoàng Sa mất hỏi Trường Sa có mất
Đến bao giờ quay lại với dân ta
Trừ khi mạnh ta đứng lên giành lại
Sói vô chuồng đâu có dễ đuổi ra !*

*Nên sự thật hỏi ai người trí thức
Nhìn thẳng thừng mà chẳng nói quanh co
Trao trọn ổ cố nhiên gồm cả trứng
Trừ khi nào trứng đã được tách ra !*

*Đơn giản vậy có gì mà khó hiểu
Ăn xôi chùa ngọng miệng đó quả là
Khôn hay dại đúng chẳng qua thời thế
Bởi mê say chủ nghĩa mới thành ra !*

*Giờ cục diện thế gian nay đổi khác
Ta phải cần khẳng định Hoàng, Trường Sa
Vì máu thịt Tổ quốc ta từ trước
Không lẽ nào chẳng giành lại cho ta !*

ĐẠI NGÀN
(20/5/13)

[Reply](#)

ĐÌNH NGÀN says:
[20/05/2013 at 07:01](#)

QUI LUẬT KHÁCH QUAN

Thế giới là quy luật
 Những quy luật khách quan
 Từ hạt nhân nguyên tử
 Đến cả thấy thiên hà !

Xã hội là quy luật
 Cũng quy luật khách quan
 Từ lịch sử thế giới
 Đến tâm lý con người !

Những kẻ nào bày đặt
 Đưa lý thuyết chủ quan
 Đi ngược lại quy luật
 Quả tội lỗi không oan !

Xã hội là tự do
 Cá nhân luôn vẫn vậy
 Tổ chức thành bầy đàn
 Không hư mới hiếm thấy !

Nên vốn quý con người
 Không ngoài sự hiểu biết
 Không ngoài chính tài năng
 Không ngoài tâm đạo đức !

Trong xã hội bầy đàn
 Không cần gì tài cán
 Chỉ cần biết vâng lời
 Thành mới nguy đạo đức !

Kinh tế phải tự nhân
 Chỉ muốn thành Nhà nước
 Vạch nguồn cho tham nhũng
 Ai nấy đều thấy trước !

Tham nhũng thì hại dân
 Hại bản thân Nhà nước
 Hành chánh hóa nhập nhằng
 Dân chỉ có khóc mướt !

Ấy là bởi do đâu
 Không tự do dân chủ
 Chỉ một nhóm con người
 Được tha hồ tùy tiện !

Nên người xưa đã nói
 Giáo chi rồi phú chi
 Phú mà không giáo
 Thật xã hội ngu si !

Ai cũng lo làm giàu
 Cho bản thân mình trước
 Xã hội như cái mền
 Cuối cùng thành rách mướp !

Cả nước cùng thành nghèo
 Cả nước thành tăm tối
 Quy luật yếu tất thua
 Kẻ lân bang sẵn tới !

Quả là đại hay khôn
 Hỏi dân hay lãnh đạo
 Hỏi ai người chỉ đạo
 Hỏi ai kẻ nô lệ !

Nên chi thật giản đơn
 Nói dài càng vô ích
 Một bài thơ ngắn gọn
 Để mọi người ngâm chơi !

THƯỢNG NGÀN
(20/5/13)

[Reply](#)

**

ĐÌNH NGÀN says:

[19/05/2013 at 22:03](#)

THƠ TỔ HỮU

Ôi thơ sao chỉ nhạt phèo
 Ráp vần ráp ý chẳng điều hay ho
 Chữ toàn búa lớn đao to
 Lộng ngôn theo kiểu học trò ta đây
 Ngô nghê thi tứ bao ngày
 Tưởng thành sự nghiệp để đời hay sao
 Tung hô lãnh tụ lãnh nghề
 Hở răng toàn thấy Mác Lê chen vào
 Đỉnh cao tột Stalin
 Thương ông thương đến triệu lần hơn ai
 Ôi chao đất Việt người tài
 Để đời muôn thuở thơ ca nịnh thần
 Ừ thôi thế cục xoay vần
 Đông tàn xuân đến vẫn phần hơn xưa
 Nếu may sống lại trên đời
 Liệu rằng ông có khen người hậu sinh
 Tợ như một Nguyễn Phương Uyên
 Hay là tuổi trẻ Đình Nguyên Kha kìa
 Có chẳng lên án vội vàng
 Là đồ phản động cản đường tiến lên
 Tiến lên tiến tới không thôi
 Tiến hoài để đến tận miền hoang vu
 Làm theo lực hướng theo cầu
 Gây cho Tố Hữu cả đời làm thơ

*Thơ y con cóc dưới gầm
Giữa cơn giông bão để toàn cóc con ...*

MÂY NGÀN
(20/5/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:
[19/05/2013 at 23:56](#)

DỰ TIỆC

*Ai vào dự tiệc hôm nay
Cũng toàn quý tộc biết ngay từ đầu
Dân đen khoai sắn mỗi ngày
Để gì chen được với bầy quyền cao*

*Nên chi dân chủ tự do
Nó như chiếc áo mặc ngoài cho vui
Mặc vào dự tiệc mới sang
Hết như tấm vé vào toàn bọn ta*

*Ngày xưa ai đã nói rồi
Phải cần chuyên chính mới hầu thành công
Một mình một chợ thì ngoan
Một mình một chợ mới sang trên đời*

*Dân trên là lớp thượng lưu
Dân Tây vẫn gọi trong thời thực dân
Đúng là cuộc sống xoay vần
Gió đi kiến lại có cần nói sao*

Cứ theo hàng dọc mà lên
 Con đường đã định còn rên nỗi gì
 Cúc cung tận tụy ai bì
 Mới thành quý tộc dễ gì được sao

Nên thôi ời hỡi đồng bào
 Biết thân biết phận lẽ nào ngu ngo
 Tha hồ yến tiệc quan to
 Từ lâu mâm bát đã nên rõ ràng

Đường đi vốn sắp hai hàng
 Một đảng dân giả một đảng quan vua
 Phận hèn chú tiểu ở chùa
 Ngày ngày cố quét cho rồi lá đa

Trăm năm trong cõi người ta
 Chỗ nào yến tiệc đều là đông vui
 Riêng dân mạt rệp ở đời
 Biết thân biết phận mới thời an ninh !

NẮNG NGÀN
 (20/5/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN SAO says:
[19/05/2013 at 23:08](#)

CON ĐƯỜNG VIỆT NAM

Việt Nam chỉ một con đường
 Hay là vẫn có nhiều đường để đi
 Nhớ xưa đã có Bác Hồ
 Noi theo thẳng tắp con đường Mác Lê

Nhưng rồi gió bụi dập dồn
 Mọi người hơ hổi tìm đường nào đây
 Hỡi ơi nước chảy mây bay
 Giữa đường nhìn lại những ngày phôi pha
 Úc lòng nào dám nói ra
 Nói ra lại sợ tà ma bên đường
 Thôi thì ngọn cỏ phơi sương
 Hướng nào để chọn con đường tương lai
 Trải qua bao nã hiểm nghèo
 Ngày nay phải có Con Đường Việt Nam
 Đường trường vạn dặm quan san
 Chớ nên non dạ để oan nước nhà
 Nên chi Dân chủ Cộng hòa
 Phải dân làm chủ Cộng hòa mới nên
 Nếu liều ăn trước ngòi trên
 Coi dân cỏ rác dễ chi Cộng hòa
 Nhìn ra trời biển bao la
 Lòng người nhỏ hẹp biết là về đâu
 Hại đời cũng những danh từ
 Hại người toàn những mỹ miều danh hư
 Giờ thì dân đã sáng rồi
 Sáng rồi nhưng tiếc trời còn tối thui
 Nên mong thấy được mặt trời
 Càng ngày lên tỏ hầu đời hân hoan
 Con Đường Cứu Cánh Việt Nam
 Con đường Dân chủ con đường Tự do
 Con đường trong mỗi lòng người
 Con đường Dân tộc mọi người cần theo
 Con đường duy nhất phải đi
 Con đường ta vạch không ai xen vào
 Con đường áo vải cò đào
 Con đường Nguyễn Huệ từng thời hoàng kim !

SAO NGÀN

(20/5/13)

[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[19/05/2013 at 22:17](#)

CÁNH HẢI ÂU

*Trời cao tung cánh hải âu
 Biển xanh mây trắng nào đâu là bờ
 Tự do vô hạn ở đời
 Để chi đem nhốt giữa gầm thế gian
 Chim trời cá nước hiên ngang
 Khinh ai cá chậu chim lồng mà chơi
 Tự do cao cả muôn đời
 Cánh âu hình tượng cho trời tự do !*

TRĂNG NGÀN
 (20/5/13)
[Reply](#)

★★

SÓNG NGÀN says:
[18/05/2013 at 19:32](#)

TUỔI TRẺ HÔM NAY

*Hai em còn quá nhỏ
 Mà đã ra trước tòa
 Chỉ vì tội chính trị
 Thật cũng quá xót xa !*

*Đang là tuổi học trò
 Tuổi sinh viên mới lớn*

Đúng là Nguyễn Phương Uyên
Đình Nguyên Kha như thế !

Hai em bị xử nặng
Chỉ vì rải truyền đơn
Bị gài tội chống Đảng
Nào ai rõ nguồn cơn !

Nên đứng trước phiên tòa
Các em ngẩng cao mặt
Dũng dạc bảo rõ ràng
Chúng tôi chỉ yêu nước !

Yêu nước vẫn cái quyền
Mọi người đều phải có
Tại sao đẩy các em
Thành ra tội chống Đảng !

Đảng cũng những con người
Luôn người tốt người xấu
Luôn khi dở khi hay
Tại sao hô tuyệt đối !

Các em chống cái sai
Há cần chống cái tốt
Bởi vì lòng yêu nước
Chỉ sợ họa xâm lăng !

Quan tòa tuân theo lệnh
Buộc xử nặng các em
Xét xử nào độc lập
Khi lãnh đạo toàn quyền !

Nên chi gặp thời thế
Hai em quả đáng thương

Tuổi thanh xuân đi học
Lao tù phải vắn vương !

Liệu các em chống án
Để hi vọng gì không
Hay là không chống án
Bởi quả cảm muôn phần !

Các em đều tự biết
Cha mẹ rõ bụng mình
Mọi người dân cũng thấy
Cùng thông cảm các em !

Dẫu tuổi trẻ Việt Nam
Ngày nay đầy phân hóa
Số đông mong thụ hưởng
Số lớn thuận nói theo !

Nhưng giữa đời sa đọa
Các em vẫn vươn lên
Vẫn nghĩ về đất nước
Vẫn nghĩ về toàn dân !

Do các em trí lực
Lấy sự thật làm đầu
Sự thật giống mình thấy
Có ai xúi bẩy nào !

Nên hoan hô hai em
Uyên và Kha đáng phục
Bởi tuổi trẻ Việt Nam
Luôn đều thấy đáng nói !

Ngày xưa lẫn ngày nay
Muôn đời luôn vẫn vậy

*Tuổi trẻ đều kiên cường
Vì nước nhà tiến tới !*

ĐẠI NGÀN
(19/5/13)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHÔI says:
[18/05/2013 at 21:11](#)

TUỔI TRẺ VÀ TÙ TỘI

*Mới vừa hai mươi tuổi
Uyên lãnh 6 năm tù
Kha trẻ hơn Uyên nữa
Nên đến 8 năm tù !*

*Tội Uyên rồi truyền đơn
Để chống đối Nhà nước
Bởi nghĩ mình yêu nước
Phải ngăn họa xâm lăng !*

*Kha còn hô chống Đảng
Ngay ở giữa phiên tòa
Vì công khai làm vậy
Phải bị tù 8 năm !*

*Đúng tuổi trẻ Việt Nam
Sao đáng thương là vậy
Đang còn đi tới trường
Lại vơ vào tù tội !*

Sao xử quá nặng nề
 Tội chưa gây nghiêm trọng
 Chỉ mới rải truyền đơn
 Chỉ mới hô chống Đảng !

Tức là Đảng răn đe
 Việc ai nói chống Đảng
 Cùng cốt nhằm hăm he
 Ai chống lại Nhà nước !

Quả thật tình cũng lạ
 Sao không có xét xem
 Tuổi trẻ đang lý tưởng
 Tuổi trẻ đang thương nòi !

Yêu nước đâu mang tội
 Thương nòi nào phải sai
 Hay là Đảng cốt muốn
 Chỉ yêu theo kiểu mình !

Vậy là Nguyễn Phương Uyên
 Đình Nguyên Kha cũng thế
 Đành bị án nặng nề
 Vì không hiểu thời thế !

Khi mà bao bạn bè
 Nhăm chơi bời trác táng
 Khi mà hàng vạn người
 Cốt nói theo phát chán !

Thật là hào khí trẻ
 Có chi không ngại khen
 Lại xử nặng dần mặt
 Ôi chẳng hiểu màn răn !

Tại sao không uốn nắn
 Giơ cao đánh khẽ thôi
 Hận thù chi xử nặng
 Thật hỡi ơi hỡi ơi !

Thôi quả thật trên đời
 Người với người là vậy
 Nên tìm nghĩa cuộc đời
 Đúng là rất khó thấy !

SÓNG NGÀN
 (19/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[18/05/2013 at 00:12](#)

TỘI THAY VIỆT NAM

Ngày xưa Pháp đến nơi đây
 Bảo rằng khai hóa cho người Việt Nam
 Thực dân nó lừa mồm
 Nhiều người sái cổ tin theo rần rần !

Ngày qua đến bọn Nhật lùn
 Đi vào hát Pháp giương luôn câu này
 Đại Đông Á chính là đây
 Đã làm bao kẻ giải bày tâm can !

Cuối cùng là đến Việt Minh
 Hô hào giải phóng quả tình là đây
 Trương cao khẩu hiệu đánh Tây
 Biết bao nhiêu kẻ hăng say nhào vào !

Người Nam ôi quả tội sao
 Hết cô thôn nữ má đào thơ ngây
 Biết chi lòng thẹn với lòng
 Nghe lời đường mật dễ hồng bưng tai !

Giờ thì mọi chuyện cũng qua
 Thời gian thấm thoát phôi pha tháng ngày
 Tiếc thay còn bộn danh từ
 Vẫn hoài còn đó như rừng gươm đao !

Cơn giông gió rít ào ào
 Bụi mù tung khắp thật bao ngõ ngàng
 Đao to búa lớn âm vang
 Mỹ từ che lấp mọi đường dân đi !

Nói ra giống chuyện thị phi
 Nhưng mà không nói biết khi nào lành
 Hỏi đâu thực chất những ngày
 Hỏi đâu thực chất mỹ từ chơi suông !

Pháp đi Nhật tới thêm buồn
 Nhật đi ai đến có buồn hơn không
 Hãy đem hỏi giống Lạc Hồng
 Trả lời đừng sợ mới đời về vang !

Đường trường vạn dặm quan san
 Việt Nam cứ mãi lang thang trên đường
 Đó ai lý giải tỏ tường
 Lý nào mình tự trối mình là sao ?

Hiện nay còn mỗi Bác Hồ
 Diệm Nhu đã mất Thiệu nhào cùng luôn
 Lê Nin Các Mác thấy buồn
 Sao mình chưa thấy con đường nào ra !

Ngàn năm phải hỏi nước nhà
 Tương lai rồi sẽ biết là về đâu
 Giặc ngoài đã cút từ lâu
 Tại sao mình vẫn cứ mình loay hoay ?

Lẽ khôn điều đại nào đây
 Phải chăng khôn lỗi đại ngay thật tình
 Ôi thôi uống giống Tiên Rồng
 Ai gây nên nỗi đoạn trường thế kia !

ĐẠI NGÀN
 (18/5/13)

[Reply](#)

SUONG NGÀN says:
[17/05/2013 at 01:23](#)

TÔI THAY NGUYỄN HƯNG QUỐC

Một lần này ắt phải chừa
 Tôi thay Hưng Quốc đang đưa giữa đời
 Bây giờ hoa lá tôi bời
 Giống như cái bị bao người đắm chơi
 Đắm chơi nhưng đắm rồi rời
 Để gì trở lại cái thời xưa kia
 Ngậm ngùi ta thấy cũng thương
 Viết đây vài chữ để tường thế gian !

NẮNG NGÀN
 (17/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[17/05/2013 at 08:55](#)

HỌC TRÒ NGHÈO

Ta đây dân chủ triệu lần
So thằng Đế quốc vạn phần hay hơn
Việc này Mác nói khá lâu
Non hai thế kỷ từ thời âm u !

Đến giờ mới quả sáng ra
Cái nghèo quán quít lấy ta không ngừng
Nên lòng đâu thể dừng dừng
Độc tài đành phải ngậm ngùi từ đây !

Thôi thì chịu lép thằng Tây
Thử đi một chuyến cốt mai mang về
Chút hàng dân chủ tự do
Mở ra tí xiu đựng cho đỡ nghèo !

Thật tình sao giống ăn theo
Nó khôn mình phải trèo đèo lặn sông
Mang về chút đỉnh làm nhân
Cho vào chiếc bánh dân cần phải ăn !

Dù sao cũng quả đáng khen
Dẫu là đi lén Lê Nin rồi về
Về rồi râu lại Bác Hồ
Đúng là thằng Mỹ có nhiều tự do !

Nhờ khôn nó vẫn giàu to
Mình ngu thành phải co ro lâu rồi
Ngẫm đời quả thật hơi ơ
Tuy rằng có chậm mà còn hơn không !

MÂY NGÀN
(17/5/13)

[Reply](#)

★★

GIÓ NGÀN says:
[16/05/2013 at 23:48](#)

QUÊ HƯƠNG

*Quê hương dầu dãi nắng mưa
Triệu người lặn lội cho vừa lòng ai
Bôn ba hải ngoại tìm về
Hân hoan thế kỷ tương đều cùng lên
Nào ngờ nước chảy mây bay
Chiến tranh loạn lạc thảng ngày âm u
Nhìn lên chỉ thấy mây mù
Nhìn về phía trước lạc loài tương lai
Ngàn năm ký ức nào phai
Mới hay thân phận của người Việt Nam !*

TRĂNG NGÀN
(17/5/13)

★★

GIÓ NGÀN says:
[16/05/2013 at 03:35](#)

TƯỚNG THẤT TRẬN

Một tុ sát hai là đông
 Chuyện đời chỉ vậy nói mông làm gì
 Không tុ sát nghĩa là hèn
 Không đông là đại trống kèn ai đưa
 Cho nên chuyện xảy ra rồi
 Ở đời mới biết ai người dở hay
 Còn như vẫn đợi nay mai
 Để gì biết tổng anh hùng là đâu !

NGÀN TRẮNG
 (16/5/13)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:

[16/05/2013 at 06:11](#)

RA ĐI

Cuối cùng rồi cũng ra đi
 Giả từ thế sự cuộc đời thương yêu
 Ngày xuân cũng lúc về chiều
 Gia đình "Tự Lực" bao nhiêu người tài
 Một thời gầy dựng "Văn Đàn"
 Một lòng vì nước rõ ràng văn chương
 Giờ thì người cuối ra đi
 Những gì để lại công ghi muôn đời
 Đi rồi lòng mới thanh thoi
 Dẫu tình vương vấn việc đời còn kia
 Xuất đi từ đất Quảng Nam
 Cảm Phô quê gốc Điện Bàn ngày xưa
 Chào đời trên đất Hải Dương
 Cảm Giàng vẫn chốn quê hương của mình
 Noi cùng các bậc đàn anh
 Nhất Linh, Hoàng Đạo, Thạch Lam ai bì

Bôn ba thế sự nhiều khi
 Văn chương chính trị quý gì chút thân
 Chiều chiều mây phủ Ải Vân
 Chim kêu ghèn đá ngấm thân thật buồn
 Lắm khi thương nước bồn chồn
 Thương dân da diết gởi hồn về đâu
 Giờ đây ngọn cỏ rầu rầu
 Nguyễn Tường Bách cũng thành người ra đi ...

ĐẠI NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[16/05/2013 at 05:39](#)

TỘI NGHIỆP

Thật là tội nghiệp cho dân
 Nói gì vẫn phải đón rào trước sau
 Phải đưa ra trước Bác Hồ
 Phải tụng hô Đảng mới sau vào đề
 Vào đề ngó trước ngó sau
 Giống như chú cún quả là thương thay
 Đúng là tội nghiệp cho dân
 Nỗi niềm dân chủ còn trông được gì
 Tại sao không có im đi
 Xỉng cò "góp ý" cho người cười chê
 Liệu là góp được điều chi
 Hay là mọi cái vua quan biết rồi
 Cho hay dân nước thời này
 Như người nghẽn ngãng việc này do đâu
 Bực mình ta nói mấy câu
 Bằng thơ để thấy dân tình vậy thôi

Dù dân dù cán trên đời
 Dù mà không cán dễ thời che chi
 Cán mà dù chẳng tí ti
 Cán thì lòi cán dù thì còn đâu
 Nên thôi mọi việc ở đời
 Nói xong quay mặt ngủ khì cho vui !

TRĂNG NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

NGÀN SAO says:
[16/05/2013 at 04:39](#)

MẶT TRỜI

Mặt trời vẫn ở trên cao
 Có ai che được lẽ nào bằng tay
 Nên thôi khỏi nói dông dài
 Cái gì là đúng cứ còn ngàn năm
 Đó là quy luật khách quan
 Dễ ai nhốt được non ngàn trong sân
 Nên bao lời phán băng quăng
 Chỉ làm thiên hạ đổ rần mặt thôi
 Bởi vì thế giới tiến rồi
 Có chi mơ mộng những gì ảo điên
 Thử hoàng tìm thuốc thần tiên
 Trường sinh bắt tử giữa miền hoang vu !

NẮNG NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

BIÊN NGÀN says:

[16/05/2013 at 02:38](#)

LÊ QUỐC TRINH

Tưởng ông rõ Phật mười câu
 Ai ngờ một chữ bẻ đôi chẳng tường
 Chắc là ông hãy còn trinh
 Lê thân ngoại quốc thật tình còn khuya
 Nên chi đã sống ở đời
 Phải nên thận trọng thì người mới ngoan
 Chưa gì ông đã oang oang
 Ta đây mới hiểu đạo Vàng là đâu
 Đúng là biết một dốt mười
 Kỹ sư tính toán vẫn tràn vô minh
 Vô minh triết học mới cao
 Vô minh theo kiểu cào cào tiếc thay !
 Đây xem mình quả hại mình
 Hỡi ông lê quốc tự tình sao đây !

SÓNG NGÀN

(16/5/13)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:

[16/05/2013 at 03:28](#)

DÂN NGU

Dân ngu nói mấy cho vừa
 Dân ngu thì biết tới đời nào khôn

Dẫu rằng chẳng trách dân ngu
Mà là đáng trách ai người ngu dân !

Hay là không phải dân ngu
Mà anh cán bộ nói xiên nói quàng
Cho dẫu cán, chính, quân gì
Nói ra lời dốt cũng đều dân ngu !

Bởi vì cao nhất là dân
Thứ là đất nước, quan quyền tính sau
Người xưa đã nói vậy rồi
Dân thì vi quý, quân là vi khinh !

Thế nên dân chủ tự do
Dân tình hạnh phúc, đáng lo ở đời
Vậy mà chế độ làm đầu
Vậy mà thần thánh những đồ vua quan !

Tổ ta là tổ Hùng Vương
Lại đem ông Mác, Lênin thay vào
Lại cho vẫn chẳng đủ sao
Đã gần thế kỷ biết bao tuyên truyền ?

Hỏi lòng dân chủ kiểu gì
Làm dân ngu tối có gì mà tin
Yêu dân, phải biết vì dân
Mong dân hiểu biết để nên con người !

Tại sao ù cạc khắp nơi
Bao giờ mới thật vẽ vờ non sông
Giống như mèo mả gà đồng
Loanh quanh chỉ biết chống mông tôn thờ !

Bực mình đây phải làm thơ
Cười đời, hay chửi tằm vơ những người

Mong cho dân trí khơi nguồn
Nước nhà thoát được vỏ tuồng ngu dân !

NON NGÀN
(16/5/13)

[Reply](#)

**

ĐÌNH NGÀN says:
[16/05/2013 at 01:15](#)

TÌNH YÊU VÀ TRÁI ĐẮNG

Ai yêu bằng gái lớn lên
Đầu đời thánh thiện quả là tình yêu
Tương lai mộng vẽ bao nhiêu
Rồi người phụ bạc, tình yêu tan tành
Đắng cay đời thật muôn vàn
Tình thành trái đắng vạn ngàn cay chua
Khác chi chính trị ở đời
Dân ngu mắc lõm một thời còn đâu
Trở thành như cá mắc câu
Như chim đã nhót nằm sâu trong lồng
Dẫu giờ mở miệng kêu oan
Oan tình hay chuyện trái ngang trên đời ?
Chẳng qua số kiếp con người
Tin người cũng tựa trao người sợi dây
Lòng người hồ dễ ai hay
Ngây thơ đắm đuối một ngày hận sâu
Trước tiên tắt hận chính mình
Sau thì hận với người tình sở khanh
Tưởng từng thấu đáo nguồn cơn
Ai hay tình chỉ lá môn nước tràn
Lòng người bản thủ đa đoan
Con tim phá hỏng còn mong nỗi gì

Thôi thì mau tỉnh sớm đi
 Tình yêu trái đắng lợi gì mà than
 Mây bay gió thổi trên ngàn
 Dân mà tự chủ mới sang trên đời !

SÓNG NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[16/05/2013 at 02:58](#)

NGƯỜI VIẾT KỊCH BẢN

Đúng là tay viết kịch
 Thật tài cán trên đời
 Chuyện hư như chuyện thật
 Làm thú vị khắp nơi !

Tội nghiệp Nguyễn Hưng Quốc
 Một lần nói đại chơi
 Bị bẻ nguyên một đám
 Khiến hoa lá rơi rời !

Cho nên khôn cùng đại
 Chỉ một lần lỡ lời
 Cải chính cũng cứng miệng
 Xối lỗi cũng than ôi !

Bởi vì ham viết kịch
 Mà viết kịch bản tồi
 Khó đóng vai được tốt
 Thiên hạ la ói ơi !

NĂNG NGÀN
(16/5/13)

SUỐI NGÀN says:
[16/05/2013 at 04:25](#)

THẬT KHÓ !

Một bên cộng sản mút mùa
Một bên chống cộng chẳng thua chút nào
Chiến tranh dầu đã qua rồi
Ba mươi năm lẻ vẫn còn kình nhau
Lỗi này thử hỏi tại sao
Vì đâu nên nổi con người Việt Nam ?
Anh luôn cộng sản đổ lòm
Anh đòi dân chủ mãi gào không thôi
Hai đảng đều hiểu trái nhau
Kiểu này nào biết trên đầu có ai
Vì dân sao cứ cộng hoài ?
Còn vì hòa giải sao toàn chửi nhau !
Không nhìn bốn bể năm châu
Người ta không cộng bộ râu hết sao
Cho nên những chuyện tào lao
Dẹp đi mới tổ hướng nào khơi ra
Nên chẳng mẫu số cộng hòa ?
Cùng lòng yêu nước mới là hay thôi !

GIÓ NGÀN
(16/5/13)

[Reply](#)

NGÀN MÂY says:

[16/05/2013 at 11:29](#)

QUẢ LÀ

Quả là nó giống cái loa
 Ở nơi phùng khóm nóc nhà của ai
 Rề rề cả buổi sớm mai
 Xề xề cả buổi chiều hôm mới là
 Đều toàn ngôn ngữ phe ta
 Chỉ cùng công thức nói ra móc vào
 Ôi thôi thật ngán mớ đời
 Ép dân nghe mãi chỉ thành điếc tai
 Cái loa phùng khóm chẳng sai
 Đời này nào hỏi có ai giống mình
 Ra đời từ thuở bình bình
 Gần tròn thế kỷ bực mình làm sao
 Con cò lượn tít trên cao
 Cái loa vang dội ào ào dưới sân
 Tuyên truyền ép buộc nhân dân
 Phải nghe không được mưòi phản lăng xao
 Dân mong có trận mưa rào
 Nước vào chập điện ối dào cái loa !

TRĂNG NGÀN

(16/5/13)

[Reply](#)

★★

Võ Hưng Thanh says:

[15/05/2013 at 23:56](#)

ĐẠO ĐỨC VÀ SỰ THẬT

Đây là nói đến con người
 Con người đúng nghĩa hoặc người tâm vơ
 Người đúng nghĩa thì yêu đạo đức
 Người tâm vơ sự thật coi thường
 Sá gì chân lý khách quan
 Sá gì đạo đức, chỉ màng lợi riêng
 Quả thật sự, người Nam là vậy
 Bỏn thương vàng hạ cảm nhiều khê !
 Người khôn, đạo đức làm đầu
 Bao nhiêu anh đại, mắc câu tuyên truyền !
 Đầu óc đại, tuyên truyền liền lờm
 Chỉ anh khôn mới thoát được ra
 Đại vì, nhằm ích cho ta
 Khôn vì, nghĩ đến quốc gia, đồng bào !
 Nên trận chiến ba mươi năm ấy
 Đủ nói lên là đại hay khôn !
 Đại hô "giải phóng toàn dân"
 Khôn rằng "ý hệ" người ta lừa vào
 Nhưng kẻ đại nghĩ mình khôn đấy
 Thành vu đầu hết thấy kẻ khôn !
 Chửi tràn Mỹ, Ngụy gian manh
 Tôn xưng hai vị đàn anh của mình !
 Tàn chinh chiến, Anh đầu liền sụm
 Ý hệ chìm, Anh ké ngoi lên
 Thương thay đất nước Việt Nam
 Bị ba tên phá, lại vương nỗi lòng !
 Kẻ phá trước, chính là Anh Cả
 Bỏn đưa toàn lý thuyết vu vơ
 Anh Hai, lại cáo hơn nhiều
 Đã ngàn năm trước, còn liêu đưa chân !
 Buồn cười, Anh lạ thứ ba
 Tàu đồng súng sắt rút ra, ẩy vào
 Gióng cao bảo vệ con người
 Cuối cùng anh chạy như người man di !
 Thêm nực cười, ba chàng Do Thái
 Chàng đầu tiên, Karl Marx, ai vào
 Đưa ra chủ nghĩa tào lao

Hại đời, trăm triệu con người đi đoong !
 Kế là, viên tướng Dayan
 Bảo rằng "muốn thắng, tự mình phải thua"
 Cuối cùng, anh Kissinger
 Thị trường, đổi lấy chiến trường Việt Nam !
 Đấy việc thật ở đời là vậy
 Đạo đức, cùng chân lý đan xen !
 Tuyên truyền, biến tấu đòi phen
 Làm cho đạo đức lẫn rãng thế nào !
 Bên thân thánh hóa "Bác Hồ"
 Bên thì ca ngợi "Cụ Ngô" hết tình
 Tung hô lò lửa chiến tranh
 Ngợi ca "đồng chí", hoặc tình "đồng minh"
 Khiến bao người gục sa trường
 Gục rồi lòng vẫn vẫn vương sự đời
 Gục hô vạn tuế Bác Hồ
 Anh kia vạn tuế cơ đồ Việt Nam !
 Đôi đàng cùng một non sông
 Mà nào rút lại, dễ hồng nhận ra ?
 Giờ rồi cũng hết can qua
 Những người khôn, đại biết là về đâu ?
 Đột nhiên, xảy chuyện lạ đời
 Bao lời đồn đãi về Hồ Tập Chương !
 Thật là thế giới nhiều nhưong
 Anh Tàu giờ quẻ, vạch đường chi đây ?
 Cho nên, đạo đức thời này
 Cùng là chân lý, biết ngày nào thông !
 Bao giờ Tàu chiếm biển Đông
 Việt Nam cũng hết còn trông cậy gì !
 Lạc Hồng không nỡ quên đi
 Nên đây viết lại những gì vậy thôi !

THƯỢNG NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[15/05/2013 at 22:12](#)

HỒI ƠI

Thời gian dài vô tận
Thế kỷ có là bao
Dân Việt sao lận đận
Là bởi tại lẽ nào ?

Phải chăng vì vận mệnh
Hay vì bởi tào lao
Hay do ăn phải bã
Ngu khôn là lẽ nào ?

Ai gây nên có sự
Do Quốc tế hại ta
Hay bởi người dẫn dắt
Khi nào mới phôi pha ?

Một ngàn năm đô hộ
Ký ức nào phai nhòa
Dân tình vạn khổ ải
Nghĩ lại mà xót xa !

Giờ dù thời đại mới
Ai vẫn người lạc quan
Cái ngu là thế ấy
Hỏi có ưng hay oan ?

Dân thấp cổ bé miệng
Ai làm chủ nước này
Hiện đúng là dân chủ
Hay là Vua quan đây ?

Dân chủ có Diên Hồng
 Vua quan có Nghị quyết
 Vậy trước họa xâm lăng
 Lấy chi mà quyết liệt ?

Chỉ bấy nhiêu việc thôi
 Nhằm biết điều hay dở
 Bởi nếu lỡ đại rồi
 Ngàn năm khó gột rửa !

Trên chín mươi triệu người
 Hiện thời toàn dân tộc
 Những câu hỏi đặt ra
 Ai là người lý giải ?

Ai thấy dân ta đại
 Ai thấy dân ta khôn
 Hỏi ai người sáng suốt
 Hỏi ai người hôn quân ?

ĐẠI NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[15/05/2013 at 20:44](#)

DẤT DÂY

Một anh ngu lừa vạn anh ngu
 Bởi chưng học thuyết mịt mù anh ta
 Biết chi đây cõi ta bà

Làm rằng giữa chốn tinh hoa ngàn đời !
 Đưa ra học thuyết trời ơi
 Dắt dây nhân loại vào trời thương đau !
 Giờ thì còn biết trách ai
 Trách người đưa lối, trách người lừa theo ?
 Anh ngu lại dắt mọi người
 Một trăm triệu đã chôn vùi thịt xương !
 Cốt lên thế giới đại đồng
 Chỉ toàn sụp lở giữa đồng quạnh hiu
 Thật là ảo ảnh lâu lâu
 Một người ngu khiến triệu người ngu theo
 Trách thay nhân loại đời này
 Cái khôn bất lực đẩy lùi cái ngu
 Chỉ vì chuyên chính cài rồi
 Anh nào sụp lở dễ hồng rút ra
 Ngàn năm trong cõi người ta
 Cái ngu của Mác quả là trời cho
 Đỉnh cao trí tuệ loài người
 Hay là hó thắm của đời bấy nay !

TRĂNG NGÀN
 (16/5/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[14/05/2013 at 20:54](#)

VÔ MINH

Vô là không có đáy thôi
 Minh là sáng suốt, nhìn đời không sai
 Vô minh che lấp mọi điều
 Cho nên Phật mới giảng về Vô minh
 Vô minh là cõi ta bà

Tham si, chìm đắm, gọi là vô minh
 Khác gì đêm tối mịt mù
 Mặt trời không có, thì vô minh đây
 Nghĩa là ý thức con người
 Bị vô minh lấp giữa trời tối đen
 Bình minh, ánh sáng hiện ra
 Mặt trời soi sáng, xóa nhòa vô minh
 Vậy nên người ở trong đêm
 Tối mò bốn phía, vô minh tràn đầy
 Cách sao nhằm thoát ra đây
 Hiển nhiên phải xé tấm màn vô minh
 Nhận ra bản chất thật tình
 Chỉ toàn hư ảo, vô minh đẩy lùi
 Nên chi biết rõ trần đời
 Không tham bám víu mới hòng thoát ra
 Thoát ra giải phóng cho ta
 Khỏi điều ngũ uẩn gọi là vô minh
 Cuộc đời đều thấy trống không
 Hết điều tham dục, vô minh hắt lùi
 Từ bi, giải thoát trên đời
 Hiền từ, phi chấp đã là hữu minh
 Hiền từ, ánh sáng nhân văn
 Còn như phi chấp, ngã đâu bám vào
 Thân thang ý thức tự do
 Ấy là giải thoát khỏi đời vô minh !

SUỐI NGÀN

(15/5/13)

[Reply](#)

★★

NÚI NGÀN says:

[15/05/2013 at 21:04](#)

SAU VÀ TRƯỚC

Miền Bắc đi trước về sau
 Miền Nam khởi chậm về ngay mới tài
 Ai đời kinh tế thị trường
 Miền Nam đi trước vạn đường ai hay
 Bắc thì chủ nghĩa dài dài
 Đi nhanh về chậm quả nay mới tường
 Say sưa ảo ảnh thiên đường
 Không say cũng cốt bị lường cho say
 Miền Nam phải chịu đắng cay
 Bao năm trường ấy đến nay cũng đành
 Nói chi văn nghệ văn gừng
 Miền Nam giữ lửa thật mừng lắm thay
 Nghĩa là giữ được gia tài
 Ngàn đời vô giá của giòng Việt Nam !

SUỐI NGÀN

(15/5/13)

[Reply](#)

**

SUỐI NGÀN says:

[14/05/2013 at 20:19](#)

TỰ DO

Tự do phải có cái đầu
 Cái đầu bã đậu quý gì tự do !
 Bởi vì độc lập tự do
 Phải cần hiểu biết nhằm cho ngon lành
 Gà cồ ăn quẩn loanh quanh
 Tự do kiểu ấy cũng thành không đâu
 Nên chi phải có cái đầu
 Nghĩ suy cho cho chín mới hầu tự do

Còn toàn bã đậu co ro
 "Người Tự Do" cũng chỉ con cò ăn theo !

MÂY NGÀN
 (15/5/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[13/05/2013 at 21:18](#)

KHÔI HÀI

Nước ta quả thật khô hài
 Hòm hòm thế kỷ hơn ai trên đời ?
 Kinh qua hai cuộc chiến rồi
 Cũng gần năm triệu con người đi đoong !
 Tưởng rằng giải phóng giang sơn
 Hóa nay nhìn lại quê hương kiêu nào !
 Vương triều lập lại rào rào
 Giặc ngoài dấu cút, xanh xao người mình !
 Linh đình cũng vậy dân tình
 Vua quan lại vẫn cứ mình vua quan !
 Miệng toàn khẩu hiệu oang oang
 Dân thì câm miệng, vạn đảng im re
 Bối lòng biết ngỏ cùng ai
 Nói ra phạm thượng, cần thương cái đầu
 Riêng Vua được nói dài dài
 Lờn rằng "một đảng", mới oai trên đời
 Đa nguyên, tức phạm tội rồi
 Đùng hòng dân chủ kiêu người phương Tây !
 Cờ hồng đã nắm trong tay
 Ba quyền gom lại một tay được rồi !
 Đảng là duy nhất trên đời
 Đảng là "giai cấp" của người công nông !

Lòi vàng dầu chỉ viễn vông
 Miệng quan gan thép, dễ hồng cãi sao !
 Cấm ai dám nói tào lao
 Tương lai đất nước biết nào về đâu ?
 Kìa trông ngọn cỏ rầu rầu
 Hố chia giai cấp, một màu đỏ tươi
 Kẻ giàu chín vạn, trên đời
 Người nghèo chín vạn, cả trời ngược nhau !
 Dân tình khốn đốn từ lâu
 Cái ăn chưa đủ, dễ hầu tự do !
 Ngoại trừ, quan nhỏ quan to
 Lòi toàn bóc lột, cốt lo cho mình !
 Lê Nin lẫn Mác, xập xình
 Khúc ca dân chủ, mỗi mình riêng ta !
 Lòi toàn "giai cấp" ló ra
 Đầu toàn "chuyên chính" để ta tung hoành
 Nhân danh, chỉ thấy nhân danh
 Tai to mặt bự loanh quanh danh từ !
 Ngâm chơi lại tiếu "Cụ Hồ"
 Ở trong lảng tảm, hình hài còn kia
 Nào hay thế giới đổi thay
 Cháu đàn của Bác mãi loay hoay hoài !
 Miệng đầy khẩu hiệu búa xua
 Óc đầy "ý hệ", dễ đùa lắm sao !
 Nên dân chỉ biết ghen ngào
 Bỏ hồn làm ngọt, nuốt vào dễ xong !
 Quả tình, trách bọn Thực dân
 Vì chúng chúng đến, mới cần đuổi đi
 Đuổi nò, chúng phải ra đi
 Dưa đi, dưa lại, có chi lạ đời !

NON NGÀN
 (14/5/13)

[Reply](#)

TRĂNG NGÀN says:

[13/05/2013 at 04:22](#)

ĐẤU TRANH

Đấu tranh là đấu cho ai
 Cho dân cho nước hay cho người nào
 Đấu tranh khí thế ào ào
 Trường kỳ mà đấu lẽ nào một hôm
 Cho nên dân chủ tự do
 Phải cần hiểu biết mới lo cho người
 Nếu như chỉ chuyện khóc cười
 Nông choèn cạn xọt thì đời mong chi
 Có khôn đời mới yêu vì
 Kiêu mà khôn lỗi nhiều khi hại đời
 Anh hùng hào kiệt khắp nơi
 Đừng cho dân Việt vài người mà thôi !

GIÓ NGÀN

(13/5/13)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[11/05/2013 at 21:33](#)

HOAN HÔ CỘNG SẢN

Anh người Cộng sản lâu nay
 Anh theo thuyết Mác quả hay rõ ràng
 Để xây dựng sớm thiên đàng
 Chiến tranh công cụ có màng làm chi
 Dầu còn đất nước chia đôi
 Anh luôn chiếu cố tới người miền Nam

Lập thành Mặt Trận Nhân Dân
 Cốt nhằm thống nhất cho nhanh kiểu này
 Nghĩa là giải phóng liền tay
 Sau làm cộng sản chờ ngày vinh quang
 Khó giương cờ đỏ sao vàng
 Thì giương cờ tam nử vàng nử xanh
 Miền Nam đúng sụp tan tành
 Cờ này vốn cắm lên Dinh Thiệu rồi
 Hoàng Sa, Trung Quốc liền xơi
 Người đời thắc mắc đâu ngày quang vinh
 Khó sao đem chuyện nước mình
 Ra bàn thế giới giạt mình lăm thay
 Mây trôi nước chảy vạn ngày
 Cuối cùng rồi lại bàn cờ ngã nghiêng
 Hoan hô Cộng sản nhẩn tiền
 Anh hùng yêu nước có phiền chi ai !

NGÀN KHOI
 (12/5/13)

[Reply](#)

★★

SAO NGÀN says:
[11/05/2013 at 21:55](#)

AI CHỐNG AI ?

Quả tình khó nói lăm thay
 Ai người kinh chống ai người đi theo
 Chống nhau nhằm để làm gì
 Đi theo nhằm để làm chi hiểu rồi
 Chống thì mất mạng như chơi
 Theo thì xôi thịt cuộc đời lên hương
 Đời sao quả giống thiên đường
 Nước theo dòng nước khó vương tơ hào

Còn như nói tới đồng bào
 Nước non dân tộc để nào ai hay
 Vậy thì ai quả chống ai
 Tự mình chống lấy hay người chống ta
 Chống vì ghét cái tà ma
 Hay vì chống cốt lợi riêng cho mình
 Mới hay thế thái nhân tình
 Ngàn đời vẫn vậy nhân tình là đây
 Người khôn khôn cả vạn ngày
 Biết bao người đại để ngày nào khôn
 Thôi thì còn nước còn non
 Còn sai còn quấy người còn chống nhau !

Võ Hưng Thanh
 (12/5/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÂN says:
[11/05/2013 at 22:47](#)

NIÊM YẾT

Nhớ hồi nhỏ mọi người đều đi học
 Đều đi thi quả thật quá tự nhiên
 Đều con nít trường bảo sao hay vậy
 Vẫn ngóng trông niêm yết đến một ngày

Nay hòm hòm đã qua non thế kỷ
 Thấy toàn dân thành con nít hôm nay
 Ôi cuộc thế xoay vần là thế đó
 Quả hoan hô nền dân chủ lắm thay

Tin hành lang rĩ ra từ quyền lực
 Ai được vào Bộ chính trị giờ đây
 Tin chính thức phải chờ Việt Tấn Xã
 Nó khác chi cái phễu được rót vào

Nếu công khai việc bầu ai cũng biết
 Đó là vì lá phiếu của toàn dân
 Người lãnh đạo phải do dân tự quyết
 Đâu tự trời rơi xuống trong cô đơn

Thôi thời thế gặp thế thời phải thế
 Ai giờ đây lại không biết nguồn cơn
 Bởi "thiên mệnh" Trời bảo sao hay vậy
 Làm thần dân thì đâu thế gì hơn

Chính dân chủ triệu lần là như thế
 Bởi ngày xưa Các Mác đã nói rồi
 Phải chuyên chính thì cuộc đời mới ổn
 Cách mạng hồng phải chỉ bấy nhiêu thôi

Giờ Các Mác đã qui tiên xa lắc
 Vẫn còn kia nền dân chủ gấp triệu lần
 Người chăn dân phải hồng là trước hết
 Phương Đông hồng vốn cút mẹ từ lâu

Nhưng nói lắm lại méch lòng các sếp
 Chỉ bàn qua nhằm an ủi ý dân
 Bởi học trò thì phải chờ niềm yết
 Trường ốc nay Các Mác với Lênin !

SÓNG NGÀN
 (12/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[11/05/2013 at 20:09](#)

CỘNG SẢN ANH LÀ AI ?

Vốn có người thắc mắc
Cộng sản anh là ai ?
Chống hay là không chống
Và chống biết chống ai ?

Anh là năm ba mươi
Trong lòng thế kỷ trước
Hay từ năm bảy lăm
Cũng gọi là ba mươi ?

Một thế kỷ qua rồi
Bây giờ là hai mốt
Ông Mác cũng ra đời
Cách đây thế kỷ rưỡi !

Sau Mác, ông Lênin
Người dựng lên Cộng sản
Lập ra nước Liên Xô
Từ lâu đã tan rã !

Hay anh theo Bác Hồ
Nhằm giải phóng đất nước
Nhưng khi giải phóng rồi
Tại sao làm cộng sản ?

Bác Hồ là cộng sản
Hay tư sản hồi anh
Bác là người độc lập
Hay Cộng sản Đệ Tam ?

Chuyện này rõ mồn một
 Bác trông vào Đệ Tam
 Để tìm đường cứu nước
 Cộng sản vẫn niềm tin !

Nhưng mọi chuyện qua rồi
 Chiến tranh cũng chấm dứt
 Ba mươi tám năm trôi
 Việt Nam cũng hội nhập !

Khởi đầu đuổi Đế quốc
 Bằng gươm đao, tầm vông
 Giờ thì mời chúng lại
 Bằng thảm đỏ trải lên !

Bốn triệu người đã ngã
 Còn biết họ đi đâu
 Họ đã đi theo Mác
 Hay đi theo Bác Hồ ?

Hoặc họ về quốc thổ
 Của tiên tổ Hùng Vương
 Nào có ai biết được
 Riêng Bác theo Mác Lê !

Những lời di chúc Bác
 Nào được ai có tin
 Nên không đem đốt xác
 Mà xây lăng tưng bưng !

Bác Hồ làm cách mạng
 Lại trở nên thánh thần
 Các anh là cộng sản
 Duy vật hay duy tâm ?

Bác vốn mang dếp râu
 Sao chết nằm lăng tằm
 Nhằm hạnh phúc riêng mình
 Hay toàn dân hạnh phúc ?

Các anh chỉ theo Bác
 Hay Lê Duẩn, Trường Chinh
 Hoặc cả ba chỉ một
 Tập thể hay cá nhân ?

Hỏi anh người yêu nước
 Thế cộng sản là gì
 Còn anh người cộng sản
 Thì yêu nước ra sao ?

Đừng cố tình nhập một
 Chẳng nên nói tào lao
 Yêu nước yêu chủ nghĩa
 Như đã có ngày nào !

Giờ thì chủ nghĩa rã
 Trên toàn thế giới rồi
 Khỏi Liên Xô đã sụp
 Anh còn yêu nữa thôi ?

Anh từng đọc Mác Lê
 Ít ra là vài cuốn ?
 Hay thuần nghe tuyên truyền
 Hầu như chỉ bằng miệng !

Anh tin vào lý tưởng
 Giờ lý tưởng ra sao
 Hay đỉnh cao trí tuệ
 Hiện đỉnh cao thế nào ?

Anh cốt vì xã hội
 Nay xã hội ra sao
 Hay cốt nhằm quyền lợi
 Hỏi anh nghĩ thế nào ?

Quả biết bao câu hỏi
 Được đặt ra với anh
 Phải trả lời chính xác
 Đừng nên nói loanh quanh !

Bởi kẹt trong guồng máy
 Của chuyên chính ngày nào
 Vì vào thì rất dễ
 Mà có dễ khi ra ?

Nhưng kẹt bởi vì đâu
 Đúng chẳng vì cơ chế
 Hay đồng chí, bạn bè
 Còn đất nước thì sao ?

Vậy anh người yêu nước
 Hay yêu cộng sản nào
 Bởi Mác Lê cộng sản
 Nhưng dân tộc tự do !

Mác cổ hô chuyên chính
 Để kiểm nhau ra trò
 Vậy anh yêu chuyên chính
 Hay là yêu tự do ?

Mà chuyên chính làm gì
 Khi cuộc đời khổ ải
 Kinh tế chỉ thụt lùi
 Sao tự do anh sợ !

Anh sợ bởi lợi riêng
 Hay bởi vì dân tộc
 Hãy nhìn ra thế giới
 Có ai như anh không ?

Tổ quốc ta Hùng Vương
 Sao chỉ mong Quốc tế
 Câu hỏi này liệu thừa
 Nếu anh người Cộng sản ?

Võ Hưng Thanh
 (12/5/13)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[11/05/2013 at 12:11](#)

**ĐÚC KẾT TRUNG THỰC HAI BÀI THƠ
 CỦA NGUYỄN KHOA ĐIỀM
 VÀ TRẦN MẠNH HẢO**

Có Quan Thơ lớn Khoa Điềm
 Có anh Mạnh Hảo chiến binh ngày nào
 Một bên bộ đội cụ Hồ
 Một bên Quan chức lễ này không thông
 Hai người nối nhịp cầu thơ
 Sao nghe chỉ toát nỗi niềm thương đau
 Một người nói những tháng năm
 Trách sao đất nước lại buồn thế kia
 Một người than oán cay chua
 Ngỡ đâu đất nước hôm nay lại buồn
 Quả hai chỉ thấy có buồn
 Đêm trường thức dậy tìm nguồn phôi pha

Lặng thính điều thuốc phì phà
 Lò dò lên mạng chỉ mình cô đơn
 Lạnh lùng yên ắng khắp nơi
 Tưởng chừng sa mạc băng qua một mình
 Tin lành cố thử tìm ra
 Như người khát nước xót xa dặm trường
 Chẳng nghe xe cộ trên đường
 Mọi người đều ngủ hết tuồng xác ve
 Giàu nghèo chỉ phận đơn sơ
 Bầy ve lột xác kể luôn cả mình
 Đêm dài sao thức bình minh
 Khác gì đeo đuổi điều linh trên đời
 Ngày mai liệu vẫn tốt lành
 Biết cờ đại nội có còn trong đêm
 Cột cờ liệu có vững thêm
 Liệu mai màu đỏ có còn phát phơ
 Liệu giờ con cá còn bơi
 Con hanh sông vắng chợ thêm con nào
 Liệu mai buổi sáng ra đường
 Buổi chiều nhìn lại phố phường ra sao
 Mong ai vui vẻ nhẹ nhàng
 Cốc cà phê sớm ấm lòng những ai
 Các cô khỏe mạnh yêu đời
 Các bà hớn hở tập tành ban mai
 Liệu dòng nước mắt chảy xuôi
 Lệ tròn lăn xuống trên gò má xanh
 Có tin yêu nhìn khắp mọi người
 Có gì xấu hổ mà cần gạt đi
 Hỏi này vận mệnh chúng ta
 Ai người sẽ nắm giữa nơi kinh hoàng
 Giữa không gian sợ muôn vàn
 Ngự Bình thấp thoáng bao hàng nển xanh
 Ngàn thông đứng đó nghiêng mình
 Đời đời an ủi những người ra đi
 Hay người đang ở lại đây
 Đêm trường ma giáo đỏ gay mặt trời
 Sông trôi đất nước thở dài
 Đêm trăng chó sữa nhà ai lạnh lùng

Vàng trắng quốc thổ còn không
 Hay vàng trắng lạ từ đâu thế vào
 Bảy mươi năm vẫn trót ngôi
 Chờ lời nói thật từ xa ngàn trùng
 Nỗi nề bày sới còn tru
 Lang băm ý hệ biết giờ nào ngưng
 Nông dân đất mất tim sầu
 Bài ca dân chủ lại hầu hát vang
 Thạch sùng chắc lưỡi tạt ngang
 Đêm đêm ám ức bỏ đi chẳng đành
 Nước non treo sợi chỉ mảnh
 Dối lừa bốn tốt trở thành thiêng liêng
 Còn thêm mười sáu chữ vàng
 Bàn thờ ai rước giặc tràn lên thay
 Để cùng xì xụp khấn hương
 Tàn nhang chủ nghĩa chỉ thêm mơ màng
 Ngăn ngừa cơm nguội giáo điều
 Nuốt vào khó lắm dễ gì nhả ra
 Lương tâm vốn bán cho ai
 Tha hồ cho chó, vãi thêm linh hồn
 Thảy vào thùng rác nhân dân
 Trong lòng rường cột, mối ăn rạt rào
 Cho dầu giẻ rách cũng hoài
 Tâm thần đến độ, khiến người xót xa
 Dắt dìu dân tộc bao xa
 Hóa ra anh xẩm trắng phơ mái đầu
 Gà què Hiến pháp luận chơi
 Cối xay, đất nước hôm nay quả buồn
 Giống như vỡ chợ thiên đường
 Quả toàn học thuyết đứng đường lâu nay
 Hoàn lương bao khối tượng đài
 Hoàn lương chân lý còn ai mơ màng
 Cả thêm Nghị quyết hoàn lương
 Kể còn trình bạch hoàn lương một lần
 Không ai đuổi cũng giật mình
 Co giò mà chạy quả tình bơ vơ
 Mây trời, Hiến pháp tự do
 Nhốt vào trong đó khỏi lo mơ màng

Nên mơ được đứng bên đàng
 Nói câu gan ruột cho đàng cùng nghe
 Bảo toàn đất nước buồn thiu
 Hỏi sao đất nước ruồi bu thế này
 Khác chi ngực trái cầm tù
 Nước non trong đó, nghĩ gì cho cam
 Bối toàn thấy toát mồ hôi
 Buồn nào hơn hẳn nước tôi bây giờ
 Chí dơi, loài muỗi vật vờ
 Đêm bay, đất nước đỡ buồn hơn sao ?
 Khiến còn tin nữa hoa hồng ?
 Hỏi ai tin nữa chính vào loài dơi ?
 Dơi về làm chuột vậy thôi
 Dơi về làm chuột khoét tràn quê hương !

NGÀN MÂY

(11/5/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[11/05/2013 at 06:18](#)

ẢO VÀ THỰC

Ôn Như Hầu đã nói rồi
 Lờ mờ nhân ảnh như người đi đêm
 Đi đêm đã mất đuốt soi
 Hỏi còn sáng tỏ như người thường không ?
 Giống như cái bóng trên đồng
 Hay như người thực giữa lòng thế gian ?
 Trách ai sao quá vội vàng
 Chưa gì kết luận làm oan cho đời !
 Xưa kia ông Mác tuyệt vời
 Bởi người có hiểu ông là gì đâu !

Bây giờ còn mỗi hàm râu
 Chuyện đời là vậy nói hâu mà chi !
 Người Nam sao mãi ngủ khi
 Ngủ khi còn Mác, ngủ khi mất rồi
 Ngàn năm thật thẹn cho đời
 Uổng công gây dựng giống nòi Lạc Long !

NGÀN KHOI
 (11/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[11/05/2013 at 09:21](#)

ÔNG MÁC

Có người khen ông Mác
 Cho rằng ông nhân văn
 Ông hô hào giải phóng
 Loài người khỏi tối tăm !

Ông chủ trương vô sản
 Đưa giai cấp bần cùng
 Thành lãnh đạo lịch sử
 Đúng ông nói lung tung !

Bởi thực chất vô sản
 Nào có lãnh đạo ai
 Mà chỉ người theo Mác
 Mới lên đóng vai trò !

Họ chủ trương chuyên chính
 Theo lời ông thầy mình

Bởi vì họ được lợi
Còn vô sản lặng thinh !

Nên những gì Mác nói
Thực chẳng cứ vào đâu
Bởi những người ít học
Để gì lãnh đạo ai !

Nên chỉ có trí tuệ
Mới vốn quý loài người
Chỉ những người có học
Mới soi sáng nhân quần !

Học vấn tạo khoa học
Khoa học làm văn minh
Chỉ đề cao giai cấp
Rõ Các Mác tối tăm !

Tức ông người xạo xư
Nói dóc chẳng ai tin
Chỉ nhờ dùng bạo lực
Người ta mới im lìm !

Chỉ nặng về chính trị
Thật ngu ôi là ngu
Quay lưng với văn hóa
Xã hội thành ngục tù !

Ở đâu cũng tổ chức
Ở đâu cũng đấu tranh
Ở đâu cũng giai cấp
Xã hội thành tanh bành !

Danh vọng thành bậc thang
Địa vị gây quyền lực

*Tiền bạc khiến giàu sang
Cách mạng nói oang oang !*

*Cuối cùng thay giải phóng
Ông nô lệ con người
Ông lập nên chuyên chính
Ông sao quá trời ơi !*

*Ông chứa nhiều lắm lỗi
Nhiều người vẫn tôn ông
Hình ông treo khắp chốn
Đặng nhằm núp theo ông !*

MÂY NGÀN
(11/5/13)

[Reply](#)

SUỐI NGÀN says:
[11/05/2013 at 09:54](#)

TAY NÀY

*Tay này quả loạn trí rồi
Hay vì đốt nát bịp đời cho vui
Kỳ Lưu ơi hồi Kỳ Lưu
Viết không nên chữ trộ mình với ai !*

BAT NGÀN
(11/5/13)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[10/05/2013 at 10:41](#)

ÓI OI ÔNG MÁC

Lâu rồi ông đã qua đời
 Một trăm năm rưỡi bây giờ còn đâu
 Mọi người chỉ nhớ hàm râu
 Xồm xồm quá mức như câu chuyện lòng !

Ông người vô sản thông dong
 Hô hào bốn biển để hồng như ông
 Lên nhanh thế giới đại đồng
 Không còn Nhà nước, tiền đồng cũng không !

Đúng là vô sản mệnh mông
 Thêm vào ông lại cạy trôn độc tài
 Ông hô chuyên chính dài dài
 Nghĩ rằng nhằm để toàn nòi tự do !

Đúng là ông đã làm to
 Đưa Tư Bản Luận làm trò thế gian
 Trách ông nông nổi, vội vàng
 Vín vào "biện chứng" làm oan cuộc đời !

Nên giờ nói chuyện xưa chơi
 Ông quên "biện chứng" xuất từ duy tâm
 Lại mang "duy vật" ép vào
 Quả là đầu óc ông đầy thông minh !

Tựa hồ lý luận nhằm chơi
 Đặt làm lóa mắt những người tầm vơ
 Ví như không có Lê Nin
 Dễ gì học thuyết của ông vào đời !

Nên non thế kỷ qua rồi
 Liên Xô cũng sụp có còn gì đâu
 Bởi đời một cuộc bể dâu
 Ông đưa lý thuyết chỉ màu tang thương !

Do ông mơ mộng thiên đường
 Thế gian ngược lại, thành đường chua cay
 Lỗi này ắt tại vì ông
 Bởi ai tác giả gây nông nổi này !

Nhưng thôi mọi việc qua rồi
 Nhắc qua để biết, chẳng nhằm truy ông
 Bởi toàn lý luận lông bông
 Để gì ông được thành công trên đời !

Ông quên tâm lý con người
 Vật vờ ông chỉ nói toàn trên mây
 Khác nào cái ác vương đầy
 Mà ông bẻ khóa vén mây lừa vào !

ĐẠI NGÀN
 (10/5/13)

★★

MÂY NGÀN says:
[10/05/2013 at 07:33](#)

NGOẠI SỬ

Cụ bà rồi cũng quy tiên
 Chuyện đời để lại như duyên phận người
 Việt Nam nước mắt đầy trời
 Gần trăm năm ấy cơ hồ là đây

Thực dân Pháp đến từ Tây
 Tiếp sau Phát xít Nhật vầy nước ta
 Qua rồi Thế chiến thứ hai
 Rơi vào Quốc-Cộng đôi vai nặng nề
 Chiến tranh rên xiết triệu người
 Bao trò í ố cuộc đời ghê thay
 Nhưng rồi nước chảy mây bay
 Qua ngày đoạn tháng vạn ngày đau thương
 Xuất dương cụ cũng lên đường
 Giả từ tổ quốc vắn vương cõi lòng
 Trời Tây đoàn tụ gia đình
 Chờ khi già lão lại về quê hương
 Trăm năm bao chuyện đoạn trường
 Một pho ngoại sử lưu hương cho đời !

ĐẠI NGÀN

10/5/13

(Viết để kính tặng hương hồn

Cụ Bà Lê Thị Ngộ)

[Reply](#)

SÓNG NGÀN says:

[10/05/2013 at 17:11](#)

ĐÚNG VÀ KHÔNG ĐÚNG

Đúng vì hiện tượng quả y
 Nhưng còn thực chất là gì biết không ?
 Hỏi rằng Cộng Sản còn không ?
 Quả còn đấy chứ mà không nghĩ gì !
 Có chăng, ảo ảnh cuộc đời
 Kiểu trò ảo giác của người đang say !
 Người say, cũng vẫn con người
 Làm sao tách khỏi ra người cái say ?

Thật đời lắm chuyện tào lao
 Thật đời toàn chuyện tầm phào vậy thôi
 Cảm thông bao nã, con người
 Chống càng cứ chống, say càng cứ say !

NGÀN KHOI
 (11/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:
[09/05/2013 at 03:21](#)

MÚA

Lân cần gì phải múa
 Ông Đồng đã múa rồi
 Cách đây nửa thế kỷ
 Nên phải vỗ tay thôi !

Múa tất có biên đạo
 Biên đạo múa là ai
 Thông minh thì đoán biết
 Có gì đâu gọi tài !

Tiếc ông Đồng chống Pháp
 Từ để cho tới rằng
 Nhưng Công hàm 58
 Ông mới tỏ ga lãng !

Bởi vì biên đạo múa
 Từ quốc tế đưa vào
 Còn kịch bản vở múa
 Là bác Mác chứ sao !

Tức tinh thần quốc tế
 Chỉ vô sản là nhà
 Nhì bác Lê, nhất Mác
 Rồi mới đến dân ta !

Vô sản xóa biên giới
 Cần mẹ gì Hoàng Sa
 Chút đảo hoang vu ấy
 Có gì để xót xa !

Lâu rồi đồng đã lấp
 Chắc cũng teng nhiều rồi
 Đồng bào mới tỉnh giấc
 Hoảng hốt Hoàng Sa ơi !

Hoàng Sa như cái chốt
 Bản lề cửa biển Đông
 Chốt do mứa gãy mất
 Ôi đồng ơi là đồng !

Đúng là bản mứa dài
 Mứa dai thật hiếm có
 Xong nửa thế kỷ rồi
 Nạn nước mới lấp ló !

MÂY NGÀN
 (09/5/13)

[Reply](#)

GIÓ NGÀN says:

[09/05/2013 at 03:50](#)

THƯƠNG ...

Thương cha thương mẹ thương chồng
 Thương mình thương một thương ông
 thương mười
 Ông Stalin ơi ông Stalin ơi
 Hỡi ơi ông mất đất trời còn không !

.....
 Ngày xưa Tố Hữu chơi ngô
 Thi ca hạ cấp quả không ai bì
 Nịnh thần như kiêu con chi
 Ông Tây mũi lõ ích gì dân ta !

Vậy mà Tố Hữu ngợi ca
 Kiêu bằng Thương để đẻ ra con người
 Ngàn đời khó xóa hổ người
 Ngàn đời tiếng nịnh để đời chê bai !

Thi ca đúng nghĩa bất tài
 Lãng xê cách mấy cũng ai trọng gì
 Việc đời gió bụi trôi đi
 Tiếng phùng xu mị nhiều khi còn hoài !

TRĂNG NGÀN
 (09/5/13)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[09/05/2013 at 04:31](#)

HÒN ĐÁ

Hòn đá to hòn đá nặng
 Một người bê khôngặng
 Vài người khênh cũngặng !

Hòn đá nặng hòn đá to
 Một người thì co ro
 Nhiều người cũng ra trò !

Đền Hùng từ ngàn năm
 Làm gì có hòn đá
 Đó là vì kẻ phá !

Kẻ phá gặp kẻ mê
 Tự tiện kê hòn đá
 Quả là trò bậy bạ !

Hòn đá vẽ ngoằn ngoèo
 Đúng là kiểu bùa chú
 Một đám ăn cháo lú !

Thế kỷ hai mốt rồi
 U mê là thế đó
 Nhìn bề ngoài đã rõ !

Cho nên liệng ngay đi
 Đá gì cũng là đá
 Có ngu mới thấy lạ !

Đền Hùng nghĩa cao xa
 Cháu con cần tấn tới
 Tại sao như bầy gà !

Thấy đá liền đã sợ
 Tựa hồ như thấy ma
 Chuyện thời nay quả lạ !

*Phải khẩn với vua Hùng
 Chuộc làm lỗi đã qua
 Vứt đi cái hòn đá !*

MÂY NGÀN
 (09/5/13)

[Reply](#)

THƯ GỎI CON

*Hỏi Ba còn sinh viên
 Tất nhiên con chưa có
 Giờ bảy mươi tuổi rồi
 Ảnh xưa vẫn cứ thế*

*Tuổi thanh xuân còn mãi
 Ở nơi tám hình này
 Dù ngàn năm tới nữa
 Ba luôn trẻ vậy thôi*

*Cuộc đời là thế đó
 Ba gọi đến cho con
 Bài thơ làm thoáng chốc
 Cùng tám ảnh thanh xuân*

*Hiện giờ con ở Đức
 Ba thì ở Việt Nam
 Mong một ngày cũng tới
 Ba được đi thăm con*

Trái đất vẫn xoay vòng
 Giữa không gian vũ trụ
 Ba vừa nhà triết học
 Mà cũng vừa nhà thơ

Triết học nhìn tổng quan
 Thi ca nhìn cụ thể
 Tư duy tạo triết học
 Thi ca làm đáng thu

Ta sống trong thiên hà
 Vừa trong thái dương hệ
 Giữa vũ trụ bao la
 Cũng nơi gia đình nhỏ

Gia đình là nguyên tử
 Ở giữa có hạt nhân
 Các con như điện tử
 Thường vẫn quay chung quanh

Ba mong con học giỏi
 Đạt tri thức ở đời
 Biển đời là ánh sáng
 Tri thức vẫn khắp nơi

Ba làm thơ dễ quá
 Thành thơ như nói chơi
 Mười ngón tay lướt nhẹ
 Bàn phím liền thành thơ

Đấy mới đúng nhà thơ
 Mà cũng nhà tư tưởng
 Bởi thơ tràn tư tưởng

Còn tư tưởng ngập thơ

*Nhưng nào quan trọng gì
 Tại vì Ba đơn giản
 Hết như hạt photon
 Ấy là nguồn ánh sáng*

*Ánh sáng từ Mặt trời
 Đông hay Tây cũng vậy
 Mỗi ngày một vòng quay
 Bình minh luôn cứ thấy*

*Ba của con
 (Võ Hưng Thanh
 05/5/13)*

NGÀN KHOI says:
[03/05/2013 at 22:40](#)

BÔNG BÈNH MÂY BAY

*Rồi anh cũng lại lớn lên
 Nhìn về quá khứ tiếc mình ra sao
 Giống như một trận mưa rào
 Cuộc đời là thế lẽ nào không hay
 Khác chi giữa cõi đời này
 Điều gì cũng vậy thảng ngày phôi pha
 Một thời tuổi trẻ đã qua
 Mang theo tất cả gọi là tâm tư
 Giờ đây lại thấy thần thờ
 Nhìn mây đâu khác tuổi thơ của mình*

*Mây bay gió nổi bông bênh
Tuổi thơ đã mất dễ tìm được sao*

MÂY NGÀN
(04/5/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[01/05/2013 at 06:36](#)

VUI THƠ

*Một đèo một đèo lại một đèo
Khen ai khéo tạc cảnh cheo leo
Đèo Ngang quả đúng đang nghèo thật
Đèo Đứng may chi mới hết nghèo
Đừng có hão huyền kêu Đèo Nghéch
Đéch nghèo đâu dễ kiêu lêu têu
Một thời Đại Tướng hô Đèo Đứng
Từng khiến chị em chỉ muốn teo !*

NON NGÀN
(01/5/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[30/04/2013 at 21:33](#)

HOAN HỒ BÙI TÍN

Ông từ trong ấy ông ra
 Để ai biết chuyện ta bà bằng ông
 Xung phong quá nửa đời người
 Ngày 30 đó ông vào Miền Nam
 Đầu tiên tới thẳng Sài gòn
 Vào Dinh Độc Lập pháp phòng mê tơi
 Dấu gì cũng Chính trị viên
 Ông hăng say đến tiếp thu Chính quyền
 Tướng Dương Văn Minh đã đầu hàng
 Con người nhu nhược cả làng đều hay
 Tự cho cần cứu Thủ đô
 Để không tắm máu cơ hồ mọi nơi
 Sợ giàn tròng pháo thụt vào
 Tránh hao sinh mạng giữ nguyên phố phường
 Một ông Tổng Thống đường đường
 Miền Nam bệt xuống hết phường loi choi
 Quả ông dũng khí để đời
 Lon ton kiểu ấy dễ sao anh hùng
 Mà thôi mọi chuyện xong rồi
 Những người hôm ấy bây giờ còn đây
 38 năm diễn tình ngày
 Biết bao đành đoạn, dở hay khôn cùng
 Giờ thì cũng hết giạt mình
 Đều cùng tỉnh lại rồi mình tại sao
 Nhìn ra thế giới thế nào
 Nhìn vào trong nước, thấy đều nhiều khê
 Hoan hô, tâng bốc, khen chê
 Mỗi người mỗi vẻ dễ chi lạng nhìn
 Nên ông Bùi Tín rùng mình
 Đặng dùng một cái phui mình téch xa
 Bây giờ đã ở trời Âu
 Đời người gần cận quả hầu sáng ra
 Giống như đêm nhạt sao nhòa
 Cứ còn lấp lánh từ xa trên trời
 Vầng hồng tuy chưa đến nơi
 Ánh sao Bùi Tín quả thời đáng khen
 Hoan hô nhằm tỏ công bằng
 Khen ông đúng thật đàn thần trước sau

Điều gì chưa thấy thì thôi
 Điều gì đã thấy dễ hầu gì cam
 Nên ông chủ động đàng hoàng
 Tự mình quyết định con đường mình đi
 Hết vì sao sáng đêm khuya
 Cốt nhằm báo hiệu ánh dương gần kề !

Võ Hưng Thanh
 (01/5/2013)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[29/04/2013 at 01:40](#)

TA THƯƠNG CON NGƯỜI

Nghĩ cho cùng, ta vẫn cứ thương
 Thương anh nghẽn ngãng đại khờ
 Tưởng mình hay chữ, tầm vợ khôn cùng
 Đưa ra học thuyết dụ người
 Nghĩ rằng đem lại tươi vui cuộc đời !

Nói lung tung, vẫn người theo
 Tại vì không hiểu, nên đeo vào mình
 Hoặc khôn, thấy lợi cho mình
 Đời sao mặc kệ, miễn mình lên hương
 Cần chi ảo ảnh thiên đường !

Vậy nên đóm lửa ban đầu
 Chuyển nhau cho khéo để hầu lửa lan
 Lửa mà gặp gió không oan
 Bản năng rộng mở, đường vàng là đây
 Đấu tranh tiến tới mỗi ngày !

Rồi khi lửa cháy ngút ngàn
 Hỏi ai làm được lửa tàn hay sao ?
 Trừ phi một trận mưa rào
 Nhưng mưa chưa tới, làm sao bây giờ ?
 Quả thương thân phận con người !

Con người vốn có trí khôn
 Dùng không đúng chỗ, hỏi còn ra chi
 Trí khôn dùng để giúp đời
 Trở thành công cụ trị người không ngoa
 Ngẫm đời ta thấy xót xa !

Võ Hưng Thanh
 (29/4/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[27/04/2013 at 23:29](#)

CŨNG LÀ NGÀY ẤY

Cũng là ngày ấy vậy thôi
 Người yêu người ghét quả đời nhiều khê
 Thương anh bộ đội cụ Hồ
 Bảo mình giải phóng cơ đồ Việt Nam
 Lại thương anh lính Cộng hòa
 Hận mình thất trận xót xa vạn đời
 Mỗi anh đều thấy mình tài
 Mình là chính nghĩa tuyệt vời hay ho
 Khác gì tàn lửa trong tro
 Vừa tro vừa lửa nói sao cho vừa
 Anh nhằm Cách mạng mùa thu

Bảo mình chống Pháp trả thù non sông
 Cho dầu đốt dãy Trường Sơn
 Xông pha chống Mỹ mưu toan nước nhà
 Anh thì ngẫm nghĩ xót xa
 Thật tình theo Cộng tưởng là yêu quê
 Khác gì bôi mặt đá nhau
 Ba mươi năm ấy tủi sao cho cùng
 Tàn dư chỉ hại non sông
 Người ngoài xong chuyện đã hồng cuốn đi
 Bên thì chủ nghĩa Mác Lê
 Bên đồng minh Mỹ choảng nhau trên đời
 Một anh chỉ biết Bác Hồ
 Một anh chỉ biết Cộng hòa là ta
 Quả là bao nỗi xót xa
 Việc đời như sóng cuốn ra giạt vào
 Nay xem lại bức dư đồ
 Hoàng Sa đã mất lỗi nào riêng ai
 Gà nhà bôi mặt đá nhau
 Chỉ anh bông nước lợi thôi vậy mà
 Mỗi lần ba tám năm qua
 Cũng đều ngày ấy có là khác chi
 Tháng tư vẫn đến định kỳ
 Ngày ba mươi ấy có chi lạ thường
 Chuyện đời còn nợ còn vương
 Bao giờ quên nợ lại thường vậy thôi !

Võ Hưng Thanh
 (28/4/13)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[27/04/2013 at 22:14](#)

TÀI VÀ ĐỨC

Có tài thì phải phát huy
 Phát huy không được ích chi cái tài !
 Nói sang đạo đức ở đời
 Đầu mà nhỏ hẹp đức thời có sao !
 Vậy thì giai cấp đấu tranh
 Cốt giành tư lợi khó nên con người !
 Anh đưa lý thuyết vật vờ
 Anh theo mê muội lại càng hỏng hơn !
 Nếu tài và đức đều không
 Chỉ toàn tạp nhạp có hòng ích chi !
 Nên tài thì phải thoát ra
 Thoát ra không được có chi gọi tài !
 Còn như có đức hẩn hời
 Có sao chẳng ích được gì cho dân !
 Thế nên vô đức vạn phần
 Vô tài vạn đọi khó trông cậy vào !

ĐẠI NGÀN
 (28/4/13)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[27/04/2013 at 22:43](#)

HOAN HỒ NGUYỄN
 THANH GIANG

Hoan hô Nguyễn Thanh Giang
 Người kiên cường bất khuất
 Cả gia đình dinh tề
 Trụ lại không nhúc nhích !

Toàn gia đình vào Nam
 Kế rồi lại sang Mỹ
 Thanh Giang vẫn ở lại
 Chống Pháp rồi chống Mỹ !

Từ một anh bộ đội
 Thành nhà địa vật lý
 Anh thấy mình tự hào
 Cũng là người nặng ký !

Bây giờ thì khác rồi
 Anh đang trong nước bí
 Sự hăng say ngày nào
 Đã trở nên xuôi xị !

Đúng thời thế đổi thay
 Khác gì trong vật lý
 Anh kẹt trong từ trường
 Cổ địa trường kinh dị !

Anh thích Hoàng Nhuận Cầm
 Cũng thơ trong thế bí
 Cả hai không vô tội
 Đang bị theo dõi kỹ !

Hoan hô Nguyễn Thanh Giang
 Hoan hô Hoàng Nhuận Cầm
 Đúng hai người tri kỷ
 Toàn thấy đời phi lý !

NGÀN KHÔI
 (28/4/13)

[Reply](#)

BẢN TRƯỜNG CA VIỆT NAM

Rồi một cuộc chiến tranh đã thực sự xảy ra
 Được gọi là cuộc chiến tranh cách mạng
 Nó kéo dài từ Mùa thu tháng Tám
 Năm Bốn lăm cho tới Bảy lăm
 Tức giùng giàng dai dẳng suốt 30 năm
 Và chỉ kết thúc vào ngày 30 tháng 4 năm đó

Một thế kỷ trước đã qua
 Rồi một thế kỷ sau cũng đến
 Mười ba năm dư lễ lại qua rồi

Hôm nay đây
 Cũng trong những ngày
 Của sự cố 30 tháng 4 này
 Ta muốn ngồi để viết lại
 Tất cả những gì từng thấy

Con người thực
 Cùng những việc đời cũng thực
 Đời bình thường
 Và những thứ văn nghệ nô vong

Những người dân tử tử trong khói lửa đạn bom
 Cùng những bài thơ, lời hát
 Xưng tụng chiến tranh một cách nhiệt tình và vô tội vạ !

Khiến biết bao người chết không toàn thân là như thế đó
 Cùng biết bao gia đình ly tán chua cay
 Suốt ba thập niên nước mắt tràn đầy
 Vinh quang nào đây

Hay thực chất chỉ toàn ai oán ?

Cuộc chiến tranh đó

Được gọi là nhân dân vì bởi thế

Mà nhân dân tự nguyện, hay chỉ bị ép vào ?

Cuộc chiến tranh Giải phóng

Nhưng lại làm cho nhân dân kinh sợ

biết là bao

Bởi Giải phóng gì đây

Hay phải chăng giải phóng khỏi ách

thực dân đô hộ ?

Thực dân Pháp đã đến nước ta từ non thế kỷ

Có biết bao nhiêu anh hùng từng đứng dậy cứu non

sông

Họ có quá nhiều

Đâu chỉ kể hết với vài dòng

Mà phải viết thành trăm nghìn cuốn sách

Và Thế chiến thứ hai lại tới

Phe Đồng Minh diệt Trục đến tan tành

Việt Nam tự giải phóng rồi

Những ngày độc lập mới phơi thai

Như cái kén chỉ mới phá được ra trong tự do dân chủ !

Nhà vua nói

Thà ta làm dân một nước

Nước tự do mới thật sự vinh quang

Có gì hơn nước độc lập trong đời

Dân hạnh phúc trong tự do dân chủ !

Nhưng bỗng chốc sao đất bằng dậy sấm

Cuộc chiến kia lại tức khắc nổ ra

Nó được tự cho là giải phóng nước nhà
Nhưng là giải phóng theo quan điểm mới !

Ấy thế đấy

Quả Mác Lênin là thế đấy
Giải phóng ra khỏi tư sản để đi lên
Phải biến thành vô sản khắp toàn dân
Ngay cả non sông cũng phải thành vô sản !

Đó chủ thuyết Mác Ăng-ghe-nơ đưa lại
Nhằm tiến lên một thế giới đại đồng
Đâu sá gì mọi việc của núi sông
Bởi cần thiết thì toàn dải Trường Sơn cũng đốt !

Kết cuộc đó, chuyện long trời lở đất
Cả Liên Xô, Trung Quốc đã nhào vào
Còn một bên, thì Mỹ với đồng minh
Thật hoành tráng, một bên xanh bên đỏ !

Bom trút xuống quả hàng hàng lớp lớp
Pháo tiếp nhau cày nát cả núi rừng
Dẫu đồng bằng thành phố thấy như nhau
Thanh niên từng lớp lớp bị xô vào lửa đạn !

Phải giải phóng, phải chống nhau cứu nước
Đỏ hay xanh, đều cả bạn lẫn thù
Bên miền Nam, bên miền Bắc thấy hăng say
Đâu có nghĩ mình chỉ như con chót !

Cho dẫu Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam
Được một ngày dựng dậy
Cũng cờ kia xanh đỏ, sao vàng
Cũng hai bên thế giới, hận thù

Cũng trong mục đích tiến lên vô sản !

*Và đô thị toàn những ngày sôi động
 Luôn giăng giăng bao biểu ngữ xuống đường
 Vì tự do, phải cứu lấy non sông
 Phải đánh cho Mỹ cút, Ngụy nhào mới sướng !*

*Ôi bao lớp sinh viên càng phấn chấn
 Chỉ thấy có Bác Hồ trong dạ mới ngoan
 Cùng viết bằng máu thề, phải cứu lấy giang san
 Phải độc lập, tự do là trên hết !*

*Tổ quốc đó, ba mươi năm cày xới
 Bỏ đạn bom, ngùn ngụt hận thù
 Để ít ra ba đến bốn triệu người
 Giống con rồng đàn anh phải xương tan thịt nát !*

*Rời miền Bắc cùng đi vào cải cách
 Ruộng đất nhằm để tổ khổ lẫn nhau
 Hai chục vạn người, tính trước tính sau
 Phải bị giết trong hỗn loạn và dã man hiếm thấy !*

*Tiếp theo đó, ngay miền Nam cũng thế
 Cải tạo công thương, nghiệp chướng thế nào
 Hàng vạn người bị buộc phải lên rừng
 Bằng tay không đừng làm kinh tế mới !*

*Để đến đôi, nhiều triệu người vượt biển ra đi không
 nuôi tiếc*

*Bỏ lại hết sau lưng mọi tài sản ruộng vườn
 Và cả nửa triệu người phải mất mạng ở biển đông
 Vui trong sóng Thái Bình Dương vạn thuở !*

Họ đâu biết được những tháng năm bao cấp
 Cùng làm ăn tập thể, khắp mọi miền
 Ra ruộng đồng theo tiếng kèn, tiếng chiêng
 Làm lếu láo, chờ tối về để tính bàn công điểm !

Sự đòi thế, song dễ ai người dám nói
 Chỉ lặng yên, như cả một bầy cừu
 Hoặc có con nào cất giọng be be
 Nào thế khác kiểu rập ràng ca ngợi !

Đòi là thế, quả sự đòi là thế
 Có gì qua được ngưỡng sự độc tài
 Sức mạnh nào hơn bạo lực cảnh sát công an
 Để nhằm mọi người cùng tiến nhanh tiến mạnh !

Tiến vững chắc ! Lên con đường cộng sản
 Dầu tắm thân, chỉ quần áo mong manh
 Song tiếc làm sao, Liên Xô đổ cái rầm
 Thế là hết, cả thiên đường đã mất !

Đành từ giả thôi con đường bao cấp
 Quay trở lui lại kinh tế thị trường
 Bành tan rồi, hội nhập kể từ đây
 Nhưng cũng nào dám cắt cái đuôi chủ nghĩa !

Xã hội đó, muốn cười sao vẫn méo
 Cười tương lai, méo quá khứ hận thù
 Dầu qua rồi, cuộc chiến mấy thập niên
 Trong ảo tưởng một cuộc đời tốt đẹp !

Nay nhìn lại, Hoàng Sa xưa đã mất
 Biết bao giờ thu lại mảnh giang sơn ?
 Cả Trường Sa, cũng thấp thỏm từng ngày

Rời cửa ngõ Biển Đông, biết khi nào tiêu nốt !

*Nay ta phải viết Bản Trường ca là vậy
Việt Nam ơi, sao lòng thấy ghen ngào
Năm bảy lăm, ta từ chối vượt biên
Cốt ở lại, cùng người dân chia sẻ !*

*Nay ôn lại, thật anh hùng ngu dại
Chia sẻ gì, chỉ có lụy vào thân
Và ngoài ta, cũng đâu hiếm anh hùng
Thấy đều lụy như ta, đâu có khác !*

*Bởi độc lập tự do, là quý nhất
Không tự do, độc lập cũng ra chi
Dầu cá nhân, hay dầu cả nước non
Độc lập mất, thì tự do cũng mất !*

*Người độc lập không lụy ai, trong cuộc sống
Người tự do, chẳng hùa mị theo ai
Vì toàn dân nếu đều sợ công an
Thì thử hỏi còn gì là quý nhất !*

*Nhưng công an, bởi do ai điều khiển
Có phải chẳng, cũng chỉ một số người
Vốn nắm quyền, mà dân chẳng bầu lên
Âu là thế, quả chỉ là định mệnh !*

*Lớp trước lớp sau, chỉ dàn hàng tiến tới
Quan hàng quan, và dân cũng hàng dân
Vua vẫn do đám quan lại coi lên
Chỉ có đám dân đen, vẫn chỉ là dân đen vạn đời !*

Nào hỏi có ai biết gì, về tự do dân chủ

Dân hay vua, cũng mù tịt thế thôi
 Một thế cờ chưa, đã được xếp vậy rồi
 Âu đành đánh, khác gì chơi cờ thế !

Chơi cờ thế, đồ có ai ngoài thắng cuộc
 Hết cờ gian bạc lận, giữa cuộc đời
 Bàn cờ kia, dân chủ lẫn tự do
 Thử hỏi lại, ai vốn là người đã từng sắp sẵn ?

Là Các Mác, Lê Nin hay những ai sau đó
 Thế cuộc này, thế giới có những ai
 Hay hỏi xem, từ nguồn cội Hùng Vương
 Bản Trường Ca Việt Nam có bao giờ là như thế !

Ta muốn viết, nhằm để lớp sau xem tới
 Dẫu ngàn năm sau, cũng nhớ mãi lịch sử này
 Nó như con rồng, con phượng được vẽ vờ
 Ngay trên nền trời, giữa đám mây vân cầu !

Dân nhìn xuống, có thể nào thấy được
 Bởi chuyện làm ăn, hay đồng áng hàng ngày
 Nhưng chỉ hiềm, cả một đám vong thân
 Bỏ ra hết cuộc đời cốt để nhằm xưng tụng !

Dân è cổ, đặng chúng ngồi trên cổ
 Chúng ngu dân, và ru ngủ người dân
 Hỏi người dân có khi nào nhìn thấy chúng không
 Hay cả thân mình chúng to kèn vãn che mặt trời tối lại !

Dân cảm thấy có sức người đè lên cổ
 Nhưng nhìn lên, đâu có thấy được nào
 Chỉ một ánh hào quang dân chủ, tự do
 Hào quang ảo, lẫn giữa vùng đen tối !

Mong một sớm, xóa mây mù đen kịt
 Nền trời xanh trong sáng lại hiện ra
 Ánh hào quang thật sự từ mặt trời
 Ánh hào quang đã có từ ngàn đời trên đất nước !

Võ Hưng Thanh
 (27/4/2013)

(Sửa lại bài thơ "Đất nước những năm tháng sao buồn"
 của nhà thơ Nguyễn Khoa Điềm)

ĐẤT NƯỚC NHỮNG NĂM THÁNG SAO BUỒN

Ôi đất nước, những năm tháng buồn quá vậy
 Để nửa đêm ta thức dậy, đốt thuốc ngòi
 Dò tìm xem, trên mạng một tin lành
 Nào có khác, kẻ khát lần qua sa mạc
 Thật im ắng đêm trường, im ắng quá
 Giữa đường khuya, nào đâu tiếng xe qua
 Cả giàu sang nghèo khó, thấy ngủ khi
 Khiến ta nghĩ, cả bày ve vơ lột xác
 Nhưng quái nhỉ, có sao mình ta thức
 Sao mình ta, đeo đuổi chuyện tốt lành ?
 Ta muốn nhìn xuyên thấu, cả trong đêm
 Cột Đại Nội, còn cờ bay trên đó ?
 Hỏi mai sáng, nó có còn luôn màu đỏ
 Con cá hanh sông vắng, có còn bơi
 Nó có mong gặp con khác, trong đời
 Ta mong được, sáng chiều nhìn ra phố
 Luôn thấy được, bao người vui tươi quá
 Ấm áp sao, ban sáng nhấp cà phê

Các cô, bà khỏe mạnh, vẫn yêu đời
 Đều hớn hỏ, cùng nhau đi thể dục
 Để nước mắt, khi lăn tròn xuống má
 Đâu có chi xấu hổ, lén tay chùi
 Ngược mắt nhìn, tin yêu thấy mọi người !
 Ai sẽ người, nắm vận mệnh chúng ta
 Ta tự hỏi, giữa không gian đầy sợ hãi
 Ta như thấy, núi Ngự Bình thấp thoáng
 Những cây thông, bao ngọn nến xanh rờn
 Như đốt lên, nhằm an ủi muôn đời
 Cho những ai đã khuất rồi, cùng cả những người
 đang sống ...

Võ Hưng Thanh
 (25/4/13)

★★

THỰC TRẠNG CON NGƯỜI

Con người không thể sống riêng
 Mà trong xã hội bị niềng vào nhau
 Nhất là thể chế độc tài
 Con người y hệt bầy gà mắc dây

Bởi đâu có gã lôm côm
 Đưa ra lý thuyết bao gồm người ta
 Bảo rằng nhất thiết độc tài
 Phải cần cảm chịch để đời mới nên

Thế rồi bao kẻ làm theo
 Ngờ là pháp thuật thần tiên trên đời
 Bởi tâm muốn lợi dụng người
 Hay là nông nổi tưởng lời quang vinh

Tạo đời thành khối bê tông
 Càng lâu càng chắc khổ thân đời đời
 Hô vang lãnh tụ tuyệt vời
 Càng hô lại thấy quả đời nhiều khê

Đời thành một giống gà tre
 Con nào con nấy te te một chiều
 Biết đâu tìm lại con người
 Hay toàn chỉ thấy bầy gà mắc dây

Mắc dây có chạy tới lui
 Chạy qua chạy lại vẫn dây nhùng nhằng
 Cái dây nào tại con gà
 Mà dây chỉ khiến bầy gà buộc nhau

Đã vào một hội cùng rồi
 Một thuyền một chợ biết hồi nào ra
 Te te chỉ gáy tiếng gà
 Te te dây nhợ lại qua nhùng nhằng

Khác gì đâu sợi xích thẳng
 Bầy gà trói buộc giữa mình cùng nhau
 Ngẫm đời suy nghĩ trước sau
 Dẫu dù thấy đại nói ra ngại phiền

Đúng là hết chuyện thần tiên
 Thần tiên giả ảo giữa miền trần gian
 Trách nhau khi đã mượn màng
 Miếng chưa đã ngậm còn toan nuốt vào

Sự đời đến thế mà thôi
 Quả là thực trạng con người nhân gian

Đầu tiên có gã lôm côm
Cuối cùng xã hội hóa nên bầy gà !

Võ Hưng Thanh
(25/4/13)

NGÀN KHOI says:
[25/04/2013 at 04:51](#)

XÃ HỘI VÀ CÁ NHÂN

Cá nhân như một con cò
Còn toàn xã hội bàn cò đầy thôi
Bàn cò có chót có voi
Có xe có mã mới nên bàn cò

Con xe có nước đi dài
Chỉ riêng anh mã đá hoài mới đi
Nổ liên chú pháo sọ chi
Riêng phần cậu sĩ ngu si lôm côm

Một bên anh tướng đỏ hòm
Bên kia anh tướng xanh lôm vậ thôi
Đấu nhau kẻ thắng người thua
Nhờ vào đám chót qua sông mấy hồi

Nói nghe để thấy chuyện đời
Bàn cò sắp sẵn có thời ai hay
Hung hăng bọ xít một ngày
Nhữn như lũ cún cũng tay nào bằng

Quả đời bao chuyện nhớ nhăng
 Làm người biết phận phải chẳng mới người
 Đố ai bản chất con người
 Sinh từ xã hội hay từ mẹ cha ?

Võ Hưng Thanh
 (25/4/13)

★★

(Nguyên tác bài thơ của nhà thơ NKĐ)

Đất nước những tháng năm thật buồn

Đất nước những năm thật buồn
 Nửa đêm ngồi dậy hút thuốc vắt
 Lăn mò trên trang mạng tìm một tin lành
 Như kẻ khát nước qua sa mạc
 Chung quanh yên ắng cả
 Ngoài đường nhựa vắng tiếng xe lại qua
 Người giàu, người nghèo đều ngủ
 Cả bày ve vĩa lột xác
 Sao mình thức ?
 Sao mình mãi mê đeo đuổi một ngày mai tốt lành ?
 Bây giờ lá cờ trên Cột cờ Đại Nội
 Có còn bay trong đêm
 Sớm mai còn giữ được màu đỏ ?
 Bây giờ con cá hanh còn bơi trên sông vắng
 Mong gặp một con cá hanh khác ?
 Bao giờ buổi sáng, buổi chiều nhìn ra đường
 Thấy mọi người nhẹ nhàng, vui tươi
 Ấm áp ly cà phê sớm
 Các bà các cô khỏe mạnh yêu đời
 Hón hờ tập thể dục
 Bao giờ giọt nước mắt chảy xuống má

Không phải gạt vội vì xấu hổ
 Ngược mắt, tin yêu mọi người
 Ai sẽ nắm vận mệnh chúng ta
 Trong không gian đầy sợ hãi ?
 Những cây thông trên núi Ngự Bình thấp thoáng
 ngọn nến xanh
 Đòi đòi an ủi
 Cho người đã khuất và người sống hôm nay ...

Nguyễn Khoa Điềm
 22/4/2013

★★

NGÀN KHOI says:
[24/04/2013 at 03:26](#)

ĐI VÀ LẠI

Viết đi chưa hẳn là khôn
 Nhưng người trích lại quả còn khôn hơn
 Đọc vào ai rõ nguồn cơn
 Đây là ý nghĩa thiệt hơn ở đời
 Trên sông bẻ lái con thuyền
 Cũng về tới bến có phiên chi ai
 Có đi không lại cũng hoài
 Có đi có lại vẫn vừa lòng nhau

ĐẠI NGÀN
 (24/4/13)

★★

Võ Hưng Thanh says:
[24/04/2013 at 04:00](#)

QUYỀN CON NGƯỜI

Người sinh ra phải có quyền
 Quyền ăn quyền nói và quyền tự do
 Thiếu ăn thì sống thế nào
 Miệng mà không nói câm hoài được sao
 Làm người mà thiếu tự do
 Cái gì cũng sợ còn chi con người
 Sợ công an sợ đủ điều
 Đành im thin thít nỗi niềm ra sao
 Nên chi đã bảo tự do
 Mà dân luôn sợ hỏi sao hỏi người
 Vẫn kêu độc lập trên đời
 Dân không quyền nói hỏi người là sao
 Lại xem hạnh phúc ra sao
 Hay toàn khẩu hiệu nói sao cho vừa
 Vậy nên phải trọng con người
 Quyền người có trọng thì người mới tin !

ĐẠI NGÀN
 (24/4/13)

[Reply](#)

VINH QUANG

Chừng nào đất nước vinh quang
 Người dân được sống hoàn toàn tự do
 Không ai ngồi ở trên đầu
 Mọi người bình đẳng rõ hầu quang vinh

Tự do dân chỉ tin mình
 Để ai gác găm bảo mình điều chi

Tự do mình chọn người tài
Đặng ra giúp nước chẳng ai buộc mình

Tự do ai cũng ngang nhau
Đều người hiểu biết để đâu tuyên truyền
Ở đời sao lắm kẻ điên
Mình thời đốt nát tuyên truyền người ta

Ấy vì quen thói ranh ma
Coi dân cỏ rác để ta nắm đầu
Vậy nên dân chủ trên đời
Coi nhau bình đẳng thì đời mới nên

Vì dân phải có dân quyền
Vì người phải có quyền riêng con người
Làm người độc lập tự do
Đó là hạnh phúc nhắm cho nhân quyền

Quyền riêng suy nghĩ tự mình
Không cần nịnh nọt chẳng hứa theo ai
Chẳng ai phải lụy vì ai
Đó là phẩm giá mỗi người công dân

Chẳng ai lãnh đạo mọi phần
Mỗi người lá phiếu bởi mình tự do
Ủy quyền dân chủ giữa nhau
Qua người tài đức nhằm lo việc đời

Hay chi những thói độc tài
Cha truyền con nối đời đời làm vua
Nước đâu phải nước của chùa
Dân đâu riêng phải của vua bao giờ

Thế nên dân chủ công khai
 Tự do bình đẳng chẳng sai khi nào
 Vinh quang đơn giản làm sao
 Điều gì thực chất mới là vinh quang

Những gì giả dối hào quang
 Vinh quang chẳng có mà toàn danh hư
 Danh hư chỉ khiến người cười
 Phải cần thực chất thì người mới khen !

Võ Hưng Thanh
 (21/4/13)

DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI

Dân chủ như cỗ xe
 Bánh tròn lăn nhanh được
 Độc tài như cỗ xe
 Bánh vuông làm sao lăn

Dân chủ là vì người
 Mọi con người bình đẳng
 Độc tài chỉ vì mình
 Mọi con người ích kỷ

Dân chủ thì tự do
 Mỗi người tự chọn lựa
 Độc tài như cái rọ
 Heo gà đâu phải người

Dân chủ là trí thức

Mọi người tin lẫn nhau
 Mọi người đều bình đẳng
 Không sợ ai đè đầu

Độc tài là ngu xuẩn
 Bởi không tin ở người
 Chỉ cho mình mới nhất
 Ôi ngu ơ là ngu

Dân chủ thì hạnh phúc
 Toàn dân làm chủ mình
 Chỉ tin vào tri thức
 Không tin điều bá vơ

Độc tài là ngu muội
 Vì xã hội ngu dân
 Chỉ giáo điều là quý
 Còn dân tộc đếch cần

Vài dòng đơn giản thế
 Có hơi đâu viết nhiều
 Ai là người hiểu biết
 Cần chót lại bấy nhiêu

Viết nhiều chỉ tốn giấy
 Nói ít mà sâu xa
 Điều chỉ cần cốt lõi
 Ai tâm đắc cùng ta ?

Võ Hưng Thanh
 (21/4/13)

THƯƠNG NGƯỜI

Nói nhiều thì cũng vậy thôi
 Có điều đáng nói là thương con người
 Thương người ngu dốt u mê
 Thương người chuộng ác nhiều bề đáng thương
 Thương người đối xử lẫn nhau
 Như bầy lang sói quả thương con người
 Hỏi ai trong cõi cuộc đời
 Hỏi ai người tốt ai người thương nhau
 Thương nhau cau sáu bỏ hai
 Ghét nhau cau tám bỏ ra làm mười
 Thương người cho hết vì người
 Tham thì lấy hết của người làm riêng
 Hỏi ai nhân đạo trên đời
 Cái thương cái ghét nhìn vào biết ngay
 Hỏi người ai thật công tâm
 Hỏi người ai thật lưu manh ở đời
 Ai tin "học thuyết sáng ngời"
 Ai ngu người bảo điều gì cũng tin
 Thôi nào thế hệ "dân thân"
 Khác gì như đám thiêu thân đại khờ
 Giữa trưa mà chỉ nằm mơ
 Tới khi già lão thần thờ mà chi
 Thương người phải hỏi điều gì
 Điều gì là thật điều gì khách quan
 Điều gì đúng ở khắp nơi
 Điều gì sai ở mọi nơi cõi trần
 Chuyện đời như đám phù vân
 Thương người mới thật nhân văn ở đời
 Thương người cốt chẳng hại người
 Chỉ người thô ác hại người như rươi

Danh từ ôi chỉ danh từ
 Nghe làm mà tưởng mọi điều hay ho
 Để rồi quá khứ trôi xa
 Giật mình tỉnh giấc nói ra thẹn thùa ...

Võ Hưng Thanh
 (18/4/13)

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời có nói mà chi
 Chuyện đời lớn nhỏ có chi phải bàn
 Giống anh bán nước bên đàng
 Nước nào cũng bán hỏi màng chi đâu
 Dầu nước vối hay chè tàu
 Hay là nước ngọt mía lau sự thường
 Cứ xem ba sáu phố phường
 Ai về Hà Nội tỏ tường là đây
 Bán nào phở cháo dầy đầy
 Chỉ không bán nước có tay nào bằng
 Ăn rồi chưa kịp rửa răng
 Xề qua hàng nước kẻ bên lo gì
 Nước gì cũng nước khác chi
 Có người bán hăn tất thì người mua
 Nước chi có nói cũng thừa
 Có mua có bán đặng vừa lòng nhau
 Thói xưa đời vẫn trước sau
 Kinh doanh khai thác có ngày nào quên
 Ngày xưa bao cấp lệnh khèn
 Ngày nay đã xóa còn mệnh cái đuôi
 Cái đuôi ai cũng biết rồi

*Gắn vào cứng ngắt dễ thời buông ra
 Vậy nên giữa cõi người ta
 Mua gì bán nấy cũng là vậy thôi !*

*Võ Hưng Thanh
 (18/4/13)*

NỬA MÙA

*Máy tay "cách mạng" nửa mùa
 Chết ham ướp xác để lừa đời sau
 Kiểu như "đồng chí" Hugo
 Chavez vừa chết vẫn ham điều này
 Venezuela quả thương thay
 Nước nghèo mà gánh nạn này sao kham
 Sử đầu đồng chí Lenin
 Dài dài xuống dưới nói làm sao đây
 Hoan hô cách mạng đời này
 Hoan hô ông Mác trò bày thần tiên ...*

*Võ Hưng Thanh
 (16/4/13)*

HAI GIỐNG VẬT

*Có hai loại vật trên đời
 Một mèo một kết do trời sinh ra
 Mèo luôn khoe mẽ đuôi dài
 Kết thì chỉ biết hứa theo mọi người*

Đuôi dài trang trí đặt chơi
 Tự mình hứng chí coi trời bằng vung
 Két trông xanh đỏ tím vàng
 Hình hài hổ lớn lại càng hót theo
 Khen thay đôi giống kết mèo
 Con thì tự mẫn con theo người ngoài
 Chuyện đời sao đáng nực cười
 Mèo hoàn mèo mãi kết toàn lông không
 Truyện xưa lục súc tranh công
 Mèo khoe số một kết đồng quán quân !

Võ Hưng Thanh
 (15/4/13)

★★

THƯƠNG NGƯỜI THƯƠNG MÌNH

Thương người tất phải vì người
 Thương mình ắt hẳn vì mình trước tiên
 Hỏi ai lãnh tụ trên đời
 Thương người là chính thương mình hay chi
 Thương người mình để ra sau
 Thương mình mình để luôn luôn lên đầu
 Chuyện đời đơn giản thế nào
 Nhìn vào liền thấy trước sau khó gì
 Thương dân dân chủ thường khi
 Thương mình vẫn thích chỉ huy độc tài
 Thương người thành thật ở đời
 Thương mình lẻo lự mọi người thấy ngay
 Thương dân dân chủ tự do
 Thương mình thường thích bo bo độc tài
 Những ai yêu nước trên đời

Chết thời sự nghiệp về vùi non sông
 Những người nào vốn vì mình
 Chết rồi lảng tâm linh đình làm oai
 Có khi ướp xác để hoài
 Dưa vào em út đặt ngoài trăm năm
 Việc đời quả thật oái ăm
 Mặt trời che lại để nhằm vinh quang
 Nào hay mọi ánh hào quang
 Cội nguồn giả dối dễ dàng phai đi
 Chết xong còn nói được gì
 Việc đời lưu lại thị phi còn hoài
 Sông sâu nước chảy rạch rồi
 Ở đời lịch sử chẳng ngoài công tâm
 Người hay luôn biết thương dân
 Người làm lãnh tụ đừng nên thương mình
 Thương dân dân biết sự tình
 Thương mình em út biết mình là ai
 Hay chỉ những thói độc tài
 Một đời che đậy vẫn hoai một đời

Võ Hưng Thanh
 (15/4/13)

★★

DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI

Dân chủ tức toàn dân làm chủ
 Độc tài thì một nhóm cá nhân
 Con người bình đẳng tự do
 Độc tài là bệnh xấu xa loài người
 Đã dân chủ không cần "lãnh tụ"
 Bằng phiếu bầu để chọn người hay

Độc tài ma giáo lắm trò
 Chỉ toàn giọng lưỡi phỉnh phờ mị dân
 Quyền dân chủ nhiệm kỳ chỉ một
 Hay bao nhiêu đối để cũng hai
 Khác xa với thói độc tài
 Gian manh cốt để làm vua suốt đời
 Với dân chủ chẳng trò tung hứng
 Còn độc tài lãnh tụ "muôn năm"
 Muôn năm dẫu chết cũng nằm
 Bày trò ướp xác để mong sống đời
 Ôi hạ tiện con người là vậy
 Cốt vì mình há cốt vì dân
 Vì dân cân đối muôn phần
 Vì mình đề cổ bắt dân phụng thờ
 Thật trơ trên độc tài là thế
 Sống thường tham mà chết còn ham
 Ngày xưa phong kiến vua quan
 Ngày nay "cách mạng" oang oang phờng trò
 Kiểu hồ đồ Bắc Hàn dễ thấy
 Hoặc nhiều nơi chẳng thể nói ra
 Nói hay không nói cũng là
 Dầu im cũng vậy người ta biết rồi !

Võ Hưng Thanh
 (14/4/13)

★★

CUỘC CỜ THẾ SỰ

Dù nói lắm vẫn con người là chính
 Người xướng lên và người để chạy theo
 Người hồ đồ người nhẹ dạ tin mau

Người bày trò người nạn nhân đều vậy

*Ôi chính trị cuộc cờ trong thế sự
Cố hay chi bao thủ đoạn tranh hùng
Chính trị lành vương đạo cứu nhân gian
Chính trị ác chiến tranh đầy tàn phá*

*Đời vẫn vậy con người trần tham vọng
Ham vinh quang cùng lợi lộc quyền hành
Sính anh hùng dầu giả thật luôn tranh
Đều chạy mãi theo hư danh nhảm nhí*

*Thực chất vậy mặc danh từ hoa mỹ
Miệng thế gian nào há giấu được nào
Những việc làm cùng kết quả ra sao
Đời còn đó các việc đời còn đó*

*Phải nói thế đặng đời không tranh cãi
Việc trăm năm tổ mồn một như sao
Chuyện ngàn năm hồ dễ giấu được nào
Chiếc bàn ấy dấu tay người thợ mộc*

*Chạm con rắn con rồng âu cũng vậy
Chạm con giun con dế lẫn bầy dơi
Lịch sử đều khó thay đổi được thôi
Đời còn đó những việc làm còn đó*

*Nên cái khó phải sống sao cho tốt
Sống đây che dễ che đây được nào
Hết cuộc đời mọi sự cũng phơi ra
Bao danh hão cũng thành bùn đất cả*

Cuộc cờ ấy chuyện đời là thế ấy

Thế sự nào rồi cũng lại qua đi
 Lịch sử nào chỉ sự thật mãi chong
 Nghĩa lý vẫn là vương hay bá đạo

Vương đạo quý công trùm lên mọi sự
 Bá đạo tôi khó che mắt thế gian
 Dẫu hoan nghênh tâng bốc đến muôn vàn
 Rồi kết cục vẫn hoàn mèò là thế

Nên tốt nhất để vận hành lịch sử
 Khách quan thôi dẫu nói cũng làm gì
 Xác ướp nào mà lên được cõi tiên
 Đời là thế cuộc đời đều như thế ...

Võ Hưng Thanh
 (14/4/13)

PHÙ HƯ

Phù hư ngậm thẻ qua sông
 Đường trần huyền hoặc có mong ngày về
 Mây mù khuất nẻo sơn khê
 Rừng xa heo hút lê thê khói mờ
 Hỏi người dấn bước bơ vơ
 Nẻo đời vô định bến bờ là đâu ...

VHT
 (14/4/13)

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời chỉ thế mà thôi
 Có ai biết được đâu là Thái Sơn
 Chim muông thì nháy trong lùm
 Rong vàng mới thật vươn đầu ngọn mây ...*

VHT

PHỐ NÚI

*Ai lên phố núi băng ngàn
 Ai về duyên hải phố ngang biển trời
 Những ai theo lối đồng bằng
 Phố phường xen giữa ruộng đồng bao la
 Kontum rừng núi chan hòa
 Pleiku đó mặn mà bao nhiêu
 Lên Buôn Mê Thuột mà coi
 Cà phê đất đỏ đi hoài còn ham
 Ai lên Đà Lạt bạt ngàn
 Ngàn hoa hương sắc rờ ràng là đây
 Nào ai về tới Sapa
 Nào ai đến với Bà Nà cho vui
 Này danh phố mát Nha Trang
 Kìa danh phố cổ Hội An thăm thì
 Biển xô con sóng đi về
 Những thành phố núi mây mờ giăng giăng
 Rồi ai hướng tới Sài Gòn
 Rồi ai hướng tới Biên Hòa, Bạc Liêu
 Cà Mau phố biển thân yêu
 Một thành phố mũi bao nhiêu chuyện lòng*

Những ai còn nhớ Nam Quan
 Lạng sơn còn đó mây ngàn còn kia
 Chiến tranh giờ đã tàn rồi
 Bao năm khói lửa ai hoài ưu tư
 Chuyện đời những lúc nắng mưa
 Ai người quên hết mọi điều trần gian
 Mây bay phớt núi bạt ngàn
 Hồn người lấm lúc non sông ngậm ngùi
 Chỉ ai vô tư trên đời
 Mới thành như kẻ lạc loài quê hương
 Trắng lên trắng dải phố phường
 Nắng lên nắng dải bốn phương quê mình
 Xuân tàn rồi đến thu đông
 Đông tàn rồi đến mùa xuân lại về
 Đường đời bao nỗi nhiều khê
 Lòng người bao nỗi lê thê tháng ngày
 Mong rồi mưa gió thuận hòa
 Người mình cũng biết ra mình là ai

Võ Hưng Thanh
 (13/4/13)

CÂY TÁO ÔNG LÀNH

Ông Lành có cây táo
 Khiến Hoàng Cát làm thơ
 Bài thơ nghe lạnh toát
 Là lành hay dữ nào ?

Lại nói về Thế Dũng
 Có người khen anh nhiều

*Anh làm thơ cũng khá
Song đời đâu bấy nhiêu ?*

*Nội anh Vũ Duy Hiệu
Một thầy giáo tinh hoa
Bị đưa ra đấu tố
Thà tự vẫn mới là ?*

*Cố anh cụ Vũ Thu
Một hàn lâm viện sĩ
Được mả áo vua ban
Đúng con nòi rõ ràng !*

*Lớn lên anh đi lính
Anh "bộ đội cụ Hồ"
Nhưng thơ anh chưa chat
Hỏi hà có làm sao ?*

*Có người nhớ Phùng Quán
Như cách của Đỗ Trường
Hay như Trần Mạnh Hảo
Ôi đời sao nhiều nhưng ?*

*Tôi không quen các anh
Chỉ đọc chơi trên mạng
Mới hay tâm sự người
"Nác Berlin" cũng đáng !*

*Võ Hưng Thanh
(13/4/13)*

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời nói mấy cho vừa
 Việc đời nói mấy cũng thua người đời
 Khen ai khen tốt lên trời
 Chê ai vùi xuống tận cùng đất đen
 "Tháp Mười đẹp nhất bông sen
 Việt Nam đẹp nhất có tên Bác Hồ"
 Cha sinh mẹ đẻ ngày nào
 Bây giờ mới thấy cơ hồ là đây
 Gió Đông thổi bạt gió Tây
 Gió Tây quay lại chĩa ngay vào mình
 Buồn thay thế sự dân tình
 Như con kết ấy gồng mình mà ca
 Tiếng ca khản cổ gọi là
 Điều gì ý thức điều nào là không
 Tợ anh Tố Hữu thần thông
 Thổi phù một cái thấy trông toàn thần
 Người đời như đám phù vân
 Việc đời cũng thế muôn phần ba hoa
 Lặng thinh không nói xót xa
 Còn như phải nói hóa ra ngậm ngùi
 Hỏi ai chuẩn mực trên đời
 Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau ...

Võ Hưng Thanh
 (13/4/13)

THƯƠNG THAY

Thương thay cũng một kiếp người

Trở thành gà vịt cho người cầm chơi
 Trị người đến thế thì thôi
 Ba đời ông chủ nói sao nào vừa
 Cha làm vua con làm vua
 Tới thêm đời cháu thật vừa làm sao
 Kiểu này dân chủ nhân dân
 Kiểu nay chuyên chính vạn phần tự do
 Trong lòng có đói hay no
 Vịt gà một kiếp trâu bò cũng ngang
 Tung hô lãnh tụ oang oang
 Chờ khi vua chết khóc than đầy đường
 Phận người quả phận con sên
 Còn chi nhân cách mà nên kiếp người
 Thương thay cách mạng để đời
 Thương thay bèo bọt phận người long đong
 Thương thay nhân loại pháp phòng
 Thương thay cái ác giữa đời thăng hoa
 Nhìn vào mà thấy xót xa
 Ác toàn kết mạng xót xa chẳng cùng
 Đó ai giữa chốn mịt mù
 Thoát đi cho được vùng trời tự do
 Hay đây bất hạnh co ro
 Chim lồng cá chậu để cho người cầm
 Thần tiên đây chốn bụi trần
 Hay là địa ngục giữa vòng nhân gian !

Võ Hưng Thanh
 (13/4/13)

★★

NHÂN QUYỀN

Nhân quyền đâu có lạ gì
 Quyền làm người đó ai người chẳng thông
 Bởi người đâu chỉ sống ăn
 Nhưng người danh giá làm người tự do
 Người danh giá bình đẳng nhau
 Tự do người chẳng trên đầu đội ai
 Vậy nên độc lập tự do
 Mỗi người tự chủ nêu cao nhân quyền
 Độc lập tất chẳng lụy người
 Tự do hà có phải hòa theo ai
 Người độc lập trên đời đứng thẳng
 Người tự do suy nghĩ tự mình
 Hay chi những thói linh tinh
 Cá mè một lứa giạt mình lấm thây
 Kiểu dân ngu khấu đầu lãnh tụ
 Kiểu lạm quyền bắt ép người ta
 Người mà nô lệ lẫn nhau
 Hỏi trời có biết nhân quyền là đâu
 Nên nhân quyền tự mình quyết trước
 Có lẽ nào đợi ngóng ý người
 Dân mình mình chẳng thương yêu
 Đợi người góp ý vậy mình là chi
 Ấy chi bởi vì "phê" lâu quá
 Cắt cơn ghiền hồ dễ lắm sao
 Ở đời những chuyện tào lao
 Tự mình phong thánh biết bao hãi hùng
 Kẻ say rượu người khật khùng
 Nào đâu có biết mình khùng hoặc say
 Khiến đời tự mộng mông lung
 Nhân quyền đánh mất lòng nhùng là đây
 Nhân quyền cha mẹ sinh ra
 Dân mình đã có từ thời Hùng Vương
 Có sao vật vờ theo người

Nhân quyền để mất khiến đời cười chê
 Ấy chỉ bởi mình chưa tự tỉnh
 Chưa trưởng thành chưa lúc thành niên
 Ngây thơ tin bậy ở người
 Nhân quyền đánh mất bởi người bao năm
 Nên tới lúc phải cần lấy lại
 Để thành người độc lập tự do
 Toàn dân làm chủ nước mình
 Nhân quyền là vậy hỏi người biết không ?

Võ Hưng Thanh
 (13/4/13)

**

Võ Hưng Thanh says:
[12/04/2013 at 03:31](#)

YÊU

Ai yêu nước ai yêu dân
 Ai yêu mình trước công thần là ai
 Hay ai yêu nhất Bác Hồ
 Ai yêu Đảng trước đồng bào tính sau
 Ai yêu chủ nghĩa làm đầu
 Ai yêu đồng chí rồi sau dân mình
 Ai yêu toàn Mác Lênin
 Còn yêu tổ quốc một phần mà thôi
 Cứ yêu yêu mãi trên đời
 Hỏi ai yêu ghét có trời biết ai !

Võ Hưng Thanh
 (12/4/13)

Võ Hưng Thanh says:

[12/04/2013 at 03:57](#)

TỔ HỮU

*Cha Tổ Hữu có gì đâu đáng nói
Thơ nịnh thần thơ nhảm nhí nhân gian
Thơ linh tinh mà phách lối oang oang
Thật là oan khi bảo rằng nhà thơ lớn
Lớn theo kiểu ngôn từ toàn nịnh nọt
Hồn thơ chua mà sắt máu loang toàng
Thơ kiểu rặn lúc ngồi trong lùm bụi
Thơ tôn vinh lãnh tụ tưởng là sang
Nếu nhà thơ ai nịnh thần như thế
Cứ ngỡ đây như thằng bé chơi ngang ...*

Võ Hưng Thanh

(12/4/13)

[Reply](#)

TỪ HEGEL TỚI CÁC MÁC

*Không Hegel để gì đâu có Mác
Chuyện đời xưa lẫn chuyện đời nay
Hồn Các Mác ấy là hồn "biện chứng"
Từ Hegel đã được thổi phù vào
Nhưng Hegel duy tâm là thế ấy
Hà có gì Mác duy vật là sao
Đã vật chất lấy đâu ra "biện chứng"
Đúng là ông chỉ có biết nói càn*

Phi lô-gích chính khởi nguồn là vậy
 Chỉ buồn đời vì nghẽn ngãng tin ngang
 Mác triết lý bá vơ là thế đó
 Ai triết gia lại không khỏi giạt mình
 Chỉ cuốn hút kẻ i tờ tin bậy
 Hỏi mò ma ông có biết hay chẳng
 Từ "biện chứng" ông đề cao giai cấp
 Hô đấu tranh hô chuyên chính rợn ràng
 Tưởng dẫn đến bến bờ phi giai cấp
 Có ngờ đâu thuyền lật lúc sang ngang
 Cuộc đời đó ông thành người ấu tả
 Chỉ vì mình coi nhân loại bằng rơm
 Vì tham vọng coi đời thua lá má
 Đấy sự tình ai có biết nguồn cơn
 Nên từ ngày ông xưng lên học thuyết
 Rõ ràng ông chỉ tự xưng một mình
 Cho đến lúc được người Nga áp dụng
 Từ Lênin rồi đến Stalin
 Nó lan nhanh như trận cuồng phong đỏ
 Quét sạch bong bao truyền thống hữu tình
 Mao Trạch Đông rồi tới Khmer đỏ
 Bao con người đã đành phải điêu linh
 Thật thảm nỗi cả một phần nhân loại
 Sống như ma không tự chủ được mình
 Bởi chuyên chính cứ đưng vào là chết
 Nên cuộc đời đành biết sống làm thình
 Vong thân đó ông thường khi đã đảo
 Có biết đâu thành sợi chỉ buộc mình
 Giống sợi thừng tròng vào đầu nhân loại
 Lòng hỏi lòng ông có phải rưng rưng
 Ông "triết lý" cần đưa toàn cuộc sống
 Cứ nhìn đâu cũng lịch sử đấu tranh
 Cả nhân loại thành đấu trường xương máu

Nay hỏi ông có còn giống con người
 Con người đời nhờ văn minh mà tiến
 Ông đẩy lùi xuống quan điểm dã man
 Ông cho đó là quy trình cuộc sống
 Cứ nhìn đâu cũng duy vật sử quan
 Ôi Các Mác ông người khôn hay đại
 Ông triết gia hay chỉ kẻ nói càn
 Ông có phải cũng một nhà tư tưởng
 Hay là ông thứ trưởng giả học sang
 Khoa kinh tế tội gì đâu ông triết lý
 Để đưa vào "biện chứng" oang oang
 Ông tuyên bố nào ngày tàn tư bản
 Tự đào mồ chôn lấy nó rõ ràng
 Ông chối bỏ thị trường là quy luật
 Cả nhân quần cả thế giới khách quan
 Quyền tự do vẫn điều thiêng liêng nhất
 Miễn cùng nhau hòa hợp thật đàng hoàng
 Quyền tư hữu vẫn luôn quyền cơ bản
 Của con người lẫn muôn vật không oan
 Luật đấu tranh vẫn muôn đời luôn vậy
 Ông chủ trương vô sản quả điên tàn
 Chuyện phi lý mà nhiều người tin được
 Bởi vì ông lấy nguy biện làm ngang
 Bao nhiêu chuyện nói hoài không hết được
 Bởi vì ông quá cuồng tín Hegel
 Tuyệt đối hóa ông thầy về biện chứng
 Nào hay đâu ông áp dụng trật chĩa
 Tưởng lật ngược Hegel toàn dễ ợt
 Quả không ngờ toàn ảo tưởng cay chua
 Ông mê tín vào người thầy vĩ đại
 Nhưng lên chân nhằm phản ngược thầy
 Thật trò cười muôn đời trong thiên hạ
 Ngồi trong thuyền muốn đốc ngược thuyền lên

Ấy chẳng qua chỉ vì ông lập dị
 Lập thuyết nông gây nhân loại đảo điên
 Trên trăm năm người đời bao ca thán
 Bởi vì ông đã lật ngược bản năng
 Hình nhi hạ đập đầu hình nhi thượng
 Chim sỏ lông cái xấu được vùng lên
 Ông quên mất chính con đường khoa học
 Mới từng đưa nhân loại trở thành người
 Ông một mực chỉ hô hào giai cấp
 Đấu tranh hoài quá ngu dại ông ơi
 Bởi cái tốt khi đầu hàng ma quỷ
 Thì còn đâu mà thế giới đại đồng
 Ông ảo tưởng khiến cuộc đời ảo mộng
 Hay khôn lanh mà đời khổ vì ông !

Võ Hưng Thanh
 (11/4/13)

★★

LỜI CHÀO ÔNG MÁC

Ông qui tiên đã lâu rồi
 Hai trăm năm lẻ bao người theo ông
 Bạn đời cùng với Engels
 Ông đưa lý thuyết người bao hỡi hùng
 Hai thế kỷ cũng cáo chung
 Tàn dư quá khứ lũng nhùng là đây
 Hỏi ông giữa cõi đời này
 Ai người hiểu cách nói mò như ông
 Tôn sùng ông tụng Hegel
 Xem ngòi "biện chứng" làm nên vạn điều
 Hóa ra ông chỉ nói liều

Cái điều "biện chứng" quả nhiều nhiều khê
 Ông hẳn giai cấp đấu tranh
 Còn thêm chuyên chính vạn phần nguy to
 Ý ông nhằm lật ông thầy
 Bởi ông duy vật ông thầy duy tâm
 Duy tâm biện chứng còn gần
 Nhưng ông duy vật triệu phần nói điều
 Đề cao cách mạng bao nhiêu
 Rõ ràng càng khiến tiêu điều thế gian
 Chuyện này ông thật không oan
 Chí ông đã khiến tiêu tan bao người
 Ông hô thế giới đại đồng
 Đại đồng không thấy chỉ toàn nghênh nhau
 Ông dương cao ngọn cờ đào
 Khiến bao giá trị lật nhào theo ông
 Việc đời có nói cùng không
 Hỏi người chân chất tin ông lẽ nào
 Đời thành nghịch lý làm sao
 Đúng là vô sản lộn nhào cùng ông
 Nên nay cần nói đôi dòng
 Ngược đường lịch sử khó hòng thành công
 Phi khoa học lại đèo bồng
 Con đường ông vạch long nhong rõ ràng
 Cười ông quả chuyện chẳng oan
 Dù ai du nhĩ mới toàn ca ông
 Ca ông bởi sợ quyền thần
 Trong nền chuyên chính vạn phần xót xa
 Chỉ ai chân thật trên đời
 Vì đời là chính dễ nào nghe ông !

Võ Hưng Thanh
 (11/4/13)

HÒA HỢP - HÒA GIẢI

Trăm năm đô hộ thực dân
 Tưởng rằng thoát được thật mừng lắm thay
 Thực dân chia rẽ lâu ngày
 Ngờ rằng độc lập thương nhau giữa mình
 Ai ngờ cuộc thế linh tinh
 Cờ vàng cờ đỏ cố tình đấu nhau
 Đấu nhau chiến trận dãi dầu
 Đấu nhau người đứng trên đầu của ta
 Vậy là thoát ách thực dân
 Anh em gấu ó tám thân lụi tàn
 Cứ cho chủ nghĩa là sang
 Nào ngờ chủ nghĩa chỉ càng hại nhau
 Mới hay cái ngố trên đời
 Bởi vì nghèo đói hại người ra sao
 Ngố thành nghĩ chuyện tào lao
 Nghèo thành cố chấp nói sao cho cùng
 Sự đời vốn dĩ mong lung
 Thăng Tây nó hại mịt mùng đầy thôi
 Thực dân khi đã đi rồi
 Hóa thành chủ nghĩa cũng nòi thăng Tây
 Nó tham nó bóc cách này
 Mình khờ lại tưởng cái hay mang về
 Bao năm chinh chiến ê chề
 Hòa bình tàn phá mọi bề tan hoang
 Bảy năm quả thật ngỡ ngàng
 "Đấu tranh giai cấp" rõ ràng đầy thôi
 Giờ thì tiếc nuối cũng rồi
 Qua rồi mới biết cái thời xa xưa
 Trăm năm nói mấy cho vừa

Ngàn năm mới biết được thua thế nào
 Giết nhau cũng ngọn cờ đào
 Hại nhau cũng chuyện tào lao ở đời
 Giờ thì "ý hệ" tan rồi
 Bao giờ tỉnh mộng hồi người Việt Nam
 Từng khờ lại nghĩ mình ngoan
 Tưởng mình thần thánh lại càng chua ngoa
 Nên thôi cũng phận một nhà
 Hòa nhau chân thực mới là anh em
 Quên đi quá khứ lèm nhèm
 Dắt nhau vươn tới bậc thềm tương lai
 Thử đời một bận mà coi
 Cờ vàng cờ đỏ phải hoài quên đi
 Lạc Hồng ai biết mấy khi
 Khôn lên mới lại thoát đi phận hèn !

Võ Hưng Thanh
 (11/4/13)

★★

CÁC MÁC VÀ HEGEL

Không Hegel để gì đâu có Mác
 Chuyện đời xưa lẫn chuyện đời nay
 Hồn Các Mác ấy là hồn "biện chứng"
 Từ Hegel đã được thổi phù vào
 Nhưng Hegel duy tâm là thế ấy
 Hà có gì Mác duy vật là sao
 Đã vật chất lấy đâu ra "biện chứng"
 Đúng là ông chỉ có biết nói càn
 Phi lô-gích chính khởi nguồn là vậy
 Chỉ buồn đời vì nghẽn ngãng tin ngang

Mác triết lý bá vơ là thế đó
 Ai triết gia lại không khỏi giật mình
 Chỉ cuốn hút kẻ i tờ tin bậy
 Hỏi mò ma ông có biết hay chẳng
 Từ "biện chứng" ông đề cao giai cấp
 Hô đấu tranh hô chuyên chính rộ ràng
 Tưởng dẫn đến bến bờ phi giai cấp
 Có ngờ đâu thuyền lật lúc sang ngang
 Cuộc đời đó ông thành người ấu tả
 Chỉ vì mình coi nhân loại bằng rơm
 Vì tham vọng coi đời thua lá má
 Đáy sự tình ai có biết nguồn cơn
 Nên từ ngày ông xưng lên học thuyết
 Rõ ràng ông chỉ tự sướng một mình
 Cho đến lúc được người Nga áp dụng
 Từ Lênin rồi đến Stalin
 Nó lan nhanh như trận cuồng phong đỏ
 Quét sạch bong bao truyền thống hữu tình
 Mao Trạch Đông rồi tới Khmer đỏ
 Bao con người đã đành phải điêu linh
 Thật thảm nỗi cả một phần nhân loại
 Sống như ma không tự chủ được mình
 Bởi chuyên chính cứ đưng vào là chết
 Nên cuộc đời đành biết sống làm thính
 Vong thân đó ông thường khi đã đảo
 Có biết đâu thành sợi chỉ buộc mình
 Giống sợi thừng tròng vào đầu nhân loại
 Lòng hỏi lòng ông có phải rung rung
 Ông "triết lý" càn đùa toàn cuộc sống
 Cứ nhìn đâu cũng lịch sử đấu tranh
 Cả nhân loại thành đấu trường xương máu
 Đây hỏi ông có còn giống con người
 Con người đời nhờ văn minh mà tiến

Ông đẩy lùi xuống quan điểm dã man
 Ông cho đó là quy trình cuộc sống
 Cứ nhìn đâu cũng duy vật sử quan
 Ôi Các Mác ông người khôn hay đại
 Ông triết gia hay chỉ kẻ nói càn
 Ông có phải cũng một nhà tư tưởng
 Hay là ông thứ trưởng giả học sang
 Khoa kinh tế tội gì đâu ông triết lý
 Để đưa vào "biện chứng" oang oang
 Ông tuyên bố nào ngày tàn tư bản
 Tự đào mồ chôn lấy nó rõ ràng
 Ông chói bỏ thị trường là quy luật
 Cả nhân quần cả thế giới khách quan
 Quyền tự do vẫn điều thiêng liêng nhất
 Miễn cùng nhau hòa hợp thật đảng hoàng
 Quyền tư hữu vẫn luôn quyền cơ bản
 Của con người lẫn muôn vật không oan
 Luật đấu tranh vẫn muôn đời luôn vậy
 Ông chủ trương vô sản quả điên tàn
 Chuyện phi lý mà nhiều người tin được
 Bởi vì ông lấy nguy biện làm ngang
 Bao nhiêu chuyện nói hoài không hết được
 Bởi vì ông quá cuồng tín Hegel
 Tuyệt đối hóa ông thầy về biện chứng
 Nào hay đâu ông áp dụng trật chĩa
 Tưởng lật ngược Hegel toàn dễ ợt
 Quả không ngờ toàn ảo tưởng cay chua
 Ông mê tín vào người thầy vĩ đại
 Nhưng lên chân nhằm phản ngược thầy
 Thật trò cười muôn đời trong thiên hạ
 Ngồi trong thuyền muốn đốc ngược thuyền lên
 Ấy chẳng qua chỉ vì ông lập dị
 Lập thuyết nông gây nhân loại đảo điên

Trên trăm năm người đời bao ca thán
 Bởi vì ông đã lật ngược bản năng
 Hình nhi hạ đập đầu hình nhi thượng
 Chim sỏ lông cái xấu được vùng lên
 Ông quên mất chính con đường khoa học
 Mới từng đưa nhân loại trở thành người
 Ông một mực chỉ hô hào giai cấp
 Đấu tranh hoài quá ngu đại ông ơi
 Bởi cái tốt khi đầu hàng ma quỷ
 Thì còn đâu mà thế giới đại đồng
 Ông ảo tưởng khiến cuộc đời ảo mộng
 Hay khôn lanh mà đời khổ vì ông !

Võ Hưng Thanh
 (11/4/13)

**

VIỆT NAM - TRUNG QUỐC

Hoàng Sa là của Việt Nam
 Ai mang con sáo sang sông lạ kỳ
 Trường Sa là của Việt Nam
 Tại sao Trung Quốc muốn gì nữa đây
 Biển Đông là của mọi nhà
 Tại sao sanh giặc thật là hay chưa
 Chuyện nay nói mấy cho vừa
 Chuyện xưa há lại phứa phứa quên sao
 Biển Đông đâu phải cái ao
 Sân sau Trung Quốc lẽ nào im hơi
 Thuyền mình bão biển tả tơi
 Việt Nam nay quả có trời hiểu ra
 Ngàn năm trong cõi người ta

Một lần lỡ vận xót xa muôn đời
 Công hàm năm tám hồi ơi
 Phải chăng tạo có cho người lẩn ta
 Lót đường cho kẻ ranh ma
 Hỡi khôn hay dại người ta ở đời
 Biển Đông nó chiếm tới rồi
 Việt Nam nay quả đứng ngời chẳng yên
 Nào ai vẫn nói huyền thuyên
 Nào ai có xót con thuyền quê hương
 Ngư dân ca thán trăm đường
 Đất mình chẳng khác mượn đường người ta
 E ôi lịch sử xót xa
 Thời nay biết có lại là thời xưa
 Ngàn năm nô lệ cay chua
 Tương lai nào biết đong đưa cỡ nào
 Nói ra thẹn mặt anh hào
 Anh hùng sao lại lẽ nào im hơi
 Hoàng Sa thật mất lâu rồi
 Chừng nào lấy lại hồi người nhân gian
 Nín khe có phải khôn ngoan
 Trừng đành sợ đá lại càng oái ăm
 Thế nên câu chuyện trăm năm
 Ở hờ một bận ngàn năm hận lòng
 Vài lòng nhẩn với non sông
 Ai người khôn dại giữa lòng thế gian ?

Võ Hưng Thanh
 (10/4/13)

★★

ANH EM

Anh em như thể tay chân
 Người dựng nước là có cần mà chi
 Anh em "đồng chí" Mác lê
 Người dựng "đế quốc" vẫn chê chuyện thường
 Chuyện đời ai ghét ai thương
 Tròn như trái ấu vẫn thường thế gian
 Đường đời bao dậm quan san
 Hoàng Sa anh chiếm còn màng nữa chi
 Giữa trưa mà lại ngủ khi
 Chiêm bao ảo mộng nhiều khi cũng buồn
 Một lần cá mắc câu rồi
 Hỏi rằng gỡ được mấy đời ngư ông
 Việt Nam của giống Lạc Hồng
 Hay là của giống cờ hồng trời Tây
 Nhập tâm tháng tháng ngày ngày
 Năm đi tháng đến biết ngày lâu rồi
 Cái thằng Mỹ ấy muôn đời
 Cái thằng tư bản có thời tin chi
 Cái thằng đế quốc thường khi
 Đã tin như thế lợi gì cho ta
 Đại đồng thế giới chan hòa
 Anh em đồng chí vẫn là ngày xưa
 Môi răng nói mấy cho vừa
 Trước đờ dạy thế làm sao đối đời
 Vậy nên nước là trên đời
 Đâu bằng một ngậm tình người anh em !

Võ Hưng Thanh
 (10/4/13)

★★

HAY VÀ NGU

Mình ngu đừng tưởng người ngu
 Mình hay đừng tưởng người hay thua mình
 Lấy mình để nói linh tinh
 Bụng mình nhỏ hẹp dùng mình để đo
 Người khôn không kiêu thầy đời
 Bao nhiêu kẻ đại coi trời bằng vung
 Chém cha cái thói nông cuồng
 Nịnh thần chỉ biết tung hô tà thần
 Giống dân Tàu kiểu ngu dân
 Tỉ người xếp ké tung hình họ Mao !

Võ Hưng Thanh
 (09/4/13)

VỌNG CỔ SÁU CÂU

Đúng là vọng cổ sáu câu
 Nghe liền phát chán biết đâu sự đời
 Kiểu này thằng Thuộc quê tôi
 Đít đen nhem nhem cỡi trâu ở trường
 Giống như con sáo sậu đồng
 Đã nhốt vào lồng vẫn cứ hân hoan
 Thương thay dân dốt bạt ngàn
 Ai mang cái dốt chắn ngang nẻo đời
 Nói ra càng thấy ngậm ngùi
 Nhưng mà không nói lại càng thương tâm !

Võ Hưng Thanh
 (09/4/13)

★★

TRẢ LỜI BÙI LÂN

Bùi Lân hỏi xin trả lời vắn tắt
 Hỏi triết gia có biết sợ gì không ?
 Nên nhân đây cũng chốt lại đôi lời
 Là làm người thì nhiều khi cũng sợ
 Sợ cái dốt sợ con người cuồng tín
 Sợ dã man sợ áp chế trên đời
 Sợ bao nhiêu điều giả dối con người
 Sợ xã hội đầy công an cảnh sát
 Sợ như thế hỏi rằng khôn hay dại ?
 Sợ vợ con, thì hỏi dại hay khôn ?
 Ai sống không tình cảm của con người
 Mới không biết sợ những điều phi lý !
 Bởi vì thế ta không dại gì làm chính trị
 Việc của mọi người ta đểch cóc gì lo
 Đời dại thì đời nô lệ co ro
 Làm triết gia ta tội gì phải gánh !
 Nhà triết học nhìn bao trùm vũ trụ
 Sợ gì bao bọn nhóc dốt trong đời
 Nó hiểm nguy như gai nhọn trong lùm
 Cứ thay kệ cuộc đời cho thiên hạ !
 Nhà triết học ta coi bằng cỏ rác
 "Học thuyết" nào ngu dại ở trần gian
 Chỉ bọn ngu mới nhắm mắt tôn thờ
 Mới đề cổ cuộc đời buộc phải bảo là đỉnh cao trí tuệ
 Ôi nhân loại ôi nhân gian là thế đó
 Ôi quốc gia ôi dân tộc quả thương thay
 Ôi con người sao cảm thấy xót xa
 Nên thú thật ta vừa thương vừa sợ !
 Sợ cái ác mà thương người ngu dốt

Sợ cái sai mà xót nghĩa đồng bào
 Thôi nói dài nào có hết nhiều khê
 Mượn bàn phím ta xoẹt ào đôi ý
 Đời như thế cuộc đời là như thế
 Thế cho nên ta vừa sợ vừa thương
 Sợ những gì dốt ác của nhân gian
 Mà thương hết nhân quần đành cam chịu ...

Võ Hưng Thanh
 (08/4/13)

HOAN HÔ LÊ HỒNG HÀ

Hồng Hà quả chẳng nói ngoan
 Dù ông có Chánh Công an ngày nào
 Văn phòng Bộ trưởng không to
 Nhưng ông nặng ký phát ngôn ngày này
 Những lời tâm huyết thật hay
 Người trong thiên hạ dễ gì như ông
 Ủ ù cạc cạc mệnh mông
 Nói "theo" là chính há trông được gì
 Dân thì miệng tí tí ti
 Nói sao hay vậy đúng thì dân ngu
 Mới hay tài bộ ở đời
 Thời nào chẳng có lúc nào lại không
 Vấn đề được mở miệng chẳng
 Hay là ngậm miệng kiểu con cù dù
 Triệu người ngu dốt chống khu
 Không bằng tiếng nói một người thông minh
 Nên tôi khen ông rất thiết tình
 Hồng Hà ơi ông quả thông minh ở đời

Bởi vì "dân chủ tự do"
 Để gì có được một người như ông
 Nói năng thẳng cánh tràn hông
 Vì đời mà nói hỏi ông sợ gì !

Võ Hưng Thanh
 (08/4/13)

★★

HAI NGƯỜI VIỆT NAM

Việt Nam có đến hai người
 Ngoài Trần Đức Thảo còn thêm Văn Giàu
 Thảo thì khoa bảng đảng hoàng
 Giàu thì học lỏm từ Nga mang về
 Cả hai mở miệng đều tuôn
 Toàn là "biện chứng", trời trắng chẳng màng
 Giống hai con kết oang oang
 Bao năm trường ấy dạy toàn "kết" con
 Lên gân Thảo tít thòi lòi
 Phê bình cả Sartre lẫn thầy Husserl
 Phạ toàn giọng điệu Engels
 Thối phồng Các Mác thành mây trong đời
 Xổ toàn duy vật tràn hơi
 Biện nào chứng ấy Sử này thật ghê
 Ủng thay trí tuệ một người
 Thông minh như Thảo lại thành tên ngu
 Hỏi rằng lô-gích ở đâu
 Mà đem "biện chứng" vào lòng vật chạy
 Tựa hồ như cái bình vôi
 Cũng nhờ "biện chứng" mà vôi tràn hể !
 Đúng là quả dốt trên đời

Nhẫn là tiến sĩ lạc loài thương thay
 "Tài năng" cốt chỉ nói theo
 Tinh hoa nước Việt đúng hời suy vi ...

Võ Hưng Thanh
 (08/4/13)

QUYỀN CON NGƯỜI

Quyền con người quyền tự nhiên
 Ấy quyền bình đẳng và quyền tự do
 Quyền độc lập quyền phát ngôn
 Những gì đúng đắn thiêng liêng con người
 Những ai yêu quý con người
 Không ai phủ nhận quyền người là đây
 Nếu người chỉ cốt để sai
 Hỏi ai khi ấy quyền người ở đâu
 Thế nên dân chủ tự do
 Chính nền bình đẳng mới nên con người
 Những ai nghĩ bậy mình tài
 Phải cần lãnh đạo con người mới ngoan
 Ấy là cái kiểu quan tham
 Ngàn năm phong kiến có ham được nào !

Võ Hưng Thanh
 (08/4/13)

XUẤT XỬ

Mình viết chơi mà có người hỏi đến
 Ai vào đây ngoài "đồng chí" công an
 Vợ con la cũng làm rồi Đại ngàn
 Âu là vậy nên đành thôi phải lặn
 Đại ngàn lặng khiến trời thêm u tối
 Mây lang thang kéo đen kịt bầu trời
 Rồi một hôm lại lóe ánh mặt trời
 Rừng núi lại bỗng trở nên vi vút
 Mà nói thật ta chẳng vì chính trị
 Ta chỉ nhằm một tâm thức nhà thơ
 Hay đúng ra ta một gã triết gia
 Đời ta vốn như một nhà tư tưởng
 Mà tư tưởng thì nhìn chung vũ trụ
 Nào há chi dừng lại ở con người
 Những bầy người thấp kém ở đời
 Đầy lỗ nhỏ và đầy trò í ố
 Thôi nói vậy cho những người tâm huyết
 Nhìn ra ta và không trách ở ta
 Dẫu thời gian cũng thất thập cổ lai hi
 Gặp thời thế cũng thế thời phải thế
 Làm thi sĩ ta chẳng mơ với gió
 Làm triết gia ta không vẩn cùng mây
 Ta chỉ người bình lặng giữa muôn người
 Khi giữa miệng cũng nói điều muốn nói
 Lịch sử Việt ngàn năm nay cuộc đời là thế đó
 Dẫu Nguyễn Du hay Cao Bá Quát cũng chẳng để làm gì
 Thôi thì thôi ta không có thói hoan nghênh
 Ta chỉ mong có dịp được viết ra một đôi lời phản kích
 Đời í ố biết làm sao cho hết
 Chỉ biết cười những bọn ngọng ca chuông ...
 Dẫu có sao cũng cảm kích Bùi Lân
 Cũng xao xuyến bao nhiêu người bằng hữu ...

ĐẠI NGÀN
(07/4/13)

DÂN NGU

Dân ngu còn nói làm gì
Ngu vì dốt nát có chi phải bàn
Nghe theo vẫn lấy làm sang
Nói theo cứ tưởng vinh quang ở đời
Ừ ừ cạc cạc khắp nơi
Bao giờ mới được về vời non sông
Tiếc thay giòng giống Lạc Hồng
Ngàn năm nay lại lông bông cũng buồn
Trách thì nên trách cội nguồn
Ai gây nên nỗi dân ngu cỡ này
Dân ngu chỉ biết nói theo
Người không ngu cũng lèo hèo vậy thôi
Kiểu rằm tháng bảy mưa ngâu
Tự trời rơi xuống há đâu tự người
Nói ra càng ngán mớ đời
Phải đành nhắm mắt để nhìn dân ngu

Võ Hưng Thanh
(07/4/13)

Ở ĐỜI

Ở đời có mất đi đâu
Cho dầu đứa trẻ lạc loài vậy thôi

Hay dầu ông lão có râu
 Có không không có giống nhau ở đời
 Quý hồ là ở tâm người
 Tâm người trong sáng tâm người nhân văn
 Trách là bọn ngọng ca chuông
 Í a í ới như tuồng bùa mê
 Mà thôi cũng chẳng trách đời
 Cuộc đời ao cá sục sôi vẫn bùn
 Dễ chi mà có phượng hoàng
 Nếu càng nhìn xuống giữa lòng dân ngu ...

Võ Hưng Thanh
 (07/4/13)

★★

THĂNG NHÓC

Một thằng nhóc vẫn lên làm đại tướng
 Vẫn cầm đầu được cả muôn dân
 Cũng hét hò như kiểu đại ca
 Hãy thử hỏi nếu không phải loại con ông cháu cha
 Có dễ gì được nên như thế
 Ấy chỉ vì đã tạo thành mạng lưới
 Trong toàn dân kiểu cảnh sát công an
 Với cả đạo quân các lính trận chính quy
 Của những viên tướng sẵn sàng quỳ mọp
 Dân chủ đây cuộc đời chỉ như thế đây
 Tự do ôi sao toàn người áp chế người
 Những trò hề trên mặt đất vẫn vậy thôi
 Của những bọn người chẳng ra người ngợm
 Cái bao tử đặt cao hơn tất cả
 Cao gấp cả triệu lần so với cái đỉnh đầu

Câu châm ngôn vạn thuở vẫn phải được tôn thờ
 Đại gì mà chết vinh khi cuộc đời cần nên sống nhục
 Ôi quả thật những mặt mày "lãnh tụ"
 Quả điên khùng những lý thuyết ranh ma
 Chúng lừa người nhằm lừa dối nhân gian
 Biến nỗi nhục thành cả niềm vinh vạn thuở
 Bọn người đó đâu có sống được lâu ngàn tuổi
 Nào khác gì những con đé con giun
 Chúng biết gì đâu mọi nghĩa lý của cuộc đời
 Mà chỉ biết có nhắm mắt tôn vinh
 Và khầu đầu tôn thờ "lãnh tụ"
 Được dạy thế thì ừ cứ đình ninh là thế
 Để cốt sống vì dạ dày mà nào đâu phải lý lẽ gì cao
 Để đến một ngày mọi nỗi nhục ra tro
 Cũng đâu biết vì lý do tại sao mình chết
 Cái thân xác kém hèn từ cha sinh mẹ đẻ
 Vốn đã bị nhiều rồi từ những luận điệu vu vơ
 Sống ở đời vốn đã lấy nỗi nhục làm vinh
 Quả thật quá đáng xót xa cả một phần nhân loại
 Tình cảnh đó quả thật đáng buồn
 Để khiến rất đáng vinh danh
 Cả chính những loại vũ khí hạt nhân nguyên tử
 Vì buộc phải dùng chính sự dã man
 Để quét sạch hết những sự dã man
 Là như thế đó
 Để nhằm trả lại cho con người chính phẩm giá đàng hoàng
 Những con người cần có ý thức nhân văn
 Và cả tấm lòng nhân bản
 Bởi một khi con người đã bị biến thành gà vịt
 Thì đâu có mang lên lò quay cũng chẳng có đáng sợ gì
 Nói thì thành vô nhân đạo lẫn ngu si
 Nhưng chính sự vô nhân đạo và ngu si này
 Vốn dĩ từ lâu đã do tại bởi đâu mà có

Vì nếu không có lửa thì cũng cóc làm sao mà có khói
 Mọi sự ngu dân thì cũng do bởi từ đâu
 Ôi thật nhục thay cả một bộ phận của loài người
 Ngay giữa địa cầu
 Phần lớn chỉ còn có biết có biết sống bằng dạ dày
 Mà không phải cần sống bằng chính tinh hoa trí tuệ
 Người xuống cấp thì có khác gì đâu gà vịt
 Chỉ cần ăn mà còn có biết điều gì
 Sống trong lồng hay dù được thả chạy ngoài sân
 Cũng chỉ luôn nghe có mỗi một âm thanh cục tà cục tác
 Thôi ta viết mấy lời để mà cảm thán
 Để qua đây mà chia sẻ cùng với mọi người ...
 Chuyện đời này dầu có nói lắm cũng vậy thôi
 Người chẳng ra người thì cũng chỉ có biến thành bầy ngợm.

Võ Hưng Thanh
 (07/4/13)

BÌNH ĐẲNG VÀ TỰ DO

Con người bình đẳng tự do
 Chẳng nên áp đặt lọc lừa lẫn nhau
 Đừng có thói cho mình số một
 Để trở thành chính trị ngu dân
 Trong khi mình vẫn tối mò
 Lại ham lên lớp khiến thành dân ngu
 Bởi dân chủ mỗi người bình đẳng
 Tất luôn cần giáo dục tự do
 Quý chi mọi thứ giáo điều
 Mà đem áp đặt để đời oái ăm
 Xã hội tốt phải cần khoa học
 Cần tránh xa những thói u mê

Học sinh học để làm người
 Mẫu người ý thức mẫu người tự do
 Nếu học chỉ để nhằm tuân phục
 Thật hỡi ơi học để làm gì
 Phải chăng học cốt kiếm tiền
 Học làm nô lệ đặng đòi lên hương
 Xã hội tốt cần luôn nhân bản
 Theo phương châm dân chủ tự do
 Mỗi người tự chủ riêng mình
 Tự do nhận thức mới vinh ở đời
 Nếu chỉ học để thành bầy kết
 Hãy hỏi mình học để làm chi
 Phải chăng học để làm người
 Hay làm nô lệ cho đời dễ sai !

Võ Hưng Thanh
 (05/4/13)

NHÂN QUYỀN

Con người khác loài vật
 Đó là quyền làm người
 Quyền tự do dân chủ
 Cơ bản của nhân quyền

Con người có ngôn ngữ
 Cần tiếng nói tự do
 Con người có trí tuệ
 Cần suy nghĩ tự do

Con người có xã hội
 Xã hội phải tự do
 Mọi người đều bình đẳng

Không được ức chế ai

*Tự do thì lành mạnh
Qua mỗi lá phiếu bầu
Mọi người được lựa chọn
Người đứng đầu cho mình*

*Không thể như phong kiến
"Vua" là bởi "mệnh Trời"
"Vua" không ai bầu cả
Chỉ đòi đòi "làm Vua"*

*Quan do "Vua" chỉ định
Cũng đòi đòi làm quan
Chỉ toàn ăn bổng lộc
Do dân góp lên quan*

*Thế nên xã hội tốt
Phải xã hội nhân quyền
Nhân quyền mà không có
Chỉ xã hội đảo điên*

*Cũng thế người yêu nước
Phải thật yêu nhân quyền
Nhân quyền mà không yêu
Chỉ là người hại nước*

*Việc đòi đơn giản thế
Cần gì phải nói dài
Nói dài càng thừa thãi
Nên gom lại thế thôi*

Nhân quyền phải trọng dân

Coi dân như cha mẹ
 Trọng ý muốn toàn dân
 Đó là nền dân chủ

Nếu ngồi trên đầu dân
 Coi dân như tôi tớ
 Tuyên truyền phỉnh gạt dân
 Thì nhân quyền đâu có

Nên nhân quyền phải thật
 Phải tôn trọng người dân
 Coi nhân dân là chủ
 Không được thói ngu dân

Dân phải có hiểu biết
 Phải nhận thức lấy mình
 Phải luôn luôn sáng suốt
 Mới đúng là quyền dân

Nhân quyền là như thế
 Quyền tự chủ từ mình
 Quyền làm chủ đất nước
 Dân tộc mới quang vinh

Phải sống bằng sự thật
 Không sống bằng danh từ
 Danh từ chỉ phỉnh gạt
 Làm gì có vinh quang

Quyền dân là vậy đó
 Đó chính là dân quyền
 Quyền làm người thế đó
 Đó chính là nhân quyền !

ĐẠI NGÀN
(04/4/13)

★★

DÂN TRÍ

*Việt Nam dân trí quá tồi
Bởi vì lạc hậu đã ngoài trăm năm
Phải đâu trong nước mà ham
Nó mang ra cả thế gian bên ngoài
Nó đi xứ Mỹ lạc loài
Cũng bày dân trí cho người xót xa
Sự tình này đúng dân ta
Kẻ lành thì ít kẻ ma thì nhiều
Lành thì biết đủ mọi điều
Ma thì chỉ thứ lều hều đáy thoi
Nhưng mà ai hiểu chuyện đời
Trăm năm lạc hậu ấy thời do đâu ?*

VHT
(12/12/12)

★★

GIÓ NGÀN says:
24/10/2012 at 04:52

SỰ ĐỜI

*Sự đời nói Phật cho nhiều
Hiểu chi về Phật nói liêu vạy thoi
Nhưng anh nói Chúa trên đời
Hiểu chi về Chúa chỉ toàn ngoài da*

Cho nên Phật ở tâm ta
 Còn như Chúa ở trí ta mọi điều
 Phật nêu hai chữ từ bi
 Chúa nêu bác ái còn gì nữa đâu
 Chỉ anh Các Mác chìm tàu
 Kéo luôn tất cả trên đời còn chi
 Chỉ ngoài biển sóng còn gì
 Chìm luôn Phật, Chúa còn chi để bàn
 Nói ra thôi cũng không oan
 Còn như không nói lại càng cô đơn.

NGÀN SAO
 (24/10/12)

★★

ĐẠI NGÀN says:
 20/10/2012 at 05:07

PHẬT

Phật cho mình nhất trên đời
 Thiên thượng địa hạ chỉ mình là hay
 Chúa cho mình đích thật cao
 Tạo ra thế giới lẫn người thế gian
 Mác cho mình mới đảng hoàng
 Đẹp đi Phật, Chúa, địa đảng là ta
 Riêng đây giữa cõi ta bà
 Ta coi Phật, Chúa, giống ta khác gì
 Nhất nguyên để lại khác chi
 Chỉ hiềm anh Mác ngu si trên đời
 Hiểu sai biện chứng của người
 Hegel đã nói đếch người hiểu ta
 Ngẫm đời sao thật xót xa
 Mác ơi là Mác đúng là tào lao
 Thượng ngàn ở tít trên cao

Ngàn khơi xa mút lẽ nào gần nhau
 Nên chi thế giới vạn màu
 Đại đồng là kiểu của hầu anh ngu
 Nói năng chềnh mảng lu bù
 Khiến cho trần thế chống khu kêu trời
 Thôi đi nghĩ lại Mác ơi
 Cần nên sống lại để đòi dạy cho
 Nhấn tiền mới thật hay ho
 Đừng mơ ảo giác con đồ trên không
 Tưởng hay mà hóa lại khùng
 Bới đời thực tế mông lung ích gì !

NGÀN MÂY
 (20/10/12)

Reply

NGÀN KHOI says:
 18/10/2012 at 09:49

DÂN CHỦ VÀ ĐỨC TRỊ

Dân làm chủ gọi là dân chủ
 Đức "vì người" là đức "vì dân"
 Thế nên "thống trị" người dân
 Là phường phong kiến, lưu manh khác gì
 Dân làm chủ, chẳng ai thống trị
 Thống trị dân, dân chủ nổi gì
 Chỉ loài phát xít côn đồ
 Mới ta đây "trị", chính quyền là ta
 Nên Nho giáo quả là "đức" trị
 Đức trị đây, là "đức làm đầu"
 Nếu như hiểu "trị" tào lao
 Trị là "cai trị" thì còn "đức" chi
 Ấy hiểu tốt, phải khi hiểu đúng

Còn hiểu sai, chỉ kiểu mập mờ
 Như là "nhân trị" hiểu sai
 Thay vì "nhân đức", thành "người" trị nhau
 Người trị nhau, kiểu như Các Mác
 Phịa ra điều "giai cấp đấu tranh"
 Chỉ vì ăn bã Hegel
 Láy điều "biện chứng" lòng cho cuộc đời
 Ấy bởi Mác nhìn đời chưa thạo
 Còn ngựa non, háu đá chuyện thường
 Mê màu "biện chứng" buông tuồng
 Dốt lòì trôn đít, như tuồng kẻ điên
 Khiến nhân loại ưu phiền bao nỗi
 Bởi tiêu hao trăm triệu con người
 Tưởng nhằm lập chốn đại đồng
 Ai ngờ như kiểu trôi sông lục bình
 Người tốt xấu, tại vì bản tính
 Cao thấp nhau, giáo dục làm đầu
 Có chi chỉ kiểu cầu âu
 Vinh danh vô sản, rõ hầu ngu dân
 Nay đã tới lúc dần tỉnh lại
 Cả thế gian liệng Mác ra hè
 Mới hay kiểu dạng tò he
 Một thời chí chóa, im re vạn thời
 Ấy mới biết cuộc đời là vậy
 Sự thật luôn vẫn cái khách quan
 Làm chi có kiểu địa đàng
 Chỉ điều nhân ái, mới sang ở đời
 Nhân ái thật, cuộc đời nhân bản
 Nhân ái lừa, huếch hoác tào lao
 Cho nên dân chủ làm đầu
 Rồi thêm đức trị, con người mới hay
 Đức mà trị cốt là đối đãi
 Đâu kiểu chi "cai trị" con người
 Như hô chuyên chính một thời
 Quả là Các Mác loại người khùng điên
 Khùng đến độ nói điều nhằm nhí
 Vạy mà nghe toàn đám nhí nhô
 Trên đời rõ một không hai

Một lần không thể có thêm ai vào
 Dầu quá khứ tào lao là vậy
 Nhân loại ngày cũng một khá lên
 Con đường khoa học rộng thênh
 Còn đường ý hệ tênh hênh trẽ tràng
 Đời thực tế phải càng thực tế
 Vứt hết đi ý hệ mơ màng
 Phải vì cuộc sống đang hoàng
 Đẹp đi anh Mác, với chàng Lê Nin !

NON NGÀN
 (18/10/12)

Reply

MÂY NGÀN says:
[10/10/2012 at 03:59](#)

"LÊN ĐỜI"

Người lên đời hay lên con cu
 Người lên đời hay chỉ lên giường
 Miệng lưỡi người sao đầy tẻ lậu
 Người tự phơi mình thật thảm thương !

Người lên đời hay người xuống mương
 Người lên đời hay sắp xuống lỗ
 Thân phận người quả thật chán chường
 Người quả loài dở dở ương ương !

Người lên đời hay người sâu mọt
 Người lên đời hay đã tàn đời
 Người miền Bắc hay người miền Nam
 Sao mở miệng là nghe chữ "đéo" !

*Người lên đời hay tên cô hồn
 Kiểu gian manh thử hơi dễ thấy
 Người tự cho mình kiểu cháu ngoan
 Hãy xuống lỗ để theo Thát Hoan !*

NON NGÀN
 (10/10/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[02/10/2012 at 20:03](#)

Ở TRƯỜNG

*Ở trường cà vạt chuyện thường
 Ở trường thắt nịt à uôm sự đời
 Kẻ thù nở rộ khắp nơi
 Ai người chẳng khoái dòm anh cuống trời !*

NGÀN MÂY
[Reply](#)

NGÀN MÂY says:
[01/10/2012 at 04:54](#)

DÂN NGU

*Dân ngu thì dễ mê làm
 Dân ngu lại gặt đang tâm sao đành*

*Những người chính trị tinh ranh
 Vì mình là chính hay là vì dân
 Vì dân mới đúng chính danh
 Vì mình vốn chỉ mị dân đại khò !*

MÂY NGÀN
 (01/10/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[01/10/2012 at 04:29](#)

HOAN HÔ MAO CHỦ TỊCH

*Hoan hô Mao Chủ tịch
 Phát lên được nhờ thời
 Nhờ dựa vào vô sản
 Được tung hô khắp nơi !*

*Quyền hành lên chót đỉnh
 Người khác lạ hơn người
 Dục tình càng vững mạnh
 Ngàn thê thiếp chơi bời !*

*Ấy đặc quyền Chủ tịch
 Quyền chuyên chính trong tay
 Khiến toàn dân run sợ
 Thấy nâng bi đêm ngày !*

*Vì Người là thần thánh
 Khi hân hạnh bắt tay
 Kẻ cuồng si không rửa
 Cả tuần sợ mất hơi !*

Coi mạng người như rác
 Dầu mấy chục triệu người
 Xem khác nào đồ bỏ
 Thách nguyên tử cùng chơi !

Hồng vệ binh Người dựng
 Cách mạng Văn hóa cuồng
 Biến người ra muông thú
 Đạo đức thành buông tuồng !

Người bày trò ảo thuật
 Diệt chim sẻ mê man
 Lò luyện gang hoang dã
 Nhằm xây dựng địa đàng !

Chuyện người luôn vẫn tếu
 Người cứ vẫn hiên ngang
 Cả tử người khuất nhục
 Trung Quốc thật vinh quang !

Hoan hô Mao Chủ Tịch
 Đất nước quả rộn ràng
 Mũ lừa trí thức đội
 Để đi diễu đầy đàng !

Chủ Tịch vốn từng phán
 Trí thức thua cục phân
 Chỉ có Người Vĩ Đại
 Mới xứng đáng cục phân !

NGÀN MÂY
 (01/10/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[01/10/2012 at 05:04](#)

LÊ CÔNG ĐỊNH

Lê Công Định cũng bạo gan
Yên lành không muốn lang thang vào tù
Hỏi ai có biết trên đời
Quý hay không quý chịu chơi kiểu này
Chịu chơi quả đúng là hay
Còn như chơi chịu nói ngay hay gì
Ở đời phải tỏ ra chi
Nếu toàn chỉ thứ cu ki chuyện thường !

NGÀN MÂY

(01/10/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[01/10/2012 at 05:24](#)

GIỜ ĐẦU CHỊU BẮNG

Cái thằng Đế quốc ngu si
Giờ đầu chịu bóng hay gì mà hay
Mấy anh Cách mạng giả cây
Chưởi cha Đế quốc, thẳng tay làm tiền
Dân đen một bọn quàng xiềng
Hoan hô Cách mạng, chỉ phiền nghèo xơ
Mới hay đời quả cuộc cờ
Thằng Xanh, thằng Đỏ hảo lơ mới là

Thằng Xanh tiếp nhận đô la
 Bao nhiêu thằng Đỏ chuyển ra nước ngoài
 Dân tình lấy đó mà soi
 Soi lui soi tới vẫn lòi trôn trê !

MÂY NGÀN
 (01/10/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[01/10/2012 at 19:46](#)

VIỆT NAM

Đã qua rồi thời văn nghệ vong nô
 Lũ làm thơ chuyên ca ngợi bác Hồ
 Lũ nhạc sĩ chuyên hát hò tâng bốc
 Đã qua rồi thời kỳ toàn dân công cốc
 Làm việc bằng hai nhưng chẳng hưởng được gì
 Đã qua rồi thời toàn xã hội chỉ cu li
 Nay lại tới một thời kỳ đầy bát nháo
 Con ông cháu cha cùng hè nhau leo lên chiếm cả
 nền kinh tế

Và toàn dân lại cũng chỉ kiểu cu li
 Ra sức làm ăn rồi đồng tiền lại vẫn quay vòng
 Như con trót bị hút vào nơi không đáy
 Tiền biến thành tiền
 Vì chúng phải chạy vào các công ty tài chánh
 Để lại nuôi mập đàn các hoàng tử đỏ thời nay
 Ôi sao Việt Nam mãi leo lắt thảng ngày
 Mà ngoại diện lại đeo toàn đồ hào nhoáng
 Bao sơn phết hoang toàng
 Bao danh từ rỗng tuếch
 Như kiểu một thằng điên diêm dúa hay thay !

NGÀN KHOI
(02/10/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[01/10/2012 at 05:41](#)

CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời vốn chỉ lẽ thường
Con dân thì vẫn phải nhường con quan
Con quan vẫn thứ quan sang
Con dân vẫn thứ làng nhàng dân ngu
Nên đừng suy nghĩ lu bù
Con chi vẫn dưới con cu trên ngàn
Con cu tiếng gáy rõ ràng
Con cu mới vượt con quan ở đời !*

NGÀN MÂY
(01/10/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[30/09/2012 at 06:36](#)

KIỀU LÝ LUẬN KỲ ĐÀ
CỦA NGUYỄN TRẦN BẠT

Kỳ đà vẫn ở trong hang
Nên chi lý luận làng nhàn vậy thôi
Dẫu khi phơi nắng ngoài trời
Nhiều màu biến thái vẫn loài kẻ hoa
Thế nên trong cõi người ta
Có Trần Mạnh Hảo xót xa cũng thường !

BẬT NGÀN
(30/9/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[28/09/2012 at 06:16](#)

TO ĐẦU

To đầu chúng bắt tay nhau
Đẩy con cá nhỏ ra mau giữa ngàn
Sóng xô gió giật bọn bàng
To đầu khoái trá cười vang góc trời
Tội con cá nhỏ kia ơi
Tưởng mình như vẫn ngàn khơi vẫy vùng !

MÂY NGÀN
(28/9/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[27/09/2012 at 06:01](#)

NGŨ NGÔN

Non ngàn mãi tận trên cao
 Ngàn khơi giữa biển dạt dào sóng xa
 Thượng ngàn khinh cõi ta bà
 Trùng dương vốn vẫn là ta lâu rồi
 Bồng dung có kẻ trèo đèo
 Khác chi con kiến ngó trời bằng vung !

NGÀN TRÙNG

(27/9/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[27/09/2012 at 06:38](#)

PHẢI ĐI TÌM NGƯỜI CHÂN CHÍNH

Chẳng lẽ giữa ban ngày mà đốt đuốt
 Cốt đi tìm người chân chính Việt Nam
 Đó là người không khù khờ, tin bậy
 Vì cả tin, hay nhạt phếch trong lòng
 Đó loại người có tư duy độc lập
 Không về hòa, không mù quáng, long nhong
 Người chân chính trong lòng luôn sáng suốt
 Biết nhìn xa, không qui biện lòng vòng
 Người chân chính không ưa ăn bánh vẽ
 Không vì mình, mà cao cả thông dong
 Người chân chính vì con người, xã hội
 Không ngu si, đồng lõa, hoặc đầu hàng
 Người chân chính coi khinh bao kẻ xấu
 Vì điều hay, vì đất nước hiên ngang
 Người chân chính tại sao nay lại hiếm
 Phải đi tìm người chân chính Việt Nam !

NGÀN MÂY
(27/9/12)

[Reply](#)

NGÀN MÂY says:
[27/09/2012 at 04:00](#)

CẢM TÍNH

*Những anh cảm tính cũng hay
Bảo sao nghe vậy biết ngày nào khôn
Não như một trái bòn bon
Tư duy không có, lối mòn noi theo
Cần gì đất nước ngất nghèo
Chỉ luôn biết mỗi bác Hồ Chí Minh !*

MÂY NGÀN
(27/9/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[27/09/2012 at 03:46](#)

THỰC TẾ CỘNG SẢN

*Cộng sản như chiếc áo
Mặc vào thì đồ lòn
Cởi ra xong lại hết
Thật sự chẳng ai ham !*

Ấy chẳng qua của lạ
 Nhiều người từng nhào vào
 Nhào vào tưởng sẽ khá
 Hay đâu chỉ xót xa !
 Có nhào vô mới biết
 Cũng chẳng hay ho gì
 Cốt làm ăn tập thể
 Có gì đâu mê ly !
 Vào dễ nhưng ra khó
 Vì ràng buộc mọi điều
 Giống như trong cái rọ
 Sự tình có bấy nhiêu !
 Ấy quả điều rất mới
 Nhưng trái lẽ tự nhiên
 Sự vật luôn tiến tới
 Có lẽ nào đứng yên !
 Bởi nghĩ làm cuộc đời
 Tưởng giống như mạng lưới
 Cứ kết lại là xong
 Nên làm sao tiến tới !
 Ít ai wa cộng sản
 Nhưng vào đảng vẫn nhiều
 Bởi bao danh từ đẹp
 Nghe mãi đã thành xiêu !
 Ấy chỉ do ông Mác
 Lúc đầu đã đặt điều
 Rồi Lênin hưởng ứng
 Thành nhiều người phải liêu !
 Giống chiếc vòng kim cô
 Dễ mang vào khó cởi
 Dấu trong lòng rầu rĩ
 Bề ngoài giả phấn khởi !
 Tựa đường đi không tới
 Dẫu đi mãi đi hoài
 Vẫn cứ nguyên tại chỗ
 Chỉ càng thêm lạc loài !

Quả khác chi bánh vẽ
 Dầu chỉ ăn một lần
 Một lần cũng chẳng nhẹ
 Ai dại gì mang khoe !
 Bởi mọi việc trong đời
 Phân ra là chính yếu
 Có khi nào gộp lại
 Đúng như kiểu nói liều !
 Do hiểu sai quy luật
 Nên Mác thành tâm phào
 Mới nghe qua tưởng đúng
 Mà thật chỉ tào lao !
 Vì đời đâu phải dễ
 Điều quy luật khách quan
 Lợi ngược dòng thực tế
 Tất gây bao nỗi oan !
 Trăm triệu người phải chết
 Qua thực tế rợn rùng
 Rồi đâu lại vào đấy
 Đâu có thấy địa đàng !
 Con người vì tham lam
 Nên khiến nhau phải khổ
 Càng bắt ép mọi người
 Càng khác chi kiểu ngố !
 Nên thôi chuyện qua rồi
 Càng nên mau thức tỉnh
 Cứ sa mãi trong lầy
 Càng thêm điều tội lỗi !
 Mác chết đã từ lâu
 Lênin cũng nói gót
 Bác Hồ cũng đi rồi
 Để gì đâu sống mãi !

NGÀN KHOI
 (27/9/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[26/09/2012 at 05:31](#)

NHÂN DÂN VÀ THÔNG TIN

Nhân dân nếu đặt hàng đầu
 Thông tin là chính có đâu trật chĩa
 Khách quan trong thấy việc đời
 Còn như gò ép quả thòi hay chi
 Nhân dân phải chủ thường khi
 Nếu mình là chủ còn gì nhân dân
 Nhân dân luôn đúng mười phần
 Còn mình chỉ đúng vài phần đó thôi
 Cái chân mới chính trên đời
 Cái tà cái ảo thôi rồi nhân dân
 Nên dân phải chủ vạn phần
 Còn dân không chủ thì cần chi ai
 Đời luôn cần sự hòa hài
 Nếu toàn o ép xạc xài còn đâu
 Chử tâm vậy phải hàng đầu
 Chử quyền chử thế dân hầu ư sao !

NGÀN KHOI

(26/9/12)

[Reply](#)

BAT NGÀN says:

[26/09/2012 at 05:56](#)

NHÂN VĂN GIAI PHẨM

Đời mà thiếu tính nhân văn
 Chỉ toàn máy móc có khen được nào
 Đời bao triệu kẻ tào lao
 Tinh hoa một nhóm vẫn cao hơn đời
 Qua rồi vô sản khắp nơi
 Hãy đoàn kết lại để đời tối om
 Giàu nghèo tranh chấp lôm côm
 Nhân văn mới để tiếng thơm cho đời
 Đấu tranh giai cấp bời bời
 Đúng là một bọn coi trời bằng vung
 Không điên cũng chẳng khật khùng
 Chỉ do mê tín anh hùng chi đâu
 Văn minh khoa học nhiệm màu
 Cùn mần ý hệ có hầu ra chi !

MÂY NGÀN
 (26/9/12)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[25/09/2012 at 22:45](#)

HẬU SINH KHẢ ÁI

Như cây hoa trong vườn
 Búp non rồi lại nở
 Như chim hát trên ngàn
 Con non rồi rặng rỡ !
 Con người là loài hoa
 Là loài chim tỏ mở
 Lớp cũ tắt phải tàn
 Lớp sau càng rực rỡ !

Chuyện đó vốn lẽ thường
 Dòng đời trôi bất tận
 Thời gian chi thể dừng
 Không gian thường rộng mở !
 Tinh hoa theo mạch đời
 Cứ luôn luôn chuyển mới
 Xã hội như sóng ngàn
 Chẳng cần gì trông đợi !
 Lớp sau tiếp lớp trước
 Tiếp tục mãi không cùng
 Chẳng khi nào chấm dứt
 Vẫn là quy luật chung !
 Vậy nên quả ngu tối
 Ưa phong thánh cuộc đời
 Hoặc chỉ đồ giả dối
 Ưa phong thánh con người !
 Rá rúng rồi về cội
 Người chết xác mục thối
 Linh hồn theo lên mây
 Chỉ còn đây xã hội !

ĐẠI NGÀN

(26/9/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[25/09/2012 at 06:32](#)

ANH HÀNG XÓM

Anh hàng xóm tính chuyện gì
 Sao đưa loa sát tới rào người ta
 Định chơi tàu hỏa nhập ma

Nói hoài để khiến người ta tin mình
 Việc này nguy thật, chớ khinh
 Mối nguy càng thấy rập rình không xa
 Phải chăng tới lúc nước nhà
 Một còn tự chủ, hai là Hán thôn ?

NGÀN KHÔI
 (25/9/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[25/09/2012 at 06:46](#)

TÊN NGU

Tên này quả thật tên ngu
 Chỉ yêu có Đảng chớp bu thương tâng
 Sao không yêu nước, yêu dân
 Lại yêu có Đảng vạ phần thế kia
 Dân đâu chỉ có Việt kiều
 Dân là chín chục triệu người toàn dân
 Bởi ngu nên rõ thật đần
 Yêu dân chỉ một, Đảng nhân gấp ngàn
 Đúng là thứ óc tòi tàn
 Mất nguồn, mất cội rõ ràng là đây !

NGÀN KHÔI
 (25/9/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

25/09/2012 at 07:13

CON NGƯỜI TOÀN CẦU

Trái đất chỉ có một
 Nhân loại cũng không hai
 Mọi người cùng một gốc
 Nhân loại phải hài hòa !

Điều tự nhiên vốn vậy
 Nhân loại đã lớn ra
 Triển vọng càng thấy rõ
 Thực tế càng không xa !

Dân sự toàn thế giới
 Thế giới như một nhà
 Mỗi quốc gia là xóm
 Điều này phải nhìn ra !

Ấy là nhờ kỹ thuật
 Nhờ nhận thức sâu xa
 Nhờ cách mạng tri thức
 Gột sạch mọi tà ma !

Hoan hô toàn thế giới
 Dân sự của toàn cầu
 Hoan hô nền dân chủ
 Tự do dầu ở đâu !

Mỗi người là thành phần
 Của chung toàn nhân loại
 Cá nhân trên toàn cầu
 Đều được quyền ăn nói !

Hạnh phúc này đơn sơ
 Song lại là chân lý
 Không ai ở trên đầu
 Bởi mọi người bình đẳng !

Tuy giàu nghèo vẫn còn
 Còn lắm điều khác biệt
 Song tương lai toàn cầu
 Luôn vẫn điều cần thiết !

Mỗi ngày mỗi tiến bộ
 Nhân loại càng tốt hơn
 Thông tin thêm gắn bó
 Hạnh phúc càng nhiều hơn !
 Nên những gì xa xưa
 Đều phải cần vứt bỏ
 Kiểu ý hệ nửa mùa
 Càng phải nhanh ném xó !
 Hoan hô toàn loài người
 Từ thế kỷ hai mốt
 Càng ngày càng nên người
 Quét độc tài khắp chốn !
 Đâu những tên ma quỷ
 Cần phải chôn chúng đi
 Chúng đều loài quỷ sứ
 Nhân loại để làm gì !
 Nên thế giới nói chung
 Chỉ văn minh tồn tại
 Mọi hoang dã tầm thường
 Quét đi đừng á ngại !
 Nhân loại là nhận thức
 Nhân loại là tình yêu
 Nhân loại cần hợp lý
 Quét sạch mọi quỷ yêu !

THƯỢNG NGÀN
 (25/9/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[25/09/2012 at 06:12](#)

ĐẠO NÀO CŨNG TỐT

Thật lòng mà nói nhau nghe
 Đạo nào cũng tốt chẳng chê đạo nào
 Chỉ trừ đạo tặc tào lao
 Hay là đạo mị hoặc là đạo văn
 Còn như các đạo công bằng
 Luôn như sợi chỉ trắng băng giữa trời
 Kitô bác ái khắp nơi
 Khác gì đạo Phật rõ thời từ bi
 Đạo Hồi cũng có khác chi
 Dạy người lễ chính thường khi ở đời
 Thế nên cũng bởi con người
 Người làm hư đạo, đạo nào lại hư
 Con người như chiếc thuyền câu
 Trên dòng sông đạo nhắm câu đầy thuyền
 Cho dầu biểu hiện huyên thuyên
 Thật lòng chỉ muốn cho thuyền đầy thêm
 Đi chùa lạy Phật cầu tiền
 Cầu danh cầu lợi quả phiền lấm thay
 Nhiều anh đi lễ nhà thờ
 Chỉ nhằm Chúa cứu đặng lên thiên đàng
 Đạo Hồi cũng lắm tiếng oan
 Nghe đầy khùng bố lại càng thấy ghê
 Vậy nên xấu bởi con người
 Người bêu xấu đạo, đạo nào xấu xa
 Đạo nào cũng dạy vị tha
 Chỉ riêng đạo tặc chẳng tha cho người
 Thế nên quân tử đừng cười
 Nói vui chút xíu để đời hay ho
 Không người đạo cũng nằm co
 Nhiều người đạo lại phải lo từng giờ
 Loài người vốn dĩ ngây thơ
 Nhắm mình vào đạo để nhờ tám thân
 Thật ra đạo vẫn muôn phần
 Vô cùng kỳ diệu dễ ân oán nào
 Con người chỉ kiêu tào lao
 Thường tình háms lợi để nhào vô chơi
 Con thuyền giữa biển chơi vơi

Đạo như sóng vỗ lời khơi mạn thuyền
 Lại như có đạo thần tiên
 Để người thoát tục khỏi phiền chi ai
 Nói chung cõi đạo hòa hài
 Tam tài vẫn lẽ chẳng sai bao giờ
 Trên là Chân lý vô hình
 Dưới là vật chất linh tinh dòng đời
 Chỉ ngay chính giữa con người
 Con người có óc đồng thời có tim
 Óc khi sáng được như gương
 Tim nồng mới đủ tình thương con người
 Nếu không chỉ đạo đạo chơi
 Kiểu như đạo dụ khiến đời kêu ca
 Cho nên đạo Phật mới là
 Đúng dòng triết học bao la giữa trần
 Hỏi ai có biết đạo Thiên
 Có như không có hết phiền chi ai !

THƯỢNG NGÀN
 (25/9/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:
[25/09/2012 at 05:22](#)

THƯƠNG DÂN THƯƠNG NƯỚC

Thương dân thì chẳng mị dân
 Còn khi thương nước chẳng cần gạt ai
 Tuyên truyền dối gạt dài dài
 Vậy là chỉ có một hai thương mình
 Thương mình mới kiêu vì mình
 Bốc thơm mình mãi đặt mình lợi hơn !

NON NGÀN
(25/9/12)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[25/09/2012 at 00:23](#)

ĐỜI VÀ ĐẠO

Đạo là tâm chính ở đời
Đời là cõi tục ngập trời thế gian
Phật nêu lên cõi niết bàn
Chúa nêu lên cõi thiên đàng là sao ?
Tức đời không thể tào lao
Mà cần phải sống sao cho vẹn toàn
Để mai lên tới niết bàn
Để mai lên tới thiên đàng đều hay !
Bồng dung trên cõi đời này
"Đạo là thuốc phiện" một câu xanh rờn
Ấy là Mác phán nguồn cơn
Muốn làm thế giới địa đàng từ đây
Chẳng may thực tế giả cầy
Địa đàng chẳng thấy, thấy ngay tầm phào
Đời bao nhiêu chuyện tào lao
Bao nhiêu nước mắt tuông trào nhiều nơi !
Chuyện này phải hỏi lại trời
Trêu người chi bấy, tội người thế gian
Thuyết đâu cũng phải đàng hoàng
Còn như lãng đãng, mơ màng ích chi
Cho nên đời đạo thường khi
Đời cần có đạo, nhiều khi lại mừng
Tâm người ai chẳng mong lung
Nên cần đạo lý, để cùng noi theo
Còn như cam chịu phận nghèo

Hồn toàn "vô sản" một lèo hay chi
 Thế nên đời chẳng ý y
 Đời mà vô đạo còn gì nữa đâu
 Đạo mà bất chấp cuộc đời
 Hỏi người đạo ấy cũng thời ích chi
 Đạo đời như vậy lắm khi
 Phải thành như một mối thì hay ho
 Đạo không quên nước quên nhà
 Không quên dân tộc mới là đạo hay
 Đạo nào cũng vậy mà thôi
 Trước là đạo lý sau người thế gian
 Đạo luôn phải mực đàn hoàng
 Thương người, thương cả thế gian lẽ thường
 Chém cha các thứ lươn lươn
 Bịp đời dối đạo dễ thương nỗi gì
 Thế nên lẽ đạo thường khi
 Tâm người là chính lẽ gì không thông
 Tính vô của Phật rộng không
 "Tính không" nên mới trông mong được người
 Không tham, si, hận ở đời
 Cũng không sợ hãi mọi điều thị uy
 Tâm lành phải có thường khi
 Con đường chính đạo không gì đổi thay
 Còn như tà giáo ghê thay
 Mọi điều bất chấp thì hay lẽ nào
 Thế nên đạo chẳng tầm phào
 Thương người, thương nước lẽ nào lại quên
 Nước non độc lập vững bền
 Còn như bán nước thì nên nỗi gì
 Ngàn năm phải mãi nghĩ suy
 Đạo đời là thế có gì không thông !

ĐẠI NGÀN
 (25/9/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[24/09/2012 at 23:23](#)

CHÉM CHA CÁI KIẾP CON NGƯỜI

Chém cha cái kiếp con người
 Ăn không nói có trên đời là sao
 Tô hồng chuốt lục tào lao
 Trên đời bao chuyện như ao quây bùn
 Dân tình khiếp vía sợ run
 Còn anh trí thức nửa cùn nửa mê
 Giống như kiểu chó ăn chẻ
 Chỉ ăn không nói khoe re cuộc đời
 Thế nên ngay thẳng chịu chơi
 Ủ trò quá dễ bởi lời phán ra
 Thương thay số phận nước nhà
 Ủng thay dân tộc sao ra nổi này
 Tự do dân chủ nào đây
 Con đường "cách mạng" bao ngày không ngoa
 Toàn tâm nói chí "cha già"
 Toàn dân phải biết tỏ ra liệu mình !

MÂY NGÀN

(25/9/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN MÂY says:

[24/09/2012 at 23:05](#)

**ĐIỀU CÀY, ANH BA SAIGÒN,
 TẠ PHONG TÂN**

Chịu chơi như vậy cũng hay
 Ba cây chụm lại cũng tà non cao
 Đòi đâu phải chuyện tào lao
 Đã làm nhà báo muốn bào cho ngay
 Thế nên hậu quả thắng tay
 Tự do dân chủ chẳng may thế nào
 Hai sáu năm thật nghen ngào
 Giỡn chơi thế sự thế nào là đây
 Nói lên sự thế đời này
 Tung hô thì tốt, thắng ngay ử tồ !

MÂY NGÀN
 (25/9/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[24/09/2012 at 23:38](#)

MÚA GẬY VƯỜN HOANG

Kỳ Lưu quả thứ kỳ ngu
 Cứ thường múa gậy lu bù vườn hoang
 Đầu tiên ngở tưởng đàn hoàng
 Dốt thì cũng được, tàng tàng cũng thương
 Nhưng rồi tạt vắn tỏ tường
 Cái ngu lồ lộ còn thương nỗi gì !

NGÀN MÂY
 (24/09/2012)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[06/09/2012 at 03:43](#)

MỪNG ÔNG BỘ TRƯỞNG

Ông Bộ Trưởng mặt mày rạng rỡ
 Toát lên đầy tươi trẻ Việt Nam
 Quý thay giọt máu nước nhà
 Tinh hoa đã nở hương ra xứ ngoài
 Nơi nước mạnh ông thành Bộ Trưởng
 Nắm trong tay kinh tế điều hành
 Đúng là tài cán tinh anh
 Hầu bao cả nước càng thành hay hơn
 Nay có dịp về thăm xứ sở
 Nào khác chi áo gấm về làng
 Những ngày vinh dự về vang
 Cũng bù trừ lại xốn xan thuở nào
 Ôi quả thực Freiheit là vậy
 Für den Herrn Philipp Rösler
 Nay về đàm phán Việt Nam
 Giống về bên nội lo toan việc nhà
 Nên Ông chắc không lơ là mấy
 Diễn Đàn kia 21 Việt Nam
 Đưa ra nhiều việc tỏ tường
 Qua lời Thơ ngỏ Hong-An Duong Doctor !

NGÀN KHOI

(06/9/12)

[Reply](#)

★★

BAT NGÀN says:

[04/09/2012 at 21:09](#)

QUAN LÀM BÁO

Có Quan làm báo càng vui
 Chẳng qua thêm chút bụi nhùi vô chơi
 Bao giờ đốt cháy sự đời
 Rồi quan làm báo quả người ra sao
 Dân mà làm báo ối dào
 Chỉ Quan làm báo mới cao hơn nhiều
 Vì quan biết chuyện triều đình
 Nên quan xì chuyện chính tình dân mong
 Xưa nay dân chạy lòng vòng
 Bên ngoài đâu biết chuyện trong triều thần
 Thâm cung bí sử xa gần
 Giờ Quan làm báo mới dần khai ra !

NGÀN KHOI

(05/9/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[04/09/2012 at 22:48](#)

THÂN PHẬN NƯỚC NHÀ

Ai mang của lạ về đây
 Thuyết ông Các Mác tràn đầy ngu ngơ
 Đề cao vô sản lơ mơ
 Đề cao chuyên chính rõ khờ muôn năm
 Xưa kia lịch sử một dòng
 Ngàn năm văn hiến đi đong bảy giờ
 Đấu tranh giai cấp vật vờ
 Chiến tranh ý hệ ngẩn ngơ tiêu điều

Nước non thành buổi chợ chiều
 Nói toàn khẩu hiệu mát nhiều hơn thêm
 Chỉ người lãnh đạo tự lên
 Còn dân như thế con sên ngại ngừng
 Tôn xưng lãnh tụ mịt mù
 Cắm đầu tâng bốc như khùng như điên
 Bọn ngu vẫn nói huyền thuyên
 Còn bao người biết chỉ yên miệng cò
 Diễn tuồng xã hội hay ho
 Thực tình chỉ thấy lò dò thế gian
 Văn minh dân nước muôn màng
 Gia công là chính xuất sang xứ người
 Sau thời bao cấp hổ người
 Đến thời mở cửa mọi người tranh nhau
 Tiền nên giá trị hàng đầu
 Có mua tham những mới hầu thành công
 Quanh đi quẩn lại một mâm
 Cũng mâm bát ấy có cần khác chi
 Quan quan nói nói tiếp tri vì
 Dân dân nói tiếp cu li vòng ngoài
 Hỏi ai người chịu thiệt thời
 Chính toàn xã hội có nòi nào đây
 Nước sao thân phận giả cầy
 Chỉ riêng Các Mác mới thầy vinh quang
 Nay thêm mười sáu chữ vàng
 Cộng cùng bốn tốt lại càng quang vinh
 Hoàng Sa nó liếm của mình
 Tam Sa nó đã linh đình dựng nên
 Núi sông như thể tênh hênh
 Dân tình lừng lẫy giống tên châu rìa
 Anh hùng đầy nghet những bia
 Chỉ riêng hào kiệt lật lìa xác xơ
 Con dân trong buổi vật vờ
 Ăn toàn bánh vẽ lơ mơ tội tình
 Đề cao ý hệ quang vinh
 Bóc cao toàn trị thật tình vẽ vang
 Quả đây thân phận điệu đàn
 Muôn đời lãnh đạo dân toàn cúi theo

Quý hồ dân chủ bọt bèo
 Tự do cũng chỉ đáng treo đầu giàn
 Kiên trì vô sản vinh quang
 Nay thành tư bản đồ lòn đồ thối
 Con ông nghi ngút rằm trời
 Cháu cha càng lắm để đời lên hương
 Thời may kinh tế thị trường
 Đẩy Kinh bao cấp vào rương cất rồi
 Ôi thương thật sự Bác Hồ
 Bảy lâu thân phận cơ đồ Việt Nam !

NON NGÀN
 (05/9/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:

[04/09/2012 at 04:53](#)

XÃ HỘI DÂN SỰ

Dám bảo xã hội dân sự là bánh vẽ
 Đúng là một thằng ngu bỏ mẹ
 Hay là một tên có mắt lé
 Chỉ thấy độc tài như ông kẹ
 Ôi thôi đúng nó lừa lở ghê
 Xã hội thế này phải khóc ré
 Đất nước trước sau cũng bán rẻ
 Bời đầy dân ngu mắt đỏ ké
 Hậu quả ngu dân đau như xé
 Sinh toàn loài cua hoặc loài ghẹ
 Dân tộc quả như bị phản phé
 Toàn kiểu bò ngang toàn hạnh hợ
 Tình trạng khác chi đáng non ọe
 Trâu bò đẻ ra lại thánh nghé

Không lẽ làm thinh để thấy khổ
 Lịch sử kiểu này đã sát mé
 Non sông suy sụp thật cũng lạ
 Ôi thôi xã hội của ngày nay
 Nghĩ tới nghĩ lui sao thấy ẹ
 Chẳng trách giấc ngoài đang ngập ghé !

NGÀN KHOI
 (04/9/12)

[Reply](#)

NGÀN TRÙNG says:
[04/09/2012 at 05:16](#)

THỰC TRẠNG ĐỜI NÀY

Cái nghèo bám lấy nhân dân
 Cái sang phủ lấy các chàng làm quan
 Làm quan trục lợi quan sang
 Làm dân tử tế lại càng nghèo hơn
 Ông trời sao quả bông lớn
 Sinh bao mỹ nữ để hờn cho dân
 Quan sang khạc chữ rần rần
 Riêng dân nghèo khổ ngậm cầm tháng ngày
 Tự do hạnh phúc là đây
 Kể từ độc lập những ngày năm xưa
 Ngợi ca lãnh tụ có thừa
 Lo cho dân nước như mưa tháng hè
 Chuyện đời phải nói nhau nghe
 Dân non trăm triệu mà che nổi gì !

NON NGÀN
 (04/9/12)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[03/09/2012 at 05:11](#)**HOAN HỒ****NGUYỄN QUANG DUY**

Bài Quang Duy rất hay
 Một thuyết văn rất tốt
 Tỏ ra đầy nhiệt tình
 Tỏ ra toàn sự thật !
 Ôi trí thức hải ngoại
 Quả thật đáng khen thay
 Toàn tư duy độc lập
 Chẳng lệ thuộc vào ai !
 Hãy quay vào quốc nội
 Sao trí thức lạc loài
 Hầu chỉ toàn câm miệng
 Than ôi và ôi thôi !
 Ai đỉnh cao trí tuệ
 Phải chăng Mác Lênin
 Biến đời thành nô lệ
 Khiến trí thức im lìm !
 Bao người dân lao động
 Biết lấy đâu niềm tin
 Nếu thấy toàn trí thức
 Nói theo Mác Lênin !
 Có tin không cũng thế
 Cũng toàn thứ giả đồ
 Ngậm miệng ăn tiền tạm
 Hay thật tình co ro !

Chẳng lẽ người trong nước
 Chỉ trông cây từ ngoài
 Đốt đèn tìm trí thức
 Trong nước mất công toi !

NGÀN KHÔI
 (03/9/12)

[Reply](#)

BAT NGÀN says:

03/09/2012 at 05:52

ÔI NHỮNG ĐẠI DANH TỪ

Ôi danh từ sao mà chán thế
 Chán mớ đời lặp mãi như nhau
 Mỹ miều toàn có trước sau
 Nghe chùng thùng rỗng kêu to ngàn lần
 Đâu cũng thấy "âm mưu phá hoại"
 "Chia rẽ nhau" hai nước chúng ta
 Toàn bao "luận điệu" nhạt nhòa
 "Cố tình xuyên tạc" tỏ ra thuộc lòng
 Nên "củng cố niềm tin" hai nước
 Khẳng định chung "quan điểm" cùng nhau
 Biển Đông giọng hời hàng đầu
 Tam Sa còn đó có hầu ra chi
 Đó thật quả đường đi chiến lược
 "Củng cố" thêm các "nhận thức chung"
 "Lòng tin" phải đẩy tới cùng
 "Trước sau như một" Việt Nam vẫn chờ
 Đúng lịch sử chờ vợ là vậy
 Càng nói nhiều càng thấy xót xa
 Của tôi anh lấy Hoàng Sa
 Của tôi anh chiếm Trường Sa chuyện thường !

NGÀN KHOI
(03/09/12)

Reply

NON NGÀN says:
[03/09/2012 at 07:26](#)

DẤU LÀ AI

*Dấu là ai chết rồi đều tội nghiệp
Khi vẫn còn để xác đó nằm phơi
Cho người sống tới coi hay tới viếng
Người chết xong nào có biết gì đời
Quả thương xót tự nhiên thành hàng mẫu
Đúng là trò người thật hóa đồ chơi
Cho dấu có trưng ra trong hòm kiến
Hay lập lảng đều hài hước trong đời !*

NGÀN KHOI
(03/9/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[03/09/2012 at 09:57](#)

**TỪ NAM QUAN
ĐẾN HOÀNG SA, TRƯỜNG SA**

Thuở Đất Nước gặp cơn gió bụi
 Ái Nam Quan còn nữa hay không ?
 Ai xuôi sông biển thành đồng
 Mơ màng chi nữa, Hoàng Sa chẳng còn
 Ké đến lượt Trường Sa sắp mất
 Thành Tam Sa Tàu mới dựng lên
 Khá khen phương Bắc lòng tham
 Ai làm nên nỗi Việt Nam đại khờ
 Ấy cũng tại ngu ngơ ý hệ
 Đồi non sông mà lấy "đại đồng"
 Đâu ngờ biển biến thành sông
 Dã tràng xe cát biển đông vạt vờ
 Đúng lịch sử tơ mơ là vậy
 Đâu những người từng dẫn dắt đường
 Tin vào lý tưởng hoang lương
 Trường Sơn cũng đốt non sông kể gì
 Nước phải buổi gian nguy là thế
 Anh hùng chi các kẻ dối dân
 Coi thường cả tới non sông
 Nhầm mong được chút công danh ở đời
 Công danh hảo riêng trời đất biết
 Lý tưởng gì mờ mịt tâm tư
 Chẳng qua toàn chuyện hỏ người
 Con dân kiêu ấy còn gì núi sông !

THƯỢNG NGÀN
 (03/9/12)

[Reply](#)

★★

MÂY NGÀN says:
[03/09/2012 at 05:25](#)

ĐẠI GIA

Đại gia này đúng gặp thời
 Từ tên vô học đổi đời lên ngôi
 Làm ăn lươn lẹo chắc rồi
 Giàu nhanh hẳn có đám người nâng lưng
 Lắm tiền thành mới dừng dừng
 Kệ cha đạo lý cóc cần chi đâu
 Phát nhanh nhờ thế dồi dào
 Đảng viên không phải cũng nhà con quan !

BAT NGÀN

(03/9/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[03/09/2012 at 23:05](#)

NHÂN TÌNH THẾ THÁI

Nhân tình thế thái luôn hay đấy
 Đạo đức bao giờ cũng vậy thôi
 Nhân tình có thực người thêm tốt
 Thế thái công tâm mới lợi đời
 Nếu vẫn lệ thường đầy gian ác
 Nhân tính thế thái bạc hơn voi
 Nên thôi nói mãi bao giờ cạn
 Tốt xấu làm nên bởi giống người !

THƯỢNG NGÀN

(04/9/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

02/09/2012 at 19:16

ĐIỀU NHẢM CỬA CÁC MÁC

*Các Mác lạm Hegel
U mê trong biện chứng
Tưởng rằng là luật thánh
Quả tình tay đại ngu !*

*Vũ trụ này vô hạn
Trái đất hạt bụi mờ
Làm gì mà duy vật
Là biện chứng lơ mơ !*

*Phịa ra năm hình thái
Từ cộng sản sơ khai
Tới cộng sản khoa học
Rõ thật quá khôì hài !*

*Bảo tư bản bóc lột
Phải vô sản thay vào
Phải làm nên chuyên chính
Đúng là chuyện tào lao !*

*Con người đầy bản năng
Xã hội nhiều thú tính
Chuyên chính thành gông cùm
Đúng sự ngu tiên định !*

*Hồ hào đấu giai cấp
Coi như qui luật thần
Hồ hào dùng bạo lực
Làm cách mạng nhân dân !*

*Kết quả trăm triệu người
 Uống thân bị sát hại
 Xây thế giới đại đồng
 Khác chi màn sương khói !*

*Khói tan theo gió may
 Khói Liên Xô sụp đổ
 Ngày Cách mạng tháng Mười
 Xem như bị xóa sổ !*

*Rồi quê hương của Mác
 Được thống nhất tự do
 Thoát bao năm chịu khổ
 Tường Bá linh lật nhào !*

*Nguyên cả khối Đông Âu
 Đều vươn vai đứng dậy
 Nhập vào Cộng đồng chung
 Cũng kể từ ngày ấy !*

*Cộng đồng chung Châu Âu
 Cộng đồng chung dân chủ
 Một xã hội tự do
 Thoát bao nhiêu lam lũ !*

*Một học thuyết vu vơ
 Nói toàn điều nhảm nhí
 Phỉnh toàn dân đại khờ
 Bị du vào lối bí !*

*Ngày nay còn bốn nơi
 Vẫn trôi vào ngõ cụt
 Như con thuyền vật vờ
 Giống những con vi rút !*

Giống chiếc vòng kim cô
 Chụp vào rất khó gỡ
 Hoan hô Mác Lênin
 Thật kinh hoàng đáng sợ !

Quả là anh râu rậm
 Nói những điều vu vơ
 Gạt những kẻ ám ó
 Rơi vào thành đại khờ !

Ai đi làm cách mạng
 Ban đầu tưởng cứu dân
 Bở suy nghĩ lẫn thần
 Làm cho dân mịt mù !

Tội lỗi này ai khứng
 Là Mác hay Lênin
 Người đi làm cách mạng
 Hay là dân cả tin !

Dẫu sao chuyện đã rồi
 Trăm rưỡi năm qua chóng
 Ngày học thuyết ra đời
 Nhân loại thành vô vọng !

Nào bạo tàn Stalin
 Nào dã man Khmer đỏ
 Nào điên loạn Mao Trạch Đông
 Người người đều thấy rõ !

Thấy rõ nhưng im hơi
 Có trí thức trong đó
 Bở rơi vào hố rồi
 Muốn thoát ra rất khó !

Ta nay đã già rồi
 Làm bài thơ để tỏ
 Các Mác thật tay khùng
 Một học thuyết dùm đó !

Những tên ngu tin vào
 Trong có Trần Đức Thảo
 Hay những Trần Văn Giàu
 Khiến nước nhà lấm nhọ !

Ôi thế giới đầy khôn
 Sao Việt Nam vẫn dại
 Thật uống giống Tiên Rồng
 Cả ngàn năm vẫn hiển !

Đến giờ quả thấy rồi
 Đảo Hoàng Sa Tàu chiếm
 Đảo Trường Sa nó rửa
 Dựng lên thành Tam Sa !

Lưỡi bò nó liếm tới
 Biển Việt Nam nhạt nhòa
 Người Việt Nam lờ ngơ
 Cờ Trung Quốc thêm sao !

Ai là người bợ đỡ
 Đã đón gió đi đầu
 Vẽ thêm vào sao nhỏ
 Chính muốn dâng nước thôi !

Khác gì xưa Tố Hữu
 Đã từng khóc Stalin
 Chỉ thương mình có một
 Nhưng thương ông thương mười !

Đúng những trò nhảm nhí
 Ai gây có sự này
 Ngoài chàng râu Các Mác
 Nhưng ai nữa vào đây !

Như Công hàm năm tám
 Tạo biển Đông voi đây
 Hoàng Trường Sa phủ mát
 Mới hay thật là hay !

Ôi "đại đồng" thế giới
 Ngu ơi thật là ngu
 Bày đặt điều tin nhảm
 Dâng biển đảo cho người !

Con người ai không tham
 Chỉ anh khờ mới đại
 Tin nhảm thuyết "đại đồng"
 Rước vào điều tai hại !

Than ôi giống Lạc Hồng
 Bốn ngàn năm văn hiến
 Trí thức giữa thời này
 Lại mang dân bỏ biển !

Bây giờ nên trách ai
 Trách cái ngu giai cấp
 Trách cái đại trí thức
 Hay trách Mác lơ mơ !

ĐẠI NGÀN
 (03/9/12)

Reply

NON NGÀN says:

02/09/2012 at 07:54

SỰ KIỆN BẤT NGỜ

Cờ Trung Quốc chỉ năm sao
 Sao to ở giữa bốn sao nằm rìa
 Đột nhiên đón tiếp say sưa
 Bỗng cờ Trung Quốc một sao thêm vào
 Mới đầu hết chuyện tào lao
 Giống ai phía đặt thêm vào chọc chơi
 Tiếc rằng do Bộ Ngoại giao
 Việt Nam cung cấp dễ sai bao giờ
 Cả trên sóng phát truyền hình
 Năm sao mòn một thật tình không oan
 Thôi rồi đến lúc Việt Nam
 Hóa thành từng bước một bang của Tàu
 Trước kia còn chút nghi ngờ
 Cấp trên cãi chính dưới người làm sai
 Vì may dư một ngôi sao
 Lý do bất cần đâu ai đại khờ
 Thôi đành việc cũng tùy Trời
 Ngàn năm quay lại một thời là đây
 Vậy mà cãi chối cãi chày
 Miệng mồm báo biến tiếc thay đáng buồn
 Nước nhà như cái ao chuôm
 Tới ngày đã cạn có buồn mà chi
 Không quyền đâu quyết được gì
 Dân như chiếc lá trôi đi giữa dòng
 Chờ ngày thế giới "đại đồng"
 Thành dân Tàu hết Tiên Rồng còn đâu !

NGÀN KHƠI

(02/9/12)

Reply

★★

THƯỢNG NGÀN says:

02/09/2012 at 08:20

TRƠ TRÊN

Trơ trên quá cò năm sao đã rõ
 Bốn sao đây là Mãn Tạng Mông Hời
 Các thứ dân người thiểu số lạc loài
 Ngay chính giữa là sao to Hán tộc
 Nay bỗng thấy lại có thêm sao nhỏ
 Hay là sao của sắc tộc Việt Nam ?
 Cả năm sao lộ lộ rất rõ ràng
 Ai có thể ngửa mồm nhằm chối cãi
 Trước đĩnh chính để sau thành im lặng
 Đúng quả ai gây nông nổi thế này
 Bốn ngàn năm văn hiến bỗng một ngày
 Thành mảnh nhỏ của âm hồn Trung Quốc
 Đã để hận cho Triệu Trung, Nguyễn Trãi
 Hưng Đạo Vương, cùng hoàng đế Quang Trung
 Hay một thời phá Tống lần bình Chiêm
 Lý Thường Kiệt đầy oai hùng lừng lẫy
 Đấy vận nước bây giờ cay thế ấy
 Nhục tiền nhân thật trơ trên tội cùng !
 Hỏi ai người tâm huyết với non sông
 Hãy tự hỏi thấy chẳng lòng chua xót ?

ĐẠI NGÀN

(02/9/12)

Reply

★★

NON NGÀN says:

01/09/2012 at 18:16

MÓN NGON VẬT LẠ

Nhiều người thích món ngon vật lạ
 Nhưng ăn toàn kiểu tạp ra chi
 Ăn sâu bọ lắm khi nham nhở
 Ăn chó mèo đúng kiểu thấp hèn
 Bọn người chỉ nhắm cái ăn
 Đòi như loài vật phải chăng ra gì
 Ăn là nuốt cái gì vào miệng
 Người vẫn thường kén cá chọn canh
 Những tay ăn vật hôi tanh
 Quả tình đâu có còn chi giống người
 Các con chó trung thành là vậy
 Tình cảm kia thật đáng nâng niu
 Vậy mà lại bị chặt đầu
 Xong rồi mổ bụng quả loài dã man
 Dã man thế nói toàn tốt đẹp
 Kiểu điểm đàn ông phải loài người
 Dân Âu lấy thế làm cười
 Cười loài châu Á con người hoang sơ
 Thế mà lạm thiên đàn hạ giới
 Cũng chẳng qua một bọn đảo điên
 Gạt người còn nói huyền thiên
 Ngủ ăn thịt chó lại chuyên khoe mình
 Tự lếu láo đỉnh cao trí tuệ
 Nhưng hành vi quá kém văn minh
 Ăn mèo ăn chó thật tình
 Nghĩ thương con chó giật mình ghê thay !

NGÀN KHOI

(02/9/12)

Reply

ĐẠI NGÀN says:

[01/09/2012 at 10:58](#)

CHẾT LÀ HẾT

Chết là hết việc đời luôn đơn giản
 Biết gì đâu mọi việc nữa trên đời
 Chết xuôi tay còn bạn chi người sống
 Nhắm mắt rồi mọi việc thấy hư không !
 Đời là vậy chết rồi vô tư lự
 Ham đèo bồng cuộc trần thế mà chi
 Đời còn lại để mọi người liệu lấy
 Chết vô tư lo nghĩ cũng ích gì !
 Chết thì chôn nếu không thì thiêu xác
 Để ngày nào càng vương bạn thế gian
 Cuộc thế cục mọi điều đều tương đối
 Có cần gì mà ham hố vinh quang !
 Người chính trị sống mong sao lợi ích
 Cho thế gian cũng đã tốt lắm rồi
 Chẳng cần gì phải trở thành thần thánh
 Chuyện tầm thường đồ thật hóa đồ chơi !
 Chết là hết đi về đâu ai biết
 Nếu có chẳng còn mỹ cảm trên đời
 Chuyện cảm tình cũng không sao bó buộc
 Chỉ người đời tự biết lấy mà thôi !
 Chân lý đó ngàn năm đều vẫn thế
 Cả thế gian dù bất cứ nơi nào
 Việc khách quan thì muôn đời tồn tại
 Điều chủ quan như chiếc lá vàng rơi !
 Nào mấy ai lợi ngược cả dòng sông
 Dòng sông lớn hay dòng sông lịch sử
 Mình sống tốt thì muôn đời vẫn nhớ
 Còn bèn không giống mây nổi bơ vơ !

Tiếc làm chi cuộc đời luôn chỉ một
 Chết rồi thôi nào nín kéo được gì
 Xác dẫu ướp giữ gìn trong lồng kính
 Cũng một thời đâu thể mãi dài lâu !
 Qua trăm năm cả bia đá cũng mòn
 Nào sá gì nếu chỉ toàn bia miệng
 Chết là hết đâu có chi luyến tiếc
 Có nhan nào cháy mãi với thời gian !
 Vậy thời thôi chớ ham muốn hư danh
 Chớ nông cạn để người đời đóng kịch
 Lập bàn thờ hoặc xây thành lăng mộ
 Giả dối nhiều chẳng có ích bao nhiêu !
 Nếu thương đời chỉ cần đời được tốt
 Để khách quan lịch sử vẫn trôi đều
 Đâu có thể lợi ngược dòng phát triển
 Cần vô tư trước vật đổi sao dời !
 Đời bình thường có gì đâu thần thánh
 Thần thánh chi trần thế chỉ hư không
 Thần giả tạo thánh vẫn thành vô ích
 Nên chết rồi chôn quách cũng là xong !

THƯỢNG NGÀN

(01/9/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[31/08/2012 at 03:37](#)

THÔI ĐỪNG GÃI NGỰA

Ông Thịnh ơi, ông Thịnh ơi
 Sao ông gãi ngựa cuộc đời mà chi
 Nếu không bệnh làm chi phải ngựa

Bệnh thâm căn, hoặc bệnh ngoài da
 Nhiều khi ghe lở cũng là
 Lây truyền qua chúng đường ra đường vào
 Riêng những bệnh thâm căn cố đế
 Chúng bám sâu lục phủ từ lâu
 Nguyên nhân bệnh lý thuở đầu
 Tuyên truyền giả dối cầu âu sự đời
 Đưa Thần tượng lên trời vạn bước
 Thần bay lên thần chẳng có chân
 Nói đuôi thần vãi lung tung
 Xưng thần xưng thánh vấy vùng khắp nơi
 Khiến lịch sử rã rời hoang tưởng
 Biến đời thường thành cuộc truy hoan
 Một trời ý hệ rộn ràng
 Chỉ ngoài huy hoắc toàn trong hoang đường
 Đưa giai cấp lên làm rường cột
 Để cột chân dân chủ tự do
 Tự mình đục khoét ra trò
 Lệnh khênh lênh lảng hủ nhỏ tân thời
 Thấy chống đít một trời tâng bốc
 Hét quang vinh dân chủ triệu lần
 Bao đời trí thức thành phân
 Ông Lê ông Mác mới cần đưa lên
 Lịch sử viết vạn phần thêu dệt
 Dạy học trò lệt bệt ngu ngơ
 Nhắm đui con mắt tôn thờ
 Bây giờ tá hỏa bên bờ hố sâu
 Hoàng Sa mất, Trường Sa cũng mất
 Nay Tam Sa Tàu nó dựng lên
 Bao năm tiếng thét vang rền
 Hoan hô Lãnh tụ công kênh Anh hùng
 Nay nhìn lại nửa khùng nửa dại
 Cuộc đời toàn tham những như rươi
 Nói ra nào sợ hổ người
 Ông Hà Văn Thỉnh chắc cười được chẳng ?

NGÀN KHOI
 (31/8/12)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:

[31/08/2012 at 04:28](#)**HỒI ƠI CÁC ÔNG !**

Các ông lãnh đạo nước nhà
 Có sao vung vít ta bà mà chi
 Đã cảm quyền chuyện gì phải viết
 Có đăng lên tất phải ngon lành
 Lại thay chỉ nói loanh quanh
 Nêu toàn cảm tính thật mình ra sao
 Nếu lãnh đạo tào lao nông cạn
 Hỏi bao giờ nước mới ngoi lên
 Ngàn năm sông núi vững bền
 Lung lay một khắc biết nên thế nào
 Lại có vị một lần cao hứng
 Sang Cuba tuyên bố hào hùng
 Bảo rằng ngủ phải dòm chừng
 Sợ thằng Đế Quốc thọc lưng bất ngờ
 Nên Tây ngủ Đông thời phải thức
 Giữa Cuba cùng với Việt Nam
 Thay phiên canh gác cho đời
 Khiến người sững sốt rõ thời ngu ngơ
 Chỉ quên mất Hoàng Sa nó cuờm
 Đất của mình tại chốn quê hương
 Bời tin vào cõi thiên đường
 Cuộc trần bánh vẽ tỏ tường lâu nay
 Ấy quả thật đời này cũng lạ
 Người đứng đầu kháo chuyện vu vơ
 Trách chi dân chúng hững hờ
 Trách chi cán bộ lơ mơ tung hoành
 Coi việc nước đã thành thông lệ

*Của riêng tư riêng túi mỗi người
 Nào ai yêu nước thời này
 Bằng yêu mối lợi của mình riêng đây !*

NON NGÀN
 (31/8/12)

[Reply](#)

MÂY NGÀN says:
[30/08/2012 at 04:46](#)

KỊCH BẢN THỜI GIAN

*Năm bảy chín rồi cũng qua
 Cuốn theo thế kỷ gọi là chơi nhau
 Chơi nhau bài học bể đầu
 Rồi thì bài trả cũng hầu ngang cơ
 Chỉ hiềm nướng chục ngàn quân
 Huê xong Hội nghị Thành Đô cũng vừa
 Nhảm nêu mười sáu chữ vàng
 Cùng gương bốn tốt vẽ vang trên đời
 Láng giềng hữu nghị đôi nơi
 Bắt tay toàn diện có trời mới tin
 Quyết tâm ổn định lâu dài
 Để cùng hướng tới tương lai mịt mù
 Mặc kia mười sáu chữ vàng
 Hoàng Sa cứ cuờm cả làng đều hay
 Chỉ còn bốn tốt riêng tây
 Láng giềng một tốt, tốt ngay bạn bè
 Tốt tình đồng chí đáng khoe
 Tốt trong đối tác dễ nghe trong đời
 Rõ là bốn tốt tức thời
 Lưỡi bò vẽ đó đợi ngày mai sau
 Trường Sa vội gọi đầu trâu*

Chín lô trong vĩa mả dầu Việt Nam
 Kế liền thành phố Tam Sa
 Lập ngay kéo muộn kêu la cũng thừa
 Đúng là chơi điệu cù cưa
 Cưa qua cưa lại dễ chừa điều chi
 Trước thì cắt cáp Bình Minh
 Mới là một tốt giạt mình chưa sao
 Tiếp thêm ba tốt ghen ngào
 Chữ vàng mười sáu Thành Đô rộn ràng
 Nực cười con tạo đa đoan
 Ngoài toàn hữu hảo trong toàn dao phay !

NGÀN KHOI
 (30/8/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[29/08/2012 at 07:56](#)

VIỆC ĐỜI ĐƠN GIẢN

Việc đời đơn giản như hoa lá
 Hoa vẫn bạt ngàn lá vẫn xanh
 Thế giới con người âu vẫn thế
 Có gì phức tạp để tung hoành !
 Người sinh ra đời nhằm vui sống
 Sống làm sao cho đời trường thành
 Sống làm sao cho đời hạnh phúc
 Sống làm sao cho được tinh anh !
 Hoa trên đời thiên hình vạn trạng
 Lá trên đời đâu chỉ toàn lành
 Cây cỏ nào mà chẳng có sâu
 Rừng lá nào mà không rắn độc !

Quả cuộc đời giống như ngàn hoa
 Quả cuộc đời tựa như rừng lá
 Có hoa nào buộc phải như nhau
 Có lá nào không cần điểm lạ !
 Bởi con người không là đá cuội
 Nên con người cần có tự do
 Giống con chim vẫn bay trên trời
 Giống con cá vẫn lội dưới nước !
 Chỉ dốt nát mới ưa ràng buộc
 Thích con người thành những con chim
 Thích con người giống như con cá
 Kiểu cá chim trong chậu trong lồng !
 Bởi con người bình đẳng tự do
 Sao lại buộc hoan hô lãnh tụ
 Sao lại buộc công kênh quyền lực
 Khiến như bầy nô lệ lạc loài !
 Ai vốn người anh hùng dân tộc
 Tự nhân dân tất phải hoan nghênh
 Bởi hoan nghênh hoàn toàn tự nguyện
 Không do ai bày chuyện nhét vào !
 Đất nước mình đã non thế kỷ
 Hãy tự ta so với năm châu
 Có gì hơn tự hào mới đáng
 Nếu còn thua phải xét nhiều điều !
 Cây ra hoa xong rồi có trái
 Trái xinh không là bởi tại hoa
 Cây tốt không do người ươm hạt
 Người tốt không mới đáng hoan hô !
 Mỗi con người tự do bình đẳng
 Ai trên ai mà bố buộc ai
 Đâu khách quan đâu là sự thật
 Đừng lu loa dân chủ triệu lần !
 Nên xem người tự ta nên biết
 Cùng sánh nhau lãnh tụ đâu hơn
 Lãnh tụ tốt tất luôn chân thật
 Chỉ vì dân không phải vì mình !

Lãnh tụ tốt nước luôn dân chủ
 Lãnh tụ hay dân có tự do
 Bởi sự thật ngàn đời vẫn vậy
 Không cần chi dụng đến tuyên truyền !
 Nên nhìn mây tất biết trời quang
 Nhìn có én biết mùa xuân đến
 Xã hội tốt con người vẫn tốt
 Trong tương quan đẹp để cùng nhau !
 Chuyện thế gian đơn giản thế thôi
 Cần chi kiểu nhiều khê giả dối
 Đời đơn giản việc đời đơn giản
 Nhìn vào gương để thấy mặt mình !

THƯỢNG NGÀN
 (29/8/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[29/08/2012 at 04:46](#)

THÂN PHẬN MỘT NHÀ THƠ

Tên anh là Dương Hương Ly
 Hay là Bùi Minh Quốc
 Cả hai cùng chỉ một cái tên
 Cả hai cái tên đều cùng chỉ một con người !

Cả hai con người
 Từng đã sống qua những ngày bom đạn
 Ăn nửa bát măng rừng
 Đã biết thật sự thế nào là cái đói
 Anh cùng với người mình yêu !

Rồi người yêu của anh đã một lần ngã xuống
 Chỉ ngã xuống có một lần
 Nhưng một lần cho muôn lần mãi mãi
 Chỉ vì một mảnh đạn vô tình
 Trong khốc liệt chiến tranh !

Và riêng anh vẫn còn được sống
 Vì anh là quân nhân
 Chỉ riêng anh vẫn còn lành lặn đến hòa bình !

Rồi bất kỳ cuộc chiến nào cũng phải đi qua
 Cho dầu một cuộc chiến suốt ba mươi năm
 Hết sức điêu tàn và dài đằng đẵng
 Nó nuốt trọn của anh
 Đến cả một phần ba đời người
 Nên anh bây giờ cũng đã thành căn cỗi
 Cả mái tóc cũng đã bạc phéch màu !

Màu bạc này đúng là màu bạc của thời gian
 Đã thay vào cho màu hồng của một thời trai trẻ
 Màu hồng của thời kỳ mà anh đã từng say mê lý tưởng
 Một thứ lý tưởng vốn chỉ được cấy vào
 Trở thành như một thứ tâm hồn yêu thương đất nước !

Anh đã từng sống và từng say sưa niềm hạnh phúc
 Nghĩ đó là màu hồng màu rạng rỡ của quê hương
 Vì anh cho rằng đó chính là màu của giai cấp đấu tranh
 Chính là màu đỏ của thiên đường quốc tế !

Rồi bỗng đâu tới một hôm
 Trong lòng anh tự dưng lại bùng tỉnh giấc mơ
 Anh thấy hải đảo Hoàng Sa
 Và cả một phần của hải đảo Trường Sa
 Bị mất đi một cách hoàn toàn tức tưởi
 Mà chưa biết khi nào dân ta mới hoàn toàn lấy lại !

Anh cảm thấy đó như là một phần của thân thể mình
 Vì là một phần của quê hương, tổ quốc
 Rồi anh tự hỏi một cách xót xa
 Tại sao đảng lại cứ chỉ tay
 Tại sao quốc hội lại cứ giơ tay
 Tại sao mặt trận lại cứ vỗ tay
 Tại sao chính phủ lại cứ ra tay
 Tại sao doanh nghiệp quốc danh lại cứ ngửa tay
 Tại sao các công ty bên ngoài lại cứ ngoặt tay
 Tại sao công an lại cứ còng tay
 Tại sao tội phạm lại cứ bắt tay
 Tại sao báo chí lại cứ chùn tay
 Tại sao trí thức lại cứ phẩy tay
 Tại sao các quan chức lại cứ đầy tay
 Tại sao các đồng đội của anh lại bị cụt tay
 Và tại sao người dân lại cứ trắng tay ?

Những sự thất bại của anh quả thật sự bất ngờ
 Và nó cũng khiến anh trở thành điều đáng
 Anh càng thấy tiếc thay cho trọn tuổi thanh xuân
 của mình

Đã nhiệt tình dâng hiến
 Nhắm đúc nên chính cỗ máy này
 Ôi cũng thật sự quá đáng cay !

Anh kết luận cho rằng dân tộc này
 đã bị vỡ nợ về sự tự do
 Và anh lại phải tiếp tục bước đi
 Phải làm lại cuộc hành trình hãy còn đang bỏ dở
 Để nhằm thết lên và đòi lại món nợ tự do
 Như chính bản thân anh đã nói !

Và quả nhiên trong chỉ một tháng mười bốn ngày
 ngắn ngủi
 Anh đã ra đi hơn cả sáu ngàn cây số
 Từ Đà Lạt xuống Sài Gòn

Từ Miền Trung ra Hà Nội
 Đi để vận động các văn nghệ sĩ cùng trí thức
 Biết đấu tranh để đòi lại tự do !

Anh đã biến cuộc hành trình của mình thành hàng
 trăm chữ ký
 Bởi anh không thể chỉ ngồi đó mà than ôi
 Nhân dân còn phải nhẫn nhục tới bao giờ
 Vì loại xiềng xích nào trong đầu người trói buộc !

Kết quả là sau cả chuyến đi dài xuyên Việt
 Đảng tịch của anh cũng liền bị khai trừ
 Nhưng anh vẫn cứ cho rằng
 Đấu các chế tài hành chánh có phải là gì
 Thì các bài thơ yêu nước của anh
 Cũng không thể nào bị hoàn toàn loại bỏ !

Bởi chúng vẫn sẽ còn kia mãi mãi qua thời gian
 Còn suốt qua lịch sử giống như một cuộc hành trình
 Cuộc hành vốn khởi thủy trình từ màu vàng
 Đã bị buộc phải chuyển sang thành màu đỏ
 Nhưng rồi lại chính từ màu đỏ
 Anh lại tự nguyện chuyển ngược nó thành lại màu vàng
 Màu vàng của dân tộc, của đất nước, và của nhân dân !

Chính bởi thế anh vẫn được xem như một nhà thơ
 của nhân dân
 Một nhà thơ luôn bình dân giản dị
 Một nhà thơ vẫn cứ tự nguyện suốt đời
 Nhà thơ cho rằng chính vì lợi ích của nhân dân
 mà mình đã sống !

NON NGÀN
 (29/8/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHƠI says:

[27/08/2012 at 22:38](#)

THƠ VĂN YÊN TỬ

Văn thơ một món ăn chơi
 Để đời thú vị có gì lạ đâu
 Cuộc đời sao cứ cầu âu
 Muốn chơi là chính rõ hầu bá vơ
 Nhiều người hay sính làm thơ
 Khoe thần khoe thánh đặt lừa thế gian
 Muốn chơi sao chẳng điệu dàng
 Chơi chi ma giáo cả làng đều chê
 Thi ca cần phải thật nghề
 Nếu toàn tạo dáng ê chề lắm thay
 Non xanh Yên tử xưa nay
 Đỉnh ngàn cao vút thág ngày thông dong
 Nay Hoàng Quang Thuận đèo bông
 Mạo thơ thần thánh quả mong đại khờ
 Thơ thiên sao lại tơ mơ
 Thơ thiên sao lại giống thơ hò vè
 Nhà thơ vẫn cốt làm chơi
 Còn chàng thơ thợ muốn mời đời xem
 In thơ, Hội thảo lệnh kênh
 Một bày điệu đóm công kênh tận trời
 "Thi Văn Yên Tử" lời khờ
 Giống con tu hú chào mời đám mây
 Mây bay cao vút thág ngày
 Thương đàn tu hú gọi bày băng quơ !

NON NGÀN

(28/8/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[25/08/2012 at 21:00](#)

CÂU CHUYỆN NƯỚC NAM

Nước Nam quân chủ bình thường
 Như bao nhiêu nước khắp miền gần xa
 Đùng một cái Lang Sa mò đến
 Đem tàu đồng đạn pháo tấn công
 Trời Nam rung động một phen
 Văn minh Đông Á chẳng bằng trời Tây
 Nên khắp chốn kinh thành lửa dậy
 Vua bôn đào cùng với triều đình
 Thế là quân Pháp thực dân
 Lập nền đô hộ trên toàn dân Nam
 Dầu kháng chiến nhiều nơi nổi dậy
 Sức yếu hơn không chống lại thù
 Nước nhà gặp buổi truân chuyên
 Cũng đành thúc thủ mọi miền dài lâu
 Tám mươi năm phải đâu là ngắn
 Ách thực dân đầy đọa dân tình
 Đêm dài cũng đến bình minh
 Đến ngày Thế chiến dân mình thoát ra
 Ấy nhờ bởi bốn ba hào kiệt
 Tám mươi năm không nghỉ một ngày
 Đến khi thời thế thuận chiều
 Giành nền độc lập mọi điều đều hay
 Nhưng rồi cũng phương Tây mò đến
 Lại tràn vào chủ nghĩa Mác Lê
 Ba mươi năm lại ê chề
 Hai bên Quốc Cộng nặng nề chiến tranh
 Đẩy cả nước rơi vào hố thẳm
 Giữa hai đảng Thế giới phân tranh
 Một bên tư bản đành rành
 Một bên cộng sản tranh giành lẫn nhau

Cho tới lúc đầu tàu lịch sử
 Cũng chao đi rẽ lối lạ thường
 Tiến vào kinh tế thị trường
 Toàn cầu hội nhập tỏ tường không sai
 Ba mươi năm rở tài chính chiến
 Gồm trước sau hơn chín triệu người
 Hi sinh xanh cỏ khắp nơi
 Cờ Vàng cờ Đỏ một thời lu loa
 Bắc kia Dân chủ Cộng hòa
 Nam đây một cõi Cộng hòa Việt Nam
 Cuối cùng thống nhất giang sơn
 Một trời Cộng sản tưởng hơn những gì
 Ba thập niên hơn chẳng hơn chi
 Hoàng Sa đã mất nói gì Trường Sa
 Nước nhà nhiều nỗi xót xa
 Tràn đầy tham nhũng thật là khó sao
 Biển Đông lại nổi ba đào
 Bá quyền Trung Quốc chực mời bao sân
 Thôi rồi cả mặt hướng Đông
 Việt Nam như thể chim lồng đơn côi
 Sự tình nay đã thế rồi
 Bao giờ tìm lại những thời vinh quang
 Non sông một thuở âu vàng
 Biển Đông rộng mở non ngàn uy nghi
 Ai Nam Quan đến Cà Mau
 Lê, Trần, Lý, Nguyễn những ngày quang vinh
 Quả tiếc thay Phan Chu Trinh
 Một tâm hồn lớn giận mình xót xa
 Một lòng canh cải nước nhà
 Canh tân dân tộc thoát ra phận hèn
 Ai ngờ con tạo ghét ghen
 Nửa đường đứt gánh một phen đổi dời
 Có chăng người cũng tùy thời
 Thực dân Cộng sản một thời cũng qua
 Giờ đây ngấm lại sơn hà
 Con đường dân tộc mới là vinh quang !

VÕ HUNG THANH

(26/8/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

24/08/2012 at 05:10

PHÊ VÀ TỰ PHÊ

Trời sinh ai chẳng thương mình
 Tự phê nhè nhẹ kéo mình thành đau
 Phê người ngó trước ngó sau
 Đại gì chuốc oán vợ sầu làm chi
 Tự phê phải lợi ích gì
 Phê người phải có điều chi hài lòng
 Quả vui câu chuyện ở đời
 Khôi hài kiểu ấy vẫn trời biết riêng
 Đời thường đóng kịch huyền thuyên
 Mình vui thiên hạ mọi miền cũng vui
 Mình vui nhằm được an bài
 Người vui bởi chuyện khôi hài thế gian
 Bối hay mới mãi làm quan
 Bối ngu mới mãi làng nhàng làm dân
 Phê từ non thế kỷ rồi
 Hỏi trời trời cũng chỉ ngồi làm thinh
 Phê chơi nhằm biết ý tình
 Đại gì phê thật để mình ngã nghiêng
 Ai gây nên việc nhẩn tiên
 Kiểu này quả đúng thuốc tiên trên đời
 Tự phê nhè nhẹ nhằm chơi
 Phê người nhè nhẹ để đời lên hương
 Quần dơ giặt ở góc tường
 Ai ngu gì để vãi vương ra ngoài !

NGÀN KHOI

(24/8/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[24/08/2012 at 20:42](#)

THĂNG TÀU

Thăng Tầu nó ở sát ta
 Giống con voi lớn lơ là sao nên
 Chờ cho lúc nó điên lên
 Nó quẩn nó quẩn tênh hênh còn gì
 Người khôn tiên liệu mọi bề
 Tới trôn mới nhảy chỉ là loài ngu
 Kẻ khôn lãnh đạo nước nhà
 Còn như kẻ đại đúng là nguy to
 Ngu nên nằm ngáy pho pho
 Bên thằng hàng xóm lò dò nhìn sang
 Nó đâu cần phải vội vàng
 Rình non thế kỷ mới toan thò vòi
 Môi răng khăng khít tốt rồi
 Nó càng ru lăm thò càng ngủ say
 Nó mưu phẩn chán đêm ngày
 Mình lo ảo tưởng dạ dạy trống không
 Tranh nhau chia chác muôn phần
 Dân tình mặc kệ non sông đoái gì
 Riêng tư quyền lợi thường khi
 Quyền dân không có còn gì nữa đâu
 Ôi thôi đất nước thật rầu
 Khác nào chú cháu đi hầu con voi
 Mong sao trời ngó lại coi
 Đất bằng dậy sóng để voi tan bành !

BẬT NGÀN

(25/8/12)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

24/08/2012 at 06:03

GIẢ VÀ THẬT

Thật xưa bởi trọng con người
 Giả nay bởi cấp con người như ma
 Trọng người thật thì không nói dối
 Coi khinh người mới dối như rươi
 Giả thì đâu mấy ai ưa
 Phải làm như thật để lừa thế gian
 Dối kiểu ấy giống toàn như thật
 Mãi dối hoài nên đã thành tình
 Chỉ khi nào biết giật mình
 Tự mình lột xác phận mình mới hay !

THƯỢNG NGÀN

(24/8/12)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:

24/08/2012 at 05:41

THƠ THẦN, THƠ THÁNH

Ôi ghê sợ thơ thần thơ thánh
 Thần đạo văn thánh bịp người đời
 Đọc thơ quả toát mồ hôi
 Thơ như chổi sể đọc hoài chẳng vô !

Thơ kiểu ấy thi thần có khác
 Thơ ngô nghệ nào khác học đời
 Đúng là thi thánh không sai
 Thánh trong nói dóc thi tài thơ mớ !

Đời sao tệ sính thơ như thế
 Thứ lơ mơ xưng thánh xưng thần
 Thánh thơ thật kiểu cù lần
 Thần thơ quả kiểu giống anh khật khùng !

Quả hổ thẹn với tiền nhân quá
 Thơ luôn cao theo cách mây ngàn
 Còn Hoàng Quang Thuận làng nhàn
 Thơ gì chỉ kiểu nói quàng nói xiêng !

NON NGÀN
 (24/8/12)

Reply

★★

NGÀN KHOI says:
[24/08/2012 at 06:31](#)

DẠY VÀ HỌC SỬ

Sử là chuyện của tiền nhân
 Bao đời giữ nước non sông vẹn toàn
 Sử có thật nên luôn phải thật
 Tại làm sao phiên diễn trái ngang

Đưa vào toàn mác lê nin
 Muốn cho con trẻ phải tin lời mờ
 Cũng bởi vậy đến giờ vẫn chán
 Sử trở thành tạo dáng lơ mơ
 Để cho con trẻ thành người
 Thứ người cán bộ tôn thờ quang vinh
 Quang vinh ảo giết mình lắm lúc
 Khiến thành quên sử thật dân ta
 Điểm không thi sử gọi là
 Đúng là kiểu sử người ta nhét vào
 Đầu óc nhỏ thơ ngây là vậy
 Biết gì đâu giai cấp đấu tranh
 Gì đâu cách mạng tháng mười
 Gì đâu lãnh tụ đời đời vinh quang
 Tuổi càng nhỏ phải càng trong sáng
 Sao thấy toàn người lớn ma lạnh
 Tội thay ép uống học hành
 Diễn sai sự thật sử thành ra chi
 Nên chẳng trách ngu si là mấy
 Trò chỉ ngu khi dạy kiểu ngu
 Thầy cô vào lớp lâu rồi
 Dạy theo áp đặt học hành mà chi
 Trò chán sử có chi đâu lạ
 Giá mà yêu mới lạ ngàn lần
 Ai làm sử biến thành phân
 Phân do giai cấp để thành ngu ngơ !

ĐẠI NGÀN
 (24/8/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[22/08/2012 at 08:32](#)

ĐÃ HẾT NHÂN TÀI

Việt Nam đã hết nhân tài
 Nên Trần Quang Thuận ló bài gian ngoan
 Làm thơ tính kiểu ăn gian
 Mạo Thiên lại được cả làng khen hay
 Thối tha văn nghệ giả cây
 Tội tình nhân thế một bầy âm mưu
 Tưởng rằng thiên hạ đều ngu
 Tha hồ múa mép tróc khu coi thường
 Quả tình toàn bọn gian tham
 Hè nhau bốc phét nói quàng nói xiêng
 Thi ca ngụy tạo kiếm tiền
 Trò hề lố bịch khắp miền nhân gian
 Giả thơ nặng ký sổ sàng
 Khoa danh lếu láo thật càng điên hơn
 Việc đời tẻ hết nguồn cơn
 Đúng trò rác rưởi còn hơn bao giờ
 Một tay ngốc nghếch đạo thơ
 Nhiều tay xúm lại vật vờ khen lao
 Thế gian đúng chuyện tào lao
 Các quan văn nghệ ối dào ghê thay !

ĐẠI NGÀN
 (22/8/12)

[Reply](#)

★★

[22/08/2012 at 21:14](#)

LẬT NGŨA

Nghiêng lâu quá đã chán rồi
 Nên giờ lật ngựa có mời hay đa
 Nghiêng quả kín nhờ che nhờ đậy

Ngựa tênh hênh lại thấy chán chường
 Từ đầu vẫn chỉ khum khum
 Đến khi lật ngựa cũng đường ấy thôi
 Sấp đã vậy ngựa ra cũng vậy
 Sấp đèo heo ngựa vẫn đèo heo
 Sấp xưa vốn dĩ của lèo
 Thì khi lật ngựa cũng lèo vậy thôi !

NGÀN KHOI
 (23/8/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[21/08/2012 at 02:33](#)

HOÀNG QUANG THUẬN
VÀ "THI VÂN YÊN TỬ"

Thơ như mèo mửa bảo rằng thơ
 "Yên tử Thi vân" quả lập lò
 Mượn tiếng thơ thiên nhằm khoác lác
 Nấp sườn Yên tử rồi tay mơ !

Thi vân sao chỉ đua nhau nịnh
 Yên tử lại tuồng mãi ngủ yên
 Lơ mơ lơ mơ bưng tỉnh giấc
 Luống ca luống cuống ngại thơ thiên !

Sự đòi quả đúng vô duyên quá
 Đất nước thôi rồi cũng tẻ theo
 Thơ dỏm giống lên toàn của lạ
 Khiến người đúng đắn chỉ than dài !

Đất nước bốn ngàn năm văn hiến
 Khi nào tẻ lậu thế này đâu
 Đã thứ đạo văn còn tâng bốc
 Than ôi hạ giới rẻ hơn bèo !

Háo danh cỡ bự chưa hề có
 Mới chỉ lần này đã gớm thay
 Xạo xự thơ thiên vô duyên thật
 Nhạt hơn nước ốc chúng khen lèo !

NON NGÀN
 (21/8/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[20/08/2012 at 04:54](#)

DÂN CHỦ CÁ TRIỆU LẦN

Được nhà nước cho dân biểu tình
 Bị nhà nước cấm dân làm thỉnh
 Dân chủ triệu lần là như thế
 Ai dám bảo là không quang vinh !

Cứ nhìn vào đó gương Trung Quốc
 Rồi nghĩ xa ra chuyện nước mình
 Nó chiếm đảo mình mình lẳng lặng
 Nhà nước không muốn dân biểu tình !

Chừng nào giấc tới rồi hãy tính
 Chỉ là chuyện nhỏ đừng cả kinh
 Khi tranh với Nhật chúng lếu láo
 Còn cướp đảo mình chúng lẳng thỉnh !

*Chúng ranh ma thể quả gian xảo
 Còn xừ mình khôn cũng độc đáo
 Khôn nhà đại chợ vẫn điều thường
 Ngạn ngữ ngày xưa đã từng bảo !*

NON NGÀN

(20/8/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[19/08/2012 at 06:52](#)

THI VÀ VẠN

*Thơ hay không hẳn là vắn
 Nhưng vắn vốn dĩ khiến thành ra thơ
 Thơ không vắn như thuyền không lái
 Thơ có vắn như gái tươi xinh
 Gái xinh ai cũng muốn nhìn
 Không vắn thơ giống như bình mấm nêm
 Nhà thơ giỏi thừa vắn để viết
 Chẳng mấy khi vắn phải rặn nhiều
 Những anh táo bón thường khi
 Chỉ là anh vụng đầu tài làm thơ
 Vắn giống tiền có đầy trong túi
 Xài hay không chuyện của nhà thơ
 Rặn vắn kiểu giống anh nghèo
 Bối nghèo nên bảo xài tiền ích chi !*

NGÀN KHOI

(19/8/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[16/08/2012 at 11:10](#)

THI CA MIỀN BẮC

*Thật thất vọng quả thi ca miền Bắc
 Tưởng như oan mà thực chất không oan
 Oan nỗi gì giống như trò con trẻ
 Kết quả này ai tạo đến hôm nay !*

*Người thì lắm mà dường như thiếu chất
 Người như ma nên chất cũng như ma
 Người như ma bởi người không chuộng thật
 Chất như ma vì bởi óc như ma !*

*Ai từng biết Chế Lan Viên, Huy Cận
 Hay kể thêm Tố Hữu, Nguyễn Đình Thi
 Hoặc cũng vậy, Tế Hanh cùng Xuân Diệu
 Đáng sá chi toàn xuân sắc một thì !*

*Dẫu vài người cũng khiến đời nể phục
 Song không nhiều chỉ đếm chót ngón tay
 Khiến thi ca giống như đồ lá thối
 Nhảm khoe danh cùng khoe mẽ ở đời !*

*Ai đã tạo lắm con người như thế
 Thời thế ư hay bụng dạ con người
 Thi ca đó như cả trời sỉ nhục
 Oái ăm thay mà tiếc rẻ nhiều khi !*

*Nào xem kìa Nguyễn Quang Thiều danh nổi
 Hay nhìn vào Hoàng Quang Thuận hoắc huy*

*Kiểu thi ca giống bèo trôi hoa giạt
Trôi kinh hoàng như bóng nổi phì phì !*

*Quả thế đấy đúng thi ca miền Bắc
Thật khác xa với thi tứ miền Nam
Vì người thật nên thi ca cũng thật
Đâu kiểu chi điệu đóm làng nhàng !*

*Chỉ thất vọng nào dám đâu chê trách
Chỉ chua cay đâu khinh thị điều gì
Thơ miền Bắc thật xót xa truyền thống
Quả u sầu dòng chảy của thị phi !*

*Thời xưa đó Nguyễn Du, Đoàn Thị Điểm
Chí ít thì cũng Nguyễn Khuyến, Dương Khuê
Hay mộc mạc chất ca dao Nguyễn Bính
Hoặc ít ra Hàn Mặc tử bơ thờ !*

*Thơ miền Nam kiểu dầu như Bùi Giáng
Điên song luôn vẫn tươi tỉnh giữa đời
Thơ tự do giống mây tuôn gió nổi
Ngập nhân văn choáng ngập cả trời cao !*

NGÀN KHÔI
(16/8/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[15/08/2012 at 21:25](#)

TRẦN MẠNH HẢO

Trời sinh Trần Mạnh Hảo
 Một người rất có tâm
 Nhìn núi sông nghiêng ngã
 Chẳng lẽ đành lặng câm !

Nên thành cay đủ thứ
 Ngờ như hơi đèo bông
 Thật thì không phải vậy
 Mà người có tấm lòng !

Khinh văn chương ba rọi
 Ghét thi ca lòng tong
 Giận sắc màu ca ngợi
 Tỏm cung cách phiêu bông !

Chê thói đua mâm bát
 Xén tiền chùa của dân
 Lợi quyền tranh đủ thứ
 Khác gì loạn lên đồng !

Rửa tinh thần diều đóm
 Chửi văn nghệ lông nhông
 Căm ý tình nô lệ
 Thù thứ ma cà rồng !

Quả đúng Trần Mạnh Hảo
 Thà có còn hơn không
 Như giữa dòng nước đục
 Ít ra còn giọt trong !

Giọt trong tự mình biết
 Dầu sông cuộn hà rầm
 Từ trên bờ nhìn xuống
 Thấy toàn đục đầu trong !

Làm người sao cơ khổ
 Kiểu người Việt lưng cong
 Chắt lên mình đủ thứ
 Làm cái mai con còng !

Con còng thân nhỏ xíu
 Đòi cứ phải long đong
 Giữa bùn lầy nước đọng
 Khi nào mới thông dong !

Vải thưa che mắt thánh
 Người giả mù sa mưa
 Chỉ riêng Trần Mạnh Hảo
 Chẳng muốn chỉ sống thừa !

Đúng một người đáng khen
 Sống như Trần Mạnh Hảo
 Không hiểu tưởng ghét ghen
 Chưa hiểu cho lèng èng !

Nhưng rồi hiểu mới biết
 Đây loại người tâm tư
 Bể nạn chống trời sụp
 Đếch chịu sống lờ mờ !

ĐẠI NGÀN
 (16/8/12)

HAY, HAY

Hay, hay, đúng thật là hay
 Ông Nhơn vạch hết kiểu nầy quý sao
 Trời xanh tím tận trên cao

Không chừng ngó xuống lẽ nào chẳng khen
 Chuyện Hoàng Quang Thuận thi thần
 Thi ca như cách con rồng lộn thìn
 Vậy mà bao kẻ khen tràn
 Bưng bô hạ cấp cả làng đều hay
 Điểm thay văn nghệ thời nay
 Nước Nam sao lại có bầy ngậy ngô
 Xem đời giống chỗ không người
 Tha hồ đem gậy múa đầy hoang
 May thay còn kẻ đàn hoàng
 Vì tâm nên khiến vội vàng ra tay
 Vạch trần mọi thói gian tây
 Không cho che đậy mấy may trò hề
 Một lần thôi cũng ê chề
 Hết còn khoe mẽ mọi bề gian ngoan
 Ra đồng chỉ có ỉa tràn
 Thi văn Yên tử mơ màng khó coi
 Làm thơ cung cách học đòi
 Cả làng tâng bốc chỉ lời trôn ra !

NON NGÀN

(22/8/12)

[Reply](#)

★★

TIÊN NGU

Tiên này đúng thật tiên ngu
 Quả ngu hơn cả loài cu trên ngàn
 Con cu tiếng gáy rõ ràng
 Tiên ngu lời nói làng nhàng thật ngu !

NON NGÀN

(19/7/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[18/07/2012 at 18:25](#)

TỪ ĐẠI NGÀN ĐẾN NGÀN KHƠI

Đại ngàn đó lẫn vào mây chót vót
 Ngàn khơi kia xô sóng giạt ngút ngàn
 Kìa thượng ngàn vượt xa tầm nhân thế
 Và non ngàn cao vút khỏi nhân gian
 Thơ bởi vậy khác gì như sương khói
 Làm thơ chơi đâu mệt giữa cuộc đời
 Bầu máu nóng nung sôi ngàn băng tuyết
 Để người đời vinh nhục biết nhau thôi
 Họ cứ tưởng điều gì vinh hay nhục
 Chẳng nhìn lên mây cao vút trên trời !

THƯỢNG NGÀN

(19/7/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHƠI says:

[19/07/2012 at 03:13](#)

CỜ VÀNG, CỜ ĐỎ

Cờ vàng là chuyện ngày xưa
 Đến nay cờ đỏ không ư cờ vàng
 Mai kia lịch sử sang trang
 Có cờ khác nữa mới hoàn Việt Nam !

ĐẠI NGÀN
(19/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[18/07/2012 at 09:15](#)

KHÔNG DÁM NHÌN

Không dám nhìn đâu phải nhất gan
Mà cảnh tượng sao đầy tàn ác
Những cậu đó thanh niên trai trẻ
Sao tệ hơn dã thú trong rừng
Hai vọc này có tội gì đâu
Sao tàn nhẫn đang tay ngược đãi
Ai dạy dỗ tạo con người như thế
Đạo đức suy thời cuộc nhiều khê
Nói làm sao lòng quá ê chề
Ai để trách tìm ai để trách
Không có lửa có sao có khói
Khói đen này quả đến từ đâu
Thế hệ nay rồi đến mai sau
Quả đau xót làm sao ai biết ?

NON NGÀN
(18/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[18/07/2012 at 04:10](#)

QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI, VÀ TƯƠNG LAI

*Hay hoặc dở đều thuộc về quá khứ
Chẳng làm sao sửa đổi được nữa rồi
Dẫu Việt Cộng hay Cộng Hòa đều thế
Cóc ai hay mà đều dở cả thôi !*

*Bởi anh hay làm sao anh bỏ chạy
Bởi anh hay sao vực nước chẳng lên
Nếu anh hay sao nước đầy tham những
Sao ngày xưa anh lại chửi Cộng Hòa ?*

*Ôi quả thật dân ta ăn phải bả
Chỉ chống nhau ra rả khó hòa nhau
Từ quá khứ đến nay sang hiện tại
Nên thật tình không khéo cả tương lai !*

*Đúng giấc đến bên thềm mà chả biết
Còn tào lao chí chước cãi nhau inh
Sao chẳng biết bảo nhau sờ gáy lại
Cứ sờ xem để có phải giạt mình !*

*Có giạt mình mới khôn ra chút đỉnh
Giống toàn ngu mà cứ tưởng mình khôn
Không tự thắng hỏi làm sao thắng giặc
Không biết ta làm sao thắng được người ?*

NON NGÀN
(18/7/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[18/07/2012 at 04:54](#)

XÓA ĐI THẦN TƯỢNG

*Có mè đay nào mà không bẻ trái
Thần tượng nào không vết nhục sau lưng
Có thần tượng vì người đời mù quáng
Thần tượng lên đều do bởi tuyên truyền !*

*Dân thường ngu biết gì đâu thần tượng
Dân hồn nhiên muốn tâng bốc ai chi
Ấy chỉ bởi ăn phải bùa cháo lú
Của những ai vì mục đích riêng tư !*

*Thần tượng dõm chỉ toàn chân đất sét
Ngồi thờ ra cho quần chúng công kênh
Khi còn sống họ có bàn tay sắt
Khiến toàn dân đầu óc phải thành mềm !*

*Dân công kênh bởi vì dân đóng kịch
Kịch bản này đâu phải họ làm ra
Mà thực chất do kẻ hầu thần tượng
Biến toàn dân thành một đám lâu la !*

*Nên quả thật xót xa người nhân thế
Đóng kịch hoài đóng mãi lại thành quen
Quen giả dối mới tung hô thần tượng
Mà thần không thì tượng cũng làm gì !*

*Nên đúng nghĩa chết xong thì chôn quách
Để quên đi một quá khứ lắm điều
Bởi đâu thể giấu đi bao sự thật
Sự thật đen thì thần cũng bấy nhiêu !*

Đen hay đỏ cũng do người nặn cả
 Người khinh người nên trộn đỏ cùng đen
 Người phỉnh người nên mới nhiều thần tượng
 Người sợ nhau khiến bao chuyện lèng èng !

ĐẠI NGÀN
 (18/7/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:
[17/07/2012 at 21:38](#)

HÒA GIẢI, HÒA HỢP

Anh hòa giải tất nhiên tôi hòa hợp
 Anh không hòa tôi có hợp được sao
 Anh chống cộng luôn mút mùa lệ thủy
 Tôi Mác Lê vốn chỉ thấy tuyệt vời
 Thế thì hỏi anh hòa hay tôi hợp
 Hay là anh vẫn hợp còn tôi hòa
 Anh thấu cáy thì tôi toàn thấy cẩu
 Anh luôn khôn tôi đâu phải toàn ngu
 Xưa Việt Minh tôi từng rõ một lần
 Tới Giải Phóng Miền Nam sau cũng vậy
 Chơi kiểu ấy anh tôi cùng lú lẩn
 Nay mắc ngàm Trung Quốc hết thanh minh
 Hoàng Sa mất tôi hay anh ai được
 Hay anh tôi đều cùng mất Hoàng Sa
 Trường Sa nữa giờ đây anh sáng mắt
 Còn tôi thì sáng mắt đã từ lâu
 Anh một mục Mác Lê và Quốc tế
 Còn phần tôi chỉ biết Việt Nam thôi
 Việt Nam ấy lũy tre làng muôn thuở
 Chỉ trâu cày và liềm cắt lúa vàng

Nay ta muốn cùng đi lên hiện đại
 Liềm Việt Nam và cày cũng Việt Nam
 Hòa giải đó tôi cùng anh trở lại
 Hòa hợp thôi ta xóa bỏ hận thù
 Phải chí tình không phải bằng từ ngữ
 Quãng mác đi và cũng quãng lê đi
 Tôi và anh bàn tay không cùng nắm
 Cùng tiến lên trong xây dựng hòa bình
 Việt Nam chỉ một nước nhà thống nhất
 Hàn gắn nhau một quá khứ điêu linh
 Ta cần phải xóa mau thù hận cũ
 Tôi và anh cùng nhất thiết thật tình
 Không khôn lỏi hay thói quen lấu cá
 Chỉ tấm lòng chân thực mới quang vinh
 Quang vinh thật là quang vinh đất nước
 Không quang vinh những ảo tưởng bên ngoài
 Con rồng thiêng là Rồng vàng tổ quốc
 Không phải rồng từ xuất xứ ngoại lai !

NGÀN KHOI
 (18/7/12)

[Reply](#)

★★

Đại Ngàn says:

[18/07/2012 at 00:34](#)

QUẢ THẬT KHÔNG HIỂU NỔI

Quả thật không hiểu nổi
 Thật tình không hiểu nổi
 Tại sao nhà cô Bùi Minh Hằng
 Ở Vũng Tàu lại bị ném đồ thối
 Kiểu mắm tôm, kiểu rác ối !

Đúng là sự bỉ ổi, và ai đã gây ra điều nông nổi
 Bởi phải chăng Bùi Thị Minh Hằng là có tội
 Tội biểu tình chống Trung Quốc xâm lăng
 Chỉ vì một người vốn có lòng yêu nước
 Lại không thể không tức tối ?

Đây phải chăng chẳng còn là tâm tình của người Việt
 Đây phải chăng đúng là hành vi của những phường gian dối
 Họ có còn đúng là người Việt Nam
 Họ có còn suy nghĩ như những người Việt Nam
 Hay đã trở nên loài rác thối ?

Ai bày nên chuyện này
 Ai điều khiển nơi đây
 Từ trên cao xuống thấp
 Hay từ thấp mãi lên cao
 Nhưng dẫu có thế nào, quả đúng là đều tội lỗi !

Bởi tại sao chỉ bênh bọn giặc ngoài
 Tại sao lại trở thành tằm tối
 Vì đất nước như sắp mất vào tay địch ngoại rồi
 Tại sao họ còn không thấy tội ?

Họ có còn là những con người đích thực
 Hay chỉ vốn là các con rối
 Ai đã sinh ra những loại người thế này
 Đâu có phải họ vốn bị quê hương từ chối ?

Tại sao họ giống kiểu cồng rắn cắn gà nhà
 Ai bảo họ thật tình không có tội
 Tại sao họ không lo ủng hộ Bùi Thị Minh Hằng
 Tại sao lại chỉ bảo cô Hằng là gây rối ?

Thế vì sao họ không chịu nghĩ vội
 Ai mới là người gây rối ở Trường Sa

*Ai mới chính là người đã cướp mất đi Hoàng Sa
Sao họ chỉ tỏ dừng dưng mà không tức tối ?*

*Vậy thì nay đất nước đang phải lâm nguy rồi
Thử hỏi ai là người phản bội
Đó là cô Bùi Thị Minh Hằng ư
Hay đó quả chính là những người đang chủ trương
ném rác thối ?*

NGÀN KHOI
(18/7/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[17/07/2012 at 04:43](#)

CON RỒNG ĐỎ CÓ LƯỠI BÒ ĐEN

*Ôi Trung Hoa Trung Hoa
Ngày xưa đó con rồng vàng một thuở
Con rồng vàng của Lão Trang Khổng Mạnh
Con rồng vàng của văn truyện thi ca !
Nhưng ngày nay con rồng vàng đã trở thành màu đỏ
Màu đỏ của Mao Trạch Đông và màu đỏ của Đặng Tiểu Bình
Quả một con rồng đỏ nhưng có lưỡi đen nhám nhúa thật tình
Cái lưỡi tham lam chẳng khác kiểu của loài bò nhai lại !
Nó đang liếm dần ra khắp biển Đông mà ai chẳng thấy
Nó muốn liếm theo kiểu tham tàn lên thêm lục địa khắp nơi
Những nước nhỏ chung quanh cả vùng Nam châu Á một trời
Cùng một lúc nó lại vừa đánh trống vừa la làng inh ỏi !
Bởi quả thật nó vốn đang khát khao dầu mỏ
Vừa khát tài nguyên nghề cá mọi nơi*

Nên nó đã thường bắt ngư dân Việt Nam để đòi trả tiền chuộc tôi bời
 Một cung cách chẳng khác gì kiểu của một gã đại ca giang hồ ranh vặt !
 Nó lẩn tới và đã trở thành như không còn là loài rồng nữa
 Mà đúng ra như chỉ một loại cá tầm thường
 Không phải cá kình mà chỉ là thứ cá nhám đáng thương
 Hay thực chất đúng là loại gian ngoa cá mập !
 Nên nào hồi con Rồng Việt Nam ta độc lập
 Hãy nào mau mau gấp trời dậy lên nào
 Trước cảnh non sông dầu sôi lửa bỏng ào ào
 Không thể còn mơ màng không thể còn kiểu rồi nhàn chi nữa !
 Đó là con Rồng của từng một thời dời đô ra Thăng Long thuở trước
 Đó là Rồng vàng thiêng của Đại Cáo Bình Ngô
 Một con Rồng của hào khí ngất trời Hưng Đạo Đại vương
 Cả ba lần phải chống giặc Nguyên Mông đều cả ba lần đại thắng !
 Con Rồng đó của giống Lạc Hồng ngàn năm oai dũng
 Đã thế kỷ hai mươi mốt rồi không thể cứ mãi ngủ vùi
 Hãy phóng vút lên cao để vực giang sơn cùng vùng dậy đi thôi
 Đã tới giờ phút phải tỏ ra đây tính chất oai hùng của giống Rồng Vàng Việt
 Nam ngàn đời bất diệt !

ĐẠI NGÀN
 (17/7/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[16/07/2012 at 20:10](#)

THƠ KHEN TRẦN MẠNH HẢO

Thơ chưa hay nhưng người tốt trên đời
 Ấy cũng thật đáng cho đời ngã mũ
 Thơ vô ích khi cuộc đời đầy sạn
 Cho dù hay thì hay để làm gì ?

Bởi nhà thơ không thể kiêu cu li
 Ấy mới tốt như nhà thơ Mạnh Hảo
 Suốt năm tháng vẫn trần mình ra đó
 Thà giống như một trụ nhỏ chống trời !
 Hảo coi thường kiêu thơ vật khắp nơi
 Như những túi căng phồng lời nịnh hót
 Như quyết sống cho sự tồn vong của Đảng
 Thơ làm ra để mời Đảng lên ngồi !
 Ôi kiêu nghệ thuật này quả thật xót xa sao
 Văn nghệ ấy có khác chi loài bò sát
 Nên trong ấy tự loại ra ngay Trần Mạnh Hảo
 Buộc nhà thơ thà cứ mãi ở trần !
 Vẫn hiên ngang khi bắt buộc nếu cần
 Dù có phải giương cao ngọn cờ áo thun quần lót
 Cốt chống lại kiêu công thần nham nhở
 Vốn bầu quanh quyền lực giống con đòi !
 Nên sáng nay rất thú vị khi đọc bài
 Lại nổi hứng khen ngay Trần Mạnh Hảo
 Khen quả rất thật lòng mà không hề giả dối
 Bởi dùng thơ để khen tặng một nhà thơ !

ĐẠI NGÀN

(17/7/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[16/07/2012 at 01:39](#)

THƠ SIÊU THỰC HẬU HIỆN ĐẠI

Quả Thiến Heo làm thơ hậu hiện đại
 Hay ôi hay hay thực quả là hay
 Hơ ra ti hơ ra ti rồi hơ rông nữa

*Hơ rông ti quả là đúng khổ rồi
 Thơ kiểu ấy Nguyễn Quang Thiều le lười
 Em xin ngài em thật chẳng mong chơi
 Chơi làm sao hơ ra ti chẳng chịu
 Chỉ khép hoài hồng cả hơ rông ti
 Trần Mạnh Hảo rồi cũng đành im ắng
 Ca lô ni ca lô nó đều tôi !*

NON NGÀN

(16/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[15/07/2012 at 21:22](#)

ĐẠI NGÀN

*Đại ngàn vượt khỏi thế gian
 Ngàn mây cao ngất non ngàn bao la
 Sánh chi với cõi ta bà
 Cảnh đời con vịt sa đà ven sông !*

NGÀN KHÔI

(16/7/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[15/07/2012 at 21:37](#)

CỜ VÀNG

Cờ vàng có kẻ lưu vong
 Cờ vàng có kẻ ăn đong xír người
 Cờ vàng có kẻ tốt tươi
 Đổ ra máu đỏ mà nuôi nước nhà
 Những người chiến đấu Hoàng Sa
 Chống nhau với giặc hóa ra cờ vàng
 Hỡi ơi non nước suy tàn
 Ai người đào tẩu ai người than thân !

NGÀN KHÔI
 (16/7/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[15/07/2012 at 21:28](#)

AI ĐEM CON SÁO SANG SÔNG

Ai đem con sáo sang sông
 Để cho con sáo khặt khùng nó bay
 Nó bay nó nhảy trật trầy
 Cũng là con sáo giữa bầy trâu đen
 Bao giờ trời đất chuyển phen
 Dập đầu con sáo đại bàng bay lên

ĐẠI NGÀN
 (16/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:

[15/07/2012 at 21:16](#)

ĐẠI NGÀN

Đại ngàn cao tuốt non tiên
 Từ trên nhìn xuống mọi miền thế gian
 Sông sâu núi cả non ngàn
 Nhấp nhô gò đống sóng tràn ngàn khơi
 Ở đâu cũng chỉ cuộc đời
 Họa may ai đó lên chơi thượng ngàn
 Những người chen chúc đồ ngang
 Biết gì đâu cảnh đại ngàn non tiên !

THƯỢNG NGÀN

(16/7/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[14/07/2012 at 00:05](#)

TÊN CÙ NHẦY

Tên cù nhầy
 Loại mặt hạng
 Thấp hơn háng
 Thấy mà chán
 Ở trên mạng
 Vẫn lạng quạng
 Thứ cặn bã
 Thật khốn nạn
 Dạ mèo chó
 Tâm tiểu nhân
 Thở ra hơi

Toàn thù oán
 Ốc có sạn
 Nói bặt mạng
 Giống cần cùn
 Chuối mới đáng

ĐẠI NGÀN
 (14/7/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơ says:

[13/07/2012 at 07:14](#)

QUÁ HAY

Đời sao quả vẫn rất hay
 Nguyễn Trang giờ muốn bắt tay Đại Ngàn
 Chẳng gì cách trở đò ngang
 Email cứ hỏi nơi Đàn Chim bay !

Thượng Ngàn
 (13/07/2012)

[Reply](#)

Ngàn Khơ says:

[13/07/2012 at 07:24](#)

CON CÙ LẦN LỬA

Cù lần ở trong hốc
 Bọng cây toàn meo mốc

Biết gì đâu cuộc đời
 Tiếng kêu chỉ khô khốc
 Lại thêm cù lấn lữa
 Sâu bọ chén mỗi bữa
 Cuộc đời toàn bộ sâu
 Thử hỏi còn gì nữa ?
 Thế nên đã như rủa
 Đời thấy càng bặt ngựa
 Mở miệng ra thổi hoắc
 Đúng chỉ có toàn bựa !

Non Ngàn
 (13/7/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:
[13/07/2012 at 06:45](#)

KẺ DÂM

Kẻ dâm thường thốt nhiều lời
 Trét trây dễ thấy có đời nào tiên
 Dâm Tiên tên thật đáng phiền
 Về mua nải chuối cúng liền thay đi !

Thượng Ngàn
 (13/07/2012)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[13/07/2012 at 06:35](#)

TA VỚI MÌNH

Ta với mình tùy hai mà một
 Mình với ta dẫu một mà hai
 Bởi vui ta giới thiệu mình
 Hai ta cùng một thực tình chứ sao
 Mình đồng ý nên ta giới thiệu
 Giới thiệu rồi mình phải ký tên
 Non Ngàn Đại Hải hai bên
 Ngàn Khơi bên dưới bên trên Thượng Ngàn ...

BAT NGÀN
 (13/7/12)

[Reply](#)

★★

Ngàn Khơi says:

[13/07/2012 at 09:16](#)

CHƠI THƠ

Ta đã già nên trung bài thơ trẻ
 Để cho vui và thiên hạ cùng vui
 Thơ dĩ vãng cốt nói về hiện tại
 Có gì đâu đời lại phải bùi ngùi
 Thơ là chơi hay đời chơi cũng thế
 Song Dân Tiên dễ biết cóc gì thơ
 Nghe cái giọng đã thấy toàn bừa bừa
 Chắc là thơ cũng chỉ có bừa bừa

Thượng Ngàn
 (13/07/2012)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[13/07/2012 at 09:41](#)

TẠI SAO ?

*Tại sao cấm biểu tình
 Chống giặc ngoài lẫn tới
 Hay là ngại biểu tình
 Sợ tràn lan chống đối ?
 Tại sao nghi kỵ dân
 Khiến việc càng thêm rối
 Bởi không ngừa giặc đến
 Phải chăng đó không tội ?
 Tại sao bắt nữ sinh
 Buộc vào tội gây rối
 Nửa đêm thả cho về
 Không đồng xu dính túi ?
 Chuyện này trên làm sai
 Hay là dưới tắm tối
 Hỏi ai người yêu nước
 Hỏi ai người có tội ?*

NON NGÀN

(13/7/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[13/07/2012 at 02:51](#)

TÍNH BAO QUÁT CỦA CUỘC ĐỜI

Đại ngàn cao vút non ngàn
 Ngàn khơi cũng cảnh đại ngàn biển khơi
 Trùng dương, đại hải khắp nơi
 Vẫn là tên gọi một miền đất trời
 Vậy nên giữa cõi đất trời
 Ta đây cũng chỉ một người thế gian !

VHT
 (13/7/12)

[Reply](#)

THƯƠNG NGÀN says:
[12/07/2012 at 02:19](#)

BẮT TAY VÀ BẮT CHÂN

Bắt tay cử chỉ ngoại giao
 Bắt chân là kiểu hát nhào đối phương
 Hai bên đối địch đường đường
 Bắt chân kiểu ấy tỏ tường đã xong
 Bây giờ nước lại xoay dòng
 Bắt tay là cách cùng mong tươi cười
 Lạ chi chuyện cũ ở đời
 Có ai là bạn hay thù ngàn năm
 Hết trăng khuyết lại trăng rằm
 Sau rằm đến khuyết thông dong cuộc đời
 Thế nên đời vẫn cuộc chơi
 Có ngu mới tưởng đời là non tiên

*Có Mao có Mác mới phiền
Không Mao không Mác mới yên dân tình*

NGÀN KHOI

(12/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[12/07/2012 at 07:57](#)

DÂN CÀY VÀ ĐẤT RUỘNG

*Dân không có đất lấy chi cày
Vô sản một thời quả rất hay
Ấy cũng nguồn cơn từ Các Mác
Rồi Lênin tiếp dựng bao ngày
Công hữu bao sân lúa hợp tác
Dân cày ló ngó phía hăng say
Buộc ăn khẩu hiệu nghèo xơ xác
Chuyên chính ai làm rõ biết ngay !*

NON NGÀN

(12/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[12/07/2012 at 04:19](#)

TUỔI MƯỜI BỐN*

Tuổi mười bốn làm em thơm ngậy ngát
 Còn nguyên hương với da thịt trẻ con
 Gót nhẹ quá phố phường như say mát
 Ôi tê mê hình tượng lắng vào hồn

Tuổi mười bốn tóc nồng thơm hôn mẹ
 Mắt ngập ngừng còn vương vát ý cha
 Trán cao khiết còn nương hồn rất nhẹ
 Tay măng non còn trứu mến chan hòa

Tuổi mười bốn môi hồng còn chúm chím
 Đã ngượng ngừng khi thấy ý con trai
 Má trắng mịn còn thay tim thành tiếng
 Thẹn vu vơ rồi chẳng nhớ lâu dài

Tuổi mười bốn em nhìn đời vô tội
 Ý trắng trong chưa biết nghĩ ngày mai
 Rất vô tư nên đời còn chưa vội
 Chưa đắn đo chưa lo sợ tương lai

Tuổi mười bốn tuổi thần tiên con gái
 Một lần thôi không thể lại hai lần
 Mà thời gian có bao giờ trở lại
 Giả từ em tôi thấy bước băng khuâng

Tuổi mười bốn gặp em lần độc nhất
 Rồi xa nhau mãi mãi đến nghìn sau
 Tôi chẳng tiếc và em dường chẳng biết
 Vĩnh biệt thôi chi để thấy tàn phai

Võ Hưng Thanh
 (Đà Nẵng - 1960)

**Nhân đọc bài viết đầy tình tự trên đây của Ông Bút về những kỷ niệm khó phai mờ trong thời tuổi nhỏ của mình, cũng như về tình yêu đôi lứa của nhiều người trong cuộc đời, đặc biệt là về lá thư tâm tình đáng*

khen của Huỳnh Thục Vy gửi cho bạn tình của cô là Khánh Duy khiến một số người nông cạn đánh giá hơi hợt, tôi muốn sao lục lại bài thơ đầu đời của một học sinh 17 tuổi sáng tác để ghi nhớ một lần gặp gỡ tình cờ một giai nhân không quen biết tại TP. Đà Nẵng, khi chàng đi dự kỳ thi Tú Tài bán phần, hay Tú tài I, để mọi người cùng có thể chia sẻ được tính lãng mạn, hồn nhiên của một thời kỳ trai trẻ.

NON NGÀN

[Reply](#)

ĐỜI LÀ MỘT CUỘC CHƠI

Ta vẫn coi đời một cuộc chơi
 Đời chơi tinh tế mới là đời
 Đời chơi tục lụy chơi chi mệt
 Dung tục mà chơi cóc muốn chơi
 Cho nên thiên hạ ở trong đời
 Có muốn cùng chơi thấy cứ chơi
 Chơi phải có người cùng hiểu ý
 Ý mà không hiểu dễ gì chơi
 Ta chơi theo kiểu núi non ngàn
 Chơi kiểu trời mây chơi kiểu sang
 Ý tứ văn chương đều xả lảng
 Như mây phiêu bạt giữa non ngàn
 Đấy chơi kiểu ấy đời sao trách
 Ấy kiểu văn chương cách bạt ngàn
 Ấy kiểu tư duy như mây bạc
 Ấy đường non nước mãi thênh thang

ĐẠI NGÀN

(12/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[12/07/2012 at 00:11](#)

KHÁCH CHỊU CHƠI

*Chịu chơi chơi chịu ở đời
Mình người phóng khoáng theo thời mà chi
Văn chương hạ giới ích gì
Tại sao gò bó để chi lắm phiền
Cứ chơi như thể chơi tiên
Nghĩ sao nói vậy có phiền ai đâu
Nắng mưa trời đất dải dầu
Mình như con suối treo đầu ngọn non*

ĐẠI NGÀN

(12/7/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[12/07/2012 at 01:06](#)

THỜI HIỆN ĐẠI

*Hiện đại thời nay hại điện rồi
Bao người vào mạng để mà chơi
Nhiều người lướt web xem thời thế
Chung cuộc đều vui cũng vậy thôi
Mười ngón tay tiên thường nháy nhót
Chuyện đời thiên hạ vẫn bàn vui
Văn chương thi phú không cần thiết
Gỏ phím chơi tràn chỉ để vui !*

NON NGÀN
(12/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[12/07/2012 at 00:04](#)

CHUYỆN XƯA TÍCH CŨ

*Chuyện xưa tích cũ vẫn vui
Vẫn luôn hấp dẫn với người thế gian
Bởi bao kẻ lại rộn ràng
Tháng tư năm ấy cả làng lung linh
Nào Đan Quế, nào Thầy mình
Lữ Phương cũng có, dập dìu vui thay
Nào Nguyễn Hữu Thái, nào Trịnh Công Sơn
Thêm Tâm Luân nữa ... hân hoan một trời
Bây giờ mỗi kẻ một nơi
Lặng thinh hết cả có trời biết đâu
Thế nên đời quả bể dâu
Ai lên tiếng lại cũng hầu vui thôi*

NGÀN KHOI
(12/7/12)

[Reply](#)

Đại Ngàn says:
[09/07/2012 at 18:22](#)

NGƯỜI ĐẸP

*Người không đẹp vì dung nhan hào nhoáng
Mà đẹp hơn vì đức tính tâm hồn
Cái duyên lặn vào bên trong là thể
Hỏi người đời còn mong muốn gì hơn !*

Non Ngàn
(09/07/2012)

[Reply](#)

Đại Ngàn says:
[08/07/2012 at 02:46](#)

DÂN TA

*Dân ta hay thích làm thơ
Làm thơ chẳngặng cũng chơi hò vè
Vậy nên muốn nói nhau nghe
Ai làm làm lãnh đạo phải dè ý dân
Đúng sai vốn chuyện muôn phần
Nhưng mà dân ghét thì banh tiếng đời
Thế nên lãnh đạo khắp nơi
Phải cần thấm thía những lời trong dân
Làm quan phải tính sao cân
Dân thì vạn đời còn quan nhất thì !*

Ngàn Khơi
(08/7/12)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:

[05/07/2012 at 18:42](#)

TRĂM SAI KHÔNG BẰNG MỘT ĐÚNG

Dầu anh có trật vạ lần
Không bằng một đúng của người anh chê
Dầu anh có tối vạ lần
Không bằng một sáng của người chê anh
Cho nên đời phải đành rành
Cần nên tỉnh táo chó thành u mê
Nước non giờ quá ê chề
Ai người thấy cảnh tái tê Lạc Hồng ?

NGÀN KHOI

(06/7/12)

[Reply](#)

Tôi dùng tạm vài lời thơ vu vơ như trên để
nhằm khen lời nói của Lâm Vũ ở trên
là hoàn toàn chính xác.

NGÀN KHOI says:

[04/07/2012 at 08:02](#)

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời muôn mặt nói mà chi
Dẫu nói cùng không phỏng ích gì
Thối xấu nhân gian thường vẫn vậy

Việc hay xã hội chẳng so bì
 Khôn càng thấp kém khôn thành đại
 Đại vẫn thanh cao ấy đại khôn
 Thế nên sự thế đà như thế
 Thì cứ xem như ốc mượn hồn

NGÀN KHOI
 (04/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[03/07/2012 at 05:50](#)

THẬT KHÓ HIỂU

Hoàng Sa chúng đã chiếm rồi
 Trường Sa chúng nuốt kết thành Tam Sa
 Toàn dân phản kháng kêu la
 Thế nhưng nhà nước cấm ra biểu tình
 Kiểu này đúng thật hãi kinh
 Có trời mới rõ người mình muốn chi
 Muốn tồn tại, muốn suy vi ?
 Bên ngoài cũng thấy hướng gì là dân !

NGÀN KHOI
 (03/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[03/07/2012 at 06:17](#)

YÊU VÀ GHÉT

Thơ thực tế vẫn thơ cần yêu nhất
 Yêu vì ngay vì chân thực ở đời
 Thơ đáng ghét là thơ nhằm trình diễn
 Tổ ta đây cũng kiểu cọ làm thơ
 Thơ tình ái chỉ lảng nhăng lảng cuội
 Giả yêu đương và mơ tưởng đương yêu
 Đây ảm ố khóc mây và thương gió
 Ngợi trăng sao và rán sớm sương chiều
 Người thiết thực coi thơ là công cụ
 Thơ như dao mổ xẻ khối u đời
 Thơ như đạn bắn vào nơi tằm tối
 Giúp cho đời phải rực sáng lên thôi
 Thơ vĩ đại như Bình Ngô Đại Cáo
 Thơ nhân văn câu chuyện của Thúy Kiều
 Thơ nhân ái như Khúc Ngâm Chinh Phụ
 Ghét hay yêu thơ quả chỉ bấy nhiêu !

ĐẠI NGÀN
 (03/7/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[02/07/2012 at 19:53](#)

CHẤT THƠ

Thơ sang cả giống như là chất ngọc
 Từ ngữ ngôn văn điệu đến hơi thơ
 Thơ sang trọng từ thơ luôn bát ngát
 Thơ như mây như gió vút lên trời

*Thơ đâu phải chỉ ghép vần lựa chữ
Mà biến thơ cuộn cuộn sóng xa khơi
Thơ vương giả là thơ đầy hình tượng
Hình tượng như nâng cấp thế gian này*

NGÀN KHOI
(03/7/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[02/07/2012 at 02:46](#)

ĐÁP LỜI VŨ HẠNH

*Cùng một ông Các Mác
Đệ tam và Đệ tứ chém nhau
Đệ nào cũng bảo nó là sai
Chỉ có ta đây mới là chính thống
Lắm đảng nhiều ma
Lắm kẻ cuồng si địa đàng thành hoang địa
Hết Lênin, đời Stalin lại khác
Hết Mao Trạch Đông, đến Ponpot lại ào ào
Đúng rồi cách mạng vùng lên làm đổ máu khắp nơi
Chiến tranh nguyên tử cận kề hay chỉ cần chặt đầu bằng rìu búa
Những đầu tố dã man, giết ý thức, tư tưởng con người bằng cách diệt
Nhân văn giai phẩm
Giá trị này cả Hồi, Chúa, lẫn Phật đều thấy cả kinh
Quan điểm vô thần, duy vật giết duy tâm
Tất cả mọi ý nghĩa siêu hình đều xem là thuốc phiện
Nhân ái thế mới trại tập trung mà cải tạo
Mới Hồng vệ binh, mới tẩy não con người
Vũ Hạnh ơi nào hãy phá lên cười
Cả ba triệu đồng bào vì quá ngu nên chạy đi mà bỏ nước*

Hãy tỉnh lại bao nhiêu người thấy trước
 Cả trăm năm sao tức nghẹn tới giờ
 Vũ Hạnh này ông cũng biết làm thơ
 Nên tôi cũng phải làm thơ trả đáp lại
 Ông sáng suốt thành bảo hoàng hơn Các Mác
 Tôi bình thường chỉ lo lắng Việt Nam
 Đến bao giờ lên thế giới đại đồng
 Biết lúc đó ông cười hay ông khóc
 Hãy tỉnh lại mọi con người trí thức
 Ăn bã gì mà ngu muội thế gian
 Hãy vùng lên mọi vô sản bạt ngàn
 Đã đến lúc phải trở thành hữu sản
 Người vô sản mọi người cần giúp đỡ
 Lý làm sao lại lãnh đạo mọi người
 Quá khôn ngoan đúng kiểu một trò cười
 Ai xúi dại, nào cười lên Vũ Hạnh !

NON NGÀN
 (02/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[01/07/2012 at 09:34](#)

VỀ VÀ THƠ

Về thì cũng một thứ thơ
 Thơ thì cũng một thứ về sang hơn
 Về mang tính cách bình dân
 Thơ mang tính chất cách tân điệu dàng
 Người dân ít học làm về
 Người nào có học trổ tài làm thơ
 Về luôn về về về về

Nhưng thơ con cóc cũng hơn gì về
 Cho nên mới nói nhau nghe
 Về thì dung tục thơ thì cao sang
 Bởi thơ ý tứ bạt ngàn
 Bởi về ý tứ làng nhàng thế thôi !

NGÀN KHOI
 (01/7/12)

★★

NGÀN KHOI says:
[02/07/2012 at 19:13](#)

VỊT VÀ NGỔNG

Vịt không phải là ngỗng
 Ngỗng không phải thiên nga
 Nhưng vẫn loài chim cả
 Cần phân biệt cả ba
 Vịt là chú vịt đẹt
 Ngỗng là anh cao ngồng
 Thiên nga lướt mây gió
 Song cũng thấy loài chim
 Về và thơ cũng vậy
 Về là thơ bình dân
 Thơ điệu văn trí thức
 Dĩ nhiên thơ khác về
 Việc đời vẫn đơn giản
 Biết thì nói nhau nghe
 Không biết thì dựa cột
 Đừng có kiêu ợt te

NON NGÀN
 (03/7/12)

Reply

**

ĐẠI NGÀN says:

02/07/2012 at 04:05**CHUYỆN CŨNG LẠ**

Nước đến trôn rồi sao chẳng nhảy
 Còn chờ ngập tiếp nhảy hay sao
 Nó đã thọc sâu vào tới nách
 Lý sao cứ cản lại dân tình ?
 Chờ cao mới nhảy còn đâu kịp
 Chỉ có ngập đầu đến chết thôi
 Đã từng nói hờ môi răng lạnh
 Giờ biết là dao ở cạnh sườn
 Thức tình hay chưa tình đồng chí
 Còn gì vô sản nữa năm châu
 Nay biết tình người luôn ấm lạnh
 Ấu ơ thơ đại quả âu sầu
 Ai đem con sáo qua sông đó
 Dẫu sáo hay không chỉ hát ca
 Tiếng hót trên đời vô nghĩa lý
 Lợi chẳng chỉ có bọn gian tà
 Chuyện đời chẳng lạ từ muôn thuở
 Có lạ hay chẳng chỉ tại mình
 Mê muội tin lầm nên khốn khổ
 Ngược đời sao cứ mãi làm thịnh
 Ôi thôi đã thế cần la lớn
 Thức tỉnh mơ màng một cuộc chơi
 Để hết năm châu cùng ngoảnh lại
 Toàn dân cũng mới hết bồi hồi
 Chuyện khổ lâu rồi không nhắc nữa
 Ngàn năm nô lệ đã quên sao

*Cho dầu hiện đại thời nay khác
Song vạ con người cũng thế thôi !*

NGÀN KHÔI
(02/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[02/07/2012 at 05:40](#)

DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI

*Nói cho cùng độc tài dễ chiến tranh
Còn dân chủ khó gây nên chinh chiến
Độc tài có kẻ ăn trên ngồi trước
Dân chủ thì bình đẳng giữa toàn dân !
Kẻ độc tài quyền sinh sát trong tay
Muốn phát động tất xảy ra chiến trận
Song ngược lại muốn đầu hàng cũng dễ
Dân tay không quá khó lợi ngược dòng !
Thế cho nên muốn cứu vớt non sông
Không có cách nào hơn bằng dân chủ
Ngày xưa ấy hội Diên Hồng là thế đó
Có gì hơn là ý chí toàn dân !
Nay Bắc phương một lần nữa lấn dân
Không lẽ đợi nước quá trôn rồi mới nhảy
Đến khi đó có nhảy đâu cho khỏi
Hay run tay mà khấu kiến đầu hàng ?
Tội lỗi này sẽ mãi mãi với giang san
Dầu vạ đợi cũng không hề gột rửa
Nên tốt hết càn nhanh tay dân chủ
Tạo niềm tin mà chống giặc Bắc phương !*

Phải thức tỉnh thôi đâu lẽ mãi mơ hồ
 Đừng lẩn thẩn đừng tơ mơ tình đồng chí
 Dẫu mười sáu chữ vàng hay năm ba chữ bạc
 Mỏi thực dân bành trướng quả lộ rồi !
 Chuyện cũ xì không biết chi nguy thôi
 Chỉ có khác vì bản thân hay vì nước
 Cần nhớ lại cả hàng ngàn năm trước
 Ai vì dân ai vì giặc xưa kia ?
 Đơn giản thôi đâu có lạ lòng gì
 Chỉ có khác vua anh minh hay ngu muội
 Thực tế đó nay trong thời hiện đại
 Cũng khác nhau giữa dân chủ hoặc độc tài !
 Nhưng đời thường trải nghiệm dễ hồ sai
 Thực chất quý chẳng danh từ nào quý
 Sống chân chính cuộc đời luôn giá trị
 Kiểu danh suông nào có đáng sá gì ?
 Đừng mơ màng khi Tổ quốc lâm nguy
 Phải cần tới những thực tài quán xuyến
 Chỉ bậc tài trí anh hùng mới làm nên chuyện
 Sống lâu năm mà lên lão phỏng ích gì ?

ĐẠI NGÀN

(02/7/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[02/07/2012 at 19:53](#)

CHẤT THƠ

Thơ sang cả giống như là chất ngọc
 Từ ngữ ngôn văn điệu đến hơi thơ

Thơ sang trọng từ thơ luôn bát ngát
 Thơ như mây như gió vút lên trời
 Thơ đâu phải chỉ ghép vần lựa chữ
 Mà biến thơ cuộn cuộn sóng xa khơi
 Thơ vương giả là thơ đầy hình tượng
 Hình tượng như nâng cấp thế gian này

NGÀN KHÔI
 (03/7/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[01/07/2012 at 22:29](#)

ĐỜI SAO THẾ ?

Đời sao thế sự đời sao lạ thế
 Biểu tình xưa nhằm chống Mỹ luôn luôn
 Anh Đảng xưa vẫn lớn tiếng hô vang
 Vẫn hàng đầu với cờ vàng ba sọc đỏ !
 Nay thế cuộc rõ ràng thay đổi lại
 Cũng anh Đảng xưa lại vẫn đi đầu
 Cờ đỏ tươi chiếu thắm ánh vàng sao
 Để hăng hái chống xâm lăng Trung Quốc !
 Ngày xưa đó anh vẫn còn tay trắng
 Bây giờ đây đã lắm chức vụ rồi
 Nhưng tuổi già thôi cũng phải về hưu
 Sao cũng phải xuống đường hâm chuyện cũ !
 Quả đất nước non sông mịt mù đủ thứ
 Cứ thù trong nối tiếp với giặc ngoài
 Biết bao giờ Tổ quốc được yên đây
 Hết cả thù trong và giặc ngoài cũng hết !

NGÀN KHOI

(02/7/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[01/07/2012 at 20:58](#)

**NGUYỄN TRỌNG TẠO
VÀ LÊ THẮNG LONG**

Cũng vì bận ít lang thang vào mạng
 Nay bỗng dưng vào mạng thấy càng kinh
 Lê Thăng Long nghĩ lại thật giật mình
 Nguyễn Trọng Tạo tố lên "trò quái đàng"
 Đúng hoàn cảnh nước ta hiện thời là rất đáng
 Xem dân tình mà ngao ngán biết bao nhiêu
 Chia rẽ nơi nơi sao quá tiêu điều
 Cả đất nước ở trong ngoài đều thế cả
 Một dân tộc trên chín mươi triệu người sao cũng lạ
 Nghi kỵ nhau và chống báng đến lòng nhùng
 Ai gây nên khiến có sự mịt mù
 Những ai đã từng dẫn đầu lịch sử !
 Nay nhìn lại thật quả tình ngán ngẩm
 Những phản hồi làm choáng váng hết tinh thần
 Hỏa mù kia hay sự thật là đâu
 Kiểu "Con đường Việt Nam" mà cò vàng đã phát
 "Kẻ vô liêm" kia Lê Thăng Long liền bị tố
 Chân lý đâu sao dân biết để đi tìm
 Nguyễn Trọng Tạo, Lê Thăng Long, hay cả công an chìm
 Quả ngao ngán nên mản thơ để rõ
 Ôi đất nước Việt Nam ngày nay là thế đó
 Ai u mê, ai nhu nhược, hay đảng hoàng
 Ai nhập nhằng, ai lợi dụng, ưng, oan
 Quả khó nói giống mò kim đáy bể

Dân tộc thế biết khi nào vụng dậy
Nhằm xứng danh con cháu Lạc Long xưa ?

ĐẠI NGÀN

(02/7/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[01/07/2012 at 22:07](#)

RÕ VÀ CHƯA RÕ

Saigon chỉ mới một trăm
Một ngàn Hà Nội thì chưa rõ gì
Chín mươi triệu có ít chi
Vậy mà một nhúm vừa đi biểu tình
Lần này dầu vậy tiến hơn
Trong vòng trật tự, rồi xong lại về
Duy còn có chuyện ê chề
Là xe cảnh sát hốt đi vài người
Thế gian quả đáng tức cười
Biểu tình chống giặc nhiều người lại im
Thương ai mà chỉ im lìm
Thương mình, thương nước, hay thương giặc ngoài
Nhưng thôi thực tế kia rồi
Thì cần xem lại mà chia nỗi niềm
Xem dân để biết niềm tin
Và xem nhà nước để tìm nhân dân !

ĐẠI NGÀN

(02/7/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[30/06/2012 at 19:01](#)

THƠ XUÂN SÁCH

Thơ lục bát vẫn là thơ duyên dáng
 Thơ thất ngôn thì trang trọng ở đời
 Hơi lục bát mượt mà nơi Nguyễn Bính
 Còn thơ Đường Xuân Sách vẫn duyên hơn
 Thơ Xuân Sách giống cội lòng chân chính
 Anh làm thơ để khẳng định về mình
 Thơ súc tích nói việc đời chân thực
 Người làm thơ đâu phải kiểu linh tinh
 Nhà thơ tốt, chẳng nhiều bài mới tốt
 Vài bài thôi, đã có thể để đời
 Thơ Xuân Sách để đời là thế đó
 Vì nhà thơ độc lập giữa nhân gian
 Bởi thơ thì bao kẻ làng nhàng
 Thơ xu mị việc đời đâu đáng kể
 Thơ Xuân Sách, rõ ràng nhiều hiểu biết
 Hiểu việc đời, và thơ thật hiên ngang !

NON NGÀN

(01/7/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[30/06/2012 at 23:37](#)

PHẢI BIẾT TỨC GIẬN

Không tức giận anh đã thành gỗ đá
 Như thân cây mục ruỗng ở trong đời
 Như thực vật chẳng phơi bày cảm xúc
 Sống ở đời mà chỉ giống lời khơi
 Không tức giận anh phớt lờ tất cả
 Mọi bất công ai cam chịu ở đời
 Anh không lấy công bằng làm mục đích
 Như sống thừa hay sống để ăn chơi
 Sống kiểu đó cuộc đời như sỏi đá
 Có như không chẳng ích lợi gì đời
 Sống tồn tại kiểu như loài thảo mộc
 Cam phận mình đâu khác thứ ma trôi
 Đời nhìn đó bất công nhiều vô kể
 Bao đắng cay những thân phận con người
 Bao giả dối lọc lừa đều thấy rõ
 Sao lại không tức giận để thành người ?
 Phải tức giận mọi bất công xã hội
 Những trái ngang, oan khuất của cuộc đời
 Cần nên sống trái tim nhiều độ lượng
 Và dâng trào nhiệt huyết ở muôn nơi
 Sống là sống cho mình và người khác
 Không bo bo chỉ biết có thân mình
 Như giun đé không vượt lên ngọn cỏ
 Sống làm người như thế có kỳ không ?

NON NGÀN
 (01/7/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:
[30/06/2012 at 18:22](#)

KIẾN CÀNG

Đúng anh là loại kiến càng
 Bò lê bò lét vẫn hoàn tối tăm
 Chích châm đâu phải đàn hoàng
 Anh như cái hũm làm sang ở đời
 Chao ôi đức tính sáng ngời
 Làm gì đoái tới loại người như anh !

NGÀN KHOI

(01/7/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[30/06/2012 at 18:13](#)

LẠC THÀNH OI !

Người nói nhiều ta chẳng hiểu bao nhiêu
 Chắc người nhái còn ta là con cóc ?
 Ngôn ngữ bất đồng làm sao hiểu được
 Người như khen và chê đó cuộc đời
 Ta làm thơ chủ yếu để mà chơi
 Thơ rỗng phượng cũng như thơ con cóc !
 Ai chẳng hiểu ta ta xem là ló ngó
 Ai hiểu ta nhiều ta chỉ cảm ơn thôi
 Ta làm thơ như đi đứng hay ngồi
 Thật dễ quá như lấy đồ trong túi
 Ta ghét kiểu thơ yêu đương ma quái
 Tình ái chi mà thấp kém nhì nhằng
 Thơ ta cao nhằm để nói với đời
 Như phương tiện làm cuộc đời thêm tốt
 Bởi ta muốn cuộc chơi luôn có ích
 Đời khen chê ta có cứ đâu nào

*Chơi và chơi như trời lấm ánh sao
Lạc Thành ơi hỏi người nay đã rồi ?*

NON NGÀN

(01/7/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[29/06/2012 at 20:50](#)

HÈN HAY KHÔNG HÈN

*Có tự do ai mới quả người hèn
Trong không chế máy ai người can đảm
Xã hội tẻ giống hai thằng đánh lộn
Thằng đề trên thằng nắm dưới vui sao ?
Bởi nằm trên chưa hẳn đã anh hùng
Bị đề dưới phải chăng là hèn nhất ?
Đó chỉ tại sự đòi nông nổi vậy
Cả hai thằng đều hèn nhất như nhau !
Bởi do hèn mới chặn cổ đề đầu
Bởi vì nhất nên cam thân phải chịu
Cơ chế đó ai gây nên có sự
Loại vĩ nhân, thần thánh, lẫn anh hùng ?
Ấy sự tình đời quả rất mong lung
Danh từ ảo và dạ người tẻ lậu
Trong lịch sử đã kinh qua nhân loại
Nước non này cũng chỉ vậy mà thôi
Nói tới nói lui cũng chuyện ngậm ngùi
Hèn và dốt cả lũ người dương thế
Bởi tại dốt nên hèn bao thế hệ
Bởi tại hèn nên dốt tứ lung tung*

Nên đáng trách ai cần phải thật lòng
 Khiến dân dốt và dân hèn đến thế
 Tuyên truyền mị biến đời thành nô lệ
 Nếu tự do nào ai dốt ai hèn ?
 Mọi việc đời chỉ sự thật nên danh
 Loại giả tạo chỉ có danh hư ảo
 Lịch sử tiến khi mọi người sáng suốt
 Lật nhào đi những thần tượng điên khùng !

NON NGÀN
 (30/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[29/06/2012 at 22:16](#)

VIỆC ĐÃ CÙNG RỒI

Bây giờ nhìn cái lưỡi bò
 Rõ ràng nó liếm nguy to cả rồi
 Biển Đông nó choán khắp nơi
 Biển nhà còn cỡ cái áo trong vườn
 Nay thì tham vọng tổ tường
 Nó đà rao bán mười phương rõ ràng
 Chín lô dầu khí đi đoang
 Còn bao nguy hiểm chắc càng khó thêm
 Hiểm nguy đã tới bậc thêm
 Bình chân như vại có nên con người ?
 Nói ra lại sợ người cười
 Chuyện môi răng hở ai người nào quên ?
 Mới hay cái ngổ lênh khênh
 Nào tình đồng chí tênh hênh ngu khờ
 Hỏi ai đến mức bây giờ
 Liệu còn quyết đánh hay chờ chừng nao ?

Hoàng Sa nên pháo ào ào ?
 Đất đai thu lại, có sao chẳng làm ?
 Hay là co rút râu tôm
 Anh hùng nói khoác om sòm thán năm !
 Biểu tình dân bị cấm cản
 Chờ ngày lực lượng biểu dương hàng đầu ?
 Biểu dương chính thức mới râu
 Nước còn đâu nữa, dân hâu mà chi ?
 Vài lời nói để nghĩ suy
 Mọi người quyết thử làm chi bây giờ ?

NGÀN KHOI
 (30/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[29/06/2012 at 07:05](#)

HOAN HỒ MẠNH HẢO

Hoan hô Mạnh Hảo một phù
 Chửi thơ con cóc để chừa thói hư
 Cóc con, con cóc thêm thừ
 Thơ văn cóc láo quả như trò hề
 Nhớ xưa Xuân Diệu u mê
 Tập thành lột xác nhục bẽ văn chương
 Nguyễn Tuân văn bút đường đường
 Cũng thành mù quáng đáng thương ở đời
 Ai gây thế sự tuyệt vời
 Khiến cho văn học toi bời lá hoa
 Trăm năm trong cõi người ta
 Ngàn năm vết nhục ta bà ai quên

NON NGÀN

(29/6/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[29/06/2012 at 18:58](#)

CON ĐƯỜNG VIỆT NAM

Đường Việt Nam luôn vẫn một đường vàng
 Đường quốc thổ từ Hùng Vương dựng nước
 Đường tồn tại chống xâm lăng phương Bắc
 Đường huy hoàng mở rộng cõi phương Nam
 Cho đến khi họa xâm lược phương Tây
 Con đường mới thành gập ghềnh khúc khuỷu
 Thực dân đó và thuyết tà cũng đó
 Dậy chiến chinh và oan khuất toàn dân
 Bây giờ đây còn ngập ngụa đất bùn
 Biết cho đến thuở nào ai chấn chỉnh
 Có những kẻ như Thức, Long và Định
 Những con dân từng ý thức ban đầu
 Thế cho nên ta viết ý thơ này
 Điều mong ước mọi người cùng xích lại
 Bỏ nghị kỵ chống lợi quyền cá thể
 Một lòng chung chí vì nước vì dân
 Đường Việt Nam như vậy chẳng ngại ngần
 Phải nhất quyết tay chung tay đoàn kết
 Vứt hết cả đồ vàng trong quá khứ
 Đường Việt Nam mãi mãi vốn đường vàng

Võ Hưng Thanh

(30/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[29/06/2012 at 19:32](#)

ĐÁNG LÀ AI ?

Đảng là ai, cũng chỉ một nhóm người
 Dẫn ba triệu sao toàn dân phải sợ
 Ba triệu ấy có bao người chính đáng
 Như toàn dân chín mươi triệu vậy thôi
 Nên mọi người luôn bình đẳng trên đời
 Chỉ lòng tốt mới luôn luôn vươn tới
 Chỉ trí thức mới khiến người tiến bộ
 Chỉ lòng lành mới ý tốt dựng xây
 Vậy tại sao tôn giai cấp bần cùng
 Bao nhiêu năm lại trở thành thống trị
 Thực tế ấy chỉ nhân danh là chính
 Còn ngoài ra vì quyền lợi cá nhân
 Bởi lý thuyết sao mà vô sản muôn đời
 Lại nắm được cả đầu tàu lịch sử
 Không tư hữu thì lấy gì trí thức
 Hiểu biết đâu mà chăm sóc người đời
 Ý ngây ngô lại phong thánh rạng ngời
 Ôi quả thật là đỉnh cao trí tuệ
 Thực tế đó khiến biết bao trì trệ
 Bao hi sinh uống phí nước non này
 Ba triệu người là của cả chín mươi
 Sao tách biệt để ăn trên ngồi trước
 Đất nước đó từ Hùng Vương dựng nước
 Đâu phải chỉ từ Các Mác với Lênin ?

NGÀN KHÔI
 (30/6/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[30/06/2012 at 05:26](#)**NGÀY BIỂU TÌNH**

Một tháng Bảy qua một ngày trọng đại
 Ngày biểu tình chống Trung Quốc xâm lăng
 Đến mức này đây nhần nhin sao bằng
 Phải ra phố bằng đôi chân thể hiện !
 Hỡi các công an, hỡi người lính chiến
 Nhìn toàn dân mà phôi phôi hân hoan
 Tổ quốc non sông nay đã hết an toàn
 Phải giúp với, phải đừng nên ngăn cản !
 Mỗi người đến là bước ra ánh sáng
 Cùng nhau đi là thể hiện tâm hồn
 Tay trong tay với nhịp bước hô vang
 Hô đã đảo bọn người đi xâm lược !
 Biển ta đó nay chúng tràn tới lấn
 Lại mơ màng mà lặng tiếng hay sao
 Đất nước ngàn năm đang lúc ba đào
 Chính ý nghĩa con dân là thế đó !
 Một tháng Bảy phải biến thành ngày hội
 Hỡi mọi người cùng cất bước xông xao
 Từ khắp nơi đều lên tiếng dạt dào
 Phải bảo vệ cho chủ quyền đất nước !
 Ai ngăn cản cũng không hề lùi bước
 Bởi vì đây là nghĩa vụ con dân
 Truyền thống ngàn xưa con cháu Lạc Hồng
 Tương lai đó Hùng Vương luôn bắt diệt !

ĐẠI NGÀN

(30/6/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[29/06/2012 at 21:34](#)

VIỆT NAM ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG

Việt Nam đất nước anh hùng
 Bây giờ Trung Quốc nó lòng nó lên
 Hoàng Sa nó chiếm chưa quên
 Bây giờ liếm tênh hênh lưỡi bò
 Chín lô dầu khí nguy to
 Nó rao nó bán thăm dò khắp nơi
 Anh hùng sao chẳng chịu chơi
 Hãy đem pháo nã thẳng nào nhào vô
 Hay im như thể bù cào
 Hay la cho có chẳng sao cả làng
 Quả thời đất nước lang bang
 Ai người đứng cứu giang san bây giờ ?
 Đến chân nước vẫn còn chờ
 Đợi cho tới rốn xui lơ đầu hàng ?
 Việt Nam quốc thỏ hiên ngang
 Giờ đây nổi nhục như ngàn năm xưa ?

NGÀN KHOI

(30/6/12)

THƯỢNG NGÀN says:

[29/06/2012 at 22:49](#)

GIẶC ĐÃ ĐẾN RỒI

Giấc nay đã đến trước thêm
 Vẫn còn ngái ngủ quả nên con người !
 Chuyện xưa nhắc lại tức cười
 Bao tình đồng chí người người đua nhau !
 Lấy câu môi hở làm đầu
 Sợ rằng răng lạnh dãi dầu anh em !
 Bây giờ giấc đã vào thêm
 Lưỡi bò nó liếm làm râm cả người
 Chín lô dầu khí đi đời
 Nó đang rao bán cả trời lao nhao !
 Con dân giờ mới tính sao
 Ai người lãnh đạo, ai người ngu ngơ ?
 Bao năm giáo dục khù khờ
 Bây giờ mới thấy lơ mơ nửa chừng
 Giấc nay mạnh mẽ bùng bùng
 Mình thì thế yếu lòng khùng tơ mơ
 Nước non như kiểu ngồi chờ
 Chờ cho sát nút đặt chờ trao không ?
 Bao giờ tre trúc trở bông
 Bình xong được giấc mới hồng như xưa !

NGÀN KHOI

(30/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[27/06/2012 at 03:11](#)

CÓ THỂ CHỨ

Có thể chứ, những con người dám nói
 Những nhà thơ không bóp méo linh hồn
 Tuy già rồi họ không thấy cô đơn
 Giữa biển sóng cuộc đời đầy rác rưởi
 Ấy thế đấy, đúng nhà thơ là như vậy
 Thơ là tay, là chân bước ở đời
 Tay vung lên và chân rảo khắp nơi
 Những góc ngách cuộc đời trong đen tối
 Họ phải chống kiểu thơ bùn, tội lỗi
 Thơ khoa trương, thơ nịnh nọt thấp hèn
 Thơ đám ma, thơ đánh trống, thổi kèn
 Khóc giả dối và tung hô giả dối
 Thơ cao cả phải hòa vào điệu sống
 Người làm thơ cần khí khái ở đời
 Chỉ ngợi ca khi thấy lợi cho người
 Và chửi thẳng vào những gì hư đốn nhất

THƯỢNG NGÀN
 (27/6/12)

★★

Võ Hưng Thanh says:

[27/06/2012 at 04:10](#)

CON DÂN VÀ ĐẤT NƯỚC

Đất nước này luôn cứ mãi của chung
 Sao ai lại vẫn đang tay phân biệt
 Xưng lãnh đạo mà chẳng ai bầu cử
 Hoặc hận người cộng sản đến tim gan
 Bời thương đau dầu tràn ngập thế gian
 Nhưng chuyện qua rồi không sao chữa được
 Ai nhảm lẫn hoặc ai không nhảm lẫn
 Qua cả rồi ngày tháng sẽ phôi pha

Mục đích ngày nay Dân chủ Cộng hòa
 Không cộng sản mà hòa chung dân tộc
 Mọi vết thương lòng cùng ngồi chữa lại
 Bằng con tim bằng khối óc con người
 Con cháu Lạc Hồng dầu ở khắp nơi
 Cùng hợp lại trong cuộc đời thống nhất
 Không phân biệt những sắc màu quá khứ
 Thấy qua rồi và cần phải cho qua
 Những kiểu hẹp hòi không đội trời chung
 Ai được lợi và ai không có lợi
 Phải sáng mắt nhưng lối làm quá khứ
 Xóa hận thù vì đòi hỏi tiến lên
 Phải bắt tay nhau ngồi lại họp bàn
 Vì dân chủ tự do hoàn toàn đích thực
 Không mác xít không vong thân vọng ngoại
 Hòa hợp nhau bình đẳng mọi con dân
 Không ngại ngừng không lừa gạt lẫn nhau
 Không lặp lại cả mọi trò ma oán
 Kinh nghiệm ấy đã chất chồng xương máu
 Vinh quang chi để bảo thủ trong lòng
 Con rồng vàng cần thức tỉnh bay lên
 Non nước ấy cả giang sơn gấm vóc
 Bởi chỉ có Tổ Hùng Vương là duy nhất
 Phá tan đi mọi ý hệ khuê khờ
 Toàn dân ơi ngày tháng chẳng mãi chờ
 Hãy đứng dậy cùng bắt tay vươn tới
 Mọi quá khứ thương đau cần xóa hết
 Cùng hân hoan mà hướng tới tương lai !

ĐẠI NGÀN
 (27/6/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[26/06/2012 at 23:55](#)

TRÍ THỨC TẢ VÀ HỮU KHUYNH

Mới hay trí thức đường phèn
 Ngày nào thiên tả lèng èng đông vui
 Thấy mình cấp tiến ngon rồi
 Chen vai khích động để đòi lên hương
 Hăng say phấn kích xuống đường
 Sao nay đắp chiếu nằm tròn đó đây
 Tả khuynh mắc bã thật hay
 Hữu khuynh vẫn vậy những ngày như xưa

NGÀN KHOI
 (27/6/12)

[Reply](#)

Bat Ngàn says:
[26/06/2012 at 09:23](#)

MÂM VÀ BÁT

Mâm cao thì cổ cũng đầy
 Sắp qua sắp lại các thầy đều vui
 Chỉ dân là thấy bụi ngùi
 Tiền mình đóng thuế cánh ruồi bay theo
 Gió đưa chiếc lá lộn mè
 Chỉ mâm bát ấy hò reo tháng ngày

NON NGÀN
 (26/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[26/06/2012 at 03:14](#)

SỰ TRUNG CHÍNH Ở ĐỜI

Người thật thà thì luôn cứ khách quan
 Chuyện gì có cứ cho rằng là có
 Đầu giống thứ miệng bình vôi cổ lọ
 Ốc lem nhem thì tâm cũng lem nhem
 Dùng ruột mình đo thế giới ngàn khơi
 Ấy quả thật chuyện đời luôn vẫn thế
 Đời chỉ đẹp với những tâm hồn đẹp
 Đời tầm phào u tối bọn ngu ngơ
 Hãy ngược nhìn lên mây trắng vẫn lơ lờ
 Đừng nhìn xuống thấy thế gian màu sẫm lại
 Ta nổi húng bởi nghe tuông trong gió thoảng
 Lòng nhân gian quá nhỏ hẹp đường nào
 Ta coi đời há khác một cuộc chơi
 Sao lại phải cứ bước trên mảnh sành, đá cuội !

NON NGÀN

(26/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[25/06/2012 at 00:37](#)

THỦY ĐÃ ĐI RỒI

Thủy đã đi rồi sang đến Mỹ
 Cuộc đời còn lại những âm vang

*Tiếng vọng ngày xưa sao buốt thê
 Hỏi nơi đâu là chốn thiên đàng
 Làm gì có thiên đàng trần thế
 Chỉ vườn hoa ánh nắng chói chang
 Vườn hoa đẹp không hề rấn rít
 Người cùng người đi lại chỉ hiên ngang*

NGÀN KHÔI
 (25/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[24/06/2012 at 00:41](#)

NGUYỄN THÁI HỌC

*Nguyễn Thái Học chết rồi mà vẫn sống
 Vẫn hiên ngang trong lịch sử nước nhà
 Gương bất khuất vẫn soi chung kim cổ
 Chí anh hùng vẫn còn mãi không phai*

ĐẠI NGÀN
 (24/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[23/06/2012 at 23:21](#)

LỊCH SỬ VÀ CUỘC ĐÒI CON NGƯỜI

Lịch sử qua rồi lại mới thấy hiển nhiên
 Tất cả những gì mà từ lâu vẫn còn giấu kín
 Nhưng nói gút lại cũng chỉ chuyện con người luôn chính yếu
 Sự đối xử nhau cũng đều nhằm giữa những con người
 Những con người đã từng làm khổ ải cho nhau
 Khi tất cả đã được hình thành nên cùng mạng lưới
 Lưới càng chặt thân phận những con người lại càng nghiệt ngã
 Nên cũng thật sự nào có gì đâu mà cao thượng với anh hùng
 Mọi việc chẳng qua cũng chỉ vì sự tồn tại nói chung
 Hay cũng chỉ bằng bản năng mà con người buộc phải hành vi tất cả
 Bản năng sống và nhu cầu luôn muốn cần được sống
 Khiến cho họ phải cõi đạp lên nhau bằng mọi cách nhìn chung
 Giống như chỉ cần có vài người cầm tao lưới đứng cùng chung
 Cũng có thể cùng hè nhau mà kéo được lên nguyên một đám lùn nhùng tất
 cả

Mọi thứ trong ấy cũng đều phải hè nhau mà cùng lên hết tuốt
 Thì cũng có gì đâu mà thần thánh với hoan hân
 Kể cả những khẩu hiệu vẫn đùa nhau cùng nhịp với đạn bom
 Kết chung lại với những phận con người cùng nghiệt ngã thi đua nằm trong
 đó
 Những thi đua để cùng đâm đạp lên nhau theo những cách vô cùng bừa bãi
 Chỉ để nhằm giành chiến thắng cho những người nào cứ vẫn còn sót lại được
 sau cùng
 Đó cũng chỉ bởi vì một lý thuyết quang vinh hay chỉ vì những mẩu chuyện anh
 hùng
 Nhưng thật sự cũng đều chỉ là một sự nhân danh về những thân phận con
 người tất cả
 Để tàn cuộc rồi lại cũng vẫn chỉ thấy còn bao nhiêu điều dối trá
 Hay cũng chỉ giống như cả một vòng quay của một thứ lịch sử chung chung

NGÀN KHÔI

(24/6/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[24/06/2012 at 00:26](#)

TA VÀ DÂN

Ta đứng trên dân chỉ chuyện thường
 Dân ngu há dễ để thành vương
 Quyền ta vốn nắm ta ban phát
 Dân chủ mọi bề đủ thứ vương
 Báo chí cóc gì ta phải sợ
 Toàn quyền lãnh đạo đặt lên hương
 Xưa nay sự thế đà như thế
 Vứt bỏ cho bùa lại hết vương

ĐẠI NGÀN

(24/6/12)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[24/06/2012 at 23:58](#)

LÝ TỔNG

Đúng Lý Tổng quả con người lạ lắm
 Chẳng như ai vì thật chẳng giống ai
 Cứ hiên ngang làm theo điều mình muốn
 Mặc cho ai bình phẩm chẳng đoái hoài
 Trời rộng mở cướp máy bay run rủ
 Rải truyền đơn nhằm cả xứ Bắc Hàn
 Dầu có được có thua không sồn bước
 Giả đàn bà nhắm xịt tít hơi cay
 Khi Tổng muốn thì cứ làm mặc kệ
 Làm tràn đi vì tức tối lâu ngày

*Thế mới biết chịu chơi là thế đó
Chịu chơi hoài thế giới lại càng vui*

NGÀN KHƠI

(25/6/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[23/06/2012 at 19:44](#)

BIỂU TÌNH

*Biểu tình là sự phát biểu bằng chân
Công khai ngoài phố
Biểu tình là sự thể hiện tâm hồn
Cũng như ý chí
Tình cảm thiêng liêng
Tình yêu dân, yêu nước
Nhưng biểu tình cũng không phải chỉ thể hiện bằng chân
Mà còn bằng cả chính đôi tay và cái đầu đến trước
Đôi tay cầm khẩu hiệu
Và cái đầu hô vang những tình cảm yêu nước chân thành
Biểu tình còn là ý chí hồn nhiên, tự phát của người dân
Nó tự nhiên vì chỉ thông qua cảm xúc
Mà không cần thông qua bất cứ ý thức bạo lực hay một sự mạnh động
nào
Bởi Hoàng Sa, Trường Sa là của đất nước chúng ta
Là chân lý khách quan, tự nhiên, thì có gì mà lại cần mạnh động ?*

NON NGÀN

(24/6/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[23/06/2012 at 10:27](#)

TIN VÀ KHÔNG TIN

*Tin người thì được người tin
 Ngờ người thì bị người ngờ lại mình
 Muốn tin phải xét ý tình
 Muốn ngờ phải biết làm thình dò chừng*

NGÀN KHOI

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[23/06/2012 at 10:38](#)

XEM MẶT

*Coi mặt mà bắt hình dong
 Nhìn hình đã thấy long tong thế nào
 Chúc danh đâu chuyện tào lao
 Các hoàng tử đồ lễ nào nên công*

NON NGÀN

(23/06/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[21/06/2012 at 20:52](#)

GIỐNG CHUYỆN TRÊN TRỜI

Đọc xong dụi mắt chẳng hề tin
 Chuyện thế gian sao lại khác thường
 Ưu việt bốc lên hàng thế kỷ
 Anh hùng tô phết thấy non sông
 Quang vinh lắm lớp người vung vít
 Cơ khổ dân hèn mãi đứng trông
 Thực chất rõ đây điều cụ thể
 Phơi bày lộ lộ cách chơi nông !

NGÀN KHÔI

(22/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:

[21/06/2012 at 10:31](#)

THƠ NGUYỄN QUANG THIỀU

Làm thơ mà chẳng ra thơ
 Đúng là cái kiểu tơ mơ nửa chừng
 Thế nên thiên hạ ngáp ngừng
 Chê thì tội nghiệp, khen chừng vô duyên !

NON NGÀN

(21/06/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[16/06/2012 at 22:16](#)

NGÀY CỦA CHA

Thế giới này hai ngày đầy ý nghĩa
Ngày của cha và của mẹ thân thương
Cha sinh ta đâu có khác mặt trời
Mẹ sinh ta như vàng trắng rạng rỡ

Hai ngày đó cả loài người hợp lại
Cùng tôn vinh và ngưỡng vọng trong đời
Không có cha đâu thể có mỗi người
Không có mẹ có ai từ tấm bé

Cây sinh cành luật đời là như thế
Hạt cho mầm rồi hoa trái đơm theo
Khắp không gian không thể bị xóa nhòa
Ngày của mẹ của cha là bất diệt

Ai không có một quãng đời tám bé
Kỷ niệm nào lại dễ bị phai pha
Đôi bàn tay với ánh mắt chan hòa
Cha cùng mẹ lo cho ta mọi thứ

Dâu cuộc sống trong đời không thống nhất
Trẻ Á, Âu, Phi, Úc vẫn nên người
Những nhọc nhằn ngày tháng khắp muôn nơi
Có tình mẹ lòng cha luôn hiểu được

Người trong khắp thế gian đều vẫn vậy
Từng khó khăn hay hạnh phúc một thời

*Bàn tay chèo tình phụ tử nơi nơi
Trong biển sóng cuộc đời là thế ấy*

*Không có cá nhân đâu thành xã hội
Không có cha có mẹ chẳng thành đời
Không cội nguồn không hiện hữu khắp nơi
Ngày của mẹ của cha là như vậy*

*Kỷ niệm ấu thơ có khi nào mai một
Như chất men dậy mãi với thời gian
Nó theo ta khắp biển cả non ngàn
Trong mỗi bước cuộc đời luôn như thế*

*Nên thế giới có hai ngày trọng đại
Hướng về nhau cùng thông cảm lẫn nhau
Mỗi cá nhân dấu hoàn cảnh ra sao
Song nghĩa mẹ tình cha đều chỉ một*

*Giống chất ngọc mọi nơi hằng thống nhất
Dẫu bao la dạng thức ở bên ngoài
Ngày của cha của mẹ vẫn hàng đầu
Như thế giới ngọc ngà và châu báu*

*Tình cha đó có bao giờ quên được
Vẫn nhớ hoài những ngày tháng xa xưa
Tuổi bé thơ tay cắp vở qua cầu
Cha dặn bạn phải cầm tay cho khỏi té*

VÕ HUNG THANH
(17/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[16/06/2012 at 22:39](#)

DÂM TIÊN*

Là tiên đã quý lắm rồi
 Lại còn dâm nữa rồi thời càng ham
 Thấy tiên vốn đã muốn làm
 Biết dâm đã khoái càng thêm khoái nhiều
 Trời trong cơn gió hiu hiu
 Mơ màng lại nhớ những điều tiên dâm

NON NGÀN

(17/6/12)

[Reply](#)

* Dâm Tiên là nick name một người viết trên mạng

TRÙNG KHOI says:

[16/06/2012 at 23:17](#)

BA TÀU

Ba Tàu thấy vậy lại mà khôn
 Tượng sáp cho Mao để bảo tồn
 Đến lúc nếu cần cho sáp chảy
 Đéch gì lãng tãm phải lo chôn
 Việc đời thế cục vẫn xoay mãi
 Vạn vật luân hồi khó nói hơn
 Khôn lỏi Hoàng Sa lo đóp trước
 Cóc cần ghen hợng phải bơi tron

NGÀN KHOI

(16/06/2012)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[16/06/2012 at 22:59](#)

TRÁI TÁO

*Trời sinh trái táo vốn tròn
Vẫn ngon vẫn ngọt bỏ hòn thua xa
Lênin dầu tội với Nga
Cũng nên chôn cất để tha tội này*

BAT NGÀN

(16/06/2012)

[Reply](#)

Thượng Ngàn says:

[16/06/2012 at 22:53](#)

KHÔI HÀI ĐEN

*Anh Vãn nào đó quả khô hài
Nói chuyện trên đời chẳng giống ai
Ý tứ mịt mù không khó hiểu
Ngôn từ lộn xộn lại không sai
Công an mà biết anh đâu đó
Rượt kịp hay không quả mới tài
Thế đấy chuyện đời cười nửa miệng
Khà khà như vậy khác hơn ai*

NON NGÀN
(16/06/2012)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[16/06/2012 at 07:50](#)

SÍNH THƠ

Sính thơ nói bậy nghĩ là thơ
Thơ thần kì ai những thần thờ
Ngôn ngữ vật vờ thêm chán ngắt
Điều vắn lộn xộn quả tay mơ
Lơ thơ tơ liễu đời nay đó
Ngớ ngẩn nhiều nhà chuyện vắn vơ
Ôm tõi khích nhau càng chí chöhe
Ba đồng một chục những nhà thơ

ĐẠI NGÀN
(16/6/12)

[Reply](#)

Đại Ngàn says:
[16/06/2012 at 07:13](#)

TUỔI VÀ ĐỜI

Tuổi hai mươi anh lột xác một lần
Hóa con bướm huy hoàng đầy màu sắc
Rồi ba mươi bốn mươi dần cũng đến

*Chí phai tàn, thành sâu róm, để giun
Đời là thế, mỗi loài đều như thế
Chỉ trời cao bay vút cánh đại bàng ...*

Non Ngàn
(16/06/2012)

ĐẠI NGÀN says:
[15/06/2012 at 00:36](#)

THƠ VĂN VÀ SỰ DỐT NÁT

*Ôi quá dốt làm thơ sao đạt được
Thơ tào lao như con trẻ chơi nông
Thơ kiểu ấy rõ phường nơihá chữ
Uổng bao nhiêu nền văn hiến tiên rồng*

*Văn kiểu ấy đúng nhập nhòe nhập nhoạng
Như điên khùng như khờ khạo lung tung
Ý dăm dúi khật khùng vô tích sự
Cả văn phong dị hợm chỉ đều bồng*

*Văn chương thế nhằm ai cho ai đọc
Chỉ xum xoe giữa một bọn lòng nhùng
Ai giáo dục ai làm nên tệ trạng
Người lêu têu kiểu giun để vấy vùng*

*Dốt nát quá tựa cái thùng rỗng hoác
Chỉ kêu to mà âm hưởng lung xùng
Thơ văn vậy ích gì cho ai nhỉ
Giống bù cào châu chấu huých lung tung*

.....

NGÀN KHOI

(15/6/12)

[Reply](#)

**

Non Ngàn says:

[15/06/2012 at 16:09](#)

CÁC BÀ

*Có những bà một thời oanh liệt lắm
Ni Huỳnh Liên, rồi tới Ngô Bá Thành
Thật rộn ràng đái tràn lên vạt cỏ
Bảo qua rồi mới hết những hôi tanh ...*

Ngàn Khơi

(15/06/2012)

[Reply](#)

**

Thượng Ngàn says:

[15/06/2012 at 15:59](#)

NGHĨ MÀ VUI

*Nghĩ mà vui cuộc đời như cơn lốc
Gió vờn qua những chiếc lá bay vèo
Từng một thuở bao tiếng gà chen gáy
Lốc qua rồi tất cả cũng im theo ...*

Non Ngàn

(15/06/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[15/06/2012 at 00:00](#)

BA ANH

*Ba anh ngồi đó để mà xoi
Cái chuyện văn chương thầy chán rồi
Nham nhở tán hươu cùng tán vượn
Nhập nhằng giảng luận ý thơ trôi
Nghe danh Tiến sĩ càng ngao ngán
Biết Phó Giáo sư lại tồn đời
Loắt choắt bọt bèo thời thế tạo
Mong gì đồ thật chỉ đồ chơi !*

NON NGÀN

(15/6/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[15/06/2012 at 15:46](#)

HÓA RA

*Hóa ra trụ đó dân Trường luật
Có nhớ hồng tươi khóm trúc đào
Trường luật ấm như căn bếp nhỏ
Hành lang chen chúc bước lao xao ...*

Non Ngân
(15/06/2012)

[Reply](#)

NON NGÂN says:
[15/06/2012 at 22:00](#)

NGƯỜI VÀ NGƯỜI

Người và người nghĩa vụ phải giúp nhau
Chuyện xoàng xĩnh có gì đâu thần thánh
Thần thánh hóa là bọn người xu nịnh
Đạp đầu nhau nhằm thách đố lẫn nhau

Xã hội này ngay khởi thủy ban đầu
Luôn tiến tới có bao giờ dừng lại
Thần thánh hóa như đỉnh cao nhân loại
Bọn lơ mơ, hạ cấp, quả điên khùng

Những tâm hồn cao quý vốn khoan dung
Chỉ có bọn điệu đồm ăn tàn vãn hờm mình khinh xuất
Đời là vậy cái lành xen cái ác
Vẫn chen nhau nào có tuyệt đối gì

Người chết rồi thì cứ phải chôn đi
Quả thật nực cười khi đặt điều ướp xác
Lãng tâm ấy có mấy khi là thực chất
Bọn con buôn thần thánh vẫn dựa vào

Nên quả nực cười cùng chua xót bọn dân đen
Bạ phải cái gì cũng rình lên làm thần tượng
Thực tế đó rõ ràng như củ khoai hạt đậu
Biết gì hơn mà thần thánh hóa tứ lung tung

*Ca ngợi chuyện giết người như cứu vãn nhân linh
Thích chuyện cướp không nhằm cho kẻ khác
Công lý ấy chỉ có trời đất biết
Quý thần kinh mà nhân loại thấy đều kinh*

*Bao chuyện trên đời có đó há làm thình
Sống giả tạo thì chết càng giả tạo
Bối diễn tiến thời gian chẳng bao giờ xoay ngược lại
Bản chất con người sao thần thánh hóa kiểu linh linh*

*Người và người như đồng nội cỏ hoa
Sao biến thành gai góc sồn mình đâu có khác
Mọi sự thật dưới mặt trời luôn chỉ một
Dệt ra nhiều càng ma quái yêu tinh !*

NGÀN KHOI
(16/6/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[15/06/2012 at 04:21](#)

HỌ ĐÃ SỐNG

*Họ đã sống đời bằng cả một niềm tin
Một niềm tin được truyền từ nơi ảo giác
Họ phẫn chán vì tưởng mình là khối óc
Họ say sưa như có được quả tim hồng*

*Họ tự tin hay nguy tín kiểu nhiệt nồng
Bởi tất cả như cuồng say đi cứu nước*

*Toàn khẩu hiệu và niềm tin phía trước
Tin vào thần và ý nghĩa quang vinh*

*Họ có hiểu gì đâu giai cấp đấu tranh
Nó thực tế như củ khoai hạt đậu
Hát và hát toàn nhịp nhàng háo hức
Lửa đốt tràn và mong đến thành công*

*Nhưng có ngờ đâu con nước xuôi dòng
Tất cả chỉ đều là sợi dây quốc tế
Sợi chỉ đỏ hay chỉ xanh cũng thế
Bởi khừ khờ họ tự vỗ ngực xưng tên*

*Cả những vàng thoi, điệu nhạc bông bênh
Như thế tự mình hoàn toàn xông xáo
Họ cũng muốn được trở thành bát tử
Những anh hùng mã thượng kiêu chơi rơm*

*Tàn cuộc rồi, cũng danh lợi, bát cơm
Tất cả đều vụng về và im tiếng
Họ trở lại như những con người ngáo
Và trở về đúng con chót tự nhiên*

*Ôi ngậm ngùi thay đã hết tuổi thanh xuân
Họ đã sỗ sàng lộ hình như con rối
Con rối cả tin bằng niềm tin rục rủa
Nhưng nào có anh hùng, khí phách cho cam !*

NGÀN KHÔI
(15/6/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[15/06/2012 at 17:02](#)

BẠO LỰC GIỮA CON NGƯỜI

*Cách mạng thắng nhờ dựa vào bạo lực
 Như Ăngghen từng nói những ngày xưa
 Sự tàn bạo làm người đời run sợ
 Tội nghiệp thay như thế cũng là vừa
 Đời mềm yếu như cành hoa trước gió
 Bão bùng lên non nước xối cơn mưa
 Mưa xối xả thành bùn lầy nước đọng
 Ai quang vinh ai căm khổ cùng thừa
 Cuộc lịch sử như cỗ xe sấn tới
 Có khi nào dừng lại nằng nứa thừa
 Người với người tựa trò chơi bày sẵn
 Say tỉnh rồi để thấy được hay chưa !*

Thượng Ngàn
 (15/06/2012)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:
[15/06/2012 at 16:32](#)

THÔI ĐI TÁM

*Đời là vậy có gì mà thắc mắc
 Để gì đâu chuyện nghĩa khí anh hùng
 Như gió nổi huyên thiên cây đá chạy
 Như mưa rào bùn nước bắn lung tung ...*

Đại Ngàn
 (15/06/2012)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[14/06/2012 at 05:26](#)

THÔI CŨNG QUA RỒI

*Thôi cũng qua rồi lịch sử ơi
Sang trang như vậy cũng sang rồi
Dân ngu thương xót thời thơ dại
Bản lĩnh đâu người thế cuộc khơi*

*Quốc tế đại khờ tay tự trói
Tinh hoa dân tộc cũng đi đời
Ôi thôi thương tiếc thành thương hận
Lịch sử qua rồi mới lại thôi*

ĐẠI NGÀN
(14/6/12)

[Reply](#)

★★

THƯỢNG NGÀN says:

[14/06/2012 at 18:31](#)

... **CỘP**

*Tiger trong bóng đại ngàn
Làm sao hiểu được đa đoan việc đời
Văn minh thế giới rồi bờ*

Lời ăn tiếng nói cũng chứa đường ra

*Chỉ người suy nghĩ sâu xa
Đại ngàn như lá bao la trên ngàn
Ngàn khơi sóng đánh nhịp nhàng
Trách chi tai ... cộp mơ màng chẳng nghe !*

NON NGÀN
(14/06/2012)

[Reply](#)

NGÀY CỦA CHA

*Thế giới này có hai ngày đầy ý nghĩa
Ngày của cha và của mẹ thân thương
Cha sinh ta đâu có khác mặt trời
Mẹ sinh ta như vàng trắng rạng rỡ*

*Hai ngày đó cả loài người hợp lại
Cùng tôn vinh và ngưỡng vọng trong đời
Không có cha đâu thể có mỗi người
Không có mẹ có ai từ tấm bé*

*Cây sinh cành luật đời là như thế
Hạt cho mầm rồi hoa trái đơm theo
Khấp không gian không thể bị xóa nhòa
Ngày của mẹ của cha là bất diệt*

*Ai không có một quãng đời tấm bé
Kỷ niệm nào lại dễ bị phôi pha
Đôi bàn tay với ánh mắt chan hòa*

Cha cùng mẹ lo cho ta mọi thứ

*Dầu cuộc sống trong đời không thống nhất
Trẻ Á, Âu, Phi, Úc vẫn nên người
Những nhọc nhằn ngày tháng khắp muôn nơi
Có tình mẹ lòng cha luôn hiểu được*

*Người trong khắp thế gian đều vẫn vậy
Từng khó khăn hay hạnh phúc một thời
Bàn tay chèo tình phụ tử nơi nơi
Trong biển sóng cuộc đời là thế ấy*

*Không có cá nhân đâu thành xã hội
Không có cha có mẹ chẳng thành đời
Không cội nguồn không hiện hữu khắp nơi
Ngày của mẹ của cha là như vậy*

*Kỷ niệm ấu thơ có khi nào mai một
Như chất men dậy mãi với thời gian
Nó theo ta khắp biển cả non ngàn
Trong mỗi bước cuộc đời luôn như thế*

*Nên thế giới có hai ngày trọng đại
Hướng về nhau cùng thông cảm lẫn nhau
Mỗi cá nhân đấu hoàn cảnh ra sao
Song nghĩa mẹ tình cha đều chỉ một*

*Giống chất ngọc mọi nơi hằng thống nhất
Dẫu bao la dạng thức ở bên ngoài
Ngày của cha của mẹ vẫn hàng đầu
Như thế giới ngọc ngà và châu báu*

Tình cha đó có bao giờ quên được

*Vẫn nhớ hoài những ngày tháng xa xưa
 Tuổi bé thơ tay cắp vở qua cầu
 Cha dặn bạn phải cầm tay cho khỏi té*

VÕ HUNG THANH
 (17/6/12)

ĐẠI NGÀN says:
[15/06/2012 at 22:11](#)

NHẬN VÀ KHÔNG NHẬN TỘI

*Không nhận tội có mà tù mút chỉ
 Ra tù rồi chẳng lẽ lại làm tỉnh
 Cho dẫu bao năm, ba bận, mấy lần
 Thăng Long hỡi phải chào thua ngài Lê Duẩn !*

Non Ngàn
 (15/06/2012)
[Reply](#)

NON NGÀN says:
[14/06/2012 at 10:55](#)

MỘT THỜI ĐÃ QUA

*Cả một thời rồi cũng đã qua đi
 Nay còn lại những gì đây để nói*

Những năm tháng đạn bom cay nghiệt ngã
 Như còn vương những khẩu hiệu mịt mù

Qua lâu rồi những ngày tháng sinh viên
 Họ đã xuống đường để tìm dân chủ
 Ý thức hồn nhiên thoát trông đã thấy
 Hay những cái đầu tổ chức trong bụng

Một thời vàng thau lẫn lộn bưng bưng
 Yêu nước thật hay nằm vùng cũng có
 Đâu có khác bị lừa khi xung trận
 Hoặc có khi vì ý thức xông pha

Thật đắng cay bao lớp trẻ đã già
 Còn vương vất chưa bao giờ tỉnh mộng
 Khoảng trống bao la vẫn còn hứa hẹn
 Nhiệm sâu nhiều các khẩu hiệu tuyên truyền

Giai cấp đấu tranh thực tế kinh hoàng
 Lao động cần cù oái ăm tập thể
 Hay chỉ kiểu toàn quang vinh ca ngợi
 Rặt hứng tung những hệ lụy Mác Lê

Năm tháng qua đi dĩ vãng phai mờ
 Nhận thức rồi cũng làm tỉnh kín tiếng
 Nói với ai đây sự tình cho hết
 Giống kiểu bèo dâu giạt nước theo dòng

Quả đúng rồi thời quốc tế hân hoan
 Cũng cứ làm như đấu tranh vì tổ quốc
 Giờ kiểm lại đã tan tành vô sản
 Chỉ còn kia những hạt hăng dâng trào

Tội nghiệp thay bao lớp trẻ qua mau
 Sao hơn được những tay già khôn khéo

*Tuổi hồn nhiên cũng phơi pha ngày tháng
Lớp già chết đi lớp trẻ mới sổ lồng*

*Rồi tháng ngày tàn cả những niềm tin
Rất ngu ngơ như một thời háo hức
Thực tế phũ phàng có gì sót lại
Chuyện quả xưa rồi cá đã cắn câu*

NGÀN KHOI
(14/6/12)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[13/06/2012 at 21:02](#)

XÁC THÂN VÀ THẦN TƯỢNG

*Xác thân nào không đến từ cát bụi
Xác thân nào không ngũ uẩn tạo thành
Xác thân nào không thời gian thúị mục
Xác thân nào thần thánh hóa lạnh chanh*

*Thần thánh hóa là bọn người nô lệ
Không mang chôn mà lộng kiếng đề dành
Thật tội quá khiến xác thân nghiệt ngã
Và khôì hài cho ý thức gian manh*

*Gian manh bởi vì vạn phần giả tạo
Đâu thành tâm hay thật ý bao giờ
Nấp kịch bản để cho mình có lợi
Người chết rồi thì nằm đó lơ mơ !*

Đời là thế và người đời là thế
 Lừa dối nhau không hạn chế biên thù
 Trong cuộc sống cũng như trong cõi chết
 Chôn cho rồi còn để đó mà chi !

Sự nghiệp lớn cần khách quan, trung thực
 Bả tuyên truyền thì hầu có ích gì
 Sự nghiệp thật được lòng dân tôn kính
 Có cần gì lãng tâm kiểu ngu si !

Không có lửa thì làm gì có khói
 Mình không ưa em út há nâng bi
 Mình cao quý dễ nào ai lợi dụng
 Nên mặt cửa mướp đấng chẳng lạ gì !

NGÀN KHOI
 (14/6/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[09/06/2012 at 04:05](#)

**TÍNH THIÊN
 VÀ TÍNH DỤC**

Tính dục vốn tự nhiên
 Đó ai mà chẳng có
 Con người không tạo ra
 Bởi thiên nhiên giao phó

Cái dục cùng cái mỹ
 Ấy trời đất sinh cho

Dục làm tăng cái Mỹ
 Mỹ khiến dục hay ho

Mỹ và dục cùng hòa
 Tinh thần thành điệu thức
 Giống như cây thành hoa
 Giống như hoa thành trái

Loài vật phải nối dòng
 Cuộc đời cần vun tròn
 Nhân gian trong trần thế
 Tính dục vẫn tự nhiên

Giống khói bay nước chảy
 Giống mây núi thần tiên
 Dục tính như cái bể
 Để nhằm nối chủng loài

Không dục như cành khô
 Sao thành hoa thành trái
 Phật tính thì chân như
 Cốt lõi không vạn vật

Thiền vốn nhằm trở về
 Tính chân như vô hạn
 Người đẹp lại như hoa
 Dục tình như chiếc bể

Bẫy sập vào khó ra
 Chặn cửa thiền là vậy
 Dù đó là Ni cô
 Dù đó là Thượng tọa

Nên tình dục tránh xa
 Cõi ta bà phải thấy

*Trừ duyên cơ vô định
 Khiến khó được tịnh lòng*

*Giữa trời quang sét đánh
 Kiểu nghiệp chướng tự nhiên
 Rõ ràng như duyên kiếp
 Rõ ràng giống nghiệp thừa*

*Điều này phi Phật tính
 Điều này đời không ra
 Dấu sao đành phải vậy
 Dấu việc có hay không*

*Lửa nào mà không khói
 Khói nào từ hư không
 Chuyện không lại thành có
 Hẳn phải nhiều lý do*

*Hay chuyện có hóa không
 Lý do nhiều vô kể
 Cuộc đời như bể khổ
 Bể khổ trong hư không*

NGÀN KHOI
 (09/6/12)

[Reply](#)

NON NGÀN SAYS:
 (08/5/12 at 04:05)

THỜI GIAN QUA ĐI

Rồi thời gian cũng sẽ phải qua đi
 Như thế cục dưới chân cầu nước chảy
 Ai cảm tính bởi vì ai tình cảm
 Nghĩ mà chơi như kiểu giống bọt bèo

Ai anh hùng ai yêu nước nhảy theo
 Ai vỗ ngực như con người trang trọng
 Những ảo giác vốn làm nên lịch sử
 Những lời thơ của Thiệt Sử ngày nào

Anh Đẳng ơi sao vẫn lại lao xao
 Non thế kỷ bạc đầu hai thứ tóc
 Nước cứ chảy nhưng non sông còn mãi
 Hãy cùng nhau trở về lại với con người

Những con người yêu nước Việt Nam xưa
 Không hệ lụy không vẩn vương ý hệ
 Những cay đắng của một thời quá vãng
 Đừng để còn vương vất lại hôm nay

Mỹ đi rồi miền Nam đã phơi pha
 Trung Quốc tới Hoàng Sa càng rên xiết
 Non sông đó sao ta buồn da diết
 Tinh thần cao thời tiên tổ mất đâu rồi ?

Hãy tịnh lòng người ở khắp mọi nơi
 Những chuyện cũ mê làm nên xóa cả
 Thuyền đã rách trong mơ hãy tìm về bến cũ
 Nhìn tương lai vì đất nước có thay buồn

ĐẠI NGÀN
 (08/5/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[10/06/2012 at 21:35](#)

LỜI GỬI CHO TRẦN BÌ

Trần Bì ơi anh đang ở Saigòn
 Sao lại viết những lời chua chát thế
 Thơ kiểu ấy rõ ràng anh "phản động"
 Anh không gồm biên bản của công an ?
 Nên ta thương biết bao nhiêu về những con người
 Về những con người đã từng cảm quyền
 Và cùng với những con người đã từng là nạn nhân trong thời quá khứ
 Song tất cả họ giờ đây cũng đều đã hoàn toàn xanh cỏ !
 Họ đã lừa dối nhau và cùng ép buộc lẫn nhau
 Họ đã thật sự cả tin và bồng bột tin theo
 Họ cũng đã chết hết cả và cũng đã ôm theo trong lòng hoàn toàn ảo giác
 Họ thật sự đã chết đi và kể cả lương tâm cũng đều đã mất
 Ôi ta muốn nói về những nhà thơ
 Và biết bao nhiêu những người làm nhạc
 Họ làm ra những bài thơ và cả những bản nhạc đều giống như những mũi tên
 Những mũi tên được luyện trước để bắn vào những xác người và
 bắn cả vào tương lai hồn nhiên của toàn xã hội
 Khiến xã hội cũng đã phải thở than
 Với bao nhiêu chuyện đầy tràn về những gì oái ăm trong lịch sử
 Vì những ai đó từng dựa được vào để leo lên những đỉnh cao của
 các mùa danh vọng
 Hoặc những ai đó đã từng bị bất ngờ phải rơi xuống trong những chỗ
 bùn lầy tăm tối mông lung
 Song lịch sử rồi cũng qua đi với muôn vàn súng ống, gươm đao và đạn bom
 Cũng như đầy những lời oán than vì cũng đầy những lời tuyên truyền
 ma mãnh
 Để rồi tất thảy cũng cũng đều đã đi qua, chỉ còn để lại những gì đầy

trần trụi

Những gì đầy trần trụi trong chính cuộc sống hằng ngày, trong ký ức thời gian đeo đẳng, hay ngay cả trong những tâm tình đầy bi thương

ai oán của những con người !

NON NGÀN

(11/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[08/06/2012 at 07:16](#)

BỨC DƯ ĐỒ VÀ THI SĨ TẢN ĐÀ

Người ơi trước bức dư đồ
 Người than rách nát, thật còn ra chi
 Bốn ngàn năm, nhiều khi cũng tẻ
 Sau quang vinh, ái ngại rõ ràng
 Nhà thơ chặm lệ hai hàng
 Than dư đồ rách, tiếc than đúng thì
 Tám mươi năm trường kỳ lệ thuộc
 Một ngàn năm khó nổi cát đầu
 Bây giờ thế sự về đâu
 Bao năm đặng đặng vẫn hầu chiến chinh
 Cho đến lúc hòa bình lập lại
 Hoàng Sa đi, Bản Giốc còn chi
 Nam Quan nhớ lại một thì
 Cõi lòng Nguyễn Trãi còn gì nữa đây
 Phi Khanh đó ngày xưa từng giận
 Bức dư đồ giành lại một thời
 Tản Đà thi sĩ, hỡi ơi
 Trăm năm đành hận một ngày phôi pha

NON NGÀN

(08/6/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[08/06/2012 at 06:51](#)

CHUYỆN TÌNH HÒA THƯỢNG

Dẫu sao công chúa cũng người
 Dẫu sao hòa thượng cũng người nhân gian
 Người nhân gian như hoa đồng nội
 Cùng gió ngàn ong bướm đua chen
 Nàng là thiếu nữ đang xuân
 Chàng là hòa thượng mảnh y sắc vàng
 Yêu thương ấy lòng người chính đáng
 Nhưng làm sao bắt chấp tình đời
 Rõ ràng đâu thể bông thùa
 Rõ ràng đâu thể một ngày ném y
 Tâm bồ tát thường khi khó nói
 Tình tiểu thư khó thốt nên lời
 Thế gian thường vẫn cuộc chơi
 Chơi trăn thật khó trên đời nhiều khế
 Thôi đành vậy giữ gìn tâm đức
 Nàng tìm về nơi cõi phôi pha
 Tâm tình hòa thượng bao la
 Tình yêu đâu thể xóa nhòa Phật kinh
 Nên đêm vắng tụng kinh gõ mõ
 Quên đời hoa hướng cõi chân như
 Đời hoa rồi cũng đành tàn
 Hoa tàn nhụy vẫn giữ hồn tinh anh
 Nơi cửu tuyền đôi lòng thanh khiết
 Bụi trần ai lưu thủy theo dòng

*Chân như giữa chốn hồng trần
Tình trần khép lại giữa vòng chân như*

NON NGÀN
(08/6/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[02/06/2012 at 21:05](#)

CÓ TỘI TÌNH GÌ

*Có tội tình gì hình ảnh của cái búa hay cái liềm
Có tội tình gì hình ảnh ngôi sao vàng hay ngôi sao đỏ
Tất cả chúng đều chỉ là biểu tượng
Những biểu tượng vô hồn mà nắp bên sau chúng lại là những con
người
Điều này cũng có khác gì như biểu tượng chữ thập ngoặt màu
đen*

*Đã từng một thời bị Aldolf Hitler lợi dụng
Cho nên nói về Mác, về Mao
Về Stalin hay Pôn Pốt
Tất cả đó cũng đều là những con người
Những con người nhưng vô tình hay cố ý chống lại con người
Và chống lại cả nhân loại, loài người
Tất nhiên không phải chỉ vô tình
Mà thường khi là hoàn toàn cố ý
Sự cố ý hay chủ quan chống lại con người
Chống lại xã hội loài người
Bằng những hình thức độc tài hoàn toàn sắt máu
Bởi luôn luôn chỉ có sự chuyên chính, độc tài, và độc đoán
Nhưng vốn vẫn luôn nắp bóng
Hay vẫn được trau chuốt ngay dưới những biểu tượng
Và cùng với những khẩu hiệu hết sức mỹ miều*

Reply

NON NGÀN says:
01/06/2012 at 07:14

PHU NỮ CÓ GAN

*Có gan như vậy mới hay
Việc gì lo sợ tiếng này tiếng kia*

Của riêng ai chẳng có kìa
 Cho dầu che đậy cũng thừa biết nhau
 Thế nên trong cuộc biển dâu
 Buộc người quá mức phải hầu khoe ra
 Cao tay chí khí hai bà
 Tung hê một trận biết ta biết người
 Mẹ con thật đáng phục tài
 Làm nên một việc ít người bạo gan
 Tại đời quá lắm nỗi oan
 Nên đành thử sức để ngàn người kinh
 Đắt dai ruột thịt của mình
 Thách người hãy đến cửa mình mà xem !

NGÀN KHOI
 (01/6/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[31/05/2012 at 05:46](#)

THUẬN LÝ VÀ NGHỊCH LÝ

Cây từ trong đất mọc ra
 Muốn làm lãnh tụ phải là từ dân
 Từ dân chọn lấy muôn phần
 Muốn làm lãnh đạo phải dân chọn bầu
 Cây nào rớt xuống tự trời
 Tự phong lãnh đạo khơi khơi giữa lừng
 Thế nên dân chủ nửa chừng
 Tự do nửa lối dân dừng ham chi
 Nay Diến Điện có San-Sư-Ky-Di
 Nửa đời tranh đấu cũng vì tự do !

ĐẠI NGÀN

(31/5/13)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[30/05/2012 at 23:02](#)

HOAN HÔ CÁC MÁC

Hoan hô Các Mác một phùa
 Chủ trương vô sản đặng đưa người chơi
 Đua nông gây hại khắp nơi
 Đua dai đua dai khiến đời đảo điên
 Của chung ai chiếm mọi miền
 Dân nghèo còn lại chút tiền lá đa
 Đến khi bị lán tới nhà
 Đất đai thu lại lá đa ngại gì
 Dân tình bức xúc một khi
 Lá đa còn tiếc nổi gì khoe ra
 Khoe ra cho biết tay bà
 Tung hô tuốt tuột gọi là ai hơn !

NGÀN KHOI

(31/5/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[30/05/2012 at 22:33](#)

KÍN VÀ HỖ

Mặc vô lịch sự lịch sàng
 Khoe ra quả thật cả làng đều kinh
 Chuyện này đúng chuyện tà đình
 Khi không ai trất của mình ra khoe
 Chẳng qua quá mức tò he
 Dân tình há dễ dặt dè chi đâu
 Nông dân đất ruộng hàng đầu
 Lý gì ai dám thu hồi bất công
 Kiểu chơi vô sản tông nông
 Đất chung Nhà nước dân không còn gì
 Vậy thì có tiếc mà chi
 Trời cho mảnh nhỏ đây thì khoe ra
 Khoe ra mới biết tay bà
 Cho nhìn vào đó đặng mà nghĩ suy !

NON NGÀN

(31/5/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:

[30/05/2012 at 23:20](#)

NÓI NGỌNG

Lòng sản phụ khiến cho nàng xanh tốt
 Hà Lợi vào cho tới cả Miền Lam
 Đâu cũng thấy những tâm tình phấn khởi
 Cùng tiến lên một xã hội ăn nằm
 Ăn nằm tốt lại nhiều lòng sản phụ
 Như cây lêu cắm giữa đất sân nàng !

Non Ngàn
(30/05/2012)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[30/05/2012 at 07:50](#)

KHÔNG CÓ MÁC

Không có MáC thì làm gì có Mao
 Làm gì có Khmer đỏ
 Một học thuyết đầy buống gàn
 Đầy những nguy biến tầm phào
 Nào giai cấp đấu tranh
 Để nhằm dựng xây một kiểu nhà nước mới
 Đập đầu nhau và giết chóc ghen ngào
 Nào hình ảnh những Ang ca thâm sâu
 Và những Hồng Vệ binh nham nhở
 Cả một thời kỳ dài làm lịch sử nhân loại đã phải lao đao
 Ôi quí quá thay
 Một xã hội loài người
 Đã phải trải qua cả một thời kỳ dài đầy những trò rách nát
 Thiên tài chi mà thực chất rõ ràng
 Hay thật sự vốn vẫn chỉ là như một loại gã tào lao

NGÀN KHÔI
(30/5/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:

[30/05/2012 at 00:05](#)

CÓ CẦN CHI

*Có cần chi học theo "gương" lãnh tụ
 Có cần chi theo "đạo đức" ai kia
 Xứ lạc hậu mới bùng nổ thói cổ
 Dân văn minh ai khoái giả đồ xưa
 Ôi chua chát ai làm nên có sự
 Nhìn tương lai người mà lại thấy bụi người
 Một đóm lửa đốt ra tro truyền thống
 Bốn ngàn năm nay quả thật ghê chưa
 Con cháu đó nhưng ra đời tại Mỹ
 Mới tỉnh khô và xóa hết kiểu hra tưa*

Ngàn Khơi
 (30/5/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[30/05/2012 at 00:19](#)

NGƯỜI

*Người dốt thế sao lại làm giáo dục
 Sao cây nêu lại viết bậy cây nêu
 Sao giỗ tổ lại viết thành đồ tổ
 Vậy mà lên làm Vụ phó thế nào
 Quả thật tội đấm đầu xanh trẻ nít
 Ai gây nên kiểu giáo dục tào lao*

Ngàn Khơi
 (30/5/12)

[Reply](#)

Thượng Ngàn says:

[29/05/2012 at 23:47](#)

BỆNH KHOÁC LÁC

*Bệnh khoác lác, hỏi ai từng mang lại
 Cứ thường bơm, thường kích tuốt lên mây
 Bạ cái gì cũng hô là vĩ đại
 Khiến ngày nay phải xóa đói giảm nghèo
 Bệnh khoác lác, còn lệnh khênh bằng cấp giấy
 Giống xưa kia ra ngõ gặp anh hùng
 Âu cũng thói tuyên truyền không ngưng miệng
 Tội dân tình ai thấy hết nỗi oan khiên
 Hô khiêm tốn để riêng mình không khiêm tốn
 Lập lò chi quả thật đó nhãn tiền !*

Non Ngàn
 (30/5/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[18/05/2012 at 07:31](#)

NHÀ THƠ DỎM

*Nếu nhà thơ mà đầu toàn sỏi đá
 Toàn gươm đao thì sao lại nhà thơ ?
 Nếu nhà thơ mà đầu toàn khẩu hiệu*

Chỉ loăng quăng thì thi tứ thế nào !
 Đã nhà thơ sao cùn mần ý tứ
 Cạnh tranh nhau vì danh lợi tào lao ?
 Thơ Tố Hữu đúng là thơ Tố Khổ
 Khổ con người và xã hội xiết bao !

THƯỢNG NGÀN
 (18/5/12)

[Reply](#)

**

THƯỢNG NGÀN says:
[18/05/2012 at 02:09](#)

THƠ TÁM CHỮ

Thơ tám chữ người gieo chùng cũng khá
 Đọc lên sao như nhức nhối trong hồn
 Dòng nhạc điệu vể tuôn trào rất lạ
 Nghe tưởng chùng như ngàn lá xôn xao
 Trời đất đổ trận mưa rào trong nắng
 Vàng tơ wơ trong gió thổi dạt dào
 Chút vắn điệu đây cầu mong mang lại
 Cho cuộc đời như một thoáng chiêm bao
 Hoa và lá cùng gió ngàn bắt tận
 Người với người luôn bao nỗi khát khao
 Trái tim lẻ đã trôi vào dĩ vãng
 Nhân tình kia như sóng đánh lao xao
 Thơ xao động tựa lá bèo giạt nước
 Phím đàn rung ngàn mạch sóng tuông trào
 Đời lạc quan hay bi quan yếm thế
 Ánh bình minh hòa lẫn giữa ngàn sao

NON NGÀN

(18/5/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[17/05/2012 at 08:47](#)

GIANG HỒ VẶT

Kiểu này anh chị giang hồ
 Bắt người đòi chuộc lễ nào hơn ai
 Tham nhau mặt biển đông dài
 Chơi người lại bị một người khác chơi
 Hơn thua lý rõ hay mờ
 Hoàng Sa tỏ rõ Hoàng Hà mờ cam
 Của người vợ lấy của mình
 Hoàng Sa chính nghĩa vẫn hơn Bắc Hàn
 Chỉ vì Trung Cộng đa đoan
 Chơi người mới bị Bắc Hàn đều chơi !

NON NGÀN

(17/5/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:

[14/05/2012 at 00:25](#)

CHÚ LÂN

Chú lân nhảy múa xập xình
 Làm trò kích động linh tinh ở đời
 Chuyện này vừa thiệt vừa chơi
 Vừa hư vừa thực ta thời kể chi
 Lữ Phương càng giống anh hề
 Xum xoe thuyết Mác ra bề tay chơi
 Học hành kiểu đó hồi ời
 Bám đuôi theo Mác lỗi thời hay chi
 Bảo hoàng hơn cả mọi khi
 Đúng vào thời điểm còn gì nữa đâu
 Mơ tiên đúng điệu cầu âu
 Chẳng nhìn ra cái ổ trâu trên đường !

NGÀN KHOI
 (14/5/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[12/05/2012 at 02:51](#)

BIỂN ĐÔNG

Biển Đông là cái ao chung
 Máy nhà trong xóm lẫn vùng chung quanh
 Ao chung nên luật tự thành
 Cấm ai lấn lướt để mình tham riêng
 Vậy mà một kẻ gàn điên
 Lòng tham muốn chiếm ao riêng về mình
 Quả là bất chấp nhân tình
 Kiểu này đáng đập thật tình chẳng sai
 Philipines nhỏ mà tài
 Đi đầu trong việc thấy sai chẳng nhường

NON NGÀN

(12/5/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[08/05/2012 at 06:54](#)

NGƯỜI TRUNG QUỐC

Người Trung Quốc chơi đủ trò
 Thệt người cũng bán còn lo chuyện gì
 Thật là khủng khiếp mọi khi
 Văn minh Hoa Bắc còn gì nữa đây
 Ai gây nên có sự này
 Quả Ngài duy vật bậc thầy truyền vô
 Xót thương Khổng tử dưới mồ
 Xót thương Lão tử phải chào thua luôn
 Đời sao quá đổi buồn tuồng
 Kiểu dân như thế đúng luồng yêu ma !

THƯỢNG NGÀN

(08/5/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[08/05/2012 at 07:14](#)

VÔ CAN

Ta người vốn dĩ vô can
 Bỗng dưng bị kiêu cần càn Bùi Lân
 Vốn chưa quen biết một lần
 Lý gì lại bị Bùi Lân cần càn
 Diễn đàn đầy chuyện ưng oan
 Khó tin được kiêu cần càn Bùi Lân
 Nhân đây thử hỏi một lần
 Có gì khiến chuyện Bùi Lân cần càn
 Bởi người quân tử đoan trang
 Ta chưa thù oán họ hàng Bùi Lân ?

NON NGÀN
 (08/5/12)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[06/05/2012 at 08:33](#)

ANH NÔNG DÂN

Anh nông dân này ngộ
 Nói chuyện không tào lao
 Mà nghe ra cũng cao
 Quả thật cũng hay sao
 Nếu anh làm lãnh đạo
 Kế hoạch thế cũng hảo
 Miễn là có tâm tư
 Suy nghĩ cũng chu đáo
 Vậy nên đời dân chủ
 Tức là có tự do
 Có khối người tài bộ
 Nhân dân chẳng phải khổ
 Cái khổ do độc quyền
 Nghĩ mình cao hơn hết

Cho dù mình lèn quèn
 Nói ra cũng xấu hổ
 Nên cần có tấm lòng
 Chỉ vì dân vì nước
 Không nhân danh điều gì
 Càng nhân danh càng ngổ

NGÀN KHOI
 (06/5/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[07/05/2012 at 22:52](#)

THIÊN ĐƯỜNG ẢO MỘNG

Người hô xây dựng thiên đường
 Sao đầy mảnh lối gặt lường thế gian
 Hỏi ai chẳng thích địa đàng
 Lẽ gì mà phải vội vàng ra đi
 Tuyên truyền dụ hoặc thường khi
 Phỉnh người non dạ có chi lạ đời
 Hơn nhau vốn vẫn cái đầu
 Thua nhau mảnh lối cũng hầu mà chi
 Quyền hành nhằm được trị vì
 Dụ đàn con trẻ biết chi cũng thừa
 Dầu lòng chẳng mấy người ưa
 Bề ngoài tỏ vẻ, kiêu lờ dối nhau
 Thiên đường sao khổ trước sau
 Thì thà trần thế đặng hầu vui chung
 Nguyên xưa lý thuyết khật khùng
 Bởi chưng bao kẻ anh hùng mưu mô
 Choảng nhau chinh chiến xô bồ
 Gạt nhau quyền lợi lô xô giữa đời

Dân tình bèo bọt chơi vơi
 Kênh mông lãnh tụ, một trời nâng bi
 Quan sang dân cóc được gì
 Dân ngu bởi sách để khi nắm quyền
 Ai người trong cuộc đảo điên
 Hiểu đời để thấy đâu miền đại khôn
 Có gian thì mới lên quan
 Không gian vạn thuở mãi phần lê dân
 Nhờ ơn lãnh tụ vạn phần
 Khổ nào áp đặt vạn dân lên đầu
 Thiên đường ngó trước ngó sau
 Cuộc đời khổ ải quả hầu ngu ngơ
 Dân tình giống đám trẻ thơ
 Tình đời đây cũng bài thơ tình dân

NGÀN KHOI

(08/5/12)

[Reply](#)

★★

Thượng Ngàn says:

[06/05/2012 at 06:39](#)

LÀM THƠ VÀ BÌNH THƠ

Thơ như con suối tự nguồn
 Nguồn mà khô cạn suối buồn hay chi
 Làm thơ như gió khác gì
 Gió lành phản phát hương đi theo mình
 Nếu thơ chỉ kiêu linh xình
 Rặn thơ nào khác đóng đinh trên tường
 Thơ hay hương tỏa ngàn phương
 Còn như thơ tẻ lươn ươn xấp xòa
 Bình thơ cốt lấy tình hoa
 Tình mà không có hoa thời có chi

Bình thơ cần cảm được gì
 Còn như không cảm có khi chẳng cần
 Thơ hay đọc thấy băng khuôn
 Còn như thơ tẻ nhiều phần xót xa

NON NGÀN
 (06/5/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
[06/05/2012 at 05:32](#)

THẦN TƯỢNG

Cái "thằng" lãnh tụ đứng chỉ tay
 Hiên ngang tay chỉ ngược lên trời
 Trước mặt một bầy người nô dịch
 Khum mình, uốn gối, đầu cúi thấp
 Nó là "tên" lãnh tụ Triều Tiên
 Cả ba đời được làm vua liên miên
 Đám dân bản cùng phải liếng xiếng
 Tiếng hô lãnh tụ dậy khắp miền
 Việc này đúng là "tội" cách mạng
 Nhân danh mục đích của thiên đàng
 Bản cùng dân chúng thật quá đáng
 Nghĩ về học thuyết dỏm thật chán
 Tội này biết lên án vào đâu
 Vào cho con người hay nhân loại
 Con người đại khờ bị lòng gạt
 Nhân loại nhu nhược khó cứu vãn
 Thần tượng ôi bao nhiêu thần tượng
 Bụng thì rỗng không chân đất sét

Đầu toàn khẩu hiệu để tuyên truyền
 Tình người với nhau chỉ bốc phét
 Cách mạng cách miệng để làm gì
 Xã hội đọa đày và lở loét
 Chính trị chính em chỉ mưu đồ
 Lợi quyền cá nhân thật đáng ghét

NON NGÀN
 (06/5/12)

[Reply](#)

Thượng Ngàn says:
[04/05/2012 at 22:06](#)

TRÍ THỨC

Trí là hiểu việc ở đời
 Thức là sáng suốt biết người biết ta
 Vậy nên mọi thói a dua
 Đúng là trí thức thì không thể làm
 Người thường thấy lợi thì ham
 Còn người trí thức chỉ làm điều ngay
 Chỉ anh trí thức giả cây
 Mới đi dụ khị những người ngây thơ
 Cho nên trí thức lơ mơ
 Dụ người, người dụ, lừa lợ cá vàng
 Việc đời lắm chuyện đa đoan
 Vậy mà trí thức mơ màng ghê thay
 Thế nên trí thức giả cây
 Giả danh trí thức trệt trầy ai ưa
 Hoặc trùm chẵn ngủ cũng thừa
 Việc đời thay kệ còn thua con gì
 Chi bằng lấy chuyện thị phi
 Luận người trí thức còn gì hay hơn

NGÀN KHOI
(04/05/2012)

[Reply](#)

[02/05/2012 at 06:33](#)

CHUYỆN TÌNH THỜI ĐẠI

Chàng hỏi chàng em yêu chàng thế nhĩ
 Từ gặp chàng em còn biết yêu ai
 Gặp chàng rồi em chẳng hoài non nước
 Bởi con tim phận gái đã mê rồi
 Chỉ có chàng mới bầu trời lý tưởng
 Đại đồng đây và vô sản vinh quang
 Em bất chấp những gì ngăn phía trước
 Ái ân thôi như hạnh phúc thiên đàng
 Yêu chàng quá em buông xuôi hết cả
 Chỉ mơ về nẻo tình ái nồng nàn
 Em mê mết dấu thời gian biến đổi
 Chàng hỏi chàng sao tình lại dở dang
 Thôi đành thế lỡ yêu thì trót dại
 Có hề chi đời vẫn lắm đa đoan !

NON NGÀN
(02/4/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[02/05/2012 at 09:12](#)

TRỜI VÀ PHẬT

Trời là chủ thể thế gian Vô hình vô ảnh chứa chan tình người
 Phật là giác ngộ ở đời
 Hoàng dương Đạo pháp để đời vươn lên
 Giảng về thế giới tính không
 Hiểu ra Ngũ uẩn, Luân hồi xưa nay
 Việt Nam sinh được Đức Thầy
 Lấy điều Trời, Phật, để người làm gương
 Rõ ràng Phật giáo Tứ ân
 Là nguồn giáo lý tinh thông ở đời
 Gồm ân Tổ quốc, mẹ cha
 Cùng ân Đất nước, và ân đồng bào
 Lại ân Tam bảo ở đời
 Với ân nhân loại, ấy thời tứ ân
 Tứ ân, cương lĩnh Đức Thầy
 Chính là Hòa Hảo, đạo người miền Tây
 Đặc trưng vốn dĩ bàn thờ
 Không chuông, không mõ, không hình tượng chi
 Mà cần tâm niệm lâm râm
 Tắm trần bằng vải tượng trưng màu đà
 Dưới thì Thất tổ Cứu huyền
 Trên thì thờ Phật, thiêng liêng ở đời
 Chỉ cần nước lạnh, bông hoa
 Cùng nhan, cúng Phật, đều là thanh tao
 Cho dầu đang ở tại đâu
 Cùng nhau ngồi xuống, quay đầu hướng Tây
 Cũng đều kính cẩn muôn phần
 Đó là Phật giáo Tứ ân ở đời
 Tín đồ, cư sĩ tại gia
 Một hòn tóc búi, quả là Việt Nam
 Mãi luôn kính cẩn dâng Người
 Đức Huỳnh Phú Sổ, con người tinh hoa
 Non sông, bốn biển đều nhà
 Từ bi, đạo hạnh chan hòa, hảo tâm

*Từ làng Hòa Hảo sinh ân
Là nơi thánh địa muôn phần thiêng liêng*

NON NGÀN
(02/4/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[30/04/2012 at 06:07](#)

SUỐI VÀ NGUỒN

*Suối kia là suối Lênin
Núi kia núi Mác ai tin chuyện lòng
Phương Đông một quãng trời hồng
Trường Sơn có đốt cũng không việc gì
Ai người ngàn dặm ra đi
Mang về của lạ khó bì được ai
Chiến tranh cách mạng đông dài
Chờ khi thống nhất xây đài vinh quang
Đấu tranh chi ngại điều tàn
Cốt mong chiến thắng để sang bằng mười
Tiếc thay rồi cũng đổi đời
Tương lai rồi cũng thuộc người lớp sau
Can qua đất nước không may
Rồi non thế kỷ cũng theo dòng đời
Thuyền mảnh cũng lại ra khơi
Con thuyền dân tộc đổi đời từ nay
Dẫu đời bao chuyện cong ngay
Cuối cùng rồi cũng thảng ngày phôi pha
Ngàn trùng biển rộng khơi xa
Bọt bèo lịch sử rồi ra cũng thừa
Trăng lên khi vẫn mây che
Buồm thay mới lại bến bờ tương lai*

NGÀN KHOI
(30/4/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:
[30/04/2012 at 05:36](#)

CHUYỆN TÌNH VÔ CĂN

Chuyện tình thật đẹp như mơ
 Công nương Hòa thượng trời thơ rở ràng
 Dục tình vốn lửa nhân gian
 Giống ai đem đốt giữa ngàn lau khô
 Căn tu nào dễ mơ hồ
 Bối vòng ngũ uẩn lẽ nào buông trôi
 Tiếng lòng ngàn dặm xa khơi
 Trách ai ai trách lẽ đời nhiều khê
 Đường tu đâu để vụng về
 Đường tình đâu để ai chê cuộc tình
 Hồng trần rực sắc tim nồng
 Đường trần lửa dục vô vàn với duyên
 Tình yêu đây phận thuyền quyên
 Lẽ đời lẽ đạo vốn miền nhân gian
 Giọt tình khó thể giải oan
 Tâm tu khó thể hồng nhan kéo vào
 Tình cao như núi xiết bao
 Cuộc đời bể khổ lẽ nào phôi pha
 Thôi đành trong cõi người ta
 Lửa thiền cầu được bao la tháng ngày
 Tiếc thay băng tuyết thẳng ngay
 Vô tình tiệt diệt uống thay cuộc tình
 Hỏi ai đâu cõi mê làm
 Lửa tình hay lửa của Thiền vô căn ?

NON NGÀN
(30/4/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[30/04/2012 at 06:35](#)

CUỘC ĐỜI VÀ CON NGƯỜI

Cuộc đời như giấc chiêm bao
 Người đời như bọn tào lao kể gì
 Tranh nhau bao chuyện thị phi
 Tranh nhau để sống việc gì khác đâu
 Cho nên đời tựa bể dâu
 Cho nên đời tựa cái cầu đóng đinh
 Đi qua đi lại dập dình
 Lớp này lớp khác bức mình thế thôi
 Chiến tranh rồi cũng qua rồi
 Chính em chính trị một thời đảo điên
 Mới hay miếng bả tuyên truyền
 Đời như bày cá huyên thuyên nuốt vào
 Cuối cùng vận mệnh ba đào
 Ai lên ai xuống cũng hoài thế gian
 Ai người mơ chuyện địa đàn
 Ai người dụ khị cả làng đều hay
 Can qua một cuộc đổi thay
 Hòa bình lại cuộc đổi đời hơn xưa
 Nói chơi cũng chuyện bông đùa
 Hoan hô đã đảo cũng người thế gian
 Chông khu mơ chuyện thiên đàng
 Chông khu mơ chuyện thế gian cũng thì
 Rồi ra kẻ ở người đi
 Cái gì còn lại khác chi chuyện thường
 Nói nghe chín ghét mười thương

Nói nghe một đúng mười đường vẫn sai
 Mong sao người sống hài hòa
 Mong sao người lại thật thà hơn xưa
 Thôi đi những thói về hòa
 Thôi đi những thói giang hồ lạnh mư

NGÀN KHOI
 (30/4/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[21/04/2012 at 22:16](#)

NƯỚC CHẢY TỰ NGUỒN

Nước từ trong ấy chảy ra
 Từ khe Các Mác quả là khác chi
 Tiếp leo mỏm đá Lênin
 Rồi lan thế giới giống in giọt tràn
 Các anh văn nghệ lang bang
 Suy tôn ca ngợi làng nhàng vậy thôi
 Nguyễn Đình Thi, Nguyễn Đình Thi ơi
 Đọc ông chỉ thấy một trời Mác Lê
 Khác chi tu hú gọi hè
 Con chim Tố Hữu đầu đàn ngày nao
 Muôn năm vẫn một bác Hồ
 Lại đèo thêm với bác Mao ở ngoài
 Cho dầu văn nghệ rạch rồi
 Nào đâu có khác cái phoi ban đầu
 Trong khe nước vẫn chảy sâu
 Công nhân lãnh đạo vẫn màu đỏ tươi
 Vẫn anh trí thức dở hơi
 Nửa thầy nửa thợ hóa ra anh hùng

*Văn chương quỳ gối uốn lưng
Đội mũng lãnh đạo để mình vinh quang !*

NGÀN KHOI

(22/4/12)

[Reply](#)

★★

Ngàn Khơi says:

[21/04/2012 at 08:54](#)

GỌI LÀ CÁI GÌ

*Đất người gọi đất của mình
Bắt tàu đòi chuộc nghĩ mình anh hai
Ngang nhiên ngạo mạn thật tài
Coi thường đạo lý đúng loài vô lương
Ngư dân một nắng hai sương
Cậy nhờ quốc thổ biết đường nào đây
Chỉ toàn phản đối huây huây
Giặc càng lấn tới nước này còn chi*

NON NGÀN

(21/4/12)

[Reply](#)

★★

[19/04/2012 at 20:35](#)

TIẾN SĨ LIÊN XÔ

Anh người tiến sĩ Liên xô
 Anh qua học Mác cả bồ Lênin
 Đến khi về nước im lìm
 Anh mang dạy lại Mác lê cả ngày
 Hoan hô dân tộc thời nay
 Một lòng khuôn phép dạy dày Mác lê
 Gió Tây từ Bắc thổi về
 Người đi cứu nước lê thê tháng ngày
 Rong vàng bao nỗi đắng cay
 Cờ hồng bao nỗi dạy dày núi sông
 Trăm năm rồi cũng như không
 Ngàn năm ai biết còn không giống nòi

NGÀN KHOI
 (21/4/12)

[Reply](#)

Thượng Ngàn says:
[19/04/2012 at 00:47](#)

DẦU CHO

Dầu cho đại hải đại ngàn
 Cũng là thực tại muôn vàn vậy thôi
 Có chi mà phải bồi hồi
 Ngàn khơi cũng lẽ khác chi non ngàn
 Cũng bao nhiêu sự đang hoàng
 Thượng ngàn muốn gọi non ngàn vẫn hay

NON NGÀN
 (19/04/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[19/04/2012 at 00:34](#)

ĐỜI NHƯ MỘT CUỘC CHƠI

Một người nói với mọi người
 Đâu cần phân biệt ai người thiệt hơn
 Đã chơi thì phải chịu chơi
 Đời bao nhiêu triệu bấy nhiêu con người
 Hơi đâu phải nói từng người
 Nói chung tất cả ai người lắng nghe
 Chẳng nghe cũng có thiệt ai
 Nghe thì như muối bỏ vào nước trong
 Ngàn khơi biển cả mênh mông
 Triệu lần rồi cũng mặn dần đáy thoi !

NON NGÀN

(19/04/2012)

[Reply](#)

NGÀN KHƠI says:

[19/04/2012 at 20:05](#)

HOAN HÔ

Hoan hô đạo pháp Ấn Quang
 Một thời oanh liệt xuống đàng rùm beng
 Cửa thiên bớt tiếng mõ then
 Phố phường rộn rịp đạo chen việc đời

Giương cao khẩu hiệu khắp nơi
 Một vì đạo pháp hai vì nhân dân
 Chiến tranh vẫn nổ rần rần
 Đô thành tới tấp những phen xuống đường
 Cờ hồng phản phát Trí Quang
 Áo vàng lớp lớp hàng hàng noi theo
 Nước non trên ải hiểm nghèo
 Hoàng dương đạo pháp bon theo với đời
 Trên trời lớp lớp mưa rơi
 Từ lâu dưới đất vạ lời Mác Lê
 Hòa bình rồi phủ sơn khê
 Án Quang im bặt mọi bề Trí Quang

NON NGÀN
 (20/4/12)

[Reply](#)

★★

Thượng Ngàn says:
[18/04/2012 at 07:44](#)

AI BÀY

Ai bày nên chuyện thi đua
 Ai bày nên chuyện tự do phê bình
 Phê bình và tự phê bình
 Cả non thế kỷ giạt mình lạ chưa
 Nói đi nói lại chẳng thừa
 Nói lui nói tới cũng chưa thấm gì
 Bởi vì chỉ nói thường khi
 Cái gì cũng tốt có gì để lo
 Nói điều ngược lại làm to
 To gan lớn miệng ai phò cho đây
 Phê bình nước chảy mây bay
 Tự phê gió thoảng khói mây ngại gì

*Hoan hô sáng kiến ai bì
 Phê bình hữu hảo có gì khác đâu
 Người người bởi vậy thi đua
 Không thi đua thử lấy đâu phê bình*

NON NGÀN
 (18/4/12)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:
[18/04/2012 at 22:14](#)

VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ

*Chính trị là tham vọng
 Chính trị nhằm quyền hành
 Chính trị thành lừa bịp
 Chính trị thành tình ranh*

*Văn chương chỉ khù khờ
 Văn chương luôn ngốc nghếch
 Nhà văn vẫn đủ đời
 Nhà thơ vẫn nhác nhếch*

*Ai ca ngợi lãnh tụ
 Nếu không phải văn chương
 Ai ca ngợi chính trị
 Chính thơ văn vật vờ*

*Một bên là khẩu súng
 Một bên là củ khoai
 Trước miệng là khẩu hiệu
 Hỡi thơ văn theo ai*

Đành chọn thuật tuyên truyền
 Theo voi ăn bả mía
 Văn chương để công kênh
 Nghệ thuật thành đồng bóng

Cuộc đời được tổ chức
 Như bầy chim trong lồng
 Lồng xách đi đây đó
 Văn chương chỉ cu ki

Hoan hô thần chính trị
 Khớp mở được bầy chim
 Chỉ ca không được nói
 Chỉ hát mới có ăn

Dù vốn ăn khoai sắn
 Song an vui trong lồng
 Nên vô cùng hạnh phúc
 Vẫn tình cảm mệnh mông

Tới khi lồng toạc rã
 Bầy chim liền xổ ra
 Cánh lông cùng xơ xát
 Sao cảm thấy xót xa

Nên mơ về quá khứ
 Nên mơ về lòng son
 Nên mơ về lãnh đạo
 Oán đời sao lưu manh

Có biết đâu sự thật
 Chân lý luôn khách quan
 Bốn mùa thay nhau nói
 Đời đâu phải địa đàng

Tại rơi vào ảo vọng
 Do quỷ thuật tuyên truyền
 Tưởng đời là thần thánh
 Giống chiếc lồng nhốt chim

Con chim sống ngoài trời
 Để tự do bay nhảy
 Tự mình làm cuộc đời
 Kết ngàn dây thân ái

Được tự do bay nhảy
 Vút tiếng giữa không trung
 Giữa gió ngàn êm ả
 Tự do cất tiếng vang

Muốn bay vẫn muôn nơi
 Muốn đậu đều tự mình
 Chẳng cần ai lãnh đạo
 Chẳng cúi mình lụy ai

Chính trị vốn tầm thường
 Có sao phong thần thánh
 Cạm bẫy trở thành nhiều
 Văn chương thành xệ cánh

Linh hồn chỉ nơi người
 Linh hồn không nơi quỷ
 Khi chính trị ngục tù
 Văn chương thành ác quỷ

Hoan hô những cánh chim
 Mỗi ngày bay nghìn dặm
 Trong bầu trời tự do
 Không mây đen chính trị

NGÀN KHOI

(19/4/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[18/04/2012 at 07:21](#)

NGOẢNH LẠI TƯƠNG LAI

Tương lai hướng tới chỉ thường
 Tương lai ngoảnh lại mới vương tơ lòng
 Nhớ xưa chiến đấu hào hùng
 Dạy trò làm toán cộng chông diệt thù
 Những ngày chinh chiến lu bù
 Mỗi khi ra ngõ gặp ngay anh hùng
 Tới khi đất nước hòa bình
 Sinh viên chỉ học toàn nền Mác Lê
 Văn chương vô sản ê hề
 Có bao dòng thác nặng nề vinh quang
 Đặng xây đất nước thiên đàng
 Rộn ràng thế giới hào quang sáng ngời
 Tương lai ngoảnh lại mà chơi
 Cốt nhìn truyền thống đời đời hân hoan
 Dốc tâm đi tới địa đàng
 Thời kỳ quá độ oang oang thánng ngày
 Tự nhiên thời cuộc đổi thay
 Thị trường hội nhập một ngày khác xưa
 Say mê thần tượng cũng vừa
 Thay cho lãnh tụ ngày xưa khác gì
 Tiên rồng cũng kể làm chi
 Anh hùng cách mạng cũng thì hết kêu
 Làm theo phải học làm theo
 Phải nuôi quá khứ để nghèo tương lai

NGÀN KHOI

(18/4/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:

[17/04/2012 at 08:07](#)

HOAN HÔ CÁC MÁC

Hoan hô Các Mác một phùa
 Bày ra học thuyết cho người chen nhau
 Thiên đường ngó trước ngó sau
 Chưa ai mở cửa lấy đâu chen vào
 Đấu tranh đâu tránh tào lao
 Lại còn chuyên chính ai nào dám kêu
 Nên thôi tuân thủ một lều
 Sắp hàng tuần tự leo đèo mà lên
 Công lênh chi bỏ công lênh
 Miệt mài quá độ tênh hênh cuộc đời
 Nói nhiều hiểu ít mà chơi
 Thà như chẳng nói nhiều lời mà chi
 Mưa thu nắng hạ nghịch thì
 Hoan hô ông Mác còn chi phải bàn

Ngàn Khơi

(17/4/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[17/04/2012 at 07:41](#)

ĐỜI VÀ ĐẠO

Có chi thì cũng con người
 Dầu đời, dầu đạo, cũng người đầy thôi
 Đã là đời ai không ăn mặn
 Đạo thì thường ai chả ăn chay
 Cà sa cũng áo mặc ngoài
 Áo thầy thiên chúa cũng ngoài vậy thôi
 Tục ngữ nói quý nào cái áo
 Áo sao làm nên bạc chân tu
 Chân tu luôn lánh cuộc đời
 Đã người nhập cuộc mới người thế gian
 Có bao trái ngoài vàng trong đỏ
 Kiểu quả dưa ruột đỏ vỏ vàng
 Ôi thôi thế sự quan san
 Nói làm sao hết muôn ngàn việc đây
 Áo đen cha gọi như thầy
 Áo vàng huynh gọi thông thường là sư
 Thời ly loạn dễ gì phân biệt
 Tu sao bằng lý tưởng cao hơn
 Thế gian ai rõ nguồn cơn
 Cội nguồn lịch sử thiệt hơn ai tường
 Bàn thờ Phật xuống đường nghi ngút
 Khói hương bay cách mạng huy hoàng
 Niết bàn cũng loại thiên đường
 Cứu nguy dân tộc cần vương vắn lòng
 Thế mới biết sống là quan điểm
 Chóng báng nhau quan điểm khác nhau
 Đất bằng lòng sóng những ngày
 Choảng nhau vũ khí để hầu hơn thua
 Cuộc thế sự sao rủa thế giới
 Cả bầu trời có phải riêng đâu
 Cờ vàng cờ đỏ hai màu
 Nửa xanh nửa đỏ chẳng hầu riêng tư
 Rồi màn hạ lại như xưa cũ
 Ai ra sao cũng vốn phận mình
 Vinh hoa phú quý vang lừng
 Ai người có đức lại thành chân tu

Đúng thế sự lu bù là vậy
 Mặc áo vào đóng lớp cho xong
 Mang hia đội mào lòng vòng
 Nổi đình nổi đám cũng trong đạo thường
 Cũng lãnh đạo cũng phường tuân thủ
 Cũng đỏ xanh đen trắng tím vàng
 Muôn hoa khoe sắc thế gian
 Chân tu vô sắc vô hương không màu

ĐẠI NGÀN
 (17/4/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:
[17/04/2012 at 03:19](#)

TÓM LẠI

Chuyện đời cũng giống cái bàn
 Đứng tôn lãnh tụ bỏ càng bỏ lê
 Đời bao nhiêu chuyện ê hề
 Ai người thợ mộc nhiều khê ở đời
 Nhìn bàn mà luận thợ chơi
 Nhìn bàn thiên hạ kêu trời thợ xưa

Non Ngàn
 (17/4/12)

[Reply](#)

Thượng Ngàn says:
[17/04/2012 at 03:27](#)

CÁI QUAY

*Cái quay bung sẵn trên đời
 Chê qua chê lại cũng người thế gian
 Ai lên cũng chỉ làng nhàng
 Ai lên cũng kẻ sắp hàng cùng chê
 Chuyện đời nào khác con mê
 Hoan hô đã đảo cũng dễ như nhau
 Vạy nên nhìn trước ngó sau
 Việc đời thay kệ mới hầu tịnh tâm*

Ngàn Khơi
 (17/4/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[17/04/2012 at 03:52](#)

CÁI ẤY

*Có chi khác lạ ở đời
 Cũng thì cái ấy mọi thời như nhau
 Kẻ hèn người quý trước sau
 Xưa nay cái ấy cũng hầu mê toi
 Cho dầu con rớt con rơi
 Chẳng qua cái ấy một trời hoang vu
 Chuyện đời thiên hạ chông khu
 Hoan hô lãnh tụ để bù cùng nhau
 Vua quan, tướng lãnh trước sau
 Việc đời ai có qua cầu mới hay
 Tự nhiên như tám mẻ đay
 Hao hao cái ấy vốn bày đặt ra*

Vu sơn đỉnh giáp la đà
 Ngàn năm cái ấy cỏ hoa bốn mùa
 Ấy thương cho cái sự đời
 Cũng vì cái ấy người người chống nhau
 Bao giờ nhìn trước ngó sau
 Đừng ham cái ấy mới hầu người tiên

Non Ngàn
 (17/4/12)

[Reply](#)

**

Non Ngàn says:
[15/04/2012 at 06:57](#)

BÀ VÀ CÔ

Bà là cô đã có chồng
 Cô là bà chữa nên chồng nên con
 Cô đây bà hãy còn son
 Bà đây cô đã sang sông tự mình
 Thế nên cô trẻ hơn bà
 Ham chi phân biệt giữa bà và cô
 Nữ nhi thường phận các bà
 Nam nhi thường phận ông già, thanh niên
 Trời sinh phân biệt hai miền
 Âm dương đối đãi, huyên thiên làm gì
 Nam nhi, hay phận nữ nhi
 Cũng bình đẳng giới có gì phải lo
 Nguyên là mỗi giống trời cho
 Tự nhiên như thế có lo được nào

Ngàn Khơi
 (15/4/12)

[Reply](#)

Ngân Khôi says:

[15/04/2012 at 07:25](#)

HOÀNG SA TRỜI BIỂN

Hoàng Sa là đất chúng ta
 Tiền nhân vốn có bao la biển trời
 Cho dầu ngàn dặm xa khơi
 Vẫn là nóm ruột đời đời nối nhau
 Ai làm nên việc bể dâu
 Để thuyền ra biển từ lâu không về
 Khiến cho non nước ê chề
 Chuyện này đáng trách mọi bề riêng ai
 Biển khơi những chuyến đi dài
 Bao người trông đợi những ai nặng nề
 Ngày dài mong ngóng lê thê
 Chông con đi biển vạn bề luống trông
 Giặc ngoài chiếm cứ non sông
 Dù hòn đảo nhỏ cũng lòng âm u
 Viễn khơi như phủ sương mù
 Ai người vì nước diệt thù cứu nguy ...

Đại Ngân
 (15/4/12)

[Reply](#)

Ngân Khôi says:

[14/04/2012 at 23:14](#)

CHUYỆN ĐỜI

Chuyện đời ngay giữa thế gian
 Có ai ngờ đặng muôn vàn oái oăm
 Cử sâm vẫn chuyện lòng vòng
 Cha truyền con nói cả lăm cơ đồ
 Nhân dân một bọn tầm phào
 Cả hàng tướng tá khác nào ma trơi
 Phải chăng cũng tại ông trời
 Ghẹo người để biết chí người làm sao
 Phong hàm đại tướng tào lao
 Phong lên Chủ tịch cơ hồ đùa chơi
 Rồi phong Quân ủy rạng ngời
 Quyền hành ta nắm ngời chơi chẳng thừa
 Hoan hô cách mạng bông đùa
 Hoan hô thế giới sao rua đại đồng
 Hoan hô một góc trời hồng
 Hoan hô dân tộc chống mông kêu trời
 Có kêu cũng chỉ ngậm ngùi
 Quyền hành người nắm cả trời âm u
 Hoan hô dân tộc chống khu
 Mừng cho lãnh tụ mù u dầu đèn
 Tự do không trống không kèn
 Một nền dân chủ để mèn thế gian

Non Ngàn
 (15/4/12)

[Reply](#)

★★

Non Ngàn says:
[14/04/2012 at 22:43](#)

TRẦN KHAI THANH THỦY

Đúng là thanh thủy nước trong
 Khác dòng nước đục đáy dòng trong veo
 Nữ nhi lại khái đáng yêu
 Khái trần cho thấy mọi điều bạch ra
 Mới hay giữa cõi người ta
 Nữ nhi hào kiệt rõ là nữ lưu
 Anh thư từ thuở lọt lòng
 Vào đời cũng vẫn thượng phong với đời
 Chí bền gan đục khơi trong
 Anh thư này thật khơi dòng nhân gian

Ngân Khơ
 (15/4/12)

[Reply](#)

Thượng Ngân says:
[14/04/2012 at 02:10](#)

TÊN LỬA BẮC HÀN

Hoan hô tên lửa Bắc Hàn
 Chín mươi giây đã rã tan trên trời
 Thương thay lãnh tụ sáng ngời
 Trăm năm kỷ niệm đi đời nhà ma
 Kim Nhật Thành ánh sao sa
 Chối lò màu đỏ ngoài ra khôn cùng
 Nhân dân thật sự hào hùng
 Triệu người như một trong vung úp tròn
 Quả là thời đại vàng son
 Đến đời cháu nội vẫn còn lên hương
 Dắt tay để tới thiên đường
 Không ngờ hỏa tiễn nổ vương bầu trời
 Hoan hô sấm dậy khắp nơi
 Hoan hô phản phạt bầu trời tự do !

Non Ngàn
(14/4/12)

[Reply](#)

**

Non Ngàn says:
[14/04/2012 at 02:00](#)

DÂN CHỦ GẤP CẢ TRIỆU LẦN

Đã dân chủ gấp cả triệu lần
 Dân cần gì phải biểu tình
 Vì có gì mỗi người dân đều vẫn luôn luôn có quyền nói
 Bất kỳ ở đâu
 Như qua báo chí
 Đài phát thanh
 Đài truyền hình
 Các mạng điện tử công khai, đây đó
 Hay là ở quán cà phê
 Hoặc là ở ngoài đường phố
 Tha hồ mà nói ở mọi nơi công cộng
 Tha hồ mà phát biểu ở tất cả mọi nơi
 Miễn là đừng để cho công an bắt
 Đã vậy
 Tại sao dân lại phải biểu tình ?
 Dân chủ gấp cả triệu lần
 Thế nên biểu tình nhất thiết cần phải bị cấm
 Bởi dân đâu có điều gì để cần phải nói
 Vì nói tức là đã nói nói bậy rồi
 Là phản động, là gây rối, nên tất cần phải bị dẹp đi
 Vì tất mọi nơi, mọi chỗ
 Mọi điều gì dân cần nói ra
 Tất cả đều không cần thiết
 Kể cả biểu tình !

Bởi vì
 Tất cả đều đã được giải phóng từ lâu
 Ra khỏi sự tự do, dân chủ
 Đã vậy tại sao
 Dân lại không chỉ biết ngoan ngoãn
 Cần chống mông mà làm ăn, nộp thuế
 Rồi hoan hô Mao Chủ tịch
 Và hoan hô Đảng lãnh đạo quang vinh
 Mà lại vớ vẩn đi biểu tình
 Quả thật là điều hoàn toàn không cần thiết
 Khiến dễ khổ cho nhà nước và công an
 Phải mất công đàn áp !

Ngàn Khơi
 (14/4/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:
[12/04/2012 at 06:59](#)

TỔ QUỐC

Tổ quốc làm gì có biết ăn
 Dù năn dù sắn dù lãng nhăng
 Tổ quốc cũng đâu người cụ thể
 Làm gì có tổ quốc ăn năn
 Ăn năn nếu có cũng con người
 Lở đại thì nay cũng ngậm ngùi
 Tổ quốc vẫn quê cha đất tổ
 Đừng vơ tổ quốc để đùa chơi

Ngàn Khơi
 (12/4/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[12/04/2012 at 07:06](#)

THỰC CHẤT

*Cái gì thực chất mới là hay
 Thực chất từ trong lẫn tới ngoài
 Đa nguyên thực chất đa nguyên tốt
 Nhạy nháy đa nguyên cũng thế thôi
 Đa đảng thực tâm cũng tốt lành
 Phải là vì nước với vì dân
 Còn như đa đảng đa đoan ấy
 Cũng tệ như hội độc đảng thôi*

Thượng Ngàn
 (12/4/12)

[Reply](#)

BỆNH NHÂN DANH

*Mẹ cha cái bệnh nhân danh
 Bụng mình tí tẹo "nhân danh" mọi người
 Hở ra là kiểu "toàn dân"
 Hở ra là kiểu "rạng danh" trên đời
 Hở ra "lãnh đạo" tôn thờ
 Hở ra chưởi bới người nào khác ta
 Quả là cái bệnh "phe ta"*

Quả là cái bệnh đỏ da điên khùng
 Hỏi rằng có biết cái chung
 Điều gì là tốt rõ ràng không đây ?
 Hay toàn một bọn bài bậy
 Trên hô dưới hứng biết ngay lâu rồi
 Chỉ toàn ích kỷ hợm đời
 Chỉ toàn cái bệnh vì mình nhân danh
 Nhân danh tổ quốc tổ cò
 Nhân danh yêu nước yêu nòi nhân danh
 Nhân danh toàn thể nhân dân
 Nhân danh sứ mệnh được vua ban rồi
 Nhân danh hạnh phúc nhân quần
 Chỉ chừa có mỗi cái quần ra thôi !

Võ Hưng Thanh
 (09/4/12)

★★

BỆNH VÀ KHÔNG BỆNH

Những ai có bệnh trên đời
 Phải cần chữa khỏi mới người khôn ngoan
 Những người giấu bệnh làm sang
 Tưởng rằng không bệnh vẫn oan cho đời
 Hóa ra cái bệnh thù lù
 Vậy mà che kỹ tron hu thật tình
 Chỉ người trong cuộc biết mình
 Chỉ người trong nước giạt mình bao năm
 Bệnh lãnh đạo, bệnh ngu dân
 Tôn thờ lãnh tụ còn hơn thánh thần
 Coi dân như vật tế thần
 Đem ra cúng tế cho thần Mác Lê

Hỏi rằng người biết yêu dân
 Những người yêu nước trong dân nghĩ gì ?
 Ngày xưa quân chủ nói rồi
 Dân là vi quý, quân là vi khinh
 Huống hồ xã tắc thứ chi
 Vậy thì đúng nghĩa dân cao nhất đời
 Vậy mà "dân chủ" thời này
 Chỉ phong Lãnh tụ "quyền thần" là cao
 Hỏi xem là tiến bộ nào
 Thua xa phong kiến lẽ nào không thông ?
 Chẳng cần lý luận lông bông
 Đa nguyên đa đảng cũng không nghĩa gì
 Kính dân dân có chê chi
 Ngu dân dân có nể gì hay không ?!

Võ Hưng Thanh
 (09/4/12)

Ngân Khôi says:
[04/04/2012 at 22:28](#)

NGÀY XƯA

Ngày xưa ở đất Tam Kỳ
 Cụ Huỳnh Thúc Kháng một thì nổi danh
 Một người trí nhớ phi thường
 Khi quên cụ đã mến thương bác Hồ
 Ngày nay cũng ở Tam Kỳ
 Gia đình Huỳnh Thúc lại thì nổi danh
 Bình thường trí nhớ cũng lành
 Nghe đâu lại tỏ chẳng thương bác Hồ
 Thế gian vẫn chuyện tào lao

*Không thương nên phải lao đao thảng ngày
 Quả xưa khác với thời nay
 Lý đâu lại bắt thương vay việc đời
 Thương không vốn việc của người
 Không thương đâu dễ được mười lần thương*

NON NGÀN
 (05/4/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[04/04/2012 at 22:48](#)

ÔNG BÙI TÍN

*Ông Bùi trước đỏ sau xanh
 Chuyện đời chỉ vậy rành rành khách quan
 Bởi ông tính khí điệu dàng
 Gặp hoàn cảnh mới rõ ràng chuyển thôi
 Mọi hay mọi việc tại trời
 Người đời không chế người đời được sao
 Tuyên truyền lừa dối lao xao
 Như mưa vuốt mặt lẽ nào hay chi
 Con người chính đốn thường khi
 Như cây sen mọc thích chi bùn lầy
 Bùn ao mà vấy con người
 Chỉ cần tắm mát lại cười vô tư*

NON NGÀN
 (05/4/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[04/04/2012 at 00:13](#)

16 CHỮ VÀNG VÀ 4 TỐT

Việc đòi thử nói mà chơi
 Chữ vàng 16 quả thời chẳng hay
 Sánh sao 19 ca ra
 Vàng này tuy vậy vẫn xa vàng ròng
 Vàng ròng 99 phần trăm
 Thứ vàng này mới trông mong ở đời
 Ngự dân giờ dám ra khơi
 Chữ vàng 16 mới thời cả kinh
 Bắt người buộc chuộc linh đình
 Hoàng Sa mình trước thật tình còn đâu
 Nghe qua trong ruột lại rầu
 Chữ vàng mười sáu cầu âu làm gì
 Việc đòi một tốt ít khi
 Vậy mà bốn tốt khác gì hư danh
 Chuyện xưa tích cũ đành rành
 Ngàn năm lệ thuộc tanh banh cơ đồ
 Khác chi bốn tốt hàm hồ
 Thơ ngây chuyện cũ trời nào biết đây
 Làn khăn rỉ rả tháng ngày
 Tầm ăn dâu ấy có ngày như in
 Chữ vàng đã mất niềm tin
 Cho dầu mười tốt dễ tin được nào
 Hoàng Sa sóng đánh dạt dào
 Châu về hợp phố biết ngày nào đây
 Bang giao hảo hảo giả cầy
 Dân tình hậm hực tiếc thay lẽ nào
 Trường Sa sóng dập ba đào
 Chữ vàng bốn tốt có sao lạ lòng.

Non Ngàn
 (04/4/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[04/04/2012 at 23:44](#)**ÔNG BÚT**

Ông Bút này cũng khá
 Văn chương viết rất trôi
 Việc đời nhiều tình trải
 Như vậy xứng con người
 Ông đầy lòng nhân ái
 Tình người khơi trước tiên
 Cho dù vàng hay đỏ
 Vốn vẫn người Việt Nam
 Bởi vì người cộng sản
 Là màu đỏ tô vào
 Chỉ cần về nguyên khởi
 Việt Nam hoàn Việt Nam
 Cũng da vàng mũi thấp
 Cũng nhân bản, tình người
 Cúng dân tộc, truyền thống
 Cũng con cháu Hùng Vương
 Máu lạc hồng vẫn có
 Trong huyết quản mỗi người
 Tại sao ai căm có
 Lấy màu đỏ tô vô
 Nhưng rồi lá về cội
 Gốc chắc vẫn màu nâu
 Rong vàng hãy còn đó
 vẫn trên trời màu xanh.

NON NGÀN

(05/4/12)

[Reply](#)

**

Võ Hưng Thanh says:

[04/04/2012 at 22:03](#)

HỌA THƠ TRẦN MẠNH HẢO

KÈN DẾ

Đêm khuya kèn dế nỉ non
 Canh thâu sương buốt tưới trên đầu cành
 Tình buồn lóa ánh sao xanh
 Lập lòe đom đóm thấy mình đơn côi

ĐÀN QUẠ

Một con đã thấy đen rồi
 Một đàn quạ khiến cả trời âm u
 Lại nghe quạ nói tiếng người
 Âm thanh quạc quạc những lời điêu ngoa

CHÀO BÁC

Con chó không biết nói
 Nhưng con nhông biết nói
 Con nhông nói chào bác
 Con chó chỉ nhe nanh
 Nhưng con chó biết sủa
 Con nhông thì chỉ làm theo lời

NẤM MỒ

Ở hai bên chiến tuyến
 Hai người lính cầm súng bắn nhau
 Cả hai cùng đều ngã xuống
 Được chôn chung trong một nấm mồ
 Đó là những gì còn lại
 Khi chiến cuộc đã qua
 Khi màu cờ cũng đã phai
 Khi khẩu hiệu cũng lui tàn
 Khi cuộc sống đã trở thành mới mẻ
 Cái gì qua cũng đã mãi mãi đi qua

LỤC BÁT BUỒN

Đang vui lại cảm thấy buồn
 Tôi ngồi mở hết ngọn nguồn ra coi
 Mới hay lòng phải bồi hồi
 Vì bao ngập ngựa người đời đáng thương

NGÀY HỘI

Rộn ràng ngày hội cũng qua
 Những ngày cách mạng người ta lòng nhùng
 Xong rồi quần chúng ngồi không
 Ngơ ngơ ngác ngác như trông thấy gì
 Thấy anh cán bộ kiêu kỳ
 Chỉ tay năm ngón quần gì chúng đây !

NGHĨ

Anh ngồi anh nghĩ cho cùng
 Nghĩ lui nghĩ tới lung tung em à
 Tình yêu như muối mặn mà
 Tan trong biển nước cũng là tình yêu
 Đời mà nhạt thếch sao em
 Phải chăng em nghĩ đừng thêm nước vào

GIẤU

Cuộc đời phải giấu vào đâu
 Giấu vào dĩ vãng để hầu mà chi
 Hay là giấu ở tương lai
 Thời gian chờ đợi cũng hoài công linh
 Giấu trong hiện tại thật tình
 Hỡi đâu mà giấu linh tinh cuộc đời

NÓI

Cuộc đời đừng nói tầm phào
 Nói qua nói lại tai nào nghe đây
 Lắng nghe tiếng nói tự trời
 Vô ngôn là thế nghe đầy thanh âm

YÊU

Con ong yêu chỉ một lần
 Rã rời thân xác lâng lâng nỗi gì
 Chuồn chuồn ra đậu bờ ao
 Tình yêu bay bổng dễ nào sánh đây
 Ếnh ương oàm oạp thân đầy
 Bập bênh sóng nước vui vầy yêu đương
 Thiên nga vạn dặm đường trường
 Tình yêu như chốn thiên đường xa xôi
 Đôi ta vẫn biết nhau rồi
 Tình yêu như đóa mâm xôi giữa vườn

KIẾN

Cái chi bò lét bò càn
 Hóa ra cái kiến lang thang tìm mồi
 Anh đây em ở đâu rồi
 Hãy như cái kiến đứng ngòai tìm nhau

NGÔ

Em ơi em ở đâu rồi
 Anh như thằng ngố đứng ngồi không yên
 Tình yêu đâu có như thiên
 Sao em lại bắt ngồi yên sáng chiều

NGỦ

Trời nằm trên bụng đất rồi
 Từ lâu đã để ra bày thế gian
 Đêm khuya trăng ngủ mơ màng
 Giọt tình rơi xuống thế gian sương mờ
 Bình minh lấp lánh sao mờ
 Nhện chưa rút lại sợi tơ ân tình
 Ngủ thêm một chút bạn tình
 Nằm thêm một chút ủ tình thêm hương

NGÀN KHOI

(05/4/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[02/04/2012 at 22:27](#)

CÁI GÌ CAO NHẤT ?

Cái cao nhất ở trên đời
 Con người, dân tộc, nước nhà chớ sao
 Tại sao đem đặt bác Hồ
 Lên trên tất cả ý đồ chi đây
 Cá nhân chủ nghĩa bày hầy

Lại còn lý giải thế này nọ kia
 Hỏi ơi người tốt đâu kia
 Sao như sân khấu mang hia mặc bào
 Đòi sao bao chuyện tào lao
 Suy tôn có bác dư đồ coi không
 Ngàn năm quên cả non sông
 Chỉ còn nhớ có vừa hồng vừa chuyên
 Hồng đây vô sản khắp miền
 Chuyên đây truyền thống tuyên truyền ăn sâu ...

Non Ngàn
 (03/4/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:
[02/04/2012 at 23:26](#)

NGƯỜI YÊU NƯỚC

Người yêu nước không vì mình
 Tại sao ca ngợi Hồ Chí Minh
 Một người nếu vì dân vì nước
 Hẳn nhiên Bác phải bực mình

Cho nên ca ngợi Hồ Chí Minh
 Cũng là ca ngợi một mình bác thôi
 Toàn dân, đất nước đâu rồi
 Cây che rừng vậy ôi thôi còn gì

Đúng là đời đáng thị phi
 Trách ai và trách những gì lời thôi
 Làm đời chỉ thấy có tôi
 Cá mè một lứa quả ngòi mà ca

Đại Ngàn
(03/4/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:
[02/04/2012 at 23:14](#)

NÓI RA

Nói ra thì tội bác Hồ
Ai người chẳng thích công danh ở đời
Chính bởi vậy nhiều người ca ngợi
Bốc lên cao giống tợ non ngàn
Hùng Vương đáng nép bên đàng
Đại đồng thế giới son vàng là đây ...
Non xưa nước cũ bao ngày
Bây giờ quốc tế mới ngày quang vinh
Công đáng được xây lăng ướp xác
Để lưu danh thiên cổ vạn ngày
Cho dầu hư ảo cuộc đời
Thế gian ngủ uân chuyện thời tính sau ...

Ngàn Khơ
(03/4/12)

[Reply](#)

Non Ngàn says:
[02/04/2012 at 22:46](#)

TRƯỚC VÀ SAU

"Nguyễn Ái Quốc", trước năm người
 Nhưng sau còn lại một "Hồ chí Minh"
 Phan Văn Trường, Phan Chu Trinh
 Nguyễn Thế Truyền, Nguyễn An Ninh,
 Bốn người kia đã "lặng thinh" lâu rồi
 Nên chỉ còn mỗi một người
 Một người Cộng sản là Hồ Chí Minh.

Ngàn Khơi
 (03/4/12)

ĐẠI NGÀN says:
[01/04/2012 at 10:11](#)

GIỐNG NHƯ CHUYỆN ĐUA

Đất đai gắn với con người
 Cũng là tài sản thông thường vậy thôi
 Mọi tài sản làm ra mới có
 Đổ mồ hôi nước mắt bao nhiêu
 Chết rồi để lại cháu con
 Ngàn xưa vẫn vậy nước non còn hoài
 Bởi có của mới lo làm lụng
 Vô sản thì chỉ có ăn chơi
 Ăn chơi thì thích của người
 Ngồi không tọa hưởng quả đời tầm vơ
 Làm mới có lại cho bốc lột
 Muốn thành chung bởi khoái tính lười
 Tới khi tàn đám rã bành
 Sân chung ai quét lại thành hoang vu
 Ấy lý thuyết lu bù là vậy
 Đại hay khôn thiên hạ biết thừa

Đất đai vốn của trời cho
 Toàn dân ai nhĩ lại mò xía vô
 Một khái niệm mơ hồ có khác
 Ai định hình cụ thể toàn dân
 Chẳng qua núp dưới danh từ
 Chỉ người quyền chức tha hồ lợi riêng
 Nhưng thiệt hại toàn dân thiệt hại
 Xã hội nghèo bởi bị nhân danh
 Nói sao cho hết ngọn ngành
 Người phi sở hữu toàn dân đúng rồi
 Ông Các Mác trên đời có một
 Chỉ ngồi chơi nghĩ chuyện huyền thuyên
 Oái ăm nhờ bởi tuyên truyền
 Vòng kim cô đó tự nhiên tròng vào
 Cho tới lúc bốn bề thắt chặt
 Dân mới hay xương cốt rã rời
 Dầu sao cũng giống chuyện đùa
 Trạng Quỳnh chơi lờm vạ người bó tay
 Chuyện xưa vậy thời nay cũng vậy
 Sáng ra rồi có nói làm chi
 Ăn xôi có đám cũng thì
 Hiềm vì xôi hỏng đám chi cũng thừa

NON NGÀN
 (01/4/12)

[Reply](#)

★★

BẠT NGÀN says:
[31/03/2012 at 01:24](#)

ĐÃ QUÁ

Rất lâu mới gặp người hiền
 Hiểu nhiều triết học thật tiên trên đời

*Luận về Karl Marx chẳng sai
 Có người như vậy thật hay quá chừng
 Non ngàn, đại hải đều ưng
 Ngàn khơi cũng vậy, thật mừng lắm thay !*

ĐẠI NGÀN
 (31/3/12)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[31/03/2012 at 01:11](#)

HOAN HỒ

*Hoan hô Minh Đức một phùa
 Luận về đức trị rất vừa ý tôi
 Hiểu về Nho giáo không tồi
 Quả là thâm thúy không như vài người
 Hiểu đời như thế thật hay
 Hiểu Nho như vậy mới nên tay cừ !*

NON NGÀN
 (31/03/2012)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:
[31/03/2012 at 22:11](#)

NGHỆ THUẬT TIẾNG VIỆT

Bùi Lân nói ngược Bàn Lui
 Bàn Lui cũng nghĩ Bàn Lui khác đâu
 Bàn Lui lái lại Bùi Lân
 Bùi Lân bỏ dấu Bùi Lân hiện hình
 Thế nên cùng kẻ linh tinh
 Chỉ khi "chiết tự" giết mình mới ghê !

NON NGÀN
 (31/03/2012)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[30/03/2012 at 07:17](#)

GIÁO HOÀNG GẶP RAUL CASTRO

Giáo hoàng tới đảo Cuba
 Linh hồn tới chốn ta bà thế gian
 Người nước Chúa kẻ trần gian
 Người thiên đường đỏ kẻ thiên đàng vàng
 Nhưng thiên đường đỏ ngổn ngang
 Còn thiên đàng vàng cứ vẫn như xưa
 Vậy nên anh cả râu xồm
 Phải nhường em út, Raul thì vẫn râu
 Fidel tiếng hét nhiệm màu
 Làm cho thế giới như hầu ngẩn ngơ
 Mía đường giữa biển xanh lơ
 Đây thiên đường đỏ vật vờ thế gian !

NGÀN KHƠI
 (30/3/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[29/03/2012 at 03:59](#)

LÂN DỎM

Lân này thuộc loại rẻ tiền
Giấy bồi hạ cấp có thiêng bao giờ
Xập xình xập xủi lơ mơ
Đụng đầu ngáp đấy vật vờ ai ra
Mong thay trời xuống cơn mưa
Những loài lân dỏm biết thừa ra sao
Chim bằng bay ở trên cao
Liếc nhìn xuống thấy ối dào con lân !

NON NGÀN

(29/3/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[29/03/2012 at 07:19](#)

THƠ VUI

Chinh xong ta đón ta chơi
Đón rồi lại chinh cũng thời mình ta
Cây con rồi cũng sinh ra
Nhành con rồi cũng la đà thế thôi
Bon sai, cây cảnh cuộc đời
Uốn long, rồng, phượng, chỉ thời tốn công
Bốn mùa xuân hạ thu đông
Mùa nào sắc ấy chơi nông làm gì

*Chớ nên kiêu cạo mà chi
 Tự nhiên cây vẫn đứng thì trổ hoa
 Các anh chơi kiểng đúng là
 Chơi theo thị hiếu gọi là phản nhiên !*

NON NGÀN
 (29/3/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
27/03/2012 at 07:04

ÔNG HÀ

*Ông Hà luôn rất nhiệt tình
 Sĩ phu thứ thiệt biết mình biết ta
 Có chẳng đôi lúc sa đà
 Trở về cố quận lối ra của mình
 Dầu sao ông vững niềm tin
 Giả từ nẻo cũ để tìm hướng đi
 Nói chơi nào trách ông chi
 Bắc Hà như vậy mới thì Sĩ Phu !*

NGÀN KHÔI
 (27/3/12)

[Reply](#)

THƯỢNG NGÀN says:
27/03/2012 at 06:51

PHONG UYÊN

Phong Uyên đúng thật là uyên
 Đúng người hay chữ hơn xa Lão Đồng
 Lão Đồng tri thức xa lông
 Gàn gàn bướng bướng Ngoan ngông đầy thôi
 Biết chi bao sự ở đời
 Ngàn người hay chữ còn xa hơn mình
 Người ngu thích nói linh tinh
 Người khôn chỉ sợ rủi mình chẳng khôn
 Thế gian muốn sự vun tròn
 Luôn không tỏ vẻ mình khôn hơn người
 Nói ra để giúp cuộc đời
 Nói ra không phải để người khen ta !

NON NGÀN

(27/3/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

26/03/2012 at 20:43

LẠI THÊM

Lại thêm một kẻ về hùa
 Ra trò chống đỡ lão rùa là sao
 Dốt đen đít lại tự cao
 Trí như hột mít tưởng bao non ngàn
 Nào hay khối óc làng nhàng
 Tưởng mình bao trợn đại ngàn ghê chưa !

ĐẠI HẢI

(27/3/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[26/03/2012 at 00:11](#)**GỬI LỜI**

Gửi lời nhắn với Cù Huy
 Cùng ông Hà Vũ những gì đáng thương
 Thương cha thương mẹ thương chồng
 Thương mình một nửa thương ông một tròn
 Thương ông nhớ mãi Bác Hồ
 Thương ông tâm đắc Trống sao vang lừng
 Tay ông họa sĩ đặc trưng
 Tay ông chính trị vang lừng đó đây
 Ông như con kiến những ngày
 Củ khoai đi kiện bậc thầy thế gian
 Ông yêu học thuyết thiên đàng
 Hóa ra ông lại bị oan trong tù
 Tháng năm đến phải dãi dầu
 Thời gian thấm thoát bạc đầu sớm mai
 Mong chi kỳ vọng không hoài
 Cù Huy rồi cũng được cù thế gian
 Mến ông yêu nước đảng hoàng
 Chỉ về phương Bắc sao vàng là đây
 Có sao xâm phạm thế này
 Hoàng Sa giữa biển giống ông ử tử !

NON NGÀN

(26/3/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[26/03/2012 at 00:29](#)

ANH VÀ TÔI

Anh ngồi trên cá kình bông
 Tôi thì thuyền thúng giữa lòng biển xanh
 Anh cười liếc mắt đưa quanh
 Gió cao một bức công hàm ngày xưa
 Biết đâu tôi giận điên cuồng
 Bỏ hồn làm ngọt quả buồn hơn anh
 Ngàn năm còn mãi sử xanh
 Ngờ đâu quá khứ lại thành hôm nay
 Sông sâu vẫn có kẻ dò
 Có ai lấy thước mà đo lòng người
 Bốn phương vô sản là nhà
 Tôi xưa cứ tưởng anh là anh em
 Cửa chưa anh dấu có thềm
 Anh chơi kiểu ấy anh em nổi gò
 Môi liền răng hở có khi
 Chung quy chuyện cũ khác gì ngàn xưa !

NON NGÀN

(26/3/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[25/03/2012 at 23:44](#)

NGÀN KHOI

Ngàn khơi giữa biển mênh mông
 Non ngàn cao vút âm thầm được sao
 Thế gian đại hải ba đào
 Đại ngàn vững chãi muôn sao giữa trời
 Ngàn trùng sóng bạc chơi vơi
 Trùng dương xanh thắm chuyện đời sá chi
 Ghét thương, sân hận, yêu vì
 Ngàn khơi muôn thuở vô vi biển trời !

ĐẠI NGÀN
 (26/3/12)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[24/03/2012 at 21:53](#)

VÔ VY

Vô Vi, vô vị ở đời
 Văn chương, nghệ thuật hiểu hơi cạn dầu
 Tự nhiên, đại thể hiểu đâu
 Những gì ước lệ, còn lâu mới rành
 Rung đùi, nguyệt tín tranh vành
 Non ngàn trước mặt, tưởng rành hơn sao ?

NGÀN KHƠI
 (24/03/2012)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[24/03/2012 at 09:12](#)

GHÊ GÓM THẬT

Ghê góm thật, một người tự tử
 Chưa vợ con, vì chuyện đèn bù
 Tuổi đời chưa phải đã già
 Năm mươi năm ấy, có là bao nhiêu
 Nửa thế kỷ, bao điều cơ cực
 Mong tạo ra mảnh đất làm ăn
 Mới hay gặp chuyện thu hồi
 Nhân danh Nhà nước, ai người trắng tay ?
 Cán bộ thế, nhiều lời cũng uống
 Xài luật rừng, ta cũng xài dao
 Thắng thua, khó tính thế nào
 Thắng thì cũng chết, quả liều một phen
 Quá ám ức, người dân khó nói
 Dân chủ mà, khó nói tự do
 Nói bằng dao nhọn, khỏi lo
 Có ai bịt miệng, diễn trò Kinh Kha
 Thế mới biết, dân là số một
 Nói lời đình, có chết cũng chơi
 Thà làm một cú tuyệt vời
 Còn hơn ám ức, giữa trời mây vương
 Dầu có sống, uơu uơu dờ dờ
 Phải ra tòa, vì tội khi quân
 Nên thôi, chẳng giết được người
 Phải đành tự giết, cho đời êm xuôi
 Thắng Bình đó, Năm Tư cũng vậy
 Từng một thời, Chợ Được nổ ra
 Đấu tranh liên li, sa đà
 Rồi nay cũng thế, bây giờ tránh đâu !

NGÀN KHOI

(24/3/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[24/03/2012 at 08:39](#)

LUẬT SƯ

Luật sư bảo vệ con người
 Đề cao công lý, trung thành với ai ?
 Thật nhảm nhí, trung thành với Đảng
 Đảng nào đây, Trung Quốc Đảng ta
 Búa liềm, cờ đỏ chói lòe
 Trung thành kiểu ấy thật là vô duyên !
 Nhưng khối kẻ ham tiền cũng nhận
 Ham hư danh, tiếng hảo trên đời
 Chỉ người đứng đắn khắp nơi
 Thà về điền dã, chẳng hơi trung thành !
 Mao xén xáng một lần rưng nước
 Để bao điều ngạo ngược về sau
 Muốn ai cũng mực cúc cung
 Nhân văn đi ngược, thật tình lôm côm !
 Người như thế chỉ thành điều đóm
 Vinh dự gì gắn mác Luật sư ?
 Cái ngu nở rộ trên đời
 Nhiều lông giống khỉ, hóa thành toàn Mao !

NON NGÀN

(24/3/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[21/03/2012 at 22:14](#)

DUYÊN TIỀN ĐỊNH

Anh già bảy bốn đang xuân
 Còn em mười chín vang lừng đầy thôi
 Mới hay tiền định ở đời
 Chạy đâu cho khỏi đất trời mệnh mông
 Chi cần mèo mả gà đồng
 Đường đường chính chính đây ông lấy nàng
 Tơ hồng óng ánh hào quang
 Xe như nước chảy rục vàng trong khay
 Tỷ đồng chẳng đáng là bao
 Cho nàng nửa tỷ xé rào cho vui
 Ngàn vàng vốn cái trời cho
 Tiền trao cháo múc ta trao cho người
 Tuổi già cũng đến mười mười
 Em đây còn trẻ hai mươi cũng vừa
 Đôi năm ân ái không thừa
 Một lần ân ái cũng vừa lòng anh
 Lê Ân đâu kiêu cóc cần
 Tiền nhiều bỏ uống có em đỡ buồn
 Suối ngàn một chút khe tuông
 Ta còn sức tắm em luôn có tiền
 Ở đời bao chuyện thần tiên
 Tiên huyền phí sức tắm miền bông lai
 Khe sâu chẳng tắm cũng hoài
 Một lần tắm đặng cho người biết ta
 Không chơi cũng phí của nhà
 Miễn là chơi được lá đa khỏi buồn !

NON NGÀN
 (23/3/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[21/03/2012 at 06:44](#)

MỘT NGƯỜI

Một người chống lại muôn người
 Một người lương thiện tên là Havel
 Quý thay một kẻ đầu tiên
 Một mình giương bóng ngọn cờ tự do
 Trong muôn ngàn có một người
 Trong triệu người có một người tinh hoa
 Ông mong thế giới chan hòa
 Ông mong thế giới phải ra con người
 Bụi trần quả thật tinh khôi
 Đường trần quả thật sáng ngời tự do
 Cuộc đời nhân bản hay ho
 Cuộc đời nhân ái thay cho ngục tù
 Mới hay thế giới con người
 Giữa cảnh gai góc vẫn tươi hoa hồng !

NGÀN KHOI

(22/3/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[20/03/2012 at 21:48](#)

TÁM X

Tám x ngày nay đã lớn rồi
 Tre tàn măng mọc chuyện thường thôi
 Nhớ xưa 3 x thường ngu dốt
 Ấy vậy ngày nay 9 x khôn
 Thế sự úp voi nào dễ bầy
 Cuộc trần thúng rách đại mà chơi

*Lịch sử tiến hoài hào kiệt đó
Trông vào 10 x ... lại càng khơi !*

NGÀN KHƠI
(20/03/2012)

[Reply](#)

Trùng Khơi says:
[20/03/2012 at 21:18](#)

HAI BÊN

*Hai bên chửi lại chửi qua
Bên thành ra "ngụy" bên là "tay sai"
Gà nhà bơi mặt đá nhau
Nhưng nào có biết ai sau lưng mình
Một bên, cộng sản Liên xô
Một bên là Mỹ, tha hồ chọi nhau
Liên xô chửi Mỹ điều hâu
Sen đàm quốc tế, nó nhào chống ta
Bên không cộng sản, Quốc gia
Đồng minh với Mỹ, chống nhà Liên xô ...
Chỉ thương dân dốt, mơ hồ
Trưởng mình cái lỗi, tha hồ tự phong !*

NON NGÀN

[Reply](#)

NGÀN KHƠI says:
[20/03/2012 at 22:23](#)

XƯA VÀ NAY

Ngày xưa chống Diêm, chống Nhu
 Ngày nay chống Cộng, ai thù hơn ai ?
 Chẳng qua con rối ở đời
 Ai người tâm huyết, ai người giựt dây ?
 Chống điều sai trái điều hay
 Chống điều chẳng trái cùng tà lanh mưu
 Thấy sai không chống là hèn
 Hòa người để chống bông phèng là đây
 Hoan hô Các Mác những ngày
 Đỉnh cao trí tuệ nói dây đứng vào
 Biết chi xã tắc cơ đồ
 Non sông nghiêng ngửa hoan hô những người !

ĐẠI NGÀN

(21/3/12)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:

[20/03/2012 at 10:33](#)

NGƯỜI HAY

Người hay nói ít hiểu nhiều
 Còn như ba trợn nói nhiều mà chi
 Nước nhà gặp lúc gian nguy
 Bao phùng gian nịnh lắm khi rỗi dân
 Ai người vì nước vì dân
 Ai vì danh lợi bản thân của mình
 Phát ngôn những thứ linh tinh
 Mọi người tâm huyết bực mình ghê thay

Một lần thử thách là đây
 Để cho dân thấy ai người minh danh
 Ai vì quyền lợi riêng mình
 Ai vì phe nhóm thiệt tình mị dân
 Rồi ra lịch sử công bằng
 Cháy nhà mặt chuột lảng nhăng rõ ràng
 Chỉ lòng công chính cao sang
 Chỉ lòng yêu nước mới càng bền lâu
 Thương dân nghĩ tới mọi người
 Còn thương lãnh tụ nghĩ riêng cho mình
 Dân người thẩm phán công minh
 Ai người phản nước cố tình không tha
 Trăm năm giữa cõi người ta
 Ai người vì nước mới là xứng danh
 Sá chi những bọn học hành
 Tú cơm giá áo ô danh ở đời !

NON NGÀN
 (20/3/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[19/03/2012 at 06:13](#)

CỜ VÀNG, CỜ ĐỎ

Cờ vàng nay đã đi rồi
 Dem theo ba sọc thôi rồi còn chi
 Thời gian thấm thoát lăm khi
 Bao nhiêu năm ấy những gì trôi qua
 Giờ thì cờ đỏ chói lòa
 Một thời cách mạng cũng qua một thời
 Bao nhiêu nghiêng ngã một đời
 Gọi cờ Tổ quốc mọi người im ru

Thời gian lắm chuyện lu bù
 Đất bằng dậy sấm ngàn thu vẫn còn
 Nhớ xưa Nguyễn Trĩnh phân tranh
 Cả trăm năm ấy cũng đành phôi pha
 Sau này chế độ Cộng hòa
 Rồi thành Cộng sản cũng ba bảy đường
 Thế gian chín ghét mười thương
 Cuộc đời một đúng mười đường vẫn sai
 Nên chi màu sắc cuộc cờ
 Khác gì mảnh vải phát phơ gió ngàn
 Nói chơi vui chuyện sang đàng
 Để gì ai cũng thấy ngàn đều nghe
 Chuyện đời trôi cũng qua đi
 Người đời rồi cũng có ai sống đời
 Oái ăm chỉ chuyện đất trời
 Cái quay búng sẵn trên đời khác chi
 Hoan hô đả đảo làm gì
 Cuộc đời nhặng cuội lắm khi trò cười
 Phỉnh nhau bao nỗi giang hồ
 Chơi nhau cuồng nộ cơ đồ dựng nên
 Màu cờ đỏ, tím, vàng, xanh
 Đông châu liệt quốc phân tranh ai bì
 Chiến tranh dân khóc tử ti
 Đến hồi kết cục ai thì lên quan
 Quan sang quan lại bạo tàn
 Dân nghèo dân lại oán than cuộc đời
 Thế nên nghĩ lại mà chơi
 Ta làm thơ cợt màu cờ vu vơ
 Nói chung vẫn tại con người
 Nhân danh một chút màu cờ khác chi
 Đêm ngày rồi cũng trôi đi
 Con người đích thực vẫn người Việt Nam
 Có chi quan trọng sao vàng
 Có chi quan trọng sọc ngang giữa cờ
 Bởi vì đỏ cũng như vàng
 Một thời xôm xái cũng toan về già
 Về già về với ông bà
 Trẻ con nó lớn cũng ra con người

*Bao nhiêu sự việc ở đời
 Bức tranh vãn cầu lo rầu mà chi
 Cộng hòa, Cộng sản một khi
 Tre tàn măng mọc lại thì như xưa
 Trăm năm rồi cũng bằng thừa
 Ngàn năm rồi cũng vẫn nhà Hùng Vương !*

ĐẠI NGÀN
 (19/3/12)

[Reply](#)

[18/03/2012 at 02:30](#)

NHÂN VĂN GIAI PHẨM

*Cái tên như mãi để đời
 Nhân Văn Giai Phẩm một thời đảo điên
 Bao nhiêu nghệ sĩ triển miên
 Tâm tư uẩn khúc một thiên hận lòng
 Nhìn về tứ phía non sông
 Chỉ toàn màu đỏ ánh hồng đây chẳng ?
 Hoàng Cầm cho tới Hữu Đoan
 Nào là Lê Đạt, Hữu Loan, Quang Đoài ...
 Điếm qua chút đỉnh vạ thôi
 Một vùng ánh sáng giữa trời tối tăm
 Vài năm trong mấy mươi năm
 Gập ghềnh thế kỷ non sông vạ đời
 Người xưa sống mãi đất trời
 Người nay sống mãi những lời Nhân Văn
 Văn chương nghệ thuật vĩnh hằng
 Đâu bằng bão tố cánh bằng bay lên ...*

NGÀN KHOI
 (18/3/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[18/03/2012 at 20:24](#)

TRONG ĐỜI

Trong đời có kẻ ku đơ
 Làm ăn gì được mà chờ với mong
 Ku đơ thẳng cẳng chi hồng
 Vực người nông ắm để càng mê vui
 Phận người quả rất ngậm ngùi
 Chỉ còn chút ấy lại thành ngay đơ
 Trách chi thiên hạ hững hờ
 Bối dầu có muốn cũng trơ ra kia
 Khi không ai bỏ phần kia
 Ôi thôi tội nghiệp chỉ chừa ku đơ !

NON NGÀN

(18/03/2012)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[17/03/2012 at 22:46](#)

GIỐNG NHƯ

Giống như Các Mác vô thần
 Đời là vật chất có cần chi ai
 Có chi mặt sát Chúa trời

Hồi ông Linh Mục Cương đòi tâm vơ
Ta không là Chúa, Phật, Trời
Không bình ai cả, nhưng đòi cần tin ...

NON NGÀN
(18/3/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[17/03/2012 at 22:37](#)

DỊCH THƠ CỔ TRUNG HOA

李白 (Lý Bạch)

月下獨酌 (NGUYỆT HẠ ĐỘC CHƯỚC)

花間一壺酒	(Hoa gian nhất hồ tửu)
獨酌無相親	(Độc chúc vô tương thân)
舉杯邀明月	(Cử bôi yêu minh nguyệt)
對影成三人	(Đối ảnh thành tam nhân)
月既不解飲	(Nguyệt ký bất giải ẩm)
影徒隨我身	(Ảnh đồ tùy ngã thân)
暫伴月將影	(Tạm bạn nguyệt tương ảnh)
行樂須及春	(Hành lạc tu cập xuân)
我歌月徘徊	(Ngã ca nguyệt bồi hồi)
我舞影零亂	(Ngã vũ ảnh linh loạn)
醒時同交歡	(Tỉnh thì đồng giao hoan)
醉後各分散	(Túy hậu các phân tán)

永結無情遊 (Vĩnh kết vô tình du)
 相期邈雲漢 (Tương kỳ diểu Vân Hán)

DƯỚI TRĂNG UỐNG RƯỢU MỘT MÌNH

Bên hoa đây rượu một vò
 Mình ta uống mãi không người thân thương
 Chén thù chỉ biết mời trăng
 Rượu say trăng sáng tưởng như ba người
 Nhưng trăng nào biết uống chi
 Hóa ra chỉ có bóng mời cùng ta
 Cùng trăng với bóng gọi là
 Cả ba tận hưởng kịp bầu trời xuân
 Hát lên trăng phải bồi hồi
 Rồi khi ta múa cả trời lung linh
 Tỉnh thì hoan lạc hết tình
 Say thì thế giới linh chinh rã rời
 Tình thâm nào biết đâu nơi
 Hẹn nhau Vân Hán một trời xa kia

Võ Hưng Thanh dịch
 (18/3/12)

兄弟 (Huynh Đệ) của Tào Thục

煮豆燃豆箕 (Chử đậu nhiên đậu cơ)
 豆在釜中泣 (Đậu tại phủ trung khấp)
 本是同根生 (Bản thị đồng căn sinh)
 相煎何太急 (Tương tiễn hà thái cấp)

ANH EM

Cành đậu sao đem đun trái đậu
 Trái đậu trong nồi khốc tẩm tức

*Cả hai cùng một gốc sinh ra
Cớ sao nay lại điều xúc bực !*

Võ Hưng Thanh dịch
(18/3/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[10/03/2012 at 20:57](#)

LÂU LÂU

*Lâu lâu lại gặp Lão Ngoan
Đụng vào như thấy tính toán điều gì
Ở đời lắm kẻ thị phi
Chân tơ kẻ tóc cần chi phải bàn
Đồng lần quả thật không oan
Thông minh đường ấy mới càng tối tăm
Độc người luôn thấy tối om
Đen ngòm một khối vẫn than lão Đồng
Tiếc thay uống những vụn tròng
Bao nhiêu ngày tháng Ngoan Đồng là đây
Lặng yên thì tội tháng ngày
Nói ra chẳng khác chê bai lão Đồng !*

NGÀN KHÔI
(10/03/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[05/03/2012 at 21:57](#)

ĐỒ SƠN

Đồ sơn sơn ở bên ngoài
 Làm sao quý được bằng đồ không sơn
 Đồ không sơn là đồ không giả
 Đồ thiệt thì cần "đếch" gì sơn
 Nước sơn vốn lớp bề ngoài
 Xanh, vàng, trắng, đỏ cùng hoài để che
 Xấu che, tốt phải đem khoe
 Đồ sơn là thế, chỉ khoe mã ngoài
 Mong chi thế sự lạc loài
 Biến thành đồ thật, thay vì đồ sơn !

NGÀN KHOI

(05/3/12)

[Reply](#)

TRÙNG KHOI says:

[04/03/2012 at 21:15](#)

THAN ÔI

Than ôi một kiếp văn gia
 Lở làm chính trị người ta chê cười
 Hoan hô đả đảo ở đời
 Sướng gì lãnh tụ một thời rồi qua
 Trong sân cuộc lại tưởng gà
 Gà rồi hóa cuộc cũng là xưa nay !

NGÀN TRÙNG

(04/03/2012)

NON NGÀN says:

[03/03/2012 at 20:23](#)

CON HƠN CHA

*Con hơn cha nhà có phúc
Chuyện đời thường có tiếc cái chi chi
Cũng gọi là dòng dõi ít ai bì
Cha cách mạng con cũng làm cách mạng
Cách mạng đỏ cách mạng xanh thì cũng thế
Còn thế gian còn lán cháng làn chàng
Ai trên đời biết an tịnh chẳng lang nhang
Khen cũng thế mà chê thời cũng vậy
Quá hồ hời cũng thành ra hời hợt
Gió lùa đi quay quắt lá khô vàng
Mảnh sân rộng cuộc đời là thế đó
Đời cha sang đời con dễ hồ sang !*

NGÀN KHOI

(04/3/12)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:

[03/03/2012 at 20:52](#)

ĐI VỚI MA

*Người xưa nói đi với Phật mặc cà sa
Đi với ma mặc áo giấy
Ôi Kỳ Lân chúng nào tạt ấy*

Chỉ lộn sòng thấy giấy muốn cà sa
 Đi với ma áo giấy cũng gọi là
 Một tí xúu cuộc đời cần lịch thiệp
 Nếu chẳng thế thà cuồng trời ra trùng trục
 Lão Ngoan Đồng chỉ đồng nát đồng lần
 Có gì đâu mà ta phải phân vân
 Như kẻ bảo tai trâu chi đàn gậy
 Đúng một thứ cù nhầy cù nhậy
 Cứ lòi ra thiên hạ khỏi tìm tòi
 Bút đã sa gà chết đám gà toi
 Ăn chẳng đựng thì vứt vào hào rãnh
 Lại chỉ sợ môi trường ô nhiễm
 Rất vôi lên mà đốt quách cho xong
 Non ngàn đây cao rộng cả trời xanh
 Đàn đúng nghĩa chỉ gió trời thoang thoang
 Đại ngàn đó nhìn vào ai chẳng thấy
 Đùng phao vu hỗn láo những ai kìa
 Bới cà sa chỉ đáp Phật cao sang
 Còn áo giấy lại luôn cần cho ma quái !

TRÙNG KHOI
 (04/3/12)

★★

TRÙNG KHOI says:
[03/03/2012 at 21:10](#)

LÃO NGOAN ĐỒNG

Lâu rồi cứ nghĩ lão ngoan
 Bây giờ mới thấy lão càng đáng thương
 Lên gân lão tưởng đường đường
 Hóa ra gân tóp mười phương nhìn vào
 Lại còn lớn tiếng ối dào
 Luận về tiến hóa tâm phào ghê chưa

Ẽnh ương mức thế là vừa
 Ham làm bò mộng quả thừa khôn ngoan
 Lão Ngoan Đồng nát đồng tàn
 Đồn lằn thiên hạ âm vang cũng vừa
 Ngoan gì cỡ ấy thấy chưa
 Lão gì cỡ ấy chẳng thừa trẻ con
 Hiểu gì tri thức bằng lon
 Tưởng mình bao lớp trời non chẳng bằng !

NGÀN KHOI
 (04/3/12)

★★

THƠ XUÂN DIỆU

Thơ Xuân Diệu đã hết còn xuân diệu
 Chỉ còn nghe tiếng hét đã man trôi
 Người với người ai làm nên quái đản
 Ai gây nên những tiếng thét căm hờn
 Thét giả tạo hay thực lòng phản nộ
 Vì miếng ăn hay vì bả công danh
 Vì ức chế hay con tim phản khởi
 Một nhà thơ từng tình ái dịu dàng
 Ôi Xuân Diệu đã hết thời xuân diệu
 Chỉ còn hè nghiệt ngã với đông sang !

NON NGÀN
 (04/03/12)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN SAYS :

[03/03/2012 at 20:11](#)

NHÀ THƠ HUY CẬN

Nhà thơ người đẹp tâm hồn
 Lựa là thi tứ đỉnh non mây ngàn
 Cuộc trần thế sự làng nhàng
 Vì đâu lạc lối vào hàng nhiều kẻ
 Ai nghe chim cuốc gọi hè
 Tiếng quyên gọi gió nặng nề bao năm
 Hồn thơ như đứt đàn cầm
 Tiếng tơ còn lại tiếng lòng quạnh hiu ...

NON NGÀN

(04/3/12)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[20/02/2012 at 21:15](#)

TRỜI SINH

Trời sinh tài lạ Bảo Châu
 Có tài tính toán cái đầu mới ghê
 Tính hay được thưởng giải Fields
 Nhân tài quốc tế mọi người đều vui
 Thế nhưng thiên hạ ngậm ngùi
 Khi Châu tuyên bố lui cui chuyện đời
 Thành anh trí thức dở hơi
 Chỉ làm tính toán chuyện đời bỏ qua
 Người ta tưởng có villa
 Người ta tưởng có tiền ra danh vào
 Khiến cho thần tượng đổ nhào

Khiến cho dư luận xôn xao việc đòi
 Ôi thôi bao chuyện trời ơi
 Ôi thôi nhĩ nhớ việc đòi lâu nay
 Khi thần tượng xuất mới hay
 Khi thần tượng mất tháng ngày phôi pha
 Dưới cầu nước vẫn chảy qua
 Dòng đời bèo giạt vốn là vậy thôi
 Thương nhân chính khách một thời
 Còn nhà khoa học mấy đời xuân xanh !

NON NGÀN
 (20/02/2012)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:
[15/02/2012 at 06:39](#)

CHĂNG GÌ PHẢI TREO CAO GIÁ NGỌC

Ủ tờ ai cũng như ai
 Cũng ăn cũng ị lai rai qua ngày
 Có gì để lấy làm vui
 Tắm thân bầy thước chôn vùi chán song
 Thế nên Định phải thật lòng
 Chẳng thà tị nạn long đong làm gì
 Giương cao giá ngọc để chi
 Để mong quan tướng ích gì tương lai
 Vui chơi một bận đủ tài
 Tắm thân ngà ngọc dễ phai tháng ngày
 Anh hùng đâu phải ta đây
 Mà trong thực chất mới tay anh hùng
 Giống như trống trận bập bùng
 Anh hùng đâu ngỏ anh hùng để chi

Ông Đồng đã nói một khi
Thì nay Công Định khoái chi anh hùng !

NGÀN KHOI
(15/02/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[25/02/2012 at 08:13](#)

HOA HUỆ

*Hoa huệ trắng như không thể nào trắng hơn được nữa
Ôi màu trắng của sự trinh nguyên
Hay màu trắng của đóa hoa hoàn toàn thanh khiết
Hoa huệ áp mình cũng trên bức tường màu trắng
Hai màu trắng như cùng hòa vào lẫn nhau
Anh tự hỏi màu trắng nào là của hoa
Và màu trắng nào là của bức tường trinh khiết
Hình như cả hai màu trắng đều trộn chung làm một
Hay sự phân biệt không có hạn cùng
Tất cả đều là hòa đồng
Không còn đâu là màu trắng của hoa
Không còn đâu là màu trắng của bức tường trinh nguyên nữa
Hoa hiện lên trên bức tường
Hay bức tường làm cho hoa hiện lên
Hình như cả anh và em đều không còn biết được
Em giống như hoa huệ
Toàn một màu trắng trinh nguyên
Cuộc đời cũng giống như bức tường
Bức tường hoàn toàn màu trắng khi người ta chưa vẽ lên gì làm cho
hoen ố nó
Em trinh nguyên làm đẹp cho cuộc đời
Cuộc đời trinh nguyên lại làm cho em thêm đẹp*

Chẳng hề có màu đen trên bóng hoa và trên bức tường
 Bởi vì tất cả hay cả hai đều hoàn toàn màu trắng
 Mọi sự tinh khiết tuyệt đối thì không hề có xen chút màu đen
 Bởi màu đen hoàn toàn không tồn tại trên nền màu trắng
 Cũng không tồn tại như có bóng hoa trên bức tường
 Tất cả sự tinh khiết như không còn chỗ nào cho điều ngược lại
 Anh yêu em bằng tất cả tình yêu cũng hoàn toàn nguyên khôi và nồng
 nàn như thế
 Giống như tiếng chim sơn ca hót trên không trung
 Điệu hát cũng là điệu nhạc
 Âm thanh trong sáng và bầu trời xanh cùng quyện vào nhau
 Như tình yêu của đôi ta
 Không có gì khác lẫn lộn vào mà chỉ toàn một màu trắng nuốt
 Em thật sự như một đóa hoa huệ trong lành
 Còn anh như chú chim sơn ca đang cất tiếng hát trên bầu trời xanh !

NON NGÀN

(24/02/12)

[Reply](#)

★★

PHẢN HỒI

Ôi hay quả thực là hay
 Đọc qua quả đúng thiên tài ngữ ngôn
 Việt Nam ngôn ngữ có hồn
 Con ... bay nhảy, cái ... nằm yên !

★★

ĂN CƠM MỚI NÓI CHUYỆN CŨ

Bây giờ đã lẻ mười hai
 Năm hai ngàn đó việc đời giờ chơi

Chuyện xưa tích cũ ngời ngời
 Nhìn về quá khứ cho đời soi chung
 Bốn lăm một chín oai hùng
 Tiếp sau Đại chiến dân mình đứng lên
 Ấy nền độc lập thu êm
 Vua từ ngôi báu chỉ thè làm dân
 Hân hoan dân tộc rần rần
 Nức lòng dựng nước vạn phần đẹp tươi
 Ai hay số mạng con người
 Tiếp hai cuộc chiến hổ người đời đời
 Sáu bảy năm đâu chuyện chơi
 Gàn non thế kỷ quả đời nhiều khê
 Qua bao thế cuộc ê chề
 Bây giờ vẫn cứ lẽ mề như xưa
 Mặc cho số mạng đang đưa
 Nhìn ra thế giới lại thừa băng khuâng
 Người ta lên đến cung hăng
 Còn mình dưới thế lèng èng kém chi
 Có bao khoáng sản bán đi
 Có bao sức lực lại thì làm thuê
 Ngổn ngang rừng rú trăm bề
 Phá rừng đốn gỗ tứ bề khai thông
 Cuối cùng chỉ có ruộng đồng
 Ráng làm xuất khẩu để hồng bù vô
 Giang sơn một dãy cơ đồ
 Ngàn năm sao vẫn tô hô nhạt nhòa
 Khắp nơi lo cửa lo nhà
 Lo vun địa vị chan hòa cùng nhau
 Xe hơi tiền bạc dôi dào
 Để con đi học nước nào chẳng hay
 Học xong ở lại vui vầy
 Lớp này lớp khác đợi ngày xuất dương
 Ước mơ xây dựng "thiên đường"

*Gần non thế kỷ vẫn vương cuộc đời
Chạy theo lý thuyết của người
Bây giờ vỡ lẽ quá cười không vô !*

NGÀN KHOI
(04/02/12)

CƠN BÃO TRONG CỐC NƯỚC TRÀ

*Đúng là chuyện trà dư tửu hậu
Khi lắc lư một cốc nước trà
Mới hay cơn bão bùng ra
Khi trà cạn chén vẫn là y nguyên*

*Ông Châu quả thuyền duyên có một
Mũ che tai phản biện làm gì
Bảo rằng lãnh đạo thường khi
Lòng thành tối thiểu cũng thì nên danh*

*Nhưng Chu Hảo đàn anh có khác
Ông minh danh lên tiếng rõ ràng
Muốn làm trí thức thật sang
Phải nên phản biện mới càng vinh danh*

*Đúng là vậy học hành phải ích
Ích cho ta ích cả mọi người
Chứ như chỉ phận tôi đòi
Lạc loài thế sự phỏng hoài lợi chi*

*Anh trí thức có khi cũng ngủ
Cũng như ai có lúc ngủ cong*

*Nhưng rồi thức dậy đang hoàng
Phải cần cho thấy mình sang ở đời*

*Sang đây chính là nhờ hiểu biết
Nhờ sáng soi mọi chuyện cho đời
Chớ còn trí thức dở hơi
Ừ ừ cạc cạc nói thời mà chi*

*Ai chẳng biết dân thì ít học
Bởi vì lo cơm áo gạo tiền
Anh người trí thức hữu duyên
Lại người ích kỷ chẳng phiền ai sao*

*Nên thế cục tăm hao là vậy
Biết bao nhiêu nghịch lý ở đời
Vậy mà trí thức ngồi chơi
Đúng là học vẹt cho đời khinh khi*

*Nhưng nói vậy nhiều khi đùng chạm
Nhưng anh đang ngái ngủ mơ màng
Chỉ vì thiên hạ lan man
Sẵn đây cũng viết vài hàng để chơi*

*Ly nước nhỏ biển khơi chẳng thấm
Chỉ trà dư tửu hậu đó mà
Chứ còn đại sự quốc gia
Toàn dân phải quyết có mà riêng ai !*

*Ngàn Khơi
(04/02/12)*

NGUYÊN LÝ MÔ HÌNH

Trong toán học mô hình luôn thấy rõ
 Chắc Bảo Châu tường tỏ việc này
 Ấy là nguyên lý không sai
 Mô hình rút gọn hình hài như nhau

Trong xã hội hình hài lớn nhất
 Gồm bao chung ái, ố mọi điều
 Cũng càng hỉ, nộ bao nhiêu
 Lại thêm oan trái mọi chiều nhân gian

Mô hình nhỏ rõ ràng như thế
 Dầu đảng nào cũng chỉ vậy thôi
 Dễ gì thần thánh chi đâu
 Cũng người nhân thế đút đầu như nhau

Bởi vì vậy có nào khó hiểu
 Cái lớn hơn chứa cái nhỏ hơn
 Thuận tình thuận lý ở đời
 Còn như nghịch lý dễ thời ích chi

Ấy cái nhỏ mà khi đưng lại
 Cái lớn hơn phi lý ở đời
 Đảng thành lãnh đạo tuyệt vời
 Vòng kim cô nhỏ bóp đầu tẻ thiên

Ấy là bởi trong vòng nhỏ hẹp
 Cái xấu thường dễ lộ hình ra
 Nịnh thần gian giáo điều ngoa
 Dễ chi cái tốt để ra bao giờ

Ai chưa rõ đọc lời Tố Hữu

Quả thi ca nhám nhúa làm sao
 Mô hình thế giới lẽ nào
 Ai mà chưa hiểu uống đời còn chi

Nên quả đúng lời ghi Tô Hải
 Quả không ngoa lời Nguyễn Minh Cần
 Lại thêm Bùi Tín cân phân
 Lại càng tinh tế như Hà Sĩ Phu

Quả đâu những thứ lù đù
 Bốn người sáng láng giống hầu nhân gian
 Nhìn ra thế sự đáng hoàng
 Mô hình thấy rõ lại càng thông minh

Nên thôi cũng chớ bức mình
 Đời còn có đó nghĩ tình con dân
 Việt Nam con cháu Tiên rồng
 Chẳng may rồng lộn non sông bỗng bênh

Nói chơi đừng nghĩ tênh hênh
 Ai người lèo lái con thuyền ngày nay
 Phải hay đừng để lộn lèo
 Cánh buồm lịch sử như điều đứt dây !

Trùng Khơi
 (04/02/12)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[09/02/2012 at 19:22](#)

SĂN ĐÀM QUỐC TẾ

Cái anh Mỹ sẵn đàm quốc tế
 Chuyện người ta thích nhòm mũi vào
 Hít hà dân chủ ra sao
 Nghe nghe ngóng ngóng tự do, nhân quyền
 Chuyện như vậy chẳng phiền sao được
 Của người ta cứ mặc người ta
 Nước nào thì chịu vậy mà
 Chuyện chi anh phải cứ la lối vào
 Chắc anh nghĩ mình văn minh nhất
 Nên giúp người để tránh tối tăm
 Nghĩ rằng mình muốn nhân quyền
 Nên thành khó chịu lại phiền người ta
 Tất mang tiếng sẵn đàm quốc tế
 Đã từ lâu chẳng phải đến giờ
 Thế nhưng mọi chuyện bất ngờ
 Bắt tay hội nhập bây giờ là đây
 Đúng là chuyện đông tây kim cổ
 Quá khô hài thiên hạ soi chung
 Chiến tranh đã hết đi đừng
 Bắt tay thù địch cùng chung thị trường
 Chuyện thế giới chẳng tường cũng rõ
 Chỉ còn đây chút lỗi nhân quyền
 Thôi thôi đã có nên duyên
 Cũng nên xét lại khỏi phiền lẫn nhau
 Cái gì đúng trước sau cũng đúng
 Đổi làm chi đứng đĩnh mà chi
 Ở đời bao chuyện thị phi
 Phớt lờ chẳng đáng cứ thì ban ra !

NON NGÀN
 (10/02/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

08/02/2012 at 06:35

THƠ LÀ GÌ ?

Thơ có phải vần điệu không ?
 Bởi vần điệu chính là âm nhạc
 Nhưng âm nhạc mà không mang ý nghĩa
 Âm nhạc để làm gì ?
 Thơ không vần điệu vậy thơ chỉ là ngôn ngữ
 Nhưng ngôn ngữ thường tình thì có gì hấp dẫn
 Không phải thế vì đó là ngôn ngữ của tư duy hay đúng ra vốn chính là cảm
 xúc
 Cảm xúc những gì trong cuộc đời và cảm xúc những gì nơi con người
 Nhưng cảm xúc chỉ bình thường cũng đâu phải là thơ
 Đó là những cảm xúc được chắt chiu ra ngay từ trí tuệ
 Trí tuệ của con người mà cũng là trí tuệ của đất trời
 Vâng đúng nghĩa của thơ là thế đó
 Thơ cũng giống như một rừng hoa
 Không có hoa nào giống một bông hoa đã có
 Người bình thường thì nhìn không phân biệt
 Nhưng nhà thơ giống như ong bướm chọn hoa
 Nên hoa chính là ngôn ngữ của thơ hay cũng là ngược lại
 Phải chăng là hình ảnh hay hương thơm hay mật ngọt
 Phải chăng là màu sắc là dạng hình hay thật sự lại chính là ý nghĩa
 Tất cả đều đúng như nhau vì thơ là ngôn ngữ không lời mặc dầu lời vẫn luôn
 là cái vỏ
 Cái vỏ bề ngoài đó nhưng lại giống như vỏ ốc xà cừ
 Hay giống như những đám mây trên bầu trời luôn luôn sinh động
 Thế thì thơ là âm nhạc nhưng đôi khi còn vượt qua âm nhạc
 Bởi vì thơ còn là hình ảnh là ý nghĩa của ngôn ngữ con người
 Mỗi ngôn từ như một bông hoa
 Mỗi ngôn từ như những hạt sương mai lóng lánh
 Hay có khi như ráng trời chan hòa mờ ảo
 Hay có khi chỉ là một rừng ngôn ngữ như một rừng bông hoa
 Viết về những điều trên là để nói về Wislawa Szymborska
 Bởi thơ bà như hoàn toàn kết tinh từ cảm xúc

Nhưng cảm xúc bởi tư duy và cả hai cùng quyện hòa thành một
 Cảm xúc của con người nhưng sao giống như cảm xúc từ vũ trụ bao la
 Nên bà quả là nhà thơ hoàn toàn xứng đáng
 Giải Nobel danh giá hay giải Goethe tuyệt vời
 Và còn những giải thưởng văn học khác trong cuộc đời
 Bà quả là nhà thơ sáng giá khi 89 tuổi bay đi nhẹ nhàng với 350 bài thơ để
 lại
 Nó sáng như ngôn ngữ hay như tinh thần của nước Ba Lan
 Nên đã được dịch ra nhiều thứ tiếng
 Trong đó có cả ngôn ngữ hay tiếng nói của Nguyễn Du và Nguyễn Trãi
 Quả bà thật rất xứng danh, 89 tuổi bay đi nhẹ nhàng với 350 bài thơ để lại
 Bà đã sống một quãng đời dài suốt trong chiến tranh
 Mà ít có những bài thơ nào nói về cuộc chiến
 Cuộc chiến quá vô lý và tàn ác với người Ba Lan
 Nó đâu đáng sợ gì để thơ bà nói tới
 Bà là thi sĩ của tự do hay cũng giống một bà hoàng về ngôn ngữ
 Tôi không đọc được thơ bà từ tiếng Ba Lan
 Nhưng với tâm hồn Việt Nam tôi rất cảm ơn khi đọc thơ bà từ bản dịch
 Ôi ngôn ngữ của nhà thơ hay của nhà triết học mà tự nhiên tôi quả thấy
 thật rung cảm ở trong lòng !

Ngân Khơ
 (08/02/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[08/02/2012 at 22:01](#)

CHUYỆN GÌ CÒN CÓ ĐÓ

Chuyện gì còn có đó
 Mọi sự thế gian này

Chẳng có gì nghiêm trọng
Sớm muộn gì chẳng sao

Sao nổi đình nổi đám
Sao gồng mình hết la
Sao chộn rộn tíu tít
Thế gian cũng vậy mà

Liên xô bảy mươi năm
Rồi có đâu tồn tại
Công cốc cũng đổ sông
Cũng bắt đầu trở lại

Nên chi thế gian này
Sống vui cùng người khác
Chẳng gồng mình cách mạng
Mà nhân ái để đời

Bởi vì cuộc đời này
Có hay cùng có dở
Không ai xấu mười phần
Chẳng ai tốt muôn thuở

Cho nên trong cuộc đời
Chỉ độc lập tự do
Mới là vốn quý nhất
Là điều nên nêu cao

Vậy chẳng nên về hòa
Vậy chẳng nên ép uống
Phải để cho mỗi người
Xử lý theo tình huống

Ai cũng có lý trí
Ai cũng có cái đầu

Tâm tình ai cũng có
Cần gì phải bao lo

Nên đời cần trong sáng
Luật pháp và tự do
Luật không như cái bẫy
Tự do cũng dẫn đo

Ta không làm hại người
Cũng không để người hại
Đó là sự tự do
Đó là điều bình đẳng

Đời nói một là một
Đời nói hai là hai
Đó là người chính đáng
Không dối gạt một ai

Cuộc đời mà chính đáng
Giống như một vườn hoa
Cuộc đời toàn dối gạt
Giống một rừng đầy gai

Ai người ở trong đời
Thấy hoa mà chẳng thích
Ai người ở trong đời
Thấy gai mà chẳng ớn

Nên chi dù một người
Cho dầu ai cũng vậy
Có gì nên sáng tỏ
Chẳng cứ một điều cày

Điêu cày còn hay mất
Còn tay hay mất tay

Tắm hơi thế nào đó
Cũng quý như mọi người

Bởi cuộc đời là lý
Nhưng trong vẫn phải tình
Nếu mọi chuyện phi lý
Tình đời còn ra sao

Nên chi quay trở lại
Mọi chuyện thế gian này
Chẳng có gì trọng đại
Mà tình lý phải ngay

Mình sống cho ra người
Để người người cùng sống
Bởi ai cũng là người
Bởi ai đều được sống !

NGÀN KHOI
(09/02/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[07/02/2012 at 09:20](#)

ĐẤT VÀ NGƯỜI

Không có đất người đứng đâu trong vũ trụ
Có đất mà người mới được sinh ra
Đất nước chung được gọi là tổ quốc
Người đời xưa truyền lại mãi đời sau
Không có đất người lấy đâu trồng trọt
Lấy gì ăn để sống kiếp người ta

Không có đất cứ gọi là vô sản
 Chỉ tay không đâu ra cửa ra nhà
 Mỗi mảnh đất chẳng tự trời rơi xuống
 Là công lao khai khẩn mới gây nên
 Hoặc cha mẹ ông bà xưa để lại
 Hay mua đi bán lại cũng do tiền
 Chẳng ai chiếm được cả ngàn khoảnh ruộng
 Láy công đâu lao động để mong làm
 Cũng chẳng ai cấm dùi không có đất
 Đất nói chung là hàng hóa tự nhiên
 Đã hàng hóa thì luôn luôn thay đổi
 Chuyện tự nhiên vì xã hội đặt ra
 Có pháp luật thì có người quản lý
 Có cần chi dồn chung lại mới là
 Người ta nói phân chia trong hạn định
 Cần định ranh định mức khỏi kêu la
 Ai không thích làm nông thì bán lại
 Ai tài năng thì trang trại mở ra
 Dầu bao nếp cũng thành xôi tất cả
 Mỗi người lo quản lý của riêng mình
 Thuế nghĩa vụ thì đóng cho xã hội
 Thật nhẹ nhàng đất nước khỏi linh tinh
 Chuyện đơn giản nhưng đời không đơn giản
 Đời muốn cho tất cả thấy đều chung
 Quả đúng nghĩa sân chùa không ai quét
 Và cha chung chẳng nước mắt thành dòng
 Đất và người quả như trò cút bắt
 Đất lam nham cũng vì tại con người
 Như gân gà nhai hoài không nuốt được
 Nuốt không vô mà lại tiếc nhỏ ra
 Đất tài sản tự nhiên trời đã có
 Người sinh ra vốn dĩ chỉ về sau
 Vì hợm hĩnh người muốn mình là thánh
 Khiến thành ra phúc tạp cũng ra trò
 Giống việc khoe lại chẳng ra nhàn tản
 Kiểu ta đây muốn gom hết vào tay

*Rồi phân lại như làm ơn làm phước
 Hóa khi không sương gió đã dạn dày
 Đất và người nói chơi mà sự thật
 Sự thật đùa giống như kiểu nói chơi
 Đời lãng mạn quả đời không cơ sở
 Như trên mây gió cuốn giữa non ngàn !*

NGÀN KHOI
 (07/02/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[06/02/2012 at 09:18](#)

CON NGƯỜI

*Con người tồn tại ở đời
 Hơn loài sinh vật chỉ nhờ tài năng
 Nhờ văn hóa, văn minh phát triển
 Nhờ chân tài, xã hội tiến lên
 Trước tài giúp ích bản thân
 Sau tài lợi ích cộng đồng thế thôi
 Nhưng có tài phải cần có học
 Chẳng học chi liệu có chi tài
 Tài như hạt giống ẩn tàng
 Học hành khai mở như màn mở ra
 Dẫu sao hoàn cảnh phải cần
 Mưa hòa gió thuận giúp cánh mau vươn
 Đó là yếu tố môi trường
 Môi trường xã hội con đường tiến thân
 Thế nên xã hội rất cần
 Vừa là kẻ địch vừa thân với mình
 Nên số mệnh cũng là yếu tố
 Số tôi thì kẻ địch bé ta*

Còn như có số nở hoa
 Bao người thân thiết vì ta giúp vào
 Cho nên bao kẻ ở nhà
 Tài gì chắc khác mưa sa vũng lầy
 Còn ai đi Mỹ đi Tây
 Thanh vân gặp hội tháng ngày nên duyên
 Chuyện đây đúng chuyện ông Thành
 Có tên Trương Nguyễn nên đành số hên
 Đã thành thì tất phải nên
 Đã là trương nguyện mình ên cũng thành
 Nhân đây phải nói một lời
 Con người có số như trời có mây
 Vài dòng nhắn khắp Đông Tây
 Làm sao xã hội luôn đây con người !

Non Ngàn
 (06/02/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:
[06/02/2012 at 21:25](#)

THÔI MÀ TẮM

Chuyện chi cũng chuyện đời thường
 Có gì quan trọng sập giường cột đầu
 Nắng mưa đời vẫn dài dài
 Thời gian trôi mãi có hầu ngưng chi
 Cuộc đời kẻ đến người đi
 Nước nhà vẫn một có gì lạ đâu
 Cho dầu lịch sử đổi tàu
 Cũng lên phía trước để hầu lùi sao
 Cho nên những chuyện tào lao
 Đẹp đi mới thấy cái cao của mình

*Nếu mà chỉ chuyện linh tinh
 Bùa thiêng cũng giống tự mình vẽ đeo
 Cứ xem gió thổi qua đèo
 Đá thì mặc đá gió đều vẫn qua
 Đá đèo nên để phôi pha
 Cần chi năm tháng cứ mà rình nhau !*

NON NGÀN
 (07/02/12)

[Reply](#)

TRUNG DƯƠNG says:
[06/02/2012 at 02:02](#)

CHUYỆN CƯỜI

*Chuyện cười ở chốn dương gian
 Gửi anh Buôn Gió ít hàng này chơi
 Thật là đời quả lợi khơi
 Giống như kịch bản của thời xa xưa
 Người dân đâu phải con lừa
 Bảo sao nghe vậy mới ư bụng mình
 Cho nên Buôn Gió bắt bình
 Viết chơi tiểu phẩm giật mình lạ chưa
 Nhìn ra trời nắng lừa thừa
 Hoảng hồn nhớ lại Hoàng Sa chưa về !*

NGÀN KHÔI
 (06/02/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[05/02/2012 at 20:40](#)

CÓ CON CHIM NHỎ

Có con chim nhỏ trên ngàn
 Ăn sâu uống suối lại càng thông dong
 Ai đem về nhốt lồng son
 Nhảy qua nhảy lại mỗi mồn ngày xanh
 Có con chim nhỏ trên cành
 Trời mây vô tận thênh thang cõi lòng
 Ai đem về nhốt lồng son
 Giống như một chú cừu non khác gì
 Có con chim nhỏ trong mây
 Thênh thang một cõi ta đây tung hoành
 Gió trời vi vút mây xanh
 Bỗng dưng ai bắt để thành lồng son
 Có con chim nhỏ trên cao
 Chí luôn lồng lộng khác nào thiên thanh
 Muốn bay muốn lượn tự mình
 Lồng son ai nhốt thật tình uống sao
 Mỏi hay đòi có con người
 Cái gì cũng muốn lợi riêng cho mình
 Bắt chim về nhốt quả tình
 Để nghe chim hót cho mình riêng vui !

Trùng Dương

(06/02/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[05/02/2012 at 18:51](#)

TỪ TẶNG TUYẾT MINH
ĐẾN LÂM Ý LAN

Chuyện tình đến thế cũng hay
 Trai thanh gái lịch dễ tày chẳng ham
 Có chi cũng chỉ đời thường
 Tình yêu tình dục trăm đường khác sao
 Tại sao thánh hóa cụ Hồ
 Dẹp râu, ép xác, dầu cho nước nhà
 Nhưng mà sự thật đâu xa
 Sờ sờ trước mắt rõ là hư danh
 Anh hùng có gặp thuyền quyền
 Cũng như cục súc trong miền nhân gian
 Thanh tao hay dầu điệu dàng
 Dầu cho hì hục cũng càng như nhau
 Cho nên nghĩ trước suy sau
 Cuộc đời phong thánh ngổ hầu mà chi
 Vì dân vì nước hay vì
 Cái hư danh hão để chi ở đời
 Ngàn xưa thiên hạ muôn nơi
 Bao giờ sự thật cũng thời đề cao
 Còn như mưu mẹo thế nào
 Cũng trong giai đoạn lẽ nào ai ưa
 Nhưng thôi nói mấy cho vừa
 Chuyện chi đã rõ cũng thừa thanh minh
 Tiếc thay đất nước dân tình
 Non rồi thế kỷ giạt mình hơi ơ
 Cho nên nói lại nghe thôi
 Cuộc đời giải thánh mới thời êm hơn
 Chuyện đời giống chuyện bông lơn
 Thối thường là vậy oán hờn mà chi !

Đại Ngàn
 (06/02/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[05/02/2012 at 19:56](#)

BIỂU TÌNH MỘT MÌNH

Chuyện đời vốn ít xưa nay
 Một mình một chợ cũng đi biểu tình
 Dầu trong tuyết lạnh lặng thinh
 Nhưng bầu máu nóng nhiệt tình là đây
 Đỗ Xuân Cang đứng gương này
 Nơi quê cũng thế chính Đoàn Văn Vươn
 Đã mang ý chí mười phương
 Một mình đơn độc để đâu ngại gì
 Tự do dân chủ chỉ vì
 Nhân quyền chính đáng cho người thế gian
 Một thân cũng chất đại bàng
 Còn hơn chim sẻ lan man cả bầy
 Chuyện đời Đông cũng như Tây
 Trong hay ngoài nước cũng vậy mà thôi
 Bất công khi đẩy tận nơi
 Phải bùng phát dậy rồi thời lạ chi
 Thế nên người có thức thì
 Mới mong đất nước đến khi huy hoàng !

Non ngàn (06/02/12)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:

[05/02/2012 at 08:06](#)

ĐÚNG RA

Đúng ra người chết không phải chết
 Đúng ra công an đừng mạnh tay
 Đúng ra tình người được củng cố
 Đúng ra xã hội đừng nổi đau
 Cho nên chuyện gì cần xem xét
 Pháp luật phân minh không riêng tây
 Pháp luật phải đi gần nhân bản
 Pháp luật không nên ở trên mây
 Người xưa có nói dân vi quý
 Xã tắc thứ chi quân vi khinh
 Có nghĩa dân đứng đầu trước hết
 Tại sao để dân chịu nhục hình
 Cho nên chuyện đời luôn phải thật
 Chẳng nên lấp liếm chẳng tuyên truyền
 Đừng nên coi dân như cỏ rác
 Đụng cái là lên gỏi triền miên
 Người trên không thấy nhưng dân thấy
 Trong nước ít hay bên ngoài hay
 Mọi chuyện khách quan đều thế cả
 Nên nhìn qua ảnh cảm thương thay !

NON NGÀN

(05/02/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:

[05/02/2012 at 00:49](#)

CÔNG AN VÀ QUÂN ĐỘI

Nước nào chẳng có công an
 Tuy danh từ khác đều mang một điều
 Trị an trật tự mọi chiều
 Yêu cầu xã hội đều nhiều như nhau
 Công an là của quốc gia
 Hay kêu cảnh sát cũng là như nhau
 Trên thì đất nước làm đầu
 Dưới thì xã hội là câu trau lòng
 Chỉ hai điều ấy mà xong
 Đó là nhiệm vụ trong vòng nhân gian
 Chính em chính trị mớ màng
 Ấy là chỉ chuyện giữa đảng mà thôi
 Bởi chưng lương bổng bao đời
 Ai người đóng góp vốn là toàn dân
 Thế nên sai khiến vạn phần
 Phải trong trách nhiệm toàn dân giao mình
 Chớ còn những cái linh tinh
 Tự mình suy nghĩ tự mình đắn đo
 Nhân danh chẳng có vai trò
 Chẳng danh nào trọng hơn cho nước nhà
 Bắt qua quân đội không xa
 Chuyện xưa ngàn thuở có là mới chi
 Xưa vua muốn được trị vì
 Mà quân không có dễ gì vua sao
 Thời nay xã hội đổi đời
 Tự do dân chủ nên thời không vua
 Thế nhưng quân đội đâu thừa
 Giữ yên bờ cõi chuyện xưa nay rồi
 Nên chi đơn giản mà thôi
 Quân là của nước chẳng thời riêng ai
 Bao danh từ lạ thật tài
 Nhân danh chính trị để xiêu lòng người
 Thế mà chính trị là gì
 Một là quyền lực hai vì say sưa
 Lợi danh có nói chẳng thừa
 Ngoài là chủ thuyết chẳng vừa lòng ai

Vậy nên chân chính trên đời
 Yêu dân thương nước chẳng thời bỏ đi
 Ai lên ai xuống chuyện gì
 Mình là quân đội nhiều khi chẳng cần
 Nước nhà gặp hội phong vân
 Toàn dân an lạc khỏi cần lo chi
 Nhưng khi tổ quốc lâm nguy
 Một lòng quyết chí ra đi diệt thù
 Chuyện đời đơn giản ngàn thu
 Công an, quân đội chẳng thù riêng ai
 Đứng xa chính trị mới tài
 Bởi mình chỉ biết trên đầu toàn dân !

Đại ngàn
 (05/02/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[05/02/2012 at 08:37](#)

THƯƠNG NGƯỜI NHẠC SĨ

Ai người chẳng xót nước non
 Quá đà cảm xúc có còn lạ chi
 Việt Khang quả hát những gì
 Trong bài hát đó có khi nặng nề
 Say sưa nên có hơi "phê"
 Cảm thông thì mới dễ bề bỏ qua
 Bèn không cần sớm đưa tòa
 Giam lâu cũng tội tài hoa một người
 Nhạc lòng dẫu hát nhằm chơi
 Nhưng còn chính trị thật đời khác xa
 Vài lời cảm xúc nói ra
 Thấy người nhạc sĩ thiết tha cỡ nào

Dầu sai dầu đúng làm sao
 Để tòa xét xử sẽ hầu biết thôi
 Nhưng sao cũng chuyện đã rồi
 Trong nhà đóng cửa để nhằm dạy nhau !

NON NGÀN
 (05/02/12)

[Reply](#)

TAY BA

Tay ba xuất hiện trước tòa
 Bên là Thẩm phán bên là Luật sư
 Lại còn bên nữa không dư
 Đó là Luật pháp khư khư một bề

Thẩm phán phải căn vào luật pháp
 Để xử người có tội hay không
 Luật đâu có giống thành đồng
 Nên chi Thẩm phán phải gồng mình xem

Luật sư cũng một bề như vậy
 Đâu phải ra cãi cối cãi chày
 Cãi sao đúng lý cho hay
 Giúp người thân chủ tỏ bày tâm can

Ấy ba vé rõ ràng là thế
 Luật pháp gì cũng phải du di
 Quan tòa muốn tránh thị phi
 Lương tâm trên hết chuyện gì để sau

Xử độc lập đó điều thứ nhất
 Xử nhân văn là việc thứ hai
 Săm soi tình tiết đông dài
 Để rồi kết lại chính ai lỗi gì

Chuyện tòa án chẳng màu chính trị
 Chỉ nhân văn xã hội được rồi
 Cán cân công lý trên đời
 Đặt đâu cũng vậy ta thời phải tuân

Ngày xưa vốn lệ làng phép nước
 Đời bây giờ dân chủ tự do
 Ép dân dân phải lật đò
 Cho dầu uống nước giở trò mà chi

Nên ba cánh phải thì phối hợp
 Không chủ quan cứng nhắc cánh nào
 Cả ba đều chẳng tào lao
 Cả ba phải đúng lẽ nào lại sai

Trời đất đó rộng dài năm tháng
 Đất dẫu chung phải có phần riêng
 Chớ đừng ăn nói huyên thuyên
 Đất chung nhà nước lại phiên muôn dân

Bởi sản phẩm mồ hôi nước mắt
 Có làm ra mới lợi con người
 Chớ mà lý thuyết dở hơi
 Đời không tức giận cũng đời cười chê

Vài dòng thế để bề thỏa đáng
 Đứng ngoài chơi bênh vực ông Vươn
 Người dân bị ép cùng đường

Cảm thông nên luật phải nương trên đời !

Ngàn Khơi
(04/02/12)

NGÀN KHOI says:
[04/02/2012 at 05:44](#)

NGUYÊN LÝ CỦA TỰ DO

*Một lần nói cho vạn lần mãi mãi
Người bản nhiên luôn phải có tự do
Không tự do tính người không còn nữa
Không tự do người cũng chẳng ra người !
Dẫu con cá tự do bơi dưới nước
Dẫu con chim cũng vậy ở trên không
Trong thiên nhiên mọi điều luôn thuận lý
Nào có chi lại kiềm hãm con người !
Người tự do phải tự mình suy nghĩ
Không vì đâu mà ức chế phát ngôn
Bởi tư tưởng tự do luôn lành mạnh
Không bản năng không quyền lực xen vào !
Người tự do nghĩ gì thì viết nấy
Không âu lo sợ sệt chỉ vì ai
Cùng mọi người phải tự do trao đổi
Những điều hay và lẽ phải trên đời !
Người tự do trên đầu là sự thật
Không chính quyền không lãnh tụ chen vô
Không chính trị như một điều xoàng xĩnh
Mà luôn luôn ngay thẳng ở trên đời !
Cây có thẳng thì dáng hình mới đẹp
Người tự do không luồn cúi lom khom*

Trên đầu mình chỉ trời xanh bát ngát
 Đứng thẳng bon không cóm róm còm ròm !
 Người tự do không bao giờ xu nịnh
 Cũng chẳng ưa người xu nịnh với mình
 Tâm trong sáng chẳng hô hào tâng bốc
 Thấy việc đời sai trái chẳng làm thinh !
 Người tự do ghét tràn điều nô lệ
 Bởi cá nhân hay ý hệ lam nham
 Chỉ trân trọng con người và xã hội
 Không hòa nhau không phách lối làm càn !
 Người tự do phá tung bao xiềng xích
 Không đội đầu không chà đạp lên ai
 Không áp bức không để người áp bức
 Cùng tha nhân luôn tương kính hòa hài !
 Người tự do ghét bất công xã hội
 Ghét tuyên truyền dối gạt hoặc nghe theo
 Vì chân lý luôn đề cao sự thật
 Ghét bít bùng xã hội lẫn con người !
 Vậy tự do chính là người đạo đức
 Còn độc tài nghịch lý với nhân tâm
 Đè người xuống để mình lên cõi cổ
 Hỏi còn đâu là đức hạnh con người !
 Trong cuộc thế không có gì biện bạch
 Cho độc tài chống dân chủ tự do
 Vì mọi người sinh ra đều bình đẳng
 Ngang hàng nhau sao phủ nhận tự do !
 Có tự do con người không nô lệ
 Không vì đâu hạ nhân phẩm con người
 Có tự do mới tự mình hít thở
 Nhân phẩm người và giá trị tự do !
 Nói cụ thể nhân quyền là thế đấy
 Là căn cơ cho quyền sống con người
 Không tiền chế không buộc ràng giả dối
 Độc lập riêng là quyền của tự do !

Đại Ngàn
(04/02/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:
[04/02/2012 at 08:55](#)

HAI ANH CẢI NHAU

Hai anh đổ mặt cải nhau
 Anh cho một cái hay nhiều hơn hai
 Anh kia bóp chất bậy nào
 Hơn hai mới tốt lẽ nào một thôi !
 Cải nhau một chặp một hồi
 Sau đây thuật lại xem chơi tỏ tường
 Anh ham một cái đáp cương
 Một thì dễ tóm khỏi đường chia phân !
 Cái gì gom lại mười phần
 Tập trung ta giữ khỏi cần lo xa
 Độc quyền dễ trị người ta
 Còn như phân tán hóa ra khinh nhờn !
 Vả chẳng chỉ cách bao quyền
 Một mình một chợ khỏi phiền nghĩ suy
 Cho dầu hay dở những gì
 Lấy đâu so sánh quả thì rất hay !
 Một mình yên chí rảnh tay
 Cũng như ca hát một bè mới vui
 Vả chẳng một mắt bao nhìn
 Tập trung chú ý càng tinh mỗi ngày !
 Anh kia nghe vậy đáp ngay
 Vậy thì mắt chột chắc hay hơn nhiều
 Cần chi hai mắt lêu têu
 Mũi cần một lỗ cũng đều hít vô !

Chắc anh không biết bao loài
 Nhiều hơn hai mắt để coi tỏ tường
 Trời sinh hai lỗ tương đương
 Để cùng nhịp thở vẫn thường lợi hơn !
 Anh kia tím mặt xanh rờn
 Đập bàn xô ghế giận hơn những gì
 Hét to chẳng ngại thị phi
 Tao ung như thế thì mày tính sao ?

NON NGÀN
 (04/02/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[04/02/2012 at 23:29](#)

TRÍ THỨC HÃY ĐỨNG LÊN !

Ô hay trí thức lại ngồi
 Ngồi lê đôi mách hay ngồi chi đây
 Nên chẳng trí thức giả cây
 Biết thì để đó đặng thầy ngồi chơi
 Con thuyền xã hội chơi vơi
 Ai người trí thức ngồi nơi khoang thuyền
 Ngủ đi đâu khác thuyền quyền
 Thức mà ngồi đó chạt thuyền hay chưa
 Ai người trí tuệ vừa vừa
 Biết lo toan thức cũng chưa muộn gì
 Cuộc đời kẻ đến người đi
 Người nào không ngủ vẫn thì thức chơi
 Cho nên trí thức ở đời
 Thức thời là một lo đời là hai
 Chớ như chỉ kiêu tôi đòi
 Bao sao nghe vậy ích gì cho ai

Nhìn xem chính trị đúng sai
 Tầm cao hay chỉ xạc xài vu vơ
 Có nên phản biện đôi lời
 Hay là lờ mờ để thời gian qua
 Trung thành đối lập hay a
 Trung thành phản biện cũng ra nổi gì
 Bởi người trí thức thường khi
 Tầm nhìn bao quát ngại gì tơ mờ
 Thức thành như ngủ tôn thờ
 Quyền hành, thần tượng thật mờ rõ ràng
 Thức cần tế thế an bang
 Thức mà bò lét chỉ càng ô danh
 Công xưa cha mẹ học hành
 Công xưa đất nước nên danh thán ngày
 Học xong trả chữ cho thầy
 Vinh thân ám cất với bầy thê nhi
 Thế thì trí thức làm gì
 Cái danh huyền hảo ích chi trên đời
 Cho nên sẵn biết nói chơi
 Gõ vài dòng phiếm cho đời cùng coi
 Bởi chưng thán rộng ngày dài
 Làm thơ trau chuốt để ai ham gì
 Nghĩ sao nói vậy thường khi
 Cho vui thiên hạ chẳng gì cũng thơ
 Nhấn người trí thức lơ mờ
 Hãy nên đứng dậy thần thờ ngồi chi
 Giơ tay dụi mắt tức thì
 Nhìn cho sáng suốt những chi trên đời
 Truyền mảnh dân tộc chơi vui
 Có nên thép hóa cho đời lên hương
 Hay là chỉ lủ tầm thường
 Ngợi khen lãnh đạo vắn vương Bác Hồ !

Ngàn khơi
 (05/02/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[03/02/2012 at 04:23](#)

TỪ NGUYỄN THANH GIANG

ĐẾN TRẦN MẠNH HẢO

Lời khen Mạnh Hảo thật hay
 Tính người chân chất mới tày nhân gian
 Thẳng như ruột ngựa rõ ràng
 Nhìn trong thực tế lại càng thấy thơ
 Thơ đây chẳng phải thơ ngây
 Mà thơ phán xét mới hay trên đời
 Tuy rằng chẳng phải tuyệt vời
 Nhưng thơ chính xác người đời nên khen
 Ly thân đã quyết một phen
 Đâu còn bịn rịn chê khen những gì
 Đường ta ta quyết ta đi
 Tình ta ta quyết những gì ta mong
 Lấy thơ mà thắp lửa lòng
 Ấy Trần Mạnh Hảo thông dong tháng ngày
 Hoàng Sa nước mắt vơi đầy
 Khen Trần Mạnh Hảo qua lời Thanh Giang
 Êch kêu trong tiếng mưa ngàn
 Hay là tiếng ếch gọi trăn mong mưa !

NON NGÀN

(03/02/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[03/02/2012 at 08:40](#)

XIN CHÀO ÔNG DƯƠNG TRUNG QUỐC

Lâu nay nghe tiếng đã lâu
 Bây giờ mới thấy tận đầu tận đuôi
 Tóc mây phơ trắng cả rồi
 Râu cằm cũng bạc thôi rồi thời gian
 Khi lên làm chủ diễn đàn
 Những lời ông nói râm rang cũng tình
 Cổ xe đường xóc rung rinh
 Lại không có thắng giạt mình lắm thay
 Ông làm sử học lâu nay
 Hỏi ông có muốn nhảy ngay ra ngoài
 Muốn lùi không số thì sao
 Ông đành tái cấu lẽ nào buông tay
 Chuyện đời mới thật là hay
 Trên xe tái cấu nói ngay dễ gì
 Ông đem Thanh nghị suy bì
 Sánh người trí thức những gì ngày xưa
 Gió đưa ngọn "cãi" dong đưa
 Lái sang Tiên Lãng cũng vừa thời gian
 Vụ Đoàn đây rất rộn ràng
 Ai sai ai đúng ông càng u ơ
 Đổ qua vì Luật đất đai
 Chắc như bàn thạch sửa hoài đặng đâu
 Lại nay ông cũng hơi râu
 Bắt tay sửa Hiến mái đầu bạc thêm
 Quả là ông bắt đầu rên
 Sửa sao cho được cái nền còn nguyên
 Mới hay ông cũng biết phiền
 Tưởng xưa ông nghĩ thần tiên trên đời
 Xưa ông tuyên bố rạng ngời
 Bây giờ ông biết chạy hoài trong nong
 Bởi nhà sử học nằm lòng
 Con đường trí thức trong nong chạy hoài !

NGÀN KHOI
(03/02/12)

NGÀN KHOI says:
[03/02/2012 at 07:31](#)

NGUYỄN NHÂN VÀ KẾT QUẢ

Chuyện dễ ẹt khói nào không do lửa
Đó là vì sự đốt cháy tự nhiên
Không thể bảo Marx-Engels là tốt cả
Khi gây ra bao nhiêu nỗi kinh hoàng
Sự thật đấy không phải là nói xấu
Bởi việc đời không hiểu hết nhân gian
Tưởng thế sự cứ giống như bài toán
Một cộng hai, là ba, đúng chứ sao
Ôi trí thức ôi triết gia cỡ đó
Khác gì đâu cấp tiểu học không nào
Con người sống vì bản năng cơ bản
Phải làm sao để họ kiểm soát nhau
Có đời nào trứng bỏ vào một giỏ
Rồi kêu to giao cho ác giữ giùm
Khoái độc đoán, trên đời đâu chẳng có
Nên Engels nên Marx quả làm to
Tưởng vô sản là mẫu người lý tưởng
Đúng hai ông tệ hơn cả học trò
Vì những nước nay chính là xã hội
Mười phần hay, đâu giai cấp đấu tranh
Đâu vô sản đâu có cần chuyên chính
Xin bái chào hai ngài giả triết gia !

Non Ngàn
(03/02/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[02/02/2012 at 18:17](#)

TRẮNG VÀ ĐEN

Trắng thì nhìn thấy rõ ràng
 Đen thì khuất lấp lại càng tối tăm
 Thương thay số phận anh Vươn
 Tự nhiên ập xuống trên đầu rủi thay
 Ta là trí thức dân cày
 Mồ hôi muốn bát cơm đầy thơm tho
 Thế nhưng phận mạng ai cho
 Thấy ngon nhiều kẻ phải lo nhòm vào
 Trên trời có mấy vì sao
 Nỗi oan dưới thế kẻ nào hiểu cho
 Nên khi bị ép ra trò
 Người dân chống lại cóc lo chuyện gì
 Cho dầu đạn ghém đạn bi
 Trong cơn căm phẫn dễ gì buông tay
 Kiên cường như thế mới tài
 Chẳng may phạm pháp lá bài tự nhiên
 Tay không đâu chống chính quyền
 Bỗngưng nhà ử bị khiêng vô tù
 Đường đời bao nỗi kỳ khu
 Hận lòng chỉ nuốt oán thù vào trong
 Đã chơi khí phách cực lòng
 Ra tòa tự biện cóc cần luật sư !

ĐẠI NGÀN

(03/02/12)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:

[02/02/2012 at 17:55](#)

QUỐC GIA HƯNG VONG THẤT PHU "HỮU CÁCH"

Người xưa nói quốc gia hưng vong thất phu hữu trách
 Chữ là vậy nhưng xé rách xang bang
 Nước thì nghèo dễ chi mấy ai sang
 Trừ những kẻ ăn trên ngồi trước
 "Trách" là vậy nên mới là "hữu trách"
 Nhưng người dân cũng có "cách" của mình
 Thất phu không "nói" linh tinh
 Làm ăn cật lực để mình vươn lên
 Chỉ đáng tiếc là anh trí thức
 Hữu trách đây hay "hữu cách" mới là
 Làm sao xã hội tiến ra
 Làm sao dân tộc nước nhà vươn lên
 Nếu chỉ biết đắp chăn trùm kín
 Ấy còn thua hữu trách thất phu
 Chuyện đời quả thật lu bù
 Nói chơi vài tiếng để ru mộng người !

NGÀN KHÔI

[Reply](#)

★★

NGÀN KHÔI says:

[02/02/2012 at 03:41](#)

VIỆT NAM VIỆT NAM

Việt Nam máu đỏ da vàng
 Hùng Vương dựng nước mãi càng về sau
 Biết bao triều đại qua mau
 Hùng cường cũng có đón đau cũng nhiều
 Nam Quan đỉnh cũ mền yêu
 Cà Mau mũi mới dập dề sóng xanh
 Mọi người quý mền đất lành
 Toàn dân muôn thuở công thành dựng xây
 Chẳng hay số kiếp đặt bày
 Chuyển vào Quốc tế bầy hầy bao năm
 Chiến tranh tàn khốc điêu tàn
 Chia năm xẻ bảy nỗi oan ngút trời
 Huênh hoang khẩu hiệu tuyệt vời
 Nào là đế quốc nào là nhân dân
 Mỹ, Nga, Trung Quốc rần rần
 Cùng nhau xúm lại dự phần chia xôi
 Dân ta bồi hồi bồi hồi
 Bao năm chịu khổ cũng rồi tàn canh
 Giờ thì đã có hòa bình
 Chuyện xưa ôn lại bực mình bao nhiêu
 Nước nhà sao giống nàng Kiều
 Phong trần có một phải liều đưa chân ...

ĐẠI NGÀN
 (02/02/12)

[Reply](#)

★★

TRÙNG DƯƠNG says:
[01/02/2012 at 05:21](#)

TÊN NGƯỜI

Ngày xưa biết có Trương Chi
 Ngày nay lại có một ông Trương Phình

Chuyện đời chẳng lẽ làm thinh
 Bật cười nên mới hứng tình viết chơi
 Ai trượng cũng phải có nơi
 Ai phình cũng phải có nơi để phình
 Mong ông chớ có làm thinh
 Nói cho thiên hạ biết phình ở đâu
 Ở đâu trượng ít trượng nhiều
 Ở đâu phình ít phình nhiều cho vui !

NGÀN KHOI

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[01/02/2012 at 06:54](#)

HAI CON NGƯỜI HAI THẾ GIỚI

Một người tuổi trẻ tài cao
 Tư duy toán học dồi dào hơn ai
 Một người nông nghiệp kỹ sư
 Hăng say sản xuất chẳng ai như mình
 Thế nhưng trời đất gập ghềnh
 Hai người hai cảnh thật tình khác nhau
 Người thành áo mũ cao dài
 Người thành giam hãm chẳng ai giống mình
 Ai làm nên cảnh linh chình
 Cho đường đời bỗng gập ghềnh khó đi
 Anh Vươn vươn tới những gì
 Anh Châu nghi ngút chẳng gì không ngon
 Nên thôi gác tía lầu son
 Nên thôi ao vũng vẫn còn bùn xưa
 Thế gian nói mấy cho vừa
 Số người, cảnh ngộ chuyện xưa nay rồi

*Chỉ thương một phận lạc loài
Chỉ khen một phận cho người vinh hoa !*

NGÀN KHOI
(01/02/12)

[Reply](#)

LỜI NHẮN CHO TRẺ

*Các em tuổi trẻ tài cao
Nên đi học toán lẽ nào lại không
Bảo Châu thấy vậy mà thông
Đưa mình lên cũng ngang dòng thế gian*

*Các em tuổi trẻ cần sang
Nên đi học triết mở mang tình đời
Tư duy trí tuệ tuyệt vời
Cao siêu nhân loại ta thời mới hay*

*Có gì mà chỉ Mác Lê
Triết cùn nhồi nhét như in mực tàu
Việt Nam văn hóa càng cao
Nhìn ra thế giới tự hào Lạc Long*

*Nhưng xin đừng có xuôi lòng
Văn gừng văn nghệ tập tành làm thơ
Kiểu thơ con cóc trên đời
Hoan hô tăng bốc đứng ngồi lam nham*

*Hoặc thơ tình ái lang nhang
Chỉ yêu với thích uống trang anh hào*

*Cũng đừng đặt nhạc tào lao
Phạm Quỳnh sống lại ối dào Phạm Tuyên*

*Mà thôi khỏi nói huyền thuyên
Phải nên trí thức bốn miền không gian
Chớ đừng trí ngủ mơ màng
Cuộc đời uống phí thế gian chê cười !*

NGÀN KHOI
(01/02/12)

TÌNH YÊU VÀ THỰC CHẤT

*Tình thực chất hay là tình lãng mạn
Tình xác thân hay ý thức điệu dàng
Ta muốn hỏi em trả lời chính xác
Khi tình yêu bao trọn cả không gian*

*Ai chẳng biết thân ngọc ngà tuyệt diệu
Như băng trinh như búp nở trên cành
Như trái chín ngọt ngào hương tỏa ngát
Có bao giờ không ngậy ngát hồn anh*

*Những va chạm đầu đời bao tê dại
Lâng lâng sao từ những bút tay ngà
Như chết mất khi ngực trần đã lộ
Như chơi voi cùng thân xác kiêu sa*

*Những khi ấy tâm hồn hay ý thức
Hay xác thân rung động cả làn da
Ngà ngọc ấy lấy gì đâu sánh nổi*

Ngút toàn thân trong ý thức chan hòa

*Đáy thân xác đê mê và đắm đuối
Em như anh và cùng cả hai ta
Không phân biệt đều thấy trong ngụp lặn
Trời đất quên chỉ nhớ một mình ta*

*Ấy quy luật thiên nhiên là thế đấy
Như con ong cái bướm vầy cùng hoa
Bởi thân xác cả trời hoa mật ngọt
Ngại gì chi tình khiết với gian tà*

*Trời đất đó hữu tình mà có lý
Bởi không dung nào cuốn hút bao giờ
Không hoa đẹp có đâu thành trái ngọt
Chẳng nhụy thơm để ong bướm la đà*

*Đáy tình yêu một lần anh muốn nói
Nói em nghe cho tất cả vạn lần
Trời bất diệt vì tình yêu lẽ sống
Như đục tình cao ngất phải không em*

*Anh muốn nói em chẳng cần e ấp
Mở hồn ra và thụ hưởng ân tình
Trái cấm đó ta cùng nhau ngây ngất
Ta cùng nhau tận hưởng mối hương trinh !*

*Võ Hưng Thanh
(01/02/12)*

NGÀN KHOI says:

[01/02/2012 at 08:35](#)

TỤC MÀ THANH

Tục xưa có lắm cái hay
 Bây giờ hiện đại nói ngay hơi phiền
 Ấy là xưa vốn thiên nhiên
 Còn nay tân tiến lại phiền kiểu xưa
 Thế nhưng hiện tượng là thừa
 Cốt nhằm bản chất con người tự nhiên
 Có ai thánh thiện thần tiên
 Thấy đều vui vẻ giữa miền nhân gian
 Dục tình như nước non ngàn
 Thời nào chẳng có miên man nỗi niềm
 Gái trai ham muốn tự nhiên
 Làm sao kín đáo khỏi phiền người ta
 Chỉ khi đèn tắt mới ra
 Xông xáo hì hục quả là thần tiên
 Tay trần sờ nắn tiên thiên
 Ai đem cực lạc về miền nhân gian
 Tục xưa ôi quả điệu dàng
 Có thần dân dắt cả làng đều tuân
 Chớ như trai gái chẳng gần
 Chẳng chơi đến bến lại phản xẻo xuôi
 Khiến cho làng sẽ mất vui
 Rầy rà sinh chuyện quả xuôi cho làng
 Thế nên tuân thủ lệ làng
 Trai thì được bóp gái càng được vui
 Khá khen phong tục lạ đời
 Ngày xưa có đấy bây giờ lại không !

NON NGÀN

(01/02/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[01/02/2012 at 20:05](#)

Ở TÙ

Ở tù cũng vẫn con người
 Nhu cầu vẫn có như người ngoài song
 Nhất là trí thức chong chong
 Phải cần đồ đọc thì lòng mới vui
 Cho nên ông Vũ ở tù
 Cũng là Tiến sĩ, trọng người mới hay
 Ấy là nhân ái ở đời
 Ấy là sự lý cùng trời xưa nay
 Bà Dương Hà quả rất hay
 Thương chồng như vậy có ngày nên danh !

NON NGÀN

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[01/02/2012 at 18:11](#)

TƯƠNG ĐỐI

Mọi điều tương đối ở đời
 Mình hay lại cũng có người hay hơn
 Mình giỏi một người ta giỏi nữa
 Mình khôn lanh lắm kẻ khôn lanh
 Chuyện xưa vỏ quít móng dày
 Chuyện nay phản biện để đời hay ra
 Chứ như kiểu lâu la một bọn
 Đất nước rồi sẽ được tới đâu

*Cho nên quả tiếc Bảo Châu
Bỗng dưng dừng lại ngó hầu để chi !*

TRÙNG DƯƠNG

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[01/02/2012 at 18:01](#)

TỪ BAO CAO SU

ĐẾN GIẢI THƯỞNG FIELDS

*Bao su từ thuở ra đời
Mỗi lần mang một dễ cần tới hai
Quá cẩn thận vì lòng sợ thủng
Hay còn ham nhiều bận thêm vui
Chẳng ai biết hết sự tình
Cái gì thêm bớt chỉ mình biết thôi
Giải Fields toán ra đời cũng thế
Thưởng những người tính toán tuyệt hay
Một, hai, chẳng lộn mảy may
Mới nên tuyên bố một ngày đáng khen
"Đừng có sợ", "gì đâu sợ hãi"
Phản biện thôi sợ hãi lẽ nào
Nếu đời toàn chuyện tào lao
Mọi người sợ hãi, khi nào sáng ra
Song cái lẽ người ta vẫn thế
Khi đã nên có chức, có tiền
Có danh, có phận hàng hoàng
Nhà cao, cửa rộng lại càng thấy ngay
Lại thấy sợ những ngày cay đắng
Đã có rồi, dễ để mất sao
Nên rơi vào lối tào lao
Việc đời cứ mặc, ta nào quan tâm !*

TRÙNG KHOI

[Reply](#)

NGƯỜI CỎI TRÊN

Đúng ông đồng cốt tuyệt vời
 Nói xong chẳng đợi hết lời thăng luân
 Tùng xèng cứ đánh luông tuông
 Phán câu rợn gáy lấy khuôn để đời
 Ai ơi cần phải thức thòi
 Đừng mong trí thức trên đời tốt luân
 Nói nghe ra lại thấy buồn
 Vấn đề nhân cách chỉ luôn đặc thù !

NON NGÀN

ĐẠI HẢI says:

[31/01/2012 at 18:01](#)

DÂN TA

Xin đừng có trách dân ta
 Thông minh thừa đầy lại ra ngu đần
 Ấy vì hoàn cảnh không cân
 Thông minh là thế ngu đần là kia
 Một người mới giỏi giang chưa
 Ba người chụm lại thành chưa bằng người
 Thông minh thuộc loại tuyệt vời
 Mà dân dốt nát vậy thòi do đâu

Nghĩ hoài từ trước tới sau
 Hóa ra con tạo cơ cầu mà chi
 Thực dân phong kiến một thì
 Rồi còn ý hệ những gì ngoại lai
 Cho nên gột được mới tài
 Mới thành dân tộc lâu dài ngàn năm
 Lạc Hồng mới rõ tiếng tăm
 Chớ đâu Hồng Lạc chỉ như lạc loài !

ĐẠI NGÀN
 (01/02/12)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[31/01/2012 at 01:49](#)

THẬT VÀ DỎM

Thật thì chắc nịch như cua
 Dỏm thì chẳng khác con rùa bò chơi
 Tiến sĩ thật học thời tước khó
 Đặt yêu cầu sáng tạo lên trên
 Góp phần khoa học xây nên
 Mỗi đề tài mới làm nền mai sau
 Tiến sĩ dỏm lau hau lấu hấu
 Cốt tìm ra đề dễ để làm
 Chỉ cần kết quả lam nham
 Miếng bằng bỏ túi cảm ràm là hay
 Quả học thuật bày nhầy có khác
 Chỉ giống như bạng nhạng bàng nhàng
 Lênh khênh đầu ngổ cuối làng
 Chỉ cần bằng cấp để càng nên danh
 Mặc thế cuộc gập gành lây lất

Mặc non sông lất phất mưa phùn
 Chỉ cần danh lợi đầy vun
 Dân nghèo dân thiếu chẳng buồn đoái trông
 Tiến sĩ dỏm nói không phải tệ
 Chỉ xênh xang áo mũ bề ngoài
 Cóc cần khoa học sâu cao
 Cóc cần học thuật dồi dào để chi !

NGÀN KHOI

[Reply](#)

TRẺ RỒI GIÀ

Trẻ xong rồi lại tới già
 Có gì tiếc nuối có gì lo xa
 Trẻ như sương sớm bao la
 Già như cả một nụ hoa chuyển mình
 Hoa tàn thì trái đầy cành
 Trái rồi mầm mới trên nền thanh xuân
 Tuổi thơ tiếp tục lên đường
 Tuổi già đợi đó vẫn vương nỗi gì
 Cho nên không chút thị phi
 Coi đời là mộng có gì để lo
 Mộng đời dầu nhỏ dầu to
 Mộng lòng như thể con đò qua sông
 Gió đưa mây biếc đầy đồng
 Đời đưa hiện thực cho lòng vô tư
 Sống đi chẳng phút chần chừ
 Đời vui sao lại coi như chẳng gì
 Xuân sang hạ đến rồi đi
 Thu tàn đông hết lại thì xuân sang
 Đời mà vòng kín thế gian
 Đời mà vòng kín nhân gian lẽ thường
 Thôi thôi chi nói tỏ tường
 Nói vừa hiểu thoáng ngàn phương cuộc trần !

Võ Hưng Thanh
 Ngẫu hứng trong phút giây
 (31/01/12)

ĐẠI HẢI says:
[31/01/2012 at 01:53](#)

ÔNG ĐỒNG

Ông Đồng nói thế mà hay
 Mỗi khi ra ngõ gặp ngay anh hùng
 Bây giờ chinh chiến tàn rồi
 Chỉ còn Tiến sĩ đứng ngồi mọi nơi !

TRÙNG KHOI
[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[31/01/2012 at 01:36](#)

TRỌNG NGƯỜI

Trọng người mới trọng tới thầy
 Khinh người đâu tạo ra thầy làm chi
 Chỉ cần tạo hòn bi muôn loại
 Giống hệt nhau quá xá quạ xa
 Thế là yên chí cho ta
 Khỏi ai lén phén mình ta an lành !

NON NGÀN

[Reply](#)

THẾ HỆ 9X

Quả là thế hệ ngày nay
 Đã lên 9X khác ngày thời xưa
 Ngôn từ nào khác đám đưa
 Đọc vào tá hỏa hiểu bừa chẳng nên
 Ký âm ký tự lệnh khèn
 Mô tê chẳng biết nói lên điều gì
 Hóa thành quốc tế thường khi
 Còn đâu ngôn ngữ những gì thuở xưa
 Tình đời bao quãng nắng mưa
 Dễ gì con cút nhót bừa lòng quê
 Uống công mà cũng ê chê
 Ché Lan Viên hồi hết "phê" chưa nào
 Đi tìm hình nước là bao
 Người xưa không thấy lẽ nào giờ đây
 Nhà thơ quả thật giả cây
 Trẻ em chẳng nhớ chuyện đây rõ ràng
 Nước nhà muôn dặm quan san
 Đến thời 9X rộn ràng hồi ơi
 Đã toàn cầu hóa mất rồi
 Tiếc người thi sĩ bạt chồi ngày xưa !

ĐẠI NGÀN

(31/01/12)

NGÀN KHOI says:

[31/01/2012 at 02:24](#)

HAY, HAY

Ông Bảo Đại là vua yêu nước
 Ông còn yêu đủ thứ trên đời
 Nhảy đầm uống rượu vui chơi
 Bên thời mỹ nữ bên thời thú săn
 Yêu nước lắm chẳng bằng chơi đã
 Nghĩ làm vua giao cả quyền hành
 Có anh thay mặt ngon lành
 Để ta rảnh rồi trọn dành vui chơi
 Nên mới tới chuyện đời là vậy
 Ông Diệm lên hát căng ngon ơ
 Làm vua đâu phải để thờ
 Tôi vì đất nước để chờ vua sao !

NON NGÀN

★★

NGÀN KHOI says:

[31/01/2012 at 18:28](#)

BÁC ƠI !

Bác ơi tiêu cực làm gì
 Cứ ra đường ấy mỗi khi lại buồn
 Loạn xà ngang chạy luông tuông
 Nhìn dân trí vậy có buồn mà chi !

NON NGÀN

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[31/01/2012 at 08:21](#)

TRẦN HUỲNH DUY THỨC

Thức khuya trần trở làm gì
 Bóng huỳnh le lói nhiều khi lại buồn
 Tư duy chữ nghĩa càng tuôn
 Thức thời đơn độc chẳng buồn lắm sao
 Nhân quyền chi có lạ nào
 Ai mà chẳng biết tào lao làm gì
 Pháp quyền, pháp chế nhiều khi
 Dân còn dốt nát dễ gì hiểu sao
 Tám mươi lăm triệu đồng bào
 Từ từ nâng cấp lẽ nào nôn chi
 Cha già vất vả thường khi
 Chạy đôn chạy đáo con thì tìm đâu
 Công linh phụ tử nhiệm màu
 Biết ai thông cảm ngỏ hầu nguôi ngoa
 Trần Văn nhiều nỗi xót xa
 Huỳnh hoàng mong được lối ra sớm chiều
 Đời sông chẳng đẹp bao nhiêu
 Nên Huỳnh Duy Thức đã liều một phen !

NON NGÀN
 (31/01/12)

[Reply](#)

TRÙNG KHOI says:

[31/01/2012 at 06:12](#)

ĐỪNG HAM

Đừng ham đứng giữa làm gì
 Phải che phải đẩy lăm khi bức mình
 Cần chi mọi chuyện linh tinh
 Tênh hênh ra vậy thế tình thêm vui !

NON NGÀN

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[30/01/2012 at 20:53](#)

KHÔNG TỬ VÀ CÁC MÁC

Khổng phu tử nhiều ngàn năm trước
 Bạc hiền nhân sáng suốt tuyệt vời
 Ông luôn nhấn mạnh chữ "thời"
 Thời là uyển chuyển có đời nào sai
 Thời quân chủ thì ngài nói vậy
 Thời tự do lại khác hơn nhiều
 Minh quân thì mới tôn quân
 Còn như bạo chúa "lột quần" hấn ra
 Ấy thế sự người ta vẫn thế
 Hậu duệ người Mạnh tử vẫn hay
 Đúng là chính trị bạc thầy
 Chữ "Nhân" cốt lõi để bày làm gương
 Chỉ tới lúc Tây Phương dậy sóng
 Ngàn đời sau Các Mác để ra
 Ngựa non hấu đá cùng trời
 Đưa ra lý thuyết cho đời hoảng kinh
 Giống động đất rập rình chẳng khác
 Giương lên cao giai cấp đấu tranh
 Chữ nhân phải sạch rành rành

Chỉ còn khóc liệt toanh hoành cõi đời
 Nhưng thế sự đổi dời có lúc
 Rồi xem ra tỉnh giấc có thời
 Chỉ còn sót lại đôi nơi
 Giữ thần giữ thế để đời làm vua
 Ấy chẳng khác chi thời phong kiến
 Vua băng hà con tiếp lên ngôi
 Triều thần một bọn dờ hời
 Cúi đầu rạp lạy dựng thời vinh lây
 Khiến thế sự tây huây nên vậy
 Không tử xưa có thắm vào đâu
 Bởi vì có Mác trên đầu
 Ông thần này thật chỉ hầu mát dây !

NON NGÀN

(31/01/12)

[Reply](#)

★★

TRẺ RỒI GIÀ

Trẻ xong rồi lại tới già
 Có gì tiếc nuối có gì lo xa
 Trẻ như sương sớm bao la
 Già như cả một nụ hoa chuyển mình
 Hoa tàn thì trái đầy cành
 Trái rồi mầm mới trên nền thanh xuân
 Tuổi thơ tiếp tục lên đường
 Tuổi già đợi đó vấn vương nỗi gì
 Cho nên không chút thị phi
 Cõi đời là mộng có gì để lo
 Mộng đời dầu nhỏ dầu to
 Mộng lòng như thể con đò qua sông
 Gió đưa mây biếc đầy đồng
 Đời đưa hiện thực cho lòng vô tư
 Sống đi chẳng phút chần chừ

Đòi vui sao lại coi như chẳng gì
 Xuân sang hạ đến rồi đi
 Thu tàn đông hết lại thì xuân sang
 Đòi mà vòng kín thế gian
 Đòi mà vòng kín nhân gian lẽ thường
 Thôi thôi chi nói tỏ tường
 Nói vừa hiểu thoáng ngàn phương cuộc trần !

Võ Hưng Thanh
 (Ngẫu hứng trong phút giây)
 (31/01/12)

★★

TIẾN SĨ CUỘI

Ngày xưa tiến sĩ thi Đình
 Ngày nay tiến sĩ tự mình thi chơi
 Thi Đình phải vấn với vua
 An bang tế thế có thừa mới nên
 Bây giờ tiến sĩ lệnh khênh
 Giống ra tới ngõ gặp thiên anh hùng
 Đòi nay đánh trống thùng thùng
 Mời anh lên kiệu để cùng diễu chơi
 Xác xơ kệ mặc đất trời
 Ta cần tiến sĩ cho đời lên hương
 Tiến sĩ ấy giống đường cuội rắc
 Bước lên đi chổng chênh chổng chênh
 Ở đời mưu sự cái danh
 Đem tiền đút lót học hành mà chi
 Nhưng dù học thường khi cóp chép
 Có cần chi nghiên cứu tìm tòi
 Chỉ cần bảo đảm theo khuôn
 Viết như loài vẹt có bằng cấp ngay

Ấy chính thế nhân tài là thế
 Điều phải nên những bản cóp bi
 Điều cần đường lối chủ trương
 Đâu cần khoa học vạn đường nhiều khê
 Có bằng cấp vinh thế ám tử
 Có cần chi lử như lử như
 Thế gian vạn sự âm ừ
 Mũ ni che mắt danh từ che tai
 Nhưng trong nước rồi ra chẳng đủ
 Phải bắt ngay điệu nhịp bên ngoài
 Phải cần hoạch định chỉ tiêu
 Tuyển ra ngoại quốc đại trà cho xôm
 Phải chừng ấy quay vòng năm tháng
 Hai chín ngàn tiến sĩ cần thêm
 Hóa ra cuội chẳng nhiều bằng
 Long nhong lóc nhóc chị Hằng coi khinh
 Ôi quả thật giạt mình kinh sợ
 Tiền chi ra ngân sách đổ vào
 Nhân dân còm cõi ra sao
 Cho ông tiến sĩ mũ cao áo dài
 Thừa Nguyễn Khuyến người tài quá xá
 Trăm năm xưa người đã phán rằng
 Mảnh giấy quả thành khoa giáp bảng
 Nét son điểm xuyết mặt văn khôi
 Tám thân xiêm áo ôi sao nhẹ
 Cái giá khoa danh quả mới hời
 Giấy nhẹ bốc lên miền cực phẩm
 Nặng thì hòn cuội rãi đường chơi !

ĐẠI NGÀN
 (31/01/12)

TRÙNG KHOI says:

[29/01/2012 at 21:51](#)

ĐỌC

Đọc xong mới thấy rưng rờ
 Biết bao nhiêu chuyện con người thế gian !
 Ai làm thiện ai toàn làm ác
 Ai khôn lanh ai mãi ngu si !
 Thương người đến lúc thường khi
 Ta như thờ thần những gì ưu tư !
 Quả đời thực thực hư hư
 Đời như ảo ảnh lại như trò đùa !
 Thương thay cái phận con người
 Cũng giòng máu ấy đười ươi không bằng !
 Chính vì bởi trên rừng muôn thú
 Dễ có sao ngôn ngữ con người
 Hết la xúc cảm thương thôi
 Có đâu ngữ nghĩa trên đời nhiều khê !
 Sống đơn giản mọi bề mây gió
 Không nhiều nhưng xã hội như người
 Chẳng gì chính trị chính em
 Chẳng gì lý thuyết cao siêu khật khùng
 Chẳng gì lãnh tụ anh hùng
 Đầu đàn cần chỉ lạnh lùng vậy thôi !
 Cho nên cái kiếp con người
 Đọc xong mới thấy thua loài đười ươi !

NON NGÀN
 (30/01/12)

[Reply](#)

NGƯỜI CỠI TRÊN

Đúng ông đồng cốt tuyệt vời
 Nói xong chẳng đợi hết lời thắng luôn
 Tùng xềng cứ đánh luồng tuông
 Phán câu rợn gáy lấy khuôn để đòi
 Ai ơi cần phải thức thời
 Đừng mong trí thức trên đời tốt luôn
 Nói nghe ra lại thấy buồn
 Vấn đề nhân cách chỉ luôn đặc thù !

NON NGÀN

(30/01/12)

TRÙNG KHOI says:

[29/01/2012 at 21:11](#)

SỐ NGƯỜI - SỐ ĐỜI

Giấy còn có số nữa người
 Quần còn có số nữa người trần gian
 Chém cha cái kiếp hồng nhan
 Nàng Kiều chịu số đoạn tràng ngày xưa
 Thế nên ai được làm vua
 Con liền có số được ngôi sau này
 Chuyện đời đó chẳng hề sai
 Từ thời thượng cổ tới nay khác gì
 Ai đi chinh chiến trường kỳ
 Bỏ thân trận địa chỉ vì số xui
 Còn ai ngồi mát ăn vàng
 Vang danh thiên hạ chói chang bội phần

Thế rồi Trời cũng cân phân
 Số ai ra đó có phần khỏi lo
 Trách chi bao kẻ giả đồ
 Sặc mùi chính trị vãi tro ra đời
 Dụ người đốt nát mù khơi
 Cuối cùng cốt để ta đời lên hương
 Ôi thôi đời chỉ thói thường
 Gạt qua gạt lại kiểu phùng con buôn
 Nên soi cho đến tận nguồn
 Chỉ người chân chính mới sông con người !

NGÀN KHOI
 (30/01/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[29/01/2012 at 18:12](#)

THÂN GỬI BÙI LÂN

Lâu rồi mới gặp lại lân
 Lân này tử tế bớt phần lôm côm
 Xưa kia múa máy om sòm
 Bây giờ chững chạc quả an tâm lòng
 Dầu sao trống ngược kèn xuôi
 Giữa dòng thế sự khó vui tâm tình
 Nhiều khi viết cũng linh tinh
 Như lân nhảy nhót nhiệt tình đầy thôi
 Bây giờ năm mới tới rồi
 Gặp lân múa tết quả thời vui sao !

ĐẠI HẢI
 (29/01/2012)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[29/01/2012 at 18:38](#)**MẶT MƠ**

Mới nhìn cái bản mặt mơ
 Cũng đã thấy thói nhiều trò khó tin
 Bởi con lãnh tụ kìn kìn
 Phong hàm đại tướng như mìn nổ ra
 Rồi thì lãnh tụ băng hà
 Con lên thế chức làm cha trên đời
 Éo ời lãnh tụ con dơi
 Từ trong bóng tối rạng ngời bay ra
 Đúng là cái kiếp người ta
 Bắc Triều Tiên ấy quả là đại ngu
 Cả bao nhiêu triệu con người
 Bỗng dưng cúi rạp đội thẳng oắt con
 Ba đời ông cháu lon chon
 Đóng vai lãnh tụ mỗi mòn nhân dân
 Quái thai xã hội vạn phần
 Thế gian khinh thị cóc phần nào vinh
 Chẳng qua độc trị dân tình
 Người người ta oán nín thình trong lòng
 May mà Các Mác đi đoong
 Thử như còn sống để hồng viết chi
 Lênin nào máy khác gì
 Phải chi sống lại để đi công trường
 Hoan hô triết thuyết mười phương
 Rùm beng thế giới dọn đường âm ti
 Hết Mao, Pôn Pốt nay thì
 Đến chàng công tử trị vì làm vua
 Chính Ân Kim số con rùa

*Rùa vàng lên trị cái loài củ sâm
 Ăn vô miệng đồ lòm nhòm
 Hoan hô lãnh tụ tiếng vang ngất trời !*

NON NGÀN
 (30/01/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[29/01/2012 at 03:35](#)

THỨC VÀ NGỦ

*Ngủ suốt năm canh thức ích gì
 Thức rồi trời sáng biết làm chi
 Đêm trường thiên hạ đua nhau ngủ
 Há thức mình ta ích mấy khi
 Thức ngủ luân phiên đời vẫn vậy
 Anh hùng nhi nữ bất tương tri !*

NON NGÀN
 (29/01/2012)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[29/01/2012 at 03:18](#)

LẠC THÀNH

Cuộc đời vẫn có Lạc Thành
 Thà lê lét đáy trong vành sạch bong
 Cái gì chẳng sạch không ăn
 Sống bằng đạo hạnh quả hơn đời thường
 Đất đai giòng tộc bay hương
 Chẳng buồn luôn lách tìm đường tiến thân
 Hoan hô một phát chân thành
 Lạc Thành giữ vững cốc cần chi thêm !

NON NGÀN
 (29/01/2012)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:
[29/01/2012 at 03:52](#)

ĐỪNG NÊN

Đừng nên đưng đến thành đồng
 Bác Hồ Sĩ Thoảng quả gông mình a
 Năm nay tám bố nở hoa
 Mới hay hai Bác kể ra chuyện đời
 Bác thì đi tận mù khơi
 Bác thì ở lại ngủ chơi mơ màng
 Cuộc đời hai Bác đều sang
 Mặc ai cứ ngủ mình càng thức chơi ... !

NGÀN KHƠI
 (29/01/2012)

[Reply](#)

★★

TRÙNG DƯƠNG says:

[27/01/2012 at 18:55](#)

CŨNG CHỈ LÀ NGƯỜI

Ai không biết đọc trên đời
 Đọc hoài cũng nhiễm chuyện thời lạ chi
 Tai nghe mãi cũng thường khi
 Nhập tâm rồi cũng ngỡ y chuyện đời
 Thế nên thủ thuật nhiều nơi
 Tuyên truyền quảng cáo động trời chứ sao
 Ở đâu cũng thấy anh hào
 Ở đâu cũng thấy ngạt ngào hương hoa
 Ở đâu cũng thấy bày ra
 Đua nhau ca ngợi thật là thần tiên
 Thánh thần vang dội khắp miền
 Chuyện như ông Mạc đã phiên chi ai
 Thế nhưng bởi lẽ lên đài
 Bây giờ xin lỗi chẳng hoài công chi
 Nên thôi huề cả làng đi
 Cái gì qua hết cũng thì vạy thôi
 Nói chung cũng chỉ là người
 "Chơi nhau một cú" để vừa lòng nhau !

NON NGÀN

(28/01/12)

[Reply](#)

CHUYỆN VƯỢT RÂU HÙM

Hùm nào lại muốn không râu
 Râu dài không vượt để lâu uống nào
 Chuyện đời nhiều kẻ tào lao
 Râu hùm vượt nịnh tằm phào giống ai

ĐẠI NGÀN
(23/01/12)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:
[23/01/2012 at 04:32](#)

THAN ÔI

Than ôi kẻ chữi ngút trời
 Than ôi người nịnh tôi bởi lá hoa
 Than ôi Tố Hữu mồ ma
 Than ôi những kẻ thứ ba thành phần
 Than ôi Đức Thảo họ Trần
 Than ôi Hữu Thọ Nguyễn cần đầu xa
 Than ôi dân chủ cộng hòa
 Than ôi dân chủ cộng hòa miền Nam
 Than ôi Bảo Đại hoàng triều
 Than ôi Đình Diệm cộng hòa Việt Nam
 Than ôi tổ quốc giang san
 Than ôi dân tộc Việt Nam hiền hòa
 Than ôi vô sản một nhà
 Than ôi quốc tế đều là anh em
 Than ôi cách mạng đứng lên
 Than ôi thế giới rùm beng đại đồng
 Than ôi Các Mác, Lênin
 Than ôi học thuyết đào mồ tự chôn
 Than ôi tư bản cạnh tranh
 Than ôi đế quốc giấy đàn đạch kia
 Than ôi yêu nước đi, về
 Than ôi súng đạn ê hề chiến tranh
 Than ôi máu lạnh hoành hành
 Than ôi giai cấp đấu tranh những ngày

Than ôi Hồng vệ binh đầy
 Than ôi trí tuệ đạt ngày đỉnh cao
 Than ôi cách mạng lao xao
 Than ôi bè lũ năm nào bốn tên
 Than ôi căm ghét cùng mình
 Than ôi lấy búa đập đầu dân đen
 Than ôi xây dựng Ấng Ca
 Than ôi giết hại đến ba triệu người
 Than ôi nhân loại đùôi uoi
 Than ôi dễ sợ con người thế gian
 Than ôi lịch sử hoang tàn
 Than ôi khẩu hiệu oang oang bao ngày
 Than ôi kẻ xấu người ngay
 Than ôi kẻ tốt lẫn bầy gian ngoan
 Than ôi thế giới địa đàng
 Than ôi thực tế thế gian những ngày
 Than ôi nhiều nữa lắm thay
 Than ôi khép lại cũng may là vừa !

NON NGÀN
 (22/01/12)

[Reply](#)

★★

NGÀN KHOI says:
[23/01/2012 at 09:31](#)

(HỌA LẠI THƠ CỦA ÔNG TRẦN MẠNH HẢO)

GIUN VÀ RỒNG

Con giun ngắn ngủn chú rồng dài
 Giun lại đeo đòi gánh núi sông
 Xéo lăm đất trời đâu cũng quặn
 Rồng dài mới phận cứu non sông

HỎI CHUỘT

*Méo rước rồng về rồi hả chuột
Cớ sao còn đục mãi non sông
Thử xem cơ vận mà không tới
Chuột bỏ loài người há ngập đồng*

HOA CHO MINH HẰNG

*Hoa nào sánh với chị Hằng
Hoa nào cứng cỏi cho bằng chí kia
Hoa dầu có đỏ như đào
Có hương thơm ngát sánh sao chị Hằng*

ÁO DÀI TRÓC RẾT

*Năm nay khí lạnh về nhiều
Áo dài đâu tránh gió hiu hiu tràn
Môi son má phấn rộn ràng
Nữ nhi khắc khoải bộn bề Hoàng Sa*

NGÀN KHOI says:

[22/01/2012 at 06:58](#)

CHÂN TƯỢNG CON NGƯỜI

Ở đâu cũng chỉ con người
 Con người tục lụy thông thường thế gian
 Ai cũng vậy phải ăn để sống
 Ai sinh ra để ngáp khí trời
 Cho nên vạn sự muôn nơi
 Cái gì thực tế vẫn thì lợi hơn
 Người lý tưởng bông lơn nói đại
 Để gì đâu thần thánh trên đời
 Cái gì tương đối mà thôi
 Chỉ nhờ giáo dục chỉ nhờ lương tâm
 Giáo dục hỏng, lương tâm chó táp
 Vậy là đen xã hội, cuộc đời
 Thế nên lớp lớp mọi nơi
 Ai là người tốt ai là người gian
 Chỉ dân chủ rõ ràng mới tốt
 Và tự do mới tốt con người
 Chớ chi gò ép làm vui
 Như cây bông uốn kiểu trông bông sai
 Chính ấu trĩ bắt tài là vậy
 Nghĩ tào lao tưởng đẹp cho đời
 Thật tình chỉ tẻ mà thôi
 Con người giả dối con người mưu mô
 Chỉ muốn tốt tiền đồ cá thể
 Còn tha nhân xã hội mặc ai
 Danh từ sẵn đó mà xài
 Còn trên thực chất để ai có làm
 Cho nên muốn nói công tâm
 Khi nào dân chủ mới cần công khai
 Còn như ôm mộng độc tài
 Độc càng dĩ độc trị ai bây giờ
 Chán thay chân tướng con người
 Vì mình mà nói vì đời ngon ơ !

NON NGÀN
 (21/01/12)

[Reply](#)

**

ĐẠI NGÀN says:

[20/01/2012 at 18:19](#)**GIẤY VÀ BÚT**

Giấy là để viết cho đời
 Bút là để viết cho người thế gian
 Viết sao sạch sẽ đảng hoàng
 Còn như viết nhảm lang nhang làm gì
 Chuyện đời bao nỗi thị phi
 Cái gì viết đúng mới thì viết hay
 Viết sao để lại đời này
 Viết sao có ích cho miền nhân gian
 Chớ chi xu thế bọn bàng
 Xu thời mà viết thế gian càng cười
 Tuyên truyền chính trị bao nơi
 Trở thành nghề sống quả thời ích chi
 Trăm năm bia đá còn ghi
 Ngàn năm bia miệng để gì phôi pha
 Cho nên trong cõi ta bà
 Lãng xãng chính trị lại là chính em
 Để xây thế giới địa đảng
 Văn chương phịa đặt lan man cõi trần
 Trăm năm rồi cũng quay vòng
 Vòng quay trở lại đầu dòng năm xưa
 Bao nhiêu xương máu thành thừa
 Bao nhiêu nước mắt cho vữa lòng nhau
 Thế nên ngẫm nghĩ trước sau
 Cụ Đồ Chiểu ấy quả người sáng hay
 Nhà thơ đã quyết ra tay
 Bút tà để bậy, đâm hoài thẳng gian !

NGÀN KHOI

(20/01/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[20/01/2012 at 17:13](#)

PHỤ ĐỀ THƠ

*Trứng rồng lại nở ra rồng
Liu điu lại nở ra dòng liu điu
Tích xưa nói ít hiểu nhiều
Rồng vàng nước Việt còn nhiều hay chẳng ?*

NON NGÀN

(21/01/12)

NON NGÀN says:

[20/01/2012 at 17:58](#)

DIỄN LÙI VÀ DIỄN TIẾN

*Diễn lùi có nghĩa lùi hoài
Còn như diễn tiến luôn đòi tiến lên
Khá khen Duy Thức ưu tiên
Bỏ công đèn sách ưu mang phận người
Tiếng Anh tiếng Việt thấy rành
Một lòng quyết chí tâm tình riêng tư
Chẳng may lại phải ở tù
Lòng cha đau xót cho dù gian nan*

Quyết tâm bực bạch nhiều đảng
 Mong chi con trẻ được sang trang đời
 Giải oan thế sự ngậm ngùi
 Trình điều Thức nói cho nhiều người xem
 Ô hay nói thế cũng êm
 Có gì mà lại muốn em phải tù
 Hay là Thức có gì sai
 Chuyện này phải hỏi ông Tòa xưa kia
 Dẫu sao việc vốn đã rồi
 Rạch ròi chữ nghĩa vậy thời cũng hay
 Nhân đây vừa được đọc bài
 Góp thêm ba chữ cơ may cứu người !

ĐẠI NGÀN
 (20/01/12)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:
[20/01/2012 at 17:32](#)

NHÌN CHUNG THẾ CỤC

Nhìn chung thế giới vẫn vui
 Sinh ra ông Mác tiếp thời ông Lê
 Đánh cho "Đế quốc" ê chề
 Cuối cùng rồi cũng đề huề như nhau
 Mác xưa như đã bạc râu
 Lê xưa như đã gục đầu suy tư
 Chuyện đời quả thật quả hư
 Anh Mao tung chưởng như từ nhân gian
 Chiến tranh để lập địa đảng
 Đến Hồng binh vệ tan hoang nước nhà
 Ôi Trung hoa ôi Trung hoa
 Ngàn năm văn hiến bây giờ là đây

Văn minh dân chủ giả cầy
 Ăn vô đã mắc nhập nhầy bao năm
 Thế rồi Pôn Pốt thắng hoa
 Ấng Co lấy búa đập đầu dân đen
 Rất chi thế sự nhập nhằng
 Chỉ toàn khẩu hiệu lảng nhăng trên đời
 Giục anh vô sản đứng ngòi
 Quyết tình hăng hái đổi đời núi sông
 Thế nên sinh được Nhật Thành
 Năm quyền liên tục ba đời làm vua
 Xài dân như thể đồ chùa
 Nước nhà chẳng khác xơ dừa lau chân
 Tôn xưng lãnh tụ vạn phần
 Nhân dân chỉ thấy ngu đần là sao
 Ồi thôi cái kiếp ba đào
 Con người quả thật đào mồ chôn nhau
 Đại đồng từ trước đến sau
 Mùi khời chỉ thấy lau hau trên đời
 Tích xưa chuyện cũ nói chơi
 Hoan hô ông Mác đồng thời ông Lê !

NON NGÀN

(20/01/12)

[Reply](#)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[19/01/2012 at 08:43](#)

THƠ

Thơ như tiếng nói tâm hồn
 Làm thơ như thể lên non tìm trầm
 Tìm trầm vì bởi mùi hương
 Tìm trầm vì bởi con đường mây bay

Ai đem thơ lạ về đây
 Những vần thơ lạ như mây non ngàn
 Con đường thơ vượt quan san
 Con đường thơ vượt non ngàn bao la
 Nên thơ nếu kiêu đường tà
 Hồn thơ hạ xuống ta bà thế gian
 Aragon vượt quan san
 Mừng cho Mạnh Hảo trần gian tuyệt vời !

Võ Hưng Thanh
 (19/01/12)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:
[19/01/2012 at 06:52](#)

THƠ TÌNH

Đêm nay vui bạn vui bè
 Ta cùng nhau uống cho say đất trời
 Rượu nồng trong chốc đầy vơi
 Với anh đâu sánh hai bầu vú em
 Rượu tình dễ cạn đâu em
 Tình nồng anh dễ bao giờ cạn đâu
 Em như tạo hóa nhiệm màu
 Con nai động đực rồi dầu nai tơ
 Đôi gò bông đảo hoa mơ
 Giống hai chốc rượu đang chờ anh đây
 Rượu tình càng uống lại say
 Xin em giốc hết để say anh nhiều
 Mặt trời chưa xế bóng chiều
 Con nai dù chạy đến nhiều cũng thôi
 Chiều xong anh tóm được rồi
 Con nai non hỡi có bằng lòng chưa

Hai gò bạch ngọc say sưa
 Đào nguyên lạch đẹp suối chưa thông dòng
 Núi rừng êm ái thông dong
 Tình ta lạc lối vào dòng suối mơ !

NON NGÀN
 (19/01/12)

[Reply](#)

ÓI ÔI

Ói ôi ông Mác, ông Lê
 Vì đâu đến nỗi trò hề như ri
 Lãnh tុ chết, khóc li bì
 Hỏi đâu dân chủ, còn gì tự do
 Rồi mang ướp xác ra trò
 Con người bình đẳng trời cho đâu rồi
 Ói than ôi, ôi than ôi
 Thấy thân Tố Hữu nhục đời mà ghê
 Stalin chết, khóc ê hề
 Rồi Kim Chính Nhật lại bề như xưa
 Con người quả thật nhục chưa
 Chươi cha xã hội có chừa ai đâu
 Cho nên như nói từ đầu
 Ói ôi ông Mác bắc cầu Lênin
 Hai ông quả giống cặp mìn
 Nổ tung xã hội rung rinh địa cầu
 Đại đồng chẳng thấy là đâu
 Chỉ thời đồng đá như hầu khắp nơi !

NGÀN KHÔI

(16/01/12)

CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời chỉ nói mà chơi
 Có gì bức xúc nặng lời với nhau
 Lãng xãng bao bản tô màu
 Lãng xãng khẩu hiệu cũng hầu mà chi
 Ai lên cũng chỉ trị vì
 Còn như ai xuống cũng thì nô nhân
 Nâng bi lãnh tụ rần rần
 Cuộc đời hóa chỉ mười phần thối tha
 Thế nên trong cõi người ta
 Lên làm lãnh tụ quả là lên tiên
 Sống thì chẳng phải lo tiền
 Chết làm lãng tử huyên thiên ở đời
 Mẹ cha cái kiếp con người
 Còn thua bấy khi trên rừng bao la
 Chuối cha chính trị ta bà
 Bao giờ xã hội mới xa vũng lầy !*

NON NGÀN

(15/01/12)

I CAN YOU

*Các anh nói lại nói qua
 Ôi thôi cũng chỉ là người Việt Nam
 Dân ta thích nói hơn làm*

Thích nâng lãnh tụ hơn ham tài mình
 Nước nghèo xã hội linh tinh
 Choảng nhau qua lại bức mình lăm thay
 Phận hèn dân quả ai tai
 Chờ cho dân trí đến ngày nâng lên
 Tiếc bao đoản mệnh Châu Trinh
 Họ Phan mới quả xứng danh trên đời
 Nhưng thôi nói để mà chơi
 Nước thì có vận giống người thế gian !

ĐẠI NGÀN
 (15/01/12)

**

NON NGÀN says:
[13/01/2012 at 07:19](#)

HOAN HÔ HỒ CHÍ MINH

Hoan hô Hồ Chí Minh, hoan hô Hồ Chí Minh
 Có anh Tố Hữu tận tính nâng bi
 Bây giờ chẳng để làm gì
 Hai ông đã chết ta thì thông dong
 Ta như ngọn suối đầu dòng
 Lững lơ xuất thế ai hòng trách ta !

VHT
 (13/01/12)

[Reply](#)

**

NGÀN KHOI says:

[12/01/2012 at 19:26](#)

KHEN ÔNG DÂN PHƯỜNG

Dân phường mà rất thông minh
 Nói sao quá trúng giật mình lạ chưa
 Khen ông chút ít cũng vừa
 Nếu mà dân nước chắc thừa khôn ngoan
 Quả ông đi guốc trong làng
 Guốc đi trong bụng những chàng to con
 Lạ gì anh cả Chú Sam
 Lạ gì em út Bắc Hàn củ Sâm
 Mới hay đời chó mê lắm
 Nghe dân phường luận thật thâm thúy à !

NON NGÀN

(13/01/12)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[12/01/2012 at 09:31](#)

DÂN BẮC HÀN KHÓC LÃNH TỰ KIM

Nhìn những đứa tiểu yêu đang khóc
 Chán mớ đời đất nước Triều Tiên
 Dân chi hạ đẳng tới cùng
 Ai gây nên nỗi đáng thương thế này !
 Lãnh tự chết con thành lãnh tự
 Sống làm vua, chết thế cũng vừa
 Biết gì năm đứa tiểu yêu
 Cũng bày trò khóc, nhục thể thăm đời !

Lũ con nít hiểu gì chính trị
 Ai bày trò dối trá nhần tâm
 Khiến cho trẻ dại phải làm
 Tuyên truyền dối gạt, thuật thâm ấy mà !
 Khóc kiêu đó còn hơn cha chết
 Cũng hơn xa ông nội qua đời
 Miệng còn hôi sữa khắp nơi
 Nghe tin lãnh tụ qua đời khóc theo !
 Quả thế sự bạc bèo chi bấy
 Sao giống người thành lủ tinh ma
 Xót thay từ trẻ tới già
 Linh hồn mất hết thật là oái ăm !
 Đời cách mạng quả hay đáo để
 Biến nhân dân thành đám tôi đòi
 Trên đầu, lãnh tụ ngồi chơi
 Tới khi chúa chết, vạ lời khóc than !

NON NGÀN

(12/01/12)

[Reply](#)

TRÙNG KHOI says:

[10/01/2012 at 08:27](#)

ĐIÊN VÀ KHÔNG ĐIÊN

Anh không điên mà tôi cũng không điên
 Thế có dại gì để người ta tát
 Nếu có kẻ hỗn hào làm như vậy
 Chìa tay ra ta bắt lấy cũng là vừa
 Sống ở đời đâu phải để mọi người ưa
 Mình cứ sống còn cuộc đời thay kệ
 Lúc sốt sắng nói năng vài tiếng

Khi vui lây thì hứng viết vài bài
 Viết cùng trời chẳng thiết được hay thua
 Hầu chỉ giúp việc đời là thế đó
 Không theo Chúa mà cũng không theo Phật
 Chẳng đỏ, xanh, đen, trắng, hay vàng
 Mình là người đơn giản ở thế gian
 Đầu đội trời nên chẳng cần lãnh tụ
 Lúc thiết yếu thì chỉ cần tử lạnh
 Mở ra ngay, đầy đủ cũng yên lòng
 Mặc cuộc đời ai nói Bắc nói Đông
 Mình chỉ có phớt lờ là sướng nhất
 Vô đảng phái, mình chỉ người dân tộc
 Người Việt Nam máu đỏ, da vàng
 Người yêu người, chẳng có chút đa đoan
 Sống chân chính bằng con tim và khối óc
 Mình cứ tỉnh dầu cuộc đời điên loạn
 Anh đừng điên mà tôi hẳn không điên !

ĐẠI NGÀN

(10/01/2012)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:

[08/01/2012 at 23:07](#)

CÁI CHẾT CỦA CÔNG AN

Công an có chết cũng thường
 Khi không sống nữa cũng nhường ấy thôi
 Có chi bức xúc ở đời
 Có chi bình phẩm trời ơi làm gì
 Dầu Thiếu tướng dầu Bình nhì
 Cuộc đời chấp pháp cũng thì công an
 Công an lắm chuyện đa đoan

Làm theo lệnh lạc cũng sang cuộc đời
 Thời nào cũng thế mà thôi
 Nghe danh ai nấy cũng hơi ngại ngùng
 Người thường ai cũng ung dung
 Còn công an đến pháp phòng đầy thôi
 Thế nên chuyện cũ ở đời
 Công an chết đuối chắc bơi chẳng rành
 Thương người như thể thương thân
 Dẫu công an chết lại đành vui sao !

NON NGÀN
 (09/01/12)

★★

ĐẠI NGÀN says:

[08/01/2012 at 23:59](#)

CÁCH MẠNG CỬ SÂM

May nhờ cách mạng thành công
 Được cầm quyền chính là Kim Nhật Thành
 Đổi đời tự lập làm vua
 Cha truyền con nối dễ thua ai nào
 Cha có chết con lên kế vị
 Vua băng hà hoàng tử lên ngôi
 Triều đình một cõi vậy thôi
 Đến Kim Chính Nhật để đời biết tay
 Dễ chi đơn giản đời này
 Dân tình đói khát đắng vầy hạt nhân
 Cuộc đời cần có trái bom
 Rắn đe nguyên tử giúp con nối dòng
 Cha huyền cháu nội lại thay
 Ngủ rồi Chính Nhật lại bày Chính Ân
 Hoan hô cách mạng vạn phần
 Lên lon Đại tướng chỉ trong chóng chày

Nghĩ đời quả đáng ghê thay
 Dân như cỏ rác một bầy mừng rơn
 Lãnh cha chết, khóc lẫn mừng
 Lãnh con lên thế, lại dân thết mừng
 Giống như bầy khỉ trên rừng
 Con đầu đàn mới vang lừng tuổi tên
 Củ sâm giống, Bắc Triều Tiên
 Củ sâm cách mạng, danh vinh ở đời
 Mồ ma ông Các Mác ơi
 Địa đàng quả thật hết vườn củ sâm !

NGÀN KHOI
 (09/01/12)

[Reply](#)

CHƠI NGÔNG

Chơi cờ bạc tử quả nông
 Rõ hai cán bộ tổng nông đầy thôi
 Sóc Trăng quan chức đấu cờ
 Giao thông vận tải quan tham cỡ nào
 Quan Lèo thách với quan Tân
 Ăn thua năm tử ván cờ tướng thôi
 Kinh thiên động địa ở đời
 Thua hăm hai tỷ trò chơi đánh cờ
 Cờ đây chẳng đỏ chẳng vàng
 Chỉ là cờ tướng hai chàng quan tham
 Buộc lòng mới tới công an
 Vì truy đòi nợ dễ oan nổi gì
 Vốn là giám đốc thường khi
 Một chàng trong đó cũng thì bí thư
 Tày trời quả đúng ngất ngư

Quan tham kiểu đó giống như chuyện thường
 Cho nên có chức có quyền
 Với tiền như nước có liền quan tham !

NON NGÀN
 (26/12/11)

Võ Hưng Thanh says:
25/12/2011 at 09:16

NHÂN DÂN VÀ LÃNH TỰ

Trời sinh bình đẳng con người
 Ai là "lãnh tụ", ai là nhân dân ?
 Ngay từ thuở cha sinh mẹ đẻ
 Có lấy ai "lãnh tụ" của ai !
 Xót xa một đám nịnh thần
 Tôn xưng "lãnh tụ" vạn phần oái ăm
 Lãnh tụ chết quần đầy nước đá
 Đám bình dân lại khóc như mưa
 Than ôi nhân loại khổ chưa
 Vạn điều sỉ nhục để vạ lòng nhau
 Người với người đầy lòng giả dối
 Dối gạt nhau lãnh tụ muôn năm
 Quả bao lãnh tụ muốn nằm
 Trên dân để sướng oái ăm cuộc đời
 Chuyện thế tục đổi đời là thế
 Nô lệ nay thành chuyện đổi đời
 Cóc thành tiên thánh nơi nơi
 Chỉ người đày ải, cuộc đời ghê thay !

NON NGÀN
 (25/12/11)

[Reply](#)

Ngân Khôi says:

[24/12/2011 at 10:51](#)

CÁI CỜ

Cái cờ đó vốn năm sao
 Có chi có kẻ thêm vào sáu chơi
 Đúng là một bọn dở hơi
 Vô tình hữu ý đều nơi tội làm
 Nịnh thần một thói lam nham
 Trò chơi bán nước hay hàm ý chi
 Nước non ai kẻ trị vì
 Hãy nên xem lại có khi muộn màng
 Ai ham chức tước giàu sang
 Bắt đàn em bé phát tràn sáu sao
 Nước non nay bởi lẽ nào
 Mặt còn búng sữa cờ sao nghĩa gì !

NON NGÀN

(22/12/11)

[Reply](#)

Võ Hưng Thanh says:

[24/12/2011 at 08:34](#)

BỆNH TÔN THỜ LÃNH TỰ

Từ khi có Mác Lênin
 Tôn thờ lãnh tụ bệnh điên con người
 Nhân dân một nước hai loài
 Bên là lãnh tụ bên thì dân ngu
 Lãnh tụ thánh dân toàn ám ớ
 Kiểu hội tề lãnh chúa vinh quang
 Cha truyền con nối vua quan
 Còn dân cỏ rác làng nhàng muôn năm
 Dân mù tối càng vinh "lãnh tụ"
 Ấy dân ngu hay chỉ giả đồ
 Yên thân để "lãnh tụ" lo
 Yên thân để chỉ giả đồ kiếm ăn
 Thời thế ấy lắm phen tui hổ
 Con người đâu chỉ thấy đoàn bầy
 Văn minh thế giới bấy chầy
 Càng tôn lãnh tụ càng bầy lâu la
 Đúng thời buổi người ta có một
 Con người gì như Bắc Triều Tiên
 Ghê thay nhân loại triền miên
 Văn minh bôi bác khùng điên giống người !

NON NGÀN
 (24/12/11)

[Reply](#)

★★

VÕ HÙNG THANH says:

[20/12/2011 at 10:03](#)

VINH DANH VACLAV HAVEL

Vaclav Havel, Vaclav Havel
 Người anh hùng của thế gian
 Ông ra đi khiến bao người thương tiếc

Thương tiếc vì chính nhân cách của đời người
 Thương tiếc vì chính trái tim thanh thoát
 Bảy mươi lăm tuổi ông từ già cõi đời
 Song ông vẫn như trong tính cách là vị Tổng thống cuối cùng
 Của nước Cộng Hòa Tiệp Khắc
 Điều đó có hề chi
 Khi mà đất nước Tiệp Khắc xưa kia đã được chia thành hai quốc gia
 độc lập

Ông như một chính khách đa tài
 Hay quả là một chính trị gia lỗi lạc
 Tính cách ấy hay đẹp lắm thay
 Bởi ông chỉ hoàn toàn là con người đơn giản
 Ông vừa là nhà văn, nhà soạn kịch, mà đồng thời cũng là nhà đạo diễn
 làm phim có hạng

Nhưng đặc biệt nhất trong đời của ông
 Chính là một nhà bất đồng chính kiến
 Và cũng cả trong tính cách ấy
 Mà ông vốn đã trở thành vị Tổng thống đầu tiên
 Từng mang lại các thành quả tự do, dân chủ rạng ngời lên cho tất cả
 mọi người

Nhưng hãy còn một điều rất đáng nói ở ông
 Trong thời trai trẻ từng vừa lái tắc xi, vừa hoàn thành đại học
 Một điều kiện đã giúp ông khả dĩ trở thành một người đấu tranh cho
 tự do, dân chủ ở tương lai

Ông quả thật là người thực tế hoàn toàn
 Khi suốt cả cuộc đời mình chỉ nhằm vào mục đích đấu tranh cho nhân
 quyền thế giới

Cũng chính ông, người đã mang lại cuộc Cách mạng nhưng
 Hoàn toàn hiền lành và êm ái
 Cuộc Cách mạng ra đời cốt chỉ để chống lại những gì vốn toàn sắt máu
 Để cốt nhằm đề xướng lên một nền dân chủ đích thực và tự do
 Một nền dân chủ, tự do với bản chất thật tình, mà không phải chỉ có
 toàn là khẩu hiệu

Nên cuộc đời ông, quả chỉ để vinh danh con người
 Chỉ để vinh danh con người, mà không nhằm vinh danh bất kỳ những

điều gì khác
 Và cũng bởi chỉ để vinh danh con người, mà ông thật phải rất đáng để
 được vinh danh

Bởi vậy cứ hãy mượn lời của chính Lech Walesa
 Để coi sự ra đi của ông như một điều vô cùng mất mát
 Lech Walesa, con người cũng đã từng được vinh danh như vị lãnh tụ
 của Công đoàn Đoàn Kết
 Người đồng chí công nhân đấu tranh cho tự do, dân chủ của chính
 Vaclav Havel

Hai người bạn Ba Lan và Tiệp Khắc
 Đã từng sát cánh đấu tranh cho cả một thời thật sự rực rỡ, huy
 hoàng
 Để làm cho toàn lịch sử của cả thế giới loài người phải đã được sang
 trang

Thế nên, nay ông mất đi
 Sự tiếc thương của mọi người quả rất hoàn toàn xứng đáng
 Mọi người đây, là toàn cả thế giới loài người
 Những người luôn vẫn có con tim và đồng thời khối óc
 Những con tim chân chính, và những khối óc thật sự vô tư !

ĐẠI NGÀN
 (20/12/11)

[Reply](#)

VÕ HUNG THANH says:
[19/12/2011 at 06:59](#)

HOAN HÔ

Hoan hô Ông đã chết rồi
 Vua băng hà đấy để đời cho ai ?
 Thừa rằng có cậu con trai
 Kim-Jong Un Đại tướng quả tài còn chi

Hoàng tử bé lên trị vì
 Bắc Hàn quốc thổ lại khi suồng nhiều
 Hoan hô ông chết bao nhiêu
 Thương thâm xứ lạnh mọi vinh quang
 Từ vua cha Kim li-Sung
 Nói ngôi ông cũng anh hùng một phen
 Bây giờ ông vẫn từ trần
 Hoan hô một phát đở phần muôn năm
 Muôn năm, ông lại muốn nằm
 Thiêng liêng lãnh tụ, trăm phần dân reo
 Dân reo, vì bởi ngất nghèo
 Tự do dân chủ, một lèo như nhau
 Thương ông từ trước đến sau
 Thương ông từ Mác đến hầu Lênin
 Bây giờ ông đã im lìm
 Xin chia vui, ông quả đã lên thiên đường !

ĐẠI NGÀN
 (19/12/11)

[Reply](#)

★★

**BẢN DỊCH MỚI BÀI THƠ TUYÊN NGÔN
 ĐỘC LẬP CỦA DANH TƯỚNG
 LÝ THƯỜNG KIỆT (1019-1105)**

南國山河

南國山河南帝居
 截然定分在天書
 如何逆虜來侵犯
 汝等行看取敗虛

Nam quốc sơn hà

*Nam quốc sơn hà Nam đế cư,
 Tiệt nhiên định phận tại thiên thư.
 Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm,
 Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư !*

(Bản dịch 1) :

SÔNG NÚI NƯỚC NAM

*Nước Nam vua Nam ở
 Sách trời định rành rành
 Lũ giặc ngoài kéo tới
 Chúng bay phải tan tành !*

(Bản dịch 2) :

*Nước Nam bờ cõi của vua Nam
 Định trước từ trời lẽ tự nhiên
 Lũ giặc chúng bay mà phạm tới
 Thấy nhìn thất bại biết nhần tiên !*

(Bản dịch 3) :

*Nước Nam là của vua Nam
 Sách Trời đã định để làm khác sao
 Nên khi lũ giặc xâm vào
 Chúng bay sẽ chuốc xiết bao ngậm ngùi !*

(Bản dịch 4) :

Đất Nam chỉ thuộc vua Nam
Sách trời định sẵn há làm khác sao
Nếu nay lũ giặc xâm vào
Chúng bay tự chuốc lấy bao tan tành !

(Bản dịch 5) :

Nước Nam của vua Nam
Sách trời định rõ ràng
Vô cớ giặc tới phá
Chúng bại quả không oan !

(Bản dịch 6) :

Nước Nam bờ cõi của vua Nam
Sách định tự trời há chớ ham
Bọn giặc chúng bay mà lần tới
Thất bại cầm bằng để hết tham !

(Bản dịch 7) :

Bọn giặc tới, bay cứ chờ thất bại

Nước non này, vẫn một cõi trời Nam
 Sách trời định, rõ ràng là thế đó
 Giang sơn này, chỉ riêng của vua Nam !

(Bản dịch 8) :

Vua Nam riêng cõi trời Nam
 Sách trời đã định dễ làm khác sao
 Nếu nay bọn giặc xâm vào
 Chúng bay sẽ chịu xiết bao tan tành !

(Bản dịch 9) :

Đất nước Nam vua Nam xưa vẫn ở
 Rõ ràng luôn đã định tại sách Trời
 Nếu vô có bọn giặc ngoài tới phá
 Bọn chúng bay sẽ đại bại toi bời !

(Bản dịch 10):

Nước Nam vốn của vua Nam
 Sách trời đã định chớ làm khác đi
 Nên giặc dữ dẫu khi lấn tới
 Thất bại luôn chờ chúng rõ ràng !

(Bản dịch 11):

*Giang sơn gấm vóc của vua Nam
 Thiên định từ đầu há dễ tham
 Bọn giặc lấy chi mà lấn tới
 Đại bại tan tành để hết than !*

(Bản dịch 12):

*Bọn giặc đến, bay tạt nhìn thất bại
 Giang sơn này, riêng một cõi trời Nam
 Sách trời định, rõ ràng là thế đấy
 Núi sông này, vẫn riêng của dân Nam !*

Võ Hưng Thanh
 (08/10/2011)

ĐẠI NGÀN says:

[06/10/2011 at 23:13](#)

NON NGÀN

*Có người nhắc tới Non Ngàn
 Hoan hô một phát, vội vàng nói thêm
 Đừng so Mỹ với Việt Nam
 Mỹ là nước lớn, VN nhằm gì
 Khác là ở chỗ thị phi
 Nhân quyền bảo có, người thì bảo không
 Thế nên dấu vẫn công an
 Mỗi nơi mỗi khác, la làng mà chi*

Khác nhau, ở chỗ chỉ huy
 Khác nhau, ở chỗ những gì chủ trương
 Khác nhau, ở chỗ xuống đường
 Khác nhau, ở chỗ ngàn phương cỡi đời
 Một bên kinh tế là trời
 Một bên quyền lực, dễ hầu giống nhau
 Vài dòng nói trước, nghĩ sau
 Vài dòng thêm thắc, để hầu công tâm !

NON NGÀN

(07/10/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[06/10/2011 at 23:00](#)

CHƠI LỐI MỸ

Mỹ anh giàu sụ trên đời
 Liêng xiêng một bận, há thời sợ chi
 Vấp thời, gượng lại mà đi
 Tự do ta bước, đường thì thênh thang
 Các người muốn chiếm phố Wall
 Chiếm rồi để đó, khóc than vội gì
 Nhớ thời Công xã Paris
 Tung bừng ba tháng, rồi khi ngậm ngùi
 Bởi vì bài bản ở đời
 Mình chưa biết hết, tưởng đời ngon ơ
 Đến khi vào cuộc bỡ phờ
 Muốn chơi chẳng đặt, lập lòe rút ... ra !

NGÀN KHOI

(06/10/2011)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[06/10/2011 at 03:05](#)

ANH EM GIỐNG NHAU

Người anh em, ở đâu cũng vậy
 Đã công an, phải giống, khác chi
 Cũng là công cụ thường khi
 Dẹp đường, dẹp sá, dẹp khi biểu tình
 Đã biết vậy, bực mình sao đang
 Bởi luôn là vốn dạng thiên lôi
 Cho dầu sét đánh trời Tây
 Hay Đông cũng thế, khác nhau dễ nào
 Ai lớn nhỏ, lẽ nào chẳng rõ
 Lưỡi sét tâm, biết kiếm đâu ra
 Chỉ theo thông báo ấy mà
 Lệnh trên ban xuống, thì ra chặn đường
 Đơn giản thế, tỏ tường chi bấy
 Công cụ mà, thắc mắc hầu chi
 Muốn sang, làm kẻ chỉ huy
 Muốn làm ông chủ, thì đi biểu tình !

NON NGÀN

(06/10/11)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[02/10/2011 at 22:14](#)

ANH ĐI CHƠI

Anh đi cũng giống đi chơi
 Đi cho biết một phương trời gần bên
 Ở nhà chỉ thấy rêm rêm
 Ra ngoài mới biết sốc, êm ai lường
 Thế nên, nếu quyết lên đường
 Đem theo vài giọt Hùng Vương trong mình
 Can ngăn lại hóa linh xình
 Muốn đi phải biết máu mình Âu Cơ !

NGÀN KHOI

(03/10/11)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[02/10/2011 at 22:54](#)

NỎI LỬA BIỂN ĐÔNG

Sóng biển đông, lâu rồi sao vẫn nguội
 Phải hè nhau đốt lửa, để cho vui
 Không hòa bình, trước lũ người hiếu chiến
 Tự vệ thôi, mau nổi lửa cho rồi
 Hoàng Sa đó, phải thu hồi nhanh lại
 Vì có chi, sao cứ mãi im lìm
 Trường Sa đó, thu lại gì đã mất
 Phải hè nhau, cùng nổi lửa biển đông
 Rủ thế giới đến cùng ta họp mặt
 Châu về rồi, Hợp Phố mới quang vinh !

THƯỢNG NGUỒN

(03/10/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[02/10/2011 at 21:58](#)

TẮC ĐẤT TẮC VÀNG

Thời nay, tắc đất tắc vàng
Nhất là Hà Nội, đất càng giá cao
Thế nên, thơ thần thuở nào
So vàng thời giá, dễ đâu kịp bì
Đất nhà nước, khó thị phi
Muốn thu ký giấy, có gì khó đâu
Vậy nên, ông Vũ đừng rầu
Ủ tờ thế đó, khỏi so giá vàng
Nhà ông, nay đáng ngàn vàng
Chờ xem tắc đất tắc vàng ra sao !

NON NGÀN

(03/10/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[02/10/2011 at 22:34](#)

**CÓ CÒN HƠN KHÔNG,
HAY KHÔNG CÒN HƠN CÓ**

Đời nay quả thật lạ lùng
Nhiều điều như thế lòng bùng khó tin

Ai hay chỉ luật biểu tình
 Phải non thế kỷ, giạt mình mới nên
 Vậy mà, dân vẫn như quen
 Có thì cũng tốt, còn không, lạ gì
 Thế nên, quan trọng điều chi
 Chính là thực chất, cần chi bề ngoài
 Trấn an, hay chỉ đua đòi
 Dẫu rằng có đấy, cũng hoài như không
 Mới mong, nếu đúng vàng ròng
 Trễ rồi cũng có, còn hơn mãi chờ !

THƯỢNG NGÀN
 (03/10/11)

[Reply](#)

KHÓ KHÔNG TỨC CƯỜI ĐƯỢC

Đọc xong quả thấy tức cười
 Ông này giống kiểu con người không gian
 Nói chơi như nói đảng hoàng
 Nói đảng hoàng lại giống toàn nói chơi
 Ôi thôi bao chuyện trên đời
 Nhìn ra sao cũng trời ơi cả mà !

NON NGÀN
 (30/9/11)

CÁC NHÀ THƠ

Quả Xuân Diệu một nhà thơ có hạng

Một nhà thơ hơi có vẻ trai lơ
 Theo Cách mạng ông thành ra lột xác
 Nói huyền thiên còn hơn kiểu Nhà thơ
 Đâu có thể giống Hoàng Cầm, Phùng Quán
 Mỗi dòng thơ thật khó kiểu lơ mơ
 Nhà Lưu niệm đáng ra cho Huy Cận
 Cùng anh em của một thứ trong nhà
 Nhưng Huy Cận ít ra nhiều thơ lạ
 Xuân Diệu thì thơ như đáng thi ma ...

ĐẠI NGÀN
 (30/9/11)

★★

VĂN CHƯƠNG HẠ GIỚI

Văn chương hạ giới rẻ hơn bèo
 Bốc phét nhiều vào, chỉ nói điêu
 Ý tứ cùn mẫn, ý chửi sể
 Điệu vằn chập choạng, giống dây leo
 Đọc lên nghe quả ngô nghê quá
 Nghĩ lại ôi toàn cách hót theo
 Ấy thế mới nên điều có sự
 Văn chương hạ giới tệ hơn bèo

NON NGÀN
 (30/9/11)

★★

THI CA VÀ CUỘC ĐỜI

Cuộc đời như vườn hoa
 Thi ca là con bướm
 Đời bao nhiêu mật ngọt
 Bướm tha hồ rong chơi

Đừng vẽ vờn cuộc đời
 Giống như vườn trái cấm
 Bướm không lối bay vào
 Còn giá gì đôi cánh

Nhà thơ như con ong
 Bay thung dung trước gió
 Gió nhẹ nhàng không bão
 Chuyện gì phải gò lưng

Lời thơ như chim hát
 Chim chỉ hót vô tư
 Đời nhẹ nhàng gió thoảng
 Hì hục cốt làm chi

Thơ giống hạt mưa bay
 Nhẹ nhàng mà lất phất
 Đâu như con bù nhìn
 Giả đồ dọa chim chóc

Thơ vốn chỉ trò chơi
 Người chơi luôn thông thả
 Cuộc đời giàu đam mê
 Cuộc đời không tắt tả

Thơ như lời nói thật
 Lời nói trong cuộc đời
 Giữa những người vốn thật

Cần nói dóc mà chi

*Vậy nên thơ thoải mái
Không dối trá cuộc đời
Không làm duyên vô lý
Không tỏ mình nhà thơ*

*Võ Hưng Thanh
(28/9/11)*

NHÀ THƠ

*Nhà thơ phải có tấm lòng
Đừng đem chữ nghĩa ném vào hư không*

.....

*Thơ là tư và thi tài là chính
Ngôn ngữ thơ khác sỏi đá ven đường*

*Nên nhà thơ cần biết mình là chính
Làm nhà thơ, không giống kiểu thợ thơ
Bởi nhà thơ như trắng vàng phơi ánh
Còn thợ thơ, giống cái kiến càn đa*

*Thơ tinh túy, không gì hơn ngôn ngữ
Ngôn ngữ luôn là hơi thở tâm hồn
Hồn hóa thân thành thơ, thành ngôn ngữ
Ngôn ngữ thơ trùm hết cả không gian*

*Thơ bởi vậy như bức tranh tuyệt diệu
Bức tranh thơ kiểu ngôn ngữ không màu
Bởi màu sắc mãi luôn là tương đối*

Còn tứ thơ choáng ngợp cả thời gian

*Thơ là vậy, không hư mà chẳng thật
Hư thì không xứng đáng giữa cuộc đời
Thật thì quá ngô nghê, thơ mất ý
Nên lời thơ, như tiếng nói vượt thanh âm*

*Nhà triết học làm thơ thành triết học
Đừng học theo kiểu triết lý bốc đồng
Cái gì giả giống cảnh khô giữa nội
Thơ thật luôn như cây chốn non ngàn*

*Thơ chân thật có lời thơ lai láng
Người làm thơ, như nghệ thuật vui chơi
Không giống kiểu nhá vắn, cùng ngâm chữ
Bụng sinh sôi, không thoát mái trên đời*

*Thơ nhẹ nhàng như gió qua đồng nội
Bao hương thơm ngào ngạt giữa chiều vàng
Hay thơ nhẹ như hơi sương buổi sớm
Ánh dương tràn hồng thắm khắp không gian*

*Thơ là chơi, nhưng ý luôn vẫn thật
Bởi thơ như ngôn ngữ đẹp trên đời
Thơ bản chất vẫn luôn là vắn điệu
Vắn điệu còn là chất nhạc trong thơ*

*Võ Hưng Thanh
(28/9/11)*

THƠ VỚI THẦN

Thơ với thần, đọc lên nghe chán ngắt
 Thơ như mùn trong rừng núi hoang vu
 Thứ chữ nghĩa, như moi thùng rác cũ
 Đọc sao nghe như quên quên tù mù

Mười khuôn mặt trẻ thơ, hay thơ trẻ
 Được bom lên như trí thức cuộc đời
 Trí thức trẻ và thơ thời đại mới
 Chỉ mơ hồ như một thứ ma trôi

Thơ hủ nút, giống điệu đàn làm dáng
 Sao ngây ngô, và rất đôi ngù ngờ
 Thật khó biết, chứa gì ngôn ngữ ấy
 Hay như tuồng cát sạn vãi tung chơi

Tứ vô nghĩa, ngổn ngang bao gò đống
 Vũng nước đen, như tù đọng hãi hùng
 Thơ rời rã, kiểu linh hồn rời rạc
 Văn điệu gì, như sạn đá lung tung

Thơ vô nghĩa, ngữ ngôn ôi kiệt quệ
 Lời khô khan, ý tứ chỉ vu vơ
 Như cơn rặn đẻ đau, mà vô sản
 Hay sinh ra, sao giống những quái thai

Ôi văn học nước nhà, giờ sao vậy
 Cạn kiệt rồi, thơ nhảm nhí vu vơ
 Hồn dân tộc, qua non gần thế kỷ
 Thơ kia ư, hay đất cát phủ đầy

Một dân tộc bốn ngàn năm văn hiến
 Nghĩa làm sao tới thế hệ hôm nay

*Thơ kiệt sức, như sau cơn viêt đã
Ai làm nên có sự nước non này !*

VHT
(28/9/11)

CHUYỆN NGƯỢC XUÔI

*Chuyện ngược ngạo có gì đâu phải lạ
Đời quen rồi, nào đáng nói mà chi
Trông xuôi ngược, thì nhìn đời xuôi lại
Tự thích nghi, cái ấy có nghĩa gì !*

*Ôi con người, có bao điều nói ngược
Đúng hay sai, chuyện ấy lắm khi thì
Tốt hay xấu, đó những ai biết rõ
Nên đời này, ít ai muốn thị phi !*

*Trông xuôi ngược, tất thấy đời đều ngược
Đứng lên ngay, đời vẫn ngược mới kỳ
Bao điều ngược, cứ cho xuôi cũng lạ
Nhưng đời này, ai phản đối chút chi !*

*Dẫu biết ngược, nói xuôi đời vẫn nói
Trái khoáy ư, đời vẫn thế, kể gì
Nên độc lập tự do, là quý nhất
Mặc ai xuôi, mặc ai ngược sá chi !*

ĐẠI NGÀN
(27/9/11)

THỐI KÈN

Thối kèn ò í mà chơi
 Khen qua khen lại khiến đời lên hương
 Đời lên hương biết ai có ngủ
 Kiểu kèn này người chửi hơi nhiều
 Cuộc đời sao có bấy nhiêu
 Lợi mình mà khiến tiêu điều nhân gian
 Thối đi càng thối rộn ràng
 Chỉ kèn với trống ối làng nước ơi
 Vinh danh, ca ngợi mọi nơi
 Hầu tròn thế kỷ đất trời Việt Nam !

NON NGÀN

(25/9/11)

CỎ MAY VÀ LÚA NƯỚC

Cỏ May, đồng nội hương ngàn
 Nói cây lúa nước chứa chan nghĩa tình
 Ra đi từ thuở bình minh
 Lúa vào đất Pháp ngát tình quê hương
 Đây Camarque tình ngàn phương
 Con chuồn chuồn đậu vẫn vương nỗi niềm
 Việt Nam cây lúa mệnh mệnh
 Nào ngờ đất Pháp có đồng quê ta
 Nhớ bao người Việt phương xa
 Một thời vào Pháp quả là hồn quê !

NON NGÀN
(25/9/11)

HỌA HỔ

"Họa hổ họa bì, nan họa cốt
Tri nhân tri diện, bất tri tâm"
Tức vẽ hổ, hình ngoài thì rất dễ
Còn xương trong, ai biết vẽ làm sao
Người cũng vậy, biết người qua ngoại diện
Biết mặt thôi, còn lòng biết thế nào
Ấy thế đấy, cuộc đời luôn thế đấy
Lời người xưa, đúng muôn thuở khác nào
Thuật tuyên truyền cũng y như vẽ hổ
Ấy là vì toàn những chuyện tào lao
Dân thì chẳng bao giờ ra mãnh hổ
Vẽ hổ chi, nào khác mặt con mèo !

ĐẠI NGÀN
(24/9/11)

NN says:
[22/09/2011 at 14:11](#)

ÔNG NÀY

Ông này thấy vậy mà hay
Khen mà như chửi bậc thầy còn chi

*Thiệt hay tếu chẳng cần gì
Chỉ cần nói trúng có khi tốt rồi !*

NON NGÀN
(22/09/2011)

[Reply](#)

★★

VIỆC LẠ KỲ

*Đúng đây một việc lạ kỳ
Treo lồng đèn đỏ đăng chi ? đáng ngờ !
Chuyện này chẳng phải lơ mơ
Cả nền tự chủ bây giờ là đây !
Mau mau dứt hẳn việc này
Người ngoài, có phải quan thầy mình đâu !*

NGÀN KHƠI
(22/9/11)

[Reply](#)

★★

TỪ ĐẠI HẢI ĐẾN NGÀN KHƠI

*Tôi Ngàn Khơi chẳng bao giờ lỗ mảng
Bởi những ai chỉ khích bác tôi thôi
Máu văn nghệ mà mọi người vẫn biết
Dễ gì đâu sự lỗ mảng trên đời
Người văn nghệ coi đời sân chơi rộng
Thế nên tôi lấy bút hiệu Ngàn Khơi !*

ĐẠI HẢI

(22/9/11)

CHƠI THƠ

*Thơ là chơi, đâu có gì là thật
Chơi cho vui, để chừa lại trên đời
Nhưng cách chơi, đây là chơi nghệ thuật
Không thể nào chơi theo lối ma chơi !*

*Đã là chơi, người chơi luôn lãng mạn
Chơi thanh tao, chỉ thế mới là thơ
Chơi vắn điệu, và chơi luôn ngữ nghĩa
Chơi vô tư, chẳng tư ý trên đời !*

*Nếu làm thơ chỉ vì mong nổi tiếng
Tức làm thơ ngóng thiên hạ khen lao
Thơ kiểu ấy, chỉ là thơ phàm tục
Đâu làm gì xứng đáng một nhà thơ !*

*Thơ như hoa, đẹp ngay từ câu chữ
Nói ngô nghê, đâu có phải là thơ
Thơ là ý, là tâm hồn sành điệu
Thơ ca luôn như nguồn suối tâm hồn !*

*Lời thơ chảy, như nước từ nguồn mạch
Tự nhiên luôn, như hoa gió đong đưa
Vẻ đẹp ấy, yêu kiều như ánh sáng
Để gì đâu như ngôn ngữ văng bừa !*

*Thơ chỉ đẹp, khi ý thơ luôn đẹp
Ý khô khan, thơ rạn để làm gì*

*Thơ như gió, như hương ngàn thoang thoảng
Đời tự do, đâu bó buộc làm chi !*

*Nên nhà thơ, không như con con thợ
Không bao giờ chỉ tỉ mỉ, tỉ mỉ
Con ong thợ, miệt mài vê chất sáp
Khác thơ xa, như ánh ngọc lưu ly !*

*Thôi nói chơi, xin những ai đừng giận
Thơ là chơi, chẳng phải để đèo bông
Dù phần thưởng, hay tiếng khen cũng vậy
Thơ đừng làm theo giống kiểu con ong !*

*Võ Hưng Thanh
(22/9/11)*

ĐIỆU THƠ ⁽¹⁾

*Trong điệu thức thơ hóa thành vần điệu
Vần điệu thành thân xác của riêng thơ
Thân xác ngọc có bao điều tuyệt diệu
Điệu là thơ, hay thơ điệu nhịp nhàng !*

*Thơ là tứ, mà cũng là hình tượng
Như dáng trắng, không lẫn được vào mây
Thơ như thuyền, trắng trôi trên trời dịu
Thơ như trăng, hay như ánh trăng đầy !*

Mảnh trăng hè, quả bao nhiêu kỳ thú

⁽¹⁾ Bài này để đối lại bài thơ "Đêm Hè" của Đoàn Văn Cừ, thuộc loại thơ tiền chiến 45, có người đã đưa lên mạng, cho rằng là bài thơ của thủ thách thời gian, từng tròn 3/4 thế kỷ.

Mấy hàng cau, làm nổi nét không gian
 Đêm Việt Nam, trăng hè như thả sáng
 Cùng hương đêm, da diết khắp thôn làng !

Đêm hè Việt, khi trăng vừa ló dạng
 Gió khơi lên, và ánh sáng bạt ngàn
 Thấy không gian đang tan vào ánh sáng
 Ánh trăng đêm, đây một vẻ mơ màng !

Trong gió nhẹ, tiếng trùng nghe non nỉ
 Một vài khi, tơ nhện phát phơ theo
 Hồn thơ đầy, khiến thời gian ngừng lại
 Thuyền trăng trôi, không có tiếng mái chèo !

Gió phớt nhẹ, ánh vàng bao xao xuyến
 Dập dìu luôn, hồn lẫn ý thơ say
 Trăng với gió, nhẹ nhàng như quyến luyến
 Đây Việt Nam, ai nhớ những đêm hè !

NON NGÀN
 (22/9/11)

GIẾNG SÂU

Kiểu độc đảng giống như nằm trong giếng
 Khi leo lên không biết lối đi nào
 Ngược nhìn trời, thấy như bờ vung nhỏ
 Thôi thì đành, cứ mãi thế co ro !

Cuộc đời thế, dù trời mây bao rộng
 Thế gian đâu chi khác kiểu lòng ao

*Cứ lòng vòng leo quanh bờ ao cạn
Dầu thế gian to lớn đến cỡ nào !*

NON NGÀN
(22/9/11)

★★

LÝ THUYẾT VÀ THỰC TIỄN

Lý thuyết khoa học tự nhiên hay khoa học cơ bản luôn luôn chính xác, nên kỹ thuật áp dụng cũng thường chắc chắn, hiệu quả. Nhưng lý thuyết khoa học xã hội, bởi ảnh hưởng nhiều bởi ý thức và nhận thức của người đưa ra lý thuyết trong điều kiện nhất định, nên sự thực hành không bao giờ chắc chắn. Mắc đã quá chủ quan lý thuyết của mình, nên các người thực hành trong thực tế của ông ta luôn vấp phải những thực trạng nghịch lý là vậy.

Cho nên :

TRÍ THỨC VÀ THỰC HÀNH

*Người trí thức vẫn khác người hành động
Biết là nhằm cho người khác nương theo
Hành động hết, thì lấy đâu trí thức
Trí thức tràn, thì hành động đâu ra
Chính do vậy, phân công mà làm việc
Ai cũng cần, đâu chỉ nói ba hoa
Nhưng biết đúng mới nên hành động đúng
Hành động sai là bởi biết nhập nhòa !*

NON NGÀN
(22/9/11)

★★

MẸ VIỆT NAM

Mẹ Việt Nam luôn vẫn có ngàn đời
Mẹ vô danh, nhưng tâm hồn vĩ đại
Mẹ thương con và thương luôn cả nước
Không bao giờ mẹ xưng mẹ Việt Nam !

Mẹ Việt Nam không thể là danh nghĩa
Chỉ bề ngoài trong mục đích tuyên truyền
Bốn trăm tỉ để xây nên tượng mẹ
Chẳng làm cầu cho bọn trẻ qua sông !

Đất Quảng Nam, danh xưa anh hùng thật
Nay anh hùng trong công thức lao xao
Mẹ Việt Nam, mẹ muôn đời ẩn khuất
Mẹ khoa trương, ôi quả thật thế nào !

Người xưa nói công cha cao hơn núi
Nghĩa mẹ thì như nguồn suối vô biên
Mẹ là mẹ của triệu người như một
Mẹ đâu riêng của những khẩu hiệu nào !

Ôi danh nghĩa, cuộc đời đầy danh nghĩa
Chỉ buồn lòng cho chính mẹ Việt Nam
Mẹ anh hùng, cả ngàn năm dân tộc
Mẹ phải đâu trong thoáng chốc cuộc đời !

Mẹ thật sự, tấm lòng bao quãng đại
Một trăm con, ngay từ thuở Ấu Cơ
Đâu phải mẹ của số con nào đó
Dựng mẹ lên thành ngẫu tượng để thờ !

*Xin lỗi mẹ con hư đâu tại mẹ
 Mà con hư cũng đâu phải vì cha
 Hư hay không để các con tự biết
 Lòng mẹ luôn mãi mãi vẫn bao la !*

ĐẠI NGÀN
 (22/9/11)

NN says:
[21/09/2011 at 03:05](#)

TRỊNH KIM TUYẾN

*Trịnh Kim Tuyến đúng là người đáng mến
 Một mình cô thay người khác biểu tình
 Thay nhiều người cô đúng là hoa hậu
 Vượt lên trên trong ý nghĩa quang vinh
 Vính dự ấy với cô là xứng đáng
 Chữ "No U" bảo vệ nước non mình
 Đường lười bỏ khiến hiểm nghèo đất nước
 Là lý do Kim Tuyến khó làm thình !*

NON NGÀN
 (21/09/2011)

[Reply](#)

CHUYỂN VÀ HÓA

Chuyển gì, và lại hóa gì

Chuyển thành dân chủ, hóa thành tự do
 Dân chủ đúng, không ba hoa chích chóe
 Tự do nghiêm, không phải thứ linh tinh
 Bởi vì sao, vì đất nước của mình
 Có thực chất mới thành ra phát triển
 Không thể cứ tự do kiểu cuội
 Thứ tự do nói khoác gấp triệu lần
 Không thể là thứ dân chủ mị dân
 Bầu toàn cả những người đã lựa
 Ai chống đối thì công an hỏi tới
 Chỉ làm ăn, đóng thuế vậy là yên
 Chân lý toàn tiền chế Mác Lênin
 Thỏa mãn vậy cần gì đâu khoa học
 Tuổi trẻ lớn lên sính toàn bằng cấp
 Với mục tiêu làm cần trúc câu com
 Còn khôn hơn thì phải mác đảng viên
 Đặng lấy thế sau này còn làm lớn
 Đầy vòng quay tuần hoàn mà thấy ớn
 Hết lớp này rồi lại đến lớp kia
 Dân thì luôn phải lao động cần cù
 Chỉ số ít nắm vai trò lãnh đạo
 Lão làng ấy lâu ngày đôn tới trước
 Một dòng kênh duy nhất giữa non sông
 Bất chấp mọi tinh hoa, mọi trí tuệ mặc lòng
 Phải chấp nhận chỉ mình ta lãnh đạo
 Ta là chúa nên đừng ai hó hế
 Chỉ một mình ta biểu phải nên nghe
 Ta cầm quyền, thế lực khỏi cần khoe
 Thế lực đó là do ba dòng thác
 Cho dầu thác cũng chẳng còn, giữa trời nắng hạ nung
 Nhưng vốn cần gì đâu, có chức phải có quyền
 Có quyền rồi thì tiền cũng đi theo luôn đó
 Tiền tự đến đừng nói rằng ta tham những

Chỉ thế thôi, vật biến phải tắc thông
 Tham những hoài, cũng lở non lở núi
 Nước non vậy thật tràn lan ô nhiễm
 Khắp nơi nơi từ mặt đất tới bầu trời
 Như trí thức dở hơi, mọi cái gì đều luôn ca ngợi
 Hay nghệ sĩ hàm hồ, mọi cái gì cũng chực tung hô
 Chỉ tội cho toàn dân, thức mà sao lại giống giả đồ
 Ngủ giấc ngủ cho yên thân, khỏe khoắn
 Chung quanh họ toàn nhân danh đủ thứ
 Từng sôi nổi nhân danh Lênin và Các Mác
 Từng nhịp nhàng nhân danh cả Hồ Chí Minh
 Nhân danh hoài, nhân danh mãi không thôi
 Nhân danh cả tự do và dân chủ
 Nhân danh hạnh phúc nhân dân và đại đồng thế giới
 Thế giới rã bành rồi, nhưng vẫn cứ nhân danh
 Hết nhân danh tập thể, qua rồi
 Là một thứ nhân danh của giáo điều bao cấp
 Sự nhân danh của chân lý luôn luôn duy nhất đúng
 Giờ đến nhân danh kinh tế thị trường
 Nhưng của pháp quyền, của định hướng đi lên
 Của XHCN dù rất còn mơ hồ chưa ai định nghĩa
 Không, chỉ nhân danh có cần gì xác đáng
 Định nghĩa làm gì chỉ khiến mất công thôi
 Bởi định nghĩa làm chi, nào ai có khả năng làm
 Mặc dầu cả nước có vài chục ngàn tiến sĩ
 Thôi cứ thế mà nước nhà hú hí
 Tự bằng lòng thỏa mãn với tiền nhân
 Cứ một mực tung hô, tâng bốc chẳng thực lòng
 Cứ hoan hô và đúc tượng thờ mọi loại
 Ở đâu cũng thấy có những tượng đài kỷ niệm
 Ở đâu cũng đặt vô số tên đường
 Ở đâu cũng thấy rất nhiều khu lưu niệm khang trang
 Kẻ bảo thủ đứng cạnh bên số người đổi mới

Bởi lịch sử nước nhà là thống nhất
 Nên mỗi lúc hừng quạo đâu thật sự có nghĩa lý gì
 Khi quạo lên, lúc quạo xuống cũng thường khi
 Khi quạo phải hay quạo trái cũng chỉ nhân danh có gì đáng nói
 Chỉ rất tiếc Tố Hữu, Chế Lan Viên không còn có đó
 Kể cả như Xuân Diệu, cũng thấy chỉ về hù
 Suốt cuộc đời thơ thần chỉ hoan hô
 Hoan hô từ lúc mịt mù cho đến thời kỳ đổi mới
 Ôi tiết điệu và ôi là giai điệu
 Thật điệu kỳ thơ và nhạc kiểu tung tung
 Tuy một lòng nhân danh nước, nhân danh dân
 Nhưng cốt lõi cũng chỉ là quyền lợi
 Không ca ngợi thì lấy gì để sống
 Phản đối ư còn phải ở tù
 Thôi thì đành chỉ ca ngợi, ngợi ca
 Còn đất nước cứ mặc dân biết lấy
 Chuyện trái đất cũ xưa ai chẳng rõ
 Chuyện kẻ hay người xấu ở đời
 Chuyện người điên, kẻ tỉnh thường khi
 Ấy là thế, cuộc đời luôn cứ thế
 Chỉ người mà, có ai đâu thần thánh
 Nên phải làm cho người được hiển linh
 Ai cũng anh hùng, chỉ một người là thần thánh
 Nếu không thế, đời chỉ toàn chán ngắt
 Lấy gì đâu để trí thức cuội ở đời
 Lấy gì đâu để nghệ thuật văn chương
 Hầu ca ngợi những tượng thần giả dối
 Quả là đúng nên văn chương hạ giới
 Thứ văn chương hạ giới rẻ hơn bèo.

ĐẠI NGÀN
 (20/9/11)

QUYỀN CHÍNH ĐÁNG

Tôi vẫn nói không tấn công ai trước
 Nó nhục mình mình vẫn nhịn hay sao ?
 Nó tấn trước thì phản công chính đáng
 Nếu không sao còn nên vẽ con người
 Luôn bắt chấp nó là ai cũng vậy
 Ở đây không làm dáng kiêu dàng hoành
 Ngụy quân tử là tiểu nhân mặt hạng
 Trên đời này người chính đáng hiên ngang
 Cây có thẳng mới không hề sợ gãy
 Sá gì đâu với những kẻ ngôn gian
 Chẳng vì mình thì có gì để ngại
 Nhân nhượng gì với những thứ gian ngoan !

VHT
 (20/9/11)

CON NGƯỜI VÀ CON LÂN

Nói trăm chữ, chẳng trúng nguyên một chữ
 Viết chục câu, thơ thần chẳng ra gì
 Bởi việc đời, vẫn tràn thứ thị phi
 Ta kẻ lớn, có gì đâu oán trách
 Kẻ lớn đội trời, còn chân đạp đất
 Cẩn thận thôi, đừng dẫm phải con lân !

VHT
 (20/9/11)

MƯA SAIGÒN

Mưa Saigon, biểu tình thành ra nắng
 Đây một hàng xe máy, giữa đường đông
 Lưỡi bò đỏ, thật vô cùng phi lý
 Dầu mưa rơi, ta vẫn phải biểu tình !

Ai cấm cản, tại sao người cấm cản ?
 Có thấy không, Tổ quốc rõ lâm nguy ?
 Đường lưỡi bò, khác gì con trăn đỏ
 Một ngày kia, sẽ nuốt biển đông mình !

Kìa hãy nhìn, Hoàng Sa, Trường Sa đó
 Mỗi một ngày, càng thêm mỗi chông chênh
 Hoàng Sa mất, hay Trường Sa cũng mất ?
 Nếu ta không luôn biểu hiện tinh thần !

Không, không được, cần biểu tình phản đối
 Như lời thiêng, như biểu hiện thiêng liêng
 Đất nước ta, bao ngàn năm khó nhọc
 Hiểm nguy đây, sao lại phải im lìm !

Cho dầu mưa, nhưng tim không lạnh giá
 Phải biểu tình, vì đây những thanh niên
 Bằng xe máy, chạy nhiều trên đường phố
 Biểu hiện theo, nổi bật những lô-gô !

Những biểu tượng, No U đều nhìn rõ
 Gạch chéo ngay, trên nền đỏ lưỡi bò
 Ý chí ấy, toàn dân cùng cương quyết

Biểu tình thôi, phải cắt đứt, quăng đi !

*Mưa dầu lớn, hay mưa còn rả rích
Cố hề chi, lửa hun nóng tâm can
Lửa yêu nước, lửa của hồn dân tộc
Mưa Sài Gòn, đâu cần được lối ta đi !*

NGÀN KHOI
(19/9/11)

NK says:
[18/09/2011 at 00:14](#)

ÓI GIÒI TRÚNG QUÁ

*Ói giới trúng quá ông Kiên
Lý ông thích nghĩa chẳng phiền ai đâu
Trung là chính giữa việc đời
Kiên là kiên định sự đời nhân văn
Một thì chẳng nói chẳng rằng
Hai thì đã nói phải năng tự hào
Kỳ lân chỉ thứ lao nhao
Trung Kiên mới thật lời nào đúng ngay
Khen ông tôi vỗ hai tay
Mặc dầu thiên nói một tay đủ rồi !*

VHT (18/9/11)

[Reply](#)

TRƯỜNG CA DÂN TỘC

Tôi ca ngợi chính bài ca dân tộc
 Bài ca dài văn hiến bốn ngàn năm
 Đại trường ca bốn ngàn năm lịch sử
 Vẫn luôn luôn bất khuất, mãi hào hùng

Có những buổi giang sơn thành bi tráng
 Nhưng mọi lần hào kiệt vẫn vươn lên
 Chí độc lập không bao giờ cạn hết
 Hồn tự do phơi phới núi sông dài

Trường ca ấy, văn chương và vũ khí
 Luôn có trong chiến trận, lẫn hòa bình
 Văn chương đầy, vẫn dùng trong chiến trận
 Hòa bình rồi, vũ khí nhường văn chương

Ôi khí phách, Bình định vương Lê Lợi
 Biết dùng người, Nguyễn Trãi dạy văn chương
 Bình Ngô Cáo, quả lấy lòng dân tộc
 Giặc thua rồi, ta bật dậy lòng nhân

Hịch tướng sĩ, hào hùng Trần Hưng Đạo
 Mỗi lời như tên sắt, ngút ngang trời
 Lửa khí phách, cháy bùng lòng quân sĩ
 Cả ba lần đánh bại đại quân Nguyên

Song có lúc, nước nước non nhà tắm tối
 Lờn bi ca chùng lại, chốn non ngàn
 Đất Cần Giuộc, hùng ca thành văn tế
 Gan căm thù, bao chiến sĩ hi sinh

Thời đại mới, nhưng Hoàng Sa dậy sóng
 Sóng tràn luôn, qua tới tận Trường Sa

Tuy tạm lắng, lời ca giờ chùng lại
Nhưng trường ca, đâu có thể xóa nhòa

Chí quật khởi một lòng không lui bước
Khí anh hùng quả thật sự là đây
Trường ca lớn, đại trường ca muôn thuở
Đại trường ca hun đúc nước non này !

Võ Hưng Thanh
(18/9/11)

★★

CON TU HÚ

"Có con tu hú bên đường
Hót toàn chất giọng nhiều nhưong ở đời
Thôi đành cũng thế mà thôi
Đời mà, đâu phải khắp nơi phượng hoàng !"

VHT
(18/9/11)

★★

CÁNH ÉN MÙA XUÂN

Ông sai rồi, tôi hoan hô Thư ngỏ
Dẫu gì đây cũng cánh én mùa xuân
Mùa xuân đến với vạn ngàn cánh én
Đây đầu tiên, cánh liễu chỉ buông mình
Mùa xuân đến Việt Nam đây hoa nở
Đây én chao bầu trời rộng thênh thang

*Xuân như thế mới là xuân bất diệt
 Vạn mùa xuân tới mãi với thời gian !
 Còn dân tộc còn mùa xuân bất tận
 Hoa Việt Nam vẫn nở khắp non ngàn.*

VHT
 (18/9/11)

[17/09/2011 at 23:51](#)

CÒN VÀ HẾT

*Còn ý hệ thì vẫn còn đồng chí
 Ý hết rồi thì hệ cũng tiêu đi
 Đồng mà hết thì chí thành một nẻo
 Việt bên Nam còn Tàu ở Bắc phương
 Phá Tam giang ngày nay tuy đã cạn
 Nhiều Tam giang giờ biết kiếm nơi nào
 Thôi lấy đại mo cau che cái ... ấy
 Hoặc ít thì cũng dzúp ngấn cỡ mi ni !*

NON NGÀN
 (18/9/11)

Đại Ngàn says:
[17/09/2011 at 00:54](#)

ÔNG LƯƠNG THANH NGHỊ

Ông Lương quả thật hùng hồn
 Cứ tuyên như thế dân còn nghe ra
 Hoàng Sa là của chúng ta
 Trường sa cũng vậy, ai mà vô đây
 Hai trăm hải lý là vậy
 Từ xa, Trung Quốc sải tay sao vào
 Việt Nam hợp tác ra sao
 Quyền gì Trung quốc chỗ nào xía vô
 Hai nơi hai mảnh dư đồ
 Cùng nhau ngang cựa, lẽ nào thua chi
 Người dầu lớn ta sợ gì
 Ta đây dù nhỏ, cũng thì ngang cơ
 Thế gian bình đẳng vẫn giờ
 Anh đừng ý mạnh nỏ người, vô duyên !

NON NGÀN

(17/9/11)

[Reply](#)

★★

AI HƠN AI

Hai ông này sao giống nhau
 Ông người Trung Quốc, ông người Việt Nam
 Hai ông đều véc sọc dài
 Cùng là màu xám, nụ cười song đôi
 Màu hồng cà vạt nửa ôi
 Nhìn vào đúng điệu hai người anh em
 Nhưng làm sao biết ai anh
 Người cao người thấp chập chùng thế kia
 Lý chi ăn mặc một chiều
 Ai người ra lệnh, ai người theo sau
 Ngẫu nhiên có thể việc đời
 Hay điều ngầm ẩn có trời biết đây

Ấy nên nêu thử việc này
 Nhằm cho thiên hạ thử tài đoán vui
 Vốn phô tô sếp bông đùa
 Hay là định mệnh trớ trêu ở đời ?
 Điều này chắc phải than ôi
 Anh giống em vậy dễ gì ngắt ra !

NON NGÀN

(17/9/11)

[Reply](#)

VHT says:

[17/09/2011 at 01:14](#)

TRÍ THỨC HẢI NGOẠI

Việt Nam có cả hàng ngàn
 Những người đầu óc đang hoàng phúc thay
 Năm Châu bốn biển bảy chày
 Đọc ngang tung cánh quăng trời thế gian
 Có chi đâu phải vội vàng
 Việc đời còn đó mơ màng mà chi
 Để thành ra chuyện thị phi
 Mình người trí thức, có gì nôn nao
 Nước nhà, thấy việc đồng bào
 Dân tình là chính, lẽ nào không thông
 Chính quyền, vẫn thứ viễn vông
 Nước nào cũng vậy, khó lòng phô trương
 Non sông, dầu có vấn vương
 Ngóng về là chính, tỏ tường mà chi
 Chuyện xâm lăng, chẳng ngại gì
 Hễ còn dân tộc, ta thì chẳng lo !

NGÀN KHOI

(17/9/11)

[Reply](#)

**

Đại Ngàn says:

[17/09/2011 at 07:38](#)

THẬT HAY HƯ

Biết viết gì vào ở đây
 Sao nghe lịch sử đắng cay muôn phần
 Sử là sử của toàn dân
 Hay là chỉ có một phần mô tê
 Đọc sao lại thấy ê chề
 Nghe như xát muối tái tê cõi lòng
 Anh hùng hào kiệt bao năm
 Nghe chừng như thể long tong thể nào
 Ông xanh ông ở trên cao
 Ông nhìn xuống dưới chỗ nào thực hư ?
 Nhân gian dầu muốn vui cười
 Phải trên điều thật còn hư sao đành
 Hư thì quả chỉ hư danh
 Thật thì mới đúng những trang sử hùng
 Việc này ông Tất Tiến Chu
 Gửi người trí thức những ngày xa xưa !

NGÀN KHOI

(17/9/11)

[Reply](#)

**

ĐẠI HẢI says:

[15/09/2011 at 23:39](#)

KHÔNG CHỐI CÃI

Chuyện không chối thì lấy gì mà cãi
 Cãi không cần thì biết phải làm gì
 Thôi thì, ta cứ hoan hô
 Những gì sáng suốt, những gì anh minh
 Hoan hô thánh, hoan hô thần, được cả
 Nhờ thánh thần, nên mọi cái mới ra ri
 Đã như thế, thì lấy gì để cãi
 Không cãi nên cần chối để làm gì
 Hãy đức tượng, hãy làm nhà lưu niệm
 Cho nhiều vào, để tham những còn xoi !

NGÀN KHOI

(16/9/11)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[14/09/2011 at 07:15](#)

LÝ LUẬN

Lý là cái đúng ở đời
 Luận là các cách con người suy ra
 Lý muốn đúng phải là hữu lý
 Luận muốn hay phải trúng ở đời
 Chớ còn chỉ muốn lý suông
 Hay là luận dỏm nghèo nàn xiết bao
 Ấy bởi thế luôn cần kiểm chứng
 Kiểm chứng sai là lý đã tồi

Luận bàn những chuyện xa xôi
 Khác nào như cấm sào nơi trăng rằm
 Ấy bởi thế những người duy lý
 Giống như anh bắt chí trên đầu
 Cứ mò phải đụng chứ sao
 Trên đầu có ngựa lẽ nào sai sao
 Nhưng chẳng hiểu ngựa do nhiều cách
 Đầu ở dơ cũng ngựa khác nào
 Chí đâu lại chí tào lao
 Đại đồng xã hội khác nào chí to !

VHT
 (14/9/11)

★★

TÂM TÌNH VỊ THỦ TƯỚNG

Khó bao phê phán ông Đồng
 Ông người lý tưởng, hay lòng riêng tư ?
 Chuyện thực chất, chỉ mình ông biết
 Khách quan chi, người khác nhìn vào ?
 Lỡ gà hóa cuốc làm sao
 Cho nên thận trọng, có nào lu loa !
 Chỉ hiềm nổi, nước nhà mới quý
 Hay quý riêng, đồng chí mà thôi
 Công hàm buộc đã ký rồi
 Quả người nhẹ dạ, hỏi ơ nước mình
 Đó quả thật giạt mình đáng sợ
 Yêu nước hay làm hại quê hương
 Chỉ yêu quốc tế vạn đường
 Hay yêu tổ quốc, đáng thương ông Đồng
 Chỉ vì mơ chuyên viễn vông

Nước nhà nay kẹt còn ông lợi gì
 Ấy chuyện lớn sao không nghĩ kỹ
 Hay tại ông sợ kẹt riêng mình
 Ai đâu rõ được tâm tình
 Ông vì đất nước, hay tình tư riêng !
 Nên nói tóm đầu hư hay thiệt
 Xé quách đi cái bức công hàm
 Mà ông nổi hứng đã làm
 Hay ai sai cũng mắc ngàm mà thôi.

NON NGÀN
 (13/9/11)

ĐẠI NGÀN says:
[12/09/2011 at 02:15](#)

CÁNH CHIM NGOẠI HẠNG

Người nào, người nào, người nào
 Đọc thôi tự rõ, chưa vào ích chi
 Ông đừng khích tướng làm gì
 Tôi coi tướng thấp sá gì là vua
 Công danh phú quý bằng thừa
 Cũng cảm như rác hơn thua nổi gì
 Ai người thế sự sân si
 Cũng xem như cỏ, quý gì thế gian
 Ý tôi như cánh đại bàng
 Từng không bay lượn hiên ngang giữa trời !

VHT
 (12/9/11)

[Reply](#)

Đại Hải says:

[09/09/2011 at 13:46](#)

HÌNH ẢNH CON NGƯỜI

Có ông tên Phạm Văn Đồng
 Ngày xưa diện bộ Trung Sơn mút mùa
 Miệng rằng chống Pháp hay chưa
 Trung Sơn ông mặc biết thừa họ Mao
 Như anh em quả thế nào
 Đúng là độc lập hao hao giống người
 Lầy le đại cán một thời
 Anh nào cán cộm cũng thời Trung Sơn
 Rập ràng nay rõ nguồn cơn
 Công hàm Năm Tám còn hơn công hàm
 Quá khen ông Phạm Văn Đồng
 Để đời bộ dạng áo quần Trung Sơn.

NON NGÀN
 (09/9/11)

Đại Hải says:

[09/09/2011 at 04:30](#)

ANH VỚI TÔI

Anh lấy tôi cái Hoàng Sa
 Bây giờ nhất trí dân la cũng vừa
 Hoàng Sa anh trả tôi chưa

Cùng nhau nhất trí dân thừa nghị đa
 Giống như con kiến càn đa
 Leo phải càn cụt leo ra leo vào
 Chừng nào nhất trí còn cao
 Hoàng Sa chưa trả cũng nào hay chi
 Thà rằng đường cụt chẳng đi
 Cứ đi vào đó có gì hay đâu

NON NGÀN
 (09/9/11)

★★

TỘI NGHIỆP TRẦN ĐĂNG KHOA

Khi Đăng Khoa còn nhỏ
 Biết gì đâu căm thù
 Chẳng qua do người lớn
 Tiêm vô nên lu bù

Đó là điều đáng tiếc
 Làm sai lạc tuổi thơ
 Chuyện lợi cho người lớn
 Làm tuổi thơ bơ phờ

Bây giờ ngoảnh nhìn lại
 Thơ Khoa hơi giống vè
 Cũng có nhiều ý lạ
 Nhưng thơ mất như tre

Đúng thơ cần hiền dịu
 Cần trong sáng, thản nhiên
 Thơ không như vũ khí
 Không cần nổ huyên thuyên

Đảng Khoa không đáng trách
 Đáng trách những người nào
 Thấy khoa chưa hiểu biết
 Lại bơm chính trị vào !

VHT

PHÂN BIỆT MÀU CỜ

Những người đã ngã xuống
 Vì Hoàng Sa, vì Trường Sa
 Năm Bảy tư, hay năm Tám tám
 Họ thấy đều là những chiến sĩ
 Biết xả thân vì đất nước, quê hương !

Nên vấn đề nhất thiết
 Không phải chỉ là màu cờ
 Mà điều còn quan trọng ở đây
 Vẫn chính là lãnh thổ quốc gia, dân tộc !

Cũng không phải, việc chỉ do ai ra lệnh
 Hay ai chỉ huy
 Mà thật sự
 Chính họ cũng đều là những người biết yêu quê hương
 Vinh danh Tổ quốc !

Vậy không cần phải nghĩ nhiều những vấn đề chính trị
 Khi chỉ cho đó là những việc tầm thường
 Vì họ chỉ biết đến cái cao nhất là quê hương
 Chỉ biết cái thiêng liêng chung là Tổ quốc !

Bởi chỉ những người nào biết đổ máu cho quê hương
 Họ vẫn luôn luôn là những người chiến sĩ
 Và những người nào biết đổi cả mạng sống của mình
 Để chống lại ngoại thù
 Thì họ vẫn đều luôn là những liệt sĩ !

Cho nên dù cho họ là ai
 Trong các giai đoạn hay thời kỳ nào của lịch sử
 Vẫn đều là những con dân xứng đáng và hào hùng
 Đâu có thể chỉ lấy một màu cờ để phân biệt sao về lòng yêu nước !

Họ không thể nào chỉ chấp nhận những sự việc chính trị giản đơn
 Để đo khí phách hay sự can trường của người chiến sĩ
 Bởi người chiến sĩ sống đúng nhất
 Là ý nghĩa của sự quang vinh
 Mà đó không gì ngoài Tổ quốc thiêng liêng cả thấy !

Vậy nên dù họ là ai
 Mà đã ngã xuống trên chính biên cương
 Hay nơi hải đảo
 Để bảo vệ non sông bờ cõi
 Thì cho dù có dưới màu cờ gì đi nữa
 Họ vẫn cứ là những người chiến sĩ vẻ vang !

Chỉ một lòng vì đất nước, non sông
 Không phải vì bất kỳ điều gì đó khác.
 Bởi người chiến sĩ
 Thì chỉ biết có non sông, đất nước
 Biết nhân dân và Tổ quốc
 Còn ngoài ra, không cần biết đến cả những người khác là ai !

NGÀN KHÔI

(08/9/11)

CHƠI CHỮ

Ông Bộ trưởng đúng là hay chữ
 Hay chữ nhiều, vận chữ mà chơi
 Mới đem kinh tế thị trường
 Gắn vào thuyết Mác, con đường hay đa
 Kiểu quay ngược, quay xuôi hai lối
 Một chỗ thôi, lỏng vòng lỏng vòng
 Thị trường, hữu sản tự nhiên
 Tiến lên vô sản, thật điên cái đầu
 Dẫu sống lại, Mác rầu cũng phải
 Thấy Việt Nam quả giỏi hơn mình
 Biết đem kinh tế thị trường
 Gắn vào vô sản, đúng là thông minh
 Thôi ông Mác, bực mình chi vậy
 Vứt ông đi, giữ chút hương thừa
 Ấy là lịch sử ở đời
 Ông đâu ngờ được, ý người phương Đông !

NON NGÀN

(01/9/11)

NHÀ THƠ

Nhà thơ phải có tấm lòng
 Đừng đem chữ nghĩa ném vào hư không

.....

Thơ là tứ và thi tài là chính
 Ngôn ngữ thơ khác sỏi đá ven đường
 Nên nhà thơ cần biết mình là chính
 Làm nhà thơ, không giống kiểu thợ thơ
 Bới nhà thơ như trắng vàng phơi ánh
 Còn thợ thơ, giống cái kiến càn đa
 Thơ tinh túy, không gì hơn ngôn ngữ
 Ngôn ngữ luôn là hơi thở tâm hồn
 Hồn hóa thân thành thơ, thành ngôn ngữ
 Ngôn ngữ thơ trùm hết cả không gian
 Thơ bới vậy như bức tranh tuyệt diệu
 Bức tranh thơ kiểu ngôn ngữ không màu
 Bới màu sắc mãi luôn là tương đối
 Còn tứ thơ choáng ngợp cả thời gian
 Thơ là vậy, không hư mà chẳng thật
 Hư thì không xứng đáng giữa cuộc đời
 Thật thì quá ngô nghê, thơ mất ý
 Nên lời thơ, như tiếng nói vượt thanh âm
 Nhà triết học làm thơ thành triết học
 Đừng học theo kiểu triết lý bốc đồng
 Cái gì giả giống càn khôn giữa nội
 Thơ thật luôn như cây chón non ngàn
 Thơ chân thật có lời thơ lai láng
 Người làm thơ, như nghệ thuật vui chơi
 Không giống kiểu nhá vắn, cùng ngậm chữ
 Bụng sinh sôi, không thoải mái trên đời
 Thơ nhẹ nhàng như gió qua đồng nội
 Bao hương thơm ngào ngạt giữa chiều vàng
 Hay thơ nhẹ như hơi sương buổi sớm
 Ánh dương tràn hồng thắm khắp không gian
 Thơ là chơi, nhưng ý luôn vẫn thật
 Bới thơ như ngôn ngữ đẹp trên đời
 Thơ bản chất vẫn luôn là vắn điệu
 Vắn điệu còn là chất nhạc trong thơ

Võ Hưng Thanh
(28/9/11)

[Reply](#)

KÊU OAN

Ra tòa anh mới kêu oan
 Kêu từ xét xử kêu sang án tù
 Chỉ khi tại chức êm ru
 Ý công, anh cứ lu bù ăn vô
 Những lúc ấy, anh nào có thấy
 Tiền của dân, hay của trên trời
 Tưởng rằng hối lộ, là chơi
 Ăn dơ xả lảng, cuộc đời không sao
 Sao chẳng biết, không quyền ít chức
 Người đại gì tiền lột theo tay
 Tiền đâu như lá trên cây
 Áo ào vô túi cho đầy lòng tham
 Làm công bộc, mà ham kiêu ấy
 Chí làm quan, cũng chí thẳng tù
 Dân làm chí khú kỳ khu
 Vãn hoàn cơ cực, hăn thù ghét anh
 Anh cán bộ, ăn tranh, quyền chức
 Kinh tế đều lũng đoạn theo anh
 Chức cao, quyền trọng rành rành
 Kiểu ngồi chỗ mát, ăn banh cuộc đời
 Đấy công sức anh thời có thể
 Tiền ở đâu mà khắc phục kia
 Nếu oan, sao lại có tiền
 Oan sao khắc phục, hiểu liền đấy thôi

Ôi lắt léo sự đời là vậy
 Ăn từ trong, ăn chí ra ngoài
 Dưới trên, lớn nhỏ đua đòi
 Rừng vàng, bạc biển, có mồi hay a
 Cùng chia chác, đại gia, quan chức
 Kín như bưng, ai biết được nào
 Có quan, thì phải có giò
 Dân đen, thì chỉ tôi đòi mà thôi !

NON NGÀN
 (02/9/11)

THƯƠNG THAY CON NGƯỜI
 (Chuyện lăng Lenin)

Có chi cũng chỉ con người
 Con người bình đẳng, con người như nhau
 Vậy thử hỏi, ai gây có sự
 Nào làm lăng, ướp xác vào đây ?

Sự đời quả thật là hay
 Bao phùng nịnh nọt, dễ tày dân sao !
 Người chí lớn, lòng cao tâm rộng
 Có ham chi những việc tầm thường

Nên chi chỉ bọn ươn hèn
 Tâng công riêng, mới một phen bày trò
 Dựng lăng tẩm, cốt cho hoành tráng
 Ướp xác thêm, nghĩ đáng để đời

Chẳng qua, toàn chuyện trời ơi

Tiền dân huy động, có trời mới hay !
 Chuyện tiêu cực, tháng ngày là vậy
 Có gì đâu, để nói vinh quang

Đúng ra, cũng chuyện làng nhàng
 Việc đời kém cỏi, có sang nổi gì !
 Thôi chôn quách, liền đi cho khuất
 Xác thân nào, cũng vậy mà thôi

Chết là về với đất trời
 Bày trò ướp xác, để chơi, tội tình
 Đời bao chuyện linh tinh là thế
 Có bao giờ hết kiểu ruồi bu

Cho nên non nước nghìn thu
 Gương soi kim cổ mặc dù là ai!
 Đừng ham mà nghĩ đông dài
 Điều gì thực chất cũng lòi ra thôi !

NON NGÀN
 (01/9/11)

★★

TẠI ANH TẠI A

Hỏi rằng lỗi vốn tại ai
 Xin thưa, đó chẳng phải ngài Lenin
 Thế thì, có phải Mác không ?
 Xin thưa, cũng chỉ lông bông thế nào !
 Ngọn nguồn, nếu nói tại sao
 Xin thưa, rằng phải quy vào Hegel
 Đó là Biện chứng lênh chênh

Cho là quy luật dưới trên, đất trời
 Cho nên, ông Mác lời khơi
 Tin ngay ruột ngựa, muốn đòi lên hương
 Ngờ đâu, chỉ thấy đoạn trường
 Bày trò giai cấp, lên đường đấu tranh
 Khiến cho kinh tế nghịch hành
 Ngáng đà xã hội, tanh bành hư hao
 Đó là lý lẽ tại sao
 Liên xô phải đổ cái ào trước đây
 Bởi vì, sự thật bao ngày
 Mơ hồ biện chứng, nhảy giây trên ngàn
 Đi giây, rõ thật mơ màng
 Tưởng đâu tới được thiên đàng, lạ chưa !
 Vậy nên, trách Mác cũng vừa
 Ai đòi nhầm lẫn, kế thừa Hegel
 Lật xuôi, lật ngược cái mền
 Lùng nhùng ra đó, tưởng nên việc đời
 Ngờ đâu việc thật, thành chơi
 Chơi nông kiêu ấy, khiến đời đong đưa
 Thế nên, nay trách cũng vừa
 Trách anh trách ả, trách thừa đôi bên
 Lenin chỉ có thừa hành
 Thiên lôi kiêu ấy, nở đành trách sao
 Dẫu sao, dù chuyện thế nào
 Thế gian nay mới thấy bao nhữn tiền
 Tiếc bao nhân loại quá hiền
 Để người xỏ mũi huyên thiên giữa đời !

Võ Hưng Thanh
 (01/9/11)

NGÀN KHOI says:
[31/08/2011 at 00:11](#)

CON LÂN GIẤY

Con lân giấy
 Làm bằng tre
 Trống đánh ngược
 Nhảy xum xoe
 Kèn í é
 Râu càng khoe
 Múa cho đã
 Cát ngoài hè
 Tưởng mình chiến
 Phỉnh bọn trẻ
 Xong kỳ lễ
 Hết ngo ngoe
 Về xếp xó
 Hết mùa thu
 Sang mùa hè
 Rồi đông tàn
 Rồi xuân tới
 Cứ lễ lộc
 Lại xum xoe
 Trước sau vậy
 Nói mà nghe ...

.....

NON NGÀN
 (31/8/11)

[Reply](#)

NON NGÀN says:
[31/08/2011 at 07:29](#)

NGƯỜI HAM VUI

Tôi người vốn tính ham vui
 Có ai chọc gậy càng cười khoái đã
 Là gì trong cõi người ta
 Người rày người khác mới là vui thêm
 Bởi đời nếu cứ trôi êm
 Chẳng ai chọc gậy lại thêm nỗi buồn
 Cho nên ai có ngọn nguồn
 Tuông ra chút xiu càng luôn huê tình
 Đùa nhau sao lại bực mình
 Giận người người giận mất tình anh em ...

NGÀN KHOI

(31/8/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[31/08/2011 at 03:25](#)

THƠ VÀ NGƯỜI

Trần Dần đấy, thơ và người chỉ một
 Thơ tự do, và người cũng tự do
 Thơ như nói, và thơ như chữ viết
 Thơ như reo, như hát giữa cuộc đời !

Ai mặc kệ, thơ ông mình ông biết
 Ông làm thơ, như tự sự với mình
 Thời cuộc đó, có gì cần để ý
 Như giọt sương, trên ngọn cỏ lung linh !

Ai cường điệu, ai ham làm khẩu hiệu
 Trần Dần riêng, ta tự biết mình ta
 Coi thường hết, những loài thơ ma quỷ
 Thơ tâm hồn, phải giữ cách bao la !

Cũng có lúc, ông gào lên giận dữ
 Hay cô đơn, hồn chất những ưu sầu
 Bởi nhà thơ, khi nào không cảm xúc
 Mây bay qua, và mưa xuống thế thôi !

Giông bão hết, cuối cùng trời cũng sáng
 Đêm qua đi, rồi lại mới một ngày
 Bao chim chóc, cũng vừa lên tiếng mới
 Trần Dần thôi, chỉ giữ hương ta xưa !

Con thiên nga, lông vẫn luôn màu trắng
 Nền trời cao, bay vút tận không gian
 Thơ là gió, là trăng, là ánh sáng
 Càng lên cao, càng tỏa khắp phương ngàn !

Thơ như thế, tâm hồn và khối óc
 Đâu dễ gì mà chữ nghĩa vẫn vơ
 Thơ trong tay, giống ông cầm vũ khí
 Vũ khí đây, vũ khí của hòa bình ... !

VHT
 (31/8/11)

[Reply](#)

★★

NON NGÀN says:

[27/08/2011 at 00:04](#)

GIÓ MÂY NGÀN DẠM

Đứng trước mộ em, xin anh đừng khóc
 Em đã đi rồi, có ngủ ở đó đâu !
 Em vẫn như cơn gió ngàn phương, đang thổi
 Như ánh dương tràn, trên đỉnh tuyết bao la !
 Em cũng là hạt lúa mì, đang độ chín vàng rực rỡ
 Hay là cơn mưa thu, hiền dịu vô ngần !
 Mỗi buổi sáng, khi anh bừng thức giấc
 Em vẫn là chú chim nhỏ, mới vừa đập cánh vút lên cao !
 Chú chim lặng lẽ, đang vội đánh một vòng
 Giống như một vì sao, trong đêm lấp lánh !
 Thôi, anh đừng đứng trước mộ em, để khóc làm gì
 Em có còn ở đó đâu, em cũng không hề chết bao giờ !

NGÀN KHOI

(27/8/11)

[Reply](#)

(Bản dịch tiếng Việt cho bài thơ nhỏ của Mỹ, 'A Thousands Wind',
 do Hayley Westenra)

NON NGÀN says:

[10/09/2011 at 21:24](#)

ĐÁNG LÀ GÌ ?

Cũng là một nhóm con người
 Ở trong đất nước có gì lạ đâu
 Người này chết người kia sinh tiếp
 Nhiều cá nhân nối tiếp lẫn nhau
 Cho dầu ba triệu con người
 Cũng trong thế chế dưới trên buộc ràng

Sợ chỉ đỏ cứ càng xuyên suốt
 Càng buộc càng chặt chẽ hơn thêm
 Dầu sao cũng Mác Lênin
 Chuyện đời trúng trật còn xem dài dài
 Chỉ dân tộc mới là bao quát
 Đất nước thôi mới chắc ở đời
 Chín mươi hơn triệu con người
 Cứ so ba triệu hách thời mà chi
 Đừng có nghĩ năm trăm năm tới
 Cũng chẳng ai thay thế được nào
 Còn về bản lãnh là sao
 Bản nào hơn bản tự hào quê hương
 Lãnh nào hơn lãnh kiên cường
 Một lòng vì nước há vương điều gì
 Từng thế kỷ chỉ vì ý hệ
 Dân còn ngu nào có hiểu gì
 Cứ đều nhắm mắt hoan hô
 Con dân kiểu ấy lẽ nào không than
 Chỉ bao nhiêu kẻ đảng hoàng
 Nước non là chính đảng đoàn mà chi
 Xã hội tốt chỉ khi giàu có
 Độc lập riêng, tự chủ mọi điều
 Nước nhà giàu mạnh thương yêu
 Còn như những thứ nói liệu ích chi
 Quả non nước nhiều khi rắm rối
 Biết bao giờ bừng sáng ra đây
 Tiệt đây mới viết bài này
 Trăm năm còn lại những ngày quang vinh.

ĐẠI NGÀN
 (11/9/11)

[Reply](#)

★★

ĐẠI HẢI says:
[10/09/2011 at 23:03](#)

XIN PHÉP BIỂU TÌNH

*Biểu tình mà xin phép
Quả đúng chuyện ngược đời
Thế còn đâu biểu hiện
Chuyện thật hóa ra chơi !*

*Thử hỏi ai nắm phép
Lãnh đạo hay toàn dân
Lãnh đạo cao dân thấp
Hay ngược lại muôn phần ?*

*Vậy ai sinh lãnh đạo
Thiếu dân lãnh đạo ai
Lãnh đạo tự trời xuống
Ấy thế mới thật tài !*

*Nên tự do dân chủ
Lớn nhất là toàn dân
Còn khi nào toàn trị
Trừ lãnh đạo ai vào !*

*Thế nên điều quá rõ
Dân có muốn biểu tình
Phải xin phép lãnh đạo
Đừng tự tiện làm thỉnh !*

*Chờ khi nào có phép
Dân mới được ra đường
Còn nếu mà ra ẩu
Công an tất chẳng thương !*

*Việc đời là thế đấy
Lãnh đạo cao hơn dân*

*Công an thành chính giữa
Còn dân ở cuối cùng !*

NON NGÀN
(11/9/11)

[Reply](#)

Ngàn Khơi says:

[10/09/2011 at 07:48](#)

HOAN HÔ ÔNG MÁC

*Tài đặc biệt không ai hơn ông Mác
Lý thuyết ông nhân loại nhớ ngàn năm
Đã vướng phải khó bao giờ gỡ được
Như xi măng cốt thép đã xây thành*

*Thành đá tảng xây quanh nền dân chủ
Đời tự do giải phóng cũng nhờ ông
Bởi biện chứng Hegel là cốt lõi
Phủ định luôn, phủ định mãi, phủ định hoài*

*Vả duy tâm ông biến thành duy vật
Biện chứng thành cốt thép phải nằm yên
Từ cục đất cũng biến nên khẩu hiệu
Chuyên chính lâu nhân loại phải bịt bùng*

*Nhưng may quá sau ông đời đổi mới
Đổi cho vui hồn vẫn thuộc về ông
Cần đổi mới bởi bao điều đã cũ
Song hồn ông mãi quanh quẩn bao giờ*

*Rất hoan hô một lần ông xuất hiện
 Vạn lần sau khó thiếu được hồn ông
 Sự ám ảnh của ông đều vĩ đại
 Ám ảnh đây như tự ám lấy mình*

*Ông tuy mất, điều nhân danh còn đó
 Nhân danh ông, nhân danh hết cuộc đời
 Bởi nhân danh là chính ông đề xướng
 Có danh nào hơn cả đại đồng sao !*

ĐẠI NGÀN
 (10/9/11)

NGÀN KHOI says:
[09/09/2011 at 04:21](#)

ÔNG BÙI TÍN

*Ông Bùi Tín thật chịu chơi
 Bài ông tới tập khắp nơi nhìn vào
 Ông như đang đứng trên cao
 Cúi nhìn xuống dưới lao xao cuộc đời
 Chẳng bù thời điểm xa khơi
 Ông còn lặn ngụp cuộc đời lao xao
 Núi sông qua cuộc mưa rào
 Cây nào vụt lớn lẽ nào chẳng khen*

NON NGÀN
 (09/9/11)

Đại Hải says:

09/09/2011 at 04:30

ANH VỚI TÔI

Anh lấy tôi cái Hoàng Sa
 Bây giờ nhất trí dân la cũng vừa
 Hoàng Sa anh trả tôi chưa
 Cùng nhau nhất trí dân thừa nghi đa
 Giống như con kiến càn đa
 Leo phải càn cụt leo ra leo vào
 Chừng nào nhất trí còn cao
 Hoàng Sa chưa trả cũng nào hay chi
 Thà rằng đường cụt chẳng đi
 Cứ đi vào đó có gì hay đâu

NON NGÀN
 (09/9/11)

CÔNG DÂN

Công dân là những con người
 Có lòng yêu nước, biết người biết ta
 Nên cốt yếu là lòng chân thực
 Biết những gì mình ghét hay yêu
 Nếu vì mù quáng liều xiêu
 Khen cần chỉ bậy quả điều không đâu
 Cái trên hết đứng đầu là nước
 Dưới nước thì quả có nhân dân
 Đảng nào cũng chỉ thành phần
 Riêng lo có đảng phản dân còn gì
 Nên quý nhất là người ý thức
 Có tâm hồn độc lập tự do

Không hòa theo bất cứ ai
 Không vì mù quáng, ghét người, thương ta
 Chỉ thương ghét khi đã rõ rệt
 Biết đúng sai, cơ sở rõ ràng
 Còn như thói tuyên truyền
 Hướng nào cũng vậy, chỉ phiền nước non
 Dân vốn dĩ tâm hồn trong sáng
 Đừng lừa dân, tội lỗi muôn phần
 Kiểu khen, kiểu chửi cù lần
 Dân khinh để đó, đâu cần nói ra
 Đừng tưởng bỏ, nghĩ ta tài giỏi
 Có nói gì, dân cũng làm thính
 Đến khi dân quá bức mình
 Giận đời thì phải thành linh đứng lên
 Ấy là lúc bập bênh sóng gió
 Tưởng dân ngu, lại hóa dân cừ
 Nên đừng tưởng chiến hơn dân
 Mình đều thấy chỗ, dân mình để ra
 Ấy do vậy, muốn là gì khác
 Phải hỏi dân cho rõ ngọn ngành
 Còn như ý có công danh
 Coi mình lãnh đạo, dân thành chơi riêng
 Ấy thành cách mỗi người mỗi kiểu
 Sống cùng nhau, dị mộng đồng sàng
 Nước nhà là của toàn dân
 Ai mang con sáo sang sông lạ kỳ !

NGÀN KHOI
 (11/9/11)

★★

NGÀN KHOI says:

[08/09/2011 at 16:30](#)

KHÔNG PHÂN BIỆT MÀU CỜ

Những người đã ngã xuống
 Vì Hoàng Sa, vì Trường Sa
 Năm Bảy tư, hay năm Tám tám
 Họ thấy đều là những chiến sĩ
 Biết xả thân vì đất nước, quê hương !
 Nên vấn đề nhất thiết
 Không phải chỉ là màu cờ
 Mà điều còn quan trọng ở đây
 Vẫn chính là lãnh thổ quốc gia, dân tộc !
 Cũng không phải, việc chỉ do ai ra lệnh
 Hay ai chỉ huy
 Mà thật sự
 Chính họ cũng đều là những người biết yêu quê hương
 Vinh danh Tổ quốc !
 Vậy không cần phải nghĩ nhiều những vấn đề chính trị
 Khi chỉ cho đó là những việc tầm thường
 Vì họ chỉ biết đến cái cao nhất là quê hương
 Chỉ biết cái thiêng liêng chung là Tổ quốc !
 Bởi chỉ những người nào biết đổ máu cho quê hương
 Họ vẫn luôn luôn là những người chiến sĩ
 Và những người nào biết đổi cả mạng sống của mình
 Để chống lại ngoại thù
 Thì họ vẫn đều luôn là những liệt sĩ !
 Cho nên dù cho họ là ai
 Trong các giai đoạn hay thời kỳ nào của lịch sử
 Vẫn đều là những con dân xứng đáng và hào hùng
 Đâu có thể chỉ lấy một màu cờ để phân biệt sao về lòng yêu nước !
 Họ không thể nào chỉ chấp nhận những sự việc chính trị giản đơn
 Để đo khí phách hay sự can trường của người chiến sĩ
 Bởi người chiến sĩ sống đúng nhất
 Là ý nghĩa của sự quang vinh
 Mà đó không gì ngoài Tổ quốc thiêng liêng cả thấy !

Vậy nên dù họ là ai
 Mà đã ngã xuống trên chính biên cương
 Hay nơi hải đảo
 Để bảo vệ non sông bờ cõi
 Thì cho dù có dưới màu cờ gì đi nữa
 Họ vẫn cứ là những người chiến sĩ về vang !
 Chỉ một lòng vì đất nước, non sông
 Không phải vì bất kỳ điều gì đó khác.
 Bởi người chiến sĩ
 Thì chỉ biết có non sông, đất nước
 Biết nhân dân và Tổ quốc
 Còn ngoài ra, không cần biết đến cả những người khác là ai !

NGÀN KHOI
 (08/9/11)

[Reply](#)

THƠ VÀ THẦN

Thơ gì, sao quá lơ mơ
 Hay thơ với thần, hiện giờ là đây
 Trách ai chi đến nỗi này
 Thơ sao quá đổi, bày hầy, khó coi !

Thơ trau chuốt, khiến người đời ham thích
 Thơ là câu, là chữ của tâm tình
 Thơ là tứ, là hồn, là trí tuệ
 Sao thơ toàn những chữ nghĩa linh tinh ?

Thơ là thơ, chi để làm với thần
 Thần lơ ngơ, lơ ngơ, có gì hay
 Thơ phải giống dải lụa vàng bay phát phới
 Thần như thờ, vấp ngớ, ở đầu đê !

Thôi nói chơi, mong ai đừng tức giận
 Khác gì đâu, những hòn cuội ven sông
 Cũng khẩu hiệu, cũng lòng trong lý tưởng
 Nhưng nghèo nàn, nên thấy quá lông bông !

Thơ cốt nhất phải có vần, có tứ
 Có hồn thơ, cú pháp ở trong thơ
 Thơ thiếu vắng những điệu đàn hình ảnh
 Chỉ lơ mơ, thơ thần, thần thờ !

Thơ dẫu chơi, nhưng vẫn là nghệ thuật
 Hồn thơ luôn lao vút giữa thiên nhiên
 Như con chim điệu đàn trong tiếng hát
 Đâu chỉ như mài nhọn miếng mảnh sành !

Thơ nghèo nàn, giống như trò chơi dở
 Chỉ lôm côm, nào thu hút được ai
 Thơ lạt nhẽ, làm sao bằng nước lã
 Tội nàng thơ, không khéo phải chạy dài !

Thơ là nét tâm hồn, là văn hóa
 Và thi ca, như tinh túy giữa cuộc đời
 Sao chơi lạ, khiến thơ thành sỏi đá
 Đạp trầy chân, mà chẳng muốn kêu la !

..... ha ha ha
kỳ quá ta !

NGÀN KHOI
 (02/9/11)

[Reply](#)

HAI LOẠI KỶ THÚ

Con lân con vện hai đàng
 Đều là kỷ thú hỗn mang giữa đời
 Thú này đúng loại thú chơi
 Đúng là lạc thú giữa đời bao la
 Cho nên giữa cõi ta bà
 Hai loài hữu ích người ta vẫn nhờ !

NON NGÀN

(01/9/11)

NGÀN KHOI says:

[31/08/2011 at 22:09](#)

CHỊU CHƠI, CHƠI CHỊU

Chuyện chơi là chuyện thường tình
 Không chơi đâu thể ra hình nam nhi
 Song chơi có lúc có thì
 Dù trong khách sạn, có khi cũng thường
 Cuộc đời còn chút vấn vương
 Ấy là ngoại lệ, tỏ tường làm chi
 Bao cao su có liệng đi
 Biết ai tác giả, ai thì chơi đâu ?
 Cho nên nhân cơ, để hầu
 Bắt người kiểu đó, thì đâu hay gì ?
 Cuộc đời lắm chuyện thị phi
 Tầm thường chính trị ích gì cho cam !
 Vạy đường ngay chính cần làm
 Còn đường cong queo, chớ ham, hay gì ?
 Chịu chơi, đường chính mà đi
 Chứ còn chơi chịu, có khi lỡ dài ...

NON NGÀN
(01/9/11)

[Reply](#)

ĐẠI NGÀN says:

[31/08/2011 at 22:27](#)

HOAN HÔ ÔNG GADDAFI

*Hoan hô ông Gaddafi
Trên đời quả thật ông lý hơn ai
Nửa năm vẫn trụ trên đài
Một mình cương quyết độc tài, ta đây
Chỉ khi hết cách loay hoay
Cuối cùng, rồi cũng một ngày ra đi
Quê hương nhẹ nhõm Lybi
Đổi thay Hiến pháp, quả khi rõ ràng
Bây giờ, dân chủ đang hoàng
Đẹp đi cái đảng ông hoàng, ngày xưa
Hoan hô, giờ đủ hay chưa ?
Lẽ nào đã đảo kẻ vừa ra đi !*

NON NGÀN
(01/9/11)

[Reply](#)

NGÀN KHÔI says:

[31/08/2011 at 00:11](#)

DÂN TRÍ

Dân trí vậy thì trách gì nước loạn
 Ốc tép riu thì hiểu được nỗi gì
 Dân ngu thế ai làm nên nông nổi
 Nguyễn Trãi ơi ngài sống dậy mà xem !

NGÀN KHOI

(31/8/11)

[Reply](#)

**

NON NGÀN says:

[30/08/2011 at 00:25](#)

TRẦN DẪN

Thơ ông chưa thật là hay
 Nhưng sao lại thấy như bầy thiên nga
 Từng không bay lượn la đà
 Xôn xao trắng xóa chói lòa ánh dương
 Thế nên thơ chẳng tầm thường
 Thơ như âm hưởng mãi vượn cuộc đời
 Thiên nga cất tiếng chơi vui
 Thơ như gói trọn việc đời trong thơ
 Hai câu nghe thật bất ngờ
 Khi đi giữa phố màu cờ trên cao
 Mưa rơi lòng thấy lao xao
 Vui buồn thi tứ ai nào hơn ông
 Thiên nga trong sắc trời hồng
 Vút lên màu trắng đã lòng trong mây ...

VHT

(30/8/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[30/08/2011 at 03:47](#)

CHUYỆN NGÀN LỄ

Chuyện ngàn lễ làm thân con gái
 Trời sinh ra quý cái ngàn vàng
 Lấy chồng vốn để sinh con
 Cùng chồng hưởng chút vị ngon trên đời
 Nhưng quả ghét ông trời cay đắng
 Dã man thay bày chuyện phá trinh
 Ngày mai phải án thọ hình
 Chút niềm hoan lạc giật mình tiêu tan
 Thật tiếc cái ngàn vàng đáng trách
 Thay vì hay lại dở trên đời
 Thôi thà ôm mối hận lòng
 Đem theo để xuống suối vàng cùng nhau
 Chớ cho thằng mán, thằng mèo
 Giữa rừng cây quế nó leo sao đành ...

NON NGÀN

(30/08/2011)

[Reply](#)

NON NGÀN says:

[30/08/2011 at 03:12](#)

BÀU VÀ ỒNG

Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài
 Đừng nên ngược lại chỉ hoài phí công
 Tròn, dài, thấy chuyện lông bông
 Bản thân luôn giữ, mới lòng vinh quang
 Đến khi ống ngắn, thành bầu
 Bầu dài thành ống, lo rầu mà chi
 Đường ta, vững chí ta đi
 Ống dài mặc ống, bầu bi kệ bầu
 Chờ khi ống bể, bầu nhàu
 Nước đây trong vắt, tuôn trào ngàn khơi !

NGÀN KHOI

(30/08/2011)

[Reply](#)

Non Ngàn says:

[30/08/2011 at 23:41](#)

HỌC ĂN HỌC NÓI HỌC GÓI HỌC MỞ

Ở đâu cũng chỉ con người
 Con người trần tục con người lạnh mư
 Người trần tục luôn đầy tục lụy
 Người lạnh mư khôn lối ai lường
 Vậy nên ăn nói tỏ tường
 Có sao nói vậy vắn vươg làm gì
 Cần suy nghĩ trước khi mĩnh nói
 Học ăn rồi học nói theo sau
 Học ăn cho sạch để đời
 Còn mà học nói liệu lời tron tru
 Đó là kiểu gói kỳ khu
 Đặt cho khi mở khỏi lu bu nhiều

Việc đòi xin nhắn bấy nhiêu
 Ông mà tròn quả là là điều vô duyên
 Lắm chàng vung vít huyên thiên
 Bấu dài chỉ chuyện kẻ điên trên đời !

ĐẠI HẢI

(30/08/2011)

[Reply](#)

ĐẠI HẢI says:

[30/08/2011 at 07:04](#)

Ý A ĐÀN KHẤY TAI TRÂU

Ý a đàn khảy tai trâu
 Trâu nghe thấy lạ ngoáy đầu lại xem
 Đàn tinh tích tịch nghe êm
 Tai trâu xông xông ngừng lên lạ kỳ
 Chuyện đời chó ngại thị phi
 Đàn càng nên gảy, ngại gì tai ai
 Tai trâu, cũng khác chi người
 Cũng là sinh vật ở đời, chứ sao
 Nghe quen, càng thích xem nào
 Đàn hay càng gảy, thấm vào sâu a
 Thời gian dầu có bao la
 Đàn cầm đúng điệu, nghe ra cũng nhuần
 Gửi anh Tô Hải điệu chừng
 Nụ Cười Sơn Cước vang lừng thanh âm ...

NON NGÀN

(30/8/11)

[Reply](#)

**

VÕ HUNG THANH says:

[26/08/2011 at 03:27](#)

CHUYỆN NHỎ, CHUYỆN LỚN

Chuyên tình dục chỉ là chuyện nhỏ. Nhưng chuyên phạm pháp và chuyên xử án mới là chuyện lớn. Phạm pháp mà không bị án, không phạm pháp mà bị án, đó mới là cái tệ nạn của pháp luật. Vụ án của ông Dominique Strauss-Kahn (DSK) - kéo dài hơn 3 tháng tại Mỹ, vừa đúng một trăm ngày, đã ngã ngũ. Cuối cùng ông trắng án. Đây là một điểm son của nền tư pháp Mỹ, một nền tư pháp hoàn toàn tự do, độc lập. Cả thẩm phán, cả công tố viên đều đã làm việc hết chức trách của mình, không ai có thể tác động đến họ. Họ chỉ làm việc theo chức trách, theo lương tâm, theo sự thật khách quan, và theo pháp luật. Hoan hô một nền pháp luật đẹp đẽ. Cho dù bất kỳ ai, địa vị nào phạm tội cũng đều bị đưa ra xét xử. Nhưng bất kỳ ai vô tội, cũng đều được trắng án, qua sự xét xử hoàn toàn pháp bất vị thân, không vị tình, vị nể, không ưu ái hay đố kỵ bất kỳ ai. Cho nên :

*Hoan hô luật pháp Hoa kỳ
Nói đi nói tới cũng vì tự do
Nhân quyền là của trời cho
Làm người thẩm phán phải lo vẹn toàn
Làm sao không ức, không oan
Mọi người đều được an toàn khỏi lo
Không như sáu mặt thò lò
Mặt nào cũng vậy, khó cho mọi người !*

NON NGÂN
(26/8/11)

[Reply](#)

**

GIÁC MƠ THIÊN LIÊNG

Người một gốc sinh ra
Nhưng đi cùng thế giới
Tới đâu là thích nghi
Tới đâu đều biến hóa !

Quy luật chung cuộc đời
Cuộc đời là thực tại
Người lớn lên không ngừng
Sinh ra nhiều con cái !

Giống như cây cổ thụ
Vạn cành được sinh ra
Vạn nhánh cũng từ đó
Đầy lá và đầy hoa !

Hoa là hoa văn minh
Trái tinh anh văn hóa
Lá là lá cuộc đời
Khoa học ra từ đó !

Nhân loại càng trưởng thành
Cuộc đời càng ổn định
Nhiều dị biệt tan đi
Hành tinh thành thống nhất !

Sự đời chỉ đơn giản
Vẫn có thể mà thôi
Chỉ riêng ông Các Mác
Nói toàn chuyện xa xôi !

Dùng đấu tranh giai cấp

Để tiến tới đại đồng
Đại đồng đâu không thấy
Chỉ địa ngục mênh mông !

Cảm thương thay nhân loại
Chuyện nhảm nhí sao tin
Qua một thời lửa đạn
Thế kỷ rồi chưa êm !

Mối hay hình ảnh ảo
Khiến mù quáng lòng người
Ham thả mồi bắt bóng
Đời như chuyện đời uoi !

Biết bao giờ tỉnh lại
Khỏi người còn nằm mơ
Mơ giữa đời thực tại
Thật là quá đại khờ !

ĐẠI HẢI
(26/8/11)

CHÍNH TRỊ MUÔN MÀU

Chính trị luôn muôn màu
Nhất là thời tao loạn
Thời chiến đấu sống còn
Biết bao người ngã xuống !

Tiếng cười và nước mắt
Bao nhiêu cái bắt tay

Bao tiếng lên cò súng
 Bao đả đảo hoan hô !

Rồi cuối cùng đều qua
 Chiến tranh ừ cũng hết
 Bao người xanh nắm mồ
 Bao nhiều người đỏ ngực !

Cuộc sống lại bình thường
 Người lên lon lên chúc
 Người cải tạo mút mùa
 Người vượt biên sống chết !

Hoan hô Jane Fonda
 Hoan hô bao người khác
 Những người chặn xe lửa
 Những người hô hòa bình !

Rồi lịch sử sang trang
 Cuộc đời lại như cũ
 Giống mặt nước ao bèo
 Khi mảnh sành chìm xuống !

Công danh và sự nghiệp
 Nước mắt và thương đau
 Máu những ai đã chảy
 Không kể chiến tuyến nào !

Mắt ngút trời lửa hận
 Lòng cháy bỏng căm thù
 Ai gây nên có sự
 Thì lịch sử chứ ai !

Lịch sử tại con người
 Còn người do lịch sử
 Bao nhiêu kẻ vô danh
 Bao nhiêu phường danh lợi !

Cuộc đời khỏi nói nhiều
 Nói nhiều thừa hết thấy
 Sao cũng hòa bình rồi
 Nên một phần nhìn lại !

Người bên này cột tháp
 Đâu nhìn hết bên kia
 Hóa ra khi tháp đổ
 Đâu cũng chỉ vậy kia !

ĐẠI HẢI
 (26/8/11)

QUỐC HẬN

Quốc gia điên đảo buổi giao thời
 Thế sự thăng trầm lệ thấm rơi
 Kết cục trăm năm vong quốc hận
 Khởi đầu thời loạn lúc lợi khơi
 Sóng hồng điên đảo phương xa tới
 Hồn dân tình dập tắt tại nơi
 Chiến sự đôi phen dòng máu lạnh
 Ngờ đâu công sức cũng lên trời

ĐẠI NGÀN
 (25/8/11)

VÒNG QUANH ĐỀN CÙ

Lâu rồi thấy vắng mắt câu
 "Ai thắng ai", ủa đi đâu mắt rồi
 Một thời sôi sục, sục sôi
 Treo đầy đường sá, ối thôi rồi là !

Ấy dân trí thức đường xa
 Mang về từ cõi ta bà Liên xô
 Tới khi nó đổ cái ào
 Bây giờ hết cách đội mồ chun lên !

Chỉ ông Bùi Tín bông phèn
 Bổng dựng liên hệ ôi mền đéc ơ
 Bây giờ thông thả ngồi chơi
 Ông bèn nghĩ tới chuyện đời Lybi !

Bảo rằng, ai hót hót đi
 Hót ai ai hót, những gì xảy ra
 Việt Nam là nước chúng ta
 Dù sao, Bùi Tín cũng là người dân !

Ở xa ông nói chuyện gần
 Ở ngoài ông nói chuyện trong sân nhà
 Trong sân chỉ có đàn gà
 Ở ngoài, ông thấy lắm là chuyện vui !

Tiện tay, ông viết cho người
 Ông là Đại tá một thời, chớ sao
 Dầu sao, dầu sảo dầu sao

Vốn dân làm báo, lẽ nào bỏ đi !

*Đúng ông thật chẳng nề vì
Thấy đâu nói đó, rõ thì hay ho
Gaddafi quả hổ to
Hốt người, người hốt, giờ lo phận mình !*

*Kẻ điên, cùng kẻ linh tinh
Nghe ông Bùi nói, giật mình hay chưa
Trung thu leo lắt sao thừa
Trăng rằm chỉ thấy đong đưa đèn cù !*

NON NGÀN
(24/8/11)

NON NGÀN says:
[23/08/2011 at 06:42](#)

ÔNG NÀO CỨ KỆ

*Ông Đoàn cứ kệ ông Đoàn
Mình riêng một cõi mơ màng mà chi
Ông Mác vậy, ông Lenin cũng vậy
Mình chỉ cần người chín chắn Việt Nam
Ai duy vật, ai duy tâm cũng kệ
Chỉ mình riêng ru ái lấy cuộc đời
Lấy dân tộc lấy tự do làm gốc
Đua đòi chi thành dân chủ mất đi
Mình phải giữ máu con Hồng cháu Lạc
Từ ngàn năm độc lập với mọi người
Đùa tí chơi xin anh đừng có giận
Tôn giáo nào cũng chỉ tốt mà thôi*

*Cốt làm sao giữ gìn không tà đạo
 Như thơ tôi luôn tươi mát giữa cuộc đời !*

.....

ĐẠI NGÀN
 (23/8/11)

ĐIỀU GÌ CAO NHẤT

*Điều cao nhất, luôn chỉ là Đất nước
 Dân tộc thôi, không phải cá nhân nào
 Phải nhìn rộng, nhìn xa, nhìn tới trước
 Sao dân ta mãi cam chịu cù lần !*

*Nói như vậy, chỉ là nêu khái quát
 Không chuy ai, không ám chỉ một ai
 Không cù lần, sao vẫn còn tranh đấu
 Không cù cưa, sao phản đối làm chi !*

*Không có lửa, chẳng khi nào có khói
 Lỗi làm đây, không phải của riêng ai
 Dòng lịch sử, như qua cơn gió bão
 Hỏi làm sao, không ngắc ngư cuộc đời !*

*Cũng nòi việt, cũng một giòng giống Việt
 Sao từ lâu, mãi chia rẽ kinh niên
 Hết chiến tranh, cũng hòa bình khổ ải
 Hỏi vì sao, phải hỏi nữa vì sao !*

*Ấy là bởi, tâm hồn còn nhu nhược
 Không có ai, vì đất nước hi sinh*

Không có ai làm anh hùng dân tộc
Chỉ thấy toàn những người ngợm linh tinh !

Ấy bởi vậy, nên Nước còn cay đắng
Còn khát khao, ám ức, muốn biểu tình
Dân thụ động, hay hoang mang cũng thế
Vậy hóa ra, ai cũng chỉ xập xình !

Luôn chỉ thấy ngợi ca, và ca ngợi
Thế kỷ rồi, toàn ca ngợi hùng anh
Thế kỷ rồi, sáng ngời gương lãnh tụ
Toàn vinh quang, sao nay cứ bực mình !

Ôi ôi thôi, Nước nhà là thế đấy
Nước là cao, hay dân tộc là cao
Hay bản thân, hay chỉ là chủ nghĩa
Chính nghĩa đâu, nào hãy nói xem nào !

Sao dân tộc, giống như rừng ve hát
Ai làm nên cả sự thể vừa qua
Một thế kỷ, chứ phải đâu giây phút
Dân anh hùng, nên mới phải ngợi ca !

Vậy độc lập, tự do, là ý thức
Ý thức tà, liệu muốn có được sao
Thôi hãy kíp, mau mau rèn giũa lại
Mọi cá nhân, đâu chỉ cá nhân nào !

Võ Hưng Thanh
(23/8/11)

★★

VỎ DƯA, VỎ DỪA, VỎ DỨA

Vỏ dưa, sọc trắng sọc xanh
 Nhưng mềm, có nước, hơn anh vỏ dưa
 Vỏ dưa, chẳng một người ưa
 Đạp lên một cái, trượt bừa như chơi !

Nhưng ai hay được ý trời
 Vỏ dưa cố tránh, vỏ dưa đừng ngay
 Vỏ dưa cứng ngắt ai tà
 Dẫm bừa một cái, hoảng ngay tức thì !

Vậy mà ai có nói chi
 Im re thìn thít, hỏi gì chẳng thừa
 Thật đời, quả lạ ghê chưa
 Cay thì cay đấy, vẫn thừa hoan hô !

Dẫu gì, có sự ra sao
 Bụng làm dạ chịu, chớ nào kêu than
 Đúng là hạnh phúc thiên đàng
 Nỗi đau thiếp biết, nói càng ai thương !

Đến khi hết nỗi đoạn trường
 Vỏ dưa ra dưa, một đường đi lên
 Nghe ra phần có dịu êm
 Ít nhiều mềm đấy, chỉ còn nhiều gai !

Khá khen con tạo thật tài
 Vỏ dưa vỏ dưa, lừa chi trêu người
 Dù sao, cũng chuyện đã rồi
 Mong trời mưa xuống, dặng đời trơn tru !

NGÀN KHÔI

(23/8/11)

CÁI GÌ RỒI CŨNG QUA

*Cái gì rồi cũng qua
Chuyện đời luôn vẫn vậy
Biết bao kẻ làm vua
Biết bao người làm chúa !*

*Chêm chêm và chênh chênh
Cúi cúi với khom khom
Nào muôn tâu thánh thượng
Nào đồng chí tung hô !*

*Bọt bèo cũng trôi đi
Cuốn theo kỳ cách mạng
Vô sản đã vùng lên
Rồi thiên hình vạn trạng !*

*Tướng đâu là trận chiến
Một trận chiến cuối cùng
Trăm năm qua cũng vậy
Đời càng rối lung tung !*

*Mới hay chính con người
Đã gây nên tất cả
Như dòng nước êm xuôi
Bỗng dựng thành quấy quả !*

*Nhưng cái gì cũng qua
Phật, thánh thần cũng vậy*

*Hay là quỷ, ma vương
Một thời luôn thế đấy !*

*Chỉ con người chân chính
Mới đúng nghĩa con người
Quỷ, không thành thần thánh
Người, không hóa đười ươi !*

*Cuộc đời chỉ cần vui
Như mây bay đầu núi
Như vàng trắng trên cao
Chiếu trên ngàn sông suối !*

NGÀN KHOI
(22/8/11)

TỪ ÔNG MÁC TỚI ÔNG SARTRE

*Hai ông này rất ngược đời
Một ông bên Đức, ông thời bên Tây
Hai ông đều đã dấn thân
Ông làm cộng sản, ông mãn hiện sinh !*

*Một thời, ông Sartre hứng tình
Đi theo ông Marx, mặc tình rong chơi
Đến khi cảm thấy đã đời
Lại rời ông Marx, ta thời đường riêng !*

*Hai ông thích nói huyền thuyên
Ông thời cách mạng, ông chuyên chuyện đời
Ông ưa biển lấp non đời*

Ông ưa phân tích việc đời nhiều khê !

*Một thời thế giới đều mê
 Một là mê mẩn, hai mê lú cùng
 Chiến tranh chém giết lung tung
 Một bên, lối sống như khùng như điên !*

*Đấu tranh giai cấp mọi miền
 Híp pi, ye yé ngã nghiêng cuộc đời
 Bây giờ đều đã qua rồi
 Dấn thân theo kiểu nước trôi qua cầu !*

*Mới hay cuộc sống biển dâu
 Năm châu bốn bể đâu hầu rãnh rang
 Bao anh quen cách làng nhàng
 Tin vào Marx, Sartre vội vàng, ngu ngơ !*

*Tiện đây ta viết bài thơ
 Chê khen chẳng thiết, để chờ mai sau
 Đời vui nên lấy làm đầu
 Dấn thân theo kiểu cơ cầu mà chi !*

*Võ Hưng Thanh
 (22/8/11)*

**NGƯỜI NÀO YÊU NƯỚC,
 NGƯỜI NÀO KHÔNG**

*Người yêu nước vẫn biểu tình tự phát
 Họ xuống đường vì tiếng gọi lương tâm
 Vì tình cảm, vì một lòng yêu nước*

Cớ làm sao, ai cấm cản người dân ?

*Chuyện tự nhiên, vì tinh thần tự giác
Cớ cần ai tổ chức hoặc động viên
Cớ cần ai phải hô hào, lôi kéo
Bởi không ngoài, lòng yêu nước thiêng liêng !*

*Chẳng Quốc tế, chỉ Quốc gia trước nhất
Vì Quốc gia, là nghĩa cử đồng bào
Còn Quốc tế, rõ toàn là bánh vẽ
Không đấu tranh, để còn mất nữa sao ?*

*Phải đòi hỏi, đến khi giành lại được
Toàn Hoàng Sa và phần nửa Trường Sa
Không tranh đấu, còn có cơ mất tiếp
Làm người dân, vì nghĩa vụ quốc gia !*

*Thế thử hỏi, ai là người ngăn cản
Họ là người, làm công tác ăn lương
Làm theo lệnh, còn nghĩ gì khác được
Lênh từ đâu, sai đúng, chẳng tỏ tường !*

*Thiên lôi ấy, chẳng gì đâu phải trách
Đường người nào, người ấy cứ mình đi
Không đưng độ, mà giữ niềm hòa khí
Phải gương cao ý nghĩa của tinh thần !*

*Ai cũng vậy, có khi còn nghĩ lại
Điều hay ho, chẳng lẽ cứ buông trôi
Dẹp biểu tình, tại sao không yêu nước ?
Yêu nước chi, lại đi dẹp biểu tình !*

ĐẠI HẢI

(22/8/11)

CHƠI CHỮ

Công an là của nhân dân
 Hay công an, chỉ của ông chính quyền ?
 Sự đòi chữ nghĩa huyền thiên
 Bởi dân đâu có chính quyền trong tay !

Thế nên, Nhà nước thật hay
 Giành riêng kho bạc, ở trong tay mình
 Ấy là phương tiện điều binh
 Cùng là khiển tướng, chỉ mình chó ai !

Khá khen những kẻ lắm tài
 Từ lâu chơi chữ, đặt người phải tin
 Công an là của nhân dân
 Cũng như quân đội nhân dân, khác nào !

Ấy xưa Cách mạng cao trào
 Cái nào khoá chí, gắn vào nhân dân
 Chỉ khi thấy cái thật cần
 Giành cho Nhà nước, để phần riêng tay !

Tháng qua ngày lại chóng chày
 Bây giờ chữ nghĩa cũng tà như không
 Nhân dân cũng chỉ nhân dân
 Còn ông Nhà nước mới ông cầm quyền !

Biểu tình quả chuyện hơi phiền
 Nhân dân biểu hiện, có liền công an

*Chớ như kho bạc đảng hoàng
Của ông Nhà nước, ra đảng làm chi ?*

*Công lao, thăng cấp tức thì
Đấy là phải lẽ, suy bì làm sao
Quyền cao, thì chức phải cao
Lương cao, công tác lẽ nào thấp đi !*

NON NGÀN
(21/8/11)

ÂU VÀ Á

*Âu hay Á cũng là cộng sản
Cũng một thân ông Mác xẻ ra
Cũng là cờ đỏ sao vàng
Cũng liềm cũng búa, cũng toàn thế thôi !*

*Đó là nói ngày xưa cơ giới
Còn bây giờ, nguyên tử, hạt nhân
Liềm nay tự động rần rần
Búa thì búa máy, mười phen vẹn mười !*

*Thế mới biết cuộc đời chuyển biến
Ông Mác xưa tính chuyện trên trời
Hay đâu sự thế đổi dời
Chỉ toàn khoa học dễ thời đến ông !*

*Chỉ đáng tiếc, đời không thấy hết
Nên Á, Âu, cũng vậy mà thôi
Một màu đỏ khắp năm châu*

Bây giờ đến lúc đổi màu thành xanh !

*Nói chơi vậy nhiều anh tức tối
Chực la lên "phản động" đây rồi
Nào hay chỉ một con người
Con người nhân bản, con người tự do !*

*Võ Hưng Thanh
(21/8/11)*

*Võ Nam Quảng says:
[21/08/2011 at 06:25](#)*

ÔI QUẢ THẬT

*Ôi quả thật hai bên đều mùi mẫn
Sắp hôn nhau, sắp ôm ấp cùng nhau
Sắp xấp lại, đôi môi như bốc lửa
Pháp - Đức đây, như bốc khói cuộc đời !
Đời vẫn đẹp, khi hồn ai lai láng
Còn hơn xưa, trong lò lửa chiến tranh
Thế chiến hai quả lui vào dĩ vãng
Cộng đồng chung, nay đúng điệu rành rành !
Người ta vậy, sao mình như ghim mãi
Hồn Việt Nam, như cứ mãi hận thù
Ý thức hệ, say mê toàn lý thuyết
Dầu chong đêm, leo lắt loại mù u !
Ôi quả thật, văn minh nào có khác
Chính trị xem như một kiểu tự tình
Đâu phải thứ chỉ đàng đàng sát khí
Từ lâu rồi, thiên hạ phải làm thinh !*

Môi kẻ môi, sắp hôn nhau có khác
 Có hề chi, đôi nam nữ giao duyên
 Ta Tổng thống còn nàng là Thủ tướng
 Nữ và nam hai giòng máu hai miền !
 Đôi bàn tay ghì vai như siết chặt
 Có làm sao, một nghĩa cử ngoại giao
 Có làm sao, chuyện điều đảng chính trị
 Có làm sao, khi tình ái dạt dào !

NGÀN KHOI
 (21/8/11)

[Reply](#)

THỬ THÁCH MỚI

Bây giờ Nhà nước ra uy
 Ủy ban Hà Nội cấm đi biểu tình
 Sĩ phu chẳng lẽ làm thình
 Mới thành Kiến nghị bức mình trương ra !
 Việt Nam Dân chủ Cộng hòa
 Biểu tình chưa có nữa là hôm nay
 Chuyện Tàu cho đến chuyện Tây
 Để cho Nhà nước riêng tay lo giùm !
 Các người tụ tập tùm lum
 Tự do dân chủ lùm xùm khó coi
 Cho nên nói cách rạch ròi
 Đây là thử thách có mời khó đa !
 Bởi vì Thông báo đã ra
 Bởi vì Kiến nghị cũng đã giương lên !
 Thôi thôi chờ đợi mà xem
 Sĩ phu, Nhà nước, ai nên việc đời !
 Nói cùng thiên hạ khắp nơi

Chuyện dân, chuyện nước, chuyện đời nên sao ?

NGÀN KHOI

(20/8/11)

SÓNG NGÀN says:

[16/08/2011 at 03:22](#)

CHUYỆN RỖ NHƯ BAN NGÀY

*Chuyện Tàu - Việt quá rõ ràng
 Bây giờ hai nước đang hoàng như nhau
 Chẳng cần nhập nhằng trước sau
 Bởi vì mỗi nước mỗi đầu khác xưa !
 Không ưa có choảng cũng vừa
 Chuyện đời vẫn vậy lệ chừa ai đâu
 Bài học cũ đã từ lâu
 Có thêm bài mới cũng hầu mà chi !
 Đôi co không thấy ích gì
 Rồi ra tới lúc cũng thì chân tay
 Chuyện thường thôi, giữa ban ngày
 Phải nên cụ bị, thắng ngay trận đầu !
 Chớ đừng giải đãi cầu âu
 Thi Lang chàng có ta hầu có chi
 Nếu chàng nam tiến một khi
 Thì ta bắc tiến sợ gì cho cam !
 Thu ngay lãnh thổ vẹn toàn
 Nào kìa Bản Giốc, Nam Quan về mình
 Đừng nên sợ chuyện linh tinh
 Mặt Đông, Nam nữa, tình hình phải lo !
 Nhưng mà ý chí trời cho
 Can cường tích cũ, chẳng chờ ai khen*

Làm thình chảng nói chảng rằng
 Để chờ xem đấy, ai bằng ai hơn !
 Nói nghe tưởng chuyện bông lơn
 Nhưng khi thế buộc, chập chờn mà chi
 Đắt bằng dậy sóng một khi
 Cũng nên sóng dậy để khi đắt bằng !

ĐẠI HẢI
 (16/8/11)

[Reply](#)

HOAN HÔ TRÍ THỨC

Lâu rồi anh vẫn ngủ
 Nay phải thức dậy thôi
 Anh là người hiểu biết
 Không thể như người tối !

Anh không có giai cấp
 Mọi giai cấp anh lên
 Anh là người dân tộc
 Đặt hiểu biết lên trên !

Nhiều ngàn năm đã qua
 Trí thức là tinh túy
 Trong hồn thiêng dân tộc
 Trí thức là tinh hoa !

Tinh thần anh luôn có
 Hiểu biết luôn nêu cao
 Trái tim anh cao thượng

Anh đã ngủ là sao ?

*Cái gì làm anh ngủ
Anh nghe ru mãi mãi
Hay ngại ngừng mưa gió
Hay trong đêm tối thui !*

*Mặt trời giờ ló dạng
Thế kỷ hai mốt rồi
Khắp thế giới bừng tỉnh
Anh cũng dậy đi thôi !*

*Quê hương cần đổi mới
Non sông cần phục hồi
Thế giới đi đâu mất
Không thể chậm nữa rồi !*

*Anh là người trí thức
Đầu óc luôn nêu cao
Anh chỉ đường vạch lối
Lâu nay vẫn ngủ sao ?*

*Bây giờ dân lên tiếng
Đất nước đã tựa mình
Vùng biên cương gay cấn
Anh không thể làm thinh !*

*Hoan hô ! hoan hô anh !
Dân tình đều ngóng đợi
Anh còn có đôi chân
Đâu chỉ toàn khối óc !*

Anh từ dân mà ra

Vượt lên mọi giai cấp
 Anh là chỗ hòa đồng
 Tinh thần không phân biệt !

Người xưa đã từng nói
 Trí thức là tinh hoa
 Tài năng là rường cột
 Là linh khí quốc gia !

Bao năm dài đảo lộn
 Anh bị phế lâu rồi
 Lẽ gì nên có sự
 Nay phải dậy đi thôi !

Hoan hô ! anh dậy rồi
 Cuộc đời nay mở lại
 Anh tiến trước sự đời
 Để mọi người hăng hái !

Đầu tiên, anh biểu tình
 Rồi sau, anh lên tiếng
 Anh biểu hiện trái tim
 Anh gương cao ý chí !

Anh cùng với mọi người
 Chung một lòng đoàn kết
 Để phát triển non sông
 Trong tự do dân chủ !

Hoan hô người trí thức
 Nay anh lại đi đầu
 Dắt toàn dân tới trước
 Bình minh rạng lên rồi !

Võ Hưng Thanh
(15/8/11)

CHUYỆN ÔNG VŨ

Ngày xưa ông Vũ ở Tàu
 Bây giờ ông Vũ ở vùng Việt Nam
 Ông Vũ trước băng đồng trị thủy
 Ông Vũ sau bộc bạch ý mình
 Triệu người chỉ biết làm tỉnh
 Chỉ riêng ông Vũ bực mình la lên !
 Tiếng ông bới vầy vang rền
 Ấm ầm trong nước nói lên chuyện gì ?
 Cuộc đời, đúng thật lắm khi
 Có người khác lạ mới thì nên vui !
 Ông hiền ngang, chịu ở tù
 Chẳng xin chẳng xỏ, chẳng cần thú chi !
 Đúng là một đáng nam nhi
 Gan làm gan chịu, chuyện gì lụy ai !
 Khá khen ông quả thật có tài
 Thấy ra những cái người đời còn chưa
 Dẫu sao, chuyện ấy không thừa
 Trước sau nghiệm lại, cũng chưa vội gì
 Sông tràn, có lúc có khi
 Chí mình trị thủy, chẳng gì nôn nao !

NGÀN KHƠI
(15/8/11)

LÀM ĐẠI TƯỚNG

Làm Đại tướng tôi phải người độc lập
Không tâng ai, không quy lụy trước ai
Tôi hiên ngang, bởi đứng đầu Quân đội
Ở trên tôi, chỉ Đất nước, Đồng bào !

Có làm sao tôi đề cao Lãnh tụ
Tôi là con, hay là cháu ai đây
Chuyện việc nhà, chuyện riêng không nói đến
Đất Nước thôi, tôi mới thấy tự hào !

Làm Đại tướng xả thân tôi chẳng tiếc
Huống gì đâu chỉ là chút hư danh
Tôi Đại tướng, vì đánh Nam dẹp Bắc
Hay vì ai, tôi mới được lên lon ?

Trước Quốc dân, tôi là người trách nhiệm
Không ai hơn, ngoài Tổ quốc, Non sông
Nếu bảo tôi, vì cấp trên, vì Đảng
Thế thì tôi, còn danh nghĩa thế nào ?

Bởi một phút nên danh, là vạn thuở
Tôi biết câu, khi "nhất tướng công thành
Vạn cốt khô", với bao ngàn máu lệ
Là vì dân, đâu có phải vì tôi !

Làm Đại tướng, nếu bảo gì nghe vậy
Còn làm sao Đại tướng nữa vào đây
Đưa pháo vào, kéo ra như đã thấy
Chính là tôi, hay ai bảo tôi nào ?

Thấy dân khổ, tôi vội làm khoa học
 Buông súng đi, để nắm lấy còm-pa
 Thấy dân đông, tôi lại làm kế hoạch
 Ấy do tôi, đâu có phải người ta !

Yêu hòa bình, nên tôi luôn chấp nhận
 Chẳng cãi nhau, chày cối để mà chi
 Ai có biểu, tôi vẫn luôn thấy tốt
 Tập thể thôi, riêng biệt để làm gì ?

Tôi đánh Pháp, thắng Điện Biên lừng lẫy
 Bọn Mỹ vào, tôi phá sập cao nguyên
 Thắng đà xuống, tấn công như vũ bão
 Quyết chiến thêm, tôi tiến chiếm Sài gòn !

Đến hôm nay, tuổi già tôi sức yếu
 "Đồng chí Hoa" lại giở mảnh Hoàng sa
 Tôi tức tối, nhưng già rồi đành chịu
 Đây huân chương, xin gửi lại đồng bào !

Hãy tiến tới, tre già măng cũng mọc
 Huân chương đây, xin lớp trẻ tiếp cho
 Để một mai, khi đi vào lịch sử
 Nước Nhà sao, tôi cũng đỡ phần lo !

Võ Hưng Thanh
 (15/8/11)

NGÀN KHÔI says:
[14/08/2011 at 23:13](#)

THẬT VÀ HƯ

Người yêu nước vượt lên tất cả
 Người yêu dân tất cả vượt lên
 Vượt lên để giúp được đời
 Còn mà lún xuống rõ thời ích chi
 Những câu chữ khinh khi người khác
 Lối học hằn còn tính cá nhân
 Người hay ta thích vô ngần
 Chỉ khi người dở mới phân đả đo
 Nên hư thật, thật hư cũng thế
 Phải thật lòng, chớ có hư trương
 Yêu ai, yêu hết tâm trường
 Ghét ai, nên chỉ qua đường mà thôi
 Khi vì nước, vì dân trước hết
 Còn kẻ chi những khúc thù riêng
 Khi nên đoàn kết một lòng
 Tình riêng gác bỏ, để lòng hanh thông
 Chỉ lo chuyện nước nhà đại sự
 Lẽ gì đâu để mãi hận thù
 Ai cùng ta tốt hôm nay
 Đều cùng chí hướng, cho đời tiến lên !

VHT

(15/8/11)

[Reply](#)

★★

ĐẠI HẢI says:

[14/08/2011 at 22:51](#)

CŨ VÀ MỚI

Cũ là những cái đã qua
 Mới là những cái đang là hôm nay

Cũ đi mới tới, là tài
Đừng nên ngược lại, quả là vô duyên !

Chuyện cũ mới, vốn nguyên vẫn có
Cũ là vì, chưa có thấy ra
Đến khi thấy tỏ ban ngày
Cũ thành ra mới, vẫn là đáng khen !

Ai chẳng hiểu đòi phen quá khứ
Mọi sự kia, đâu phải tại mình
Con thuyền trên sóng linh đình
Dạt dào sóng dập, hỏi mình làm sao !

Nên khi đã bão bùng chám dứt
Biển lặng êm thuyền lại căng buồm
Phụng hoàng cất cánh bay lên
Tro tàn giữ sạch, mới tình hay ho !

Đừng bụng dạ hẹp hòi đổ kỷ
Phân bên này, bên đó, bên kia
Ai sinh ra, cũng con người
Ai sinh ra, cũng con người Việt Nam !

Thời quá khứ tối đen, ai muốn
Nghít ngùn thoi, trong lửa chiến tranh
Mặt ai không những lem nhem
Cho nên việc cũ, mười phen xóa nhòa !

Giờ trở lại hoàn toàn cái mới
Cái mới này khởi điểm mà đi
Bước qua lịch sử cũ rồi
Nay cùng bước tới, sử này mới toanh !

Võ Hưng Thanh
(15/8/11)

[Reply](#)

VHT says:

[15/08/2011 at 04:40](#)

CHIẾN TRANH VÀ HÒA BÌNH

Hòa bình ai không muốn
Nhưng nếu phải chiến tranh
Có gì đâu để sợ
Vì ta muốn hòa bình !

Hòa bình là lý tưởng
Nhưng bảo vệ hòa bình
Chiến tranh cần chuẩn bị
Hòa bình mới êm xuôi !

Ta không mạnh bằng người
Nhưng với ta ta mạnh
Ta vẫn chẳng sợ người
Người có gì thần thánh !

Lịch sử bao ngàn năm
Ta vẫn luôn tồn tại
Lịch sử ngàn năm hoài
Ta vẫn không thể bại !

Thế nên ông hàng xóm
Đừng hòng giở trò gì
Đừng lấy voi dọa cháu
Cháu cứ vẫn tung xe !

Đừng tưởng bé hạt tiêu
 Tiêu đây luôn cay xè
 Sức mạnh là ý chí
 Không phải chì súng xe !

Ý chí độc lập cao
 Không phải lo thất bại
 Ý chí tự do cao
 Không cần lo lợi hại !

Để bảo đảm hòa bình
 Chiến tranh càng chẳng vội
 Cứ chuẩn bị kỹ càng
 Để chờ quân thù tới !

Ta không tấn công người
 Nên ta càng quyết chiến
 Ta vì sự sống còn
 Của ngàn năm văn hiến !

Thế gian không cô đơn
 Ta sẽ nhiều bạn hữu
 Những người yêu chính nghĩa
 Hay có lợi cùng ta !

Người khôn ta cũng khôn
 Thế gian nào ai dại
 Ta luôn có tấm lòng
 Sẽ nhiều người ưu ái !

Không có gì quý nhất
 Ngoài độc lập tự do
 Ngoài chiến tranh vệ quốc
 Chẳng cần gì phải lo !

Từng chiến tranh cách mạng
 Vốn đã rõ nhiều rồi
 Nay chiến tranh vệ quốc
 Càng già giặn hơn thôi !

Cách mạng rồi cũng qua
 Nhưng nước nhà còn mãi
 Dân tộc luôn trường tồn
 Quê hương rồi mới lại !

Cứ tin chắc một lòng
 Không có gì để ngại
 Non sông luôn vững vàng
 Chẳng điều gì sợ hãi !

Ta Đất nước phương Nam
 Đâu ngại gì phương Bắc
 Muốn chơi ta cùng chơi
 Theo xưa hay hiện đại !

ĐẠI NGÀN
 (14/8/11)

[Reply](#)

★★

CON CHI

(Tặng tay Nguyễn Hữu Viện để dẹp thói nói bậy)

Có con thân nhỏ giống con chi
 Lại tưởng mình đây cũng giống gì
 Từ cảng tới lông ai cũng thấy
 Thôi mà để đó đập làm chi !

VHT

VHT says:

[13/08/2011 at 03:57](#)

CHÚT GÌ ĐỂ NHỚ

*Chút gì để nhớ ngày xưa
Còn nghe tiếng pháo lửa thưa, đoành đoành
Máy bay rà, thấy rành rành
Con trong cái thúng, mẹ nhanh chạy càn !*

*Giữa đồng thiên hạ kêu vang
Nhiều người quay lại, chạy càn, ngược xuôi
Giờ đây nhớ lại bụi ngùi
Ai làm lịch sử, ai cười, ai than ?*

*Chín năm, rồi lại đảng hoàng
Nào hay vẫn tiếp một tràng chiến chinh
Ai còn ai mất, điêu linh
Ai than ai khóc, dân mình đầy thôi !*

*Giờ đây mọi chuyện cũng rồi
Ai người ở lại, ai người ra đi
Biển khơi còn nói những gì
Núi ngàn còn nhớ những khi thăm sâu ?*

*Thời gian rồi cũng qua mau
Vết thương chiến cuộc cũng hầu đi qua
Trắng lên rồi lại trắng tà
Con đường lịch sử cũng là khác xưa !*

NON NGÀN

(13/8/11)

Reply

**

NGÀN KHÔI says:

12/08/2011 at 07:46**BIỂU TÌNH HOA**

Một bông hoa cho biểu tình
 Hai bông hoa cho biểu tình
 Năm bông hoa cho biểu tình
 Ngàn bông hoa cho biểu tình !

Biểu tình hoa, cứ càng nhiều hoa càng tốt
 Tay mỗi người cầm một đóa hoa
 Bên cạnh, còn nhiều biểu ngữ, và những lời hô khẩu hiệu
 Nhìn quả lịch sự, mà cũng rất điệu dàng !

Nhìn quả cũng thật tươi vui và trật tự
 Nhưng chớ hiểu, không phải đó hoàn toàn không cương quyết
 Vì cương quyết là từ trái tim, gương mặt và từ ý chí mỗi người
 Tay cầm hoa, nhưng lòng rất hiên ngang, không phải chỉ có hân hoan !

Tay cầm hoa, bởi vì chỉ những người dân hiền lành
 Tay không cần cầm vũ khí !
 Vũ khí ở đây chính là ý chí
 Là lòng yêu nước cao cả, bất khuất, thiêng liêng, không có gì
 mạnh mẽ được hơn !

Biểu tình vậy là như một cuộc diễu hành vui
 Nhẹ nhàng, nhưng vô cùng trang trọng
 Không cần gì phải tỏ ra đàng đàng sát khí
 Mà hoàn toàn từ tốn, mạnh mẽ, lại rất hòa bình !

Được như thế, biểu tình không phải chỉ mười lần
 Mà kéo dài thường xuyên, đến khi nào còn cần, hay còn ý muốn
 Biểu tình quả nhiên khác chi như là một ngày hội
 Một ngày hội của bông hoa, mà chẳng hề bất thường, hay khác
 lạ gì !

Vì biểu tình, cũng là tiếng nói rất tự nhiên
 Của những người dân, tay không hề cầm vũ khí
 Bởi vũ khí đã có nơi quân đội rồi
 Và chống giặc xâm lăng, phải cần từ ngoài mặt trận !

Nên biểu tình, có thể chỉ cần toàn hoa
 Không phải chuyện đùa, mà thật sự hoàn toàn nghiêm cần
 Hoa, vốn vẫn nghĩa là ý nghĩa tinh hoa
 Hoa của tấm lòng, của tri thức, và hoa của ý thức !

Hoa cũng phải luôn có đủ màu, đủ loại
 Để nói lên tính cách của dân chủ, tự do
 Vì không thể chỉ có hoa nào mới là hoa duy nhất
 Mà tất cả mỗi người, đều luôn là một bông hoa !

NON NGÀN
 (12/8/11)

[Reply](#)

★★

VHT says:
[12/08/2011 at 05:03](#)

VANG BÓNG MỘT THỜI

Sài gòn mấy chục năm qua
 Những người khuynh tả bây giờ là đâu ?
 Từng hồ hởi một màu phấn chấn

Lịch sử như đang nắm trong tay
 Đấu tranh không nghỉ một ngày
 Qua bao năm tháng, dạn dày gió sương
 Nào viết lách, nào xuống đường
 Hoan hô, đả đảo, vắn vơng bao ngày
 Lại thêm ký giả ăn mày
 Thêm đòi quyền sống, thật hay quá chừng !
 Dầu có bị lưng chừng thả xuống
 Từ tàu bay, đất Bắc không sao !
 Nói nhau như sóng dạt dào
 Lên Tây Ninh, cả ra vào chiến khu !
 Bao người, thà chịu ở tù
 Còn hơn sống với Diệm Nhu một ngày
 Đến Kỳ, Thiệu, tháng ngày cũng thế
 Cứ tả khuynh chống lại hữu khuynh
 Sinh viên, đối lập biểu tình
 Dậy như cơn bão, thật tình hay ho !
 Bao nhạc sĩ diễn trò rất đã
 Nào hòa bình, nào dậy mà đi
 Đến khi cách mạng đúng thì
 Lại thay khuynh tả còn gì nữa đâu !
 Chỉ còn lại đôi màu lẻ tẻ
 Giống như vài cánh én cuối thu
 Lơ thơ trong cõi sương mù
 Ngỡ ngàng như kiểu nhảy dù trong đêm !
 Rồi cả thấy trời êm, biển lặng
 Chỉ còn nghe phảng phất gió ngàn
 Tiếng ai xưa rất rộn ràng
 Lâu rồi chẳng thấy, chỉ toàn im re !

NGÀN KHÔI
 (12/8/11)

[Reply](#)

★★

ÔNG NGUYỄN CAO KỲ

Ông Kỳ cũng một con người
 Rõ hơn, ông cũng con người Việt Nam
 Cuộc đời ông lại trọn tru
 Số ông như thế chẳng bù cùng ai !

Ba mươi năm cuộc chiến dài
 Ông luôn trên trước, trở tài như không
 Bao con người ngã xuống đồng
 Công danh ông vẫn hanh thông một đời !

Chúc quyền ông sáng nơi nơi
 Chẳng bù bao kẻ cuộc đời tối tăm
 Công danh ông ánh trăng rằm
 Thương thay bao kẻ tối tăm bụi bờ !

Cuối đời số vẫn nên thơ
 Đi về vui vẻ ai ngờ được đâu
 Biết bao người khác dãi dầu
 Tự nhiên cảm thấy âu sầu về ông !

Thế nên, đời chớ đèo bòng
 Mỗi người mỗi cảnh, khó trông để bì
 Cuộc đời lắm chuyện thị phi
 Chẳng nên bàn chuyện ông Kỳ mà chơi !

Dẫu sao còn có cuộc đời
 Chuyện ông còn lại những thời mai sau
 Nước non bao cảnh dãi dầu
 Riêng ông cái số một màu hanh thông !

Tính ông có lúc bốc đồng
 Nhưng là cá tính trách ông thế nào

*Dầu sao dầu sảo dầu sao
Một người cá tính lẽ nào chê ông !*

*Bây giờ ông già núi sông
Việc đời còn đó có ông già từ
Khen chê gác lại sau này
Con người cá tính những ngày nên danh !*

ĐẠI NGÀN

ÔNG HÀNG XÓM

*Có ông hàng xóm bất thường
Cũng nên thận trọng mười phương vẹn toàn
Đừng dãi dãi lo toan không kịp
Một khi nào đao búa xảy ra
Khôn ngoan mình phải phòng xa
Đừng nên y ý lơ là mà chi
Thường chủ động nhiều khi hay đấy
Tránh phiền hà mà lại vững tâm
Phòng xa đỡ tránh hại ở gần
Mình càng vững chắc cân phân ở đời
Cho bất kể chuyện gì có tới
Mình vững vàng ngán sợ chi ai
Người tài ta vẫn cũng tài
Anh hùng riêng cõi chuyện đời ngán chi !*

ĐẠI HẢI

(11/8/11)

NK says:

[12/08/2011 at 20:49](#)

CON CỘP VÀ CON CÒ

Óc sao bít rịt lọ nôi
 Miệng toàn khẩu hiệu thôi rồi còn chi
 Ai gây đến nỗi như ri
 Ngàn đời còn biết là gì tự do
 Tự do đâu phải con cò
 Cứ thò cái cổ lò dò đi theo
 Tự do phải kiểu con mèo
 Hoàn toàn độc lập chẳng theo ai kìa !

NGÀN KHƠI

(12/08/2011)

[Reply](#)

HOA VÀ TRÁI

Hoa xanh, hoa đỏ, hoa vàng
 Hoa nào tới lúc cũng tàn như nhau
 Khác kia là trái ở đời
 Trái ngon để lại cho người ngọị khen !

Võ Hưng Thanh

(11/8/11)

NGƯỜI ĐÂU CŨNG VẪN LÀ NGƯỜI

Người đâu cũng vẫn là người
 Bên đây bên đó, bên này bên kia
 Khi còn sống những màu phân biệt
 Lúc thác rồi chỉ một nguồn cơn
 Cỏ xanh hồn đấy chạp chòn
 Nắm mồ ẩn khuất, thôi còn nữa chi
 Lúc còn sống nhiều khi khác biệt
 Nay đều về yên nghỉ ngàn thu
 Chỉ mong còn được nắm mồ
 Chỉ mong có được mái nhà, vợ con !
 Hoàng Sa đó, đời luôn phải nhớ
 Dầu là ai, máu đỏ quê hương !
 Cờ vàng cờ đỏ, đoạn trường
 Sóng hồng sóng biếc, mười phương thần thờ
 Năm Bảy bốn nguy cơ xâm lấn
 Cửa giặc ngoài, anh đã hi sinh
 Bây giờ đất nước hòa bình
 Hai ngàn mười một, vẫn tình non sông
 Văn Thà đó, anh cùng đồng đội
 Thành Trí kia, chẳng quảng hi sinh
 Đảo xa bảo vệ nước mình
 Đôi dòng máu thấm một tình quê hương !
 Bao tâm sự vấn vương còn đó
 Nay ở đời, còn có vợ con
 Mong sao cho được vun tròn
 Đồng bào đây đó, tấm lòng mến thương !
 Ai cũng vậy, càng nên tâm huyết
 Chút tình xưa, nghĩa cũ là đây
 Lạnh lùng chi bấy lâu nay
 Bạc bèo chi để những ngày phiêu pha !
 Cùng máu mủ chúng ta phải biết
 Cũng gọi là ruột thịt có nhau !

*Cưu mang những tháng cùng ngày
Chút tình an ủi cho người hi sinh !*

ĐẠI NGÀN

(11/8/11)

LỜI VỚI ÔNG CÁC MÁC

*Trời sinh ông Mác ít duyên
Bởi ông vốn nói huyền thuyên trên đời
Những điều ông nói nhằm chơi
Chớ còn áp dụng cuộc đời kêu than !*

*Việc xong giờ thấy rõ ràng
Trăm năm ngàn ấy thế gian kêu trời
Ôi ông ơi, hỡi ông ơi
Những người tâng bốc ông thời đâu ra ?*

*Ấy là trong cõi ta bà
Nhiều người nhìn cuộc hóa gà xưa nay
Huyền thuyên lập luận ai tà
Cũng toàn khẩu hiệu dọa dầy thế gian !*

*Muốn lên thế giới thiên đàng
Nào hay càng chỉ bộn bàng thêm ra
Chuyện đời giữa cõi người ta
Lại thêm ông Mác thật là vô duyên !*

*Anh hùng khó gặp thuyền quyên
Địa đàng khó thể nên duyên ở đời
Chỉ mong giữa chốn con người*

Ta cùng xây dựng cuộc đời vui chung !

Võ Hưng Thanh
(11/8/11)

CON ƠI

Con ơi mẹ bảo con này
Nước non là chuyện vạ đời nghe con
Nước nhà từ thuở Hùng Vương
Ngàn năm độc lập chỉ nương nước mình !

Ra đời từ buổi bình minh
Con Hồng cháu Lạc một mình cõng riêng
Bắc phương ranh giới mỗi miền
Nam phương bờ cõi tách riêng đặc thù !

Non sông vạ đại ngàn thu
Phương Nam hùng cứ giặc thù đánh tan
Rạng đông từ thuở Hồng Bàng
Núi sông giữ vững vẹn toàn xưa nay !

Nhân đây mẹ bảo con này
Ráng công vun đắp để ngày vinh quang
Đừng nên lằm thối mơ màng
Mà luôn tỉnh thức để càng đi lên !

Tinh thần độc lập chớ quên
Tinh thần hào phóng phải nên giữ mình
Tự ta kiên định niềm tin
Ta càng tự chủ đời càng bền ta !

*Quê hương một dãy sơn hà
 Xóm làng một cõi người, ta vui vầy
 Lạc quan mẹ bảo con này
 Ngàn năm giữ mãi đất này nghe con !*

NON NGÀN
 (09/8/11)

Đại Ngàn says:
[09/08/2011 at 06:21](#)

ÔI

*Ôi tâm lý một 'dân đen' có khác
 Biết bao giờ nở mặt với năm Châu
 Nghĩ tủn mủn kiểu gà cồ ăn quẩn
 Có làm sao thấy chuyện lớn ở đời
 Xã hội đổi khi lòng người thay đổi
 Việc tự nhiên chỉ có thế mà thôi
 Ta buồn lòng vì những lời u trệ
 Nhưng may sao còn thiên hạ trên đời !*

VHT
 (9/8/11)

NON NGÀN says:
[08/08/2011 at 20:23](#)

BẢN LAI ĐIỆN MỤC

Tôi muốn nói điều bản lai diện mục
 Điều nguyên sơ nơi bản chất con người
 Nó tươm tất như một tờ giấy trắng
 Chỉ con người làm bẩn nó mà thôi !

Tờ giấy trắng nhưng mỗi người mỗi khác
 Đó là vì bản chất chẳng như nhau
 Do truyền thống hay còn do cá tính
 Nhưng nguyên sơ thì nó vẫn vậy hoài !

Chỉ cuộc đời khiến nó thành nham nhở
 Lỗi tại ai ? Chính lỗi tại cuộc đời
 Giáo dục tốt tất nhiên nên kẻ tốt
 Giáo dục tồi thành kẻ xấu thế thôi !

Nên cuộc đời nói chung hai nẻo chính
 Cái thiện luôn, bên cái ác cận kề
 Cuộc đấu tranh, chỉ hai màu thiện ác
 Mọi trò gì, đều cũng chỉ nhân danh !

Bởi cái ác, nó thiên hình vạn trạng
 Giống sợi lông nơi chú khỉ Tề thiên
 Hồ một cái, biến nhanh theo ngàn cách
 Nó biến thiên, vậy cái thiện thường xuyên !

Bởi cái ác, thường nhân danh đủ thứ
 Cái thiện thôi, riêng giữ mãi một màu
 Làm người thiện, là bản lai diện mục
 Làm ác thì, như mục súc tranh công !

Con người tốt đâu dễ gì để sống
 Với bản lai diện mục, hàng ngày
 Bởi cái ác, như rừng gai phủ bọc
 Nói chi nhiều, chân diện mục khó thay !

Đời là vậy, như biển đời sôi nổi
 Rác rến luôn quanh biển rộng, lênh bênh
 Làm điều thiện, để ngăn dòng ác lại
 Bởi vì không, đời chỉ có buồn tênh !

Cuộc đấu tranh diễn hoài qua năm tháng
 Có chi đâu mà để phải bực mình
 Có chi đâu để mê làm khẩu hiệu
 Hãy trở về chân diện mục tình anh !

Võ Hưng Thanh
 (09/8/11)

★★

Đại Hải says:
[09/08/2011 at 02:57](#)

ĐỜI ÔNG VŨ

Đời ông Vũ hãy còn dài
 Phiên tòa đôi chút chuyện hài dậm thêm
 Bảy năm bản án vang rền
 Người như ông Vũ làm nên chuyện đời !
 Thênh thang biển rộng ngàn khơi
 Cuộc đời ông Vũ cuộc đời vui đa
 Bởi vì trong cõi người ta
 Người như ông Vũ mới là hay đây !
 Làm người phải đúng khác ai
 Nếu toàn một mẻ quả thừa còn chi !

VHT
 (09/8/11)

[Reply](#)

★★

BIỂU TÌNH LÀ NGÀY HỘI CỦA QUẦN CHÚNG

Không dung ai muốn biểu tình
Biểu tình là có bực mình đấy thôi
Cuộc đời êm ả nước trôi
Thì ai lại muốn lôi thôi biểu tình !

Cho nên khi có bực mình
Chuyện chung phải nói, biểu tình tự nhiên
Việc công nào phải việc riêng
Tắm lòng biểu hiện, công nhiên ở đời !

Người quyền chức đã yên nơi
Nhân dân cũng phải có nơi biểu tình
Trước kia ưo cấm linh tinh
Nay thì cởi bỏ thật tình quá hay !

Chẳng qua quan điểm bấy chầy
Giờ cần đổi mới, cũng tày đáng khen
Tự do, dân phải nói năng
Nhân danh gì cấm, quả rằng hơi là !

Ấy là quan cũ đi rồi
Bây giờ quan mới cũng thời tiến hơn
Cuộc đời đâu chuyện bông lơn
Biểu tình đàn áp còn hơn giặc thù !

Đời mà, cần phải tron tru
Quyền dân phải trọng, lu bù mà chi
Chuyên quyền, nào có ích gì

Chi bằng hòa hợp, phải thì với dân !

*Nên dân khi thấy chuyện cần
Biểu dương lực lượng, vạn phần hay ho
Quyền hành, đâu phải trời cho
Quyền hành có được, là nhờ có dân !*

*Nên khi quan đã có quyền
Nhường dân một tí, có phiên chi đâu
Quanh năm dân phải dãi dầu
Lâu lâu hội tụ, ngỏ hầu làm vui !*

*Dắt nhau, cùng điếu phở phùng
Hô to những cái mình đương bận lòng
Biểu dương một chút tinh thần
Có gì phải cuống, cấm ngăn sao đành !*

*Biểu tình, quyền tố rành rành
Những người cấm cản mới thành ra sai
Thế nên, mới có chuyện hài
Co chân đạp mặt một ai biểu tình !*

*Quyền dân đâu thể làm thỉnh
La lên cáo giác, giạt mình sửa sai
Bởi chung thế sự còn dài
Khi còn bực bội, lai rai biểu tình !*

*Chuyện thường đâu có gì kinh
Khắp nơi thế giới biểu tình hằng luôn
Trước đây quả thật đời buồn
Hãi kinh Nhà nước, dân từng im re !*

Dân tình quả thật khỏe khỏe

*Luôn luôn nhất trí, một bè dưới trên
 Ông nào xuống, ông nào lên
 Triều đình một cõi, dân miền riêng dân !*

ĐẠI NGÀN
 (08/8/11)

NGÀN KHÔI says:
[06/08/2011 at 22:02](#)

CÙNG ĐI BIỂU TÌNH

*Anh người trí thức
 Kêu gọi biểu tình
 Tôi người dân giả
 Chẳng lẽ lặng thinh !*

*Anh đi tới trước
 Tôi bước theo sau
 Anh người hiểu biết
 Tôi có ngu đâu !*

*Biểu tình cùng vui
 Ta lên tiếng nói
 Dân chủ ở đời
 Làm sao ai cấm !*

*Mọi người bình đẳng
 Vị trí khác nhau
 Ai theo cách nấy
 Tôi có đôi chân !*

Đôi chân lên tiếng
 Như miệng mọi người
 Cuộc đời phải nói
 Cuộc đời luôn vui !

Con tim lên tiếng
 Hai tay vung lên
 Đây là ý chí
 Giữa trời thanh thiên !

Ta cùng bước đều
 Miệng hô khẩu hiệu
 Chân bước nhịp nhàng
 Mỗi người mỗi cách !

Hô hào Hoàng sa
 Phải về đất mẹ
 Ngăn chặn xâm lăng
 Trường sa giữ vững !

Nước non ngàn đời
 Hôm nay tôi bước
 Giữa đoàn biểu tình
 Tinh thần yêu nước !

Toàn thể dân tộc
 Đoàn kết một lòng
 Biểu tình bày tỏ
 Tổ quốc trông mong !

Nào người tiểu thương
 Nào anh lao động
 Nào chị hàng rong
 Ta cùng hành động !

Nào các cụ già
 Hỏi các trai trẻ
 Nào những viên chức
 Ta cùng tham gia !

Dân chủ tự do
 Quyền ta như thế
 Trật tự một lòng
 Tâm ta thể hiện !

Biểu tình, biểu tình
 Có gì nghiêm trọng
 Chỉ cuộc tuần hành
 Trong vòng trật tự !

Chân bước bình thường
 Nói lên ý chí
 Quyết tâm ta cao
 Dường lên ý khí !

Nên bất kỳ ai
 Thấy nên gia nhập
 Hỏi anh công an
 Cùng anh bộ đội !

Ta đi một vòng
 Cùng nêu chí khí
 Nếu cần nhiều vòng
 Đến khi mệt nghỉ !

Ta đến tự do
 Ta về tự do
 Tuần hành trật tự
 Mọi người khỏi lo !

Việt Nam muôn năm
 Tự do muôn năm
 Độc lập, dân chủ
 Ta cùng hô to !

NGÀNKHOI
 (07/8/11)

[Reply](#)

★★

HAI ÔNG GIÀ

Saigòn cũ, hai ông già
 Ông tên Bùi Giáng, ông là Sơn Nam
 Ông đầu, đó thấy mà ham
 Ông sau, đó thấy muốn làm thân chi
 Ông này, như cái chi chi
 Từ ngoài thế giới, đến thì biết sao
 Ông kia, lạ lắm thế nào
 Chuyện qua lời lại, như vào mê cung
 Nhiều người ác miệng, bảo khùng
 Người nào tốt bụng, bảo chung dị tài
 Hai ông, đúng một, mà hai
 Một ông, đúng cả hai, tài y chang
 Ông chê cờ đỏ sao vàng
 Ông mê cờ đỏ sao vàng hơn ai
 Không sao, đều quả có tài
 Ông làm thơ khá, ông tài viết văn
 Tài thơ, chẳng hiểu mần răng
 Thấy toàn hình ảnh, dữ ... dần nhiều khê
 Ông kia, văn khó thể chê
 Thung thăng, thủng thủng, lẽ mề ... như ông

Saigòn xưa, bộn phố phường
 Hai ông dạo khắp mọi đường, bằng ... chân
 Dẫu ai từng gặp một lần
 Nửa lần cũng đủ, khỏi cần quên đâu !

NGÀN KHƠI
 (06/8/11)

★★

Đại Hải says:
[09/09/2011 at 03:56](#)

HOAN HÔ ÔNG HÀ SĨ PHU

Ông Hà nói chuyện nhỏ to
 Thật là đúng điệu khỏi lo trật đường
 Nhỏ to vẫn chuyện đời thường
 Ai mà chẳng biết tỏ tường lâu nay
 Dẫu lớn nhỏ giai do đồ xuất
 Cùng xuất môn Bắc quốc trượng phu
 Chỉ riêng một nỗi nước nhà
 Bao nhiêu tác đất thành là của chung
 Nói có vẻ lòng bùng khó hiểu
 Song lại do tiên triệu ở đời
 Sứ Tàu muốn xỏ mà chơi
 Không hay điếm ứng cho thời mai sau
 Xóa tư hữu đất màu đều thế
 Thấy thành chung, phơi phới cả đồng
 Thế là mọc lăm sân gôn
 Cỏ non, gậy tốt tha hồ mà chơi
 Nhất thốn thổ, An Nam là vậy
 Đến thời nay giá gấp lên nhiều
 Đại gia quả sướng bao nhiêu
 Dân nghèo chỉ tội chắt chiu lên ngàn

Ấy quả thật Sĩ Phu có lý
 Nhỏ hay to đều cái ngàn vàng
 Dầu cho thế sự mơ màng
 Cái to cái nhỏ rộn ràng bấy nay
 Ông ấy vậy mà hay đáo để
 Chuyện nhỏ to lý giải rành rành
 Lá nho mọc tuốt ngoài đồng
 Ngắt về đây lại khỏi lòng vẩn vương !

NON NGÀN
 (05/8/11)

★★

CHỊU CHƠI

Hoan hô ông Vũ chịu chơi
 Một mình bẻ gãy chống trời làm vui
 Mặc cho ai khóc, ai cười
 Riêng tôi cho Vũ, con người dễ thương !

Lòng ông không để vẩn vương
 Chuyện riêng tư nữa, mà cương ở đời
 Cho dầu cũng một cuộc chơi
 Nhưng ông chơi lạ, để đời mai sau !

Bức tâm thư, thật dài dài
 Lòng riêng ông trải, ngỏ hầu người hay
 Tầm lòng yêu nước không phai
 Theo ông, mong để tháng ngày nấu nung !

Thế nên, giờ chị Dương Hà
 Thay ông cảm tạ mọi người ngoài trong
 Bày năm tù, tuy y chong

Dầu sao, cảm tạ tấm lòng dõi theo !

*Việt Nam đất nước còn nghèo
 Riêng ông, giàu kiêu khó theo ở đời
 Đúng là, giàu kiêu chịu chơi
 Một mình bề gậy chống trời mà vui !*

*Thế nên, nào ngại ở tù
 Cần chơi, xả láng, lu khu kể gì
 Đấu tranh dân chủ, tùy nghi
 Đúng sai ông rõ, sá gì chút thân !*

*Công danh, ông đã cóc cần
 An bình, ông thấy chẳng ăn nhập gì
 Con đường mở rộng, ông đi
 Thênh thang ông bước, có gì ngại đâu !*

*Càng suy nghĩ, càng thấm sâu
 Hai phiên tòa xử, chẳng ngẫu được ông
 Hô to, ông vẫn một lòng
 Nhấn lời phá án, để trong cõi đời !*

*Đúng là, ông Vũ chịu chơi
 Trước sau như một, vẫn lời tâm can
 Ông mong xã hội đảng hoàng,
 Chịu chơi giống vậy, chóng càng tiến lên !*

VHT
 (03/8/11)

MỜI HAY

Mới hay lời rất chí tình
 Tinh vi, khó hiểu, giật mình, sợ thay
 Trong dân đâu thiếu người tài
 Bao người tâm huyết tỏ bày ít khi
 Nên chi thế giới diệu kỳ
 Qua cơn bể cực có khi cũng nhàn
 Tổ tiên ta rất diệu dàng
 Giờ thì con cháu lại đang khủng người !
 Bao năm khẩu hiệu đầy trời
 Danh từ đi với cuộc đời thương đau
 Chiến tranh năm tháng dãi dầu
 Cuộc chơi tàn cục ngổ hầu mà chi !
 Bao người bỏ nước ra đi
 Bao nhiêu của cải, thắm gì Hoàng sa ...
 Cho dầu vài cái đảo xa
 Một trời ý nghĩa có là ít sao !
 Dầu gì nhờ có bác Mao
 Bác Lênin nữa, bác nào ... còn thêm
 Tổ tiên quả đúng họ Can
 Là ông Tổ Mác, chói chang một thời
 Ôi huy hoàng, ôi chơi vơi ...
 Kể chi hương hỏa một thời xa xưa !
 Nếp nhà nay cũng thành thừa
 Tiến lên "cách mạng" quả chừa ai đâu
 Sá chi truyền thống vạn đời
 Ông cha để lại rõ thời chào thua !
 Dân tình đâu đâu lại "vua"
 Chim quên đâu đâu chú cua, anh còng
 Nhìn chim xuống đất ăn trùn
 Anh hùng nổi giận lên nguồn ... phóng thơ !

(02/8/11)

Đại Hải says:

[02/08/2011 at 06:38](#)

NẾU XẢY RA NHƯ THẾ

Nếu Tàu tiến đánh chúng ta
Ai người chạy trước phải là gian tham
Bụng to, túi bạc cầm rằm
Nếu không bỏ chạy, thì tham mà gì

Nếu Tàu tiến đánh một khi
Những phường bỏ chạy rồi thì nhát gan
Nước non cứ mặc điều tàn
Cứu thân trước hết để càng sống lâu

Ngoài ra những kẻ cầu âu
Thà làm nô lệ chó đâu chống gì
Dầu cho dân nước khinh khi
Thà là được sống nghĩ gì nhục vinh

Toàn dân khi ấy bất bình
Anh hùng, bất khuất ấy tình non sông
Thù trong quét sạch một lòng
Giặc ngoài diệt hết thông dong nước nhà.

VHT

(02/8/11)

[Reply](#)

BIỆT CHÀO ÔNG TƯỚNG

Ông là ông Tướng Cao Kỳ
 Tính lui tính tới việc gì cũng hay
 Một thời ông lái máy bay
 Một thời Phó Tổng cũng hay một thời
 Một thời ông lại ra khơi
 Trục thẳng đáp giữa biển khơi tàu người
 Ông hô tử thủ đã đời
 Cuối cùng ông cũng lại rời quê hương
 Một thời ông được huân chương
 Sơn Tây, Bến Hải ông tương bom càn
 Đấy ông quả thật hào hùng
 Hòa bình lập lại ông cùng bắt rua
 Đi, về chẳng thiết hơn thua
 Ý ông hòa giải tâm chùa rộng thênh
 Ông người dầu lúc xuống, lên
 Một mình toan tính chỉ lòng ông hay
 Sá chi thiên hạ nhòm vào
 Cho ông Kỳ lạ có nào hề chi
 Bây giờ ông quyết ra đi
 Nước non còn đó tôi thì chào ông !

Võ Hưng Thanh
 (31/7/11)

★★

ĐÚNG LÀ EM

Đúng là em
 Nguyễn Anh Tuấn

*Người Quảng Nam
Vừa tròn 21 tuổi !*

*Em còn là sinh viên
Nhưng chí khí của em đã trưởng thành trước tuổi
Em quả rất thông minh
Biến việc đời thành ra bài toán đố !*

*Bài toán quả các cô thay
Tức bắt em hay thả Vũ ?
Nếu bắt em, em có tội gì đâu ?
Còn nếu thả Vũ, em thành ra có lý !*

*Chính em mến Cù Huy Hà Vũ
Nên tự nhiên làm động tác cứu người
Động tác thật quả quá thông minh
Khiến người đời cũng thành ra khó xử !*

*Nhưng không thể bắt em
Cũng dễ gì thả Cù Huy Hà Vũ
Đúng là một sáng kiến thần kỳ
Thành như một trò chơi kỳ thú !*

*Trò chơi quá đôi thông minh
Nhưng cũng thật sự hoàn toàn hữu ích
Bởi nó nói lên khí phách tự nhiên
Của những người tuổi trẻ Quảng Nam bao thuở !*

*Nên thật đã qua rồi, thời của những kẻ chỉ biết nói theo
Mặc cho trong lòng luôn vẫn hấy còn dòng máu Quảng Nam lưu chảy
Nên em đúng là người đầu tiên phá cách
Cả một giai đoạn dài gần suốt bốn mươi năm !*

Hoan hô, hoan hô
 Một người tuổi trẻ rõ thật tài hoa
 Một sáng kiến quả không thể ai ngờ tới
 Sáng kiến tuy vui mà lại rất là nghiêm cần !

Bởi em có một tâm hồn
 Một tấm lòng lớn của sự yêu nước, thương người
 Một tinh thần thẳng thắn biết ngẩng đầu cao
 Nên ai cũng phải thấy em đúng là hoàn toàn khí phách !

Và quả thật, tôi chỉ tình cờ, khi đọc thấy em trên mạng
 Khiến lòng tôi, bỗng nhiên khoái tứ Quảng Nam
 Tôi lại nhớ từ xưa, từ Hoàng Diệu đến Phan Khôi ...
 Và quả em bây giờ, cũng đang thêm một người cất bước !

Một cảm hứng tức thời
 Sẵn dưới tay bàn phím
 Tôi gõ vài dòng, kiểu tứ thơ ngẫu cảm
 Thơ làm vui, mà thật tình cũng nhằm để ngợi khen em !

Võ Hưng Thanh
 (31/7/11)

★★

TRỞ VỀ NGUỒN CỘI

Quê hương là máu thịt. Tổ quốc là cội nguồn
 Không có gì thiêng liêng hơn quê hương, tổ quốc
 Nhưng đó không phải những danh từ
 Mà là thực chất

*Có nghĩa nó là điều khách quan, có thật
 Không phải chỉ những ngôn từ do cửa miệng thốt ra
 Nó vốn có trước hết mọi quan điểm riêng tư
 Có trước hết mọi màu cờ, mọi ý hệ, do người sau mang lại*

*Bởi tất cả chúng vẫn chỉ ngoài vào
 Tất cả chúng cũng toàn là những nhân danh
 Tất cả đều không thiêng liêng hay không thật sự
 Vì chỉ có đất nước hay nhân dân, mới luôn là điều có thật*

*Nên tất cả những ai biết hi sinh cho đất nước, dân tộc, mới thật sự đều thấy
 vinh quang !
 Đó là những chiến sĩ đã từng ngã xuống để bảo vệ Hoàng Sa, Trường Sa
 Dù trong quá khứ, hiện tại, hay cả trong tương lai
 Dù dưới màu cờ, hay quân đội nào, cũng đều cao cả !*

*Quân đội là của toàn dân
 Không phải của riêng ai, hay của bất cứ tập thể nào cũng vậy
 Bởi cá nhân hay tập thể, thấy cũng đều chỉ nhất thời, như gió thoảng qua
 Chỉ có tổ quốc, quê hương, là trường tồn mãi mãi !
 Chỉ có quốc gia, dân tộc, mới bất diệt ngàn đời !*

Võ Hưng Thanh
 (29/7/11)

TẠI SAO ANH KHÓC

*Tại sao anh lại khóc
 Nước mắt rơi xuống đâu
 Nước mắt hòa vào đất
 Thôi anh khỏi cần lau !*

*Cuộc đời vẫn là thế
 Có gì đâu buồn rầu*

Người sống bằng khẩu hiệu
Sao anh hần nổi đau ?

Hoàng sa đã mất rồi
Nhưng Trường sa còn đó
Anh cứ biểu tình đi
Còn có ngày đòi lại !

Anh cứ sống lạc quan
Chớ tin vào khẩu hiệu
Cứ đứng thẳng người lên
Đoàn biểu tình rảo bước !

Tuổi anh vẫn chưa già
Bảy mươi còn đi được
Công an tuổi trẻ nhiều
Anh cứ mau chân trước !

Tự nhiên nhìn anh khóc
Tôi chỉ thấy buồn cười
Nước mắt nào để phí
Đời cứ luôn tươi vui !

Anh có gì trách móc
Trách móc ai bây giờ ?
Tất cả là cái bóng
Sao anh như bơ vơ ?

Hỏi anh Hà Văn Thịnh
Tôi thông cảm cùng anh
Cuộc đời bao năm tháng
Giờ anh còn loanh quanh ?

Anh là người chép sử
Nay đã tới đâu chưa ?

Sao anh còn nước mắt
 Dầu đã khóc người xưa !

Võ Hưng Thanh
 (29/7/11)

ÔNG VŨ LUẬN SỬ

Ngày xưa ông Vũ làm vua
 Ông làm lịch sử quả vừa lòng dân
 Cổ thời vua Vũ minh quân
 Ông luôn tự tại chẳng cần lụy ai
 Quả nhiên khác sử đời này
 Phải cần chỉ đạo uốn đời về sau
 Không cho chệch lối yêu cầu
 Nhốt vào khuôn phép để hầu chính chuyên
 Thế nên mới quả thật phiền
 Học trò suốt mướt huyền thuyên trong ngoài
 Giống như kiểu bắt tội đòi
 Học sao để khỏi lời thòi hư thân
 Điểm không ai oán rần rần
 Giật mình ông Vũ Luận thân hẩn hòi
 Nước ta đâu có lạc loài
 Mỹ Âu cũng thế chẳng ngoài điểm không
 Nhưng ông quên tông tông tong
 Cái nào ngoại lệ cái trong vết mòn
 Bình minh đâu phải hoàng hôn
 Sáng trong đâu phải còn ròn nhá nhem
 Sử nào lại sử đệm thêm
 Sử thường thêu dệt lem nhem chuyện đời
 Đặt cho dân ngủ bời bời
 Khỏi hồng thức dậy để đời êm xuôi !

VHT

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[06/08/2011 at 22:43](#)

PHÓNG LAO

*Phóng lao lại phải theo lao
Con lao bay mất theo nào được chăng ?
Núi rừng cho chí đồng bằng
Lao nay mất dạng băng băng vẫn tìm ?*

*Tìm chi như thể tìm chim
Con chim bay mất biết tìm đâu ra ?
Mới hay trong cõi người ta
Bao nhiêu chuyện ấy gọi là tiểu lâm !*

*Trạng Quỳnh xưa quả chơi thâm
Tới nơi thấy chữ làm bằm về thôi !
Thế gian bồi hồi bồi hồi
Về còn chưa chịu đứng ngồi lơ lơ !*

*Tiện đây ta viết bài thơ
Cái lao Các Mác có chờ được không ?
Hãy về cùng với ruộng đồng
Cái lao đã mất còn trông nỗi gì !*

ĐẠI HẢI
(08/7/11)

[Reply](#)

NGÀN KHOI says:

[06/08/2011 at 23:26](#)

RÂU ÔNG LẠI CẮM CẮM BÀ

*Cầm ông mới có hàm râu
Cầm bà nhẩn thín râu thời mà chi
Nhiều anh quả thật u si
Cầm ông lại tưởng y như cầm bà !*

*Thế nên xảy chuyện ta bà
Đem râu ông nọ cắm cầm bà kia
Bà liền phui lịa phui lia
Râu trên rụng xuống ô kìa giữa chân !*

*Quá hay xem lại tàn ngàn
Râu chưa rớt hết còn phân nửa chùng
Cầm bà đã sạch tung bùng
Hàm râu còn mắc nửa chùng thật vui !*

*Tiền đây nhẩn với những người
Có sao cương đại việc đời vu vơ ?
Quê cha đất tổ nên thờ
Gắn vào chủ nghĩa ơ hờ mà chi !*

*Kẻ trí thức hay u si ?
Bạ đâu nói đầy ích gì cho cam
Lợi riêng chớ thấy mà ham
Lợi chung mới việc đáng làm đầy thôi !*

ĐẠI HẢI
(08/7/11)

Võ Hưng Thanh says:

[29/04/2011 at 00:03](#)

CẠO ĐẦU CÓ VẤN

Đã làm xếp thì có ai rãnh rồi
 Ấy là do kẻ có vấn xuôi nên
 Đã nói lở làm sao còn chữa lại
 Thôi lờ đi giống như ngậm bồ hòn
 Điều đáng có hãy lôi chàng có vấn
 Ra cạo đầu để phải nhớ luôn luôn !

VHT

(29/04/2011)

[Reply](#)

VIỆT NAM - TRUNG QUỐC

Không cần biết
 Mười sáu chữ vàng, hay bốn tốt
 Chỉ cần nhớ tích xưa, Trọng thủy - My Châu !
 Một ngàn năm
 Đầu có phải là mau
 Không thể chỉ dựa vào màu cờ, và khẩu hiệu !
 Từ những thời Đinh, Lê, Trần, hay Lý ...
 Đất nước ta vốn có riêng nền độc lập đã lâu
 Tổ quốc nhiều ngàn năm, đến tận mãi bây giờ !
 Nên lại càng phải mãi mãi về sau
 Cương thổ của ông cha
 Nhất thiết phải muôn đời luôn luôn gìn giữ !

Bây giờ, cho dầu Hoàng sa cứ tạm thời bị mất
 Cũng phải cương quyết dành lại một ngày
 Còn nếu bó tay, hay vì bất lực mà đành bỏ cuộc, thật quả vô cùng tội lỗi !
 Bởi ta vẫn hãy còn Trường sa
 Vẫn hãy còn toàn thể hải phận nơi biên đông
 Không thể nào chỉ biết buông trôi, cứ để cho còn mất nữa !
 Bởi chỉ có dân tộc mới trường tồn
 Không thể cứ tối tăm chỉ tin vào chủ nghĩa
 Vì lý thuyết nào cũng thế, mà nhất là hiện thời, học lý thuyết Mác
 Lênin !

Võ Hưng Thanh
 (31/7/11)

★★

RỒI CŨNG ĐỂ LÀM GÌ ?

Để làm gì suốt cuộc đời ông
 Ông quả đúng là một con người khuynh tả
 Hồi còn trẻ ông đã làm rung chuyển
 Cả Cuba đất nước của mình
 Khi nhìn tới ông người ta luôn thấy cái nón kapi
 Bộ quân phục màu xanh, lẫn hàm râu rậm
 Tiếng nói ông oang oang
 Toát ra toàn khẩu hiệu
 Cách mạng liên hồi
 Đánh để quốc Mỹ cho thật tan hoang
 Ông muốn xây nên một đất nước thiên đường
 Để nêu cao ngọn cờ trên toàn thế giới
 Nhưng hơn nửa thế kỷ rồi
 Dân tình ông vẫn khổ
 Vẫn phải thắt lưng buộc bụng cũng giống ngày nào

Nên tuổi trẻ của ông quả thật vinh danh
 Ông đã từng khiến cả thế giới hồn kinh, chao đảo
 Vụ vịnh con Heo, vụ tên lửa hạt nhân, đạn đạo
 Suýt chút nữa thì làm cả thế giới tiêu ma
 Bộ quân phục màu ôliu, và những phát biểu hùng hồn
 Ông như muốn luôn luôn dập dòn tiến lên, không lùi bước
 Kết quả là nửa thế kỷ trôi qua
 Chỉ ông làm Chủ tịch suốt
 Bây giờ đây, rồi cũng chỉ truyền lại cho em mình
 Cả một cuộc đời cách mạng thật vinh danh
 Ông chỉ tin tưởng ở em thôi, đâu có tin tưởng gì vào dân chúng
 Nhưng bây giờ, thì cuộc đời cũng phải hoàn toàn chuyển động
 Những gì ông ráng gò vào, nay cũng phải buộc bung ra
 Kinh tế tự do
 Chính em ông nay cũng phải kính chào
 Cũng phải thay ông, để dẹp đi luôn cả một quá trình cách mạng
 Chuyện thế kỷ 21 rồi, tất rõ ràng cần phải khác
 Có giống gì với thời kỳ một chính năm lẫn
 Thôi cũng an phận ông
 Nay vất bộ đồ lính lác kia đi, và lui về lại dưỡng già
 Như vất đi một biểu tượng đã quá đổi lỗi thời
 Của cả một thời kỳ đầy rộn ràng cách mạng
 Đúng, ông thật tưng bừng, nếu không nói là hoàn toàn náo nhiệt
 Vì cả một thời kỳ dài, nêu cao ý chí của riêng ông
 Ý chí vươn lên, rồi cũng thấy để làm gì
 Để chỉ riêng ông, hay để cho cả dân tộc mình
 Chắc ông vẫn hoàn toàn tự biết
 Chuyện nghèo đói, phải chăng nào có cách gì giải quyết
 Nếu không bằng chính con đường khoa học
 Phải không ông ?
 Nhưng suốt một thời kỳ dài ông quả biểu diễn lông bông
 Qua ông đã làm một trò cười vui trên con đường lịch sử
 Bởi ông chỉ say sưa đi theo ánh hào quang rực rỡ

Của cá nhân ông, hay kể cả của niềm tin nào đó khá muộn màng
 Vì lịch sử là cần phải làm gì chắc nay chính ông đã rõ hơn ai
 Bởi chính ông cũng đã hoàn toàn biết hết
 Chỉ tiếc bao nhiêu người Cuba
 Đã từng tin ông ra phết
 Hay chỉ giả đồ thôi
 Hoặc bắt buộc phải ra vẻ tin ông
 Nhưng như một dòng sông, có lúc rồi cũng phải đổi dòng
 Nên cũng thật đáng hoan hô Fidel Castro
 Hoan hô ông nay cũng đã hoàn toàn tỉnh mộng !

VÕ HƯNG THANH
 (25/4/2011)

★★

Võ Hưng Thanh says:
[16/04/2011 at 08:13](#)

LUẬN VỀ CAO BÁ QUÁT

Khó ai ăn đứt Chu Thần
 Nhà thơ quả giống tinh thần trời cho
 Thơ xinh như một con đò
 Giữa dòng sông rộng sóng to bạt ngàn
 Nền trời phản ánh hào quang
 Giữa bờ sông lớn ngang tàng thuyền đi
 Sóng xô gió lộng ngại gì
 Một con tim lớn vẫn đi vào đời
 Thuyền ra khơi rộng chơi vơi
 Nhà thơ nhìn lại cuộc đời xa xa ...

VHT
 (16/04/2011)

Reply

HÌNH TƯỢNG TRONG THƠ

Tinh hoa của thơ chính là hình tượng. Hình tượng cho hình dung ra cái cụ thể trong thơ. Hình tượng là tính đặc trưng, là điều đặc sắc nhất trong thơ. Hình tượng làm cho thơ trở nên như một bức họa, một bức tranh diễm lệ, vô cùng có màu sắc, và tuyệt đẹp. Nó cũng như vần điệu trong thơ làm cho thơ trở thành như một bản hòa âm, một điệu nhạc du dương, êm đềm và quyến rũ. Có nghĩa thơ không thể thiếu hình tượng và không thể không có nhạc tính. Nhạc và hình tượng chính là xương sống của thơ, là hình thức cơ bản, hết sức cần thiết và luôn luôn quan trọng của thơ. Thiếu chúng, coi như thơ không còn đầy đủ các hình thức tối thiểu phải có. Còn ý tưởng của thơ, thật ra chỉ là nội dung, là ý nghĩa của thơ. Đó là tư tưởng của thơ. Thơ hay tất nhiên phải có tư tưởng thanh tao và đẹp đẽ. Nhưng thơ hay vì thế tất nhiên cũng không thể thiếu vắng hình tượng hay nghèo nàn về nhạc tính.

Bởi vậy, để nói về hình tượng trong thơ, không gì bằng cứ trưng ra một vài bài thơ nào đó mang nhiều chất hình tượng và nhạc tính để làm điển hình. Chính những gì những bài thơ như thế toát lên sẽ nói nhiều hơn cả, chẳng cần gì phải dài dòng lý sự hoặc quăng diển. Ở đây tôi muốn trích hai bài thơ mà tôi cho là có thể được xem như nằm trong số các bài thơ hay tác phẩm thi ca có tính chất điển hình nhất về ý nghĩa đang nói. Đó theo tôi là bài "Tụ trường" của nhà thơ tiền chiến rất nổi tiếng Huy Cận (Cù Huy Cận), và bài "Tuổi mười bốn" của nhà thơ không mấy nổi tiếng là V.H.T (Võ Hưng Thanh). Bài thơ Tụ trường của nhà thơ Huy Cận tôi không biết chắc chắn ông làm vào lứa tuổi nào, cũng như là bài thơ thứ mấy của ông, nhưng tôi nghĩ có lẽ trong khoảng từ 20 đến 30 tuổi, vì nghe đâu ông làm bài này để tặng cho một cậu học sinh thân thương nào đó, vì thuộc trong vòng thân thiết của mình, vào đúng mùa tụ trường năm đó.

TỤ TRƯỜNG

Giờ nao nức của một thời trẻ dại
Hồi ngói nâu hồi tường trắng của gương

Những chàng trai mười lăm tuổi vào trường
 Rương nhỏ với linh hồn bằng ngọc
 Xếp hạnh phúc như chương trình lớp học
 Buổi chiều đầu họ tìm bạn kết duyên
 Trong sân trường tưởng dạo giữa đào viên
 Áo trắng đẹp tựa như lòng mới mẽ
 Chân non đại ngập ngừng từng bước nhẹ
 Tim run run trong tình cảm rụt rè
 Tuổi mười lăm cấp sách lại đứng nghe
 Lòng mới nở giữa tay đôi ảm ắp
 Tự trường đó lòng tôi vừa bắt gặp
 Nổi xôn xao thắm lặng ở trong rương ...
 Người bạn nhỏ cho lòng tôi theo ghé
 Không còn gì có thể vượt ve hơn
 Đêm tự trường mùi cửa sổ mới sơn
 Tủ mới đánh và lòng trai thơm ngát

Huy Cận

Theo tôi đây là một trong các bài thơ tuyệt bút nhất của nhà thơ lớn Huy Cận, và hầu như nó cứ luôn luôn ám ảnh mãi trong tâm thức của tôi. Mỗi khi nói đến thơ, tôi vẫn thường hay nghĩ ngay đến bài thơ này của nhà thơ đó. Nếu tôi nhớ không lầm như trên, bài thơ chỉ có 18 câu, nhưng lại là một chuỗi ngọc toàn bích và tuyệt đẹp. Hình ảnh của nó trong lành, thanh thoát, dịu mát, thơm ngát như một buổi sớm tinh sương, như khoảng không gian khi mặt trời mới rạng, như cái gì tinh túy nhất, trong sáng nhất, vô tư và hồn nhiên nhất của tuổi thiếu niên mới lớn. Và đó chính là ngày tự trường, một ngày tết trọng đại nhất của lớp tuổi hoa niên, ngày tựu trường, một hình ảnh của thời cổ điển, thật rộn ràng, thật cảm xúc và xúc động, đầy những tình cảm bao la trong sáng, những ước mơ cao quý nhất của cả một đời người. Ngày tựu trường, quả là một bức tranh hồn nhiên và nên thơ nhất của một thời kỳ cổ điển đầy hình ảnh, màu sắc, đầy xúc cảm mà nhà thơ đã ghi lại như nhằm khắc họa lại một hình ảnh trong sáng nhất, thi vị nhất, hào hứng nhất cho đến muôn đời.

Bài thơ này, tất nhiên đầy nhạc tính một cách toàn bích, và các hình tượng thì thật vô cùng tuyệt hảo, hoàn toàn tả thực mà cũng hết sức vô cùng thi vị, chúng như gói ghém được tất cả mọi ý tưởng, mọi tâm hồn của những cậu bé mười lăm, những cậu bé học trò còn nhỏ dại, bé bỏng, ngây thơ, hồn nhiên, vô cùng trong sáng, mà cũng gói ghém được tất cả mọi tâm tình, mọi ý tưởng bao quát nhất, và mọi cảm thức thân thương, sâu lắng, êm dịu nhất của chính tác giả bài thơ đó. Thế nhưng, điều đặc biệt nhằm muốn nhấn mạnh cho chủ đề ở đây chính là các ý : giờ nao nức, hơi ngói nầu ..., linh hồn bằng ngọc, xếp hạnh phúc như chương trình, giữa đào viên, lòng mới mẽ, chân non dại, tim run run, lòng mới nở, tay đòi ấm áp, ở trong rương, lòng tôi theo, lòng trai thom ngát. Đó toàn là những hình ảnh nhân cách hóa, ví von, tức những hình tượng đầy tính cách bút pháp của thi ca. Quả thật vô cùng tuyệt diệu, hết sức quyến rũ, hết sức gợi hình, hết sức phong phú, mà từ cách diễn đạt cho đến cách cảm nhận, quả thật vô cùng hoàn hảo, gợi tả tuyệt cùng, các hình ảnh được thi vị hóa vô cùng xuất sắc, đầy cảm xúc và thật sự hết sức giàu sức tưởng tượng, không chê vào đâu được. Đó có lẽ là lý do mà như trên tôi nói, bài thơ này là một trong các bài thơ đẹp nhất theo tôi cảm nhận, và nó cứ luôn luôn không ngừng mãi mãi ám ảnh lấy thi tứ, niềm hoài cảm, cũng như niềm xúc động vô cùng sâu xa nhất của tôi, có thể ngay từ một thời kỳ nhỏ dại, bé thơ nào đó.

Bây giờ sang bài thơ còn lại, bài "Tuổi mười bốn" của VHT, cũng là một bài thơ theo thể tám chữ như trên. Mà theo tôi, thơ tám chữ là thơ giàu nhạc tính, hay nhạc tính phong phú, sinh động, nổi bật nhất. Nhạc tính trong thơ tám chữ tôi còn nghĩ quả thật vượt trội hơn hẳn những thể thơ cổ điển, chuẩn mực khác. Thơ tám chữ đương nhiên là kiểu thơ mới, kiểu thơ mới nay đã đi vào cổ điển, nhưng màu sắc của nó có thể nói được là mang tính chất thuần túy Việt Nam. Nó có một nửa điệu thức của ca dao, tức của thơ lục bát, nhưng nó không hoàn toàn cổ kính như thơ lục bát, mà lại hoàn toàn phá cách, tân thời, vì đó là thơ mới. Nhưng đây là thơ mới nghiêm chỉnh, đầy phong thái chuẩn mực kiểu trang trọng, cổ kính, mà không hoàn toàn phá cách như kiểu thơ tự do. Bởi vậy, có khi tôi nghĩ thơ tự do chính là tính phong phú trong thi tứ của nhà thơ, mà cũng rất có thể chỉ là sự nghèo nàn trong thi tứ ấy. Tức phong phú quá, cần diễn đạt tinh tế nhất, sinh động, cụ thể, chính xác nhất, người ta đành phải phá cách trong âm vận, thế là ra thơ tự do. Nhưng cũng có thể do vì năng lực hạn chế trong âm vận, người ta đành phải chịu bằng lòng với thơ tự do chỉ như một cách che đậy hay tránh né đối với các yêu cầu nghiêm chỉnh của thi pháp thơ ca trong nhiều khía cạnh.

TUỔI MƯỜI BỐN

*Tuổi mười bốn làm em thơm ngây ngất
Còn nguyên hương với da thịt trẻ con
Gót nhẹ quá phố phường như say mất
Ôi mê mê thần tượng lắng vào hồn*

*Tuổi mười bốn tóc nồng thơm hôn mẹ
Mắt ngập ngừng còn vương vất ý cha
Trán cao khiết còn nương hồn rất nhẹ
Tay măng non còn tréo mền chan hòa*

*Tuổi mười bốn môi hồng còn chúm chím
Đã ngượng ngừng khi thấy ý con trai
Má trắng mịn còn thay tim thành tiếng
Thẹn vu vơ rồi chẳng nhớ lâu dài*

*Tuổi mười bốn em nhìn đời vô tội
Ý trắng trong chưa biết nghĩ ngày mai
Rất vô tư nên đời còn chưa vội
Chưa đắn đo chưa lo sợ tương lai*

*Tuổi mười bốn tuổi thần tiên con gái
Một lần thôi không thể lại hai lần
Mà thời gian có bao giờ trở lại
Giả từ em tôi thấy bước băng khuâng*

*Tuổi mười bốn gặp em lần độc nhất
Rời xa nhau mãi mãi đến ngàn sau
Tôi chẳng tiếc và em dường chẳng biết
Vĩnh biệt thôi chi để thấy tàn phai*

Võ Hưng Thanh

(1962)

Bài thơ được chia làm sáu khổ, hoàn toàn cân đối, nghiêm chỉnh, mặc dù nhạc tính rất hòa điệu và ý thơ rất trôi chảy, sinh động, lưu loát. Đặc biệt đây lại là bài thơ đầu đời của tác giả. Tức bài thơ đầu tiên khi tác giả thử nghiệm làm thơ lần thứ nhất trong đời. Đó là cảm xúc của một anh học trò 17 tuổi, từ trong quê Quảng Nam ra thành phố Đà Nẵng để thi tú tài I vào khoảng giữa năm 1962 của thế kỷ trước. Ấy là vào ban trưa, khi thi xong bước vào một hiệu ăn, tình cờ anh học trò nhà quê ngồi đối diện với một bàn ăn khác trước mặt, nơi đó có một cô bé gái quả thật xinh như tiên. Thế rồi, khi cô gái ăn xong bước ra khỏi hiệu, cậu học trò tú tài liền cũng đi theo gót cách xa một đoạn đường ngắn, để cuối cùng, đến chiều về, cô gái dĩ nhiên không còn gặp lại nữa, cũng chắc biết về nơi đâu, ở đâu, mãi mãi từ đó hẳn nhiên, nhưng cái còn lại để làm hoài một kỷ niệm không phai, đó là bài thơ Tuổi mười bốn như mọi người đã thấy.

Trong bài thơ này, nếu để ý người đọc sẽ thấy được những hình tượng rất tinh tế và thú vị : làm em thơm, còn nguyên hương, da thịt trẻ con, gót nhẹ quá, phở phồng như say mát, thần tượng lảng vào hồn, tóc nồng thơm hôn mẹ, mắt ngập ngừng, vương vất ý cha, trán cao khiết, nương hồn rất nhẹ, tay măng non, trứu mến chan hòa, môi hồng chúm chím, thay tim thành tiếng, thẹn vu vơ, chẳng nhớ lâu dài, tuổi thần tiên, không thể lại hai lần, thời gian có bao giờ trở lại, thấy bước băng khuâng, lần độc nhất, chẳng tiếc, dường chẳng biết, chỉ để thấy tàn phai. Một hình tượng vô cùng thần tiên, một ý thơ hoàn toàn trong sáng, một kết thúc vô cùng thanh thoát và lảng mạn. Theo tôi nghĩ đó là tất cả những gì tinh túy nhất của thi tứ bài thơ đó. Nhất là các điệp từ chủ ý nhấn mạnh với tiếng còn, càng tăng thêm nghệ thuật về bút pháp và nhạc tính trong bài thơ của tác giả.

Song quan trọng nhất, là qua so sánh hai bài thơ này, người đọc sẽ thấy ngay được tầm quan trọng của bút pháp hay thi pháp trong thơ ca, đó là nhạc tính, hình tượng, tứ thơ, và ý thơ. Bài viết này tất nhiên chỉ để nhằm vào các thế hệ trẻ, những người sẽ làm thơ, đang tập làm thơ, để hiểu thế nào là nghệ thuật bút pháp thi ca, hầu hi vọng họ sẽ có được những tác phẩm thi ca lớn có thể để lại cho đời được sau này. Bởi thi ca là nghệ thuật của ngôn ngữ, mà ngôn ngữ chính là đặc điểm, là sắc thái, là thuộc tính sang trọng, cao với nhất, mà cho đến nay chỉ thấy loài người mới có, ít ra cũng là trong chốn trần gian này mà tất cả mọi người chúng ta đang tồn tại.

VÕ HƯNG THANH

(Sg, 05/4/2011)

HẢI ĐỘI HOÀNG SA

Đất Lý Sơn mộ chiêu hồn còn đó
Phạm, Võ, Dương, Đặng, Nguyễn dấu xưa đây
Người bốn tộc từng xả thân vì nước
Khao thế linh lễ trọng đúng nơi này

Vượt biển xa nơi trùng dương sóng vỗ
Giòng thuyền đi lướt gió vạn ngàn khơi
Hoàng Sa đó xa xăm từng thấm máu
Và xương rơi bao tâm sự vui đầy

Những chiếc thuyền bằng cây thô sơ ấy
Những hình nhân gọt dẻo tượng trưng kia
Đội thủy binh Hoàng Sa thời xưa đây
Cùng những thanh chiếu nhỏ gói thi hài

Họ chét đi miền đảo xa tổ quốc
Từ Lý Sơn xuất phát tụ về đây
Theo lệnh vua đi thăm dò hải đảo
Cờ gió to sóng dữ vượt đêm ngày

Nhiều người đi hi sinh không về nữa
Đội Hoàng Sa tuân lệnh của Triều đình
Thuyền giông buồm tay chèo trong gió lộng
Thủy trình đây luôn ngày tháng trôi đưa

Những thuyền nhỏ lách luôn nơi bãi rạn

Nào nẹp tre chiếu cói lắn dây mây
 Khi bỏ mình bó thây trao lòng biển
 Về quê hương trôi dạt mặc đêm ngày

Bao sứ mạng vinh quang và nguy hiểm
 Trước khi đi hành lễ tế linh khao
 Yên lòng người gia đình vui lo lắng
 Nhận lệnh xong thuyền thẳng tiến ra khơi

Âm linh tự còn đây hồn tử sĩ
 Đáy Hoàng Sa đây chiến sĩ trận vong
 Đền ghi tạc thủy quân vì Tổ quốc
 Thả hình nhân trên biển chúc xuôi dòng

Những nắm mộ chiêu hồn không hài cốt
 Người chiến binh bảo vệ đảo Hoàng Sa
 Vẫn còn lưu trên những tờ giấy cổ
 Qua tháng năm nay đã ngã màu ngà

Bản văn cổ từ nhiều đời truyền giữ
 Cát lưu hoài trên đất đảo Lý Sơn
 Các tiên hiền đi qua hàng thế kỷ
 Trên bàn thờ những linh vị còn kia

Những nét chữ bạc màu bao năm tháng
 Lưu dấu người vượt biển đã ra đây
 Các cổ thư những việc làm chép lại
 Những Sắc phong Tờ lệnh hãy còn lưu

Trong lệnh áy triều đình ghi tên tuổi
 Hải trình xa công trạng của người xưa
 Những thủy binh trong Hoàng Sa hải đội
 Nhiều trăm năm còn giữ tới hôm nay

Bao dữ liệu thiêng liêng xưa còn đó
 Linh vị nào cũng tưởng nhớ người xưa
 Hai mươi năm mới một lần được mở
 Bảo quản luôn và con cháu giặn dò

Công đức ấy cùng với bao xương máu
 Bao mồ hôi nhằm mở cõi non sông
 Bạc tổ tiên tham dự thật hào hùng
 Quá vinh quang đây Hoàng Sa hải đội

Để mãi mãi danh truyền luôn còn đấy
 Người hùng binh Phạm Quang Ánh là đây
 Đi Hoàng Sa năm Ất Hợi tháng giêng
 Cai Đội trưởng bởi Triều đình đặc cử

Mười lăm lễ thứ tám trăm về trước
 Hai lần qua mỗi thế kỷ trăm năm
 Đo đạc hải trình bao việc quan tâm
 Xác lập chủ quyền quốc gia hải đảo

Rời một lần đi đã thành vĩnh viễn
 Gửi thân xa nơi muôn sóng đại dương
 Danh sách thêm Võ Văn Kiệt lên đường
 Cùng ở lại Đội Hoàng Sa mãi mãi

Hùng binh ấy nhiều trăm năm lưu lại
 Danh tiếng thơm vì đất nước chủ quyền
 Của Hoàng Sa là máu thịt thiêng liêng
 Mồ hôi đầm bạc tiền nhân thuở ấy

Võ Văn Phú, Võ Văn Hùng ... cũng vậy
 Cùng sánh vai bao họ khác quang vinh

Họ thấy đi cho non nước thanh bình
Với một tấm lòng cùng đi giữ cõi

Bài vị thiên liêng hiện nay còn đó
Để khắc ghi dân tộc những nỗi niềm
Hào khí thiên liêng thấm đượm non sông
Tấc đất đảo xa vẫn quê hương đất tổ

Rải rác còn đây hàng trăm năm bộ
Mộ chiêu hồn trên đất đảo Lý Sơn
Họ đã can trường mở cõi núi sông
Chẳng biết ngại ngùng treo mình ngọn sóng

Hải đảo đại dương miền xa phen dậu
Đây Hoàng Sa đó lại nữa Trường Sa
Làm chứng nhân lịch sử chẳng phai nhòa
Để non sông mãi lưu tồn chứng tích

Những năm mộ khi chôn không hài cốt
Họ ra đi vĩnh viễn chốn xa khơi
Xác quyện núi sông đất tổ đời đời
Vẫn còn lại đây danh thơm bất tử

Phạm Hữu Nhật vốn là chánh đội
Nguyễn Quang Tám đây cũng một linh hồn
Cả nhiều người không kể nổi hết tên
Ghi sách sử ngày xưa vào thời triều Nguyễn

Mệnh vua đến giông buồm hải đảo
Nhắm Hoàng Sa tiến thẳng ra khơi
Từng một lần đi mãi mãi không về
Để lại đời sau danh lưu sách sử

Mộ chiêu hồn dầu ngàn năm còn đó
 Truyền công ơn mãi vạn đời về sau
 Họ những tiên nhân vị quốc vong thân
 Thiên cổ lưu danh ghi vào điển lệ

Minh Mạng bính thân mùa xuân năm ấy
 Vâng mệnh vua đi xem xét Hoàng Sa
 Phạm Hữu Nhật xưa nhận lệnh vua ra
 Làm chánh đội dò thủy trình đo đạc

Đời Gia Long có thêm Phạm Quang Ánh
 Vâng mệnh vua đi đo đạc Hoàng Sa
 Nghiên cứu đảo xa sản vật hải trình
 Nhất nhất biết bao nhiêu điều ghi chép

Họ trong số các anh hùng vì nước
 Tuy vô danh vì Tổ quốc hiến mình
 Nay vẫn còn những phiến đá rêu phong
 Để nhắc lại cho đời sau công tích

Vâng mệnh vua họ ra đi vì nước
 Đến Hoàng Sa rồi nằm lại không về
 Gởi thân ngoài vạn dặm chốn trùng khơi
 Nay còn tiếng ngư quan Võ Văn Phú

Bao người nữa cũng trong gia tộc ấy
 Còn ghi riêng hay ngày tháng lãng quên
 Nhưng họ còn luôn mãi mãi anh linh
 Hòa quyện núi sông mộ chiêu hồn còn đó

Về cát bụi nhưng linh hồn vẫn đắm
 Tình non sông sống mãi ở trong ta
 Lớp lớp trước sau luôn chỉ một nhà

Tổ tiên ấy vẫn cùng chung sông núi

*Nay cành dâu được lấy làm xương cốt
Đất sét mịn màng da thịt hình hài
Lòng trứng gà màu máu đỏ khác chi
Té lể những người vì non sông dân hiến*

*Khí phách ấy luôn hào hùng bất tử
Tuy ra đi song còn mãi muôn đời
Hùng khí thiêng liêng bất diệt rạng ngời
Tấc đất đảo xa ngàn năm công đức*

*Từ Lý Sơn đến Hoàng Sa xa tí
Vẫn non sông luôn rộng mở trùng khơi
Non nước thiêng liêng mãi mãi trường tồn
Cùng sông núi vẫn muôn đời vững chãi.*

VÕ HÙNG THANH

(Sg, sáng sớm 04/4/2011)

LĂNG VÀ XÁC ƯỚP LÊNIN

*Nước Nga xứ lạnh nhất đời
Chết chôn cũng tốt ướp thời mà chi
Đường lịch sử nhiều khi trắc trở
Đâu có lòng diễn biến trước sau
Chủ quan đâu có dễ dãi
Nhiều khi quá mạng lại hầu vô duyên
Người vĩ đại, thuyền quyền cũng vậy
Thác là về vũ trụ bao la
Gì đâu để phải la cà
Vấn vương cuộc thế có mà làm chi*

*Bao lắng tâm nhiều khi cũng xóa
 Bằng rêu phong hay cả lòng người
 Ngàn năm thế cục ở đời
 Xoay vần mãi mãi tiếc hoài mà chi !*

VHT
 (03/4/2011)

GỬI NÀNG TIÊN NGU

*Tên em tưởng một nàng Tiên
 Mà Ngu quá đối thật phiền lắm thay
 Hỏi em em muốn gì đây
 Là vàng hay đỏ hay vầy toàn đen
 Em như chiếc lá bon chen
 Cũng bày thơ phú lèng èng biết bao
 Hỏi em thuộc thế hệ nào
 Mà như vô cảm trước bao chuyện đời
 Uống công cha mẹ em ơi
 Sinh em vô ích trên đời lắm ru
 Em toàn nói chuyện ruồi bu
 Việc non việc nước lù đù như không
 Em như ngọn cỏ ngoài đồng
 Vô tình bên cạnh dòng sông cuộc đời
 Ráng mà học hiểu em ơi
 Ngỡ em có họa cuộc đời thêm lo !*

VHT

Võ Hưng Thanh says:

**TỪ BỊ CÁO VI ĐỨC HÒI
TỚI LS. TRẦN LÂM**

Ông Hôi vốn dĩ đảng viên
 Nay thành bị cáo quả thiêng nhất đời
 Ông Lâm, Chánh án tuyệt vời
 Ngày nào, nay lại trở thành luật sư
 Hai bên gặp tại phiên tòa
 Tất nhiên ngồi xử cũng là đảng viên
 Chuyện này quả thật rất thiêng
 Ai người buộc tội ai người bênh nhau
 Cùng chung trên một con đò
 Mỗi người mỗi hướng khỏi lo nhìn trời
 Bởi ai cũng hách trên đời
 Đụng nhau côm cốp mới thời hay ho
 Khá khen con tạo cơ màu
 Đã chung chí hướng lại giờ cãi nhau
 Tòa đâu phải chuyện bông đùa
 Mỗi người mỗi việc bây giờ là đây
 Án kia thắng thắng hẵn hay
 Còn đây trước mắt cãi tà mới uy
 Nguyên Chánh án há sợ gì
 Của Tòa Cao nhất ai bì Trần Lâm !

VHT

KHE SANH, QUẢNG TRỊ

Đây Quảng Trị, đây Khe Sanh
 Hai nơi lửa đạn tan tành ngày xưa
 Hồn oan nói mấy cho vừa
 Cùng nhau ngã xuống, giữa trưa khói mù

Đêm về nay quá âm u
 Oan hồn lẫn khuất, cho dù nơi đâu
 Tiếc thay con tạo cơ cầu
 Trêu người đến thế, ngõ hầu mà chi
 Bao người ngã xuống, ra đi
 Bao người còn lại, cũng thì như xưa
 Cái nghèo đây đó còn đưa
 Gió Lào mua lũ vẫn chưa thâm gì
 Ôi thôi, chớ tiếc nữa chi
 Còn gì phân biệt, còn gì oán than !

VHT

★★

ĐÁP LẠI HUỲNH BỬU NGUYÊN

Người sao vô trách nhiệm
 Nói những lời khó nghe
 Còn đâu là nhân bản
 Còn chi là tình người
 Sao chưởi thẳng kia nọ ?
 Có liên quan gì mình ?
 Yêu Cộng hay nghịch Cộng
 Phải rạch ròi phân minh !
 Cái kiêu không đâu hết
 Chỉ làm người bực mình !
 Lại ra điều lớn lối
 Như ta mới nhân tình
 Sao gọi đạo đức giả,
 Lấy gì để chứng minh ?
 Nói càn đùa vô lối
 Đúng một kẻ bất minh !
 Sao bảo là xôi thịt ?
 Thật nghe quả rùng mình !

VHT

ÔI CHUYỆN ĐỜI

*Chuyện đời quả thật nực cười
 Nào ai mãi lấy được tay che trời
 Tưởng rằng việc nhỏ lời khời
 Hóa ra rồi cũng một thời nhiều khê
 Thế nên mọi việc khen chê
 Hãy còn giữ đó chuyển về mai sau
 Trăm năm rồi có gì đâu
 Cái còn để lại dễ hầu xóa sao
 Ôi thôi biển rộng trời cao
 Mười câu thơ đủ ghi bao chuyện đời !*

VHT

TRẢ LỜI TAY NGUYỄN V N

*Người ngu sao lắm trong đời
 Kiểu ông thì nước biết ngày nào nên
 Con sông rác nổi lênh bênh
 Đấu tranh dân chủ mình "ên" ở đời
 Muốn mình độc diễn khời khời
 Hô hào kiểu đó rõ thời quá ngu
 Cái đầu như trái mù u
 Tưởng bằng trái bưởi để "hù" người ta
 Chu choa, thật ngớ chu choa
 Chười ai "bôi bút" còn va thứ bùn
 Ở đời người đại luôn luôn*

Thấy mình mới tốt, còn buồn thế nhân !
 Thứ ông đúng kiểu lằn thân
 Bôi đen dân chủ lại phần huênh hoang !

VHT

TỘI NGHIỆP TRẦN ĐĂNG KHOA

Khi Đăng Khoa còn nhỏ
 Biết gì đâu căm thù
 Chẳng qua do người lớn
 Tiêm vô nên lu bù

Đó là điều đáng tiếc
 Làm sai lạc tuổi thơ
 Chuyện lợi cho người lớn
 Làm tuổi thơ bơ phờ

Bây giờ ngoảnh nhìn lại
 Thơ Khoa hơi giống vè
 Cũng có nhiều ý lạ
 Nhưng thơ mất như tre

Đúng thơ cần hiền dịu
 Cần trong sáng, thần tiên
 Thơ không như vũ khí
 Không cần nổ huyên thuyên

Đăng Khoa không đáng trách
 Đáng trách những người nào

*Thấy khoa chưa hiểu biết
Lại bơm chính trị vào !*

VHT

**GỬI NHÀ THƠ
TRẦN ĐĂNG KHOA**

*Ông là nhà thơ lớn
Là nhà thơ thiên tài
Lâu nay đời bảo vậy
Chỉ trừ ông chớ ai*

*Bởi vì ông mới nói
Có xúc cảm gì đâu
Khi có người đăng ký
Ông đều viết như nhau*

*Điều này tôi đoán được
Những bài thơ hô hào
Ông viết như người lớn
Để có chú bé nào*

*Thơ là ngôn ngữ đẹp
Kèm với ý thơ hay
Với lời thơ trong sáng
Không vết đục mảy may*

*Thơ ông đầy khẩu hiệu
Nhiều khi rất chói tai
Nghe như thế giới lạ*

Ít khi giống đời này

*Đến nay ông thố lộ
Thế mới đúng là thơ
Tuy là văn ngôn ấy
Nhưng lại rất có hồn*

*Với ông chưa quen biết
Nay được biết lời ông
Thơ ông tôi đã đọc
Chỉ nay thấy thực lòng*

*Hồi trẻ tôi đọc ông
Nghĩ ông là thần đồng
Đến sau tôi vỡ lẽ
Nên thấy hoài nghi ông*

*Nhưng nay ông thố lộ
Khiến tôi cảm xúc nhiều
Ông là người chân chất
Thật đáng quý bao nhiêu*

*Tôi cho thơ là ngọc
Chẳng cần gì có nhiều
Chỉ cần vài chuỗi đẹp
Cũng thật quý rất nhiều !*

VHT
(28/3/2011)

ĐẠI HẢI says:

[31/01/2012 at 18:53](#)

DÂN THƯỜNG VÀ TRÍ THỨC

Dân thường chỉ biết làm ăn
 Cuộc đời kinh tế vắn vương là thường
 Chuyện xưa từ thuở Hùng Vương
 Đến thời của "Bác" tỏ tường vậy thôi
 Chỉ anh trí thức dở đời
 Miệng toàn lưỡi gổ người thời chê bai
 Anh đi du học thật tài
 Để khi về nước biết toàn Mác Lê
 Liên xô huy hoắc ê hề
 Bây giờ trí thức dễ bề ngậm tằm
 Vẫn còn xã hội tiến lên
 Vẫn còn lưỡi gổ gập ghềnh nói năng
 Cuộc đời trí thức lằng xằng
 Chỉ toàn tâng bốc quả hèn lắm sao
 Còn bao thi sĩ tào lao
 Lan Viên, Tố Hữu ... lẽ nào lại quên
 Thơ toàn như sấm vang rền
 Ruột gan loắt choắt nông nghênh ngôn từ
 Lại bao nhạc sĩ âm ừ
 Nói chung văn nghệ cứ như lưỡi bò
 Ai ơi lưỡi gổ thì to
 Ai ơi sánh thử lưỡi bò có hơn
 Chỉ dân mới thật bông lơn
 Tự nhiên, dân dã, ngàn năm vẫn còn
 Việt Nam vẫn hiển vàng son
 Vinh danh Nguyễn Trãi, lại còn Nguyễn Du ...
 Có đâu một bọn bú dù
 Mệnh danh trí thức lù đù thời nay !

NON NGÀN

(01/02/11)

[Reply](#)

★★

VHT says:

[31/07/2011 at 03:31](#)

HAI BAO CAO SU

Một bao cũng đủ nữa là
 Hai bao dư mất, cũng là cao su
 Có sao ông Vũ ở tù ?
 Thư này, ông đã lù lù nêu ra
 Ông thờ chủ nghĩa quốc gia
 Ông nào "chống cộng", rõ là ung, oan
 Ông không phân biệt cò vàng
 Một bên cò đỏ, ông càng không chê
 Kiểu ông, kiểu một người dân
 Thấy sao nói thế, chẳng cần mô tê
 Bảy năm tù, quả ê chề
 Cho nên, ông mới mọi bề kêu oan
 Tiếng ông, nghe cũng đang hoàng
 Lý ông, nghe cũng chứa chan nghĩa tình
 Dầu sao, ông cũng gan mình
 Một thân chống lại "triều đình", theo ông
 Ý ông, chẳng có gì ngông
 "Thiên triều", ông vốn một lòng lo âu !
 Tinh thần dân tộc trước sau
 Cuối cùng ông phải nại Hồ Chí Minh
 Ông mong dân chủ, cùng mình
 Ông đâu "diễn tiến hòa bình", phải không ?
 Bỏ tù ông kiểu "một gông"
 Chi bằng thả quách, để ông khỏi tù !

Võ Hưng Thanh
 (31/1/11)

★★

CHÍNH TRỊ VÀ XÃ HỘI

*Xã hội cả một thị trường rộng lớn
Mỗi cá nhân là nguyên tử thành phần
Qua trao đổi để cuộc đời phát triển
Mọi nhu cầu thỏa mãn lại đi lên !*

*Từ ngàn xưa điều này luôn vẫn có
Giống như khi «đường tơ lụa» vào đời
Một ví dụ trong muôn ngàn hình ảnh
Xã hội nhờ thương mại để phát huy !*

*Điều đó đúng cả ở trong khoa học
Kỹ thuật hay nghệ thuật thấy như nhau
Không trao đổi lấy gì đâu phát triển
Kinh tế luôn vẫn kinh tế thị trường !*

*Nên chính trị quả như anh «gác cổng»
Gác làm sao cho mọi sự hài hòa
Nguyên tắc đó do bởi quyền xã hội
Trao vào tay nhằm «soát vé» cho qua !*

*Đâu chính trị nắm quyền hành thế lực
Song là quyền hữu lý được trao cho
Vì xã hội phải dựa vào chính trị
Nhắm làm sao tránh cướp cạn ban ngày !*

*Vậy chính trị khi thực hành quyền lực
Cốt điều hòa mà đâu phải quyền uy
Có «học thuyết» quả thật tình nhằm nhí
Nhắm tôn vinh bạo lực ở trên đời !*

Nhà chính trị hay một người lãnh đạo
Chỉ đơn thuần muốn nắm được quyền hành
Khi lãnh đạo cần tài năng sáng tạo
Còn cầm quyền chẳng khác chú nài voi !

Con voi lớn một khi đã thuần phục
Nhất nhất theo lệnh lạc bởi anh nài
Đời vẫn vậy vì bản năng tồn tại
Còn biết gì là dân chủ tự do !

Người bình đẳng nên phải cần trách nhiệm
Trách nhiệm chung cùng trách nhiệm riêng mình
Được cầm quyền cần nhớ luôn bốn phận
Cốt làm sao cho xã hội tiến lên !

Tài năng đó là tài năng văn hóa
Đâu phải trong việc cố giữ được quyền
Làm chính trị tức là làm văn hóa
Làm anh nài thì nghĩa lý gì đâu !

Đời cao cả chính là nhờ văn hóa
Văn hóa chung và văn hóa mỗi người
Nếu ngu dân quả là điều tội lỗi
Khiến dân tình như một chú voi ngu !

Những anh hùng được rèn qua thử thách
Xuất hiện ra khi đất nước gian nan
Nếu tất cả đều ù ù cạc cạc
Chỉ «nài» thôi nào còn có «anh hùng» !

Đời có lúc giống như trò múa rối
Nắm chạc rồi thì điều khiển nhanh tay
Song trên dưới như nhành con rối

Còn gì đâu mà nói được về vang !

*Đòi về vang khi tự do dân chủ
Mỗi người luôn vì trách nhiệm riêng mình
Vì xã hội không phải riêng lợi ích
Cầm quyền thôi nào có thể lạm quyền !*

*Quyền lực vẫn khác chi như bóng nước
Quyền dân trao nào đâu phải «Trời» trao
Quyền là thuyền còn dân như sóng nước
Sóng lên cao thì thuyền phải lật nhào !*

*Đòi chỉ tốt nếu tự do dân chủ
Quyền dân trao cần giữ đúng khách quan
Không lệch lạc hoặc tuyên truyền giả dối
Như giả kim biến mọi thứ thành vàng !*

*Quyền dân chủ chính là dân làm chủ
Không chi cao hơn được cả toàn dân
Chẳng «học thuyết» hay nhóm người nào cả
Mọi công dân đều bình đẳng như nhau !*

*Bởi bốn phạm đi đôi cùng bình đẳng
Quyền toàn dân quyết định giữa ban ngày
Không khuất lấp hay mưu đồ chính trị
Kiểu ma lạnh mà luôn chỉ vì dân !*

*Vậy chính trị cần những người lương thiện
Chỉ vì dân vì nước để cầm quyền
Quyền chính trị được trao từ xã hội
Không phải như «thống soái» kiểu lạnh mưu !*

Hồi lịch sử vẫn còn trong phong kiến

Mọi con người đã biết đến tự do
 Theo nguyên tắc vua trị vì tất cả
 Nhưng có đâu can dự việc riêng ai !

Xã hội vẫn luôn tự mình tiến hóa
 Mãi đi lên là nhờ sức toàn dân
 Là thành quả của cả toàn xã hội
 Có cần chi lệnh điều khiển của anh nài !

Nói như vậy nhằm thấy càng sáng tỏ
 Sự khác nhau giữa mọi việc trong đời
 Giữa chính trị cũng như là xã hội
 Đều không ngoài quy luật khách quan chung !

Điều khách quan là điều luôn hữu lý
 Còn chủ quan là bày đặt do mình
 Chỉ khách quan mới chính là chân lý
 Còn chủ quan chỉ thoáng chốc mua vui !

Nguyên lý đó là tự do dân chủ
 Như lời vàng Mạnh tử nói ngày xưa
 Vua sai trái cũng biến thành tên giặc
 Thật hoan hô thời cổ đại văn minh !

Nhiều ngàn năm đời vẫn luôn biến chuyển
 Biết bao nhiêu thể chế đã ra đời
 Nhân loại giống như mỗi ngày khôn lớn
 Đã trưởng thành trong dân chủ tự do !

Đơn giản vậy đó nào ai cãi được
 Cãi làm sao khi nguyên tử ngang bằng
 Mỗi cá nhân nào khác gì nguyên tử
 Trong cộng đồng xã hội được làm nên !

*Ai làm thơ nói trời trăng mây nước
Ta làm thơ nhằm nói chuyện cuộc đời
Thơ đâu chỉ điều gì cần nói đến
Mà thơ luôn là bản chất riêng thơ !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 21/7/2010
VÕ HUNG THANH*

**PHÊ PHÁN BÀI THƠ
"ĐI TÌM HÌNH CỦA NƯỚC"
CỦA NHÀ THƠ CỔ CỤU CHẾ LAN VIÊN !**

*Một 'bài thơ' thật hoàn toàn nhằm nhí
Tội nghiệp thay 'tên tuổi' Chế Lan Viên
Quả thật kém từ nội dung hình thức
Nhan đề thôi cũng đã thấy tầm phào
Vần điệu quả thật vô cùng gượng ép
Tâm tình suông chính trị chỉ vu vơ
Than cùng khóc y hệt phường giả dối
Nhà thơ chi mà như kiểu đế gào
Tình cờ đọc có sao đành im lặng
Sắn vài câu cho thế hệ tương lai !*

*Sàigòn 21/7/2010
VÕ HUNG THANH*

BÌNH BÀI THƠ

**"TIẾNG HÁT CON TÀU"
CỦA NHÀ THƠ TÊN TUỔI
CHẾ LAN VIÊN**

Ôi quả thật uống nhà thơ 'tên tuổi'
Thơ làm sao mà cố đọc không vô
Vần điệu ấy bảo là thơ sao được
Giống y như lối ráp chữ học trò
Thơ lại thấy nhét đầy toàn 'khẩu hiệu'
Hồn thơ đâu ta muốn hỏi nhà thơ
Thơ hay bởi vì tứ thơ trước nhất
Sao ngô nghê trông chẳng khác rùa bò
Còn dài nữa khiến càng thêm ngao ngán
Lại khó tìm nghĩa lý kẻ làm thơ !

Sàigon 21/7/2010
VÕ HUNG THANH

NHÂN TÌNH VÀ XÃ HỘI

Việc đơn giản ở đời ai chẳng rõ
Ngồi nhàn nên muốn nói chuyện băng quơ
Giữa cá thể mỗi người và xã hội
Được nhìn chung đều là những con người !

Mỗi cá thể vừa tinh thần thân xác
Từ mỗi người xã hội được lập nên
Nên xã hội có tinh thần thân xác
Vẫn hợp nên bởi đơn vị con người !

Giống đầu tóc phải gồm nhiều sợi tóc

Từ tóc thưa cho đến tóc mọc dày
 Cả đầu sỏi hay có khi trọc lóc
 Xã hội nào cũng vậy giống như in !

Ấy cũng giống như rừng cây đang có
 Và bao nhiêu ví dụ khác trên đời
 Như đụn cát hoặc sông ngòi biển cả
 Xã hội từ mỗi cá thể làm ra !

Nói như vậy để thấy rằng độc lập
 Hay tự do riêng biệt của mỗi người
 Quyền bình đẳng mỗi cá nhân trước hết
 Gì quý hơn sự dân chủ tự do !

Mỗi người sống trước tiên cần bốn phận
 Trách nhiệm cao làm tỏ rõ con người
 Vào những lúc nhằm khúc quanh lịch sử
 Xuất hiện thường những gương tốt trong dân !

Xã hội tiến mỗi cá nhân được tiến
 Xã hội lùi khi mỗi cá nhân lùi
 Nếu đứng lại mọi người cùng đứng lại
 Còn đi lên tất thấy phải đi lên !

Song đích thực đâu phải trò thao diễn
 Như diễu binh để quan chức xem chơi
 Dẫu nói vậy chẳng qua là hình tượng
 Điều giản đơn nhằm biểu thị việc đời !

Theo toán học cá nhân là con số
 Con số nào cũng trị số kèm theo
 Hoặc dấu cộng hay trừ ai cũng biết
 Nếu không dương thường phải một số âm !

Đơn giản thế nếu nâng thêm một bậc
 Mỗi cá nhân sánh được một «vector»
 Theo định hướng mà cuộc đời phải có
 Kết hợp nhau mà làm được nên «trường» !

Nên lịch sử giống lạch ngòi sông rộng
 Chảy mãi luôn theo quy luật ở đời
 Đâu thể giống như ao tù nước đọng
 Hoặc sãi chùa mãi vẫn quét lá đa !

Cuộc đời giống như bầu trời khoáng đạt
 Ngàn cánh chim không đè ép lẫn nhau
 Bầu trời rộng khiến tha hồ lướt gió
 Đâu phải nhăm ca ngợi những cá nhân !

Giống ca ngợi «Anh Ba» hay «Anh Bốn» ...
 Cả một thời làm rét hết toàn dân
 Chẳng biết rõ tự do hay phong kiến
 Mà thần dân cứ vẫn mãi "tôn quân" !

Thời tao loạn ai không làm bốn phận
 Ý thức riêng cùng trách nhiệm mỗi người
 Cũng có thể vì mình hay xã hội
 Nếu bằng không thì mũ nỉ che tai !

Cuộc đời vậy gì đâu mà rộn rã
 Xưng anh hùng để lát mắt mọi người
 Đời chẳng qua cùng sắp hàng lên cả
 Càng sống lâu càng lên được lão làng !

Ôi hay quá bốn ngàn năm lịch sử
 Tiên rồng sao chưa nở mặt nở mày

Chỉ thấy có đi sau người bái xái
 Tự cường đâu nơi ý thức dân mình !

Đòi ý thức cần tự do độc lập
 Không tranh hơn cũng chẳng muốn thua ai
 Mỗi cá nhân cũng như toàn xã hội
 Quyền tự do đâu giống "học thuộc bài" !

Mọi cá nhân đều thông minh ý thức
 Xã hội nào cũng dân tộc thông minh
 Bình đẳng cả mọi người trên thế giới
 Đâu phải luôn chỉ theo gót chân người !

Mỗi xã hội cần tự do dân chủ
 Nhằm phát huy cho hết mọi tinh hoa
 Đâu có thể kiểu cá mè một lứa
 Hay cứng khừ như một khối bê tông !

Một dòng sông phải luôn luôn trôi chảy
 Khối bê tông cứ vẫn mãi bê tông
 Cây phát triển mới đơm hoa kết trái
 Còn bê tông chỉ một dạng lù lù !

Tục ngữ nói chợ đông đâu cần mợ
 Mợ nằm nhà chợ vẫn cứ luôn đông
 Đừng vội tưởng chỉ mình là "số dách"
 Âu chẳng qua kiểu "duy ngã độc tôn" !

Vốn vì sợ hay chỉ vì danh lợi
 Trách nhiệm chung hay nhằm muốn công danh
 Ván nạn ấy dành mọi người phán xử
 Vì cuộc đời vẫn phiên chợ công khai !

Phiên chợ đó là thị trường xã hội
 Quyền tự do đối chác giữa muôn người
 Riêng pháp luật hay cả về chính trị
 Nào khác chi làm trật tự đầy thôi !

Đời vẫn thế sao "suy tôn" chính trị
 Giống như anh thống soái giữa chợ đời
 Muốn giải phóng hay muôn đời nô lệ
 Mà riêng anh thống soái mãi cầm guơm !

Trong cuộc đời mỗi người tùy ngẫu nhiên
 Tùy tài năng cùng trách nhiệm riêng mình
 Tùy điều kiện để ra làm việc nước
 Trời đâu sinh nhằm "cai trị" con người !

Nên có chợ luôn đông là thế
 Chợ về nhà thì chợ vẫn luôn đông
 Chợ ra chợ chẳng qua cần mua bán
 Có hàng thì nhằm ra chợ đổi trao !

Đời sông phẳng cuộc đời cần sông phẳng
 Có gì hay mình mang đến cho đời
 Vật gì dở đời không ưa chẳng trách
 Người không mua đừng bắt ép người mua !

Chuyện đơn giản nơi cuộc đời vẫn vậy
 Đó chẳng qua là nguyên tắc thị trường
 Sao có kẻ lạ lòng rao "biện chứng"
 Lại kỳ đời nhằm bắt ép người mua !

Người không thích tại sao còn la lối
 Nhằm quyết tâm dùng bạo lực ép vào
 Món hàng độc hay là hàng văn hóa

"Khoa học" gì lại bắt ép người ta !

Bài thơ ngẫu cảm

Saigòn, sáng 20/7/2010

VÕ HUNG THANH

**

ĐIỀU BÍ NHIỆM CỦA CUỘC ĐỜI

Một chấm nhỏ giữa đại ngàn vũ trụ
Ai hay đâu lại tìm thấy con người
Ngoài ra đó cũng còn thêm xã hội
Quả con người kỳ lạ biết bao nhiêu !

Nơi vật chất có tinh thần xuất hiện
Tinh thần thôi hay vật chất mà thôi
Câu hỏi ấy bao ngàn năm còn lại
Trong tư duy con người giữa cuộc đời !

Người hiểu biết vốn phải nhờ ý thức
Song học hành làm tri thức lập nên
Nhưng tuy vậy còn có lời sấm bảo
Trạng Trình xưa hoặc Nostradamus phương Tây !

Đời như thế đâu có gì 'lô-gích'
Mà bao nhiêu phi lô-gích ở đời
Hoặc cứ gọi tạm là siêu lô-gích
Dành cho đời nhiều phán đoán vậy thôi !

Nào cứ xem từ không gian vô tận
Thử lấy ra một hình thể vừa vừa
Để qua đó vật ngang thành 'nhát cắt'

Rồi bên trên tìm một 'điểm' xem sao !

*Điều này quả nhiều người nghe khó hiểu
Trừ những ai biết toán học lại thường
Cứ tưởng tượng một hình cầu đóng kín
Không liên thông giữa hai mặt trong ngoài !*

*Quả thế giới còn bao điều khó hiểu
Giống khi ta cắt nhỏ một củ khoai
Cứ cắt mãi cắt hoài không thể hết
Cuối cùng ra sẽ tìm thấy chân không !*

*Hoặc đơn giản một bức tường chắn giữa
Người hai bên có nhìn thấy được đâu
Trừ phi có chú chim bay qua đó
Từ trên không nhìn rõ cả hai đầu !*

*Chuyện nhỏ nhặt song chỉ ra mới thấy
Bởi nếu không mê hồn trận mà thôi
Người hiểu biết phải luôn nhờ tri thức
Không gian này thật vô tận vô biên !*

*Nên chìm đắm trong cuộc đời thế tục
Chỉ tranh giành riêng mỗi một miếng ăn
Hay hơn thua vì công danh lợi lộc
Có còn chi nhiều nghĩa lý cuộc đời !*

*Dẫu nói vậy có người nghe trái khoáy
Chuyện tự nhiên sao giống chuyện trên trăng
Vậy mới biết cuộc đời luôn vẫn lạ
Bởi ngàn cây vẫn phân biệt rõ ràng !*

Bao cây thấp cây cao trên sườn núi

Có con chồn con thỏ ở trong hang
 Lại con én hay đại bàng sải cánh
 Và con lươn con lạch mãi trong bùn !

Đời vẫn vậy xưa nay đều vẫn vậy
 Có gì hơn một thực tế đa đoan
 Như Lão Trang ngàn xưa từng nói rõ
 Vật tùy theo cá tính đã an bài !

'Tê vật luận tùy mỗi người ý thức
 Cốt làm sao hết sức để đi lên
 Nếu chỉ sống ở đời như giun dế
 Vinh quang chi con người giữa cuộc trần !

Người xưa nói xin người đời đừng giận
 Đã qua rồi còn trách móc ai đâu
 Lô-gích ấy cuộc đời ai chẳng biết
 Còn biết bao nhiêu «lý thuyết» ở đời !

Con người khổ chỉ vì bao «học thuyết»
 Chân cò cao muốn chân vịt cũng dài
 Cỏ gà ngắn muốn dài như cỏ hạc
 Giữa cuộc đời sao quá đổi si mê !

Quá ngớ ngẩn muốn cuộc đời «lô-gích»
 Lô-gích gì chỉ toàn thấy bản năng
 Điểm cao nhất lúc quả cầu dừng lại
 Còn thay nhau lên xuống nếu lăn hoài !

Quả cầu lăn giống quả cầu dân chủ
 Đời tự do nên được mãi đi lên
 Quả cầu đứng hết quả cầu toàn trị
 Suốt ngàn đời cần chỉ một điểm cao !

*Thật tội nghiệp có những người ngờ nghệch
 Biết chi đâu nên khoái dựng «bàn thờ»
 Ôi dân trí ai làm nên có sự
 Có hay rằng lịch sử vẫn kinh qua !*

*Bài thơ ngẫu cảm Sài Gòn, sáng
 19/7/2010
 VÕ HUNG THANH*

NGUYÊN LÝ VÀ THỰC TẠI CỦA CUỘC ĐỜI

*Một hòn đá vẫn lăn theo quán tính
 Tới khi nào quả thật hết đường lăn
 Một hạt cây có khác chi hòn đá
 Phải nằm im cho đến lúc nảy mầm !*

*Thực tế đó cuộc đời là nguyên tắc
 Nguyên lý hay thực tại của đời người
 Vài dòng thơ cùng mọi người tri kỷ
 Chuyện thường tình muôn mặt ở trần gian !*

*Con gà mái vẫn suốt đời cựa tác
 Con chim ưng mãi lướt gió mây ngàn
 Chú đà điểu cứ chui đầu vào cát
 Lão cáo già lại lạng lẽ đào hang !*

*Ôi quả vậy đời bao nhiêu thực tại
 Vạn vật muôn màu sắc thật khó bàn
 Nhờ nguyên lý mà soi vào thực tế*

Giúp xem qua mỗi vật rõ ưong oan !

*Như mũi tên nhắm hồng tâm để bắn
Lệch lạc thôi đã phải trật vài phân
Còn nếu ngắm quá xa ngoài định hướng
Thật oan khiên làm mất cả cuộc đời !*

*Bởi lịch sử cá nhân và xã hội
Khác gì chim phải vỗ cánh bay xa
Đúng định hướng mới được nên kết quả
Còn bằng sai thì chỉ có bão bùng !*

*Đời quả thật quý thay nhờ định hướng
Dẫu tùy theo sở thích của mỗi người
Nhưng nguyên lý vẫn theo cùng thực tại
Nguyên lý sai dẫn thực tại sai lầm !*

*Vì hòn đá có khi nào lặn ngược
Có khi nào đá lại nảy mầm cây
Bởi hạt cây phải khác xa hòn đá
Chờ thời gian thích hợp để nảy mầm !*

*Bởi nảy mầm tất phải theo nguyên lý
Chẳng giống như hòn đá mãi im lìm
Khi điều kiện trong ngoài đều thuận tiện
Thời điểm cần là lúc nảy mầm cây !*

*Hẳn nguyên lý cuộc đời luôn vẫn vậy
Xã hội nào cũng hợp bởi cá nhân
Mỗi cá nhân hoặc chỉ như hòn đá
Hay luôn luôn vẫn giống mỗi mầm cây !*

Rừng cây lớn bởi nhờ bao cây lớn

Đống đá cao chỉ nhiều đá hợp thành
 Chuyện khác biệt giữa rừng cây đống đá
 Vấn nạn này xin dành hỏi chư quân !

Con rắn mối tắt sinh bầy rắn mối
 Con rồng thiêng thì sinh cả bầy rồng
 Nước Nam ấy rồng thiêng hay rắn mối
 Nào có ai dám nói chẳng là rồng !

Nên hòn đá cứ mãi luôn hòn đá
 Còn hạt cây cứ vẫn mãi hạt cây
 Nói như vậy nhằm thấy rằng nguyên lý
 Của cuộc đời và thực tại khác chi !

Đâu có thể nấu lâu hòn đá chín
 Nguyên lý sai khiến thực tại thành sai
 Lý thuyết kém khó bao giờ thành sự
 Đây cũng nên nhờ quân tử giải giùm !

Thật hay quá giống trò chơi cút bắt
 Chơi chán rồi chỉ thấy đồ mờ hôi
 Càng tiếp tục chơi nhiều càng thêm đồ
 Mặc áo thôi làm phạm sự ở đời !

Đời có lúc cũng phải chơi mới thú
 Đừng nhập nhèm công việc với trò chơi
 Làm việc tắt luôn luôn cần thực tế
 Còn trò chơi cứ vung vít ở đời !

Cũng như chuyện «làm thơ» đây chẳng hạn
 Tại vì làm dễ quá hóa trò chơi
 Tuy dẫu vậy «trò chơi» này hữu ích
 Đâu than mây khóc gió kiêu lợi khơi !

Thơ đây chính để đi vào cuộc sống
 Nhằm chỉ ra các nguyên lý cuộc đời
 Vạch lên hết mọi nhiều khê thực tế
 Hầu còn mong được lưu lại đời sau !

Tuy chẳng dám được làm như Không tử
 Viết Xuân Thu nhằm phê phán việc đời
 Hay chẳng muốn học đời theo Triệu Thuần
 Chọc cho đời oán giận để hàm oan !

Đây chỉ giống «nhà thơ» chơi triết học
 Hay hoặc là «nhà triết học» chơi thơ
 Tuy chẳng dám gọi mình «nhà triết học»
 Cũng có đâu tự gọi một «nhà thơ» !

Chỉ bởi tại «làm thơ» như nói chuyện
 Quá dễ dàng thành mang tiếng «nhà thơ»
 Còn vẽ chuyện toàn trên trời dưới đất
 Khiến giống như «nhà triết học» giữa đời !

Không phải vậy vẫn con người bình dị
 Nhìn việc đời mà nói chuyện nhân gian
 Bởi có miệng nên tại sao im tiếng
 Người có tâm sao phải chịu làm thinh !

Đơn giản vậy để cuộc đời suy xét
 Nhằm biết thêm thấu đáo mọi việc đời
 Đâu chỉ có mãi ù ù cạc cạc
 Người hoan hô thì mình cứ hoan hô !

Chuyện đời vốn giản đơn như trái đất
 Hòn đất vuông thì chẳng gọi là tròn

*Rắn không chân vẽ chi thêm chân rắn
Người vô tư cần nói đúng mọi điều !*

*Trong thực tế mọi người luôn liên đới
Sống với đời tức sống với mọi người
Đâu có nói năng cùng hòn đá
Hoặc làm người lại nói với gốc cây !*

*Nói như vậy để thấy rằng nguyên tắc
Chỉ nói khi đã có những người nghe
Người không nghe đời bảo rằng là điếc
Thà kéo đôi đầu gối nói còn hơn !*

*Vì mọi người ai thiếu hai đầu gối
Thật tiện nghi để nói chuyện quanh năm
Nói mãi chán hãy xếp đầu gối lại
Giống như đây ngày vẫn cứ «làm thơ» !*

*Tuy ngô nghê song «thơ» làm thật sướng
Chỉ đôi giờ vung bút đã thành «thơ»
Mỗi buổi sáng vài giờ đâu có mấy
Mà biết đâu còn để lại cho đời !*

*Như chứng tích một thời gian quá khứ
Chuyện «rồng tiên» từ thời đại xa xôi
Dẫu hiện thực có như là rắn mối
Còn có ta trong đó dự một phần !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sài Gòn, sáng 18/7/2010
VÕ HƯNG THANH*

SỰ CÔNG CHÍNH

*Nơi xã hội quý thay điều công chính
 Sự khách quan trong sáng lẫn vô tư
 Vì lệch lạc còn chi là sự thật
 Tà ý luôn là gian trá ở đời !*

*Bởi người quý trước tiên là đạo đức
 Tạo niềm tin trong xã hội con người
 Mà đạo đức cũng còn là phẩm giá
 Mỗi cá nhân cùng xã hội nói chung !*

*Tức đạo đức vẫn cần điều công chính
 Luôn vô tư không lừa dối mọi người
 Giống Khổng tử ngày xưa từng đã nói
 Thuyết chính danh trong nghĩa lý 'cô tai !*

*Bao ngàn năm qua người xưa sáng suốt
 Nêu kỷ cương cho giềng mối ở đời
 Bởi trước nhất không gì hơn đạo đức
 Cần chính danh và công chính cả hai !*

*Luôn nói đúng là điều cần phải có
 Không nói sai làm thiên hạ mơ hồ
 Thông tin cốt nhằm truyền đi sự thật
 Tuyên truyền mà giả dối gạt nhau thôi !*

*Người với người vẫn niềm tin là chính
 Thiếu niềm tin sao sống được giữa đời
 Niềm tin vốn phải dựa vào tri thức
 Đúng đắn luôn là đạo đức mọi nơi !*

Vì hiểu biết cần phải luôn xác thực
 Quả vô duyên khi cái biết mơ hồ
 Nên đạo đức luôn cần điều đúng đắn
 Đạo đức gì nếu xạo xự mưu mô !

Xã hội tốt cần khách quan khoa học
 Vì niềm tin là cơ sở con người
 Nâng phẩm giá khiến mọi điều tốt đẹp
 Tăng hiệu năng hiệu quả của đời lên !

Song công chính ở đời đâu dễ có
 Bởi vì người thường hay sống bản năng
 Nói một nơi nhưng vẫn làm một nẻo
 Vị lợi mà nhắm trước mắt qua truông !

Đời mặc kệ miễn sao mình được lợi
 Nên sẵn sàng nói dối cốt lợi mình
 Chuyện nói dối vẫn theo điều truyền khẩu
 Khiến mọi người cũng chỉ biết làm thình !

Sự công chính giữa đời là thế đó
 Ai đại gì sao nói ngược lại đời
 Đời bảo trái ta cứ cho là trái
 Đời bảo hay thì ngã nón khen hay !

Thôi cứ thế phải theo đời mà sống
 Sống cùng đời chẳng lẽ sống với ai
 Nào hãy cứ mũ ni che tai vậy
 Tại sao ta lại khác với mọi người !

Hay hay lắm cuộc đời toàn khôn lỏi
 Đích thực hay và quả thật thông minh
 Dòng nước đục cứ tha hồ ngụp lặn

Khơi trong chi nhằm chuốc họa vào thân !

*Song đâu phải mọi người đều tiêu cực
Họa hoảng chẳng cũng có kẻ đấu tranh
Không cách nọ cũng lại bằng cách khác
Anh hùng thay ôi bao kẻ vô danh !*

*Cuộc đời giống một cây bao cành nhánh
Rễ cắm sâu trong chỗ đất bùn lầy
Nhưng vẫn có nhánh vươn lên trời thăm
Và trên cành rục rở các bông hoa !*

*Người vẫn vậy tuy gọi là bình đẳng
Vẫn tùy theo mỗi nhân cách con người
Ngoài ra cũng tùy tài năng phẩm giá
Hoặc tùy theo điều kiện mỗi cá nhân !*

*Nên việc thiện biết bao là việc thiện
Luôn khác nhau và đa dạng khôn lường
Tùy theo đó mà mỗi người lựa chọn
Khiến cho điều công chính có hay không !*

*Ôi lịch sử giống như dòng nước chảy
Chờ chảy xong rồi mới biết vẫn dài
Phải qua rồi mới rõ điều đen trắng
Còn hiện tiền thì chỉ biết hoan hô !*

*Điều đó đúng mọi miền trên thế giới
Cũng chuyện thường kim cổ có sai chi
Bởi ở đời dễ khi nào công chính
Chuyện như mơ giữa phức tạp cuộc đời !*

Chính do vậy mọi người cần tri thức

Đi kèm luôn với đạo đức ở đời
 Không tri thức dễ mê điều giả dối
 Hoặc chính mình đi gạt cuộc đời thôi !

Nên người sống phải dựa vào sự thật
 Còn nếu không như ở chỗ bùn lầy
 Thân lấm hết cứ nghĩ rằng không lấm
 Tưởng thanh tao mà vấy bẩn đâu hay !

Mỗi người chỉ có một đời để sống
 Nhầm vươn lên dưới ánh sáng mặt trời
 Nên uống quá nếu cuộc đời tăm tối
 Trăm năm rồi đời còn biết tìm đâu !

Đời quý nhất là tự do độc lập
 Có tâm tư tình cảm của riêng mình
 Ngay nhận thức đến cả luôn hành động
 Sống giữa đời chẳng lệ thuộc vào ai !

Khi cá nhân là bông hoa tươi thắm
 Thì vườn hoa xã hội mới là hay
 Nếu chỉ có bờ rào vây kín mít
 Lùm bụi thôi và chỉ thấy toàn gai !

Văn minh vậy cũng luôn là văn hóa
 Điều tự nhiên sự công chính ở đời
 Người tự do chân đội trời đạp đất
 Đâu phải như cỏ dại bị đè 'đanh' !

Vậy cuộc đời mỗi người cần trách nhiệm
 Tự vệ mình và bảo vệ mọi người
 Đời sáng sửa nếu tự do thoải mái
 Đời tối tăm khi nô lệ lẫn nhau !

Bởi sống chính trước tiên là ý thức
 Hiểu biết nhiều phân biệt được đúng sai
 Thông tin tốt mới khách quan nhận xét
 Còn bít bùng thật quả hại cho đời !

Bởi người sống phải được quyền ăn nói
 Quyền thông tin mọi sự thật trên đời
 Nếu chỉ sống giữa muôn điều bưng bít
 Hoặc tuyên truyền giả dối thật eo ơi !

Nói như thế để thấy rằng danh dự
 Của quốc gia và của mỗi con người
 Không gì quý hơn tự do độc lập
 Từng cá nhân và của cả quốc gia !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 16/7/2010
 VÕ HÙNG THANH

TÌNH NGƯỜI

Xưa Phan Khôi vốn có viết 'Tình già'
 Bài thơ ngắn mà từng gây xúc động
 Bởi trong đó dù nói lên tình ái
 Vẫn còn luôn bao quát cả tình người !

Tục ngữ cũng có một câu thâm thúy
 Nói về khi một chú ngựa đang đau
 Cả tàu ngựa cũng còn không ăn cỏ
 Là thương người chi có khác thương thân !

Ôi còn biết bao nhiêu câu ngạn ngữ
 Nói làm sao cạn được hết ý đời
 Bởi tình người thật vô cùng lai láng
 Ngấm vào sâu xã hội khắp nơi nơi !

Tình người ấy hồn nhiên như hoa lá
 Hay tự nhiên như gió núi mây ngàn
 Vốn xuất phát từ tâm hồn nhân thế
 Dù nhân quần xã hội lắm đa đoan !

Tình người quả một bản năng cơ bản
 Như bản năng của chính sự hợp quần
 Thương người ấy tức thương mình một nửa
 Và thương mình sao lại chẳng thương ai !

Như Jésus phải vác cây thánh giá
 Còn Thích Ca từng suy ngẫm trong rừng
 Tình người đó thật vô cùng vĩ đại
 Bao ngàn năm cho nhân loại soi chung !

Ai chẳng rõ một người như Khổng tử
 Suốt cả đời chỉ mỗi gối chôn chân
 Vì lòng nhân vì người đời phấn đấu
 Quá bao la thật cao cả tình người !

Ai cũng biết một người như Lão tử
 Hay cũng như Trang tử tiếp theo sau
 Xương vô vi cũng vì nhằm đời đó
 Thật tế vi ôi cao khiết tình người !

Không nói hết bao nhiêu nhà văn hóa
 Dùng văn chương nhằm ca ngợi tình người

Trong thi ca cũng như trong tư tưởng
Và tình người phân tích đến sâu xa !

Tình người ấy chỉ con người mà có
Mỗi con người trên khắp cả thế gian
Không kỳ thị cũng chẳng hề phân biệt
Bởi gì hơn là ý nghĩa con người !

Đơn giản vậy nhưng nhiều người không rõ
Cứ hô hào luôn một sự đấu tranh
Nhằm tất cả phải đưa vào hệ thống
Như cỗ xe thường nghiêng nát tình người !

Ôi sao sống giữa vô vàn khẩu hiệu
Như áo quần nhằm trình diễn thời trang
Song chiếc áo với thầy tu vẫn khác
Nào ai làm chiếc áo với thầy tu !

Ôi giả dối sao cuộc đời giả dối
Tình người gì lại không phải từ tim
Chỉ ngoài miệng và chỉ là ngôn ngữ
Thiếu tình thương nên chỉ có đấu tranh !

Dẫu khách quan đấu tranh luôn vẫn có
Sự đấu tranh giữa thiện ác ở đời
Hay sai đúng trong cuộc đời thực tế
Đấu tranh gì mà khẩu hiệu lung tung !

Bởi tình người phải cần luôn thực chất
Đó là lòng nhân bản tự con tim
Thương người cả một tấm lòng trong sáng
Nào lý đầu lại nhằm sượng cho mình !

Tình người phải vô tư vô vị lợi
 Có lợi chẳng chỉ nhằm lợi cho đời
 Đâu thể giống như thói thường ích kỷ
 Cốt vì mình lại cứ bảo vì người !

Vậy ngôn ngữ và tình yêu có khác
 Ngôn ngữ thường là chót lưỡi đầu môi
 Chỉ tình yêu mới tấm lòng dàn trải
 Trong tình yêu hay cả đến tình người !

Cho tình ái vẫn luôn luôn thơ mộng
 Nhưng vẫn còn chút dục tính bản năng
 Chỉ tình người mới hoàn toàn cao cả
 Bởi vì luôn vượt hết các không gian !

Vậy tình người mới là tình nhân bản
 Vẫn nói lên ý nghĩa chính con người
 Mặt đạo đức cũng như về trí tuệ
 Chỉ tình người mới thật tính nhân văn !

Tình người bởi quý người vì nhân cách
 Không phải qua những hời hợt bên ngoài
 Mình quý người do bởi lòng nhân bản
 Nào phải nhằm muốn lợi dụng ai đâu !

Tình người đó chính là lòng chân chính
 Không mánh mung không thủ đoạn lừa người
 Khiến nhìn vào tưởng làm là tốt quá
 Mà thật ra chỉ gây hại cho đời !

Nên tình người phải cần luôn sáng suốt
 Mù quáng thôi thì đâu gọi tình người
 Vì làm thuốc giết người trong chốc lát

Nên phải xem về hiệu quả tình người !

*Chính bởi vậy tình người là đạo đức
Đạo đức luôn nhằm thể hiện tình người
Tuy là thế tình người cần tri thức
Bởi ngu si tình người mất như chơi !*

*Đơn giản thế mong cuộc đời hiểu rõ
Chỉ tình thương mới thật sự tình người
Không chỉ có vì người mà cây cỏ
Loài vật kia cũng cần đến tình người !*

*Lòng từ bi vẫn trải cùng muôn vật
Nào có gì phải giới hạn người đâu
Giống bác ái ta sẵn sàng chia má
Cho tất luôn để người thấy tình người !*

*Tình người đó ôi biết bao cao quý
Tại làm sao lại ca ngợi chiến tranh
Chiến đấu vẫn chỉ nhằm trong vệ quốc
Bạo lực tràn thì mất hết nhân văn !*

*Chuyện nhân thế ôi kể sao cho hết
Bởi con người vẫn thường sống bản năng
Vẫn lợi dụng nhân danh và lợi dụng
Nhưng cao rao cho đó vốn tình người !*

*Ôi cay đắng thật đời bao cay đắng
Tình người gì trong những trại tập trung
Hay lò thiêu biến đời thành địa ngục
Làm nhục người để nhằm có tình người !*

Bao chuyện cũ nói qua làm sao hết

Tình người luôn cần gọi sạch đi lên
 Vì chỉ có những tâm hồn thánh thiện
 Mới tượng trưng tiêu biểu được tình người !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 15/7/2010
 VÕ HUNG THANH

SỰ ẤU TRĨ VÀ NGÂY THƠ CỦA LỊCH SỬ

Toàn nhân loại hay quốc gia cũng thế
 Vẫn kinh qua những giai đoạn thơ ngây
 Như đứa trẻ lớn lên từ thơ ấu
 Hay thân cây phát triển từ mầm cây !

Khách quan thế đâu có gì 'biện chứng'
 Chỉ đúng ra nhằm khẳng định chính mình
 Không 'phủ định' mà chính là khẳng định
 Khẳng định mình bằng lịch sử đấu tranh !

Mọi người vẫn lớn lên từ thơ dại
 Phát triển lên bằng thể xác tinh thần
 Trưởng thành được qua học hành, kinh nghiệm
 Còn loài người từ thời đại dã man !

Đời vẫn vậy nhờ đấu tranh phát triển
 Đấu tranh luôn giữa thiện ác ở đời
 Bên tiến bộ còn bên kia phản động
 Kéo loài người về với chính bản năng !

Ngay cả mỗi con người đều cũng vậy
 Vẫn luôn luôn giữa tốt xấu đấu tranh
 Bên sáng suốt còn một bên ngu tối
 Phía tiến lên còn phía muốn thụt lùi !

Đơn giản thế có gì đâu 'biện chứng'
 Cũng chẳng qua luật phát triển tự nhiên
 Tiến bộ phải vươn lên từ nền móng
 Càng mức sau vượt các mức trước tiên !

Giống ngôi tháp xây cao trên nền đất
 Một tầng cao lại nữa một tầng cao
 Tuy dẫu vậy phải giữ luôn tầng dưới
 Bởi nếu không đứng lại hoặc thụt lùi !

Nên bản năng không bao giờ mất được
 Có khác chi nền đất của lâu đài
 Dẫu văn minh con người càng phát triển
 Chẳng bao giờ lại tiêu mất bản năng !

Nên quả ngổ nếu xây lâu không tưởng
 Giống như lâu bằng cát hoặc trên mây
 Bởi không tưởng vì tin vào 'biện chứng'
 Còn mệnh danh như 'tất yếu' ở đời !

Ôi quả thật con người sao ấu trí
 Chỉ đưa ra những tư tưởng động trời
 Vì mù quáng nên tưởng là chân lý
 Có khác gì như những kẻ say sưa !

Song lịch sử vẫn cứ luôn tiến tới
 Dẫu có bằng việc trả giá khôn lường
 Cả xương máu và kinh hoàng sợ hãi

Rồi cuối cùng lịch sử vẫn đi lên !

*Tính ấu trĩ nơi cuộc đời là vậy
 Sự ngây thơ trong giai đoạn thiếu niên
 Vì cứ tưởng trứng thường khôn hơn vịt
 Làm bao nhiêu chuyện nông nổi trên đời !*

*Trong thực tiễn cũng như trong lý thuyết
 Đã biết bao các 'học thuyết' ra đời
 Biến nhân loại thành một phòng thí nghiệm
 Lò hỏa thiêu kẻ cả trại tập trung !*

*Ôi cay đắng sự độc tài chuyên chế
 Biến cuộc đời thành lưới thép kết liên
 Mỗi cá nhân trở thành như mắt lưới
 Ràng rịt nhau khiến đều phải cúi đầu !*

*Quả nguy biện bao nhiêu điều 'lý thuyết'
 Nói nghe hay mà làm chẳng gì hay
 Khi con người mắc vào như mắc bẫy
 Nằm đó thôi mà thật khó gỡ ra !*

*Nên đứng đắn cần khách quan khoa học
 Mới tạo nên việc giải phóng con người
 Còn mù quáng lấy gì đâu 'giải phóng'
 Chỉ làm cho nhân loại tối đen thêm !*

*Nên tóm lại người có ba giếng mối :
 Sự tương quan với chính bản thân mình
 Sự tương quan với cuộc đời, xã hội
 Và tương quan cùng thực tại tự nhiên !*

Với chính mình cùng bản năng chiến đấu

Với mọi người sự phải trái đua tranh
 Với thiên nhiên cần môi trường phấn đấu
 Để tạo nên sự tốt đẹp ở đời !

Đơn giản vậy lại bày chi 'năm hình thái'
 Nói bông lông như như trẻ cút gà
 Làm nhân loại từng một thời xơ xác
 Để chạy đua mà đọ sức vũ trang !

Nên con người dẫu nên là kinh tế
 Vẫn chiều cao là ý thức tinh thần
 Kinh tế giống bản năng luôn phải có
 Chỉ tinh thần mới mục đích nâng cao !

Nếu chỉ nhắm hướng sao cho bình đẳng
 Chỉ ham cho vật chất được cào bằng
 Ngồi không đó mà được chia bình đẳng
 Thì rõ ràng lâu cát để chơi trăng !

Vì kinh tế phải dựa vào khoa học
 Kỹ thuật cùng quản lý để đi lên
 Mọi nhà nước với vai trò quản lý
 Vẫn chức năng phối hợp để điều hòa !

Đơn giản vậy mà chủ trương 'giai cấp'
 Cốt 'đấu tranh' tưởng nhân loại tiến lên
 Thật mù quáng bởi tin vào 'biện chứng'
 Tưởng xây lên 'dân chủ' gấp triệu lần !

Ôi trí thức bao nhiêu ngài trí thức
 Từ Hegel cho tận mãi về sau
 Miệng chỉ nói có một điều y hệt :
 'Biện chứng' luôn là quy luật ở đời !

*Cần lướt vậy nghe qua thôi cũng đủ
 Biết một điều nhằm suy đến ngàn điều
 Chỉ dân chủ tự do cần trước nhất
 Để mọi người được tranh luận vô tư !*

*Vì tốt nhất phải tự do tư tưởng
 Yếu tố làm nhân loại mãi tiến lên
 Còn ngược lại phản tự do dân chủ
 Bao quốc gia chỉ đến chỗ thụt lùi !*

*Giữa mọi người tất phải luôn bình đẳng
 Có làm sao lại áp đặt lên nhau
 Thích 'cần sa' chỉ một mình lén hút
 Vô lý ời sao ép buộc mọi người !*

*Nhưng lịch sử có bao giờ dừng lại
 Tuổi thanh xuân rồi có lúc qua đi
 Khi chín chắn thấy 'cần sa' là hại
 Sẽ vì mình cũng tự biết đấu tranh !*

*Đời vẫn vậy và việc đời vẫn vậy
 Hết thơ ngây thì đến tuổi trưởng thành
 Rồi nhìn lại mới thấy mình quá ngố
 Vì một thời từng lắm việc lạnh chanh !*

*Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 14/7/2010
 VÕ HƯNG THANH*

ÔI « BIỆN CHỨNG » !

Một «Ý Niệm» làm đảo điên thế giới
 Đó không ngoài luật «Biện chứng» Hegel
 Bằng «phủ định» tiếp theo liền "phủ định"
 "Phủ định" hoài làm thế giới đi lên !

Với Hegel luật này luôn nội tại
 Vì nằm trong bản chất của mọi điều
 Toàn vũ trụ phải luôn luôn "biện chứng"
 "Phủ định" hoài làm lịch sử tiến lên !

"Biện chứng" vốn thoát đi từ «mâu thuẫn»
 Đối nghịch nhau khiến vật đổi thay hoài
 "Phủ định" chính là cách nhằm giải quyết
 Nhằm thoát ra sự "mâu thuẫn» của mình !

Đơn giản vậy đâu phải gì ghê gớm
 Mà Hegel đã viết cả ngàn trang
 Giảng "biện chứng" tiếp nhau do "phủ định"
 "Phủ định" hoài thì biết có dừng chẳng !

Chính khởi sự của «duy tâm» là thế
 "Biện chứng" như quy luật của Tinh thần
 Là giải pháp của Linh hồn Vũ trụ
 Quy luật này đích thị quá duy tâm !

Nên Karl Marx mới đưa vào «duy vật»
 Nhằm «lật xuôi» cách đứng của Hegel
 Ông thầy già cứ ra «trông xuôi ngược»
 Trò lật xuôi cho chân đất đầu trời !

Nhờ có vật chất thành «biện chứng»
 "Phủ định" mình liên tiếp để đi lên

*Trong xã hội cần «đấu tranh giai cấp»
Để làm cho lịch sử phải tiến lên !*

*Đơn giản vậy chẳng biết ai sai đúng
Một trong hai theo lý phải là sai
Bởi nguyên tắc không thể hai đúng cả
Ngược khả năng lô-gích của con người !*

*Nhưng điều này để hạ hồi phân giải
Hay nhường cho phán đoán của mọi người
Giống bài toán đố vui nhằm để học
Mà cũng là ý nghĩa của bài thơ !*

*Thơ bàn triết quả đời đầy "mâu thuẫn"
Nghịch lý này quả "phủ định" như chơi
Song thực tế đọc đi rồi sẽ hiểu
Có gì đâu lại thần thánh cuộc đời !*

*Bởi "phủ định" vốn làm người ưa thích
Nên toàn cầu dân số cứ tăng cao
Ấy may mắn cũng nhờ vào kỹ thuật
Nếu mà không kinh tế tất lộn nhào !*

*Ngồi một chỗ để tha hồ tư biện
Nhằm tư duy lô-gích kiểu bề ngoài
Rồi cứ thế mà đoán mò đoán mẫm
Khác gì đâu mù vẫn thích sờ voi !*

*Ôi "mâu thuẫn" bởi nam châm "mâu thuẫn"
Nên vẫn thường có cực bắc cực nam
Nhưng cứ thử đập vụn hoài ra mãi
Có khi nào hết hai cực nam châm !*

Thật giản dị mà đời sao quá ngố
 "Mâu thuẫn» nào làm lịch sử đi lên
 «Đấu tranh» nào để cho đời phát triển
 Hay chẳng qua nhờ khoa học hàng đầu !

"Phủ định" mãi thì bao giờ ngừng lại
 Vậy làm sao mà có được «đại đồng»
 Bởi lịch sử cứ chống mông "phủ định"
 Để ra hoài nhân mẫn đợi mà mong !

Đơn giản thế sao đời bao lần thẩn
 Tưởng cái cây tự "phủ định" chính mình
 Khi cây lớn cứ cho nhờ "phủ định"
 Còn cây tàn thì "phủ định" ra sao !

Cũng giống vậy mầm chồi mình để lớn
 Hay chẳng qua mầm lại khẳng định mình
 Mầm lớn lên do tự mình "phủ định"
 Còn mục đi thì "phủ định" ra sao !

Vậy "phủ định" theo hướng nào mới đúng
 Hướng đi lên hay cả hướng thụt lùi
 Nếu hai hướng vẫn thấy đều đúng cả
 Thì còn gì «lô-gích» của Hegel !

Tương tự thế con người luôn "phủ định"
 Liên tiếp nhau thời tuổi trẻ của mình
 Cho tới lúc già đi bèn nhớ lại
 Khẳng định mình liên tiếp có sai đâu !

Ôi ngôn ngữ thật quả là rối rắm
 Trách làm sao vì chiếc lưỡi không xương
 Nói phải trái nhiều người nghe được hết

Tùy khả năng và trình độ của mình !

Nhà triết học vậy cần luôn nghiêm chỉnh
Phải rạch ròi mọi khía cạnh tư duy
Không thể tự mệnh danh mình vũ trụ
Để rồi cho lịch sử của chính mình !

Bởi vũ trụ bao la không hạn định
Địa cầu này một chấm chớ bao nhiêu
Quá nhỏ nhít để bao toàn lịch sử
Toàn thể luôn vô hạn lớn hơn nhiều !

Đó mới nói là không gian hiện thực
Cũng thời gian nơi muôn chốn thiên hà
Riêng Hegel vẫn con người thấp bé
Đâu thể nào lại choán trọn không gian !

Cái toàn thể vẫn bao trùm muôn vật
Tòa lâu đài sao lại có một phòng
Bởi phòng đó dầu khua chiếu giống trống
Toàn lâu đài liệu có phải rung rinh !

Ôi quả thật đúng tâm hồn người Đức
Vẫn ngăm cho thiên hạ chỉ có mình
Cả Karl Marx và Hegel cũng vậy
Xin chào thua cả toàn nước Việt Nam !

Chính bởi thế mà bao người hăm hồ
Quả gần non thế kỷ vẫn trầm trở
Thật vĩ đại ôi luật này tất định
Luôn khách quan duy nhất đúng mà thôi !

Thật tệ quá sao đời không đặt ngược

Bao vấn đề nhằm sáng tỏ cùng nhau
 Cứ một mực tung hô đầy mù quáng
 Làm đảo điên bao nẻo của cuộc đời !

Thế giới rộng nên người xưa đã nói
 Tên bắn đi cứ dừng lại trên không
 Bởi sự vật nếu đem chia ra mãi
 Cuối cùng còn vẫn là một số không !

Ôi quả đúng nếu "phủ định" hoài như thế
 Làn thế nào dừng lại nấc trung gian
 Bởi chia nhỏ một việc đời như thế
 Cuối cùng luôn vẫn chỉ một số không !

Vài dòng vậy nhằm nói vui cho biết
 Còn tư duy xin nhường lại mọi người
 Nhà toán học cũng như nhà khoa học
 Ôm đồm chi để lại chuoác tiếng cười !

Đây chẳng qua nhà thơ «chơi» triết học
 Nói ngược thì nhà triết học «chơi» thơ
 Vì đời có nói đi cần nói lại
 Ngôn ngữ nào mà chẳng lắm «bá vor» !

Đừng vỗ ngực xưng tên thì mới phải
 Đừng tưởng mình toàn những đại triết gia
 Hoặc cho mình toàn những nhà thơ lớn
 Đời chẳng qua thường là vẫn cuộc chơi !

Ôi thế sự sao bao điều mù quáng
 Thường cong khu bàn các chuyện tào lao
 Các khen chê quả chỉ toàn tung hứng
 Rồi vỗ tay lại «ca ngợi» ào ào !

Điều ấy quả phản văn chương, triết học
 Phản cuộc đời lẫn khoa học khách quan
 «Văn nghệ sĩ» tại sao hay luôn lối
 «Trí thức» sao chẳng nghiêm túc đàng hoàng !

Phải trách nhiệm đời nên cần trách nhiệm
 Vì mọi người cần tri thức nâng lên
 Cần hiểu biết đi kèm luôn đạo đức
 Thì làm sao cái xấu lại tung hoành !

Xã hội vốn như tập đoàn nguyên tử
 Được tạo nên do chủ thể cá nhân
 Nhờ ý thức và cũng nhờ tài trí
 Mà giúp cho nhân loại tiến vững bền !

Đơn giản vậy sao làm đời rắc rối
 Bày ra bao điều phi lý đủ trò
 Bởi "biện chứng" chỉ thấy toàn "phủ định"
 "Phủ định" nhiều trí thức chỉ nằm co !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 13/7/2010
 VÕ HÙNG THANH

★★

ÔI « QUYỀN LỰC' ! »

Tuy con người giữa nhau luôn bình đẳng
 Song nhiều khi 'quyền lực' vẫn chen vào
 Đâu có khác giữa hai là đồng đá
 Hoặc chọi nhau hay đành phải bỏ đi !

Đơn giản vậy để nói về 'quyền lực'
 Nó tạo nên xa cách giữa con người
 Bởi 'quyền lực' còn chính là 'bạo lực'
 Tạo hận thù tiêu hủy tính nhân văn !

Quả 'quyền lực' giống con dao hai lưỡi
 Xã hội luôn cần quyền lực hàng đầu
 Nhưng dao ấy nếu vào tay kẻ quấy
 Xã hội như rơi vào cõi âm u !

Bởi đã nói con người cần tri thức
 Song có khi tri thức nhượng đồng tiền
 Cũng có lúc phải đầu hàng 'quyền lực'
 Ấy chuyện thường vì đời lắm trớ trêu !

Con người vốn luôn luôn cần đạo đức
 Nhưng thường khi đạo đức lép đồng tiền
 Hoặc có lúc cúi đầu vì 'quyền lực'
 Vì cuộc đời quá lắm nỗi nhiều khê !

Ai chẳng biết 'quyền hành' trong xã hội
 Vẫn làm nên do bởi chính con người
 Cũng giống đám kẹt xe trên đường phố
 Hay khác chi chuyện ùn tắc qua cầu !

Thấy đường đó mà tiến lên không được
 Đầu cầu kia nhưng lại dễ gì qua
 Chỉ do bởi đám đông đang lố nhố
 Ai cũng chen mà chẳng thể nào qua !

Chuyện tiểu ngạo giang hồ như thế đó
 Người cách nhau cũng chỉ tại đám người

Đâu khác chuyện cách nhau vì đám đá
Hoặc ngại nhau chỉ vì chiếc hủ lô !

Nếu không vật thì cóc người 'đếch' sợ
Nên vật làm cho hạ giá con người
Hoặc áp đặt hoặc đầu hàng 'quyền lực'
Thì cả hai đều cũng nhục như nhau !

Cũng giống kẻ cời trần mà vật lộn
Đề lên nhau chẳng ngại phở đông người
Người qua lại được xem ai chẳng thích
Vừa khinh thường vừa thấy có niềm vui !

Có lý thuyết từng chủ trương bạo lực
Như tiền đề cho 'quyền lực' nhân dân
Nhân dân đây là những người lao động
Một linh hồn của 'giai cấp đấu tranh' !

Chính vì vậy mà quyền từ xã hội
Được chuyển sang cho một ít con người
Vì giai cấp hay nhân danh giai cấp
Năm 'quyền hành' làm thế giới 'mất vui' !

Đến cả mức giữa năm châu thế giới
Tụt giấy ra mà gõ đại lên bàn
Ngay cuộc họp của toàn Liên Hiệp Quốc
Kỷ niệm này thật đời khó ai tin !

Ai cũng biết 'Hồng Vệ Binh' một đạo
Mang gông cho trí thức đạo phở phường
Rồi 'Ăng ca' đập đầu người bằng búa
Đều nhân danh 'quyền lực' của nhân dân !

Mọi người nhớ chuỗi ngày dài 'học phiệt'
 Bốn chục năm toàn bài viết 'anh ba'
 Dân chỉ biết cúi 'đầu chim' để mổ
 Càng mổ nhiều càng lăm nổi xót xa !

Non thế kỷ chỉ có toàn thánh 'dạy'
 Mọi người đều theo đó để cóp bi
 Cả báo chí cũng sao y bản chính
 'Trí thức' cùng 'văn nghệ sĩ' tung hô !

Nói điều gì phải luôn luôn 'thiếu' trước
 Phải trích ngay lời 'thánh dạy' trước tiên
 Rồi có nói cũng toàn là nói thui
 Và đọc luôn tờ viết sẵn làm bằng !

Kinh khiếp quá thật là đời khủng khiếp
 Miệng thì luôn nói 'giải phóng' lời vàng
 Ngôn ngữ quả toàn nằm trên chiếc lưỡi
 Tuy lưỡi còn mà lại lưỡi không xương !

Quá éo le, đời éo le là vậy
 Mỗi người đều cần chịu lụy bản năng
 'Sống' trước đã rồi mọi điều sẽ tính
 'Quyền lực' thành chẳng khác một tấm 'đanh' !

Ngay lúc đó ăn con gà cũng sợ
 Thường cấp cao được phân phối nhân sâm
 Nghe nói vậy nhưng ai người biết rõ
 Chỉ toàn dân chứ nào có ai vào !

Thôi chuyện cũ cho lùi vào dĩ vãng
 Nhớ làm chi khiến lại quá đau lòng
 'Quyền lực' giống hạt bo bo cứng ngắt

Đói bụng đành gạt nước mắt cùng nhai !

*Thật hạnh phúc những người nay còn sống
Còn được nhìn thế giới đã đổi thay
Được nhìn thấy nước nhà nay đổi mới
Tội nghiệp thay bao kẻ chốn thiên đường !*

*Đời là thế, ôi quả đời là thế
Chỉ thở phào khi mình đã qua truông
Còn trước đó chỉ hăm hơi mà bước
Toát mồ hôi giữa bóng tối ghê thay !*

*Chỉ đến lúc có 'anh Năm' xuất hiện
Ký tất thôi thiên hạ đã nháo nhào
Ôi hay quá nay mới là chuyện lạ
Chữ nghĩa này mới 'thần thánh' là bao !*

*Quả oái ăm cuộc đời bao ớn lạnh
Qua thời qua nay cũng được 'đổi đời'
'Đổi đời' mãi chính là nhờ 'phủ định'
'Phủ định' hoài là 'biện chứng' Hegel !*

*Ôi cơ khổ sao đời bao 'học thuyết'
Biến thế gian mê hồn trận rõ ràng
Nay cầm bút viết đôi dòng tâm trạng
Cũng để làm chứng tích mãi về sau !*

*Có gì quý hơn tự do dân chủ
Để còn ai lợi dụng được bao giờ
Quyền lực ấy do toàn dân phải nắm
Nhờ dựa vào luật pháp thật rạch ròi !*

Bài thơ ngẫu cảm

Sàigon, sáng 12/7/2010
VÕ HƯNG THANH

ĐẾ QUỐC MỚI !

*Có nước nọ vốn xưng là «cách mạng»
Đã từ lâu vỗ ngực chống lung tung
Thường trợn mắt phùng mang phê «Đế quốc»
Kiểu ta đây gọi «chú hổ không răng» !*

*«Răng nguyên tử» có người phê phán lại
Thì bày trò xách động tại nước mình
Bao thế hệ từng ngậm bùa gian dối
Thấy gông «vì thế giới đấu tranh» !*

*Quả bi đất sao lòng người giả dối
Lừa phỉnh nhau biết bao chuyện «vong thân»
Sống chẳng khác như một bày múa rối
Xập xòe luôn quả một đội múa lân !*

*Tuy dầu vậy sợ «hở môi răng lạnh»
Đã biết bao người tha thiết hòa vào
Dân Việt Nam tưởng ngàn năm đã thoát
Có ai dè nay phải vương Hoàng Sa !*

*Ôi Hoàng Sa và Trường Sa quốc thổ
Từ lâu rồi đã thuộc nước non ta
Nay thoáng chốc có anh chàng «cách mạng»
Tình mặn nồng đang quyết «đớp» của ta !*

Kìa quả thật chiếc «lưỡi bò» nhám nhúa

Đã thè ra nhằm thôn tính đất đai mình
 Lúc ban đầu Hoàng - Trường Sa miếng nhỏ
 «Tầm ăn dâu» sẽ dừng lại ai tin ?

Quả «Nước chảy đá mòn» là thế đó
 Trò quái chiêu như rắn muốn nuốt gà
 Cứ há miệng đớp rồi thì ngậm đó
 Để dần dà gà cũng hết đường la !

Ôi tình thế thật dầu sôi lửa bỏng
 Toàn quốc dân sao chỉ thấy im lìm
 Chỉ chốc chốc nhà nước thường lên tiếng
 Phản đối chạy mà càng khiến giạt mình !

Chuyện vốn dĩ rõ ràng ai cũng biết
 Hoàng - Trường Sa lãnh thổ quốc gia ta
 Nay Trung Quốc đã phớt lờ ra mặt
 Lộ liễu thay một tâm địa gian tà !

Ngang ngược vậy sao mình đành lép vế

Quá ngỡ ngàng vì lở bộ rồi sao
 Chuyện trọng đại sao phản công bằng miệng
 Hối giặc nào chỉ sợ cách tào lao !

Vậy thiết yếu quốc dân cần lên tiếng
 Phải làm cho thế giới ủng hộ mình
 Bằng hành động khách quan và thiết thực
 Không lạng yên thụ động hoặc làm thinh !

Ôi cơ sự biết bao nhiêu cơ sự
 Dù lạm rồi cũng phải gỡ cho ra
 Chuyện phải trái trên đời cần có lý

Đâu giống như việc ăn cướp đầu làng !

*Cả thế giới rõ ràng đều đã biết
Toàn dân trên tám mươi triệu chơi sao
Nên không thể mở mồm cho chiếu lệ
Bằng cách chi phải ngăn lũ tràn vào !*

*Chuyện quốc nạn chẳng làm thơ để khóc
Mà thơ là vũ khí để xông lên
Cát tiếng nói vì lợi quyền dân tộc
Nhằm có sao lay động hết lòng người !*

*Bởi lịch sử ngàn năm ai cũng rõ
Không khi nào giặc đến lại đầu hàng
Bởi không «giặc» thì gọi gì cho đáng
Bạn bè ư sao phạm đến quê hương !*

*Đơn giản vậy nên đừng ngây thơ quá
Dân tình ơi cả nước lẫn trong ngoài
Phải nghĩ cách những cách nào hiệu quả
Cùng tiến lên nhằm bảo vệ quê hương !*

*Trò ăn dâu có tầm nào dừng lại
Kẻ hiểm sâu như nước chảy đá mòn
Con cáo trước chuồng gà luôn ở đó
Ôi dầu sôi lửa bỏng thật xốn xang !*

*Vài lời vậy đâu thể nào im lặng
Tuổi già rồi trông cậy lớp thanh niên
Để lên tiếng muôn người lòng như một
Cần làm chi nhằm bảo vệ đất thiêng !*

Giặc tới cửa dầu đàn bà phải đánh

*Quyết làm sao cho giấc thấy tan tành
 Giang sơn đó phải thu về một mối
 Bằng cách nào đâu thể nói suông thôi !*

*Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, chiều 12/7/2010
 VÕ HUNG THANH*

ÔI TRI THỨC !

*Với nhân loại có gì hơn tri thức
 Là công năng hiểu biết mọi việc đời
 Giống đồng tiền cứ lặn hoài không nghỉ
 Làm cho đời phát triển được mọi nơi !*

*Nhờ tri thức mới làm nên khoa học
 Học thuật và công nghệ thấy từ đây
 Nhờ tri thức tạo thành bao tiện ích
 Chẳng khác tiền tạo hàng hóa trên đời !*

*Nhưng tiền bạc vẫn còn là vật chất
 Tinh thần luôn chính tri thức con người
 Bạc cao nhất vẫn là người hiểu biết
 Là linh hồn nhân loại có sai đâu !*

*Nếu tiền chỉ biểu trưng cho hàng hóa
 Tiền có nhiều hàng hóa mới mua vào
 Song hàng hóa là kết tinh lao động
 Tri thức luôn là sản phẩm trí thông minh !*

Nhờ tinh thần con người hơn sinh vật

Nên lẽ chi chỉ muốn sống bằng tiền
Sống vật chất vẫn chỉ là sinh học
Chỉ tinh thần mới đích thị nhân văn !

Tri thức chính là phân cao tuyệt nhất
Vì dưới thì toàn cảm tính mà thôi
Cảm tính gắn với cuộc đời tình cảm
Chỉ đỉnh cao mới tri thức con người !

Vậy lịch sử là con đường tri thức
Từ dã man đến thời đại văn minh
Nhờ tri thức kết tinh thành hiểu biết
Cũng là điều khiến nhân loại lên ngôi !

Cả văn hóa cũng đều là tri thức
Là văn minh hiểu biết của con người
Kém tri thức vẫn hãy còn ngu tối
Làm sao tranh được giá trị với người !

Nên tri thức là tinh hoa nhân loại
Sự thông minh mỗi dân tộc tạo nên
Mỗi cá nhân góp vào như giọt nước
Và cuối cùng biến cả hợp muôn sông !

Nên vẻ vang biết bao nhiêu tri thức
Vốn làm nên ý nghĩa của con người
Của giá trị và cũng là quyền sống
Của tự do và của chính tinh thần !

Bởi tri thức tạo nên người trí thức
Là vốn chung cho lịch sử toàn dân
Chỉ ngu tối mới xem người trí thức
Còn thua xa hơn cả một cục phân !

Tri thức vốn từ tư duy nhận thức
 Làm kết tinh sự hiểu biết con người
 Tri thức được kế thừa qua lịch sử
 Và mọi người đều thừa hưởng như nhau !

Cấp cao nhất là tư duy khoa học
 Trong đó thường triết học vẫn đi đôi
 Dưới một nấc là siêu hình tôn giáo
 Chỉ điều riêng kinh nghiệm của mỗi người !

Còn thấp nhất là tư duy thường nghiệm
 Bao trọn chung mọi hiểu biết ở đời
 Nhờ thường nghiệm mà làm nên hiểu biết
 Chuyện bình thường luôn có khắp nơi nơi !

Song có thuyết cho thượng tầng kiến trúc
 Từ hạ tầng cơ sở phát sinh ra
 Mọi tinh thần do loài người có được
 Chỉ đều vật chất được thành ra !

Lẽ tất nhiên đời nhờ vào lao động
 Có khác chi xã hội dựa vào tiền
 Nhưng tri thức và vận hành não bộ
 Cho đến nay còn chưa được chứng minh !

Mọi hiểu biết quả nhiên nhờ kinh nghiệm
 Được lớn lên chẳng khác với thân cây
 Song cuộc sống phải đâu toàn thường nghiệm
 Mà còn bao siêu nghiệm chính trên đời !

Chỉ biết một không biết mười là thế
 Thấy con sông đơn giản bảo rằng sông

Đâu có biết dòng sông do đủ thứ
 Bao nhiêu khô vô tận mọi việc đời !

Chỉ tri thức giúp con người phát triển
 Đường đi lên đâu thể lúc nào dừng
 Cứ tiến mãi ngàn năm còn chưa định
 Giống ngàn năm lịch sử đã kinh qua !

Ôi quái lạ làm thơ bàn triết học
 Nhưng văn xuôi thì in sách được sao
 Dù có viết cả nghìn trang vài tháng
 Cũng phải dành cứ để mỗi mọt ăn !

Cuộc đời vậy và chuyện đời là thế
 Thường nói suông còn thực chất bao nhiêu
 Toàn nhân danh và bao điều cản trở
 Biết bao giờ dân tộc mới phát huy !

Không 'chính trị' cũng vấp vào 'học phiệt'
 Hoặc 'kinh doanh' hay 'tiên kiến' con người
 Tránh vỏ dưa thì vỏ dừa vẫn đập
 Bởi đời toàn 'ưu việt' với 'quang vinh' !

Bao đơn độc giữa cuộc đời nhân thế
 Mỗi cá nhân như chiếc lá giữa dòng
 Và lịch sử cứ trôi về vô tận
 Mặc đám bèo ngừng trệ giữa dòng sông !

Ôi tri thức cuộc đời do trí thức
 Lấy có gì đổ lỗi tại chiến tranh
 Mọi sáng suốt do con người quyết định
 Có làm sao thì chỉ tại con người !

Không có lửa hắt bao giờ có khói
 Tất việc đời đều thấy có nguyên nhân
 Mỗi cá nhân tự mình vô trách nhiệm
 Ôi còn chi xã hội lẫn cuộc đời !

Quả đau đớn chuyện đời bao đau đớn
 Uống công bao một dân tộc thông minh
 Cứ ra ngoài nào có thua ai nhĩ
 Còn ở trong thì lại giống chân cùn !

Đời vẫn bảo một người thì 'số dách'
 Còn ba người thì chỉ có rách tươm
 Ai đâu biết lời cổ nhân đã dạy
 Phải ba cây mới làm được nên non !

Quá ngao ngán cuộc đời sao ngao ngán
 Nhiều chuyện nghiêm lại cứ vẫn như chơi
 Khỏi chuyện chơi cứ tưởng là nghiêm thật
 Tiếc bao nhiêu những tri thức giữa đời !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 11/7/2010
 VÕ HUNG THANH

ÔI ĐỒNG TIỀN !

Người xưa vẫn gọi đồng tiền đồng bạc
 Bởi là do nó được đúc bằng đồng
 Cả bằng thau hay dù cho bằng bạc
 Thì tiền nguyên là giá trị lưu thông !

Người xưa nói đồng tiền thường lăn mãi
 La bởi do nó có dạng hình tròn
 Giống chiếc xe phải lăn hoài trên bánh
 Ngàn năm rồi đâu có phải mới chi !

Lại có thuyết cho tiền là bóc lột
 Từ Châu Âu mới mẽ được truyền sang
 Coi tiền tệ vật phát sinh hàng hóa
 Đẹp đồng tiền hàng hóa cũng đẹp luôn !

Bởi có thế thì quả đời mới đã
 Không phân chia giai cấp kể từ đây
 Của cải chung để mọi người cùng hưởng
 Không phân công lao động thật thần tiên !

Hết tiền tệ cũng đâu còn hàng hóa
 Người với người sẽ hợp tác cùng nhau
 Thiện chí đó khiến con người thánh thiện
 Cùng chung xây một xã hội thiên đường !

Ôi đồng tiền vì mấy sinh bao chuyện
 Vì nhiều nơi đã toan tính bỏ tiền
 'Hồng vệ binh' và 'Ăng ca' từng thử
 Để mau mau nhằm 'giải phóng' con người !

Mọi người rõ tiền nghĩa luôn là bạc
 Bạc vì người thường bạc bẽo lẫn nhau
 Bởi dù sao tiền tài là huyết mạch
 Khiến 'sàng đầu kim tận' trắng sứt đầu !

Chính bao kẻ ham tiền đều do vậy
 Lại bao nhiêu người vẫn chửi đồng tiền
 Nhưng thử hỏi vì sống nhờ cơm áo

Thi sĩ nào đói bụng lại làm thơ !

*Đời là vậy 'tiền mua tiên' cũng được
Nhờ đồng tiền như chiếc bánh xe lăn
Để chạy được mọi hang cùng ngõ hẻm
Và nếu cần lăn được tới cung tiên !*

*Nhưng sự thật tiền chỉ là công cụ
Một phát minh quan trọng của loài người
Nhờ có tiền xã hội càng phát triển
Bởi vì tiền luôn phương tiện giao lưu !*

*Thật ngớ ngẩn coi tiền là bóc lột
Thấy một điều đâu thấy được hai điều
Trên đời này cái gì không mất trái
Cả mẹ đẻ sao chỉ nói đồng tiền !*

*Tiền công cụ vì nhờ luôn phổ quát
Thuận lợi chung mọi việc của con người
Nên vung múa thành ra chệch lệch
Tiền tệ đều là chính sách quốc gia !*

*Ngân hàng đúng là con tim cả nước
Nhịp đập luôn theo hướng của đồng tiền
Không những vậy cả trên toàn thế giới
Tiền luôn lưu trong khắp hết mọi tim !*

*Đơn giản thế sao đời ngô nghê vậy
Chữ đồng tiền vì chẳng kiếm đâu ra
Đến khi có lại tha hồ đếm bạc
Rồi còn luôn ca ngợi cả cóc vàng !*

Đời thật đúng chẳng qua là 'tâm lý'

Vì bụng ai cũng muốn sướng riêng thân
Do rất ít người biết nhìn toàn cục
Thì lấy đâu được thế giới thần tiên !

Vậy rõ ràng chính là cần quản lý
Từ kinh doanh sản xuất đến đồng tiền
Kinh tế học vẫn luôn điều cơ bản
Chỉ tào lao mới khoái chuyện lên tiên !

Vì tiền vốn chẳng qua là công cụ
Hay tùy theo ý nghĩa của người dùng
Với hướng tốt đồng tiền càng thêm tốt
Còn hướng tồi đồng tiền lại tồi thêm !

Nói chơi vậy nhằm mọi người sáng tỏ
Chuyên môn cần dành lại các chuyên gia
Từ Ngân hàng đến các Khoa kinh tế
Chỉ nhà thơ sao lại muốn ôm đồm !

Không, không phải bởi nói về triết học
Thì chẳng Thơ mà cả đến về Tiền
Bởi Triết học vẫn bao gồm tất cả

Có làm sao mà bỏ sót việc gì !

Nhân loại tiến là do nhờ tri thức
Còn mặt kia thì chính lại đồng tiền
Có tri thức không tiền thường cũng chịu
Còn nhiều tiên không tri thức lại ngu !

Đời muôn mặt nên tiền tài muôn mặt
Nhưng phía kia tri thức cũng muôn màu
Quả bức tranh cuộc đời luôn phong phú

Chẳng hiểu ra kia mới thật là ngu !

*Đùa chơi vậy xin mọi người đừng giận
Cớ gì đâu cực chẳng đã làm thơ
Vì đời vốn vẫn toàn điều 'ru việ't'
Viết văn xuôi nào ai dám chịu in !*

*Thôi chớ trách giữa cuộc đời loạn xạ
Mà xem như một kinh nghiệm ở đời
Đừng nghe nói cần nhìn vào hành động
Vật nào đâu mà che hết mặt trời !*

*Nhờ biết vậy nên cuộc đời sung sướng
Có hay không cũng chẳng quý đồng tiền
Bởi vì biết tiền chỉ là phương tiện
Có mua tiền thì chỉ được chốc thôi !*

*Bởi vì tiền cứ luôn luôn quay mãi
Cứ luôn lăn theo nhịp sóng cuộc đời
Vì đứng lại phải làm đời khủng hoảng
Bọn cóc vàng lúc ấy chết trong hang !*

*Điều này cũng khác chi như tri thức
Bởi ở đời muôn sự thay đều chung
Khi nhắm mắt xuôi tay cùng giống cả
Có khác chẳng là ý nghĩa cuộc đời !*

*Tiền là quý hay cuộc đời là quý
Tình người cao hay thuần có ngọc vàng
Tri thức tốt hoặc chỉ tiền mới tốt
Cũng là lời xin hỏi khắp nhân gian !*

Đơn giản vậy xin đừng cho lẫn thẩn

Là Triết gia, Thi sĩ cũng vậy thôi
 Trên tất cả chỉ Làm người mới quý
 Vì thế gian cũng toàn chỉ Con người !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 10/7/2010
 VÕ HUNG THANH

THÂN PHẬN CON NGƯỜI

Thơ chỉ có gió trăng và tình ái
 Hay bướm hoa cảnh vật quả cần chi
 Hoặc chỉ có 'hoan hô và đả đảo'
 Cùng vẫn luôn 'ca ngợi' phóng ích gì !

Nên phải viết về việc đời nhân thế
 Không vẽ vờ mà thật sự hồn nhiên
 Chẳng giả tạo nhưng khách quan sự thật
 Mới là luôn việc có ích cho đời !

Có 'nhà thơ' suốt đời nhằm 'ca ngợi'
 Như 'con chim' đăm đuổi hót mỗi ngày
 Nào có biết phận mình là nhảm nhí
 Cốt lợi mình có nhằm lợi ai đâu !

Đời vẫn vậy đấu tranh cho sự sống
 Trước vì mình cứ sống chết mặc bay
 Tùy vị trí mà tha hồ hò hét
 Còn nếu bằng thấp cổ lại thủ thân !

Ôi ngôn ngữ loài người ôi ngôn ngữ

Vẫn phát ra từ chiếc lưỡi không xương
 Thường bảo đúng bảo sai gì cũng được
 Tùy lương tâm và hiểu biết từng người !

Thân phận ấy khiến cuộc đời dễ trị
 Bởi trước tiên mình đã 'trị' chính mình'
 Mình 'tự trị' càng giúp người dễ trị
 Quyền lực nhiều thì chỉ có làm thinh !

Mọi người vậy chẳng ai hơn gì cả
 Cứ sống lâu thì lên được lão làng
 Để người trị rồi tới phiên mình trị
 Và cuối cùng cả thấy được 'vinh quang' !

Nhớ khi xưa dân ta còn nghèo khó
 Được vài người 'trí thức' bầy lung tung
 Mang thuyết nọ cùng thuyết kia bày vẽ
 Giữa đám mù nên thẳng chột làm vua !

Dân đâu biết chỉ ù ù cạc cạc
 Tin tưởng vào đám 'trí thức' hư danh
 Tung hỏa mù hét làm dân mất vía
 Bởi tưởng đâu toàn 'thánh ý' ở đời !

Thân phận ấy cuối cùng rồi lãnh đủ
 Mỗi cá nhân thành một chiếc bánh xe
 Chỉ nhỏ nhít giữa cuộc đời bão tố
 Khiến cho đời thành một chiếc hủ lô !

Chiếc hủ lô trên đời toàn âm ỉ
 Toàn thanh âm khiến người phải ngơ ngàng
 Đầy khẩu hiệu và cũng đầy sợ hãi

Bởi vì nào ai dám thách hủ hô !

*Thân phận ấy mọi người rồi cũng rõ
Cùng giống nhau có ai khác được đâu
Khi Kremlin và Washington phát lệnh
Toàn thế gian phải chuyển động nháo nhào !*

*Nên có lắm 'anh hùng ra ngõ gặp'
Cứ tưởng mình là thật sự hùng anh
Bởi trên dưới thấy toàn hô khẩu hiệu
Thân phận người bị xé rách từng manh !*

*Cũng nhớ lại quãng đời đầy 'ru việt'
Bỗng tự nhiên lại 'đổi mới' cái đùng
Đổi mới tốt thấy quên luôn 'ru việt'
Quả thật đời như chiếc lưỡi không xương !*

*Ấu thế giới và việc đời là vậy
Thân phận mình một nước nhỏ rõ ràng
Song thực tế lại đưa đời mộng ảo
Có hay đâu người xỏ mũi giạt dây !*

*Mỗi cá nhân đều giống nhau cả thấy
Có quyền câu thành Hoàng đế Quang Trung
Nhưng chỉ bởi muốn mình làm giun đế
Chưa thành người làm sao được thành danh !*

*Bởi đời toàn chống mộng hô khẩu hiệu
Học thuộc lòng bài 'thánh' dạy từ lâu
Biết bao giờ mới nở mày nở mặt
Đừng nói gì làm hoàng đế Quang Trung !*

Ôi thân phận con người sao gớm nhĩ

Chỉ lo thân còn để mặc xác người
 Mình 'dễ trị' nên người càng 'dễ trị'
 Càng trị nhau lại càng được hoan hô !

Món bánh vẽ và anh hùng giả tạo
 Quốc dân ôi bao thân phận con người
 Nên thật khó tìm đâu người trách nhiệm
 Bởi tràn hề người 'trách nhiệm' đó thôi !

Nếu không nói đời cho vô trách nhiệm
 Còn nói ra đời lại bảo đại khờ
 Lười không xuong cũng vẫn thường là vậy
 Ôi quả nhiên là thân phận con người !

Đời bình đẳng sao suy tôn lãnh tụ
 Lãnh tụ nào lại muốn được tôn thờ
 Bởi nếu thế người thường đâu có khác
 Còn có gì để mà được vinh danh !

Nghịch lý vậy sao đời không nhìn rõ
 Hay chỉ vì mình quá đổi tự ti
 Chỉ suy tôn vì mình toàn rỗng tuếch
 Ôi còn chi là dân tộc 'anh hùng' !

Quả thế sự thật bao điều nghịch lý
 Bởi vì đâu mà ra có sự này
 Thôi cứ bảo là bánh xe lịch sử
 Kệ mặc đời ta hãy cứ vui chung !

Dân trí ấy biết bao giờ mới tiến
 'Trí thức' cùn thì chỉ biết ngu dân
 'Văn nghệ sĩ' nếu chỉ toàn 'ca ngợi'
 Thì toàn dân biết trông cậy vào đâu !

Bao người cố học để làm 'trí thức'
 Nhiều người lo cho con cái học hành
 Nhưng chỉ học nhằm ích mình là chính
 Mặc việc đời cứ để rách toanh hoanh !

Nếu làm thình được nhiều người chấp nhận
 Còn nói ra quy chỉ trích lằng xằng
 Đời là vậy sống hồn nhiên cây cỏ
 Mở miệng ra toàn ca ngợi 'anh hùng' !

Ôi thân phận người đời sao chán thế
 Thân phận đây cũng thân phận con người
 Dầu hàng triệu việc đời đều đáng nói
 Chỉ nói tràn một vài ý cho vui !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 09/7/2010
 VÕ HUNG THANH

ĐIỀU QUÁI DỊ TỪ HEGEL ĐẾN CÁC MÁC

'Tuyên ngôn' lắm cũng khiến người dễ chán
 Nên từ đây thôi xin bớt 'tuyên ngôn'
 Cốt làm thơ bình thường xem cũng thú
 Nhằm nói vui về triết học giữa đời !

Ôi triết học có gì đâu khó hiểu
 Vẫn chỉ là công việc của tư duy
 Cả văn thường đôi người còn chưa hiểu

Vậy làm thơ để bày tỏ việc đời !

Đời vẫn vậy chẳng qua vì tiên kiến
 Lười tư duy nên thấy khó vậy thôi
 Chỉ thi ca làm êm tai dễ chịu
 Thường hay mang thích thú lại cho đời !

Đại loại vậy nói qua thôi để biết
 Còn bây giờ xin triết lý cho vui
 Bởi tư tưởng có sâu xa là mấy
 Thơ hóa thân cũng đem ích cho đời !

Chuyện nói tới Hegel nhà triết học
 Từng tung hoành thế giới bấy lâu này
 'Phép biện chứng' người đời ai cũng biết
 Vài ngàn trang nhằm chỉ nói vòng vèo !

Việt Nam vốn xưa kia Trần Đức Thảo
 Cũng nổi đình nổi đám rất vui tai
 Cứ mở miệng là nói toàn 'biện chứng'
 Lại kèm thêm 'duy vật' thật đại tài !

Nhưng đáng nói nhất là ngài Karl Marx
 Đem 'duy tâm' và 'duy vật' trộn chơi
 Như lấy nước đổ vào dầu để khuấy
 Và tạo nên một học thuyết để đời !

Từ duy tâm mới ra đời 'biện chứng'
 Vốn tư duy xuất sắc của Hegel
 Cái Nhất Thể lý gì không 'biện chứng' ?
 Để làm nên sự Tồn tại ở đời !

Hay hay quá thật vô cùng xuất sắc

Từ hạt cây đã mọc được thành cây
 Không 'biện chứng' thì làm sao 'phủ định'
 'Phủ định' nhờ liên tiếp hạt thành cây !

Hay hay quá phải vỗ tay cái rẹt
 Chuyện giản đơn mà viết được đại trà
 Vài ngàn trang cốt nhằm tư duy hóa
 Một lâu đài 'tư biện' được lập ra !

Rốt cuộc lại có Hegel là nhất
 Bởi chính mình 'rón' vũ trụ đâu sai
 Qua 'biện chứng' để trở nên tri thức
 Vũ trụ thành hệ thống của Hegel !

Cái đích điểm là tư duy tuyệt đối
 Vũ trụ kia tự quy lại về mình
 Toàn lịch sử biến thiên trong phổ quát
 Cuối cùng là nhận thức của Hegel !

Duy tâm ấy thật quả phi thực tế
 Marx ra đời cốt 'lật ngược' Hegel
 Việc 'trồng chuối' quả tình sao ngược ngạo
 Lật lại cho được đứng thẳng trên đời !

Tuy 'lật lại' nhưng tin vào 'biện chứng'
 Bởi cho là cái 'cốt lõi' hay ho
 Đưa 'biện chứng' tiến vào trong lịch sử
 Làm 'đấu tranh giai cấp' tắt ra trò !

Marx gọi đó là tư duy 'khoa học'
 Bởi vì mình đã 'lật ngược' Hegel
 Từ 'duy tâm' biến trở thành 'duy vật'
 'Biện chứng' giờ là 'biện chứng sử quan' !

Thêm lần nữa hoan hô Trần Đức Thảo
 Đã say mê như điệu đồ rợn rùng
 Cả Việt Nam vốn coi mình là nhất
 Rất thông minh nên hiểu được Marx - Hegel !

Ôi quá đôi cuộc đời sao lẫn lẫn
 'Biện chứng' gì mà 'phủ định' liên miên
 'Phủ định' hết chỉ trừ ra 'biện chứng'
 Nghe trái tai nghịch lý thật rõ ràng !

Sao 'phủ định' mà không là khẳng định ?
 Hạt chối mình hay cây muốn định mình ?
 Chối liên tiếp hay chỉ là khẳng định ?
 Ôi điều này phải hỏi lại chính Hegel !

Ai cũng biết cây sinh ra từ hạt
 Nhưng hạt thì lại phát triển từ gene
 Cái gene đó nhờ xuyên qua lịch sử
 Được định hình qua tiến hóa tỷ năm !

Thuyết Big Bang ngày nay ai cũng rõ
 Nói về khi vũ trụ mới thành hình
 Sai hay đúng để hạ hồi phân giải
 'Phủ định' mà liên tiếp 'lái'⁽¹³⁾ thật kinh !

Ôi 'phủ định' lái hoài càng thích thú
 Nhờ thế nên một bầy nhỏ sinh ra
 Thuyết 'giai cấp' gây đảo điên trần thế
 Chiến tranh làm thế giới suýt tiêu ma !

⁽¹³⁾ Tiếng Việt là đặc điểm của ngôn ngữ hay ưa thích sử dụng các kiểu 'nói lái'

Mâu thuẫn quá hoan hô điều 'mâu thuẫn'
 Vì làm cho 'biện chứng' được hình thành
 Thanh nam châm đã tự mình 'mâu thuẫn'
 Khiến phát sinh ra hai cực bắc nam !

Trong vật lý ai chẳng hay từ tính
 Vốn là do vòng điện tử sinh ra
 Từ cấu trúc hạt nhân trong nguyên tử
 Đã làm cho toàn vũ trụ tạo nên !

Thơ ngây quá lại tin vào 'mâu thuẫn'
 Còn cho là quy luật của tự nhiên
 Của đời sống cũng như toàn lịch sử
 'Phủ định' mà liên tiếp có sinh con !

Hỏi mặt trời luôn phát ra ánh sáng
 Chắc là do tự 'mâu thuẫn' trong mình ?
 Hoặc trái đất quanh mặt trời chuyển động
 Là bởi do 'mẫu thuẫn' chẳng chịu yên ?

Chính tin tưởng vào tư duy 'mâu thuẫn'
 Nên cũng tin 'năm hình thái' ở đời
 Phải 'toàn trị' cốt xây đời hạnh phúc
 Đó là nền 'dân chủ triệu lần hơn' !

Thật quái dị từ Hegel đến Marx
 Tuy vô danh nhưng sao chịu làm thính
 Nên làm thơ để cho đời thấy rõ
 Viết văn xuôi ai xuất bản cho mình !

Văn xuôi viết cả hàng ngàn trang giấy
 Lại làm đời càng chán đọc hơn thêm
 Vài dòng thơ giống như đang nói chuyện

Dầu nôm na mà tiện lợi hơn nhiều !

*Âu cũng tính để ngày sau lịch sử
Có dịp rồi thế hệ mới xem qua
Còn thấy được có người này người khác
Đâu phải toàn chỉ một kiểu ba hoa !*

*Marx quả cố lật 'Hegel ngược' dậy
'Hegel xuôi' thì vẫn lại Hegel
Dầu xuôi ngược thì người xưa cũng đó
Đại gì mà bỏ 'biện chứng' hạt nhân !*

*Nên đúng vậy cũng tại đôi giày ấy
Mà cắt chân 'Tư Bản Luận' cho vừa
'Năm hình thái' cốt sao cần đạt được
Mới thật là cách mạng chính Hegel !*

*Tâm sinh vật Marx cho là phi lý
Vật sinh tâm mới sáng tạo làm sao
Từ vật chất tạo nên điều thần thánh
Hegel ời quả nghịch lý thế nào !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 08/7/2010
VÕ HUNG THANH*

TUYÊN NGÔN VỀ SỰ «TOÀN TRI»

*Thơ tiếng nói thật vô cùng thú vị
Khi ngôn từ hóa nghệ thuật trong thơ
Bởi biểu cảm bình thường như lời nói*

Đạt đỉnh cao thẩm mỹ của cuộc đời !

Do nghệ thuật vẫn thường luôn chắt lọc
Súc tích hơn và thẩm đượm lòng hơn
Trong sâu lắng chớ đâu hề hời hợt
Chẳng tạp nham như ngôn ngữ đời thường !

Cho dầu vậy vẫn phải cần trình độ
Người viết thơ và những kẻ đọc thơ
Bởi nếu quá khó khăn ai muốn viết
Còn đọc xong không hiểu lại tuyên toàng !

Ngôn ngữ thơ khi hóa thân nghệ thuật
Để ôi sao nhằm nói chuyện trên đời
Vừa thú vị vừa văn chương là thế
Giúp trở thành bao ý nghĩa 'Tuyên Ngôn' !

Nay kết lại để nói về 'Toàn trị'
Quả hiếm nguy một sự kiện trên đời
Ghê gớm vậy sao nhiều người chẳng thấy
Bởi xem đời như một vật 'nhỏ nhỏ' !

Sự 'toàn trị' làm vong thân tất cả
Xã hội thành tồn tại bởi bản năng
Chỉ có sống và cốt nhằm được sống
Còn bao nhiêu nghĩa lý rõ xênh xoàng !

Kéo dài quá nên trở thành quán tính
Mỗi người luôn chỉ biết có thân mình
Chẳng tha thiết gì đến nhiều phẩm giá
Của con người vốn độc lập tự do !

Mình làm chủ quốc gia và đất nước

Lại bỏ quyền giao hết cả cho ai
Chỉ cốt sống mọi điều không cần biết
Giống như đời thấy đã được an bài !

Người tê liệt hết mọi chiều ý chí
Giống như ai liệt kháng giữa đời thường
Sống hồn nhiên như chim muông đồng nội
Ngày lại ngày chỉ biết hót líu lo !

Đời 'thanh bình' quả đúng là như thế
Bởi mọi người đều quán tính đi lên
Kẻ nắm quyền cũng như người được trị
Sắp hàng dài để nhịp bước một hai !

Đó quả thật là luật vàng 'toàn trị'
Ai đại khờ mà lại dám đụng vào
Đời vô cảm ai ai đều thế cả
Đụng vào thì như vấp đá đau chân !

Nên tất cả bao người đều thủ phận
Biết mình thôi còn xã hội mặc lòng
Coi tất cả như môi trường để sống
Kiểu thồn bơn trong sông nước chảy dài !

Sự 'toàn trị' làm ngu dân dễ quá
Suốt cuộc đời tụng 'học thuyết' làm vui
Dù hay dở đúng sai đâu cần biết
Chỉ xem như luật 'tất định' ở đời !

Đau xót thế mà đời luôn im tiếng
Nhằm cốt sao để được sống qua ngày
Dân trí vậy thì trách ai kia chứ
Lấy 'luật trời' quán tính để mà vui !

Vì quán tính vốn đã do lịch sử
 Có 'Chúc thư' thì cứ thế mà làm
 Mặc cho dầu cuộc trần bao biến đổi
 Phải noi vào 'học thuyết' vững niềm tin !

Ôi uống quá đời tự do độc lập
 Từng cá nhân và kể cả quốc gia
 Ôi danh dự của thầy toàn dân tộc
 Còn làm chi mà nói được với đời !

Dân trí thấp âu cũng đành ngậm miệng
 Nói làm chi để chuốt ghét vào thân
 Nói làm chi khiến đời cho ngờ ngạc
 Ngủ cả rồi dầu mình thức ai tin !

Thôi mặc xác chuyện đời cùng nên ngủ
 Ngáy pho pho mà thích thú ở đời
 Muỗi có chích đập tràn càng thấy thích
 Nước tràn tròn rồi hãy nhảy chẳng sao !

Thôi cảm ơn một chuỗi dài lịch sử
 Đã làm nên hạnh phúc của bao người
 Hạnh phúc quá nên đời thành tê dại
 Ngủ lâu rồi mà miệng cứ hoan hô !

Sung sướng quá ôi cuộc đời sướng thật
 Có khác nào như đã đến cõi tiên
 Cứ nhìn lên mà chẳng nên nhìn xuống
 Kìa chao ôi thiên hạ quá huy hoàng !

Vì nhìn xuống cuộc đời thêm buồn tủi
 Sao dân tình ấm lạnh nỗi cô đơn

Chỉ cốt sống để tới giờ đi ngủ
 Nào biết chi bao chuyện khác trên đời !

Đời vui quá thật là đời vui quá
 Chiếc bánh lăn theo 'toàn trị' bon bon
 Quả như một chiếc hủ lô ẩm ỉ
 Người ngồi trên khiến thiên hạ hoảng hồn !

Dẫu là người vẫn phải luôn bình đẳng
 Nhưng khác nhau chỉ bởi chiếc hủ lô
 Kẻ ngồi trên được tha hồ cầm lái
 Chạy huyền thiên thiên hạ sợ nháo nhào !

Đời 'toàn trị' chỉ giản đơn là vậy
 Lịch sử dành quán tính để lo toan
 Luật 'tất yếu' 'thánh' xưa kia đã dạy
 Cần biến đời thành một chiếc hủ lô !

Bởi vì 'thánh' phán đời luôn phải tiến
 Tuân tự theo 'năm hình thái' rõ ràng
 Chiếc hủ lô mới chính điều cốt lõi
 Để đưa đời theo lịch sử tiến lên !

Ôi hoan hô Thế kỷ này hai mốt
 'Thánh' ngày xưa cũng ngủm đã lâu rồi
 Trăm rưỡi năm từng bày trò ra phết
 Thiên hạ còn thừa đủ sức hoan hô !

Vậy kết thúc những 'Tuyên Ngôn' lịch sử
 Để ngày sau con cháu sẽ nhìn vào
 Còn thấy được đâu phải đời đều ngủ
 Vẫn có người rần thức viết 'Tuyên Ngôn' !

Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 07/7/2010
VÕ HUNG THANH

THƯ GỬI CÁC MÁC

Kỷ mười chín ông ra đời ở Đức
Kỷ hai mươi tôi mới được chào đời
Trên trăm năm bao thăng trầm biến đổi
Tôi chào ông kỷ hai mốt này đây !

Ông ra đời trước tôi hơn thế kỷ
Đất nước ông giàu đẹp lại tự do
Tôi chào đời ngay giữa thời mất nước
Ách thực dân đô hộ đã trăm năm !

Đất nước Đức nhiều tài năng khoa học
Triết học luôn như sinh hoạt bình thường
Khi dân tôi chỉ cần cù lao động
Nên chỉ thường biết tục ngữ ca dao !

Quê hương ông chưa từng ngày nô lệ
Còn nước tôi ngàn năm thuộc giặc Tàu
Một ngàn năm khiến ngõ ngàng lăm nhĩ ?
Cả trăm năm ở dưới ách thực dân !

Nhưng tôi rõ những gì dân tôi có
Những gì từ phương Bắc mang vào
Cả những gì bởi phương Tây đem tới
Lẽ đương nhiên trong đó có phần ông !

Bốn ngàn năm nước tôi giàu lịch sử
 Sự đấu tranh không ngơi nghỉ ngày nào
 Nhưng ngàn năm không thể nào đồng hóa
 Để cuối cùng cũng độc lập tự do !

Người Pháp thắng chẳng qua nhờ kỹ thuật
 Khi dân tôi hầu chỉ biết văn chương
 Có sự ấy là khúc quanh lịch sử
 Để từ đây rút kinh nghiệm ngàn đời !

Tôi chỉ tiếc là về phần tư tưởng
 Dân tôi chưa nồng mặn với tư duy
 Kiểu lô-gích vì quá nhiều trù tượng
 Khi văn chương cảm thấy đã "hay" rồi !

Nên vẫn chổ bốn phương cùng góp lại
 Nhằm bổ sung vào văn hóa ngàn năm
 Vì nước tôi khi văn minh tương đối
 Lúc Phương Tây hãy còn gần với rừng !

Nhưng việc đời có ai ngờ trước được
 Nước ông thành cường quốc mới vươn lên
 Cả thế giới thấy ngỡ ngàng run sợ
 Rồi cuối cùng đến Thế chiến thứ hai !

Nhưng quan trọng khi ông đề học thuyết
 Mới đưa ra thế giới đã kinh hoàng
 Quá lạ lùng khiến toàn cầu lác mắt
 Râm rập theo gần hơn nửa thế gian !

Số còn lại đành co vùi tự vệ
 Khi nửa kia quyết cách mạng rợn rùng

*Chiến tranh nóng sắp trở thành Thế chiến
Gần tiêu tan vì vũ khí hạt nhân !*

*Nhưng đời vậy nóng xong thì phải nguội
Nóng lên cao thì xuống lạnh rõ ràng
Chẳng mấy chốc Liên xô thành mây khói
Rồi toàn cầu lịch sử đã sang trang !*

*Đời đổi mới ai cũng thành đổi mới
Tôi hoan hô ông có muốn hoan nghênh ?
Bởi thật sự người đời nên mới mãi
Có gì hơn sự độc lập tự do !*

*Ông đã thấy thời công nhân nô lệ
Quả âm u khi Tư bản hình thành
Bức xúc quá ông dựa vào "biện chứng"
Từ Hegel lập "giai cấp đấu tranh" !*

*Quá tích cực lo cho đời giải phóng
Ông chủ trương cần vận dụng độc tài
Muốn giải phóng trước tiên cần cột lại
Nghịch lý này hay thuận lý thừa ông ?*

*Tư tưởng Đức khởi nguồn từ Hy Lạp
Đều quê hương của triết học châu Âu
Dân tôi vốn vẫn sống theo truyền thống
Bốn ngàn năm chỉ văn hóa phương Đông !*

*Nhưng đã có những con người mơ mộng
Hỏi hời bao khi được tiếp ông vào
Yếu tri thức nên trở thành hạt hăng
Độc ông nhiều nhưng có hiểu bao nhiêu !*

Thôi chuyện cũ tôi thật tình xin lỗi
 Xưa lắm rồi năm tháng đã trôi qua
 Hiện thế giới đã hoàn toàn đổi mới
 Hội nhập xong tôi mới dám thưa ông !

Các lớp trước nay đã gần ra đất
 Rất tin ông sự giải phóng con người
 Tiếc ông quá chỉ tin vào "biện chứng"
 Tôi hoài nghi "biện chứng" đúng hay không !

Các "trí thức" nước tôi thì chẳng vậy
 Bao thập niên mê "biện chứng" ngon lành
 Đưa "biện chứng" lên tầng trời cao ngất
 Hồ hời xem như "luật thánh" trên đời !

Thuyết triết học của ông thành khoa học
 Chỉ nói theo và chỉ biết làm theo
 Không phê phán cũng chẳng cần suy nghĩ
 Đúng hay sai toàn mặc kệ cuộc đời !

Vô trách nhiệm quả tình vô trách nhiệm
 Bởi họ đâu nào lao động chân tay
 Người lao động phải dựa vào trí thức
 Nhưng khổ thay lại gặp loại gà mờ !

Nên trách nhiệm của con người cao nhất
 Xã hội người mang ý nghĩa thiêng liêng
 Cần thật sự khách quan và khoa học
 Hà cơ chi chỉ mê mãi giáo điều !

Đã đổi mới nên cùng ông thảo luận
 Thiếu Hegel thì liệu có ông không
 Thiếu "biện chứng" ông có gì lý luận

Nhưng từ đầu lại chẳng hỏi đúng không !

*Song "biện chứng" duy tâm ai cũng biết
Ông lại mang "duy vật" để cài vào
Râu ông nọ cằm bà kia cằm lộn
Lại hỏi ông nghịch lý tính sao đây ?*

*Tôi chỉ tiếc ông tin vào "biện chứng"
Của Hegel mà đâu phải của mình
Vì niềm tin đâu hẳn là khoa học
Trời bốn phương nào chỉ có phương Đông !*

*Tin một nẻo để rồi suy vụn nẻo
Rõ ràng đây chưa thận trọng chút nào
Và nếu thế còn chi là khoa học
Còn hô hào "chuyên chính" tại làm sao ?*

*Thật khó biết ông nhà thơ hay triết học
Mà vẽ lên cả viễn tượng cuộc đời
Đây mộng ảo chưa hẳn gì thực tế
Như nhà thơ chỉ cảm hứng cho vui !*

*Ông vẫn bảo chỉ mình là khoa học
Thật trớ trêu ngay giữa chính cuộc đời
Bởi khoa học lý gì không tranh luận
Khi ông cho chỉ mình đúng trên đời !*

*Chính bởi vậy mà gây nhiều bão tố
Bao thập niên chỉ "ca ngợi" ông thôi
"Duy nhất đúng" rập ràng "duy nhất đúng"
Cho đến khi đời đổi mới cái dùng !*

Thật may mắn cuộc đời nay đổi mới

Chớ bằng không "trí thức" ngủ muôn năm
 Đời vẫn vậy tựa hòn bi lăn mãi
 Luật Newton quán tính đã thuộc lòng !

Điều đó thật như luật đời xưa cũ
 Chưa có ông "bi" lịch sử chưa lăn
 Có ông rồi "bi" phải đành lăn mãi
 Cho tới khi bị chặn lại giữa dòng !

Các sinh viên ông cũng nào hay biết
 Bao thập niên chỉ học mỗi mình ông
 Học triết học nhưng hề tranh luận
 Hết con chim ca hót ở trong lồng !

Nói chơi vậy nhằm xề xòa cả thầy
 Đời vậy thôi có lúc đúng lúc không
 Chỉ tiếc nỗi ông giáng điều "chuyên chính"
 Mà bao năm thế giới phải long đong !

Nhưng quả thật ông có lòng thiện chí
 Muốn nhanh lên trong giải phóng con người
 Song ngạn ngữ bảo nghĩ già non lẽ
 Có đúng vào trường hợp của ông chăng ?

Ông quả thật vốn chủ trương "duy vật"
 Lại kết vào cùng "biện chứng" Hegel
 Vốn nguồn gốc "duy tâm" ai cũng biết
 Ông nghĩ sao mà trộn nước với dầu !

Để từ đó thành "đấu tranh giai cấp"
 Còn cho là luật xã hội tự nhiên
 Thật chẳng phải căn cứ vào thực tiễn
 Mà chỉ vào "biện chứng" kiểu tiên thiên !

Cũng từ đó suy thêm năm "hình thái"
 Giống rập khuôn cho chiếc bánh hình thành
 Chiếc bánh ấy chỉ theo điều tư biện
 Chắc chi đâu đã hiện thực trên đời !

Ông cho đó là động cơ phát triển
 Nên bảo rằng bạo lực phải đề cao
 Kết quả đó phủ phàng ai cũng biết
 Người với người lại thành "địch" với "ta" !

Từ khởi thủy ông nêu lên khá rõ
 Không theo ông là "tư sản" rõ ràng
 Kiểu dán miệng cột chân nhằm đánh thắng
 Tranh luận gì khi chỉ biết thoi nhau !

Nên học thuyết ông chứa đầy nghịch lý
 Giống cỗ xe có nhiều bánh ngược xuôi
 Rất khập khễnh trên con đường lịch sử
 Và quả nhiên xe đã đổ lăn kèn !

Nay đổi mới khiến mọi người chưng hửng
 Nếu đúng thời phải đổi mới làm chi
 Đường chân trời giống mờ mờ ảo ảo
 Là hoàng hôn hay thật sự bình minh !

Dân tộc tôi vốn đa phần lao động
 Là nông dân hay kẻ cả công nhân
 Chân đi đất ít rõ về triết học
 Ít tư duy theo trùu tượng xa vời !

Chính bởi vậy mới trông vào trí thức
 Gặp thứ cùn lại càng khổ cho dân

*Biết nói thui có bao giờ suy nghĩ
Chỉ tung hô kiểu khẩu khí bằng mồm !*

*Phản tôi nghĩ khác điều ông đã nói
Tôi cho rằng khoa học tất ưu tiên
Kinh tế tiến bước dựa vào kỹ thuật
Sao lại hô là "giai cấp đấu tranh" !*

*Mọi hiểu biết đều dựa nơi tri thức
Khoa học luôn phải phát triển trên đời
Con người cốt phải có phần đạo đức
Bản năng thôi thì điều đúng con người !*

*Tôi hiểu đó là điều cần ý thức
Ông đề cao ý thức giới công nhân
Kết hợp lại cả nông dân ý thức
Thay vào luôn ý thức của mọi người !*

*Đời phát triển tất dựa vào tri thức
Lý làm sao chỉ dừng lại bản năng
Hegel bị một lần ông "lật ngược"
Và về sau lật tuốt lăm việc đời !*

*Từng có người theo ông mà tuyên bố
Trí thức không đáng sá một cục phân
U tối vậy nhưng làm đời hoảng loạn
Vì trong tay đã nắm được quyền hành !*

*Quê hương tôi bốn ngàn năm truyền thống
Tinh thần luôn được mãi mãi giương cao
Chuộng sự học để khởi đầu văn hiến
Cho tài năng là nguyên khí quốc gia !*

Khi ông đến cả ngàn năm đảo ngược
 Văn thánh xưa từng dùng cột trâu bò
 Trí thức phải vất giầy cày ruộng
 Hoặc bằng không cũng "trí ngu" dân ngu !

Thôi chuyện cũ nhắc gì cho thêm chán
 Đổi mới rồi cũng chẳng ức mà chi
 Chỉ tiếc nỗi còn có người chưa đã
 Nên hô hào kiểu đổi mới bề ngoài !

Tôi thật bụng luôn tin vào cái mới
 Như ngày xưa Khổng tử bảo "nhật tân"
 Nhật tân mãi không bao giờ ngừng lại
 Nên nói thêm ý nữa "hựu nhật tân"!

Nay đổi mới nhằm theo "toàn cầu hóa"
 Tôi vẫn cho quả là một ý hay
 Nhưng gì cũ chuyển bảo tàng giữ lại
 Để còn lưu dấu mãi lại sau này !

Tôi thật sự chỉ tin vào tri thức
 Tin cả luôn những trí thức đang hoàng
 Tin hết thấy con người nào thiện chí
 Biết vì đời mà thiện ác đấu tranh !

Ông quả thật lại tin vào "giai cấp"
 Vì đặt nền trên "biện chứng" Hegel
 "Biện chứng" ấy từ nguồn đả khắp khển
 Từ biện thôi đâu thực tiến chút nào !

Đời muốn tiến phải dựa vào kỹ thuật
 Tổ chức nhằm cho đúng luật khách quan
 Muốn ngăn nắp cần dựa vào pháp luật

Có làm chi mà "ý hệ" làng quàng !

*Pháp luật tốt đặt nền trên khoa học
Có chi đâu kiểu "giai cấp" lò mờ
"Trí thức" dõm vẫn đua đòi tâng bốc
Còn nông dân thật sự chỉ làm ngơ !*

*Trong cuộc sống sự "nhân danh" dễ thấy
Hết nông dân rồi lại đến công nhân
Dân tôi vốn chỉ thường hiền như bụt
Ai làm chi cứ mặc kệ trên đời !*

*Họ thật sự luôn có lòng yêu nước
Đó mãi luôn truyền thống của dân tôi
Bị áp bức thì đứng lên đề kháng
Đòi tự do dân chủ của con người !*

*Họ chẳng thiết điều gì là lý thuyết
Bởi luôn gần ruộng lúa nương khoai
Chuyện vớ vẩn hơi đâu mình cần biết
Để làm chi mà chỉ nặng cái đầu !*

*Như tôi cũng chỉ một người chân đất
Mới tập thành nói "triết học" cho vui
Thế giới mới mọi người cần phát triển
Khi rảnh rang cũng thích nói chuyện đời !*

*Ông đã sống trước tôi già thế kỷ
Ở một nơi tuy quả rất xa xôi
Đưa lý thuyết khi ông còn rất trẻ
Còn nay tôi tương đối cũng già rồi !*

Khi ông viết luôn tự do để viết

Còn tôi nay chỉ có cách làm thơ
 Ông viết sách hầu mong đời được biết
 Tôi làm thơ chỉ nhằm cất trên đời !

Chuyện vốn cũ trên trăm năm là thế
 Dẫu ngàn năm chưa chắc đã hơn chi
 Lịch sử tiến khi con người cùng tiến
 Kèm nhau luôn thì liệu có ích gì !

Nơi nước tôi đã nhiều trăm năm trước
 Nào Nguyễn Du, Đoàn Thị Điểm, Gia Thiều
 Từng làm thơ cả ngàn câu chưa đủ
 Để nói lên thân phận của con người !

Nay tôi chỉ kể sinh sau để muộn
 Cũng làm thơ để hầu chuyện cùng ông
 Mong ông xem chớ cho người khác biết
 Đời mà ông nhằm tránh chuyện hiểu lầm !

Ông thật quả chỉ vì người triết lý
 Nhưng đưa ra một triết học viển vông
 Tôi nay cũng chính vì người triết lý
 Nhưng tôi thì theo cách của phương Đông !

Dân tộc Đức thông minh đời thầy biết
 Việt Nam tôi đâu phải chỉ ngu ngơ
 Hề lịch sử có bao điều bất trắc
 Nên thông minh mà lại giống lò ngò !

Cũng như thế ông đã từng dán miệng
 Vòng kim cô khiến được cả tề thiên
 Tôi "ca ngợi" ông thông minh là vậy
 Đành chào thua nhằm yên ổn trên đời !

Nên tính cách người nước tôi là vậy
 Ngoảnh mặt đời thì còn cách làm thơ
 Thơ trực diện hoặc là thơ châm biếm
 Tôi thì không bởi luôn rất hiền từ !

Nói đùa thế với ông nhà triết học
 Bởi họ luôn đầy chữ nghĩa trên đời
 Ông đã xúi cuộc đời làm cách mạng
 Còn như tôi thật chỉ biết làm chơi !

Nhà tư tưởng không dấn sâu vào thế sự
 Chỉ có ông là biệt lệ trên đời
 Bởi tư tưởng cần bao hàm vũ trụ
 Rong thuyền chi để ra chốn biển khơi !

Nên ông chắc chưa phải nhà triết học
 Giống như ông từng đã biết Hegel
 Sao ông giống như một nhà sưu tập
 Góp muôn nơi vào học thuyết của mình !

Kinh tế học năm dài ông tự học
 Mỗi ngày đêm ở thư viện Luân đôn
 Có kết lại với quy điều 'biện chứng'
 Kiểu gọt chân sao cho được vừa giày !

Tôi đọc ông trong những ngày còn trẻ
 Hiểu riêng ông mà chẳng nói với ai
 Vì có nói cũng ai nào chịu được
 Bởi khắp nơi người ta đã "mê" rồi !

Bốn mươi năm tôi chỉ đành im lặng
 Bởi nói ra cũng "cóc" có ai tin

Thuật ông giỏi là dùng keo dán miệng
Quy kết thôi ai tranh luận giữa đời !

Lúc còn trẻ ông nhiều điều mộng tưởng
Khi già lên Tư bản luận ra đời
Nhưng thực chất nhằm gạt chân kinh tế
Cho vừa giấy của "biện chứng" Hegel !

Trong "ý hệ" ông có điều phóng đại
"Xóa triết đi bằng hiện thực" trên đời
Ôi triết học làm sao mà "thực hiện"
Quả mình ông kể từ thuở hồng hoang !

Đơn giản vậy trong vài điều kết lại
Tôi luôn tin vào thiện ý con người
Vào tri thức và vào điều chí thiện
Còn riêng ông tin bạo lực đấu tranh !

Qua thực tiễn làm con người kinh nghiệm
Nhất là khi lịch sử được sang trang
Trong kinh tế ông phớt lờ tâm lý
Giống y như một lý thuyết vôi vàng !

Bởi đâu phải mọi người đều tốt cả
Đâu phải người đều cao thượng giống nhau
Cuộc đời tất vàng thau luôn lẫn lộn
Nên hoàn ông lại triết lý cuộc đời !

Lúc sơ khởi ông chủ trương "nguyên tử
Lại chuyển qua thuyết "bản thể" Hegel
Ông huyền hoặc lại cho đời huyền hoặc
Quả thật ông hơi khó hiểu trên đời !

Trong tính cách người Việt Nam tôi gửi
 Lá thư này mạo muội đến cho ông
 Nhờ thực tế việc đời nay đổi mới
 Nếu bằng không chắc giữ kín trong lòng !

Tôi vẫn biết lá thư dài thậm thụt
 Bởi nhiều điều cần phải nói với ông
 Ông vốn có quá nhiều điều "lật ngược"
 Mà đầu tiên là với chính Hegel !

Do thiện ý ông muốn nhằm giải phóng
 Xóa vong thân ở hết thấy con người
 Nhưng hiện thực có bao điều ngược lại
 Học thuyết ông thực tế lại kiềm chân !

Ông có lỗi hay người đời có lỗi
 Nhưng nhiều người vẫn cứ cố bóc ông
 Lòng thành thực hay chỉ ngoài miệng lưỡi
 Thuyết của ông sao làm dối con người !

Ai trách nhiệm ông hay đời trách nhiệm
 Lý thuyết hay tại thực tế phũ phàng
 Nhưng sai biệt thì đúng sao lý thuyết
 Đời phũ phàng làm ông bị hàm oan ?

Chẳng có lừa làm sao mà có khối
 Dân nước tôi từng thường nói câu này
 Ông tin chắc người đời không giả dối
 Thế người đời giả dối tại vì đâu ?

Hồi tôi nhỏ cũng rất mê ông lắm
 Lớn lên rồi mới lại thấy vu vơ
 Tôi bị lừa hay ông đã lừa trước

Làm cuộc đời mất cả vẻ nên thơ !

*Ở nước tôi đầu tiên ông Trương Tửu
Theo chân ông quả hết mức rợn rùng
Dầu sự thực biết gì đâu triết học
Chỉ có điều trưởng giả học làm sang !*

*Rồi huy hoắc lại ông Trần Đức Thảo
Tâng ông lên đến tuốt chín tầng mây
Tiếc ông ấy vốn trẻ người non dạ
Nên tất nhiên đành trả giá cuộc đời !*

*Tôi kể lại chỉ đôi người nổi trội
Còn bao nhiêu những người khác thiếu chi
Học triết học lại chỉ theo truyền khẩu
Bắt chước ông cả vú lấp miệng em !*

*Đời là vậy dễ gì mà lý tưởng
Thường nhân danh cùng ích kỷ cũng nhiều
Nếu học thuyết không dựa vào tâm lý
Thì cuộc đời thành cỗ máy như không !*

*Nên chính xác ông cũng phần có lỗi
Đầu tiên chính đã nêu thuyết bạo hành
Kết cuộc lại còn chủ trương chuyên chính
Bởi đặt nền trên "biện chứng" đấu tranh !*

*Chính điều đó cũng khiến cho khoa học
Trở thành luôn kiểu "chính trị" nghèo nàn
Cả triết học cũng biến thành "chính trị"
Nhân bản thành sợ hãi chốn nhân gian !*

Tuy thực chất trong cuộc đời nhân loại

Có biết bao thuyết nhân bản ra đời
 Ông tuốt tuốt gọi chung là "tư sản"
 Để còn mình mới chính đáng mà thôi !

Chính bởi vậy nhiều nơi trên thế giới
 Phải tôn ông trên chính cả con người
 Trên cả thầy quốc gia và xã hội
 Trên quê hương và dân tộc của mình !

Vong thân vậy họ nhân danh giải phóng
 Bằng cách đem "đấu tố" chính con người
 Cùng với "trại tập trung" và "tẩy não"
 Kể cả bằng "văn nghệ sĩ" hót lung tung !

Nay ôn lại một thời gian đặng đặng
 Thành tích ôi còn lại chỉ số không
 Những thành quả văn chương và chữ nghĩa
 Thật sự luôn nhằm "ca ngợi" về ông !

Lịch sử ấy quả phũ phàng ông ạ
 May mà nay cũng đã được qua rồi
 Non thế kỷ trôi theo về dĩ vãng
 Nói nghe qua nhằm thận trọng về sau !

Tôi tự hỏi giá ông thành sống lại
 Có "sửa sai" ngay học thuyết của mình
 Cập nhật hóa có cần nên "đổi mới"
 Về những gì ông "đảo lộn" lung tung !

Dân tôi bảo sai một ly đi một dặm
 Phương ngôn đây đã có từ ngàn đời
 Trong lý thuyết nếu một điều sơ ý
 Cũng biến thành tai họa dễ như chơi !

Ông thử nghĩ xã hội gì như một
 Cả triệu người chỉ giống hệt một người
 Xã hội ấy con người hay cái kiến
 Để rập ràng đả đảo hoặc hoan hô !

Chưa chất thế từng được cho ru viết
 Nhiều người ca "dân chủ gấp triệu lần"
 May tất cả nay đi vào dĩ vãng
 Nhiều lớp người cũng đã xuống âm ti !

Toàn sự thật nói ra ông đừng sợ
 Tôi dám đâu lại thêm bớt chữ câu nào
 Chỉ chép lại như một người nhân chứng
 Nhằm lưu đời các thế hệ mai sau !

Lướt sơ vậy xin ông đừng tức giận
 Tôi một người già cả ở Việt Nam
 Hay chỉ giống bao người trên thế giới
 Cầu mong ông luôn mọi sự bình an !

Tôi vẫn biết "làm thơ" là trái lẽ
 Nhưng dân tôi vẫn có máu "văn chương"
 Nên kể cả mọi vấn đề triết học
 Thay văn xuôi cũng viết được văn vần !

Saigòn, 08/7/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

TUYÊN NGÔN VỀ QUYỀN SỞ HỮU

Con người sống phải dựa vào vật chất
 Đó chẳng qua là thực tế hiển nhiên
 Quy luật ấy vẫn chung muôn loài vật
 Là lý do quyền sở hữu tự nhiên !

Sự sở hữu chẳng qua nhằm tiện ích
 Vật trong tay thì sử dụng chẳng phiền
 Giống như chuyện cần lấy đồ trong túi
 Đấy chẳng qua vì thoả mái ưu tiên !

Song bảo đảm an toàn thì tích lũy
 Có khác gì chú sóc nhặt hạt khô
 Chẳng những nhặt lại còn ra chôn giấu
 Đến nhiều khi không nhớ nổi để đào !

Người cũng vậy đôi khi thành thái quá
 Từ an toàn biến thành óc tham lam
 Tích lũy mãi có khi nào dừng lại
 Người trở nên như một chú cóc vàng !

Đó là mặt tự nhiên quyền sở hữu
 Còn bên kia cũng là mặt bất công
 Người giàu quá khiến cho người thiếu quá
 Có khác chi hai kẻ đắp cùng chắn !

Nhưng ngược lại cũng có nhiều tích cực
 Tích lũy đầy tạo cơ sở đầu tư
 Trong kinh tế quả điều này rất tốt
 Nhờ đầu tư làm lợi ích cho đời !

Vậy sự việc tự bản thân vô nghĩa
 Chỉ con người phải định hướng ra sao
 Theo hướng tốt thì mọi điều được tốt

Còn hướng sai thì hết cả đều sai !

*Hãy tưởng tượng nếu không hề tư hữu
Loài vật nào dễ có sống được đâu
Đó là luật khách quan trong thiên giới
Cũng tự nhiên trong nhân giới con người !*

*Nên ý nghĩa chính là do điều tiết
Trong thiên nhiên là nguyên tắc môi trường
Trong xã hội nói chung là luật pháp
Nhằm hài hòa mọi việc kết liên nhau !*

*Vậy tư hữu là điều luôn phải có
Đó chính là một nguyên lý căn cơ
Chỉ có vật trời sinh là chung hết
Hoặc làm nên do bởi chính cộng đồng !*

*Sở hữu chung vật thiên nhiên vốn có
Chẳng phải do chính lao động làm ra
Giống không khí nước sông hay biển cả
Đó không hề là các vật được làm ra !*

*Đơn giản vậy sao nhiều người lẩn thẩn
Thích cái gì cũng phải thuộc của chung
Lòng đố kỵ muốn cào bằng tất cả
Muốn lấy không và hưởng dụng của người !*

*Quyền tư hữu nói chung luôn đúng đắn
Chỉ sai lầm do định hướng con người
Không kiểm soát cũng như nhằm vô sản
Hai cực đoan thật ngu ngốc bao nhiêu !*

Lấy pháp luật cốt điều hòa xã hội

Vô sản gì thật quá đại dai khờ
 Tin 'biện chứng' và tưởng rằng quy luật
 Nhằm đấu tranh hòng tiến tới 'đại đồng' !

Sai lầm đó chỉ bởi do tư biện
 Ngồi một nơi mà thỏa thích tư duy
 Phi khoa học lại tưởng rằng khoa học
 Chỉ làm cho thế giới phải điên khùng !

Ôi 'biện chứng' thật ngô nghê 'biện chứng'
 Lý thuyết gàn mà cứ tưởng hay ho
 Nói vòng vèo vẫn chẳng qua một ý
 Phủ định chi liên tiếp hỏi ai tin !

Này hãy nhìn một con sông đang chảy
 Cũng phải chăng là 'biện chứng' hay sao
 Nếu quả vậy cái gì không 'biện chứng'
 Cả đúng sai cũng 'biện chứng' ráo nào !

Thật nguy biện ới dào đầy nguy biện
 Đầu tiên là tư biện kiểu tư duy
 Tiếp theo đó lại phịa 'năm hình thái'
 Nhằm chứng minh cho 'quy luật' cuộc đời !

Lịch sử vẫn luôn khách quan tồn tại
 Biến chuyển thường và ngày cứ đi lên
 Dù những lúc thụt lùi trong quá khứ
 Song tương lai nào biết sẽ về đâu !

Chỉ có vậy mà tin vào 'tất yếu'
 Nhằm đấu tranh cốt đẩy mạnh 'quay vòng'
 Để khi hết luôn cả năm 'hình thái'
 Cảnh thần tiên sẽ có được trên đời !

Ngây thơ vậy quả thật là phi lý
 'Tất yếu' rồi thì can dự làm sao
 Toàn tưởng tượng bởi tin vào 'biện chứng'
 Có hay đâu sự quý biện của tư duy !

Đơn giản vậy lại làm đời phức tạp
 Nhưng nhìn chung là lỗi tại con người
 Không chân thật lại còn ham trình diễn
 Trình diễn cùng chuyên đoán hại đời thôi !

Đời đích thực phải tự do dân chủ
 Như dòng sông cứ mãi mãi trôi đi
 Vài hạt nước lại tưởng mình thần thánh
 Làm luật riêng để cưỡng cả dòng sông !

Ôi phi lý cuộc đời sao phi lý
 Đầy nhân danh và tưởng tượng chủ quan
 Lấy bạo lực nhằm buộc người yếu đuối
 Để làm cho nhân loại phải kinh hoàng !

Thôi xin hãy mọi người nên thức tỉnh
 Vật Xê-Đa cần hoàn lại Xê-Đa
 Trả tự do cho đời người bình dị
 Đẹp hết đi mọi 'biện chứng' tuênh toàng !

Đời chỉ đẹp khi cuộc đời dân chủ
 Quyền tự do cho tất cả mọi người
 Trong tư tưởng và đời thường cũng vậy
 Xã hội cần mọi hợp tác vô tư !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 06/7/2010

VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ SỰ BẤT CÔNG

*Trong xã hội mọi người luôn bình đẳng
Bởi vì đều có lý trí như nhau
Nếu khác biệt chỉ là do hoàn cảnh
Tài bộ riêng hay vị thế cuộc đời !*

*Bởi bình đẳng tất nhiên cần dân chủ
Cần tự do nhằm liên kết chung nhau
Mỗi cá nhân chẳng khác gì nguyên tử
Hợp lại nhau trong toàn thể cộng đồng !*

*Cũng chính vậy công bằng là nguyên tắc
Không ép nhau không lừa dối giữa nhau
Không cưỡng đoạt mà luôn cần sòng phẳng
Cả tinh thần và vật chất song đôi !*

*Người hiểu biết giúp cho người kém cỏi
Người tài năng hướng dẫn kẻ ít tài
Người đạo đức làm gương người ít đức
Người giàu nhiều giúp mọi kẻ khó khăn !*

*Nguyên lý ấy cuộc đời thường vẫn có
Từ ngàn xưa vì là lẽ công bằng
Cả nhân loại đâu đâu đều cũng vậy
Đơn giản vì việc đó vẫn khách quan !*

*Song cuộc sống đâu phải toàn lý tưởng
Thường xảy ra những lạm dụng trong đời*

Như bóc lột hay thế thần áp đảo
Vì bản năng khiến dẫm đạp tình người !

Bởi bản chất con người hay yếu đuối
Cần đấu tranh để hướng đến trưởng thành
Cuộc đời đẹp nhờ văn minh phát triển
Phấn đấu nhằm cho lịch sử đi lên !

Bốn phận đó là của bao trí thức
Bao tài năng cùng đóng góp mọi ngành
Cho nhân loại bất kỳ đâu cũng vậy
Nhằm làm cho xã hội được tốt lành !

Lịch sử tiến công bằng càng phải tiến
Bất công luôn cần phải được đẩy lùi
Cả khoa học, văn chương cùng đóng góp
Kỹ thuật làm kinh tế mãi đi lên !

Bổng lý thuyết tung ra điều 'bản thể'
Bày đặt nào 'đối kháng' kiểu nam châm
Cực nam bắc phải luôn luôn 'đối lập'
Giải pháp cần là giai cấp đấu tranh !

Rồi tượng tượng nào là 'năm hình thái'
Ngồi một nơi mà huyền cả đất trời
Bày vẽ cảnh 'thiên đường' nơi hạ giới
Để thấy toàn địa ngục giữa trần gian !

Khắp thế giới bị thu về một mối
Cho cá nhân hay các nhóm độc tài
Một tiếng thét triệu triệu người khiếp vía
Một lời hô hàng vạn lớp hi sinh !

Quá bất công cuộc đời sao khủng khiếp
 May mà rồi lịch sử cũng sang trang
 Cả nhân loại được thoát vòng nguy hiểm
 Phá vỡ đi kiểu lý thuyết cùn mần !

Ngây thơ vậy mà tưởng mình thần thánh
 Thông minh chi thứ lý luận vòng vèo
 Đầy nghịch lý chứa bao điều nguy biến
 Mà khiến biết bao 'trí thức' cũng hùa theo !

Ôi 'trí thức' hay chỉ là 'trí ngu'
 Hay còng lưng vì quyền lực đè đầu
 Để từ bỏ chức năng người trí thức
 Tự dối lòng mà còn muốn ngu dân !

Tội lỗi ấy trước tiên do trí thức
 Vì cái 'tôi' vô trách nhiệm với đời
 Bời hèn yếu mà xa rời thực tế
 Nhằm yên thân đội quyền lực lên đầu !

Tôn quyền lực thay vì tôn xã hội
 Tôn cá nhân thay vì quý con người
 Giúp quyền lực thu về tay số ít
 'Trí thức' thành cả một đám tay sai !

Bao sách vở viết ra sai sự thật
 Lại còn thêm 'văn nghệ sĩ' hùa vào
 Biến xã hội trở thành bầu sữa ngọt
 Để cùng nhau hút lấy thật bất công !

Trách nhiệm ấy nay phải cần phân tích
 Bởi vì rồi lịch sử đã đi qua
 Bao thực tế vốn bày ra trước mắt

Còn gì đâu mà lẫn chính với tà !

*Chính luôn mãi vẫn là điều công chính
Tà thì luôn những hành động bất công
Bất công cả cuộc đời và lý thuyết
Đã phơi ra suốt lịch sử bao năm !*

*Bởi khoa học chứng minh từ thực tế
Không chỉ ngồi một chỗ để xưng tên
Bằng thực tiễn mà chứng minh chân lý
Không bày trò nhằm bưng bít lòng tin !*

*Chân lý phải khách quan là thế đó
Không thể nào lấy thúng để úp voi
Bất công vẫn chỉ do lòng ích kỷ
Nhằm quay lưng lại sự thật cuộc đời !*

*Chân lý đó phải luôn là bài học
Vì công bằng và loại bỏ bất công
Chân lý phải từ đời luôn bày tỏ
Đâu thể ngồi mà tưởng tượng viễn vông !*

*Vì bất công luôn thiên hình vạn trạng
Bóc lột nhau trong thực tế cuộc đời
Áp bức nhau trong tư duy ý thức
Lừa mị nhau trong đời sống khắp nơi !*

*Nơi cá nhân cũng như nơi xã hội
Không công bằng tức là đã bất công
Mọi điều gì không của mình lại lấy
Ấy làm sao mà bảo được công bằng !*

Nhưng công bằng cá nhân là điều nhỏ

*Chính bất công xã hội mới điều to
 Công bằng phải mọi người ngang quyền lợi
 Đặc quyền riêng thì đâu thể công bằng !*

*Nên công bằng cần tự do dân chủ
 Bởi nếu không tất dẫn đến bất công
 Đâu có chuyện thối còi vừa đá bóng
 Và kiêm luôn cả đến chức trọng tài !*

*Một lý thuyết lại chủ trương chuyên đoán
 Còn thế nào mà 'khoa học' được sao
 Đơn giản thế nhưng nhiều người chẳng thấy
 Bị lừa ngay kể từ phút ban đầu !*

*Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 03/7/2010
 VÕ HUNG THANH*

TUYÊN NGÔN VỀ SỰ CÔNG BẰNG

*Sự công bằng vẫn là điều lý tưởng
 Đạo đức chung và lý trí con người
 Nhưng thực tế công bằng không đơn giản
 Nên nhiều người vẫn cứ hiểu nhầm na !*

*Đơn giản nhất họ hiểu về vật chất
 Chỉ đòi như là một sự quân phân
 Giống như thẻ ký vàng và ký đá
 Cắn ngang nhau trên chính một bàn cân !*

Đó là kiểu ngang bằng trong toán học

*Phù hợp theo tính đố kỵ của con người
 Chẳng ai muốn ai hơn mình cả thấy
 Công bằng luôn như một đám cá mè !*

*Ấy là cách công bằng theo trù tượng
 Khi cuộc đời thực tế chẳng ai theo
 Chỉ 'lý luận' làm sao cho sướng miệng
 Mà thật ra nhằm lừa mị cuộc đời !*

*Bởi luôn có tinh thần và vật chất
 Và công bằng cũng tùy đó mà theo
 Công bằng quý tinh thần hơn vật chất
 Vì làm nên nhân cách của con người !*

*Trong tinh thần đức hi sinh phải có
 Vật chất luôn chỉ là sự cào bằng
 Nơi tinh thần tình người luôn đi trước
 Vật chất luôn lòng ích kỷ đo phân !*

*Nên công bằng phải đi cùng hiểu biết
 Ngu dốt đâu có thể gọi công bằng
 Tính công bằng phải cận kề chân lý
 Giả dối luôn chỉ là sự bất công !*

*Chính bởi vậy cả hai luôn đối kháng
 Khi bất công thì không thể công bằng
 Nơi xã hội hay cá nhân cũng vậy
 Công bằng luôn phải dân chủ tự do !*

*Hay công bằng giống như dòng nước chảy
 Để tự nhiên không cản trở chút nào
 Tức dòng chảy tự nhiên và trong mát
 Không phải là một dòng chảy nhiễm ô !*

Cũng do vậy công bằng luôn tự tại
 Luôn tự nhiên cùng thật sự khách quan
 Nên mọi thứ 'công bằng' do giả dối
 Thực chất luôn vẫn là sự bất công !

Vậy cơ sở công bằng là lý trí
 Phù hợp theo sự nhận thức tự nhiên
 Vì mỗi người có lương tri tự tại
 Cũng thấy ngay đâu là sự bất công !

Song nhận thức đâu phải là thực tế
 Khi biết sai nhưng vẫn cố làm càn
 Bởi vì chính trong lòng luôn vị kỷ
 Cho nên chi là 'chó sói' giữa người !

Nên quả thật cuộc đời luôn muôn mặt
 Biết khi nào hết lợi dụng, nhân danh
 Giống như kiểu các loài sâu tìm lỗ
 Lỗ càng sâu thì càng mãi đục vào !

Vậy công bằng, bất công là hai phía
 Giống hai bên của mỗi một bàn cân
 Bên này nhẹ thì làm bên kia nặng
 Bất công luôn phải loại bỏ công bằng !

Chính vì vậy mà tiền đề đặt trước
 Định nghĩa sao cho đúng lẽ công bằng
 Khi đặt đúng thì công bằng mới đúng
 Còn đặt sai chi luôn có bất công !

Nên công bằng phải luôn là chân lý
 Bởi vì luôn cần đúng đắn khách quan

Chỉ giả dối thì công bằng sao được
Nhằm gạt người thì tất phải bất công !

Đơn giản thế sao nhiều người chẳng thấy
Chỉ bu loa miệng lưỡi nói công bằng
Đâu sờ ót lại xem đà chính xác
Hoặc tiền đề đã đặt đúng hay chưa ?

Công bằng giống một thân cây đang mọc
Cần đi lên từ lịch sử cuộc đời
Phải có rễ cắm sâu trong thực tại
Công bằng gì chỉ 'lý luận' khơi khơi !

Công bằng vẫn là con người thực tế
Trời sinh ra theo tài chí mỗi người
Đời lại tạo mỗi người theo hoàn cảnh
Công bằng nào lại phủ nhận sạch trơn ?

Vậy công bằng cào bằng là tội ác
Bất công thôi mà miệng nói công bằng
Đốt nát vậy mà lại ham 'lý luận'
Ngu si đòi phải 'cách mạng thường xuyên' !

Đời màu xám bởi vì toàn 'lý thuyết'
Đầu óc ngu khiến lập luận vu vơ
Nhắm tướt đoạt và công bằng lỗ miệng
Ôi cuộc đời toàn chỉ thấy bất công !

Đúng là kiểu loài người như 'chó sói'
Coi bản năng như một thứ công bằng
Đâu có biết công bằng là nhân bản
Trong tình người mới đích thật mà thôi !

Nên công bằng phải ngược chiều giả dối
Giả dối luôn thì không thể công bằng
Công bằng phải cần khách quan sự thật
Che đậy nhiều thì chỉ có bất công !

Công bằng sánh bất công như đen trắng
Nơi trắng nhiều đâu có thể là đen
Chỗ đen nhiều cũng đâu còn là trắng
Mà xám thôi, tùy phán đoán mỗi người !

Vậy công bằng chỉ dựa vào dân trí
Mỗi cá nhân và xã hội con người
Dân trí kém tất công bằng phải phải kém
Chưa kể về những xã hội ngu dân !

Công bằng tất phải dựa trên lý trí
Vì mỗi người luôn đều có lương tri
Công bằng vẫn phát huy khi đời tốt
Đời bất công nào ai đại công bằng ?

Đó quả thật chính là điều nghịch lý
Vì số thành hay tổng số bởi từ đâu ?
Trong phép cộng phải luôn từ đơn vị
Đơn vị nào lại chẳng dấu kèm theo ?

Đời rõ ràng chính là bài đại số
Mà phải đâu chỉ cộng trừ đơn thuần
Đơn giản vậy sao nhiều người chẳng thấy
Bất công rồi thì chỉ để bất công !

Quả chán thật sao cuộc đời chán thế
Thiệt có không về những thứ công bằng ?
Khi còn người toàn bản năng ích kỷ

Hô công bằng nhằm che giấu bất công !

*Đây cũng giống như cái vòng luẩn quẩn
Cứ đầu ra lại nối tiếp đầu vào
Công bằng vẫn giảm dần từng chút một
Còn bất công thì mỗi lúc gia tăng !*

*Vấn nạn ấy mỗi người đều đã rõ
Thế làm sao mà đòi được công bằng
Nên sáng suốt và luôn cần thực tế
Đừng bị đòi bằng những 'lý luận' suông !*

*Nên tóm lại phải tự do dân chủ
Tự giác luôn cần đạo đức ở đời
Nếu độc đoán thì công bằng sao được
Và cần luôn sự thẳng thắn khắp nơi !*

*Bởi dối trá giúp bất công phát triển
Bất kỳ ai nhằm dối trá chuyện gì
Vì công bằng phải đi cùng sự thật
Sự thật luôn cần ý nghĩa khách quan !*

*Đòi dối trá thì công bằng sao được
Công bằng gì nếu trượt đoạt lẫn nhau
Cả vật chất hay tinh thần cũng vậy
Dối trá cùng trượt đoạt tạt đi đôi !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sài Gòn, sáng 03/7/2010
VÕ HƯNG THANH*

★★

TUYÊN NGÔN VỀ NGHĨA LÝ CỦA CUỘC ĐỜI

Mọi cá nhân sinh ra đời để sống
Quyền thiêng liêng nơi tất cả con người
Vì tất cả đều được quyền bình đẳng
Xã hội nhằm phụ giúp cá nhân thôi !

Mỗi cá nhân phải dựa vào xã hội
Nhờ cá nhân mà xã hội hình thành
Ngay hai bên cũng đều cùng bình đẳng
Đều dựng trên nền tảng của thiên nhiên !

Thiên-Địa-Nhân vốn ngàn xưa đã biết
Đó chung quy ba giếng mối tam tài
Nếu thiếu một thì đâu thành xã hội
Nên cuộc đời phải cân đối hòa hài !

'Thiên' là cõi siêu hình không dễ biết
'Nhân' là người đang sống giữa trần gian
'Địa' gồm cả thiên nhiên và vũ trụ
Chính con người mang ý nghĩa thiêng liêng !

Đơn giản vậy lại hô hào 'duy vật'
Hạ cuộc đời xuống thực tế tầm thường
Kèm theo đó lại 'thuyết duy lịch sử'
Xã hội thành một cỗ máy hoang mang !

Ngây thơ vậy sao nhiều người không biết
Lấy quyền riêng mà áp đặt lên đời
Cùng thiết kế ra những 'quan tư tưởng'
Tay ngang nhằm cai quản chuyện trên trời !

Bởi triết học người chuyên môn mới hiểu
 Người bình thường sao lại nắm 'chức quan'
 'Quan tư tưởng' để dắt dân đúng hướng
 Đúng hướng nào hay lại dắt lang thang !

Ôi quả chuyện thật khinh đời quá mức
 Nhắm coi trời như thể chẳng bằng vung
 Coi xã hội khác gì như con rối
 Cứ tha hồ tùy ý giật lung tung !

Cớ sự đó bởi đâu mà lại có
 Phải do chẳng từ lý thuyết tầm ruồng
 Ngồi một chỗ cứ tha hồ tưởng tượng
 Coi cuộc đời như hai cực nam châm !

Từ 'đổi lập' tưởng ra 'năm hình thái'
 Cột buộc vào 'lịch sử' thúc đi lên
 Nhằm xây dựng cõi thiên đường tưởng tượng
 Xã hội thành một cỗ máy công kênh !

Đời thực tế người nào mà chẳng biết
 Ở dưới cùng là tầng cấp bản năng
 Trên đó chính nền văn minh nhân loại
 Cao hơn thêm là văn hóa con người !

Văn hóa ấy vừa tinh thần vật chất
 Nhờ tự do dân chủ để đi lên
 Sao lại đặt dưới quyền 'quan tư tưởng'
 Quá khinh khi và bêu rếu cuộc đời !

Sự thể ấy rõ ràng là khủng khiếp
 Vô lý ơi sao đời quá ngây ngô
 Bao 'trí thức' lại toàn im miệng hén

Đời còn chi để trông cậy được nào !

Lịch sử vốn cần tự do phát triển
 Mỗi quốc gia tùy hoàn cảnh tiến lên
 Mỗi dân tộc phải do mình tự quyết
 Có làm sao lý thuyết 'lạ' trông vào !

Một học thuyết chứa toàn điều nghịch lý
 Có làm gì mà 'khoa học' cho cam
 Đây nguy biện lại coi như hữu lý
 Chỉ ép cho nhân loại phải chịu mòn !

Mọi có sự quả đều do 'trí thức'
 Học hành sao mà phiền diện chưa thông
 Bởi chủ quan cứ tin vào 'biện chứng'
 Có rành chi luật kinh tế ở đời !

Trong kinh tế cá nhân là đơn vị
 Cạnh tranh nhau cho đời sống phát huy
 Dùng luật pháp điều hòa cho thích ứng
 Lý trí làm nền tảng thắng thiên nhiên !

Đời phát triển cần dựa vào khoa học
 Kỹ thuật luôn làm kinh tế đi lên
 Tại sao lại dựa vào 'năm hình thái'
 Để tin vào 'biện chứng' thật quàng xiên !

Ôi 'trí thức', ôi thôi là 'trí thức'
 Bày đặt ra, và cả đám tin vào
 Coi thường hết mọi người nơi trần thế
 Chỉ để nhằm mong muốn được làm vua !

Vua muốn có phải cần quan cai trị

Công cụ là ý thức hệ đâu sai
 Vật có sẵn cứ chụp lên là được
 Thầy phán ra thiên hạ bái dài dài !

Có 'nghiên cứu' cũng khác nào con vẹt
 'Trí thức' nào lại dám bảo là sai
 Bởi 'trí thức' kiểu một lò tôi luyện
 Chỉ bốc thơm tô điểm cả lâu đài !

Ôi cơ khổ rã cuộc đời cơ khổ
 Sống như ma vì hồn đã về đâu
 Chẳng khác kiểu nhập vào anh hàng thịt
 Đời tự do nhưng hồn mất cả rồi !

Con người vốn tinh thần là quý nhất
 Ai nỡ nào mà đoạt mất linh hồn
 Hay hoặc dờ ể cá nhân tự quyết
 Tại làm sao lại buộc giống theo người !

Người phát triển là nhờ vào giáo dục
 Để tạo riêng một hướng sống cho mình
 Xã hội cốt đóng vai trò giúp đỡ
 Có cần chi 'quan khoa giáo' phải lo !

Sao đến mức coi đời như trẻ nít
 Dân như con chỉ mình mới là cha
 Cha đúng hết còn con toàn hư đốn
 Nên cần luôn nắm tư tưởng con người !

Đời người quý có gì hơn độc lập
 Quyền tự do tư tưởng của nhân dân
 Mỗi cá nhân được tự do độc lập
 Thì quốc gia mới độc lập tự do !

Đời nghĩa lý chỉ dựa vào pháp luật
 Tại có sao mà ý hệ xen vào
 Vì pháp luật mới đặt nền ý hệ
 Có vì đâu mà làm chuyện ngược đời !

Nguyên do đó bởi khởi đầu lý thuyết
 Coi thượng tầng là ý thức tinh thần
 Được quyết định bởi hạ tầng cơ sở
 Chỉ phán thôi mà nào có chứng minh !

Quả cũng giống anh mù sờ voi vậy
 Cứ tưởng voi là một cái cột đình
 Hay cắt chân cho vừa giày 'biện chứng'
 Đâu bỏ đi lại phải tiếc cho cam !

Luật 'biện chứng' từ duy tâm mà có
 Tại làm sao 'duy vật' lại bê vào
 Giống như kiểu nước pha dầu rồi khuấy
 Nào để yên chờ chúng lắng ra sao !

Đơn giản vậy sao con người lú lẫn
 Lại đem râu ông nọ cắm cằm bà
 Hay chỉ muốn lờ những người ít biết
 Hoặc phải chằng lại cũng tự dối mình !

Sao lại cứ nói bừa cho sượng miệng
 Sượng miệng riêng thì cũng chẳng làm sao
 Chỉ khổ nỗi khiến bàng dân thiên hạ
 Chịu bao nhiêu cảnh lửa bỏng dầu sôi !

Nên trí thức phải cần luôn thận trọng
 Biết thì thừa chưa biết dựa cột nghe

Đừng nói bừa khiến người đời phải khổ
Sống miệng riêng mà hại cả nhân gian !

Ôi 'trí thức' lại đẻ ra 'trí thức'
Như thông thường máy cái đẻ máy con
Song trứng vịt thì nở thành con vịt
Còn le le lại thành đám vịt trời !

Ôi quả thật cuộc đời sao khó nói
Nói làm sao khi há miệng mắc quai
Bởi lẽ đại làm thân người 'trí thức'
Miệng đành luôn 'ngậm hột thị' làm vui !

Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 03/7/2010
VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ TÍNH ÁU TRĨ

Cả đời người ai chưa từng áu trĩ
Dù cá nhân hay nhân loại vậy thôi
Người áu trĩ bởi vì người chưa lớn
Kẻ không khôn thì áu trĩ suốt đời

Tính áu trĩ gây nên nhiều thiệt hại
Còn làm cho người khác phải dây theo
Khi xã hội rơi vào vòng áu trĩ
Càng làm cho trì trệ cả cuộc đời

Người và người đâu chỉ toàn riêng lẻ
Rất nhiều điều phải ảnh hưởng cho nhau

*Sự ấu trĩ hoặc khôn ngoan cũng thế
Một người sai làm ảnh hưởng mọi người*

Tính ấu trĩ tư duy và hành động

*Đều làm cho ảnh hưởng cả chung quanh
Nếu ấu trĩ càng trở nên phổ biến
Thì tạo nên cả lịch sử tầm ruồng*

*Trên thế giới biết bao điều ấu trĩ
Do con người từ quá khứ gây ra
Bao học thuyết tạo chiến tranh phi lý
Lò nung thiêu nhân loại đã xảy rồi*

*Sự ấu trĩ của cá nhân riêng rẽ
Chỉ gây nên thiệt hại chính mình thôi
Nhưng ấu trĩ khi trở thành tập thể
Lại làm cho xã hội cũng hối ôi*

*Sự ấu trĩ vẫn thuộc vào dân trí
Hay thuộc vào tham vọng những cá nhân
Vì ấu trĩ dễ thành ra lợi dụng
Nhằm lừa đời chỉ bằng những danh từ*

*Tính ấu trĩ đầu tiên là nhận thức
Vì nguyên nhân sự hiểu biết chưa cao
Cấu kết lại nó trở thành sức mạnh
Để làm cho xã hội phải lộn nhào*

*Thực tế đó nhiều người ai chẳng biết
Thật éo le khi lịch sử qua đi
Nên lịch sử chỉ có cơ giải thoát
Khi lớp kia đã vào hết nhị tì !*

Nhưng nói vậy cũng nhiều khi chưa hết
 Bởi vì còn hậu ấu trĩ sinh ra
 Như đèn đài hay bảo tồn xây dựng
 Mãi tung hô nào có chịu làm tỉnh

Ôi lý thuyết và ới giới lý thuyết
 Góm ghê thay sự ấu trĩ con người
 Để nhân loại khi mắc vào trong đó
 Để bao giờ mà lại có đường ra !

Tính ấu trĩ làm cho đời nông cạn
 Biết một điều đâu có biết cả hai
 Kiểu sò voi lại tưởng là cây cột
 Quả bao điều khiến xã hội chua cay !

Tính vị kỷ vẫn theo cùng ấu trĩ
 Thường làm cho càng nổi đám nổi đình
 Toàn chống đít hoan hô và đả đảo
 Cả một thời thế giới phải điêu linh !

Song lịch sử qua rồi ai lãnh đủ
 Ai vào đây ngoài thân phận bao người
 Dầu chết cả thì vẫn còn ảo tưởng
 Đặt tên đường và lịch sử ghi công !

Ôi thân phận cuộc đời sao cay thế
 Sống muốn ngồi trên cổ của thằng dân
 Chết lại muốn dành một phần nghĩa địa
 Rồi bao nhà kỷ niệm cũng mọc lên !

Thằng dân chỉ nghèo xơ và nghèo xác
 Số ít thôi mới lợi dụng tham tàn

Trên thế giới điều này ai chẳng rõ
Có bao nhiêu kẻ muốn sống đàng hoàng ?

Ôi ấu trĩ con người sao ấu trĩ
Ấu trĩ rồi còn biết nói chi đâu
Nên cứ nghĩ có mình là ghê gớm
Buộc mọi người luôn chỉ phải cúi đầu

Vậy nhân loại biết bao giờ giải phóng
Khi sa vào sự ấu trĩ kinh niên
Khi ấu trĩ được tôn làm thần thánh
Thì cuộc đời thật chỉ có đảo điên !
Nên ý nghĩa cuộc đời là dân trí
Chỉ khi nào dân trí được nâng cao
Mọi nhảm nhí bày trò đều mất hết
Mới bớt người làm các chuyện tào lao

Vì dân trí tùy số đông hiểu biết
Thiểu số thôi thì đành chịu im mồm
Nếu dân chủ tự do còn cho phép
Khi độc tài thì xã hội đi đoang !

Ôi lý thuyết chữi thề bao lý thuyết
Vốn chỉ làm nhân loại phải vô tròng
Do ấu trĩ mà tiền thân xuất phát
Lại làm thành ấu trĩ của đám đông !

Với một người hãy còn đương đầu được
Đám đông người thì đành chịu bó tay
Chờ lịch sử cứ tự mình diễn tiến
Dài cổ ra ấu trĩ mới tiêu dài !

Ôi ấu trĩ quả con người chán quá

*Biết bao nhiêu toàn những 'lý luận' cùn
 Vẫn tự mãn cho mình tràn 'lý luận'
 Chỉ khiến cho đời thất đảo bát điên*

*Thường ấu trĩ cũng đi theo hèn kém
 Kết cùng nhau làm thiệt hại con người
 Bởi ấu trĩ nên cho mình thần thánh
 Có ngờ đâu cũng một thứ tay sai !*

*Bài thơ ngẫu cảm
 VÕ HUNG THANH
 Sài Gòn, sáng 02/7/2010*

TUYÊN NGÔN VỀ «LÝ LUẬN»

*Trong nghệ thuật chỉ phải cân cảm xúc
 Quyền tự do bày tỏ của mỗi người
 Nhưng 'lý luận' là yêu cầu khoa học
 Cần rõ ràng, minh bạch ở mọi nơi !*

*Bởi triết học phải luôn cân chỉnh đốn
 Phải sâu xa nghiêm túc lẫn chính quy
 Không thể kiểu giống như toàn' nói vẹt'
 Thì than ôi 'lý luận' để làm gì ?*

*Đời quả vậy biết bao điều nhảm nhí
 Chỉ tay ngang cũng lên mặt dạy đời
 Lão làng đó lâu ngày mà tiến tới
 Rồi thành 'quan' lý luận rõ ngô nghê !*

Miệng nhà quan vẫn có gan có thép
 Còn 'dân ngu' thì dễ khiến làm sao
 Có được quyền cứ tha hồ bốc phét
 Tội 'giết' người chẳng cần đến gươm đao !

Cứ 'lý luận' cóp theo 'thời xưa' ấy
 Giống thói thường 'truyền khẩu' quả vui tai
 Khổ một nỗi rất như tuồng nói lắp
 Vẫn mệnh danh nhà 'lý luận' chuyên sâu !

Đòi quả thật bao điều vô trách nhiệm
 Có nói sao cho sướng miệng của mình
 Nhằm chứng tỏ ta đây nhà 'lý luận'
 'Dân ngu' thì còn chỉ biết làm thinh !

Dân trí ấy quả là còn thấp kém
 Nhờ thế nên 'trí thức cuội' trên trăng
 Như chú ngựa hai bên che kín mắt
 Chỉ còn rong 'lý luận' chạy dài dài

Kiểu Đại học bao nhiêu đời học đại
 Học ngô nghê theo 'lý luận' một chiều
 Giáo dục ấy rõ ràng phi 'trí thức'
 Lên giảng đường và viết sách' ngu dân'

Tội lỗi đó muôn đời không gột sạch
 Để rồi sau con cháu sẽ xem khinh
 'Lý luận' dõm tương mình như 'chân lý'
 Hỏi làm sao mà không thể bực mình ?

Những con trẻ có làm chi nên tội
 Mà các ngài 'trí thức' vót đầu vô

Cái 'lý luận' ngu ngơ và đăm đuối
Hỏi làm sao đất nước có tương lai ?

Dân tộc kém chẳng qua vì dân trí
Bị tròng lên kiểu 'lý luận' vật vờ
Cúi đầu xuống học nhờ anh 'trí thức'
Để biết toàn kiểu 'lý luận' lơ mơ !

'Lý luận' ấy khác gì con mọt sách
Đầu kín bụng kiểu hủ tởm lâu ngày
Chỉ cần thuộc vài trang rồi 'lý luận'
Bồi cho mình nắm 'quy luật' trong tay

Cứ mở miệng toàn ra toàn 'hình thái'
Lập luận' như kiểu cái cối xay cùn
Ngày qua ngày chỉ vòng quay thế đó
Nuốt lúa vào rồi mửa trấu ra luôn

Ôi tội nghiệp bao nhiêu tầng lớp trẻ
Phải học suông kiểu 'lý luận' ông bà
Ngán tới cổ cũng phải ề ra đọc
Còn bèn không thi cử chẳng buông tha

Rồi bao kiểu học ngang theo 'lý luận'
Kẻ bình dân nào có rõ chi đâu
Cứ thè lưỡi tụng như 'thầy' như nói sấm
Cốt làm sao có được chức danh đầu !

Ôi xã hội thay vì cần khoa học
Nhằm tiến lên vai vế với người ta
Trong học thuật cũng như triết học
Lại đăm chìm kiểu 'lý luận' yêu ma

Từ con mọt biến ra thành con vẹt
 Một đực đời còn vẹt nói vu vơ
 Bới sách nát làm đời thành hư nát
 Tội nghiệp thay bao 'trí thức' đại khờ

Vì lý luận phải cứ vào thực tế
 Khoa học luôn cần bám sát việc đời
 Lấy thực tiễn làm nền cho lý luận
 Có đâu toàn chỉ 'suy diễn' ngu ngơ

Thuyết 'bản thể' rõ xưa hơn trái đất
 Quá cũ mềm bày đặt kiểu tư mơ
 Toàn tưởng tượng đến độ thành phi lý
 Mà cả tin ôi thật quá đại khờ

Mọi sự vật có trong đời thực tại
 Điều luôn luôn mỗi đơn vị rõ ràng
 Sao ngu ngốc lại cho là 'bản thể'
 Thật lạ lùng chỉ có những thằng điên !

Chắc tưởng giống như một giề rau má
 Hay ít ra cũng như đám lục bình
 Bới 'bản thể' nên mới thành 'biện chứng'
 Mới tạo thành các 'quy luật đấu tranh' !

Vì 'bản thể' mới tạo nên 'giai cấp'
 Như hai đầu 'mâu thuẫn' đấu tranh nhau
 Y như kiểu hai đầu 'nam châm' ấy
 Có hiểu đâu là kiểu cách 'lý luận' cùn

'Năm hình thái' suy ra mà 'lý luận'
 Cứ theo 'Thầy', dẫu 'dõm' cũng tin theo
 Ôi 'trí thức' giống anh mù lồm bồm

Sờ cột đình lại tường đó chân voi !

*Một dân tộc bốn ngàn năm văn hiến
Ông cha ta đâu quá đỗi ngu si
Bao tấm gương người xưa từng để lại
Chẳng lau chùi mà chỉ thấy vứt đi*

*Đời vẫn mãi tiến lên toàn thế giới
Bài học luôn tỏ rõ giữa ban ngày
Cứ 'lý luận' kiểu trâu què buộc cột
Người khôn thêm ta biết thuở nào khôn !*

*Nói đơn giản chẳng qua vô trách nhiệm
Cốt sống chờ và mũ ni che tai
Ai sao mặc ta cứ đời chêm chệ
Nước non gì cốt 'lý luận' mà thôi !*

*Cứ 'lý luận' và muôn đời 'lý luận'
Kệ mặc dòng lịch sử vẫn trôi xuôi
Mặc rách nát mặc cho người đốt nát
Miễn mình sao được ở mãi trên trời !*

*'Trí thức' ấy quả bao nhiêu tội lỗi
Có nghe đâu xã hội vẫn chửi thề
Đời nghịch lý đến nhiều khi văng tục
Và thấy toàn 'trí thức' dõm lên ngôi*

*Tuyên Ngôn' này như chứng nhân lịch sử
Nhắm mai sau vẫn còn đó cho đời
Cho con cháu nhớ về thời loạn lạc
Của một thời 'trí thức' kiểu sờ voi !*

Ôi dân tộc sao lại nên có sự

Như vòng tròn luẩn quẩn lúc nào ra ?
 Trí thức' dẫm lại để ra thứ dẫm
 Ngôi truyền ngôi 'lý luận' dọa dân đen !

Vì lý luận luôn phải cần lô-gích
 Nghịch lý nhiều thì 'lý luận' làm sao
 Chỉ nguy biện để mệnh danh 'lý luận'
 Lừa 'dân ngu' thật tội lỗi trên đời !

Đời thực tế luôn phải cần khoa học
 Khách quan nhiều và kiểm chứng luôn luôn
 Đâu có kiểu ếch chỉ ngồi đáy giếng
 Oàm oạp kêu trời cứ tưởng là vung

Xót xa quá bao lớp người 'trí thức'
 Chẳng khác chi những lớp 'cuội' trên đời
 Cứ 'lý luận' kiểu cối xay cùn ấy
 Mặc cho đời phải vãi cát lung tung !

Quá mê tín ôi quả đời mê tín
 Khoa học gì lại 'bản thể' tin theo
 Trừu tượng vậy lại chẳng hay dốt nát
 Mê muội vì bởi 'thầy' dẫm từ đầu !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 01/7/2010
 VÕ HUNG THANH

NGHỆ THUẬT DỊCH THƠ ĐƯỜNG CHUẨN MỤC

長恨歌

TRƯỜNG HẬN CA

漢皇重色思傾國
 御宇多年求不得
 楊家有女初長成
 養在深閨人未識
 天生麗質難自棄
 一朝選在君王側
 回眸一笑百媚生
 六宮粉黛無顏色
 春寒賜浴華清池
 溫泉水滑洗凝脂
 侍兒扶起嬌無力
 始是新承恩澤時
 雲鬢花顏金步搖
 芙蓉帳暖度春宵
 春宵苦短日高起
 從此君王不早朝
 承歡侍宴無閒暇
 春從春遊夜專夜
 後宮佳麗三千人
 三千寵愛在一身
 金星妝成嬌侍夜
 玉樓宴罷醉和春
 姊妹弟兄皆列士
 可憐光彩生門戶
 遂令天下父母心
 不重生男重生女
 驪宮高處入青雲
 仙樂風飄處處聞

Hán hoàng trọng sắc tư khuynh quốc
 Ngự vũ đa niên cầu bất đắc
 Dương gia hữu nữ sơ trưởng thành
 Dưỡng tại thâm khuê nhân vị thức
 Thiên sinh lệ chất nan tự khí
 Nhất triều tuyển tại quân vương trắc
 Hồi mâu nhất tiếu bách mị sinh
 Lục cung phấn đại vô nhan sắc
 Xuân hàn tứ dục Hoa Thanh trì
 Ôn tuyền thủy hoạt tẩy ngưng chi
 Thị nhi phù khởi kiều vô lực
 Thủy thị tân thừa ân trạch thì
 Vân mấn hoa nhan kim bộ đao
 Phù dung trường noãn độ xuân tiêu
 Xuân tiêu khổ đoản nhật cao khởi
 Tông thử quân vương bất tảo triều
 Thừa hoan thị yến vô nhàn hạ
 Xuân tông xuân du dạ chuyển dạ
 Hậu cung giai lệ tam thiên nhân
 Tam thiên sủng ái tại nhất nhân
 Kim ốc trang thành kiều thị dạ
 Ngọc lâu yến bãi túy hoà xuân
 Tỷ muội huynh đệ giai liệt thổ
 Khả liên quang thái sinh môn hộ
 Toại linh thiên hạ phụ mẫu tâm
 Bất trọng sinh nam trọng sinh nữ
 Ly cung cao xứ nhập thanh vân
 Tiên nhạc phong phiêu xứ xứ văn

緩歌慢舞凝絲竹
 盡日君王看不足
 漁陽鼙鼓動地來
 驚破霓裳羽衣曲
 九重城闕煙塵生
 千乘萬騎西南行
 翠華搖搖行復止
 西出都門百餘里
 六軍不發無奈何
 宛轉蛾眉馬前死
 花鈿委地無人收
 翠翹金雀玉搔頭
 君王掩面救不得
 回看血淚相和流
 黃埃散漫風蕭索
 雲棧縈紆登劍閣
 峨嵋山下少人行
 旌旗無光日色薄
 蜀江水碧蜀山青
 聖主朝朝暮暮情
 行宮見月傷心色
 夜雨聞鈴腸斷聲
 天旋地轉迴龍馭
 到此躊躇不能去
 馬嵬坡下泥土中
 不見玉顏空死處
 君臣相顧盡霑衣
 東望都門信馬歸
 歸來池苑皆依舊
 太液芙蓉未央柳

Hoãn ca mạn vũ ngưng ty trúc
 Tận nhật quân vương khan bất túc
 Ngư Dương bễ cổ động địa lai
 Kinh phá Nghê thường vũ y khúc
 Cửu trùng thành khuyết yên trần sinh
 Thiên thặng vạn kỵ tây nam hành
 Thúy hoa dao dao hành phục chỉ
 Tây xuất đô môn bách dư lý
 Lục quân bất phát vô nại hà
 Uyển chuyển nga mi mã tiền tử
 Hoa điền ủy địa vô nhân thu
 Thúy kiều, kim tước, ngọc tao đầu
 Quân vương yểm diện cứu bất đắc
 Hồi khan huyết lệ tương hòa lưu
 Hoàng ai tản mạn phong tiêu tác
 Vân sạn oanh vu đăng Kiếm Các
 Nga My sơn hạ thiếu nhân hành
 Tinh kỳ vô quang nhật sắc bạc
 Thục giang thủy bích Thục sơn thanh
 Thánh chủ triều triều mộ mộ tình
 Hành cung kiến nguyệt thương tâm sắc
 Dạ vũ văn linh trường đoạn thanh
 Thiên tuyền địa chuyển hồi long ngự
 Đáo thử trừ trừ bất nhẫn khứ
 Mã Ngôi pha hạ nê thổ trung
 Bất kiến ngọc nhan không tử xứ
 Quân thần tương cố tận triêm y
 Đông vọng đô môn tín mã quy
 Quy lai trì uyển giai y cựu
 Thái Dịch phù dung Vy Ương liễu;

芙蓉如面柳如眉
 對此如何不淚垂
 春風桃李花開日
 秋雨梧桐葉落時
 西宮南內多秋草
 落葉滿階紅不掃
 梨園子弟白髮新
 椒房阿監青娥老
 夕殿螢飛思悄然
 孤燈挑盡未成眠
 遲遲鐘鼓初長夜
 耿耿星河欲曙天
 鴛鴦瓦冷霜華重
 翡翠衾寒誰與共
 悠悠生死別經年
 魂魄不曾來入夢
 臨邛道士鴻都客
 能以精誠致魂魄
 為感君王輾轉思
 遂教方士殷勤覓
 排空馭氣奔如電
 升天入地求之遍
 上窮碧落下黃泉
 兩處茫茫皆不見
 忽聞海上有仙山
 山在虛無縹緲間
 樓閣玲瓏五雲起
 其中綽約多仙子
 中有一人字太真
 雪膚花貌參差是

Phù dung như diện liễu như mi
 Đối thử như hà bất lệ thùy
 Xuân phong đào lý hoa khai nhật
 Thu vũ ngô đồng diệp lạc thì
 Tây Cung, Nam Nội đa thu thảo
 Lạc diệp mãn giai hồng bất tảo
 Lê viên đệ tử bạch phát tân
 Tiêu Phòng a giám thanh nga lão
 Tịch điện huỳnh phi tử tiểu nhiên
 Cô đăng khiêu tận vị thành miên
 Trì trì chung cổ sơ trường dạ
 Cảnh cảnh tinh hà dục thử thiên
 Uyên ương ngỗ lãnh sương hoa trọng
 Phi thủy khâm hàn thùy dữ cộng
 Du du sinh tử biệt kinh niên
 Hồn phách bất tăng lai nhập mộng
 Lâm Cùng đạo sĩ Hồng Đô khách
 Năng dĩ tinh thành trí hồn phách
 Vị cảm quân vương triển chuyển tư
 Toại giao phương sĩ ân cần mịch
 Bài không ngự khí bồn như điện
 Thăng thiên nhập địa cầu chi biến
 Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền
 Lưỡng xứ mang mang giai bất kiến
 Hốt văn hải thượng hữu tiên sơn
 Sơn tại hư vô phiêu diêu gian
 Lâu các linh lung ngũ vân khởi
 Kỳ trung xước ước đa tiên tử
 Trung hữu nhất nhân tự Thái Chân
 Tuyết phu hoa mạo sâm si thị

金闕西廂叩玉肩
轉教小玉報雙成
聞道漢家天子使
九華帳裡夢魂驚
攬衣推枕起徘徊
珠箔銀屏迤邐開
雲鬢半偏新睡覺
花冠不整下堂來
風吹仙袂飄飄舉
猶似霓裳羽衣舞
玉容寂寞淚闌干
梨花一枝春帶雨
含情凝睇謝君王
一別音容兩渺茫
昭陽殿裡恩愛絕
蓬萊宮中日月長
回頭下望人寰處
不見長安見塵霧
唯將舊物表深情
鈿合金釵寄將去
釵留一股合一扇
釵擘黃金合分鈿
但教心似金鈿堅
天上人間會相見
臨別殷勤重寄詞
詞中有誓兩心知
七月七日長生殿

夜半無人私語時
在天願作比翼鳥

Kim khuyết tây sương khấu ngọc quynh
Chuyển giao Tiểu Ngọc báo Song Thành
Văn đạo Hán gia thiên tử sứ
Cửu hoa trướng lý mộng hồn kinh
Lãm y thôi chẩm khởi bồi hồi
Châu bạc ngân bình di lý khai
Vân kết bán thiên tân thụy giá
Hoa quan bất chỉnh há đường lai
Phong xuy tiên dụê phiêu phiêu cử
Do tự Nghê Thường vũ y vũ
Ngọc dung tịch mịch lệ lan can
Lê hoa nhất chi xuân đới vũ
Hàm tình ngưng thế tạ quân vương
Nhất biệt tâm dung lưỡng điều mang!
Chiêu Dương điện lý ân ái tuyệt
Bồng Lai cung trung nhật nguyệt trường
Hồi đầu hạ vọng nhân hoàn xứ
Bất kiến Trường An kiến trần vụ
Duy tương cựu vật biểu thâm tình
Điển hạp kim hoa ký tương khứ
Thoa lưu nhất cổ, hạp nhất phiến
Thoa tích hoàng kim hạp phân điển
Đã giao tâm tự kim điển kiên
Thiên thượng nhân gian hội tương kiến
Lâm biệt ân cần trung ký từ
Từ trung hữu thế lưỡng tâm tri:
Thất nguyệt thất nhật Trường Sinh
điện

Dạ bán vô nhân tư ngữ thì
"Tại thiên nguyệt tác tỷ dục điều

在地願為連理枝
天長地久有時盡
此恨綿綿無絕期

白居易

Tại địa nguyện vi liên lý chi"
Thiên trường địa cửu hữu thì tận
Thử hận miên miên vô tuyệt kỳ

BẠCH CƯ DỊ

BÀI CA TÌNH HẠN

Trang tuyết sắc mê say lòng vua Hán
Đã lâu rồi chi có dễ nơi đâu
Nhà họ Dương tuổi nàng vừa mới lớn
Chốn phòng khuê khó ai biết giữa đời
Thân ngà ngọc dễ chi mà buông được
Một sớm kia nàng cũng đến bên vua
Rạng vẻ ngọc môi cười và mắt liếc
Thấy sáu cung nay há kể được nào
Ao Thanh Trì nồng nàn hương xuống tắm
Tòa thiên nhiên ngọc vẩy nước phau phau
Như tuyết nỏ con hầu điều nàng dạy
Hồn mê tơi vua Hán cưỡng được nào
Mặt hoa rở trâm vàng cài mái tóc
Bao mê ly đêm ngọc vẻ phù dung
Mặt trời cao vua chẳng buồn muốn dậy
Cả lâm triều vẫn gác lại thường khi
Khi yến tiệc luôn có nàng bên cạnh
Đêm liền đêm càng tận hưởng xuân thì
Chi tướng tới cả ba ngàn mỹ nữ
Mà cuồng si mê đắm mỗi thân ngà
Đêm nhà vàng chỉ vầy hoa đắm đuối
Tiệc yến rồi chi mê đắm cùng hoa

Nhờ thân ngọc mà nhà nàng diễm phúc
 Ánh quang huy càng chiếu rạng muôn phần
 Khắp nơi chốn mẹ cha đều náo nức
 Chỉ cầu mong sinh gái khỏi sinh trai
 Ly cung đó nhằm có ngày thỏa chí
 Đàn địch vui réo rắc giục lòng người
 Khúc nghệ thường thần tiên còn ao ước
 Ngày lại ngày sao chẳng đắm quân vương
 Bổng tiếng trống như trời long đất lở
 Vũ điệu tàn khiến thẹn cả xiêm y
 Vua bỗng thấy lòng bồi hồi không dứt
 Ngàn cỗ xe sao chuyển động ào ào
 Vạn cò xí phát phơ đang dừng lại
 Vừa ra thành quân đã thấy xông xao
 Không tiến nữa nên mặt rồng khó xử
 Vó ngựa tràn người ngọc phải quyên sinh
 Vật trang điểm ngổn ngang đầy mặt đất
 Ngoảnh đầu trông vua lệ ứa hai hàng
 Lòng như cắt cũng thôi đành bất lực
 Máu tương hòa hai dòng lệ chứa chan
 Bụi mù cuốn bóng hồng càng tan tác
 Chỉ nhắm theo đường Kim Các mà đi
 Núi Nga My đã vắng người qua lại
 Cờ buồn thiu mặt trời cũng nhạt màu
 Giữa nước biếc non xanh lòng buồn rượi
 Sáng chiều đây nhiều khắc khoải tâm tư
 Hành cung đó càng một màu thương tiếc
 Đêm mưa thêm khiến não nuột tiếng chiêng
 Trời đất chuyển rồi ngày vua về lại
 Ngựa lồng khìng chẳng chịu bước tiến lên
 Bờ bùn đất Mã Ngôi như nuốt tiếc
 Giờ còn đâu một thân thể ngọc ngà
 Cả vua tôi mắt hoen mờ suốt lệ

Lòng quặn đau đành phó mặc ngựa đi
 Về điện cũ cảnh xưa người đã vắng
 Liễu còn kia nay người đã mất rồi
 Cảnh cũ đó bóng nàng tìm đâu thấy
 Chạnh niềm đau nước mắt lại tuôn rơi
 Nhìn hoa nở thấy lòng càng tê tái
 Lá ngô đồng như rêu rĩ gió thu
 Cửa thành đó phía tây đầy những cỏ
 Lá vàng rơi thêm phủ cứ thêm dày
 Những con hát mái đầu đà trắng xóa
 Tiêu phòng kia nô bộc lại già thêm
 Điện vắng vẻ lập lòe con đom đóm
 Đêm buồn hiu khêu mãi ngọn đèn tàn
 Hồi chuông chậm khiến lòng càng ngao ngán
 Nhìn ngân hà sao rụng đã tàn đêm
 Mái ngói lạnh sương rơi càng buồn bã
 Nhìn chần đờn lòng thấu nỗi tái tê
 Cả năm trường biệt rồi như còn đó
 Sao hồn chưa nhập lại được mộng vàng
 Bồng chốc nhớ tới Lâm Cùng đạo sĩ
 Bằng lòng thành vẫn gọi được hồn về
 Hỡi vì vua mà khiến người xưa trở lại
 Nhờ thần tiên truy tìm vết xa xôi
 Trong thoáng chốc chỉ mong sao thấy mặt
 Dù cõi mây lướt gió có chi phiền
 Hay bồng lai hoặc hoàng tuyền cũng được
 Song trời cao biển rộng biết tìm đâu
 Lại sực nhớ chốn bồng lai giữa biển
 Lòng thành mong đạo sĩ hãy cao tay
 Kia năm sắc cầu vồng đang lấp lánh
 Từ lầu cao tiên tử hiện ra rồi
 Thái Chân đó lộ ngay nơi giữa đám
 Mặt như hoa tỏa sáng nét thần tiên

Cửa khuyết đã gõ ngay bằng phiến ngọc
 Tiếng truyền đi thông báo rõ quần tiên
 Hiện đang có sứ thần từ vua Hán
 Trướng gấm lay nàng như bóng giạt mình
 Đầy gói lệch đùa chẵn và trở dậy
 Cả một tòa bạch ngọc hiện rèm hoa
 Nhẹ nhàng khẽ vén tóc mai buông xuống
 Áo xiêm còn để lệch cứ bước vào
 Hai tay áo phát phơ làn gió nhẹ
 Điệu nghệ thường tợ diễn lại khúc xưa
 Đang lặng lẽ bỗng tuôn trào dòng lệ
 Tựa cảnh lê nặng trĩu hạt mưa xuân
 Lòng chứa chan ghen ngào bao tình cũ
 Dầu âm dương đã cách biệt đôi đường
 Ái ân cũ còn đâu ngày tháng ấy
 Chón bông lai dấu có cũng như không
 Ngoảnh nhìn lại trần gian lòng thêm ghen
 Trường An đâu chỉ thấy có mây mờ
 Kỷ vật này xin gửi về người cũ
 Kim thoa vẫn chan chứa tình nồng
 Giữ một cánh mãi nhớ hoài ngày cũ
 Áp ủ theo tình ân ái ơn vua
 Cho ngàn kiếp đá vàng không phai nhạt
 Tiên trần đay thôi hẹn lại kiếp sau
 Lúc lâm biệt vua ân cần đã giận
 Tình nồng luôn bao xiết kẻ thâm sâu
 Lời thề ước đúng vào ngày song thất
 Giờ vắng hiu nơi điện ngọc đêm trường
 Đã ước được như chim luôn liền cánh
 Hay như cây mãi liền cội liền cành
 Dù đất trời cũng có ngày chung tuyệt
 Khỏi tình này luôn vẫn mãi không tan

VÕ HƯNG THANH

(Dịch theo thể thơ mới 8 chữ

Saigòn, 01/7/2010)

HÀN TÌNH CA

Hán vương say đắm lắm rồi
 Từ lâu chưa thấy ai so được nàng
 Họ Dương đôi tám ngàn vàng
 Khuê phòng kín cổng cao tường ai hay
 Ngọc ngà chi để buồng sao
 Một mai nàng đã bên vua được gần
 Môi cười mắt liếc ân cần
 Sáu cung nay đã hết phần mong chi
 Tiết xuân nàng tắm Ao Trì
 Tòa thiên nhiên cả một vùng trắng phau
 Nỗn nà bông tuyết hầu dìu
 Nhà vua chi dễ khỏi lòng đắm say
 Trâm vàng giắt tóc mặt hoa
 Mê ly đêm ngọc mận mà phù dung
 Sáng trưng chưa muốn rời nàng
 Lâm triều mấy lượt chẳng màng như xưa
 Cạnh nàng vui mãi tiệc hoa
 Đêm liền đêm cứ mãi là mùa xuân
 Ba ngàn mỹ nữ đâu cần
 Chỉ còn mê mệt mỗi thân ngọc ngà
 Nhà vàng đêm vẫn vầy hoa
 Tiệc tàn háo hức cùng hoa lại vầy
 Thân ngà nên được phúc nhà
 Quang huy càng rạng rỡ ra bội phần
 Gần xa phụ mẫu nước lòng

Chỉ mong sinh gái có cần chi trai
 Ly Cung thỏa mắt nào ai
 Ngày đêm đàn hát vang xa một vùng
 Nghê thường ước cả thần tiên
 Quân vương đắm đuối ngày qua lại ngày
 Bỗng đâu trống lại vang rền
 Xiêm y lại đã trễ tràng từ đây
 Bồi hồi se sắt lòng vua
 Ngàn xe chuyển động tiến ra ào ào
 Cờ reo trong gió rào rào
 Quân ra thành bỗng xông xao mặt liền
 Khiến vua bỗng thấy ưu phiền
 Thân ngà trước ngựa phải đành sinh ly
 Trâm vàng rơi rụng rơi rơi
 Ngoảnh đầu lệ chảy hai hàng chứa chan
 Vua đành bắt lực rõ ràng
 Máu như hòa lệ lòng càng xót xa
 Bụi mờ tan tác cảnh hoa
 Noi đường Kim Các lệ nhòa mà đi
 Vắng tanh cả núi Nga My
 Cờ buồn thiu chỉ nhạt màu ánh dương
 Chỉ nhìn nước biếc non xanh
 Sáng chiều khắc khoải trong tim bồi bồi
 Hành cung ử dột một màu
 Tiếng chiêng náo nức xé lòng đêm mưa
 Đất trời chuyển động vua về
 Lừng khừng bước ngựa đất bùn Mã Ngôi
 Lòng thêm thốn thức bồi hồi
 Ngọc ngà thân thể giờ đâu hỡi nàng
 Vua tôi lệ ứa đôi hàng
 Lòng đau để mặc cương dòn ngựa đi
 Điện về thấy lại cảnh xưa
 Liễu còn xanh đó mà người vắng đâu

Chạnh lòng nhỏ lệ niềm đau
 Nhìn hoa vẫn nở lòng sầu tái tê
 Ngõ đông rêu trước gió thu
 Cửa tây nay đã hoang vu cỏ đầy
 Thêm hoang lá rụng bao ngày
 Vườn xưa con hát bạc đầu tháng năm
 Tiêu phòng nô bộc già thêm
 Điện im đom đóm vài con lập lòe
 Canh khuya chong ngọn đèn buồn
 Hồi chuông chậm rãi lại càng bi ai
 Ngân hà rùng rợn đêm qua
 Ngói sương rơi lạnh hòa theo điệu buồn
 Mền đơn gối lẻ nỗi niềm
 Biệt ly năm vẫn mãi nhiều thương tâm
 Mộng vàng nào thấy người xưa
 Nghĩ ngay đạo sĩ tài cao Lâm Cùng
 Lòng thành gọi được hồn về
 Vì vua xin hãy tâm thành cố lên
 Mượn thần tiên kiếm vết xưa
 Mong gì thoáng chốc tìm ngay được nàng
 Cõi mây lướt gió vội vàng
 Cõi tiên hay dấu cả nơi hoàng tuyền
 Trời cao biển rộng đổi tìm
 Bồng lai bồng lại nhớ miền biển xa
 Cầu sao phương sĩ cao tay
 Lung linh năm sắc hiện ngay cầu vồng
 Lầu cao tiên tử hiện dần
 Trông vào giữa đám Thái Chân rõ ràng
 Mặt như hoa tỏa nét thần tiên
 Cửa cung miếng ngọc thả liền ngân vang
 Ngàn tiên được báo rõ ràng
 Đây này sứ Hán chờ tin để về
 Bỗng nhiên trưởng gấm lay gần

Nàng đùa chẵn gói trở mình dậy ngay
 Một tòa ngọc bạch lộ ra
 Nhẹ nhàng khẽ vén tóc mai đôi vàng
 Áo xiêm còn lệch bước vào
 Đôi tay áo nhẹ gió lùa phát phơ
 Nghê thường tựa khúc ngày xưa
 Bóng dung ngắn lệ chứa chan đôi hàng
 Cành lê như trĩu mưa xuân
 Tình xưa lai láng lòng càng đón đau
 Âm dương cách biệt một màu
 Ái ân ngày cũ còn đâu tiếc nhiều
 Bồng lai đây cũng buồn hiu
 Quay đầu nhìn xuống vạn chiều trần gian
 Trường An chỉ thấy mây mờ
 Thôi đành gửi lại người xưa vật này
 Kim thoa ngày ấy là đây
 Nay xin chỉ giữ một cành nhỏ thôi
 Ủ tình ân ái ơn vua
 Ngọc vàng đá vẫn chẳng phai bao giờ
 Tiên trần lỗi hẹn kiếp này
 Vốn khi lâm biệt quân vương giận dò
 Tình nồng đã hiểu lòng nhau
 Lời thề song thất vẫn đây ngày nào
 Giờ đây điện vắng đêm dài
 Làm sao cho được như cây liền cành
 Như chim liền cánh cỡi trần
 Dẫu rằng trời đất có hồi cáo chung
 Khỏi tình vĩnh viễn ngàn năm⁽¹⁾

VÕ HUNG THANH

(Dịch theo thể lục bát VN)

⁽¹⁾ Vì là án thi ca bất hủ của Trung Hoa, VN cũng nên luôn cần các bản dịch tương xứng.

Saigòn, 01/7/2010)

KHÔI U TÌNH

Vua nhà Hán say trang tuyết sắc
 Đã từ lâu ai sánh được nàng
 Tuổi vừa chớm lớn họ Dương
 Giữa phòng khuê dễ người ngờ đâu
 Ngọc ngà quả muôn phần xinh đẹp
 Một sáng kia cũng đến gần vua
 Rạng ngời mắt biếc miệng cười
 Sáu cung nay thấy kẻ chi được nào
 Áo Trì tắm làn da phau trắng
 Tòa thiên nhiên nồng ấm vẻ xuân
 Như hoa hầu phải nhẹ dịu
 Vua càng đắm đuối say mê vì nàng
 Mặt rạng rỡ trâm vàng mái tóc
 Mê ly sao đêm đắm phù dung
 Rạng ngày chữa muốn rời tay
 Lâm triều gác lại nhiều phen cũng rồi
 Mỗi yến tiệc luôn nàng bên cạnh
 Tiệc tàn rồi lại đắm yêu đương
 Đêm liền cứ mãi mùa xuân
 Ba ngàn cung nữ bỏ bê trễ tràng
 Chỉ mê một riêng nàng vóc ngọc
 Nhà vàng bao đêm suốt cùng hoa
 Càng yêu tình lại thêm say
 Vì nàng cũng được phước vui một nhà
 Quang huy ấy rõ phần rạng rỡ
 Chốn chốn đều ao ước mẹ cha
 Chỉ mong được gái sinh ra

Chón Ly Cung áy để mà ám thân
 Đàn địch suốt lòng trần náo nức
 Diệu nghệ thường ước cả thần tiên
 Đêm ngày mê đắm quân vương
 Bóng dung sấm nổ rền vang đất trời
 Diệu vũ dứt y tàn xiêm lệch
 Lòng vua sao không cắt mà đau
 Ngàn xe chuyển động ào ào
 Rợp trời cờ xí rào rào gió tung
 Thành ra khỏi quân lao xao dậy
 Không tiến lên ngừng trước mặt rồng
 Thân ngà thôi phải quyên sinh
 Mọi đồ trang sức ngổn ngang bời bời
 Ngoảnh mặt lại đôi hàng lệ chảy
 Lòng nhà vua quặn thắt tim gan
 Máu như hòa lệ chứa chan
 Bụi tung vó ngựa nát tan hồng trần
 Lối Kim Các đành lần dặm tới
 Núi Nga My vắng vẻ người qua
 Cờ buồn nhạt ánh dương tà
 Trông vời nước biếc non xa ngậm ngùi
 Sáng chiều ắp bao điều khắc khoải
 Hành cung đây thương cảm màu tang
 Chiêng rền não ruột đêm mưa
 Đất trời vẫn chuyển rồi vua lại về
 Ngựa chậm lại vó câu ngừng tiến
 Đất Mã Ngôi thương tiếc chưa tan
 Ngọc ngà thân xác nào còn
 Mất tuôn dòng lệ vua tôi ngậm ngùi
 Về tới điện người xưa vắng bóng
 Liễu còn xanh người mất thật rồi
 Cảnh tình bao nỗi u sầu
 Mất tuôn dòng lệ bồi hồi quặn đau

Hoa vẫn nở nhưng lòng tê tái
 Lá ngô đồng rầu trước gió thu
 Cửa tây cỏ mọc hoang sơ
 Thêm xưa lá rụng rơi bởi âm u
 Vườn cũ đã bạc đầu con hát
 Phòng tiêu xưa nô bộc càng già
 Lập lòe đom đóm bay qua
 Đèn khuya chong ngọn tái tê ruột buồn
 Hối chuông chậm lại càng ngao ngán
 Rặng ngân hà trời sáng sao khuya
 Ngói từng giọt lạnh sương rơi
 Mền cô đơn nổi xót xa tràn trề
 Hồn tử biệt năm dài vẫn nhớ
 Sao đến nay chưa nhập mộng vàng
 Lâm Cùng đạo sĩ nghe tên
 Lòng thành hồn phách miền xa gọi về
 Khỏi tình hận vì vua xin rán
 Mượn thần tiên đổi vết người xưa
 Mong tìm về lại được ngay
 Dù cho lướt gió cỡi mây chẳng nề
 Dầu tiên cảnh hoàng tuyền cũng thế
 Trời mệnh mang hồ để tìm sao
 Sự lòng nhớ biển bồng lai
 Để cầu phương sĩ cao tay một lần
 Giữa năm sắc cầu vòng lấp lánh
 Nơi lầu cao tiên tử hiện ra
 Thái Chân nổi giữa ngọc ngà
 Mặt hoa rạng rỡ là thần tiên
 Cửa kim khuyết gõ liền miếng ngọc
 Tiếng ngân dài báo khắp ngàn tiên
 Rằng đang có sứ Hán tìm
 Trướng màn lay động nàng như giật mình
 Xô lệch gối đưa chẵn trở dậy

Rõ một tòa ngọc bạch hiện ra
 Nhẹ nhàng khẽ vén tóc mai
 Áo xiêm còn lệch chẳng hay bước vào
 Tay áo rộng phập phồng trước gió
 Điệu nghệ thường như diễn khúc xưa
 Bỗng nhiên lệ ứa hai hàng
 Cành lê như nặng trĩu làn mưa xuân
 Lòng chan chứa tình nồng ân ái
 Du âm dương cách trở đôi đường
 Tình trần nay vẫn còn vương
 Bông lai đây dấu cũng hầu như không
 Quay nhìn lại dương trần xa thẳm
 Trường An đâu chỉ có mây mờ
 Nay đây kỷ vật ngày xưa
 Kim thoa xin gửi lại người tình quân
 Chỉ cốt giữ một cành thoa nhỏ
 Ủ ân tình nồng ái ân vua
 Ngọc vàng đá chẳng hề phai
 Tiên trần hẹn lại kiếp sau sẽ gần
 Lúc lâm biệt ân cần vua dặn
 Nghĩa tình sâu thấu hiểu lòng nhau
 Lời thề song thất còn kia
 Mà nay điện vắng canh khuya mịt mù
 Ước khi sống chim cùng liền cánh
 Giống như cây một cội liền cành
 Đất trời đâu có hồi chung
 Khỏi tình mãi mãi vẫn luôn còn hoài

VÕ HUNG THANH

(Dịch theo thể song thất lục bát
 Sài Gòn, 30/6/2010)

TRƯỜNG HẠN CA

Sắc nghiêng thành đắm lòng vua Hán*
 Đã lâu rồi nào thấy nơi đâu
 Nhà họ Dương nàng vừa mới lớn
 Chốn phòng khuê ai biết giữa đời
 Thân ngà ngọc làm sao buông được
 Rồi sáng kia cũng đến bên vua
 Vẻ ngọc rạng nụ cười mắt liếc
 Toàn lục cung có kẻ vào đâu
 Ao Thanh Trì xuân nồng nàng tắm
 Tòà thiên nhiên vẩy nước trắng phau
 Hoa tuyết nở con hầu dịu dầy
 Vua điên cuồng lòng đắm mê say
 Mặt rạng rỡ trâm vàng mái tóc
 Bao mê ly đêm ngọc phù dung
 Mặt trời cao vua còn nuôi tiếc
 Việc lâm triều gác lại nhiều phen
 Yến tiệc luôn có nàng bên cạnh
 Đêm liền đêm mãi mãi mùa xuân
 Hết đoái tưởng ba ngàn mỹ nữ
 Mê cuồng riêng thân xác ngọc ngà
 Đêm nhà vàng mãi vầy hoa quý
 Yến tiệc tàn lâu ngọc vui hoa
 Nhờ thân ngọc nhà nàng diễm phúc
 Ánh quang huy rạng rỡ muôn phần
 Khắp nơi chốn nước lòng cha mẹ
 Cầu mong sao cho gái sinh ra

* Vua Hán đây thật ra nhằm chỉ Đường Minh Hoàng (唐明皇), ông vua si tình nổi tiếng. Bởi Nhà thơ Bạch Cư Dị (白居易) sống vào thời nhà Đường nên buộc phải nói trại ra như thế. Còn nhân vật chính của thiên tình hận nổi tiếng ngàn thu trong lịch sử Trung Hoa này cũng không ai khác hơn chính là nàng Dương Quý Phi giai nhân tuyệt sắc.

Chón Ly Cung má hồng thỏa chí
 Đàn địch reo náo nức lòng người
 Diệu nghệ thường thần tiên ao ước
 Ngày qua ngày đắm đuối quân vương
 Rồi bỗng tiếng trống vang trời đất
 Vũ điệu tàn thẹn cả xiêm y
 Lòng vua thấy bồi hồi không dứt
 Ngàn cỗ xe chuyển động ào ào
 Cờ xí rợp trời đang dừng lại
 Quân ra thành bỗng chốc xôn xao
 Không tiến nữa mặt rồng khó xử
 Thân ngọc đành dưới ngựa quyền sinh
 Vật trang sức đất vương bừa bãi
 Ngoảnh đầu trông lệ ứa hai hàng
 Bao ngậm ngùi vua đành bất lực
 Máu như hòa dòng lệ chứa chan
 Bụi mù dậy bóng hồng tan tác
 Phải lần đường Kim Các mà đi
 Núi Nga My vắng người qua lại
 Cờ buồn thiu nhạt ánh dương tà
 Trông nước biếc non xanh buồn rượi
 Sáng chiều bao khắc khoải tâm tư
 Hành cung cũng một màu buồn bã
 Tiếng chiêng càng náo nức đêm mưa
 Trời đất chuyển rồi vua về lại
 Ngựa lồng khìng chậm bước tiến đi
 Dẫm bùn đất Mã Ngôi hờn tiếc
 Còn tìm chi thân thể ngọc ngà
 Vua tôi cùng mắt mờ hoen lệ
 Lòng quặn đau mặc ngựa bước đi
 Về điện cũ cảnh xưa người vắng
 Liều còn kia người quả mất rồi
 Nhìn cảnh cũ mà người chẳng thấy

Lòng chạnh đau lệ lại tuôn rơi
 Hoa vẫn nở cho lòng tê tái
 Lá ngô đồng sầu trước gió thu
 Thành quách cũ cửa tây đầy cỏ
 Lá vàng rơi thêm đã phủ đầy
 Vườn xưa thấy bạc đầu con hát
 Tiêu phòng đây nô bộc cũng già
 Điện vắng vẻ lập lòe đóm đóm
 Đèn canh khuya chong ngọn buồn thêm
 Hồi chuông chậm lại càng ngao ngán
 Rừng ngân hà đêm sắp tàn qua
 Ngói sương lạnh lòng bao thôn thức
 Mền cô đơn xiết nỗi thương tâm
 Hồn tử biệt năm trường vẫn nhớ
 Mà có sao chưa nhập mộng vàng
 Bỗng phút nghĩ Lâm Cùng đạo sĩ
 Nhờ lòng thành hồn phách gọi về
 Khỏi u tình vì vua phải rán
 Mượn thân tiên truy vết người xưa
 Trong thoáng chốc có tìm ra được
 Dù cõi mây lướt gió chẳng nề
 Mà tiên cảnh hoàng tuyền cũng thê
 Trời mệnh mang biển rộng tìm đâu
 Khắc nhớ lại bỗng lai biển ấy
 Thành kính mong phương sĩ cao tay
 Giữa năm sắc cầu vòng lấp lánh
 Nơi lầu cao tiên tử hiện ra
 Thái Chân đã rõ ràng giữa đám
 Mặt như hoa in tổ nét thần
 Cửa kim khuyết gõ liền miếng ngọc
 Tiếng ngân dài thông báo ngàn tiên
 Cho biết việc sứ thần Hán tới
 Màn gấm lay nàng thấy giật mình

Đẩy gối lệch xô chẵn trở dậy
 Như một tòa ngọc bạch hiện ra
 Rồi nhẹ nhàng vén qua làn tóc
 Nếp áo xiêm để lệch bước vào
 Tay áo nhẹ phát phơ làn gió
 Giống ngày xưa điệu vũ nghệ thường
 Mắt lặng lẽ bỗng tuôn dòng ngọc
 Như cảnh lê oằn nặng mưa xuân
 Lòng chan chứa tình vua còn đó
 Tuy âm dương cách biệt muôn trùng
 Tiếc ái ân bao ngày tháng cũ
 Bồng lai này đâu có như không
 Quay nhìn lại xuống trần xa thẳm
 Trường An đâu chỉ thấy mây mờ
 Nay kỷ vật xưa đành gửi lại
 Kim thoa này chan chứa tình thâm
 Xin giữ lại một cảnh thoa nhỏ
 Áp ủ theo tình ái ơn vua
 Ngọc vàng đá chẳng hề phai nhạt
 Tiên trần xin lỗi hẹn kiếp này
 Khi lâm biệt quân vương khản thiết
 Tình mặn nồng bao xiết hiểu nhau
 Lời thề ấy của ngày song thất
 Giờ vắng hiu điện ngọc đêm trường
 Ước khi sống như chim liền cánh
 Hay cũng như cây nhánh liền cành
 Trời đất đâu có hời chung tuyệt
 Hận tình này mãi mãi không tan

VÕ HUNG THANH

(Dịch theo thể thất ngôn trường thiên
 Saigon, 29/6/2010)

So sánh với bản dịch của vài tác giả khác :

TRƯỜNG HẠN CA

Đức vua Hán mến người khuynh quốc,
 Trải bao năm tìm chuốc công toi.
 Nhà Dương có gái mới choai,
 Buồng xuân khóa kín chưa ai bạn cùng.
 Lạ gì của tuyết đông ngọc đúc,
 Chón ngai vàng phút chốc ngồi bên.
 Một cười trăm vẻ thiên nhiên,
 Sáu cung nhan sắc thua hờn phấn son.
 Trời xuân lạnh suối tuôn mạch ấm,
 Da mỡ đông kỳ tắm ao Hoa.
 Vua yêu bạn ấy mới là,
 Con hầu nâng dậy coi đà mệt thay!
 Vàng nhẹ bước lung lay tóc mái,
 Màn phủ dung êm ái đêm xuân.
 Đêm xuân vẫn vùn có ngàn,
 Ngai rồng từ đây chặm phần vua ra.
 Suốt ngày tháng tiệc hoa vua mãi,
 Đêm xuân tàn xuân lại còn đêm,
 Ba nghìn xinh đẹp chị em,
 Ba nghìn yêu quý chất nê một mình.
 Nhà vàng đúc đêm thanh ôm ấp,
 Lầu ngọc cao, say ấp màn xuân.
 Anh em sớng đủ mọi phần,
 Mà cho thiên hạ có lần rẻ trai.
 Vẳng tiên Nhạc khắp nơi nghe biết,
 Làn gió đưa cao tí Ly Cung.

Suốt ngày múa hát thung dung,
 Tiếng tơ, tiếng trúc say lòng quân vương.
 Âm tiếng trống Ngự Dương kéo đến,
 Khúc Nghê Thường tan biến như không.
 Chín lần thành khuyết bụi tung,
 Nghìn xe, muôn ngựa chơi vùng Tây Nam.
 Đi lại đứng hơn trăm dặm đất,
 Cờ Thúy Hoa bóng phát lung lay.
 Sáu quân rừng rặng làm rầy,
 Mà ngay trước ngựa lúc này thương ôi!
 Ai người nhật thoa rơi bỏ đất,
 Ôi Thúy Kiều ngọc nát vàng phai.
 Quân vương bùng mặt cho rồi,
 Quay đầu trông lại, máu rơi lệ dàn.
 Gió tung bụi mê man tản mát,
 Đường thang mây Kiếm Các lần đi.
 Vắng tanh dưới núi Nga My,
 Mặt trời nhạt théch, tinh kỳ buồn tênh.
 Đất Ba Thục non xanh, nước biếc,
 Lòng vua cha thương tiếc hôm mai.
 Thấy trăng luống đã đau người,
 Đêm mưa đứt ruột, canh dài tiếng chuông.
 Phúc trời đất quay cuồng vận số,
 Bánh xe rồng đến chỗ ngày xưa.
 Đất bùn chỗ chết còn tro!
 Thấy đây mặt ngọc, bây giờ Mã Ngôi!
 Đàm vật áo vua tôi giọt lệ,
 Gióng dây cương ngựa tể về Đông.
 Cảnh xưa dương liễu, phù dung,
 Vị Ương, Thái Dịch, hồ cung vện mười.
 Phù Dung đó!
 Mặt ai đâu tá?
 Mà liễu đâu?

Cho lá còn như!
 Càng trông hoa liễu năm xưa,
 Càng xui nước mắt như mưa uớt đầm.
 Xuân đào lý gió đêm huê nở,
 hu khi mưa rụng lá thu đông.
 Kìa Nam Uyển, nọ Tây Cung,
 Đây thêm ai quét lá hồng thu rơi.
 Vườn lê cũ những ai con hát,
 Mái tóc coi trắng phớt lạ lòng.
 Những ai coi giữ tiêu phòng?
 Mà xanh thuở ấy nay cùng già nhẵn.
 Trước cung điện nhìn sân đêm tối,
 Đom đóm bay gọi mối u sầu.
 Ngọn đèn khêu đã cạn dầu,
 Khó thay! giấc ngủ dễ hầu ngủ xong!
 Tiếng canh tới từng từng điểm trống,
 Năm canh dài chẳng giống đêm xưa.
 Sông Ngân lấp lánh sao thưa,
 Trời chưa muốn sáng, sao chưa sáng trời?
 Trên mái ngói sương rơi áo lạnh,
 Trong chăn nằm bên cạnh là ai?
 Cách năm sông thác đôi nơi,
 Thấy đâu hồn phách vắng lai giấc nồng!
 Khách đạo sĩ Lâm Cùng có gã,
 Chơi Hồng Đô phép lạ thần thông.
 Xót vì vua chúa nhớ nhung,
 Mời sai phương sĩ hết lòng ra tay.
 Cưỡi luồng gió như bay như biển,
 Trên trời xanh, dưới đến đất đen.
 Hai nơi bích lạc, hoàng tuyền,
 Dưới trên tìm khắp, mơ huyền thấy chi.
 Sực nghe nói tìm đi mé bể,
 Có non tiên ngoài phía hư không.

Rõ ràng cung điện linh lung,
 Xa trông năm sắc mây lồng đẹp sao!
 Trong tha thướt biết bao tiên tử,
 Một nàng tiên tên chữ Ngọc Chân.
 Mặt hoa da tuyết trắng ngần,
 Dáng như người ấy có phần phải chăng?
 Mái tây gõ cửa vàng then ngọc,
 Cây đưa tin Tiểu Ngọc, Song Thành.
 Nghe tin sứ giả Hán Đình,
 Cửu Hoa trong trướng giật mình giấc mơ.
 Cầm áo dây, thần thơ buồn bực,
 Mở rèm châu bình bạc lần ra.
 Bâng khuâng nửa mái tây tà,
 Thêm cao xuống chiếc mũ hoa lệch đầu.
 Phới tay áo, bay màu ngọn gió,
 Giống Nghê Thường khúc múa năm xưa.
 Lệ dàn mặt ngọc lưa thưa,
 Cành lê hoa chiu hạt mưa xuân đầm.
 Ngừng nước mắt âm thầm buồn bã,
 Đội ơn lòng, xin tạ quân vương.
 Từ ngày cách trở đôi phương,
 Vắng tanh tám tiếng, mơ màng hình dong.
 Nơi Đế điện rứt vòng ân ái,
 Chốn Tiên Cung thư thái tháng ngày,
 Cõi trần ngoảnh lại mà hay,
 Tràng An chẳng thấy, thấy đầy bụi nhơ.
 Láy chi tỏ tình xưa thâm thù?
 Gửi cành thoa vật cũ cảm xuôi.
 Thoa vàng hộp khám phân đôi,
 Nửa xin để lại, nửa thời đem đi.
 Chỉ xin nguyện lòng ghi tạc dạ,
 Tựa thoa vàng bền chắc không phai,
 Thời cho cách trở đôi nơi,

Nhân gian rồi với trên trời gặp nhau.
 Ân cần dặn mấy câu lâm biệt,
 Lời thề xưa lòng biết với lòng,
 Là đêm Trùng Thất ngồi chung,
 Trường Sinh sân điện vắng không bóng người.
 Xin kết nguyện chim trời liền cánh,
 Xin làm cây cành nhánh liền nhau,
 Thắm chi trời đất dài lâu,
 Giận này dằng dặc dễ hầu có nguôi ...

TẢN ĐÀ NGUYỄN KHẮC HIẾU*
 (1888-1939)

TRƯỜNG HẠN CA

Vua nhà Hán trọng người quốc sắc
 Cầu bao năm đã chắc gì thành ?
 Họ Dương có gái tuổi xanh
 Thâm khuê nuôi dưỡng rắp ranh còn chờ
 Trời cho đẹp bao giờ phí bỏ ?
 Một sớm mai ngồi tựa quân vương
 Miệng cười tươi nở bông hường
 Sáu cung từ đó sắc hương lu mờ
 Mùa Xuân lạnh lũng lờ suối ấm
 Hồ Hoa Thanh kỳ tắm thơm tho
 Nói sao cho hết ơn vua
 Chung quanh thị nữ tha hồ nâng niu
 Sáng dạo gót tóc theo gió lộng

* Có người cho rằng thi sĩ Bùi Giáng đã từng nói bản dịch « Trường Hận Ca » của Tản Đà chính là đỉnh cao nhất của nền thi ca Việt Nam vào tiền bán thế kỷ XX.

Đêm trường hoa phủ mộng phù dung
 Phù dung giấc mộng nào nùng
 Đêm Xuân gần ngủi vô cùng vì đâu ?
 Kể từ đó buổi châu trề nãi
 Tiệc vui chơi mê mãi đêm ngày
 Ba nghìn cung nữ buồn thay
 Chỉ riêng đắm đuối mê say một người !
 Chốn lầu ngọc đêm tươi má phấn
 Yến tiệc tan lại quẩn quít nhau
 Một nhà trai gái trước sau
 Thấm ơn mưa móc nói sao cho cùng !
 Bạc cha mẹ ở trong thiên hạ
 Gái hơn trai chẳng lạ lòng gì !
 Ly cung mái lợp mây che
 Nhạc tiên chốn chốn đều nghe rộn rang
 Tiếng ty trúc âm vang sau trước
 Múa lại ca vui thực là vui !
 Con vui ngày tháng kéo dài
 Ngủ dương chiêm trống âm âm kéo sang
 Ôi thôi khúc nghệ thường dang dở
 Chốn cung đình khói lửa xôn xao !
 Ngựa xe rồi rít ra vào
 Tây Nam xa giá cờ đào quạnh hiu
 Đi lại nghĩ chín chiu ruột thắt
 Trăm dặm ngoài sớ tốt dừng chân
 Thôi đành thôi nhé ! Mỹ nhân!
 Hoa tai dưới đất ai cầm nhặt cho ?
 Tao đầu ngọc là trò rơm rác
 Thoa bằng vàng tan tác dưới chân
 Nhà vua che mặt tàn ngần
 Đành thôi đứt ruột ba quân hả lòng!
 Quay nhìn lại rờn rờn máu lệ
 Bụi vàng bay gió xé trời chiều

Đường lên kiếm các cheo leo
 Nga Mi dưới núi vắng teo bóng người
 Cờ nghiêng ngả mặt trời đã nhạt
 Núi cùng sông bát ngát màu xanh
 Sớm hôm dằng dặc mối tình
 Hành cung trắng cũng vì mình thương tâm
 Đêm mưa gió chuông ngân đứt ruột
 Đất trời xoay lại được hồi loan
 Đến đây lòng những bàn hoàn
 Ở đi chẳng dứt phen vân trù trù
 Ôi ! Mặt ngọc bây giờ chẳng thấy
 Gò Mã Ngôi, cỏ ấy bùn nhơ
 Vua tôi nhìn lại thần thờ
 Lệ rơi thấm áo còn ngờ chiêm bao
 Thăng kinh khuyết ào ào vó ngựa
 Vườn ao còn như thuở nào xưa
 Phù dung Thái dịch lừa thừa
 Vị vương liễu vẫn còn chưa đổi màu !
 Nhìn phù dung lòng đau như cắt
 Phù dung trông giống mặt người xưa
 Mà ai lá liễu đang đưa
 Lòng sao lòng chẳng ngẩn ngơ hỏi lòng ?
 Xuân, đào lý nở tung trước gió
 Mưa Thu về vàng vổ cảnh ngô
 Hai cung cỏ úa tiêu sơ
 Lá rơi ngập lối bây giờ ai vun ?
 Các con hát ở vườn lê cũ
 Tóc bạc trông vò vổ thời gian
 Phòng tiêu Thái giám thở than
 Răng long cũng lẽ tuần hoàn xưa nay!
 Nhìn đom đóm tối bay le lói
 Khêu ngọn đèn tay gối bàn tay
 Ta nghe tiếng trống canh chầy

Sông Ngân lóng lánh đêm nay sắp tàn !
 máng giọt lạnh giọt sương tí tách
 Mền thúy êm lạnh ngắt mình ta
 Hỡi ơi ! Sông thác bao la
 Mộng sao chẳng thấy về mà thăm nhau !
 Ô Lâm cùng nghe đâu đạo sĩ
 Tay ấn cao có thể gọi hồn
 Thương vua trần trọc đau buồn
 Mới nhờ người thử truy tâm một tay
 Nhanh như chớp cuời mây lướt gió
 Thôi thì đi đây đó chơi vơi
 Cao, lên tít tận đỉnh trời
 Đắt sâu lại đã về chơi hoàng tuyền
 Trãi khắp cả hai miền chẳng thấy
 Bỗng chợt nghe chón ấy mơ hồ
 Giữa khơi sóng bạc lô xô
 Núi tiên cung điện tựa hồ bông lai
 Bầy tiên dạo khoan thai tha thướt
 Có một nàng phảng phất Thái Chân
 Mặt hoa da tuyết trắng ngần
 Cửa vàng khẽ gõ một lần xem sao
 Nhờ Tiểu Ngọc trình vào cho rõ
 Báo Long thành có sứ nhà vua
 Nghe tin trướng gấm hồn mơ
 Nhẹ thu vạt áo, sững sờ ngồi lên
 Vén rèm châu bước liền ra cửa
 Mái tóc mây lệch nửa vàng khăn
 Nhẹ nhàng bước xuống thêm loan
 Đôi tay áo rộng theo làn gió bay
 Tưởng điệu múa của ngày năm nọ
 Khúc Nghê Thương là chả châu rơi
 Cảnh lê mưa điểm giữa trời
 Ngậm sầu ngưng lệ tạ người là đây

Chuyện ân ái từ nay chẳng tưởng
 Chón Bồng lai ngày tháng dài lâu
 Cúi trông xuống cõi bể dâu
 Trường An chẳng thấy, thấy đâu bụi mù !
 Đây vật cũ nghìn thu tâm sự
 Kính dâng lên nghĩa nợ tình kia
 Thoa vàng, hộp đá, xin chia
 Nửa nơi tiên cảnh, nửa về trần gian
 Lòng chỉ nguyện như vàng như đá
 Tiên với trần có sá gì đâu !
 Rồi đây ta lại gặp nhau
 Trước khi lâm biệt, nhắc câu thề bồi
 Câu thề bồi chỉ hai người biết
 Điện Trùng sinh, trùng thất ngày nào
 Nửa đêm vắng vẻ làm sao
 Thề rằng : liền cánh, trước sau liền cành
 Đất thăm thăm trời xanh dằng dặc
 Trời đất kia đã chắc gì bền
 Hận này mới thật triền mien

HÀ THƯỢNG NHÂN

TUYÊN NGÔN VỀ «GIAI CẤP»

Trong vũ trụ đâu có gì đồng nhất
 Mọi vật luôn dị biệt khác nhau xa
 Sự cần thiết khách quan cần phải có
 Hướng chỉ là ngay giữa cõi người ta !

Nói cách khác vật phải cần cấu trúc
 Nếu bằng không thì hoạt động thế nào

Từ thiên hà đến hạt nhân nguyên tử
 Từ tế bào đến cả những cây to !

Luật vận động đi liền theo cấu trúc
 Đâu vật nào lại vẫn mãi đứng yên
 Đâu vật nào mà không mang cấu trúc
 Nên đất trời chuyển động luật tự nhiên !

Đơn giản vậy sao nhiều người không hiểu
 Đưa toàn ra những học thuyết vu vơ
 Cho xã hội sẽ không còn giai cấp
 Bằng cách cần phải giai cấp đấu tranh !

Coi' biện chứng' như luật trời nền tảng
 Đã 'luật thiên' phải bó buộc con người
 Nhưng 'luật thiên' thì lấy đâu ngừng lại
 Để cho đời được lý tưởng thiên liêng !

Ngây thơ thật hay chỉ là ngây thơ cụ
 Ngụy biện hay chỉ lập luận non tay
 Đơn giản thế mà nhiều người tin sái cổ
 Và từng làm cả thế giới đảo điên !

Nên thật sự bởi con người yếu đuối
 Vừa tinh thần thể chất cứ hoang mang
 Ít thắng nổi bản năng từ thú tính
 Nên thường khi dễ mắc mớ rõ ràng !

Thiếu đạo đức thành con người bóc lột
 Nhấn tâm nhau thì hà khắc lẫn nhau
 Mất tình người khiến đời thành địa ngục
 Thiên đàng đâu chỉ có thấy thù hằn !

Ít nhận thức nên con người mù quáng
 Làm điều sai lại cứ tưởng điều hay
 Bởi sự thật luôn phải cần khoa học
 Để làm sao mang điều lợi cho đời

Đời đơn giản là do người thiện chí
 Cùng tin nhau và giúp đỡ lẫn nhau
 Nếu phát động đấu tranh như loài vật
 Là lui về chính cảnh giới tự nhiên !

Luật tự nhiên sinh tồn luôn căn bản
 Nhưng thiên nhiên vẫn có luật điều hòa
 Luật điều tiết môi trường ai cũng biết
 Lại làm sao mà giai cấp đấu tranh ?

Bởi thiên nhiên chỉ cấp tầng thứ nhất
 Xã hội người lại tăng cấp thứ hai
 Lên cao nữa thì có trời mới biết
 Nào phải đâu là chuyện của con người ?

Bởi xuất phát từ vô thần duy vật
 Cộng thêm vào 'biện chứng' kiểu vu vơ
 Đã mù quáng lại còn thêm bạo lực
 'Lý luận' suông làm đời phải đại khờ !

Đời khoa học trở thành phi khoa học
 Đời tự do thành ra mũ kim cô
 Biến con người hóa tề thiên đại thánh
 Và cuộc đời đầy những tiếng hoan hô !

Ôi có sự đâu gây ra có sự
 Có phải chẳng đều tham vọng con người
 Cá nhân nào mà chẳng nhân thời thế

Đạp bừa đời đặng mình được ngoi lên ?

Người thánh thiện hay nhân danh thánh thiện
Hỏi làm sao để phân biệt ở đời
Tung hỏa mù khiến cho đời nham nhở
Chuyện thần linh hay chuyện của ma vương ?

Nên thực tế nhìn vào đời mới rõ
Giống như khi mình đứng trước mặt gương
Khi đó mới khách quan luôn bày tỏ
Có làm sao mà dối gạt được mình ?

Đời huyền tường bởi con người huyền tường
Cứ nghĩ tràn buộc người khác tuân theo
Củ cà rốt gắn trước đầu cây gậy
Con lừa nào mà chẳng dám không theo !

Ôi cơ khổ sự đời như thế đó
Người bỗng nhiên phải sụp bầy chính mình
Là nạn nhân chính mình đâu ai khác
Giống mọi người ngậm thị phải làm thinh !

Hột thị đó quả là điều quái ác
Đã ngậm rồi thì thật khó lười ra
Trừ khi nào phải thật tình can đảm
Biết vì đời mà nhỏ phết cho xa !

Nên tội lỗi vẫn do người 'trí thức'
Hiểu biết mà vô trách nhiệm với dân
'Lý luận' cùn do tay người bày vẽ
Quả tiếp tay cho những việc ngu dân

Người trí thức phải luôn cần sáng suốt

Hiểu biết luôn vì lợi ích cho đời
 Nếu 'trí thức' chỉ ù ù cạc cạc
 Thì còn chi trí thức để đời tin ?

Người trí thức lợi đời không kể hết
 Tại làm sao quay ngược hại cho đời
 Kẻ bình dân thì có gì trách được
 Bởi họ cần dựa trí thức mà thôi !

Nên lao động hóa ra đầy uổng phí
 Phần lớn lao như nước chảy sông trôi
 Bởi trách nhiệm vẫn do người trí thức
 Phải làm sao nhằm hữu ích cho đời !

Đời khoa học luôn cần người trí thức
 Nghiên cứu nhiều nhằm chân lý lòi ra
 Nếu chỉ biết suốt đời ăn hột thị
 Thì làm sao đời lại chẳng 'chữa cha' ?

Con người quý chính nhờ lòng cương trực
 Thấy thẳng cong cần dứt khoát nói ngay
 Nếu 'ngậm miệng ăn tiền' thì quá dễ
 Nhưng làm sao đứng thẳng kiêu con người ?

Vậy giai cấp cũng chỉ là cấu trúc
 Điều nhất thời mỗi xã hội tùy nơi
 Lịch sử tiến đâu có gì trụ mãi
 Mỗi cá nhân tùy hoàn cảnh vươn lên

Bởi giai cấp khách quan cần phải có
 Ai chăm lo nhà máy lẫn ruộng đồng
 Ai chăm lo biết bao điều xã hội
 Tùy tài năng và điều kiện khách quan !

Lòng đố kỵ muốn không còn giai cấp
 Để ngồi không mà thụ hưởng ngon ơ
 Thối lười biếng ghét ganh vì đố kỵ
 Được khoác trong chính màu áo công bằng

Điều nguy tạo cuộc đời không kể xiếc
 Nên luôn cần giữa thiện ác đấu tranh
 Giữa bóc lột và bị đời cũng vậy
 Đời chõ nhau thợ sắt với thợ gò !

Tuy đổi chỗ nhưng suốt ngày chất chúa
 Đập đỉnh tai nhúc óc suốt ngày thôi
 Ai mặc kệ phải lợi mình trước đã
 Mọi việc đời chờ rồi sẽ tính sau !

Nên cuộc sống mọi người cần sáng suốt
 Cũng là điều trí thức phải quan tâm
 Chỉ khoa học giúp loài người phát triển
 Trí thức nên phải đoàn kết một lòng !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 29/6/2010
 VÕ HÙNG THANH

★★

TUYÊN NGÔN VỀ «CÁCH MẠNG»

Đây như chuyện bi hài cho nhân loại
 Đưa ra nhằm kết thúc các «Tuyên ngôn»
 Điều này chắc đến nay ai cũng biết
 Vì rõ như ánh sáng giữa ban ngày

« Cách mạng» quả giống trái bom nổ chậm
 Khi lăn tròn ai cũng phải thất kinh
 Đến lúc nổ chuyện đời đều ngã ngũ
 Bao nhiêu điều muốn nói phải làm thinh !

Nói «cách mạng» là chiến tranh, bạo lực
 Chiến tranh luôn khi «cách mạng toàn cầu»
 Bạo lực nhỏ khi còn trong nội bộ
 Bất kỳ đâu thiên hạ thấy kinh thiên !

Tựa cái ung lý do nào chẳng rõ
 Nguyên nhân nhiều đâu phải một nguyên nhân
 Khi chín muồi thì ung thành vỡ mủ
 Chính là khi bắt buộc phải tét ra

Đời cũng vậy tuy lành liền da thịt
 Rồi nhiều khi cách mạng lại nổ ra
 Bởi bất công hay bởi nhiều điều khác
 Giống như khi tức nước phải vỡ bờ !

Bởi nói đúng khi vật cùng tắc biến
 Biến chán rồi thì vật lại tắt thông
 Rồi thông chán lại đi vào chỗ biến
 Như vòng tròn đã nói bởi người xưa

Nên cách mạng trong đời đâu một loại
 Cả văn chương, khoa học, lẫn đời thường
 Nhưng xã hội và nhất là chính trị
 Lại ồn ào hay nghi ngút bi thương !

Nguyên nhân thấy do con người là chính
 Tạo lý do làm ung nhọt phát ra

Trừ những khi tự nhiên không trách được
Giống họa trời rơi xuống dễ gì tha !

Còn bạo lực giống hai người đập lộn
Một trong hai phải mẽ trán sút cùi
Nếu ngấm hết thì rõ đời sướng thật
Ngược lại thì phải kẻ thắng làm vua !

«Cách mạng đó» kiểu cha truyền con nối
Bắc Triều Tiên thì ai cũng biết rồi
Một gia đình đã ba đời truyền nối
Quả nhân danh «cách mạng» dựng làm vua !

Con người sống tất phải nhờ cơm áo
Nhưng nhiều khi còn nhờ cả danh từ
Đời đáng ngán thường cũng là thế đó
Oái ăm thay cho cả vạn kiếp người !

Người yếu đuối thường bị đời lợi dụng
Hoặc ngô nghê nên phải hóp danh từ
Khi cái áo đã trở nên giáp sắt
Thì sai lầm cũng thành mũ kim cô !

Khi người chán lại tìm về tôn giáo
Mặc ai coi như thuốc phiện ru đời
Xóa tôn giáo nhằm để làm «cách mạng»
Rồi cuộc đời cũng chỉ thế mà thôi !

Đời thế tục hóa ra là như thế
Chiến tranh từ nóng, lạnh, cũng qua đi
Bao ý tưởng cuối cùng đành lặt lại
Lại hề nhau cùng tiến tới toàn cầu !

Con ruồi chết thường bởi vì mật ngọt
 Con người thì do bởi các danh từ
 Quả đáng trách cho lớp người trí thức
 Còn nường thân vẫn tội kẻ bình dân !

Đời khổ ải, bi hài, hay đáng tiếc ?
 Thấy đều do những nhận thức gây ra
 Khi nhận thức bị cuốn vào tham vọng
 Lại làm cho xã hội phải xót xa !

Biết bao chuyện kiểu long trời lở đất
 Rồi chiến tranh thế giới tựa gần kề
 Bao nhiêu cách tuyên truyền ghê gớm qua
 Từng làm cho nhân loại phải tái tê !

Đời quả thật giữa điều lành, điều ác
 Có bao giờ ngưng tranh đấu lẫn nhau
 Lằn phân ranh có bao giờ rõ rệt
 Nên thương thay như định mệnh con người !

Nhiều tham vọng khiến cho đời điêu đứng
 Được tô son điểm phấn bởi danh từ
 Nhiều danh khiến cuộc đời bao khổ ải
 Còn vẫn xem nhân loại có ra chi !

Những tham vọng có khi không tự giác
 Bị đẩy đi bởi dục vọng cuộc đời
 Khiến miệng lưỡi có quá nhiều nguy biện
 Càng làm cho thiên hạ phải tin theo !

Nên Chân lý trong đời luôn khó nói
 Chuyện đúng sai, hay dở, dễ đâu lường
 Giống như cách Trạng Quỳnh thường bốn cột

Mắc mớ rồi thì chỉ có làm thinh !

*Cuộc đời quá nhiều giang hồ tiểu ngạo
Nên «Tuyên Ngôn» dừng lại cũng được rồi
Chuyện thiên hạ cứ trao về thiên hạ
Vật Xê-Da xin trả lại Xê-Da !*

*Nói không quá cuộc đời cần tri thức
Tốt hay chẳng cần dân trí nâng cao
Nhờ dân trí đời càng gần khoa học
Đừng chi đâu mà «Ý hệ» lọt vào !*

*Đời khách quan quả thật điều đơn giản
Bất công nào cũng lấm mặt mà thôi
Cần nghiêm túc nhằm tìm phương giải quyết
Ôi tào lao muốn «Cách mạng toàn cầu» !*

*Kinh nghiệm vàng một khi đời đã trải
Cũng làm cho nhân loại phải rêm mình
Khiến lịch sử trải qua bi hài kịch
Thấy làm cho Thế giới hoảng hồn kinh !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 29/6/2010
VÕ HUNG THANH*

TUYÊN NGÔN VỀ TÔN GIÁO

*Có học thuyết từng phê bình tôn giáo
Đã ví như một thuốc phiện mị đời
Coi tôn giáo như mặt trời ảo ảnh*

Quay chung quanh sự khổ ải trần gian !

*Quan niệm đó phát sinh từ duy vật
Và vô thần chống tôn giáo hiển nhiên
Điều sai đúng để mọi người suy xét
Còn ở đây nhìn tôn giáo cách riêng*

*Quả tôn giáo giúp con người hướng thượng
Vươn xa lên sự trần trụi cuộc đời
Với tôn giáo con người nương đạo lý
Chuộng tinh thần hướng thiện khắp nơi nơi*

*Đó cũng chính là mặt hay tôn giáo
Còn mặt sai cũng sẽ phải nói sau
Nói cho đúng mặt sai hay tích cực
Vẫn luôn theo bản chất của con người*

*Khi con người thấy cô đơn nhỏ bé
Trong bơ vơ nên tôn giáo phát sinh
Nhằm qua đó như một nguồn an ủi
Làm cái neo, bến đậu của con người*

*Vì con người vẫn muôn đời tự hỏi
Điều gì sinh ra hết thế gian này
Là Thượng đế hoặc cội nguồn siêu việt ?
Cũng là khi tôn giáo được phát sinh*

*Tôn giáo có người anh em triết học
Cùng vượt lên trên khoa học rất nhiều
Vì khoa học luôn bám vào thực tế
Còn trong khi tôn giáo lại niềm tin*

Khoa học vốn phải tin vào lý trí

Tôn giáo luôn cần trực giác riêng mình
 Chỉ triết học phải tư duy thuần lý
 Tôn giáo thì lễ tiết lẫn điều quy !

Nên triết học vốn tự do tư tưởng
 Tôn giáo luôn cần nại đến giáo điều
 Nhà triết học ít khi nào quỳ lạy
 Tôn giáo thì phải thể hiện niềm tin

Bởi tôn giáo phải cần nguồn cứu rỗi
 Cần mục tiêu giải thoát của con người
 Vẫn chỉ nghĩ trần gian là tạm bợ
 Nhằm quay về chính nguồn cội siêu nhiên

Nên tôn giáo thật vô cùng đa dạng
 Dầu tựu trung nhằm nâng đỡ con người
 Về ý thức hay tinh thần cũng thế
 Như một nguồn an ủi hướng vô biên

Nhờ tôn giáo mà con người tin tưởng
 Gặp những khi đời sống quá hoang mang
 Khi thất vọng trước cuộc đời đau khổ
 Làm tiếp thêm sức mạnh giữa trần gian

Nên tôn giáo vẫn có nhiều hình thức
 Như niềm tin đơn giản Đạo ông bà
 Đến đa thần hay đơn thần cũng thế
 Đều tin nơi sự bất diệt linh hồn

Vì người sống trong cuộc đời gởi tạm
 Giữa trần gian rồi để sẽ quay về
 Cho dầu đến thiên đường hay địa ngục
 Là tùy theo mức đạo hạnh trên đời

Nhờ tôn giáo mà răn đời làm thiện
 Đức hạnh luôn được tưởng thưởng về sau
 Trái lại sống một cuộc đời ác đức
 Thì quỷ tha ma bắt tránh vào đâu !

Ý nghĩa đó quả là phân tích cực
 Trong cuộc đời Tôn giáo giống điều răn
 Hay ít nữa giống bức thành kiên cố
 Giữ người luôn khỏi cái ác hoành hành

Tuy nói thế vẫn nhiều người khôn lỏi
 Thay vì tin vào tôn giáo thật lòng
 Chỉ lợi dụng chính niềm tin cao quý
 Để thừa cơ nước mát đục bụng câu

Mọi lợi dụng trong đời luôn luôn có
 Cả mọi nơi Tôn giáo có trừ đâu
 Trong cái tốt vẫn len vào cái xấu
 Chuyện thường thôi xã hội của con người

Nói rút lại thì cuộc đời là tâm thức
 Tốt xấu luôn bởi ý thức tự mình
 Giữa hướng Thiện đối đầu cùng hướng Ác
 Mỗi người đều cần trách nhiệm bản thân

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 28/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ BỀ TRÁI

CỬA CUỘC ĐỜI

Vì mọi vật đâu chỉ toàn bề phải
 Nên cuộc đời bề trái lẽ đương nhiên
 Nhưng tục ngữ bảo xấu che mới tốt
 Lại khoe nhiều thì đời quả đảo điên

Chuyện mặt trái cuộc đời ai chẳng biết
 Từ lâu rồi và cứ lạm thêm hoài
 Nhiều người bảo đã hết phương để trị
 Vì trị hoài cũng có khá bao nhiêu

Ôi quả thực kiểu cù dùm xúc rón
 Trong khi đà mình mảy buốt tái tê
 Quá đau nhức cứ gượng hoài để sống
 Xã hội chi mà tham những tràn hê

Cùng với lũ, rồi với đời tham những
 Hỏi làm sao người chẳng thấy đảo điên
 Tuy đời vậy nhưng mọi người vẫn sống
 Giống đại khờ trong thế giới người điên

Thực tế ấy có nên cần thay đổi ?
 Chính là câu nơi cửa miệng mọi người
 Câu hỏi lớn, không ít người tưởng nhỏ
 Hoặc biết rồi, nhưng giải quyết làm sao ?

Điều này quả giống như cơn nước lũ
 Cứ chờ xem, tới rón sẽ làm sao
 Hoặc tính trước, hoặc chỉ ngồi chờ chết
 Chuyện của mình, hay là chuyện của ai ?

Hai giải pháp, vừa cá nhân xã hội

Hoặc ngồi chờ, hoặc buộc phải ra tay
 Chuyện mọi người, đâu có ai ngoài cuộc
 Tự giác thôi, cần chủ động lo toan

Xã hội tựa đoàn người trên sân bãi
 Cần làm sao phối hợp được nhịp nhàng
 Hoặc quay phải rập ràng, hay quay trái
 Theo điệu còi thổi nhịp của lương tâm

Nếu lọt đợt kẻ quay xuôi quay dọc
 Chuyện tào lao càng thêm thấy nực cười
 Thôi cứ để nước đến trôn hãy tính
 Sống lẫn rồi dấu chết có đâu sao ?

Xã hội giống khi trái cây ung thối
 Còn tiếc gì mà phải một nhát dao
 Tay phải mạnh và làm sao dứt khoát
 Còn nếu không chờ đến biết khi nào

Hay cũng tựa giống người mang ung nhọt
 Điều cần làm là phải cắt đi ngay
 Dù mụn ghẻ, không chùn tay sợ hãi
 Cần cần răng, phải chịu chút đau này

Vậy giải quyết cần đúng theo phương pháp
 Tìm ra ngay mọi có sự trên đời
 Nhìn trực diện và không hề ngại biện
 Phải khách quan nhìn thẳng rằng không chơi

Mềm yếu quá cũng tức là hèn nhất
 Hay tưởng đâu không phải việc của mình
 Ai cũng vậy, thì đời còn đâu nữa
 Thà cứ luôn ngậm miệng chịu làm thinh

Nhưng nếu vậy thì quả là ngao ngán
 Quá ươn hèn và trách nhiệm còn chi
 Giống như kiểu đành sống nơi bãi rác
 Mũi còn không, hay tê hết mọi mùi

Vậy duyên có do đâu tham những
 Chỉ vì người đã mất mọi niềm tin
 Vì mãi sống trong cuộc đời giả dối
 Thì niềm tin còn biết đặt vào đâu

Lý giải vậy thấy ngay nhiều điểm sáng
 Vì con người cần sống bởi niềm tin
 Niềm tin ấy tạo lương tâm và đạo đức
 Không lương tâm, đạo đức có còn gì

Bệnh xã hội đâu một ngày đã có
 Mà lâu rồi tích lũy tạo thêm nên
 Duyên có đó cũng bởi nền giáo dục
 Nhiều tâm phào làm mất mọi niềm tin

Làm giáo dục nếu mà phi trách nhiệm
 Mãi tuân theo bài bản đã lâu ngày
 Đâu có khác như một người gác cổng
 Chỉ cấm đầu theo lệnh lạc mà thôi

Nhưng lệnh ấy hỏi bởi đâu mà có
 Có gì hơn quán tính đã lâu ngày
 Khi xã hội thiếu đi nền dân chủ
 Thì còn ai có trách nhiệm hơn ai

Chuyện giản dị nhưng lắm người chẳng rõ
 Hay chẳng qua vì mũ nỉ che tai

Vòng tròn ấy cứ xoay tua luẩn quẩn
Chịu chết thôi nào tìm thấy đường ra

Cũng giống thế vòng kim cô là thế
Cần bỏ đi tìm thấy trách nhiệm chung
Đời tự giác mới là đời dân chủ
Đời tự do phải trách nhiệm mỗi người

Việc quá nhỏ nhưng không hề giải quyết
Lại càng thêm quá lạm mãi mỗi ngày
Khiến ung nhọt lại để ra ung nhọt
Xã hội toàn như con bệnh mà thôi

Vậy liệu pháp cũng chính là phương pháp
Người hiểu y nào cũng thấy rõ ràng
Phải giải phẫu trước khi dùng toa thuốc
Hoặc để đời ngoi ngáp mãi làm thinh

Tục ngữ bảo mía sâu luôn có đốt
Cũng gọi là nhà giột phải có nơi
Song nếu đốt lại nằm ngay chính góc
Và nhà xiêu cột đỡ hết phương rồi

Chỉ chờ sập hay cần nên dựng lại
Đó là luôn câu hỏi đối mọi người
Chuyện trọng đại hay chỉ đùa giỡn lát
Khi mọi người cứ giữ bụng làm thinh

Phải lên tiếng, mọi người cần trách nhiệm
Lương tâm nào chỉ cho phép làm thinh
Nếu lên tiếng muôn triệu người đồng loạt
Biết đâu như nổi cả trận lôi đình

Quá đơn giản tại sao đời chẳng thấy
 Nếu thấy rồi sao vẫn mãi làm thình
 Vì trên dưới trong ngoài đều thế cả
 Thì trách chi tham những vẫn hoành hành

Đời chỉ đẹp khi cuộc đời trong sạch
 Xã hội nào lại rác rưởi quanh năm
 Khác gì sông nơi bùn lầy nước đọng
 Biết làm sao rạn mặt được con người

Hoặc cải cách hoặc phải làm cách mạng
 Chuyện dĩ nhiên ai cũng thấy mà thôi
 Giống cái bàn từ tay người thợ mộc
 Phải sửa bàn đâu chỉ mãi tung hô

Nhớ khi xưa con người theo truyền thống
 Vẫn luôn luôn noi đạo đức cổ truyền
 Trong giếng mỗi mọi người luôn tự giác
 Đâu cần gì như kiểu cử hô sông

Nên giáo dục và tuyên truyền là một
 Giáo dục luôn là tính cách học đường
 Tuyên truyền vốn là việc ngoài xã hội
 Phải luôn luôn chuẩn xác lẫn vô tư

Bởi đạo đức làm sinh ra đạo đức
 Nếu mánh mung sao đạo đức được nào
 Bài học ấy muôn đời là nguyên lý
 Sao lại luôn thích ăn xối ở thì

Giáo dục tốt khiến tin vào đạo đức
 Giáo dục tồi người chỉ cậy mánh mung
 Nguyên lý ấy tự ngàn xưa đã rõ

Người thợ đâu mà lại trách cái bàn

*Cái bàn đẹp thì vinh danh người thợ
Cái bàn tồi cần cất giấu vào kho
Hoặc sửa chữa hoặc cần nên vứt bỏ
Chẳng để lâu nán ná phí thì giờ*

*Xã hội tốt mọi người cùng trách nhiệm
Đâu chỉ là trách nhiệm của riêng ai
Bàn của mình hay vẫn bàn người khác
Mình chủ nhân hay chỉ có mượn nhờ ?*

*Chuyện quả tẩu như cuộc đời vắn tẩu
Đời nghiêm trang mọi việc mới nghiêm trang
Là đầu dầu hỏi hay dầu than cũng thế
Nói nghe qua còn dành lại mọi người !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sàigon, sáng 27/6/2010
VÕ HƯNG THANH*

TUYÊN NGÔN VỀ NHÂN BẢN

*Nghĩa nhân bản tức con người là gốc
Chỉ hoàn toàn một quan điểm hiển nhiên
Chẳng chủ nghĩa cũng không là học thuyết
Chẳng hư trương mọi chân lý trên đời*

*Con người sống trên đời thuần giản dị
Đã sinh ra là gọi thác lại về
Sống hoạt động chết buông xuôi hết cả*

Chỉ hoàn toàn là quy luật tự nhiên

*Con người sống trên hành tinh trái đất
Hành tinh xanh vốn có tự thuở nào
Nhờ khoa học mà loài người phát triển
Cùng như nhờ đạo đức được giương cao*

*Hai hướng đó vẫn thường luôn quan trọng
Vốn là nền của văn hóa văn minh
Cả thế giới đều chỉ trông vào đó
Đơn giản thôi có gì đáng lùm xùm*

*Người là gốc bởi con người duy nhất
Vật khôn ngoan giữa chính cõi đời này
Điều cao hơn vẫn chưa hề nhìn thấy
Bạc thấp hơn chỉ loài vật thường thôi*

*Đã là gốc phải thấy mình là chính
Sống làm sao cho sáng giá khách quan
Không hạ thấp với ngang hàng loài vật
Không huênh hoang nghĩ mình giống thiên
thần*

*Đời hợp lý tự do mình sắp đặt
Để làm sao sống hòa hợp cùng nhau
Óc tham lam muốn cào bằng tất cả
Cũng khác nào chịu dung dưỡng bất công*

*Người bình đẳng không ai quyền trên trước
Đều ngang nhau, trừ may mắn, tài năng
Bởi do vậy công bằng luôn tương đối
Chỉ làm sao hợp lý hết mọi người*

Điều đơn giản cốt chỉ cần ý thức

Trách nhiệm chung nhận thức bởi mọi người
 Qua giáo dục và dựa vào pháp luật
 Mà con người tiến từ thấp lên cao

Chỉ đơn giản khách quan là thế ấy
 Đừng huênh hoang, dè bủ, hoặc xem thường
 Chẳng lý thuyết nào hơn điều nhân bản
 Có họa chẳng những học thuyết vu vơ

Trên cuộc đời, may chi còn tôn giáo
 Dưới cuộc đời, toàn vật chất tâm thường
 Ngang cuộc đời, con người luôn duy nhất
 Thế giới này, ngoài nhân bản, chi hơn

Nhân bản tức chỉ lấy người làm gốc
 Từ gốc đây mọi cành nhánh sinh ra
 Đó tất cả là văn minh xã hội
 Văn hóa luôn điều nhân loại thấy cần

Gốc cơ bản tất nhiên là kinh tế
 Vẫn hiểu như mọi hoạt động căn cơ
 Làm nền tảng và bao gồm hết cả
 Mọi điều chi giúp sự sống con người

Kinh tế vẫn cần tự do, khoa học
 Đâu khác nào như dòng nước luân lưu
 Tươi khắp chốn và thu về tất cả
 Không để đâu tù đọng hại con người

Ý nghĩa đó chính vai trò pháp lý
 Cộng thêm vào nhà nước, khớp trung gian
 Nhà nước chỉ nắm điều hành kinh tế
 Đâu phải là thần hộ mệnh thế gian

Nhà nước chỉ là vai trò quản lý
 Mọi việc chung từ xã hội giao cho
 Chỉ xã hội mới đứng trên nhà nước
 Còn ngoài ra không được phép một ai

Xã hội phải luôn tự do dân chủ
 Bởi ý dân mãi vẫn chính ý trời
 Toàn xã hội mới thật là ông chủ
 Nhà nước thì luôn chỉ kẻ gác đàn

Nghĩa nhân bản cần thượng tôn pháp luật
 Xã hội luôn trên cơ sở tình người
 Mọi người sống cùng giúp nhau để sống
 Trong an toàn, hòa hợp, lẫn thương yêu

Ba nguyên lý quả đơn sơ, giản dị
 Nhưng căn cơ, làm xã hội tiến lên
 Tiến tới mãi, không cần gì tiền chế
 Kiểu tiên thiên, chỉ nô lệ con người

Lịch sử vẫn đi lên từ quá khứ
 Tương lai do từ hiện tại phát sinh
 Quá khứ vốn chẳng thể nào thay đổi
 Hiện tại luôn cần tự chủ lấy mình

Ý nghĩa đó là tự do dân chủ
 Quyền làm người cần xã hội nâng cao
 Chính quyền ấy tự mọi người quyết định
 Không thuộc riêng bởi nhóm cá nhân nào

Vì nhân bản là con người trên hết
 Không chi hơn nhân cách của con người

*Không thần thánh, cũng không là loài vật
Mà tinh thần nhân bản mãi tự do*

*Con người sống không thể nhằm bóc lột
Cũng không nhằm nô lệ lẫn nhau thôi
Bởi quý nhất là tự do độc lập
Hợp tác nhau trong lẽ phải cuộc đời*

*Không ai sống một mình trên trái đất
Đời sống chung bởi xã hội làm nên
Do vậy khác giữa thiên đàng địa ngục
Đều do người cùng quyết định lẫn nhau*

*Người cao quý chính bởi nhờ lý trí
Khả năng này làm người nổi trội hẳn lên
Vượt lên mọi tầm thường nơi sinh vật
Tạo văn minh, văn hóa chính con người*

*Đó tất cả là gia tài lịch sử
Đã từ xưa toàn xã hội xây nên
Ngôi nhà đó là văn minh nhân loại
Ai đang tâm nhằm phá hỏng cuộc đời*

*Đời nhân bản phải do người quyết định
Từ cá nhân đến xã hội loài người
Xã hội tốt, nhờ mọi người cùng tốt
Cá nhân hay, nhờ xã hội văn minh*

*Người nhân bản phải là người chính đáng
Luôn thẳng ngay, không gian dối điêu ngoa
Không mánh mung, hoặc mưu đồ hèn kém
Không tuyên truyền giả dối hoặc điêu toa*

Người nhân bản, tùy tài năng phát triển
 Tùy lương tâm, nhân cách, phẩm hạnh mình
 Để xã hội xếp ngang vào vị trí
 Vừa lợi mình vừa lợi cả muôn người

Xã hội vẫn tự nhiên theo tầng nấc
 Điều khách quan như mọi vật thế thôi
 Điều thuận lý, không phải điều nghịch lý
 Đừng huênh hoang nhằm khuynh loát cuộc đời

Nên nhân bản là tinh thần quy cũ
 Quyền tự do chọn bất kỳ ai
 Có lợi chung làm mọi người hòa hợp
 Không lợi riêng nhằm khuynh loát lẫn nhau

Tính nhân bản là cuộc đời lương thiện
 Phía trên cao là văn hóa phát huy
 Phần ở giữa nhằm kinh doanh, quản lý
 Phần dưới cùng là vật chất đơn sơ

Tùy cấp độ theo khách quan hòa hợp
 Để mỗi người tự phấn đấu đi lên
 Không phấn đấu sẽ trở nên suy thoái
 Mỗi người luôn cần trách nhiệm riêng mình

Trong xã hội tình người là trên hết
 Không khinh thường hay kỳ thị một ai
 Người trách nhiệm lo mọi người chu đáo
 Ngoài hên xui số phận của mỗi người

Đời nhân bản phải khách quan tuyệt đối
 Không bao giờ được tự đắc chủ quan
 Nhằm hợm hĩnh tự cho mình đúng nhất

Hồng buộc đời chỉ nô lệ mình thôi

*Chính nhân bản là cuộc đời lý tưởng
 Khiến đời luôn như một bản hòa âm
 Mỗi âm thấp âm cao đều quý cả
 Chính là do người nhạc trưởng điều hòa*

*Người nhạc trưởng đó vai trò xã hội
 Cũng vai trò mọi nhà nước nói chung
 Cốt dân chủ mà không hề độc đoán
 Luôn tự do mà chẳng muốn độc tài*

*Tựa giọt nước trong dòng sông vẫn chảy
 Sông mà dơ thì nước sạch được sao
 Mọi giọt trong bờ nhờ sông không đục
 Giáo dục luôn là cơ bản con người*

*Nhờ giáo dục mới hình thành nhân cách
 Cả tinh thần lẫn đạo đức cá nhân
 Giáo dục tốt tạo đà cho văn hóa
 Giáo dục tồi làm xã hội lung tung*

*Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 26/6/2010
 VÕ HUNG THANH*

反招魂

PHẢN CHIÊU HỒN

**魂兮魂兮魂不歸
 東西南北無所依**

**Hồn hê! Hồn hê! hồn bất qui?
 Đông tây nam bắc vô sở y.**

上天下地皆不可
鄴郢城中來何為
城郭猶是人民非

Thượng thiên há địa giai bất khả,
Yên, Dĩnh thành trung lai hà vi ?
Thành quách do thị, nhân dân phi,

塵埃滾滾汗人衣
出者驅車入踞坐
坐談立議皆臯夔
不露爪牙與角毒
咬嚼人肉甘如飴
君不見湖南數百

Trần ai滚滚 ô nhân y.
Xuất giả khu xa, nhập cư tọa,
Tọa đàm lập nghị giai Cao, Quì.
Bất lộ trảo nha dữ giác độc,
Giảo tước nhân nhục cam như di!

州

Quân bất kiến Hồ Nam số bách châu,
Chỉ hữu sáu tích, vô sung phì.

只有瘦瘠無充肥

魂兮魂兮率此道
三皇之後非其時
早斂精神返太極
慎勿再返令人嗤
後世人人皆上官
大地處處皆汨羅
魚龍不食豺虎食
魂兮魂兮奈魂何

Hồn hê! Hồn hê! suất thử đạo
Tam Hoàng chi hậu phi kỳ thì.
Tảo liễm tinh thần phản thái cực,
Thận vật tái phản linh nhân xi,
Hậu thế nhân nhân giai Thượng Quan
Đại địa xứ xứ giai Mịch La,
Ngư long bất thực, sài hổ thực,
Hồn hê! Hồn hê! nại hồn hà?

NGUYỄN DU (1765-1820)

★★

XIN HỒN HÃY ĐỪNG VỀ

Hồn ơi, hồn ơi, muốn về chẳng ?
Bốn phương tứ hướng đang nơi đâu
Trên trời dưới đất hồn đâu đó

Đang có nơi nào hồn ở chẳng ?
 Thành quách xưa còn, người vắng hết
 Áo xiêm lớp lớp hoen bụi mờ
 Khi ra xe ngựa về an tọa
 Cùng ngồi bàn luận chuyện nhân gian
 Giận đời tà mị bao ngang trái
 Ghét lũ gian manh độc ác tràn
 Hồn đi khắp hết phương trời lạ
 Chỉ thấy nhân gian mãi hận sâu
 Hồn ơi, biết đấy bao đường đó
 Cả vạn năm rồi chẳng tốt chi
 Thôi sớm đi về nơi Thái cực
 Chớ quay trở lại thế gian này
 Đời nay vẫn khối người gian dối
 Khắp chốn đâu đâu cũng mị tà
 Có được quý tha hùm bắt lại
 Hồn ơi, hồn ơi, hồn còn muốn về chẳng ?

VÕ HUNG THANH (dịch)

Sg, 26/6/2010

★★

TUYÊN NGÔN VỀ Ý HỆ

Ý thức hệ thật vô cùng phi lý
 Bởi một người cao húng đã làm ra
 Nhưng lại nhận chính mình là khoa học
 Biến cuộc đời thành địa võng thiên la

Người hiểu biết chỉ nhìn là thấy rõ
 Vì nó mang nhiều nghịch lý trong mình
 Nhưng nông cạn chỉ nhìn bằng cảm tính

Lại tưởng là một thần diệu linh đơn

*Nên nông cạn hay chỉ nhằm lợi dụng
Hoặc chỉ thừa nước đục để thả câu
Từ hoàn cảnh oái ăm trong xã hội
Nhằm để đưa học thuyết được lên ngôi*

*Việc đơn giản nhưng éo le là vậy
Vì khoắc vào thì khó gỡ cho ra
Vòng kim cô có bao giờ tự gỡ
Họa may chi cần nhờ đến Phật bà*

*Nó tinh xảo bởi nhờ vì cái chót
Cài vô rồi thì khó có đàng ra
Giống hom lờ cá vào thì rất dễ
Nhưng làm sao có cách để chui ra*

*Cái chót ấy chính độc tài chuyên chính
Là phép màu để tiến tới thiên đường
Vì đẹp vậy đâu có quyền từ bỏ
Lợi ngược dòng là phản động khó buông*

*Một lẽ khác vốn cho mình khoa học
Nên nhiều người nào đâu dám phê bình
Phải tin theo nên trở thành cuồng tín
Lý luận nào đi ngược lại niềm tin*

*Việc đời quả éo le là thế đó
Bởi vì hai cái chót thật oái ăm
Nên đi ngược bị ghép vào tư sản
Khó thoát ra trong lý luận một chiều*

Do lý thuyết được xem là chân lý

Nên ngược dòng là phản động mà thôi
 Đâu cần biết hướng nào là đúng đắn
 Chỉ luôn cho là lý tưởng tuyệt vời

Cái bánh đó phần nhiều là lá cá
 Còn bên trong chỉ có một chút nhân
 Nhân 'biện chứng' vốn xem là cốt lõi
 Có biết đâu chỉ lý lẽ tầm phào

'Biện chứng' gì vốn 'duy tâm' từ gốc
 Vậy mà sao 'duy vật' lại vin vào
 Giống như dầu pha chung cùng với nước
 Có khi nào lại trộn lẫn được sao ?

Đơn giản vậy nhưng nhiều người không rõ
 Chưa nói về ngay từ gốc duy tâm
 Vẫn cũng chỉ do một người cao hứng
 Tự nhận như một chân lý đường hoàng

Vậy quả rõ đúng hai người tung hứng
 Thảy trái banh 'biện chứng' nảy lên cao
 Hai cá nhân lại cho mình Chân lý
 Hỏi làm sao không vô lý được nào ?

Bởi Chân lý cần dựa vào thực tại
 Cũng phải từ thực tại để chứng minh
 Chuyện cao hứng do cá nhân bày vẽ
 Mà cam lòng buộc nhân loại tin theo !

Nên phi lý và chủ quan là thế ấy
 'Biện chứng' gì, vốn tưởng tượng không thôi
 Vì nguyên lý cuộc đời là tâm lý
 Thông thường luôn theo lợi ích con người

Từ 'biện chứng' để chủ trương bạo lực
 Kích đấu tranh cho nhân loại hận thù
 Dùng chuyên đoán và nuôi mầm thù hận
 Vòng kim cô thật quả khó đường ra !

Lập luận áy khôn ngoan và sắc sảo
 Nhưng tiếc thay lại nguy biện rõ ràng
 Người hiểu biết nhiều khả năng bẻ lại
 Kẻ bình dân thì hết cách lần mò

Nhưng xã hội vẫn luôn luôn tiến mãi
 Vượt lên trên mọi ấu trĩ đã qua
 Như con người khi trưởng thành nhìn lại
 Thấy ra bao rồ dại lúc thanh xuân !

Đời phát triển phải luôn nhờ khoa học
 Ý hệ chỉ những huyền tượng tầm phào
 Ngồi một chỗ chỉ tha hồ huyền hoặc
 Dựng 'thiên đường hạ giới' kiểu hư vô !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 25/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

TUYÊN NGÔN VỀ NHÂN QUYỀN VÀ DÂN QUYỀN

Quyền làm người vốn là quyền căn bản
 Quyền tự nhiên của cha mẹ sinh ra
 Không được phép nhân danh gì tước đoạt

Và là quyền về dân chủ tự do

Bởi mọi người sinh ra đều bình đẳng
 Như một quyền cơ bản rất tự nhiên
 Quyền hoạt động và mưu toan hạnh phúc
 Quyền bản thân tự quyết của con người

Quyền tự quyết chính là quyền trên hết
 Cũng là quyền xã hội hợp chung nhau
 Không bắt cứ cá nhân nào lấn lướt
 Đoạt quyền chung của tất cả mọi người

Đời xấu tốt do tự mình quyết định
 Ai hơn chi để quyết định thay mình
 Không thể nghĩ độc tài là tốt nhất
 Mọi người ngu còn mình sáng mà thôi

Vậy dân quyền phải tự do dân chủ
 Và nhân quyền là quyền sống tự riêng
 Cả hai vé thật ra đều là một
 Không thể nào điều nọ triệt điều kia

Nên nhân quyền và dân quyền đều một
 Vốn là quyền cơ bản của con người
 Hai yếu tố tạo nền cho xã hội
 Nếu mất đi xã hội có còn chi

Cả hai quyền đều làm nền nhân bản
 Tạo nên chung ý nghĩa của con người
 Không có chúng con người như sinh vật
 Và còn chi ý nghĩa của văn minh

Văn minh vẫn là tự do dân chủ

Quyền do dân và chỉ bởi vì dân
 Không lý gì ai được quyền áp đặt
 Dầu cá nhân hay một lý thuyết nào

Xã hội vẫn do mọi người hợp lại
 Không thể nào có xã hội trên mây
 Rồi rơi xuống giữa đời như bản thể
 Kiểu luật thiêng ràng buộc mọi con người

Lịch sử vốn vẫn đi từ xã hội
 Đó luôn luôn là thực tế khách quan
 Không hư tưởng kiểu như ý hệ
 Lý thuyết nông nhằm áp đặt vào đời

Lý khách quan phải dựa vào khoa học
 Từ cuộc đời thực tế để đi lên
 Dùng kỹ thuật mà thích nghi xã hội
 Lý thuyết nào cũng để biết mà thôi

Đâu lý thuyết nào bao trùm lịch sử
 Có họa chăng là lý thuyết điên khùng
 Phi thực tế gây cho đời ảo tưởng
 Phản nhân quyền và dân chủ tự do

Hai quyền đó đều luôn luôn chính đáng
 Đặt nền trên bình đẳng của con người
 Con người chỉ nhờ tài năng, giáo dục
 Phải khác nhau mà giúp đỡ cho nhau

Nên lý thuyết chỉ hô hào tranh đấu
 Ganh ghét nhau cùng bạo lực hận thù
 Cũng có nghĩa ngược lại điều nhân bản
 Phản tự do và phản lại văn minh

Vì chân lý cuộc đời là thực tế
 Không thể nào ảo giác hoặc mộng lung
 Phi thực tế thì còn chi khoa học
 Làm đảo điên cả xã hội con người

Vậy nhân quyền, dân quyền, và dân tộc
 Vẫn mãi luôn là nguyên lý dân sinh
 Luôn sống tốt mới làm nên được đạo
 Đạo của đời là đạo lý văn minh

Chân lý vẫn chỉ là điều đơn giản
 Vì chẳng chi ngoài hạnh phúc con người
 Tức hạnh phúc cá nhân và xã hội
 Là dân quyền cùng một với nhân quyền

Hạnh phúc ấy cả tinh thần vật chất
 Không thể nào chỉ có một trong hai
 Tinh thần chính là tự do dân chủ
 Bao gồm chung nhân trí lẫn nhân quyền

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 24/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

TUYÊN NGÔN VỀ DÂN CHỦ TỰ DO

Điều này quá cũ xì như trái đất
 Tuy hiển nhiên và hết sức rõ ràng
 Mọi người biết nhưng thường không lưu ý
 Thế mới nên thành có chuyện trên đời

Bởi con người trước tiên là bình đẳng
 Điều hiển nhiên từ cha mẹ sinh ra
 Bởi lý ấy không ai quyền trên trước
 Chính là nền của dân chủ tự do

Xã hội vốn là cộng đồng hợp lại
 Từ cá nhân như nguyên tử hợp thành
 Toàn thể đó hình thành theo cấu trúc
 Chuyển biến luôn và linh hoạt trên đời

Chân lý đó là tự do dân chủ
 Bởi không ai được lấn lướt buộc ràng
 Bắt mọi người phải theo điều mình muốn
 Dẫm đạp lên ý thích của mọi người

Bởi độc tài thường nhân danh nhiều thứ
 Lấy ý mình nhằm câu thúc toàn dân
 Chẳng cần hỏi trước dân theo nguyên tắc
 Mà nhân danh điều áp đặt tự mình

Điều hữu lý làm gì dân không muốn
 Điều tầm phào nên dân ghét dân khinh
 Người hiểu biết có ai không lý trí
 Chính là nền của dân chủ tự do

Quyền lý trí luôn là quyền hợp lẽ
 Điều trên đời mãi phải được tôn vinh
 Pháp quyền đó không thể nào xâm phạm
 Không nhân danh buộc người khác theo mình

Xã hội chỉ phải tuân theo pháp luật
 Pháp luật này tất phải của toàn dân

Do dân tự làm nên và tuân thủ
Không để ai quyền áp đặt lên mình

Cũng do vậy, tự do thì dân chủ
Không tự do, có dân chủ được sao
Cả hai mặt đều thuộc cùng một vật
Là văn minh, văn hóa của con người

Con người có xác thân cùng ý thức
Quyền xác thân chính quyền được tự do
Quyền ý thức cũng giống y như thế
Nếu bằng không thì nô lệ trên đời

Quyền ý thức đi theo quyền ngôn luận
Được tự do phát biểu mọi điều hay
Nếu mọi cái phải đều qua kiểm duyệt
Thì còn đâu là dân chủ tự do

Đơn giản vậy mà nhiều người không hiểu
Chẳng biết rằng ngôn luận phải ưu tiên
Hay mặt khác cũng là quyền báo chí
Phải tự do độc lập, chẳng do ai

Vậy dân chủ tự do là tất cả
Quyền thiêng liêng nơi xã hội con người
Mất tự do cũng còn đâu dân chủ
Dân chủ nào mà lại thiếu tự do

Vậy tự do vẫn luôn là nền móng
Đó là nền dân chủ được xây lên
Cả hai về chỉ dựa vào pháp luật
Pháp luật luôn cần dân chủ tự do

Pháp luật đó phải khách quan thật sự
 Dân làm ra, mà không phải ai làm
 Mọi nhân danh vốn là điều giả dối
 Bởi tự nhiên cũng trái đạo con người

Vậy dân chủ tự do cần đích thực
 Không nhân danh, không giả hiệu khi nào
 Bởi nếu vậy, cũng chính là phản lại
 Quyền tự do chân chính lẫn nhân quyền

Hai quyền đó là căn cơ xã hội
 Bởi từ đây mà Nhà nước dựng nên
 Nhà nước tốt tất nhiên cần dân chủ
 Vì nếu không cũng chẳng phải của dân

Điều chân chính luôn luôn cần phải có
 Nhà nước nhằm lo mọi việc cho dân
 Từ kinh tế đến tinh thần ý thức
 Còn bằng không, là Nhà nước phi dân

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 23/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ ĐIỀU THIỆN, CÁI ÁC

Điều chuẩn mực trong đời ai chẳng biết
 Đâu gì hơn điều Thiện, lẽ đương nhiên
 Bởi điều Thiện mới làm nên nhân cách
 Còn ác tâm khiến nhân cách kém hèn

Thiện có nghĩa là tâm người luôn tốt
 Khi ác tâm là thú tính bản năng
 Con người thiện phải nhờ qua giáo dục
 Ngoài bẩm sinh như tính khí tự nhiên

Trái với Thiện, ác tâm là thú tính
 Như bản năng hoang dã có trong mình
 Giáo dục thiếu không hình thành nhân cách
 Nhằm vươn lên được điều Thiện trong đời

Nên Thiện, Ác chính là do ý thức
 Cộng thêm vào với tình cảm yêu thương
 Mặt khác cũng còn khả năng tri thức
 Ít nhiều chi giúp phân biệt rõ ràng

Vậy việc Thiện phải thực lòng mong muốn
 Không nên làm giả dối kiểu bên ngoài
 Hành động tốt nếu trong lòng dối trá
 Nhằm gạt người là nguy Thiện còn chi

Tức điều Thiện bởi do hồn lương thiện
 Nhằm tha nhân và làm lợi cho đời
 Cả hai về phải đều luôn kháng khí
 Không tách rời nhưng chỉ một mà thôi

Làm điều Thiện được nâng cao nhân cách
 Tránh ác tâm gây thiệt hại cho người
 Chẳng cố tình muốn làm phiền xã hội
 Điều Thiện luôn cao quý lẫn vô tư

Dẫu điều Thiện vốn muôn hình muôn vẻ
 Nhưng tựu trung có hai hướng đang hoàng

Hướng tích cực, dần thân làm điều tốt
 Hướng bình thường, chỉ nhằm chẳng hại ai

Chỉ điều Thiện dần thân là tốt nhất
 Vì dần thân tạo hiệu quả rõ ràng
 Còn tiêu cực, dẫu là kluôn vẫn tốt
 Nhưng Thiện này là Thiện của chúng nhân

Ngược lại đó, Ác cũng thường hai hướng
 Ác thật tình, nhằm cố hại người ta
 Ác vô tình, kiêu bình chân như vại
 Khi mọi người đứng trước lửa dầu sôi

Làm điều Thiện khiến tâm hồn sung sướng
 Ít khi nào ý thức phải băn khoăn
 Làm điều Ác khiến tâm hồn bần tiện
 Chỉ cho lòng dã thú được niềm vui

Nên Thiện, Ác đâu ngoài hai đối tượng
 Là xác thân cùng ý thức con người
 Tạo đau đớn xác thân, điều ác đức
 Khiến tâm hồn ngu muội, cũng thiện chi

Trong điều Thiện, công bằng là trước nhất
 Nếu cao hơn, chính là đức hi sinh
 Còn cao nhất, là tâm hồn thánh thiện
 Nhằm sống cho hạnh phúc của muôn loài

Lẽ công bằng, không làm điều sai trái
 Không lợi mình để khiến hại cho đời
 Không lợi mình để cho người bất lợi
 Mọi hành vi cần hợp lẽ tự nhiên

Riêng điều Ác cũng thiên hình vạn trạng
 Dầu chung quy vẫn ý thức hại người
 Mức cao nhất là hành vi phạm tội
 Dầu vô tình, cố ý, luật không tha

Nên điều Thiện vẫn cần luôn ý thức
 Cần lương tâm, trách nhiệm của con người
 Sự hiểu biết nâng cao tầm điều thiện
 Nếu mù mờ, Thiện, Ác khó phân minh

Chính bởi vậy, khi thật lòng làm Thiện
 Cần tự mình nhận thức việc mình làm
 Nếu chỉ làm do tuyên truyền xúi giục
 Quả nhiều khi lại gây hại cho đời

Nên điều Thiện vẫn là điều công chính
 Không tà gian, ác ý cốt hại nhân
 Dầu kẻ cả hành vi hay ngôn ngữ
 Không công tâm, đã có ác bên trong

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 22/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ KINH DOANH

Cơ thể sống được bởi nhờ máu chuyển
 Máu lưu thông trong mạch huyết tuần hoàn
 Chuyện đơn giản trong đời ai cũng hiểu
 Có khác chi hàng hóa vẫn luân lưu

Những tế bào hồng cầu thay phiên mãi
 Từ tim ra rồi cũng lại quay về
 Tuy đơn giản nhưng vô cùng cần thiết
 Đem thức ăn nuôi sống khắp mọi nơi

Nên xã hội cũng khác gì cơ thể
 Hàng hóa như mạch máu vẫn lưu thông
 Từ sản xuất đến thị trường phân phối
 Rồi đầu vào tái sản xuất y chang

Tri thức đó được các nhà kinh tế
 Vẫn coi như sự hiểu biết còn con
 Nhưng tuy vậy lại bao gồm hết thấy
 Hoạt động chung trong xã hội con người

Cơ thể sống nhờ toàn thân vận động
 Mỗi cơ quan, bộ phận, chức năng riêng
 Nhưng tất cả phụ thuộc cùng vào máu
 Trong nhân gian máu cũng giống như tiền

Tiền một mặt còn một bên hàng hóa
 Cả hai đều thống nhất cùng nhau
 Lưu thông tiền cũng lưu thông hàng hóa
 Cả hai bên luôn mật thiết có nhau

Nói cách khác cả hai đều là một
 Giống mặt trên, mặt dưới của bàn tay
 Bàn tay đó chính bàn tay kinh tế
 Luôn thọc vô mọi hoạt động thường ngày

Đời đơn giản chẳng ai là không biết
 Rủi ro thay một lý thuyết ngược đời
 Cho hàng hóa là nguyên nhân bóc lột

Và đồng tiền là tư bản ghê oí

Nên nhất thiết hô hào trừ tư bản
Nhằm từ đây xóa sạch mọi phân công
Cốt đi đến một thiên đàng hạ giới
Bỏ dùng tiền để tránh mọi bất công

Xã hội phải chỉ còn toàn kế hoạch
Giai đoạn đầu còn thấp sẽ lên cao
Đến lúc đó mọi cung cầu như nước
Cảnh thần tiên thế giới của ước ao

Đời quả giống như tuồng xem bánh vẽ
Vẽ một lần nhằm ngắm thế là xong
Mọi giáo điều bắt nguồn từ tưởng tượng
Đều trở nên khuôn đúc siết con người

Nhưng đời quả thật hiện như cục đất
Người nói sao cũng đắm đuối mê tơi
Ai nói phải trái chi đều gặt cả
Rất ngu ngơ qua kinh nghiệm cuộc đời

Song thực tế vẫn hoàn toàn khác hẳn
Vẫn đi theo chính quy luật khách quan
Và mọi cái phát sinh từ tưởng tượng
Gò bao nhiêu cũng bung hết, tuềnh toàng

Bởi thực tế cuộc đời là tâm lý
Luật khách quan của xã hội con người
Ai không biết tịu trung đều tằm tối
Cứ tưởng rằng thay được luật khách quan

Luật tâm lý con người theo bản ngã

Cùng bản năng là khuynh hướng tự nhiên
 Ai cũng muốn tính cho mình trước cả
 Nên làm sao mà xã hội thiên đàng

Nên sáng suốt dòng sông không lội ngược
 Nhưng thích nghi theo hướng chảy cuộc đời
 Dùng bản năng để điều hòa xã hội
 Khiến làm sao kết hợp được mọi người

Đời thực tế cũng chỉ như bài toán
 Hiệu năng luôn là mục đích khách quan
 Phải làm sao để cho đời hoạt động
 Luôn trơn tru mà không bị trật chĩa

Điều quan trọng chính là nhờ pháp luật
 Hiệu quả cao kinh tế lại thêm cao
 Còn nếu vẫn chỗ dùn và chỗ thẳng
 Có khác chi giàn máy nhão cu roa

Vậy cuộc đời đâu gì ngoài thực tế
 Luật tự nhiên luôn vẫn cứ khách quan
 Mọi hoang tưởng thật tình đều huyễn tưởng
 Chỉ làm cho xã hội phải đón đau

Nên kinh doanh vẫn chính là máu huyết
 Hàng hóa ra cần được xếp về đầu
 Cốt làm sao tạo thêm nhiều hàng hóa
 Nên luôn luôn thỏa mãn mọi cung cầu

Nhà kinh doanh khác gì người nội trợ
 Vẫn lo toan cho xã hội no đầy
 Tất mục đích nhằm kiếm tiền là chính
 Nhưng tiền vào nhằm cũng lại ra ngay

Đồng tiền ấy giống vòng quay kinh tế
 Một vòng quay kéo theo cả triệu vòng
 Vòng quay nhỏ làm nên vòng quay lớn
 Ai bảo rằng trái đất lại không quay

Nên lợi nhuận cũng y như tính dục
 Thường luôn luôn thu hút hết mọi người
 Nhờ tính dục tiếp đời muôn thế hệ
 Lợi nhuận nhằm giúp kinh tế luôn quay

Đầy khách quan luật tự nhiên xã hội
 Nào khác gì cuộc mưu sự thiên nhiên
 Khiến cuộc đời vẫn luôn luôn có trớn
 Mà quay đều muôn triệu lượt vòng quay

Tức kinh tế bản thân là doanh nghiệp
 Vật chất điều hoạt động của kinh doanh
 Vật chất ấy đồng tiền và hàng hóa
 Làm bản thân công cụ của cuộc đời

Dầu cuộc sống là tinh thần, văn hóa
 Song đặt nền trên kinh tế, hiển nhiên
 Bởi kinh tế phải bao trùm muôn mặt
 Mà trước tiên chính hoạt động kinh doanh

Vì dòng sông cần mạch nguồn là chính
 Để hòa theo trong đó thật vô vàn
 Sông ra biển cho đời nên văn hóa
 Nhờ kinh doanh như dòng chảy luân lưu

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 21/6/2010

VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ PHÁP QUYỀN

Mọi người vẫn sinh ra từ cha mẹ
Nên tất nhiên chỉ cha mẹ trên mình
Ngoài điều đó ra thì đều bình đẳng
Để sống chung trong xã hội văn minh

Văn minh tất cũng đi cùng bình đẳng
Quyền tự do dân chủ của mọi người
Mọi đặt để phải do mình đồng ý
Mà không từ ý thích của riêng ai

Sự đồng thuận tạo cộng đồng xã hội
Cũng lý do luật pháp được đặt ra
Tuy thiết yếu cũng chỉ là phương tiện
Nhằm buộc chung ý chí của mọi người

Nên luật pháp phải tự do dân chủ
Được làm nên từ nguyện vọng số đông
Vẫn thay đổi theo nhu cầu xã hội
Chẳng khư khư xơ cứng tựa gông cùm

Pháp luật phải bởi toàn dân xây dựng
Không riêng tư một nhóm cá nhân nào
Không ai được đứng trên toàn xã hội
Luật pháp cần phải luật pháp toàn dân

Thuở hoang dã con người còn thú tính
Luật tự nhiên thương chỉ vẫn luật rừng

Bởi đạo đức con người càng phát triển
Luật về sau là luật của văn minh

Luật pháp chính nhu cầu chung xã hội
Điều thiết thân từ thuở có loài người
Không luật pháp để làm sao trật tự
Luật pháp là phương thức để an ninh

Điều đơn giản khách quan là thế ấy
Bổng tự nhiên 'giai cấp' được đem vào
Bởi luận điểm cá nhân đầy cao hứng
Thành áo gai buộc xã hội mặc theo

Mọi khoa học cần kinh qua lịch sử
Không làm gì mà khoa học cá nhân
Thối phong kiêu cá nhân thành thống soái
Chỉ làm nên nô lệ cả loài người

Điều phi lý nhưng nhờ vào bạo lực
Cưỡng chế người răn rắp phải tuân theo
Cả tuyên truyền phản tự do dân chủ
Lại thành ra phản xã hội loài người

Bởi nguyên tắc mọi người đều bình đẳng
Cần làm gì đều phải hỏi ý dân
Dân đồng ý mới là điều hợp lý
Lý do gì để áp đặt toàn dân

Dù xã hội vẫn luôn luôn phức tạp
Nhưng đều luôn có nguyên lý riêng mình
Nguyên lý ấy phải luôn điều hợp lý
Pháp quyền như nguyên lý của cuộc đời

Pháp quyền tức mọi người đều bình đẳng
 Mỗi người luôn tự có một pháp quyền
 Không ai được có đặc quyền tước đoạt
 Ngoại trừ ra luật pháp của toàn dân

Pháp quyền mất chỉ khi người phạm pháp
 Tức tự thân từ bỏ chỉ do mình
 Vì phạm đến luật chung toàn xã hội
 Nên phát sinh quyền xét xử của người

Pháp quyền vẫn tự nhiên mà luôn có
 Kể từ khi cha mẹ đã sinh ra
 Pháp quyền ấy phải cần luôn tôn trọng
 Vì nó như nghĩa lý của cuộc đời

Nên pháp quyền là điều thiêng liêng nhất
 Bất kỳ ai đều không thể phạm vào
 Là quyền sống tự do và hạnh phúc
 Vì phạm vào thấy đều sẽ vô luân

Quyền bình đẳng cũng bao gồm giới tính
 Kể cả luôn chủng tộc lẫn màu da
 Không kể đến gốc nguồn hay giai cấp
 Không lẽ gì ai lại được ưu tiên

Điều đó chỉ luật tự nhiên trời đất
 Xã hội luôn chỉ cụ thể thêm vào
 Không ai được phép thay quyền trời đất
 Dù nhân danh này nọ hoặc niềm tin

Luật hữu lý phải dựa vào lý trí
 Không dựa trên mù quáng của cá nhân
 Nhằm phát triển theo nhu cầu xã hội

Luôn tiến lên chọn lọc bởi thời gian

*Quyền làm luật tất là quyền Quốc hội
Đó vẫn là một nguyên lý khách quan
Quốc hội phải tinh hoa trong cả nước
Không thể như kiểu nghị gặt nghị gù*

*Bởi chẳng lẽ ai cũng làm pháp luật
Mà phải tuân định chế được xây nên
Đó chẳng qua cũng chỉ là phương pháp
Được làm ra như kỹ thuật tự nhiên*

*Đòi hợp lý khi mọi điều hợp lý
Đòi buông tuồng khi mọi sự nhiều khê
Hợp lý nhất là tự do dân chủ
Không nhiều khê như kiểu cách độc tài*

*Con người vốn cần tự do ý thức
Nhờ tự do ngôn luận phát huy theo
Không áp đặt, cấm ngăn hay kiểm duyệt
Mà tự do dân chủ phải đàng hoàng*

*Bởi ngôn luận là gốc nguồn dân chủ
Quyền tự do phát biểu của mỗi người
Có như thế đời càng thêm sáng suốt
Không phải như kiểu nước chứa trong lu*

*Chung quy lại đời luôn cần pháp luật
Quyền tự do dân chủ của toàn dân
Không ai được cưỡng đoạt quyền luật pháp
Nhằm làm theo ý muốn của riêng mình*

Không ai được nhân danh điều gì cả

Nhằm phạm vào quyền tự quyết con người
 Bởi tất cả mọi người đều bình đẳng
 Lý do gì mà có chuyện nhân danh

Nhân danh chỉ chính là điều lạm dụng
 Ai hơn ai mà lần lượt được ai
 Quyền bình đẳng vẫn là quyền pháp định
 Pháp quyền luôn trước nhất của người

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 20/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ TRÍ THỨC

Mỗi cá nhân vẫn luôn là đơn vị
 Để làm nên toàn xã hội đương nhiên
 Chỉ có vậy mà thói phong giai cấp
 Giục đấu tranh làm lịch sử đảo điên

Mọi sự vật lẽ nào phi cấu trúc
 Xã hội gì thuần nhất, chỉ vu vơ
 Bởi nguyên tắc, là cộng đồng tổ hợp
 Nào phải chi như thân sứa vật vờ

Trong xã hội, phân công là tất yếu
 Phải phân công, theo như lẽ khách quan
 Tùy hoàn cảnh, mỗi người làm mỗi việc
 Tùy tài năng, mà công việc được nhip nhàng

Đó là lẽ công bằng luôn phải có

Nếu bằng như tắc tị, lại bất công
 Tức dòng sông thay vì luôn lưu chảy
 Trở thành ao, toàn nước đọng bùn lầy

Xã hội tốt, phải luôn cần năng động
 Mỗi cá nhân được linh hoạt phần mình
 Không bị cột suốt đời vào giai cấp
 Nhưng vươn lên theo triển vọng cuộc đời

Giai cấp đúng có khác gì ngoài tổ hợp
 Bởi kết nhiều đơn vị để thành ra
 Như cụm cỏ, vạt cây, hay khoảnh mạ
 Có gì đâu để lớn lối um sùm

Nào 'biện chứng', 'sử quan', và 'duy vật'
 Cốt đấu tranh lên xã hội đại đồng
 Lên 'thiên đường', xóa phân công xã hội
 Luật pháp, cùng nhà nước thấy tiêu vong

Thật ấu trĩ, chuyện vẽ vờ phi lý
 Quả chỉ do đầu óc nặng hoang đường
 Kiểu cá nhân muốn trở thành Thượng đế
 Chứng tỏ ta là người biết khai hoang

Vẽ hào nhoáng dễ gây thành ảo tưởng
 Có bao giờ chiếc áo hiện thầy tu
 Các ảo vọng chỉ khiến đời điên đảo
 Bão nổi lên làm nhân loại mịt mù

Bởi chính thế vai trò người trí thức
 Phải nên luôn cần khoa học, khách quan
 Không ngại biện, tự cho rằng khoa học
 Để đưa ra nhiều lý thuyết hoang đường

Người trí thức là tinh hoa xã hội
 Trí thức luôn phải nhằm lợi cho đời
 Không chỉ nhắm miếng cơm và manh áo
 Cốt vinh thân nhờ mũ nỉ che tai

Người trí thức từ ngàn xưa cương trực
 Biết phải luôn vì chân lý đấu tranh
 Hướng dẫn đời dựa vào điều hiểu biết
 Đâu phải như kiểu thân phận gà mờ

Trí thức đúng không phụ xu quyền lực
 Không bon chen nhằm ích lợi cho mình
 Nhắm chuyên môn giúp đời trong sáng suốt
 Việc nhỏ to sau trước được yên tâm

Nếu xã hội cũng giống như cơ thể
 Thì trước tiên trí thức quả cái đầu
 Có tay chân mà thiếu đầu sao được
 Lấy gì đầu sáng suốt để xông pha

Người trí thức không mưu cầu quyền thế
 Tùy theo nơi biểu hiện khả năng mình
 Dầu chuyên môn hay dầu là quản lý
 Họ vẫn luôn trong ý nghĩa vì đời

Nên xã hội giống như dòng sông chảy
 Trí thức thường như con nước bên trên
 Nhưng khi lẫn nhiều bọt bèo rác rến
 Thì dòng sông quả ô nhiễm nặng rồi

Xã hội tất phải sống nhờ kinh tế
 Tức thành phần chính yếu vẫn cần lao

Nhưng là thứ mà mọi ngành đều có
Đâu phải riêng nhà máy với nông dân

Đời lành mạnh thì vốn không phân biệt
Không tị hiềm đố kỵ ghét ganh nhau
Điều quan trọng chính vấn đề về ý thức
Không phải nhằm kỳ thị bởi niềm vui

Sự bình đẳng mỗi người là đơn vị
Coi như nhau trong toàn thể cộng đồng
Tùy điều kiện để dự vào cấu trúc
Tùy tài năng may mắn hợp hòa chung

Đời đơn giản chỉ luôn là như vậy
Đó luôn luôn là thực tế khách quan
Con sông nào chẳng hòa nhiều dòng nước
Để thành chung dòng chảy giữa cuộc đời

Nhưng nếu muốn một con sông trong suốt
Bằng phẳng theo trên dưới trước sau
Thật vớ vẩn khiến sông thành nước đá
Xem cho vui nhưng thực tế dễ nào

Rồi nước đá cũng chảy thành nước mát
Chuyện thường tình theo quy tắc tự nhiên
Đời tự do sao lại cần kiểm hãm
Để biến thành như một gót bon sai

Đời khách quan vốn chỉ là quy luật
Luật tự nhiên không thể phịa do mình
Chỉ kỹ thuật mà con người thích ứng
Không cưỡng ngôn kiêu thay đổi luật đời

Người trí thức vẫn luôn cần khiêm tốn
 Biết mình riêng mà cũng phải biết người
 Không nịnh bợ gian manh hay lừa dối
 Mà làm theo phận sự của riêng mình

Người trí thức có thể nào xu phụ
 Biết dạ vâng cam miệng để an thân
 Nếu đầu óc chỉ luôn toàn sáo rỗng
 Thì khác chi như một gáo dừa khô

Tuyên ngôn này chẳng phải vì trí thức
 Mà vì chung cho hết cả trên đời
 Bởi trí thức chẳng hề do nguồn gốc
 Mà là do từ giáo dục khắp nơi

Giáo dục tốt tạo nên người trí thức
 Giáo dục sai chỉ tạo đám thường tình
 Chờ sai khiến thì chẳng gì trí thức
 Hãy còn thua người lao động tự do

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 19/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ LỊCH SỬ

Thực tại vốn luôn bao gồm toàn thể
 Lẽ chi đâu chỉ có mặt hữu hình
 Vô hình đó mặt kia càng phải có
 Như đài gương hai phía cứ cùng chung

Đời cũng vậy hữu hình là mặt phải
 Mặt vô hình luôn ẩn khuất bên trong
 Cả hai mặt quyện vòng như sóng nước
 Như dòng sông xuôi chảy xuống tự ngàn

Đời đâu phải một tấm gương phẳng lặng
 Như dòng sông cứ mãi dạt dào tuôn
 Diễn tiến đó chính cội nguồn lịch sử
 Giữa trần gian như biển sóng xao tràn

Nên lịch sử giống bánh xe quay mãi
 Với con người như chuyển biến khách quan
 Song thật sự điều tạo thành lịch sử
 Vẫn đều trong ý muốn của con người

Vì lịch sử đâu phải như chiếc bánh
 Rập khuôn rồi cứ nướng thế là xong
 Nhưng lịch sử phải qua nguồn cảm hứng
 Như bài thơ bản nhạc cuốn theo dòng

Và lịch sử như dòng sông chảy mãi
 Từ cội nguồn trôi đến tận vô biên
 Dòng sông ấy chẳng khi nào ngừng chảy
 Và cuốn theo các rác rến bọt bèo

Trong lịch sử tinh thần và vật chất
 Cùng hòa nhau một thực tế khách quan
 Trong ý thức và cả ngoài thực tại
 Trộn lẫn nhau không xấu tốt hoàn toàn

Bất nguyên tắc là bài ca lịch sử
 Giống dòng sông mãi uốn lượn quanh co
 Theo con nước và địa hình phải có

Luật tự thân diễn biến khác đâu nào

*Nên lịch sử vẫn khách quan trước nhất
Vượt lên trên toan tính của con người
Đâu có phải anh hùng làm lịch sử
Mà anh hùng do lịch sử tạo nên*

*Anh hùng được tạo thành do hoàn cảnh
Như dòng sông trôi cuốn mọi bọt bèo
Đẩy lên xuống trong cuộc đời theo nhịp
Đó hòa âm thời thế tạo anh hùng*

*Đời cần thiết bởi con người phải sống
Vì niềm vui vì điều thiện đấu tranh
Bao tệ trạng tối đen cần chỉnh đốn
Như hòa phèn nhằm gạn đục khơi trong*

*Vì lịch sử không thể nào thụ động
Cho dầu xem là luật khách quan
Bằng ý thức con người cần hành động
Cốt làm sao cho lịch sử khỏi lùi*

*Bởi con người đâu phải là khúc gỗ
Như bọt bèo theo nước vật vờ trôi
Mà phận người tinh thần cùng ý thức
Khác nào như tay lái khiển con thuyền*

*Dầu con người bản năng và thú tính
Phải làm sao cho ý thức nâng lên
Tuy cao thấp nhưng chẳng ai thần thánh
Lịch sử luôn theo hành động nhiệt tình*

Như dòng sông có bùn lầy rác rến

Quyện luôn theo cùng dòng nước trong lành
 Cả những lúc bão bùng lay động mạnh
 Rác rến càng cuộn cuộn khắp nơi dâng

Lịch sử cũng như loài cây vẫn mọc
 Phát triển theo diễn biến của thời gian
 Mía tuy sâu nhưng cũng tùy theo đốt
 Qua thời gian rồi cũng phải trường thành

Nên lịch sử giống như điều ngoạ mục
 Giống phượng hoàng giữ tro nguội vơ vai
 Giống đau đẻ sau từng cơn bản loạn
 Vẫn hài nhi kháu khỉnh phải ra đời

Nên lịch sử có bao giờ hoàn hảo
 Tốt hay không tùy ý thức con người
 Đời cao đẹp nhờ điều hay phát triển
 Còn đảo điên khi lẽ quấy đua tranh

Chính bởi thế đời không luôn phẳng lặng
 Giống dòng sông êm ả mãi hài hòa
 Hay như cây không hề qua gió bão
 Thì làm chi còn lịch sử cuộc đời

Đời vẫn vậy thiện phải chen cùng ác
 Giữa bản năng và thiện ý con người
 Luôn tranh đấu giữa điều tà và chính
 Có bao giờ nhàn hạ bước đi lên

Lịch sử bước trên con đường khúc khuỷu
 Có phải đâu bình lặng mãi bao giờ
 Cây chỉ lớn sau nhiều lần nứt vỏ
 Đâu phải như những hòn đá làm lì

Nên cuộc sống phải luôn cần dương thiện
 Át tà đi là nguyên tắc đương nhiên
 Đời tranh đấu giống như đêm không ngủ
 Tựa như khi đang thao thức canh trường

Mà dòng đời có bao giờ dừng lại
 Như dòng sông trôi luôn mãi tháng ngày
 Người chiếc lá trên dòng đời trôi nổi
 Cần làm sao luôn sống giống con người

Sống thụ động thì khác gì bèo bọt
 Dầu làm người song cát sỏi hơn chi
 Chờ lịch sử cuốn đi cùng rác rến
 Có gì hay khi bị động trôi xuôi

Vì lịch sử như biển trời bao quát
 Gồm không gian và lẫn cả thời gian
 Mỗi cá nhân tuy chỉ là hạt cát
 Phải vươn lên trong định phận con người

Người vốn vẫn là linh hồn vũ trụ
 Há ngập chìm trong thế giới bản năng
 Cuộc tranh đấu là nhằm đời thắng tiến
 Cho mình riêng và khắp hết mọi người

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 18/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ CHÂN LÝ

Chân lý chính sự bao gồm tất cả
 Nói rõ hơn là thực tại vô hình
 Điều này quả chẳng có gì khó hiểu
 Bởi biển nào không thu nước muôn sông

Mọi dòng sông luôn xuôi về biển cả
 Mỗi dòng đời là nguồn lạch tự nhiên
 Mọi giọt nước đều chảy về biển hết
 Cho dù qua năm tháng có buông tuồng

Chân lý đó thật vô biên trời đất
 Cõi vô hình vô xứ lẫn vô thanh
 Không tư biện và khó bề quan niệm
 Vượt lên trên mọi biện biệt con người

Chân lý ấy vượt ra ngoài ngôn ngữ
 Vượt ra ngoài mọi thuyết lý quanh co
 Ngôn ngữ vốn cũng như từng chiếc lá
 Thì làm sao bao trọn cả cây to

Chân lý đó chính là điều hướng thượng
 Bởi không ai mà chẳng muốn trông vào
 Chân lý ấy cũng là Chân Thiện Mỹ
 Ngoài đó ra là toàn cõi Siêu hình

Hướng Chân lý có trăm đường vạn nẻo
 Đâu thể nào độc đạo được hay sao
 Mọi tôn giáo nói chung đều tốt cả
 Chỉ làm sao là tôn giáo thật lòng

Nên tôn giáo mà giáo điều thái quá
 Hoặc tín đồ hướng đến để mưu toan

Nhằm vụ lợi về những gì thấp kém
Cố làm sao mà đến được 'thiên đàng'

Nên 'thiên đàng' hay 'Niết bàn' cũng thế
Chỉ là nguồn chân lý của vô biên
Chân lý ấy đâu hóa thành ngôn ngữ
Mà nguyên tuyền vẫn là cái vô ngôn

Người hiểu biết bởi nhờ qua lý trí
Còn ngoài ra là cảm thức tâm hồn
Nhờ lý trí hiểu những gì cụ thể
Cảm thức kia đường dẫn tới vô biên

Đạt Chân lý là niềm tin Siêu việt
Vượt lên trên mọi tín xác ở đời
Vì xác tín cũng chỉ là tương đối
Đâu thể nào là tuyệt đối siêu nhiên

Đời người sống phải luôn bằng thực tế
Đâu hồn mang Chân lý lẫn cuộc đời
Mọi sự thật trong cõi đời bé nhỏ
So làm sao với biển cả mênh mông

Đời vẫn vậy chính là đời thực tại
Còn phía kia là thế giới vô hình
Như thực tại trong vô hình vô ảnh
Vốn làm nền cho tồn tại tường minh

Chính lẽ đó mọi cái 'duy' đều hổng
Kiểu như là 'duy' vật hoặc 'duy' tâm
Giống chỉ biết điều gì mình cảm khoái
Như con cò muốn chỉ đứng một chân

Nên triết học là tư duy suy tưởng
 Vượt lên trên các khoa học bình thường
 Dù khoa học làm nền cho cuộc sống
 Thì tư duy là ý thức mệnh mông

Chớ nhầm lẫn mọi điều trong cuộc sống
 Như chớ lầm biển cả với con sông
 Cũng giống như lầm sông và suối lạch
 Hay lầm sông cùng giọt nước quyện hòa

Chỉ Chân lý mới là điều cao nhất
 Còn ngoài ra đâu khác chuyện sò voi
 Mỗi anh mù biết điều mình sò được
 Còn voi thì vẫn cứ chính là voi

Nên cuộc sống phải đề cao dân trí
 Còn ngu dân là tội ác vô cùng
 Tuyên truyền dối để mọi người tin thật
 Vẫn là điều mà trời đất không dung

Đời chỉ đẹp khi tình người rạng rỡ
 Nào phải như thù hận giữa mây mù
 Cuộc đời thế thì quả toàn đen tối
 Có khác chi một xã hội ngục tù

Nên cuộc đời phải cần luôn minh bạch
 Phải rõ ràng trong ánh sáng thái dương
 Còn nếu chỉ muôn vàn điều khuất nẻo
 Thì hơn chi địa ngục tưởng 'thiên đường'

Chân lý giống như dòng sông trong sáng
 Như ngàn hoa nở rộ trên non
 Cao khiết lắm không thể nào mờ tối

Đâu phải như mọi toan tính thấp hèn

Đạt Chân lý chỉ con đường duy nhất
Cho mỗi người mà đâu thể đường chung
Dẫu đi chung thì mỗi người một lối
Như sống chung dầu trong một cộng đồng

Tìm Chân lý phải dựa vào ý thức
Vật chất nào thay thế được con tim
Sự vật nào thế được vào tâm tưởng
Thấp kém đâu thể cao thượng cuộc đời

Chân lý không thể đến từ vật chất
Mà phải luôn là ý nghĩa tinh thần
Làm việc thiện tức khởi nguồn chân lý
Còn mưu mô hèn kém ác tâm thôi

Đến chân lý tất phải bằng ý thức
Không thể bằng vật chất kiểu tầm thường
Giống con thuyền lướt trên ngàn sóng nước
Do ý người chèo lái có gì hơn

Nên bản năng vốn thường tình là vậy
Thuyền không đi mà trôi nổi giữa dòng
Hay thuyền lại ngược dòng sông mắc cạn
Không xuôi về được biển cả mênh mông

Chỉ tri thức và cuộc đời lương hảo
Lòng thanh cao cùng lý tưởng tuyệt trần
Mới sống đẹp giữa đời trong chân lý
Như dong buồm mà tiến thẳng biển khơi

Chân lý tựa như biển trời cao rộng

Hàm chứa luôn muôn vật ở bên trong
 Không khởi thủy cũng không hề cùng tận
 Mà giống như nước luân chuyển mênh mông

Vậy người sống phải tin vào Chân lý
 Làm chỉ nam cho suốt cả cuộc đời
 Không dừng ở giữa dòng như sỏi đá
 Mà căng buồm lòng lộng tiến ra khơi

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 17/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ KHOA HỌC

Mỗi con người vốn đều luôn riêng biệt
 Tất nhiên cần sự độc lập tự do
 Cái quý nhất rõ ràng là lý trí
 Và tài năng do học tập mà ra

Lý trí tựa như bản thân nhân loại
 Vãn ngàn đời tạo nền tảng con người
 Nhờ lý trí người vượt lên muôn vật
 Để từ đây phát triển chất văn minh

Và lý trí tiến theo đà xã hội
 Càng tiến cao dân trí lại càng cao
 Lý trí tiến chính dựa vào giáo dục
 Giáo dục làm sai lý trí lu mờ

Giáo dục tốt phải tự do dân chủ

Không chủ quan nhằm áp đặt ý mình
 Bởi khách quan phải dựa vào lý trí
 Trọng con người quyền suy nghĩ tự do

Đó cũng chính là cội nguồn khoa học
 Luôn vô tư không đặt trước tiền đề
 Không 'duy vật' hay 'duy tâm' mù quáng
 Không 'vô thần' hay 'tín chúa' đơn sơ

Mọi ý niệm do con người bày đặt
 Mỗi cá nhân chưa chắc đã hay gì
 Quyền lựa chọn phải tự mình quyết định
 Chẳng vì ai mà chỉ bởi cuộc đời

Chính khoa học phải luôn tìm sự thật
 Để đi vào các ý nghĩa sâu xa
 Chân lý vẫn phải càng ngày tiếp cận
 Từ đời người cho đến cả thiên nhiên

Khoa học vốn đi liền cùng kỹ thuật
 Nên luôn làm kỹ thuật được phát huy
 Kỹ thuật lại tạo đà cho khoa học
 Cũng giống như đôi cánh mãi tung trời

Khoa học chỉ nhắm vào điều cụ thể
 Nơi con người, vật chất, đến thiên nhiên
 Cái cụ thể mới thuộc về lý trí
 Khoa học đâu có phịa chuyện hoang đường

Cái cụ thể phải thuộc tầm kiểm soát
 Kiểm nghiệm rồi chân lý mới nêu ra
 Chưa kiểm nghiệm thì lấy gì chính xác
 Quyền nào đâu mà áp đặt con người

Với khoa học chẳng điều gì tưởng tượng
 Như thi ca cảm xúc ở trên đời
 Bởi khoa học phải cần luôn chính xác
 Luôn khách quan là tiêu chuẩn tuyệt vời

Nên khoa học đâu thể nào ý hệ
 Như những điều bày đặt quá vu vơ
 Không căn cứ và chẳng hề kiểm chứng
 Chỉ làm thêm rối loạn chính cuộc đời

Điều này vốn đã trở thành lịch sử
 Xảy ra nhiều gây xã hội hoang mang
 Vứt lý trí chỉ dựa vào xác tín
 Tạo niềm tin theo kiểu cách tuyên truyền

Khoa học tất phải là điều thiết thực
 Chuyện mộng lung nào thuộc phạm vi mình
 Còn tôn giáo cũng như còn triết học
 Lấn sân vào chi quá đối ngu si

Nên khoa học không bao giờ thái quá
 Không mơ màng không vượt quá bản thân
 Các lãnh vực tư duy và tôn giáo
 Không tham lam cuồng tín khiến ngoa ngôn

Nên xã hội phải dựa vào khoa học
 Đào sâu nhiều về vũ trụ thiên nhiên
 Nghiên cứu nhiều việc đời và sự sống
 Làm nâng cao tri thức của con người

Khoa học chống những niềm tin mù quáng
 Áp đặt người khi mình cũng lơ mơ

Bởi làm vậy phản tự do dân chủ
 Khiến hoang mang và ô nhiễm cuộc đời

Khoa học chính kim chỉ nam nhân loại
 Chẳng xem thường mà phải được tôn vinh
 Còn tôn giáo cũng như là triết học
 Trang hoàng thêm cho lộng lẫy cuộc đời

Đời nghĩa lý phải là đời nhân bản
 Một cuộc đời nhiều ý nghĩa nhân văn
 Sống ở đời nhằm tình người là chính
 Tại làm sao mà giai cấp đấu tranh

Tình người vẫn phải đi cùng khoa học
 Cần đề cao mọi xã hội tự do
 Không thái quá cũng chẳng hề bất cập
 Lễ công bằng thực tế chống cào bằng

Động lực chính nhờ dựa vào tri thức
 Tri thức cùng được kết hợp tài năng
 Không mù quáng cốt vơ vào giai cấp
 Thiện chí luôn là mục đích con người

Mọi điều đó đặt nền trên đạo đức
 Đạo đức cùng khoa học tính nhân văn
 Đạo đức cũng biết dựa vào lý trí
 Chẳng thể nào đạo đức bởi niềm tin

Chính khoa học mới đặt nền lý tính
 Mọi niềm tin đều cảm tính mà ra
 Mọi niềm tin chỉ luôn đều tương đối
 Tiêu chuẩn chi mà bó buộc con người

Đời luôn đẹp chính là nhờ nghệ thuật
 Còn về kia là kỹ thuật thêm vào
 Lý trí vẫn luôn luôn là xương sống
 Đâu chỉ là mù quáng bởi niềm tin

Bản năng chỉ làm con người kéo xuống
 Chỉ tự do mới ý nghĩa đi lên
 Tự do cốt nhằm phát huy lý trí
 Còn niềm tin do cảm tính buộc ràng

Tuy niềm tin nơi cá nhân là tốt
 Bởi đó là cơ sở của tự do
 Nhưng áp đặt chung vào cho xã hội
 Thật ngây thơ ngốc nghếch phản cuộc đời

Mọi áp đặt không thể nào là tốt
 Mà vu vơ độc đoán hại con người
 Mọi lý thuyết tuy nhân danh khoa học
 Nhưng thiếu nền khoa học vẫn lơ mơ

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 16/6/2010
 VÕ HÙNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ CÁI ĐẸP

Thật tuyệt diệu vô cùng cái đẹp
 Khiến hồn người ngây ngất mê say
 Cả thiên nhiên và trong nhân giới
 Linh hồn luôn đắm đuối tuyệt vời

Cái đẹp vẫn luôn nhờ cân đối
 Hợp sắc màu trộn lẫn niềm vui
 Mà trong đó chẳng thừa lẫn thiếu
 Hoàn hảo nên khó nói thành lời

Đẹp trước nhất phải nhìn bằng mắt
 Song lắm khi hòa cả thanh âm
 Với chuyển động lại càng thêm đẹp
 Làm tâm hồn chơi với lâng lâng

Cái đẹp khiến hồn người lắng xuống
 Sự vật như hòa điệu rộn ràng
 Như đọng lại trong từng khoảnh khắc
 Gây cho lòng đắm đuối mê mang

Ôi cái đẹp muôn điều kỳ diệu
 Thăng hoa trong khoảnh khắc vô vàn
 Mọi biện biệt như đều tan biến
 Làm chơi vơi choáng ngợp nhẹ nhàng

Song cái đẹp luôn đi từ thực tế
 Khách quan luôn đâu tưởng tượng gì
 Nhìn cái đẹp biết ngay hoàn hảo
 Nên tâm hồn lắng xuống lung linh

Cái đẹp tạo lời thơ ý nhạc
 Văn chương hay hội họa muôn vàn
 Cả vật chất tinh thần kết lại
 Làm hồn người đắm đuối đam mê

Có cái đẹp hiện trên làn tóc
 Cặp mắt nhìn hay cả đôi tay
 Cả tám thân vô cùng ngà ngọc

Ngọc thật hay thân xác tuyết vời

Cái đẹp đó hòa trong tính dục
 Khó làm sao phân biệt khác hơn
 Đâu thể nói bên nào nặng nhẹ
 Mà chỉ trong khoái lạc tuyết trần

Cái đẹp vốn chủ quan là thể
 Là động cơ thôi thúc trong tâm
 Như sức lực hồn đang mở rộng
 Hay cánh điều bay bổng trên không

Cái đẹp thích mời người thưởng ngoạn
 Trình độ cao thưởng thức càng cao
 Tuy thực chất không cần trí thức
 Tri thức cao chấp cánh hơn nhiều

Đẹp cũng giống mây trời cao khiết
 Trời càng trong mây lại thêm cao
 Hay cũng giống tâm hồn thanh khiết
 Ý càng tinh thẩm mỹ dễ đạt dào

Nên cái đẹp vẫn luôn là giai điệu
 Kết cấu chung vật chất tinh thần
 Mỗi sắc thái hiện thành nốt nhạc
 Thấy nhịp nhàng trong bản hòa âm

Cái đẹp giúp tâm hồn trẻ lại
 Như quyện hòa bao cả không gian
 Hay cũng khiến lòng người chững chạc
 Dù trẻ thơ cũng thấy đàng hoàng

Đẹp có cả tâm hồn ngôn ngữ

Cả tư duy và cả việc làm
 Như tình người muôn đời bao quát
 Đẹp vẫn thường muốn vượt thời gian

Đời thường đẹp bởi nhờ ý đẹp
 Tình thăng hoa vượt cả nhân gian
 Đến cả vật vô tri vô giác
 Đều vui lây trong giá ngàn vàng

Đẹp nhờ cả tâm hồn cao thượng
 Như bao trùm luôn cả thế gian
 Tựa bay lên tầng trời siêu tuyệt
 Há lẽ chi hạ đẳng tầm thường

Nên đẹp giống trời mây rộng mở
 Như tâm hồn nguồn suối mệnh mang
 Như vàng dương điệu dàng tỏa sáng
 Như trắng tơ quện lẫn mây ngàn

Nên vẽ đẹp làm sao nói hết
 Trong thiên nhiên kể cả kiếp người
 Nhờ vẽ đẹp đời càng thêm đẹp
 Như bông hoa xinh giữa trần gian

Bản năng vẫn lẽ thường muông thú
 Có gì hơn tranh sống giữa đời
 Song chỉ mỗi hồn người cao cả
 Được nâng thành nhịp sống văn minh

Chính cái đẹp hiện thân văn hóa
 Khi tâm hồn thưởng thức thiên nhiên
 Khi vật chất biến thành văn học
 Khi tứ thơ dệt lụa tâm hồn

*Cái đẹp khiến lòng người cao quý
 Vượt xa trên vật chất tình thường
 Vật chất đã hóa thân thẩm mỹ
 Khiến tâm hồn chấp cánh bay cao*

*Đẹp trước nhất nhờ qua ngôn ngữ
 Ngôn ngữ người đâu phải tiếng chim
 Hay đâu phải tiếng gấm muông thú
 Mà tinh hoa kết bởi con người*

*Ngôn ngữ vốn tạo thành thơ nhạc
 Muôn sắc màu hòa quyện không gian
 Ngôn ngữ giúp tâm hồn hòa điệu
 Mà tạo nên hương sắc văn minh*

*Ngôn ngữ đẹp không chỉ nhờ từ ngữ
 Mà thanh âm điệu vơi nhẹ nhàng
 Nghe như tiếng vô hình vô ảnh
 Như trăng nghe gió quyện non ngàn*

*Ngôn ngữ ấy trong tâm nghĩa rộng
 Phát ra nơi tiếng nói tâm hồn
 Tiếng nói ấy thanh âm điệu vơi
 Nhằm tiếp thu và sáng tạo vô biên*

*Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 15/6/2010
 VÕ HƯNG THANH*

TUYÊN NGÔN VỀ PHÁI TÍNH

Trời đất sinh ra hai phái tính
 Cân bằng nam nữ luật thiên nhiên
 Có nghĩa khách quan bình đẳng giới
 Hoàn toàn dễ hiểu có sai gì

Đâu thể chỉ nam không có nữ
 Biến đi một vẻ mất cân bằng
 Cuộc đời hết thể luân lưu được
 Giống mặt trời lên lặn mỗi ngày

Âm dương nam nữ luật muôn đời
 Vốn tự ngàn xưa đã có rồi
 Quy luật tự nhiên hằng bất diệt
 Con người vẫn phải chỉ tuân thôi

Nhưng đâu chỉ có ở con người
 Vật loại chung qui cũng thế thôi
 Đực cái cũng thường như trống mái
 Vẫn theo qui luật của muôn đời

Âm dương hòa hợp lẽ tự nhiên
 Qua đó càn khôn được tạo nên
 Hết cả loài người đều cũng vậy
 Điều hòa nam nữ để sinh tồn

Dục tính nhu cầu của thế gian
 Nào ai có thể đứng ra ngoài
 Quy luật trời ban như gan thép
 Chẳng ai lại thể lợi ngược dòng

Nói dài dòng giống chỉ tự nhiên
 Ý nghĩa hôn nhân lúc trưởng thành

Quy luật khách quan nào khác được
Trừ khi hoàn cảnh phải tuân theo

Để bảo trên đời không số mệnh
Luật chung tất phải có điều riêng
Vợ chồng nghĩa nặng tình non nước
Đâu phải luôn luôn được tự lòng

Trời đất khi sinh tính hết rồi
Phải làm nam nữ tất ra nhau
Dục tình nào có gì sai trái
Văn hóa luôn cần chỉ thế thôi

Tình dục luôn như việc khách quan
Tựa như tiệc soạn dọn trên bàn
Nào ai trở chứng mà quay mặt
Chỉ phải đề cao tính nhân văn

Cuộc trần ai chẳng thêm khoái lạc
Mà thứ dục tình lại rất cao
Cái bấy tự nhiên là thế đó
Dù khôn dù dại phải đắm vào

Tình dục luôn chịu ý bản năng
Thần thánh chi đâu phải đứng ngoài
Làm người đâu thể như thần thánh
Thần thánh thì sao có giống người

Tuần hoàn nam nữ luật thiên nhiên
Trai gái luân lưu phải kế thừa
Đâu thể toàn nam mà chẳng nữ
Sự bình đẳng giới ấy mà ra

Dầu cho trai gái cũng như nhau
 Tài cán bình thường cũng thế thôi
 Ngoại lệ anh hùng tuy có khác
 Dầu thường là các đấng mày râu

Điều ấy tiên thiên vẫn luật trời
 Nữ thì nội tướng chức năng thôi
 Trừ khi đời buộc làm Trung Trắc
 Cũng phải chồng con giống mọi người

Bình đẳng vẫn luôn là pháp lý
 Song tình nhân ái vượt lên xa
 Làm người sao lại so đo quá
 Hơn kém mà chỉ chỉ ích đời

Vậy người cao quý không so cạnh
 Đâu tị hiềm chi giữa thế gian
 Nam nữ mặc dầu bình đẳng giới
 Tài người lại khác bởi trời ban

Xã hội nên luôn phải trọng tài
 Như là tài sản ích đời chung
 Đó kỳ tị hiềm đều thấp kém
 Có gì tốt đẹp giữa nhân gian

Xã hội phải luôn cần học thức
 Như là chuẩn mực của tinh hoa
 Nên dù nam nữ không quan trọng
 Cái quý hơn thua vẫn thực tài

Chức năng trời phú vẫn rành rành
 Nam hướng ra ngoài nữ hướng trong
 Thế xác cũng như ngoài xã hội

Thường khi như vậy chất nhân gian

*Tuy vậy luật nào không ngoại lệ
Tùy tài mà được phát huy ra
Trừ phi phải chịu theo hoàn cảnh
Còn lẽ thường ai có nhượng ai*

*Thiên chức nào hơn tài của mẹ
Bổn phận nào hơn tính của cha
Cha mẹ sinh con nguồn quý giá
Nói dài hậu duệ luật chủng loài*

*Cuộc đời kết hợp công tư đó
Công phải làm nên bởi cái tư
Tư vốn làm nên cho tất cả
Còn công là ý nghĩa cuộc đời*

*Khách quan chỉ vậy nên tầm tối
Tính ép tư vào mọi việc công
Nghịch luật đất trời đâu hiệu quả
Kìa như giới tính vẫn rành rành*

*Giới dục vẫn thường trong tôn giáo
Bởi do chỉ mong sống trên trời
Trần gian coi nhẹ hơn thiên giới
Nên chẳng thường như cách mọi người*

*Tuy vậy dục tình là cái bẫy
Thiên nhiên đặt để cốt dụ người
Quy luật khách quan dầu hợp lý
Nhưng chìm đắm lại rất vô duyên*

Vì bởi bẫy nào không ngang trái

Không làm ê ẩm xác thân đâu
 Không làm hạ giá khi sa bầy
 Cho dầu mùu mô ấy tuyết vời

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 14/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ NGHỆ THUẬT

Cứ giả sử đời mất đi nghệ thuật
 Còn lấy gì để cuộc sống nên thơ
 Khi đó sẽ chỉ còn toàn xơ cứng
 Như cành khô hay sỏi đá vật vờ

Nghệ thuật chính là linh hồn cuộc sống
 Phủ lên đời như tấm áo vạn màu
 Không lòe loẹt nhưng tinh vi hòa điệu
 Khiến cuộc đời như tràn ngập chất thơ

Nghệ thuật vốn từ thiên nhiên đã có
 Được con người chắc lọc tự thiên nhiên
 Luôn mô phỏng mà không vơ cả thấy
 Điều thiên nhiên ban tặng trước con người

Vốn nguồn gốc thiên nhiên là nghệ thuật
 Bất kỳ đâu như giống bức tranh thêu
 Từ hoa lá cỏ cây hay sông núi
 Từ mây trắng muông thú vãn tuyết vời

Mọi màu sắc thiên nhiên đều đẹp lạ

Cộng vào thêm muôn hình trạng chan hòa
 Vẻ đẹp ấy như bàn tay họa sẵn
 Khiến con người hồn như thể nở hoa

Gần gũi nhất vẫn nơi từng khuôn mặt
 Mái tóc huyền và đôi mắt giai nhân
 Thân xác đẹp rõ là điều kỳ lạ
 Tòa thiên nhiên ôi diễm lệ tuyệt trần

Nhưng nghệ thuật chính do người tạo lập
 Một tài năng sáng tạo hết thiên nhiên
 Thiên nhiên đẹp như bức tranh khách thể
 Nghệ thuật luôn tác phẩm của con người

Nhờ nghệ thuật khiến đời càng thêm đẹp
 Còn tăng thêm vẻ đẹp của tự nhiên
 Sự hòa hợp như bức tranh tuyệt hảo
 Như thiên nhiên chấp cánh với con người

Dù vật thể là suối nguồn nghệ thuật
 Nhưng tai nghe mắt thấy tự tinh thần
 Thơ nhạc vẫn là tai nghe nghệ thuật
 Tranh họa cùng kiến trúc giúp nhìn vui

Nên thiếu nhạc lấy gì thơ hay được
 Nhạc không thơ đâu thu hút tâm hồn
 Tiết tấu ấy là tâm hồn hòa điệu
 Bản nhạc lòng tuyệt diệu của thi ca

Muôn màu sắc vốn được nhìn qua mắt
 Mọi dạng hình chiêm ngắm bởi tâm tâm
 Sự hòa hợp là không gian nghệ thuật
 Màu sắc luôn như phản ánh nhiều chiều

*Nhưng nghệ thuật nào chỉ nghe và thấy
Mà kiêu luôn các hành động con người
Nghĩa cử đẹp cũng chính là nghệ thuật
Hành động hay như tác phẩm nhìn say*

*Lại nghệ thuật cũng còn là kỹ thuật
Như kỹ năng chính xác của tâm hồn
Trí tuệ đó nên vẫn thường trêu tượng
Ích cho đời và đời mới luôn luôn*

*Nên nói được đời chính là nghệ thuật
Giúp người luôn có phẩm chất nâng cao
Chất nghệ thuật tiềm tàng trong kỹ thuật
Nghệ thuật như chiếc áo khoác bên ngoài*

*Vẻ đẹp đó trong cuộc đời vẫn có
Vẫn làm cho cuộc sống được hay hơn
Mọi đồ vật đều toát lên nghệ thuật
Có khác chi trình diễn giữa đời thường*

*Nên nghệ thuật là tư duy hoạt động
Cả mắt nhìn và tai lắng vẫn lắng nghe
Mỗi cá nhân cũng như toàn xã hội
Nghệ thuật luôn vẫn làm đẹp cho đời*

*Và vui nhất vẫn lại là sân khấu
Giống như thu nhỏ lại mảng cuộc đời
Còn điện ảnh tựa bức tranh rộng mở
Mà ở đây nghệ thuật chứa muôn điều*

*Nên rút lại con người yêu cái đẹp
Nghệ thuật như chân cứ bước lên thang*

Cái thang ấy luôn vô cùng vô tận
 Làm đời như tràn ngập ánh huy hoàng

Nghệ thuật chính tính nhân văn cốt yếu
 Bởi chỉ luôn nhằm phục vụ con người
 Cả tâm hồn cũng như về vật chất
 Cả tình yêu và lý lẽ như nhau

Nghệ thuật vốn từ tâm hồn mà có
 Chứa tinh thần trí tuệ ở bên trong
 Nghệ thuật vẫn là tài năng sáng tạo
 Nhưng phải qua đào tạo với học hành

Tài năng giống như ngọc còn thô nhám
 Chỉ đơn sơ lẫn lốc giữa thiên nhiên
 Nhờ giáo dục được giữa thành phố ngọc
 Nghệ thuật luôn được tỏa sáng vạn phần

Trong nghệ thuật tài năng luôn cơ bản
 Khiêu bẩm sinh làm nghệ thuật phát huy
 Nhưng nghệ thuật phải luôn cần trình độ
 Về chuyên môn và trí thức mới thành

Văn hóa vốn làm nền cho nghệ thuật
 Trình độ cao nghệ thuật phát huy cao
 Theo lịch sử nghệ thuật luôn phát triển
 Đâu phải như chất ngọc giữa non ngàn

Nghệ thuật vốn gắn nhiều vào thực tại
 Hiểu biết cao nghệ thuật được nâng cao
 Tuy tri thức không phải là nghệ thuật
 Nhưng như chim được chấp cánh tung hoành

Đời nói được không gian nghệ thuật
 Vẫn trải dài theo yếu tố thời gian
 Nghệ thuật mãi là tinh hoa nhân loại
 Và ngoài ra là tinh chất con người

Đời vẫn giống như cây đời vốn có
 Nghệ thuật luôn như vẽ đẹp chiều cao
 Hay nói khác cũng chính là tố chất
 Và chiều sâu tinh tế của tinh thần

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 13/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ VĂN HÓA

Văn là vẻ đẹp muôn loài vẫn có
 Hóa tức nhằm phát triển để đi lên
 Nghĩa văn hóa tinh thần là thế đó
 Là tinh hoa giá trị của con người

Loài vật sống biết gì đâu văn hóa
 Chỉ con người cần văn hóa đầu tiên
 Kết quả đó là nhờ nơi xã hội
 Hàng ngàn năm phát triển mới hình thành

Văn hóa vẫn làm nền cho lịch sử
 Chính từ đây người phát triển đi lên
 Càng phát triển lại càng nâng văn hóa
 Văn hóa luôn là bản chất con người

*Chất văn hóa cả cá nhân và xã hội
 Hai mặt này luôn vẫn bổ sung nhau
 Chính cá nhân góp phần vào xã hội
 Còn cá nhân từ xã hội mà thành*

*Tức văn hóa bao trùm chung hết cả
 Mọi sắc màu hoạt động của con người
 Dầu chính trị, văn chương hay kinh tế
 Các tiếp giao chuẩn mực giữa đời thường*

*Văn có nghĩa bên ngoài như vẻ đẹp
 Hóa nội dung các giá trị bên trong
 Chính văn hóa tạo nên người trí thức
 Mà phải đâu chỉ bằng cấp bên ngoài*

*Nên văn hóa có nghĩa là học vấn
 Và ngoài ra là trình độ văn minh
 Hai vẻ ấy không thể nào thiếu một
 Kém hẳn đi thì văn hóa chưa tròn*

*Con người sống trước tiên cần đức hạnh
 Tiếp theo sau cần tri thức cộng vào
 Hai yếu tố vốn làm thành văn hóa
 Dầu cá nhân hay xã hội loài người*

*Loài vật sống dựa bản năng là chính
 Sống trong đời chỉ mạnh được yếu thua
 Chuyện cá lớn vẫn nuốt hoài cá bé
 Luật rừng xanh tranh sống giữa muôn loài*

*Con người sống nhờ văn minh hiểu biết
 Nhờ trí năng văn hóa được làm ra
 Luôn phát triển theo chính dòng lịch sử*

Tạo dựng nên thành quả của con người

*Vậy văn hóa là tinh thần nhân loại
 Với tinh thần phẩm chất mọi cá nhân
 Thiếu văn hóa khiến người thành thấp kém
 Văn hóa cao nhân cách được tăng nhiều*

*Văn hóa giống như hào quang chiếu sáng
 Để con người giao tiếp tốt bên nhau
 Thiếu văn hóa khác gì đi trong tối
 L àm đục nhau gây mê trán sứt đầu*

*Văn hóa giống như áo màu đang mặc
 Nếu kém đi thì tựa mặc áo đen
 Còn nếu thiếu giống trần trỗng hoang dã
 Thẻ thông chi mà nói chuyện con người*

*Có văn hóa bởi chính nhờ giáo dục
 Còn phần kia là cuộc sống văn minh
 Nên thất học hay bản năng lẩn lút
 Cũng làm cho văn hóa giống thụt lùi*

*Văn hóa chính nhờ tâm hồn mới có
 Há phải đâu từ vật chất mà ra
 Vật chất vốn chỉ giúp tăng văn hóa
 Có làm sao thay thế được hết nào*

*Có văn hóa tâm hồn thành cao cả
 Nên yếu hơn tinh thần cũng non hơn
 Bởi tinh thần là bản thân văn hóa
 Và ngoài ra cũng phẩm chất con người*

Có phẩm chất tức là người đạo đức

Cũng là người lịch sự lẫn văn minh
 Hay văn hóa và văn minh là một
 Gộp cùng nhau thành ý nghĩa con người

Có văn hóa tức con người nhân bản
 Khiến tinh thần lẫn át được bản năng
 Còn nếu cứ để bản năng bùng phát
 Thì còn chi phẩm chất của con người

Có văn hóa tinh thần làm chuẩn mực
 Vượt lên trên mọi vật chất thường tình
 Bởi tiện ích vẫn luôn là phương tiện
 Nào đâu thay cứu cánh của con người

Người văn hóa nhấm tinh thần là chính
 Đặt lên cao tính nhân bản, nhân văn
 Đâu thể giống như phàm phu tục tử
 Mà chỉ chăm hưởng thụ xác thân mình

Bởi thân xác chỉ luôn đầy cảm tính
 Lấy gì đâu mà ý nghĩa tinh thần
 Vì thân xác bởi trời sinh mà có
 Riêng tinh thần nhờ văn hóa văn minh

Văn hóa vẫn đi liền theo giáo dục
 Vì nếu không văn hóa phải kém đi
 Giáo dục tốt giúp con người thêm tốt
 Tăng chiều cao cùng giá trị tinh thần

Không giáo dục lấy gì mà phát triển
 Không học hành thì trí thức ra sao
 Bởi tri thức khiến làm nên văn hóa
 Cảm tính thôi thì lý tính lấy đâu

Văn hóa vẫn đặt nền trên lý trí
 Có nghĩa là khoa học vốn căn cơ
 Thiếu khoa học lấy gì mà văn hóa
 Như đám mù inh ỏi chuyện sò voi

Nên tôn giáo cận kề là triết học
 Cũng chiều cao văn hóa của con người
 Và nghệ thuật cũng bản thân văn hóa
 Là tinh thần phát triển đã ngàn năm

Văn hóa vẫn vốn luôn đà tiến tới
 Không đứng yên hay lùi lại bao giờ
 Khi có hồng chi phần nào đó hồng
 Còn ngoài ra nhân loại vẫn đi lên

Văn hóa tốt thì cuộc đời mới tốt
 Đối xử nhau trong dân chủ tự do
 Văn hóa yếu khiến tinh thần võ đoán
 Ưa độc tài nhằm để sướng ý mình

Văn hóa giống như đóa hoa xinh xắn
 Trên cây đời mọc ở giữa thiên nhiên
 Đóa hóa đó luôn kết thành trái ngọt
 Là văn minh phẩm hạnh của con người

Tuyên ngôn này nghĩ đến đây là đủ
 Vì mọi người đã rõ hết từ lâu
 Ai chẳng biết cuộc đời cần văn hóa
 Nói dài thêm chỉ lại thấy đông dài

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 12/6/2010

VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ GIÁO DỤC

*Người phát triển là nhờ qua trải nghiệm
Kinh nghiệm vàng chất lọc để đi lên
Bài học đó từ muôn đời đã có
Kể từ khi thế giới có con người*

*Kinh nghiệm đó từ bản thân, xã hội
Liên kết nhau mà giáo dục cộng đồng
Nhờ giáo dục loài người càng phát triển
Từ những gì tích lũy bởi ngàn năm*

*Cùng giáo dục sánh vai là văn hóa
Trong cuộc đời thực tại vốn làm nền
Nền văn hóa hay trường đời cũng thế
Trong nhân gian và trong cả học đường*

*Song chính thức vẫn chương trình Nhà nước
Lịch sử luôn thường biến chuyển khác nhau
Tuy dầu vậy vẫn tiếp nền xã hội
Trừ những khi đáng đáp quả đặc thù*

*Giáo dục dạy những gì thành phổ biến
Được cả toàn thế giới chuộng từ lâu
Không thể dạy những điều còn tranh luận
Chân lý chi mà mụ mẫm cả đầu*

*Giáo dục vậy có lấy gì sáng suốt
Chỉ nhằm cho chính trị được bao sân*

Nếu giáo dục phải thuộc vào chính trị
Thì thường khi vẫn mất cả chì chài

Giáo dục hỏng vì theo chân chính trị
Khi nghĩ rằng là biện pháp tối ưu
Ưu chẳng thấy mà lo là thấy rõ
Sự ngây thơ làm rối loạn tâm người

Xã hội tốt chẳng qua nhờ giáo dục
Và đó luôn là chuẩn mực thước đo
Giáo dục kém chỉ khiến đời thành loạn
Chưa nói thêm còn hạ giá con người

Con người vốn là linh ưu vạn vật
Phải đưa lên sao hạ xuống mà chi
Nếu giáo dục cốt tuyên truyền duy vật
Thì văn minh văn hóa có là gì

Nên giáo dục chính là điều hệ trọng
Đừng xem thường từ sách lược quốc gia
Đừng hợm hĩnh bốc mình trong chốc lát
Để gây nên trách nhiệm mãi muôn đời

Thầy thuốc kém làm được đôi người chết
Giáo dục sai thì hại cả muôn người
Tư tưởng hỏng càng đốt nhiều thế hệ
Càng phá nhiều thành tựu của văn minh

Giáo dục vốn bởi con người mà đến
Người tự do thì giáo dục tự do
Người lệ thuộc tất nhiên thành lệ thuộc
Lương tâm đâu mà giáo dục con người

Giáo dục tốt phải cần luôn khai sáng
 Giúp mọi người hiểu biết để vươn lên
 Nhưng ngược lại nếu coi là phương tiện
 Thì làm sao phát triển được cuộc đời

Giáo dục vốn vẫn bao trùm xã hội
 Cả văn chương kinh tế cũng trong thời
 Nếu giáo dục mà tôi đòi chính trị
 Thì làm sao còn đến chỗ tinh hoa

Giáo dục chính là tinh hoa nhân loại
 Mỗi quốc gia cần phát triển riêng mình
 Giáo dục chính là tinh thần độc lập
 Sống cùng nhau không phải buộc ràng nhau

Giáo dục tất phải tự do khai phóng
 Đó vẫn luôn là giá trị muôn đời
 Nếu giáo dục chỉ đồ giầy chính trị
 Thì làm sao cho xã hội tiến lên

Giáo dục giống như đôi hài vạn dặm
 Hài quý hơn hay mai thật quý hơn
 Hài giải phóng giúp đôi chân thành cánh
 Còn mai kia luôn làm thỏ hóa rùa

Tuyên ngôn ngắn vì chuyện đời quá rõ
 Ai lại không từng trải nghiệm tự mình
 Nhưng khổ nỗi nếu mọi người ích kỷ
 Thì làm sao ai trách nhiệm ở đời

Giáo dục kém giống lụt tràn xã hội
 Đến trôn rồi thì mới nhảy làm sao
 Nếu thủ phạm mà chẳng ai lên tiếng

Lớp đàn em biết trông cậy ai nào ?

*Nên chủ yếu chẳng làm thơ để khoái
Mà thơ đây là để nói chuyện đời
Tuy nôm na nhưng lại còn có ích
Có điều vẫn cho dễ nhớ mà thôi*

*Nghĩa lý đó cũng còn là giáo dục
Chẳng ngại gì mình có đứng nơi đâu
Chỉ im lặng thì chẳng bằng lên tiếng
Ích đời thôi đâu phải ích cho mình*

*Nên mọi người nếu tự mình ý thức
Chẳng làm thinh mà lên tiếng xem sao
Đó chí ít cũng tỏ ra trách nhiệm
Thì bùn đâu mà lấp hết được ao*

*Thơ viết nhẹ để mọi người dễ hiểu
Cả việc gì dầu có nặng ngàn cân
Đời vô tư nói tràn cho vui vạy
Anh hùng sao mà đội đá vá trời*

*Giáo dục cốt tạo ra người ý thức
Có tâm hồn luôn độc lập tự do
Có tri thức thì có nhiều bản lĩnh
Nhằm chung tay để xây đẹp cuộc đời*

*Nhưng giáo dục nếu tạo người vị kỷ
Biết mình thôi còn xã hội coi pha
Giáo dục ấy có khác gì trái độc
Chỉ làm cho trì trệ cả cuộc đời*

Người học thức đâu chuộng vì bằng cấp

Đâu chỉ vì nhằm địa vị giàu sang
 Học kiểu ấy khác gì mưa xuống hồ
 Mà có đâu như lửa bốc lên trời

Người học vẫn luôn tự mình phát triển
 Ý thức càng mở rộng đến vô biên
 Tri thức đó nếu đem dùng xã hội
 Lại làm cho thặng tiến được cho đời

Giáo dục chính là tinh hoa dân tộc
 Nhằm chen chân với xã hội loài người
 Nhằm tham dự vào tinh thần nhân loại
 Nhằm tự do nhận thức bởi riêng mình

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 11/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ NHÀ NƯỚC

Mỗi quốc gia vẫn chính là nhà nước
 Tuy luôn luôn chỉ đại diện nhất thời
 Vì bởi lẽ qua chính dòng lịch sử
 Nhà nước thường luôn thay đổi khắp nơi

Nói cụ thể nhà nước là pháp luật
 Lúc đương thời của mỗi một quốc gia
 Bởi luật pháp mà lập nên nhà nước
 Qua đó nhằm làm ổn định quốc gia

Mọi cá nhân sống dựa vào luật pháp

Nếu mà không thì xã hội đổ nhào
 Pháp Luật quả là khung sườn phải có
 Làm căn cơ nền nếp hết mọi người

Luật pháp chỉ do con người mà có
 Nhắm lợi chung mà luật pháp làm ra
 Dân ngồi lại họp bàn nên pháp luật
 Có phải đâu luật pháp đến tự trời

Lý tưởng đó cũng chính là dân chủ
 Luật phải bàn soạn bởi ý người dân
 Không phải chỉ bởi nhóm người nào đó
 Rồi ban ra dân chỉ phải tuân hành

Dân bầu cử những người nào mình thích
 Đại diện mình mà soạn luật công khai
 Từ luật pháp mới tạo nên nhà nước
 Nhà nước không trước luật pháp bao giờ

Trước pháp luật nhà nước nào mà có
 Luật có rồi nhà nước mới theo sau
 Thời phong kiến vua đứng trên tất cả
 Thời tự do dân chủ chính toàn dân

Vậy nhà nước chẳng qua là thể chế
 Là chức năng từ hiến pháp lập ra
 Là luật mẹ ngay từ đầu đã có
 Được toàn dân đồng ý để làm nên

Hiến pháp tốt tất phải luôn dân chủ
 Nhằm làm nền mọi luật pháp về sau
 Không dân chủ thì trở thành o ép
 Giống như gông giữ chặt lấy mọi người

Người tạo luật nhằm sống chung hòa hợp
 Ai tạo gông để đè nặng lên mình
 Luật dân chủ chỉ từ dân mà có
 Luật độc tài đâu thể có từ dân

Trước nhà nước chỉ dân là có thật
 Ngoài dân ra nào đã có gì đâu
 Chính vì vậy dân phải là cái gốc
 Có lẽ chi dân lại bị đặt ngoài

Cũng chính vậy ý dân là ý hệ
 Ý hệ nào đều phải hỏi toàn dân
 Dân đồng ý mới cho là hợp lý
 Còn nếu không chẳng thể đặt lên đầu

Bởi không hỏi tức đã là chuyên đoán
 Đâu từ dân mà là lại ý trời
 Vua phong kiến mới thay trời trị nước
 Còn thân dân thì chỉ biết tung hô

Trong thời mới mọi người đều bình đẳng
 Đều là dân ai tự đặt làm vua
 Có trời nào bỏ vua nhằm trị nước
 Mà toàn dân chỉ tự quản lấy mình

Chính từ đó mà lập nên nhà nước
 Là danh xưng đại diện của toàn dân
 Pháp nhân đó được gọi chung nhà nước
 Như là người thay mặt của toàn dân

Trong xã hội nhiều pháp nhân vẫn có
 Đã pháp nhân tất bình đẳng cùng nhau

Vì mỗi thứ nhiều thể nhân hợp lại
 Riêng pháp nhân nhà nước bởi toàn dân

Nguyên lý đó làm nền cho dân chủ
 Vẫn luôn luôn có giá trị ngàn đời
 Nguyên lý đó vẫn thường xuyên bất biến
 Vì nếu không xã hội giống trò chơi

Đời nghiêm túc đâu thể nào đùa cợt
 Phải nghiêm trang không hững hờ riêng mình
 Không tự tiện nặn khuôn vàng thước ngọc
 Bắt mọi người phải rập rập tuân theo

Vì nhà nước là từ dân mới có
 Trừ những khi nước mất bởi tay người
 Nên nhà nước vì dân mà hoạt động
 Ngân sách nhờ thuế đóng bởi toàn dân

Gọi nhà nước nhưng thành phần nhân sự
 Vẫn luôn luôn chỉ là những công dân
 Những công chức sống nhờ lương từ thuế
 Phục vụ chung đâu có phải quan quyền

Chính bởi chỉ toàn dân là trên hết
 Nhà nước nào mà lại đứng trên dân
 Tập thể nào lại đứng trên nhà nước
 Chính toàn dân nhằm pháp luật thi hành

Nhà nước chỉ là khung sườn hoạt động
 Phải phân quyền để đảm nhiệm việc dân
 Có ba loại nhằm cân bằng quyền lực
 Nhưng quyền chung luôn vẫn thuộc toàn dân

Dân trên hết không phải là nhà nước
 Bởi từ dân nhà nước mới lập ra
 Nên nhà nước cũng chỉ là công cụ
 Nhằm điều hành luật pháp chỉ vì dân

Nên toàn dân mới đứng trên nhà nước
 Chẳng có ai thay thế được vào đây
 Vì mọi người đều con dân của nước
 Đâu làm sao cha chú được toàn dân

Nên dân chủ vốn nền chung tất cả
 Nguyên lý chung và khoa học hiển nhiên
 Như kết quả của ngàn năm lịch sử
 Đấu tranh chung nhằm giải phóng con người

Nhân loại đã từ thời kỳ đen tối
 Bị buộc tuân theo những ý muốn cá nhân
 Phải xuong máu đổ ra nhằm tranh đấu
 Mới tiến lên nền dân chủ thường tình

Lịch sử giống như guồng quay quay mãi
 Có chi đâu lại quay ngược thụt lùi
 Nên dân chủ là khuôn vàng thước ngọc
 Và tự do là ý nguyện toàn dân

Chính nhà nước là pháp nhân bao quát
 Bao trùm lên tất cả mọi người dân
 Không thể có pháp nhân nào trên cả
 Vì nếu không thành ra chuyện ngược đời

Cả nhà nước cũng chỉ guồng hành chánh
 Làm chức năng quản lý việc toàn dân

Nhưng có được việc nhân danh quyền lực
Của toàn dân hay của cả quốc gia

Mọi công chức cũng chỉ là công bộc
Ăn lương dân nhằm phục vụ cho dân
Nguyên tắc đó dù là cao hay thấp
Kể cả người làm nguyên thủ quốc gia

Nên nói đúng nhà nước là tổ chức
Là chức năng hành chính của toàn dân
Dù công chức vẫn luôn luôn thay đổi
Nhưng quốc gia thì mãi vẫn trường tồn

Mọi nhà nước đều theo dòng lịch sử
Luôn đổi thay theo phát triển toàn dân
Xã hội tiến thì mọi điều phải tiến
Có làm sao thủ cựu lợi ngược dòng

Giường máy tốt giúp điều hành được tốt
Các bánh xe sẽ ăn khớp cùng nhau
Chất lượng tốt thì hiệu năng cũng tốt
Đó chẳng qua cũng quy luật bình thường

Giường máy tốt là tinh hoa xã hội
Tại làm sao giai cấp được lòng vào
Cần những người thông minh và thiện chí
Có tài năng thì giai cấp cả được sao

Người sáng suốt tính việc đời khoa học
Kết quả cao nhờ kỹ thuật tạo thành
Luận giai cấp mơ hồ như mây khói
Đấu tranh nào làm xã hội tiến nhanh ?

Không thực chất khó thể nào phát triển
 Điều này đây qua thực tiễn rõ ràng
 Cả thế giới đã sáng bừng con mắt
 Sau thời dài bùng bít những thông tin

Cuộc đời đó bánh xe toàn lịch sử
 Quyền lợi chung đâu há phải riêng ai
 Có gậy nào cản bánh xe lịch sử
 Mà phải chăng chỉ là cách điên rồ

Một mặt khác nhà nước là đại diện
 Của toàn dân với thế giới chung quanh
 Nhưng nhà nước trong cộng đồng thế giới
 Cũng hết như thuần là những công dân

Chính dân trí là căn cơ nhà nước
 Dân trí cao nhà lại được nâng cao
 Chính bởi vậy nhà nước làm nhiệm vụ
 Nâng trí dân mà không phải ngu dân

Nói gom lại nhà nước là công cụ
 Quản lý chung muôn việc của toàn dân
 Từ kinh tế đời thường cùng chính trị
 Văn hóa chung, hay kể cả ngoại giao

Bởi nhà nước giống như người nhạc trưởng
 Nên cần gì làm kinh tế thay dân
 Trái khoáy thế khiến chỉ càng rối rắm
 Ích lợi đâu nếu không chỉ làm cản

Điều cần làm chính những điều thiết yếu
 Còn ngoài ra xã hội hóa toàn dân
 Đã nhẹ gánh còn được tỉnh ngân sách

Kế sách hay thật hoàn hảo muôn phần

*Quan trọng nhất vẫn chính là giáo dục
Giáo dục hay thì dân trí nâng cao
Mà dân trí chính căn cơ kinh tế
Nên nếu tôi thì quả lỗi làm sao*

*Xã hội hóa toàn dân là tốt nhất
Nguyên lý chung từ thực tế đặt ra
Nếu chính trị chỉ ôm đồm cứng nhắc
Hỏi làm gì còn hiệu suất tối ưu*

*Xã hội vốn là nền chung tất cả
Từ nền này mà nhà nước dựng lên
Giống chồng lâu một căn nhà có sẵn
Bảo vệ lâu mà xóa trệt được sao ?*

*Không có trệt lâu nào còn đứng vững
Chỉ trên nền mà lâu được xây nên
Nhà nước phải đứng trên nền xã hội
Mục đích chung là xã hội trước tiên*

*Tuyên ngôn vậy tưởng chừng là đã đủ
Là việc chung đâu có phải riêng ai
Nếu mọi người đều có lòng tự giác
Thì có chi phải phiền cả muôn người*

*Tuyên ngôn này là tuyên ngôn dân chủ
Đúng lẽ ra cần phải viết văn xuôi
Nhưng với thơ thì mọi người dễ nhớ
Vì bởi đây là quyền lợi mọi người !*

Bài thơ ngẫu cảm

Sàigon, sáng 10/6/2010

VÕ HƯNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ ĐẠO ĐỨC

Hơn nhau cốt ở bề cao
 Còn bề ngang ít khi nào tính chi
 Bề cao đó bề cao đạo đức
 Còn một bên tri thức thêm vào
 Bề ngang cân nặng kể sau
 Tức quyền hành ấy hoặc là giàu sang
 Bề ngang cũng còn luôn cơ bắp
 Sức mạnh kia vật chất đề người
 Giống như vật lộn giữa trời
 Hơn nhau chốc lát anh hùng thật sao
 Chỉ đạo đức mới là hơn thật
 Cái tạo nên phẩm chất con người
 Điều gì đức hạnh ở đời
 Được người cảm phục khiến mình vinh thêm
 Đạo đức vẫn vì người là chính
 Không hại ai lại chẳng thù ai
 Giúp nhau nghĩa cử ở đời
 Hại người ác độc có thời kể chi
 Đạo đức cũng là lương tri ấy
 Không ghét ganh luôn chỉ vô tư
 Thương người đâu phải vì mình
 Mà nhằm để tốt cho người mình thương
 Đạo đức vốn hi sinh là vậy
 Để ích đời mình chịu thiệt đi
 Anh hùng đâu phải vì danh
 Chẳng vì danh lợi buộc chân anh hùng

Làm việc tốt trước là ý thức
 Chỉ làm sao muốn tốt cho đời
 Mù mờ cũng có tốt chi
 Tưởng rằng đạo đức giống người đi đêm
 Bối lòng tốt không nên mù quáng
 Tin theo người mà tưởng là hay
 Luôn cần nhận thức rõ ràng
 Trí càng sáng suốt mới càng sâu xa
 Đâu có phải thuần là cảm tính
 Đạo đức sao mù quáng rõ ràng
 Đó không chỉ mức đời thường
 Mà toàn xã hội phải cần đề cao
 Đạo đức phải nhìn vào tổng thể
 Không bo bo biết có riêng mình
 Vì đời coi nhẹ hư danh
 Chính là đạo đức thường xuyên vẫn cần
 Nên quý nhất tinh thần tự giác
 Tốt thì làm chẳng đợi ai khen
 Đâu vì trở ngại khó khăn
 Đâu vì nguy hiểm mà mong nhẹ mình
 Trách nhiệm phải vì đời luôn có
 Lương tri cần biết đặt trước tiên
 Bất công thì chống tới cùng
 Công bằng luôn nghĩ làm sao lợi đời
 Chẳng nhút nhát e dè quyền lực
 Không ham giàu đánh mất lương tâm
 Lợi mình mà hại nhân gian
 Thì còn cao quý lẽ chi được nào
 Đạo đức phải vô cầu là vậy
 Thiện chí thôi chẳng tính cho mình
 Vì người chi kể thiệt hơn
 Vì đời tranh đấu chẳng mong ích mình
 Nhằm điều tốt vì lòng cao cả

Chẳng bon chen theo thói thường tình
 Vì đời trải rộng lòng ra
 Vì người cứu giúp chẳng mưu trả gì
 Người đức hạnh lòng tiên là đó
 Sống vô tư chẳng tính toán chi
 Hòa mình cùng với mọi người
 Cốt làm điều thiện há cần đời hay
 Đạo đức chính do từ nhận thức
 Thấy hành vi cần thiết giúp đời
 Chẳng cần tính toán so đo
 Chẳng vì tiếng hảo mới lo giúp người
 Người đức hạnh khắp nơi đều mến
 Kể cả người ác cũng nể nang
 Phải chăng nhờ tấm lòng vàng
 Cho nhiều hơn nhận còn mang tiếng gì
 Chính bởi vậy trong đời thực tế
 Đạo đức cần thể hiện nơi nơi
 Thương trường kể cả cuộc chơi
 Một lòng cao thượng há tầm thường chi
 Trong chính trị cũng như văn hóa
 Từ thể thao đến cả việc thường
 Luôn luôn cao quý ở đời
 Không thành hạ tiện để người coi khinh
 Đạo đức vẫn tinh thần là vậy
 Vật chất luôn khó sánh được nào
 Tâm hồn phẩm chất đề cao
 Tính người giữ vững đời nào cho hư
 Đạo đức tốt đối nhân xử thế
 Luôn thanh cao không để tầm thường
 Trước tiên chú trọng lòng nhân
 Thương người thương vật có đâu phũ phàng
 Tính đạo đức trước tiên phẩm chất
 Rồi tiếp theo đức hạnh tinh thần

Lương tri luôn cũng dự phần
 Cả bằng hành động mười phân vẹn toàn
 Nhờ đạo đức đời luôn tươi đẹp
 Còn quý chi những thói ranh ma
 Bon chen thủ đoạn gian tà
 Lọc lừa khôn lỏi quả là đừng nên
 Người đạo đức chỉ luôn chân chính
 Phải noi đường chính đạo mà đi
 Lối cong đường tắt cần chi
 Một lòng cao quý sá chi xa gần
 Người phạm hạnh đầu cao lưng thẳng
 Chẳng cong chân quỵ lụy trước người
 Đội trời đạp đất ở đời
 Cùng người bình đẳng chẳng cần hơn thua
 Mình tự biết khiến người cũng vậy
 Không để ai trách cứ được mình
 Một lòng tự trọng luôn luôn
 Mình luôn tự lập chẳng phiền lụy ai
 Người đạo đức cũng không gặt gẫm
 Hoặc lừa ai hoặc dối trá ai
 Thông tin đúng đắn lợi người
 Tuyên truyền đối gặt hại người mà chi
 Người đạo đức thường khi quân tử
 Chẳng khi nào hành động tiểu nhân
 Luôn luôn liêm chính ở đời
 Tránh điều bất chính hại người lợi ta
 Người phạm hạnh chan hòa là vậy
 Có điều hay san sẻ với đời
 Bo bo chỉ nhắm lợi riêng
 Trở thành ích kỷ còn hay nổi gì
 Đời tuy vẫn luôn luôn thực tế
 Nhưng có đâu chỉ biết vì mình
 Giống như hòn đá đập hoài

Chỉ thành bụi bấn chớ nào ích chi
 Đời bởi vậy hiền minh là chính
 Không gạt người chẳng để gạt mình
 Thông dong sáng suốt hòa đồng
 Cùng người tin cậy sống trong ở đời
 Có tri thức giúp đời sáng tỏ
 Chỉ tối tăm mù quáng hơn chi
 Tốt lành nhưng chẳng ngu si
 Khù khờ thấp kém ích chi cho đời
 Đời phẩm hành là đời đáng sống
 So tiểu nhân hơn kém rõ ràng
 Lòng người cao thượng hiền ngang
 Nâng mình lên để đời càng thêm hay
 Hoa đạo đức đời hay càng nở
 Trái nhân văn hạt giống thơm người
 Làm sao thiết dựng cuộc đời
 Người người phẩm hạnh để đời quang vinh

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 09/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ KINH TẾ

Nhân loại giống một gia đình lớn nhất
 Cũng tựa như trường hợp một quốc gia
 Trong gia đình không con nào chết đói
 Còn đứa kia thì lại mãi quá giàu !

Đời đạo lý hay chỉ là nghịch lý
 Khách quan xem đừng quan điểm chủ quan

Đừng cảm tính mà phải là khoa học
 Đấy bao nhiêu khía cạnh phải luận bàn

Xã hội sống tất dựa vào kinh tế
 Là kết thành bởi lao động làm ra
 Lao động với con người là vốn quý
 Mặt tay chân lẫn trí tuệ tinh thần

Với cơ bắp con người làm chuyển biến
 Thiên nhiên thành vật dụng tiện nghi
 Cũng qua đó làm tinh thần phát triển
 Rồi văn minh văn hóa đạt thành

Khi thế giới đã trở nên văn hóa
 Khoa học thành một yếu tố nhân văn
 Nhờ khoa học con người luôn phát triển
 Kỹ thuật cao hơn cơ bắp rất nhiều

Khoa học vẫn là tinh thần tinh kết
 Từ tự nhiên và kể cả nhân văn
 Nhờ khoa học mới tạo thành năng suất
 Kỹ thuật luôn như vạn dặm chân hài

Nền tảng đó vốn dựng nên kinh tế
 Là bánh xe quay cứ tít không ngừng
 Vì dừng lại thì đời còn chi nữa
 Xã hội nào kinh tế vẫn ưu tiên

Đó cũng giống như biển khơi rộng lớn
 Từng con sông giọt nước mãi tuôn vào
 Từ lao động mỗi người như giọt nước
 Qua thời gian mà biển cả tạo nên

Cuộc kinh tế là bánh xe rộng lớn
 Mỗi vòng quay guồng phát triển thêm nhiều
 Việc sản xuất đầu tư là thế đó
 Mỗi vòng quay luôn lặp lại một lần

Vòng quay đó tưởng chừng như vô hạn
 Bởi vì luôn tiếp nối cả đêm ngày
 Đó cũng chỉ là bánh xe lịch sử
 Vì cuộc đời do kinh tế làm nên

Nhờ có thực mới giúp người vực đạo
 Chính trị hay văn hóa vẫn tùy vào
 Quyền hành có cũng phải nhờ no bụng
 Bụng đói cào cào có hò hét được sao

Trong cuộc sống mỗi người đều bình đẳng
 Ai mà không phải chọn lấy một nghề
 Vua cũng vậy mà các quan cũng thế
 Cũng là nghề như hết thấy nhân gian
 (Tuy là nghề không thường xuyên mãi mãi)

Nếu không có thù lao từ công việc
 Hỏi ai khùng lại đi vác tù và
 Nên chính trị chẳng qua là quản lý
 Cả một guồng kinh tế có hơn chi ?

Guồng máy đó nhiều bánh xe cùng chạy
 Một vòng quay với tỉ tỉ vòng quay
 Vòng quay nhỏ quay theo đồng xu nhỏ
 Vòng quay to theo đồng điều khổng lồ

Nên kinh tế vẫn là nền xã hội
 Bánh ngừng quay xe liệu chuyển được sao

Nhưng ngồi xe vẫn luôn nhằm đến đích
Ai lên xe để chạy mãi không ngừng ?

Chính văn hóa tinh thần là mục đích
Của mỗi người và Nhân loại nói chung
Đâu có phải muốn cóc vàng một lũ
Mà nhằm sao thành đạt được con người

Vậy kinh tế cuối cùng là phương tiện
Để tạo ra phúc lợi mãi cho dân
Phúc lợi ấy là tiền nông hàng hóa
Điều căn cơ nhằm thỏa mãn tinh thần

Ý nghĩa đó là văn minh kinh tế
Là mục tiêu toàn thể của guồng quay
Nên trong đó bánh xe nào chỗi ngược
Còn làm sao mong được hiệu suất chung

Chính bởi đó mà vai trò pháp luật
Bổ sung thêm thiện chí của con người
Đâu có phải mọi người luôn thiện chí
Nên mới cần những cú hích đệm vào

Mỗi cá nhân đều hướng về tư lợi
Hoặc tinh thần vật chất lẽ tự nhiên
Tuy cao cả thấp hèn thì cũng thế
Là luật chung xu hướng của con người

Nhưng mọi lạch thủy chảy vào sông nhỏ
Rồi cuối cùng đều ra tận biển khơi
Nguyên lý đó cũng giống guồng kinh tế
Mọi lợi riêng đều dồn cả vào đời

Bởi kinh tế đâu phải toàn sản xuất
 Còn lưu thông phân phối đầu tư
 Nếu sản xuất mà không đầu phân phối
 Hàng hóa chi tới được kẻ tiêu dùng ?

Chính do vậy phân công là quy luật
 Tùy tài năng điều kiện bởi mỗi người
 Người giỏi dẫn thì tập trung đầu óc
 Kẻ bình thường thì xóc vác tay chân

Tài sản cũng giống như nắm tuyết
 Cứ càng lăn càng phình nở thêm nhiều
 Tùy điều kiện lăn hoài hay dừng lại
 Gặp nắng lên thì tuyết phải tan ra

Nhà sản xuất khác gì anh đầu bếp
 Làm ra gì mình được nếm trước tiên
 Nhưng kẻ khác có thèm thường là mấy
 Phải đòi cho được dọn đến phiên mình

Lòng ganh tị thấy bất công phi lý
 Vì ngồi không mà muốn được ăn ngay
 Đâu có biết khi mặt trời mới mọc
 Có khi nào chiếu sáng được khắp ngay

Đời giống vậy như là cây kinh tế
 Lớn lên xong phải cho trái từ từ
 Ai đến trước thì được phân hưởng trước
 Kẻ đến sau sao lại được chen ngang ?

Thời lạc hậu con người còn vất vả
 Đồ mớ hôi ướt trán vẫn hoàn nghèo
 Vì có dễ công bằng cho tất cả

Khi đầu nhiều xôi ít tính sao đây ?

*Bởi kinh tế nhằm nhu cầu là chính
Nhu cầu theo điều kiện mọi người cần
Cả vật chất cả tinh thần trong đó
Và đời bao dịch vụ cũng nương theo*

*Nên kinh tế là thuộc về xã hội
Còn vai trò quản lý chỉ trung gian
Toàn xã hội mới là nơi sản xuất
Nhà nước chỉ lại mong muốn giành phần ?*

*Việc điều chỉnh nhằm tránh điều nghịch lý
Tại làm sao cần năm ngón chỉ tay
Kế hoạch hóa cuộc đời ngây thơ quá
Có khi nào thúng lại úp bầy voi ?*

*Chính bởi vậy dẫu đời còn phi lý
Phải bình tâm mà nhận định khách quan
Chẳng u tối mà vợ cần cả năm
Cứ bụng riêng mà làm tưởng anh hùng*

*Nếu bắt công buộc phải làm cách mạng
Thành công rồi thì trả lại quyền dân
Bền khoái chí mà vòng tay ôm mãi
Có khác chi đưa thoát gập vò dừa ?*

*Cũng vậy thế mà luôn cần thiện chí
Khẩu hiệu ngoài thì thật giả khác chi
Đường càng ngọt ruồi càng mau bầu đến
Như thiêu thân thấy đèn sáng lao vào !*

Đời vì thế phải luôn cần đạo đức

Cuộc đấu tranh giữa thiện ác mỗi ngày
Chỉ pháp luật một bên và kỹ thuật
Mới giúp đời đạt đến hiệu năng cao

Chính vì thế đời khác gì bản nhạc
Cần trỗi lên thành giai điệu hòa âm
Mỗi cá nhân đóng vai trò nốt nhạc
Nhằm làm sao để khỏi chối lại nhau

Ý nghĩa đó là vai trò Nhà nước
Quy luật chung của khắp thế gian này
Người điều khiển có khác gì nhạc trưởng
Đứng riêng ra mà điều khiển mọi người

Nếu xắn tay vào chơi ai nhạc trưởng
Ngờ nghịch thay kinh tế kiểu độc quyền
Muốn ôm đồm thành ra đời hồng cả
Ai khoai mài vai vác chạy lung tung !

Tệ hại thế vì hiểu sai Nhà nước
Muốn làm vua đặt điều khiển muôn dân
Muốn chuyên chính để dối theo lý tưởng
Lý tưởng đâu chẳng thấy chỉ cù lần !

Nên khoa học phải luôn là chuẩn lớn
Khách quan thôi còn ý hệ nôi gì
Dựa khoa học mới không ngừng phát triển
Ý hệ gì do đầu óc phịa ra !

Khoa học vẫn khách quan nhờ tiếp nối
Còn chủ quan hết thúc cuộc đời xong
Mọi lý thuyết khi nắm mô khép lại
Cũng trở nên mai một ở trong hầm !

Bởi kinh tế nhằm đầu tư sản xuất
 Quản lý đều phải tiết kiệm tài nguyên
 Huy động vốn là tiền đề sản xuất
 Không tập trung thành tư bản được sao ?

Nhà tư bản thật tình là công cụ
 Đồi quay hoài có khác một bánh xe
 Tiền bạc dẫu làm ra đều lặn hết
 Vào ngân hàng ra xã hội như sông

Con sông đó là guồng quay chung hết
 Nếu không quay đâu nước lại đổ vào
 Gọi bóc lột thì phần nào cũng đúng
 Mà do đâu ? Luật pháp chứ còn ai ?

Bởi nguyên tắc người nào không ham lợi
 Bảo đừng tham có thể được nào
 Bánh xe nhỏ phải lồng vào bánh lớn
 Điều khiển sao khỏi tréo ngoe thôi

Nên pháp luật giống người coi toàn cục
 Giúp làm sao tránh hỏng hóc tốt rồi
 Nếu lại muốn ngàn bánh xe giống hệt
 Thì khác gì như chuyện vẽ tranh chơi !

Chính Nhà nước nắm vai trò luật pháp
 Từ trên cao nhằm điều chỉnh mọi điều
 Nếu chỉ hết bảo mọi người thiện chí
 Thì khác gì giống như thể nằm mơ !

Con người sống vì bản năng tất yếu
 Nào khác chi nước chảy xuống hồ ao

Làm kênh mương tức là cần kỹ thuật
Để làm sao nước tưới được ruộng đồng !

Trong kinh tế cạnh tranh là tất yếu
Nhờ cạnh tranh mà giảm được giá thành
Cái lợi ấy vốn cho toàn xã hội
Thị phần nào rồi cũng chỉ vậy thôi

Đơn giản thế sao có người chẳng hiểu
Lại nhấn vào chuyện giai cấp đấu tranh
Coi 'biện chứng' là động cơ lịch sử
Động cơ gì khi tưởng tượng mông lung

Đứa trẻ lớn gì đâu mà 'biện chứng'
Ăn ngủ nhiều thì vẫn lớn nhanh thôi
Khi đã lớn sẽ vào trường để học
Tốt nghiệp ra lại giúp ích cho đời !

Nguyên lý đó cuộc đời đơn giản quá
Có gì đâu mà lý thuyết huyền huyền
Có vận động để thành người huyền thoại
Thì phải chăng rất dễ bị khập khùng

Đời đơn giản sao lại làm phức tạp
Khi chỉ cần dựa khoa học không thôi
Bằng kỹ thuật mà con người phát triển
Từ mũi lao đến điện toán rõ rồi !

Tuyên ngôn vậy tưởng chừng là tạm đủ
Nói dài thêm thành rồi rắm thêm thôi
Nhân loại vốn một gia đình rộng lớn
Cần làm sao cho no đủ mọi người !

Kinh tế quả giống như bà nội trợ
 Luôn lo toan tính toán mọi điều
 Trong thực tế điều cần là hợp lý
 Đâu phải ngồi mà thuyết lập luận suông

Giồng máy lớn có khi nào dừng lại
 Chỉ thêm dầu chỉnh sửa để quay nhanh
 Không phải kiểu buộc xóa bài làm lại
 Chỉ ngu ngơ gây hại hữu ích gì ?

Nên triết học mà xa rời khoa học
 Giống từ đời mà nhảy tót lên mây
 Mình hứng chí mà trần gian phải khổ
 Hay ho chi để xưng tụng suốt đời !

Thơ diễn đạt bản Tuyên ngôn kinh tế
 Có làm sao mà thiên hạ lại cười
 Chắc lại nghĩ 'nhà thơ' làm 'kinh tế'
 Chuyện ngược đời sao lại bảo không vui !

Chớ nghĩ vậy vì đời toàn bốn phận
 Thấy gì hay thì phải nói tràn vào
 Chỉ cần đúng chớ sai làm người ghét
 Khiến cho đời càng đẹp mãi lên thêm !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, sáng 08/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

TUYÊN NGÔN VỀ XÃ HỘI

Xã hội vẫn là không gian bao quát
 Mà cá nhân như một điểm cuộc đời
 Không gian ấy giống không gian hình học
 Chẳng phẳng phiêu mà có rất nhiều chiều

Chiều lịch sử cùng với chiều thực tại
 Chiều cá nhân lẫn chiều kích cộng đồng
 Chiều siêu hình nói theo chiều cụ thể
 Đâu chỉ thuần có một mặt phẳng sông

Mặt phẳng đó còn theo hình trắc địa
 Đâu phải như chỉ mặt phẳng hai chiều
 Đùng hiểu đời như không gian Euclide
 Quá giản đơn phi thực tại bấy nhiêu

Đời cụ thể đâu phải toàn trù tượng
 Thiện ác luôn như cây lá đan xen
 Điều đẹp xấu luôn lồng trong hai mặt
 Quả vườn hoa muôn sắc muôn màu !

Con người sống từ bản năng trước nhất
 Cũng thường thôi như cây cỏ hồn nhiên
 Chỉ vượt lên nhờ có tầm hiểu biết
 Lịch sử chung chỉ bởi yếu tố này

Bởi cuộc sống đâu phải bằng không khí
 Nên làm người cần bươn chải tự nhiên
 Như cánh rừng có muôn loài tranh sống
 Khác nhau chẳng là văn hóa nơi người

Nhờ văn hóa khiến tinh thần xuất hiện
 Từ tự nhiên người mới được sinh ra
 Thực tại đó dĩ nhiên là cơ sở

Dù tiến cao vẫn xem đó là nhà

Sinh là ký tử quy về đất mẹ
 Về ngôi nhà bao khắp chốn thiên nhiên
 Vũ trụ này quả vô cùng rộng lớn
 Chiếc thuyền con là xã hội con người

Biển đời đó vẫn thường luôn xao động
 Khó phẳng lờ như mặt nước trong ao
 Cuộc kinh tế khiến đời luôn phấn đấu
 Tồn tại đây chi có khác muôn loài

Người phát triển là dựa vào tri thức
 Mức đo này chính là mức chiều cao
 Bởi chiều ngang chỉ thường tình khó nói
 Mập hay gầy đâu so sánh bằng cao !

Biển đời đó lao xao ngàn đợt sóng
 Mỗi cá nhân như chót sóng dạt dào
 Biển nhân thế vẫn cuộc đời vật chất
 Còn tinh thần như gió lộng trên cao

Xã hội vẫn âm vang ngàn âm hưởng
 Bản hòa âm không thiếu một âm nào
 Đâu thể bấm dây đàn luôn một phím
 Để hòa chung thành một cuộc hòa âm !

Xã hội giống một bài thơ vạn khổ
 Mỗi khổ thơ chi khác một bài thơ
 Cuộc hòa âm của đời bao la đó
 Mỗi cá nhân một nốt nhạc nhịp nhàng

Song tất cả đều vào đời ngẫu nhĩ

Nào có ai chọn chỗ để sinh ra
 Trong cuộc đời thông thường đều hoàn cảnh
 Đều ngẫu nhiên đâu tự quyết được nào

Song lịch sử vẫn muôn đời phát triển
 Bước đi lên từ mỗi bước con người
 Những bước nhỏ hợp thành toàn nhân loại
 Như một hơi mà lên được cung trăng

Cuộc đời đó sắc màu là văn hóa
 Ngôi nhà chung bởi vật chất xây nên
 Thiếu vật chất lấy gì mà văn hóa
 Nhưng thế thôi cuộc sống chỉ tâm thường

Bởi cuộc đời có khác chi cây mọc
 Thân cao rồi thì tất phải ra hoa
 Mỗi xã hội xây nên trên kinh tế
 Nhưng văn minh luôn cứu cánh ở đời

Lịch sử vẫn luôn theo chiều tự phát
 Có thể nào như một chậu bon sai
 Ngu ngơ thật muốn đời chung cho đẹp
 Chỉ làm cây luôn phải bị cọc còi !

Nên quý nhất là tự do độc lập
 Để cá nhân tự phát triển theo mình
 Đời đâu phải cuộc diễn hành tằm tấp
 Mà hồn nhiên là bản chất trời sinh

Mọi tập hợp hình thành từ cá thể
 Đó vẫn là quy tắc rất tự nhiên
 Bởi cá thể mà tạo thành xã hội
 Mỗi thành viên là ý thức tạo thành

Xã hội tốt thì cá nhân sẽ tốt
 Cả hai bên đều có tính hỗ tương
 Mỗi cá thể mà phát huy được tốt
 Thành quả kia tất phải của cộng đồng

Trong ý đó công bằng là chính yếu
 Nhưng công bằng nào đâu phải cào bằng
 Công bằng chính là tạo thành cơ hội
 Để cá nhân tùy đó phát huy mình

Luật pháp tốt không hề làm cản trở
 Mỗi cá nhân không cản trở lẫn nhau
 Không thể vướng như kiểu gà mắc tóc
 Tùy khả năng phát triển mới công bằng

Quả phi lý khi đòi thành gánh rỗi
 Chỉ một người cầm cán giạt lung tung
 Cả bầy rỗi luôn nhảy cùng một kiểu
 Hay chi đâu mà chi thấy rõ khùng !

Bởi Nhà nước chỉ là người quản lý
 Phải do dân tự ý để bầu ra
 Đâu có phải tự trên Trời rơi xuống
 Mà kiếm chân nắm thóp hết mọi người

Chỉ có thể mới tự do dân chủ
 Thể hiện ra ý chí của toàn dân
 Bởi luật pháp phải do dân tạo dựng
 Không thể riêng điều khiển bởi anh nào

Luật pháp tốt mới là công cụ tốt
 Để điều hòa nền kinh tế trong dân

Để phát triển văn minh và văn hóa
 Nào phải đâu nhằm trấn áp mọi người

Đơn giản thế sao lại nhiều tưởng tượng
 Muốn lập thành kiểu xã hội trên mây
 Không Nhà nước cũng không còn pháp luật
 Hỏi ai tin vào đó được bao phần ?

Ảo tưởng thế mà cho rằng lý tưởng
 Thật ngu ngơ như bánh vẽ trên trăng
 Phi thực tế lấy gì mà khoa học
 Nên làm sao hiện thực được ở đời ?

Đời thực tế đấu tranh luôn tất yếu
 Giữa điều hay điều dở xảy ra luôn
 Muốn phát triển phải đi lên không dút
 Đấu tranh sao để thiện phải thắng tà

Đâu có khác đóa hoa sen xinh đẹp
 Mọc từ đâu mà không phải tự bùn
 Mỗi cá nhân khác nào hoa sen vậy
 Còn cộng đồng có khác một đầm sen

Đời vươn tới phải luôn nhờ ý chí
 Có khác chi tri thức vượt ngu hèn
 Lòng nhân ái con người cùng hợp tác
 Đâu chỉ toàn giai cấp phải đấu tranh ?

Xã hội tựa như một dòng sông rộng
 Xuôi về đông vẫn chảy mãi không ngừng
 Qua lịch sử nền văn minh tiến tới
 Vẫn luôn luôn sự chọn lọc tự nhiên !

Đời lý tưởng phải vươn lên Thiện
 Giống hoa hồng nở nụ cả bên gai
 Ai chẳng biết đóa hoa đời muôn vẻ
 Có hồng nào mà hồng lại không gai ?

Cả dẫu muốn hoa hồng cho toàn lá
 Cũng phải bằng kỹ thuật nhân cây
 Bằng khoa học đâu phải bằng ý hệ
 Tự đấu tranh nhằm tàn phá hoa hồng

Chỉ khoa học làm người luôn phát triển
 Kỹ thuật làm kinh tế được tăng gia
 Khoa học ấy cũng còn theo nghĩa rộng
 Vì nhân văn văn hóa cũng kể vào !

Đời nuôi sống loài người bằng kinh tế
 Phải làm sao mọi cá thể tham gia
 Không để ai ở bên ngoài ngoi ngác
 Là thước đo một xã hội công bằng !

Nên đồng tiền cũng chỉ là phương tiện
 Giống bánh xe luôn lăn khắp mọi miền
 Khi đứng lại mọi đồng tiền phải ngã
 Kiểu ao tù nước đọng khác chi đâu !

Bởi xã hội tùy khả năng phát triển
 Như rừng cây luôn đủ loại thấp cao
 Đâu có thể đón ngang cho bằng phẳng
 Để coi như là lý tưởng công bằng !

Ngu ngơ quá sao mà đời chán thế
 Lý thuyết nào mà lại trái tự nhiên
 Người đi thuyền thì làm sao nhắc bóng

Được thuyền lên ngay chính ở giữa dòng ?

*Lịch sử mãi cuộc vận hành xã hội
Cả toàn cầu không phải một quốc gia
Nói rộng hơn cả thiên nhiên vũ trụ
Cả môi trường đâu phải chỉ mình ta ?*

*Đời bởi thế khó hoàn toàn hữu lý
Như chủ quan muốn tính toán cho mình
Vì lịch sử khách quan và tương đối
Nên thế nào chỉ có ảo tưởng sông ?*

*Vậy cuộc sống phải luôn cần thực tế
Nếu trên mây thì xã hội làm sao
Toàn cầu hóa may ra thành thống nhất
Điều ước ao của Nhân loại thuở nào !*

*Tuyên ngôn này là bài thơ ngẫu hứng
Như tự do chính kiến của cá nhân
Thấy vô lý thì mọi người cứ bỏ
Nào hề chi mà lại phải phật lòng !*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sg, sáng 07/6/2010
VÕ HƯNG THANH*

DÂY CÁP QUA SÔNG*

Lọc cọc lọc cọc

* Hay chuyện cây cầu trên dòng sông Pô Kô, VN.

Một âm thanh rệu rã
 Giống như từ dĩ vãng phát ra
 Khi đưa tay
 Bấu vào ròng rọc
 Ngờ ngàng như
 Sắp lạc hẳn vào đâu
 Không
 Vẫn ở thế gian này
 Thế giới
 Mà mọi người đang có mặt
 Chẳng qua
 Chỉ vì cây cầu sập
 Cây cầu treo nước lũ đã cuốn đi
 Chẳng phải mới đây
 Kể cả một năm rồi
 Cầu chẳng lại
 Dù thời gian quay trở lại
 Sự quay lại chỉ một mình
 Hoàn toàn cô đơn
 Vì cây cầu xưa đã mất
 Cầu mãi đi rồi
 Nhưng xác thân còn lại
 Tàn tích kia
 Các mảnh gỗ, dây văng
 Như chứng tích của cái nghèo xơ xác
 Vì cả năm qua
 Chưa một cầu khác thế vào ...
 Qua sông, qua sông
 Chỉ có cầu dây văng là tiện nhất
 Giản đơn hơn mà chẳng quá nặng nề
 Cũng nhẹ nữa, bởi không nhiều tốn kém
 Thế nhưng
 Lại không có điều gì mà khó bằng cái nghèo

Nó vừa nặng
 Vừa vô cùng phức tạp ...
 Thôi ta đành phải tự giải quyết ngay trước mắt
 Không gì hơn buộc dây cáp qua sông
 Chỉ sáng kiến dân gian
 Có cần chi kỹ thuật cầu đường
 Vừa mau lẹ còn giản đơn
 Chỉ cần treo lên sợi cáp
 Các thứ đó
 Thôn làng nào cũng có
 Điều cần thôi là người móc đầu dây
 Tuy thô sơ nguy hiểm
 Có cần chi
 Khi mạng sống cũng nhẹ hều
 Giống như bè trôi nước cuốn
 Qua sông, qua sông
 Chiếc ròng rọc tra vào lả đã đủ
 Quả còn vui hơn làm xiếc đu dây
 Đứa trẻ mỉm cười
 Miệng nhoẽn ra toe toét
 Hai tay đu
 Và chân rướn qua sông
 Có gì đâu
 Sợi cáp chỉ rùng mình
 Hơi chùng xuống
 Như nốt đàn lồi nhịp
 Còn ròng rọc cứ vô tình quay tít
 Như niềm vui của cậu bé qua sông
 Bởi cậu là học sinh
 Còn nhìn đời trong trắng
 Lòng vô tư chẳng khác đóa bông hồng
 Điều ngại là những cụ già
 Những bà mẹ

Và các em bé gái
Lòng thần thờ
Khi buộc phải qua sông
Chuyện xảy ra
Vốn đã nhiều ngày rồi
Có khi đã còn hơn cả tháng
Báo cũng đăng nhiều
Chẳng khác chuyện đời xưa cổ tích
Vừa có vẻ một chuyện vui
Lạ vừa giống chuyện đùa
Tức thật giống một chuyện cười ra nước mắt
Nhưng nào biết phải trách ai
Bởi tại trời làm ra cơn lũ
Cầu đi rồi
Có kêu mà không trở lại
Chỉ giống nước chảy theo dòng
Hay cũng giống cả cái nghèo
Cứ tùn tùt mãi như ngày qua tháng lại
Cũng giống như hai tay đơn
Phải bấu vào ròng rọc
Còn gì hơn là cuộc thách đố với đời
Không thách đố
Cũng có làm gì được
Rã rời rồi
Cuộc sống quá chơi vơi
Chỉ mòng giữa dòng sông
Nó dừng dừng lại
Mà có dừng cũng phải ráng bầu
Để khỏi rớt tởm mà trôi theo dòng nước
Nhưng cũng có hề chi
Như đời tựa lông hồng
Tới đó tỉnh hồn rồi sẽ tính
Nào lắng nghe

Kia tiếng động của thanh âm ròng rọc
 Đương chạy theo dây
 Như tiếng nói thì thảo
 Bên tai đó sao nghe chùng vọng lại
 Đã từ thời xưa
 Hay tận thế giới nào
 Không, không thể
 Cứ thì thảo
 Nhưng đừng bao giờ ngừng lại
 Phải qua sông
 Nhất thiết phải qua sông
 Bờ bên ấy
 Biết bao chuyện phải cần ta đó
 Còn cần hơn việc muốn nước đổi dòng
 Đời trẻ nhỏ
 Hay cụ già cũng thế
 Đây khác gì như ròng rọc qua sông
 Khi mạng người chỉ nặng hơn ròng rọc
 Ôi dây cáp
 Như cuộc đời mãnh thế
 Nhìn xuống sông
 Sâu hoắm lạ lùng
 Mà đời đó
 Ngày đêm tuôn chảy mãi
 Giống dòng sông
 Qua bao đổi thác ghềnh
 Chiếc dây mãnh
 Soi mình trên dòng nước
 Ròng rọc kia
 Như cánh én qua sông
 Cánh én lượn
 Ngày qua ngày buồn bã
 Vui gì đâu

Bất đắc dĩ cuộc đời
 Đời là buồn
 Hay vui sao nói được
 Hận làm sao
 Còn đeo đẳng cái nghèo !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 06/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ CHÍNH TRỊ

Thật chính trị chẳng có gì ghê gớm
 Mà đúng ra là quản lý cuộc đời
 Bởi xã hội luôn phải cần pháp luật
 Nên nguyên nhân của chính trị đó rồi

Chính có nghĩa phải cần luôn ngay chính
 Trị còn gì ngoài quản lý đấy thôi
 Quyền dân giao trao làm bà nội trợ
 Bổng tự nhiên lại có kẻ thành vua

Người hiền nội phải lo dân an lạc
 Kẻ làm vua lại la hét ùng ùng
 Khiến dân sợ nên phải đành im lặng
 Đến khi vua quay chết được xây lăng

Chính trị tốt tất phải là vương đạo
 Còn nếu không thì bá đạo rành rành
 Chỉ vương đạo mới đường đường chính chính
 Bá đạo luôn đầy thủ đoạn ngút trời

Người đời bảo dễ gì mà vương đạo
 Chính trị luôn bá đạo để tranh giành
 Chính trị đó thứ tranh danh đoạt lợi
 Nhằm tham quyền cố vị ích chi ai

Thời lạc hậu kẻ làm vua nhờ mạnh
 Chiến thắng rồi được tại vị làm vua
 Đã làm vua thì cha truyền con nối
 Dầu cho vua cắt mũi cứ thò lò

Dầu trẻ nít vẫn tung hô vạn tuế
 Bởi là vua nên thánh thượng anh minh
 Bởi là vua nhân danh Trời trị nước
 Vì Trời giao mà không phải dân giao

Bọn điệu đóm cứ tha hồ ca ngợi
 Văn thơ thôi vô số kiểu cung đình
 Vua là thánh còn dân như cỏ rác
 Dầu muôn đời cũng chỉ biết làm thinh

Chỉ bão tố nổi lên đời chuyển động
 Lá vàng bay theo gió bụi tung mù
 Đất đá nổi cùng biển đời dậy sóng
 Mới là khi mọi thần tượng lật nhào

Luật đời đó rõ ràng toàn thế giới
 Tự ngàn xưa lịch sử khác gì đâu
 Cây muốn lặng mà gió nào muốn lặng
 Nhiều bất công thì xã hội lật nhào

Việc đơn giản khi trở thành phức tạp
 Cần làm sao phải gỡ rối cho ra

*Khi chính trị vốn chỉ là quản lý
Lại mệnh danh Luật trời đất cài vào*

*Mọi học thuyết bốc đồng vô căn cứ
Ngụy tạo nên mà đòi phải tin sao
Phi khoa học chẳng chứng minh gì được
Cường chế thôi làm xã hội ghen ngào*

*Bài học đó đòi này ai chẳng biết
Muốn an thân thì phải tắt làm tỉnh
Kẻ nổi ngôi cũng như người dân giả
Bởi ai ai cũng lo giữ thân mình*

*Đời đã vậy nên thành như đóng kịch
Vở kịch đời thật ngốc nghếch làm sao
Tuy ngốc nghếch mọi người đều phải đóng
Cho tròn vai hoặc im lặng mọi điều*

*Ôi thương quá phận người trên cuộc thế
Đâu khác chi như những thứ quân cờ
Ai sắp đặt đi nước nào chẳng biết
Biết mình thôi và giả dạng ngây thơ*

*Đời đúng thật luôn vàng thau lẫn lộn
Vương đạo cùng bá đạo khác chi đâu
Cũng giống hệt chú cắc kè đổi sắc
Sáng chiều thôi xanh vàng đỏ khác màu*

*Nên chính trị rất phải cần khoa học
Cần khách quan sáng suốt lợi cho dân
Nếu chỉ có tuyên truyền và giả dối
Lại càng xa vương đạo khổ muôn dân*

Chính trị đẹp phải nâng cao dân trí
 Đầu thế nào theo chính sách ngu dân
 Dân trí cao thì đòi cần dân chủ
 Còn ngu dân mình mãi được làm vua

Trong cuộc đời mỗi cá nhân đơn vị
 Phải ngang bằng bình đẳng vốn tự nhiên
 Nên dân chủ tự do cần phải có
 Còn đấu tranh giai cấp chuyện tuyên truyền

Học thuyết đúng được đời theo mới đúng
 Còn nếu sai ép buộc chỉ ngu ngơ
 Sai với đúng trước tiên là khoa học
 Và ngoài ra còn trải nghiệm ở đời

Đời quả vậy trứng nào khôn hơn vịt
 Cá nhân nào lại khôn bứt toàn dân
 Dân tộc nào khôn hơn toàn thế giới
 Có gì hơn là chân lý khách quan

Nên lịch sử buộc phải cần can đảm
 Phải nhìn ngay vào thực tế cuộc đời
 Nếu mỗi người luôn tự mình quả cảm
 Thì làm sao xã hội mãi im hơi

Phải can đảm do mọi người bình đẳng
 Người sáng hơn soi tỏ kẻ đen hơn
 Để trong tối cùng ra ngoài ánh sáng
 Vinh quang thay đều xứng đáng làm người

Người đứng dẫn đội trời chân đạp đất
 Không để ai ngồi chính giữa đầu mình
 Bởi tất cả đều thông minh bình đẳng

Phải nêu cao điều dân chủ tự do

*Đòi đúng đắn chỉ luôn là bốn phạm
Mỗi người luôn được trách nhiệm chính mình
Đòi bất công mới thành vua thành chúa
Mới ta đây cai trị kiểu độc quyền*

*Chính trị đúng là khuôn vàng thước ngọc
Không vàng thau lẫn lộn được cùng nhau
Chính trị đúng tất phải là vương đạo
Có thể đâu là bá đạo được nào !*

*Chính trị tốt phải như bà nội trợ
Cốt làm sao mang hạnh phúc cho dân
Dân hạnh phúc trước tiên nhờ kinh tế
Tiếp theo sau là văn hóa rõ ràng*

*Kinh tế phải cần tự do phát triển
Mỗi người dân tùy điều kiện của mình
Như giọt nước góp vào con sông lớn
Công bằng nhờ giáo dục được tự do*

*Bởi kinh tế là tiền đề văn hóa
Không thể xem như mục đích tự mình
Văn hóa tốt kinh tế càng thêm tốt
Giáo dục cần luôn khoa học tự do*

*Luật pháp vốn chỉ cấm ngăn điều bậy
Không chỉ tay mọi điều đúng bao giờ
Chỉ nông nhênh mới phong mình lãnh đạo
Không nhờ dân mà nhờ bởi luật Trời !*

Người xưa nói chỉ dân là cao nhất

Có Trời nào mà thay thế được dân
 Chẳng quy luật được cho là khoa học
 Để làm dân mà xỏ mũi mọi người

Đời thực tế phải tự do dân chủ
 Người hay hơn cần giúp kẻ kém hơn
 Triệu giọt nước trong dòng sông là một
 Sao đấu tranh để một mất một còn

Đời cũng giống như cảnh quan sông núi
 Có khi nào bằng phẳng hết đồng bằng
 Công bằng vẫn phải luôn theo hoàn cảnh
 Mọi tài năng đều bổ túc cho nhau

Thật ngớ ngẩn giương ngọn cờ giai cấp
 Đấu tranh nhau toàn sóng gió ba đào
 Kinh nghiệm ấy rõ ràng trên thế giới
 Cuối cùng rồi toàn cầu hóa khác đâu

Nhân loại giống một người từ ấu trĩ
 Tuổi thanh xuân bông bột mới lớn lên
 Chỉ khôn ngoan nhờ trưởng thành lọc lõi
 Để đạt nên chân lý của cuộc đời

Chính trị quả giống cơm ăn hàng bữa
 Hay giống như khí thở hít hàng ngày
 Dân quyền đó đâu thể nào trượt đoạt
 Khiến kẻ no còn kẻ khác đói nhiều

Đời nếu vậy chỉ bắt công gàn dở
 Còn gì đâu bình đẳng giữa nhân gian
 Mọi người vốn sinh ra từ cha mẹ
 Ai hơn ai mà lãnh đạo được ai ?

Muốn lãnh đạo phải cần dân tuyển chọn
 Phải thật lòng vì lợi ích nhân dân
 Phải thật sự muốn dân đều hạnh phúc
 Có lẽ nào nhắm ngòi báu làm vua ?

Đời đơn giản chiếc cân vàng là vậy
 Có làm sao khiến phức tạp cuộc đời
 Có vì đâu khiến trở thành mê muội
 Để làm cho mê muội vạn người ?

Đó chẳng qua chỉ vì lòng tham vọng
 Vì bản năng ai cũng có trong mình
 Nên pháp trị mới làm đời ngăn nắp
 Nhân trị thì giao ác trướng khác chi ?

Chớ thơ ngây tin tưởng vào ý hệ
 Kẻ ngòi không bày đặt thuyết vu vơ
 Do tắc trách khiến cuộc đời điên đảo
 Bởi tưởng mình luyện được phép tu tiên !

Nói tóm mọi người đều bình đẳng
 Bình đẳng không có nghĩa phải cào bằng
 Công bằng thật tùy khách quan hoàn cảnh
 Nhắm chan hòa những lợi ích cho nhau

Mọi người vốn đều anh em huynh đệ
 Tại làm sao xem hết những kẻ thù
 'Biện chứng' nào là động cơ phát triển
 Thật ngây thơ ngốc nghếch làm sao !

Đời phát triển nhờ dựa vào kỹ thuật
 Khoa học làm người thắng được thiên nhiên

Đâu phải chuyện toàn co tay đấm đá
Giống như anh đưa lý thuyết khật khùng !

Tuyên ngôn vậy tạm gọi là đầy đủ
Nói dài thêm chỉ cảm thấy chán phè
Muốn dễ nhớ nên làm thơ tám chữ
Đâu phải đòi nhằm chỉ viết ra thơ

Đòi giản dị có cần gì phức tạp
Như gió mây luôn luôn chuyển hàng ngày
Luật vũ trụ và nhân gian cũng thế
Không gì hơn sự độc lập tự do !

Tuyên ngôn này chẳng muốn nghe thì bỏ
Giống bài thơ không ép được mọi người
Đòi chỉ đẹp khi nhiều người thiện chí
Vì lợi chung không biện biệt thiệt hơn

Giống nhà thơ phải vượt đường gai góc
Cắt lời lên mà nói chuyện trăng sao
Có chính kiến mới tự do dân chủ
Còn nếu không như ếch nhái dưới ao

Đòi cái Thiện vẫn lẫn cùng cái Ác
Chính trị hay giúp Thiện được gương cao
Nhưng đòi có khi nào toàn Thiện
Đấu tranh luôn là lý tưởng mọi người !

Bài thơ ngẫu cảm
Sg, sáng 06/6/2010
VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ TRIẾT HỌC

Đỉnh cao nhất vẫn luôn là tư tưởng
 Trong con người quả đúng chẳng chỉ hơn
 Dưới tư tưởng rõ chỉ là cảm tính
 Có gì hơn sự cảm nhận muôn loài

Khởi sự sống bắt đầu từ cảm tính
 Hết ù lì kiểu vật chất vô tri
 Cái vô cơ nay biến thành ý thức
 Còn hữu cơ là cảm tính ẩn tàng

Như mầm cây với tính năng quang động
 Cùng bao nhiêu ví dụ dễ tìm ra
 Kinh nghiệm ấy người người đều rõ cả
 Nói cho cùng cảm tính quả bao la

Trên cảm tính được gọi là lý tính
 Đó là nơi lý trí của con người
 Nhờ lý trí con người làm khoa học
 Lý trí cần phải chính xác khách quan

Thơ hay máy vẫn thuộc vùng cảm tính
 Nghệ thuật kia dầu đẹp cũng như thơ
 Nhưng toán học rõ ràng là lý tính
 Lý trí luôn nguồn khoa học con người

Lý trí tức mọi điều gì hữu lý
 Quy luật này gói trọn hết thiên nhiên
 Ở trong đó óc người là bộ phận
 Giải thích sao vật lý lại ra đời

Thế giới kìa nhìn chung là nhân quả
 Quy luật này bao trùm khắp thiên nhiên
 Tính cấu trúc làm thế nào chối cãi
 Điều này cho lý trí địa vị rồi

Chính lý trí nhà phát minh khoa học
 Thâm nhập sâu vào tất cả mỗi ngành
 Nền tảng đó vẫn đi cùng kỹ thuật
 Toàn bộ xương nền văn hóa văn minh

Nhưng khoa học vẫn luôn điều cụ thể
 Bởi phải cần chính xác lẫn đo lường
 Cái cụ thể cho nên luôn giới hạn
 Luôn ở trong mọi thực tại cuộc đời

Nhưng tồn tại đâu chỉ toàn cụ thể
 Rất thường khi còn bao quát nhiều hơn
 Không nhìn thấy lẽ nào phi tồn tại
 Nghĩa đơn sơ là tính cách vô hình

Cái cụ thể hẳn luôn là vật chất
 Nhưng tinh thần ý thức khác hơn xa
 Điều trừu tượng vượt ra ngoài cụ thể
 Cần tư duy triết học của con người

Tư duy hẳn tất nhiên là lý trí
 Nhưng bản thân luôn ở mức cao hơn
 Nhờ trừu tượng nên bao hàm lý trí
 Vượt cao hơn dù lý trí là nền

Nên Triết học vẫn phạm trù Khoa học
 Dâu cao hơn và bao quát nhiều hơn
 Luôn trừu tượng ít khi nào cụ thể

Chân lý luôn thuộc hai cấp rõ ràng

*Cấp cao nhất chính là nhà Triết học
 Vì tư duy vẫn là cấp cao hơn
 Vượt lên hết thấy mọi điều cụ thể
 Như vàng trắng chiếu sáng khắp bầu trời*

*Nhà triết học với tư duy khoa học
 Nhưng không dừng ở những mức linh tinh
 Vượt lên hết cả mọi điều cụ thể
 Để gom chung vào duy nhất một điều*

*Điều duy nhất là bản thân Tồn tại
 Bao gồm chung toàn vũ trụ vô biên
 Lý do có và lý do không có
 Từ Hư vô đến Hiện hữu rõ ràng*

*Bao câu hỏi nhằm vào siêu hình học
 Vượt lên trên mọi hiện tượng thế gian
 Nơi đi đến là cội nguồn Chân lý
 Chân lý thôi là nguyên lý ngàn vàng*

*Chân lý đó khác gì như đụn cát
 Tạo nên do hàng tỉ tỉ hạt rời
 Mỗi hạt cát vốn là chân lý nhỏ
 Còn gom chung là Triết học thật rồi*

*Nhà khoa học cũng ví như đứa trẻ
 Chỉ say mê nhặt cuội ở ven sông
 Nhà triết học như cụ già râu bạc
 Ngồi suy tư trước sông mãi xuôi dòng*

Nhà khoa học chỉ đi trên mặt đất

Còn triết gia thì ngược mắt nhìn sao
 Vũ trụ học vẫn hiện thân triết học
 Dù sẻ chia không thay thế được nào

Nhà Triết học người đi tìm Chân lý
 Cái sâu bao quát hết muôn đời
 Đâu phải chỉ những mảnh sò vụn vặt
 Nằm phơi bày trên sông bãi muôn nơi

Chân lý ấy quả bao trùm vạn vật
 Không quay lưng chẳng bỏ sót điều gì
 Nên đâu giống dừng xem từng giọt nước
 Mà phải nhìn toàn cảnh cả dòng sông

Dòng sông đó là dòng sông Lịch sử
 Lịch sử chung của Tồn tại bao la
 Từ Hư vô khi chuyển thành Hiện hữu
 Ý nghĩa gì Triết học phải tìm ra

Nên Triết học nhu cầu không tránh được
 Vốn làm nên phẩm chất của con người
 Loài người đó đâu phải như tôm cá
 Chỉ biết đời lặn ngụp giữa dòng sông

Cành hoa đó lớn lên từ trên đất
 Hay ngọn đèn tỏa sáng ở đĩa dầu
 Cái tinh túy gom vào nơi ngọn lửa
 Đâu phải là tim bác lụi tàn mau

Đời hữu hạn song tư duy vô hạn
 Một thoáng giây bao trọn cả không gian
 Một thoáng giây bao trùm toàn vũ trụ
 Giống tư duy Triết học của con người

Quả Triết học là tinh hoa nhân loại
 Dân tộc nào cũng đến đó mà thôi
 Như ngọn đuốc soi đường cho tất cả
 Giữa đêm đen tri thức mịt mù

Thời cổ đại Triết học từng đã có
 Cả phương Tây cùng lẫn cả phương Đông
 Ở Hy Lạp, Trung hoa và Ấn độ
 Rồi phát huy qua nhiều nước đến giờ

Suốt lịch sử tư duy luôn phát triển
 Đến ngày nay vẫn tiến tới không ngừng
 Nhưng Triết học luôn tư duy độc lập
 Kết hợp mà không ràng buộc lẫn nhau

Mọi Triết thuyết luôn chỉ đều tương đối
 Qua thời gian xét lại hoặc bổ sung
 Không thể có Triết thuyết nào vĩnh cửu
 Để trở nên nô lệ hóa con người !

Nhà triết học bằng tư duy khoa học
 Luôn không ngừng cập nhật với thời gian
 Phát triển mãi theo với đà khoa học
 Ngừng lại thôi là lạc hậu thấy liền

Các Triết thuyết cách đây nhiều thế kỷ
 Phải cần nên xem xét lại nhiều hơn
 Không mù quáng mà tin theo cứng nhắc
 Để làm cho nhân loại phải ngỡ ngàng !

Nhà Triết học luôn luôn cần phân tích
 Tổng hợp và Phân tích bổ sung nhau

Nhưng Triết học chẳng bao giờ giới hạn
Giống như trong khoa học thấy hàng ngày

Chính do vậy mà hai nhà nghiên cứu
Đi ngược nhau giữa một khúc đường hầm
Khi đã gặp nhau tất phải cần dừng lại
Còn đi thêm lại sẽ biến thành nhau

Nên khoa học là cái đầu nhân loại
Còn Triết kia là não bộ con người
Tất nhiên phải trong đầu luôn có óc
Nhưng óc thì tinh tế vạn lần hơn !

Bởi tuy dầu bản thân đều lý trí
Khoa học dừng bậc thấp Triết cao hơn
Triết học giống như thượng tầng kiến trúc
Còn trong khi Khoa học giống hạ tầng

Không khoa học hỏi lấy gì triết học
Nhưng không dừng ở những lối loanh quanh
Triết học giống như trời sao tỏa sáng
Khoa học thì như biển cả mông mênh

Tinh túy đó là tinh hoa mỗi nước
Dân tộc nào càng đạt tất thông minh
Và chỉ có ở thượng tầng triết học
Mới làm nên chất tinh tế con người

Dạy Triết học chỉ dạy tài suy nghĩ
Có lẽ đâu dạy kết thuộc nằm lòng
U mê ấy chẳng qua là nô lệ
Khiến tâm hồn mù quáng tối tăm đi

Cây đời vẫn tự do là trước nhất
 Triết học luôn các nụ đã ra hoa
 Trái chín đến vẫn chính là tri thức
 Là kết tinh bao đầu óc con người

Tư duy ấy là linh hồn triết học
 Nó bao gồm hết thấy các tư duy
 Như cái bọc bao trùm luôn cả thấy
 Mọi điều chi là tri thức con người

Triết học giống như hào quang tỏa rạng
 Khoa học thì như ánh sáng sẫm soi
 Chính khoa học soi màn đêm cụ thể
 Còn Triết như ý thức hết muôn điều

Nhà Khoa học chỉ dựa vào lý trí
 Nhưng Triết gia còn dựa cả con tim
 Năm Chân lý có khi bằng trực giác
 Mà không hề sự rị mọ trí năng

Việc so sánh luôn nâng cao nhận thức
 Ẩn dụ càng làm phong phú hơn thêm
 Phương pháp ấy để phơi bày Triết học
 Dị biệt nhau với Khoa học thế nào

Khoa học giống ngôi nhà thường không gác
 Còn Triết thì như gác tía lầu son
 Đời thường nhật chỉ cần bằng khoa học
 Còn Triết như ý thức của loài người

Tư duy ấy dầu vẫn là lý trí
 Nhưng tư duy là lý trí nâng cao
 Tư duy giúp vượt xa điều cảm tính

Lên cao hơn Khoa học cả nghìn lần

*Tuyên ngôn này muốn đặt thành nền tảng
Chí ít ra cho hoàn cảnh Việt Nam
Tuy mọi cái cũng có như thiên hạ
Song tư duy Triết học vẫn nghèo nàn*

*Chính bởi vậy cần làm cho phong phú
Giống như anh nghèo khó muốn làm giàu
Đời tất phải đua chen cùng thiên hạ
Cớ làm sao nghèo mãi lại đành lòng*

*Tuyên ngôn giống viên gạch đầu đặt xuống
Đặng từ đây xây lâu các tương lai
Còn chẳng muốn mọi người xin tùy tiện
Hãy ném ngay viên gạch tít lên trời*

*Cũng chớ hỏi lý do gì tuyên bố
Hoặc gồng lên ra vẻ để tuyên ngôn
Đó chẳng qua chỉ do lòng thiện chí
Điều mình hay muốn chia sẻ mọi người*

*Tin hay không cũng còn tùy quan điểm
Tùy mục tiêu ý thức ở mỗi người
Nhưng Triết học vẫn bao trùm vũ trụ
Gì lớn hơn ngoài Chân lý khách quan*

*Cũng vì thế Triết như nguồn giải phóng
Giúp vươn lên mọi thấp kém tầm thường
Hiểu Triết học như người luôn thức tỉnh
Trước muôn điều u tối giữa nhân gian*

Nhờ Triết học tư duy luôn phản tỉnh

Tự vấn bao chân lý của cuộc đời
 Sống tri thức vượt ra ngoài hệ lụy
 Ngẩng đầu cao nhìn vũ trụ con người

Mỗi Dân tộc khác gì tòa tháp đứng
 Đỉnh càng cao càng dốc các bên sườn
 Nếu chỉ mức lè tè như lầu thấp
 Thì khác chi như nước chảy qua truông

Tinh hoa đó là thành phần trí thức
 Tạo được nhiều văn hóa nước càng cao
 Còn ngược lại ngu dân là tội ác
 Nên trong dân trí thức phải khơi dòng

Người lao động muốn thành người trí thức
 Học hành nhiều trí thức sẽ nâng cao
 Trí thức hóa điều mọi người phải hướng
 Còn ngu dân thì ngược lại lẽ gì ?

Bởi tự do luôn đi cùng trí thức
 Trí thức luôn cần phải được tự do
 Tinh thần đó mà tinh hoa cũng đó
 Ngược đời thôi mới xã hội ngu dân !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 05/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ CON NGƯỜI

Con người vốn là linh u vạn vật

Như ngàn năm ý tưởng của người xưa
 Điều này đúng chẳng hề sai gì cả
 Vì cao hơn so hết thấy muôn loài

Trong trời đất chỉ thấy toàn vật chất
 Mà trước tiên là chất thể vô cơ
 Nói đúng hơn thấy đều là năng lượng
 Vì $E = mc^2$ được xác định rõ ràng

Từ vô cơ hình thành nên sự sống
 Bởi đây là nền tảng của hữu cơ
 Nhưng nếu nghĩ sống cũng là vật chất
 Thì ngây thơ và cũng thật ngu ngơ

Đây cũng giống ngọn đèn từ cây sáp
 Hay lửa kia từ tim bắc mà ra
 Nhưng đâu phải giản đơn từ sáp bắc
 Ngọn lửa kia còn phức tạp hơn nhiều

Chính bởi vậy đi sâu vào vật chất
 Lại tìm ra bản chất cái Vô cùng
 Giống như vậy nếu đi sâu vào ý thức
 Mới thấy Người là vạn vật u linh

Bởi Tồn tại không gì ngoài vũ trụ
 Khi ta nhìn thế giới ở chung quanh
 Tưởng thực chất chỉ bề ngoài đơn giản
 Mà thật ra là phức tạp vô cùng

Thế giới giống như dòng sông luôn chảy
 Nếu đứng yên đâu thể gọi dòng sông
 Sông từ biển và trở về với biển
 Mây trôi nhanh cũng như thể đời người

Hồn người đó là linh hồn vũ trụ
 Nên tưởng như vật chất thật ngu ngơ
 Bởi thử hỏi cái gì sinh vật chất
 Vì nó không tự sáng tạo bao giờ

Kẻ Sáng tạo mới tự mình sáng tạo
 Vũ trụ thành Điều vô hạn thiêng liêng
 Từ Vô hạn mới tạo thành hữu hạn
 Hữu hạn sao lại lợi ngược được dòng

Lô-gích ấy phải khù khờ mới chối
 Giống như khi quay ót để soi gương
 Đâu nhìn thấy nên đoán mò nói cuội
 Ngay mặt mình nào thấy được bao giờ

Muốn thấy mặt phải soi vào vũ trụ
 Mới biết rằng ta đích thật là ai
 Mới biết được giữa muôn ngàn sự vật
 Mình linh ư vì là chính Con người

Con người ấy mỗi Người đều tham dự
 Mỗi cá nhân đều trong kính vạn hoa
 Mỗi cá nhân đều giống như giọt nước
 Của Đại dương vô cùng tận bao la

Biển đời đó Biển vô hình là đó
 Cái Hữu hình dựng trong cái Vô hình
 Như con người tuy thân là vật chất
 Mà linh hồn tràn ngập cả không gian

Không có thân thì lấy gì tồn tại
 Chỉ nhờ thân mà ý thức neo vào

*Giống con thuyền giữa ngàn khơi sóng cả
Hay sông dài còn biết đậu nơi đâu*

*Con thuyền đó như đang neo trên bến
Nhổ neo xong rồi mới được quay về
Sóng là gỏi thác về là quy luật
Ngàn đời nay đã nói bởi người xưa*

*Cũng có người cho đời là quán trọ
Lớp lớp vào rồi lớp lớp ra đi
Người đi rồi có còn gì để lại
Quán trọ thôi mà đâu phải là gì**

*Con người vốn từ Vô cùng mà đến
Sống đời xong rồi quay lại vô cùng
Cái Vô hạn là bản thân vũ trụ
Cái Vô cùng bao bọc khắp thế gian**

*Trong cuộc sống nhờ linh u vạn vật
Người tạo ra hầu hết thấy mọi điều
Nhà triết học cũng như nhà khoa học
Và thêm bao nhà nghệ thuật muôn màu*

*Cái đơn giản trở thành bao phức tạp
Chỗ đơn sơ đến hết sức tinh vi
Từ đơn bào rồi trở thành ý thức
Đến tư duy trùm khắp vũ trụ này*

*Điều huyền diệu thật vô cùng diệu vợi
Để làm sao lý trí được khôn hơn*

* Cuộc đời như quán trọ / Người đến rồi người đi / Cuộc đời như quán trọ / Người đi còn lại gì ? (Thơ Võ Hưng Thanh, khoảng 1968)

* Có ai chấp cánh thời gian / Cho ngàn năm vẫn như ngàn mây bay / Ai đưa ta đến chốn này / Cho ngàn năm vẫn tháng ngày ngao du (Thơ Võ Hưng Thanh, khoảng 1968).

Vì lý trí chỉ như vì sao sáng
Giữa ngàn sao trong vũ trụ vô vàn

Con người sống nhờ dựa vào thân xác
Nên giữa đời trì lực kéo chân luôn
Giống cánh diều nhờ dây mà bay bổng
Nhưng vì dây bị trì kéo lạ lùng

Đời vẫn vậy bon chen điều đáng tiếc⁽²⁾
Biết bao người cốt sống dựng làm giàu
Biết bao người chỉ sống vì tham vọng
Nhắm hư danh và lợi lộc quyền hành

Nhưng bù lại bao nhiêu nhà khoa học
Vượt lên trên sự xoàng xĩnh cuộc đời
Sánh vai họ còn những nhà triết học
Cùng đi tìm Chân lý khắp nơi

Nhà nghệ thuật vốn làm đời thêm đẹp
Cả chiều cao ý thức lẫn tâm hồn
Nhà chính trị chỉ những người vương đạo
Mới làm nên sự nghiệp thật vẻ vang

Nhà kinh tế tất luôn luôn cần thiết
Như những bà nội trợ tốt cho đời
Không có họ lấy ai mà dọn bữa
Cho mọi người phải làm việc khắp nơi

Đời đẹp vậy đâu phải toàn hào nhoáng
Vì gương nào không có mặt sau lưng
Mọi tranh đẹp đều phải che bề trái

⁽²⁾ Xem thêm bài thơ 'Tuyên Ngôn Về Cuộc Đời' (03.6.2010) của cùng tác giả.

Giấu bao phần thô nhám của cuộc đời

*Như chính trị có luôn phần thô nhám
Vì khối người vẫn thích được làm vua
Hay kinh tế với bao điều thô nhám
Vô số người mơ ước hóa cóc vàng*

*Chỉ văn hóa Con người nâng cao nhất
Để tinh thần bay vút tận không gian
Và nghệ thuật làm cho Người đẹp nhất
Như ngàn hoa rực rỡ núi non ngàn*

*Con người tốt cần phải nhờ giáo dục
Nếu bằng không thường chỉ sống bản năng
Giáo dục chính là Học đường Xã hội
Mà thường khi qua nỗ lực bản thân mình*

*Người vươn lên phải vượt qua trì lực
Vì nếu không giống đá ở vực sâu
Đã xuống đó khó cách gì lên được
Chỉ trừ khi lại có phép nhiệm màu*

*Ngoài trì lực phải nói thêm cái ác
Là bản năng tệ hại nhất con người
Nó chẳng khác gai rừng trong cuộc sống
Vẫn thường hay có mặt khắp nơi nơi*

*Đời bởi vậy đâu phải toàn nhung lụa
Hoặc rừng hoang mà gai góc mọc đầy
Nó chỉ giống bức tranh giàu màu sắc
Có chỗ đen xen nhiều chỗ sáng ngời*

Tranh xấu đẹp vẫn do tay người vẽ

Tùy nhãn quan hay cảm hứng cuộc đời
Mọi hoạt động con người đều thế cả
Cứ y như họa sĩ vẽ ngàn tranh

Đời vươn lên nếu giả từ cái ác
Hướng Thiện luôn thì đời tốt thêm nhiều
Tinh thần giống với đuốt trời tỏa sáng
Còn bản năng thường bóng tối âm u

Căn bản nhất là bản năng tồn tại
Cả bản năng sinh dục chẳng tầm thường
Cao cũng đó mà thấp hèn cũng đó
Như chiếc lao xuôi ngược giữa không trung

Cuộc sống đẹp trong cuộc đời hướng thượng
Sự thăng hoa như hoa nở trên ngàn
Là ý thức vô cầu cùng thiện chí
Cao cả luôn không tính toán tầm thường

Nếu chính trị chỉ vì đời quản lý
Không vì mình để chỉ muốn làm vua
Nếu kinh tế chỉ vì đời tận lực
Thì công bằng được chấp cánh bay cao

Lợi lộc giống như mưa trời đổ xuống
Hạt mưa rơi không dừng lại nơi đâu
Hết hạt này mây trời tuông hạt khác
Để cuối cùng đều ra biển ra sông

Quy tắc ấy luật tuần hoàn vũ trụ
Trong tự nhiên và trong cả cuộc đời
Giàu cho lắm dễ gì qua ba họ
Khó ba đời như đã nói người xưa

Đời cũng giống như cuộc cờ sắp sẵn
 Ván này xong lại ván khác thế vào
 Điều hơn kém chỉ niềm vui lý thú
 Có lẽ nào như chiếu bạc tênh hênh

Tiền của giống như lạch nguồn dồn lại
 Suối thành sông rồi xuôi biển bao la
 Nước từ biển bốc hơi thành mây trắng
 Nhầm luân lưu trong cuộc sống muôn màu

Mỗi người góp cuộc đời như viên gạch
 Tòa lâu đài theo thứ tự xây lên
 Nếu mỗi viên chỉ muốn đồng đẳng cả
 Có còn chi bao tráng lệ cuộc đời

Lịch sử ấy nguồn văn minh nhân loại
 Luôn đấu tranh như sóng biển ngàn khơi
 Như mầm cây thoát ra từ chiếc vỏ
 Mà phải đấu cựa đất mãi ngàn đời

Sự đấu tranh nhằm đẩy lùi cái xấu
 Cho cuộc đời cùng cái Thiện vươn lên
 Đời pháp trị chẳng thể nào nhân trị
 Phải giống như mọi cấu trúc khách quan

Chân lý đó thật đơn sơ giản dị
 Rất khách quan và cũng rất thông minh
 Nếu mong muốn cuộc đời như biển lặng
 Nào khác chi chậu nước ở trong buồng

Nên Pháp luật khiến cho đời trật tự
 Luật mà không thì đời chỉ bản năng

Mạnh sẽ được yếu thua là tất yếu
 Nào khác chi đã quay lại luật rừng

Quả ảo tưởng muốn đời không luật pháp
 Quả ngây thơ khi thiện chí tin vào
 Quả nguy biến muốn đời phi giai cấp
 Thì đấu tranh giai cấp được hô hào

Nguy biến ấy rõ khù khờ quá đỗi
 Đưa cán rồi thì lấy lại sao đây
 Người nắm cán còn mình thì đang lười
 Hỏi làm sao lịch sử chẳng toi bời

Đời cái Ác phải phục tùng cái Thiện
 Lý trí cần phải thắng bản năng
 Dùng bản năng để bảo toàn lý trí
 Nào khác chi chuyện thả cọp về rừng

Chính bởi thế mà đời cần triết học
 Đích thực kia mà không thể ngu ngơ
 Cùng khoa học rạch ròi như triết học
 Mà lẽ đâu như tấm áo bẻ ngoài

Con người sống phải luôn cần tri thức
 Hiểu biết nhiều thì đẳng cấp nâng cao
 Ngoài tri thức lại phải cần đạo đức
 Phẩm chất cao là giá trị cuộc đời

Con người sống lại luôn cần nỗ lực
 Như bơi thuyền giữa biển cả mênh mông
 Như lái thuyền trên dòng sông lớn rộng
 Hay chống bè trên dòng thác gập ghềnh

Trời sinh người nhằm tự mình bươn chải
 Tận kỳ năng tri số mạng là thường
 Nếu giếng sâu mà gàu còn chưa tới
 Hỏi làm sao để mức được nước trời

Tuyên ngôn này chẳng nhân danh gì hết
 Chỉ nhân danh ý nghĩa chính con người
 Người bình đẳng có ai nhân danh được
 Chỉ họa may là tiếng nói tự Trời

Tuyên ngôn đúng phải vẫn xuôi mới được
 Phải là vẫn mới thật đúng Tuyên ngôn
 Nhưng thực chất thì cần chi hình thức
 Chỉ bằng thơ mới dễ thấm hồn người

Thơ là tiếng của tình đời man mác
 Giống trăng vàng trải lụa khắp không gian
 Giống gió ngàn làm tâm hồn êm mát
 Giống sóng ngàn tỏa tận khắp không gian

Biển đời đó mà Biển trời cũng đó
 Thơ nhiều khi vượt xa cả thời gian
 Đời càng đẹp khi biển đời càng đẹp
 Như ngàn hoa trải khắp núi non ngàn

Tuyên ngôn vậy nếu không ưa thì bỏ
 Đời tự do đâu phụ thuộc vào ai
 Trong cuộc đời mỗi người như cánh én
 Tạo mùa xuân đâu phải một cánh nào

Mùa xuân đến chỉ khi trời đầy én
 Én mời Xuân mà Xuân cũng gọi bày
 Vì Xuân đến cỏ cây đều thức dậy

Giữa ngàn hoa tràn ngập tiếng chim ca

Bài thơ ngẫu cảm

Sg, sáng 04/6/2010

VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ CUỘC ĐỜI

Đời thử hỏi điều gì là quý nhất

Rõ ràng là Độc lập với Tự do

Nhờ độc lập con người không lệ thuộc

Có tự do mới phát triển được mình

Vậy thử hỏi nhân danh gì tuyên bố

Quyền hành chi mà lớn lối tuyên ngôn

Xin trả lời chẳng nhân danh gì cả

Chỉ nhân danh bản chất của con người

Đời độc lập vì mọi người đều bình đẳng

Không lý gì phải lệ thuộc vào nhau

Bởi độc lập nên tự do phải đúng

Không gì thay sự thiện chí bao giờ

Các nguyên tử kết nhau nhờ hóa trị

Còn con người kết hợp bởi điều hay

Thấy người tốt tự nhiên ta tìm đến

Kẻ dở hơi thì ngoảnh mặt bài trừ

Tự do chính bởi người luôn độc lập

Thiện chí thôi không nô lệ giữa nhau

Đời đáng sống chỉ tự do độc lập

Còn nếu không chẳng ra dáng con người

*Chính bởi vậy chẳng lý gì kèm chế
Nhân danh gì nhằm gò bó tự do
Quyền dân chủ ai cũng đều bình đẳng
Thuận hay không là thiện chí của người*

*Nhiều lý thuyết có khi là gàn dở
Lấy gì đâu để xưng tụng hoan hô
Người lý trí hay chỉ là khúc gỗ
Mà để cho nước vẫn lại ngập vào*

*Điều gì đúng cần chứng minh khoa học
Nghịch lý thì chắc chắn phải là sai
Có mâu thuẫn không thể nào chẳng thấy
Giữa thế gian trong ánh sáng mặt trời*

*Nên áp đặt mọi người vào học thuyết
Là triệt tiêu bình đẳng lẫn tự do
Bởi thấy đúng chẳng ai không thiện chí
Còn là sai không thể ép mọi người*

*Thậm vô lý nhân danh gì mà ép
Khi mọi người đều bình đẳng tự do
Chỉ gàn bướng mới làm điều ép uổng
Hoặc lợi riêng mà bất chấp mọi người*

*Nên cuộc đời phải vườn hoa muôn sắc
Ngàn hương thơm mà không thể giống nhau
Mỗi sắc thái luôn phải điều riêng biệt
Chẳng vườn hoa nào chỉ độc một màu*

Chỉ màu đỏ sẽ làm người cháng váng

Toàn màu xanh cũng buồn nản không đâu
 Nhiều màu sắc cuộc đời luôn vẫn vậy
 Chỉ người điên mới rất muốn một màu

Vườn hoa ấy cần phân tro để sống
 Nhưng phân tro mà thiếu nước được sao
 Không thiếu nước cũng phải cần không khí
 Đời như hoa không thể thiếu tự do

Cây dinh dưỡng nhờ tự do độc lập
 Ngu si chi khi ép uống tự nhiên
 Thơ ngây vậy thì đừng xưng học thuyết
 Bởi ngây ngô làm hỏng cả việc đời

Vườn hoa nếu chỉ có toàn màu đỏ
 Hỏi còn đâu là sinh thái tự nhiên
 Dãi quang phổ nào lại toàn màu đỏ
 Thật ngu ngơ khi thuyết giảng chuyện đời

Đừng làm tướng vì cho rằng thiện chí
 Tôn thánh thần bởi lòng thấy bao dung
 Vì đạo đức nếu không là hữu lý
 Thì nhiều khi quả thật chỉ điên khùng

Bởi đạo đức phải đi kèm khoa học
 Kèm tự do và lý trí con người
 Khoa học phải đi kèm theo thực tế
 Và Tự do Đạo đức phải đi đôi

Nếu khoa học không thể nào mù quáng
 Tin một người đi ngược lại muôn người
 Điều nghịch lý rõ ràng cần phải thấy
 Không thể nào luôn mê đắm chủ quan

Nên như vậy tự do là quý nhất
 Không buộc ai phải nô lệ vào ai
 Không buộc ai phải ép vào học thuyết
 Mà tự do là phẩm chất của muôn người

Nhờ tự do mọi người cùng phát triển
 Góp phần mình trong kinh tế tự do
 Được lao động theo sở trường mình có
 Là công bằng đâu phải chỉ bắt công

Đời chẳng phải mọi người đều tốt cả
 Mẹ sinh con đâu phải dễ sinh lòng
 Nhiều yếu tố mới làm nên nhân cách
 Đời thế nào như một dáng bon sai

Khờ khạo quá muốn đưa vào hệ thống
 Máy móc luôn như vật chất cứng đờ
 Tưởng tối ưu mà thật là tối kỵ
 Ngăn cuộc đời lưu chuyển tựa dòng sông

Bởi lịch sử và dòng sông chẳng khác
 Ngu ngơ chi khuyên giai cấp đấu tranh
 Lấy 'biện chứng' như khuôn vàng thước ngọc
 Mà hay đâu là khái niệm dẫm đời

'Biện chứng' gì khi dòng sông trôi chảy
 'Phủ định' gì trong vũ trụ bao la
 Cái Vô hạn bị chốt thành hữu hạn
 Quả ngây thơ và nhảm nhí rõ là

Đời tương đối thành địa đàng quái đàng
 Núi và sông đâu thành được đồng bằng

Hoa và lá đâu thể nào lẫn lộn
 Đời toàn hoa thì đời sẽ ra sao ?

Người sống gửi thác về xưa vẫn nói
 Sự thật này đã thấy tự ngàn năm
 Mọi vật chất tuy có là nguồn sống
 Phương tiện thôi đâu phải chính tinh thần ?

Tinh thần vốn vô hình và vô hạn
 Vượt lên trên vật chất vốn tự nhiên
 Ngây thơ quá cho đời toàn vật chất
 Thông minh chi nếu chỉ lý sự cùn

Nguyên tắc sống ở đời cần thiện chí
 Luôn đấu tranh nhằm xây dựng cùng nhau
 Vì đấu tranh nếu chỉ nhằm tiêu diệt
 Có khác chi muông thú phải không nào ?

Nên khoa học là thích nghi vạn vật
 Đâu thay trời tạo luật mới nhân gian
 Cái ảo tưởng không thể nào lý tưởng
 Lý tưởng gì không cơ sở khách quan

Khách quan vẫn luôn luôn là quy luật
 Như dòng sông con người phải đi thuyền
 Người đi thuyền luôn tất cần phải lái
 Có khi nào lại nhắc bổng thuyền lên ?

Ngây thơ quá cuộc đời sao chán thế
 Với một người vốn được gọi 'triết gia'
 Đơn giản thế mà lòng như chẳng hiểu
 Trách nhiệm đâu và 'gia diết' nổi gì ?

Bởi con người luôn tràn lòng vị kỷ
 Thường quay lưng lại lợi ích cuộc đời
 Hướng lợi riêng là điều luôn hấp dẫn
 Vẫn lao vào như những chú thiêu thân

Ai chẳng biết tách ly từng giọt nước
 Thì còn gì toàn thể một dòng sông
 Biết thì biết nhưng tật đời vẫn vậy
 Khó làm sao làm sạch hết một dòng

Người lãnh đạo không như anh quét rác
 Chỉ cốt sao quét sạch hết khoảng sân
 Mà ngược lại phải như người chăm sóc
 Cho vườn hoa luôn khai nụ muôn màu

Bởi quét xong lá vàng luôn rụng xuống
 Quy luật đời đâu phải dễ đổi thay
 Nghĩ một lần quét xong tuần tuột hết
 Quả là nông đâu còn có lẽ nào ?

Nên lãnh đạo không phải trời rơi xuống
 Mà cần dân đồng ý để được bầu
 Vì chỉ thế mới Tự do Dân chủ
 Còn bằng không chỉ bánh vẽ gương cao

Cuộc đời vốn khách quan và thực tế
 Giống núi non mà chẳng giống đồng bằng
 Cuộc kinh tế giống cảnh quan cao thấp
 Thấp cao theo mỗi nấc mỗi tầng

Chân lý đó quả ai mà chẳng thấy
 Bởi đời luôn là thực tế khách quan
 Tuyên ngôn này dầu thừa nhưng hữu ích

Chỉ nhằm tô thêm sắc thái cuộc đời

*Cuộc đời vẫn như hoa vừa hé nở
Phải làm sao tô thắm được hơn thêm
Ít ra cũng tự do từ ý thức
Để nơi nơi cùng nhận thức cuộc đời*

*Cuộc đời có khen chê là tất yếu
Tại làm sao cứ mãi mãi phải tung hô
Chỉ chuyên đoán mới phải cần làm vậy
Làm triệt tiêu phẩm chất của con người*

*Con người vốn thiêng liêng so vạn vật
Hạ giá người thật tội lỗi làm sao
Đã thiêng liêng thì tự do độc lập
Còn nếu không thì cũng mất thiêng liêng*

*Con người vốn vẫn khôn hơn vạn vật
Đó là do nơi bản chất tinh thần
Người chính đáng đội trời chân đạp đất
Nào để ai ngồi chính đỉnh đầu mình ?*

*Đời còn giống như bó hoa kết lại
Mỗi bông hoa là chính một con người
Dây kết lại đó là dây chính trị
Mà nút giây giống như kẻ làm vua*

*Bó hoa đó phần chân là kinh tế
Còn phần lưng là chính trị rõ rồi
Riêng phần ngọn mới là hoa thật sự
Bởi vì đây văn hóa của con người*

Mà văn hóa bao gồm luôn nghệ thuật

Là tinh thần và khoa học nói chung
 Là ý thức và tinh hoa nhân loại
 Cao thấp chẳng cũng riêng tại phần này

Cuộc kinh tế điều tự nhiên phải có
 Nên phân công cũng là lẽ tự nhiên
 Khách quan đó theo tài năng thích ứng
 Vừa ngẫu nhiên vừa phận mệnh ở đời

Mỗi cá nhân chẳng khác gì nguyên tử
 Hoặ giống như giọt nước của dòng sông
 Hay mỗi cây nơi từng tầng núi đá
 Và mỗi tầng đều tương tác cùng nhau

Tuyên ngôn này bằng văn xuôi mới đúng
 Chỉ văn xuôi mới đầy đủ đàng hoàng
 Nhưng ở đây rõ ràng là biệt lệ
 Vì văn vần vốn dễ nhớ lâu hơn

Tuyên ngôn vậy nhưng không yêu cứ bỏ
 Dẫu viết ra lịch sử sẽ còn lưu
 Không xóa được như mây trời muôn thuở
 Như Ánh dương hằng chiếu sáng mỗi ngày

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 03/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TUYÊN NGÔN VỀ THƠ

Lời Tuyên ngôn là Thông điệp phát ra

Nhưng bởi đâu mà Tuyên ngôn gửi tới
 Vô lý quá nhân danh gì tuyên bố
 Quyền hành chi mà được phép Tuyên ngôn ?

Thưa thật sự chẳng nhân danh chi cả
 Mà nhân danh chính bản chất lời Thơ
 Như tiếng nói của con người Nhân loại
 Mà chỉ đâu những vụn vặt tầm thường ?

Thơ tiếng nói từ con người sâu lắng
 Có phải đâu như tiếng nói thường tình
 Thơ tinh túy như tiếng lòng điệu vơi
 Khi tâm hồn giữa lúc phát quang huy !

Thơ như núi chẳng như loài bò sát
 Thơ như mây như trăng sáng diệu kỳ
 Thơ như gió bốn phương đều đến cả
 Gió quay về cũng vốn từ ngàn phương

Thơ có lúc như cuồng phong bão tố
 Như kiếm vung hay gươm rút sáng ngời
 Cũng có lúc như hoa thêu gấm dệt
 Khiến muôn người hồn luôn phải chơi vơi

Thơ có lúc như vàng dương sáng chói
 Xua bóng đêm hay bão tố mịt mù
 Thơ tiếng đời và tiếng lòng cũng thế
 Như là lời bất tận giữa nhân gian

Trong cuộc sống với bao người ưa thích
 Thế giới này vô số kẻ làm thơ
 Giữa thế gian nơi nào thơ cũng có
 Trong thiên nhiên và nơi chính hồn người

Thơ luôn có trong khách quan trời đất
 Và có luôn trong nét đẹp cuộc đời
 Thơ hóa thân hồn người thành sự nghiệp
 Đâu đơn thuần như kiểu khách làng chơi ?

Nên trước hết Thơ phải cần vần điệu
 Làm khuôn vàng thước ngọc của lời thơ
 Tuy vần điệu chẳng bao giờ máy móc
 Nhằm lựa vần cho cốt được êm tai

Vần điệu chỉ như tiếng đàn uyển chuyển
 Âm thanh ngoài mà nghe rõ từ trong
 Tiếng vô thanh cũng chính là hồn Thơ đó
 Vượt xa hơn vần điệu cả ngàn lần

Quả vần điệu là cần nhưng chưa đủ
 Thơ vượt lên trên ngôn ngữ nhân gian
 Thơ là tứ là tinh thần của ý
 Là tinh khôi là phẩm chất ngàn vàng

Thơ đâu phải đóng khung bằng ngôn ngữ
 Vì hồn Thơ vượt ra khỏi khung Thơ
 Chính tứ Thơ làm hồn Thơ thể hiện
 Và tình Thơ vượt cả vỏ bề ngoài

Thơ bởi vậy là bản thân nghệ thuật
 Vượt ra ngoài cả bản chất ngữ ngôn
 Nên tứ Thơ cùng hồn Thơ quyện chặt
 Như thanh âm như nhạc điệu tâm hồn

Chỉ vượt khỏi vỏ ngoài Thơ mới đạt
 Thành thể Thơ cũng là bước trung gian

Nhưng có Thể mà Thơ thành biểu hiện
 Thể chẳng qua các câu ngắn câu dài

Thơ Tám chữ thể Thơ phong phú nhất
 Như không gian rộng rãi lẫn thời gian
 Thể Bảy chữ thì hẹp đi một chữ
 Như hẹp đi một bước ở trên đường

Thơ Lục bát tuy rất nhiều uyển chuyển
 Nhưng rõ ràng hai bước mất trong câu
 Còn ngắn nữa Thơ thành ra củn cùn
 Có khác chi đường hẹp khó xây cầu

Và bút pháp cũng còn là nghệ thuật
 Vốn toát lên phong cách của Nhà thơ
 Cho có khi nó biến thành kỹ thuật
 Thì hồn Thơ không trụ đó bao giờ

Thơ bay bổng khi hòa cùng cánh hạc
 Vút không gian hay chìm lắng thời gian
 Vạn cánh bay với muôn ngàn màu sắc
 Vạn âm thanh cùng sắc thái tuyệt vời

Thơ như hoa hay cũng như nét nhạc
 Như trăng rằm hay sao sáng mênh mông
 Như biển khơi hay gió ngàn vi vút
 Cả vầng dương trên đồi núi chập chùng

Thơ tuôn trào như ngàn sông gợn sóng
 Thơ vươn cao như thác nước đập dồn
 Thơ nhẹ nhàng như mây ngàn bên núi
 Hay nhịp nhàng như đợt sóng lao nhanh

Nhưng đâu phải Thơ chỉ là hình thức
 Mà lời Thơ cần mang tải điều gì
 Điều thể hiện trong Thơ là nhịp sống
 Hay trời trăng và mây nước thiên nhiên

Nhà thơ lớn hồn thơ trùm vũ trụ
 Rất cao xa mà cũng lại rất gần
 Thơ tình riêng hòa tình đời làm một
 Như tiếng lòng bao khắp hết không trung

Thơ đâu phải chỉ ái tình vụn vặt
 Mà hồn Thơ là thế giới yêu thương
 Yêu hết cả không chỉ điều nhỏ nhất
 Hay niềm vui khi than vãn bọt bèo

Thơ cao lớn như Cây đời chớm nụ
 Chẳng phải như những cành lá héo khô
 Thơ là biển không chỉ là khe lạch
 Là trời mây không phải chỉ ao hồ

Thơ lẫn thẩn chỉ toàn than vãn
 Thì khác chi giun đé khóc canh khuya
 Nhà thơ lớn phải hai chân đứng thẳng
 Nhìn trời mây và nhìn chính cuộc đời

Thơ phải giống cánh đại bàng lướt gió
 Không phải như chỉ những thứ hồ đồ
 Chỉ có biết cong lưng và quỳ gối
 Và suốt đời mãi chỉ có tung hô

Nếu Thơ chỉ ái tình tràn lãng mạn
 Hoặc chỉ như điệu đóm kiểu cung đình
 Thấp bé quá đâu phải Nhà thơ lớn

Thế giới Thơ theo cách chạch đầm ao

*Thơ chẳng phải rặn vắn và nặn chữ
Mà nguồn Thơ như mát tâm hồn
Cả ngôn ngữ cũng chỉ là phương tiện
Như con đò đưa các ý qua sông*

*Con đò đó cắt ngang dòng sông chảy
Mà một bên là thực tại cuộc đời
Và bên kia là hồn Thơ huyền ảo
Như trăng vàng đang trải lụa trùng khơi*

*Đời dâu bể giống trùng khơi bọt sóng
Còn tiếng Thơ lòng trải lụa bên trên
Thơ nâng cấp con người lên thế giới
Người thương Thơ và cả với khách Thơ*

*Thơ chẳng phải việc tầm thường vớ vẩn
Mà tình người được chấp cánh vươn cao
Thơ là đời và nhờ đời cao cả
Không phải đâu chỉ những mảnh vỏ sò*

*Thơ trí tuệ Nhà thơ cần hướng tới
Tình cảm không chỉ lối hẹp thông thường
Nhìn thế giới mỗi lần đều mới lạ
Theo hồn Thơ cao vợi của Nhà Thơ*

*Thơ trí tuệ nhìn sâu vào vạn vật
Ngôn ngữ Thơ vượt hơn chỗ tầm thường
Nên lời thơ như tơ vàng chắc lọc
Còn từ Thơ là khám phá sâu xa*

Thơ cao vút như tung trời cánh én

Nhìn mùa xuân đầy hoa nở trên không
 Nhìn cuộc đời trong ánh dương chiếu sáng
 Còn hồn Thơ như trăng sáng lung linh

Tuyên ngôn này biến Thơ thành cao quý
 Trong tinh thần ý thức của Nhà thơ
 Tình cảm đó như biển trời to rộng
 Trong hồn Thơ vốn có tự bao giờ

Thơ là tiếng của tâm hồn sáng tạo
 Mà lời Thơ vọng tiếng nói trong ta
 Tiếng nói ấy như tự trời lắng xuống
 Khiến hồn Thơ thành điệu vơi chan hòa

Thơ sự nghiệp của đời không ai cả
 Như hồn Thơ sáng tạo bởi Con người
 Thế gian này Con người như hoa lá
 Còn hồn Thơ là hoa nở trong xuân

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 02/6/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

VĂN CHƯƠNG VÀ SĨ KHÍ

Thời Pháp thuộc có nhà thơ đã ví
 Nhiều người dân sao giống với con gà
 Tức sĩ khí rụt rè như phải cáo
 Còn văn liều lĩnh đám ăn xôi

Ví von đó trong một thời nô lệ

Vì ngoại bang đã nắm hết chủ quyền
 Vua chẳng khác một anh hề hát bội
 Còn ngoại nhân là cáo trước bầy gà

Lời than ấy quả khóc về sĩ khí
 Sĩ khí không còn là chất con người
 Gà phải cáo nên văn chương liều lĩnh
 Hết bầy gà mổ thóc cổ ăn xôi

Thà no bụng hay ăn sung mặc sướng
 Cũng còn hơn mất mạng bởi cáo chôn
 Gà nghĩ thế hay con người nghĩ thế
 Nhân cách này liệu sĩ khí còn không

Bởi ý nghĩa con người là nhân cách
 Còn gà kia thì nhân cách gì đâu
 Có nhân cách mới nói điều sĩ khí
 Còn gà thôi thì chỉ có bầu điều

Chân lý ấy quả luôn luôn tỏ rạng
 Nếu con người cũng được sánh với gà
 Nghe tới hùm thì mặt mày tái mét
 Vậy là thôi sĩ khí có còn đâu

Người sĩ khí chỉ đội trời đạp đất
 Không ngồi trên ai cũng chẳng dưới ai
 Tinh thần đó do mọi người bình đẳng
 Nên có chi mà cáo được thịt gà

Mình là gà nên xem người là cáo
 Cát giọng lên là gáy kiêu tung hô
 Văn chương ấy vì xôi mà có đám
 Biết chùng mô mới nở được mặt mày

Chính bởi thế văn chương và sĩ khí
 Phải luôn luôn biểu hiện sát cùng nhau
 Mất sĩ khí thì văn chương thành tiếng gáy
 Khẩu khí gà luôn khẩu khí tung hô

Người sĩ khí biết sống bằng lý trí
 Tình cảm cao bên lý trí cũng cao
 Biết phán xét nên không hề mê muội
 Thế làm sao mà cáo dọ được gà

Văn chương đúng phải tiếng lòng chân chính
 Lợi cho đời thì lòng mới phát ra
 Đâu có phải như tiếng gà cục tác
 Hoặc gáy lên theo ngôn ngữ của gà

Chính bởi vậy văn chương cần sĩ khí
 Bởi vì đây nhân cách của con người
 Nhờ lý trí biết điều gì hữu lý
 Nên văn chương nhằm làm tốt thế gian

Đời muốn vậy phải tự do độc lập
 Không được ai phải nô lệ bởi ai
 Khi tất cả mọi người đều sáng suốt
 Thì làm sao còn nô lệ trên đời

Kẻ nô lệ là bởi vì mù quáng
 Mình mù nên chỉ thích có người mù
 Trong xứ mù mà có anh chột mắt
 Thì anh này quả phải được làm vua

Người sáng suốt luôn thấy đời tỏ rõ
 Có cần chi phải nô lệ vào ai

Với nhân bản văn minh mà đối xử
Thì còn đâu chuyện cáo với bầy gà

Gà khiếp cáo vì biết rằng khác giống
Cáo mạnh hơn nên xé xác được gà
Người văn minh nếu như gà với cáo
Thì còn gì là xã hội văn minh

Có bác ái tự do và bình đẳng
Cũng làm chi còn việc cáo với gà
Chẳng sợ sệt vì không còn nô lệ
Mới cất lên được tiếng hát con người

Người bình đẳng vì có cùng lý trí
Chẳng ai hơn mà nắm thóp được ai
Vì ảo tưởng nghĩ mình hơn cả thầy
Mới nhân danh như sứ mệnh con người

Người tự do chẳng thờ ai thần thánh
Vì thánh thần cũng do bụng tưởng ra
Bởi là thánh cũng đâu còn người nữa
Mất tự do thì người lại hóa gà

Nên dân khí vẫn đi cùng dân trí
Dân trí cao thì dân khí mới cao
Dân trí cao cần dựa vào giáo dục
Giáo dục cao mà chẳng phải ngu dân

Giáo dục cốt nhằm mở mang hiểu biết
Biết tự do không lệ thuộc điều gì
Nên giáo dục nếu theo điều tiền chế
Thì giáo chi mà chỉ có ngu dân

Nước độc lập mọi người đều độc lập
 Và tự do bình đẳng ấy nhân quyền
 Chẳng nhân danh điều gì mà áp đặt
 Khiến giữa nhau lại thành cáo với gà

Chỉ có vậy dân sinh cùng phát triển
 Được mở mang nên nở mặt cùng người
 Xã hội tốt khi mọi điều đều tốt
 Có gì hơn độc lập và tự do !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 01/6/2010
 VÕ HUNG THANH

TẮC KÈ VÀ RỒNG TRE

Thời thuộc Pháp khi nhìn vào tranh ảnh
 Vua An nam quả giống chú rồng tre
 Áo ngũ sắc thêu rồng vàng trước ngực
 Nhưng mề đay của Pháp lại giắt đầy

Rồng tre ấy mặt mày luôn tái mét
 Bởi vì là thân phận nắp dù ô
 Ô Toàn quyền và dù quan Phong kiến
 Thân làm vua có non nước chi đâu

Rồng tre ấy giống rồng tre trong xóm
 Thứ rồng tre mà lũ trẻ hay chơi
 Thoắt một cái đã làm ngay ra được
 Chỉ hai râu và vài móng tốt rồi

Con rồng tre tất nhiên cần có mắt
 Nhưng mắt chơi có nhìn thấy gì đâu
 Mắt điểm nhãn bằng màu vàng cổ hữu
 Phải cảm tay mà phát phát lên trời

Con rồng ấy hết bản thân của nước
 Từ rồng thiêng đã bị hóa rồng tre
 Từ độc lập tự do thành nô lệ
 Từ oai hùng thành câm nín im khe

Chú rồng đó Phan Chu Trinh đã kích
 Kẻ làm vua mà chẳng khác anh hề
 Ra quốc tế để bị người khi dễ
 Thà về nhà cắt tóc ngắn còn hơn

Nói chung quy cũng chỉ vì dân trí
 Giống chú rồng đầu có óc như không
 Rồng tre đầy lấy chi mà có óc
 Nên toàn dân đầu óc mãi mịt mù

Bởi dân trí dân sinh là tất cả
 Muốn tự cường phải dân khí đầu tiên
 Đúng Phan quân một người mang chí cả
 Muốn nước nhà rồng thực chẳng rồng tre

Thời đại mới rồng tre cần chi nữa
 Mà là rồng cơ khí giống nơi nơi
 Rồng cơ khí phải tự mình tinh xảo
 Còn gia công thì có khác rồng tre

Muốn là rồng tại sao còn lúng túng
 Quên rồng nên thành cứ tưởng cắc kè
 Rồng vốn dĩ chỉ một màu sau trước

Còn Tắc kè màu tùy lúc khác nhau

*Lúc màu đỏ giống như màu quốc tế
 Khi màu nâu lại màu đất quê hương
 Chỉ bằng màu để tự mình phân biệt
 Mà quên đi rồng có hữu màu vàng*

*Màu vàng ấy chính là màu dân tộc
 Vì quê hương là một nước da vàng
 Màu vàng đó bốn ngàn năm vẫn hiển
 Bốn ngàn năm đâu chẳng phải vẽ vang*

*Bốn ngàn năm lịch sử dài dân tộc
 Trên bành voi từng phát ngọn cờ vàng
 Quang Trung đó cờ vàng mà lừng lẫy
 Nên màu vàng màu ánh sáng quê hương*

*Chính màu vàng màu quê cha đất tổ
 Màu non sông rực rỡ bốn ngàn năm
 Thời đại mới màu vàng cần tô mới
 Có cần chi màu sắc của tắc kè*

*Con tắc kè sáng chiều màu chuyển đổi
 Là để nhằm thích ứng với tự nhiên
 Vì yếu đuối phải nguy trang để sống
 Còn rồng thiên cần gì phải đổi màu*

*Bài thơ ngẫu hứng
 (Mô tả sự kiện khách quan)
 Sg, 31/5/2010
 VÕ HƯNG THANH*

BÀ MẸ TỰ NHIÊN

*Ta là Mẹ của muôn loài cả thấy
Vũ trụ này là chính bản thân ta
Không thời gian cũng cùng ta là một
Ta bao trùm hết thấy mọi cõi trời*

*Người đừng tưởng thân người là riêng biệt
Hay biệt riêng mặt đất cõi đời này
Không có ta mọi điều không thể có
Vì từ ta sinh mọi sự trên đời*

*Người nhận thức bởi đâu mà nhận thức
Bởi vì người vẫn vốn ở trong ta
Ngoài và trong tạo nên điều nhận thức
Không có ta chẳng có cái gọi là*

*Cái được gọi là muôn vàn sự vật
Được đặt tên nhờ chúng ở trong ta
Từ sự vật mới giúp người hiểu biết
Ý thức người cũng xuất phát từ ta*

*Ta là cái vô hình mà hiện hữu
Tại người phân vật chất với tinh thần
Thật ngây thơ về điều phân biệt ấy
Vì cả hai đâu lại tách rời nhau*

*Sao có thể tinh thần không vật chất
Vật chất sao nếu chẳng có tinh thần
Không tinh thần lấy gì người hiểu biết
Lấy đâu ra muôn vật được đặt tên*

Có sự vật chính là nhờ tên gọi
 Không gọi tên người hiểu rõ được nào
 Không gọi tên chúng lấy gì hiện hữu
 Dù vật kia có tồn tại ra sao

Người nhìn xem cuộc đời bao sắc thái
 Muôn màu kia thật sự bởi do đâu
 Dù vận động hay im lìm chẳng động
 Có phải chẳng từ tên gọi tuyệt vời

Người dùng tưởng tận cùng là nguyên tử
 Người thấy không nguyên tử tạo ra sao
 Phân tích mãi cuối cùng còn năng lượng
 Nhưng hỏi người năng lượng tại làm sao

Đừng ngỡ ngẩn cho chỉ là vật chất
 Vì từ đâu vật chất được sinh ra
 Chỉ vật chất tinh thần sao người có
 Chớ ngu ngơ chớ lập luận hàm hồ

Ta là Mẹ muôn loài người biết đấy
 Ta bao hàm hết thảy chẳng trừ chi
 Cả hư vô hay bản thân tồn tại
 Không điều gì lại có thể ngoài ta

Người định nghĩa hư vô là chẳng có
 Nhưng lấy gì để người biết hư vô
 Hư vô vậy có nghĩa là đã có
 Tồn tại thôi người chớ có hồ đồ

Bởi tồn tại không tạo thành câu hỏi
 Giống trước kia người áp đặt hư vô
 Hư vô chỉ như một điều phủ nhận

Tồn tại kia đã có từ khi nào

Ta tồn tại chẳng thể nào phủ nhận
 Chối làm sao khi không có hư vô
 Nếu hư vô lấy gì người thắc mắc
 Người thấy không đâu biện bạch lẽ nào

Ta từ cái đơn sơ rồi tất cả
 Cái vô hình thành mọi sự hữu hình
 Cái đầu tiên đâu thể là vật chất
 Vật chất đều phải từ đó mà ra

Kẻ ngờ ngẩn vẫn cho rằng vật chất
 Mới thật là cụ thể khách quan
 Thơ ngây quá có gì mà nói nữa
 Ý thức kia phi vật chất rõ ràng

Nên thế giới là do ta sáng tạo
 Từ vô cùng của lịch sử vô biên
 Không dừng lại ở đoạn nào hết cả
 Chỉ vì ta bao quát khắp mọi điều

Người chỉ giống cánh buồm trong biển cả
 Giữa trùng khơi trên ngàn sóng lao xao
 Nên thời gian tưởng có đầu và cuối
 Và không gian như vô hạn tuyệt vời

Người chẳng rõ Không Thời gian chỉ một
 Không không gian sao lại có thời gian
 Không gian không thì thời gian chẳng có
 Không biển khơi lấy đâu vạn cánh buồm

Nên chẳng phải thời gian là vô tận

Không khởi đầu chẳng kết thúc vào đâu
 Vì không gian và thời gian chỉ một
 Một vòng tròn chỉ giáp một đầu thôi

Chỗ giáp ấy dễ gì lặn ra được
 Nó vô hình và vô ảnh không đâu
 Nó có đó trong vòng tròn bất tận
 Mà đầu đuôi lại chẳng biết chỗ nào

Người có thấy bầu trời đêm bất tận
 Với ngàn ngàn lớp lớp những vì sao
 Con sông Ngân ngàn đời người vẫn thấy
 Chỉ một phần hàng tỉ các thiên hà

Hàng tỉ tỉ các vì sao lấp lánh
 Giống ban ngày người vẫn thấy vàng dương
 Ta có đó nhưng các người nào thấy
 Bởi luôn nhìn một phần nhỏ bên ngoài

Ta vô tận như cõi trời vô tận
 Ta mệnh mông như hiện hữu mệnh mông
 Biển trời đó bản thân ta cũng đó
 Như mây trôi và trùng sóng bạt ngàn

Kỳ diệu nhất còn chính là sự sống
 Tại làm sao và chính bởi vì đâu
 Người có biết vì lòng ta rộng mở
 Lòng tự nhiên phi vật chất thể nào

Đời người đó vì ta cho sự sống
 Không có ta sự sống buộc vào đâu
 Không sự sống thiên nhiên toàn sỏi đá
 Bởi có ta nên sự sống nhiệm màu

Nhờ sự sống người trở thành ý thức
 Có gì hơn mọi vật được mang tên
 Vật đơn bào đến đa bào kỳ lạ
 Mà trên cao là ý thức con người

Qua lịch sử con người vươn cao nhất
 Nhờ nghĩ suy xét vạn vật quanh mình
 Nên ngạo nghệ tưởng chừng quên ta được
 Ta mỉm cười mà hiền dịu làm thinh

Ta chỉ nhắc khi người trông quá mức
 Quá buông tuồng kiêu một đứa con hư
 Khi phóng túng như một phùng trẻ dại
 Ta giờ roi người liền thấy lạ kỳ

Những lúc ấy như tấm gương phản chiếu
 Cứ nhìn vào người thấy lỗi mình ngay
 Ta ẩn giấu chẳng hề ra tung tích
 Mà phạt xong người đã hiểu ta liền

Ta là Mẹ luôn bao dung rộng lượng
 Ta bao giờ cũng vẫn hiểu con ta
 Tuy đại dốt nhưng tâm hồn vẫn quý
 Và quý thay chính những đứa ngoan hiền

Ôi tốt quá những đứa con sâu sắc
 Vì luôn luôn hiểu thấu được lòng ta
 Hiểu lòng Mẹ và chan hòa cùng Mẹ
 Đó những khi ta cảm thấy thật vui

Con hiểu Mẹ khi hòa cùng lòng Mẹ
 Tôn kính ta và hết sức thương yêu

Những khi ấy ta vô cùng xúc động
 Ôm đàn con lòng phấn khởi thật nhiều

Ta rất thích khi con làm khoa học
 Tìm về ta về chính bản thân ta
 Bằng khái niệm đo lường cùng công thức
 Thật là hay và hết sức đáng khen

Con đường đó dẫu đi hoài chẳng hết
 Như ngắt hoa hay lượm sỏi ven đường
 Ta vui lắm vì con mình nỗ lực
 Say mê tìm về chính cội nguồn ta

Ta còn thích các con làm triết học
 Phóng tư duy bay vút tận trời cao
 Ở mặt đất trí năng trùm vũ trụ
 Thật thông minh và cũng thật tuyệt vời

Ta luôn thích những con làm nghệ thuật
 Sống hồn nhiên mà lòng hóa trắng sao
 Rất giống ta trong tâm hồn sáng tạo
 Lòng chơi vơi giữa thế giới diệu kỳ

Nhạc cất lên là tiếng lòng réo rắt
 Tranh vẽ ra với màu sắc tươi vui
 Thơ lựa là làm sáng ngời cuộc sống
 Và bao nhiêu nghệ thuật nữa cho đời

Ta vui lắm khi các con đều lớn
 Đã có riêng những ý thích chính mình
 Tuy có đĩa còn ngập chìm trong việc sống
 Kèn cựa nhau về mọi thứ linh tinh

Những khi ấy lòng ta buồn rười rượi
 Nhân danh chi các phù phiếm cuộc đời
 Để cầu xé giống như loài lang sói
 Mà quên luôn cả người Mẹ tuyệt vời

Song hoang tàn cũng có ngày tỉnh lại
 Lúc xuôi tay vẫn về lại cùng ta
 Hòa linh hồn vào chung nơi vũ trụ
 Tình yêu thương của Mẹ thật chan hòa

Ta vĩnh cửu linh hồn con vĩnh cửu
 Dẫu nhiều khi tự chối bản thân mình
 Dẫu nghịch ta rồi cũng về với Mẹ
 Cội nguồn chung và cứu cánh cũng chung

Ta là Mẹ sinh ra ngàn muôn vật
 Thân xác ta nào phân biệt gì đâu
 Là tổng thể thì lấy gì tách biệt
 Bao trùm luôn có chia cách được nào

Đời vốn thế nhờ ta mà muôn vật
 Vận động hoài chẳng yên nghĩ nào đâu
 Vì yên nghĩ cũng nghĩ là ngăn cách
 Dòng sông trôi không dừng được bao giờ

Dòng cuộc đời là dòng sông chảy mãi
 Mọi biến thiên đều có ở trong ta
 Sự biến chuyển như sóng ngàn tại chỗ
 Tuy đứng yên như chạy mãi vào bờ

Người trông đó cuộc đời là thực tại
 Ảo ảnh kia chỉ do bởi nhận ra
 Mọi ảo ảnh đều vẫn từ thực tại

Vậy làm sao phải đảo lộn tháng ngày

*Khi người ngắm cánh hoa vào buổi sáng
 Ích gì đâu để nghĩ đến buổi chiều
 Đời chẳng phải một cảnh hoa để ngắm
 Mà đời luôn triệu triệu cả ngàn hoa*

*Đời ảo tưởng hay đời luôn thực tại
 Điều đó luôn vẫn chỉ tại người thôi
 Trong thực tại người nhìn thành ảo ảnh
 Vì người luôn hay bói móc cuộc đời*

*Sống hạnh phúc phải lạc quan hạnh phúc
 Hãy tin ta và mãi sống vì ta
 Lòng ta đó ngập tràn như biển cả
 Mẹ thương con là biển cả chan hòa*

*Ta là Mẹ người làm chi phải ngại
 Ngoài ta ra đâu thể có gì hơn
 Đừng ngu ngốc tưởng mình là trơ trọi
 Bởi vì người trong chính bản thân ta*

*Ta là chính Mặt trời luôn soi sáng
 Là Nước thiêng trên khắp thế gian này
 Không Ánh sáng không Nước nguồn ban phát
 Lấy gì đâu có sinh vật muôn nơi*

*Bản thân người cũng cội nguồn từ nước
 Nên nước thôi đừng hóa lửa mặt trời
 Phải biết sống hợp hòa như khí thở
 Như thân ta vẫn biểu hiện trên đời*

Ta là Mẹ người gọi gì cũng được

*Không gì ngoài hơn chính bản thân ta
Gọi Thượng đế Phật Trời đều được cả
Bởi vì ta là Mẹ của muôn loài*

*Bài thơ ngẫu cảm
Sg, sáng 29/5/2010
VÕ HUNG THANH*

HÃY CÒN NỢ MỘT LỜI GIẢI THÍCH

*Việc Trung quốc bắt tàu ta đòi chuộc
Và giam tàu ngay trên đảo Hoàng Sa
Là lãnh thổ của ta đâu của họ
Chuyện hàm hồ không thể được bỏ qua !*

*Mới đây nhất họ khai thông điện thoại
Cũng chính ngay trên quần đảo của ta
Đảo Chữ Thập thuộc vùng Trường sa đó
Chủ quyền ta họ trắng trợn phạm rồi !*

*Tân Hoa Xã vừa đưa tin chính thức
Sáng hai hôm họ xây dựng điện đài
Rồi hai bảy Bà Phương Nga lên tiếng
Phản đối ngay việc phạm chủ quyền ta !*

*Sự kiện này giống như tằm ăn lá
Cứ dần dần trên một phiến lá dâu
Hết việc này tiếp theo là việc khác
Thử hỏi xem rồi có chắc dừng sao ?*

Nước ta nhỏ Hoàng sa là cửa ngõ

Chẳng khác chi cái cổng mở ra ngoài
 Như phen giậu chốt tiền tiêu cửa biển
 Địch chiếm rồi ta biết liệu làm sao ?

Thật nguy hiểm như ngồi trên đồng lửa
 Như sau lưng bị đặt chậu nước sôi
 Bối trước mặt vòng vây chùng khép kín
 Thì giao thương phỏng còn có cách gì ?

Nguy hiểm quá như cá nằm trên thớt
 Như dao kề vào cổ khác chi đâu
 Nếu trước mặt không còn đường tiến thủ
 Thì an ninh khó sẽ được lâu dài !

Nguy hiểm vậy mà chỉ bằng 'phản đối'
 Với hay không 'kiên quyết' cũng bằng thừa
 Trung bằng có 'chủ quyền không chối cãi'
 Liệu tương lai họ tiến tới hay lùi ?

Họ là bạn hay đã thành quân địch
 Việc hiển nhiên không thể cứ nhập nhằng
 Nếu là bạn sao làm điều ngang ngược
 Còn là thù mà vẫn cứ bắt tay ?

Câu hỏi ấy để mọi người suy nghĩ
 Cả những ai nắm trách nhiệm điều hành
 Phải công khai những gì không thể giấu
 Phải rạch ròi trách nhiệm thuộc về đâu ?

Lý do gì Hoàng sa nay họ chiếm
 Dầu từ lâu vốn vẫn thuộc về ta
 Có ai cắt nhượng phần kia cho họ
 Hay chỉ do họ có máu tham tàn ?

Khi tham tàn họ có còn là bạn
 Nếu nhượng phần liệu hợp pháp hay không
 Nhân dân họ đồng tình hay phản đối
 Còn dân ta phản đối khó đồng lòng !

Việc như vậy không thể ai quyết định
 Không thể riêng giấu kín kiểu phòng the
 Phải nhất thiết hét to toàn thế giới
 Hỏi toàn dân nên chiến hoặc nên hòa ?

Trên thế giới ai vì ta phản đối
 Vì công bằng mà buộc phải giúp ta
 Hay chỉ ngoảnh mặt làm ngo thay kệ
 Thì còn tin bạn tốt nữa hay không ?

Việc trọng đại nếu hiện giờ không quyết
 Thì tương lai còn chờ đến bao giờ
 Hay đến lúc nước nhà đều mất sạch
 Mất bỏ xong mới tính chuyện làm chuông ?

Nếu khó quyết thì đưa dân bàn tính
 Giống như xưa nơi Hội Nghị Diên Hồng
 Lịch sử đó không thể nào quên lãng
 Để muôn đời khỏi tội với non sông !

Quần đảo nhỏ nhưng thuộc tầm chiến lược
 Nên sánh ngang với vật quý ngàn vàng
 Bị lấn chiếm tức chủ quyền đe dọa
 Nền tự do sắp rung chuyển cả rồi !

Không thể đợi nước đến trôn mới nhảy
 Nhảy làm sao khi nước đã ngập đầu

Còn tình tảo phải càng nên sáng suốt
 Tính toán nhanh không thể đợi thật lâu !

Một là chiến hay hòa cần phải nói
 Dứt khoát ngay nhằm ngăn họa về sau
 Con tầm đó lá dâu nào để trống
 Tai họa kia chỉ nhanh chậm mỗi ngày !

Cớ sự đó khỏi trách vào đâu nữa
 Lịch sử rồi sẽ phán xét về sau
 Còn trước mắt phải phóng tay chặn địch
 Không y y hay nhu nhược được nào !

Ta lùi bước họ lại càng tấn tới
 Bạn hoặc thù phải quyết đoán cho mau
 Nếu là bạn thì trả ngay đất chiếm
 Còn là thù thì cương quyết ra tay !

Bằng mọi cách phải bảo toàn đất nước
 Đổ máu xương cũng chẳng tiếc được nào
 Vì danh dự vì lợi quyền dân tộc
 Không thể xem chỉ một việc chơi đùa !

Non sông đã từng ngàn năm giữ vững
 Không lý gì lơ lửng chính ngày nay
 Chớ nhút nhát hoặc ngây thơ tưởng thật
 Và cho rằng thời đại đã đổi thay !

Thời nguyên tử lòng tham theo nguyên tử
 Thời dã man vẫn theo thói dã man
 Thế giới đó thời nào thì cũng vậy
 Đừng thơ ngây mà nói chuyện đại đồng !

Sống thực tế ông bà xưa đã giặc
 Tự lo mình trước hết biết lo xa
 Khi giặc đến dáo gươm là trước nhất
 Có lẽ đâu chỉ quỵ lụy đầu hàng ?

Kẻ dững cảm không thể nào hàng địch
 Địch mạnh hơn cũng không ép được ta
 Phải đứng thẳng chẳng bao giờ quỵ gối
 Chính nghĩa luôn cần phải thắng gian tà !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 28/5/2010
 VÕ HUNG THANH

QUYỀN LỰC QUỐC GIA

Mỗi đất nước vẫn có riêng quyền lực
 Quyền lực chung nơi xã hội toàn dân
 Không quyền lực thì lấy gì thống nhất
 Và trước tiên nhằm bảo vệ an ninh

Lẽ thường ấy tự nhiên trong xã hội
 Cũng là qua kinh nghiệm sống con người
 Tính hợp quần bản năng thiên nhiên ấy
 Đâu có gì thần thánh để huyền thuyên

Thời mông muội quyền trong tay tù trưởng
 Cũng giống như một chú khỉ đầu đàn
 Chẳng khác chi con ong hay mối chúa
 Trong tập đoàn phải có một vì vua

Thuở phong kiến quyền hành do vua nắm
 Là một người nắm được cả giang sơn
 Nhờ vô địch nên được tôn chúa cả
 Và ngôi vua được truyền từ lưu tôn

Quyền lực ấy vốn một giòng tộc nắm
 Luôn chính truyền kiểu con cả thừa ngôi
 Thiếu con trưởng mới chuyển thành con thứ
 Vẫn loanh quanh trong giòng họ ngàn đời

Song cuộc đời lúc phong ba nổi dậy
 Chuyện tự nhiên khi lịch sử chuyển mình
 Ngôi bị soán hay khi vua bị giết
 Việc truyền ngôi mới qua một khúc quanh

Đời quanh co chuyện thường tình thế tục
 Dẫu ngàn nơi cũng chẳng khác một lần
 Đó là chuyện ai người cầm quyền chính
 Thì triệu người đều cũng phải dạ rân

Mà lịch sử có bao giờ dừng lại
 Sông trôi đi quân chủ cũng lui dần
 Mặt trời mới vàng hào quang dân chủ
 Đó là khi quyền lực chuyển toàn dân

Thời quân chủ quyền hành thần thánh hóa
 Được làm vua là sứ mệnh Trời trao
 Bởi đức độ bởi Trời yêu mới được
 Nên mọi người đều buộc phải tung hô

Chuyện thần thánh kể nhiều khi cũng lạ
 Và đời luôn có bao việc trở trêu
 Có bao vị vua còn thò lò mũi

Nhưng toàn dân bắt buộc phải nghe theo

*Đó là chỗ thực hư trong quyền lực
Tức thực quyền nằm ở chính tay ai
Kẻ làm vua lắm khi là hình nộm
Còn quyền kia vốn thuộc kẻ quyền thần*

*Đời là vậy có gì đâu phải lạ
Quyền có luôn nào dễ tránh vào đâu
Giống trái banh ở trên sân bóng đá
Phải qua chân chí ít cầu thủ nào*

*Chuyện bóng đá chuyện cờ vua cũng thế
Ngoài tài năng còn yếu tố ngẫu nhiên
Nên việc đời vẫn muôn ngàn sự lạ
Được làm vua cũng có số lạ lùng*

*Nên có khi chẳng con vua ngôi báu
Còn sãi chùa thì vẫn quét lá đa
Gió một trận lá vàng bay tung tóe
Bụi mù lên đời dẫu biển lạ nào*

*Nên cuộc đời có gì đâu quy luật
Giống như chàng triết học nọ nghèo ngao
Bảo thiên đường nhờ đấu tranh giai cấp
Khiến khắp nơi thiên hạ phải lao xao*

*Một lời nói làm đảo điên thế giới
Một loạn ngôn làm thế sự bời bời
Khởi lửa dấy ngút ngàn bao nơi chốn
Gió xoay chiều mới lặng được biển khơi*

Nên việc đời chẳng thể nào cảm tính

Hiểu bề ngoài đắc chí phán khơi khơi
 Vì khoa học chỉ dựa vào lý tính
 Còn nông nghênh quả triết lý dõm đời

Chuyện giai cấp như cảnh quan địa mạo
 Trái đất tròn há có phẳng bằng đâu
 Mặt đất vẫn chỗ cao và chỗ thấp
 Cào bằng ư thì nước đọng nơi nào

Luật sinh thái môi trường ai cũng rõ
 Chuyện tự nhiên loài người phải thích nghi
 Chẳng khác kẻ lướt trên ngàn ngọn sóng
 Lướt sóng thôi còn diệt sóng ích gì

Nên lịch sử chẳng bao giờ cố định
 Lịch sử chung và lịch sử mỗi người
 Như giọt nước luôn theo chiều dòng chảy
 Như sóng ngàn luôn vận động biển khơi

Người xưa nói thác về và sóng gửi
 Còn về đâu chưa thấy bảo về đâu
 Nên phải sống một cuộc đời đáng sống
 Về thiên đường hay địa ngục tính sau

Loài người vốn linh ư so vạn vật
 Sống cho mình mà cũng sống cho người
 Nếu chỉ biết vì mình mà riêng sống
 Thì thật đời có khác giống sên đâu

Đời hào hùng đội trời chân đạp đất
 Ngẩng cao đầu mà sống ở thế gian
 Sống tim óc như riêng mình vốn có
 Không phải bằng tim óc của ai cho

Sống tri thức và sống bằng kinh tế
 Điều hiển nhiên trong xã hội con người
 Không tri thức lấy gì đâu kinh tế
 Kinh tế không thì ngó ngán chuyện đời

Người độc lập kết cùng nhau kinh tế
 Đó là quyền dân chủ sự tự do
 Không câu thúc nhưng cạnh tranh phát triển
 Có tài năng may mắn mới giàu to

Song vật chất đâu tận cùng giá trị
 Vì tinh thần mới là đích văn minh
 Nên nghệ thuật sánh sánh vai khoa học
 Còn giản đơn thì lao động bình thường

Ai cũng biết ruộng đồng là lương thực
 Còn tiêu dùng hàng công nghiệp nâng cao
 Hai giai cấp nông dân, công nhân ấy
 Hẳn tự nhiên là cần thiết thể nào

Nhưng xã hội luôn bức tranh toàn bích
 Không đơn sơ chỉ thấy có một màu
 Ngàn hoạt động mới tạo thành xã hội
 Nhìn một chiều thẳng chột khác gì đâu

Nên quyền lực giống tay người họa sĩ
 Phải làm sao điều phối cả bức tranh
 Hay cũng có khác chi người nhạc trưởng
 Điều khiển sao ban nhạc được nhịp nhàng
 (Mọi giai cấp đều công bằng hưởng lợi)

Bởi mê tín nên nặng vào giai cấp

Máy móc sông như cách kẻ thuộc tuồng
 Đời thực tế phải dựa vào khoa học
 Không khuôn vàng thước ngọc kiểu lý sông

Lịch sử vốn là của chung trời đất
 Không phải do tư tưởng cá nhân nào
 Đời là luật tuần hoàn và sinh thái
 "Biện chứng" chỉ chỉ lý luận tầm phào

Chính bởi vậy người cầm quyền sáng suốt
 Phải hiểu đời và không được ngu dân
 Dân thật sự phải với trời là một
 Không gì cao vượt trội quá dân mình

Và do vậy niềm tự hào dân tộc
 Làm căn cơ ý thức sự cầm quyền
 Mỗi quốc gia như một trời quyền lực
 Mà toàn dân toàn thể triệu vì sao

Nên quyền lực và quốc gia luôn một
 Hay là hai khía cạnh một vấn đề
 Không thể có cái này không cái khác
 Nhưng cả hai luôn tồn tại song song

Quyền chỉ một khi quốc gia thống nhất
 Quyền chia đôi khi đất nước phân tranh
 Quyền mất đi khi nước ngoài thống trị
 Quyền thực ra khi ấy thuộc tay người

Quyền lực có khi có dân có nước
 Có nghĩa quyền luôn phải thuộc toàn dân
 Tuy thực tế giống trái banh sân bóng
 Cứ luân lưu chân cầu thủ trên sân

Nhưng chuyện banh phải ở trong sân bóng
 Nếu ra ngoài là phạm luật cuộc chơi
 Và nếu chỉ có một người dẫn bóng
 Lại thành ra một câu chuyện buồn cười

Hoặc cả chuyện người thổi còi đá bóng
 Vừa thổi còi vừa dẫn bóng trong sân
 Cuộc chơi chung biến thành chơi độc diễn
 (Muốn đá đâu mình chỉ tự thổi còi)
 Có khác chi tiếm quyền lực trong triều

Nên chơi bóng cần nhiều người hưởng ứng
 Phải công bằng và hợp lệ cuộc chơi
 Chơi vì vui và vì đời lợi ích
 Phải khách quan không mù quáng luật chơi

Mục tiêu bóng nhằm làm bàn sân cỏ
 Tức chính là thành tích được nâng lên
 Quả bóng đó có khác chi quyền lực
 Mà quốc gia là sân bóng làm nền

Quyền lực ấy thuộc toàn dân cả thầy
 Nhưng trao nơi người đại diện cho dân
 Quyền dân chủ ắt phải quyền bầu cử
 Quyền dân trao mà không phải trời trao

Quyền lực có từ khi nhà nước có
 Quyền toàn dân không phải giai cấp nào
 Mỗi giai cấp một phần trong toàn thể
 Đâu đầu tàu như kiểu nói tào lao

Quyền lực đó từ Hùng Vương đã có

Rồi truyền nhau kể tục cứ vậy hoài
 Mỗi thời đại tuy cách truyền có khác
 Nhưng muôn đời quyền chỉ thuộc toàn dân

Nói như vậy đủ rồi nghe các bạn
 Một bài thơ không giống tứ thơ nào
 Thơ thiên hạ thường tình yêu nam nữ
 Còn thơ tôi là sự lý cuộc đời

Vì nếu thơ chỉ phong hoa tuyết nguyệt
 Hay than van với cây cỏ côn trùng
 Thơ như thế kiểu hoa đồng cỏ nội
 Làm sao vươn lên tầm vóc con người

Cuộc đời chẳng như một ly nước nhỏ
 Mà bao la như toàn cả biển khơi
 Ly nước nhỏ chẳng bao giờ có sóng
 Còn Quốc gia trong sóng cả cuộc đời

Chính vì vậy thơ tâm thường hiểu hỉ
 Kiểu thơ văn để ca ngợi cung đình
 Thơ kiểu ấy thì lợi gì dân nhĩ
 Là thợ thơ mà đâu phải nhà thơ

Thơ cũng chẳng kiểu lựa vần sắp chữ
 Rặn từng câu từng ý để thành thơ
 Nhưng thơ phải tự nhiên như nước chảy
 Như quen thân khi mình nói nên lời

Đời cũng vậy phải khách quan tự tại
 Có lẽ nào như một chậu bon sai
 Nếu ai muốn biến đời thành cây kiểng
 Công dã tràng mà tội với muôn dân

Nên thơ đúng vốn chỉ là công cụ
 Nhằm nói lên hay bày tỏ tình đời
 Tính nhân bản cuộc đời luôn phải có
 Tình nhân văn bản chất của người thơ

Thơ phải nói về mọi điều cần nói
 Từ lòng ta hay ngay giữa cuộc đời
 Như nhạc sĩ chỉ gảy đàn trong núi
 Thì mình nghe hay liệu có ai nghe

Đời vẫn vậy như hoa xinh khoe nụ
 Và hoa nào lại chẳng có đài hoa
 Đóa hồng đẹp thì gai luôn vẫn có
 Toàn cánh hoa thì hoa vẽ khác nào

Đời cũng thế không thể toàn lý tưởng
 Mà như cây lớn mãi để sinh hoa
 Hoa đẹp mấy rồi phải nhường cho trái
 Cõi bông lai toàn ảo tưởng thế nào

Chính bởi vậy thơ tôi như nói chuyện
 Nói người nghe chẳng phải cốt làm thơ
 Thơ dễ nhớ vì lời không dễ nhớ
 Nói tự nhiên còn thơ thần làm gì

Nên nghĩ lại thơ giống trăng đầu núi
 Như gió ngàn thoang thoảng ở đâu xa
 Hay thơ đẹp giống tình đời man mác
 Nhưng phải đâu chỉ toàn bướm với hoa

Bài thơ ngẫu cảm
 Saigon, sáng 27/5/2010

VÕ HUNG THANH

NGƯỜI TỰ DO

Mọi con người sinh ra đều bình đẳng
Mẹ cha sinh đâu người khác sinh ra
Là đơn vị trong cộng đồng xã hội
Không thấp cao là tính chất cộng hòa

Người tự do bởi vì đều đơn vị
Không kém hơn hay khinh trọng khác nhau
Ai cũng có tâm hồn và thân xác
Đều như nhau mà có khác chi nào

Nhưng thân xác mới chỉ là sinh vật
Như con hươu con cáo trọi gì đâu
Người hơn thua chính là nhờ giáo dục
Nhờ tinh thần mà thành khác lẫn nhau

Tinh thần ấy là khả năng nhận thức
Về điều hay vẻ đẹp giữa cuộc đời
Tinh thần ấy được nên nhờ giáo dục
Là tinh hoa quý nhất của con người

Không giáo dục là bản năng sinh học
Có hơn gì mọi sinh vật khác đâu
Nhờ giáo dục con người thành văn hóa
Đó là qua xã hội với học đường

Nên bình đẳng chỉ là điều căn bản
Hơn thua nhau chủ yếu tại tinh thần

Qua tài năng cũng như vì đạo đức
Không bằng đầu như kiểu cá thồn bơn

Người chẳng phải là cá mè một lứa
Cốt giống nhau theo kiểu được cào bằng
Công bằng ấy là công bằng sinh vật
Đâu phải là lý tưởng của con người

Con người buộc phải đội trời đạp đất
Ý nghĩa này đất nước lẫn cá nhân
Vì không thể ai trên đầu ta được
Ta cũng không nhằm đè nén một ai

Tự do đó như cánh chim trong lồng cũi
Muốn bay lên hay muốn đậu tự mình
Hay muốn hót khi nào mình thích chí
Và buồn vui không phải lụy một ai

Mỗi cá nhân cũng khác gì nguyên tử
Trong không gian vận động chỉ do mình
Nếu liên kết điều khách quan phải có
Không để ai qui hoạch được đời ta

Con người sống tất nhiên nhờ kinh tế
Vì nếu không khác sinh vật là bao
Trong hoang dã chỉ yếu thua mạnh được
Điều không nên trong xã hội loài người

Trong xã hội cần sống bằng pháp luật
Người tự do tạo pháp luật tự do
Pháp luật phải làm tinh thần phát triển
Phát huy ra tài trí của mọi người

Nếu pháp luật tạo do người nô lệ
 Bản chất kia cũng nô lệ như nhau
 Chỉ phục vụ nhóm người hay vua chúa
 Đâu phải nhằm phục vụ mọi con người

Nên kinh tế cần tự do tự phát
 Bởi thấy ra cần thiết của nhu cầu
 Nhờ sáng kiến mang lại điều hạnh phúc
 Cho mọi người nhằm kinh tế thành công

Kinh tế ấy mọi người đều cùng góp
 Vận động qua các nguyên tử tự do
 Không phải do một số người đặt để
 Vì nhân danh hạnh phúc cả loài người

Đời khách quan nên luôn cần Chân lý
 Sự thật luôn như ánh sáng mặt trời
 Không ai thể lấy tay che rợp bóng
 Để khoe rằng tài cán chính ta đây

Nên không ai được giương cao thần tượng
 Giống như giương cục đất nặn rồi
 Không trí óc nào bao nguyên lịch sử
 Thần tượng không nô lệ mãi con người

Người tự do luôn thấy mình bình đẳng
 Vì tự do thiện chí sống cùng nhau
 Không vì mình bắt người thành nô lệ
 Không vì ai mình buộc phải lụy vào

Người tự do như mây bay trời rộng
 Không thể loài giun dế sống trong hang
 Vì mây không vì ai mà ca ngợi

Như côn trùng ca hát suốt đêm khuya

Người có học trở thành người trí thức
 Bất kỳ ai không phân biệt ngọn nguồn
 Nhờ nỗ lực nhờ hưởng nền giáo dục
 Nhờ tự do không nô lệ buộc ràng

Nền giáo dục cũng khác gì pháp luật
 Từ tự do mới mang lại tự do
 Nếu giáo dục chỉ do người nô lệ
 Giáo dục đâu còn giải phóng con người

Nên xã hội là không gian rộng mở
 Như giòng sông lịch sử phải trôi nhanh
 Nếu rác rến bùn lầy luôn quạnh lại
 Thì dòng sông nào còn phải dòng sông

Dòng sông trong không có gì vẩn đục
 Giọt nước trong như phân tử giống nhau
 Nếu dòng sông lại vấy nhiều cặn bẩn
 Thì dòng sông vốn ô nhiễm lâu rồi

Nên tự do cũng là quyền lựa chọn
 Thấy đúng theo thấy không đúng không theo
 Không ai thể ngoài mình mà quyết định
 Lẽ thiệt hơn cùng hay dở thế nào

Có được thế vì tinh thần đầu óc
 Cùng tài năng và giáo dục nâng cao
 Đâu có thể chỉ hòa nhau rằm rắp
 Không nghĩ suy mà nhất trí ào ào

Người tự do phải chính mình thể hiện

Bất kỳ ai trong chính cuộc đời này
 Mình nô lệ thì mọi người đều thấy
 Mà buộc người nô lệ cũng chi hơn

Nên tự do là tuyên dương bình đẳng
 Mình không trên mà không dưới mọi người
 Đồng ngang hàng mọi người cùng phần chấn
 Chỉ hơn thua qua đạo đức tài năng

Mình chưa tốt phải trọng người đã tốt
 Mình chưa tài phải trọng kẻ tài năng
 Tài và tốt vì lợi chung xã hội
 Là quyền riêng của hết thầy con người

Ngăn người tốt và nén người tài giỏi
 Chẳng gì hơn tội phạm của tự do
 Lòng ích kỷ bản năng là thế đó
 Vì tách xa nhân cách của con người

Kẻ ích kỷ không còn vì ai cả
 Vì bản thân còn xã hội cóc cần
 Mình được lợi riêng mọi người thay kẻ
 Hồ hào suông nhằm người khác bị nhằm

Đời có đẹp là nhờ đời nhân bản
 Lòng thương người và nhân ái bao la
 Vì trách nhiệm chẳng hề là ân huệ
 Do có người còn buộc phải cần ta

Con người sống vị tha là trên nhất
 Không khư khư ôm lợi lộc riêng mình
 Mình có thể vì người mà quên hết
 Không vì mình mà người phải hi sinh

Chính vì thế tự do và nhân cách
 Vẫn luôn luôn đi sát cánh cùng nhau
 Nếu khắp khiêng liền trở nên què quặt
 Mất tự do thì nhân cách thế nào

Người nhân cách ngẩng đầu cao để sống
 Vì tự do không nô lệ bởi ai
 Không vì ta người biến thành nô lệ
 Chẳng vì người ta nô lệ một đời

Không nô lệ vì không gì thần tượng
 Người trên ta hay người chết đã lâu
 Là học thuyết hay chuyện đời nghiệt ngã
 Vì sinh ta cha mẹ có ai vào

Cũng vì vậy tự do và bình đẳng
 Không thể nào tách biệt được cùng nhau
 Chỉ mất một cái kia còn đâu nữa
 Giống nền trời luôn gắn các vì sao

Người tự do chính là sao tự sáng
 Chẳng cần chi mượn ánh sáng ai nào
 Chỉ bóng tối mới cần người soi sáng
 Còn nền trời thì rực rỡ muôn sao

Tự do đó tình người là chân lý
 Nhờ tình người có dân chủ tự do
 Mất tình người tự do thành nô lệ
 Mất tình người mất dân chủ tự do

Con người sống luôn vì tình và lý
 Không chỉ tình hay lý cách đơn sơ

Vì chỉ tình luôn sẽ là mù quáng
Còn lý không thì thế giới nghen ngào

Tình và lý muôn đời luôn phát triển
Như cây cao vươn mãi tận trời cao
Mọi học thuyết chỉ là manh áo rách
Người lớn lên thì đâu vận được nào

Chính bởi thế tự do như dòng chảy
Cứ phăng phăng ra biển mãi không ngừng
Càng sạch mạnh càng nhanh trôi ra biển
Là biển đời chân lý của tự do

Chính vì thế tự do và dân chủ
Cũng như cây với nước khác là bao
Vì dân chủ chẳng tự trời rơi xuống
Cũng chẳng ai ban phát được ta nào

Bởi bình đẳng có ai quyền ban phát
Và tự do là quyền chính mọi người
Không triệt hạ tự do là dân chủ
Không thủ tiêu dân chủ tức tự do

Đời đơn giản việc đời luôn vẫn thế
Có gì đâu luôn đánh trống thổi kèn
Ồn ào quá như Sơn Đông mãi võ
Đâu thật còn dân chủ với tự do

Chính bởi vậy không thể nào bánh vẽ
Nhìn thì ngon mà ăn có được đâu
Người bánh thật còn ta ăn bánh vẽ
Thì tự do dân chủ được không nào

Nên quý nhất việc đời là đích thực
 Không tuyên truyền khoác lác với khoe khoang
 Nếu thiện chí thì cần gì khoác lác
 Cốt lừa nhau mới đánh trống thổi kèn

Bởi sơn phết chỉ làm giàu thần tượng
 Còn con người nghèo khó chịu cam tâm
 Điều phi lý ấy còn trong xã hội
 Thì tự do dân chủ chỉ nhân danh

Nên nói tóm vì mọi người bình đẳng
 Lý do gì mà phá bỏ tự do
 Nhân danh gì để thủ tiêu dân chủ
 Hay phải chăng chỉ do lỗi con người

Bài thơ ngẫu cảm
 Saigon, sáng 26/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

CHIẾC XE THỔ MỘ TRÊN CON ĐƯỜNG LÀNG

Đường làng nhỏ gập ghềnh và khuất nẻo
 Đường quanh co heo hút giữa bờ khô
 Cứ sáng sáng và mỗi chiều thường lệ
 Một chiếc xe cộc cạch chạy qua làng

Người xà ích cầm cương và roi nhỏ
 Tay rung rung và con ngựa hom hem
 Những ngày hè bụi mù tung cuộn lại
 Những ngày mưa đường sá ướt nhẹp nhèm

Xe thô mỗ từ lâu rồi đã có
 Chẳng còn ai nhớ rõ từ khi nào
 Đường làng nhỏ nên còn ai để mắt
 Quá quen rồi như mây chuyển trên cao

Chiếc xe đã cũ mềm kêu lọc cọc
 Kéo thân xe một chú ngựa gầy gò
 Hai bên mắt buộc tấm da khe khuất
 Để nhìn ngay không được thấy hai bên

Xe chậm chạp hàng ngày đi qua đó
 Nhạc chuông reo lách cách cuốn sau xe
 Hai bên đường người đi đều phải tránh
 Đường ngoằn ngoèo khúc khuỷu để gì đâu

Nhịp xe ấy lâu rồi thành quen quá
 Làm con đường hẹp té lại thêm mòn
 Cứ đúng giờ chiếc xe qua chỗ ấy
 Ngày lại ngày như thác đổ đầu non

Qua quen thuộc nên vô cùng xa lạ
 Vì nào ai cứ thích mãi đường mòn
 Chiếc xe ngựa thêm cũ mềm ghê quá
 Mong một ngày ô tô mới bon bon

Xe hiện đại thì chỉ cần cầm lái
 Vì mọi người đều có thể ngồi lên
 Sau một khóa ngắn ngày học biết
 Có cần chi một chú ngựa đã già

Xe hiện đại chỉ còn cần máy móc
 Và động cơ chạy đúng cách mà thôi

Đâu thiết đến da che hay móng đóng
Chỉ xe nhanh và hiện đại đủ rồi

Rồi kỷ niệm một ngày xa xưa ấy
Qua thời gian cũng sẽ bị phôi pha
Con đường làng mở ra thành rộng lối
Mọi người vui vì kham khổ qua rồi

Người xa ích sẽ được về an nghỉ
Được xả hơi cùng với chú ngựa già
Xe cút đi hết đất đầy hoa lá
Bọn trẻ con rồi cũng hết ba hoa

Mọi kỷ niệm đến một ngày cũng hết
Theo thời gian cùng lịch sử tiến lên
Đời tiến mãi có khi nào đứng lại
Dẫu bao lâu có người muốn ngược dòng

Ngôi làng nhỏ cũng chẳng còn giống nó
Đường làng kia sẽ mãi rộng thêm thang
Thế giới chuyển thì đường làng cũng chuyển
Hết quanh co và cũng hết gập ghềnh

Bài thơ ngẫu cảm
Sg, sáng 25/5/2010
VÕ HƯNG THANH

★★

LÀM THƠ

Mỗi ngày viết một bài thơ
Có khi cả tháng được ba chục bài

Thơ đâu nào cứ ngắn dài
 Vài ba câu cũng gọi là bài thơ

Vậy rồi tháng tháng chồng lên
 Bao lâu cũng được tập thơ hình thành
 Chuyện này có vẻ hơi nhanh
 Thơ làm kiểu ấy tốc hành mà vui

Vì thơ đâu viết cho người
 Bởi mình mà viết là vui được rồi
 Làm thơ để nói chuyện đời
 Chuyện gì cũng được miễn đời vui chung

Thế nên viết mãi đâu cùng
 Cuộc đời như một dòng sông trôi dài
 Thượng vàng hạ cám ở đời
 Biết bao nhiêu chuyện khắp nơi mỗi ngày

Có người đã viết thơ say
 Lại người đã viết thơ cười thê gian
 Thơ ta dù có muộn màng
 Việc đời đâu bẽ viết tràn mà chi

Cho nên viết lại những gì
 Đời thường trần trở ta thì ưu tư
 Chuyện đời bao nỗi thực hư
 Thơ làm để lại cũng như kho tàng

Thế nên chi phải vội vàng
 Mỗi ngày một ít là sang lắm rồi
 Thơ không chỉ viết vì đời
 Mà còn uẩn khúc của người làm thơ

Ngôn từ nói khác hơn thơ
 Chỉ như lời nói làm thơ ích gì
 Thơ mà bay bổng diệu kỳ
 Là do âm sắc tiếng lòng tuôn ra

Thơ như dòng nhạc bao la
 Thanh âm réo rắc mới là thơ hay
 Chẳng như tiếng nói bình thường
 Mà thơ là tiếng văn chương trên đời

Giống như lục bát lựa lời
 Giống như song thất mà khơi sâu dòng
 Giống như tám chữ hào hùng
 Hay như bảy chữ mộng lung tuyệt vời

Thơ như mây gió chơi vơi
 Ngũ ngôn bát cú kể thời mà chi
 Phong hoa tuyết nguyệt nhiều khi
 Khiến hồn thơ giống như đi đường mòn

Thơ như tiếng nói hào hùng
 Phải như gió nổi đùng đùng mới hay
 Còn thơ ủy mị thường ngày
 Nhảm cho thiếu nữ mơ ngay giữa đời

Thơ nên tiếng nói tự trời
 Vô ngôn mà giống tiếng đời hữu ngôn
 Tơ vàng từ chiếc kén con
 Ruột tấm nhả mãi vẫn còn tơ vương

Thơ là tiếng nói phi thường
 Từ trong ngôn ngữ bình thường mà ra
 Thật thì thơ nói trong ta

Còn ta chỉ diễn thơ ra bằng lời

*Nên thơ tiếng nói tuyệt vời
Nói bằng nhạc điệu ngàn khơi sóng còn
Nếu thơ theo kiểu vết mòn
Niềm vui nhặt nhạnh có còn là thơ*

*Nên hoa đã có bao giờ
Thì thơ vẫn nở tự ngàn xưa thôi
Chập chùng thơ giống núi đồi
Cao thì như núi biển khơi ngàn trùng*

*Nhưng thơ cũng chẳng ngại ngừng
Chen vào cả những mảnh hồn đơn côi
Tiếng thơ hòa với tiếng đời
Hồn thơ mang mác tình người thế gian*

*Thơ đâu chỉ có điệu đàn
Mà thơ là cả không gian thảng thày
Làm thơ không cốt để say
Làm thơ để tỉnh cùng người thế gian*

*Thơ hay như ánh trăng vàng
Bao nhiêu điệu vơi chứa chan tình đời
Nhiều khi như cả biển khơi
Sóng ngàn xào xạc mặt trời soi nghiêng*

*Thơ hòa vào cõi thiên nhiên
Hồn thơ lai láng như tiên giữa trần
Có khi thế sự chuyển vần
Thơ càng xông xáo tuốt trần kiếm gươm*

Tới đây cũng thấy đủ rồi

Nên chi phải kết vài dòng cùng thơ
 Làm thơ chẳng khác đi đò
 Qua đò rồi mới thấy mình thanh thoi

Mua vui mà phải làm thơ
 Qua đò sao lại chẳng ai lụy đò
 Đò đi nước mãi xuôi dòng
 Thơ làm đời vẫn thông dong chuyển mình

Ngẫu tác, Sg 24/5/2010
 VÕ HUNG THANH

CON RÙA VÀ CÁI MAI

Con rùa mang một chiếc mai
 Không mai thì lấy lẽ chi gọi rùa
 Nhờ mai an phận chú rùa
 Nhờ rùa mai được an lành trên lưng

Trời sinh mọi vật đều ngoan
 Con chim có cánh chú rùa có mai
 Anh thỏ thì cặp tai dài
 Chị điều mở nhọn cô nai bụng tròn

Bà voi nặng trĩch tựa non
 Cảm thương cậu muỗi tí hon giữa đời
 Chỉ riêng có mỗi con người
 Thật tình chẳng giống mọi loài nào đâu

Cho dầu người vật giống nhau
 Thì loài sinh vật nhưng hầu khôn hơn

Không sư tử lại có bờm
Tuy không beo cạp vuốt nhanh hơn nhiều

Cáo chôn nào kịp bao nhiêu
Cả loài sên vất nhiều điều còn thua
Lũ chim sao hót cho bì
Còn so chú thỏ thì hơn chuyện liều

Phô lên trâu rống nào bằng
Còn khi co rút loài hàu im re
Ve kêu ran khắp trời hè
Còn khi đông đến ộp toàn ếch ương

Ôi thôi nói mấy cho tường
Bây giờ trở lại cái mai chú rùa
Nhờ mai rùa mới an toàn
Nên dầu mai nặng cứ mang ngại gì

Không mai rùa đó dám đi
Vì mai rùa phải chậm rì hơn ai
Mai khoe mình mới có tài
Rùa khoe mình vác được mai hào hùng

Nào hay muôn vật trên đồng
Khi rùa lật ngửa càng trông tức cười
Bốn chân ngoe nguẩy lên trời
Mai thì nằm dưới rụng rời im khe

Rùa chê ầy lỏi tại mai
Mai chê ầy lỏi bởi rùa ngu ngơ
Vì mai phải nặng hơn rùa
Nên khi lật ngửa đành thua đúng rồi

Ô hay sao bạn lại cười
 Việc đời rồi vậy mà cười sao nên
 Chớ cười ếch nhái dưới ao
 Chớ cười én vẫn lượn nhào trên không

Trời sinh mọi vật bất công
 Nào mau tính sách để mong cải trời
 Mai rùa đâu chuyện ngược đời
 Én bay hai cánh chuyện đời tự nhiên

Chỉ khi rùa muốn thăng thiên
 Vút đi mai nọ én bèn chào thua
 Do rùa to gấp én nhiều
 Nên khi có cánh thành con đại bàng

Vì mai rùa thụt cổ hoài
 Én nhờ đôi cánh lượn lơ trời xanh
 Rùa mong cho đến mùa xuân
 Biến mai thành cánh cùng chao đỉnh trời

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 24/5/2010
 VÕ HUNG THANH

★★

DỊCH THƠ ĐUỜNG (Một trong những bài thơ nổi tiếng nhất
 của lịch sử thi ca Trung Quốc) :

將進酒

TƯƠNG TIẾN TỬU

君不見

Quân bất kiến

黃河之水天上來

Hoàng hà chi thủy thiên thượng lai,

奔流到海不復回

bôn lưu đáo hải bất phục hồi.

又不見

Hựu bất kiến

高堂明鏡悲白髮

Cao đường minh kính bi bạch phát

朝如青絲暮如雪

triều như thanh ty mộ thành tuyết

人生得意須盡歡

Nhân sinh đắc ý tu tận hoan

莫使金樽空對月

Mạc sử kim tôn không đối nguyệt

天生我材必有用

Thiên sinh ngã tài tất hữu dụng

千金散盡還復來

Thiên kim tán tận hoàn phục lai

烹羊宰牛且為樂

Phanh dương tế ngưu thả vi lạc

會須一飲三百杯

Hội tu nhất ẩm tam bách bôi

岑夫子

Sâm phu tử

丹丘生

Đan Khâu sinh

將進酒

Tương tiến tửu

杯莫停

Bôi mạp đình

與君歌一曲

Dữ quân ca nhất khúc

請君為我傾耳聽

Thỉnh quân vị ngã khuynh nhĩ thỉnh

鐘鼓饌玉不足貴

Chung cổ soạn ngọc bất túc quý

但願長醉不願醒

Đản nguyện trường túy bất nguyện tỉnh

古來聖賢皆寂寞

Cổ lai thánh hiền giai tịch mịch

惟有飲者留其名

Duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh

陳王昔時宴平樂

Trần vương tích thời yến Bình-Lạc

斗酒十千恣謔謔

Đẩu tửu thập thiên tứ hoan hước

主人何為言少錢

Chủ nhân hà vi ngôn thiếu tiền

徑須沽取對君酌

Kính tu cô thủ đối quân chước

五花馬

Ngũ hoa mã

千金裘

Thiên kim cừu

呼兒將出換美酒

Hô nhi tương xuất hoán mỹ tửu

與爾同消萬古愁

Dữ nhĩ đồng tiêu vạn cổ sầu

李白

(LÝ BẠCH)

Sau đây là 16 bản dịch mới nhất của VÕ HUNG THANH :
(TỪ BÀI THƠ "TUƠNG TIẾN TỬU" CỦA ĐẠI THI HÀO
TRUNG HOA LÝ BẠCH)

MỜI RƯỢU

Hoàng hà chảy mãi không quay lại
Tóc trắng như sương chỉ sớm chiều
Ngựa gấm áo cừu chi có tiếc
Rượu nồng mau đổi để say thêm⁽¹⁾

★★

Hoàng hà như nước tự trời cao
Đổ xuống không quay trở lại nào
Mái tóc sáng còn xanh ngắt đấy
Mà chiều đã thấy trắng phau phau
Thánh hiền vạn thuở ai còn nhớ
Chỉ nhớ người say khướt thuở nào
Ngựa quý áo cừu chi phải tiếc
Rượu ngon nào đổi để cùng say⁽²⁾

★★

Hoàng hà nước đến tự trời cao
Hồi bạn cùng ta hãy nghĩ nào
Buổi sáng tóc mây còn đen nghít

⁽¹⁾ Đây là thể Tứ Tuyệt

⁽²⁾ Đây là thể Thất Ngôn Bát Cú

Chiều về tuyết đã trắng phau phau
 Nhà cao soi kiếng lòng buồn rượi
 Rượu hết tàn men há lẽ nào
 Ngựa gấm áo cừu đem đổi quách
 Say tràn một cuộc thử xem sao⁽³⁾

★★

Hoàng hà trôi về xuôi
 Con sông chùng chảy mãi
 Nước đổ từ trời cao
 Có bao giờ quay lại
 Kìa bạn hãy nhìn đi
 Để thấy lòng buồn rượi
 Mới sáng tóc còn xanh
 Chiều về đã tuyết trắng
 Cuộc đời như bọt nước
 Nên say khướt mà thôi
 Khi lòng ta đã khoái
 Hãy uống cho đã đời
 Chén vàng không để trống
 Đầy rượu ánh trăng soi
 Men nồng cứ nuốt mãi
 Nuốt mãi để quên đời
 Trời sinh mình tài cán
 Lo gì lại không nơi
 Ngân vàng tiêu hết sách
 Hết đó vậy mà không
 Trâu dê nào giết mổ
 Vài trăm chén say cùng
 Ở kia Sầm phu tử

⁽³⁾ Đây là thể Đường Luật

Còn nợ Đan Khâu sinh
 Mời nhau đâu dừng lại
 Thì ta hát khúc này
 Nghiêng tai cùng ta nhé
 Dầu chuông vàng tiệc soạn
 Nào có bì kịp đâu
 Say thôi đừng tỉnh nữa
 Xưa nay đã vậy rồi
 Hiền thánh vẫn im tiếng
 Đời chỉ nhớ người say
 Như Trần vương ngày trước
 Bí tử Lạc bình kia
 Ngàn vò cùng say khướt
 Nên tiền dầu còn hết
 Bạ ới dừng ngại ngục
 Còn áo cừu ngựa quý
 Còn đổi được rượu ngon
 Giá ngàn vàng chi sá
 Cùng uống sầu quên luôn⁽⁴⁾

★★

Hoàng hà trôi không về
 Tóc chiều như sương bạc
 Chỉ khi soi vào kiếng
 Lòng mới thấy tái tê
 Rượu nồng giúp quên hết
 Sầu vạ cổ lê thê
 Áo cừu và ngựa quý
 Tiếc chi thêm nỗi nề⁽⁵⁾

⁽⁴⁾ Đây là thể Ngũ ngôn Trường Thiên

⁽⁵⁾ Đây là thể Ngũ ngôn Bát Cú

★★

Hoàng hà đổ xuống tự trời
 Cuốn phăng ra biển có khi nào về
 Nhà cao soi kiếng buồn ghê
 Tóc mai xanh mướt chiều đà bạc phau
 Vây thì phải uống cho say
 Ngại gì để trống chén vàng dưới trăng
 Trời sinh ta có tài năng
 Lo chi phải bị trở ngăn chẳng dùng
 Ngân vàng dầu hết lại còn
 Mỏ dê vật ghé chén tràn cùng nhau
 Uống say ngàn chén cùng say
 Sầm phu tử đó Đan Khâu cùng mời
 Chuốc nhau nào chớ để lời
 Ta vì các bạn hát liền bài ca
 Nghiêng tai cùng lắng nghe nào
 Chuông vàng tiệc soạn có đâu lại bì
 Say luôn đừng tỉnh lại nào
 Cổ kim đâu tá tãm hao thánh hiền
 Chỉ người say khướt là còn
 Được đời nhắc mãi há còn ai đâu
 Xưa kia Bình Lạc một ngày
 Trần vương yến tiệc rượu say ngàn vò
 Cạn tiền cũng chớ lo có lo
 Áo cừu ngựa gấm ngàn vàng còn kia
 Rượu ngon chóng đổi lấy nào
 Ta cùng nhau say khướt mà quên sầu đời⁽⁶⁾

★★

⁽⁶⁾ Đây là thể Lục Bát rất quen thuộc

Bạn có thấy không
 Nước Hoàng Hà từ trời đổ xuống
 Phăng phăng trôi ra biển
 Chẳng bao giờ trở lại
 Bạn cũng thấy đó
 Trên nhà cao nhìn vào đài kính
 Khiến lòng buồn rười rượi
 Vì tóc mới đó ban sáng còn xanh
 Mà đến chiều thôi giờ đã trắng toát
 Nên khi thấy khoái chí
 Hãy uống tràn cho say
 Hà tất để chén vàng đành trống rỗng dưới ánh trăng kia
 Trời sinh ta có tài
 Có chi lại không có chỗ dụng
 Ngàn vàng dầu hết cũng sẽ có ngay
 Nào hãy mở giết trâu dê mà tha hồ cùng chén
 Hãy cứ uống say vài ba trăm chén cùng nhau
 Sầm phu tử
 Đan Khâu sinh
 Đều cùng với ta mời rượu
 Chớ có nói dửng
 Rồi tôi cũng sẽ vì các bạn mà ca lên một khúc
 Hãy lắng tai để cùng nghe
 Mà dù là chuông vàng tiệc soạn
 Cũng chẳng thể sánh được nào
 Chẳng thể bằng ta cứ say hoài không thềm tỉnh
 Tự ngàn xưa
 Khi đã qua trăm năm rồi
 Dầu các thánh hiền cũng chỉ còn im hơi lặng tiếng
 Không như người say khướt
 Luôn còn được thế gian nhắc mãi đời đời
 Như Trần vương một lần yến tiệc
 Ở Bình Lạc ngày xưa

Hơn cả ngàn vò rượu để cùng say tí
 Nên cũng đừng ngại chi tiền giờ đây đang còn ít hay nhiều
 Cứ thay kệ mà vẫn chén tràn cùng vui đã
 Vì còn ngựa gấm
 Còn áo khinh cừu
 Đều đáng giá ngàn vàng
 Nên mau mau đưa đi đổi lấy rượu ngon
 Để cùng say tí mù mà quên đi hết mối sầu ngàn đời vẫn có⁽⁷⁾

Hoàng hà đổ nước sông xuôi chảy mãi
 Tự trời cao ra biển chẳng quay về
 Soi gương thấy tóc mai còn xanh ngắt
 Mà đến chiều trắng toát thật buồn ghê
 Nên lúc khoái uống tràn cho say khướt
 Chén vàng kia nào để trống dưới trăng
 Trời sinh ta có tài tất hữu dụng
 Ngàn vàng đây hết đó rồi lại còn
 Mỏ trâu dê cùng chén thù chén tạc
 Uống say tràn trắm đấu tí cùng nhau
 Dù Sầm tử hay Đan Khâu đều khước
 Vì các bạn ta ca lên một khúc
 Nghiêng tai đi mà nghe lấy đây nào
 Dẫu chuông vàng tiệc soạn lại bì sao
 Mình say mãi say hoài không thêm tỉnh
 Tự kim cổ thánh hiền đều lặng tiếng
 Đời vẫn thường nhắc đến kẻ say thôi
 Giống Trần vương yến tiệc một thuở nào
 Bình Lạc đó say cả ngàn vò rượu
 Nên bạn có ngại gì tiền còn hết

⁽⁷⁾ Đây là thể Thơ Tự Do, hoàn toàn không câu nệ gì vào vần điệu

Ao cừu kia ngựa gấm giá nghìn vàng
 Hãy mau mau sai đổi lấy rượu ngon
 Cùng say tíu mà quên sầu vạn cổ⁽⁸⁾

Tóc mây ban sáng còn xanh ngắt
 Mà đến chiều thôi đã bạc phau
 Hoàng hà chảy mãi không quay lại
 Soi kiếng nhà cao thật thấy đau
 Lúc hứng uống tràn say khướt lướt
 Thánh hiền vạn thuở ở đâu nào
 Lưu danh quá lắm người say rượu
 Say tíu hồng quên vạn cổ sầu
 Áo gấm ngựa hoa chi tiếc nhỉ
 Rượu ngon nào đổi để cùng say⁽⁹⁾

Sầu vạn cổ rượu vào quên tất cả
 Áo khinh cừu ngựa gấm để làm chi
 Mau đem đổi rượu đào say khướt lướt
 Bận bề ơ hiên thánh cũng ra gì
 Ngàn năm tới cõi đời đều tỉnh mịch
 Họa hoằng chẳng còn nhớ chỉ người say
 Kìa bầu rượu dưới trăng nào để phí
 Say khướt đi chớ tỉnh để chi mà
 Tóc xanh đó sớm chiều đà phau trắng
 Hoàng hà ơ chảy mãi có về đâu⁽¹⁰⁾

⁽⁸⁾ Đây là thể Thơ Mới 8 Chữ đặc thù VN.

⁽⁹⁾ Đây là thể Thơ Mới 7 Chữ.

⁽¹⁰⁾ Đây là thể Thơ Mới 8 Chữ, nhưng bài dịch lại được đảo ngược từ câu chót lên câu đầu

Kia bạn thấy Hoàng hà trôi mãi đó
 Nước sông xa đổ xuống tận trời cao
 Chảy băng băng có bao giờ trở lại
 Biển khơi xa về vô tận thế nào
 Nào hồi bạn lên nhà cao soi kiếng
 Tóc mai xanh chiều đã trắng phau phau
 Đã biết thế uống tràn đi chớ ngại
 Khoái chí đi mà say khướt thật vào
 Sao lại để chén vàng đành phải trống
 Uống cạn nào cùng say tít dưới trăng
 Trời sinh ta có tài thì chẳng sợ
 Rồi có khi hữu dụng chẳng ngại ngừng
 Ngàn vàng đó hết rồi xong lại có
 Trâu dê nào giết mổ để cùng say
 Sá gì đâu trăm chén khướt cùng nhau
 Đan Khâu đó còn đây Sầm phu tử
 Nào mời rượu liền nhau không dừng lại
 Rót rót đi say tít mãi không ngừng
 Vì các bạn ta ca lên một khúc
 Nào lắng tai mà lắng khoái cùng nhau
 Chuông vàng hay tiệc soạn kịp bì đầu
 Việc ta cứ khướt say không thêm tỉnh
 Cổ kim đầy thánh hiền luôn lặng tiếng
 Họa may ra còn tiếng chỉ người say
 Trần vương xưa Bình lạc đã bao ngày
 Ngàn vò rượu tới nay đời vẫn nhớ
 Nào chớ ngại tiền hã còn hay hết
 Kệ thay nào mình cứ tiếp say tràn
 Áo cừu hoa ngựa quý đáng ngàn vàng
 Mau giục đổi rượu nồng say bí tử
 Đời có vậy mới may mà khỏi chán

Mối sầu đời vạn cổ chóng quên ngay⁽¹¹⁾

★★

Bạn có thấy Hoàng hà nước đổ
 Tự trời cao ra biển chẳng quay về
 Nào đến trước đài gương trong ấy
 Soi mình vào để thấy tái tê
 Chỉ ban sớm tóc mây đen mượt
 Mà đến chiều tuyết đã trắng phau
 Nên lúc khoái lại càng phải uống
 Chén vàng luôn đầy ắp trắng vào
 Trời đã sinh có tài tất dụng
 Dù ngàn vàng hết đó có ngay
 Vật trâu dê hãy cùng say khước
 Kể mà chi trăm chén chạm nhau
 Sầm phu tử Đan Khâu cũng thế
 Cùng mời nhau khá chớ lời nào
 Cạn chén rồi ta ca một khúc
 Nào nghiêng tai nghe lấy bạn ơi
 Dầu tiệc soạn chuông vàng sá kể
 Chỉ say thôi tỉnh lại mà chi
 Như Trần vương Bình lạc ngày xưa
 Ngàn vò rượu cùng nhau say khướt
 Nào chớ ngại tiền còn hay hết
 Ao cừu hoa ngựa gấm ngàn vàng
 Hãy đổi mau rượu quý cùng say
 Mà quên hết ngàn năm sầu muộn⁽¹²⁾

★★

⁽¹¹⁾ Đây cũng thuộc thể Thơ Mới 8 Chữ, nhưng dịch ôm sát đầy đủ toàn bài

⁽¹²⁾ Đây là thể Thơ Mới 7 Chữ, tự do, nhưng nghiêm túc

Nước Hoàng hà vẫn đổ xuống tự trời
 Bạn có thấy chảy băng băng ra biển
 Nước chảy mãi một đi không trở lại
 Lên nhà trên soi kiếng lại thêm buồn
 Mới sớm mai đầu tóc hãy còn xanh
 Mà chiều đến thấy toàn tuyết trắng
 Nên lúc khoái uống tràn thôi chẳng ngại
 Chén vàng kia nào để phí dưới trăng
 Trời sinh ta có tài tất hữu dụng
 Ngân vàng rồi dẫu hết lại vẫn còn
 Mổ trâu dê mời bạn bè vào tiệc
 Say cùng nhau trăm chén tíi cung thang
 Nào chớ kể Đan Khâu hay Sâm tử
 Hãy cùng ta mời rượu mãi không dừng
 Lúc hứng chí ta có bài để hát
 Nào nghiêng tai các bạn hãy cùng nghe
 Có sá chi yến soạn với chuông vàng
 Chẳng bì với say hoài đừng tỉnh lại
 Dầu hiền thánh vạn đời đều im tiếng
 Còn lại chẳng chi tiếng bọn người say
 Tích cũ đó yến hồng nơi Bình lạc
 Trần vương xưa say khướt giữa ngàn vò
 Nên chẳng phải lo gì tiền còn hết
 Ao cừu hoa ngựa gấm giá ngàn vàng
 Mau lên nào giục đổi lấy rượu ngon
 Cùng say tíi quên đi sầu vạn cổ⁽¹³⁾

★★

Sầu đời có tự ngàn xưa
 Rượu nồng say tíi như chưa sầu đời

⁽¹³⁾ Đây là thể Thơ Mới 8 Chữ, nghiêm túc, chân phương, dịch ôm trọn suốt toàn bài

Áo cừu ngựa quý rong chơi
 Rượu ngon giục đổi để thời cùng say
 Ngàn vàng hứng chí một ngày
 Phóng tay nào tiếc để say cùng người
 Rượu vò Bình Lạc ngày nào
 Trần vương thết tiệc bây giờ là đây
 Thánh hiền lặng tiếng vạn ngày
 Ngàn năm nào tiếc một ngày say sưa
 Đời luôn nhớ đến tích xưa
 Nên nào hãy uống rượu tràn rót ra
 Say luôn tỉnh lại chi mà
 Chuông vàng tiệc soạn có mà làm chi
 Say thôi cũng có hơn gì
 Nay đây khúc hát vì người hát ra
 Lóng tai để khoái cùng ta
 Mời tràn không dứt cứ mà cạn đi
 Đan Khâu Sầm tử ai bì
 Trâu dê thịt sẵn nhấm đi tràn trề
 Đã say trăm chén cùng nhòe
 Ngàn vàng dẫu hết lại thời có ngay
 Hữu tài hữu dụng lắm thay
 Trời sinh ta vậy ngại ngừng mà chi
 Ánh trăng vàng vạc sáng ngời
 Chén vàng chi để bơi thời cùng trắng
 Uống đi hứng chí gì bằng
 Đầu xanh ban sáng trắng phau buổi chiều
 Đối gương vui ít buồn nhiều
 Bạn ơi có biết Hoàng hà trôi xuôi
 Nước trời tuôn mãi không về
 Tuổi xuân đi mãi tái tê lòng người⁽¹⁴⁾

⁽¹⁴⁾ Đây là thể Lục Bát VN thuần túy, nghiêm chỉnh, nhưng độc đáo là bài thơ lại được dịch ngược từ dưới lên trên như một thách thức với bài nguyên tác chữ Hán

Bạn có thấy nước Hoàng hà chảy
 Từ trời cao hướng biển phẳng phẳng
 Một dòng xa tấp thẳng băng
 Trôi xuôi mà chẳng biết khi nào về
 Buồn vì sáng đầu xanh còn mướt
 Mà chiều đã tóc trắng như bông
 Kiếng soi phải giật mình trông
 Nhà cao hứng chí rượu nồng nâng ly
 Chén vàng đỏ trống chi dưới nguyệt
 Phải đầy vơi mãi rót rượu vào
 Mình sinh vốn dĩ có tài
 Trời cho hữu dụng chẳng hoài nào đâu
 Nên nhất thiết trâu dê mổ thịt
 Tha hồ vui cuộc thú ở đời
 Ba trăm chén cụng đầy vơi
 Bạn bè cùng uống cho đời thêm say
 Rượu rót đỏ Đan Khâu hủ dạ
 Trao liền tay Sầm tử hài lòng
 Có đâu phép được cho dừng
 Này đây cao hứng mà ca một bài
 Chưa quân tử lóng tai nghe nhé
 Dầu chuông vàng tiệc soạn quý chi
 Say hoài há tỉnh làm gì
 Cổ kim im tiếng thánh hiền xưa nay
 Kể bí tử đời luôn vẫn nhớ
 Như Trần vương Bình lạc ngày nào
 Uống say ngàn đấu rượu vào
 Làm sao bạn bảo còn chưa đủ tiền
 Rượu ngon phải uống tràn mới thú
 Áo cừu hoa ngựa gấm còn kia
 Ngàn vàng có tiếc chi mà

Mau đem đổi rượu hầu quên sầu đời

Bạn cùng ta quên vạn cổ sầu
 Có gì hơn say khướt rượu ngon
 Áo cừu ngựa gấm kia còn
 Đổi ngay rượu tốt sá chi ngàn vàng
 Ta cùng bạn say tràn một cuộc
 Tiền hết còn có nghĩa gì đâu
 Tràn vương xưa yến tiệc vui
 Một lần Bình lạc được luôn nhớ đời
 Thánh hiền đó ngàn đời lặng tiếng
 Nên say hoài tỉnh lại mà chi
 Chuông vàng tiệc soạn quý gì
 Xin ca một khúc lắng tai nghe nào
 Rượu rót tiếp chớ dừng đâu được
 Đan Khâu sinh cũng thế Sầm phu
 Ba trăm chén tạc chén thù
 Mỏ dê vật ghé mà vui thả giàn
 Ngàn vàng đó hết rồi lại có
 Trời sinh tài hữu dụng cần chi
 Chén vàng chớ để tênh hênh
 Vàng trắng sóng sánh càng nên say vào
 Đã khoái chí cùng nào say tít
 Tóc mai xanh chiều đã điểm sương
 Trên nhà thử ngắm vào gương
 Giật mình mới thấy tiếc thương ngậm ngùi
 Hoàng hà đó bao giờ quay lại
 Nước trời cao ra mãi biển khơi
 Bạn ơi nhìn đó mà coi

Tuổi xuân đi mất có khi nào về⁽¹⁵⁾

VÕ HUNG THANH

(Saigon 23/5/2010)

(Ở trên là tất cả 16 bài dịch nghiêm túc, đầy đủ từ nguyên tác là bài *TUONG TIEN TUU*, một trong những bài thơ hay nhất, của một trong những nhà thơ nổi tiếng nhất, *LÝ BẠCH*, trong toàn thể lịch sử thi ca Trung Quốc. Tất nhiên phải còn một bài dịch theo lối "Về" nữa, một thể "thơ" hết sức bình dân và thuần túy VN, sẽ được bổ sung sau khi nào hứng chí và rồi rồi).

THI CA VÀ CUỘC SỐNG

*Cuộc sống vẫn trong cuộc đời bao quát
Và nhà thơ như cây mọc trong vườn
Cây kết trái đơm hoa lên từ đất
Và vươn cao nhằm đón ánh thái dương*

*Vàng dương đó là của chung muôn vật
Còn đất trời là vú sữa muôn loài
Không ánh sáng lấy gì muôn vật sống
Và lấy gì có mặt giữa trần ai*

*Đèn mặt trời mỗi ngày luôn tỏ rạng
Và ban đêm đèn đó một vầng trăng*

⁽¹⁵⁾ Hai bài này làm theo thể Song Thất Lục Bát, rất đặc thù Việt Nam. Bài trước dịch xuôi, bài sau dịch ngược, nhưng hai bài lại có thể ráp liền cùng nhau để muốn đọc tiếp xuôi ngược liên tục đều được cả. Điều này càng cho thấy ngôn ngữ tiếng Việt thật vô cùng đa dạng, phong phú, nhất là nói về nghệ thuật thi ca.

Khi đèn sáng nhà thơ luôn tỉnh dậy
Ngày hay đêm thơ vẫn cứ rộn ràng

Cuộc sống đó chứa chan điều tự tại
Cả những khi mưa gió khiến bàng hoàng
Qua mỗi đêm tối đi trời lại sáng
Và bình minh luôn tỏa rạng hào quang

Trăng với gió vẫn bạn bè thân thiết
Còn sao trời là biển ngọc mênh mang
Thiên nhiên đẹp cùng núi đồi hùng vĩ
Dòng sông xanh và biển sóng vô vàn

Giữa cuộc sống tình đời và ngôn ngữ
Hồn thơ bay như vút tận không gian
Tình người đẹp khác như ngàn hoa đẹp
Và hồn thơ như lụa trải trắng ngàn

Hoa lá đẹp nên hồn thơ luôn đẹp
Muôn sắc màu diệu vợi chốn trần gian
Thơ cao vợi và hồn thơ cao vút
Như bướm ong chấp chới chốn non ngàn

Thơ xinh quá như loài hoa ngôn ngữ
Mà thơ còn vượt trội với hơn hoa
Hoa đáng đẹp và sắc hương quyến luyến
Còn riêng thơ nguồn âm nhạc tuyệt vời

Hoa lặng lẽ vì muôn đời chẳng nói
Hiểu tình hoa là ngôn ngữ vô ngôn
Thơ vẫn nói tiếng lòng bằng âm nhạc
Ngàn thanh âm réo rắc tận tâm hồn

Thơ là nhạc còn nhạc là hương sắc
 Như tiếng nguồn tơ trúc quyện không gian
 Thơ là phiếm tâm hồn dây chẳng thấy
 Mà thanh âm ngân vang mãi bạt ngàn

Hồn thơ đầy như hồ đầy trăng chiếu
 Gợn êm đềm như gió thoảng hương lan
 Nhẹ nhàng quá ánh vàng xao xuyến quá
 Muôn sắc màu tỏa ngát giữa không gian

Tương Tiến Tựu ngàn xưa thơ Lý Bạch
 Mời rượu nhau nhằm quên cả thế gian
 Áo cừu đỏ ngàn vàng cùng ngựa quý
 Dục mau đưa đôi rượu để say tràn

Tóc mới sớm còn xanh um mà mượt
 Đến chiều thôi màu tuyết đã phau phau
 Trăm năm ấy chỉ soi vào kiếng sáng
 Bận bề ơ say khướt tỉnh chi nào

Nhưng cuộc sống nếu chỉ toàn Lý Bạch
 Chỉ hồn thơ vui vùi cả đáy trăng
 Lòng cô quạnh trong mối sầu thiên cổ
 Rượu thơ thôi đời phi lý không nào

Thơ mạch sống cuộc đời là mạch sống
 Sống trong thơ và thơ sống trong ta
 Thơ vẫn sống giữa cuộc đời hoa lá
 Luôn hồn nhiên nào đâu có phiền hà

Đời xấu đẹp như dãy đời xấu đẹp
 Mập mờ nhiều mà phiền đến chi ta
 Chim luôn hót và hoa thì cứ nở

Trong ánh dương hay sấm chớp sáng lò

*Nhà thơ sống muôn vần thơ đẹp để
Không tầm thường như những thói trắng hoa
Thơ tinh túy cao hơn phường tục tử
Thơ cao sang không phải chỉ bình hòa*

*Lúc cao hứng thơ vì đời khoe sắc
Đời nhờ thơ lắm lúc được đơm hoa
Hoa đời ấy nhà thơ luôn chỉ tặng
Vì hoa lòng mãi là thú xa hoa*

*Thơ cao vút tận nền trời xanh ngắt
Như vàng dương hay trắng đẹp trong hoa
Thơ là nhạc là nhạc trời réo rắt
Thơ là hoa trong hương sắc chan hòa*

*Cuộc sống đó trong cuộc đời quen quá
Tuy lô nhô như sóng biển ngàn khơi
Sóng lô nhô giống sao trời mờ tỏ
Rừng sao kia thơ lắng đọng ngàn đời*

*Nên hồn thơ chỉ nhà thơ mới có
Hồn thơ là hạt giống tạo nhà thơ
Hạt giống đó mọc lên hoa kết trái
Và hồn thơ luôn khởi lộc cho đời*

*Giữa vườn thơ cây đời luôn tỏa nhánh
Có cây cao có giống vốn khô cần
Thơ không phải giống chim rừng mãi hót
Hay ve ngâm trong gió núi bạt ngàn*

Thơ là tiếng của trời và của đất

Của bao la trong trong tâm thức nhân gian
 Thơ vút tiếng vì đời và nghệ thuật
 Không phải toàn bao tiếng hót vu vơ

Thơ phải ví như ánh dương chiếu sáng
 Lách vào bao tăm tối giữa cuộc đời
 Để rọi sáng bao nhiêu điều phải sáng
 Đâu phải những ca ngợi khơi khơi

Thơ là tiếng từ tâm hồn trí tuệ
 Là niềm vui trong ánh sáng cuộc đời
 Là danh dự là tinh thần cao khiết
 Không thể là những xoàng xĩnh lời khơi

Thơ đúng nghĩa là tình người cao cả
 Không chỉ mây hay gió bốn phương trời
 Không phải lạ như hoa kỳ bướm di
 Mà hồn thơ thanh khiết giữa cuộc đời

Thơ không phải chỉ hát cùng một điệu
 Như loài chim có mặt khắp muôn nơi
 Thơ không phải chỉ hoa đồng cỏ nội
 Mà vẫn dương luôn tỏa sáng tuyệt vời

Thơ là tiếng mà tiếng lòng là chính
 Phải cao sang đừng thấp kém bao giờ
 Nếu thơ chỉ hò đồ hay thấp kém
 Thì nên làm con khướu khỏi nhà thơ

Thơ là thế giống cuộc đời là thế
 Đời nên thơ phần lớn cũng nhờ thơ
 Thơ là nhạc mà âm tàng khắp chốn
 Thơ là tranh như nét vẽ cuộc đời

Nhà thơ lớn vẫn mang vòng nguyệt quế
 Được đời trao mà mình phải làm ra
 Vòng nguyệt quế vẫn vì đời tỏa sáng
 Và hào quang xuất phát mọi nơi nào

Bài thơ ngẫu cảm
 Sài Gòn, 22/5/2010
 VÕ HUNG THANH

HOAN HÔ TỰ DO

Tự do vốn tính muôn loài
 Không gì câu thúc ấy là tự do
 Như chân vịt trời cho vốn ngắn
 Kéo dài ra cũng chẳng được nào
 Chân cò vốn dĩ phải cao
 Làm cho ngắn lại để nào được đâu

Trong trời đất muôn loài vẫn thế
 Quyền tự do đâu thể hơn thua
 Mỗi loài riêng biệt một tài
 Không loài nào lại giỏi hơn loài nào
 Loài trên cạn không sao ở nước
 Loài trên không xuống nước làm sao
 Loài mèo có vuốt câu cào
 Còn loài chuột chũi mũi đào tài hơn

Lại loài cá thồn bơn cũng lạ
 Bơi còn nhanh hơn cả vịt trời
 Đó là đặc điểm ở đời

Vật nào riêng tính sánh thời mà chi
 Cành nanh vốn thị phi có khác
 Muốn mình luôn được giống mọi người
 Cho nên mới có chuyện cười
 Cò mời ăn cổ vịt thời bó tay

Bàn tiếp nữa tự do cho chắc
 Như bầu trời lộng gió trên không
 Gây chi bó buộc ngược dòng
 Giống trâu buộc cọc giống mòng cột chân
 Đêm ngày đứng lẫn khản ra đố
 Cảnh chim lồng cá chậu co ro
 Cuộc đời bao nẻo quanh co
 Tự do theo kiểu như đồ buộc neo

Đồ buộc neo bởi người làm chủ
 Nên thân mình há có tự do
 Tự do nhờ bởi lái đồ
 Bởi người cầm lái mình lo phục tùng
 Đời cứ thế ung dung chịu đựng
 Làm thân đồ trận thương mà chi
 Xuôi dòng lịch sử mà đi
 Niềm tin quá đủ ích gì tự do

Cuộc đời thế khỏi lo xuôi ngược
 Có người lo đủ thứ cho mình
 Sống thì kiên định niềm tin
 Chết thì hãnh diện đời mình vinh quang
 Chẳng quý mấy cái 'ngàn vàng' đó
 Thân trao rồi phận có hơn chi
 Chim lồng lấy hót làm vui
 Còn hơn tự chủ ngược xuôi cuộc đời

Đời ngược xuôi giống sông có khúc
 Đời bình hòa như khúc măng tre
 Tre tàn măng mọc khỏe re
 Theo dòng thế sự tựa bè trôi sông
 Đời như vậy khỏi đong cùng đếm
 Phó thác mình mọi sự là xong
 Chỉ cần tin tưởng hết lòng
 Tự do thừa đó chớ mong nổi gì

Đời thực tại cần chi thắc mắc
 Suy nghĩ nhiều lại rối hơn thêm
 An bài đã có bề trên
 Có nền học thuyết giấu trên thượng tầng
 Chẳng cần phải phân vân thắc mắc
 Ngãng cổ cò nào tới chi đâu
 Hoài nghi chẳng đổi được màu
 Nền trời xanh thăm lấy gì mây mưa

Phải tin tưởng, tôn thờ là chính
 Thần thánh nào lại muốn xem khinh
 Cúc cung miệng thuộc lầu kinh
 Thần phù thánh hộ cho mình được an
 Đời tiến mạnh Thiên đàng tắt đến
 Luật định rồi ngo ngoạy mà chi
 Thánh thần vốn dĩ oai nghi
 Chắc như đinh đóng phán gì khỏi lo

Thần đã bảo đời như mảnh chiếu
 Phải ngồi chung giữa chiếu cùng nhau
 Dù ai đến trước đến sau
 Ngồi chồng lên mới giống nhau đồng đều
 Không thể có người ngồi ở giữa
 Còn người kia lại chỗ xa hơn

*Cần xây thế giới Đại đồng
Muôn loài cùng hưởng một mâm cỗ đầy*

*Đời có vậy mới hay mới tốt
Công bằng kia tuyệt đối dài lâu
Xóa đi phân biệt bí bầu
Dẹp đi sai khác núi cao đồng bằng
Khắp mọi chỗ thẳng băng mới sừng
Chỗ nào còn khập khiễng, bất công
Mọi nơi chỉ có ruộng đồng
Cùng là nhà máy mới trông tuyệt vời*

*Khi ấy mới muôn nơi hạnh phúc
Bỏ phân công nên được tự do
Của ăn của để đầy kho
Làm gì tùy thích chẳng lo buộc ràng
Chính đây mới Thiên đàng thật sừng
Chính quyền không, tổ chức cũng không
Trần trề hạnh phúc mệnh mông
Vậy còn chẳng chịu thật nông quá chừng*

*Cần dẹp bỏ những lừng khừng ấy
Phải buộc vào quy tắc cho nghiêm
Luật Trời không thể nằm im
Mình mang sứ mệnh phải tìm cách chi
Phải chuyên chính chúng thì mới sợ
Luật Trời kia đời phải tuân theo
Chẳng cho được phép hỏi leo
Luật Trời ai định quát hèo dứt ngay*

*Rượu đào ấy phải say mới được
Dầu nhìn đời nhòe nhoẹt không sao
Luật Trời đâu chuyện tào lao*

Khách quan tuyệt đối nghịch làm sao nên
 Tự do để được vững bền
 Phải cần siết chặt xây nền tự do!

Bài thơ ngẫu hứng
 (Mô tả sự thật khách quan)
 Sg, 20/5/2010
 VÕ HUNG THANH

NGHE TIẾNG CHIM CA

Nghe vắng vắng tiếng chim rừng vọng lại
 Mặt trời cao tỏa sáng khắp không gian
 Trong im ắng sao tiếng người chẳng thấy
 Giữa đời nương bên tiếng gió bạt ngàn

Tiếng chim hót líu lo nghe lạ quá
 Muôn sắc màu mà có hiểu gì đâu
 Cùng một điệu nhưng như chùng vạn điệu
 Trong gió ngàn trong tiếng lá lao xao

Tiếng chim hót trong không gian rộng khắp
 Sao nghe ra như tiếng hót trong lòng
 Bao sắc thái mà nghe tường quen quá
 Cùng hát theo một tiếng hát màu hồng

Kìa con sáo nhảy lên và nhảy xuống
 Vẫn chỉ nguyên trên một mẫu cành cây
 Mắt hồn nhiên nhìn vách lòng đóng kín
 Và hồn nhiên hót mãi tự thán ngày

Tiếng chim hót vì quen vui lòng nhỏ
 Hót càng cao càng được chủ nâng niu
 Chiếc lồng nhỏ sơn son và thiếp bạc
 Hót vòng quanh một tiếng hót sáng chiều

Tiếng chim hót trong lồng hay ngoài nội
 Thì muôn đời chỉ vẫn một tiếng chim
 Gió đồng nội mãi ngàn đời vi vút
 Còn lồng sơn không khí chỉ im lìm

Tiếng chim hót trong gió đời xào xạc
 Mãi quen rồi nhưng có hiểu gì đâu
 Dù tiếng hót có khi nghe rất lạ
 Nhưng nghe như vẫn có chút bồi hồi

Tiếng chim hót mỗi con theo mỗi cách
 Nhưng như tuồng bè giọng chỉ quen thôi
 Nót cao thấp vẫn không ngoài định trước
 Tràn thanh âm như đúc sẵn tuyệt vời

Nhưng nghe mãi chỉ thấy càng nhàm chán
 Có gì hay muôn tiếng hót tựa nhau
 Tiếng chim sẻ tiếng sáo nhồng cũng thế
 Hay cao hơn một giọng hót sơn ca

Tiếng chim hót nhưng có gì để hót
 Bắt chước nhau hay nhằm để gọi đàn
 Đùa với gió với mây và với lá
 Hay tưởng rằng tiếng hót vượt thời gian

Giữa đồi núi mênh mong tràn tiếng hót
 Nghe buồn tênh đôi lúc chỉ vui tai
 Nên vẫn thấy thèm tiếng người nói quá

Vì tiếng chim thật chẳng sánh được nào

*Tiếng chim hót gần thiên nhiên cây cỏ
Còn nhân văn mới đúng giọng người ta
Tiếng chim hót khiến cuộc đời xa lạ
Chỉ tiếng người mới cảm thấy thân thương*

*Tiếng chim hót chẳng cần bao trí óc
Tập tành thôi luyện mãi cũng thành quen
Riêng tiếng người phải mang nhiều ý nghĩa
Điều đúng sai hay dở phải rõ ràng*

*Ôi tiếng hót đâu muôn đời vẫn thể
Đâu nơi đâu trên khắp chốn nhân gian
Hót và hót thật vô cùng ngu ngốc
Chốn trần gian mà cứ tưởng thiên đàng*

*Bởi chim hót nhờ trời cho tiếng hót
Đâu có gì để được gọi là sang
Chỉ tiếng người đi theo cùng khối óc
Và người thôi mới là chủ đàng hoàng*

*Bài thơ ngẫu cảm
Saigon, sáng 19/5/2010
VÕ HÙNG THANH*

LẠ THAY ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG

*Ngàn năm nô lệ giặc Tàu
Vùng lên một thoáng đuổi ngay quân thù
Tẩy đi nỗi nhục ngàn thu*

Sơn hà lấy lại giặc thù tiêu tan

Nhớ xưa phát ngọn cờ vàng
Bà Trưng bà Triệu ngang tàng đứng lên
Anh hùng đầy thuở nào quên
Cho dầu thất bại vẫn nên anh hùng

Đến khi quân Tống tràn vào
Đánh ngay sào huyết lao đao giặc thù
Rõ ràng châu chấu đá voi
Tưởng rằng chấu ngã ai ngờ voi nghiêng

Rồi khi hàng vạn quân Nguyên
Ba lần tiêu diệt ngã nghiêng địch thù
Đạo quân run sợ Châu Âu
Mà vào Nước Việt ôm đầu chạy ra

Giặc Thanh lớp lớp tràn qua
Quang Trung một buổi đánh ra tan tành
Anh hùng muôn thuở rạng danh
Kia còn Lưỡng Quảng muốn dành về sau

Tới khi quân Pháp kéo vào
Trăm năm tủi nhục hà nào lại quên
Rành rành một trận Điện Biên
Toàn dân xốc tới đảo điên quân thù

Anh hùng quả thật nghìn thu
Đứng lên cứu nước diệt thù cho dân
Chẳng ai giành lấy riêng phần
Mà công cán ấy toàn dân dự vào

Nước nhà gặp lúc lao đao

Anh hùng xuất hiện lẽ nào im hơi
 Dưới dân trên chỉ có trời
 Giang sơn một cõi khắp nơi rõ ràng

Anh hùng nào muốn vẽ vang
 Chỉ mong tô điểm rõ ràng non sông
 Lui về khi đã thành công
 Vì Dân vì Nước há mong riêng gì

Thế nhưng thời đại lạ kỳ
 Anh hùng tranh vẽ quả thì khắp nơi
 Mỗi khi ra ngỏ gặp rồi
 Chẳng còn phân biệt thực hư anh hùng

Tranh thêu nhiều lúc diên hùng
 Anh hùng diêm dúa dùng dùng treo lên
 Tô son trát phấn lệnh khèn
 Nước non bốn mặt lệnh khên anh hùng

Ôi thôi trống trận dùng dùng
 Hồ reo từ phía anh hùng tiến lên
 Anh hùng vốn được chỉ huy
 Còn như tự phát có chi anh hùng

Cũng vì ngôn ngữ của chung
 Chỉ cần gắn mác anh hùng là nên
 Anh hùng quá đổi lệnh khèn
 Người thường mắt tục trở nên dư thừa

Ngại thay nếu có giặc ngoài
 Anh hùng thật sự biết tìm đâu ra
 Anh hùng trong tiếng phèng la
 Làm sao khi ấy sáng lòe dáo giương

Bởi khi tham mác anh hùng
 Tân nhau nhằm được anh hùng cùng nhau
 Tiền hô hậu ứng trước sau
 Từng bừng kiêu ậy khác nhau thể nào

Ít ai dám nghĩ cho cao
 Anh hùng phong tặng quả nào quý chi
 Bởi anh hùng thật chỉ vì
 Dương cao nghĩa cả, mình thì hi sinh

Những anh hùng thật, vô danh
 Còn anh hùng dõm, xướng danh vạn lần
 Nước non yêu quý vạn phần
 Chỉ anh hùng thật mới thành hào quang

Anh hùng tô vẽ giang san
 Ngàn năm còn đó chói chang cùng đời
 Công lao lịch sử sáng ngời
 Triệu người có một dễ thời ra chi

Anh hùng miệng tí tí ti
 Ngậm câm thế sự có chi anh hùng
 Anh hùng cũng chẳng gian hùng
 Đường đường chính chính anh hùng mà thôi

Mới hay muôn sự ở đời
 Nước Nhà là chính khoái chi anh hùng
 Vì Dân mới thật anh hùng
 Vì mình chỉ có anh hùng anh điên !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 18/5/2010

VÕ HUNG THANH

NGƯỜI CHÉP SỬ

Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
 Bên kia ngược lại Cộng Hòa Việt Nam
 Chiến trường quân dưới đạn bom
 Hậu phương thù hận đua nhau tuyên truyền

Hai bên con cháu Rồng Tiên
 Chia đôi cương thổ hai miền chống nhau
 Chuyện này cũng lạ gì đâu
 Ngày xưa vẫn có ngày nay vẫn tương

Giết nhau trên bãi chiến trường
 Cắm nhau xương tủy hậu phương rành rành
 Giữa thời quốc tế phân tranh
 Để gì trong nước làm lành được đâu

Song nhìn lịch sử trước sau
 Tạo nên có sự cũng màu thời gian
 Thời gian không đỏ không vàng
 Lòng người lại đỏ lại vàng chống nhau

Đỏ vì Quốc tế tô màu
 Vàng vì cương thổ vốn màu không gian
 Tiếc thay trong đỏ có vàng
 Trong vàng có đỏ lại càng rối tung

Mỗi bên vỗ ngực xưng hùng
 Mình là Chân lý há chung đội trời

Chiến trường đạn réo khắp nơi
Hậu trường thù hận triệu người cắn nhau

Tương tàn huynh đệ trước sau
Ba mươi năm chẳng nổi đau hận thù
Máu sông xương núi âm u
Ánh dương hoen khói lửa mù non sông

Một sông phải chảy hai dòng
Con sông lịch sử đầy đông hận thù
Quốc gia Quốc tế rồi nùi
Cho rằng lý tưởng định khu rạch ròi

Hay đâu cũng phận tôi đòi
Tay người bóp nặn chỉ mình thừ ra
Súng đồng đạn thép đâu xa
Tuôn từ ngoài đến cũng là tự nhiên

Chỉ bằng lời lẽ huyền thuyên
Cốt tranh phần thắng tuyên truyền trong dân
Lòng dân ngán ngấm bội phần
Nghe hoài cũng phải thấm dần tâm can

Một bên cờ đỏ sao vàng
Một bên cũng một sao vàng nửa xanh
Rừng sâu che khuất một phần
Chống ba sọc đỏ nằm trên nền vàng

Tiến lên giành lấy vinh quang
Diệt thù cứu nước vẽ vang trên đời
Giương cao Chân lý rạng ngời
Bên thời Quốc tế bên thời Quốc gia

Một bên bảo vệ Cộng hòa
 Bên thì Vô sản mới là trời cao
 Biết chi lịch sử Năm châu
 Trên đà chuyển biến vượt màu thời gian

Một bên từ giả Thiên đàng
 Bên kia phát ngọn cờ vàng tiến lên
 Đề huề hòa hợp hai bên
 Cộng đồng Thế giới xây nền tự do

Đầu quay đuôi cũng reo hò
 Phải cùng đổi mới khỏi lo lạc dòng
 Trứng rồng lại nở ra rồng
 Liu điu lại nở ra giòong liu điu

Chiến tranh lạnh cũng về chiều
 Cùng nhau quảng hết mọi điều chửi nhau
 Hạt nhân vũ khí đóng kho
 Đua nhau buôn bán để lo thị trường

Hung hăng lạng hết mười phương
 Cộng đồng thế giới thị trường tự do
 Nhiều nơi đổi cả màu cờ
 Nước cờ sửa lại để cho hợp thời

Mới hay vật đổi sao dời
 Có gì vững chãi trên đời này đâu
 Cuộc cờ đã chuyển từ lâu
 Độc tài cũng phải chuyển màu tự do

Việt Nam nay cũng sang đò
 Đỏ vàng xưa cũng đã ra tro tàn
 Từ tro vươn cánh phượng hoàng

Non sông thống nhất đường hoàng tiến lên

Phóng tay hàn gắn mọi miền
 Duy còn lịch sử vẫn hằn niềm đau
 Thời gian như một phép màu
 Toàn cầu lại được chung nhau cõi đời

Chỉ thương còn một số người
 U mê nay vẫn rạch ròi 'địch' 'ta'
 Biết đâu cũng giống sói gà
 Con nào thắng bại thấy ra nôi đồng

Bởi vì lịch sử là chung
 Vượt lên để cốt xưng hùng mà chi
 Phùng mang trợ mắt một thì
 Đến khi tàn cuộc có chi hơn người

Thênh thang thế sự cuộc đời
 Ngàn năm cũng vậy một trời mây bay
 Phượng hoàng vẫn đậu ngọn cây
 Còn loài ếch nhái vẫn bầy giếng sâu

Khá khen con tạo cơ màu
 Chỉ Toàn cầu hóa nâng cao con người
 Đỉnh cao trí tuệ muôn loài
 Còn như cấn xé cũng loài thường thôi

Vuốt nanh giờ cũng qua rồi
 Vuốt nanh nguyên tử một thời phơi pha
 Hòa bình đã lại chan hòa
 Đẹp đi ý hệ cũng là cần thôi

Lắm người chưa rõ khúc nôi

Cóc nằm đáy giếng biết đâu là trời
 Hoan hô đã đảo một thời
 Khác gì con trẻ ăn mỗi tầm vơ

Thương thay dân trí đại khờ
 Mà dầu khôn cũng khép vào vòng quay
 Bây giờ cuộc diện đổi thay
 Bánh xe lịch sử rớt ngay bùn lầy

Đang đêm đã bước ra ngày
 Từ trong thù hận đến ngày thương yêu
 Thương mình thương nước bao nhiêu
 Thương đời đã phải chịu nhiều đắng cay

Trách ai cũng chẳng gì hay
 Trách người lại phải trách ngay chính mình
 Đêm tàn đến ánh bình minh
 Đông tàn mới đến Xuân sang luật trời

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 17/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

CHỈ TOÀN DÂN LÀ QUÝ NHẤT

Dân quý nhất như người xưa đã nói
 Nhiều ngàn năm có mới mẽ gì đâu
 Dân có trước rồi làm nên xã tắc
 Bởi nhờ dân nên có kẻ làm vua

Dân như nước còn vua như thuyền vậy

Nước cạn queo thì thuyền cũng lật nhào
 Nước lật thuyền nhưng thuyền không lật nước
 Chân lý này đâu khác mặt trời cao

Điều giản dị chẳng một ai không biết
 Tại làm sao không thấy một tiếng nào
 Bởi cảm hết hay chỉ vì nín lặng
 Có sự này thật chẳng biết ra sao

Mọi đất nước đều cần người lãnh đạo
 Chỉ một người hay một nhóm cá nhân
 Nhưng lãnh đạo phải soi đường chỉ lối
 Còn âm u thì lãnh đạo kiểu nào

Thuật lãnh đạo phải vì dân vì nước
 Điều trước tiên nghe tiếng nói từ dân
 Dân có nói thì tai nghe mới giỏi
 Dân làm thỉnh giống thầy bói sờ voi

Dân nói trước rồi sau mình mới nói
 Mình nói liền dân dám nói gì đâu
 Nguyên lý ấy đơn sơ về Dân chủ
 Mình nói hoài dân phải chịu làm thỉnh

Điều dân nói chỉ luôn từ thực tế
 Dân nào cần biết lý thuyết gì đâu
 Bởi lý thuyết mà xa rời thực tế
 Thật nhiều khi cũng chẳng đáng xu nào

Dân làm chủ là tự mình làm chủ
 Dân muốn gì vua cũng phải chịu theo
 Dân trên trước còn vua là thứ yếu
 Bởi nhờ dân vua mới được làm vua

Điều dân muốn là nước nhà tự chủ
 Quyền của dân quyền quyết định tối cao
 Dân muốn sống một cuộc đời đáng sống
 Quyền tự do, chẳng buộc lý thuyết nào

Nên lãnh đạo phải đi từ thực tế
 Từ ý dân như ý tự trời cao
 Khi dân nói thì mình không được nói
 Mình đứng sau không nói hót lời nào

Dân bảo trước rồi sau mình tự định
 Không vì ai hoặc bàn bạc riêng nhau
 Dân cao nhất không thể mình xỏ mũi
 Mình cháu con chẳng cha chú được nào

Người lãnh đạo phải đứng sau tất cả
 Đứng trước người thì lãnh đạo ra chi
 Vì dân quý còn mình đâu có quý
 Mình làm vua thì Dân chủ nổi gì

Dân bao quát vì dân là tất cả
 Bởi mọi người cũng chỉ một người dân
 Và dân chủ thì mọi người bình đẳng
 Không người nào tự ý bảo mình cao

Điều này đúng trước sau toàn lịch sử
 Lịch sử nào cũng lịch sử toàn dân
 Kẻ làm tướng là nhờ vào quân lính
 Tướng không quân dễ chiến thắng được nào

Vì lịch sử giống như dòng nước chảy
 Quẹo về đâu do hình thế núi sông

Người chèo thuyền lái thuyền trên sông rộng
 Có gì đâu thần thánh để tung hô

Khi đất nước gian nguy dân phải khổ
 Con dân nào cũng phải dậy cứu dân
 Là bốn phận có gì đâu thần thánh
 Có gì đâu vượt quá cả trời cao

Dân sáng suốt thì không ai ngu tối
 Dân tự do chẳng quỳ trước ai nào
 Người thần thánh bởi vì ta cúi lạy
 Dưới đáy sâu bờ giếng tựa trời cao

Người anh hùng chỉ vì dân vì nước
 Có lẽ đâu vì vinh dự riêng mình
 Nên thành đạt thì lui về ẩn dật
 Nào mong gì lãng miếu được vươn cao

Ôi thương quá bao nhiêu điều thế sự
 Dân tình ơi thật quá đổi ghen ngào
 Oái ăm lắm bởi ai người sáng suốt
 Như trong đêm nghe tiếng sóng kêu gào

Trong đêm tối phải cần người lãnh đạo
 Mặt trời lên chiếu sáng khắp non sông
 Xóa ngu dân là chí người lãnh đạo
 Còn ngu dân thì lãnh đạo làm sao

Quyền lãnh đạo nhằm đẩy dân tiến tới
 Quyền dân trao không phải tự trời trao
 Cũng chẳng bởi do ai bày biện trước
 Lão làng lên còn Dân chủ thế nào

Bởi Dân chủ tự do thiêng liêng nhất
 Không một ai đứng trước được toàn dân
 Và có nghĩa Toàn dân là cao nhất
 Nên không sau bất cứ học thuyết nào

Trên thế giới mọi người đều độc lập
 Quyền tự do tự chủ vốn thiêng liêng
 Vì mỗi nước và người dân nước đó
 Chỉ tuân theo luật pháp của riêng mình

Luật pháp ấy phải tự do dân chủ
 Tự người dân và do bởi người dân
 Không đạo diễn hoặc nhân danh gì cả
 Bởi không ai trên trước được Toàn dân

Nên chân lý thật vô cùng giản dị
 Như mặt trời sáng chói đỉnh trời cao
 Vì lẽ gì khiến nhiều người quay lại
 Đôi bàn tay che mắt tại làm sao ?

Đất nước có tự ngày dân đã có
 Non sông này vốn có tự Hùng Vương
 Dầu lịch sử ngàn năm nhiều biến đổi
 Chỉ lòng dân không đổi tự bao giờ

Điều không đổi là Tự do độc lập
 Ngãng đầu cao trên Quốc thổ thiêng liêng
 Trên sông núi chỉ mặt trời cao nhất
 Không gì cao hơn ý chí Toàn dân !

Bài thơ ngẫu cảm
 Sg, sáng 16/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

THƯƠNG QUÁ HỒ CHÍ MINH !

Tôi thương bác quá bác ơi
 Đang nhà chính trị bỗng thời triết gia
 Việt Nam vốn chỉ sơn hà
 Bây giờ kiểu ấy hóa ra thiên đường

Triết gia suy tưởng mười phương
 Còn nhà chính trị tìm đường cứu dân
 Thành công chỉ muốn lui dần
 Có sao thiên hạ rần rần đưa lên

Nhớ xưa thù bọn thực dân
 Bác đi cứu nước vạn phần bốn ba
 Dang tay gây dựng sơn hà
 Một bên suối Mác bên là Lê Nin

Chín năm kháng chiến thiêng liêng
 Trường sơn cũng đốt Điện biên sá gì
 Đập tan quân Pháp tức thì
 Quãng dù để chạy kẻ gì ai xa

Phương Đông cách mạng chói lòa
 Đông Phương Hồng ấy có ta cùng người
 Siết tay chung một nụ cười
 Tan tành địa chủ người người hân hoan

Năm Châu thế giới liên hoàn
 Công nhân vô sản hàng hàng tiến lên
 Việt Nam trụ cột vững bền

Hòa cùng thế giới tạo nên Đại đồng

Không hay con tạo xoay vần
Nước nhà thống nhất giữa phần cô đơn
Bóng dung mặt trận Tây Nam
Đột nhiên phương Bắc lại tràn lấn qua

Bây giờ chiến cuộc đã xa
Hòa bình lập lại nước ta đổi đời
Việt Nam một bước thức thời
Tiến lên đổi mới được đời hoan hô

Trước sau chỉ tội bác Hồ
Muốn về an nghỉ có nào được đâu
Con dân lớp trước cùng sau
Xếp hàng chặn lối trước sau rần rần

Tôn Lãng hoành tráng vạn phần
Đền ơn đáp nghĩa để dân nhớ đời
Biết đâu lòng tốt bác Hồ
Chỉ mong tấm suối bên lều đồng quê

Tình đời thật hết chỗ chê
Tro tàng muốn rãi dễ bề được sao
Sông sâu bể rộng non cao
Một lời đã hứa há nào lại quên

Mới hay sự nghiệp vang rền
Từ con dân lại trở nên Cha già
Dầu sao bốn cõi sơn hà
Khi mình đã thác biết là về đâu

Thời gian đâu có trước sau

Cuộc trần biến chuyển biết đâu mà tường
 Thế nên Hội nghị mười phương
 Có chàng Tiến sĩ bày đường tung thêm

In Đô sóng lặng biển êm
 Chỉ trong một phút bác thêm vang lừng
 Một vòng nguyệt quế tung bừng
 Triết gia vĩ đại chào mừng Việt Nam

Xun xoe nghĩa cử điệu dàng
 Mình đi ăn cỗ phải mang tới gì
 Xã giao lời lẽ yêu vì
 Biết người nằm đó nghĩ gì cho cam

Bác Hồ vốn chỉ người dân
 Nước non hữu sự hiến thân cho đời
 Quốc gia quốc tế hai trời
 Một đầu phải đội than ôi dễ gì

Nước nhà gặp lúc gian nguy
 Xả thân vì nước khác gì ai đâu
 Thế nhưng con cháu về sau
 Thói quen chẳng biết từ đâu nhuộm vào

Kênh lênh như một vì sao
 Mặt trời tối mắt thấy nào non sông
 Hùng Vương cũng đứng mà trông
 Chờ cho thiên hạ tỉnh lòng như xưa

Nên thương bác mấy cho vừa
 Quốc gia Quốc tế ngày xưa bây giờ
 Hoàng sa bác vẫn lặng chờ
 Châu về Hợp phố biết giờ nào đây

Than ôi sông núi bao ngày
 Nước non nghèo khó bác ngày nào nguôi
 Mong chi sống lại giữa đời
 Để mình bác lại đổi đời non sông

Việt Nam đất nước hào hùng
 Anh hùng thật đã cáo chung lâu rồi
 Việt Nam đất nước rặng ngòi
 Lâu rồi còn lại một Hồ Chí Minh !

Bài viết ngẫu hứng
 Sg, 14/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

TÙY BÚT VỀ THƠ

(Viết tặng những người hay thích làm thơ
 và thích đọc thơ)

Thơ thì không thể là tùy bút. Tùy bút là văn. Tùy bút là văn viết theo dòng
 của cảm hứng, không thể bị gò bó hay quy thức theo bất cứ yếu tố hoặc ý
 nghĩa nào.

Tính cách của tùy bút là tự do, tự do từ bên ngoài đến bên trong, tức từ
 hình thức, ngôn từ đến ý tưởng.

Thơ là tiếng nói của tâm hồn.

Các vần điệu, ngôn từ, dầu mỹ miều, chải chuốt bao nhiêu, cũng chỉ là cái vỏ
 của thơ.

Thế nhưng, nhà văn thật sự thì vẫn không muốn 'làm văn'.

Nhà thơ thật sự vẫn không muốn 'làm thơ'.

Văn như tiếng nói của lòng, thơ như tiếng hát của lòng, đó là điều gì họ thật
 tình muốn hướng đến. Nhưng thật tình văn vẫn không thể nào sức tính, cô

động, hay tinh túy bằng thơ. Trừ phi các đoản thiên hay những tùy bút vẫn có thể giống như một tác phẩm thơ.

Viết văn như điều không thể dừng, làm thơ như điều không thể dừng, đó là điều gần như họ không thể còn tự chủ, khi nhà văn đứng trước một cảnh tình và nhà thơ đứng trước niềm xúc cảm mà họ không thể nào chạy trốn hay quay mắt làm ngơ. Và điều đó nhất thiết cũng không thể là những trường hợp thương vay khóc mướn trong thơ, hay kiểu viết văn để tô hồng chuốt lức, đánh bóng những điều gì đó ngoại lai xa lạ, mà chính mình thực sự chẳng thấy thực lòng. Đó cũng chẳng khác gì những trường hợp đạo thơ hay đạo văn, tức những thứ hoàn toàn giả dối, không mang lại các lợi ích đích thực cho ai.

Bởi vì thơ và văn đích thực phải là tiếng nói của tâm hồn trong sáng, thuần khiết, mà không thể chỉ là những câu khẩu hiệu bề ngoài, những tiếng lòng giả dối, hoặc thực chất chỉ là những nhận thức suông, không được kiểm chứng bằng chính các cội nguồn xác đáng. Chính vì vậy mà thơ văn đích thực cũng làm thăng hoa tâm hồn con người và xã hội, chúng mang lại các xúc cảm chân thành, sâu lắng, những tình cảm thánh thiện, kể cả các tác phẩm văn học nghệ thuật vẫn mang mọi ý nghĩa, giá trị hoàn toàn đích thực và dài lâu cho xã hội.

Nhưng nhà văn thì phải có thời gian thai nghén, cưu mang lâu dài, và nhiều khi cũng không vội vã gì để cho các đứa con tinh thần của mình ra đời. Vì tùy theo các vóc dáng, tâm tình và mục đích đời sống của mà nhà văn có thể chọn các điều kiện và các thời điểm sinh hạ khác nhau.

Nhưng nhà thơ thì thường không phải thế. Tư duy và tình cảm có thể được ấp ủ hay cất giữ lâu ngày, nhưng cảm xúc thì nhất thiết chỉ có thể thoáng qua, ý như con cá quẫy dưới sông, y như con chim đột ngột xuất hiện và vỗ cánh trên bầu trời, nếu không 'nhót' lại trong thoáng chốc, có thể chúng sẽ mãi mãi qua đi.

Cảm xúc của nhà văn phần lớn chỉ là cuộc đời, cuộc đời thiên hình vạn trạng, có điều thần tiên mà cũng lắm thứ rác rưởi, bộn bề.

Cảm xúc của nhà thơ không phải chỉ là cuộc đời, người đời, mà còn là hoa lá, chim muông, trời trăng, cảnh trí ...

Cho nên ngôn ngữ của nhà văn là ngôn ngữ chừng chạc, hay ít ra cũng tươm tất ở đời.

Còn ngôn ngữ của nhà thơ là ngôn ngữ của lòng mình, tự nói với mình là chính trước khi nói cùng với hết thảy mọi người.

Văn thì không thể không lời, nhưng với thơ có khi lại chẳng phải như thế.

Thơ có khi không lời, đó là khi nhà thơ chìm đắm, tự sống trọn trong cảm xúc của mình. Đó là lời vô ngôn, lời không phát ra tiếng khi nhà thơ chỉ tự nói với mình, tức ngôn ngữ trong thời gian, không gian và cảnh tình của cảm xúc.

Nhưng tại sao con người có cảm xúc, đó là vì chính thuộc tính của con người. Cảm xúc này là cảm xúc nhân văn, là sự vang vọng hay xúc động của tâm hồn, là những gì rất đời là người, vì được đi xuyên suốt qua chính cả lịch sử xã hội loài người.

Nên thơ và văn đều là sự thăng hoa của trí tuệ và của tâm hồn.

Thơ là chất của trí tuệ, còn văn là hình của trí tuệ, bởi nếu không có trí tuệ cũng không thể có thơ văn, hay ít nhất những thơ văn mà chính bản thân mọi người đều cùng cần đến.

Trí tuệ làm con người vượt được lên trên mọi sự vật, khiến mình không còn chỉ là sự vật. Còn tâm hồn như sự tinh luyện của tình cảm của con người qua các yếu tố của cảm xúc, kinh nghiệm, và thời gian.

Con người mà thiếu trí tuệ và tâm hồn, cũng chỉ dừng lại ở tồn tại khách quan sinh học, là điều mà mọi người đều có.

Cho nên, thơ làm cho con người bay bổng lên, và thơ làm cho con người được trải rộng ra, không phải chỉ trong lòng mình, trong cuộc đời, mà là ra khắp cả thế gian.

Thế giới vẫn luôn luôn diệu kỳ, nếu nhìn vào tâm hồn cao quý và trí tuệ tinh tế của con người, cũng như nếu nhìn vào các vẻ đẹp thần tiên mà bất cứ chỗ nào thiên nhiên cũng có.

Nhưng nếu khi ngược lại, con người không nhìn vào chỗ ánh sáng mà chỉ nhìn vào nơi bóng tối, không nhìn vào chỗ tốt lành, lương thiện, mà nhìn vào chỗ gai góc, tầm thường, sa ngã, thì thế gian cũng chỉ còn là một nơi đầy đọa tâm hồn.

Thế nên nhà thơ vẫn có hồn thơ, còn nhà văn thì vẫn có tấm lòng, tình cảm cùng các tâm tư và ý tưởng của mình. Nhưng người ta cũng nói thơ văn có phong cách thực sự, nhiều khi không thể học được, mà xuất phát từ bẩm sinh, từ đột biến, hay có yếu tố di truyền. Đó có nghĩa là tài năng, mà tài năng thực sự thì không thể ai giống ai, hay cũng không phải do những cái gì bình thường mà có.

Nên với tâm hồn nhà thơ, nhà thơ không hề làm thơ mà chính hồn thơ phát sáng, nở hoa ra chính từ hồn thơ của họ.

Thơ là tiếng nói, hay đúng ra là tiếng hát của lòng, của ý thức nhà thơ, của tâm hồn thi sĩ.

Ngôn ngữ thơ do đó thường cũng không phải chỉ là ngôn ngữ bình thường, mà là ngôn ngữ của nhạc tính, của âm thanh, hay nói chung trong thơ có nhạc.

Nhạc có trong thơ, đó là sắc màu của thi sĩ, còn sắc màu trong thơ hay thơ nương hồn trong âm nhạc hoặc hội họa, đó là tính cách của mọi nghệ thuật nói chung.

Âm thanh không phải chỉ nghe bằng tai mà còn nghe được bằng cả tâm hồn.

Âm thanh nghe được bằng tai chỉ là thứ âm thanh tự nhiên, nhưng âm thanh nghe được bằng cả tâm hồn, hay chỉ có thể nghe được duy bằng chỉ tâm hồn, đó mới là thứ âm thanh tuyệt diệu nhất, mà thường khi chỉ nhà thơ và nhạc sĩ mới có. Đó cũng là điều tại sao thơ vẫn thường được gọi là thi ca.

Cho nên, thơ không chỉ âm thanh mà còn là màu sắc.

Những màu sắc tự nhiên của dãy phổ màu tự nhiên, nhưng còn là các màu sắc phối hợp khác nhau, theo các sắc thái linh hoạt, sinh động, phong phú uyển chuyển khác nhau theo chính các khả năng của tâm hồn.

Vậy nên, nhà thơ không cần đến kỹ thuật làm thơ mà thơ lại vẫn không bao giờ thoát ly kỹ thuật.

Nhưng kỹ thuật đó không phải chỉ là những kỹ thuật giả tạo được tạo ra, theo kiểu cố tình, hậu ý, mà chỉ là thứ kỹ thuật tự nhiên, như đã hòa vào cùng máu huyết, cũng giống như mây theo gió và gió theo mây.

Thê nên, nếu văn có thể là mặt trời, thì thơ chỉ có thể là mặt trăng, là ánh sáng của trăng.

Mặt trời có thể làm cho con người nóng bỏng, khó khăn, hay dịu dàng, ấm áp, thì mặt trăng hay ánh trăng chỉ có thể làm cho lòng người dịu vợi, chẳng khác gì được nương hồn các lớp tơ vàng.

Kỹ thuật của thơ do thế cũng chỉ là các thể dạng của thơ. Hay nhiều lắm đó cũng chỉ là thi pháp, tức các phương pháp hay những nghệ thuật diễn đạt bằng thơ, nhưng thi pháp lại cũng chỉ là hồn thơ của chính hồn thơ.

Thơ không thể không có thi pháp cho dù thi pháp đó được hiểu thế nào, cũng như văn không thể không có văn pháp hay bút pháp, vì đó cũng chỉ là các yếu tố phải có của ngôn ngữ tự nhiên.

Nhưng làm thơ có thể chỉ là làm thơ cho mình hoặc cả làm thơ cho đời.

Làm thơ cho mình đó là tiếng nói của riêng mình, chỉ có mỗi mình lắng nghe và thông hiểu.

Còn làm thơ cho đời, là để nói với đời, để nói cho đời, hay cũng để lưu lại với đời và biết đâu cũng còn là bút tích lại với đời.

Nên nếu chỉ cốt làm thơ cho mình, có khi đó là sự cao cả hay cũng là sự tầm thường.

Còn nếu chỉ cốt làm thơ cho đời, thì cũng có khi ngược lại.

Cho nên, thơ chính là người, là tâm hồn, ước vọng con người mà không là gì khác.

Nhìn vào thơ có thể nhìn thấy được tâm hồn, qua chính ngôn ngữ và kỹ thuật của thơ. Đó là tâm tình mà cũng ẩn tàng phần nào tư duy cùng trí tuệ.

Nên có những lời thơ tầm thường, những hồn thơ tầm thường, hay những người thơ tầm thường, hoặc hoàn toàn không hề là như thế.

Nói khác đi, thơ là chất của hồn, là tinh hoa, hay sự thăng hoa cao khiết của hồn. Thơ không phải chỉ là lời nói bình thường mà trong thơ phải có nhạc, chẳng khác gì trong nhạc, trong họa cũng có cả thơ.

Thơ là tiếng nói chung của loài người mà không phải của riêng ai.

Nên thế giới không bao giờ thiếu thơ và thơ có khắp ở mọi nơi.

Bất kỳ xó xỉnh nào của thế gian, bất cứ góc ngách nào của tâm hồn nhà thơ, bất kỳ tình huống nào của cuộc đời, nơi bất kỳ đâu, đều vẫn có thể có thơ, có người làm thơ, đọc thơ và thưởng thức thơ.

Tính chất nhân loại và tính chất quốc tế là tính chất của thơ.

Đó cũng là tính chất của âm nhạc, hội họa, hay tính chất của nghệ thuật nói chung.

Đôi khi cả trong văn cũng có thơ, và ngược lại cả trong thơ cũng không thể không có bóng dáng của văn.

Nên thơ là tiếng nói của lòng, của tâm hồn, của ngôn ngữ loài người, tức vượt được lên cả mọi ngôn ngữ đặc thù trong các không gian và thời gian nói chung.

Tiếng nói của thơ có khi là tiếng nói bất tận, vượt thời gian và không gian, hay cũng là bản chất của mọi nghệ thuật chân chính nói chung mà chính lòng người và cuộc đời hay nhân loại có được.

Đó là toàn thể, hay ít ra cũng là vài điều đáng nói về thơ.

Thơ, hồn thơ, nghệ thuật thơ tức bút pháp hay thi pháp của thơ không thể bao giờ là hẹp hòi, gò bó hay cứng nhắc, cũng không phải chỉ để nhằm cho những người làm thơ, sáng tác thơ, mà là để cho tất cả mọi người, như đó là sản phẩm tinh thần chung, như là một nghệ thuật vũ việt chung, hay chính là

âm hưởng hay tiếng nói trác tuyệt ngân vang lên từ trong lòng, tức trong tâm hồn, tình cảm, hay tâm thức của tất cả mọi con người.

Bài viết ngẫu hứng

Sáng 12/5/2010 tại Sg

VÕ HƯNG THANH

★★

ÂM HƯỞNG TIỂU LÂM THỜI ĐẠI

Chuyện này phải nói bằng thơ
Bằng thơ lục bát cho nhiều người nghe
Vì thơ kiểu cách lạ đời
Người bình dân cũng chẳng xoi được nào

Thơ này chẳng viết cho cao
Chỉ cần vần điệu để vào tai nhau
Khổ thơ rành rẽ trước sau
Bốn câu mỗi đoạn khác nhau là vừa

Chuyện cười quả một không hai
Bởi anh hàng xóm có tài mưu mô
Chiêm bao thấy cái lưỡi bò
Câu thai bèn vội báo cho xóm giềng

Rằng ta đất rộng biển liền
Lưỡi bò phải liếm một miền bao la
Trước thời chỉ kể Hoàng sa
Rồi thì tiếp đến Trường sa khó gì

Cho dầu làng xóm thị phi
Để ngoài tai hết kể gì đúng sai

Ở đời mình ta mới có tài
Đảo điên phải trái có ai hơn mình

Kệ cha sự thật chình ình
Cứ coi lịch sử như mình viết ra
Hoàng sa cứ gọi Tây sa
Để con cá nhỏ phải sa lưới mình

Nhờ vào sự cố chiến chinh
Mang tàu đánh chiếm lợi mình hề chi
Thế gian sai đúng kể gì
Tranh hơn một miếng bẻ gì tính sau

Lưỡi bò lưỡi rắn giống nhau
Cũng thì là lưỡi liếm mau kéo huề
Lưỡi bò nhám nhúa khó chê
Còn như lưỡi rắn dễ bẻ tránh sao

Ta xưa con của Trời cao
Còn nay lại có khác nào Anh Hai
'Đàn em' dẫu chẳng bắt tài
Mình chơi xỏ trước đó ai hơn mình

Biển Đông từ thuở bình sinh
Mình chưa có mặt bởi mình ngu ngơ
Thời gian nào có đợi chờ
Bây giờ mình mạnh há chờ nữa sao

Nhớ thời ồm yếu xanh xao
Liệt cường xâu xé dễ nào kêu ca
Giờ đây mình cũng một bà
Mặt cửa mướp đấng há ta ngại ngùng

Ở đời muôn sự của chung
 Những gì giữa biển phải cùng tranh nhau
 Mặc cho lịch sử trước sau
 Của ai có biết của ta giờ này

Biển Đông sóng liếp trời mây
 Đưa nào lén phéng bắt ngay vào bờ
 Hoàng sa như một con cò
 Nước cò đã xuống chỉ chờ thời cơ

Lưỡi bò cổ rấn mà vơ
 Một vùng rộng lớn bây giờ là ta
 Tụi bay bít cửa khỏi ra
 Vì ta án ngữ chẳng xa đất liền

Trước tiên bắt giữ đòi tiền
 Có tiền mới thả chẳng tiền thì không
 Gạo đong kiếm chác từng đồng
 Ngươi dân kẻ chúng miễn ông được tiền

Ra oai hùng cứ một miền
 Những đồ tép nhãi dấm phien chi ta
 Tàu ngầm hỏa tiễn bắn xa
 Hự lên một tiếng chết cha tụi mày

Trên trời ta có tàu bay
 Hải quân có đảo tiếp bày bộ binh
 Bản đồ trái rộng hải trình
 Chỉ trong gang tấc mặt mình có ngay

Để bù lại với những ngày
 Mình còn yếu đuối trước bầy sói lang
 Bây giờ cũng chẳng muộn màng

Cái gì đã chịu tất mang thi hành

*Bá quyền ai dám đua tranh
Chỉ mình ta phải quyền hành biển Đông
Tép riu chớ có đèo bòng
Chớ hòng ương ngạnh tranh giành lại ta*

*Biển Đông thật quả bao la
Lòng tham chỉ muốn vươn ra ôm tròn
Tài nguyên trên đảo dưới thềm
Giao thương phong tỏa ai kèm được ta*

.....

*Ôi thôi nghĩ lại sơn hà
Ngàn năm cương thổ sao ta thấy buồn
Hùng vương đất nước Lạc Hồng
Hoàng sa máu thịt sao trông xa vời*

*Hỡi người dân Việt khắp nơi
Dẫu cho lỡ bước ta thời quy sao
Tuy dầu lịch sử lao đao
Cũng trong giây khắc lẽ nào lâu hơn*

*Hoàng sa máu chảy ruột mềm
Của ta sao để người kèm lại ta
Biển Đông dầu có bao la
Ngõ vào chẳng thể khiến ta bít bùng*

*Vùng lên lịch sử oai hùng
Phải mau giành lại một vùng Hoàng sa
Luật trời lồng lộng bao la
Vạn đời 'Nam Quốc Sơn Hà' là đây*

Bài thơ ngẫu cảm*
 VÕ HUNG THANH
 (11/5/2010)

SỰ HÈN YẾU CỦA CON NGƯỜI

Có thân xác con người mới sống
 Như muôn loài cả đến đế giun
 Nguyên tắc lớn sự đời là vậy
 Có gì đâu mà phải thẹn thùng

Người phải sống trước tiên phải sống
 Cần thiết thôi thân xác trời cho
 Thân xác ấy mẹ cha mang tới
 Quà cho ta quý nhất trên đời

Nên trước nhất triệu lần phải sống
 Bằng giá nào phải sống trước tiên
 Dù có phải cong lưng uốn gối
 Sống ra sao miễn sống được rồi

Muốn được sống lặng thinh để sống
 Dù bao điều phi lý ra sao
 Phải bưng mắt bịt tai để sống
 Như người ta vẫn sống giữa đời

Người người thế thì ta cũng thế

* Hiện thời TQ đang ngang ngược ra lệnh cấm xâm nhập tại vùng biển đảo HS, nên nhiều tàu đánh cá của ngư dân VN đã phải bị bắt giữ và bị TQ đòi tiền nộp chuộc một cách phi lý trong khi họ đang hành nghề đánh bắt trên vùng lãnh hải của đất nước chính mình.

Như mọi người để được an thân
 Các điều khác để đời lo liệu
 Bàn độc chi ai gánh giữa đường

Chỉ khờ lắm mới làm điều dại
 Lợi bao người mà hại riêng ta
 Cừ im miệng ích gì động miệng
 Dại gì thua tôi ở bụi này

Đời như nước chảy xuôi đành vậy
 Cứ chỗ nào lỗ trũng ùa theo
 Dầu bùn rác kệ cha cả thấy
 Càng hụp sâu lặn tốt sống nhiều

Người đả đảo cùng nên đả đảo
 Người hoan hô cùng phải hoan hô
 Người vỗ tay vỗ to hơn nữa
 Người bảo im đừng nói lời nào

Điều ca ngợi phải cùng ca ngợi
 Cần làm sao ca ngợi tốt hơn
 Người ca một ta ca gấp vạn
 Phải đào sâu khai thác ngập tràn

Có như thế mới thành nổi trội
 Mọi người đều trố mắt khen ta
 Kẻ chủ chốt thấy ta cừ thật
 Ai đưa ta thành tích được nào

Cái khôn ấy chẳng ai dạy cả
 Chính cuộc đời đã dạy cho ta
 Trong trường học có khi được bảo
 Nhưng nhờ ta kinh nghiệm dần dà

Sống phải vậy an toàn số một
 Kệ cha đời mũn che tai
 Mặc mọi người mình luôn tiến tới
 Lợi ích riêng luôn mãi đòi dào

Phải tiến tới đạp lên tất cả
 Dù đó là danh dự lương tâm
 Cần quí gì những hư danh đó
 Phải nêu cao thực tiễn cuộc đời

Cần làm vậy đi sau đến trước
 Cuộc thành công càng được nâng cao
 Ai ngại ngùng tránh đường ta tiến
 Phải khôn ngoan, đại dột lẽ nào

Đời khôn sống, nếu không bóng chết
 Càng thành công càng tỏ anh hùng
 Cần phải đứng để đời ca ngợi
 Ngã xuống rồi đời vát sau lưng

Việc sai đúng sá chi, chuyện nhỏ
 Thành công rồi đúng quá sai chi
 Tốt hay xấu có trăm ngàn lối
 Đạo đức khi thành đạt sợ gì

Thối đời vẫn đắp dày dặt mỏng
 Phò thịnh thôi ai lại phò nguy
 Điều càng lên khi càng gặp gió
 Điều đứt dây quay lại ngại gì

Đời tuy dẫu có vay có trả
 Cứ vay nhiều chừng trả tính sau

Vay nhiều nữa mới càng trụ vững
Ngại làm chi con cháu sau này

Đời càng cố sống lâu hơn nữa
Càng sống lâu càng được lão làng
Rồi làm vua nắm đầu thiên hạ
Khi ấy thì vạn tuế hô vang

Như loài ốc cứng nhờ có vỏ
Sên bò lâu thỏ phải đầu hàng
Thành công rồi vẽ vang sự nghiệp
Mọi người hèn ta được vinh quang

Đời là thế đấu tranh là thế
Cao thượng gì mưu chước vẫn hơn
Ai cao thượng lập am mà sống
Cứ sống cho thỏa chí đàng hoàng

Đời cũng giống cuồng phong bão tố
Cát bụi mờ sấm chớp dăng dăng
Trong cát bụi quây lên để hưởng
Anh hùng đâu đường cứ thẳng băng

Phải sống đã cần gì hữu cảm
Kệ thay đời vô cảm vẫn hơn
Mình cảm người há người cảm lại
Tiên thủ vi thuật ấy thập toàn

Triết lý ấy người đời luận tiếp
Đúng cùng sai phân giải thiệt hơn
Nhưng thực tế rõ ràng khó chối
Biết tìm đâu lý tưởng cuộc đời

Lý tưởng giống mặt trời sa mạc
 Khát càng cao ảo giác càng cao
 Tuy ảo giác giúp người đỡ khát
 Thực tế kia thay thế được nào

Nên nói lắm đời thêm rối lắm
 Càng nhiều người phản đối nhao nhao
 Vì phản đối càng tăng danh phận
 Thì kể chi chân lý cuộc đời

Khi mưa xuống ềnh ờng inh ỏi
 Tiếng gào to hơn cả mưa rơi
 Mưa là luật tự nhiên trời đất
 Tiếng gào kia âm hưởng cuộc đời

Bài thơ ngẫu hứng
 Sg, sáng 11/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

CON NGƯỜI VÀ CÁI ÁC

Cái ác chẳng khác chi như rắn độc bị nhốt trong hàm sâu
 Còn điều thiện như hoa thơm đồng nội
 Khi con người làm thiện, hướng thiện, như bông hoa tươi thắm, tốt lành
 Như trái ngon, như hương ngát, như nắng vàng tỏa sáng khắp nơi
 Khi con người làm ác, giống như loài ác quỷ hiện hình, như rắn rít từ hàm
 sâu chui lên gớm ghiếc
 Khi con người làm thiện, có nụ cười, có mắt nhìn, có bàn tay ấm áp, thân
 thương, đầy lòng thiện tâm, yêu mến
 Khi con người làm ác, giống như loài hổ báo, sài lang, như rắn độc, chẳng
 khác gì như độc khí phun ra và bàn tay quỷ dữ

Cái ác như móng vuốt ma quỷ hiện hình
 Cái thiện như mây trời cao khiết, như ráng trời rực rỡ ửng sáng trên bầu
 trời cao
 Con người không phải thần thánh, chẳng phải quỷ ma
 Con người là con người bình thường, tự nhiên, là sinh vật hay sinh linh biết
 phân biệt giữa cái tốt và cái xấu, biết làm điều thiện
 cũng như biết làm điều ác
 Vậy điều thiện, điều ác ở đâu, nó đều có trong mỗi con người và cả trong
 khắp thế gian này
 Nên khi con người thiện lành, hay làm các điều tốt, cũng giống như một
 bông hoa đang nở
 Còn khi con người không thiện lành, hay hành ác, cũng có khác chi loài ác
 quỷ được hiện hình, hay loài rắn rít được ngẩng cao đầu
 góm ghê, biến người khác thành vật hi sinh,
 vật tế ác thần, thành các nạn nhân, và cũng biến
 cả trần gian thành địa ngục
 Cái xấu vốn dĩ cũng chỉ là bản năng, cái bản năng dã thú, ác độc,
 góm ghê, nơi những con người mà bản thân họ
 thật có khác chi như thuộc loài ma quỷ
 Còn cái tốt cũng giống như thiên năng, cái bản chất cao quý,
 tự nhiên của những con người bình thường, nhưng có khác
 chi họ cũng là những thiên thần
 Cái xấu, cái ác đối với con người, tức đối với đồng loại của mình,
 đối với loài người, hay kể cả loài vật nói chung, cũng vẫn đều là
 những hành động hiểm nghèo, bản thủ, ghê rợn, góm ghiec
 với thế gian mà nhiều khi khiến cho ta buộc phải rùng mình
 Cái tốt đối với con người, hay đối với mọi loài vật nói chung, lại chẳng
 khác gì những bông hoa đẹp của thế gian, mà hương thơm ấy
 làm áp áp lòng người, và màu sắc ấy làm tươi mát tâm hồn,
 để biến cả trần gian thành thiên đường chỉ trong thoáng chốc
 Thế nên cái thiện và cái ác cũng chỉ khác nhau như giữa trời và đất
 Trời ở trên cao, trong lành, mát mẽ, có mặt trời tỏa sáng,
 mà mọi người đều khao khát nhìn lên

Đất ở giữa trần gian, đầy bụi mù, gai góc, đầy các hồn ma, ác quỷ,
 các loài rắn rít ẩn nấp trong các khe sâu, hầm hố, hay trong
 những vùng hẻo lánh nhất của đêm đen
 Cái thiện, điều hay, luôn luôn như ánh bình bình tỏa sáng
 Còn cái ác, điều độc địa, vẫn chẳng khác gì đêm đen trong
 cơn bão tố làm xé nát tâm hồn của những con người
 Con người vẫn luôn luôn là con người bằng thịt bằng da
 Nhưng những con người thánh thiện, vốn chẳng khác chi
 như những thiên thần
 Còn những con người độc ác, giống như loài quỷ ma, như thần chết hiện lên,
 mà mọi người thấy đều cảm thấy sờn da, kinh hoàng và gớm ghiếc
 Lúc cái ác vùng lên, như loài rắn độc bò ra khi cái hầm bị bật nắp
 Khi cái thiện tỏa sáng, như mùa xuân tức dậy, như buổi sáng tỏa hương
 giữa hoa đồng cỏ nội
 Cái thiện và cái ác thật ra đều có khắp nơi
 Nó như sự cân bằng trong cuộc đời và vũ trụ
 Trong cuộc sống hằng ngày, không lúc nào mà con người không
 làm ra cái tốt, và cũng không lúc nào mà con người
 không xả rác đó đây
 Điều thiện và cái tốt của mỗi người cũng hòa nhau, như hương thơm
 hòa quyện của muôn loài hoa trong không khí trong lành
 của buổi chiều hay buổi sáng
 Điều ác và cái xấu của mỗi người cũng móc xích cùng nhau
 như các loài gai nhọn, như các móng vuốt ác quỷ, làm cho tối tăm,
 nhùng nhằng trần gian, chẳng khác gì giữa đêm bão tố kinh hoàng
 hay giữa vùng địa ngục
 Cái thiện, điều hay như bàn tay ấm lành, chan hòa với mười ngón tay
 ngọc ngà thánh thiện
 Cái ác, điều dữ chẳng khác gì như móng vuốt, mà mười vuốt cong
 bản thủ, hôi hám chỉ khao khát xé da, xé thịt con người
 Con người là thiên thần trong cái thiện mà là ác quỷ khi làm ác
 một cách tự nhiên
 Khi làm điều tốt, con người là những thiên thần giữa nhau

Khi làm điều ác, con người trở thành cùng nhau như loài lang sói
Cái ác chụp lên điều thiện như khi ác quỷ vò xé thiên thần
Khi điều lành chặn lên cái ác cũng như thiên thần dẫm chặt
lên loài ma quỷ đang rên xiết oán than
Thế gian chẳng khác gì một ngày mà cái ác là màn đêm
còn điều thiện là mặt trời tỏa sáng
Những đêm đen bão tố hãi hùng trong cuộc đời là thiên đường
của cái ác
Đó cũng chẳng khác gì địa ngục trần gian của điều thiện
Trong những khi như thế, mặt trời bị che khuất hẳn đi
và trần gian chỉ còn là bóng tối
Những khi như thế, các con người thiện lành như đang giẫy giụa
vì bị cào xé thảm thương trong lòng nanh vuốt của bàn tay
ác quỷ
Có những điều thiện ẩn mình, hoàn toàn cao quý, vô danh
trong cuộc đời
Có vô vàn những điều ác trở thành công khai hoặc phải trá hình,
khi điều thiện bị lép đi, hoặc được giương lên,
tùy theo những tình huống cuộc đời trong mỗi lúc
Đó luôn luôn là cuộc đấu tranh, là chiến trường không bao giờ ngưng nghỉ
Đó cũng là mặt trái và mặt phải của thế gian và của mọi con người
Mọi cái ác, điều xấu đều có thể được biểu hiện bằng hành vi
hay bằng ngôn ngữ
Mọi điều thiện, cái tốt trên đời đều có thể ẩn tàng, hoặc công khai
nhưng không hề bao giờ lộ liễu
Bởi điều ác, điều xấu có khi không cần che giấu hay được khoe khoang
Còn điều thiện, cái tốt lúc nào cũng e ấp, khiêm nhường, ẩn mình
giống như các thiên thần hộ mệnh
Điều đó cũng chẳng khác gì như cuộc đời đầy những bông hoa
cùng muôn vàn gai nhọn
Bông hoa làm thơm ngát hương đời, còn gai nhọn làm lòng người
đau buốt, xót xa và ngao ngán
Tiếng nói của điều thiện, cái tốt là vô vàn âm sắc của lòng từ bi, hi xả

Tiếng kêu của điều ác, cái xấu, như tiếng gào thét, phì phò ghê rợn
 và ác độc của loài ác hay rắn rết
 Con người là thiên thần khi biết vươn lên
 Con người trở thành rắn độc khi sa vào các bản năng dã thú
 xấu xa giống như sa vào chính trong lòng địa ngục
 Vì chỉ có các thiên thần mới chấp cánh được cho các thiên thần
 Còn ma quỷ cũng chỉ luôn chấp vuốt được cho các ma quỷ
 để biến trần gian thành hỏa ngục
 Con người không mấy ai thích chính bản thân mình lại thành
 nạn nhân hay phải bị rơi vào cái ác
 Nhưng một số người nào đó thì vẫn sẵn sàng làm nhiều điều ác
 cho người khác
 Hoặc đứng trước cái ác có thể phủ chụp lên đối với
 người khác hay đối với nhiều người
 Cái ác luôn đồng nghĩa với điều xấu chẳng khác gì móng
 và vuốt đồng nghĩa với nhau
 Còn cái thiện và điều tốt chẳng khác gì hoa, vẻ đẹp và hương thơm
 khó thể nào bị tách rời riêng rẽ
 Nên tất cả chúng ta chỉ mong gì cho thế gian toàn là hoa
 mà không còn gai góc
 Song điều đó có quá lắm không ?
 Có phải chỉ là ảo tưởng đại khờ
 Hay là nguyện ước tự nhiên mà mọi người đều ước mong
 cùng hướng đến ?
 Nhưng có ước nguyện nào lại có thể thay thế được cho chính hành tác
 hay mọi việc làm vốn và cũng không bao giờ
 con người có thể tạo nên được một thiên đàng hạ giới
 ở trần gian
 Nhưng con người vẫn có thể tạo nên được một cảnh đời yên ả
 và ngoạn mục ở thế gian này
 Và cảnh đời xinh đẹp, ngoạn mục đó chính là từ vật chất
 đến tinh thần
 Nó cũng còn phải là từ hành vi đến ý thức

Đó cũng là cái mà mọi người phải có
 Hay cũng là lúc mà tất cả mọi người
 Không thể bắt cứ ai vẫn còn móng vuốt
 Nhưng nhất thiết chỉ còn toàn những đôi cánh tinh khiết
 Vì giống như tất cả mọi thiên thần.

Bài thơ viết ngẫu hứng
 Sg, sáng sớm 10/5/2010
 VÕ HƯNG THANH

★★

THẾ NÀO LÀ TỰ DO, DÂN CHỦ ?

Khi bạn có điều gì muốn nói
 Vì bạn thấy điều đó là công chính, cần thiết, có lợi cho mọi người
 Và bạn có thể được quyền nói ra một cách công khai, mà không
 ngại điều gì, không ngại bất kỳ ai, đó chính là tự do, dân chủ
 Cũng vậy, khi bạn thấy có điều gì muốn nói
 Mà cứ luôn ngại ngùng, sợ hãi, sợ bất kỳ ai, sợ bất cứ điều gì, đó
 không còn là tự do, dân chủ
 Tại sao bạn phải sợ ?
 Bởi vì đó là những xã hội độc tài, độc tài cá nhân hay độc tài tập
 thể
 Trong các xã hội như vậy, bạn chỉ có thể nói khi nào bạn được
 phép, được
 người khác cho phép bạn nói những gì do chính bạn thấy cần và
 suy nghĩ
 Hoặc bạn phải nói những gì người ta bắt buộc bạn phải nói, ít nhất
 cũng là nói công khai
 Tức bạn phải làm theo người có quyền, cho dù đó là ai, bất kỳ ở
 đâu, lúc nào,
 cho dù họ ra sao, đó không còn là tự do, dân chủ

Có nghĩa khi con người còn phải sợ hãi con người mà không
 có bất kỳ lý do gì
 chính đáng, đó chỉ là xã hội ngột thở, không thể nào
 có quyền tự do, dân chủ
 Nên tự do, dân chủ là gì, nếu không phải đó là niềm tin,
 và sự trân trọng giữa người và người
 Còn độc tài là gì, nếu không phải đó là sự mất niềm tin, sự không
 tôn trọng lẫn nhau, sự không còn coi nhau
 như giữa người và người
 Nhưng tại sao có sự độc tài ? Sự độc đoán ấy khởi nguồn
 hay được mang lại từ đâu ?
 Đó có thể là sự quán tính đã có từ lâu
 Đó có thể là mọi niềm tin đã hoàn toàn mất
 Niềm tin nơi con người, niềm tin nơi xã hội
 Niềm tin nơi những gì tốt đẹp nhất trong cõi đời này
 Đó cũng có nghĩa là sự bảo thủ quyền lợi
 Một khi có những người nào đó có quyền
 Có quyền rồi thì không dễ gì từ bỏ, thường điều đó đúng
 với rất nhiều người, trừ những người công chính
 Nhưng người công chính trên đời này chẳng phải luôn luôn
 vẫn có nhiều
 Bởi vậy luôn luôn nhờ đến pháp luật làm nền
 Nên pháp luật đặt nền tảng trên tự do, dân chủ
 Đó mới là pháp luật tự do, dân chủ, và phục vụ cho tự do,
 dân chủ
 Còn pháp luật độc tài thì sao, nó hoàn toàn ngược lại
 Nhưng ai làm ra pháp luật ? Đó luôn chính là những con người
 Vậy nên bạn đừng ngạc nhiên
 Con người thế nào thì hành vi thế đó
 Chỉ có những con người thật sự có ý thức tự do, dân chủ,
 và có cả quyền tự do, dân chủ, mới tạo nên được
 những nền pháp luật hoàn toàn tự do, dân chủ
 Còn những người không được như thế thì sao, đó chỉ là điều

hoàn toàn ngược lại

Cho nên niềm tin của ý thức cá nhân, sự bó buộc do nơi người khác,
hay những quyền lợi riêng tư, đặc thù nào đó,
dù là vật chất hay tinh thần, đó đều là những cản ngại
tự nhiên cho các quyền tự do, dân chủ

Hay nói khác đi,

Khi có những niềm tin mù quáng, khi có những tiên kiến
nhất định đã ngấm sâu vào đầu, khi do
những tuyên truyền giả tạo đã bám rễ sâu xa,
tức là khi chúng đều đã tạo thành nên những
quán tính chặt chĩa rồi, ôi thôi còn làm thế nào
mà nói được tự do, dân chủ

Nên sự tự do, dân chủ cần phải có sự đấu tranh của tất cả
mọi người, kể cả nơi bản thân của mỗi con người

Mới có cơ may thay đổi, giống như đẩy được một cỗ xe
nặng nề, cổ lỗ, đang dẹt nó sang một bên, đẩy nó tiến lên,
hay buộc phải rẽ nó ra để khỏi cản đường tiến tới

Cái gì làm nên điều này, động lực nào giúp được điều này ?

Đó là sự nhận thức, lương tâm, trách nhiệm, cùng là ý thức

Đó là sự ý thức về yêu cầu của một xã hội nhân văn, một xã hội
có niềm tin nhân bản và có tình người, không còn là xã hội
quán tính, chủ quan, thiên lệch, giáo điều, nguy tín, mù
quáng

theo một ý hướng giả tạo nào đó, mà thật sự chỉ biến mọi
người thành những ốc đảo, biến những con người
thành những chiếc bóng đơn độc, lạnh lùng

Xã hội tự do, dân chủ nói chung lại là xã hội nhân văn

Tinh thần nhân văn đó phải được vun đắp và mãi mãi xây nên

Bởi vì đó là tình người, nhân phẩm con người, và đó cũng mới chính
là tinh thần xã hội

Bởi tự do, dân chủ là gì nếu đó không phải là nền tảng tự nhiên,
muôn đời của toàn xã hội

Xã hội của cả loài người, không phải xã hội của chính riêng đâu

*Chân lý cuộc đời có nghĩa chỉ luôn luôn là một và hoàn toàn
bất diệt*

Đó là cái cây toàn diện do tổng thể lịch sử nhân loại tạo nên

Nhưng đã có những người dở hơi, chỉ muốn tỉa cành, xén lá

Muốn chặt cây đời thành những đoạn nhỏ để chơi

Đó là các học thuyết, các quan điểm dị kỳ

Muốn tạo thành những cái được mệnh danh, được cho là điều ưu

việt khác thường của tự do, dân chủ

Nhưng thật sự đó đều là những chủ quan và giả dối

Điều này chính thực tế lịch sử cuộc đời cũng đã chứng minh

Thế nên đấu tranh cho tự do, dân chủ vẫn luôn luôn là điều

chính đáng, đó là cả một nhu cầu, cả một mục đích cao

chung và mãi mãi còn hoài của tất cả, tức của mọi người,

mọi sự, và của trăm nghìn phương diện

Nhưng sự đấu tranh như thế cần phải ra sao

Đó phải là một bức tranh muôn màu

Bức tranh hoàn toàn sống động, hay ho, không thể có

bất kỳ điều gì kịch kỡm

Đó chính là ngôn ngữ chung mà mọi người cần nói

Ngôn ngữ chung giống như trong một bài thơ, một bức họa,

một bản hòa âm, mà mọi người đều cùng nhau dần tới

Đó là khí thế, nhưng cũng là sự hòa bình,

Bởi vì tự do, dân chủ không thể tự phản lại chính mình

Nó giống như dòng nước chảy xuôi mà không thể nào dội ngược

Dòng nước dội ngược đã không còn là dòng nước cũ

Và những sự dội ngược như thế cũng chỉ có thể diễn đi,

tiếp lại như thế cho đến muôn đời

Cho nên chỉ có sự chảy xuôi đúng nghĩa mới thật sự

hướng tới tương lai

Dòng nước không thể có điểm dừng, hay tuôn trào, chảy ngược

Hay nói khác đi, dân chủ, tự do là nhu cầu, nguyện vọng,

là niềm tin, là chân lý, là ý nghĩa cần thiết, khách quan,

đồng thời cũng là giá trị, là nhân cách, là ý thức lành mạnh,

là hành vi tốt đẹp, và là hạnh phúc chân chính
 của tất cả mọi người.
 Đó là hình ảnh xinh đẹp, tự nhiên, tỏa rạng của mỗi
 cá nhân con người, của toàn xã hội loài người, hay của lịch sử
 nhân loại nói chung,
 muôn đời đều thật sự phải cần luôn luôn như thế.

VHT

(Sg, 13/4/2011)

★★

THƠ TỰ DO VÀ THƠ CÓ VẤN CỐ ĐIỀU

Thơ là tiếng nói tâm hồn,
 của cảm xúc, của trí tuệ, của đam mê, của tình cảm,
 đâu phải chỉ tiếng nói riêng của ý thức đơn thuần
 Thơ khác lời nói bình thường,
 vì đó là nhờ vào chính hình ảnh, ý tưởng, tứ thơ
 hay nói chung ra, đó chính là ngôn ngữ của hình tượng,
 của thanh âm, mà chỉ riêng trong thơ mới có
 Bởi trong ngôn ngữ đời thường, không ai lại nói bằng thơ cả,
 vì nó sẽ trở thành vô duyên, kỳ quái, hiếm thấy trên đời
 Nhưng trong ngôn ngữ của thơ thì điều ngược lại,
 vốn cũng chẳng thể nào, không thể được hoàn toàn cho phép

Vậy thơ là gì ? Là ngôn từ diễm lệ, mà bất cứ ai khi đọc đến
 đều ưa, và cả đến người làm thơ cũng vậy
 Nhưng lời thơ không phải chỉ là điều diễm lệ
 mà luôn rất cần thêm nhạc tính cho thơ
 Nhạc tính cũng giống như con lặn, khiến cho chuyển động lời thơ
 Bởi vì thơ mà không nhạc tính, cũng khác chi chỉ những lời nói
 tầm thường, vô nghĩa

Mà nhạc tính chính là sự điệu dàng âm nhạc
 Nó làm êm tai, mê đắm, cuốn hút,
 làm thành sức thu hút đam mê, hấp dẫn kỳ lạ của thơ
 Nhạc tính lại còn biến thành các thể thơ,
 trở nên những chiếc khung cho vần điệu dựa vào
 Để nhà thơ trở thành như người dệt vần, tạo chữ,
 chỉ miệt mài say đắm, khi nào đã chọn rõ được khung thơ
 Ấy thế nên cũng có người còn thắc mắc
 Là chỉ nên làm thơ tự do, hay vẫn cứ phải cần điệu, cần vần
 Thật sự thì cả hai, luôn luôn đều đúng cả,
 bởi vì thơ là ngôn ngữ của thanh âm
 Ngôn ngữ luôn hết sức tự nhiên, như dòng sông trôi chảy
 bởi có khi nào, dòng sông lại tự hỏi mình,
 nhằm để tìm cách chảy ?
 Đó chính là điều cũng khiến thơ làm ra,
 thường cũng giống như gió quuyền, mây bay
 lại kể cả có khi như nước đổ ở thác ghềnh,
 có làm chi để mà đóng khung cho được !
 Đấy, thơ thật chỉ giống như tâm hồn khi lan tỏa
 Có gì đâu mà cần cả buộc ràng, dù với thanh âm,
 hay cả mọi việc ở thế gian tất thấy đều không nổi
 Nên đó tất nhiên cũng là điều đáng nói,
 Kiểu thơ tự do, quả có khác chi như nước, ở cuối bãi, đầu ghềnh
 Những dòng chảy luân lưu, chẳng biết đâu nào bến, nào bờ
 Còn thơ vần điệu, lại thường giống như viên ngọc
 Những viên ngọc sáng trong, hình tròn, tuyệt mỹ,
 vẫn được chuỗi lại thành chuỗi
 Mỗi bài thơ như một viên ngọc nhiệm màu
 Mỗi câu thơ luôn trở thành những ánh hào quang lấp lánh
 Vần điệu đó đã trở thành bao nhiêu là mặt cắt
 Càng được phối đều, viên kim cương lại càng lấp lánh bao nhiêu !
 Nên thơ tự do, như gió lộng đường chiều
 Còn thơ có điệu vần, quả chẳng khác gì như sao mai buổi sớm

VHT
(Sg, 13/4/2011)

ÔI HOÀNG SA - TRƯỜNG SA

Ôi, Hoàng Sa, Trường Sa !
 Nay ta muốn hỏi người, vẫn còn hay đã mất ?
 Hỏi những ai biết, hãy mang đến cho ta câu trả lời chính thức,
 Ngay sao ta nghe như chỉ còn vắng vắng tiếng sóng, tiếng gió
 vang vọng ở ngoài khơi ?
 Khắc khoải bao nhiêu một dãy núi sông hoa gấm đã ngàn đời,
 Nay sao ta bỗng như nghe quê hương rĩ từng giọt máu ?
 Giữa biển mặn ! Hay thật đó chỉ là những giọt mồ hôi,

nước mắt ?

Là lòng tự hào, hay niềm tin, ý nguyện, sự ân cần gửi
gắm của người xưa ?

Quốc thổ đã trên bốn ngàn năm,
Hòn núi sông luôn kiêu hãnh, vang lừng,
Sao nay ta nghe như bỗng nhiên phải lờ làng, thảng thốt ?
Này, đó có phải là tiếng trống rền vang, hay chỉ còn là
tiếng sóng âm thầm, thưa thốt ?

Nào, hãy cho ta hỏi Thái Bình Dương,
Người chỉ là biển bằng, sao nay bỗng dựng thành nổi sóng ?
Hay phải chăng, chỉ vì những giọt máu đào phải từ da
thịt trích ra ?

Có phải chăng, chính người cũng đã phải bất bình trước
bao diễn biến của sơn hà ?

Ôi ! Sao ta như thấy có cả niềm đau, niềm tủi nhục ?
Hay tiếng oán hờn, và cả lời chua xót của ông cha ?
Hay tiếng bọt sóng tan nhanh, như sông núi nhỏ lệ nhòa ?
Hay không lẽ đất nước đã thất thế rồi ư ? Sao nay bỗng dựng
dân ta đành cam chịu ?

Không, không quên được ! Những nỗi nhục nhằn của hàng
ngàn năm nô lệ

Dù hôm nay quá khứ đã lùi xa !
Có dễ gì đâu để tâm thức được xóa nhòa,
Khi trong phút chốc, bỗng nhiên biển hiền hòa đã trở thành
dậy sóng ?

Hỡi đất nước, sao chẳng đứng thẳng người lên, để đập tan
làn sóng dữ ?

Hỡi những ai, con cháu Lạc Hồng !
Chẳng lẽ đã quên hết rồi ư, dòng máu nóng anh hùng ?
Hay chẳng lẽ đã yếu lòng, trước những ngôn từ, mỹ ngữ ?
Ôi Tổ quốc ! Tất cả những gì mà ông cha ta còn để lại !
Có thể nào quên sao, dòng máu Lạc Hồng ?
Không, ta không thể cúi đầu, mà phải sống hiên ngang !

Không khuất phục ! Vì giòng máu Lạc Hồng vẫn mãi mãi
 ngàn đời lưu thông trong huyết quản !
 Không, đất nước không thể bao giờ đành chịu nhục !
 Không thể lặng yên, không thể khuất phục bởi người !
 Mặc cho kẻ ngoài có hùng hổ bao nhiêu,
 Nhân dân ta vẫn luôn mãi mãi ngàn đời bất khuất !
 Mỗi tấc đất quê hương, cho dầu giữa trùng khơi, biển cả,
 Đó vẫn luôn là máu thịt của tiền nhân !
 Vẫn mãi là phen che, rào giậu trước sóng ngàn !
 Đó vẫn là cương thổ thiêng liêng, không thể nào để cho mất được !
 Da thịt đó, là quê cha đất Tổ,
 Là núi sông, xương máu của tiền nhân !
 Nào những ai con Lạc cháu Hồng,
 Phải mãi mãi luôn gần đầu cao, như mọi thời oanh liệt !

Không, không thể để yếu lòng trước các mỹ từ, khẩu hiệu,
 Không có sự thật nào cao hơn chính dòng máu anh hùng !
 Chân lý ngàn đời luôn chỉ có non sông,
 Thiêng liêng quá, ôi quê cha đất Tổ !
 Mặc thế giới có sao dời vật đổi,
 Thì giang sơn vẫn phải mãi ngàn năm !
 Linh khí núi sông vẫn cao ngất non ngàn !
 Thiêng liêng quá, không thể nào phải để Hoàng Sa, Trường Sa
 đành mất được !
 Ôi, ta thấy trong tim, sao bỗng nhiên như bùng bùng nổi sóng,
 Sóng ở ngoài khơi, hay sóng ở trong lòng ?
 Nào hãy phấn kích lên đi, trên tám mươi lăm triệu đồng bào !
 Không, không thể bởi duyên cớ gì mà để cho Hoàng Sa,
 Trường Sa đành mất được !
 Phải mãnh liệt, không bao giờ yếu đuối !
 Phải sục sôi, không lạnh nguội trong lòng !
 Phải hào hùng, kìa một dãy non sông !
 Bàu máu nóng, không thể nào để bị lạnh đi trong lòng, hay

trong huyết quản !

Phải lên tiếng ! Không thể nào câm nín,
Phải sục sôi ! Không thể chịu cúi đầu,
Giang sơn này, di sản của cha ông,
Một tấc đất, cũng không thể nào để cho vơ vét được !
Ta không xâm lấn của người, quyết cũng không để người xâm lấn,
Cho dầu một bãi cát vàng, hay hòn đảo xanh nhỏ giữa đại dương,
Bởi tất cả là núi sông, đất Tổ, biên cương !
Thiên lương quá ! không thể nào thôi gìn giữ !
Ta phải luôn nhớ mãi đến thời Hùng vương dựng nước !
Rời Quang Trung, Hưng Đạo, Lê Lợi, Trưng Vương ...
Tổ quốc liệt oanh, Dân tộc quật cường,
Nay cũng phải quyết, không thể để cho Hoàng Sa, Trường Sa
đành mất được !

"Khứ niên kim nhật thử môn trung
 Nhân diện đào hoa tương ánh hồng
 Nhân diện bất tri hà xứ khứ
 Đào hoa y cựu tiếu đông phong"

Được dịch dưới hai thể thơ VN :

HOA ĐÀO

"Chón đây năm trước ngày này
 Hoa đào ửng đỏ làm hây má hồng
 Bây giờ người đã sang sông
 Cành hoa còn đó gió đông cợt đùa"

★★

"Nhớ năm trước ngày này bên song cửa
 Má hồng xinh ửng đỏ ánh đào tươi
 Rèm buông xuống giờ đây người đã vắng
 Cành hoa kia còn đó gió đông cười"

V.H.T (1974)

Kèm theo còn có trên mười hai bài thơ Đường luật nổi danh khác cũng đã được dịch chung ở đây, nhưng rất tiếc nay đều bị thất lạc cả.

★★

NGÔI BỊ NẮNG DỌI

Ta ngồi đây ta ngồi trước mặt Trời
 Trời bên lén lén nhìn qua tóc gáy

.....
*Mặt trời sao cứ nhìn ta thế
 Đâu phải trên đời chỉ có ta !*

Võ Hưng Thanh
 (1970)

ĐI THUYỀN TRÊN BIỂN ĐÔNG

*Ta đi trên cỏi hành tinh
 Không gian phẳng lặng thấy mình bao la
 Gió trời thổi lộng tim ta
 Tình đời bát ngát từ ra tim này
 Không gian bao rộng trời mây
 Thời gian bao rộng tháng ngày ta đi ...*

Võ Hưng Thanh
 (1969)

MUA GẠY Ở ĐẢO LẠI SƠN

*Đảo không sơn mà bảo rằng sơn lại
 Nói hai nghìn ta trả một nghìn hai
 Người chẳng hiểu nên người không khứng chịu
 Vài trăm thêm thôi người khỏi kêu nài
 Tình non nước ta ghi đây vài chữ
 Núi song này muôn thuở cũng không phai ...*

Võ Hưng Thanh

(1969)

★★

CUỘC ĐỜI

*Cuộc đời như quán trọ
Người đến rồi người đi
Cuộc đời như quán trọ
Người đi còn lại gì*

VHT

(1968)

★★

THỜI GIAN

*Có ai chấp cánh thời gian
Cho ngàn năm vẫn như ngàn mây bay
Ai đưa ta đến chốn này
Cho ngàn năm vẫn tháng ngày ngao du*

VHT

(1967)

★★

TUỔI MƯỜI BỐN

*Tuổi mười bốn làm em thơm ngây ngất
Còn nguyên hương với da thịt trẻ con
Gót nhẹ quá phố phường như say mất*

Ôi tê mê hình tượng lắng vào hồn

*Tuổi mười bốn tóc nồng thơm hôn mẹ
Mắt ngập ngừng còn vương vất ý cha
Trán cao khiết còn nương hồn rất nhẹ
Tay măng non còn trịu mền chan hòa*

*Tuổi mười bốn môi hồng còn chúm chím
Đã ngượng ngừng khi thấy ý con trai
Má trắng mịn còn thay tim thành tiếng
Thẹn vu vơ rồi chẳng nhớ lâu dài*

*Tuổi mười bốn em nhìn đời vô tội
Ý trắng trong chưa biết nghĩ ngày mai
Rất vô tư nên đời còn chưa vội
Chưa đắn đo chưa lo sợ tương lai*

*Tuổi mười bốn tuổi thân tiên con gái
Một lần thôi không thể lại hai lần
Mà thời gian có bao giờ trở lại
Giả từ em tôi thấy bước băng khuâng*

*Tuổi mười bốn gặp em lần độc nhất
Rời xa nhau mãi mãi đến nghìn sau
Tôi chẳng tiếc và em dường chẳng biết
Vĩnh biệt thôi chi để thấy tàn phai*

*Võ Hưng Thanh
(1962)*

TỔNG MỤC CÁC TIÊU ĐỀ BÀI THƠ
(Cho tới 28/10/15)

**

1. THƠ TA (28/10/15)
2. BÙI GIÁNG (27/10/15)
3. ĐIỀU ĐÓM ĂN TÀN (26/10/15)
4. MAHATMA GANDHI (26/10/15)
5. CÔNG ƠN CỦA BÁC (26/10/15)
6. CON HON CHA NHÀ CÓ PHÚC (26/10/15)
7. PHÁP LUẬT Ở ĐÂU (26/10/15)
8. LỘN SÔNG (26/10/15)
9. RA NGOÀI (24/10/15)
10. DANH CHÍNH NGÔN THUẬN (24/10/15)
11. RA NGOÀI (24/10/15)
12. BIẾN BÁO (24/10/15)
13. ĂN CƯỚP VÀ ĂN CẤP (24/10/15)
14. TRIỆU NHÀ THƠ (24/10/15)
15. EO OI (24/10/15)
16. LỜI CHÀNH (24/10/15)
17. HỎNG RỒI (24/10/15)
18. CỨ TÔN VINH TUỔI XUÔI VÀO (24/10/15)
19. LÀM CHÍNH TRỊ (22/10/15)

20. NGẠN NGỌC (22/10/15)
21. TỔ HỮU (22/10/15)
22. TRƯƠNG NHƯ TẮNG (22/10/15)
23. TRÀO LƯU HIỆN ĐẠI (21/10/15)
24. AN NINH CHÍNH TRỊ VÀ AN NINH QUỐC GIA
(21/10/15)
25. NGUYỄN TRỌNG KHA (21/10/15)
26. ALAN PHAN (21/10/15)
27. TRẦN ĐĂNG KHOA (21/10/15)
28. PHÚC ĐÁP (21/10/15)
29. DÂY THẦN KINH XẤU HỔ (20/10/15)
30. GIAI CẤP MỚI (20/10/15)
31. CÓ NÊN TIN CHĂNG ? (20/10/15)
32. HAY (20/10/15)
33. DÂN KHÍ, DÂN TRÍ, DÂN SINH (19/10/15)
34. VIỆT GIÀN (20/10/15)
35. PHẠM TƯỜNG LONG (19/10/15)
36. CON VOI VÀ CON CỌP (19/10/15)
37. NHẢN VỚI TONYDO (19/10/15)
38. XUA VÀ NAY (19/10/15)
39. CON NGƯỜI VÀ CƠ CHẾ (19/10/15)
40. HIỆN TÌNH DÂN TA (19/10/15)
41. CON ÔNG CHÁU CHA (18/10/15)
42. BI QUAN (18/10/15)
43. XẺ DỌC TRƯỜNG SƠN (18/10/15)
44. MƯA (18/10/12)
45. THẾ GIỚI VÀ CHÚNG TA (18/10/15)
46. TRANH CHẤP TÁC QUYỀN (17/10/15)
47. CÔNG NHÂN LAO ĐỘNG (17/10/15)
48. GO HOME TẬP CẬN BÌNH (17/10/15)
49. THƠ TRẺ NÍT (17/10/15)
50. DÂN SINH, DÂN TRÍ, DÂN KHÍ (16/10/15)
51. NHÂN VĂN (16/10/15)

52. PHẠM CHI LAN (16/10/15)
53. SƯƠNG TAI (16/10/12)
54. HOAN HỒ (15/10/15)
55. BIẾT RỒI (15/10/15)
56. HỒ HỮU TƯỜNG (14/10/15)
57. THẬT RA (14/10/15)
58. MẠNG NGƯỜI (14/10/15)
59. QUA RỒI (14/10/15)
60. THÔI THÌ (14/10/15)
61. NGUYỄN DU VÀ TRUYỆN KIỀU (14/10/15)
62. NHÂN VĂN (14/10/15)
63. TỘI NÀY (13/10/15)
64. DÂN TA (11/10/15)
65. ỒI DÀO (11/10/15)
66. TUYỆT VỜI (10/10/15)
67. TỪ NGỌN ĐUỐT TỚI HOA LÀI (10/10/15)
68. THÔI MÀ (10/10/15)
69. CHUYỆN ĐỜI (10/10/15)
70. WIKIPEDIA (09/10/15)
71. BIẾT NÓI GÌ (10/10/15)
72. PHÁT CỜ (10/10/15)
73. CON ĐƯỜNG LỊCH SỬ (10/10/15)
74. CÁC ANH (10/10/15)
75. TÂM HỒN (10/10/15)
76. "CƯỜNG QUỐC" THƠ (09/10/15)
77. CÓ CHI GIẤU ĐƯỢC (09/10/15)
78. GAN LỖ (09/10/15)
79. CUỘC ĐỜI (09/10/15)
80. CÔNG VÀ TỘI VỚI LỊCH SỬ (08/10/15)
81. ĐỜI NGƯỜI (08/10/15)
82. CON NGƯỜI VÀ BẠO LỰC (08/10/15)
83. TỰ DO VÀ CON NGƯỜI (08/10/15)
84. HAI THẲNG HẢI NGOẠI (08/10/15)

85. ĐỌC LẠI "LUẬN NGŨ" (08/10/15)
86. ĐỊNH MỆNH (07/10/15)
87. BA ÔNG GIÁO SƯ (07/10/15)
88. QUAY MÒNG (06/10/15)
89. TIẾC THƯƠNG VỠ PHIÊN (06/10/15)
90. ÁN MỜ VÀ ÁN MỎ (05/10/15)
91. ĐẤT NƯỚC VÀ CÁCH MẠNG (05/10/15)
92. MẸ ĐÓP (05/10/15)
93. CÔNG TÂM VÀ CÔNG LUẬN (05/10/15)
94. LƯƠNG TÂM LUẬT SƯ (05/10/15)
95. LƯU MANH (05/10/15)
96. TỘI THAY CHÂU ÂU (05/10/15)
97. MỘT LẦN LỖ DẠI (05/10/15)
98. ĐẶT ĐIỀU (04/10/15)
99. PHONG THÁNH (04/10/15)
100. CON NGƯỜI SINH VẬT (04/10/15)
101. HỒ, CÁO, VÀ RUỒI (03/10/15)
102. BÀ NĂM (02/10/15)
103. SỰ THỂ (01/10/15)
104. TUYÊN TRUYỀN (30/9/15)
105. ĐỜI THƯỜNG (30/9/15)
106. HAI TRONG MỘT (30/9/15)
107. CÁI NÀY (30/9/15)
108. CON SỐ (29/9/15)
109. ĐỊA CẦU VÀ CON NGƯỜI (29/9/15)
110. CHẴNG QUAN TRỌNG GÌ (29/9/15)
111. MỖI THỜI (29/9/15)
112. ÔI THÔI (29/9/15)
113. XANH VÀ ĐỎ (29/9/15)
114. SAY (29/9/15)
115. ÔI ÔNG VIỆN TRƯỞNG (27/9/15)
116. TUẦN TỰ ĐI LÊN (27/9/15)
117. ĐẠO LÝ (27/9/15)

118. NHỚ HỒI (26/9/15)
119. VÒNG ĐI QUẢN LẠI (24/9/15)
120. XUA RỒI (24/9/15)
121. TẾP RIU (24/9/15)
122. ÔNG TƯỜNG (24/9/15)
123. DÂN NGU (24/9/15)
124. NHẬP NHÒE (24/9/15)
125. "ĐỒNG CHÍ PHE TA" (24/9/15)
126. CÒ MÔI (24/9/15)
127. TƯỚNG LÀ (24/9/15)
128. TÂM HỒN NHÀ THƠ (24/9/15)
129. BẢN NHÁP (23/9/15)
130. CAN ĐẮM (22/9/15)
131. ĐI DÂY (22/9/15)
132. ĐỪNG PHIÊN (22/9/15)
133. PARIS ĐẦY CÚT CHÓ (22/9/15)
134. ÔI THÔI NGUYỄN HẠ (21/9/15)
135. CẢI TẠO CÔNG THƯƠNG (21/9/15)
136. MỤN RỒI (21/9/15)
137. BIÊN NGÀN (20/12/14)
138. THÂN GỬI BÙI LÂN, TONYDO, BAN MAI (19/9/15)
139. ĐỈNH CAO (18/9/15)
140. TRỞ TRÊU TRONG ĐỜI (19/9/15)
141. "GÓP Ý" VỚI ĐẢNG (19/9/15)
142. TA THƯỜNG (18/9/15)
143. CÁI ĐẦU BÃ ĐẬU (17/9/15)
144. LÒNG DÂN (17/9/15)
145. MỖI NGƯỜI (17/9/15)
146. NÓI NGAY (17/9/15)
147. TIỀN VÀ TIỀN (17/9/15)
148. TỪ TÔN ĐỨC THẮNG ĐẾN LÊ VĂN TÁM (16/9/15)
149. TỪ BẢO ĐẠI ĐẾN DƯƠNG VĂN MINH (15/9/15)
150. TRỜI VÀ TA (15/9/15)

151. *GIỚI THIỆU (14/9/15)*
152. *XEM ẢNH (14/9/15)*
153. *THƠ TA (14/9/15)*
154. *THẾ CUỘC (14/9/15)*
155. *ÔI CHAO NHÌN LẠI (14/9/15)*
156. *HÌNH VÀ NGƯỜI (14/9/15) CON NGƯỜI (10/9/15)*
157. *HÈN KÉM (10/9/15)*
158. *VÀO MẠNG (10/9/15)*
159. *LÝ TƯỞNG KHÔNG THỂ ÁP DỤNG (09/9/15)*
160. *CÁCH MẠNG XƯA VÀ NAY (08/9/15)*
161. *DUYỆT BINH VÀ NHÂN QUYỀN (08/9/15)*
162. *LÃNH ĐẠO THẾ GIỚI KIỂU MỸ (08/9/15)*
163. *TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM (08/9/15)*
164. *XÃ HỘI TẬP THỂ (07/9/15)*
165. *NHÀ BÁO (07/9/15)*
166. *LƯỜI KHÔNG XƯƠNG (06/9/15)*
167. *TỰ CỨU (06/9/15)*
168. *TỘI NGHIỆP CON NGƯỜI (06/9/15)*
169. *CÔNG NHÂN NHẠC SĨ VĂN CAO (06/9/15)*
170. *NÓI MÁY CHO VỪA (06/9/15)*
171. *NGÔI ĐÈN Ở PHÍA CHÂN TRỜI (05/9/15)*
172. *CHUYỆN ĐÙA (05/9/15)*
173. *SỰ ĐÒI (05/9/15)*
174. *"LẬP TRƯỜNG" (05/9/15)*
175. *NHÂN ÁI (05/9/15)*
176. *TIẾN HÓA XÃ HỘI (05/9/15)*
177. *ÔI THÔI (05/9/15)*
178. *TÂM NHÌN (05/9/15)*
179. *CÙ HUY HÀ VŨ (05/9/15)*
180. *NÓI VỀ BÀI PHÁT BIỂU CỦA
THƯỢNG TƯỚNG LƯU Á CHÂU (05/9/15)*
181. *LỊCH SỬ RỒI QUA (04/9/15)*
182. *CUỐI CÙNG (04/9/15)*

183. ĐÀO CÔNG TIỀN (04/9/15)
184. NỀN GIÁO DỤC Ý THỨC HỆ (03/9/15)
185. LỊCH SỬ VÀ KHOA HỌC (03/9/15)
186. CỘI NGUỒN (03/9/15)
187. THỰC CHẤT CON NGƯỜI (03/9/15)
188. CHÂN LÝ VÀ KHÁCH QUAN (03/9/15)
189. KIÊN CƯỜNG (02/9/15)
190. XƯA VÀ NAY (02/9/15)
191. LÒNG DÂN (02/9/15)
192. LÊN VOI XUỐNG CHÓ (02/9/15)
193. SÁM HỐI (02/9/15)
194. TIẾN BỘ (02/9/15)
195. CON NGƯỜI Ở ĐỜI (01/9/15)
196. CHIM VIỆT CÀNH NAM (01/9/15)
197. TIẾC RẰNG (31/8/15)
198. ỒI CHAO (31/8/15)
199. NÓN CỐI (31/8/15)
200. CUỘC ĐỜI (31/8/15)
201. MẶC CẢM (31/8/15)
202. VÔ THƯỜNG VÀ QUANG VINH (31/8/15)
203. Ý NGHĨA (31/8/15)
204. HƯƠNG VỊ CÀ PHÊ (31/8/15)
205. THÔI ĐỪNG (31/8/15)
206. BÁC HỒ VÀ MÁC LÊ (31/8/15)
207. CƠ CHẾ (30/8/15)
208. GIÓ MÂY (30/8/15)
209. NÓI ĐI NÓI LẠI (29/8/15)
210. TRỜI SINH (29/8/15)
211. CHÍNH TRỊ VÀ XÃ HỘI DÂN SỰ (29/8/15)
212. GIÁO DỤC VÀ CHÍNH TRỊ (29/8/15)
213. CUỘC ĐỜI (29/8/15)
214. NGÀY XƯA ÔNG MÁC (29/8/15)
215. BÔNG HOA (29/8/15)

216. NHỮNG VẤN THƠ CÒN LẠI (29/8/15)
217. KẾT THÚC THỂ CHIẾN HAI (28/8/15)
218. TẠI SAO ĐẤT NƯỚC
CHÚNG TA NGHÈO (28/8/15)
219. AI VỀ (28/8/15)
220. THÔNG TIN (28/8/15)
221. CHO VÀ NHẬN (28/8/15)
222. VIỆT NAM - TRUNG QUỐC (28/8/15)
223. VIỆT NAM HỒ CHÍ MINH (28/8/15)
224. ĐỪNG NÊN (28/8/15)
225. ĐEM CHUÔNG ĐI ĐĂM XỨ NGƯỜI (28/8/15)
226. THÁI NHÃ VÂN (28/8/15)
227. ĐỌC THƠ VIÊN LINH (28/8/15)
228. THƠ ĐỂ ĐỜI (28/8/15)
229. NHẠC VÀ THƠ (28/8/15)
230. VIỆT NAM CẬN ĐẠI (28/8/15)
231. DẤU AI (28/8/15)
232. VÔ DUYÊN (28/8/15)
233. BÂY GIỜ (28/8/15)
234. NÓI ĐI NÓI LẠI (28/8/15)
235. MỘT THỜI CUỒNG TÍN (27/8/15)
236. HỌC THUYẾT ĐẤU TRANH
GIAI CẤP CỦA CÁC MÁC (27/8/15)
237. THÂM CUNG BÍ SỬ (27/8/15)
238. THƠ (27/8/15)
239. THƠ PHẠM NGỌC SAN (27/8/15)
240. THƠ NGUYỄN BẮC SƠN (27/8/15)
241. ĐỌC THƠ (27/8/15)
242. TƯ DUY VÀ TRƯỜNG PHÁI (26/8/15)
243. CÁ MÈ MỘT LỬA (26/8/15)
244. LỊCH SỬ VÀ TƯỢNG ĐÀI (26/8/15)
245. MỸ NỮ KHỎA THÂN (26/8/15)
246. CHIẾN TRANH (26/8/15)

247. VỐN TỰ CÓ (26/8/15)
248. TỔNG LUẬN VỀ NHÀ TRIẾT HỌC
TRẦN ĐỨC THẢO (26/8/15)
249. VĂN CHƯƠNG TRẦN THẾ (26/8/15)
250. BIÊN MẠN (26/8/15)
251. VĂN CHƯƠNG KHOA BẢNG (26/8/15)
252. NGOẢNH LẠI HU VÔ (26/8/15)
253. HU VÔ (26/8/15)
254. NGÀY ANH VÀO LÍNH (26/8/15)
255. MẸ TÔI (26/8/15)
256. THƠ KHẨU HIỆU (25/8/15)
257. HỘI NGỘ VĂN CHƯƠNG (25/8/15)
258. ĐỒNG DAO NGƯỜI LỚN (25/8/15)
259. TINH TÚY CỦA THƠ (25/8/15)
260. THƠ NGUYỄN QUANG THIỀU (25/8/15)
261. TINH HOA TRUYỆN KIỀU (25/8/15)
262. BÁT TỬ (25/8/15)
263. VĂN CHƯƠNG ĐẶT HÀNG (25/8/15)
264. HÀ VŨ VỀ TRANH (25/8/15)
265. VĨNH HẰNG (25/8/15)
266. GIẢI THƯỞNG LƠ MƠ (25/8/15)
267. NHÀ THƠ NGUYỄN TRỌNG TẠO (25/8/15)
268. THƠ VÀ BÓNG ĐÁ (25/8/15)
269. ĐẠI TƯỚNG GIÁP (25/8/15)
270. THI CA VÀ CUỘC ĐỜI (24/8/15)
271. THI CA VÀ HỘI HỌA (24/8/15)
272. NHÀ THƠ YẾN LAN (24/8/15)
273. VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VÀ CHÍNH TRỊ (24/8/15)
274. THI CA VÀ HỘI HỌA (24/8/15)
275. GIỚI THIỆU THƠ (24/8/15)
276. CHƠI THƠ (24/8/15)
277. BỆNH THƠ (24/8/15)
278. DANH TỬ (24/8/15)

279. THƠ LỤC BÁT (24/8/15)
280. CHẴNG AI TRỐN CHẠY (24/8/15)
281. THƠ VÀ TRƯỜNG CA (23/8/15)
282. THỜI BUỔI TƯỢNG ĐÀI (23/8/15)
283. EM BÉ KAMPUCHIA (23/8/15)
284. VỀ THỜI BAO CẤP Ở HÀ NỘI 1975-1987 (23/8/15)
285. THÔI ĐỪNG (23/8/15)
286. CÁI BÃ TUYÊN TRUYỀN (23/8/15)
287. RÃNH ĐẬU (23/8/15)
288. CHÍNH TRỊ VÀ TƯỢNG ĐÀI (22/8/15)
289. Ở ĐÂU CŨNG VẬY (22/8/15)
290. CHUYỆN ĐỜI (22/8/15)
291. LỜI GIỚI THIỆU-1 (22/8/15)
292. LỜI GIỚI THIỆU-2 (22/8/15)
293. TÌNH NGƯỜI (20/8/15)
294. SỰ ĐỜI XỨ QUẢNG (20/8/15)
295. THÔNG MINH (20/8/15)
296. LỊCH SỬ ĐI QUA (18/8/15)
297. TONYDO (18/8/15)
298. MỘT THỜI CHIẾN TRẬN (17/8/15)
299. KẾT TOÁN LỊCH SỬ (17/8/15)
300. ĐỒNG BẠC (17/8/15)
301. THẾ GIỚI GIẢ ĐỊNH (17/8/15)
302. CỘNG SẢN VÀ THỜI GIAN (16/8/15)
303. CHUYỆN ĐỜI ĐẸP XẤU (16/8/15)
304. VÌ AI ? (16/8/15)
305. ĐỒNG TIỀN VÀ LAO ĐỘNG (16/8/15)
306. QUYỀN ĐƯỢC SỐNG VÀ QUYỀN ĐƯỢC CHẾT
307. CỦA CON NGƯỜI (15/8/15)
308. BẦU CỬ MỸ (15/8/15)
309. CÀI NGƯỜI (15/8/15)
310. NHÂN DÂN VÀ LÃNH TỰ (15/8/15)
311. TIỂU KIẾN (15/8/15)

312. *NGÔ NGHỆ LÃN NGU NGƠ (15/8/15)*
313. *ANH HÙNG NÁO (15/8/15)*
314. *DÂN TÌNH (15/8/15)*
315. *ÔI TRUNG HOA (14/8/15)*
316. *CÂY CHE RỪNG (14/8/15)*
317. *CHÚA HAY THƯỢNG ĐẾ (14/8/15)*
318. *XÃ HỘI LOÀI NGƯỜI (14/8/15)*
319. *THÔI THÌ (14/8/15)*
320. *CON NÍT (14/8/15)*
321. *ÉO ÔI (14/8/15)*
322. *LOI CHOI (14/8/15)*
323. *TUỔI THỌ MỘT TRĂM (13/8/15)*
324. *THƯƠNG NGƯỜI (13/8/15)*
325. *HỮU XẠ TỰ NHIÊN HƯƠNG (13/8/15)*
326. *TRÙ ẾO (13/8/15)*
327. *HỦ TỤC CỘNG SẢN (13/8/15)*
328. *CÁI BÙA (13/8/15)*
329. *ĐƯỜNG DÀI (12/8/15)*
330. *TAY CỪ (12/8/15)*
331. *VĂN NGHỆ QUÂN CHÚNG (12/8/15)*
332. *NGÂY THƠ (12/8/15)*
333. *BẠO LỰC CÁCH MẠNG (12/8/15)*
334. *BẦY GIỜ BỌN HỌ ĐÂU RỒI (12/8/15)*
335. *TRĂM NĂM THỬ NGHIỆM (11/8/15)*
336. *NIỀM TIN VÀ HI VỌNG (11/8/15)*
337. *VỞ KỊCH ĐỜI (11/8/15)*
338. *CÂY CỔ THỤ (10/8/15)*
339. *DÂN NGU (10/8/15)*
340. *NƯỚC NGA (10/8/15)*
341. *Ở ĐỜI (10/8/15)*
342. *ÔI THÔI (09/8/15)*
343. *BÁT NHÁO (09/8/15)*
344. *VĂN NGHỆ SĨ MIỀN NAM (08/8/15)*

345. NGUYỄN NHÂN TẠI CON NGƯỜI (08/8/15)
346. ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG (08/8/15)
347. DỊCH TƯỢNG ĐÀI (07/8/15)
348. CÁI CÓ VÀ CÁI KHÔNG TRONG CUỘC ĐỜI (07/8/15)
349. HOAN HÔ ÔNG MÁC (06/8/15)
350. THỬ NGHIỆM MÁC XÍT (06/8/15)
351. TƯỢNG ĐÀI (06/8/15)
352. TRIỀU TIÊN (04/8/15)
353. LỊCH SỬ VÀ SỰ THẬT (03/8/15)
354. LÊ XUÂN KHOA (03/8/15)
355. CHIẾN TRANH VÀ SỰ THẬT (03/8/15)
356. XÃ HỘI CON NGƯỜI (03/8/15)
357. CÓ GÌ ĐÂU (03/8/15)
358. NGUYỄN VĂN TRUNG VÀ TRẦN ĐỨC THẢO (24/7/15)
359. TỪ QUÂN CHỦ ĐẾN CỘNG SẢN (22/7/15)
360. RẼ TIỀN (22/7/15)
361. NGỒI TRÊN (22/7/15)
362. NGUYỄN MINH CÂN (21/7/15)
363. SÔNG CÓ KHÚC NGƯỜI CÓ LÚC (21/7/15)
364. DẤU CHI (20/7/15)
365. BÂY GIỜ (20/7/15)
366. TƯ DUY VÀ HỆ THỐNG (20/7/15)
367. TƯ BẢN VÀ CỘNG SẢN (20/7/15)
368. THẾ SỰ VÀ CUỘC CỜ (19/7/15)
369. PHÙ DU (19/7/15)
370. TRÍ THỨC KHUYNH TẢ MIỀN NAM (18/7/15)
371. TẢ KHUYNH (18/7/15)
372. TRÍ THỨC MẶT MỐC (18/7/15)
373. LƯƠNG TRI THỜI ĐẠI (16/7/15)
374. ĐÚNG ĐẮN (16/7/15)
375. LƯU MANH (16/7/15)
376. THÓN RỎI (16/7/15)
377. QUÊ HƯƠNG VÀ TỔ QUỐC (16/7/15)

378. THẮNG NÀY (16/7/15)
379. DÂN TRÍ (16/7/15)
380. EM OI (16/7/15)
381. NGU (16/7/15)
382. NAM VÀ NỮ (16/7/15)
383. ĐẶT TÊN (15/7/15)
384. HOÀI NIỆM (15/7/15)
385. HỎA LÒ (15/7/15)
386. THÂM TRÂM (15/7/15)
387. MỸ VIỆT (15/7/15)
388. NỢ CÔNG (15/7/15)
389. KHINH DÂN (14/7/15)
390. MỘT MÁT MỘT CÒN (14/7/15)
391. CHUYỆN TO CHUYỆN NHỎ (13/7/15)
392. ÔNG TRỜI (13/7/15)
393. MẶC CẢM (13/7/15)
394. CÁC MÁC VÀ TIỀN TỆ (13/7/15)
395. CÁI VÒNG LUÂN QUẢN (13/7/15)
396. THƠ NGÀN (13/7/15)
397. LẠC LOÀI (13/7/15)
398. QUẢNG NAM HAY CẢI (13/7/15)
399. VĂN CHƯƠNG VÀ BẦU BÁN (12/7/15)
400. HỘI ĐỒNG LÝ LUẬN TRUNG ƯƠNG (10/7/15)
401. TẬP KIỀU (10/7/15)
402. THẾ GIỚI NGÀY NAY (08/7/15)
403. ÔI THÔI (08/7/15)
404. VẪN LÀ NGƯỜI (08/7/15)
405. LẤY KIỀU 08/7/15)
406. MỘT THỜI DĨ VĨNG 08/7/15)
407. NHANH NHẪU ĐOẢNG (07/7/15)
408. TUNG TUNG (07/7/15)
409. CON NGƯỜI VÀ CÁI TÂM (06/7/15)
410. DÒNG ĐỜI (06/7/15)

411. NGƯỜI XỨ QUẢNG (06/7/15)
412. ĐẤT VÀ NGƯỜI (06/7/15)
413. TƯỢNG THẦN VÀ THẦN TƯỢNG (06/7/15)
414. CƠ HỘI TRĂM NĂM (05/7/15)
415. CÓ LÀ BAO NĂM (05/7/15)
416. TRƯỜNG SINH BẤT LÃO (04/7/15)
417. SÂN CHƠI (04/7/15)
418. QUÂN ĐỘI VÀ TRUYỀN THỐNG (02/7/15)
419. THỰC DỤNG MỸ VÀ KHÔNG TƯỞNG CỘNG SẢN (01/7/15)
420. THẦN TƯỢNG VÀ BIỂU TƯỢNG (01/7/15)
421. ĐẰNG ĐẰNG (01/7/15)
422. VACLAC HAVEL (01/7/15)
423. NHỮNG CÁI LÔNG TRONG KHÔNG GIAN (30/6/15)
424. BIẾT VÀ KHÔNG BIẾT (30/6/15)
425. MẮC NGÀM (29/6/15)
426. DÙ SAO (29/6/15)
427. CÁI HAY VÀ CÁI ĐẸP (28/6/15)
428. TỰ DO (26/6/15)
429. TIỀN ĐỀ (26/6/15)
430. THỰC DỤNG MỸ (26/6/15)
431. CON NÍT (26/6/15)
432. LÀM CHỦ TẬP THỂ (26/6/15)
433. KIM ĐỊNH (25/6/15)
434. VIỆT - NHẬT - MỸ (25/6/15)
435. CHUYỆN CŨ (24/6/15)
436. GIÁC NGỘ (24/6/15)
437. BAN MAI (24/6/15)
438. MỤC ĐÍCH VÀ PHƯƠNG TIỆN (23/6/15)
439. TỪ GỐC MỘC LÊN CHỎI (23/6/15)
440. THƠ NGÂY (23/6/15)
441. CHẴNG HAM CHINH CHIẾN (23/6/15)
442. ĐIỀU SỐNG TRÊN ĐỜI (23/6/15)
443. RỒI CŨNG RA ĐI (23/6/15)

444. CÁI ẤY (23/6/15)
445. CHIẾN TRANH VÀ LÒNG NHÂN ĐẠO (22/6/15)
446. BÂY GIỜ (21/6/15)
447. THI CA VÀ NHẠC VIỆT (21/6/15)
448. LỊCH SỬ VÀ DÒNG ĐỜI (21/6/15)
449. CÔNG VÀ TƯ (21/6/15)
450. CHÍNH TRỊ VÀ CHÂN TÀI (20/6/15)
451. NIỀM ĐAU LỊCH SỬ (20/6/15)
452. ĐIỀU CÀY (20/6/15)
453. BA TRONG MỘT
454. VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ (19/6/15)
455. PHẠM QUỲNH (18/6/15)
456. Ủ, Ủ (18/6/15)
457. TƯ BẢN VÀ TÀI PHIỆT (18/6/15)
458. CHÍNH TRƯỜNG MỸ (18/6/15)
459. NHÂN VĂN (18/6/15)
460. TIÊU ĐỜI ÔNG MÁC (17/6/15)
461. RỪNG CÂY VÀ KIỂM LÂM (16/6/15)
462. CHẠY ĐUA VỮ TRANG (16/6/15)
463. MỸ VÀ TRUNG QUỐC (16/6/15)
464. THƠ VĂN VÀ NGHỆ THUẬT (16/6/15)
465. PHÁP LUẬT VÀ CHÍNH TRỊ (16/6/15)
466. RAU MUỐNG VÀ DÁ SỐNG (15/6/15)
467. NGHIỆM THU (15/6/15)
468. GIÓ LAY CÂY KIỀNG (15/6/15)
469. CƯỜNG ĐẠO (14/6/15)
470. ÔNG TRỜI VÀ CON NGƯỜI (14/6/15)
471. TỘI THAY (13/6/15)
472. MỪNG NGUYỄN HUỆ CHI (13/6/15)
473. CÁI ĐỜI ANH MÁC (12/6/15)
474. HÁT Ô (12/6/15)
475. QUÊ HƯƠNG VÀ CHÙM KHẾ (12/6/15)
476. CÙNG NÓI NGHE CHƠI (12/6/15)

- 477. CHÁN NGÃY (11/6/15)
- 478. ĐỘC LẬP VÀ TỰ CHỦ (11/6/15)
- 479. TÀU VÀ VIỆT (11/6/15)
- 480. XẢO NGŨ (10/6/15)
- 481. NGỰA HAY ĐƯỜNG DÀI (10/6/15)
- 482. QUÂN ĐỘI TRUNG QUỐC (10/6/15)
- 483. VÀNG THAU PHÂN BIỆT (09/6/15)
- 484. XUẤT KHẨU TÀI NĂNG (09/6/15)
- 485. CON NGƯỜI (09/6/15)
- 486. ĐỘC QUYỀN VÀ ĐA NGUYÊN (09/6/15)
- 487. TỘI TÔ TÔNG (08/6/15)
- 488. CON NGƯỜI (08/6/15)
- 489. CHIẾN TRANH VÀ CON NGƯỜI (08/6/15)
- 490. KHỦNG BỐ VÀ CÔNG LÝ (08/6/15)
- 491. QUÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ (08/6/15)
- 492. CHẴNG GÌ BÍ MẬT (08/6/15)
- 493. CHUYỆN TÀU (08/6/15)
- 494. LUẬT PHÁP VÀ CÁCH MẠNG (08/6/15)
- 495. LUẬT PHÁP VÀ CHÍNH TRỊ (08/6/15)
- 496. TRÁCH AI (08/6/15)
- 497. CÁ NHÂN VÀ XÃ HỘI (07/6/15)
- 498. CÔNG BẰNG MÀ NÓI (07/6/15)
- 499. CON NGƯỜI VÀ BỆNH THAM (06/6/15)
- 500. NGUYÊN LÝ VÀ THỰC TẾ (07/6/15)
- 501. MIỀN NAM (06/6/15)
- 502. MIỀN NAM MIỀN BẮC (06/6/15)
- 503. TỰ DO (06/6/15)
- 504. THẾ GIỚI CON NGƯỜI (06/6/15)
- 505. HÒA HAY CHIẾN (06/6/15)
- 506. NHÀ THƠ HỮU LOAN (05/6/15)
- 507. CUỘC ĐỜI ĐẠI TƯỚNG (05/6/15)
- 508. BÁC HỒ (04/6/15)
- 509. ĐỜI VÀ ĐẠO (04/6/15)

510. CÁI ĐIỀU (04/6/15)
511. BÉ CÁI LÂM (04/6/15)
512. ÔI THÔI (04/6/15)
513. NGÀY XƯA NGÀY NAY (03/6/15)
514. TÔN GIÁO VÀ THUỐC PHIỆN (03/6/15)
515. HOAN HÔ CÁC MÁC (02/6/15)
516. THẮNG NÀY (02/6/15)
517. NGUYỄN KIM KHANH (02/6/15)
518. THẬT NHƯ TRONG MƠ (02/6/15)
519. BAO NĂM NHÌN LẠI (01/6/15)
520. TỰ DO DÂN CHỦ (01/6/15)
521. TỪ MALACCA DILEMMA ĐẾN MACLENA DILEMMA
i. (01/6/15)
522. TỘI THAY NGƯỜI MÌNH (01/6/15)
523. CON NGƯỜI VÀ QUYỀN IM LẶNG (01/6/15)
524. HỒ GIẤY VÀ RỒNG BỒI (01/6/15)
525. MÁT BÒ LẠI CÀNG NÊN LÀM CHUÔNG (01/6/15)
526. MẸ CHA TÊN NGUYỄN KIM KHANH (01/6/15)
527. ĐÒI VÀ ĐẠO (31/5/15)
528. CHẾ ĐỘ XIN CHO (31/5/15)
529. CHIẾN TRANH VÀ BÀN CỜ (31/5/15)
530. CÔNG ƠN CỦA MẸ (30/5/15)
531. ÔI THÔI (30/5/15)
532. DÂN QUÈN VÀ CHÍNH TR (29/5/15)I
533. HOAN HÔ CHIẾN TRANH (28/5/15)
534. CHIẾN VÀ HÒA TRÊN THẾ GIỚI (28/5/15)
535. CHUYỆN ĐÒI CHỈ VẬY (27/5/15)
536. CHIẾC BÚA TÈ THIÊN (25/5/15)
537. ĐÒI NGƯỜI CÓ LÀ BAO (25/5/15)
538. CÁI HÔN (23/5/15)
539. TỘI ÔNG BỘ TRƯỞNG CÔNG AN (23/5/15)
540. XUÂN TÓC ĐỎ (23/5/15)
541. Ở ĐÒI (23/5/15)

542. TÊN ĐƯỜNG VÀ LỊCH SỬ (23/5/15)
543. ĐỈNH CAO TRÍ TUỆ (22/5/15)
544. THƯ NGỎ (22/5/15)
545. CÒN VÀ MẤT (21/5/15)
546. NHÂN QUYỀN VÀ CÁC MÁC (21/5/15)
547. CAO BỒI MỸ (21/5/15)
548. CHIẾN TRANH VIỆT NAM (20/5/15)
549. THĂM HỎI NGUYỄN HUỆ CHI (20/5/15)
550. QUẢN CHÚNG VÀ LÃNH TỰ (19/5/15)
551. VĂN CHƯƠNG HẠ GIỚI (18/5/15)
552. HAY, HAY ! (17/5/15)
553. VĂN CHƯƠNG CHỮ NGHĨA (13/5/15)
554. CHÍNH TRỊ XA LÔNG (12/5/15)
555. TRÁI KHOÁY (11/5/15)
556. DI CHÚC HỒ CHÍ MINH (10/5/15)
557. VĂN MINH ĐẠI HÁN NGÀY NAY (10/5/15)
558. TÂM RUỘNG (09/5/15)
559. ĐÈN CÙ (05/5/15)
560. ÔI CHÍNH TRỊ (04/5/15)
561. TỰ DO BÁO CHÍ (04/5/15)
562. ĐIỀU CÀY (04/5/15)
563. ANH EM (04/5/15)
564. XUẤT XỬ (04/5/15)
565. DỊ THẦN CÁC MÁC (01/5/15)
566. HÒA GIẢI HÒA HỢP DÂN TỘC (30/4/15)
567. NGÀY 30 THÁNG 4 NĂM 75 (30/4/15)
568. Ý NGHĨA CON NGƯỜI (30/4/15)
569. TA VÀ TÀU (29/4/15)
570. CHUYỆN BA TRONG MỘT (29/4/15)
571. VẤN ĐỀ LÀ VẬY (29/4/15)
572. THƠ HAY (29/4/15)
573. THƠ VÀ NHẠC (27/4/15)
574. VỆT VÀ KỲ NHÔNG (27/4/15)

575. CÁI ĐẦU VÀ CÁI MIỆNG (26/4/15)
576. LỖI TẠI AI ? (25/4/15)
577. CHỈ SỐ HẠNH PHÚC (25/4/15)
578. THẾ LỰC THÙ ĐỊCH (23/4/15)
579. CHU PHẠM NGỌC SƠN (23/4/15)
580. LỖI TẠI AI ? (23/4/15)
581. TỘI NGHIỆP (23/4/15)
582. ÔI THÔI (23/4/15)
583. VIỆT NHẬT (21/4/15)
584. CÁI THÓI ĐẠI KHỜ (21/4/15)
585. CHỦ NGHĨA XÃ HỘI (21/4/15)
586. THƠ CHUÔNG (19/4/15)
587. HIỆP CHỨNG QUỐC HOA KỲ (18/4/15)
588. LỊCH SỬ VÀ CON NGƯỜI (18/4/15)
589. NGÔI VƯỜN VÀ HOA TRÁI (18/4/15)
590. THƠ TIỀN CHIẾN (17/4/15)
591. CHỦ NGHĨA TƯ BẢN (17/4/15)
592. QUA RỒI PHÁP VÀ MỸ (17/4/15)
593. THƠ CHẾ LAN VIÊN (16/4/15)
594. KHÚC QUÀNH LỊCH SỬ (16/4/15)
595. THI CA (16/4/15)
596. CHỦ NGHĨA DUY VẬT (16/4/15)
597. BÊN THẮNG CUỘC (15/4/15)
598. BIẾT THÌ THỪA THÓT (15/4/15)
599. THƠ TỔ HỮU (14/4/15)
600. TRẦN ĐỨC THẢO (14/4/15)
601. ĐẢNG HOÀNG ! (13/4/15)
602. CON NGƯỜI (13/4/15)
603. DÂN VÀ ĐẢNG (11/4/14)
604. LUẬT SƯ (11/4/15)
605. QUẢ BÓNG (10/4/15)
606. HAY HAY (10/4/15)
607. TRÁCH HAY KHÔNG TRÁCH (10/4/15)

608. ĐẤT ĐAI VÀ THAM NHƯNG (10/4/15)
609. QUẦN CHÚNG (08/4/14)
610. NGUYỄN THÁI HỌC (08/4/15)
611. BÚA LIỀM (08/4/15)
612. GIÀU VÀ NGHÈO (07/4/15)
613. THAN ÔI ! (07/4/15)
614. EO ÔI (05/4/15)
615. EM OI (05/4/15)
616. CÁC MÁC - LÊ NIN (04/4/15)
617. TƯỢNG BÁC (04/4/15)
618. TỰ DO VÀ THƠ (04/4/15)
619. TIỀN VÀ TƯỢNG (02/4/15)
620. ĐẤT NƯỚC VÀ CÁ NHÂN (02/4/15)
621. LÝ TƯỞNG CỘNG SẢN (31/3/15)
622. CHIẾN VÀ PHẢN CHIẾN (29/3/15)
623. TÀI NĂNG, HỌC VẤN VÀ SỰ ĐỘC TÀI SÁNG
624. SUỐT (29/3/15)
625. TỘI THAY TRẦN ĐỨC THẢO (28/3/15)
626. CHUYỆN ĐÙA NHƯ THẬT (28/3/15)
627. CHUYỆN ĐỜI (28/3/15)
628. MĂNG SỈ (01/3/15)
629. MẸ VIỆT NAM ANH HÙNG (01/3/15)
630. ĐỔ HAY KHÔNG ĐỔ (19/02/15)
631. TỪ KHÔNG ĐẾN CÓ (18/02/15)
632. SỰ PHỤ (18/02/15)
633. ÔI THÔI (17/2/15)
634. THỨC TỈNH (16/02/15)
635. BÁ VỢ (16/02/15)
636. PHẢN HỒI
637. NGƯỜI ĐI (14/02/15)
638. TIỀN ÔNG (14/02/15)
639. LẮM RỎI (14/02/15)
640. NGÂY THƠ (14/02/15)

641. RỒNG VÀ CỐC (14/02/15)
642. TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP 11-3-1945 (13/02/15)
643. GIÀN NHẠC (13/02/15)
644. TIỀN VÀ NHỮNG CON CỜ THÍ (13/02/15)
645. KHÁCH QUAN VÀ NHÂN BẢN (13/02/15)
646. VIỆT KIỀU HAY NGƯỜI MỸ GỐC VIỆT (13/02/15)
647. ĐÁ HỒ ĐÁP RUÔI (13/02/15)
648. CHỈ ĐIỂM (13/02/15)
649. BERNIE RIPOLL (13/02/15)
650. TUỔI ĐỜI PHÁT TRIỂN (13/02/15)
651. TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP 11-3-1945 (13/02/15)
652. MỐI TÌNH ĐƠN PHƯƠNG (12/02/15)
653. KHÔNG THIÊN THÀNH (12/02/15)
654. CHÍNH TRỊ VÀ TRIẾT HỌC (12/02/15)
655. HAI CỰC CỦA THẾ GIỚI (12/02/15)
656. GIÁ VÀ CHÂN (11/02/15)
657. BIỂN ĐÔNG VÀ DẦU MỎ (11/02/15)
658. ĐIỀU 88 BỘ LUẬT HÌNH SỰ (11/02/15)
659. GIÁ VÀ CHÂN (11/02/15)
660. NHÀ TRIẾT HỌC (11/02/15)
661. TRONG VÀ ĐỤC (11/02/15)
662. SAY SỮA (10/02/15)
663. TÊN CAO BỒI ĐỂ QUỐC (10/02/15)
664. VĂN MINH ĐƯỜNG PHỐ (10/02/15)
665. ỪA THÔI (10/02/15)
666. BÁO NGƯỜI CAO TUỔI (10/02/15)
667. CHỊU CHƠI (10/02/15)
668. VĂN MINH ĐƯỜNG PHỐ (10/02/15)
669. DĨ HÒA VI QUÝ (10/02/15)
670. ỪA THÔI (10/02/15)
671. BÁO NGƯỜI CAO TUỔI (10/02/15)
672. CẨM QUYỀN (10/02/15)
673. GUỒNG MÁY (10/02/15)

674. NGÔN NGỮ VÀ HÀNH VI (09/02/15)
675. TRƯỜNG TỒN (09/02/15)
676. CÁI ĐẦU (09/02/15)
677. ĐỪNG CHUỖI TỆ (09/02/15)
678. TỰ ĐỘNG (09/02/15)
679. VUI (09/02/15)
680. DAI NHƯ ĐĨA (09/02/15)
681. NỤC CƯỜI (09/02/15)
682. TRỜI GIÀ (09/01/15)
683. TỰ DO VÀ NHÂN QUYỀN (08/02/15)
684. TỰ DO VÀ NHÂN QUYỀN (08/02/15)
685. CHO DẦU (08/02/15)
686. NGUYỄN TẠO (08/02/15)
687. Ô HÔ (08/02/15)
688. THƯƠNG EM (08/02/15)
689. VUI CƯỜI (08/02/15)
690. MÁC LÊ VÀ WORLD BANK (07/02/15)
691. PHƯƠNG NGỮ VÀ QUỐC NGỮ (07/02/15)
692. TRẬN CHIẾN HOÀNG SA (07/02/15)
693. ỪA (07/02/15)
694. TRÍ THỨC (07/02/15)
695. NGHIÊM CHÍNH (07/02/15)
696. THỀ VÀ DỰNG (07/02/15)
697. SỰ BÍ NHIỆM CỦA LỊCH SỬ (07/02/15)
698. PHI TRIẾT HỌC (06/02/15)
699. CON NGƯỜI VÀ THỜI CUỘC (06/02/15)
700. TÀU HỦ KY (06/02/15)
701. CHÍNH SÁCH MỸ (05/02/15)
702. TỰ PHONG (05/02/15)
703. NĂM ANH BỤ HIỆN THỜI (05/02/15)
704. CHUYỆN ĐỜI CHĂNG LẠ (05/02/15)
705. THẾ GIỚI KINH TẾ (05/02/15)
706. CHUYỆN XƯA (05/02/15)

- 707. ÔI THÔI (05/02/15)
- 708. DÂN TRÍ (05/02/15)
- 709. TRƯỞNG THÀNH (04/02/15)
- 710. SAO NGƯỜI LẠI RA ĐI ? (04/02/15)
- 711. KHOA HỌC VÀ Ý HỆ (04/02/15)
- 712. CON NGƯỜI VÀ BỘ NÃO (04/02/15)
- 713. HENRY KISSINGER (04/02/15)
- 714. ĐÒA ĐÀY (03/02/15)
- 715. CON LỐC ! (03/02/15)
- 716. VÔ THẦN VÀ DUY VẬT (03/02/15)
- 717. BÓNG HÌNH DĨ VẮNG (03/02/15)
- 718. VIỆN KHÔNG TỬ (03/02/15)
- 719. NHỮNG NGHỊCH LÝ THỰC TẾ CỦA LỊCH SỬ CỤ THỂ
a. (02/01/15)
- 720. NGUYÊN LÝ VÀ ĐẤT NƯỚC (02/02/15)
- 721. ÔI ĐOÀN VIỆT ! (02/02/15)
- 722. NHÂN LOẠI VÀ NHÂN VĂN (02/02/15)
- 723. BA BÊN BỐN BỀ (01/02/15)
- 724. VĂN MINH VÀ LUẬT PHÁP (01/02/15)
- 725. CON NGƯỜI VÀ CON VẬT (01/02/15)
- 726. VÒNG QUAY LỊCH SỬ (31/01/15)
- 727. GIAI CẤP, ĐẢNG PHÁI, VÀ CHÍNH TRỊ (31/01/15)
- 728. XƯA VÀ NAY (31/01/15)
- 729. THƯỢNG ĐẾ (30/01/15)
- 730. TIỆC TÙNG (30/01/15)
- 731. ĐIỀU THIÊN ĐIỀU ÁC TRONG CUỘC ĐỜI (29/01/15)
- 732. SO SÁNH (28/01/15)
- 733. CUỐI CÙNG (28/01/15)
- 734. CHƠI CHỮ (27/01/15)
- 735. NIỀM TIN VÀ CUỒNG TÍN (26/01/15)
- 736. ÔNG KHÔNG VÀ ÔNG MÁC (26/01/15)
- 737. THẾ GIAN (26/01/15)
- 738. MẠNG VÀ CÁCH MẠNG (26/01/15)

739. TA HỎI MÀY (26/01/15)
740. CHÂN LÝ VÀ (26/01/15)
741. SỰ KHÁCH QUAN
742. SĨ PHU (26/01/15)
743. TỘI ÔNG KHÔNG TỬ (25/01/15)
744. THẲNG NÀY LÀ AI ? (25/01/15)
745. TỰ GIỚI THIỆU (25/01/15)
746. THƠ NGÀN (25/01/15)
747. LỜI GIỚI THIỆU (25/01/15)
748. NHÀ THƠ (25/01/15)
749. LƯƠNG TÂM CON NGƯỜI (25/01/15)
750. BẢY MƯƠI BỐN CHIẾN SĨ HI SINH
751. VÌ HOÀNG SA 1974 (25/01/15)
752. CUỘC ĐÒI HUYỀN MỘNG (25/01/15)
753. CON NGƯỜI, ĐẤT NƯỚC, VÀ CHẾ ĐỘ (25/01/15)
754. ÉCH NHÁI (24/01/15)
755. NGÀN MÂY (24/01/15)
756. TỰ DO (24/01/15)
757. NGÀN MÂY (24/01/15)
758. ÂM DƯƠNG (24/01/15)
759. JANE FONDA (24/01/15)
760. DANH VỌNG (24/01/15)
761. TỰ DO VÀ ĐỘC TÀI (23/01/15)
762. TỪ "ĐẤU TRANH GIAI CẤP" ĐẾN ĐẤU TRANH THÔNG
763. TIN (22/01/15)
764. CƠ CHẾ VÀ CÁ NHÂN (22/01/15)
765. CÔNG LÝ VÀ QUYỀN LỰC (22/01/15)
766. NGÀY 19 THÁNG GIÊNG NĂM 74 (22/01/15)
767. ĐÒI HU (21/01/15)
768. XÃ HỘI CON NGƯỜI (21/01/15)
769. CHÍNH TRỊ VÀ QUYỀN LỰC (21/01/15)
770. XÃ HỘI VÀ CHÍNH TRỊ (21/01/15)
771. TRUYỀN THÔNG (20/01/15)

772. SỢ (20/01/15)
773. THƠ (20/01/15)
774. CÁI ĐẦU CẦN TÍNH (20/01/15)
775. NHẬN XÉT (20/01/15)
776. TRIẾT HỌC ĐƯỜNG PHỐ (19/01/15)
777. SÁNG VÀ TỐI (19/01/15)
778. TÌNH NGƯỜI (18/01/15)
779. LỖI VÀ XIN LỖI (18/01/15)
780. BÚ DÙ (18/01/15)
781. VÀO SINH RA TỬ (18/01/15)
782. HAY HAY ! (18/01/15)
783. TIẾN LÊN (18/01/15)
784. ÔI THÔI (18/01/15)
785. NGUỒN GỐC (18/01/15)
786. THANG MỨC ĐÁNH GIÁ (17/01/15)
787. SAI VÀ ĐÚNG (17/01/15)
788. LÀM VIỆC NƯỚC (17/01/15)
789. LỖ VÀ LỖ ! (17/01/15)
790. CHỊU CHƠI ! (17/01/15)
791. KHỦNG BỐ (17/01/15)
792. MẮC LỖM (17/01/15)
793. LẠM TỪ (16/01/15)
794. DỄ ĐỌC TRỊ ĐỘC (16/01/15)
795. TỪ ĐẢNG TỚI ĐẢNG (16/01/15)
796. CẶN BÃ (16/01/15)
797. TỪ LÊNIN TỚI BORIS YELTSIN ! (16/01/15)
798. THƠ VÀ NHÀ THƠ (16/01/15)
799. THƠ VÀ VỀ ! (16/01/15)
800. THƠ VÀ NHẠC (16/01/15)
801. NGÂY THƠ (16/01/15)
802. ĐỒNG CHÍ X (16/01/15)
803. ĐẠO ĐỨC XÃ HỘI (16/01/15)
804. TONYDO (15/01/15)

805. QUYỀN VÀ NHÂN QUYỀN (15/01/15)
806. MẠNG QUỐC TẾ (15/01/15)
807. CHÚC TƯỚC (15/01/15)
808. GIỀ RÁCH (15/01/15)
809. TRẬT CHIA (15/01/15)
810. CƯƠNG LĨNH CHÍNH TRỊ (15/01/15)
811. PHẠM QUÊ DƯƠNG (15/01/15)
812. NGHE NHƯ SÉT ĐÁNH ! (15/01/15)
813. PHE ĐÁNG Ở ĐỜI (15/01/15)
814. LÀM THƠ ! (15/01/15)
815. CHARLIE HEBDO ! (15/01/15)
816. BIỆN BẠCH (15/01/15)
817. KHOA HỌC VÀ TRIẾT HỌC (14/01/15)
818. DANH TỪ SÁO RỒNG (14/01/15)
819. KIẾP NGƯỜI ! (14/01/15)
820. TINH HOA (14/01/15)
821. HÙM VÀ HỒ ! (14/01/15)
822. THẮNG NÀY (14/01/15)
823. ĐỒNG CHÍ X, Y, Z (14/01/15)
824. THƠ NHƯ ĐI DẠO (14/01/15)
825. ĐỒNG NÁT (14/01/15)
826. PHÊ BÌNH (14/01/15)
827. ĐỀ TIỆN (14/01/15)
828. LÃO HU (14/01/15)
829. CẶN BÃ (14/01/15)
830. TIỂU LÂM ! (13/01/15)
831. LÃO NGOAN ĐỒNG (13/01/15)
832. DÂN SỰ VÀ CHÍNH TRỊ (13/01/15)
833. TRĂM HOA ĐUA NỞ (13/01/15)
834. LÝ TƯỞNG CHÍNH TRỊ, NIỀM TIN TÔN GIÁO VÀ
835. TỰ DO BÁO CHÍ (13/01/15)
836. CUỘC ĐỜI (13/01/15)
837. ÔI THÔI (13/01/15)

- 838. RỪNG CÂY VÀ RỪNG NGƯỜI ! (13/01/15)
- 839. BÂY GIỜ ! (13/01/15)
- 840. VÁN BÀI LẬT NGỮA ! (13/01/15)
- 841. TÀNG ÔZÔN (13/01/15)
- 842. TÊU (13/01/15)
- 843. TIỂU LÂM ! (13/01/15)
- 844. ĐÌNH TẤN LỰC ! (13/01/15)
- 845. NGUYỄN HUNG QUỐC (13/01/15)
- 846. HỮU THÂN VÀ VÔ THÂN ! (12/01/15)
- 847. THƯỢNG ĐẾ ! (12/01/15)
- 848. THƠ TA ! (12/01/15)
- 849. EM KHỦNG BỐ ! (12/01/15)
- 850. DU TỬ LÊ ! (12/01/15)
- 851. TỔNG THỐNG MỸ (12/01/15)
- 852. CHUYỆN XƯA TÍCH CŨ ! (12/01/15)
- 853. KHÔNG TỬ ! (11/01/15)
- 854. TÌNH NGƯỜI (11/01/15)
- 855. THÍCH HAY KHÔNG THÍCH (11/01/15)
- 856. LÍNH ĐÁNH THUÊ ! (11/01/15)
- 857. DƯ LOẠN VIÊN (11/01/15)
- 858. CON CU (11/01/15)
- 859. CHỦ NGHĨA TỰ HÀO ! (10/01/15)
- 860. NHÌN LÊN ! (10/01/15)
- 861. BÔN SAI ! (10/01/15)
- 862. THƠ (10/01/15)
- 863. BÀI TOÁN KINH TẾ ! (10/01/15)
- 864. HOAN HÔ ! (10/01/15)
- 865. NGUYỄN BÁ THANH ! (10/01/15)
- 866. CHUYỆN GÀ CHUYỆN VỊT ! (10/01/15)
- 867. KHE SANH ! (10/01/15)
- 868. THẲNG NÀY (10/01/15)
- 869. NGU DỐT VÀ XẤU XA ! (10/01/15)
- 870. HÀNH TINH XANH ! (08/01/15)

871. TỰ DO (08/01/15)
872. VIỆC ĐÒI ! (08/01/15)
873. ĐẦU ĐỘC ! (08/01/15)
874. CÁ NHÂN VÀ CƠ CHẾ ! (08/01/15)
875. ĐẠO HỒI ! (08/01/15)
876. Ý YÊN ! (08/01/15)
877. CÁI NGU VÀ CÁI DỐT ! (08/01/15)
878. NHUẬN NHUYỄN ! (08/01/15)
879. THƠ DU TỬ LÊ (08/01/15)
880. RỪM BENG ! (08/01/15)
881. NGUYỄN NGỌC GIÀ ! (08/01/15)
882. PHÚ LÂM II (08/01/15)
883. TIGER (08/01/15)
884. HẬN TÌNH ! (07/01/15)
885. CÔN TRÙNG ! (07/01/15)
886. CA DAO (04/01/15)
887. CẦU NGUYỆN ! (04/01/15)
888. HẠT GIỐNG ĐỎ ! (04/01/15)
889. LÃNH ĐẠO THẾ GIỚI (04/01/15)
890. ANH VỀ ! (03/01/15)
891. CÓ ĐI CÓ LẠI ! (03/01/15)
892. LOẠN TRÍ ! (02/01/15)
893. XÃ HỘI DÂN CHỦ VÀ QUYỀN CON NGƯỜI
i. (02/01/15)
894. THẦY MA KHÔNG TỬ ! (02/01/15)
895. ỒI ANH CÁC MÁC ! (01/01/15)
896. ỒI CHAO ! (01/01/15)
897. XƯA NAY CHUYỆN ĐÒI (01/01/15)
898. NHÀ THƠ ! (01/01/15)
899. GỬI BAO MAI (01/01/15)
900. RỒ RỒI ! (24/12/14)
901. ỒI THÔI ! (24/12/14)
902. CHỮ TRINH (24/12/14)

903. CHUYỆN TÀU (24/12/14)
904. THÂN GỬI THU MỸ (24/12/14)
905. NHÀ THƠ ... (24/12/14)
906. NÓI MÀY CHO VỪA (23/12/14)
907. KHEN VÀ CHẾ ! (23/12/14)
908. BÂY CHỪ (23/12/14)
909. BÀ GIÀ NOEL (23/12/14)
910. THƯ GỬI THU MỸ (23/12/14)
911. LOAY HOAY (22/12/14)
912. SÁNG KIẾN TỐT KIẾN ! (22/12/14)
913. TƯỢNG SỐNG (22/12/14)
914. LOÀI VÔ LẠI (22/12/14)
915. KINH TẾ MỸ (22/12/14)
916. ĐIỀU CÀY (22/12/14)
917. THAN ÔI ! (22/12/14)
918. THÁNH LINH (22/12/14)
919. MÀN HẠ ! (21/12/14)
920. NẶC DANH VÀ BÚT DANH ! (21/12/14)
921. TỰ TRÀO (21/12/14)
922. ÔI CÁC MÁC ! (20/12/14)
923. NGHỀ BÁN CHÁO CỦA NGƯỜI TÀU (20/12/14)
924. TRIẾT LÝ BÁN CHÁO CỦA NGƯỜI TÀU (19/12/14)
925. MƠ MÀNG (19/12/14)
926. HOAN HÔ CU BA ! (19/12/14)
927. CHỮ NGHĨA VÀ NHÂN CÁCH (19/12/14)
928. GIẢ TƯỢNG ! (19/12/14)
929. THƯƠNG THAY (19/12/14)
930. TẮM LÒNG QUẢNG ĐẠI (19/12/14)
931. TRỜI SINH (19/12/14)
932. THIÊN ĐÀNG (19/12/14)
933. LUẬT PHÁP VÀ "Ý HỆ" ! (18/12/14)
934. CÁI ĐỜI (18/12/14)
935. CHUYỆN ĐỜI (18/12/14)

- 936. CUỐI CÙNG ... (18/12/14)
- 937. MẠO DANH (18/12/14)
- 938. QUẢNG NAM HAY CÃI ! (17/12/14)
- 939. LÀM NGƯỜI CHÂN CHÍNH (17/12/14)
- 940. CHUYỆN TÀU (17/12/14)
- 941. ÔNG TRỜI VÀ ĐỨA GIAN (17/12/14)
- 942. ĐẠO ĐỨC VÀ TRÍ THỨC (16/12/14)
- 943. KHĂN PIÊU (15/12/14)
- 944. LÔM CÔM (15/12/14)
- 945. GIÀ HÀM (15/12/14)
- 946. THÔI THÌ (15/12/14)
- 947. THỤ HƯỞNG (15/12/14)
- 948. KHÔN LỖI (15/12/14)
- 949. THƠ NGÀN (15/12/14)
- 950. NHÀ THƠ (15/12/14)
- 951. LỜI GIỚI THIỆU (15/12/14)
- 952. TRỒNG CÂY TRỒNG NGƯỜI (08/12/14)
- 953. NGƯỜI VÀ NGỌM (08/12/14)
- 954. ÔI THÔI (07/12/14)
- 955. PHÙ DU (07/12/14)
- 956. CÁI GÌ QUÝ NHẤT ? (07/12/14)
- 957. BẠN XƯA (07/12/14)
- 958. TỬ TẾ ! (07/12/14)
- 959. CUỘC ĐỜI (07/12/14)
- 960. NGƯỜI DẠY THƠ - NGUYỄN ANH KHIÊM (7/12/14)
- 961. THỜI GIAN KHÔNG TRỪ AI (07/12/14)
- 962. THI CA VÀ CHÍNH TRỊ (06/12/14)
- 963. CUỘC ĐỜI (06/12/14)
- 964. NGAY VÀ THẮNG (06/12/14)
- 965. CÓ CHI GIẤU ĐƯỢC ! (06/12/14)
- 966. ÔI THÔI ! (06/12/14)
- 967. TỰ DO NGÔN LUẬN ! (06/12/14)
- 968. HẢI NGOẠI (06/12/14)

969. CÁI RIÊNG VÀ CÁI CHUNG ! (06/12/14)
970. NHÂN VẤN (03/12/14)
971. DÂN CHỦ VÀ BẢN CHẤT (03/12/14)
972. THÀNH ĐỒ ! (03/12/14)
973. ĐÈN CÙ (02/12/14)
974. VUA VÀ TRIỀU ĐÌNH (02/12/14)
975. CÁI BÌNH CÁI LỢ (01/12/14)
976. CON CHÓ VÀ CON NGƯỜI (01/12/14)
977. CHUYỆN ĐỜI (30/11/14)
978. ĐÚNG LÀ ... (30/11/14)
979. NGÃM ĐỜI (29/11/14)
980. LÝ THỊ DUNG (28/11/14)
981. LẤY THỊT ĐỀ NGƯỜI (28/11/14)
982. CHÍNH TRỊ CHÍNH EM (28/11/14)
983. TRÚNG PHÓC (29/11/14)
984. SÁI CỎ (28/11/14)
985. ĐIỀU CÀY VÀ SỰ TỰ DO (28/11/14)
986. MỒ CHA CÁC MÁC ! (28/11/14)
987. YÊU NƯỚC THƯƠNG NƠI (27/11/14)
988. NHỰC THAY (27/11/14)
989. ANH HÙNG (27/11/14)
990. TÙNG TÙNG (27/11/14)
991. KHẾ (27/11/14)
992. TRẦN ĐỨC THẢO (27/11/14)
993. CỘI NGUỒN (7/11/14)
994. NÓI ĐI NÓI LẠI (13/8/14)
995. BỎ HAY KHÔNG BỎ ? (13/8/14)
996. LỊCH SỬ (13/8/14)
997. CÁI CHI CHI (12/8/14)
998. NGUYỄN VĂN LỤC (11/8/14)
999. TIỂU ĐAO BẢO CỰ (11/8/14)
1000. PHẢN BIỆN (10/8/14)
1001. CAN DỰ (08/8/14)

- 1002. NGHĨ CHƠI (08/8/14)
- 1003. THÔI MÀ (08/8/14)
- 1004. HOAN HÔ (08/8/14)
- 1005. KHÔNG ĐIÊN (08/8/14)
- 1006. NGUYỄN ĐĂNG QUANG ! (08/8/14)
- 1007. NGHĨA VỤ TRẢ LỜI ! (08/8/14)
- 1008. TRÁCH AI ? (08/8/14)
- 1009. NGÂY THƠ (04/8/14)
- 1010. CHÊ KHEN (04/8/14)
- 1011. HOAN HÔ (04/8/14)
- 1012. TÀ MA TẢ ĐẠO (03/8/14)
- 1013. DANH LỢI (02/8/14)
- 1014. QUÀ TẶNG (02/8/14)
- 1015. HOAN HÔ ÔNG TƯỚNG (02/8/14)
- 1016. ÔI THÔI (02/8/14)
- 1017. LÝ THỊ DUNG (31/7/14)
- 1018. TẠI SAO PHẢI NÓI DỐI ? (31/7/14)
- 1019. XÁC ƯỚP (29/7/14)
- 1020. NHỤC THAY CON NGƯỜI (29/7/14)
- 1021. ĐỌC QUA ĐỌC LẠI (24/7/14)
- 1022. VĂN THÂN (22/7/14)
- 1023. HỌC QUÊ (21/7/14)
- 1024. TÂN KỲ LƯU (21/7/14)
- 1025. CHÓ GHẺ (21/7/14)
- 1026. LÃNH TỰ (20/7/14)
- 1027. BÚT TRE (19/7/14)
- 1028. ÔI TONY ! (19/7/14)
- 1029. CẮM VÀO VÀ RÚT RA (18/7/14)
- 1030. CHUYỆN ĐỜI (18/7/14)
- 1031. BÀ MẸ ANH HÙNG (17/7/14)
- 1032. THAN PHIỀN (17/7/14)
- 1033. RÚT ÊM (17/7/14)
- 1034. HOT DOG (14/7/14)

1035. TỰ DO, ĐỘC LẬP ! (14/7/14)
1036. NÂNG CAO DÂN TRÍ (13/7/14)
1037. TÔ HOÀI (13/7/14)
1038. ÔNG HỒ (12/7/14)
1039. ẢO TƯỢNG THOÁT TRUNG ! (08/7/14)
1040. CHƠI CHỮ (06/7/14)
1041. HỘI NHÀ BÁO VN ĐỘC LẬP ! (05/7/14)
1042. THỰC CHẤT (04/7/14)
1043. CHỆCH HƯỚNG ? (01/7/14)
1044. CÒN NƯỚC CÒN TẮT (01/7/14)
1045. CA DAO (29/6/14)
1046. BIỆN BIỆT (29/6/14)
1047. CHÊ KHEN (29/6/14)
1048. ĐÚNG LÀ (28/6/14)
1049. CAO NGẠO (28/6/14)
1050. NHÂN VÀ TRÍ (27/6/14)
1051. QUÂN TỬ - TIỂU NHÂN (27/6/14)
1052. QUY LUẬT (26/6/14)
1053. RA ĐI (26/6/14)
1054. CẢM THƯƠNG TRẦN ĐỨC THẢO (26/6/14)
1055. LỊCH SỬ (24/6/14)
1056. ĐỒNG CHÍ (24/6/14)
1057. CHIA SẺ (24/6/14)
1058. THẾ HỆ MỚI (24/6/14)
1059. VẬN NƯỚC (23/6/14)
1060. NHÀ THƠ PHÙNG QUÁN (23/6/14)
1061. CỨ CHỜ ! (23/6/14)
1062. VÍ VON (22/6/14)
1063. NGỠ NGÀNG (21/6/14)
1064. NGÀN ... (21/6/14)
1065. HAY ĐA (21/6/14)
1066. ĐÃ RỒI (21/6/14)
1067. THÔI MÀ (20/6/14)

- 1068. BÓN KHÔNG ! (20/6/14)
- 1069. GÀ VÀ CÁO (19/6/14)
- 1070. THANH MINH (19/6/14)
- 1071. CỐ CHI PHẢI BÀN (19/6/14)
- 1072. NGƯỢC XUÔI XUÔI NGƯỢC (18/6/14)
- 1073. ĐỊNH OI ! (15/6/14)
- 1074. MẠC ĐĂNG DUNG (10/6/14)
- 1075. HAI ÔNG MINH (08/6/14)
- 1076. BÉ CÁI LÂM (07/6/14)
- 1077. HUỐNG GÌ (04/6/14)
- 1078. ĐÂY RỒI ! (03/6/14)
- 1079. NGU (02/6/14)
- 1080. CHẴNG VẤY (02/6/14)
- 1081. SỐNG VÀ CHẾT (30/5/14)
- 1082. THƠ TỔ HỮU (30/5/14)
- 1083. DÂN ĐEN (29/5/14)
- 1084. NGUYỄN KHÍ QUỐC GIA (28/5/14)
- 1085. CON NGƯỜI (27/5/14)
- 1086. CỜ ĐỎ CỜ VÀNG (24/5/14)
- 1087. LÃNH ĐẠO (22/5/14)
- 1088. CHỪNG NÀO (22/5/14)
- 1089. LÂU RỒI (19/5/14)
- 1090. LÀM SAO (19/5/14)
- 1091. CHÍNH QUYỀN (19/5/14)
- 1092. NÓI LÁI (17/5/14)
- 1093. TRỌNG DÂN (17/5/14)
- 1094. TÊN HOÀNG (17/5/14)
- 1095. ĐÁM ĐÔNG (17/5/14)
- 1096. THẬP THÒ (17/5/14)
- 1097. ĐỂ QUỐC (17/5/14)
- 1098. CÔNG NHÂN (17/5/14)
- 1099. NHÌN CHUNG (17/5/14)
- 1100. THỰC CHẤT (17/5/14)

- 1101. THỰC RA (16/5/14)
- 1102. QUẾ DƯƠNG - TIỀN PHÚC (16/5/14)
- 1103. BÁC HỒ (16/5/14)
- 1104. ĐỦ RỒI (16/5/14)
- 1105. DÙ SAO (15/5/14)
- 1106. ĐẢNG GIAI CẤP (15/5/14)
- 1107. THÂM TÂM (15/5/14)
- 1108. TỘI VÀ KHÔNG TỘI (15/5/14)
- 1109. PHÉP THỬ (14/5/14)
- 1110. TẠI SAO (14/5/14)
- 1111. TIỀN BỘ (14/5/14)
- 1112. NGƯỜI MÌNH NƯỚC MÌNH (13/5/14)
- 1113. BÒ, ẾCH, ĐẠI NGÀN (13/5/14)
- 1114. KHÔNG VÀ CÓ (13/5/14)
- 1115. XIN CÁN (13/5/14)
- 1116. TỬ VI (13/5/14)
- 1117. CHỌN BẠN MÀ CHƠI (13/5/14)
- 1118. CÁCH NÀO ? (12/5/14)
- 1119. LÁNG GIỀNG (12/5/14)
- 1120. GỖI LÊ CÔNG ĐỊNH (12/5/14)
- 1121. CẢM THÔNG (12/5/14)
- 1122. HOAN HỒ (12/5/14)
- 1123. NGƯỜI MÌNH (12/5/14)
- 1124. ĐÍNH CHÍNH (12/5/14)
- 1125. THAN ÔI (11/5/14)
- 1126. TRỞ VỀ (11/5/14)
- 1127. BÒ VÀ ẾCH (11/5/14)
- 1128. CHỮA LỬA (10/5/14)
- 1129. ĐẠI NGU (10/5/14)
- 1130. CHỮA LỬA (10/5/14)
- 1131. ÔN HÒA (10/5/14)
- 1132. SỢ GÌ ? (10/5/14)
- 1133. HOAN HỒ TRÍ THỨC (10/5/14)

- 1134. TRƯỚC VÀ SAU (10/5/14)
- 1135. VẤN ĐỀ (09/5/14)
- 1136. RỐI BÒI (09/5/14)
- 1137. KHÁC RỒI (09/5/14)
- 1138. NGU (09/5/14)
- 1139. THIÊN HẠ THÁI BÌNH (09/5/14)
- 1140. THẬT THÌ (09/5/14)
- 1141. PHAN BA (02/5/14)
- 1142. KHỜ ME ĐỎ (30/4/14)
- 1143. TUYÊN TRUYỀN (30/4/14)
- 1144. ĐỘC TÀI VÀ DÂN CHỦ (29/4/14)
- 1145. CÒN KHUYA (29/4/14)
- 1146. BAO GIỜ (29/4/14)
- 1147. CHÍNH TRỊ (28/4/14)
- 1148. CƯỜI (28/4/14)
- 1149. TA (28/4/14)
- 1150. PARIS CÓ GÌ LẠ KHÔNG EM ?
- 1151. MỘT ÔNG, HAI ÔNG (27/4/14)
- 1152. MỸ (27/4/14)
- 1153. KHÔI KHÔI (26/4/14)
- 1154. VÌ MÌNH, VÌ NGƯỜI (26/4/14)
- 1155. PHẠM TUYÊN (26/4/14)
- 1156. TẠI TA (25/4/14)
- 1157. CÓ GÌ ĐÂU (25/4/14)
- 1158. TÌNH NGƯỜI (25/4/14)
- 1159. NỤC CƯỜI (24/4/14)
- 1160. "KHẢO DỊCH" (24/4/14)
- 1161. NHÀ VĂN HÓA (24/4/14)
- 1162. VỐN TỰ CÓ (23/4/14)
- 1163. HOAN NGHÊNH (22/4/14)
- 1164. BÙI TÍN (22/4/14)
- 1165. CÙ HUỠY HÀ VŨ (22/4/14)
- 1166. NHẬP XUẤT (22/4/14)

- 1167. CHIỀU VÀ VĨNH (21/4/14)
- 1168. GIAI ĐIỀU (21/4/14)
- 1169. QUA RỒI (21/4/14)
- 1170. NÓ (21/4/14)
- 1171. NO OR YES ! (18/4/14)
- 1172. KHÁNH LY (18/4/14)
- 1173. SEXY (19/4/14)
- 1174. ĐÃ RỒI (19/4/14)
- 1175. TRỜI SINH (18/4/14)
- 1176. TỰ HÀO (18/4/14)
- 1177. ÔI THÔI (16/4/14)
- 1178. VŨ XƯA VÀ VŨ NAY (16/4/14)
- 1179. TÚI NĂM GANG (14/4/14)
- 1180. ĐỪNG TĂNG (14/4/14)
- 1181. VÀO VÀ RA (13/4/14)
- 1182. VẬY LÀ (13/4/14)
- 1183. TRẺ VÀ GIÀ (12/4/14)
- 1184. BÂY GIỜ ĐỌC LẠI (12/4/14)
- 1185. MỆNH SỐ (11/4/14)
- 1186. VŨ ĐÃ ĐI RỒI (09/4/14)
- 1187. MỪNG CÙ HUY HÀ VŨ (08/4/14)
- 1188. ÔI THÔI (02/4/14)
- 1189. OAN ÔNG ĐỊA (01/4/14)
- 1190. ÔI THÔI (01/4/14)
- 1191. CON CỜ (01/4/14)
- 1192. ĐÂU VÀ ĐUÔI (01/4/14)
- 1193. AI THẮNG AI ! (31/3/14)
- 1194. KHEN (31/3/14)
- 1195. CẢM THÔNG (31/3/14)
- 1196. CÒN BIẾT NÓI GÌ (24/3/14)
- 1197. LÃO LÀNG (23/3/14)
- 1198. HÀ SĨ PHU (23/3/14)
- 1199. ĐÔI HAY KHÔNG ĐÔI (23/3/14)

1200. NGU VÀ KHÔN (22/3/14)
1201. TÀI VÀ KHÔNG TÀI (20/3/14)
1202. NGẬM NGÙI (19/3/14)
1203. BÀY LUNG (18/3/14)
1204. DÂN NGU (18/3/14)
1205. CHƠI NHAU (18/3/14)
1206. NHỚ XƯA (18/3/14)
1207. TRẦN MAI LAN (17/3/14)
1208. HÀN MẶC TỬ (17/3/14)
1209. MỘNG ĐỜI (17/3/14)
1210. ÔNG VÀ BÀ (17/3/14)
1211. HÀN QUỐC (17/3/14)
1212. BIẾT VÀ KHÔNG BIẾT (17/3/14)
1213. ÔI THÔI (17/3/14)
1214. NGÂN NGƠ (17/3/14)
1215. MÂY NGÀN (17/3/14)
1216. THƠ HAY (16/3/14)
1217. NHÌN KIA (15/3/14)
1218. THƠ HIỆN ĐẠI (15/3/14)
1219. THƠ VÀ BONG BÓNG (15/3/14)
1220. CÁI GÌ CAO NHẤT ? (15/3/14)
1221. XIN CHO TÔI HỎI (15/3/14)
1222. HOAN HÔ (14/3/14)
1223. DÂN TA (14/3/14)
1224. CON ĐƯỜNG (14/3/14)
1225. DÂN ĐEN (14/3/14)
1226. HOAN HÔ (14/3/14)
1227. VỤNG VỀ (14/3/14)
1228. ÔI THÔI (14/3/14)
1229. RỎI RA (13/3/14)
1230. QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI, TƯƠNG LAI (12/3/14)
1231. GẠC MA (12/3/14)
1232. TƯỚNG GIÁP (12/3/14)

- 1233. NGUỘNG NGỪNG (12/3/14)
- 1234. ANH HÙNG NÁO (12/3/14)
- 1235. VỆ TOÀN (11/3/14)
- 1236. THẬT TÌNH (11/3/14)
- 1237. THÔI THÔI (11/3/14)
- 1238. NGỦ VÀ THỨC (11/3/14)
- 1239. HOÀNG SA - TRƯỜNG SA (11/3/14)
- 1240. TỔ HỮU (10/3/14)
- 1241. HOAN HÔ CỎ MAY (10/3/14)
- 1242. SAI VÀ ĐÚNG (10/3/14)
- 1243. TIẾN LÊN (10/3/14)
- 1244. QUANG VINH (09/3/14)
- 1245. DAI NHƯ ĐĨA (09/3/14)
- 1246. SỰ ĐỜI (08/3/14)
- 1247. THƠ (08/3/14)
- 1248. SỰ ĐỜI (08/3/14)
- 1249. NGẬM NGÙI (08/3/14)
- 1250. CON NGƯỜI (08/3/14)
- 1251. CHÂN VÀ NGUY (08/3/14)
- 1252. NÓI VÀ KHÔNG NÓI (07/3/14)
- 1253. HOAN HÔ CÁC MÁC (05/3/14)
- 1254. HỘI TỤ (04/3/14)
- 1255. ÔI THÔI (04/3/14)
- 1256. THƯƠNG QUÁ (04/3/14)
- 1257. CÒN GÌ (03/3/14)
- 1258. HAY HAY (02/3/14)
- 1259. CHÍNH VÀ TÀ (02/3/14)
- 1260. CHẤT VÀ LƯỢNG (01/3/14)
- 1261. TẢ VÀ HỮU (01/3/14)
- 1262. "CẬU" VUA (01/3/14)
- 1263. LÔM CÔM (01/3/14)
- 1264. NGƯỜI HIỀN (28/02/14)
- 1265. DỌC DÀI (28/02/14)

1266. TÌNH NGƯỜI (28/02/14)
1267. VÌ NƯỚC (28/02/14)
1268. CHUỖI BÓI (28/02/14)
1269. ANH NÀY (28/02/14)
1270. TỰ GIÁC (28/02/14)
1271. HOAN HỒ (27/02/14)
1272. CHUYỆN ĐỜI (27/02/14)
1273. RUỘT (27/02/14)
1274. TIM ÓC (27/02/14)
1275. CHUYỆN THƯỜNG (27/02/14)
1276. THẤT PHU (24/02/14)
1277. MÌNH LÀ (24/02/14)
1278. PHỦ ĐỊNH (24/02/14)
1279. NGỤ Ý (24/02/14)
1280. ĐIỂM MẶT CUỘC ĐỜI (24/02/14)
1281. ĐỪNG MÀ (23/02/14)
1282. MẸ CHA (23/02/14)
1283. CHUYỆN ĐÙA, CHUYỆN THẬT (23/02/14)
1284. EM OI (23/02/14)
1285. TRÍ THỨC TÂM CAO (23/02/14)
1286. PHỒNG ĐẤT (23/02/14)
1287. VẪN VÀ THƠ (23/02/14)
1288. VỜ HỜ TỜ (23/02/14)
1289. THÔI MÀ (23/02/14)
1290. ỒI THÔI (23/02/14)
1291. QUAY VÒNG (23/02/14)
1292. THỜI OANH LIỆT NAY CÒN ĐÂU (23/02/14)
1293. CHỦ NGHĨA VÀ KHÔNG CHỦ NGHĨA (23/02/14)
1294. HAY HAY (22/02/14)
1295. LẠNH MÌNH (22/02/14)
1296. CÁI HỌC NGÀY NAY (22/02/14)
1297. THẮNG NGU (21/02/14)
1298. LƯU MANH (21/02/14)

- 1299. NGUY VĂN THÀ (21/02/14)
- 1300. CHƠI NHAU (21/02/14)
- 1301. CHUYỆN ĐÙA (21/02/14)
- 1302. BÊN NÀO (21/02/14)
- 1303. THƯƠNG THAY (21/02/14)
- 1304. VŨ NHƯ VŨ (21/02/14)
- 1305. ỒI CHAO (20/02/14)
- 1306. GIẢI PHẪU BẰNG PHONG ĐẰNG VĂN ÂU (20/02/14)
- 1307. TRÍ THỨC VÀ CỤC PHẦN (20/02/14)
- 1308. LÊ HIẾU ĐẰNG VÀ TRÍ THỨC (20/02/14)
- 1309. NGHỊCH LÝ (19/02/14)
- 1310. CUỘC CHƠI (19/02/14)
- 1311. NHỤC THAY (19/02/14)
- 1312. HOAN HỒ (19/02/14)
- 1313. TRÁCH AI (19/02/14)
- 1314. CHIẾN THUẬT BIÊN NGƯỜI (19/02/14)
- 1315. VẬT ĐỐI SAO DỜI (18/02/14)
- 1316. VIỆT NAM (18/02/14)
- 1317. LÒNG DÂN (18/02/14)
- 1318. VẬY THÔI (18/02/14)
- 1319. ĐỎ VÀ ĐEN (18/02/14)
- 1320. HỒN THƠ (18/02/14)
- 1321. NÔNG CẠN (18/02/14)
- 1322. SÁCH LƯỢC (18/02/14)
- 1323. THÔI MÀ (18/02/14)
- 1324. NGƯỜI TA (18/02/14)
- 1325. BỎ QUA (18/02/14)
- 1326. TRẮNG NGÀN (17/02/14)
- 1327. THƯƠNG THAY (16/02/14)
- 1328. CỜ VÀNG - NÓN CỎI (16/02/14)
- 1329. SÚ TÀU VÀ BÀ ĐOÀN THỊ ĐIỂM (15/02/14)
- 1330. NỮ SĨ HỒ XUÂN HƯƠNG (15/02/14)
- 1331. TIẾNG VIỆT (15/02/14)

- 1332. *TINH SƯƠNG (15/02/14)*
- 1333. *TRONG VÀ NGOÀI (15/02/14)*
- 1334. *HÓA RA (15/02/14)*
- 1335. *QUAN TRƯỜNG VÀ LỊCH SỬ (14/02/14)*
- 1336. *CỎ MAY (14/02/14)*
- 1337. *LA (14/02/14)*
- 1338. *XẤU VÀ TỐT (14/02/14)*
- 1339. *HOÀNG HOA THÁM (14/02/14)*
- 1340. *VUI (13/02/14)*
- 1341. *CHÍNH TRỊ VÀ NGHỆ THUẬT (13/02/14)*
- 1342. *VIỆT HÁN (13/02/14)*
- 1343. *TRUNG VÀ NỊNH (13/02/14)*
- 1344. *NHÀ THƠ (13/02/14)*
- 1345. *THƠ VỚI THÂN (13/02/14)*
- 1346. *BÀI THƠ KINH TẾ (13/02/14)*
- 1347. *CHUYỆN ĐỜI (12/02/14)*
- 1348. *CHIẾC NÓN (12/02/14)*
- 1349. *CÓ GÌ ĐÂU (12/02/14)*
- 1350. *GIẶT ĐỒ (10/02/14)*
- 1351. *CỰC LẠC (09/02/14)*
- 1352. *TRANH NGỰA (09/02/14)*
- 1353. *THỜI GIAN (12/10/13)*
- 1354. *CHIẾN THẮNG (12/10/13)*
- 1355. *KHEN CHÊ (12/10/13)*
- 1356. *LÒNG NHÂN (10/10/13)*
- 1357. *THƠ CA (10/10/13)*
- 1358. *HOAN HÔ (05/10/13)*
- 1359. *MỘT ĐỜI (04/10/13)*
- 1360. *SỰ ĐỜI (28/9/13)*
- 1361. *NỤC CƯỜI (28/9/13)*
- 1362. *GIỐNG VÀ KHÁC (27/9/13)*
- 1363. *HUYỀN THOẠI (27/9/13)*
- 1364. *BIẾN ĐỜI (27/9/13)*

- 1365. Y BÁT (27/9/13)
- 1366. KHUÔN VÀNG THUỐC NGỌC (27/9/13)
- 1367. TƯ TƯỚNG HỒ CHÍ MINH (27/9/13)
- 1368. CẬU ẤM (26/9/13)
- 1369. LÀM KINH TẾ (26/9/13)
- 1370. DÀI VÀ NGẮN (25/9/13)
- 1371. HOAN HÔ (25/9/13)
- 1372. Ừ MÀ (25/9/13)
- 1373. PHE DÂN (25/9/13)
- 1374. THƯƠNG NGƯỜI (25/9/13)
- 1375. GIỌT MÁU (25/9/13)
- 1376. ROESLER (24/9/13)
- 1377. ĐÔNG LA (24/9/13)
- 1378. ĐÀN BÀ (23/9/13)
- 1379. TƯỚNG RẰNG (23/9/13)
- 1380. THÔI MÀ (23/9/13)
- 1381. NGƯỜI ĐỜI (23/9/13)
- 1382. NGƯỜI TỐT (23/9/13)
- 1383. NGU VÀ NỊNH (23/9/13)
- 1384. HẾT NƯỚC (22/9/13)
- 1385. PHAN QUANG (22/9/13)
- 1386. CHƯỜI QUA CHƯỜI LẠI (22/9/13)
- 1387. TRANH CÃI (22/9/13)
- 1388. RA ĐI (22/9/13)
- 1389. ĐÚNG VÀ SAI (22/9/13)
- 1390. PHẨM CHẤT DÂN TỘC (22/9/13)
- 1391. TIỀN BẠC (22/9/13)
- 1392. DIỄN ĐÀN (21/9/13)
- 1393. ĐÀN CHIM VIỆT (21/9/13)
- 1394. BÙI TÍN (21/9/13)
- 1395. BẠT NGÀN (21/9/13)
- 1396. THƯƠNG ÔNG (21/9/13)
- 1397. BA XU (21/9/13)

- 1398. MAO DANH (21/9/13)
- 1399. LÁP LIÊM (19/9/13)
- 1400. CON NGƯỜI VÀ GUỒNG MÁY (19/9/13)
- 1401. CỘNG VÀ CHỐNG CỘNG (19/9/13)
- 1402. LÊ HIẾU ĐĂNG (19/9/13)
- 1403. NIỀM TIN VÀ THAM NHỮNG (19/9/13)
- 1404. KHOE MỄ (19/9/13)
- 1405. BÁNH VẼ (19/9/13)
- 1406. NHÂN QUYỀN (19/9/13)
- 1407. DÂN TA (19/9/13)
- 1408. DÂM TIÊN (18/9/13)
- 1409. MÂM BÁT (18/9/13)
- 1410. TIN HAY KHÔNG TIN (18/9/13)
- 1411. Ở ĐỜI (18/9/13)
- 1412. NỔ VÀ BẰNG CẤP (18/9/13)
- 1413. MẶT TRẬN TỔ QUỐC (18/9/13)
- 1414. THẬT TÌNH (16/9/13)
- 1415. VÀO RỒI RA (17/9/13)
- 1416. LÀM GÌ (17/9/13)
- 1417. CÓ GÌ MÀ LO (17/9/13)
- 1418. CÓ GÌ ĐÂU (16/9/13)
- 1419. THÔNG MINH (11/9/13)
- 1420. ĐẠO ĐỨC VÀ CHÍNH TRỊ (08/9/13)
- 1421. HAY (08/9/13)
- 1422. NGƯỜI THẬT VIỆC THẬT (08/09/2013)
- 1423. LUẬN QUẢN (08/09/2013)
- 1424. HÓA RA (08/9/13)
- 1425. CON LÂN (08/09/2013)
- 1426. CON CHỒN (08/09/2013)
- 1427. HIẾU ĐĂNG VÀ TƯƠNG LAI (08/9/13)
- 1428. THÔI ĐI (07/9/13)
- 1429. TIN VÀ TƯỜNG (06/9/13)
- 1430. CUỘC ĐỜI VÀ CON NGƯỜI (06/9/13)

1431. SÔNG NGÔ (06/9/13)
1432. TÍNH SỐ VÀ PHÁ XIỀNG (04/9/13)
1433. DẠY VÀ HỌC MÁC LÊNIN (04/9/13)
1434. MẠNH VÀ MÁC (03/9/13)
1435. TRÔNG VÀ KÈN (03/9/13)
1436. TÂM VƠ (03/9/13)
1437. LÝ LUẬN (03/9/13)
1438. BÚT TRE (02/9/13)
1439. AO BÈO VÀ BIÊN ĐẢO (02/9/13)
1440. THỰC CHẤT (01/9/13)
1441. TRẦN TRỌNG KIM (31/8/13)
1442. NÃO TRẠNG (31/8/13)
1443. CHƠI (31/8/13)
1444. NHÂN CÁCH (31/8/13)
1445. THỰC CHẤT (31/8/13)
1446. CUỘC CHƠI (30/8/13)
1447. CẶP GÀ (30/8/13)
1448. VẤN ĐỀ (30/8/13)
1449. CHỮ NHÂN (29/8/13)
1450. CŨNG VẬY THÔI (29/8/13)
1451. GÁNH VÁC (26/8/13)
1452. Ở TRUÔNG (24/8/13)
1453. TỘI NGHIỆP (24/8/13)
1454. HỒN NHIÊN (24/8/13)
1455. CẢM TẠ (24/8/13)
1456. THẬT LÒNG (24/8/13)
1457. XUÔI VÀ NGƯỢC (24/8/13)
1458. NGƯỜI HIỀN (24/8/13)
1459. CUỘC ĐỜI (23/8/13)
1460. THÍCH QUẢNG ĐỨC VÀ DÂN TỘC
i. VIỆT NAM (22/8/13)
1461. ĐẢNG PHÁI VÀ CON NGƯỜI (22/8/13)
1462. DỰNG NHÀ (22/8/13)

1463. THƠ VÀ VÁY (22/8/13)
1464. THI CA HỮU MẮM (22/8/13)
1465. THIÊN TÀI (22/8/13)
1466. ĐẰNG VÂN (22/8/13)
1467. CÁI CAO NHẤT (22/8/13)
1468. XÂY VÀ PHÁ (22/8/13)
1469. NGƯỜI VÀ VẬT (21/8/13)
1470. CÁI CHUNG, CÁI RIÊNG (21/8/13)
1471. THƠ VẤN (21/8/13)
1472. NGƯỜI ĐI (21/8/13)
1473. XỐT XA (21/8/13)
1474. ĐẰNG VÀ CHÔI (21/8/13)
1475. CỜ HỒNG CỜ VÀNG (21/8/13)
1476. CON NGƯỜI (20/8/13)
1477. Ở ĐÔI (20/8/13)
1478. CHẴNG QUA (20/8/13)
1479. VÀNG THAU (20/8/13)
1480. CHÁN NGÁN (20/8/13)
1481. NGƯỜI RỪNG (20/8/13)
1482. YÊU NHAU (20/8/13)
1483. MẶT VÀ TRÁI (19/8/13)
1484. LÒNG NGƯỜI (18/8/13)
1485. NGÀY XƯA NGÀY NAY (18/8/13)
1486. THI CA (01/8/13)
1487. ĐỊNH MỆNH (31/7/13)
1488. NGƯỜI VÀ THƠ (31/7/13)
1489. CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ (30/7/13)
1490. THỰC TIỄN VÀ LÝ LUẬN (30/7/13)
1491. LIÊN QUAN (30/7/13)
1492. LẠC HẬU (30/7/13)
1493. ĂN VÀ SỐNG (29/7/13)
1494. THÔI MÀ (29/7/13)
1495. TÔN GIÁO (29/7/13)

- 1496. NGU BỎ MẸ (29/7/13)
- 1497. KHÁCH QUAN (29/7/13)
- 1498. MẠNG TOÀN CẦU (28/7/13)
- 1499. CẢI LÝ (28/7/13)
- 1500. LẠI THÊM (28/7/13)
- 1501. TRỚ TRÊU (28/7/13)
- 1502. MỸ - VIỆT (28/7/13)
- 1503. HOAN HỒ (28/7/13)
- 1504. DÂM TIÊN (28/7/13)
- 1505. CỜ VÀNG (28/7/13)
- 1506. BÙI LÂN (28/7/13)
- 1507. QUÁ KHỨ VÀ TƯƠNG LAI (27/7/13)
- 1508. NHÂN VẤN (27/7/13)
- 1509. TỐT THÔI (27/7/13)
- 1510. THÂN PHẬN CON NGƯỜI (27/7/13)
- 1511. ĐÚNG VÀ SAI (27/7/13)
- 1512. PHỨC TẠP (27/7/13)
- 1513. LIÊN HOA (27/7/13)
- 1514. CUỘC ĐỜI VÀ BẢN CHẤT (27/7/13)
- 1515. NGU DỐT (27/7/13)
- 1516. VÔ HỌC (27/7/13)
- 1517. NGU (26/7/13)
- 1518. KỂ SĨ (26/7/13)
- 1519. OBAMA - SANG (26/7/13)
- 1520. TÂM TÌNH (26/7/13)
- 1521. THI CA (26/7/13)
- 1522. THƠ NHẠC (26/7/13)
- 1523. THƠ (26/7/13)
- 1524. DÂN TRÍ (16/7/13)
- 1525. CỤC ĐOAN (26/7/13)
- 1526. XẤU TỐT (26/7/13)
- 1527. NGƯỜI QUÂN TỬ (26/7/13)
- 1528. CHỐNG CỤC ĐOAN (26/7/13)

- 1529. XÃ HỘI THANH BÌNH (25/7/13)
- 1530. TỰ DO VÀ ĐỘC LẬP (25/7/13)
- 1531. KHÔN VÀ DẠI (25/7/13)
- 1532. THỜI ĐẠI MỚI (25/7/13)
- 1533. THƯƠNG THAY (25/7/13)
- 1534. TẤM LÒNG (25/7/13)
- 1535. THƠ GỎI TRẦN MẠNH HẢO (24/7/13)
- 1536. NHẢM NHÒ (24/7/13)
- 1537. THAM NHỮNG (24/7/13)
- 1538. LÒ CỪ (24/7/13)
- 1539. TỘI HAY KHÔNG TỘI (24/7/13)
- 1540. TUYÊN NGÔN, TUYÊN BỐ (24/7/13)
- 1541. NGƯỜI NHẬT (24/7/13)
- 1542. PHÂN BIỆT GIAI CẤP (24/7/13)
- 1543. NHẤT TRÍ (24/7/13)
- 1544. DÒNG SÔNG CUỘC ĐỜI (24/7/13)
- 1545. NGƯỜI ĐI (23/7/13)
- 1546. DÂN MÀU (23/7/13)
- 1547. THẮNG KHÙNG (23/7/13)
- 1548. DỰNG NƯỚC VÀ GIỮ NƯỚC (23/7/13)
- 1549. XÃ HỘI DÂN SỰ VÀ NHÀ NƯỚC (23/7/13)
- 1550. KINH BANG TẾ THẾ (22/7/13)
- 1551. TRIẾT HỌC (22/7/13)
- 1552. CON NGƯỜI VÀ TÔN GIÁO (22/7/13)
- 1553. BẦY GIÒ (22/7/13)
- 1554. NHÂN QUYỀN (22/7/13)
- 1555. HẾT THUỐC CHỮA RỒI (22/7/13)
- 1556. MA VÀ PHẬT (21/7/13)
- 1557. THƯƠNG THAY (21/07/2013)
- 1558. HAI THẮNG (21/07/2013)
- 1559. THƠ (21/7/13)
- 1560. KIẾP NGƯỜI (21/7/13)
- 1561. TRONG ĐỜI (21/7/13)

1562. LO TOAN (21/7/13)
1563. THẮNG VÔ LẠI (21/7/13)
1564. NGU HAY KHÔN ? (21/7/13)
1565. NGUYỄN HỮU DU (21/7/13)
1566. CÁI "LÈO" CỦA LỊCH SỬ (21/7/13)
1567. ĐỈNH CAO TRÍ TUỆ (20/7/13)
1568. NÔNG CẠN (20/7/13)
1569. NGÀY XƯA HOÀNG THỊ (20/7/2013)
1570. VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ (20/7/13)
1571. NGƯỜI VIỆT LÀ AI (20/7/13)
1572. HOAN HÔ VÀ HOAN HÔ (20/7/13)
1573. ĐI QUA (20/7/13)
1574. "CU ĐEN" (20/7/13)
1575. CHỒNG QUA CHỒNG LẠI (20/7/13)
1576. KHÔN SỐNG BÓNG CHẾT ! (19/7/13)
1577. NỘI DUNG VÀ Ý NGHĨA CỦA DÂN CHỦ (18/7/13)
1578. HỒ CƯƠNG QUYẾT (18/7/13)
1579. ĐÔI CHÂN ĐÚNG VỮNG (18/7/13)
1580. TỘI HAY KHÔNG TỘI (18/7/13)
1581. CON NGƯỜI (18/7/13)
1582. LỊCH SỬ (18/7/13)
1583. CẶN BÃ (18/7/13)
1584. NHỰC THAY (18/7/13)
1585. PHÁP LUẬT VÀ TÙ TỘI (18/7/13)
1586. NGƯỜI VÀ VẬT (18/7/13)
1587. LÀM NGƯỜI (18/7/13)
1588. NELSON MANDELA (17/7/13)
1589. AI THÌ (17/7/13)
1590. HƠI ĐÂU (17/7/13)
1591. CÓ GÌ ĐÂU (17/7/13)
1592. TÌNH THÁNH THIÊN (17/7/13)
1593. TÌNH NGƯỜI (16/7/13)
1594. TUỔI MƯỜI BỐN (1962)

1595. ĐẢNG VÀ NƯỚC (16/7/13)
1596. GIÒNG NÀO GIỐNG ĐÓ (16/7/13)
1597. HOA SEN (16/7/13)
1598. TƯ TƯỞNG TRUYỆN KIỀU (16/7/13)
1599. NỔI TIẾNG (16/7/13)
1600. "QUÁ KHÍCH" (16/7/13)
1601. HỘI NHẬP (15/7/13)
1602. CHÍNH TRỊ NHÂN VĂN (15/7/13)
1603. CHUYỆN XƯA CHUYỆN NAY (15/7/13)
1604. DÂN VÀ NƯỚC (14/7/13)
1605. VIỆC DÂN, VIỆC NƯỚC ! (14/7/13)
1606. Ở ĐỜI (14/7/13)
1607. DANH CHÍNH, NGÔN THUẬN (14/7/13)
1608. MẠNH VÀ YẾU (13/7/13)
1609. BẢN NĂNG VÀ CÁI ÁC (13/7/13)
1610. ĐỘI BANH (13/7/13)
1611. MONG HẢO (13/7/13)
1612. THÂN PHẬN VIỆT NAM (13/7/13)
1613. TÌNH ĐỒNG CHÍ (13/7/13)
1614. HẬU THỰC DÂN (12/7/13)
1615. TRỜI SINH (12/7/13)
1616. THUA RỒI ! (12/7/13)
1617. SAI VÀ ĐÚNG (12/7/13)
1618. CỎI TRÓI (12/7/13)
1619. CŨNG HAY (12/7/13)
1620. SNOWDEN (12/7/13)
1621. ÔNG SANG (12/7/13)
1622. ẤY SĨ (12/7/13)
1623. "LÝ LUẬN" MÁC LÊ (11/7/13)
1624. CÁ ĂN KIẾN, KIẾN ĂN CÁ (11/7/13)
1625. CÓ GÌ ĐÂU (11/7/13)
1626. NHÌN LÊN, NHÌN XUỐNG (10/7/13)
1627. NGƯỜI BUỒN GIÓ (10/7/13)

1628. *AI LÀ VIỆT NAM CỘNG HÒA ? (10/7/13)*
1629. *ĐẠI NHỤC ! (10/7/13)*
1630. *TU TƯỚNG (10/7/13)*
1631. *CUỘC ĐÒI VÀ CÁC MÁC (10/7/13)*
1632. *CHIỀU KÍCH NHÂN VẤN (10/7/13)*
1633. *LƠ MƠ (08/7/13)*
1634. *CON NGƯỜI ĐÚNG NGHĨA (08/7/13)*
1635. *TREO DÊ BÁN CHÓ (07/7/13)*
1636. *TOÀN DIỆN (07/7/13)*
1637. *ÔNG BÌNH, ÔNG SANG (07/7/13)*
1638. *NỖI BUỒN CHIẾN TRANH (07/7/13)*
1639. *NIỀM TIN VÀ CUỘC SỐNG (07/6/13)*
1640. *LỬA (06/7/13)*
1641. *THỨC TỈNH VÀ CHƯA THỨC TỈNH (06/7/13)*
1642. *SÁNG SUỐT (06/7/13)*
1643. *CÙ HUY HÀ VŨ (06/7/13)*
1644. *ĐIÊN BIÊN PHỦ (05/7/13)*
1645. *QUẢ HẾT ĐỘC LẬP RỒI SAO ? (05/7/13)*
1646. *TỪ TỔ NHƯ ĐẾN TỔ HỮU (04/7/13)*
1647. *TỪ HỒ HỮU TƯỜNG ĐẾN TRẦN ĐỨC THẢO (04/7/13)*
1648. *GẢ CON (04/7/13)*
1649. *LÔ-GÍCH VÀ LỊCH SỬ (03/7/13)*
1650. *VÀNG THAU LẤN LỘN (03/7/13)*
1651. *NGÀY NAY (03/7/13)*
1652. *ĐÒI DÂN CHỦ (02/7/13)*
1653. *SƠ GẮNG (02/7/13)*
1654. *TRIỆU ĐÌNH VÀ THÂN DÂN (02/7/13)*
1655. *CÔNG MINH (02/7/13)*
1656. *VIỆC ĐÒI GIẢN ĐƠN (02/7/13)*
1657. *TƯỚNG GIÁP (02/7/13)*
1658. *BÌNH LỬA (02/7/13)*
1659. *NHÂN VẤN (02/7/13)*
1660. *BIỂU CHI LÀM NẤY (02/7/13)*

1661. TI TIÊN (01/7/13)
1662. TRỜI SINH (01/7/13)
1663. MONG MANH VÀ TRƯỜNG TÔN (01/7/13)
1664. NGÀY XƯA NGÀY NAY (01/7/13)
1665. NGƯỜI MỸ VÀ NƯỚC MỸ (30/6/13)
1666. KINH TẾ VÀ XÃ HỘI (30/6/13)
1667. HỎI ĐÁP (30/6/13)
1668. CHÍNH NGHĨA VÀ SỰ ĐOÀN KẾT (30/6/13)
1669. ANH HÙNG THẾ GIỚI (29/6/13)
1670. LỊCH SỬ (29/6/13)
1671. HAI ÔNG HỌ BÙI (29/6/13)
1672. GUILLERMO FARINAS (29/6/13)
1673. CÔI NGỰA XEM HOA (29/6/13)
1674. GIÁO DỤC (29/6/13)
1675. THỈNH NGUYỄN THU (29/6/13)
1676. "CHIẾN SĨ ĐIỆN BIÊN" (29/6/13)
1677. TÀI VÀ HỌC (29/6/13)
1678. VĂN CHƯƠNG, NGHỆ THUẬT (28/6/13)
1679. BẢNG VÀ NHỌN (28/6/13)
1680. NHÀ THƠ TUYẾN TRUYỀN (28/6/13)
1681. TẬP SỰ (27/6/13)
1682. CŨNG THÌ (27/6/13)
1683. NGƯỜI TRÍ THỨC CHÂN CHÍNH (27/6/13)
1684. AI THẮNG AI ? LÁ NGÀN
1685. ĐẠI TƯỚNG (27/6/13)
1686. HẠ TIÊN (27/6/13)
1687. CON TIM VÀ KHỐI ÓC (26/6/13)
1688. KHÔNG VÀ CÓ (26/6/13)
1689. ĐẤU TRANH (26/6/13)
1690. BA HẠNG NGƯỜI TA (26/6/13)
1691. CÙ NHẦY (26/6/13)
1692. THƠ (26/6/13)
1693. EDWARD SNOWDEN (25/6/13)

1694. *NƯỚC MẮT (25/6/13)*
1695. *PHẢN BỘI VÀ KHÔNG PHẢN BỘI (25/6/13)*
1696. *CÁI LÝ TRONG ĐỜI (25/6/13)*
1697. *VĂN NGHỆ VÀ CUỘC SỐNG (24/6/13)*
1698. *CHÓ VÀ NGƯỜI (23/6/13)*
1699. *KINH TẾ VÀ CHÍNH SÁCH (23/6/13)*
1700. *CON NGƯỜI VÀ THỂ CHẾ (23/6/13)*
1701. *TỘI NGHIỆP CON NGƯỜI (23/6/13)*
1702. *"SỰ TÂM THƯỜNG" (22/6/13)*
1703. *VẬY LÀ CŨNG TỐT (22/6/13)*
1704. *DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI (22/6/13)*
1705. *CHUYỆN NGOÀI LỀ (22/6/13)*
1706. *ĐIỆN BIÊN PHỦ (22/6/13)*
1707. *SỰ ĐỜI (22/6/13)*
1708. *HÀ VŨ (22/6/13)*
1709. *CHỦ NGHĨA XÃ HỘI (22/6/13)*
1710. *CHÂN NAM ĐÁ CHÂN XIU (21/6/13)*
1711. *SỨC SỐNG VƯỜN LÊN (22/6/13)*
1712. *GÀ MẮC TÓC (22/6/13)*
1713. *TIN ĐẠI (21/6/13)*
1714. *VÀO VÀ KHÔNG VÀO (21/6/13)*
1715. *ĐIỀU GÌ LÀ QUAN TRỌNG NHẤT ? (20/6/13)*
1716. *KHÁCH QUAN (20/6/13)*
1717. *XOAY CHIỀU (19/6/13)*
1718. *ĐIỀU NGHỊCH LÝ TRONG CHỦ THUYẾT MÁC (19/6/13)*
1719. *CỎ MAY (18/6/13)*
1720. *THỐNG ĐỐC NGÂN HÀNG (18/6/13)*
1721. *CÙ HUY HÀ VŨ (17/6/13)*
1722. *HƯ HAY THỰC (17/6/13)*
1723. *AI THẮNG AI ? (17/6/2013)*
1724. *NIỀM TIN CHIẾN LƯỢC (17/6/13)*
1725. *HỢP VÀ CHỐNG (17/6/13)*
1726. *CON NGƯỜI (16/6/13)*

1727. NGUYỄN PHƯƠNG UYÊN (16/6/13)
1728. THỰC CHẤT (15/6/13)
1729. CHO DẤU (14/6/13)
1730. CÂY BỨA (14/6/13)
1731. TẢ VỚI HỮU (14/6/13)
1732. CÙ NHẦY (14/6/13)
1733. KHI NHỮNG CON NGƯỜI KHÔNG CÒN LÀ NHỮNG
1734. CON NGƯỜI
1735. HAI VIÊN BẢO NGỌC NƯỚC NHÀ (13/6/13)
1736. THỜI LÃNG MẠN (13/6/13)
1737. ĐỜI VÓN CHỈ CUỘC CHƠI (11/6/13)
1738. KHÔN HAY DẠI (11/5/13)
1739. THƠ VÀ NGƯỜI VIỆT (11/6/13)
1740. ĐẢNG VÀ QUỐC HỘI (11/6/13)
1741. ÔI THÔI ! (11/6/13)
1742. LỘ TRÌNH DÂN CHỦ ! (11/6/13)
1743. GIÁO SƯ TƯƠNG LAI (11/6/13)
1744. CHUYỆN BÉ XẾ RA TO (10/6/13)
1745. TUYỆT THỰC (10/6/13)
1746. THÔI MÀ (10/6/13)
1747. ĐỒNG CẢM (10/6/13)
1748. TÀU BAY TÀU LẶN (10/6/13)
1749. ANH KHÙNG (09/6/13)
1750. NIỀM TIN TRONG CANH BẠC (09/6/13)
1751. ĐƠN DƯƠNG TRƯỜNG BẢN (09/6/13)
1752. HOAN HÔ "ĐÀN CHIM VIỆT" (09/6/13)
1753. CON KIẾN VÀ CỦ KHOAI (08/6/13)
1754. QUYẾT TỬ ! (08/6/13)
1755. ÔI TỘI THAY ÔNG VỮ ! (07/6/13)
1756. QUYỀN HÀNH VÀ CON NGƯỜI (07/6/13)
1757. RA VÔ (06/6/13)
1758. MÁC LÊNIN (06/6/13)
1759. ĐỊNH MỆNH (06/6/13)

1760. Ý NGHĨA NHÂN VĂN (06/6/13)
1761. TỘI THAY ÔNG VŨ (06/6/13)
1762. QUỐC HỘI (06/6/13)
1763. CHỦ QUYỀN TOÀN DÂN (06/6/13)
1764. KHÔNG THỂ ĐỂ CHẾT (05/6/13)
1765. CẬU NHỎ (05/6/13)
1766. LÝ LỄ (04/6/13)
1767. KHÔNG ĐÁNG (03/6/13)
1768. NGOẠI GIAO VÀ TỰ VỆ (04/6/13)
1769. CHIM VIỆT (04/6/13)
1770. KHOE DỐT (31/5/13)
1771. BỒ HÒN (31/5/13)
1772. QUỐC HỘI VÀ BÁO CHÍ (30/5/13)
1773. ÔNG VỚI BÀ (31/5/13)
1774. CHÍNH QUYỀN VÀ AN NINH (31/5/13)
1775. YÊU CHỒNG (31/5/13)
1776. NGƯỜI XƯA (30/5/13)
1777. CÁI "NGU" CỦA MÁC (30/5/13)
1778. LUỖI BÒ (30/5/13)
1779. TÂM OI ! (30/5/13)
1780. HIẾN PHÁP (29/5/13)
1781. CON KIẾN VÀ CỦ KHOAI (29/5/13)
1782. HỘI ĐỒNG CHUỘT (29/5/13)
1783. NHÂN DÂN (29/5/13)
1784. LOAY HOAY (29/5/13)
1785. VÀNG VÀ ĐỎ (29/5/13)
1786. NGÀY XƯA NGÀY NAY (28/5/13)
1787. HỎI THĂM (28/5/13)
1788. HỒI ĐIỀM
1789. ĐẤT NƯỚC
1790. TỔ QUỐC
1791. CẨM QUYỀN (28/5/13)
1792. ĐỐI THOẠI (28/5/13)

1793. NHÂN VĂN (27/5/13)
1794. VINH DANH QUỐC NGŨ (27/5/13)
1795. NGUYỄN HUỆ QUANG TRUNG (27/5/13)
1796. NGHE NHƯ (27/5/13)
1797. LỄO LỰ (27/5/13)
1798. TỰ SÁT HAY KHÔNG TỰ SÁT (27/5/13)
1799. HIỆN TẠI, QUÁ KHỨ, VÀ TƯƠNG LAI (27/5/13)
1800. LUẬT LÃNH ĐẠO CHO ĐẢNG (27/5/13)
1801. HÒA GIẢI (27/5/13)
1802. PHAN TRUNG LÝ (27/5/13)
1803. CHĂM SÓC (27/5/13)
1804. HOAN HỒ TRẦN MẠNH HẢO (27/5/13)
1805. ĐỘC TÀI VÀ DÂN CHỦ (26/5/13)
1806. HỎA MÙ (26/5/13)
1807. CHIẾC BÓNG (26/5/13)
1808. KIM JONG UN (25/5/13)
1809. CON ĐƯỜNG VIỆT NAM (25/5/13)
1810. TỪ HẠT CÁT ĐẾN NGÔI NHÀ (25/5/13)
1811. NHÂN CHI SƠ (24/5/13)
1812. NGU DÂN (24/5/13)
1813. THIÊN THƯỢNG ĐỊA HẠ DUY NGÃ ĐỘC TÔN
a. (24/5/13)
1814. HÒA GIẢI HÒA HỢP (23/5/13)
1815. NGÀN ... (23/5/13)
1816. ĐẦU XANH TUỔI TRẺ (23/5/13)
1817. BÂY GIỜ CÒN LẠI (23/5/13)
1818. NHÂN QUYỀN (22/5/13)
1819. CỜ VÀ CỜ (22/5/13)
1820. NGUYỄN SÀI GÒN (22/5/13)
1821. LÀM VIỆC NƯỚC (22/5/13)
1822. HOAN HỒ (22/5/13)
1823. CÁI MẸ GÌ ! (21/5/13)
1824. QUÁ ĐỒI LẠ LÙNG (21/5/13)

1825. ĐOÀN TÂM (21/5/13)
1826. XÉT XỬ ĐỘC LẬP (21/5/13)
1827. ANH HÙNG VÀ BẢN LĨNH (21/5/13)
1828. BẢN NĂNG (20/5/13)
1829. HOÀNG SA - TRƯỜNG SA (20/5/13)
1830. QUI LUẬT KHÁCH QUAN (20/5/13)
1831. THƠ TỔ HỮU (20/5/13)
1832. DỰ TIỆC (20/5/13)
1833. CON ĐƯỜNG VIỆT NAM (20/5/13)
1834. CÁNH HẢI ÂU (20/5/13)
1835. TUỔI TRẺ HÔM NAY (19/5/13)
1836. TUỔI TRẺ VÀ TÙ TỘI (19/5/13)
1837. TỘI THAY VIỆT NAM (18/5/13)
1838. TỘI THAY NGUYỄN HÙNG QUỐC (17/5/13)
1839. HỌC TRÒ NGHÈO (17/5/13)
1840. QUÊ HƯƠNG (17/5/13)
1841. TƯỚNG THẤT TRẦN (16/5/13)
1842. RA ĐI (16/5/13)
1843. TỘI NGHIỆP (16/5/13)
1844. MẶT TRỜI (16/5/13)
1845. LỄ QUỐC TRINH (16/5/13)
1846. DÂN NGU (16/5/13)
1847. TÌNH YÊU VÀ TRÁI ĐẮNG (16/5/13)
1848. NGƯỜI VIẾT KỊCH BẢN (16/5/13)
1849. THẬT KHÓ ! (16/5/13)
1850. QUẢ LÀ (16/5/13)
1851. ĐẠO ĐỨC VÀ SỰ THẬT (16/5/13)
1852. HỒI OI (16/5/13)
1853. DẮT DÂY (16/5/13)
1854. VÔ MINH (15/5/13)
1855. SAU VÀ TRƯỚC (15/5/13)
1856. TỰ DO (15/5/13)
1857. KHÔI HÀI (14/5/13)

1858. ĐẤU TRANH (13/5/13)
1859. HOAN HỒ CỘNG SẢN (12/5/13)
1860. AI CHỐNG AI ? (12/5/13)
1861. NIỀM YẾT SÓNG NGÀN (12/5/13)
1862. CỘNG SẢN ANH LÀ AI ? (12/5/13)
1863. ĐÚC KẾT TRUNG THỰC HAI BÀI THƠ CỦA
1864. NGUYỄN KHOA ĐIỀM VÀ TRẦN MẠNH HẢO (11/5/13)
1865. ẢO VÀ THỰC (11/5/13)
1866. ÔNG MÁC (11/5/13)
1867. TAY NÀY (11/5/13)
1868. ĐÚNG VÀ KHÔNG ĐÚNG (11/5/13)
1869. ỚI ƠI ÔNG MÁC (10/5/13)
1870. NGOẠI SỬ (10/5/13)
1871. MÚA (09/5/13)
1872. THƯƠNG ... (09/5/13)
1873. HÒN ĐÁ (09/5/13)
1874. THƯ GỎI CON (05/5/13)
1875. BÔNG BÈNH MÂY BAY (04/5/13)
1876. ĐIỆN BIÊN (02/5/13)
1877. VUI THƠ (01/5/13)
1878. HOAN HỒ BÙI TÍN (01/5/2013)
1879. TA THƯƠNG CON NGƯỜI (29/4/13)
1880. CŨNG LÀ NGÀY ẤY (28/4/13)
1881. TÀI VÀ ĐỨC
1882. ĐẠI NGÀN
1883. HOAN HỒ NGUYỄN THANH GIANG (28/4/13)
1884. BẢN TRƯỜNG CA VIỆT NAM (27/4/2013)
1885. ĐẤT NƯỚC NHỮNG NĂM THÁNG SAO BUỒN
1886. (25/4/13)
1887. THỰC TRẠNG CON NGƯỜI (25/4/13)
1888. XÃ HỘI VÀ CÁ NHÂN (25/4/13)
1889. ĐI VÀ LẠI (24/4/13)
1890. QUYỀN CON NGƯỜI (24/4/13)

1891. VINH QUANG (21/4/13)
1892. DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI (21/4/13)
1893. THƯƠNG NGƯỜI (18/4/13)
1894. CHUYỆN ĐỜI (18/4/13)
1895. NỬA MÙA (16/4/13)
1896. HAI GIỐNG VẬT (15/4/13)
1897. THƯƠNG NGƯỜI THƯƠNG MÌNH (15/4/13)
1898. DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI (14/4/13)
1899. CUỘC CỜ THẾ SỰ (14/4/13)
1900. PHÙ HU (14/4/13)
1901. CUỘC ĐỜI
1902. PHỐ NÚI (13/4/13)
1903. CÂY TÁO ÔNG LÀNH (13/4/13)
1904. CHUYỆN ĐỜI (13/4/13)
1905. THƯƠNG THAY (13/4/13)
1906. NHÂN QUYỀN (13/4/13)
1907. YÊU (12/4/13)
1908. TỔ HỮU (12/4/13)
1909. TỪ HEGEL TỚI CÁC MÁC (11/4/13)
1910. LỜI CHÀO ÔNG MÁC (11/4/13)
1911. HÒA HỢP - HÒA GIẢI (11/4/13)
1912. CÁC MÁC VÀ HEGEL (11/4/13)
1913. VIỆT NAM - TRUNG QUỐC (10/4/13)
1914. ANH EM (10/4/13)
1915. HAY VÀ NGU (09/4/13)
1916. VỌNG CỔ SÁU CÂU (09/4/13)
1917. TRẢ LỜI BÙI LÂN (08/4/13)
1918. HOAN HÔ LÊ HỒNG HÀ (08/4/13)
1919. HAI NGƯỜI VIỆT NAM (08/4/13)
1920. QUYỀN CON NGƯỜI (08/4/13)
1921. XUẤT XỬ (07/4/13)
1922. DÂN NGU (07/4/13)
1923. Ở ĐỜI (07/4/13)

1924. THĂNG NHÓC (07/4/13)
1925. BÌNH ĐẲNG VÀ TỰ DO (05/4/13)
1926. NHÂN QUYỀN (04/4/13)
1927. DÂN TRÍ (12/12/12)
1928. SỰ ĐÒI (24/10/12)
1929. PHẠT (20/10/12)
1930. DÂN CHỦ VÀ ĐỨC TRỊ (18/10/12)
1931. "LÊN ĐÒI" (10/10/12)
1932. VIỆT NAM (02/10/12)
1933. Ở TRUÔNG
1934. DÂN NGU (01/10/12)
1935. HOAN HỒ MAO CHỦ TỊCH (01/10/12)
1936. LỄ CÔNG ĐỊNH (01/10/12)
1937. GIO ĐẦU CHỊU BẮNG (01/10/12)
1938. CHUYỆN ĐÒI (01/10/12)
1939. CHUYỆN ĐÒI (01/10/12)
1940. KIỂU LÝ LUẬN KỲ ĐÀ CỦA NGUYỄN TRẦN BẠT
(30/9/12)
1941. TO ĐẦU (28/9/12)
1942. NGŨ NGÔN (27/9/12)
1943. PHẢI ĐI TÌM NGƯỜI CHÂN CHÍNH (27/9/12)
1944. CẢM TÍNH (27/9/12)
1945. THỰC TẾ CỘNG SẢN (27/9/12)
1946. NHÂN DÂN VÀ THÔNG TIN (26/9/12)
1947. NHÂN VĂN GIAI PHẨM (26/9/12)
1948. HẬU SINH KHẢ ÁI (26/9/12)
1949. ANH HÀNG XÓM (25/9/12)
1950. TÊN NGU (25/9/12)
1951. CON NGƯỜI TOÀN CẦU (25/9/12)
1952. ĐẠO NÀO CŨNG TỐT (25/9/12)
1953. THƯƠNG DÂN THƯƠNG NƯỚC (25/9/12)
1954. ĐÒI VÀ ĐẠO (25/9/12)
1955. CHÉM CHA CÁI KIẾP CON NGƯỜI (25/9/12)

1956. ĐIỀU CÀY, ANH BA SAIGÒN, TẠ PHONG TẤN (25/9/12)
1957. MÚA GÂY VƯỜN HOANG (24/09/2012)
1958. MỪNG ÔNG BỘ TRƯỞNG (06/9/12)
1959. QUAN LÀM BÁO (05/9/12)
1960. THÂN PHẬN NƯỚC NHÀ (05/9/12)
1961. XÃ HỘI DÂN SỰ (04/9/12)
1962. THỰC TRẠNG ĐỜI NÀY (04/9/12)
1963. NHÂN TÌNH THẾ THÁI (04/9/12)
1964. HOAN HÔ NGUYỄN QUANG DUY (03/9/12)
1965. ÔI NHỮNG ĐẠI DANH TỪ (03/09/12)
1966. DẤU LÀ AI (03/9/12)
1967. TỪ NAM QUAN ĐẾN HOÀNG SA, TRƯỜNG SA (03/9/12)
1968. ĐẠI GIA (03/9/12)
1969. ĐIỀU NHẢM CỦA CÁC MÁC (03/9/12)
1970. SỰ KIỆN BẤT NGỜ (02/9/12)
1971. TRƠ TRÊN (02/9/12)
1972. MÓN NGON VẬT LẠ (02/9/12)
1973. CHẾT LÀ HẾT (01/9/12)
1974. THÔI ĐỪNG GÃI NGỬA (31/8/12)
1975. HỒI OI CÁC ÔNG ! (31/8/12)
1976. KỊCH BẢN THỜI GIAN (30/8/12)
1977. VIỆC ĐỜI ĐƠN GIẢN (29/8/12)
1978. THÂN PHẬN MỘT NHÀ THƠ (29/8/12)
1979. THƠ VẤN YÊN TỬ (28/8/12)
1980. CÂU CHUYỆN NƯỚC NAM (26/8/12)
1981. THẲNG TÀU (25/8/12)
1982. PHÊ VÀ TỰ PHÊ (24/8/12)
1983. GIẢ VÀ THẬT (24/8/12)
1984. THƠ THẦN, THƠ THÁNH (24/8/12)
1985. DẠY VÀ HỌC SỬ (24/8/12)
1986. LẬT NGỬA (23/8/12)
1987. ĐÃ HẾT NHÂN TÀI (22/8/12)
1988. HAY, HAY (22/8/12)

1989. HOÀNG QUANG THUẬN VÀ "THI VÂN YÊN TỬ"
(21/8/12)
1990. DÂN CHỦ CÁ TRIỆU LẦN (20/8/12)
1991. THI VÀ VẠN (19/8/12)
1992. TIÊN NGU (19/7/12)
1993. TỪ ĐẠI NGÀN ĐẾN NGÀN KHƠI (19/7/12)
1994. CỜ VÀNG, CỜ ĐỎ (19/7/12)
1995. KHÔNG DÁM NHÌN (18/7/12)
1996. QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI, VÀ TƯƠNG LAI (18/7/12)
1997. XÓA ĐI THẦN TƯỢNG (18/7/12)
1998. HÒA GIẢI, HÒA HỢP (18/7/12)
1999. QUẢ THẬT KHÔNG HIỂU NÔI (18/7/12)
2000. CON RỒNG ĐỎ CÓ LƯỠI BÒ ĐEN (17/7/12)
2001. THƠ KHEN TRẦN MẠNH HẢO (17/7/12)
2002. THI CA MIỀN BẮC (16/8/12)
2003. TRẦN MẠNH HẢO (16/8/12)
2004. THƠ SIÊU THỰC HẬU HIỆN ĐẠI (16/7/12)
2005. ĐẠI NGÀN (16/7/12)
2006. CỜ VÀNG (16/7/12)
2007. AI ĐEM CON SÁO SANG SÔNG (16/7/12)
2008. ĐẠI NGÀN (16/7/12)
2009. TÊN CÙ NHẦY (14/7/12)
2010. QUÁ HAY (13/07/2012)
2011. CON CÙ LẦN LỬA (13/7/12)
2012. KỂ DÂM (13/07/2012)
2013. TA VỚI MÌNH (13/7/12)
2014. CHƠI THƠ (13/07/2012)
2015. TẠI SAO ? (13/7/12)
2016. TÍNH BAO QUÁT CỦA CUỘC ĐỜI (13/7/12)
2017. BẮT TAY VÀ BẮT CHÂN (12/7/12)
2018. DÂN CÀY VÀ ĐẤT RUỘNG (12/7/12)
2019. ĐỜI LÀ MỘT CUỘC CHƠI (12/7/12)
2020. KHÁCH CHỊU CHƠI (12/7/12)

2021. THỜI HIỆN ĐẠI (12/7/12)
2022. CHUYỆN XƯA TÍCH CŨ (12/7/12)
2023. NGƯỜI ĐẸP (09/07/2012)
2024. DÂN TA (08/7/12)
2025. TRĂM SAI KHÔNG BẰNG MỘT ĐÚNG (06/7/12)
2026. CHUYỆN ĐỜI (04/7/12)
2027. THẬT KHÓ HIỂU (03/7/12)
2028. YÊU VÀ GHÉT (03/7/12)
2029. CHẤT THƠ (03/7/12)
2030. VỊT VÀ NGỒNG (03/7/12)
2031. CHẤT THƠ (03/7/12)
2032. ĐỜI SAO THẾ ? (02/7/12)
2033. NGUYỄN TRỌNG TẠO VÀ LÊ THẮNG LONG (02/7/12)
2034. RỖ VÀ CHƯA RỖ (02/7/12)
2035. CHUYỆN CŨNG LẠ (02/7/12)
2036. DÂN CHỦ VÀ ĐỘC TÀI (02/7/12)
2037. ĐÁP LỜI VŨ HẠNH (02/7/12)
2038. VỀ VÀ THƠ (01/7/12)
2039. THƠ XUÂN SÁCH (01/7/12)
2040. PHẢI BIẾT TỨC GIẬN (01/7/12)
2041. KIẾN CÀNG (01/7/12)
2042. LẠC THÀNH OI ! (01/7/12)
2043. HÈN HAY KHÔNG HÈN (30/6/12)
2044. VIỆC ĐÃ CÙNG RỒI (30/6/12)
2045. CON ĐƯỜNG VIỆT NAM (30/6/12)
2046. ĐẢNG LÀ AI ? (30/6/12)
2047. NGÀY BIỂU TÌNH (30/6/12)
2048. VIỆT NAM ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG (30/6/12)
2049. GIẶC ĐÃ ĐẾN RỒI (30/6/12)
2050. HOAN HÔ MẠNH HẢO (29/6/12)
2051. CÓ THỂ CHỨ (27/6/12)
2052. CON DÂN VÀ ĐẤT NƯỚC (27/6/12)
2053. TRÍ THỨC TÁ VÀ HỮU KHUYNH (27/6/12)

- 2054. MÂM VÀ BÁT (26/6/12)
- 2055. SỰ TRUNG CHÍNH Ở ĐỜI (26/6/12)
- 2056. THỦY ĐÃ ĐI RỒI (25/6/12)
- 2057. LÝ TỔNG (25/6/12)
- 2058. NGUYỄN THÁI HỌC (24/6/12)
- 2059. LỊCH SỬ VÀ CUỘC ĐỜI CON NGƯỜI (24/6/12)
- 2060. TA VÀ DÂN (24/6/12)
- 2061. BIỂU TÌNH (24/6/12)
- 2062. TIN VÀ KHÔNG TIN (23/06/2012)
- 2063. XEM MẶT (23/06/2012)
- 2064. GIỐNG CHUYỆN TRÊN TRỜI (22/6/12)
- 2065. THƠ NGUYỄN QUANG THIỀU (21/06/2012)
- 2066. DÂM TIÊN (17/6/12)
- 2067. NGÀY CỦA CHA (17/6/12)
- 2068. BA TÀU (16/06/2012)
- 2069. TRÁI TÁO (16/06/2012)
- 2070. KHÔI HẢI ĐEN (16/06/2012)
- 2071. SÍNH THƠ (16/6/12)
- 2072. TUỔI VÀ ĐỜI (16/06/2012)
- 2073. NGƯỜI VÀ NGƯỜI (16/6/12)
- 2074. THƠ VĂN VÀ SỰ ĐỐT NÁT (15/6/12)
- 2075. CÁC BÀ (15/06/2012)
- 2076. NGHĨ MÀ VUI (15/06/2012)
- 2077. BA ANH (15/6/12)
- 2078. HÓA RA (15/06/2012)
- 2079. HỌ ĐÃ SỐNG (15/6/12)
- 2080. NHẬN VÀ KHÔNG NHẬN TỘI (15/06/2012)
- 2081. BẠO LỰC GIỮA CON NGƯỜI (15/06/2012)
- 2082. THÔI ĐI TÁM (15/06/2012)
- 2083. THÔI CŨNG QUA RỒI (14/6/12)
- 2084. ... CỘP (14/06/2012)
- 2085. MỘT THỜI ĐÃ QUA (14/6/12)
- 2086. XÁC THÂN VÀ THÂN TƯỢNG (14/6/12)

2087. LỜI GỬI CHO TRẦN BÌNH (11/6/12)
2088. TÍNH THIỀN VÀ TÍNH DỤC (09/6/12)
2089. BỨC DƯ ĐỒ VÀ THI SĨ TẢN ĐÀ (08/6/12)
2090. CHUYỆN TÌNH HÒA THƯỢNG (08/6/12)
2091. CÓ TỘI TÌNH GÌ (03/6/12)
2092. PHỤ NỮ CÓ GAN (01/6/12)
2093. THUẬN LÝ VÀ NGHỊCH LÝ (31/5/13)
2094. HOAN HỒ CÁC MÁC (31/5/12)
2095. KÍN VÀ HỞ (31/5/12)
2096. NÓI NGỌNG (30/05/2012)
2097. KHÔNG CÓ MÁC (30/5/12)
2098. CÓ CẦN CHI (30/5/12)
2099. NGƯỜI (30/5/12)
2100. BỆNH KHOÁC LÁC (30/5/12)
2101. NHÀ THƠ DỎM (18/5/12)
2102. THƠ TÁM CHỮ (18/5/12)
2103. GIANG HỒ VẬT (17/5/12)
2104. CHÚ LÂN (14/5/12)
2105. BIÊN ĐÔNG (12/5/12)
2106. NGƯỜI TRUNG QUỐC (08/5/12)
2107. VÔ CÁN (08/5/12)
2108. THỜI GIAN QUA ĐI (08/5/12)
2109. THIÊN ĐƯỜNG ẢO MỘNG (08/5/12)
2110. ANH NÔNG DÂN (06/5/12)
2111. LÀM THƠ VÀ BÌNH THƠ (06/5/12)
2112. THẦN TƯỢNG (06/5/12)
2113. TRÍ THỨC (04/05/2012)
2114. SUỐI VÀ NGUỒN (30/4/12)
2115. CHUYỆN TÌNH VÔ CĂN (30/4/12)
2116. CUỘC ĐỜI VÀ CON NGƯỜI (30/4/12)
2117. NƯỚC CHẢY TỰ NGUỒN (22/4/12)
2118. GỌI LÀ CÁI GÌ (21/4/12)
2119. TIẾN SĨ LIÊN XÔ (21/4/12)

- 2120. HOAN HỒ (20/4/12)
- 2121. DẦU CHO (19/04/2012)
- 2122. ĐỜI NHƯ MỘT CUỘC CHƠI (19/04/2012)
- 2123. VĂN CHƯƠNG VÀ CHÍNH TRỊ (19/4/12)
- 2124. NGOẢNH LẠI TƯƠNG LAI (18/4/12)
- 2125. AI BẦY (18/4/12)
- 2126. HOAN HỒ CÁC MÁC (17/4/12)
- 2127. ĐỜI VÀ ĐẠO (17/4/12)
- 2128. TÓM LẠI (17/4/12)
- 2129. CÁI QUAY (17/4/12)
- 2130. CÁI ẤY (17/4/12)
- 2131. BÀ VÀ CÔ (15/4/12)
- 2132. HOÀNG SA TRỜI BIỂN (15/4/12)
- 2133. CHUYỆN ĐỜI (15/4/12)
- 2134. TRẦN KHẢI THANH THỦY (15/4/12)
- 2135. TÊN LỬA BẮC HÀN (14/4/12)
- 2136. DÂN CHỦ GẤP CẢ TRIỆU LẦN (14/4/12)
- 2137. TỔ QUỐC (12/4/12)
- 2138. THỰC CHẤT (12/4/12)
- 2139. BỆNH NHÂN DANH (09/4/12)
- 2140. BỆNH VÀ KHÔNG BỆNH (09/4/12)
- 2141. NGÀY XƯA (05/4/12)
- 2142. ÔNG BÙI TÍN (05/4/12)
- 2143. ÔNG BÚT (05/4/12)
- 2144. HỌA THƠ TRẦN MẠNH HẢO (05/4/12)
- 2145. 16 CHỮ VÀNG VÀ 4 TỐT (04/4/12)
- 2146. CÁI GÌ CAO NHẤT ? (03/4/12)
- 2147. NGƯỜI YÊU NƯỚC (03/4/12)
- 2148. NÓI RA (03/4/12)
- 2149. TRƯỚC VÀ SAU (03/4/12)
- 2150. CHUYỆN TÌNH THỜI ĐẠI (02/4/12)
- 2151. TRỜI VÀ PHẬT (02/4/12)
- 2152. GIỐNG NHƯ CHUYỆN ĐÙA (01/4/12)

- 2153. ĐÃ QUÁ (31/3/12)
- 2154. HOAN HỒ (31/03/2012)
- 2155. NGHỆ THUẬT TIẾNG VIỆT (31/03/2012)
- 2156. GIÁO HOÀNG GẶP RAUL CASTRO (30/3/12)
- 2157. LÂN DỎM (29/3/12)
- 2158. THƠ VUI (29/3/12)
- 2159. ÔNG HÀ (27/3/12)
- 2160. PHONG UYÊN (27/3/12)
- 2161. LẠI THÊM (27/3/12)
- 2162. GỬI LỜI (26/3/12)
- 2163. ANH VÀ TÔI (26/3/12)
- 2164. NGÀN KHOI (26/3/12)
- 2165. VÔ VY (24/03/2012)
- 2166. GHỀ GÓM THẬT (24/3/12)
- 2167. LUẬT SU (24/3/12)
- 2168. DUYÊN TIỀN ĐỊNH (23/3/12)
- 2169. MỘT NGƯỜI (22/3/12)
- 2170. HAI BÊN (21/3/12)
- 2171. TÁM X (20/03/2012)
- 2172. NGƯỜI HAY (20/3/12)
- 2173. CỜ VÀNG CỜ ĐỎ (19/3/12)
- 2174. NHÂN VĂN GIAI PHẨM (18/3/12)
- 2175. TRONG ĐỜI (18/03/2012)
- 2176. GIỐNG NHƯ (18/3/12)
- 2177. DỊCH THƠ CỔ TRUNG HOA (18/3/12)
- 2178. LÂU LÂU (10/03/2012)
- 2179. ĐỒ SƠN (05/3/12)
- 2180. THAN ÔI (04/3/12)
- 2181. CON HƠN CHA (04/3/12)
- 2182. ĐI VỚI MA (04/3/12)
- 2183. LÃO NGOAN ĐỒNG (04/3/12)
- 2184. THƠ XUÂN DIỆU (04/03/12)
- 2185. NHÀ THƠ HUY CẬN (04/3/12)

- 2186. HOA HUỆ (24/02/12)
- 2187. TRỜI SINH (20/02/2012)
- 2188. CHĂNG GÌ PHẢI TREO CAO GIÁ NGỌC (15/02/12)
- 2189. SĂN ĐÀM QUỐC TẾ (10/02/12)
- 2190. CHUYỆN GÌ CÒN CÓ ĐÓ (09/02/12)
- 2191. THƠ LÀ GÌ ? (08/02/12)
- 2192. ĐẤT VÀ NGƯỜI (07/02/12)
- 2193. CON NGƯỜI (06/02/12)
- 2194. PHẢN HỒI (04/02/12)
- 2195. ĂN CƠM MỚI NÓI CHUYỆN CŨ (04/02/12)
- 2196. CON BẢO TRONG CỐC NƯỚC TRÀ (04/02/12)
- 2197. NGUYÊN LÝ MÔ HÌNH (04/02/12)
- 2198. NGƯỜI CỠI TRÊN (30/01/12)
- 2199. MẶT MƠ (30/01/12)
- 2200. THÂN GỬI BÙI LÂN (29/01/2012)
- 2201. THỨC VÀ NGỦ (29/01/2012)
- 2202. LẠC THÀNH (29/01/2012)
- 2203. ĐỪNG NÊN (29/01/2012)
- 2204. CŨNG CHỈ LÀ NGƯỜI (28/01/12)
- 2205. CHUYỆN VUỐT RÂU HÙM (23/01/12)
- 2206. GIUN VÀ RỒNG (22/01/12)
- 2207. THAN ÔI (22/01/12)
- 2208. CHÂN TƯỚNG CON NGƯỜI (21/01/12)
- 2209. PHỤ ĐỀ THƠ (21/01/12)
- 2210. GIẤY VÀ BÚT (20/01/12)
- 2211. DIỄN LÙI VÀ DIỄN TIẾN (20/01/12)
- 2212. NHÌN CHUNG THẾ CỤC (20/01/12)
- 2213. THƠ (19/01/12)
- 2214. THƠ TÌNH (19/01/12)
- 2215. ỒI ÔI (16/01/12)
- 2216. CHUYỆN ĐỜI (15/01/12)
- 2217. I CAN YOU (15/01/12)
- 2218. HOAN HỒ HỒ CHÍ MINH (13/01/12)

- 2219. KHEN ÔNG DÂN PHƯỜNG (13/01/12)
- 2220. DÂN BẮC HÀN KHỐC LÃNH TỰ KIM (12/01/12)
- 2221. ĐIÊN VÀ KHÔNG ĐIÊN (10/01/2012)
- 2222. CÁI CHẾT CỦA CÔNG AN (09/01/12)
- 2223. CÁCH MẠNG CỬ SÂM (09/01/12)
- 2224. CHƠI NGÔNG (26/12/11)
- 2225. NHÂN DÂN VÀ LÃNH TỰ (25/12/11)
- 2226. BỆNH TÔN THỜ LÃNH TỰ (24/12/11)
- 2227. CÁI CỜ (22/12/11)
- 2228. VINH DANH VACLAV HAVEL (20/12/11)
- 2229. HOAN HÔ (19/12/11)
- 2230. BẢN DỊCH MỚI BÀI THƠ TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP CỦA
- 2231. DANH TƯỚNG LÝ THƯỜNG KIỆT (08/10/2011)
- 2232. NON NGÀN (07/10/11)
- 2233. CHƠI LỐI MỸ (06/10/2011)
- 2234. ANH EM GIỐNG NHAU (06/10/11)
- 2235. ANH ĐI CHƠI (03/10/11)
- 2236. NỎI LỬA BIÊN ĐÔNG (03/10/11)
- 2237. TẮC ĐẤT TẮC VÀNG (03/10/11)
- 2238. CÓ CÒN HƠN KHÔNG, HAY KHÔNG CÒN
HƠN CÓ (03/10/11)
- 2239. KHÓ KHÔNG TỨC CƯỜI ĐƯỢC (30/9/11)
- 2240. CÁC NHÀ THƠ (30/9/11)
- 2241. VĂN CHƯƠNG HẠ GIỚI (30/9/11)
- 2242. THI CA VÀ CUỘC ĐỜI (28/9/11)
- 2243. NHÀ THƠ (28/9/11)
- 2244. THƠ VỚI THẦN (28/9/11)
- 2245. NHÀ THƠ (28/9/11)
- 2246. CHUYỆN NGƯỢC XUÔI (27/9/11)
- 2247. THÔI KÈN (25/9/11)
- 2248. CỎ MAY VÀ LÚA NƯỚC (25/9/11)
- 2249. HỌA HỒ (24/9/11)
- 2250. ÔNG NÀY (22/09/2011)

- 2251. VIỆC LẠ KỲ (22/9/11)
- 2252. TỪ ĐẠI HẢI ĐẾN NGÀN KHOI (22/9/11)
- 2253. CHƠI THƠ (22/9/11)
- 2254. ĐIỀU THƠ (22/9/11)
- 2255. GIỀNG SÂU (22/9/11)
- 2256. LÝ THUYẾT VÀ THỰC TIỄN (22/9/11)
- 2257. MẸ VIỆT NAM (22/9/11)
- 2258. TRỊNH KIM TUYẾN (21/09/2011)
- 2259. CHUYỂN VÀ HÓA (20/9/11)
- 2260. QUYỀN CHÍNH ĐÁNG (20/9/11)
- 2261. CON NGƯỜI VÀ CON LÂN (20/9/11)
- 2262. MƯA SAIGÒN (19/9/11)
- 2263. ỒI GIÒI TRÚNG QUÁ (18/9/11)
- 2264. TRƯỜNG CA DÂN TỘC (18/9/11)
- 2265. CON TU HÚ (18/9/11)
- 2266. CÁNH ÉN MÙA XUÂN (18/9/11)
- 2267. CÒN VÀ HẾT (18/9/11)
- 2268. ÔNG LƯƠNG THANH NGHỊ (17/9/11)
- 2269. AI HƠN AI (17/9/11)
- 2270. TRÍ THỨC HẢI NGOẠI (17/9/11)
- 2271. THẬT HAY HƯ (17/9/11)
- 2272. KHÔNG CHỐI CÃI (16/9/11)
- 2273. LÝ LUẬN (14/9/11)
- 2274. TÂM TÌNH VỊ THỦ TƯỚNG (13/9/11)
- 2275. CÁNH CHIM NGOẠI HẠNG (12/9/11)
- 2276. ĐÁNG LÀ GÌ ? (11/9/11)
- 2277. CÔNG DÂN (11/9/11)
- 2278. XIN PHÉP BIỂU TÌNH (11/9/11)
- 2279. HOAN HÔ ÔNG MÁC (10/9/11)
- 2280. HÌNH ẢNH CON NGƯỜI (09/9/11)
- 2281. ANH VỚI TÔI (09/9/11)
- 2282. ÔNG BÙI TÍN (09/9/11)
- 2283. ANH VỚI TÔI (09/9/11)

- 2284. KHÔNG PHÂN BIỆT MÀU CỜ (08/9/11)
- 2285. KHÔNG PHÂN BIỆT MÀU CỜ (08/9/11)
- 2286. THƠ VÀ THÂN (02/9/11)
- 2287. KÊU OAN (02/9/11)
- 2288. HAI LOẠI KỲ THÚ (01/9/11)
- 2289. CHỊU CHƠI, CHƠI CHỊU (01/9/11)
- 2290. HOAN HÔ ÔNG GADDAFI (01/9/11)
- 2291. TỘI NGHIỆP TRẦN ĐĂNG KHOA
- 2292. CHƠI CHỮ (01/9/11)
- 2293. THƯƠNG THAY CON NGƯỜI (01/9/11)
- 2294. TẠI ANH TẠI Á (01/9/11)
- 2295. CON LÂN GIẤY (31/8/11)
- 2296. NGƯỜI HAM VUI (31/8/11)
- 2297. THƠ VÀ NGƯỜI (31/8/11)
- 2298. DÂN TRÍ (31/8/11)
- 2299. TRẦN DẪN (30/8/11)
- 2300. CHUYỆN NGÀN LỄ (30/08/2011)
- 2301. BẦU VÀ ỐNG (30/08/2011)
- 2302. HỌC ĂN HỌC NÓI HỌC GỐI HỌC MỞ (30/08/2011)
- 2303. Ý A ĐÀN KHẤY TAI TRÊU (30/8/11)
- 2304. GIÓ MÂY NGÀN DẶM (27/8/11)
- 2305. CHUYỆN NHỎ, CHUYỆN LỚN (26/8/11)
- 2306. GIÁC MƠ THIÊNG LIÊNG (26/8/11)
- 2307. CHÍNH TRỊ MUÔN MÀU (26/8/11)
- 2308. QUỐC HẠN (25/8/11)
- 2309. VÒNG QUANH ĐÈN CÙ (24/8/11)
- 2310. ÔNG NÀO CỨ KỆ (23/8/11)
- 2311. ĐIỀU GÌ CAO NHẤT (23/8/11)
- 2312. VỎ DƯA, VỎ DỪA, VỎ DỨA (23/8/11)
- 2313. CÁI GÌ RỒI CŨNG QUA (22/8/11)
- 2314. TỪ ÔNG MARX TỚI ÔNG SARTRE (22/8/11)
- 2315. NGƯỜI NÀO YÊU NƯỚC, NGƯỜI NÀO KHÔNG
(22/8/11)

- 2316. CHƠI CHỮ (21/8/11)
- 2317. ÂU VÀ Á (21/8/11)
- 2318. ÔI QUẢ THẬT (21/8/11)
- 2319. THỬ THÁCH MỚI (20/8/11)
- 2320. CHUYỆN RỖ NHƯ BAN NGÀY (16/8/11)
- 2321. HOAN HÔ TRÍ THỨC (15/8/11)
- 2322. CHUYỆN ÔNG VỮ (15/8/11)
- 2323. LÀM ĐẠI TƯỚNG (15/8/11)
- 2324. THẬT VÀ HU (15/8/11)
- 2325. CŨ VÀ MỚI (15/8/11)
- 2326. CHIẾN TRANH VÀ HÒA BÌNH (14/8/11)
- 2327. CON CHI
- 2328. CHÚT GÌ ĐỂ NHỚ (13/8/11)
- 2329. BIỂU TÌNH HOA (12/8/11)
- 2330. CON CỌP VÀ CON CÒ (12/08/2011)
- 2331. VANG BÓNG MỘT THỜI (12/8/11)
- 2332. ÔNG NGUYỄN CAO KỲ
- 2333. ÔNG HÀNG XÓM (11/8/11)
- 2334. HOA VÀ TRÁI (11/8/11)
- 2335. NGƯỜI ĐÂU CŨNG VẪN LÀ NGƯỜI (11/8/11)
- 2336. LỜI VỚI ÔNG CÁC MÁC (11/8/11)
- 2337. CON OI (09/8/11)
- 2338. ÔI (9/8/11)
- 2339. BẮN LAI ĐIỆN MỤC (09/8/11)
- 2340. ĐỜI ÔNG VỮ (09/8/11)
- 2341. BIỂU TÌNH LÀ NGÀY HỘI CỦA QUẦN CHÚNG
(08/8/11)
- 2342. CÙNG ĐI BIỂU TÌNH (07/8/11)
- 2343. HAI ÔNG GIÀ (06/8/11)
- 2344. HOAN HÔ ÔNG HÀ SĨ PHU (05/8/11)
- 2345. CHỊU CHƠI (03/8/11)
- 2346. MỚI HAY (02/8/11)
- 2347. NẾU XẢY RA NHƯ THẾ (02/8/11)

- 2348. BIỆT CHÀO ÔNG TƯỚNG (31/7/11)
- 2349. ĐÚNG LÀ EM (31/7/11)
- 2350. VIỆT NAM - TRUNG QUỐC (31/7/11)
- 2351. TRỞ VỀ NGUỒN CỘI (29/7/11)
- 2352. TẠI SAO ANH KHÓC (29/7/11)
- 2353. ÔNG VŨ LUẬN SỬ
- 2354. PHÓNG LAO (08/7/11)
- 2355. RÊU ÔNG LẠI CẮM CẮM BÀ (08/7/11)
- 2356. CAO ĐÁU CỔ VẤN (29/04/2011)
- 2357. RỒI CŨNG ĐỂ LÀM GÌ ? (25/4/2011)
- 2358. LUẬN VỀ CAO BÁ QUÁT (16/04/2011)
- 2359. THẾ NÀO LÀ TỰ DO, DÂN CHỦ ? (13/4/2011)
- 2360. THƠ TỰ DO VÀ THƠ CỔ VẤN CÓ ĐIỀU (13/4/2011)
- 2361. HÌNH TƯỢNG TRONG THƠ (Sg, 05/4/2011)
- 2362. HẢI ĐỘI HOÀNG SA (04/4/2011)
- 2363. LĂNG VÀ XÁC ƯỚP LÊNIN (03/4/2011)
- 2364. GỬI NÀNG TIÊN NGU
- 2365. TỪ BỊ CÁO VI ĐỨC HỒI TỚI LS. TRẦN LÂM
- 2366. KHE SANH, QUẢNG TRỊ
- 2367. ĐÁP LẠI HUỲNH BỬU NGUYÊN
- 2368. ÔI CHUYỆN ĐỜI
- 2369. TRẢ LỜI TAY NGUYỄN V N
- 2370. TỘI NGHIỆP TRẦN ĐĂNG KHOA
- 2371. GỬI NHÀ THƠ TRẦN ĐĂNG KHOA (28/3/2011)
- 2372. TRÍ NĂNG (27/03/2011)
- 2373. DÂN THƯỜNG VÀ TRÍ THỨC (01/02/11)
- 2374. HAI BAO CAO SU (31/1/11)
- 2375. CHÍNH TRỊ VÀ XÃ HỘI (21/7/2010)
- 2376. PHÊ PHÁN BÀI THƠ "ĐI TÌM HÌNH CỬA NƯỚC"
- 2377. DO NHÀ THƠ CỔ CỤU CHẾ LAN VIÊN SÁNG TÁC !
(21/7/2010)
- 2378. BÌNH BÀI THƠ "TIẾNG HÁT CON TÀU"
- 2379. CỬA NHÀ THƠ TÊN TUỔI CHẾ LAN VIÊN

(21/7/2010)

- 2380. NHÂN TÌNH VÀ XÃ HỘI (20/7/2010)
- 2381. ĐIỀU BÍ NHIỆM CỦA CUỘC ĐỜI (19/7/2010)
- 2382. NGUYÊN LÝ VÀ THỰC TẠI CỦA CUỘC ĐỜI
(18/7/2010)
- 2383. SỰ CÔNG CHÍNH (16/7/2010)
- 2384. TÌNH NGƯỜI (15/7/2010)
- 2385. SỰ ÁU TRĨ VÀ NGÂY THƠ CỦA LỊCH SỬ
(14/7/2010)
- 2386. ÔI « BIỆN CHÚNG » ! (13/7/2010)
- 2387. ÔI « QUYỀN LỰC' ! » (12/7/2010)
- 2388. ĐỂ QUỐC MỚI ! (12/7/2010)
- 2389. ÔI TRI THỨC ! (11/7/2010)
- 2390. ÔI ĐỒNG TIỀN ! (10/7/2010)
- 2391. THÂN PHẬN CON NGƯỜI 09/7/2010
- 2392. THƯ GỬI KARL MARX (08/7/2010)
- 2393. ĐIỀU QUÁI DỊ TỪ HEGEL ĐẾN KARL MARX
(08/7/2010)
- 2394. TUYÊN NGÔN VỀ SỰ « TOÀN TRỊ » 07/7/2010
- 2395. TUYÊN NGÔN VỀ QUYỀN SỞ HỮU (06/7/2010)
- 2396. TUYÊN NGÔN VỀ SỰ BẤT CÔNG (03/7/2010)
- 2397. TUYÊN NGÔN VỀ SỰ CÔNG BẰNG (03/7/2010)
- 2398. TUYÊN NGÔN VỀ NGHĨA LÝ CỦA CUỘC ĐỜI
(03/7/2010)
- 2399. TUYÊN NGÔN VỀ TÍNH ÁU TRĨ (02/7/2010)
- 2400. TUYÊN NGÔN VỀ « LÝ LUẬN » (01/7/2010)
- 2401. NGHỆ THUẬT DỊCH THƠ ĐƯỜNG CHUẨN MỤC :
- 2402. HẠN TÌNH CA (29/6/2010)
- 2403. TUYÊN NGÔN VỀ « GIAI CẤP » (29/6/2010)
- 2404. TUYÊN NGÔN VỀ « CÁCH MẠNG » (29/6/2010)
- 2405. TUYÊN NGÔN VỀ TÔN GIÁO (28/6/2010)
- 2406. TUYÊN NGÔN VỀ BỀ TRÁI CỦA CUỘC ĐỜI
(27/6/2010)

- 2407. TUYÊN NGÔN VỀ NHÂN BẢN (26/6/2010)
- 2408. XIN HỒN HÃY ĐỪNG VỀ (26/6/2010)
- 2409. TUYÊN NGÔN VỀ Ý HỆ (25/6/2010)
- 2410. TUYÊN NGÔN VỀ NHÂN QUYỀN VÀ DÂN QUYỀN
(24/6/2010)
- 2411. TUYÊN NGÔN VỀ DÂN CHỦ TỰ DO 23/6/2010
- 2412. TUYÊN NGÔN VỀ ĐIỀU THIÊN, CÁI ÁC
(22/6/2010)
- 2413. TUYÊN NGÔN VỀ KINH DOANH (21/6/2010)
- 2414. TUYÊN NGÔN VỀ PHÁP QUYỀN (20/6/2010)
- 2415. TUYÊN NGÔN VỀ TRÍ THỨC (19/6/2010)
- 2416. TUYÊN NGÔN VỀ LỊCH SỬ (18/6/2010)
- 2417. TUYÊN NGÔN VỀ CHÂN LÝ (17/6/2010)
- 2418. TUYÊN NGÔN VỀ KHOA HỌC (16/6/2010)
- 2419. TUYÊN NGÔN VỀ CÁI ĐẸP (15/6/2010)
- 2420. TUYÊN NGÔN VỀ PHÁI TÍNH (14/6/2010)
- 2421. TUYÊN NGÔN VỀ NGHỆ THUẬT (13/6/2010)
- 2422. TUYÊN NGÔN VỀ VĂN HÓA (12/6/2010)
- 2423. TUYÊN NGÔN VỀ GIÁO DỤC (11/6/2010)
- 2424. TUYÊN NGÔN VỀ NHÀ NƯỚC (10/6/2010)
- 2425. TUYÊN NGÔN VỀ ĐẠO ĐỨC (09/6/2010)
- 2426. TUYÊN NGÔN VỀ KINH TẾ (08/6/2010)
- 2427. TUYÊN NGÔN VỀ XÃ HỘI (07/6/2010)
- 2428. DÂY CÁP QUA SÔNG (06/6/2010)
- 2429. TUYÊN NGÔN VỀ CHÍNH TRỊ (06/6/2010)
- 2430. TUYÊN NGÔN VỀ TRIẾT HỌC (05/6/2010)
- 2431. TUYÊN NGÔN VỀ CON NGƯỜI (04/6/2010)
- 2432. TUYÊN NGÔN VỀ CUỘC ĐỜI (03/6/2010)
- 2433. TUYÊN NGÔN VỀ THƠ (02/6/2010)
- 2434. VĂN CHƯƠNG VÀ SĨ KHÍ (01/6/2010)
- 2435. TẮC KÈ VÀ RỒNG TRE (31/5/2010)
- 2436. BÀ MẸ TỰ NHIÊN (29/5/2010)
- 2437. HÃY CÒN NỢ MỘT LỜI GIẢI THÍCH (28/5/2010)

2438. QUYỀN LỰC QUỐC GIA (27/5/2010)
 2439. NGƯỜI TỰ DO (26/5/2010)
 2440. CHIẾC XE THỎ MỘ TRÊN CON ĐƯỜNG LÀNG
 (25/5/2010)
 2441. LÀM THƠ (24/5/2010)
 2442. CON RỪA VÀ CÁI MAI (24/5/2010)
 2443. DỊCH THƠ ĐƯỜNG : TƯƠNG TIẾN TỬU
 - MỜI RƯỢU (23/5/2010)
 2444. THI CA VÀ CUỘC SỐNG (22/5/2010)
 2445. HOAN HÔ TỰ DO (20/5/2010)
 2446. NGHE TIẾNG CHIM CA (19/5/2010)
 2447. LẠ THAY ĐẤT NƯỚC ANH HÙNG 18/5/2010
 2448. NGƯỜI CHÉP SỬ 17/5/2010
 2449. CHỈ TOÀN DÂN LÀ QUÝ NHẤT 16/5/2010
 2450. THƯƠNG QUÁ HỒ CHÍ MINH ! 14/5/2010
 2451. TÙY BÚT VỀ THƠ (12/5/2010)
 2452. ÂM HƯỞNG TIỂU LÂM THỜI ĐẠI (11/5/2010)
 2453. SỰ HÈN YẾU CỦA CON NGƯỜI (11/5/2010)
 2454. CON NGƯỜI VÀ CÁI ÁC (10/5/2010)
 2455. ÔI HOÀNG SA - TRƯỜNG SA (17/12/2007)
 2456. KHẮC KHOẢI HOÀNG SA, TRƯỜNG SA (15/12/2007)
 2457. HOA ĐÀO (1974)
 2458. NGÔI BỊ NẮNG DỌI (1970)
 2459. ĐI THUYỀN TRÊN BIỂN ĐÔNG (1969)
 2460. MUA GẬY Ở ĐẢO LẠI SƠN (1969)
 2461. CUỘC ĐỜI (1968)
 2462. THỜI GIAN (1967)
 2463. TUỔI MƯỜI BỐN (1962)

